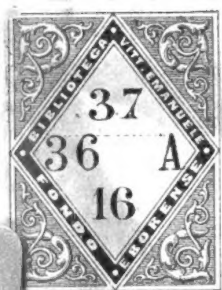

81.

SC.24.P1.7.

MAG 3327

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

THUCYDIDIS

DE

BELLO PELOPONNESIACO

LIBRI OCTO

GRAECE ET LATINE

AD EDITIONEM IOS. WASSE ET CAR. ANDR. DUKERI

ACCURATE EXPRESSI

VOLUMEN SEXTUM

ANNOTATIONES

IN SCHOLIA GRAECA

ET

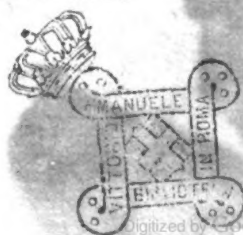
INDICES

BIPONTI

EX TYPOGRAPHIA SOCIETATIS

CICICCLXXXIX

ANNOTATIONES
IN
SCHOLIA GRAECA
CUM
AUCTARIO SCHOLIORUM.

DE GRAECIS
IN
THUCYDIDEM
SCHOLIIS
HENR. STEPHANI
IUDICIUM.

Quaedam etiam de usu suae ad horum Scholiorum lectionem
Proparaesceues.

SCHOLIA in Thucydidem quasdam expositiones eiusmodi habent, ac suum lectorem de nonnullis admonent, quae talia sunt, ut vel propter illa omnibus, qui lectionis Historici huius studiosi sunt, in pretio esse mereantur: atque habeant, unde sibi de illorum editione gratulentur. Id denique, quod in titulo velut elogium illis datur, cum absque ipsis Historicus iste non facile intelligi posse dicitur, (totus enim superiorum ἐκδόσεων titulus est hic, Σχόλια παλαιὰ καὶ ξυνοπτικὰ εἰς ὅλον τὸν Θουκυδίδην, ὃν χωρὶς οὐκ εὐ-ξύνετος ὁ ξυγγραφεύς. Germanicam (Bas. 1540) excipio, cui iste praefixus est, eundem sensum efficiens, sed voce quadam inepte ficta utens, Θουκυδίδης μετὰ σχολίων παλαιῶν καὶ πάνυ ἀφελίμων, χωρὶς ὧν ὁ συγγραφεὺς πολὺ ἀνευχερὴς ἐστὶ) alicubi non minus verum quam honorificum esse comperitur. Ideo autem, alicubi tantummodo, non ubique verum comperiri dico, partim quod in quam plurimos difficiles obscurosque locos nihil quidquam afferant, partim quod nonnulla eorum, quae in quosdam δυσζυνήτους afferunt, lectori, qui & iudicio valeat & in Graeca sit lingua satis exercitatus, satisfacere minime possint. Omitto eas, in quibus omnino a Thucydidis mente aberrat, expositiones, ita ut aliud plane, quam quod a Thucydide dicitur, nobis dicant: quarum exempla in annotationibus meis afferentur. Verum ea, in quibus σφάλματα, iis in quibus τὰ τῆς ἔκφυσης ab eo κατορθοῦται (si haec antitheta Thucydidea ad nostrum hunc de scholiis in Thucydidem sermonem transferre licet) condonanda esse, & fateor ipse, & mecum, ut opinor, quicumque non vel ingrati, vel nimium morosi sunt, fatebuntur.

Sed quoniam sicut multos Thucydidis locos his scholiis opus habere dictum est, ita etiam ad horum scholiorum lectionem multis opus esse scio aliqua expositione quorundam loquendi generum, seu quarundam sermonis formularum, quas fortasse ἔκφυτικὰς vel potius σχολικὰς vocare quis possit: non male collocaturum me bidui spatium putavi, si eas a me collectas non proponerem solum, sed etiam exponerem.

Prius tamen quam ad illam προδιασκαλίαν aggrediar, qua lector ad horum scholiorum lectionem praeparetur, hoc etiam ad plenam lectoris προπαρασκευὴν requiri puto, ut de iis alia pauca eum praemoneam. Sciat igitur, haec scholia (quorum more loquendo, ἰοτίον dicendum fuisset) non ab una omnia, sed a pluribus scripta esse, & ita quidem, ut variarum expositio-

Thucyd. Vol. VI.

A 2

num a variis scriptarum velut fragmenta tantummodo in locis plerisque sint, quae cum pro diverso diversorum lectorum iudicio excerptae & quorundam Thucydidis exemplarium margini adscriptae essent, tandem a quopiam ex illis collectae fuerunt, praefixis unicuique ipsis Thucydidis verbis, in quae unaquaeque scripta esset, aut scripta esse videretur. Plures autem scholia in hunc scriptorem edidisse, (nisi forte aliud nomen suis in eum ἔκκλῃσις dare maluerint) vel inde discimus, quod in his Anrylli & Phoebamonis nec non Aesculapii sit mentio. Atque haec e pluribus esse collecta inde apparet, quod alicubi ab uno expositionem alterius reprehendi videamus. Nam aliqui diversas etiam expositiones unius eiusdemque esse posse, non ignoro. Utinam vero non haec τεμάχῃ haberemus ἐκ τῶν δεσπῶν illorum veterum expostorum, sed illa ipsa δεσπῶν tota ad nos pervenissent. non enim (ut opinor) tantum mihi in emendanda Laurentii Vallae interpretatione laborandum & antea fuisset, & nunc quoque, qui novum laborem poscerent, loci superessent. Sed boni tamen consulendae nobis sunt hae reliquiae, (de quibus meum iudicium in praefixa meae Thucydidis editioni ad lectorem Epistola patefecit) uti a famelicis aliqua κρεῖον vel ἰχθυὶν τεμάχῃ, aut etiam τεμάχῃ, quae μεγάλων δεσπῶν essent reliquiae, boni consulerentur.

Ceterum ne hoc quidem tacebo, nonnulla esse, quae non tam sint hunc vel illum Thucydidis locum exponentis, quam id, quod in eo scribitur, tantum memorabile & notabile, observantis, & alios pariter observare & notare iubentis. Hoc autem vel ex verbo σημειῶσαι patere nobis potest, quod habes pag. 478. nam in ista huius Historici verba, quae ibi leguntur, Βιβυῶν Θρακῶν, scribitur, σημειῶσαι ὅτι καὶ οἱ Βιβυοὶ, Θρακῆς. Sic vero & pag. 479 est aliquid, (multo quidem certe maioris momenti) quod σημειῶσαι iubemur. nam ibi in ista Thucydidis verba, καὶ ἅμα τῶν Εἰλωτῶν βουλευμένοις ἦν ἐπὶ προφάσει ἐκπίμψαι &c. haec scribuntur, Σημειῶσαι τὸ Λακωνικὸν ἔργον εἰς τοὺς Εἰλωτας γενόμενον, καὶ ὅπως αὐτοὺς καθραίνως διασθεῖραν. Sed multo plures sunt loci, in quibus, illo σημειῶσαι praetermisso, ὅτι tantum positum sit. Ex illis est iste pag. 502, ὅτι ὁ συγγραμ. nam in haec Thucydidis verba, ex filii sui mentionem facientis, καὶ εὐνέβη μοι φεύγειν τὴν ἑμαυτοῦ ἐπὶ εἰκοσι μετὰ τὴν ἐς Ἀμφίπολιν στρατηγίαν, inter illa scholia leguntur ista, ὅτι ὁ συγγραφεὺς εἰκασιν ἐπὶ ἑφύγε τὴν πατρίδα, καὶ περὶ Πελοπόννησον διέτριβε. Minime autem novus videbitur hic voculae ὅτι usus iis, qui epitomen Strabonis & alia quaedam ex aliis scriptoribus itidem excerpta legerint, & quem Eustathius etiam habeat annotandi morem meminerint. Nam his in locis ante ὅτι esse ellipsin verbi illius σημειῶσαι, aut alius huiusmodi, in meis Schediasmatis docui.

Addam & istud, eius scholiorum in alienas sedes migrationis, cuius a me in illa quam dixi epistola facta mentio fuit, causam id videri, quod cum margini (uti dixi) adscriberentur, ea verba, ad quae pertinebant, id est, ad quorum expositionem scripta erant, minime praefigi solebant. Patet enim per negligentiam factum est, ut non e regione loci, quem exponebant, sed procul ab illo scriberentur; & ab eo, qui inde ea sumebat, verba illa e regione quorum in margine scripta erant, illis, quamvis nihil commune cum iis habentia, praefigerentur. Quamvis autem ex infinitis prope modum locis prior editio errorem hunc sustulisset, reliquerat tamen huic aliquot repurgandos. Hos igitur partim in ea, partim inter has in haec scholia annotationes, repurgatos invenies.

A D
 LECTIONEM SCHOLIORUM GRAECORUM
 IN
 THUCYDIDEM
 SCRIPTORUM
 PROPARASCEUE
 H. STEPHANL

L E C T O R I

*Hic tibi Thucydides permulta aenigmata possunt
 Vinci armis, alio vix superandi modo.
 Arma dare haud satis est: armorum qui docet usum,
 Quae dat, ab hoc plena nempe iuvaris ope.*

INCIPIAM igitur ab illis quibus utitur verbis, cum se totius loci sensum declaraturum promittit. Nam pro eo, quod vulgo dicimus, *Sensus est*, (sunt vero & qui sententiam loci aliquis talem esse dicant) ita loquitur, ὁ νοῦς, vel, ὁ δὲ νοῦς & interdum ἡ διάνοια. Aut etiam ὁ νοῦς, τοιοῦτος, vel ἡ διάνοια, τοιαύτη. Invenies item, ὁ νοῦς οὕτως ἔχει, vel, ὁ νοῦς ἔχει ὥδε. ut pag. 480 l. 24.

Quin etiam occurrent tibi nonnunquam ista verba, τὸ λεγόμενον, τοιοῦτόν ἐστι, ut pag. 404 l. 20. Legitur autem hoc loquendi genus & apud scholiastem Aristophanis: ut in hunc Equitum versum, Οὐ φροντίζων τῶν ιδιῶτῶν οὐδένος, εἰ σοι χαριζοίμην, scribit, τὸ λεγόμενον, τοιοῦτόν ἐστιν, Ἐν δευτέρῳ τὴν πρὸς τοὺς ιδιώτας ἀπέχθειαν ἐποιοῦμένην, ἕνεκα τοῦ ἀποθεραπεύσαι τὴν πόλιν. Eodem pertinent haec quae legimus verba pag. 591 l. 14, τοῦτο δυνάμει τοιοῦτόν ἐστιν. quod perinde est, ac si Latine dicas, idem hoc valet atque istud.

Utitur verbo φησὶ per parenthesin noster enarrator, cum

alicuius loci sensum vult aperire: ut pag. 452 l. 6, in haec verba, ἀποβάντες δὲ, ἐν τῷ ἴσῳ ἤδη &c. scribit, ἀποβάντες δὲ (φησὶ) τῶν νεῶν, ἴσοι γίνονται ἡμῖν. Habes vero & paulo ante, ῥᾶστον γὰρ (φησὶν) ἐστὶν ἔτι αὐτοὺς ὄντας ἐπὶ τῶν νεῶν ἀμύνασθαι. Verum alicubi supervacaneum esse hoc verbum dicere possumus: cum praecedat, ὁ νοῦς, vel ἡ διάνοια, aut, ἡ διάνοια, τοιαύτη. ut pag. 451 l. 37 hunc in locum, καὶ τὸν πολέμιον δεινότερον ἔχομεν &c. scribitur, ἡ διάνοια, τοιαύτη, Οἱ πολέμιοι (φησὶν) ὑποχωρησάντων ἡμῶν, ἀποβάντες τῶν νεῶν. Sed multo etiam magis supervacaneum vel ipsum verbum φησὶ vel ipsum nomen dicere possumus, ubi coniunguntur: ut pag. 390 l. 11, ὁ δὲ νοῦς φησὶν ὅτι ἀφρονές εἰσιν. Sed hypostigme posita est post νοῦς.

Crebrae sunt ante aliquam expositionem & voces *τουτέστι* atque *ἡγουν* non quidem ambae simul, sed earum altera. Scribo autem *τουτέστι*, ut apud eum frequentius scriptum est, quam disiuncte *τούτ' ἐστι* quamvis haec respondeant Latinis vocabulis *id est*: quae disiuncta ubique inveniuntur. Sed non minus frequens, vel potius magis, vocula *ἡγουν*, quae itidem sonat *id est*: cum alioqui plerumque reddenda sit potius voce *videlicet*. Adhiberi autem solitam fuisse particulam *ἡγουν*, sicut & *εἰτουν*, locis huiusmodi, ex Suida & Eustathio discimus: quorum ille quidem adverbia *διασαφητικὰ*, hic vero coniunctiones *ἐρμηνευτικὰς* esse tradit: addens & *ἡτοι*. Ceterum poni solet *ἡγουν*, ubi unum tantum vocabulum alio vocabulo exponitur, aut certe pauca tantum paucis: ut pag. 451 l. 26, in haec verba, ἐς ἀνάγκην ἀφίχται, habemus hoc scholium, *ἡγουν, ἀναγκαῖά εἰσι καὶ βίαια*. Utitur & vocula *ἡτοι*, eodem modo: ut pag. 418 l. 23. Verum interdum (ne sis nescius) haec ipsa vocula *ἡτοι* disiunctiva est, altera sermonis parte habente alteram, quae ei respondere solet. ut pag. 549 l. 32, in haec verba, καὶ πλείοσιν οὖσιν, annotatur, *ἡτοι ἡμῶν τῶν Ἰώνων* sed adiicitur, *ἡ ὑμῶν τῶν Σικελιωτῶν*. Apertius autem est particulam istam hunc, non alterum, habere usum, cum verbum addit: ut pag. 534 l. 10, *ἡτοι κυρίως σημείοις λέγει, καθάπερ καὶ τὰ στρατεύματα· ἡ (ὡς ἄνιοι) σημεία τὰς ἐξοθεν καταγραφὰς τῶν νεῶν*. Sic pag. 549 l. 4, in expositione horum vocabulorum, *τὴν τε κοινὴν ὠφέλειαν*.

Hisce particulis, *id est*, unicuique harum, *ισοδυναμεῖν* dicere possumus duas istas voculas, *ἐντὶ τοῦ* quae sonant, quod Latini enarratores dicunt, *pro eo, quod est*. Sed vulgo dicitur etiam *pro*, sine adiectione. Exemplum habes pag. 452 l. 33.

Ἐτάξαντο) ἀντὶ τοῦ παρτάξαντο &c. Alicubi vero praefigitur ἀντὶ τοῦ totius etiam sententiae expositioni. Sed interdum etiam occurrit ἀντὶ τῆς, cum alicuius προθέσεως, id est praepositionis, fit mentio: ut p. 404 l. 28, Τὰ ἐπιθαλάσσια) ἢ ἐπὶ ἀντὶ τῆς παρὰ. Intelligit enim compositum unum positum esse pro altero: videlicet ἐπιθαλάσσια, ex praepositione ἐπὶ & nomine θάλασσα factum, pro παραθαλάσσια, in quo praepositio παρὰ & idem illud nomen coaluerunt. Neque vero dubium est, quin itidem scribendum sit, ἢ ἐς ἀντὶ τῆς περὶ, non ἀντὶ τοῦ περὶ, in iis, quae proxime praecedunt.

At ubi leges, Ὡς ἂν εἰ ἐλέγε, scias id esse, quod Latine dicitur, *quasi diceret*, vel, *perinde ac si diceret*. Sic pag. 453 l. 28, in hunc locum, ἐς τοῦτο τε περιέστη ἡ τύχη, ὥστε Ἀθηναῖους μὲν ἐκ γῆς τε καὶ ταύτης λακ. &c. scribi videmus, ὥς ἂν εἰ ἐλέγε, ἐς τοῦτο περιέστη ἡ τύχη Ἀθηναῖοις καὶ Λακεδαιμονίοις &c. Scio autem, & ὥσανει alicubi coniuncte scriptum inveniri, (ut pag. 398 duobus in locis) sed non dubium est, quin disiuncte potius scribendum sit, ὥς ἂν εἰ.

Ne hoc quidem silentio praetereundum, interdum loci totius sensum proponi, quamvis nihil eorum, quae recensui, praefigatur. Cuius rei exempla cum alibi habes, tum vero pag. 452.

At cum ostendere vult, quae sit naturalis (ut ita dicam) verborum series, seu quis ordo, (id est, in quem ordinem reducenda sint verba, seu quomodo collocanda, ut facilius sit loci sensus) dicit, Τὸ ἐξῆς, vel, τὸ ἐξῆς οὕτω. Ideoque dicere queas tale apud Latinos enarratores esse, *ordo est*. Verum alicubi addens τοῦ λόγου, dicit τὸ ἐξῆς τοῦ λόγου: ut pag. 425 l. 2.

Sed cum dicit, καὶ τὰ ἐξῆς, significare vult, & *sequentia*; si-
ve, & *ea quae sequuntur*. quod vulgo dicimus, & *cetera*, ac compendiarie scribimus &c. Ostendit enim, iis, quae ex quo-
piam Thucydidis attulit loco, addenda esse & quae sequun-
tur, ea videlicet, quae locum illum claudunt. Utrumque lo-
quendi genus habes pag. 310.

Verum, ut ad illud τὸ ἐξῆς revertar, quo uti eum dixi, cum docet, quanam esse debeat vulgaris illa & velut natura-
lis verborum series: legimus quidem alicubi & ista, τὸ ἐξῆς
τῆς διανοίας οὕτω sed non dubito, quin mendose scripta haec
sint pro istis, τὸ ἐξῆς καὶ ἡ διάνοια οὕτω; ut intelligamus, ta-
lem verborum seriem pariter & sensum esse.

Eundem vero usum praestant illi aliquando hae duae vo-

culae, ἵνα ἦ, five, ἵν' ἦ, quem illae τὸ ἐξῆς ut pag. 308 l. 16; ἵν' ἦ, καὶ τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον, Uno autem in loco invenio, (fortasse autem & in pluribus inveniri poterit) pag. videlicet 374 l. 22, ἵνα ἦ τὸ ἐξῆς. Verum & de hoc monendus es, ex iis locis, in quibus utitur illis voculis ἵνα ἦ, nonnullos esse, in quibus non ipsa Thucydidis verba in talem ordinem, qualem dixi, reducta, sed eorum sensum subiungit. Sic pag. 346 l. 14, ἵνα ἦ, δεισαντες τὴν τῶν Ἀθηναίων περὶ λόγου δεινότητα.

Invenies & vocabulum σύνταξις de illa verborum ordinatione dictum: ut pag. 314 l. 18, in haec verba, ἡ γὰρ Λακεδαιμών, & in ea, quae proxime sequuntur, amotat, ἡ σύνταξις, ἡ γὰρ Λακεδαιμών, ἐπὶ πλείστον ὧν ἴσμεν χρόνον στασιάσασα, πρὸ τῆς τῶν Ἑρακλ. &c. Quin etiam alicubi dicit, ἵνα ἦ οὕτως ἡ σύνταξις ut pag. 343 l. 24. Ac similiter utens verbo συντάττειν, dicit alicubi tale verbum συντακτέον τοῦτο. quod diceremus, Iungendum esse illi, vel Connectendum cum illo. Interim tamen & alteram illam significationem vulgarem tribuit vocabulo σύνταξις & quidem non raro: ut cum dicit Ἀττικὴ ἡ σύνταξις.

Sed ad priorem illum vocis σύνταξις usum quod attinet, invenies etiam in quodam loco, (quem esse unicum puto) Ἡ περιχὴ τοῦ λόγου καὶ ἡ σύνταξις τοιαύτη. Is autem est pag. 306, Νεμόμενοι τε τὰ αὐτῶν ἕκαστοι) ἡ περιχὴ τοῦ λόγου καὶ ἡ σύνταξις, τοιαύτη, Νεμόμενοι τὰ αὐτῶν ἕκαστοι &c. Ubi περιχὴν appellare videtur eam sententiam, quam verba illa περιέχουσι, id est, complectuntur. Illam enim non dubito quin pluribus, quam habeamus, verbis exposuerit, & aliqua in parte huius loci aliam, quam sit hic, scripturam reliquerit. Vel hic certe, οὐδ' ἐγὼ φυτεύοντες, ἀλλὰ σπείροντες, mendosam esse scripturam manifestum est. Ceterum περιχὴν τῆς γραφῆς Lucas in Actis eodem quidem modo dixit de certo loco & certis quibusdam verbis, iisque haud multis, comprehenso: sed non de verbis ad exponendum eum adhibitis loquens, verum de illis ipsis, quibus a suo auctore (si modo Graeca interpretatio satis fideliter ea repraesentare potest dici) scriptus est.

Pertinent ad hunc sermonem & voces istae, διὰ μέσον, quae frequenter occurrunt. Significant enim, quod vulgo dicimus *per parenthesis*: ideoque illis utitur, cum aliqua intericiuntur, quae verborum ordinem velut perturbant, & de illis lectorem vult commonefacere, ne ipsum turbent ea, quibus (uti dixi) ordo ille velut perturbatur. Ceterum duae illae

voces, si quis verbum verbo velit reddere, sonant *per medium*. Sed non secus exponere oportet, ac si scriptum foret ἐν μέσῳ, id est *in medio*. Sic pag. 391 l. 19, τὸ ἥς πρὸς τὸ, μνήμη καταλείπεται· τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. Ubi observandus est obiter & hic usus praepositionis πρὸς, cum ellipsi, ubi scribit, πρὸς τὸ, nam perinde est, ac si diceret, *vocula ἥς fertur ad illa*, sive, *tendit ad illa*, μνήμη καταλείπεται· sive verbum φέρεται, sive aliud haec loquendi forma subaudiendum nobis relinquat. Ceterum hunc ad locum quod attinet, ea quae ille dicit esse διὰ μέσου, sunt ista, ἦν καὶ νῦν ὑπερδωμέν ποτε, πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι. sed visum tamen est satis esse ista, πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι, notis parenthesis includere: cum alioqui sint plerique alii loci, ubi cuncta, quae διὰ μέσου posita ait, illis notis inclusa sis inventurus. Quemadmodum porro ellipsin subesse dixi illis verbis πρὸς τὸ, sic etiam his διὰ μέσου subesse manifestum est: sive τίθεται; aut τέθειται, sive κείται, sive aliud quodpiam verbum subaudire oporteat. Ne hoc quidem omittendum, haec etiam verba ἐν τῷ μέσῳ (quorum significationem illa διὰ μέσου habere, modo aiebam) alicubi occurrere: ut pag. 466 l. 23, λέγει ἐν τῷ μέσῳ.

Interdum autem adverbio μεταξύ idem ab eo declaratur: ut pag. 415, l. 17, τὸ δὲ, ἐὰν χαρίζησθε, μεταξύ. Ubi tamen quomodo verum esse possit, verba haec, ἐὰν χαρίζησθε, poni per parenthesis, non video: nisi aliam lectionem secutum esse eum dicamus, ut meae in haec scholia annotationes docebunt. Hinc autem est compositum μεταξυλογία, apud eundem, eadem de re. Nam pag. 380 verba ista, ἐτυχον γὰρ ἐν Αἰγίνῃ ὄντες, (sed apud eum omisit librarius ἦδ' & ὄντες) quae notis parenthesis cincta sunt, μεταξυλογίαν esse scribit. Quamvis autem Latinis *interlocutio* sive *interloquium* eandem compositionis formam habeat, quam μεταξυλογία, (quod veteribus Graecis ignotum fuisse puto) voces tamen illae magis apte respondere Graeco illi vocabulo videntur, cum eo id significatur, quod Suidas scribit, videlicet, *Relicto ad breve tempus suo argumento, de re ad aliud argumentum pertinente sermonem iniicere*. Cui expositioni hoc exemplum subiungit, πρὸς βραχὺ ὁ λόγος ἐπέπαυτο αὐτῷ περὶ τῆς χώρας, καὶ αὐδὲς ὥσπερ ἐν μεταξυλογία τινὶ, περὶ Ἀβρου τοῦ Σαρακηνοῦ διελεγέσθην ἄμφω.

Sed cum saepe ad ostendendum illum verborum ordinem, simulque declarandum loci sensum, admonendus sit lector,

aliquam vocem aut aliquas voces reperti debere e superioribus, sive e praecedentibus: ille hac de re loquens dicere solet, ἀπὸ κοινοῦ quae sonant, si verbum verbo reddatur, *a communi*; quod ea, quae repetitur, vox, vel potius repetenda esse dicitur, assumenda sit ex superiore loco, tanquam quodam communitatis iure. Neque vero dubium est, quin cum ellipsi ipse, sicut & ceteri passim, ita loquatur, ἀπὸ κοινοῦ & desit verbum ληπτέον, (id est, *sumendum*, vel *accipiendum*) aut aliquod huiusmodi. Hoc quidem certe apud eum ipsum invenitur cum alibi, tum pag. 424 l. 27, τὸ δὲ, οὐκ οὖν χρὴ, ἀπὸ κοινοῦ ληπτέον.

Alicubi alia verba adiecit: ut pag. 550 l. 17, τὸ ἀποφαίνομεν δὲ, ἀπὸ κοινοῦ, ἄνω κείμενον, ἀκουστέον. Ubi ἀκουστέον pro ὑπακουστέον positum dici potest. Sed cum dicat ἄνω κείμενον, (ut certe quae ἀπὸ κοινοῦ adfiscuntur, e superioribus plerumque sumuntur) tamen verbum illud non ἄνω sed κάτω videmus κείσθαι, ut illic etiam monebo. Ceterum ut ἀπὸ κοινοῦ plerisque in locis sine adiectione legitur, sic alicubi & κατὰ κοινοῦ occurrit: ut pag. 314 l. 13, κατὰ κοινοῦ τὸ κατείχεται. Sic pag. 326 l. 22, κατὰ κοινοῦ τὸ ἐν ᾧ. Sed tamen, ut multo frequentius hoc quam illud legitur, ita etiam rectius dici existimo. Hoc certe constat, si ellipsin illam vocabuli ληπτέον, aut λαμβάνεται, esse hic dicamus, non κατὰ κοινοῦ, sed ἀπὸ κοινοῦ, dici debere. Sed tamen & illud non uno in loco legi fateor.

Iam vero & illae huius enarratoris admonitiones, ex quibus discimus aliquid esse positum καθ' ὑπερβατόν, ad hunc de verborum ordine sermonem pertinent. Nam καθ' ὑπερβατόν positum dicit, quod in sua sede non est, sed eam velut transcendit. Alicubi vero dicit tantum ὑπερβατόν ut pag. 550 l. 1, τῶν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ, ὑπερβατόν. τὸ δὲ ἐξ ἧς, αὐτοὶ δὲ οἰκοῦμεν, ἡγεμόνες καταστάντες τῶν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ πρότερον ὄντων. At vulgo moris est, in iis potius locis esse hyperbaton dicere, in quibus totum aliquod colon aut saltem comma in sedem alienam traiectum est. Dionysius Halic. ὑπερβατόν adiective etiam dixit: ubi inter illa, quibus potissimum ab aliis differt hic scriptor, ponit τὰς ὑπερβατοὺς καὶ πολυπλόκους καὶ ἐξ ἀποκοπῆς πολλὰ σημαίνειν πράγματα βουλομένας καὶ διὰ μακροῦ τὰς ἀποδόσεις λαμβανούσας νοήσεις. Ad nostrum autem enarratorem quod attinet, eius exemplo possumus vocis unius seu vocolae ὑπερβιβασμένην potius, quam ὑπερβατόν dicere. nam verbo ὑπερβιβάζεσθαι ita utitur: ut pag. 307 l.

ult. ὑπερβιβάζεται γὰρ ὁ δέ. Quin etiam activa utitur voce p. 537 l. 10, τὸ δὲ ὥστε, ὑπερβιβάσαι χρή. Ceterum quod, de particula δὲ loquens, dicit ὑπερβιβάζεσθαι, id alibi vocat ἀναστρέφεσθαι. Sic pag. 543 l. 9, τὸ τότε οὐκ ἔστι χρονικόν, ἀλλ' ἀνέστραπται. Utitur autem hoc verbo & pag. 549 l. 9.

Non raro incidet & in locos, ubi oportere hoc vel illud ὑπακούειν dicit. Quod vocabulum satis est grammaticis Graecis usitatum, ut Latinis *subaudire*, in quo Graecam illam vocem imitantur, vel potius repraesentant. Dicit vero alicubi & *προσυπακούειν*, non ut significet *insuper subaudire*, vel *praeterea subaudire*, (quod proprie tamen sonat) sed tantum illud *subaudire*. unde est *προσυπακουστέον* pag. 465 l. 19, *προσυπακουστέον* τὸ ἐλθεῖν, cum satis esset ὑπακουστέον. Utitur nihilominus & alibi illo bicomposito: ut pag. 457 (ut alios locos omittam) l. 21, τῷ δὲ ἐτοιμότερος *προσυπακουστέον* τὸ ἐκείνου. Atque ut pro composito ὑπακούειν utitur etiam bicomposito *προσυπακούειν*, ita vicissim simplici ἀκούειν utentem aliquando illum audies. Sic enim p. 550 l. 17, τὸ ἀποφαινομεν δὲ, ἀπὸ κοινοῦ, ἀνω κείμενον, ἀκουστέον. Ceterum alicubi & adverbium ἔξωθεν verbo *subaudire* significanti praefigere, in sequentibus docebo. Ad simplex autem ἀκούειν quod attinet, eum huic tribuere & alium usum, id quodque postea ostendam.

Atque hic, in mentione videlicet eorum verborum, quibus significatur, quod Latini grammatici (ut docui modo) *subaudire* dicunt, omittendum non est adverbium *δηλονότι*, quo nullum vocabulum ἐξηγητικόν frequentius in oculos incurrit, quamcunque in paginam eos vertas, & quo adeo *κατακόπως* utitur, ut vel nauseam parere alicui possit. Potissimum autem iis verbis illam vocem subiungit, quae subaudienda sunt. Verum ex his alia quidem ἀπὸ κοινοῦ, (quod loquendi genus antea expositum fuit) alia autem collecta quidem ex iis, quae apud ipsum scriptorem praecesserunt, sed ita, ut id quod sensui consentaneum sit, non autem aliquam vocem aut aliquas voces ex ipso textu sumtas subaudiat. Sunt vero & quae subaudiuntur, οἴκοθεν omnino allata. Atque ut incipiam ab iis, quae ἀπὸ κοινοῦ sumta subaudiuntur, legimus pag. 410 l. 4, ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς ἐκατὸν ναυσίν, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνους εἶδον. ubi scholiastes, ἀναχωρήσαντας δηλονότι. Sic vero in plerisque locis invenies, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνους εἶδον, aut hoc ipsum εἶδον, ubi itidem praecedentis verbi participium subaudiendum relinquitur. Idem & post ἡσθάνοντο fieri videmus pag. 574 l. 13. nam in ista scriptoris huius

verba, ἀντεπλήρουν τὰς ναῦς εὐθὺς, ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἡσθάνοντο, scholiastes annotat, πληροῦντας δηλονότι τὰς ναῦς. ubi tamen simplex pro composito ἀντιπληροῦντας habemus, cum praecefferit ἀντεπλήρουν, non ἐπλήρουν. Sed mutationem illam errore librarii contigisse credibile est. Interdum vero in eo peccat hic scholiastes, quod cum illud infiniti modi verbum habeat apud Thucydidem, quod subaudiendum in sequentibus est, aliud afferat. Verum id excusari posse videtur alicubi: sic tamen, ut haud sciam an excusationem mereatur hoc loco pag. 380 l. 36, καὶ τῆς ἄλλης Ἀκαρνανίας τῆς περὶ θάλασσαν ἔστιν ἡ χωρία βουλόμενοι προσποιήσασθαι, καὶ πειραθέντες, ὥς οὐκ ἐδύναντο, ἀπέπλεον ἐπ' οἴκου. Hic enim cum ἀπὸ κοινοῦ repen queat προσποιήσασθαι, scholiastes tamen aliud verbum affert: videlicet λαβεῖν. nam post verba haec, e textu sumpta, ὥς οὐκ ἐδύναντο, legimus, λαβεῖν δηλονότι. At vero ubi dicitur Ἀθηναῖοι δηλονότι, vel Λακεδαιμόνιοι, sive Πελοποννήσιοι, sive Συρακούσιοι, aut haec nomina alio in casu ponuntur, talia sumuntur quidem ex iis, quae apud ipsum scriptorem praecedunt, sed non tamen ita, ut annumerentur iis, quae ἀπὸ κοινοῦ repetita subaudiuntur. Sic passim ubi alicui nomini proprio subiungitur δηλονότι, aut alicui eorum; quae ἐθνικά vocantur: ut p. 380 l. 32, Ἐρχον δὲ τῆς στρατιᾶς τῶν Κορινθίων δηλονότι. & statim post, Κατήγαγον τὸν Εὐαρχον δηλονότι. Sic etiam ubi pronomini relativo subiungitur id, cuius est relatio. αὐτοῖς, τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι vel Λακεδαιμόνιοις. Sic dativo αὐτῶ vel ἐκείνῳ subiungitur nomen, cuius est relativum, addito adverbio δηλονότι. Sed plerumque omittitur δηλονότι: ut pag. 360 l. 21, Οἴσειν αὐτῷ τῷ Περικλεῖ. Item αὐτὸς) Πανσανίας. Et pag. 361 l. 14, Αὐτῷ τῷ Ἀρταβάζῳ. Item l. 9, Αὐτῷ τῷ Πέρσῃ. Item cum id, quod a pronomine refertur, est nomen appellativum: ut pag. 360 l. 18, Αὐτῷ τῷ ἄγει. Atque adeo ex locis non vicinis solum, sed contiguis etiam, interdum unus adverbium illud habet, alter minime: cum tamen utrobique idem sit annotationis genus. Sed plerumque, sive posito illo adverbio, sive omisso, de eo admonetur lector, de quo dubitare nullo pacto poterat: & ita quidem, ut alicubi turbare etiam quodammodo lectorem, aut saltem interpellare haec admonitio (si ita id vocandum est) possit. Exempli gratia, pag. 393 l. 28, Καὶ παρεσχετε αὐτὴν) οἱ θεοὶ δηλογοῦσι. Cum enim is, a quo ista dicitur, alloquatur Deos, atque id manifestum sit, non immerito miretur lector, cur hoc annotetur, quasi aliquis non ad-

monitus illud παρέσχετε de aliis, quam de Diis, possit intelligere. Item dicendum & de hoc paginae 347 loco, l. 28, Καταβάντες ἐς αὐτὸν τῇ γνώμῃ δηλονότι Θεμιστοκλέους. nam cum ipse Thucydides, de Themistocle loquens, dicat, καὶ πολλάκις τοῖς Ἀθηναίοις παρήνει, ἣν ἄρα ποτὲ κατὰ γῆν βιάσθῃσι, καταβάντας ἐς αὐτὸν ταῖς ναυσὶ &c. quorsum in ista verba, καταβάντας ἐς αὐτὸν, eam fuisse Themistoclis sententiam annotatur? Secundae autem subauditionis exemplum habes pag. 385 l. ult. in haec verba, κοινῇ γὰρ τὰ σώματα διδόντες. nam cum his, τὰ σώματα διδόντες, subaudiendum censet eis πόλεμον. annotat enim, εἰς πόλεμον δηλονότι. Sic etiam pag. 451 l. 36, ubi χαλεπὸν δὲ scriptum est, dicit, εἰς ἐπίβασιν δηλονότι. Itidem pag. 574 l. 14, in haec verba, ὅπερ πάσχουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι, annotat, οἱ ἄνθρωποι δηλονότι. Non enim praecessit apud hunc scriptorem istud vocabulum, sed sensus ostendit esse subaudiendum. Sic pag. 390 l. 13, ubi cum περιγενέσθαι subaudit τὸν ἐχθρὸν. scribit enim, τὸν ἐχθρὸν δηλονότι. Sed depravatum esse puto genitivum pluralem τῶν ἐχθρῶν in accusativum illum singularem τὸν ἐχθρὸν. Dicitur enim περιγίνεσθαι τῶν πολεμίων ab ipso quoque Thucydide, iungente & eum aliis genitivis. Fortasse tamen hic a Thucydidis textu discedendum non fuerit, ut inveniatur, quod subaudiri apte possit: sed, cum praecesserit, ἢ εἰζάντας, εὐθὺς τοῖς πέλας ὑπακοῦσαι, ἢ κινδυνεύσαντας, περιγενέσθαι, fortasse rectius cum περιγενέσθαι repetemus τῶν πέλας. Hunc autem ad locum pertinet, quod pag. 398 l. 13 in dativum ἐρήμῳ annotat, βοηθείας δηλονότι. itidemque pag. 336 l. 29 in nomen substantivum ἐρημίαν, ex illo adiectivo factum, συμμαχίας δηλονότι. Sic in ὀλίγῳ aliquoties, μέτρῳ δηλονότι. Hisque adiaci alia multa possunt: ex quibus est, ἱκανῇ ἔσθαι, εἰς τροφὴν δηλονότι, pag. 393. Ceterum non duas tantum aut tres, sed plures etiam voces alicubi subaudit, eas sensu ipso velut dictante: ut quodam in loco, πάντα ὁμοίως καὶ κοινὰ καὶ ἱερὰ δηλονότι. Itidemque pag. 447. Ad tertium vero subauditionis genus quod attinet, ex iis, quae οἰκοθεν omnino ad eam afferuntur, sunt nonnulla, quae ex alio scriptore, aut ex alio eiusdem scriptoris loco, ad eam, de qua agitur, rem pertinentia petuntur.

Saepe autem δηλονότι alio quodam modo est διασαφητικόν, sicut ἡγοῦν, ubi nos non admonet de eo, quod subaudiendum est, vel quis huic aut illi verbo sive nominativus, sive alius casus, ex superioribus sit repetendus: sed aliud nobis adiu-

mentum ad sensum intelligendum affert. cuius rei multa passim oculis exempla se offerent. Verum est hic quoque, de quo te moneam, eum alicubi expositionem afferre eorum, quae ab ipso Thucydide exponi animadvertisset, si attente verba eius considerasset, & ita ut eorum sensum assequeretur. Huius autem rei cum aliquot afferre exempla possim, uno contentus ero, ex pag. 380. nam cum scribat Thucydides, ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι οἱ Ἀθηναῖοι, τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι, δημοσίᾳ ταφὰς ἐποιήσαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρῶτον ἀποθανόντων, τρόπῳ τοιῷδε. Id est, eadem hieme Athenienses, de more patrio publice sepelierunt eos, qui hoc in bello primi occubuerant: atque id fecerunt hoc modo. Cum, inquam, hoc scribat Thucydides, & ostendat, se morem patrium de illa consuetudine sepeliendi publice intelligere: tamen ille exponens haec verba, τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι, (quae, si verbum verbo reddas, sonant, patrio more utentes: sed Latinius dixeris, patrium morem tenentes, vel servantes) hunc patrium morem fuisse ait cremandi corpora. Postquam enim verba illa exposuit istis, τὸν πατριὸν νόμον πληροῦντες περὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων ταφῆς, addit δηλονότι καύσαντες τὰ σώματα, id est, cum videlicet corpora cremassent. Atque his minime contentus, addit, οὗτος γὰρ ἦν νόμος Ἀθηναίους καὶ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι, id est, hic enim mos erat Atheniensibus & Graecis omnibus. Atqui Thucydides ipse, (uti dixi) cum scribit Athenienses morem patrium, seu institutum servantes, (nam hic νόμον, vel morem, vel institutum, vel ritum, potius quam legem, interpretari oportet) publice illos sepelisse, aliquam suorum verborum expositionem quaerere non finit, cum perinde sit ac si diceret, νόμου πατρίου ὄντος δημοσίᾳ ταφὰς ἐκείνων ποιήσασθαι, τούτῳ ἐχρήσαντο. Valla autem ad cremationem & ipse respici existimavit, sed aliter tamen peccans, quam scholiastes. nam censuit quidem illum πατριὸν νόμον esse τὸ ταφὰς δημοσίᾳ ποιεῖσθαι, sed ταφὰς ποιεῖσθαι est interpretatus bustum facere.

Verum, ut quae spectant ad hoc de subauditione caput persequar, sciendum est, hunc enarratorem adverbio δηλαδὴ nonnunquam eundem, quem illi δηλονότι, usum dare. & illud, sicut & hoc, Latino videlicet reddi. Utitur autem illo quoque adverbio cum aliis in locis, tum vero pag. 580, cum in haec verba, μεμφομένων καὶ ἀκόντων Θεσσαλῶν, annotat, μεμφομένων δηλαδὴ τοῖς Λακεδαιμονίοις. Et pag. 498 l. 1, τοῖς ἔξω πύσσυνοι) αὐτομολήσας δηλαδὴ. Sic etiam pag. 592 l. 1, ubi scribitur a Thucydide, ὡς Τισσαφέρνης αὐτῷ ὑπέδειξτο,

ἢ μὴν, ἕως ἄν τι τῶν αὐτοῦ λείπεται &c. in αὐτοῦ annotat Τισσαφέρνους δηλαδὴ. quae tamen admonitio supervacanea est & ipsa, cum Thucydides Tissaphernis sermonem a se referri nos admoneat. Ceterum alicubi hoc adverbium non postponit, sed praepone: ut pag. 567 in haec verba, τῶν ἡδὴ πάλιν φευγόντων, scribit, δηλαδὴ τῶν εἰς τοῦπίσω φευγόντων, ἡγουν τραπέντων. Sicut autem δηλονότι ex δῆλον ὅτι, ita δηλαδὴ ex δῆλα δὴ conflatum esse constat.

Ad hoc ipsum caput, quod de subauditione agit, pertinet is usus, quem dat verbo λείπει. Nam cum scribit, aliquam vocem aut aliquas voces λείπειν, id est *desse*, non ita id accipiendum est, quasi a librario praetermissa esse diceret; sed nos ab illo moneri, ipsum scriptorem eam easse omisisse, quod subaudiendam aut subaudiendas lectori relinquere maluerit. Ac interdum quidem aliquam particulam, praesertimque quampiam ex iis, quae Praepositiones appellantur, dicit λείπειν: ut pag. 348 l. 33, in haec verba, πρόσχημα γὰρ ἦν ἀμύνεσθαι ὧν ἔπαθον, scribit, λείπει ὑπέρ: ἢ ἢ, ὑπὲρ ὧν. Sic in istum pag. 414 l. 3 locum, οἱ μὲν, παρὰ Πισσοῦθου ἐπισκῦρους Ἀρκάδων τε καὶ βαρβάρων ἐπαγόμενοι, legimus, λείπει ἢ ἀπὸ: ἢ ἢ, ἀπὸ τῶν Ἀρκάδων. Sic alicubi voculam ὥς scribit λείπειν. Et pag. 448 in haec verba, οὐκ οὖν τὰ ὅπλα ταυτὶ φαίνεται, haec λείπειν scribit, τριακοσίων μόνων. Nec vero duorum tantum, sed plurium etiam talem ellipsin in quibusdam locis esse tradit: ut cum exponens ista verba, τὴν τε ἡπειρον ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσιν, annotat λείπειν ista verba, οὔτε εἰς τὴν νῆσον, οὔτε εἰς τὴν ἡπειρον.

Atque ut plerisque locis aliquid λείπειν dicit, eo quidem quo docui sensu, ita vicissim in nonnullis aliquid παρέλκειν, id est, *supervacaneum esse*: vel παρελκόντως κείσθαι. ut pag. 436 l. 19 scribit de voce φιλέταιρος, eam παρελκόντως κείσθαι. qua tamen de re longe ab eo dissentio, ut ibi docebo; Thucydidem adversus eum defendens. Pro eodem vero & περιττὸν εἶναι, sive περιττῶς κείσθαι dicentem alicubi audimus: ut pag. 339 l. 26, τὸ δὲ μὴ περιττῶς κείται, Ἀττικῇ συνθεῖται. At ceteri scholiastae verbo πλεονάζειν hac de re plerumque utuntur. Ceterum accusari potest alicubi hic enarrator, quod in iis locis, ubi supervacuarum vocum usum in hoc scriptore reprehendit, in hac ipsa reprehensione supervacaneis quibusdam utitur. In quod tamen vitium non semel incidit. Nam in hunc Thucydidis locum pag. 454 l. 34, τοὺς δὲ λόγους μακροτέρους οὐ παρὰ τὸ εἰσθὲς μνησκυόμεν, non contentus dixisse

hoc μακροτέρους esse περιττὸν, ipsemet omnia haec, quae περιττὰ sunt, addit, ἥρκει γὰρ εἰπεῖν, τοὺς δὲ λόγους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν. Id est, satis enim erat dicere, τοὺς δὲ λόγους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν. Quasi vero hoc, satis videlicet fuisse, istis verbis uti, illo μακροτέρους minime inserto, non videremus consequens esse ex eo, quod περιττὸν esse dixerat. Sic tamen & pag. 451 l. 3, postquam dixit περιττὸν esse verbum προθυμήσεσθαι, addit, ἥρκει γὰρ τὸ ἐπισπάσασθαι. Atqui expositorem alicuius scriptoris, seu enarratorem, (quem Graeci ἐξηγητὴν appellant) nihil magis quam brevitatis decet: ea quidem certe, quae nihil obscuritatis relinquat. Qua in parte peccari hodie a multis expositoribus, qui breves esse laborant, videmus.

Cum aliquid in orationis structura morem non servat, de hoc dicit, ὑπῆλλακται, ut pag. 577 l. 33; vel ἐσχηματίζεται, ut pag. 575 l. 19. Sic vero & pag. 505 l. 36, in hunc locum, τὸ γὰρ Ἄργος αἰεὶ ἠπίσταντο ἐπιθυμούντας τοὺς Λακεδαιμονίους καλῶς σφίσι φίλιον γενέσθαι, ἡγούμενοι τὸν ἔξω Πελοποννήσου πόλεμον ῥᾶω ἂν εἶναι, annotat, particip. illud ἡγούμενοι non esse κατάλληλον (nam ita scribendum, non ἀκατάλληλον) alteri participio ἐπιθυμούντας, verum ἐσχηματίζεσθαι, pro ἡγούμενων. De qua annotatione vide, quae ibi a me dicuntur. Ceterum ad ὑπῆλλακται quod attinet, scio alioqui posse cuiquam in mentem venire, cum hoc verbum audit, dici de quapiam mutatione, quae cum figura hypallage dicta commune quippiam habeat: sed generaliorem dat huic verbo significationem, quam videlicet ἐξήλλακται apud alios interdum habet: quo Dionysius Halicarnasseus & cum adiectione utitur. veluti cum scribit, ταῦτα ἐξήλλακται μὲν ἐκ τῆς πολλῆς καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀπαγγελίας. Quin etiam τὴν διάνοιαν ἐξαλλάττειν ἐκ τῶν ἐν ἔθει apud eundem legimus. ubi item, quod morem vocavi, (cum dixi, aliquid in orationis structura morem non servare) τὸν κοινὸν καὶ συνήθη τῆς διαλέκτου τρόπον vocat. Possumus autem ex eodem id, quod ita est ἐξηλλαγμένον, (pro quo hunc scholiastem ὑπῆλλαγμένον dicere admonui) & ἐσχηματισμένον appellare. Siquidem & ἀσχημάτιστον, quod huic opponitur, apud eundem habemus: ubi scribit, καὶ τῷ μηδὲν ἀπλῶς ἀσχημάτιστον ἐκφέρειν νόημα. Apud eundem vero, eadem de re loquentem, & σχηματισμούς & σχήματα legimus. Scribit enim, κατὰ τοὺς σκατοὺς καὶ πεπλανημένους ἐκ τῆς κατὰ φύσιν συζυγίας καὶ οὐδ' ἐν ἁπασῇ ποιητικῇ χώραν ἔχοντας σχηματισμούς. ubi de Thu-

cydide modum in his non tenente, sed nimium sibi permit-
tente conqueritur, atque adeo illum de hac audacia reprehendit.
Et aliquanto post, τῶν σχημάτων τὸ πεπλανημένον ἐκ τῆς
κατὰ φύσιν ἀκολουθίας vocat, quod in illo altero loco τοὺς πε-
πλανημένους ἐκ τῆς κατὰ φύσιν συζυγίας σχηματισμοὺς dixe-
rat. Ac ἐσχηματισμένον quidem id sonat, quod Latinis *figura-
tum*: sed tamen *figurata oratio* minus late patentem habere si-
gnificationem videtur: etiamsi figuram Fabius esse dicat con-
formationem quandam orationis, a communi & primum se
offerente ratione remotam. Alibi vero ἴσχυει, figuras muta-
re aliquid a recto, atque hanc prae se virtutem ferre, quod a
consuetudine vulgari recesserunt.

Quamvis autem ut orationem scholiastes dicit ἐσχηματί-
σθαι, quamcunque ea mutationem structurae accipiat, ita
etiam σχῆμα dicere queat subesse singulis, in quibus ea oc-
currit, locis, tamen certis tantum in locis hoc vocabulo ita
uitur: veluti cum pag. 382 πάντα ὅμιλον vult esse σχῆμα,
pro παντὶ ὁμίλῳ. At vero 568, in his verbis, οἱ δ' ὕστερον ἡ-
κοντες, Atticum esse σχῆμα dicit, pro eo, quod dicendum
erat, τῶν δ' ὕστερον ἡκόντων. Pag. autem 354 l. 11, τὸ ἀνακό-
λουθον appellat non simpliciter σχῆμα, sed παράσημον σχῆμα.

Ceterum etiamsi σχῆμα quidem, sed non & τροπή, apud
eum legatur, (quod ἴciam) tamen τροπικὰ ὄνματα vocat,
quae sunt metaphorica: veluti pag. 530, ubi de hoc loquendi
genere στορέσωμεν τὸ φρόνημα, annotat, esse quidem omnium,
quae apud Thucydidem sunt, tropicarum (id est *metaphorica-
rum*) vocum durissimam istam, videlicet στορέσωμεν, verum
loqui eum secundum Alcibiadem. Quod ab eo quonam sensu
dicatur, (dici quidem certe videatur) ibi docebo. Sic autem a
Dionysio κυρίαν λέξιν opponi τῇ τροπικῇ, id est metaphori-
cae, videmus. Ac sciendum, ad metaphoram quod attinet,
cum dicit ἐπιμένειν τῇ μεταφορᾷ, id est (reddendo verbum
verbo) *permanere in metaphora*, intelligere, quod Fabius dicit,
quo ex genere coeperis translationis, hoc desinere. Scribit enim, *Nam
id quoque inprimis est custodiendum, ut quo ex genere coeperis trans-
lationis, hoc desinas. Multi enim cum initium a tempestate sumse-
runt, incendio aut ruina finiunt: quae est inconsequentia rerum foe-
dissima.* Quamvis porro Dionysius τροπικὴν λέξιν opponat τῇ
κυρίᾳ, (sicut antea dixi) & alicubi dicat etiam διὰ τὸν κύριον
καὶ μὴ τροπικῶν κατασκευῶν ἐκφέρειν τὰ νοήματα, non me ta-
men latet, τὰ τροπικὰ ulterius ab eo, quam usque ad meta-
phorica extendi. Scribit enim in libro περὶ συνθέσεως ὁνομάτων

των, de quibusdam Homeri versibus loquens, οὔτε γὰρ μεταφοραὶ τινες ἐν αὐτοῖς εὐγενεῖς ἐνείσιν, οὔτε ὑπαλλαγαί, αὐτὲ καταχρήσεις, οὔτε ἄλλη τροπικὴ διάλεκτος οὐδεμία.

Cum porro oratio eo, quo dictum est, modo ἐσχηματίζεται, vel ὑπῆλλακται, eam dicunt etiam esse ἀκατάλληλον, id est, non cohaerenter & congrue inter se iuncta esse verba. Sed brevius, & quidem una voce, interpretari quis possit incohaerentem, vel incongruentem, seu incongruam. Ea voce, sicut & illi opposita κατάλληλος, utitur Dionysius Halicarnassaeus. Apud hunc vero nostrum scholiastem habemus illud pro hoc, pag. 505 l. 36. nam ibi legimus, οὐκ ἔστιν ἀκατάλληλον πρὸς τὸ ἐπιθυμούντας: cum legendum sit contra, οὐκ ἔστι κατάλληλον. Ubi observa etiam, cum adiectione praepositionis positum hoc vocabulum esse: cum & absque ulla adiectione vel κατάλληλος vel ἀκατάλληλος λόγος dicatur.

Eandem orationem ἀνακόλουθον dicere possumus: atque adeo ita nonnullos eam appellasse comperiemus. Potius tamen τὸ ἀνακόλουθον de certo quodam incohaerentis & incongruae structurae genere dici solet: ut antea ex hoc scholiaste talem huius vocis usum attuli, cum de ea loquerer orationis forma, quam ἐσχηματίζει dicit. Locus est I, 114, καὶ ἐς αὐτὴν διαβεβηκὸς ἦδη Περικλέους στρατιᾷ Ἀθηναίων, ἡγέλην αὐτῷ ὅτι Μέγαρά ἀφέστηκε. In haec enim istud scholium habemus pag. 354, Ἠγέλην αὐτῷ τῷ Περικλεῖ δηλονότι. παράσημον τὸ σχηματίζει, διαβεβηκὸς, ἡγέλην αὐτῷ ἀνακόλουθον γάρ. Sed falli tamen eum hoc in loco, & non ἀνακολούθως subiunxisse Thucydidem hunc dativum, ibi docebo. Legimus vero & ἀνακολούθητα apud Dionysium Halic. in opusculo de Thucydidis charactere: sed ego ἀπαρκαλούθητα substituendum esse arbitror.

Adverbio ἐμφαντικῶς de iis utitur, quae indicare vult dicta esse cum emphasi, (nam vocabulo isto utuntur & Latini) pro quo tamen ἐμφαντικῶς magis usitatum est ἐμφατικῶς. Verum & ἐμφαντικὸν itidem apud eum legimus, pro eo quod ἐμφατικὸν dici solet. Sed tamen haec quoque, ἐμφαντικὸν inquam & ἐμφαντικῶς, ipsi soli nota non fuerunt. Legimus porro ἐμφαντικὸν pag. 327 l. 28. nam in haec Thucydidis verba, καὶ Κερκυραῖους τε τοῦσδε, annotat, ἐμφαντικὸν esse hoc τοῦσδε: & addit, οἷον τοὺς ἀδικούντας. At vero adverbium ἐμφαντικῶς legitur pag. 406 l. 6. scribit enim, eum ἐμφαντικῶς usum esse particula δὴ.

Sed enim pag. 343 l. 3, cum scribit, ἡμᾶσιν παρέχει ὅς

ἐπὶ ἑλλου καὶ ἄλλου τάσων τὴν λέξιν, de illo schemate intelligere non debemus; verum ita accipere, facit ut appareant nobis diversae signific. vel, facit ut videantur nobis esse diversae significationes. Nisi quis malit ita exponere, eius sermo prae se fert diversum horum vocabulorum usum. Verbum enim verbo hic reddere vix quisquam possit. ad quam tamen interpretationem verba haec prope accederent, speciem praebet tanquam de alia & alia re ponens vocabulum.

Adverbii autem περιφραστικῶς multis nota esse potest significatio: pro quo Latine dicitur per circumlocutionem, vel, circumloquendo: sed cum usitata sit vox Graeca periphrasis, frequentius dicitur, per periphrasin, vel cum periphrasi: aut, adverbium Latinum faciendo ex Graeco, periphrastice. Exemplum autem habemus periphrastici generis loquendi insigne pag. 373, ἡ δὲ εὐνοία παραπολὺ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢ τοὺς Λακεδαιμονίους, uti ab ipso scholiaste annotatur, περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ, εὐνοικῶς εἶχον τοῖς Λακεδαιμονίοις. ubi tamen scriptum ab illo fuisse puto, πολλῶ μᾶλλον εὐνοικῶς εἶχον, vel πολὺ μᾶλλον. Ceterum quaedam ab eo per periphrasin dicta censerī, in quibus tamen periphrasis non possit agnosci, suis locis docebo.

Addi ἐξωθεν (id est extrinsecus) dicunt interdum scholiastae id, quod ὑπακούεται, id est, subauditur. Hic vero eo adverbio & cum hoc ipso verbo, & cum bicomposito utitur. Sic pag. 455 l. 13, προσυπακούσαι δὲ δεῖ ἐξωθεν τὸ, καὶ διὰ τοῦτο ἐκπίπτουσι τῆς εὐπραγίας. Ubi etiam observandum est, ut sententiam integram subaudire sibi permittat.

Addi vel dici quippiam ἐξηγητικῶς enarratores dicunt, cum ipse scriptor in his, quae subiungit illis, quae iam dixit, est velut sui expositor. nam ἐξηγητικῶς expositorie sonat. Hic vero saepe hac de re dicit etiam, ἐξηγητικὸν ἐστὶ τοῦτο τοῦ, sequente verbo aut sequentibus verbis, ad quorum expositionem illud vel illa scriptor ipse adiicit. Sic pag. 456 l. 8, ἐξηγητικὸν δὲ ἐστὶ τοῦτο, τοῦ, σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν, οἵτινες τὰ ἀγ. &c. Quin etiam dicit, τοῦτο ἐξηγητικὸν ἐστὶ τοῦ προτέρου, pag. 451 l. 22. Nec non ipso verbo ἐξηγεῖσθαι (a quo illa vocabula manarunt) hac de re nonnunquam utitur: ut pag. 456 l. 32, τὸ διακινδυνεύεσθαι ἐξηγεῖται. Est autem unum ex praecipuis boni expositoris (sic voco peritum & diligentem) officiis, admonere, ubi scriptor ipse eo functus officio fuerit.

Adverbiis περιττῶς & παρελκόντως cum verbo κεῖσθαι uti-

tur de iis, quae supervacanea sunt, sicut & ea περιττὰ εἶναι, vel παρέλκειν dicit, quemadmodum antea docui. Hoc tantum addo, alicubi illi περιττῶς opponere ἀναγκαίως. Unius saltem loci memini, qui est pag. 458 l. 11, ὃ δὲ καὶ σύνδεσμος οὐ περιττῶς κεῖται, ἀλλ' ἀναγκαίως.

Cum aliis etiam adverbii verbo illo κεῖσθαι utitur: quorum e numero est κυρίως id est proprie, sive in propria significatione. Nam aliquod vocabulum dicitur κυρίως κεῖσθαι, (quasi quis dicat proprie positum esse) cui suus propriusque datus est usus: vicissimque οὐ κυρίως κεῖσθαι, quo quis ita usus sit, ut alium quam proprium usum dederit. Neque vero hic proprium usum intelligere de eo oportet, qui metaphorico opponitur, (sicut τὰς κυρίας λέξεις videmus ταῖς μεταφορικαῖς seu τροπικαῖς opponi: & sicut ab hoc ipso scholiaste τροπικὸν vocari vocabulum στορέσωμεν dixi, cum scribit, omnium τροπικῶν, quae apud Thucydidem exstant, vocabulorum esse durissimum) sed de eo, qui abusus potius, quam usus, appellandus sit: adeo ut ἀκυριολογία (quae vulgo ἀκυρολογία vocatur) in eo esse dici possit: & κατάχρησις, non illa quidem, quam metaphorae permittere sibi possunt, & quae in iis excusatur, sed quae omnino vitiosa est. Atqui reprehendere tamen suum scriptorem audet de huiusmodi improprietate pag. 358 in hunc illius locum, καὶ οὐκ ἴσμεν ὅπως τὰδε τριῶν τῶν μεγίστων ξυμφορῶν οὐκ ἀπῆλλακται, ἀξυνεσίας, ἢ μαλακίας, ἢ ἀμελείας. nam scribit l. 8, de voce ξυμφορῶν loquens, ἐνταῦθα οὐ κεῖται κυρίως ἢ λέξις, ἀλλὰ ξυμφορὰν φησὶ τὴν κακίαν. Sed adversus hanc accusationem conabor ibi Thucydidem defendere.

At vero adverbium ἀντιφορικῶς novum omnino videri possit, quo utitur in pag. 409. Ibi enim in haec verba, προθύμως ταῦτα ἔπρασσον, annotatum est, ἀντιφορικῶς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ; οὐ προθύμως. Sed aenigmaticum quiddam habere dici queat (ut opinor) haec annotatio. Cuius rei causam esse puto, quod in alia quam haec verba scripta illa esset: ut ostendam, cum ad locum illum venero. Simul vero & de huius adverbii significatione dicturus tibi sum, quod sentio.

Adverbium μήποτε (nisi potius μήποτε disiuncte scribendum est) omitti hic non debet: quo & alii scholiastae utuntur, multumque gratiae in proponenda sua dubitatione & coniectura habet. Sed eiusmodi est, ut Latine interpretari non possis, ita quidem ut verbum verbo reddas. Eius usum habes pag. 346 l. 1, ubi licet interrogationis nota orationi, cui ad-

hibitum est, non sit apposita, sunt tamen, qui eam huiusmodi locis apponant: perinde ac si ea orationis forma esset, quae est, cum dicitur, *Quid si ita hic locus exponatur?* At si interrogative dici non existimetur, verbum aliquod subaudiatur: perinde ac si diceretur, *videndum ne*, vel, *vide ne*; vel, *videndum vero ne*, cum dicitur μή ποτε δέ.

Adverbio άλλως ultimum locum dabo, quod his scholiis cum aliis plerisque (ac fortassis omnibus) commune est: iisque locis appositum invenitur, (non tamen ubique) in quos expositio duplex affertur. ibi enim posteriori hoc adverbium άλλως praefigitur. Quod si & tertia accedat, hoc adverbium repetitur: si vero ad quartam usque veniatur, iterum repetitur. Cum autem satis notum sit, eo adverbio Latinum *aliter* significari, perinde est ac si diceretur, *aliter etiam exponitur hic locus: ita videlicet*; vel, *alio etiam modo ista exponuntur: hoc videlicet*. ideoque iis vocabulis, quibus cum ellipsi utuntur, annumerandum hoc est, ut paulo post docebo. Ceterum ab iis, qui diversa diversorum scholia collegerunt, hoc adverbium, tanquam nota, qua discernenterentur, potius quam ab ipsis scholiastis appositum fuisse videtur. Sed nove in quodam horum scholiorum loco, qui est pag. 322, post illam vocem άλλως alius scholiastes loquens introducit, & iis, quae proxime praecedunt, contradicens; vel potius contradicere volens. Nam (ut ibi ostendo) si bene intelligantur, quae praecedunt verba, consentire is cum illo comperietur, a quo se dissentire arbitratur.

Ad verba quaedam ab illis adverbiiis ut transeam, τάσσει τὴν λέξιν ἐπὶ τούτου cum dicit, intelligit, utitur illo vocabulo in ea significatione. perinde ac si dicas, verbum verbo reddens, *ponit illud vocabulum in hoc*, vel *de hoc*. Sic pag. 343 l. 3, ὡς ἐπὶ ἄλλου καὶ ἄλλου τάσσει τὴν λέξιν. Utitur vero & vulgari verbo eadem de re, & quidem in illo etiam ipso loco. dicit enim, τὴν τε γὰρ αἰδῶ καὶ τὴν αἰσχύνην κατὰ τοῦ αὐτοῦ τίθησι συνωνύμως. Et paulo post, ὡς καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν εὐκοσμίαν ὁμοίως τίθει. Respondet autem hic istorum verborum usus ei, quem habet κείται, cum dicitur, ἐπὶ τούτου κείται ἡ λέξις. Scimus enim, verbo κείσθαι declarari positum esse.

Verbo ἀποτείνειν utitur aliquoties, ubi alii passively potius voce ἀποτείνεσθαι uterentur: ut pag. 344 l. 18, ταῦτα πάλιν πρὸς Ἀρχίδαμον ἀποτείνει. Et pag. 342 l. 35, ταῦτα πάντα πρὸς τὸν Κορίνθιον ἀποτείνει. Quibus in locis dubitari possit, an ταῦτα & πάντα sint nominandi, an accusandi casus: sed

quoniam potius dicitur aliquis ἀποτείνεσθαι πρὸς vel εἰς τινὰ, quam cum accusf. ἀποτείνεσθαι τὸν λόγον vel ἀποτείνεσθαι τι εἰς τινὰ, potius nominandi casus esse crediderim: perinde ac si diceretur, πᾶς οὗτος ὁ λόγος ἀποτείνεται πρὸς Ἀρχιδάμον, item πρὸς τὸν Κορινθίον. Alioqui activam hic significationem habebit ἀποτείνειν, & eo dicitur modo, quo ἀποτείνειν τὸν λόγον pro ἀπομνησκύνειν. Verum ἀποτείνεσθαι πρὸς vel εἰς τινὰ dicitur aliquis, cum in eum invehitur: sed utuntur etiam de eo, qui quempiam obiter tantum perstringit, suam adversus eum orationem (& quidem plerumque ita ut nomen eius taceat) dirigens. Ac quamvis sumtum sit hoc genus loquendi ab iis, qui verbosè in aliquem invehuntur, in usu tamen est de iis etiam, qui vel paucissimis verbis id faciunt. Sic apud Diog. Laërtium, in Aristotele, πολλάκις δὲ καὶ ἀποτεινόμενος, τοὺς Ἀθηναίους ἐφασκεν εὐρηκέναι πυροῦς καὶ νόμους· ἀλλὰ πυροῖς μὲν χρῆσθαι, νόμοις δὲ μή. Ubi suspicor deesse vel πρὸς vel εἰς ante τοὺς Ἀθηναίους.

At vero αἰνίττεσθαι Thucydidem aliquid vel aliquem, cum dicit, intelligit, eum non aperto, sed occulto, sermone significare. Ac interdum (& quidem frequentius) accusativum cum praepositione dat huic verbo: ut pag. 343 l. 32, πρὸς τοὺς λόγους τοῦ Κορινθίου αἰνίττεται. Item pag. 317 l. 13, πρὸς Ἡρόδοτον αἰνίττεται. Cum accusf. tamen sine praepos. l. 20, αἰνίττεται δὲ τὰ Μηδικὰ Ἡροδότου. Sic pag. 327 l. 2, αἰνίττεται Πωτίδαίαν. Nec non pag. 328 l. 9, αἰνίττεται Ἐπίδαμον. At vero pag. 383 sq. utramque invenies constructionem. nam ibi leges l. 36, αἰνίττεται τοὺς ἱππέας αὐτῶν τοὺς κειμένους. Et paucis interiectis, αἰνίττεται δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους. Solet tamen potius accusativo sine praepositione iungi hoc verbum: cui propemodum respondet Latinum *innuere*: quo etiam uti malim ad illius interpretationem, quam verbo *alludere*. Addendus porro est praecedentibus hic locus pag. 339 l. 30, in quo adverbium ἀόριστως praefigit verbo αἰνίττεται. Scribit enim, ἀόριστως μὲν, εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους δὲ αἰνίττεται. Ubi post ἀόριστως μὲν, quod sonat *indefinite quidem*, subaudiendum relinquit aliquod verbum: nisi forte incuria librarii potius desiderari credendum est. Hoc autem verbum fuerit (ut opinor) vel λέγει, vel φησί, vel aliud huiusmodi. nam qui non vult aperte declarare, quod sentit, sed tantum αἰνίττεσθαι, is indefinite loquitur, genus non speciem proponens. Fortasse autem & τοῦτο λέγει vel τοῦτο φησί locum hic haberet. Ne hoc quidem est praetereun-

dum, eum alicubi pro αἰνίττεσθαι verbo λέγειν uti, minus proprie: ut pag. 320 l. 36, λέγει δὲ Ἀθηναῖος.

Verbo κατασκευάζειν in concionum praeferim expositio-
ne significare solet *adstruere aliquid argumentis*: quod una voce
dicitur *probare*. Sic pag. 452 l. 7, κατασκευάζει δὲ διὰ τοῦτο
ὅτι οὐδ' ὅλως δεῖ αὐτοῖς συγχωρῆσαι κατελθεῖν εἰς τὴν γῆν.
Ufus autem sum verbo *adstruere*, quod eandem, quam ipsa
vox Graeca, metaphoram habeat: & videam contrarium La-
tinum *destruere* contrario Graeco ἀνασκευάζειν in eodem me-
taphorae genere respondere. Qua de re vel Fabius nullam
nobis dubitationem relinquit, ubi scribit, *narrationibus non
inutiliter subiungitur opus destruendi confirmandique eas*: quod ἀ-
νασκευὴ καὶ κατασκευὴ vocatur. Quo ex loco possit κατα-
σκευάζειν reddi etiam *confirmare*: sed huius scholiastae locis
aptior est altera huius verbi interpretatio. Legimus autem &
pag. 336 l. 22, ἐπειδὴ εἶπεν ὁ Κορίνθιος πρὸς ἑτέραν συμμα-
χίαν τραπέσθαι (sed τραπέισθαι, aut τραπέσθαι ἂν scribo)
μὴ βοηθούμενος ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, νυν τοῦτο κατασκευά-
ζει. Ubi perinde videtur esse, ac si diceretur, *Rationibus di-
ctum suum munit & velut fulcit; sive, sententiam suam; vel,
quod se facere decrevisse dixit.*

In iisdem concionibus saepe utitur nomine κεφάλαια, quod
Latino *capita* ei respondente interpretari possumus. Sunt au-
tem concionis alicuius κεφάλαια, ea quae potissimum cona-
tur κατασκευάζειν (de quo verbo dictum modo fuit) is, qui
concionatur. Ideoque concionem unam in certa dividere ca-
pita consuevit. Sic pag. 404 l. 35 de Mitylenaeorum lega-
torum concione dicit, διαίρεται ἡ δημογορία αὕτη κεφα-
λαίοις: ubi deesse puto vocem τρισί. Sequuntur enim tria ca-
pita: primum, τὸ δίκαιον, id est, *aequum esse quod postulant*:
secundum, τὸ δυνατὸν, fieri id posse: tertium, τὸ συμφέρον,
uile esse. Huc pertinet quod pag. 322 legitur, ἢ τοῦ Κερκυραίου
δημηγορία μᾶλλον τὸ συμφέρον προβάλλεται ἢ περὶ τὸ δίκαιον ἢ
δὲ τοῦ Κορινθίου, μᾶλλον τὸ δίκαιον ἢ περὶ τὸ συμφέρον: id est,
*Corcyrensis concio magis utilitatem allegat, (vel obtendit) quam
aequitatem: at Corinthii, magis aequitatem quam utilitatem.* In
scholiis scriptis in hanc partem historiae Thucydidis (si con-
ciones certam quandam historiae illius partem vocare licet)
occurent aliquoties haec verba, ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες: ut pag.
323 l. 9, in haec verba, γενήσεται δὲ ὑμῖν πειθομένοις καλὴ
ἢ ξυντυχία κατὰ πολλὰ τῆς ἡμετέρας χρείας, & in ea, quae
sequuntur, annotata sunt illa, ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες. Ubi ἀγῶνες;

id est *certamina*, (si verbum verbo reddatur) appellari videntur *rationes*, quae *firmamentum* & *robur causae efficiunt*, quasi *praecipuum sit illarum certamen*. Sed pag. 334 l. 17, post ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες, legimus. καὶ τὸ δίκαιον. ubi aliquam verborum ellipsin esse suspicor. Occurrent in iisdem in eisdem conciones scholiis & verba ista, οἱ ἐπίλογοι ἐντεῦθεν ut pag. 324 l. 35, & 327 l. 22. & 336 l. 18. Mirari autem quis possit, illum plurali numero uti, ac non potius ἐπίλογος dicere: sed ἐπιλόγους dixerunt & quidam alii. Atque adeo auctor rhetorices ad Herennium, *conclusiones*, inquit, quae apud Graecos ἐπίλογοι nominantur, tripartitae sunt. nam constant ex enumeratione, amplificatione, & commiseratione. Verum in his epilogis huius scholiastae haec omnia minime vera comperientur: minus etiam id, quod addit, nos posse quatuor in locis uti conclusionibus: in principio, secundum narrationem, secundum firmissimam argumentationem, in conclusione. Quartus enim hic locus, is potius est, ex quo hic scholiastes suos ἐπιλόγους nobis solet depromere. Obiter autem animadvertendum est. posse hoc duriuscule dictum videri, nos conclusionibus in conclusione uti.

Idem conciones ἀντιθέτους vocare videtur, eas quae potius ἀντιλογικαὶ vocantur, vel ἀντιρρητικαί. quasi quis dicat *contradictoriae*: sed potius *adversariae* appellare Latinas iubet, sicut Aeschinis & Demosthenis orationes adversariae vocantur.

Locis aliquot occurret tibi μετάβασις, alicubi & παρέκβασις: ut pag. 308 l. 22, ταῦτα δὲ ἐν παρέκβάσει εἴρηται. Sic etiam pag. 363 ad hanc Thucydidis narrationem, τοῦ δὲ Μηδισμοῦ τοῦ Πausανίου λακεδαιμόνιοι, πρέσβεις πέμψαντες παρὰ τοὺς Ἀθηναίους, ξυνεπλητιῶντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα, annotat, haec esse παρέκβασιν, quod Pausaniae factum (vel, id quod de Pausania narratum est) consequantur. nihil enim ad piaculum pertinere: ad piaculum, inquam, de quo institutus erat sermo. Est igitur hic παρέκβασις, quod a Latinis *digressio* dicitur: a Cicerone cum adiectione, *digressio a proposito*, vel *digressio ab oratione proposita*.

At μετάβασις non est eiusmodi *digressio*, quae intermittit tantum & velut suspensam orationem propositam vel suspensum sermonem propositum relinquit, sed est potius *transitio a sermone uno, cui finis impositus est, ad alium*. Sic pag. 389 verbis hisce, τοῦ δ' αὐτοῦ θείους &c. apposita est vox ista μετάβασις. Idemque pag. 426, in haec verba, Ἐν δὲ τῇ αὐ-

τῷ δέρει &c. eandem vocem invenies. Sed cum idem annotatum esse in omnes locos deberet, qui illa verba, aut ista haberet, τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος, aut τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου δέρουs, sive τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος (cum in his omnibus illa sit, quam dixi, transitio) in eorum tamen paucissimos annotationem illam es inventurus. Utitur autem & verbo μεταβαίνειν, de huiusmodi transiitione loquens: ut pag. 350 l. 23, μετέβη ἐπὶ τοὺς θασίους.

Ἰδιῶμα Thucydidis quid appellet, iam aliunde notum esse potest: praesertim cum & Dionysius Halicarnasseus opusculum περὶ τῶν Θουκυδίδου ιδιωμάτων scripserit: quod quidam interpretantur *de Thucydidis proprietatibus*; sed malim, *de iis, quae Thucydidi propria sunt*, vel *de iis, quae Thucydidi peculiaris sunt*, id est, eius sermoni. Utitur autem hac voce ἰδιῶμα pag. 351 l. 5. Nam ibi postquam scripsit ἐφ' ᾧ τε ἐξίασιν dictum esse pro ἐπὶ τῷ ἐξίαναι, addit, ἰδιῶμα δὲ τοῦτο Θουκυδίδου. Pag. autem 337 vocum aliquot mentionem facit, quas apud Thucydidem esse ait ἰδίως. Sed falli possit lector interdum in quibusdam, quae pro Thucydideis affert, cum ei peculiaris non fuerint. veluti cum de ἐπιχειρητέα nobis dicit, Θουκυδίδου esse λέγειν. nam ad terminationem respicit, & terminatione tenus esse Thucydideum vocabulum intelligit, cum sit pro ἐπιχειρητέον. Quamquam ne hoc quidem modo vocari posse Thucydideum id vocabulum videtur, ut suo loco docebo. Verum & de hoc monendus es, alicubi pro verbis illis, quae Thucydidis aliquod idioma habere annotaverat, alia supposita fuisse. Atque hoc pariter suo loco manifestum faciam.

Cum scribit, τοῦτο ὡς παρὰ Θουκυδίδου εἶρηται, intelligit, hoc dictum esse tanquam a Thucydide, suam sententiam, seu iudicium suum, interponente. Atque hunc esse istorum verborum sensum, ex pag. 348 apparet. Pag. autem 346 reprehenduntur, qui de certis quibusdam verbis dixerunt, ea posse καὶ ὡς ἀπὸ Θεμιστοκλέους καὶ ὡς ἀπὸ Θουκυδίδου λέγεσθαι.

His verbis, τοῦτο δὲ ἢ ταῦ λόγου ἐπαγωγὴ δηλοί, quibus utitur pag. 371 l. 21, (nec non alibi, ut opinor) significatur, *hoc declarant ea, quae subiunguntur*. perinde ac si dictum esset, τοῦτο δὲ τὰ ἐπαγόμενα δηλοί, sive, τοῦτο δὲ ἐκ τῶν ἐπαγόμενων δῆλον. Dicunt autem & τὰ ἐπιφερμένα eadem de re: sicut οἷς ἐπιφέρει, & οἷς ἐπάγει, pro eodem: nimirum pro eo, quod dicimus, *quibus subiungit*. Pro quo dicere vulgus solet, *quibus subiicit*.

Verba haec, ὡς κατιών φησι (quibus per parenthesin utitur pag. 322 l. 35) significant, ut in sequentibus dicit. Cum tamen verbum κατιέναι sit descendere, sonant potius ut *infra dicit*: (quasi quis dicat, ut descendens ait, vel, in descensu) ut in eorum, quae praecedunt, mentione dici solet, ὡς ἄνω φησι, vel, ὡς ἀνωτέρω φησι, (aut λέγει) vel ἔφη, aut ἔλεξε, id est, ut *supra dicit*, vel *dixit*. Ceterum pro illo κατιών nonnunquam alio participio, videlicet προΐων, utentes, dicunt, ὡς προΐων φησι. Ita pag. 360 l. 26, καὶ προΐων εἰρηκεν, id est, *progrediens*, vel *ulterius pergens*. Sunt, qui in *progressu* hac de re dicant. Magis alioqui usitatum est in sequentibus: quod respondet huic loquendi generi, ἐν τοῖς ἔξῃς.

Scripta seu narrata κατὰ διέξοδον, sunt ea, quae fuse scripta sunt, & non διὰ βραχείων ut pag. 337 l. 32, ταῦτα πάντα παρ' Ἡροδότῃ κείμενα κατὰ διέξοδον. Sic etiam pag. 313 l. 1, ἡ δὲ ἱστορία κείμενα κατὰ διέξοδον παρ' Ἡροδότῃ. Item pag. 401 l. 20, τοῦτο Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἐννάτῃ ἱστορεῖ κατὰ διέξοδον.

Ubi aliquam obiectionem quaestionemve proponit, (nam & hoc ab eo fit haud negligenter) non solum utitur particulis καὶ μὴν, & καίτοι, quarum postea fiet a nobis mentio, sed nonnunquam interrogativam particulam huic sermoni adhibet: ut pag. 305 l. 20, πῶς ἡκμαζον ἀμφοτέροι παρασκευῇ τῇ πάσῃ εἶγε τοῖς Πελοποννησίοις χρημάτων ἐνέδει; Alicubi vero dicit, ἐζητήται πῶς: ut pag. 554 l. 14, ἐζητήται πῶς Δεκελείας ἐπιτευχιζομένης ἑμελλοῦ οἱ Ἀθ. &c. Cui obiectioni respondens scribit, φασὲν οὖν ὡς ἦν τις πρ. &c. At vero pag. 333 utitur vocabulo ἀπορον. Nam l. 21 legimus, ἀπορον πῶς οἱ Φορμίων τὸ πρὸς τῇ Παλλ. &c. atque hanc ἀπορίαν solvens, addit, καὶ φασὲν ὅτι τὸ πρὸς τῇ Παλλ. &c.

Alicubi autem ostendit, quomodo Thucydides obiectionem, quae mota fuisset, anteverterit: ut pag. 466 l. 22, ἐπειδὴ εἶπε τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἵνα μή τις εἴπῃ, καίτοι ἐν ἡμέρᾳ ταῦτα ἐγένετο, λέγει ἐν τῷ μέσῳ, ἐπεγένετο γὰρ νύξ. Ubi observa, particulam vel potius particulas καίτοι eum usum habere, quem dari ab illo voculis καὶ μὴν, postea ostendam: id est, eodem adversativas esse modo, quo apud Latinos *atqui*. (At vero ἐν μέσῳ memineris significare, quod dicimus *per parenthesin*: qua de significatione dictum a me antea fuit.)

Sed & duabus illis voculis καὶ μὴν (quae inter coniunctiones numerantur, & sonant, quod Latini dicunt *atqui*) utitur quibusdam in locis, ubi obiectionem, quae affertur aut asferri potest adversum eos, proponit. Qua certe in re, non

minus quam in alia ulla, boni interpretis partes implere dici potest. Sic autem pag. 321 l. 9, *καὶ μὴν ἄνω τρισχιλίους ἡτοιμαζον*. Ad quam quomodo sit respondendum addens, dicit, *ῥητέον οὖν ὅτι ἴσως οὐκ ἦν χρ.* &c. Enimvero cum duobus modis illam ad obiectionem responderi posse dicat, ego his & alios duos adiiciam. Una certe est, cui easdem illas voculas adhibet, sed responsum nullum addit: pag. 373 l. 27, *καὶ μὴν Ἡρόδοτος λέγει ὅτι ἐκινήθη ἐν τοῖς Μηδικαῖς*. Verum ad hanc quoque video, quid possit responderi.

Illis oculis comitem dabo vocem *ὅτι*, (sive inter Coniunctiones illas, sive inter Adverbia ponenda est) non illum coniectum & passim obvium, sed alium quendam usum (qui veteribus, ut opinor, ignotus fuit) habentem. Eius exemplum est pag. 337 l. 8, *ὅτι ἡ πρέσβευσις, ἡ καταβόησις, καὶ τὸ καταβόη, παρὰ Θουκυδίδῃ ἰδίως*. Nam cum particula illa *ὅτι* a praecedentibus minime pendeat, sed orationem ipsa inchoet, miretur quis non immerito, quidnam illa sibi velit. Sciendum est igitur, ellipticum esse hunc illius usum, & pendere ab aliquo verbo subaudito. Nullum autem aptius in mentem mihi venit, quam *σημειῶσαι* praesertim cum nonnullis etiam in locis apud hunc quoque legatur, de iis, quae notatu digna videntur. ut dictum a me fuit in illis, quae ante hanc Parascueu de hisce scholiis praefatus sum: ubi & alia exempla vide. Ceterum eundem usum vox *ἰστέον* (quae sonat *sciendum est*) alicubi habere videtur, quem & *σημειῶσαι*. Utitur autem illa pag. 379 l. 37.

Leges aliquot locis *παραγράφειν* & *παραγραφὴν* de locis, quibus aliqua *σημείωσις*, seu aliqua annotatio (& quidem critica plerumque, seu censoria) adscripta erat: adeo ut nihil commune habere dici possit illa *παραγραφὴν* cum voce *παραγράφος*, de qua apud Hephaestionem & enarratorem Aristophanis. Cum autem illius *παραγραφῆς* mentionem in meis Schediafmatis fecerim, & ita quidem, ut, quid de illa scirem sentiremve, dixerim, eo te remittendum (si quid ex me de hac scire cupis) existimavi. Neque tamen tam longe abeundum tibi erit, ut aliquid amplius de ea intelligas. duo enim eius exempla, & quidem diligenter a me examinata, suppediabant tibi meae in pag. 345 & 346 annotationes.

Loci quidam sunt, quos duobus modis scribi nos admonet: nonnulli, quos bifariam interpungi: quidam etiam, quos bifariam exponi. Primum illud significare cum vult, dicere solet, *ἐν ἄλλῳ κεῖται*, vel *ἐν ἄλλῳ κεῖται*, & subiungit

suam diversam lectionem. Subaudit autem hic βιβλίῳ vel ἀντιγράφοις & illic itidem vel βιβλίῳ vel ἀντιγράφῳ. Sic autem cum aliquam vocem in alio vel in aliis non inveniri annotat : ut pag. 334 l. 25, ἐν ἄλλῳ οὐ κεῖται τὸ ἄρα. At pag. 382 l. 12 dicit, ἐν ἄλλοις οὐχ εὐρίσκεται. Ceterum ad vocem κεῖται quod attinet, ea utitur & cum significare vult, quandam vocem apud hunc vel illum scriptorem exstare : ut pag. 344 l. 22 de voce τιμωρητέον scribit, ἀπαξ κεῖται ἡ λέξις παρὰ τῷ ῥήτορι, id est, *semel exstat*, vel potius, *semel posita est*. Ex hoc autem verbo, istum habente usum, factum fuit iocosum nomen seu cognomen, quod impositum cuidam fuit : videlicet Κεῖτουκέιτος, ut testatur Athenaeus : quem vide. Ceterum illis prioribus exemplis usus verbi κεῖσθαι addi potest ex nostro scholiaste, ἐν ἄλλῳ δὲ κεῖται, pag. 440 l. 22. Ubi etiam non aptius interpretari posse videmur, (verbum verbo reddentes) quam si dicamus, *in alio posita est*. Id est, *posita est haec lectio*, vel *haec scriptura*. Vulgo certe dicimus, *in alio scriptum est*, vel, *in alio exstat*, vel, *in alio legitur*. Quidam vero dicunt etiam, *in alio habetur*. Ceterum non minus frequenter, vel potius frequentius, utitur eadem de re verbo γράφεται, quod sonat *scribitur* : sed subauditur illud ἐν ἄλλῳ, vel ἐν ἄλλοις. Interdum vero addita copula καὶ dicitur, γράφεται καὶ, sequente diversa, quae affertur, lectione.

Secundum illud cum vult indicare, locum videlicet quempiam duobus modis interpungi, dicit, τινὲς στίζουσιν εἰς τὸ, sequente post τὸ illa voce, cui interpunctionem subiungunt. Sic pag. 389 l. 6, in hunc Thucydidis locum, Περικλῆς δὲ, στρατηγὸς ὢν καὶ τότε περὶ μὲν τοῦ μὴ ἐπεξιέναι τοὺς Ἀθην. &c. praefixis hisce verbis, στρατηγὸς ὢν καὶ τότε, annotat, τινὲς εἰς τὸ ὢν, τινὲς εἰς τὸ καὶ τότε στίζουσι. Alicubi vero & ὑποστίζειν dicit.

Tertium quod ab eo annotari de quibusdam locis dixi, est istud, eos duas expositiones habere, sive duobus modis expositos inveniri. Atque hic item ellipsi utitur, sed diversa. dicit enim, ὡς τινὲς, vel ὡς ἑνιοί non addens verbum, sed subaudiendum id relinquens, sive λέγουσι, sive φασι. Nonnunquam vero dicit, τινὲς δὲ, vel ἑνιοί δὲ, οὕτως ἤκουσαν, id est, *ita intellexerunt* ; vel, οὕτως ἐδέξαντο, id est, (verbum e verbo) *ita acceperunt*. Sic pag. 595 l. 2, ἑνιοί δὲ οὕτως ἐδέξαντο. Quin etiam verbo ἔλαβον ita utitur pag. 499 l. 3, ἄλλοι δὲ τὴν δόχῃσιν ἐπὶ τῆς λήψεως τῶν δώρων ἔλαβον. Ubi etiam subiungit, ἢν οὕτω νοῆται, ἢτοι, διὰ τὴν ἐκ τῆς ἈΤΤ. Haec au-

tem verba, ἢ οὕτω νοῦται, sonant, ut ita intelligatur. Estque supervacanea, quae illis adicitur, particula ἢτοι. At vero verbum ἀκούσαι in illa significatione habes cum alibi, tum pag. 509 l. 34, ἔνιοι δὲ, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἤκουσαν. Quin etiam verbo ἐξηγείσθαι utitur, eadem de re loquens: ut pag. 455 l. ult. ἔνιοι δὲ τόνδε τὸν τρόπον ἐξηγίσαντο.

At vero cum significare vult, unam expositionem potius amplectendam esse, quam alteram, variis loquendi generibus utitur. Nam pag. 499 l. 5 dicit, καὶ δεκτέον τοῦτο, ist est, estque recipiendum hoc; vel, estque hoc admittendum: alia, quam paulo ante dictum est, significatione, in hoc loquendi genere, ἔνιοι δὲ οὕτως ἐδέξαντο. Sed frequentius (quantum meminisse possum) ea de re utitur his verbis, ὃ καὶ μᾶλλον, ubi itidem loquitur ἑλληπτικῶς. Alicubi vero dicit, ὅπερ ἄμεινον, ut pag. 362 in haec verba ἀνὴρ Ἀργίλιος, scribit, τινὲς κύριον, τινὲς ἔθνικόν, ἀπὸ πόλεως Θράκης ὅπερ ἄμεινον, id est, quod satius est. Illa autem verba, ὃ καὶ μᾶλλον, habes aliquot in locis: quorum est hic pag. 505 l. 33, Καλῶς σφίσι φίλιον γενέσθαι) βεβαίως φίλιον τοῖς Λακεδαιμονίοις γενέσθαι. ἢ, αὐτοὶ βεβαίως ἠπίσταντο. ὃ καὶ μᾶλλον. Sic & pag. 511 l. 34, (sed absque copula καὶ) ὃ μᾶλλον. ubi & animadvertendum est, per parenthesis poni. Non male autem (meo quidem iudicio) verbum δεκτέον hic subaudiri dixerimus: quod paulo ante ex pag. 499 attuli, ubi legimus, καὶ δεκτέον τοῦτο.

Elliptica loquendi genera hanc meam ad lectionem huius scholiastae Proparrasceuen claudent: de quorum nonnullis obiter iam dictum fuit. Inter illa igitur frequens est id, cui adhibetur praepositio πρὸς: ut pag. 344 l. 28, τὸ γὰρ, δεῖξας τὸ χωρίον αὐτοῖς, πρὸς τὸ ἐλεξε, & pag. 343 l. 23, ὃ δὲ τε σύνδεσμος πρὸς τὸ οὐ ἐπίρρημα. Hunc item in locum, pag. 391 l. 19, ἧς ἐς αἰδίων τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἢν καὶ νῦν ὑπενδῶμεν ποτε (πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἐλασσούσθαι) μνήμη καταλελείπεται, annotat ista, τὸ ἧς πρὸς τὸ, μνήμη καταλελείπεται: τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. Vocula ἧς, inquit, ad illa spectat. μνήμη καταλελείπεται. cetera enim per parenthesis. vel, ad illa pertinet. vel, ad illa tendit. vel, ad illa fertur. Graeco autem, quod subaudiri possit, verbo, nullum aptius in mentem venit, quam id, quod huic ultimo Latino, fertur, respondet. Nam verbum φέρεται in scholiis hunc usum habere videmus. Perinde igitur erit, ac si scriptum esset, φέρεται πρὸς τὸ, μνήμη καταλελείπεται. Eodemque modo in praecedentibus locis, φέρεται πρὸς τὸ οὐ ἐπίρρημα, & φέρεται πρὸς τὸ ἐλεξε. Non ignora

alioqui, & *τείνειν* ac *συντάττεσθαι* aliquando de hac re dici, videlicet de vocabulo, quod cum alio iungitur: etiam si interiecta quaequam sint, quae aliquod inter illa intervallum ponant: sed potius dicendum est *συντάττεται τῷ*, quam *πρὸς τῷ*. Fieri tamen potest, ut hoc etiam modo loqui sibi permittat.

Nec vero nihil de illa particula τὸ dicendum hic fuerit: illa, inquam, cuius usus aliquot exempla in iis, qui allati sunt, locis habes. Cum ea certe, pro loco, vel hoc vel illud subaudiendum relinquitur. Ibi quidem, ubi dicitur τὸ *ἡς*, apte *ὑπακούειν* poteris *αρθρον*. Alicubi vero subaudiri poterit *ῥῆμα*, ut pag. 391 l. 8, *ἀπὸ κοινοῦ τὸ πιστεύει*. Alicubi *ἐπιρρήμα*, alicubi *αρθρον*. Alicubi etiam *μέριον* (ea in significatione, qua dicitur aliqua vox esse *μέριον τοῦ λόγου*, id est, pars orationis) hunc usum praestabit. Nonnunquam autem dicitur, ὁ δέ, item ὁ καὶ, & ita in aliis, & tum intelligitur *σύνδεσμος*, id est, *coniunctio*. Quod si dicatur ἡ *πρὸς*, vel ἡ *παρὰ*, vel alia eiusdem generis particula post articulum ponatur, subauditur *πρόθεσις*, id est *praepositio*. Verum ad articulum τὸ ut revertar, hoc potissimum animadvertendum est, hunc articulum non uni tantum vocabulo, sed & pluribus praefigi: veluti cum dicitur, in eo quod ex p. 344 allatum est exemplo ellipseos verbi, τὸ γὰρ, *δείξας τὸ χωρίον αὐτοῖς*. Neque vero suspecti esse debent huiusmodi loci, quasi mendose singulare τὸ pro plurali τὰ in iis scribatur: sed hoc privilegium dari articulo isti sciendum est: sicut & cum dicitur *ἀντὶ τοῦ*, pluribus etiam verbis sequentibus. Verum quod vel hic vel illic apte subaudiri queat, invenire minus facile est. Niti forte perinde esse putandum est, ac si diceretur *πρὸς τὸ ἐπαγόμενον*, vel *πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον*, vel *πρὸς τὸ ἐπόμενον*, vel *πρὸς τὸ ἐξῆς*. Sed ubi dicitur *ἀντὶ τοῦ*, & plura vocabula subiunguntur, magis laborandum est, ut inveniri queat, quod cum τοῦ subaudiamus. Ac quaestionem certe hic propono, in qua haerendum, fortasse vel illis ipsis, qui identidem hoc loquendi genere utebantur, fuisset. Sed tantisper dum aut mihi, aut alii quippiam aptius in mentem veniat, perinde esse aio ac si diceretur, *ἀντὶ τοῦ οὕτως ἔχοντος λόγου*, vel, *ἀντὶ τοῦ λέγεσθαι εἰωθότος*. Falleretur enim, ut opinor, qui infinitivum *λέγειν*, vel *εἰπεῖν*, vel alium huiusmodi in locis omitti putaret. Latini dicere solent, *pro eo quod est*. Ceterum exempla horum verborum *ἀντὶ τοῦ* talem usum ἐλλειπτικῶς habentium frequenter tibi occurrent: atque adeo in eo, quod proxime sequitur, huius capitis temmate.

At vero ubi dicit, ὥς ἐγώ, vel ὥς τινές, manifestum est

subaudiri vel λέγουσι, vel φασί, vel οἴονται, aut certe ἤκουσαν, quo uti illum dixi, volentem significare, intellexerunt: vel ἐδέξαντο, ut dicimus, acceperunt. Saepe autem praecedente particula ἢ haec ellipsis occurrit: ut pag. 570 l. 5, haec Thucydidis verba, καὶ τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος προκόφαντες, duobus modis exponens, scribit, ἀντὶ τοῦ, προκοπὴν μεγάλην τῷ ναυτικῷ στόλῳ παρασχόντες. Quibus addit, τουτέστι, πολλὰς ναῦς αὐτοῖς παρασχόντες εἰς τὰς ναυμαχίας. Deinde aliam expositionem illi subiungens, scribit, ἢ (ὥς τινὲς) ἐπὶ μέγα ἐν τῷ ναυτικῷ προκόφαντες. Atque ut hic legis ἢ (ὥς τινὲς), sic etiam leges ἢ (ὥς ἔνιοι) pag. 534 l. 11. Neque tamen negaverim, alicubi aliquid aliud potius dicendum esse ἐλλείπειν post illam particulam ὥς, subiunctum habentem aliquod nomen: ut pag. 309 postquam in hoc loco, ἔφερον γὰρ ἀλλήλους, verbum ἔφερον exposuit ἐβλαπτον, & adiecit ἐλήστευον, addit, ὥς καὶ Ἡρόδοτος. Hic enim aliud quippiam subaudiendum est: cuiusmodi fuerit verbum χρῆται, vel χρῆται τῇ λέξει, aut τίθησι τὴν λέξιν. Verum ut ad illam verbi λέγουσι ellipsin revertar, alicubi vel hoc plurale vel singulare λέγει ἵπληνε subaudiendum reliquerit, an librarius omiserit, dubitari potest: ut pag. 322 l. 5, αἰὶ Θουκυδίδης τὸν πλεῖστον ἀρσενικῶς. Eodemque modo pag. 340, ἀρσενικῶς τὸν παράλογον. Sic etiam pag. 333 l. 11, εἶδει γὰρ διὰ τοῦ δ. subaudi λέγειν, vel γράφειν, nisi librarius & hic verbum omiserit: sed potius scholiastem reliquisse ipsum subaudiendum, & in hoc loco, & in praecedentibus crediderim. Mire enim amat ellipses hic scholiastes non in iis tantum locis, qui huiusmodi sunt, verum in aliis etiam: ut pag. 341 l. 26, πένητες γὰρ, pro πένητες γὰρ ἐσμέν.

Illius autem ellipseos, quae est, ubi dicit, ὁ μᾶλλον, vel ὁ καὶ μᾶλλον, facta fuit antea mentio: sed adiciendum est ad illa superiora, inveniri alicubi & haec, ὁ καὶ μᾶλλον εἰκός. Neque tamen εἰκός existimandum est id esse vocabulum, quod ἐλλείπει huic sermone: sed potius δεκτέον, quemadmodum ibi dixi: praesertim cum etiam καὶ δεκτέον τοῦτο apud eum legamus.

Aliquid & de ellipsi, quae est in usu illius adverbii ἄλλως, cuius fuit antea facta mentio, dicendum est. Ac cum iam docuerim, quomodo Latino sermone suppleri posse videretur, quod huic vocabulo deest, vel potius quod cum hoc vocabulo subaudiendum relinquitur, nunc, quid sermo Graecus possit ὑπακούειν, videndum est. Fortasse igitur perinde est, ac

si diceretur, ἄλλως ἐξηγούνται τινές, vel ἐξηγήσαντο; vel, ἄλλως ἐδέξαντο τινές. aut etiam ἤκουσαν (nam horum itidem utroque ita uti & hunc scholiastem, in praecedentibus admonui) οὕτω δηλονότι. Scio autem, νοεῖν quoque pro *intelligere* (ea in significatione, qua dicitur hac de re) in usu esse: ideoque possit etiam dici, ἄλλως νοοῦσι τινές. vel ἐνόησαν.

Haecenus de certis quibusdam verbis, seu loquendi generibus, quae apud hunc scholiastem frequenter occurrunt, & velut notae quaedam sunt scholicae, id est, scholiis convenientes: de quarum usu qui edoctus non erit, haerere in multis, quibus adhibitae sunt, locis coetur.

Nunc autem alia quaedam ad horum lectionem pertinentia libet adicere, de quibus si te commonefecero, utiliore tibi illam reddidero. Primum est de verbis contextus, quae inde excerpta scholiis inserta fuerunt, ea videlicet, in quae quippiam est annotatum, in iis inde huc transferendis alicubi esse peccatum, idque tribus modis: a quorum uno in singulis (de illis loquor, in quibus peccavit librarius) cavendum fit. Nam vel pro iis verbis, ad quae ipsum scholium pertinet, id est, ad quorum expositionem scriptum est, alia omnino a librario translata inde fuerunt: vel partem eorum, sive aliquod saltem omisit: aut contra, quae plane supervacanea sunt, cum ad eorum usque expositionem scholium non extendatur, adiecit. Ad primum illud peccatum quod attinet, eius exempla propemodum innumera inveniet, qui editiones aliorum, quae meam praecesserunt, cum ea conferet. nam (ut alibi dixi) in illis editionibus passim fere ea textus verba, quae alicui scholio praefixa sunt tanquam eo exposita, ab eo sunt prorsus aliena: aut, si mavis, scholium ab illis omnino est alienum: & interdum ex alio, qui longissimo ab illis remotus est intervallo (atque adeo ex alio quaedam libro) immigrarunt. Neque tamen prior mea editio nihil hac in parte emendandum huic reliquit: ac ne ab hac quidem nihil meis in haec scholia annotationibus relictum fuit: quod nonnulla partim non satis cautos oculos, partim indagationem meam subterfugerint. Cum autem in his annotationibus, non tantum quae hoc modo, sed etiam quae aliis duobus peccata sunt, & emendanda supersunt, vel omnia, vel magna saltem ex parte, emendem, cur potius exempla eorum huc afferam, quam tibi sumenda inde relinquam?

Ad illa igitur potius veniam, de quibus tibi monito utiliore horum Scholiorum lectionem futuram esse dixi. Ea sunt

duo: unum, plerasque unico loco adhibitas non solum expositiones, (ex iis etiam, quae minime vulgares sunt) sed σημειώσεις quoque, ad alios plerosque locos, si eas attente lectas memoriae mandaveris, esse tibi profuturas. Alterum hoc est, multa scholia, sive multas annotationes, non ea tantum verba Thucydidis, quae illis praefixa sunt, aut eam periodum aut periodi partem, cuius initium illis praefixit librarius, tibi exponere, sed ulterius progredi, aut insertas obiter & quasdam alio pertinentes expositiones includere.

Earum, quas multis posse locis accommodari dixi, expositionum habes exemplum in ea, qua δῆμον significare δημοκρατίαν dicit, pag. 594 l. 18, δῆμον γὰρ νῦν τὴν δημοκρατίαν λέγει. Multi enim aut etiam plurimi sunt alii loci, ubi δῆμον id significare comperies: quorum unus est, ubi dicitur τὸν δῆμον κατέλυσε. Verum hoc incommode lectori cedit, quod plerumque non in primo, ubi occurrit vocabulum, loco, sed vel in extremo, vel quopiam, qui fere extremus est, sua illi expositio datur. Ad illud certe δῆμος quod attinet, multae ipsum habent paginae, quae illam (pag. nostram 144) praecedunt. Ex quibus est pag. 97 (f. lib. 8, c. 64) καὶ ἀφικόμενος ἐς τὴν Θάσον, τὸν δῆμον κατέλυσε. Verum & in aliis, qui longissimo intervallo hunc praecedunt, locis vocabulum illud in δημοκρατίας significatione positum (illo tamen de eo tacente) invenies. Idem vero & in quibusdam non inutilibus alioqui admonitionibus usu venit. Earum e numero una est in pag. 586. nam cum dicatur a Thucydide, προσέθηκέ τε (ὡς ἐλέγετο) ἐπὶ ἰδίῳις κέρδεσι Τισσαφέρνει ἑαυτὸν καὶ περὶ τούτου καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ab illo annotatur, haec verba, ὡς ἐλέγετο, hic etiam adiecta sunt ad ostendendum ipsum de rebus incertis non valde contendere. Atqui loci hunc praecedunt quamplurimi, quibus admonitio ista non minus conveniebat, cum habeant & ipsi ὡς λέγεται. Illud quidem certe, quod hic ab eo dicitur, hic quoque, (nam id sonat καὶ ταῦθα) Thucydidem his verbis alibi etiam talem usum dare indicat. Nec vero dubitandum est, quin multas ad historiam pertinentes annotationes, multas de rebus necessariis admonitiones, multas multarum vocum explicationes habuissimus, (praeter illas, quas habemus) si integra scholia ad nos pervenissent.

Quod autem multo alias aliis doctiores & sermone magis puro scriptas habemus annotationes, hoc inde fit, quod ex diversis coacervatae sunt hae reliquiae. Interim certe fatendum est, nonnullas tam doctas esse, tam paucis tam-
Thucyd. Vol. VI.

que propriis comprehensas verbis, ut vel propter eas (utpote in quibus veterum scholiorum indolem agnoscimus) ei, cuius beneficio ad nos hae ἐξηγήσεις pervenerunt, magnas agere gratias debeamus. Unum ex quamplurimis eius, quam dixi, rei exemplum afferam, id quod mea mihi primum memoria suggessit. Id ex pag. 399 sumam. narrante enim Thucydide, Timocratem Lacedaemonium, navigantem, cum navis frangeretur, gladio se transegisse, (si tamen ἔσφαξεν ἑαυτὸν hoc potius, quam alio interpretandum est modo) scribitur, Λακωνικὸν φρόνημα τοῦτο, μὴ ὑπ' ἐχθρῶν ἀξιοῦν ἀναρῆθαι. Fateor tamen, annotationem hanc multo etiam magis illam veterum scholiorum indolem prae se ferre potuisse, si hac brevitate scripta fuisset, Λακωνικὸν τὸ φρόνημα, non adiectis quae sequuntur. Quid si vero ab alio adiecta cetera fuisset (praesertim cum etiam sit quod illis opponi possit) dicamus? Sed de hac re plura, cum annotationibus meis locus ille propositus fuerit examinandus.

Non minus porro in istis, quam aliis scholiis, (id est, in plerisque horum scholiorum locis) ac fortasse magis etiam quam in ullis aliis, hoc tibi continget, ut quae expositio, simulatque fuerit lecta, displicuerit, eadem relecta placeat. Quin etiam sunt, quae primo aspectu videri ineptae tibi poterunt, cum iis relectis & intellectis, non eas, sed te ipsum, sis accusaturus. Eo ex genere ista est, pag. 346 l. 4, Σκεψάμενοι) ἰδόντες, τοῖς ὀφθαλμοῖς δηλονότι. Annotantur autem haec in istum Thucydidis locum, ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἀνδρας οἳ τινες χρῆστοι, καὶ πιστῶς ἀπαγγελοῦσι σκεψάμενοι. Quid enim ineptius prima fronte videri cuiquam possit, quam hoc σκεψάμενοι exponentem ἰδόντες, ei τοῖς ὀφθαλμοῖς δηλονότι adiacere? An metuebat (inquiet) ne hoc de alia corporis parte, quam de oculis, intelligeremus? Sed audi: quo magis ineptum aliquid occurrit, & vel eo nomine a te accusatur, eo tua tibi accusatio magis suspecta sit. Documento certe hic esse locus potest. nam ecce, si expositionem istam attente consideraveris, nihil certe in ea dici, quod dici non debuerit, animadvertes; sed dativum τοῖς ὀφθαλμοῖς, quem ad participium ἰδόντες refers, ad alterum: σκεψάμενοι referri a te debere. Perinde ac si diceret, verbum σκέπτεσθαι, non dicit hic (ut passim) de iis, qui mentis oculis σκέπτονται, sed de iis, qui oculis corporis. Fortasse igitur ita scriptam hic scholiastes expositionem istam reliquerat, Σκεψάμενοι) ἰδόντες. σκεψάμενοι τοῖς ὀφθαλμοῖς δηλονότι. Interim tamen, multa in

his scholiis esse si non inepta, at certe inèptis persimilia, multa, quae is, qui scripsit, non satis diligenter ἐσκέψατο (non iam τοῖς τοῦ σώματος, sed τοῖς τῆς ψυχῆς ὀφθαλμοῖς, intelligo) haud equidem nego: ac, negare si velim, quae inter meas in illa scholia annotationes sunt censurae, mihi reclamantes habebo.

ANNOTATIONES IN SCHOLIA GRAECA CUM AUCTARIO SCHOLIORUM.

ANTEQUAM ad horum scholiorum & mearum in illa annotationum lectionem venias, legisse te meam in illa *Proparrasceuen* velim, & non tantum quae ad illa intelligenda te instruant in promptu habere, sed eorum etiam, quae de illis in fine illius tractatus dixi, meminisse: atque his ea, quae & in epistola de iisdem dixeram, adiungere. Hoc inprimis veniat tibi in mentem oportet, a diversis ea scripta esse, non tantum ab *Antyllo*, *Aesculapio*, & *Phoebamone*, sed ab aliis etiam, a quibus horum fieri mentionem videbis. Atque adeo pauciora ex aliquò trium illorum, quam ex aliis, esse scripta existimo. Utcunque autem se res habeat, quam multis in locis mihi non satisfaciant, hae annotationes, simul etiam alia duo quae promisi praestantes, te docebunt. Quod si cui durum tertium illud videbitur, quo censura agi in ea dicitur, ego me in ea tantum inquirere sum dicturus.

Titulus est hic (ut vides) Σχόλια παλαιὰ καὶ ἐκφυρτικὰ εἰς ὅλον τὸν Θουκυδίδην, id est, *Scholia vetusta & compendiariorum in totum Thucydidem*. Quem titulum non itidem vetustum esse puto, sed longo post tempore a quopiam scriptum. Illa quidem certe potissimum, quae huic titulo adiungi dixi, ὅν χωρὶς οὐκ εὐξύνετος ὁ ἐγγράφευς, (id est, *sine quibus non facile historicus hic intelligi potest*) nihil minus quam aliquam tituli vetustatem prae se ferunt: non tam quod ad verba, quam quod ad rem ipsam attinet. Nam & breviores & modestiores antiqui librorum, praesertimque huiusmodi scriptorum, tituli

erant. Fateor alioqui, quod titulus ille praedicat, in multis Thucydidis locis posse verum comperiri. Sed qualia sunt haec scholia, (quantum quidem iudicare possum) a me partim iam dictum est, partim vero exemplis in his annotationibus ostenditur. STEPH.

Pag. 305. l. 5. Πάντως μέμνηται τοῦ οἰκείου ὀνόματος κατ' ἀρχὰς, ἀντιδιαστ. &c.) Hic ita videtur uti adverbio πάντως, ut esse usum Thucydidem p. 507 scribit: videlicet pro ἐξ ἀνάγκης. Perinde ac si diceret, *neceffe Thucydidem habuisse nominis sui mentionem in principio operis sui facere: partim ut se ipsum ab aliis distingueret, qui iisdem annis cognomines erant; partim etiam ne alius quispiam historicum illud eius opus sibi vindicaret.* Observa autem, cum dicendum esset, ἅμα μὲν διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, aut certe simpliciter, ἅμα μὲν τούτου ἕνεκεν, nove dixisse, ἅμα μὲν τῆς αὐτῆς αἰτίας ἕνεκεν. Ceterum pro ἐν τοῖς ἔτεσιν scribo ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔτεσιν. quam lectionem in mea illa huius loci interpretatione agnosces.

Verum hic eorum te meminisse oportet, quae de hoc loco in principium prooemii Thucydidis dixi: in ea verba videlicet, Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ξυνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. Ibi enim cum dixissem suspicari me, vel potius persuasum habere, scriptum a Thucydide fuisse, Θουκυδίδης τοῦ Ὀλάρχου Ἀθηναῖος, & rationem huius meae emendationis attulissem: simul etiam inquiring, esse verisimile, cum & alii eodem forent tempore, qui nomen idem haberent, eum aliquid, quo ab illis discerni posset, adiunxisse: illis adieci, id, quod esse verisimile dicerem, ab ipso Scholiaste tanquam certum tradi. Ab illo enim scribi, Thucydidem voluisse discrimen ponere (nam & ita interpr. ἀντιδιαστέλλειν) inter se & alios, qui idem eodem tempore nomen habebant. Unde etiam posse colligi, illum quoque ita, ut legendum mihi videri dicebam, legisse: videlicet, Θουκυδίδης τοῦ Ὀλάρχου cum alioqui nullam ἀντιδιαστολὴν posuisse videri possit. Ideoque non dubitare me, quin ab illo scriptum fuerit, Πάντως μέμνηται τοῦ οἰκείου καὶ τοῦ πατρὸς (vel, τοῦ τοῦ πατρὸς) ὀνόματος. Unde autem ortam esse hanc apud istum Scholiastem depravationem existimarem, ibidem declaravi. Nunc certe τῆς γνώμης (ut apud Thucydidem nostrum loquitur Pericles) τῆς αὐτῆς εἰχομαι illud tantum adiciens, mihi obiecturum fortassis aliquem, satis magnum hoc statui a nostro scriptore discrimen, quod se Atheniensem dicat. Verum in promptu est adversus objectionem illam responso, ex tribus reliquis Thucydidis u-

nūm saltem fuisse itidem Atheniensem: eum nimirum, cuius ab hoc scriptore fit mentio I, 117, καὶ ἐκ τῶν Ἀθηναίων ὕστερον προσεβούθησαν τεσσαράκοντα μὲν αἱ μετὰ Θουκυδίδου καὶ Ἀγνῶνος καὶ Φορμίωνος νῆες, εἰκοσι δὲ αἱ μετὰ Τληπολέμου καὶ Ἀντικλέους. Hic autem fit necesse est, quem Marcellinus διημαγωγὸν fuisse & Pericli διαπολιτεύσασθαι scribit, (nisi potius συνδιαπολιτεύσασθαι, aut συμπολιτεύσασθαι dicendum est, ut apud eum διεπολιτεύσατο, in συνδιαπολιτεύσατο, aut συνεπολιτεύσατο mutetur) ubi quatuor Thucydidas enumerat. IDEM. Hic scripserat nescio quis in margine exemplaris cl. Wasse: *Non intellexit Stephanus, quid esset διαπολιτεύσασθαι. Vide Casaubonum ad Polyæn. I, 21, 3.* Ostendit ibi Casaubonus; in Polyæno non raro διαπολιτεύσασθαι legi pro ἀντιδιαπολιτεύσασθαι, & in eundem sensum locum Marcellini accipit.

ead. l. 9. Ἄλλο γράφαι) Ἄλλο ἐστὶ γράφαι, & ἰσχυρὸν τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ ἑ. π. λ. Reg.

ead. l. 11. Συγγράφαι, τὸ μετ' &c.) Ante illud συγγράφαι apte positum fuisset ἄλλως. nam haec sive sint eiusdem, sive alius, sunt certe aliam inter γράφαι & συγγράφαι differentiam proponentis. Prius enim dicitur, aliud esse γράφαι, & aliud συγγράφαι. nam γράφαι quidem de una re dici, at συγγράφαι de multis. Postea vero additur, συγγράφαι, esse, adhibita diligentia & adhibito studio componere: at γράφαι, esse, simpliciter & absque diligentia. Qui locus occurrit primus ex eorum numero, in quos esse inquirendum aio: sic tamen ut fatear, posteriorem differentiam propius ad veritatem accedere, quam priorem. Id saltem ferri posse videtur, quod de composito συγγράφαι dicit: sed de γράφαι dicendum potius fuisse, tam de iis dici, qui adhibita diligentia, quam de iis, qui negligenter id faciunt. Hoc certe constat, potius, ubicunque συγγράφαι locum habet, ibi & γράφαι locum habere, quam vice versa. Sed quid de his verbis, τὴν ἀλήθειαν ἀνευρεῖν, dicemus? Dicendum fortasse fuerit, inter ipsa & adverbium ἑμαλῶς nonnulla deesse, cum quibus ea iungebantur. Quorsum tamen veritatis inveniendae mentio fieri debeat, ubi agitur de significatione verbi γράφαι, ne suspicari quidem possum: alioqui desiderari tantum dicerem ὥστε inter ἐπιμελῶς & ἀλήθειαν ἀνευρεῖν. Ne istud quidem omittendum, scribendum paulo ante esse, τὸ μὲν γράφαι cui respondeat, τὸ δὲ συγγράφαι. Alioqui τὸ μὲν, cum ad vicinius referri soleat, & ipsum de verbo συγγράφαι intelligere necesse foret: quod nullo fieri modo potest. STEPH.

ead. l. 15. Οὐ μάτην) Quod dicit, οὐ μάτην πρόσκειται, intellige de his verbis, πρὸς ἀλλήλους, ea non frustra esse adiecta. Nam & bellum, inquit, adversus Xerxem eorundem erat, (videlicet Atheniensium & Peloponnesium) sed non eorum inter se erat. STEPH.

ead. l. 17. Ἄλλ' ἀπλῶς) Scribendum potius ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς, cum praecedat οὐ μόνον. IDEM. Ad voc. μέγαν e Reg. ἢ τῷ χρόνῳ, ἢ τοῖς πράγμασιν annotarat Rostgaardus.

ead. l. 20. Πῶς ἤκμαζον) Quomodo, inquit, utrique omni ad bellum apparatu florebant, si Peloponnesibus pecuniae deerant? Quaestionem proponit, quam non solvit: quod & alibi facit. Ego vero aliam de hac ipsa proponam, quid hunc enarratorem ad movendam quaestionem istam impulerit, & unde Peloponneses pecuniarum inopia laborasse didicerit. Verum non longe abeundum est, ut inveniatur locus, ex quo istud collegisse videri potest. Nam I, 19 scribit Thucydides, Lacedaemoniorum socios non fuisse illis tributarios, cum Atheniensibus tributum sui penderent. Sed si non alio, quam hoc, nitens argumento dixit Peloponnesibus pecunias defuisse, non est certe quod fidem illi habeamus: cum alii possent illis vicissim esse πόροι, qui Atheniensibus non essent. Hoc quidem certe nullo credibile modo est, dicturum fuisse Thucydidem, utrosque omni ad bellum apparatu floruisse, si Peloponneses a pecuniis imparatos fuisse scivisset: cum & ipse pecunias pro belli nervis habere se ostendar, cum alibi, tum ubi scribit, τὰ πολλὰ τοῦ πολέμου γνώμη καὶ χρημάτων περίουσία κρατεῖσθαι. Audimus vero & Hermocratem dicentem apud eundem VI, 34, χρυσὸν γὰρ καὶ ἀργυρὸν πλεῖστον κέκτληται, ὅθεν ὁ τε πόλεμος καὶ τὰλλα εὐπορεῖ. STEPH. Non possum divinare, quid Scholiastem ad movendam quaestionem istam impulerit, & unde Peloponnesios pecuniarum inopia laborasse didicerit. Locus, ex quo istud collegisse videtur, exstat (ut censet Steph.) I, 19, ubi scribit Thucydides, Lacedaemoniorum socios non fuisse illis tributarios, cum Atheniensibus tributum sui penderent. Sed (ut inquit idem) si non alio, quam hoc, nitens argumento dixit Peloponnesiis pecunias defuisse, non est certe quod fidem illi habeamus: cum alii possent illis vicissim esse πόροι, qui Atheniensibus non essent. Verum si respiciat (ut putat Acacius) ad orationem Archidami, bellum Lacedaemoniis dissuadentis, ab inopia pecuniarum &c. regeri potest, hunc, ut alia, sic inopiam quodque suorum, ultra modum exaggerasse: quin

& eius argumenta contraria oratione elevarat Sthenelaidem. Praeterea (ut ait Steph.) nullo modo credibile est, dicturum fuisse Thucydidem, utroque omni ad bellum apparatu floruisse, si Peloponnesios a pecuniis imparatos fuisse scivisset: cum & ipse pecunias pro belli nervis habere se ostendat plurimis in locis. HUDS.

ead. l. 25. Συνεμάχουν) Συνεμάχοντο Ἀθηναίοις. οἱ δὲ μετὰ αὐτὰ Ξέρξου. Rostg.

ead. l. 28. Οὔτε ἐς τὰ ἄλλα) Οἷον τὰς ἐκλείψεις καὶ τοὺς σεισμούς. Rostg. Paulo ante ad voc. ξυμβαίνει in Thucydide haec annotaverat Rostg. ξυμβαίνει, ἀντὶ τοῦ συνάγεται καὶ συγκεορραζοῦνται. τὸ δὲ ἐπὶ μακρότατον ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ καὶ συνεχῶς καὶ ἐπιμελῶς κείται. Eadem vir doctus, qui Thucydidem scriptum Bibliothecae Regiae cum edit. Hudsoni contulerat, descripserat.

ead. l. 29. Οὐ πάλαι βεβαίως) Οὐ βεβαίως ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων ἢ μὲν οὕτως. φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη. Rostg.

ibid. Πρὸ τούτου) Quem non hoc solo, sed aliis quoque locis animadvertere licuit, errorem, nempe quod interpretationes adscriptae minus illis, quas numeri designant, Historici verbis convenient, sed vicinis potius, sive antecedentibus, seu sequentibus, nolim Scholiorum auctori attribuere, sed vel primis, qui ea typis exscripserunt, editoribus, vel Codicibus, quos ante oculos hi habentes, oscitanter potius quam religiose omnia, ut invenerant, expresserunt: sic nimirum eam, quae hic exstat, expositionem referas potius ad verba praecedentia: ἢ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη. Quippe quibus recte opponitur hoc: πρὸ τούτου γὰρ κατὰ μέρος καὶ κατὰ ἔθνη ἐκαλεῖτο. GRAMM.

Pag. 306. l. 1. Τὸ δὲ σχῆμα &c.) Schema τοῦ ὁμοιοκαταλήκτου, id est *similiter desinentis*, vel (si ita loqui liceret) *similis desinentiae*, est in οἰκουμένη & in καλουμένη. Habes enim ὁμοιοκαταληξίαν in locis valde vicinis, cum audis, φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη, οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη. Hoc autem schema, Γόργιον (sed malim Γόργειον aut Γοργίσιον) vocari ait. Atque ideo vocatum ita credibile est; quod Gorgias Leontinus crebrius, quam alii, eo uteretur: fortasse autem non solum crebrius, sed etiam κατακόρως, (ut de Hipponacte enarrator Aristophanis loquitur, dicens *tetrametrum Hippona-ecum* ita vocatum fuisse, διὰ τὸ κατακόρως αὐτὸν τούτω χρῆσασθαι) nam & Dionysius Halic. τοὺς περὶ Γοργίαν in talibus

πλεονάσαι scribit, hunc & ipse locum afferens. Scio alioqui esse, qui ita dictum putent, quod a Gorgia inventum fuerit: sed eos falli constat. Idem porro schema vocatur etiam ὁμοιοτέλετον & ὁμοιόπτωτον, sive plurali numero ὁμοιοτέλευτα & ὁμοιόπτωτα, (quas voces Latini expresse-*re*unt, cum *similiter desinentia* & *similiter cadentia* dixerunt) sicut & multitudinis quoque numero ὁμοιοκατάληκτα dicitur. Ceterum eam, quae ab hoc nostro Scholiaste Γόργιος vocatur παρίσσωσις, in huius libri finem, idem illi esse schema, mox docebo. Falso autem eundem credidisse, adeo delectatum esse nostrum Thucydidem hoc schemate, ut etiam ad illud efficiendum vocem supervacaneam φιλέταιρος posuerit in illo tertii libri loco, τίλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος, ἀνδρία φιλέταιρος ἐνομιόσθη, cum ad ipsum venero, probare conabor. Scio alioqui, & a Dionysio Halic. nostrum hunc scriptorem de huius schematis usu reprehendi, vel potius irrideri: quippe qui, hunc locum sicut & alios in exemplum afferens, esse in iis dicat μεираκιώδεις σχηματισμούς τῶν ἀντιθέτων τε καὶ παρομοίων καὶ παρίσσωσεων. Ubi observa etiam duas appellationes, παρόμοια & παρίσώσεις, quae illis, quarum mentionem feci, addi possunt. Posterio*re*m quidem certe & apud hunc Scholiastem habes duobus in locis: pro cuius vocabulo ὁμοιοκατάληκτον dicitur & ἰσοκατάληκτον. Ceterum idem Dionysius τοὺς περὶ τὸν Γόργιον in illis schematísmis πλεονάσαι scribit: atque idem non minus Platonem, quam Thucydidem, de illorum usu reprehendit: pro quorum utroque vide quae a me in quodam Schediasmatum dicuntur. STEPH. Hoc in editis Stephani Schediasmatibus non puto inveniri.

ead. l. 4. Οὐκ εἶπε δυνατῶν) Ineptit Scholiastes: quasi vero οἱ πλείονες non essent simul δυνατοί, quandoquidem praevaluerint? Nonne etiam his ipsis δυνάμεις μείζους tribuit Thucydides cap. 2? GRAMM.

ead. l. 7. Ἡ περιοχὴ) De hoc loco agit Stephanus in Proparascue pag. 8.

ead. l. 15. Ἐπικρατεῖν) Ad voc. ἀναγκαίου, quae lin. praeced. in Thucydide legitur, in Reg. scriptum erat, Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίους.

ead. l. 16. Ὅση ἦν ἀρίστη) Non videtur necesse verba ὅσα ἦν κράτιστα istis exponere, ὅση ἦν ἀρίστη, (quae praecedunt apud Thucydidem) aut ὅση ἦν κράτιστη: cum subaudiri commode possit μέρη vel χωρία cum κράτιστα. Ita certe loquitur & VI, 2, καὶ ἀντὶ Σικανίας Σικελίαν τὴν νῆσον ἐποίησαν κα-

λεῖσθαι, καὶ τὰ κράτιστα τῆς γῆς ὄκησαν ἔχοντες. STEPH.
ead. l. 17. Τὰ στρατεύματα) Αἱ δυνάμεις redduntur τὰ στρα-
 τεύματα praeter auctoris mentem, quam rectius affecutus
 interpres Latinus. GRAMM.

ead. l. 18. Οὖσαν, ἀντὶ τοῦ εἶναι) Licet participium infiniti-
 vi locum saepe occupet, tamen hic etiam occupare, non li-
 benter cum isto enarratore dixerim: si quidem οὖσαν cum
 ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον iungere liceat, & intelligere, ἐκ τοῦ ἐπι-
 πλεῖστον χρόνου. STEPH. Apparet, Scholiasten particulas ἐκ
 τοῦ construxisse cum participio οὖσαν. male. Pertinent enim
 ad ἐπιπλεῖστον, scil. ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον χρόνου. id quod mo-
 nuisset etiam video H. Stephanum. GRAMM. Ἐπιπλεῖστον in
 Cass. exponitur ἐξ ἀρχῆς.

ead. l. 20. Ὁ νοῦς) Post ὁ νοῦς, quo significatur (ut antea
 docui) *sensus est*, solent sequi verba, quae locum exponunt:
 sed hic intericiuntur ista, εἰ μὲν, οὕτω quibus respondent il-
 la, ἄλλοι δὲ οὕτω. STEPH.

ead. l. 24. Ἄλλοι δὲ οὕτω) Posteriores hanc expositionem,
 quam recte sequitur & in subiecta expositione illustrat Aemil.
 Portus, auctoris verbis magis convenire iudico priorē illa,
 quae Acacio, ut videtur, imposuit, ac forte etiam interpreti
 Gallico Perrotto Ablancourt. GRAMM.

ead. l. 33. Οἱ Ἀθηναῖοι τὸ παλαιὸν οὕτως) Initio potentissi-
 mos quoque Graeciae, bello pulsos, aut seditione aliqua,
 intra urbem recipientes, civitate donarunt; atque ita effece-
 re, ut immensus habitantium numerus esset. immo advenas
 qualescunque statim cives faciebant. Verum postea cum mul-
 titudine sua laborarent, restrinxere; ac statutum, si quem
 honorare vellent, huic tantum ut ius civitatis iure largirentur.
 Vide Meursium de Fortuna Attica c. 5. HUDS.

ead. l. 35. Οὐχ ἥκιστα) Ante hoc scholion in Schedis Rost-
 gaardi haec annotata erant ad voc. Ἰωνίαν: Προληπτικόν ἐστὶ
 σχῆμα ὅταν τὸ συμβῶν ὕστερον προλαβόντες καλέσωμεν. ὁ γὰρ
 ξυμβῆ μετὰ τὴν οἰκισιν τῶν ἀνδρῶν λέγει δὲ τὸ κληθῆναι Ἰω-
 νίαν τοῦτο αὐτὴν προσηγόρευσε πρὶν ἐκπεμφθῆναι τοὺς ἀνδρας,
 προδιδούς καὶ προχαρίζομενος τὴν προσηγορίαν ταύτην τῇ χώ-
 ρῃ. οὐ γὰρ οὕσης πρὸ τούτου τῆς Ἰωνίας ἀπέστειλαν ἐκείσε τὸν
 ἔχλον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐφ' ᾧ κτίσειν καὶ οἰκῆσαι τὴν γῆν. καὶ οἱ
 πεμφθέντες κατοικῆσαι οὕτω καλεῖσθαι τὴν χώραν ὕστερον
 παρεσκεύασαν. Τοῦτο δὲ καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ
 ἀποίησεν εἰπὼν λυσαμένη τὴν ζώνην ἐν Ζωστήρῃ τῆς Ἀττικῆς. ὁ
 δὲ νοῦς οὗτος. πολλῶν καταφυγόντων εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸ

ἀσφαλές εἶναι τὸ χωρίον, τοσοῦτον ἐγένετο πλῆθος, ὥστε τῆς Ἀττικῆς στενοχωρουμένης, καὶ μὴ οὔσης ἱκανῆς τρέφειν τὸν ὄχλον, ἀνάγκη γέγονε μερίσαι τὸ πλῆθος, καὶ εἰς ἀποικίαν ἐκπέμψαι. οὗτος δὲ προληπτικῶς χρησάμενος εἶπεν εἰς Ἰωνίαν ἐπεμψαν. Locus Aristidis est Tom. I, pag. 169 ed. Cant. Vide Meursium de Pop. Att. in Ζωστήρ. Deinde in iisdem ad voc. εἶχεν, quae legitur lin. 13 in contextu Thucydidis, scriptum erat, ἀντὶ τοῦ εἶχεν; ad καὶ πάνυ οὐδὲ εἶναι p. 7, l. 1, ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλος εἶναι; quae & Cass. habebat: & ad ἄλλα τε ibid. l. 2, οἷον Θεσσαλοὶ, Βοιωτοὶ, Ἀργεῖοι. ἢ ἐπὶ πλείστον μέρος τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἐπὶ πλείστον χρόνον ἐκλήθησαν Θεσσαλοὶ: e quibus quae post Ἀργεῖοι scribuntur, pertinent ad ἐπιπλείστον, quod post Πελασγικὸν est in Thucyd.

ead. l. 37. Πελασγοὶ μόνον) In praeced. edirt. legitur πελάσγοι, pro πελασγοί. sed puto & alium errorem superesse. nam haud μόνον scriptum ab hoc enarratore fuisse, sed nomen alicuius Graecae gentis. STEPH. Non video, quid hic erroris sit in voce μόνον. Pelasgi, ait Scholiastes, tantum vocabantur Pelasgi, Boeotii tantum Boeotii, Argivi tantum Argivi, & sic ceteri; non uno communi nomine Ἕλληνες appellabantur.

ead. l. 38. Ἕλληνες) Post haec ad verba Thucydidis Ἕλληνας δὲ καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, in Rostg. erat, Ἕλληνας παῖδες Δῶρος, Εὐθύς, Αἰόλος. ὥς φησὶ καὶ Ἡσίοδος, Δῶρόν τε, Εὐθύον τε, καὶ Αἰόλον ἱπποχάρμην. Haec ex Hesiodi Heroica genealogia affert Tzetzes ad Lycophronem v. 285.

Pag. 307. l. 1. Οὐκ ἀπὸ γραφῆς) Mendum subest huic loco, & quamvis menti eius convenire videatur haec lectio οὐκ ἀπὸ κοινῆς δόξης ἀπάντων, tamen, quod in voce γραφῆς vix ulla ferventur vocis κοινῆς vestigia, aliam emendationem desiderare hunc locum existimo. STEPH. Verbis γραφῆς δόξης mendum subesse iam olim annotavit H. Stephanus, nondum, quo emendaret modo, certus. Fortasse γραπτῆς δόξης Scholii auctor h. l. scripserit. GRAMM. Coniecturam Stephani videtur probasse Salmasius in libro de Hellenistica p. 348, ubi hunc locum ita interpretatur: *Mens Thucydidis est, τῇ ὁμιλίᾳ, id est, communi privatorum sermone vocatos potius fuisse Ἕλληνας, qui in singulis urbibus ex genere Ἑλληνικῷ habitabant, aut qui coloni ex Thessalia venerant, quam generaliter in id nomen concessisse omnes Graeciae regiones, quas incolebant. Exempli gratia, Doreis, qui περὶ ὄρεον Parnassi montis insederant, a vicinis populis Ἕλληνες vocabantur, quia Ἑλληνικοῦ generis erant, quod ex Thessalia ad ea loca habitatum venerat. Scholiastes Graecus interpretatur ὁμι-*

λα μᾶλλον οὐκ ἀπὸ κοινῆς δόξης ἀπάντων. Qui sciebant, eos ab Hellenibus descendisse, Ἑλληνας nuncupabant, non omnium generali notione ita vocabantur. Οὐκ ἀπὸ γραφῆς καὶ δόξης Scholiast. Cassi. Ab eodem absunt haec καλεῖσθαι μᾶλλον Ἑλληνας.

ead. l. 4. Ἐν ἑτέρῳ) Intellige, ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ, vel ἀντιγράφῳ. Ita, inquit, in altero exemplari, & recte quidem, scriptum est. Sed ratio, quam affert, ob quam sibi scripturam hanc, non alteram, probari ostendit, minime admitti potest: cum sit falsum, quod scribit, fatis esse πολλῶν de tempore dicere, & ὅστερον ei per pleonasmum adici: & contra post πολλῶν, ubi de tempore dicitur, necesse sit vel ὅσπερ vel πρότερον, vel aliquid huiusmodi addi. STEPH.

ead. l. 8. Νενόθευται) Verbum νενόθευται significat, pro notho seu spurio habitum fuit, vel, tanquam nothum reiectum fuit. Scimus enim, apud Homerum quosdam versus esse, qui ῥῆοι (id est spurii) vocantur, tanquam ὑποβολιμαῖοι, id est, suppositiui. τὸ γὰρ Ἐγχείη &c. istud enim, inquit, Ἐγχείη &c. nothum fuit existimatum, a criticis videlicet. Perinde ac si dixisset, τὸ γὰρ Ὀμηρικὸν ἔπος, vel τοῦτο γὰρ τὸ Ὀμηρικὸν ἔπος. Est enim Homeri aut saltem apud Homerum versus in Boeotia, Ἐγχείη δ' ἐκέκαστο ἀν' Ἑλληνας καὶ Ἀχαιοὺς. Sed apud illum, in iis, quae a nobis versantur, exemplaribus legimus Πανέλληνας, non ἀν' Ἑλληνας: ut taceam de ἐκέκαστο, pro quo hic ἐκέκαστον habemus. Quae autem in superioribus horum Scholiorum edd. inter Ἐγχείη & illud ἐκέκαστον lacuna est, repletur inferendo coniunctivam illam particulam: quamvis alioqui lacunae illius spatium multo longioris vocabuli sit capax. Ceterum non solum hic versus, sed etiam is, qui eum proxime praecedat, a Zenodoto quoque nothus fuit iudicatus: ut testatur Eustathius, qui & reclamatum illi fuisse scribit. De hac autem controversia, nec non de illa lectionis diversitate, in uno meorum Schediasmatum differitur. STEPH. In optimis Homeri exemplaribus sic legitur Iliad. β', 530, Ἐγχείη δ' ἐκέκαστο πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς. Aristarchus ut nothum reiciebat omnino hunc versum, ut notat auctor breviorum Scholiorum ad hunc versum Homeri Iliad. ι', 395, Πολλὰ δ' Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε. Vide Palmerii Gr. antiq. p. 10 & 15, & Stephani Schediasmata. HUDS. Quatenam sint illa Schediasmata Stephani, ad quae nos ablegat Hudsonus, non scio. In illis sex schediasmatum libris, qui exstant, nihil de his legitur. In Cod. Cassi. post νενόθευται haec addita erant, τὸ γὰρ βαρβαροφώνων Καρῶν νενόθευται. Est ex

Homeri Iliad. β', 867. Sed pertinet ad illā, quae paulo post dicit Thucydides, οὐ μὴν οὐδὲ βαρβάρους εἰρηκε. Neque tamen vel Eustathius, vel parvus Scholiastes Homeri, vel quisquam alius, quod sciam, annotavit hunc versum Homeri pro suppositio habitum. Alia ratione Thucydidem defendit Salmaſius. Vide Notas ad h. l.

ead. l. 9. Ἀντίπαλον καὶ τὸ ἴσον &c.) Dicit, vocem ἀντίπαλος significare & ἴσον & πολέμιον. opponi enim Graeco barbarum. Fortasse autem defunt aliqua verba, & ita scripsisse illum credendum est, ἀντίπαλον καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ πολέμιον. ἐνταῦθα δὲ πολέμιον. ἀντίκειται γὰρ τῷ Ἕλληνι ὁ βάρβαρος. hoc sensu, vox ἀντίπαλον *alicubi* ἴσον, id est aequale, *alicubi* πολέμιον, id est adversarium, declarat: sed hic sonat πολέμιον. *opponitur enim Graeco barbarus.* STEPH. Sic Hesychius: Ἀντίπαλον, ἐναντίον, ἐχθρὸν, Θουκυδίδης. Suidas: Ἀντίπαλον τρία σημαίνει, τὸ ἐναντίον, καὶ τὸ ἰσόπαλον, καὶ τὸ ἰσόστροφον. HUDS.

ead. l. 10. Ὁ βάρβαρος) Τὸ βάρβαρος. Cass.

ead. l. 13. Διὰ τριῶν συγκρίσεων) Haec omnia usque ad τὸ τε ληστικὸν absunt a Cass. Ad ἐπιπλείστον autem, quod est pag. 8, l. 9, in contextu Thucydidis, haec annotantur: ἀντί τοῦ ἐπὶ πολὺ μέρος, ὃ ἐστὶν ἐπὶ πολὺ μέρος τῆς ἐκράτησεν — ἢ ἐπιπλείστον ἀντὶ τοῦ πάνυ.

ead. l. 21. Ληστικὸν τὸ σύστημα &c.) Intelligit, ληστικὸν quidem scribi, cum significatur ipsum σύστημα, (subaudi, τῶν ληστῶν, id est, latronum) hoc est, cum dicitur de ipso coetu, seu ipsa manu latronum: at vero ληστρικὸν, cum κτήμαε declaratur, id est, cum dicitur de aliqua re, quae a latronibus possidetur. Verum hoc discrimen semper servari vix crediderim: atque adeo lectio altera, τό, τε ληστρικὸν, ei fidem derogat. Vide quae in Thucydidem de hac voce fuerunt annotata. STEPH. Infra pag. 313, Ληστικὸν τὸ σύστημα τῶν ληστῶν τὸ δὲ μετὰ τοῦ ρ τὸ κτήμα τῶν ληστῶν Cass.

ead. l. 23. Ἡ γὰρ μὴ ληστευομένη) At mentem auctoris hanc dicimus, Minoa praedones sustulisse ac latrones, non tantum ut libere tutoque ea, quae penderent regi, habitatores insularum colligerent, sed ut commodius faciliusque pervenirent ad se αἱ πρόσοδοι. Adeoque recte hic Gallicus: il travailla a nettoyer la mer de pirates, pour assurer ses revenus. GRAMM. Post προσόδους Cass. λέγει δὲ ἡ ὑπέρ.

ead. l. 26. Ἡπειρος τριχῶς &c.) Non dubium est, quin omnis quaedam hic sint, post θαλάσσης. nam cum esse tria scripserit, de quibus dicatur Ἡπειρος, unum tantum huius voca-

buli usum affert, eum videlicet, quo mari opponitur, (ut Latine *continens*, sive *terra continens*) adeo ut manifestum sit, alteras duas significationes a librario esse praetermissas. STEPH. In Cass. post θαλάσσης haec addebantur: ἡ Ἀσία κατ' ἐξοχὴν. καὶ μέρος τι τῆς Κεφαλληνίαν. Atramentum ita evanidum erat, ut omnia legi non possent. De voce ἡπειρος lege Spanhemium ad Julian. Orat. I, pag. 122.

ead. l. 28. Θουκυδίδης, καὶ τὸν &c.) His verbis, Θουκυδίδης, καὶ τὸν πλείστον τοῦ χρόνου, intellige Thucydidem, sicut dicit hic τὸν πλείστον τοῦ βίου, ita etiam alibi τὸν πλείστον τοῦ χρόνου. Locus autem est in hoc ipso libro, cap. 30, τοῦ τε χρόνου τὸν πλείστον μετὰ τὴν ναυμαχίαν ἐπεκράτουν τῆς θαλάσσης. ubi idem enarrator nos admonet, Thucydidem semper τὸν πλείστον dicere ἀρσενικῶς, id est, genere masculino. Ideo autem hac de re ab illo monemur, quod alioqui suspectam habere exemplarium fidem hic & illic possumus: cum alii potius τὸ πλείστον dicere, in huiusmodi locis soleant, subaudiendo nimirum vel διάστημα vel μέρος. praesertim ubi sequitur genitivus χρόνου. Nam ubi sequitur βίου, aut alius huiusmodi, μέρος quidem, at non item διάστημα possumus ὑπακούειν. Ceterum ad illa enarratoris verba quod attinet, Θουκυδίδης, καὶ τὸν πλείστον τοῦ χρόνου, non plenam esse hic scripturam existimo; sed ipsum enarratorem scripsisse, Οὕτω Θουκυδίδης, ὡς καὶ τὸν πλείστον τοῦ χρόνου, aut certe tale quid ab eo scriptum fuisse, subaudiendum nobis relinquente verbum λέγει, (vel aliud huiusmodi) sicut & in illo altero ad cap. 30. Alioqui dixerim, non absimile vero esse, reponendum Θουκυδίδειν pro Θουκυδίδης & sequi debere, ὡς καὶ τὸν πλ. STEPH. Cass. Οὕτω Θουκυδίδης, ut volebat Stephanus. Οὐ Θουκυδίδης voce truncata Rostgaard. Nec puto necesse esse addi ὡς.

ead. l. 31. Καλῶς ἀντὶ τοῦ &c.) Expositionem hanc adverbii καλῶς, sicut & alias plerasque, alius cuiusdam aut aliorum quorundam esse existimandum est, quam eius, a quo insignes multas habemus. Nam (ut quod sentio non dissimulem) inepte & ridicule exponi existimo adverbium καλῶς hoc in loco, cum dicitur eo significari εὐσεβῶς καὶ φιλανθρώπως, id est, pie & humane, sive cum pietate & humanitate; id est, pietatem & humanitatem servando, sive retinendo. Quomodo enim fieri potest, ut haec retinendo latrocinia exerceanur? Sed suae tamen expositionis (quicumque illius est auctor) rationem adiicit. Neque enim, inquit, bovem arctorem praedabantur,

neque noctu aut cum caedibus latrocinabantur. At ego tertium hoc non negarim, fuisse, qui ita praedarentur seu latrocinarentur, ut caedibus abstinerent: duo illa priora non facile admitterim, praesertimque de nocturno tempore quod dicit, id eos suis latrociniiis minime adhibuisse. Quamvis enim furum magis, quam praedonum, seu latronum sit, noctem quaerere, non tamen ea, quam affert, commoditate noluisse interdum uti hos quoque credibile est. Ad bovem autem aratorem quod attinet, quamvis agricolae nihil magis necessarium posset eripi, tamen verisimile non est, religioni illis fuisse hunc quoque praedari, nisi cum alia se sat magna praeda offerret. Ceterum & hoc mirari possit aliquis, cur post ἐλεηλάτου ad dat ἢ ἐκλεπτον, cum sciamus, praedas abigere (quod sonat λεηλατεῖν) non dici de aliis, quam περὶ τῶν κλεπτόντων, vel (magis proprie loquendo) ληστευόντων, adeo quidem ut etiam verbum illud λεηλατεῖν isto ληστεύειν exponatur. Sic apud Sophoclem ἢ τὸν εἰς αἰὲ λεηλατεύσει χρόνον, enarrator postquam dixit esse λείαν ἐλάτει, addit ληστεύσει. Sed quonam igitur modo illud καλῶς exponendum esse dicemus? Valla quidem certe egregie interpretatur: sed ego simpliciter mallem reddere bene. Bene autem latrocinandi seu praedandi artem exercent, (si artis appellatione & hic utendum est) qui eius periti sunt: adeo ut fortasse illud καλῶς reddi etiam perite queat. STEPH. Stephanus (qui expositionem hanc adverbii καλῶς alius cuiusdam esse existimat, quam eius, a quo insignes multas habeamus) hoc quod sequitur ineptum & ridiculum esse pronuntiat: cum vix fieri possit, ut quis pie & humane latrocinia exercent; nec verisimile sit, religionem illis fuisse bovem aratorem non abigere, nisi cum alia se sat magna praeda non offerret. Ceterum dici potest, priscos mortales (quibus non ignominiosa erant latrocinia) cum humanitate piraticam exercuisse, quoniam solum victus causa ea utebantur, exigua contenti stipe, secus atque nostris temporibus: ideoque καλῶς pie & humane exponi posse, & aptius forsan, quam egregie cum Valla, aut bene ceu perite cum Stephano. HUPS. Scholiastes καλῶς interpretatur εὐσεβῶς καὶ φιανθρώπως, cum significet potius h. l. ἐπαινετῶς, aut Latine fortiter, praeclare, ut alibi: nulla ratione habita εὐσεβείας καὶ φιανθρωπίας, quas quidem virtutes haud credimus sollicite piratas quondam coluisse, aut istiusmodi vitae generi ulterius adiunxisse, quam quatenus rebus suis expediret, contentos quasdam observasse pietatis leges, quas recte quidem commemo-

rare Scholiaſtem, dabimus lubenter annotationis ad h. l. auctori Anglo, at praeter mentem tamen Thucydidis in adverbio *καλῶς*. Erenckelius hoc per *quandam moderationem* reddidit, quam in notis ita declarat, *ut caedibus ſcilicet & incendiis abſtineatur*, id quod nefeſto unde hauſerit, cum de incendiis nihil plane meminerit Scholiaſtes. Ceterum ad illuſtrandum Thucydidis locum legas, quae annotat Euſtathius ad Odyſſ. γ', pag. 1457 ſq. GRAMM. Difficultatem, quam mover Stephanus, cur Scholiaſtes poſt ἐλεηλάτουν addat ἢ ἐκλεπτον, tollit Suidas in ν. *καλῶς*, ubi haec ita leguntur, ἐλεηλάτουν, ἢ ἐκλεπτον νυκτός.

ead. l. 33. Τὴν ληſτείαν) "Ομηρος οἶα τε ληιſτῆρες ὑπεῖρ ἄλλα. Roſtg. Odyſſ. ι', v. 254.

ead. l. 35. Δίχα γὰρ ὁ νοῦς) Fallitur in eo, quod putat duplicem eſſe hic ſentium poſſe, (nam hoc ſibi volunt iſta verba, *δίχα γὰρ νοῦς*, vel, *δίχα γὰρ ὁ νοῦς*, ſicut malim ſcribere) ut οὐκ ὀνειδιζόντων vel de iis, qui interrogabantur, vel de iis, qui interrogabant, accipiatur: cum Thucydides ſicut de interrogantibus (nam haec, οἷς ἐπιμελές εἰν εἰδέναι, de illis intelligenda ſunt) dicit οὐκ ὀνειδιζόντων, ita de iis, qui interrogabantur, dicere neceſſe haberet οὐκ ὀνειδιζομένων. STEPH. Διχῶς legendum eſſe ſcripſerat Roſtgaardus. Et ita Caſſ.

ead. l. 36. "Θθεν τὰς μαχαίρας &c.) Miretur aliquis, quorſum hic gladiatorum ſeu cultrorum, qui *μαυλῖαι* dicebantur, mentionem faciat, quaſi huius potius quam alius generis gladiatorum aut enſium geſtatio confirmer, quod a Thucydide περὶ τοῦ ſιδηροφορεῖν dicitur. At ego ad nominis huius etymum hic ab eo puto reſpici: & perinde eſſe, ac ſi diceret, illos gladios, qui vocati ſunt *μαυλῖαι*, teſtari, quod ſcribit Thucydides, priſcos omnes Graecos ſolitos eſſe ferrum geſtare, & ita quidem, ut id nunquam deponerent, ſed eo ſemper accincti eſſent. Ideo autem in voce illa eius rei nos habere teſtimonium, quod diſtae ſint *μαυλῖαι* quaſi ὁμαυλῖαι, videlicet, διὰ τὸ ὁμοῦ αὐλίζεſθαι, id eſt, quod contubernales eſſent. Sic certe qui hodie enſe accincti non ſolum iter faciunt, ſed cibum etiam ſumunt, enſem ſuum contubernalem habere, dici (meo quidem iudicio) poſſunt. Verum ad etymologiam hanc quod attinet, viderit hic Scholiaſtes, quomodo ea alteri huius vocabuli ſignificationi quadrare queat. de qua lege, quae ex diverſis collecta Theſaurus meus habet. Is conſultenti exhibebit ex Nicandro, Heſychio, & Suida, at *μαυλῖας*

non aliunde, quam ex eo, de quo agitur, istius enarratoris loco, & ex Suida: qui fortasse hinc istud, sicut alia multa, est mutuatus. Fateor autem, me ibi existimasse alio in huius vocabuli etymologia respici: sed credibile est, δευτέρας φροντίδας esse σοφωτέρας. STEPH.

ead. l. 37. Ἐν τούτοις &c.) Utrumque horum esse verum non potest, τοῖς pro τούτοις poëtice poni, & dictum esse ἐν τοῖς πρώτοις δὲ, pro ἐν τοῖσδε πρώτοις. Nam si ei fides habenda est de eo, quod scribit, particulam δὲ hoc loco ὑπερβιβάζεισθαι, id est traïci, nequaquam poterit τοῖς usum illum poëticum habere. Ad vitandam igitur hanc repugnantiam, eo confugiendum esse putarem, ut duo a duobus annotata esse diceremus, si quidem scriptum esset, ὑπερβιβάζεται ὁ δὲ absque particula γάρ. At haec particula obstat, ne illud dicere queamus, cum rationem reddat, cur τοῖς pro τούτοις more poëtico positum sit: si tamen rationem reddere hoc est, id ad rationem reddendam afferre, quod qui dicit, aliquid rationi minime consentaneum dicit. Nam tantum abest, ut eo, quod subiungitur, adstruatur, quod praecedit, ut contra destruatur. Nam si verum est, quod subiungitur ab eo, (veluti tamen rationem suae expositionis reddente) traïci particulam δὲ, quae cum τοῖς cohaerere deberet, ad efficiendum pronomen τοῖσδε, non minus solutae orationi, quam carmini, usitatum: falsum est, quod praecedit, esse τοῖς consuetudine poëtica dictum pro τούτοις. Ceterum utrum horum ad veritatem propius accedere, vel potius vere dictum esse existimem, ex iis, quae in contextum huius historici annotavi, disces. atque exemplis ibi allatis istud (si videbitur) adiicies ex lib. III, cap. 81, διότι ἐν τοῖς πρώτοις ἐγένετο. Libuit hoc annotare, ut, quam caute legenda quaedam in his scholiis essent, ex eo quoque documentum darem. STEPH.

Pag. 308. l. 1. Τρυφηλᾷ καὶ) Pro τρυφηλᾷ, quin vel τρυφηλῇ, vel τρυφερᾷ, scribendum sit, minime dubito. Illud autem ἀνθηρᾷ, quod ei annectitur, parum apte περὶ τῆς διαίτης (meo quidem iudicio) dicitur: at vero de veste eorum, quorum est illa τρυφηλῇ, sive τρυφερὰ διαίτα, dici fortasse posset, ut dicitur ἀνθινὴ ἐσθῆς, & ἀνθινὴ στολή. Ceterum de hoc quoque monebo, debuisse hunc enarratorem vocem ἀνεμμένη, alia quam illa τρυφηλῇ, (ut scribendum esse dixi pro τρυφηλᾷ) sive τρυφερᾷ, exponere, cum proxime sequatur ἐς τὸ τρυφερώτερον. STEPH.

ead. l. 5. Πρεσβυτέρων. ὑπὲρ &c.) Neque necesse videtur, ut

dicamus a Thucydide οἱ πρεσβύτεροι τῶν εὐδαιμόνων scriptum esse pro οἱ εὐδαιμόνες τῶν πρεσβυτέρων neque si hoc necesse foret, per antiprosin ita locutum esse dicendum putarem, sed potius per hypallagen: quod schema esse poeticum, & vix soluta in oratione locum invenire, satis constat. STEPH. Πρεσβυτέρων. ὑπερβατόν, διὰ τὸ ἀβροδιατόν. Cass. sed coniungebantur cum superioribus τρυφηλᾷ καὶ ἀνθηρᾷ.

ead. l. 9. Ἡ ἐν πλοκῇ) Ἡ συμπλοκῇ. Suidas in ἐνέρσει.

ead. l. 17. Μετρία &c.) Haec vocabula μετρία ἐσθῆτι ἐχρήσαντο, sede sua mota esse existimo: & hunc enarratorem, postquam dixit deesse articulum τῇ, scripsisse, ἢ ἥ (quo genere loquendi quomodo utatur, antea docui) μετρία ἐσθῆτι ἐχρήσαντο καὶ τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι οἱ τε μείζω κεκτημένοι, καὶ ἐς τὰ ἄλλα τοῖς πολλοῖς ὁμοδιατοὶ κατέστησαν obiter etiam indicantem, πρὸς τοὺς πολλοὺς dictum esse pro τοῖς πολλοῖς. Neque enim eum ita legisse, sed illa constructione loco huius usum esse Thucydidem, ostendere voluisse arbitror. Quamvis autem tres illae voces, quas sede sua motas esse dixi, sint contiguae, fieri tamen potest, ut verbum ἐχρήσαντο post μετρία ἐσθῆτι positum ab eo non fuerit, sed post τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον, vel post Λακεδαιμόνιοι hoc videlicet modo, ἢ ἥ, μετρία ἐσθῆτι καὶ τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον ἐχρήσαντο πρ. Λακ. vel πρ. Λακ. ἐχρήσαντα. Cum porro λείπειν, id est, deesse, aliquam vocem aut aliquas voces, dicit, quomodo sit hoc accipiendum, antea monui, in mea ad lectionem horum scholiorum Proparafceue. STEPH.

ead. l. 21. Ὀμηρος) Odyss. δ', v. 30.

ead. l. 22. Ταῦτα δὲ ἐν &c.) Dicta esse per parecbasin (id est digressionem) intelligit, non illa Homericæ, sed ista, quae sunt Thucydidis, ἐγυμνωθῆσάν τε πρῶτοι, & quae sequuntur. Quamquam παρέκβασις appellare possumus fortasse & quae parvo intervallo praecedunt. STEPH. Ὡς ἐν παρεκβάσει Cass.

ead. l. 24. Οὗτος δὲ οὐ ταυτὸ) Depravate scriptum esse hunc locum, οὗτος δὲ οὐ ταυτὸ ὀνομάζει, persuasum habeo: sed (quod non, sicut & illud, dicere quilibet possit) quoniam sit modo emendandus, id etiam videre me, mihi persuadeo; quoniam emendatio mea lectionem substituit, quae non solum aptissimum huic loco sensum habet, sed etiam vestigiis alterius insistit. Nam ex οὐ ταυτὸ faciendo οὕτως αὐτὸ, literam τ, quae cum αὐτὸ coaluerat, reddo praecedenti vocabulo, simulque duas literas, quae illi interciderant. Quod si liceret οὕτω voci a vocali initium habenti iungere, unicam adice-

Thucyd. Vol. VI.

D

rem, ex ου ταυτο faciens ουτω αυτο. *Homerus*, inquit, ἔλαιον dicit λίπα per epithetum: at hic ita ipsum appellat. Illa autem altera (quam mendosam esse contendo) lectio, sonat, at hic non idem appellat. Ceterum cum dicit ἐπιθετικῶς, (quod verti per epithetum) intelligit, Homerum nomini ἔλαιον vocem illam λίπα adiungere, seu associare, tanquam epithetum. Exemplum sunt apud Homerum non infrequentia. saepe enim occurrit λίπ' ἔλαιω ut *Iliad.* κ', in fine, Τῷ δὲ λωεσσαμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἔλαιω. De hac autem scriptura, λίπα μετὰ τοῦ γυμνάζεσθαι ἠλείφαντο, nulla nobis dubitatio relinquitur, cum & apud Dionysium Halic. eam habeamus. STEPH. Est ex hoc loco in Dionysio περὶ τοῦ Θουκυδίδου χαρακτήρος pag 145. Verba Scholiae corrupta esse, recte animadvertit Stephanus. In Cass. est οὗτος δὲ ὄντως αὐτὸ ὀνομάζει.

ibid. Ἀπὸ Ὀρσίππου Μεγαρέως) Ab Orsippo (quem victorem commemorat Pausanias extremis Atticis, quod cingulum decidere sivit, ut expeditius curreret: alii autem victum dicunt ob delapsum subligaculum) primum Acanthum nudum cucurrisse testantur Dionysius Halic. lib. vii, alique. Illud autem admonendum est, aliquos Orsippum istum non Megarenses, cum Scholiae dicere, sed Lacedaemonium, ut Dionys. Halic. Etymologici auctor in γυμνάσια &c. Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 4, c. 18, & de Arch. Athen. l. 1, c. 6. HUDS.

ead. l. 27. Πρῶτος) Rectius (mea quidem sententia) legeretur πρῶτος δ' Ἑλλήνων. STEPH.

ead. l. 29. Περὶ τῶν Λακ.) Post Λακεδαιμονίων deest fortasse τοῦτο λέγων, aut tale quid: hoc sensu, sciendum est, cum hoc dicentem de Lacedaemoniis, non commemorare infirmas praeursorum vires, (ad robur enim nihil interest, an nudi, an cum subligaculo) sed tantum ut ostendat, illos communia cum barbaris vitae instituta habuisse. STEPH.

ead. l. 30. Τῶν ἀρχαίων) Αὐτῶν ἀρχαίων. Cass.

ead. l. 32. Καὶ ἐξῆς) Duae istae voculae aliunde irrepsisse huc videntur, ubi nihil habent, quod agant. Interdum autem, cum allatis quibusdam Thucydidis verbis, sequentia omittit, dicere, non quidem καὶ ἐξῆς, sed καὶ τὰ ἐξῆς, docui in mea ad lectionem horum scholiorum Proparaesceue. STEPH. Τὸ δὲ ἐξῆς ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς Ἀσιανοῖς, οἷς νῦν, πυγμῆς καὶ πάλης ἄθλα τίθεται. Cass. Putavit scilicet, qui haec scripsit, hunc esse ordinem verborum, quae paulo post in Thucyde leguntur, ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς νῦν, καὶ

μάλιστα τοῖς Ἀσιανοῖς in quo illi non assentior. Recte illa ἔστιν οἷς vertit interpres Latinus.

ead. l. 37. Πανταχού) Quandam observationem suam proponit enarrator, *Thucydides ubique homines maris accolae ditiores esse dicit*. Quae observatio verior est (quantum meminisse possum) ea, quam alibi refert: ubi se observasse ait, Thucydidem semper vocabulo τύχη de bello uti. STEPH. Ad ea, quae paulo post leguntur, *τείχεσιν ἐκτίζοντο*, Cass. haec annotata habet: *λείπει ἡ συν, ἢ ἡ συν τείχεσιν ἐκτίζοντο αἱ πόλεις*,

Pag. 309. l. 4. Ἀντισχοῦσαι) Ut persuasum nobis, ἀντισχοῦσαι minus recte expressum vulgatis editionibus pro ἀντισχοῦσαν, ita haud aequè probari potest ratio, qua Scholiasten excusare emendareque studuit H. Stephanus, invito, quantum mihi videtur, illo, cuius si mens fuisset ad ληστεῖαν referre τὸ ἀντισχοῦσαν, non aliter hoc exposuisset, quam Latini fecerunt interpretes: sat multa enim huius significationis (τοῦ ἀντέχειν) vel in ipso auctore nostro exempla obvia. Verum Latinos quando interpretes nominamus, excipiendus nobis Acacius Enenckel, utpote qui suo illo, *metu praedonum, quibus diu restiterunt*, satis declarat, sese in reddenda auctoris sententia Scholiastae potius, quam suo iudicio usum esse. GRAMM.

ead. l. 5. Ἐφερον, ἔβλαπτον) Τὸ ἔφερον ἀντὶ τοῦ ἔβλαπτον. Cass. Rossig.

ead. l. 8. Ἀντὶ τοῦ λίαν) Scimus, οὐχ ἥσσον sonare haud minus: & videmus, hanc expositionem isti etiam loco optime convenire: ideoque non solum mira, sed nec fide digna est istius enarratoris expositio, qua idem esse dicitur, quod λίαν, id est, valde. STEPH. Οὐχ ἥσσον ληστὰι ἦσαν pro καὶ μᾶλλον ἐλήστευον. Priscianus. HUDS.

ead. l. 9. Οἱ Κᾶρες πρῶτοι) Annotatio haec ad illa potius respicit verba, γινωσκόντες τῇ τε σκευῇ τῶν ὀπλῶν συντεταγμένῃ, καὶ τῷ τρόπῳ ᾧ νῦν ἐτι δάπτουσι. ut enim confirmet, quod a Thucydide scribitur, eos ex armis dignosci potuisse, quae conscripta essent, & ex eo sepulturae genere, quo tum quoque uterentur, haec scribit: *Cares primi clypeorum umbones & cristas invenerunt. Morientibus enim clypeolum quendum & cristam conspeliabant, inventionis eorum indicium. hinc agnoscebantur Cares. At Phoenices ex sepulturae forma. cum enim ceteri facerent, ut mortuorum corpora ad orientem spectarent, Phoenices consulto [faciebant, ut ea spectarent] ad occasum*. Sed quod his subiungitur, alio pertinet: cur videlicet horum mentionem Thucydides

fecerit. *Ne*, inquit, *Graecam gentem criminetur*, (vel, *ne Graecae genti conflet invidiam*) *Cares & Phoenices dixit*. Sed dum hoc annotat, facit Thucydidi, quod illum Graecis facere noluisse scribit, illum enim διαβάλλει, dum ea de causa Carum & Phoenicum factam ab eo mentionem scribit: quoniam hoc est in leges φιλαληθείας peccare. STEPH.

ead. l. 10. Τοῖς γὰρ ἀποθν.) Τοῖς οὖν ἀποθν. Reg. Cass. melius.

ead. l. 11. Εὐρέσεως) Εὐρήσεως Cass.

ead. l. 12. Ἐκ τούτου ἔγνωρ.) Καὶ ἐκ τούτου ἔγνωρ. Cass.

ead. l. 13. Τῶν ἄλλων) Vide Periti Leges Att. p. 302, Meursii Solonem p. 24, eundemque de funere c. 11. HUDS. Add. Casaubon. ad Diogen. Laërt. I, 48.

ead. l. 18. Τὸ σχῆμα) Quomodo figura, quae vocatur epianalepsis, (id est, *resumptio seu repetitio*) sub his esse verbis posuit, cum nulla dum Minois facta mentio fuerit? Existimo igitur, non annotatum ab illo esse istud haec in verba, κατὰστάντος δὲ τοῦ Μίνω ναυτικοῦ, verum in haec, πλωϊμώτερα ἐγένετο παρ' ἀλλήλους. quoniam paulo ante dixerat, καὶ ἤδη πλωϊμωτέρων ὄντων. STEPH.

ibid. Ἐπανάληψις) Προαναφάνσις Rostg. Sed scriptum erat post ea, quae paulo superius leguntur, καὶ Φοινίκας.

ead. l. 21. Καὶ τοῦτο ἔπαν.) Epianalepsin esse hic quoque scribit, quod praecefferit, τεῖχεσιν ἐκτιζόντα. nam ista respondent illis, τεῖχη περιεβάλλοντο. Sed non minus ista, πλουσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι, dicere possumus respondere illis, πειρουσίας μᾶλλον ἔχουσai χρημάτων. STEPH.

ead. l. 22. Τὸ ἐξῆς &c.) Cum dicit, τὸ ἐξῆς, Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ τὸν στόλον ἀγεῖραι, intelligit, secundum naturalem verborum seriem, priora haec Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ iungi cum illis posterioribus, τὸν στόλον ἀγεῖραι: cetera autem esse posita διὰ μέσου. Verum istam admonitionem, quam in aliis quamplurimis locis huiusmodi alteri adiicit, hic omittit. IDEM. Hoc totum abest a Cass.

ead. l. 25. Ἴν' ἢ ἐπὶ ῥῶ.) Admitti non potest, quod scribit, ita intelligendum hunc locum, ut σαφέστατα pro adverbio habeatur. Esset enim non dura solum, sed intoleranda articuli τὰ traiectione, si, ita scribens, οἱ τὰ σαφέστατα Πελοποννησίων μνήμη παρὰ τῶν πρότερον δεδεγμένοι, voluisset tamen σαφέστατα esse adverbium, & ad δεδεγμένοι referri: perinde ac si ita locutus esset, οἱ τὰ Πελοποννησίων μνήμη παρὰ τῶν πρότερον σαφέστατα δεδεγμένοι. Cur vero de ista tam dura & modo non intolerabili (ut dixi) traiectione admittenda labo-

raremus, cum ne interfit quidem quidquam, quod ad sensum, hancne an illam verborum seriem habeamus? STEPH.

ead. l. 27. ὁμοῦς σχεῖν) Post ὁμοῦς σχεῖν non dubium est, quin adiecerit τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας. Ceterum si πρῶτον iungi cum his verbis, πλήθει χρημάτων, sive ad illa ferri, aut tendere, dicamus, cum hoc enarratore, pro primario (ni fallor) necesse erit accipere: ut dicatur Pelops, primarius multitudo pecuniarum fuisse; sive, primum locum inter eos, qui pecuniis abundabant, tenuisse. Verum praeterquam quod ita loqui non solet Thucydides, (quod sciam) multo magis rationi consentaneum est, ut post πρῶτον interpungamus, & cum his, ἐπωνυμίαν τῆς χώρας σχεῖν iungamus: ut dicatur Pelops, cum multitudo pecuniarum, quas attulerat ex Asia, potentiam sibi apud inopes (sive inter inopes) comparasset, regionis cognomen obtinuisse. Quomodo autem dicat, eum cognomen regionis obtinuisse, cum ea de nomine eius dicta sit, ideoque potius dicendum fuisse videatur, illum cognomen regioni dedisse, meae in contextum annotationes docebunt. STEPH.

ead. l. 28. Ἀπία γὰρ &c.) Peloponnesus olim *Apia* dicta; διὰ τὸ ἐπιδαψιλεύειν ἐν αὐτῇ τὸ φυτὸν, ὃ τοὺς ἀπίους φύει, quod abundaret ibi planta illa, quae pyra gignit, teste Athenaeo lib. 14, & Phavorino in Ἀπιος. Hodie *Morea* appellatur, item ab arborum, quae mora ferunt, frequentia. *Kuhnii*. HUDS.

ead. l. 29. Ὀμηρος) Iliad. α', v. 270.

ead. l. 38. Σθενέλοιο) Ὀμηρος, Εὐρυσθεὺς Σθενέλοιο πάϊς Περσπιάδαο Caff. Rostg. Locum ex Homeri Iliad. τ', v. 123, annotaverat Rostg.

Pag. 310. l. 1. Χρήμασι δηλονότι) Verum potuit & aliis benevolentiae signis eorum sibi animos conciliare. Θεραπεύειν τὸ πλῆθος est, generali notione, vulgi favorem captare. Ita Lacedaemonii socios suos θεραπεύειν dicuntur nostro, I, 19. GRAMM.

ibid. τὰ δύο σκῆπτρα) Melius ἢ πάντα χρήματα, nimirum ἂν μὲν οἱ Πελοπίδαι εἶχον καὶ ὅσων Εὐρυσθεὺς ἦρχε. IDEM.

ead. l. 2. Ὀμηρος) Odyss. ε', v. 307. Post φέροντες Caff. & Rostg. addunt λείπει σὺν ναυσί τε. Pertinet ad sequentia ναυσί τε πλείσταις.

ead. l. 5. Προσπαρασχὼν) Παρασχὼν Caff. Rostg.

ibid. διὰ τοῦ ἱκανοῦς &c.) Dicendo ἱκανοῦς, (inquit) fide dignum esse poëtam ostendit. Atqui non dicit, ἱκανοῦς γὰρ τεκμηριώσαι,

vel, ἐπειδὴ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι; sed, εἴ τῳ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι. STEPH.

ead. l. 6. Συλλογισμὸς &c.) Quomodo de his verbis, παντὶ ἀνάσσειν, aut etiam de toto verbi, πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν, dici potest, esse hic schema, quod συλλογισμὸς vocatur? At de proxime sequente loco, cuius initium est, οὐκ ἂν οὖν νήσων ἔξω τῶν περιοικ. dici posse videtur: nec dubito, quin illud in hunc locum fuerit annotatum. STEPH.

ead. l. 13. Οὐ γὰρ ἀκριβὲς) Οὐ γὰρ ἐστὶν ἀκριβὲς Cass. Rostg.

ead. l. 17. Κατὰ ὑπόθ.) Schema hic esse dicit, quod vocetur κατὰ ὑπόθεσιν, quoniam scribitur, εἰ ἡ πόλις ἐρημωθείν, λειφθεῖν δὲ τὰ τε ἱερὰ &c. Sed paulo infra ait, hoc dici ex ὑποθέσεως. Ceterum vix quisquam ei (ut opinor) assentietur de eo, quod subiungit, imprecatur autem Lacedaemoniis latenter. Sed quis eum, qui dicit de quapiam urbe, siquidem ei hoc infortunium accidit, urbi, de qua hoc dicit, imprecari dicat. Verum plura hac de re ad l. 27 dicentur. STEPH. Inique, immo falso supponit hic aliquam Thucydidis in Lacedaemonios iniuriam, & auctori affingit culpam praeter rem, merito igitur reprehensus ab alio Scholiasta ead. pag. Pariter sequente Nota vane auctori εὐσεβείαν tribuit, propter haec λειφθεῖν τὰ ἱερὰ, futilis profecto, ubi eiusmodi indulget observationibus, commentator. GRAMM. Vox πόλις in Cass. & Rostg. exponebatur ἡ μητρόπολις, ἡ Σπάρτη; & paulo post τῆς κατασκευῆς in Cass. τῶν κτισμάτων.

ead. l. 18. Εὐσεβῶς λέγει &c.) Scripsisse puto εὐσεβῶς λέγει, λειφθεῖν δὲ τὰ ἱερὰ, & intelligere, eum argumentum dare iuae pietatis in eo, quod, etiamsi accideret Lacedaemoniorum urbi, ut vastaretur, seu desolaretur, de templis tamen, ea salva mansura, spem quodammodo concipere videtur. STEPH.

ead. l. 20. Καὶ τῆς Ἰλίδος) Ad hanc scripturam nulla propius accedit, (qua quidem locus hic emendari posse videatur) quam ista, καὶ τῆς Ἰλίδος. Fortasse tamen putet quispiam, fore satis Ἰλίδος pro Ἰλίδος reponere, & μέρος ita subauditum iri cum genitivo, ut apud ipsum Thucydidem cum quibusdam subaudiri genitivis scimus. Sed hoc mihi non fit verisimile. Ceterum ab aliis regiones Peloponnesi enumerantibus unam non Ἠλῖδα, sed Ἠλείαν, vocari satis notum est, & quidem totam, non eius partem, illis annumerari: neque vero in quinque tantum, sed in sex regiones dividi. Atque adeo Eustathius, cum Peloponnesum in sex δυναστείας partitus esset, veterem divisionem sequens, Ἀργολικὴν & Μυκηνίδα, (cum

alii τὴν Μεσσηνιακὴν cum nostro Scholiaste in hoc numero ponant) item Λακωνικὴν & Πύλιον, nec non Ἡλείαν & Ἀρκαδικήν sed in quaestionem (inquit) vocandum est istud, quidnam sint sex *δυναστείαι*, ne hac in re ab Herodoto dissentiamus, qui scribit, septem nationes Peloponnesum incolere. STEPH. Ἡλίδος Cass. Rostg.

ead. l. 23. Μεσσηνιακὴν. Ἰστέον ὅτι τῆς) Μεσσηνίαν. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τῆς Rostg.

ead. l. 24. Ὑποδεστέρα πόλεως) Fallitur in eo, quod Ὑποδεστέρα cum πόλεως iungendum putat. Neque enim dubium est, quin dicens Ὑποδεστέρα, respiciat ad id, quod dixit πολλὴν ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως πρὸς τὸ κλέος αὐτῶν perinde ac si diceret, Ὑποδεστέρα τοῦ αὐτῆς κλέους, ut I, 11, Ὑποδεστέρα ὅντα τῆς φήμης. At vero illi participiorum genitivi ex iis sunt, qui a grammaticis absoluti vocantur, οὔτε ξυνοικισθείσης πόλεως, & οὔτε χρησαμένης, & οἰκισθείσης perinde ac si scriptum esset, ἐπεὶ δὲ οὔτε ξυνοικισθῇ ἢ πόλις, οὔτε ἐχρήσατο, & οἰκισθῇ. Valla autem alio modo falsus fuit in huius loci sensu, ut ostendit mea interpretatio margini apposita: & ostendo etiam in quadam mearum in contextum annotationum: in ea videlicet, ubi pro ξυνοικισθείσης πόλεως dico scribendum videri ξυνοικισθείσης τῆς πόλεως. Iam vero monendus de hoc quoque est lector, non debere illum existimare, vocabulum εὐτελοῦς ab hoc Scholiaste afferri, tanquam hoc ipso Thucydides usus fuerit, sed tanquam πόλις οὐ χρησαμένη ἱεροῖς καὶ κατασκευαῖς πολυτελέσι cenferi εὐτελὴς possit. STEPH. Ὑποδεστέρα τῆς πόλεως καὶ εὐτελῇ Rostg.

ead. l. 27. Ἐξ ὑποθέσεως &c.) Haec ab alio scripta sunt, quam ab eo, qui illud annotavit, de quo dictum modo fuit, Thucydidem Lacedaemoniis latenter imprecari. Idem enim (inquit hic) Thucydides de Athenis, quod de Lacedaemone dixit. At qui quomodo, cum Athenienſis esset, de Athenis idem per imprecationem dixisset? Ideoque frustra huic loco παραγραφὴ apposita fuit, inquit. Sed totum hunc locum interpretari libet. Per hypotheseſin, inquit, de Lacedaemoniis dicit, si urbs illorum vastaretur (vel desolaretur) alioqui quomodo, cum esset Athenienſis, de Athenis idem imprecans (sive per imprecationem) dixisset? Itaque frustra huic loco παραγραφὴ apposita fuit, quod latenter imprecetur Lacedaemoniis. Alienum enim istud ab historici instituto esse novimus (vel proposito.) Sic autem & alibi in his scholiis unius παραγραφὴν ab altero reprehensam invenies. STEPH. Totum hoc scholion abest a Cass.

ead. l. 32. Τὸ ἢ συγκριτ.) Sic aliis plerisque in locis de hoc ἢ admonet, in iis esse συγκριτικὸν pro ἢ περ (id est, esse ἐπὶ ῥημα συγκριτικὸν, adverbium comparativum, sive, quod comparationi adhibetur: etiamsi alii inter συνδέσμους hanc voculam numerent, id est, inter coniunctiones, non minus cum hunc usum habet, quam cum διαζευκτικός est) quasi vero metuendum esset, ne non admoniti aliam ei significationem daremus: cum tamen minime tale periculum subesse videatur. STEPH.

ead. l. 34. Ἡ διάνοια) Omnia usque ad ποιητὴν desiderantur in Cass.

ead. l. 37. Ἐπιτηδεύς) Haec annotatio pertinet tam ad nomen ποιητὴν, quam ad verbum πεποιήκε, quod paulo inferior habes, ubi scribit, τοξότας γὰρ πάντας πεποιήκε τοὺς προσκώπους. Ceterum pro eo, quod dicit, eum ἐπιτηδεύς ita locutum esse, (id est, apte, sive apposite, aut accomode) alii talia ἐτυμολογικῶς aiunt dicta esse. STEPH.

ib. Τὸ, ποιητὴς πεποιήκεν) Τὸν ποιητὴν πεποιήκεναι Mf. Basf.

ead. l. 38. Τὸ, φιλόσοφος ἐφισολόφησε) Τὸν φιλόσοφον ὅτι ἐφισολόφησεν. Mf. Basf. Cass. Rostg. Addit Rostg. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ Ἡροδότου τοῦτο ὠφέληται. Eadem leguntur in Cass. sed alio loco, nec satis cerni poterat, ὠφέληται esset, an ἀφέληται.

Pag. 311. l. 1. Εὐριπίδης) In Oreste v. 352, Andromach. v. 106, & Eleatr. v. 2. Lycophron v. 210. Ex Homeri catalogo conficitur numerus 1186 navium. Add. ad eos, qui ad Thucydidem laudati sunt, Potterum ad Lycophr. l. d. & Barnesium ad Euripidis Andromach.

ead. l. 3. Τοὺς πρὸς ταῖς κόπαις) Τοὺς ἐρέτας τοὺς π. τ. κ. Reg.

ead. l. 4. Περίνεως. τοὺς &c.) Miror magis, quam probo, hanc expositionem hominis περίνεως, qua dicit esse τοὺς περιττοὺς ἐν τῇ νηὶ ἐπιβάτας, ἢ δούλους: cum ipse Thucydides reges etiam, & quos vocat τοὺς μάλιστα ἐν τέλει, inter illos, quos appellat περίνεως, numeret. STEPH. Τοὺς περιττοὺς τῇ νηὶ ἐπιβάτας, οἷον δούλους Reg. Rostg. Cass. nisi quod hic pro περιττοὺς habet περί. Οἷον etiam Suidas in περίνεως.

ead. l. 9. Ἀλλὰ καὶ κάτω) Καὶ deest Cass.

ead. l. 10. Πλέοντας) Ἐπιπλέοντας Cass.

ead. l. 13. Ἐστὶν ὁ ὀγδοηκοστὸς πέμπτος) Ἐστὶ π' ε' Cass. Voluit, opinor, ὀγδοηκοντα πέντε. Paulo post ad voc. ἀχρηματία in Cass. annotabatur: συγκριτικῶς, ὅτι καὶ τοῦτο κακεῖνο. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡύρηται ἢ (fort. καὶ) ἀχρημασία: in Reg. ad βιοτεύειν, τροφὴν ἔζειν & in Cass. & Rostg. ad μάχην ἐκρά-

τησαν, τῇ τῆς ἀποβάσεως εἰς τὴν ξηρὰν τῶν νεῶν, ἐν ἣ Πρωτεσί-
λαος πίπτει.

ead. l. 16. Ἐν τῇ ἡ λέγει Ὅμηρος) Iliad. η', v. 337 & 436.

ead. l. 20. Διέφερον, ὑπέμ.) Ita & Suidas in voce διέφερον.
Huds. Haec non leguntur in Cass. sed pro iis scriptum est ἡ-
νυον, εἰργάζοντο. & ἡνυον, ἡργάζοντο in Rostg.

ead. l. 21. Ἐνιοι συνεγκλ.) Dicit, nonnullos enclitice scri-
bere hunc dativum, ut sit pro τινί. qua in significatione non
τῷ, sed τῷ absque accentu, quasi ipsum in praecedentem syl-
labam reiecerit, scribendum est. Sed συνεγκλίνουσι videri no-
vum hic possit, cum aliorum more loquendo dicendum po-
tius fuerit ἐγκλίνουσι. Ceterum satius esse nostrum illud τῷ
retinere, quam in τῷ encliticum mutare, doceo in meis in
contextum annotationibus. STEPH.

ead. l. 24. Τριχῇ διεῖλε) In tres partes (inquit) divisit τὴν ἀρ-
χαιολογίαν, id est, antiquitatem (intellige τῶν Ἑλλήνων, Grae-
corum) in ea, quae fuerunt ante res Troianas, (sive, apud Troiam
gestas) in ipsas res Troianas, in eas, quae illis annexae sunt, vel,
quae cum illis cohaerent. Ceterum unicuique harum partium
διπλὴν παράγραφον appositam esse ait. STEPH. Τριχῶς Cass.
De diple, & aliis huiusmodi notis lege Scholiasten Aristoph.
ad Plut. v. 253, Victorium & Malaspinam ad Cic. VIII ad At-
tic. 2, & Menagium ad Diogen. Laërt. III, 65. Quemadmo-
dum autem διπλῇ per ellipsin τοῦ γραμμῇ dicitur, sic etiam
διπλῇ παράγραφος. Mox δηλοῖ δὲ καὶ διὰ τούτων Cass.

ead. l. 30. Ἐπανελθεῖν) Hoc & cetera usque ad ἀφ' ὧν ab-
sunt a Cass.

ead. l. 31. Ἀφ' ὧν &c.) Immo vero, licet primo aspectu, ὧν
vel πόλεων vel στάσεων referre posse videatur, tamen ne illud
referre dicamus, obstat, quod sequitur, τὰς πόλεις ἐκτιζον.
Nam si intellexisset, ἀφ' ὧν πόλεων ἐκτίπτοντες, subiunxisset
potius, ἀλλὰς ἐκτιζον. Adde, quod ἐκτίπτοντες πόλεων, po-
tius quam ἀπὸ πόλεων, dicturus fuisse videtur. At cum di-
cit ἀφ' ὧν στάσεων, perinde est, ac si diceret δι' ἧς στάσεις.
STEPH. Cass. tantum habet πόλεων, cum potius deberet habe-
re στάσεων.

ead. l. 34. Διὰ τὸν Πάριδος θάνατον θήλειαν νόσον &c.) Fin-
gunt poetae, Venerem solere turpibus amoribus vindicare
iniurias sibi-ac suis illatas. Quare Philoctetem, quod interfe-
cerit Paridem, ulta est Venus hac poena, ut pathicus esset.
Vide Martialem lib. 2, Epigr. 84, & Aufonium, Epigr. 71.
Θηλείας νόσου meminuit Herodorus citatus a Dionysio Longi-

no. Vide Tollii notas pag. 162. HUDS. Adde Leopardum VII Emendat. 10.

Pag. 312. l. 1. Πολλοί) Non dubito, quin locus hic, alii-
que multi huiusmodi, quibus pleraque ad historiam pertinen-
tia commemorantur, ex aliis multo amplioribus scholiis
(quorum antea mentionem feci) sumti fuerint. Curiosam cer-
te habemus hic perquisitionem exemplorum eius, quod a
Thucydide dicitur, de urbibus, quas condebant ii, qui ob se-
ditiones mutare sedes cogebantur. Sed vide tamen, an verifi-
mile sit, Thucydidem ad eos, quorum mentionem hic facit,
respexisse. *Exempli gratia* (inquit) *Teucer a patre eiectus* (vel ex-
pulsus) *propter Aiacem, in Cyprum se contulit: & Philoctetes, cum*
propter Paridis mortem in muliebrem morbum incidisset, & dedecus
ferre non posset, relicta patria urbem condidit, quam ex eo, quod
acciderat, malo Malachiam appellavit. Diomedes a Comete expul-
sus ad Liburnidas insulas venit: & Menestheus, cum Theseidae cum
expulissent, in Iberiam profectus est. Quibus addit, καὶ ἄλλοι πολ-
λοί, id est, atque alii multi: quod non referendum est ad id,
quod proxime praecedit, quasi & alios multos expulsos in
Iberiam venisse intelligat; sed iungenda haec sunt cum iis
verbis, quae enumerationem istam praecedunt, πολλοὶ γὰρ
ἐξέπεσον. nam allatis aliquot exemplis, apta est haec loci istius
clausula, καὶ ἄλλοι πολλοί: ubi & repeti debet ἀπὸ κοινοῦ ver-
bum ἐξέπεσον. STEPH.

ead. l. 2. Ἀρὴν πόλις &c.) Vide Berkellii notas in Step-
hanum Byzant. v. Ἀρὴν. HUDS.

ead. l. 4. Δωριεῖς) De his quoque, quin ex illis multo am-
plioribus excerpta sint scholiis, minime dubito. *Heraclidae*
enim (inquit) *cum in Peloponnesum vellent reverti, consuluerunt*
Apollinem. ille ipsis respondit, ut per angusta, sive per angustias,
ingererentur. At illi arbitrati Isthmum ab eo dici, cum a mente ora-
culi aberravissent, Peloponnesios apud Isthmum adoriuntur. Ubi
superati, foedera inierunt, ex quibus ad centum annorum spatium
Peloponnesiis regione cedebant. Exactis autem illis centum annis,
rursus Apollinem de suo reditu interrogarunt. Hic respondit iterum,
*ut per angusta (sive angustias) ingredirentur. At cum Dorien-
ses huic responso contradicerent, ac se prius deceptos fuisse dicerent,*
dixit, Non intellexistis oraculum. Angusta enim (sive angustias) ap-
pello Crisaeum sinum. Hi itaque hoc ex loco eos adorti (vel, bellum
aggressi) reditum consecuti sunt, annis post res Troianas nonagin-
ta: (ocloginta voluit scribere Stephanus) at prima invasio ante
viginti annos fuerat. Intellige autem, viginti annis res Troia-

nas, seu res ad Troiam gestas, praecessisse illam *πρώτην ἐσβολήν*. Non enim de illo temporis spatio, quod inter utramque intercessit, potest intelligi, cum centum annorum fuisse, ex iis, quae modo narravit, didicerimus. STEPH. Vide Herodot.

l. 9, Pausan. l. 5, & Meursium de Regno Laced. c. 8. HUDS.

ead. l. 5. *Ἐφροντο*) *ἤφροντο* Cass. ut & paulo post. Item *ὥστε ἑκατὸν ἐστὶ πάλιν ἤφροντο*, omisiss intermediis, qui obvius est error scribarum.

ead. l. 6. *Διὰ τῶν στενῶν*) *Δι' ὁδοῦ στενουγρῶν* est in oraculo, apud Eusebium V. Praeparat. 20. Add. Apollodor. II, 8, 3. *humentes angustias* quidam interpretantur.

ead. l. 15. *Ἰσχυρότερον τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσιν π'.*) *Μετὰ ὀγδοήκοντα ἔτη τῶν Τρωϊκῶν* Cass.

ead. l. 17. *Ἐπ' ἐρήμην*) Scriptura haec ferri nullo modo potest. STEPH. Videtur voluisse legendum esse *ἐν ἐρήμῃ*, nempe *χωρᾷ*. *Ἐν ἐρήμῳ τόπῳ* dicit ad II, 27, ut & Suidas in *ἀποικίσις* & *ἔποικος*.

ead. l. 20. *Τὰ ἐπιπολὺ*) Potius *τὸ ἐπιπολὺ*, quam *τὰ ἐπιπολὺ*, scripsisse illum verisimile est. Sed cum *τὸ ἐπιπολὺ*, sicut *ὡς ἐπιπολὺ*, sive *ὡς ἐπιτοπολὺ* (nisi *ὡς ἐπὶ πολὺ* & *ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ* scribere malimus) ad tempus referantur, Valla, tanquam *τὰ πολλὰ* idem hic valeret, atque *κατὰ τὰ πολλὰ τῶν χωρίων*, interpretatus est *passim*. Ceterum ista, quae subiungit, *τὴν αἰτίαν λέγει τῆς τυραννίδος*, (nisi potius *τῶν τυραννίδων* scribendum est) annotantur in ista verba, *καὶ τῶν χρημάτων τὴν κτῆσιν ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον ποιουμένης*, nec non ista, *τῶν προσόδων μειζόνων γιγνομένων*. STEPH.

ead. l. 21. *Τῆς τυραννίδος*) *Τῶν τυράννων* Rostg.

ead. l. 22. *Ἦσαν καὶ ταῦτα &c.*) Verba haec, *ἦσαν καὶ ταῦτα ἀσθενῆ*, sunt Thucydidis, ubi scribit, *ἀλλὰ δι' ἀχρηματίαν, τὰ τε πρὸ τούτων ἀσθενῆ ἦν, καὶ αὐτὰ γὰρ δὴ ταῦτα, ὀνομαστότατα* (nisi potius *ὀνομαστότερα* scribendum est) *τῶν πρὶν γενόμενα*. Sed quomodo rationi consentaneum est, ut eadem *ἀσθενεία* esse dicatur, & ubi est *ἀχρηματία*, & ubi contra *χρημάτων κτῆσις* maior quam antea fit? Dico igitur, enarratorem hic illius *ἀσθενείας* mentionem non debuisse facere, cum ei repugnet & quod a Thucydide dicitur, *δυνατοτέρας δὲ γενομένης τῆς Ἑλλάδος*. Sed hic enarrator istud dicit, tanquam duo potentiae genera nobis in Graecia consideranda essent: id est, non solum eorum, qui tyrannides occupabant, sed ipsarum etiam urbium, in quarum detrimentum illae occupabantur. STEPH.

ead. l. 24. Ἐπὶ φανεραῖς &c.) Non apte exponitur ῥητοῖς γέραςι per φανεράς τιμὰς: ac videri certe potest φανεραῖς pro alia voce irrepsisse. Ac certe ῥητοῖς melius etiam vocabulo ὀρισμένοις, aut alio huiusmodi, quam illo ὁμολογουμένοις expositum ab eo fuisset. Aliud enim hic non intelligit Thucydides, quam quod Vallae nobis exhibet interpretatio, *at prius regna hereditaria erant, & certis honoribus definita*; nisi quod γέραςι maluissem honorariis praemiis, quam simpliciter honoribus, illum interpretari: etiamfi & noster Scholiastes exponat simpliciter τιμαῖς. STEPH.

ead. l. 25. Τῶν τυραννίδων) Τῆς τυραννίδος Cass.

ead. l. 26. Νόμου κρείττω ἔχει) Νόμον ἔχει Rostg. Μόνον ἔχει Cass. Vulgata nihilo deterior est.

ead. l. 27. Ἀπὸ τῶν πατέρων &c.) Aptius quod Thucydides una voce dicit πατρικὰ, una itidem exposuisset, quae est composita: videlicet πατροπαράδοτοι. Sed quis illi de eo, quod subiungit, assentiatur? Thucydidem proponere differentiam, quae est inter tyrannidem & regnum, philosophorum more: at oratores indifferenter hisce duobus vocabulis solere uti. Immo vero tota oratorum cohors, duce Demosthene, non minus alacriter arma pro regibus adversum tyrannos corripuerit, quam ullae philosophorum turmae. STEPH. Ἀπὸ τῶν πατέρων παραλαμβανόμεναι non sunt in Cass.

ead. l. 30. Προσέχον αὐτῇ) Sensus quidem non adeo violatur interpretatione hac, & προσέχειν τοῖς ναυτικοῖς phrasīs Thucydeia est non uno in loco. Non tamen idem significare possunt h. l. προσέχω & ἀντέχω, nec regitur ab ἀντείχοντο τὸ, τῆς θαλάσσης, sed ab intellecta praepositione διὰ. Nam ἀντείχοντο, absolute, praevalebant, aut resistendi vim habebant (subintell. τῇ βίᾳ τῶν ἄλλων, ταῖς δυνάμεσι, τοῖς ἐχθροῖς) διὰ τῆς θαλάσσης. GRAMM.

ead. l. 31. Ἐναλλάξαι &c.) Male verbum μεταχειρίσαι ab hoc enarratore exponi verbo ἐναλλάξαι, cum in meo Thesauro Graecae linguae docuerim, ad eum te remittam. STEPH.

ead. l. 32. Ποιεῖν τριήρεις) Γὰρ ἐποίησαν τριήρεις Cass.

ead. l. 35. Γνωστόν καὶ &c.) Hinc etiam (inquit) cognoscendum est, Thucydidem dictionem scripsisse post historiam. Interpretor autem λέξιν, dictionem, verbum verbo reddens, & Latina illa voce utens: non autem abutens, cum illis, qui unam dictionem pro uno vocabulo dicunt. Intelligit autem, ut opinor, Thucydidem, post extemporariam quandam & rudem historiae scriptionem (per summa, ut credibile est, capita)

eandem magis accurato sermone pleniusque conscripisse. Colligit autem hoc ex eo, quod a Thucydide dicitur, *usque ad finem huius belli*. Quomodo enim Thucydides, si hanc historiam, qualem habemus, non finito iam bello scripisset, sed paulatim dum gereretur, & ita ut cum belli progressu in ea, quam habemus, descriptione progredieretur, in ipso initio mentionem finis facere potuisset? Animadvertendum est autem, eum dicere, *Hinc etiam cognoscendum est*, tanquam & alii, qui nos id doceant, sint loci. STEPH.

ead. l. 37. Περιάνδρου τοῦ &c.) Vide Herodotum lib. 3, & Diogenem Laërtium in vita Periandri. HUDS.

ead. l. 38. Κορινθίου Κορινθίῳ Cassi.

ibid. Διὰ τὸν φόνον Λυκόφρονος τοῦ υἱῶς αὐτοῦ) Διὰ τοῦ Κυ-
πριανοῦ τὸν υἱὸν Rostg.

Pag. 313. l. 2. Παρ' Ἡροδότῳ) Lib. III, cap. 53.

ead. l. 7. Μετὰ τὴν Κορ.) Μετὰ τὴν τὸν Κορ. & post ἐπιμέ-
λειαν, ἢ δὲ ἱστορίαν τῶν Ἰωνῶν δὴλη ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Ἡροδό-
του Cassi.

ead. l. 13. Φωκαεῖς, οἱ τῆς) Legimus tamen apud Eusta-
thium in Dionysii *περήγησιν*, de illis etiam, qui Massiliam
condiderunt, Φωκεῖς & Φωκέων: sed cum pro Φωκέων ex vet.
annotatum sit Φωκαέων, credibile est Φωκαεῖς itidem scriptum
fuisse; quemadmodum & ῥκισαν, non ῥκησαν, eum scrip-
sisse, ubi legimus de Massilia, Φωκεῖς δὲ ῥκησαν αὐτὴν, mul-
ti multorum loci nos suspicari cogunt. sic tamen ut fatear,
quempiam dici posse urbem aliquam οἰκίσαι, deinde vero &
οἰκῆσαι. Quod autem attinet ad lectionem margini adscri-
ptam Φωκαεῖς, eam agnoscit Stephanus Byzant. cum ab illo
nomine Φώκαια non solum Φωκαεὺς, sed Φωκαιεὺς etiam dedu-
cat, nec non Φωκαιίτης. STEPH. Φωκαιεῖς, & paulo post Ἴωνες
ὄντες οἱ Φωκαιεῖς Cassi. Ita saepe in nummis veteribus. Vid.
Holsenium ad Stephan. v. Φώκαια, & Spanhemium de Praest.
& Usu Numism. antiq. Dissert. IV, pag. 234.

ead. l. 15. Ἐπλευσαν ἐπὶ τὴν Ἄφρ.) Haec, quae sequuntur,
sublestae fidei sunt: Nam certissimum est, Phocaeas illos Io-
nas Harpali Cyri regis praefecti inclementiam vitantes, Ira-
liam navigio petiisse, partemque in Lucania Veliam, par-
tem vero in Viennensi Massiliam condidisse. auctores sunt
Ammianus Marcellinus, Gellius, alique, quos affert Mauf-
facus in notis ad Harpocr. voce *Μασσαλία*, & in Dissertatio-
ne Critica. Nec dubito, quin Scholiastes Massylorum, qui
sunt gens Africae, nomine deceptus fuerit. HUDS.

ead. l. 17. Ἡ δὲ Μασσαλία πόλις ἐστὶ τῆς Ἀφρικῆς) Falli in eo, quod hic de Massilia scribit, satis notum est: quod si quis Μασσυλία illum, non Μασσαλία, scripsisse dicat, ex gentis nomine facientem urbis nomen, non iam vera comperientur, quae praecefferunt. STEPH.

ead. l. 24. Οἱ προσχόντες &c.) Falso existimat, verbum προσχόντες ποῖε vel ad τοὺς ὑπηκόους, vel ad τὰ ναυτικὰ referri. Quorum enim diceremus οἱ προσχόντες τοῖς ὑπηκόοις, cum nulla ὑπηκόων facta mentio fuerit, contra autem ναυτικὰ parvo intervallo praecedat? Adde, quod novum quoddam hoc esset ad comparandam potentiam artificium, τὸ προσέχειν τοῖς ὑπηκόοις: nisi & huic verbo προσέχειν nova quaedam & plane inaudita significatio tribueretur. At vero οἱ προσχόντες relatum ad dativum τοῖς ναυτικοῖς, Valla vertit, qui studuerunt. Ita enim locum hunc interpretatur, non minimam tamen, qui illis studuerunt, sibi vim (dicere potentiam maluissem) comparaverunt. Quin etiam nomine, quod ex eadem familia est, utens, potius dixissem, (nam ναυτικὰ vertit classes) qui illarum studiosi fuerunt. paulo enim significantius dici hoc, quam illud, videtur. Nisi aptius utròque esse putandum est, qui dediti illis fuerunt. Nam minus significanter diceretur, qui animum ad illas intenderunt. Sed quod ναυτικὰ Valla vertit classes, de hoc certe illi non assentior, ac potius rem navalem debuisse interpretari, aut rem nauticam, existimo: illud tamen huic anteponeus. STEPH. In Cass. ad προσχόντες tantum annotatum est τοῖς ναυτικοῖς.

ead. l. 25. Ἡ οἱ καταστρέφοντες) Vult sub his verbis, ὅσοι μὴ διαρκὴ εἶχον χώραν, subaudiri οἱ καταστρέφοντες, vel οἱ καταστρεφόμενοι. At hoc dicere, quidnam dicere est? Primum enim nec dicunt καταστρέφειν aliquam χώραν, cum significare volunt regionem aliquam subiugare, vel subigere: nec passiva voce καταστρέφεσθαι ab iis dicuntur illi, quorum regio subiugatur; sed tantum verbo medio καταστρέφεσθαι in ea significatione utuntur. Deinde, ut ad hunc Graecae linguae abusum conniveamus, & mentem potius, quam verba, confideremus, quomodo rationi consentaneum est, ut hoc de illis etiam dici possit, quorum regio subiugaretur, vel subigeretur? hoc, inquam, illos regionem, quae διαρκὴς esset, (id est, a qua suppedigaretur, quae ad victum sufficerent) non habuisse? Immo vero hoc magis tutos ab huiusmodi violentia eos reddidisset. Quorum enim minime feracis soli incolae aliud, quod itidem minime ferax ac fertile foret, incolere vo-

luisse? Contra certe, minime dubitandum est de eo, quod antea dixit, *μάλιστα δὲ τῆς γῆς ἡ ἀρίστη αἰὲς τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων εἶχεν*, id est, ut autem quaeque terra optima erat, ita semper mutationibus incolarum maxime erat obnoxia. Quod etiam Attica testatur, in quam, quod esset *λεπτόγους*, aliud hominum genus non immigrabat. Sed quae addiuntur ad loci huius expositionem, recte & ipsa *μὴ διαρκῇ χώραν* tribuunt τοῖς καταστρεφόμενοις: verumtamen ibi *τὰς πορθουμένας πόλεις & τὴν ἀλλοτρίαν*, quam illi *κατεστρέφοντο*, tanquam de diversis dici, minime placet. Scribit enim Thucydides, *ἐπιπλέοντες γὰρ τὰς νήσους κατεστρέφοντο, καὶ μάλιστα ὅσοι μὴ διαρκῇ εἶχον χώραν* at in his scholiis dicitur οἱ καταστρεφόμενοι τὴν ἀλλοτρίαν, οὗτοι μὴ διαρκῇ χώραν ἔχοντες, ἐπέπλεον πρὸς τὰς πορθουμένας πόλεις. Immo vero hae insulae erant illa ipsa regio ἀλλοτρία, quam illi ἐπόρθουν, sive (ut loquitur Thucydides) *κατεστρέφοντο*. **STEPH.** Verba haec, ἢ οἱ καταστρεφόμενοι, ἢ οἱ καταστρεφόμενοι, non sunt in Cass. & Rostg. *ead. l. 28. Νήσους*) Πόλεις Rostg.

ead. l. 29. Καὶ στρατείας ἐκδ.) Εἰς στρατείας ἐκδήμους **Cass.**

ead. l. 30. Οἶον ἀπὸ τῆς &c.) Verba haec, οἶον, ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας ἕκαστος τὸ φθάνον, aliunde huc migrasse dicamus necesse est. Videndum igitur, ne his exponantur ista, ἀπὸ τῆς ἴσης. Verum & aliis duobus modis depravatam esse hunc locum existimo; nam & participium φθάνον pro alio positum esse, & verbum quoddam post ipsum esse omissum. Si enim aut hanc scripturam, ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας ἕκαστος τὸ ἐπιβάλλον συντελῶν, vel χορηγῶν, aut aliam, quae sensum eundem efficeret, haberemus, aptam (meo quidem iudicio) harum vocum ἀπὸ τῆς ἴσης expositionem in ea inveniremus. Sed & genitivus ἑκάστου magis placeret, pariterque συντελοῦντος, vel χορηγοῦντος, id est, *unoquoque ex suis facultatibus, quantum competeret, erogante*. Hoc namque qui faciunt, ἀπὸ τῆς ἴσης κοινὰς στρατείας ποιοῦνται. Sed cum φθάνον sit vocabulum a nostro ἐπιβάλλον modis omnibus diversum, pro hoc quaerendum est aliud eiusdem significationis, quod cum illo aliquid affinitatis habens in locum illius irrepsisse verisimile sit. Videtur autem migrationi horum verborum in alienam sedem occasionem praebuisse repetitio nomicis στρατείας, annotatis iis in priorem locum habentem στρατείας, quae annotanda erant in posteriorem, in quo eadem vox legitur. Nec vero debet nos movere, quod alia aliorum vocabulorum ἀπὸ τῆς ἴσης expositio proponatur. Non pauci

enim sunt loci, in quorum unumquemque plures expositiones afferuntur. Ceterum ne hoc quidem praetermittendum, illud οἶον mutandum videri in ἡγουν. Tamdiu huic loco immoratum esse pueret, nisi eius examen lectori ad alios examinandos posse viam sternere compertum haberem. STEPH. In Cass. illa, ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας ἕκαστος τὸ φθάνον, primum scripta erant post γήσους· deinde adscripta verbis ἀπὸ τῆς ἰσῆς, quo ea pertinere putat Stephanus. Post οἶον autem statim legebatur scholion οὐκ ἐξιώντες ἐποίου, quod in editis annotatur ad sequentia, οὐκ ἐξήσαν οἱ Ἕλληνες. Et hoc recte.

ead. l. 31. Οὐκ ἐξιώντες ἐποίου) Scribendum potius ἐποιοῦντο, ut legitur apud Thucydidem. ex errore enim hanc passivae vocis mutationem in activam ortam existimo; cum huiusmodi loquendi generibus illa potius, quam haec, solet adhiberi. Quoniam autem durum est, οὐκ ἐξήσαν στρατείας, hoc verbum in duo vocabula resolvit, in participium illius verbi ἐξήσαν & in ἐποίου, vel potius (ut dixi) ἐποιοῦντο. STEPH. Neque a sensu textus aberrat quidem haec nota Schol. sed ratio constructionis & Atticismi in ἐξήσαν ἐκδήμους στρατείας melior reddetur ex intellecta praepos. εἰς. GRAMM.

ead. l. 33. Ἀνυπήκοι οὔσαι) Magna hic sub parva mutatione est lectionis diversitas, cum ex αἱ ὑπήκοι fiat ἀνυπήκοι. Non video tamen, quā negari possit, hunc enarratorem hanc, non illam, scripturam agnoscere; praesertim cum subiungat, οὐ γὰρ ὑπήκουον. At vero participium οὔσαι eum de suo adiiungere, tanquam subaudiendum, credibile est. Sed de illo ἀνυπήκοι quid dicemus? an alteri lectioni αἱ ὑπήκοι illam anteponemus? Anteponendam haud cenfeo: primum, quoniam articulo hic videtur opus futurum fuisse, & dicendum, αἱ ἀνυπήκοι, aut potius, articulo cum alio nomine posito, ita locuturus fuisse Thucydides, οὐ γὰρ ξυνεστήκεσαν πρὸς τὰς μεγίστας πόλεις αἱ μικραὶ (vel αἱ ἡσσεύς) ἀνυπήκοι, aut ἀνυπήκοι οὔσαι, id est, ἅτε δὴ ἀνυπήκοι οὔσαι. hoc sensu, Non enim parvae urbes cum maximis confociatae erant, utpote quae illis non parerent, vel, quae sub illarum ditione non essent. Male enim Valla locum hunc, sicut alios quamplurimos, interpretatur, cum ξυνεστήκεσαν reddit confurgebant. STEPH. In Reg. est ὑπήκοι οὔσαι οὐδὲ ὑπήκοι. Cass. quoque ὑτήκοι οὔσαι.

ead. l. 35. Λεῖπει τὸ συντελ.) Quomodo verum hoc comperietur, cum κοινὰς vocem συντελείας λείπειν, id est, subaudiendam esse? (nam eum verbo λείπειν, quod deesse significat,

ita solitum esse uti de iis etiam, quae praetermissa sunt non a librario, sed ab ipso scriptore, subaudienda ea relinquire, in mea Proparascue docui) quomodo uni eidemque adieci duo substantiva, στρατείας & συντελείας iungi possint? Credibile igitur non est, eum ista in vocem κοινὰς annotasse, sed in vocem proxime praecedendam ἰσῆς tanquam Thucydide ἀπὸ τῆς ἰσῆς dicente ἐλλειπτικῶς pro ἀπὸ τῆς ἰσῆς συντελείας. STEPH. In Reg. & Cass. haec annotata erant ad vocem ἰσῆς. Κατ' ἰσότητα μὴ γινόμενοι desunt Cass.

ibid. Ἐπολέμουν οὗτοι &c.) Ne hoc quidem vere dici comperiemus, ἐπολέμουν οὗτοι πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ Ληλαντίου πεδίου, siquidem annotetur in ista verba, κατ' ἀλλήλους δὲ μάλλον ὥς ἕκαστοι οἱ ἀστυγείτορες ἐπολέμουν. Quid igitur de hac annotatione sentiendum est? Ex sua sede & ipsa (meo quidem iudicio) migravit: estque adscribenda in hunc locum, πόλεμον Χαλκιδέων καὶ Ἐρετρίων. STEPH. In Cass. ponitur post verba Ἐρετρίευσιν ἐμάχοντο.

ead. l. 36. Ληλαντίου πεδίου) Vide Strab. l. 10, p. 448 ed. Par. HUDS.

ead. l. 38. Διεσπάσθῃ &c.) Non dubium est, quin διίσταμαι plane contrariam habeat significationem illi ξυνίσταμαι, ex quo est ξυνεστήκεσαν, in iis, quae parvo intervallo praecedunt: & quin istud διέσθῃ non minus apte ἐμερίσθῃ, quam διεσπάσθῃ, utroque eundem sensum efficiente, possit exponi. Cum igitur iam verbo διεσπάσθῃ illud exposuerit, cur & verbo ἐμερίσθῃ non audet exponere? Nimirum aut aliter scriptum locum hunc reliquisse hunc enarratorem, aut non bene mentem suam aperuisse, dicendum est. Verum illud potius, quam hoc, dixerim, cum ista etiam, οὐ συνεμάχησεν, iis, quae a Thucydide dicuntur, repugnent. Unitur porro eodem, quo hic, vocabulo & pag. 315, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἰ τινὲς πού διασταίεν, ubi hoc exponit, διενεχθεῖεν, & στασιάζοιεν πρὸς ἀλλήλους. STEPH. Contrarium prorsus statuit menti auctoris Scholiastes hoc loco. Nam τὸ ἄλλο Ἑλληνικόν, reliqua Graecia, διέσθῃ, hoc est, ἐμερίσθῃ, ita ut pars Eretrienfis faveret, pars Chalcidenfis in societatem se adiungeret: tantum abest, ut vera sint, quae dicit Scholiastes, ὅτι μόνοι Χαλκιδεῖς μόνοις Ἐρετρίευσιν ἐμάχοντο. GRAMM.

Pag. 314. l. 5. Ἐδούλωσε δηλονότι) Ἐδούλωσεν ἀπὸ κοινοῦ. λέγει δὲ Χίων καὶ Σάμον. Rostg.

ead. l. 7. Τὸ μάλιστα ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς) Exponit quidem & alibi δι' ἀκριβείας vocem μάλιστα, sed ibi certe, ubi de nu-
Thucyd. Vol. VI.

mero agitur. Videndum autem, an non potius tollenda sit interpunctio post ἡδύναντο, & ponenda post μάλιστα. Ita enim loquitur cum alibi, tum libro 8, c. 45, ἔπειτα ἐλάκου πρὸς αὐτὸν ὅσον ἐδύνατο μάλιστα τῶν Πελοποννησίων τὰ πράγματα. STEPH. Ἐς τὰ μάλιστα ἀντὶ τ. ἀ. Rostg.

ibid. λαμβάνει ὁ Θ. τὸ δὲ ὑπερβ.) Εἶπθεν ἐκλαμβάνειν ὁ Θ. ὑπερβατὸν δέ. Mf. Basf.

ead. l. 8. Τὸ δὲ ὑπερβατὸν, τύραννοι γὰρ, φησὶ, τὰς) Τὸ δὲ ὑπερβατὸν οὕτως, τύραννοι τὰς Casl.

ead. l. 9. Τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ δέ) Non raro quidem δὲ pro γὰρ ponitur, & quidem ab hoc ipso scriptore: at vero γὰρ vicissim pro δὲ poni, vereor ne non rarum tantummodo, sed prope modum sit inauditum. Neque vero credibile est, eundem & hoc dixisse, videlicet γὰρ pro δὲ positum esse, & subiunxisse quae sequuntur, οὐ λέγω περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ. οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πλείστον ἐχώρησαν δυνάμειος. Nam tam recte hoc dicitur, (meo quidem iudicio) quam male illud. Hoc, inquam, ut particula γὰρ respiciat ad ea, quae cogitata sunt a Thucydide, non autem & scripta. Verisimile est enim, eum in mente ista habuisse, Non loquor de tyrannis Siciliae. hi enim ad maximam potentiam pervenerunt; vel, excipio tamen Siciliae tyrannos. hi enim ad max. &c. STEPH.

ead. l. 11. Ἐπὶ πλείστον &c.) Non dubito, quin ἐπὶ πλείον, non ἐπὶ πλείστον, legerit: alioqui enim πλείστην δυνάμειν περιεβαλόντο, non πλείονα, ut opinor, dixisset. IDEM.

ead. l. 13. Κατὰ κοινὸν τὸ κατ.) Primo quidem aspectu videri queat verum, quod ait, de repetendo verbo κατείχετο cum ἀτολμοτέρα εἶναι, nimirum ἀπὸ κοινού, (ut alibi passim dicit, potius quam κατὰ κοινού) sed ut convenienter dicitur κατείχετο κατεργάζεσθαι, ita etiam ἀτολμοτέρα εἶναι non bene cum κατείχετο cohaereret, sive, non cohaerenter illi verbo κατείχετο subiungeretur: cum potius verbum aut verba contrariae significationis subiungere oporteret: videlicet τολμᾶν aut εὐτολμος εἶναι. Atque hoc animadvertit Val- la, qui vertit, Ita undique Graccia longo sane tempore prohibita est tum communiter quippiam agere illustre, tum per singulas civitates audacia vii. Neque enim eum aliam lectionem secutum esse existimandum est, sed illam, quam dixi, incohaerentiam vitare voluisse. Haec autem eo facilius excusari potest, quod post κατείχετο sequatur quidem κατεργάζεσθαι, praefixam habens particulam negativam μήτε, at his verbis non itidem negativa, sed coniunctiva τε fit praefixa. Nam minus excu-

fari posse videretur, si dixisset, μήτε κοινή φανερόν μηδὲν κατεργάζεσθαι, μήτε κατὰ πόλεις ἀτολμότερα εἶναι. Sed tamen & quam habemus lectionem adiuvandam nobis esse fateor, ut locum habere possit illud ἀτολμότερα εἶναι. Adiuuabitur autem, si vel perinde esse, ac si scriptum esset, κατείχετο, ὥστε κοινή φανερόν μηδὲν κατεργάζεσθαι, καὶ κατὰ πόλεις ἀτολμότερα εἶναι, dicamus: vel in posteriori membro, pro κατείχετο aliud quodpiam ei aptum verbum esse subaudiendum, non secus ac si particula μήτε inserta non esset; hoc modo, κατείχετο κοινή φανερόν μηδὲν κατεργάζεσθαι, κατὰ πόλεις τε ἀτολμότερα εἶναι ἠναγκάζετο. Eundem autem sensum nobis hic dedidit particula τί, quem dat μηδὲν, vacante videlicet negatione: cui tamen & alia accedit, in ea, quam habemus, lectione, cum μήτε praecedat. Sed idem hic a Thucydide fit post verbum κατέχεσθαι, quod facere consuevit post alia multa, & quidem (ut opinor) omnia, quae δυνάμει inclusam negationem habent, sive quibus vis negativa (ut ita loquar) inest. Ita igitur hic verbo κατείχετο negativas particulas subiunxit, ut verbo ἐκώλυετο subiunxisset: quo certe non minus, quam altero illo, uti hic potuisset. Atque ita examinatus hic locus lectorem in aliis huiusmodi iuvare poterit. IDEM.

ead. l. 20. Καθόδου) Καθόδους Rostg.

ead. l. 28. Γερουσίᾳ) Sic etiam pag. 316 γερουσίας Lacedaemoniorum mentionem facit. STEPH.

ead. l. 31. Οὐχ ὅτι διαν.) Dicit, Thucydidem mirari, quomodo id Atheniensibus in mentem venerit, cum tamen se id mirari Thucydides non dicat. Sed intelligit, quod ab eo dicitur, διανοθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, ac non ἐκλιπόντες τὴν πόλιν, perinde esse ac si diceret, se mirari, eos illud διανοθῆναι, id est, iis in mentem illud venisse. Alioqui certe verum est, quod ait, posse etiam dici aliquos διανοθέντας facere aliquid, quod tamen non fecerint. Existimare enim debemus latere hoc sub istis verbis, οὐχ ὅτι διανοθέντες, οὐκ ἐποίησαν. STEPH.

ead. l. 34. Οἱ Ἕλληνες) Poterat hic falli lector, potius quam aliis plerisque locis, ubi eadem est admonitio. Nam cum proxime praecedat Atheniensium mentio, primo aspectu Ἀθηναῖοι videri poterat is esse nominativus, qui cum διεκρίθησαν iungendus foret. IDEM. Ἕλληνες non est in Reg. & Cass. & ad πολλῶ διεκρίθησαν annotatur χρόνῳ διέστησαν.

Pag. 315. l. 4. Οὗτοι τοὺς συμ.) Desiderari dico vocem

ιδίους ἀντε συμμάχους, & ea reposita legi debere, ἔχοντες οὐ-
ται τοὺς ιδίους συμμάχους. STEPH.

ead. l. 7. Ἐχοντες φόρους οὐχ ὑποτ.) Caecutit hoc loco
noſter Scholiaſtes, cum dicit ἔχοντες φόρους οὐχ ὑποτελείς.
Quid enim his vocibus ſignificari nobis dicere poſſet? Sed
prius interrogandus eſſet, quonam alio in loco illas legiſſet.
Haberet certe nullum, quem proferret, niſi forte in aliquem
eodem corruptum modo incidiſſet. Sed ne iſte quidem in cun-
ctis invenitur exemplaribus depravatus: cum (ut videre eſt)
lectio alia ſit in aliis, φόρου nimirum: quam & iſta editio in
contextu habet, ſicut alteram illam in margine. Recte autem
ſcribi φόρου, non φόρους, quamplurimi vel eiufdem Thucydi-
dis teſtantur loci. STEPH. L. I, c. 56, ἐαυτῶν δὲ ζυμμάχους
φόρου ὑποτελεῖς, & VII, c. 57, καὶ τῶν μὲν ὑπηκόων καὶ φόρου
ὑποτελῶν. HUDS. Totum hoc ſcholion abeſt a Caſſ.

ead. l. 8. Ζυμμάχους ἡγοῦντο) Halucinetur hic non minus,
nec minore cum periculo, quam in eo, qui proxime prae-
cedit, loco. Quomodo enim concedere hoc poſſumus, Thu-
cydidem talem antiptofin ſibi permiſiſſe, ut etiam ἡγοῦντο
τοὺς συμμάχους pro τῶν συμμάχων dicere auderet, quin il-
lius ſermoni iniuriam faciamus, perinde ac ſi exlegem omni-
no eſſe clamaremus? Facit autem participium ἔχοντες, ut
minime neceſſe ſit, verbum ἡγοῦντο cum accuſativo illo iun-
gere: nam ille accuſativus ad participium ἔχοντες, non ad
verbum ἡγοῦντο, pertinet. STEPH. In Caſſ. quidem etiam le-
gitur hoc ſcholion, ſed ſimul ſuper ἡγοῦντο ſcriptum eſt αὐ-
τῶν. quod qui adſcripſit, recte putavit id ſupplendum eſſe,
nec coniungenda verba τοὺς ζυμμάχους ἡγοῦντο.

ead. l. 10. Ἠγοῦντο δηλονότι) Immo vero κατ' ὀλιγαρχίαν
non iungitur cum ἡγοῦντο, (quod repetatur ἀπὸ κοινοῦ) ſed
cum πολιτεύσῃσι. Cum aliunde autem, tum etiam ex hoc lo-
co, aliſque huiuſmodi, Scholia haec ſymmicta eſſe & diver-
ſas diverſorum expoſitiones alicubi habere apparet: nec ſo-
lum diverſas, ſed quibuſdam in locis & contrarias. Hic certe
prima expoſitio l. 10 verba iſta, κατ' ὀλιγαρχίαν δὲ, praece-
dentibus iungit, ideoque ἡγοῦντο repetendum cenſet. Secun-
da (mox ſequens) cum nullam mentionem faciat illorum
verborum κατ' ὀλιγαρχίαν δὲ, praecedentibus & ipſa iunxiſ-
ſe haec videri poſſit. Tertia (quam habes alteri ſubiunctam)
ea demum eſt, ex qua iungi ſequentibus debere, & dicta eſſe
per appoſitionem, (ut grammatici vulgo loquuntur) diſcere
poſſumus. quamvis, quicumque eius eſt auctor, ita loquatur,

ac si ἐξηγητικῶς sive ἐπεξηγητικῶς posita verba illa essent, (cum scribit, ὅπως πολιτεύσῳσιν ἐπιτηδεύῳσιν σφίσιν αὐτοῖς, τουτέστι, κατ' ὀλιγαρχίαν) & tamen oporteat quae ἐξηγητικῶς dicuntur, id est per exegetin, (sive, ita ut exegeteas speciem prae se ferant) non praecedere, ut haec praecedunt, sed sequi. STEPH. In Cass. non est haec interpretatio. Et potest sine damno abesse. Fortassis etiam in quibusdam exemplaribus cum superiore coniuncta, & scriptum fuit, τῶν συμμάχων ἡγούντο. Δηλονότι deinde potuit addi, cum ἡγούντο locumotum & ad verba κατ' ὀλιγαρχίαν relatum fuisset.

ead. l. 11. Ἐπιτηδεύῳσ καὶ ὁμοίῳς) Non est ἐπιτηδεύῳσα ista: expositio, quae ἐπιτηδεύῳς vult a nobis accipi pro ὁμοίῳς. (nam cum dicitur ἐπιτηδεύῳσ καὶ ὁμοίῳς, particula καὶ hic, ut aliis plerisque locis, praefigitur voci, per quam praecedens explicatur) nam potius pro eo ponitur, quod Latini accommodate dicunt, vel ex usu suo. Neque tamen dicerem accommodate sibi, verbum verbo reddens; sed paulo liberius verterem, accommodate ad statum suae reipublicae. STEPH.

ead. l. 12. Πολιτεύεσθαι). Minus etiam ferri potest ista expositio, qua πολιτεύσῳσι dicitur esse πολιτεύεσθαι ἀναγκάσῳσι. Scimus enim, πολιτεύειν Thucydidi hic, sicut aliis plerisque locis, nihil aliud esse, quam πολιτεύεσθαι. STEPH. A Cass. abest ἀναγκάσῳσι. Sed ita imperfectus relinquitur sensus.

ibid. Οἱ Λακεδαιμόνιοι) Οἱ Λακεδαιμόνες Mf. Bas. Sic rursus pag. 324 l. 24, τοῖς Λακεδαιμόσι; & pag. 341 l. 27.

ead. l. 13. Θεραπεύοντες &c.) Quamvis tertiam hanc expositionem aliis praeferendam esse dixerim, est tamen & in ea, quod non placet. nam Θεραπεύοντες non libenter iunxerim cum subaudito accusativo Λακεδαιμονίους, cum absolute positum (sicut & alibi) dici possit. Ceterum ante τοῦτο μόνον particulam εἰς vel διὰ desiderari arbitror. STEPH. In Reg. post ὀλιγαρχίαν haec addebantur: ἢ ἐπιμελούμενοι οἱ Λακεδαιμόνιοι ὁμοιωθῆναι αὐτοῖς τοῖς Λακεδαιμονίοις διὰ τὴν συμμαχίαν κατὰ τὴν ὀλιγαρχίαν. Cass. non habebat τὸ ἐξῆς, & quae inde sequuntur, pro quibus haec scripta erant: οἱ Λακεδαιμόνιοι μὲν ὀλιγαρχίας μᾶλλον ἐν τοῖς συμμάχοις καθίστασαν, Ἀθηναῖοι δὲ . . . Δημοκρατίας καὶ φόρους ἐξέλεγον.

ead. l. 18. Ὅτε εἶχον) τὸ ἐξῆς, ἢ ἠνθῆσαν ποτε μετὰ τῆς ἀκραφνούς συμμαχίας. ὅτε εἶχον. Mf. Bas.

ead. l. 24. Ταῦτα) Ἐν ταῦτα Cass.

ead. l. 29. Ταῦτα λέγει &c.) Iniuriam quodammodo facere huic scriptori videtur in eo, quod scripsisse eum ista dicit,

quoniam a Pisistratidis genus ducebat. Hoc enim φιλαληθεία Thucydideae minime est consentaneum. STEPH.

ead. l. 32. Ὑποτοπίσαντες, καὶ π. μεμνήσθαι, ἅμ' ἐβουλ.) Ὑποτοπέυσαντες τὸ παραχρ. μεμνήσθαι. τὸ ἅμα ἐβουλ. Rostgaard. Vulgata est in Cass. nisi quod post μεμνήσθαι additum habet ὅτι. nec male. In eo, quod editur, aliquid deesse apertum est.

ead. l. 36. Τοῦτό ἐστιν) Malim τοιοῦτό ἐστιν. ut alibi τοιοῦτό ἐστι τὸ λεγόμενον. STEPH.

ibid. Ἦρχε τυράννων) Scriptum fuisse & scribendum esse puto τυραννῶν pro quo paulo post τύραννος ὄν. IDEM.

Pag. 316. l. 1. Ἐπιβουλευσάμενοι &c.) Videtur dicendum potius fuisse ἐπιβουλεύσαντες ἰππία. IDEM.

ead. l. 2. Τὸν αὐτὸν ἰππ.) Malim αὐτὸν τὸν ἰππαρχον. IDEM.

ead. l. 5. Παίδων) Rostg. & mox Λεὼν pro Λεῶς sed rectum esse Λεῶς docuit Leopardus XIX Emendat. 23. Παίδων etiam Ms. Basf.

ead. l. 7. Καλούμενον) Τὸ καλούμενον Cass. Rostg.

ead. l. 8. Λεωκόριον) Hanc sequendo historiam, scriptura haec recipienda est, Λεωκόριον, altera, Νεωκόριον (quae est in margine) reiecit. STEPH.

ead. l. 9. Τὰ ἐγγυτάτω χρόνῳ) Τὰ ἐγγὺς τῷ χρόνῳ Ms. Basf. Cass. Τὰ ἐγγὺς τῶν χρόνων Rostg.

ead. l. 13. Βασιλεῖς) Δύο βασιλεῖς Cass. Rostg.

ibid. Ἐκάτερος ἓνα) Videtur innuere, hanc vulgi de Lacedaemoniorum regibus falsam opinionem, quam Thucydides reprehendit, ex eo esse ortam, quod Lacedaemoniorum regum uterque unico quidem calculo sententiam ferret, sed qui duorum vim haberet. STEPH.

ead. l. 15. Οἴονται μὴ) Non debuit omitti negativa particula μὴ ante μὴ. STEPH. Hoc scholion non est in Cass.

ead. l. 16. Καὶ τὸν Πιτανάτην) Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ ὅτι ἦν ὁ Πιτανάτης λόχος, Πιθανάτης κληθεὶς ἀπὸ Πιθάνης κόμης Λακωνικῆς. Ms. Basf.

ibid. Ἀπὸ Πιτάνης) De Pitane vico vide Meursii Miscell. Lac. l. 4, c. 9. HUDS.

ead. l. 21. Τὸν Ἡρόδοτον) His addita sunt in Rostg. Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ ὅτι ἦν ὁ Πιτανάτης λόχος.

ead. l. 24. Προκατασκευάζει &c.) Verba ista nequaquam huc pertinent: nec dubito, quin annotata fuerint in ista Thucydidis, καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι, & quae sequuntur. STEPH. Confirmat coniecturam Stephani Cass. in quo haec

annotantur ad verba λόγῳ εἶπον ἕκαστοι. In Rostg. quoque non eo loco, quo in editis, sed tamen alieno post ἀρκεύοντως εἰπεῖν posita erant.

ead. l. 26. Ἀντὶ τοῦ ὄντα) Qui εἶναι pro ὄντα hic sumi crederet, ignoraret Atticae constructionis canones. Recte haec sane verba ceperunt Valla & Ablancurtius. Inepte transtulit Enenckelius: *quemadmodum se res priscae habuerint*. GRAMM.

ead. l. 27. Ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου, οὕτως διήλθον) Ἡ περιοχὴ τοῦ λ. οὕτως, φησὶ, διήλθον Ml. Bas. Ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου οὕτως φαίνεται. διήλθον Rostg. Sed idem mox perperam ὥσπερ ἐπὶ, pro ὥς πρέπει.

ead. l. 28. Τῷ διηγούμενῳ) Τὸν παλαιὰ διηγούμενον Cass. Rostg.

ead. l. 29. Λεῖπει τὸ τοῖνον) Videtur intelligere, καὶ positum esse pro καὶ τοῖνον, cum dicit λεῖπει τὸ τοῖνον, intelligens esse subaudiendum. Qui autem subiungitur genitivus τῶν Πελοποννησίων, pertinet ad πόλεμος. STEPH.

ead. l. 31. Τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ αὐτῶν &c.) Duplicem ponit genitivi αὐτῶν expositionem: ut videlicet περὶ τῶν ἀρχαίων dictum intelligamus, ex his, quae parvo intervallo praecedunt, τὰ ἀρχαῖα μᾶλλον θαυμάζοντων vel de Atheniensibus & Peloponnesiis, id est, de illorum potentia. Sed posterior haec expositio nimis longe petita, & inepta quadam subtilitate excogitata est: at illa prior, ut e propinquo sumta, ita etiam veritati consentanea est. Valla certe ita hunc locum interpretatus est, ut pronomen quidem retinuerit, sed nemini dubium reliquerit, quin illo referendum sit. Ita enim hunc locum vertit, *Et licet homines praefens bellum, in quo versantur, semper maximum iudicent, eoque finito vetera vehementius admirentur, tamen hoc bellum, animadvertentibus, ex ipsis operibus, maius illis se exstitisse ostendet*. Neque enim illis alio, quam ad vetera, referri quisquam dixerit: cum ad opera referre sit absurdum. De hoc tantum monebo te obiter, pleonasmum, qui est in hac interpretatione, ubi dicitur, *praefens bellum, in quo versantur*, non esse apud Thucydidem, cum is non dicat τὸν παρόντα ἐν ᾧ ἂν πολεμῶσι, sed haec verba praecedant illa τὸν παρόντα & cum ἐν ᾧ non intelligendum sit πολέμῳ, sed χρόνῳ: id est, *quamdiu belligerantur*, (vel, *tanisper dum belligerantur*) *praefens bellum maximum iudicent*. Verum ad hunc nostrum enarratorem ut revertar, aliis plerisque locis idem, quod hic, fieri ab eo videmus: duas videlicet expositiones afferri, quarum una e propinquo sumta sit, altera autem longe sit peti-

ta, & inepta quadam subtilitate (ut modo loquebar) excogitata, fere autem usu venit, ut de priori quidem illud, at de posteriori hoc dici possit. Ad hunc quidem certe quod attinet locum, neminem mihi de illo refragaturum puto, quin quam recte dixerat αὐτῶν intelligendum de bellis antiquis, tam male postea addat posse etiam intelligi de Atheniensibus & Peloponnesiis: perinde ac si diceret, maiorem eorum potentia fuisse. STEPH.

Pag. 317. l. 1. Ἐπειδὴ τοῦδεῖος) Dicit, illum apte ignitionem suam praetexere, ut propriis enthymematibus utatur. Hoc autem nomine totum concionum artificium oratorium complectitur. STEPH.

ead. l. 3. Ἐπειδὴ φιλαθ.) Verba haec, ἐπειδὴ φιλαθῆναιος δοκεῖ, τούτο λέγει, crediderim annotata fuisse in ista Thucydidea, οὐδ' ὡς ἐμοὶ ἐδόκει. STEPH.

ead. l. 8. Ἐρευνῶν) Ἐπεξελθὼν non ἐρευνῆσιν solam indicat, sed narrationem rerum diligentem atque singula persequentem. GRAMM.

ibid. Αὐτῶν τῶν λεχθ.) Cur αὐτῶν intelligi περὶ τῶν λεχθέντων, non autem περὶ τῶν πραχθέντων, dicemus? De his certe, non de illis, Thucydidem loqui tam manifestum est, quam nota cuilibet esse potest significatio istorum verborum, τὰ δ' ἔργα τῶν πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ. STEPH. A Cass. omnia absunt praeter ἐπειδὴ ἀδηλα τὰ ἀνθρώπινα.

ead. l. 9. Τῶν ἐν τῷ &c.) Deesse puto praepositionem περὶ ante τῶν ἐν τῷ πολέμῳ λόγων. Quae autem subiunguntur, alio pertinent, ad illa videlicet, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτά. Sed haec, ἐπειδὴ ἀδηλα τὰ ἀνθρώπινα, puto ἐξηγήσιν esse illorum Thucydidis verborum, quae mox velut per parenthesin a Thucydide ponuntur, κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, sive ἀνθρώπειον. Alioqui certe inter vocabulum illud ὠφελείας, & ista verba ἐπειδὴ ἀδηλα τὰ ἀνθρώπινα, deesse quaedam merito suspicamur. STEPH.

ead. l. 10. Περὶ τῆς ἱστορίας, καὶ ὠφελείας) Περὶ τῆς ἱστορίας, τῆς τε φράσεως αὐτῆς, καὶ ὠφελ. Ms. Bas.

ead. l. 12. Εὐνοίας, ἐπὶ Λακ.) Dicit εὐνοίας quidem ad Lacedaemonios, at μνήμης ad Athenienses respicere: hoc sibi volens, (ut opinor) Athenienses quidem, cum de re quapiam in bello gesta interrogarentur, respondere solitos prout meminissent: at vero Lacedaemonios aliquid amoris suarum partium (id est, quo partes suas prosequabantur) dare consuevisse. Sed ego subtiliorem, quam veriore, hanc exegesisin esse existimo: & contra Thucydidem simpliciter (ut ita di-

cam) esse locutum, nihil sub his verbis occultantem. Quod si ita est, locum hunc ita intelligere debemus, ut non minus Athenienses, quam Lacedaemonios, aliquid illi suas in partes amoris potius, quam veritati, dare solitos dicamus. Valla autem ita Latinum fecit hunc locum, ac si vocula *τις* cum genitivo *ἐκατέρων* non iungeretur, sed genitivus *εὐνοίας* ad hunc ferretur, *ἐκατέρων* pro *εἰς ἐκατέρους* accipiendo. Haec enim sunt eius verba, *Quoniam qui singulis gerendis rebus assue- rant, non eadem de ipsis dicebant, sed prout quis aut in alterutros amore propensior erat, aut reminiscebatur.* Vallae interpretationem secuta est ista multis annis posterior, *Quod qui ipsi singulis rebus interfuerant, non eadem de illis narrare solebant, verum ut quisque erga alterutram partem vel benevolentia affectus erat, vel memoria tenebat.* At ego non video, quid obster, quo minus utrumque, videlicet *ὥς εὐνοίας & ὥς μνήμης ἔχοι*, de utrifque dicatur, tam de Lacedaemoniis, quam de Atheniensibus: agnoscente Thucydide *τὴν εὐνοίαν* tam in his, quam in illis, superasse interdum *τὴν φιλαλήθειαν*. Hoc autem a quibus admittetur, admittendum & illud erit, iungi voculam *τις* cum *ἐκατέρων*. STEPH. In Cass. & Rostg. ad *ἔχοι* hic annotatum erat *ἀντὶ τοῦ εἶχον*. In Reg. *ἀντὶ τοῦ εἶχεν*.

ead. l. 13. Πρὸς Ἡρόδ.) Dicitur potius *τοῦτον αἰνίττεται*, quam *πρὸς τοῦτον* & hic ipse alibi non hoc, sed illo est locutus modo. Habemus quidem certe paulo post absque illa praepositione, sed cum genitivo rei, non personae, *αἰνίττεται δὲ τὰ Μηδικὰ Ἡρόδοτον*. Vide in mea ad horum scholiorum lectionem Proparascue. STEPH. In Cass. & Rostg. est *πάλιν πρὸς Ἡρόδοτον*, & abest *αἰνίττεται*.

ead. l. 14. Τὸ ἐξῆς &c.) Docui in Proparascue ad lectionem horum Scholiorum, τὸ ἐξῆς in iis vocari ordinem seu seriem verborum, eum videlicet ordinem; seu illam seriem, ad quam sunt revocanda: at vero *διάνοιαν*, sicut & *νοῦν*, appellari eorum sensum: & cum nonnulla iam habuimus exempla huius usus nominis *διάνοια*, tum vero in iis, quae sequuntur, habebimus quamplurima: ideoque & hic *διάνοια* ita accipiens, separo ab istis, quae subiunguntur, *ἀρκούντως ἔξει*. Sed cum haec, *ἀρκούντως ἔξει*, ἥτοι ἀρκέσει, nullum nominativum haberent, nomen illud *διάνοια*, tanquam eorum nominativus, iunctum iis fuit. Quorsum autem extrinsecus talem nominativum enarrator iste advocaret? Sed age, (dicet quispiam) alium mihi in huius locum substitue. Nullum equidem apud hunc enarratorem invenio, at vero apud Thucydidem vide-

re mihi videor, quomodo requirendus non sit nominativus: si videlicet dicamus, ante ἀρκούντως ἔξει subaudiendum esse dativum ἐκείνοις: hoc pacto, ὅσοι δὲ βουλήσονται τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς σκοπεῖν, (& quae sequuntur) ἐκείνοις ἀρκούντως ἔξει, ὠφέλημα κρίνειν αὐτά. Cur vero & enarratori (inquires) non licebit ad hunc dativum confugere? Quoniam sibi ad hanc dativi subauditionem praecludit viam, dum ὠφέλημα iungit cum illis, ὅσοι βουλήσονται, ipse videlicet ὑπακούων dativum πᾶσιν ante ὅσοι. Ceterum fateor, me, cum ita dativum illum ἐκείνοις extrinsecus assumo, aliquantum ab ea interpretatione discedere, quam margini editionis meae apposui. Nunc enim locum hunc (paulo autem altius repetam) ita vertendum esse dico, *Ac quatenus quidem ea nihil fabulosi admixtum habent, minus fortasse auditu suavia erunt: sed quicumque volent veritatem eorum, quae evenerint, considerare, nec non eorum, quae (ut sunt res humanae) vel talia omnino, vel similia sunt eventura, illis satis erit, ea esse utilia iudicare.* Fateor tamen, duriusculum posse hoc videri, *veritatem eorum, quae sunt eventura:* quomodo enim veritatem eorum, quae nondum evenerunt, aliquis potest considerare? Sed, quamvis continuare orationem sub eodem casu maluerit Thucydides, videlicet genitivo, eumque comitetur nominis σαφὲς repetitio, tamen non aliam Thucydidis mentem esse debemus arbitrari, quam si mutato casu dixisset, καὶ τὰ μέλλοντα ποτὲ αὖθις τοιαῦτα καὶ παραπλήσια ἔσεσθαι. Denique eius mens, ut opinor, (si liberiolem & periphrasticam interpretationem licet adiicere) est haec, *Ac ea quidem, quae a me in ista historia scribuntur, quatenus nihil fabulosi illis admiscui, minus fortasse aures delectabunt: sed quicumque volent quae evenerunt considerare, (a me nullis fabulis permixta illa quidem, sed ita narrata, ut se habere certo comperi) & in illis perpendere, quam multis casibus vita humana sit obnoxia, ideoque vel talia omnino vel similia nos manere: illis quidem certe satis placere horum lectio poterit, vel eo nomine, quod ad paranda vitae suae documenta prodesse iudicabunt.* Confidera, quam multa sub paucis Thucydidis verbis lateant, & quae in structura orationis eius duriuscula aut etiam dura sunt, quam facile molliri queant, si paulum a nobis eius oratio adiuvetur. Vide etiam, quam procul ab eius sensu lectorem abducant hic (ut & passim propemodum) vulgares interpretationes. Ita enim Valla: *Verum quia non fabulosae sunt res, minus erunt fortassis auditu suaves: tamen quicumque volet rerum gestarum sinceritatem intueri, & cum aliquando talia iterum similiaque (ut sunt*

res humanae) *ventura sint*, discernere utilia abunde poterit. Scribo autem *volet & poterit*: cum alioqui, retinendo *volent*, quod respondet Graeco plurali *βουλήσονται*, poterunt scribendum sit. Huic autem Vallae interpretationi adiciam & alteram, multis annis illa posteriorem. ea est huiusmodi: *Atque ad aurium oblectationem haec nostra, non aspersa fabulis, minus fortasse iucunda videbuntur: sed qui rerum certitudinem considerare volent, & de futuris negotiis, quae, ut res sunt humanae, aliquando vel talia vel similia accidere possunt, quid ex usu sit, utiliter iudicare, his haec historia abunde sufficiet.* Vide, quanto magis licenter, sed non tamen magis fideliter hisce Latinis Graeca illa reddita sunt. Scio esse & qui perinde interpretentur, ac si *περὶ τῶν μελλόντων & ὁφελίμως* scriptum esset. ita enim illi, & *de futuris utiliter, e superiorum temporum casibus, iudicare.* Neque tamen lectionem vulgarem suspectam habent, & ita emendandam existimant: sed hunc usum verba Thucydidis posse habere credunt. At ego ea ex huius historici consuetudine minime sensum hunc admittere, ideoque hanc etiam interpretationem vim illis asferre dico. Ad haec autem verba quod attinet, *e superiorum temporum casibus*, eorum adiectionem non improbarem, si ea, quibus interiecta sunt, tanquam Graecis respondentia, probarem. Ceterum illud *σαφὲς* reddi etiam *perspicuam cognitionem* non ignoro: sed *veritatem* & in quibusdam aliis Thucydidis locis significare, & huic eo magis convenire existimo, quod credibile sit, illum velle fabulositati suum antithetum tribuere: quo esse aptius nullum potest, quam veritas. De illa quidem certe antithesi, qua ipsum suae scriptio- nis historicae utilitatem ei opponere suavitati dico, quam aliorum quorundam habent scripta, vel plane vel aliqua saltem ex parte fabulosa, neminem fore puto, qui mihi non suffragetur. De qua tamen quicunque mihi assentientur, quomodo de illa, quam attuli, interpretatione a me dissensuri sint, non video. STEPH.

ead. l. 19. Κέρδος, κτῆμα &c.) Postquam *κτῆμα* esse dixit *κέρδος*, (quae expositio mihi non placet) addit *κτῆμα* esse *τὴν ἀλήθειαν*, at vero *ἀγώνισμα* esse *τὸν γλυκὺν λόγον*, id est, Thucydidem, ita loquentem, *κτῆμά τε ἐς αἰεὶ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν ἔγχεται*, sua quidem scripta, quibus *ἀλήθεια*, id est, *veritas*, inest, comparare *κτῆματι* at illum quorundam *γλυκὺν λόγον*, id est, *illam suavem orationem*, aut etiam *narrationem*, ab eo comparari *ἀγώνισματι*. His autem subiungit, illum *αἰνίττεσθαι τὰ Μηδικὰ τοῦ Ἡραδότης*,

ita vocans (ut opinor) τὰ Περσικὰ, Thucydidis & aliorum veterum Atticorum more. STEPH.

ead. l. 20. Τὰ Μινδικὰ) Mallem τὰ μυθικὰ, ut in Codice Parisiensi exstat, teste Rostgaardio. HUDS.

ead. l. 21. Ἀγωνισμα) Ἐπίδειξις Caff. Nec habet ea, quae hic in editis leguntur.

ead. l. 23. Τοῦτέστι, σαφές ἐστὶ) Non recte exponitur ξύγκειται verbo ξυγγράφεται sed multo peius his verbis, σαφές ἐστὶ. STEPH.

ead. l. 28. Ἡ Ποτίδαια) Οἶον Ποτίδαια Rostg.

ead. l. 29. Ξυμνέχθῃ, ἀπὸ κοινοῦ) Dicit ξυμνέχθῃ repetendum esse ἀπὸ κοινοῦ, cum tamen non praecedat ξυμνέχθῃ sine adiectione, sed ξυμνέχθῃ γενέσθαι &, finita periodo, quae habet ista duo verba, positum sit aliud in ea, quae illam excipit, videlicet ἡρημόθησαν. Sed tantum abest, ut verbum istud ἡρημόθησαν, quod propinquius est, repeti hic queat, ut nec cum his φυγαὶ τοσαῖδε ἀνθρώπων, quae illi viciniore sunt, repetere quis audeat, utpote quod minime cum ipsis iungi possit; sed quod verbum ibi subaudiendum relinquitur, nimirum cum φυγαὶ, idem & cum sequentibus subaudiri debeat. videlicet cum his, φόβος, ὁ μὲν, κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον, ὃ δὲ, διὰ τὸ στασιάζειν. (nam & quod in haec postrema verba, ὃ δὲ, διὰ τὸ στασιάζειν, hic annotari videmus, in illa, φόβος, & sequentia, annotandum erat.) Quam igitur vocem extrinsecus assumptam apte iungi his pariter & illis verbis dicemus? an ut enarrator hic ξυμνέχθῃ vult repeti, ita illic ξυμνέχθησαν repetendum censuimus? Immo vero malim, cum antea dictum sit, ξυμνέχθῃ γενέσθαι, nos ex illo γενέσθαι mutuari ἐγένοντο & ἐγένετο, hoc quidem, quod cum his posterioribus, illud vero, quod cum illis prioribus iungatur. Simul autem discendum nobis hinc fuerit, quod alios ad locos intelligendos sit adiumento: Thucydidem videlicet circa eam quoque repetitionem, quae sit ἀπὸ κοινοῦ, plus sibi, quam ceteros, permittere: idque duobus modis. Primum enim, cum praecedat ξυμνέχθῃ γενέσθαι, tamen potius ex posteriore, quam priore, verbo mutuari repetitionem oportet: deinde, licet aliud & alius naturae verbum in sequente periodo interiectum fuerit, tamen ad prius illud nos vult reverti. STEPH. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ξυμνέχθῃ γενέσθαι Caff. Rostg.

ead. l. 30. Καὶ τὰ λεγόμενα &c.) Adverbium πρότερον, quod cum λεγόμενα iungi a Thucydide videmus, ipse cum ἐγένοντο iungit: nisi post ἐγένοντο distinguere illum velle dicamus.

Id vel hinc fit verisimile, quod in fine huius annotationis cum λεγόμενα ab ipso quoque iungitur. STEPH.

ead. l. 32. Ἔστιν ὅτε ἐγένοντο) Repono ἐγίνοντο. Iungitur autem ἐργῶ cum ἐβεβαιούνται, perinde ac si scriptum ab eo esset (adiecta etiam particula οὕτω) τοιαῦτά ἐστιν ὅτε ἐγίνοντο, καὶ οὕτως ἐβεβαιούνται ἐργῶ τὰ λεγόμενα ἀκοῇ. Nec vero hunc dativum cum eodem participio λεγόμενα, quod statim post sequitur, ab eo praetermissum fuisse credibile est. STEPH.

ead. l. 36. Δεινότερα τοιαῦτα) Transpositum puto nomen τοιαῦτα, & post ipsum omissem copulativam particulam καὶ ut ita legatur hic locus, καὶ γεγόνασιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πολέμου τοιαῦτα, καὶ δεινότερα· ὥστε πιστευθῆναι καὶ τὰ λεγόμενα πρότερον. Nec nullum tamen locum eadem coniunctio haberet & ante τοιαῦτα, utroque nomine sua in sede manente: hoc modo, δεινότερα, καὶ τοιαῦτα ὥστε πιστευθῆναι καὶ τὰ λεγ. &c. Suspiciari autem possit quispiam, non δεινότερα, sed πυκνότερα, scriptum ab eo fuisse, cum dicatur ἃ Thucydide αἱ πυκνότεραι ξυνέβησαν. Sed ab eodem dici videmus in praecedente colo ἰσχυρότεροι. quod videri queat occasionem illi praeuisse utendi hic voce δεινότερα. Sive tamen δεινότερα in πυκνότερα aut ἰσχυρότερα mutetur, sive retineatur (ut malo) id quod a Thucydide uno tantum de genere malorum dicitur, ab hoc enarratore de omnibus dici videbitur. STEPH.

ead. l. 38. Σημείωσαι) Post σημείωσαι addi solet ὅτι, ideoque hic non immerito desiderari quis dixerit. STEPH.

ibid. Καὶ λοιμὸς) His addita sunt in Mf. Bas. τὴν δὲ λοιμῶδη νόσον παθημάτων φησὶ μείζονα.

Pag. 318. l. 6. Ἀντὶ τοῦ, γράψω &c.) Incredibile videri cuiuspiam possit, quod hic ab enarratore traditur, ἔγραψα πρῶτον, id est, scripsi primum, a Thucydide dictum esse pro γράψω μετ' ὀλίγον, id est, paulo post scribam. Aenigmaticum quidem certe istud esse merito quis dixerit: sed an ita loqui debuerit, & quomodo hoc aenigma solvendum sit, meae in ipsum Thucydidem annotationes te docebunt. STEPH. Haec in hunc locum Scholiastae scripserat Stephanus. Annotationem illius in Thucydidem huc quoque contulerat Hudsonus, haud dubie, quod magis ad Scholiastae, quam ipsius Thucydidis verba pertinet. Ea haec est. Sed quid de eo, quod a Scholiaste annotatur, dicemus? an illi de hoc assentimur, praeteritum tempus pro futuro, videlicet scripsi pro scribam, vel scribam paulo post, (nam dicit, ἔγραψα πρῶτον, esse ἀντὶ τοῦ γράψω μετ' ὀλίγον) positum esse? Quamvis enim scia-

mus, Thucydidem omne novitatis genus in suo scribendi genere confectari, tamen illi venisse in mentem hac etiam enalage uti, qua tempus praeteritum pro futuro poneret, quis id fidem superare non dicat? Ac responderi quidem possit, ideo dixisse Thucydidem *scripsi*, non autem *scribam*, quod iam totam historiam scripsisset, cum ad prooemii scriptionem venit: sed mihi non dubium est, quin Scholiastes illud annotans alio respexerit. Quid igitur eum sibi voluisse putem, illud scribentem, primum declarabo: deinde, an ita loqui aenigmatice debuerit, censurae tuae relinquam. Dictum ab illo antea fuit, Thucydidem historiam prius quam eius dictionem scripsisse, (si quis hunc eius sermonem ita interpreteretur, ut verbum verbo reddat, ὅσπερ ἐνέγραψε τὴν λέξιν τῆς ἱστορίας) id est, Thucydidem, post extemporariam quandam & αὐτοσχέδιον, ideoque rudem & impolitam historiae scriptionem (per summa tantum, ut credibile est, capita) eandem magis accurato sermone pleniusque conscripsisse. Colligit autem hoc ex eo, quod a Thucydide dicitur in hoc prooemio c. 13, *Suntque, ex quo hic ad Samios venit, anni usque ad finem huius belli, non minus quam trecenti.* Quomodo enim Thucydides, si hanc historiam, qualem habemus, non finitum iam bello scripsisset, sed paulatim dum gereretur, & ita ut cum belli progressu in ea, quam habemus, scriptione progredereetur, in ipso principio mentionem finis facere potuisset? Animadvertendum est autem, eum dicere, *hinc etiam cognoscendum est*, tanquam & alii, qui nos hoc doceant, sint loci. Ceterum cum hoc ita sit, poterat quidem, ad historiam iam a se αὐτοσχέδιον γραφὴν scriptam respiciens, dicere, *scripsi*: sed quatenus lectorem alloquebatur, cui hoc ignotum esse verisimile erat, merito dicebat, *scribam*. Aut (ut brevius loquar) illum, ad suarum scriptionum priorem respiciendo, dixisse *scripsi*: cum habita posterioris ratione dicendum foret, *scribam*. Hanc fuisse mentem enarratoris, dum illa scriberet, nemo (ut opinor) mihi negaverit. At nunc lectoris iudicio atque adeo censurae (ut aiebam modò) relinquam, loquendumne illi ita fuerit, ut aenigma quoddam subesse verbis eius videri possit: & an non potius considerandum fuerit, haec ab illo dici in prooemio, quod alius etiam quilibet historicus suae historiae praefigens, de ea tanquam iam scripta loqui potest, etiamsi nondum scripta sit, sed tantum materia ad eius scriptionem praeparata, aut etiam animus tantum (ut ita dicam) ad eam praeparatus. Vide & quae annotavi in illum c. 97 locum, ἐν γραφῇ

δὲ αὐτὰ, καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποίησάμην. STEPH. Sed ibi nihil, quod huc pertineat, annotavit. In Cass. ad verba Thucydidis, ἔγραφα πρῶτον, adscriptum erat μετ' ὀλίγον ἔγραφα, non γράφα. Paulo ante ad τριακοντούτεις idem, Reg. & Rostg. hoc scholion adscriptum habebant: μετὰ λστ' ἔτη τῶν Μηδικῶν ἐγένοντο αἱ τριακοντούτεις σπονδαί, καὶ ἐφυλάχθησαν ἔτη ιδ' ὡς γίνεσθαι ἔτη πεντήκοντα ἀπὸ τῶν Μηδικῶν ἕως τῶν Πελοποννησιακῶν.

ead. l. 9. Τὰ ὀνόματα) Non videtur dicere debuiffe, illum ex nominibus verba fecisse, hoc quidem loco; sed tantum, fecisse verbum ex nomine. Neque enim aliud verbum hic est, pro quo Thucydides uti nomine potuerit, quam πολεμεῖν· dicens ἀναγκάσαι ἐς τὸν πόλεμον, non ἀναγκάσαι ἐς τὸ πολεμεῖν. Videndum igitur, ne dicendum sit ab hoc Scholiaste scriptum fuisse, τὸ ὄνομα, ῥῆμα ἐποίησε. Verum ne dignum quidem esse hoc videtur, de quo ab illo admoneamur: cum non sit novus aliquis verbi vius vice nominis, (ut in quibusdam aliis huius historici locis) sed tam usitatus, ut nemini ignorus esse possit: & vero non minus verbum infinitivi modi praefixo articulo τὸ, quam nomen, (cui & ἰσοδυναμεῖ) talibus locis conveniat. STEPH. In fine Annotationum ad prooemium Thucydidis ita de hoc loco Scholiastae scribit: Hic meas in prooemium istud annotationes claudens, te monebo, Scholiastem ista, quae de hoc scribit loco, τὰ ὀνόματα, ῥήματα ἐποίησε. βούλεται γὰρ λέγειν ὅτι μεγάλοι γινόμενοι οἱ ἄνθρωποι ἀνάγκην παρέσχον τοῦ πολέμου, ista (inquam) ex Dionysio Halic. sumfisse. Nam hic in libello de Thucydidis idiomatis exemplum proponere volens structurae illius scriptoris, in qua naturam verborum invertens, illis vice nominum utitur, hunc ipsum locum affert. Scribit enim, ἔταν δ' ἐναντιστρέψας ἑκατέρου τούτων τὴν φύσιν (dicit autem ἐτατέρου τούτων, tanquam hoc non minus ad novum verborum usum referens, quem iam ostenderat, quam ad novum nomen, quem nunc ostendit) τὰ ὀνόματα ποιῇ ῥήματα, τοῦτον τὸν τρόπον ἐκφέρει τὴν λέξιν &c. sequente isto Thucydidis loco: deinde, βούλεται γὰρ δηλοῦν ὅτι μεγάλοι γινόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι, ἀνάγκην παρέσχον τοῦ πολέμου. sed pro his nominibus, inquit, (ὀνομαστικά tamen dicens, non ὀνόματα) τῆς ἀνάγκης & τοῦ πολέμου, fecit verba (hic itidem ῥηματικά vocans, quae ῥήματα appellaverat) τὰ ἀναγκάσαι & τὸ πολεμεῖν. Verum (quod cum bona Dionysii venia dictum sit) aliud quaerere exemplum debebat eius novitatis, quam in Thucy-

dide ostendere & quidem reprehendere volebat. Hic enim non secus locutum esse Thucydidem, quam ceteri Graeci, ne ipso quidem Dionysio excepto, loquantur, in quodam meorum Schediasmatum ostendo. Priorem annotationem omisit Hudsonus, posteriore, offensus, credo, *μακρολογία* Stephani, in pauca contraxit. De Schediasmatibus suis quod dicit Stephanus, fortassis, ut alibi, cum ea laudat, de ineditis accipiendum est: nam in editis nihil huius generis invenio.

ead. l. 10. Οἱ ἄνθρωποι) Pro *ἄνθρωποι* substituendum esse *Ἀθηναῖοι*, assensuros mihi omnes puto. STEPH. Ita Dionysius Halic. Tom. II, pag. 134, cuius verba paulo superius ipse descripsit. Sic etiam Rostgaard. Error ortus est e compendio scripturae.

ead. l. 13. Δυρράχιον) Cur nomen mutarit Epidamnus, vide Palmerii Graec. Antiq. p. 117 &c. Eundemque ad Gr. Auctores pag. 8. HUDS. *Ἐπίδαμνος*, ἢ νῦν *Δυρράχιον* καλεῖται. ἢν τινα παραγραμματίζοντες Δοράκιον καλοῦσιν. Mf. Baf. Reg. Cass. Rostg. *Παραγραμματίζειν* Scholiastis est *mutare, pervertere scripturam*, ut *Ἀμυνίας* pro *Ἀμινίας*. Vid. Scholiasten Aristoph. Nub. v. 29, & Ran. 432.

ead. l. 15. Πέμπαντες ὤκισαν) Addit Mf. Baf. *Καὶ γὰρ μετ' ὀλίγον φησὶ, πέμπουσιν ἐς τὴν Κερκύραν ἐς τὴν μητρόπολιν, οἱ μὲν οὖν Κερκυραῖοι πέμπουσιν τὴν ἀποικίαν, ὃ δὲ Φάλιος, Κορίνθιος ὢν, καὶ ἐν Κερκύρᾳ ὢν, συνεκπεμφθεὶς οἰκίζει τὴν Ἐπίδαμνον.*

ead. l. 16. Ὁ παλαιὸς &c.) Ista δὲ *παλαιὸς νόμος*, & quae sequuntur, annotasse hunc Scholiastem puto in haec verba Thucydidis, *κατὰ δὴ τὸν παλαιὸν νόμον*. STEPH. In Mf. Baf. haec annotabantur ad sequentia verba *κατὰ τὴν τὸν &c.* quo ea referenda recte putabat Steph.

ead. l. 17. Τῆς πατρίδος) Inter articulum *τῆς* & nomen *πατρίδος* deesse vocem quampiam suspicor, videlicet *πρώτης* aut *ἀρχαίας*. Sed in iis etiam, quae proxime sequuntur, aliqua verba omissa esse arbitror. STEPH.

ead. l. 18. Κορίνθιος) Γὰρ Κορίνθιος Mf. Baf.

ead. l. 20. Ὑπὸ ἐλασσόνων) Ἀπὸ ἐλασσ. Rostg.

ead. l. 26. Πρεσβείαν ὑπέδ᾽ ἔξαντο.) Deesse videtur negativa particula ante *ὑπέδ᾽ ἔξαντο* vel potius deesse illam manifestum est: alioqui contraria & iis, quae a Thucydide scribuntur, & iis, quae subiungit, diceret. Scribendum igitur οὐχ ὑπέδ᾽ ἔξαντο nisi forte istud *ὑπέδ᾽ ἔξαντο* pro οὐκ ἐδέξαντο irrepsisse suspicandum est: etiamsi paucis interiectis idem compositum sequatur. An autem *πρεσβείαν* apud Thucyd. pro *ικετείαν* le-

gerit, an vocem hanc illa exponendam censuerit, incertum est. Neutrum certe probare possum. nam apud Thucydidem scripsisse *ικετείαν*, testantur haec, quae praecedunt, verba, *ικέται καθεζόμενοι*. quamvis alioqui paulo ante dixisset, *πέμπουσιν πρέσβεις*, adeo ut *τὴν ικετείαν* intelligere illorum πρέσβων debeamus. At vero vocem *ικετείαν* exponi voce *πρεσβείαν*, ideo probare non possum, quoniam potius *πρεσβείαν*, si eo Thucydides usus foret, exponere oporteret *τὴν τῶν πρεσβων ικετείαν*. STEPH.

ead. l. 27. Τὸ τέλος &c.) Intelligit, Thucydidem brevitatis pariter & novitatis causa, ita locutum esse, ut dixerit, quod sequitur, pro eo quod praecedit. ita enim exponenda videntur verba ista, *τὸ τέλος ἀντὶ τῆς πράξεως*. nam si, inquit, dixisset, *Admiserunt quidem legationem, sed auxiliari recusarunt*, (suspectum autem hic est *κατέθεντο*) *verbose locutus & phrasi consueta usus fuisset*. At ego nullam hic novitatem agnosco: brevitati autem consulere hic Thucydides si voluisset, poterat verba illa, *ἀλλ' ἀπράκτους ἀπέπεμψαν*, praetermittere, cum hoc ex praecedente satis queat intelligi. Neque vero *ἀντὶ τῆς πράξεως*, sed *ἀντὶ τῆς προηγουμένης πράξεως*, hunc Scholiastem scripsisse puto, aut certe alia quapiam esse usum voce, quae praecedentem significet: & nos monuisse, illum, *finem pro ea, quae praecedit, actione dixisse*, id est, *quod sequitur, pro eo, quod praecedit*, ut antea dixi. Sed non video, qui verum istud hic possit comperiri: cum haec duo, *recusare auxilium, & non admittere preces eius, qui auxilium petit*, (sive, *precibus eius locum non dare*) sint *ισοδύναμα*, nec unum altero prius esse possit. At si dixisset tantummodo, *auxilium non miserunt*; tunc certe, quod sequitur, dictum videri posset pro eo, quod praecedit. nam praecedit, *preces eius, qui auxilium petit, non admittere*, sive, *locum precibus illius non dare*: sequitur autem, *auxilium non mittere*. Ceterum libuit refutationi huius annotationis immorari, ut vel ex ea cognosceres, quaedam ab hoc Scholiaste annotari, quae cum primo aspectu aliquid subtilitatis prae se ferant, vana, cum diligenter examinata sunt,prehenduntur. IDEM.

ead. l. 31. Βοήθειαν) *Ἐκδίκησιν, βοήθειαν*. Mf. Bas.

ead. l. 34. Ἀντὶ τοῦ παρόντος) Scripsisse illum puto *ἀντὶ τοῦ τὰ παρόντα*. Illa certe lectio, *ἀντὶ τοῦ παρόντος*, ferri non potest. Ceterum illa duo verba *εὖ δεῖσθαι*, quibus unum *δεῖσθαι* exponit, apud Thucydidem aliquot locis coniunguntur. STEPH. Mendum in his esse quivis viderit, librarii potius

vitio, quam ipsius Scholiorum auctoris. H. Stephanus putavit emendari posse ἀντὶ τοῦ τὰ παρόντα. At quid hoc, *temp. praesentem* exponere per *res praesentes*? Nobis probabilius restituendum videtur ita: ἀντὶ τοῦ, τὰ τοῦ παρόντος, scil. χρόνου πράγματα. GRAMM. Inter haec & τὰ παρόντα non maximum discrimen, sed minor mutatio est.

ead. l. 36. Ἐφ' ὅσον οἰκιστῆς) Verba haec ἐφ' ὅσον οἰκιστῆς, & quae illis adiuncta sunt, annotatione proxime sequente repetuntur, pertinentque ad haec Thucydidis, εἰ παραδοίεν Κορινθίοις τὴν πόλιν ὥς οἰκισταῖς. Quod autem de Phalio hic dicitur, a Thucydide initio huius narrationis scriptum fuit. STEPH. Verba illa hic recte absunt a Cass.

ead. l. 38. Οἰκιστῆς) Ὁ οἰκιστῆς Mf. Bas.

Pag. 319. l. 5. Ἐνβρίζον γὰρ &c.) Quomodo dicere potest, illos coloniam magis suam, quam Corcyrensiū, existimasse, cum Thucydides dicere, non minus suam, quam Corcyrensiū, contentus fuerit? STEPH. Haec quoque non habet Cass.

ead. l. 6. Ἦγουν πέμψαντες &c.) Fallitur, cum ὄντες ἀποικοὶ exponit πέμψαντες τὴν ἀποικίαν, cum dicantur ἀποικοὶ, non οἱ οἰκισταὶ, (ut de Phalio est locutus) qui erant colonia. Contra igitur dicendum fuit, ὑπ' αὐτῶν πεμφθέντες εἰς ἀποικίαν. STEPH.

ead. l. 8. Ἀγῶσιν) Ἀγῶσιν. σημείωσαι δὲ ὅτι οἱ πέμποντες ἀποικίας οὗτοι ἐποιοῦν τὰς πανηγύρεις, τὰς δημογορίας ἐν ἐκείναις ταῖς πόλεσιν, καὶ δι' ὁμογενῶν τῶν οἰκιστῶν ἀπέρχοντο τῶν ἱερῶν, τ. ε. τῶν θυσιῶν Mf. Bas.

ead. l. 9. Ὁ γὰρ παρέλκει &c.) Durus fuerit particulae γὰρ pleonasmus, & fortassis exemplo etiam carens. Assumere autem ἀπὸ κοινοῦ verbum παρημέλουν, ut ille vult, non possumus, propter negativam vocem οὔτε, quae ne obstarer, dicendum esset, παρημέλουν γὰρ, οὔτε ἐν πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς φιδ. &c. At tertium illud remedium, quod ab eo affertur, ut διδόντες accipiat pro ἐδίδosan, reiiciendum quidem omnino non est: sed malim suspicari, verbum ἴσαν relictum esse subaudiendum, aut etiam a librario fuisse omissum. Saepe enim praeteritum imperfectum ita circumloquitur. STEPH.

ead. l. 10. Ὀμηρος) Iliad. θ', v. 307. Annotat ibi parvus Scholiastes, Ἀττικισμὸν εἶναι βριθομένην pro βριθεται. Et Eustathius ad eum locum pag. 714 tradit, veteres quosdam interpretes in ea sententia fuisse. Ipse & ibidem & aliis locis putat suppleri posse verbum substantivum: ut in Thucydide hic Stephanus.

ead. l. 13. Διδόντες τὰς καταρχὰς) Pro καταρχὰς substituo ἀπαρχὰς. STEPH. Non omnino ausim reiicere καταρχὰς, cum confitet, κατάρχεσθαι non minus verbum sacrorum esse, quam ἀπάρχεσθαι. In Cass. haec non leguntur.

ibid. ἔθος γὰρ ἦν ἀρχιερέας) Quae de hoc more in Notis Hudsoni ad Thucydidem leguntur, sunt e Valesio ad Excerpta Peiresc. pag. 7. Sed videri debent, quae habet vir summus Ezech. Spanhemius Dissertat. IX de Praest. & Usu Numism. ant. pag. 575.

ead. l. 17. Οὐ γὰρ πλέον &c.) Hoc dicere, οὐ πλέον εἶχον ναυτικόν, esset, ei quod a Thucydide scribitur, ναυτικῶ δὲ καὶ πολὺ προέχειν, contradicere: quare non dubito, quin librarius particulam τότε hic omiserit, cum scriptum esset, οὐ γὰρ τότε πλέον εἶχον ναυτικόν. Intelligit enim, Thucydidem dixisse ἔστιν ὅτε, id est, aliquando: quod non semper de iis dici hoc posset, atque adeo tunc verum id non comperiretur. STEPH. Οὐ γὰρ αἰ πλέον Ms. Bas. Reg. Cass. Rostg.

ead. l. 19. Ἀντὶ τοῦ, ὁμοίως &c.) Cur non potius κατὰ τὴν προενοίκησιν a nobis διὰ τὴν προενοίκησιν exponetur, cum haec praepositionis κατὰ significatio & huic loco sit aptissima, & Thucydidi usitatissima? STEPH.

ead. l. 23. Ἀεὶ γὰρ τὸ μυθῶδες φεύγει) Scribit, Thucydidem semper fugere, quod fabulosum est, ideoque hoc de Phaeacibus, eos antea Corcyram incoluisse, tanquam ex ipsorum Corcyrensi opinione, non sua, dicere. At huic annotationi opponi duo possunt: unum, Thucydidem, cum penes alios fidem aliqui rei esse, eamque tanquam certam a se non referri, ostendere vult, adicere, ὥς λέγεται, (quod ab aliis etiam adiici videmus) cum tamen neque haec verba, neque alia huiusmodi hic adiiciantur: alterum, non esse rem minime verisimilem, & quae ideo fabulosa videri queat, Phaeaces Corcyrae priores incolas fuisse. STEPH.

ead. l. 24. Φαιάκων ἐς τὰ &c.) Particulam ἐς ab illo positam non puto, tanquam ex verbis Thucydidis sumtam, sed ut subaudiendam. Moris est tamen, voculam κατὰ in huiusmodi locis potius subaudire. STEPH.

ead. l. 26. Διὰ τὴν φήμην) Τοῦτ' ἐστὶ διὰ τὴν φήμην Ms. Bas.

ead. l. 37. Τοὺς πλουσίους &c.) Quod dicit τοὺς πλουσίους, sumit ex illo Thucydidis loco I, 24, ὁ δῆμος αὐτῶν ἐξεδίωξε τοὺς δυνατοὺς. STEPH. Τοὺς φυγάδας abstunt a Cass.

Pag. 320. l. 1. Στασιάσωσιν) Hic in Rostg. haec addebantur: Τρία εἶδη ὀλιγωρίας, καταφρόνησις, ἐπηρεασμὸς, καὶ ὕβρις.

τούτων γὰρ καταφρονεῖ τις, ἀ μηδενὸς ἄξια ἡγεῖται. καὶ γὰρ ὁ ἐπηρεάζων φαίνεται καταφρονεῖν. ἐστὶ γὰρ κατὰ Ἀριστοτέλην ὁ ἐπηρεασμὸς, ἐκποδισμὸς. Sunt ex Aristoteli II Rhetoric. 2, ubi recte ἐκποδισμὸς.

ibid. Ἡ κατ' ἀπειλήν) Defunt Cass.

ead. l. 5. Καὶ ἐκστρατ.) Cur ἀλλὰ per καὶ hic exponeret? aut quomodo ita exponere posset? Porius certe, cum ἀλλὰ hic sit itaque, illum διὰ καὶ hic scripsisse crediderim. STEP.

ead. l. 7. Τοῦτο γὰρ — προσλαβόντες) Non leguntur in Cass.

ead. l. 9. Ἡ ἀμφιβάλλαστος) Pro his in Cass. est μεταξυλογία.

ead. l. 11. Ἐπὶ ἴση καὶ ὁ. ἰ. τ. Ἐ. δ.) Ἰση καὶ ὁ. τ. Ἐ. δηλονότι. Cetera defunt Cass.

ead. l. 14. Ἀλλὰ ἔχειν &c.) Haec verba, ἔχειν λόγον ὅτι συνήρῃσεν εἰς τὴν ἀποικίαν, afferuntur ad expositionem istorum, quae mox sequuntur apud Thucydidem, μετέχειν δὲ βούλεται τῆς ἀποικίας. Sed videndum, an ista illis bene exponantur, cum aliud sit μετέχειν τῆς ἀποικίας, id est, participem fieri coloniae, quam ἔχειν λόγον ὅτι συνήρῃσεν εἰς τὴν ἀποικίαν, id est, reputari adiutorem deductionis coloniae, id est, adiumentum ad deducendam coloniam attulisse. STEP.

ead. l. 17 & 18. Πάλῃ) Πάλῃ & Σαμαία Cass. Rostg.

ead. l. 21. Σημείωσαι — συναγωνιστὰς) Non habet Cass.

ead. l. 26. Ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον &c.) Ista, ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον δὲ ὅτι, ἐρωτήσωμεν καὶ τὸ μαντ. & quae sequuntur, ad sequentia pertinent. sunt enim expositio horum, ἠθέλον δὲ καὶ τῷ ἐν Δελφοῖς μαντεῖῳ ἐπιτρέψαι. STEP. Omnia, quae in scholio post κριθῆναι ἐβούλοντο leguntur, absunt a Cass. Verbis autem ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον &c. in Ms. Bas. praeponuntur sequentia Thucydidi ἠθέλον δὲ καὶ &c. quo pertinere viderat Stephanus.

ead. l. 33. Ἀντὶ τοῦ βιάζ.) Hanc activam vocem in meo Thesauro non aliunde, quam ex Homero, exhibui: ac tutius fortasse fuisset huic Scholiastae, admonere, βιαζομένων dici ἐνεργητικῶς, quam vocem illam ἐνεργητικὴν, quae in soluta oratione locum vix invenit, ad eius expositionem afferre. STEP.

ead. l. 35. Ἄλλους ἀπὸ &c.) Aliquis mendum huic subesse loco suspicetur: at ego dicere illum existimo ἄλλους ἀπὸ τῶν παρόντων φίλων pro eo, quod est ἄλλους ἢ τοὺς παρόντας φίλους. Cum autem in hac expositione nulla ratio habeatur adverbii μᾶλλον, (de eo quidem certe taceatur) in sequente iungendum esse dicitur cum φίλους. Sed ad verbum ποιῆσθαι referre malim, coactum se iri facere potius alios, quam qui nunc es-

sent, amicos: ut intelligatur, se ad alias amicitias confugere coactum iri, potius quam talia paterentur. STEPH.

ead. l. 36. Τῶν νῦν &c.) Cum ὄντων, in sua significatione simpliciter acceptum, optime loco isti conveniat, mirum est, tam novam illi dari, cum pro ἰσχυόντων positum dicitur. Ponenda certe haec ἐξήγησις fuerit (meo quidem iudicio) inter illas, quae a me voce nova δρασύκαινοι appellantur. Dum enim ἐξηγῆται, id est, *expositores*, τὸ φιλόκαινον afferunt δρασύ, (id est, *audax studium novitatis*) aliquam περιέργως simul & ματαιῶς subtilem expositionem procul arcessunt, ubi simplici & e propinquo petita contenti esse poterant. STEPH.

ibid. Λέγει δὲ) Quod hic λέγει, alibi, magis apto verbo utens, dicit αἰνίττεται. STEPH.

ead. l. 38. Ἀπάγωσιν) Non ἀπάγωσιν, sed ἀπαγάσωσιν, eum legisse ostendit ἀποστήσωσι. STEPH.

ibid. Οὐκ ἐναντία &c.) Merito certe huic etiam expositioni locus inter eas dabitur, quas modo dixi δρασυκαίνους a me appellari. Audax enim ea est in comminiscenda nobis nova verbi ἀντιλέγειν significatione, ubi ad novitatem confugere minime opus erat. Sed venia tamen paulo dignior hic, quam in loco illo, fuerit ista audacia: quod ad eam non tantum studio novitatis, sed aliqua etiam ex parte coactus devenisse videri possit, cum se ex illo ἀντέλεγον expedire nequiret, si suam ei significationem relinqueret. Cum enim dicerent Corcyrenses se ποιήσῃν ταῦτα, id est, *se ista esse facturos, si vicissim* (ita enim καὶ expono) *illi eos, qui intra Epidamnum essent, abducerent*: quomodo ἀντέλεγον hic de eo dicitur, quod contra ἔλεγον? Animadvertere igitur debuit, (attendat autem lector, ut discat, quomodo ex hoc aliisque similibus locis expedire se possit) sub ἀντέλεγον contineri etiam ἔλεγον perinde enim esse, ac si diceretur, ἀντιλέγοντες ἐκείνοις ἔλεγον, vel, ἀντιλέγοντες τοῖς ὑπ' ἐκείνων λεγομένοις, ἔλεγον. Ac, ne dubites, quin talis sit verbi istius usus, ita eum uti ostendam verbo ἀντειπεῖν, quod synonymum est. Nec, ut exemplum afferam, longe abibo. ita enim I, 40 dicitur, φανερώς δὲ ἀντειπομεν, τοὺς προσήκοντάς ξυμμάχους αὐτόν τινα κολάζειν. Eodem enim modo ἀντειπόντες hic intelligendum est, ἀντειπόντες ἐκείνοις εἵπομεν, vel, ἀντειπόντες τοῖς ὑπ' ἐκείνων λεγομένοις, εἵπομεν. STEPH.

Pag. 321. l. 2. Ἐτοίμως ἔχουσιν) Scribe ἐτοίμως ἔχειν, ut infinitivus infinitivo respondeat. Ceterum haec expositio particulam δὲ post σπονδάς non agnoscit: ac videtur certe il-

la loco huic magis impedimento, quam adiumento esse, & modo non eum corrumpere: cum ad hanc seriem reducenda esse verba existimem, ἑτοιμοὶ δὲ εἶναι καὶ σπονδὰς ποιήσασθαι ὥστε ἀμφοτέρους μένειν κατὰ χώραν ἕως ἂν ἡ δίκη γένηται. Idem autem & Scholiastae hic placuisse liquet, addenti per parenthesin, εἰ μὴ ἐκείνο βούλονται. Sed ὥστε desiderari puto ante μένειν idemque fortasse & de accusativo ἀμφοτέρους dici possit, qui exponitur illis verbis, καὶ τοὺς πεμφθέντας Κορ. &c. Verisimile est enim, totum hoc Scholium ab eo ita scriptum fuisse, ἀντὶ τοῦ, ἑτοιμῶς ἔχειν (εἰ μὴ ἐκείνο βούλονται) σπονδὰς ποιήσασθαι, ὥστε μένειν ἐν Ἐπιδάμνῳ ἀμφοτέρους, ἦγουν καὶ τοὺς πεμφθέντας Κορινθίων καὶ τοὺς πεμφθέντας Κερκυραίων, μηδὲν πρ. Sed nec duo haec vocabula κατὰ χώραν ab eo fuisse praetermissa crediderim post μένειν. Ad eorum certe explicationem adiiciuntur ista, μηδὲν πρᾶττοντας εἰς κάκωσιν. Atque his similia statim adiiciuntur in Scholio seq. ubi κατὰ χώραν, vel potius κατὰ χώραν μένειν, explicatur. postquam enim ἐφ' ἡσυχίας significare dixit, addit, ἵνα μὴ ἐν τῷ μεταξὺ ἀλλήλους ἀδικῶσι. Verum paulo liberior est haec expositio: simplicior autem fuisset, si dixisset, μένειν κατὰ χώραν esse, quod alibi uno verbo dicit ἡσυχάζειν. STEPH.

ead. l. 9. Καὶ μὴν) Obiectio haec, sicut & aliae nonnullae, quae ab eo afferuntur, (de omnibus enim non loquor) digna certe est, quae a nobis attente consideretur. Verum enim est, quod scribit, eum, cum hic dicat tantum millia duo militum gravis armaturae, antea tria millia dixisse. nam supra c. 27 legitur, αὐτῶν δὲ Κορινθίων νῆες παρέσκευάζοντο τριάκοντα, καὶ τρισχίλιοι ὀπλίται. Ad hanc obiectionem ille ita respondet, ut dicat, vel aliis illis mille opus non fuisse, vel eos hoc fecisse, (id est, illis duobus millibus contentos fuisse) quod Corcyrenses contemnerent. Fortasse autem alia duo sunt, quorum alterum non male ad hanc obiectionem responderetur: nimirum, vel tot milites haberi non potuisse, quot παρέσκευάζοντο, vel alterutrum locum apud Thucydidem depravatum esse. STEPH.

ead. l. 11. Ἡ καταφρονοῦντες &c.) Ἡ καὶ καταφρονοῦντες &c. Cass. Rostg. Ἡ καὶ καταφρονοῦντες τ. Κ. τ. ἐποίουν Mf. Bas.

ead. l. 17. Εὐτρεπίσαντες) Totum hoc scholion abest a Cass. in quo ad ζεύξαντες haec annotata erant: ζεύγμα αὐταῖς ἐνθίντες εἰς τὸ συνέχεσθαι.

ead. l. 22. Ἐπισκευάζω &c.) Expositionem hanc sequendo, dicendum esset, has quoque naves, quas Thucydides scribit

illos ἐπισκευάσαι, veteres fuisse: quod tamen ille nec dicit, nec a nobis vult intelligi: contra enim hæc alias (nam dicit τὰς δ' ἄλλας) distinguit ab iis, quas παλαιὰς vocavit. Erantne igitur novae hae aliae? Hoc certe negaret hic enarrator, cum in praecedente Scholio nullam fuisse novam dicat, atque hoc ex iis, quae ab hoc historico scribuntur, colligat. Verum dicere possumus, hæc alias, medias quodammodo inter veteres & novas fuisse. STEPH. Fateor, non deesse auctorum. Iocæ, quae, quam Scholiastes h. l. verbo ἐπισκευάζειν tribuit, significationem adstruant. Nihil tamen obstat, quo minus, si de refectione capiantur priora, ζεύξαντες τὰς παλαιὰς ω. π. s. altera illa, quae sequuntur manifeste satis distincta, καὶ τὰς ἄλλας ἐπισκευάσαντες, de apparatu seu instructione navium, non σαθρῶν, sed armamentis tantum indigentium intelligamus. Dicitur enim ἐπισκευάζεσθαι ἡ ναῦς eo modo, quo equus, scil. ut hic ephippio, habena &c. sic illa velis, remis, περιφράγμασιν, ἐπάλξεσιν &c. quod hodie appellamus equipper. GRAMM. Quae hic post οἰκοδόμος leguntur, non habet Cass.

ead. l. 25. Προῖπε γὰρ &c.) Hoc Scholium est in vocem τεσσαράκοντα. nam ostendere vult, consonum esse istud ei, quod dixit: id est, has 40 naves & illas 80 eum, quem dixit, numerum efficere, videlicet 120 navium. Harum autem mentionem habes in fin. c. 25, ubi triremes fuisse scribit. STEPH.

ead. l. 26. Τὴν ναυμαχίαν &c.) Dicit, hunc historicum exacta narratione istud navale proelium non esse persecutum, ideo fortasse, quod ante eius tempora fuerit. Sed considerare debuit, quod a Dionysio Halic. & observatur & reprehenditur, (iustius quidem certe, quam alia nonnulla) eum in huiusmodi narrationibus sui similem non esse, sed interdum quidem modum excedere, interdum contra ex iis etiam, quae necessario dicenda forent, quaedam praetermittere. Postquam enim dixit, illum minus esse accuratum περὶ τὰς ἐξεργασίας τῶν κεφαλαίων, atque πλείονας τοῦ δέοντος λόγους ἀποδιδόναι τοῖς ἐλαττόνων δεκμένοις, vel contra ῥαθυμότερον ἐπιτρέχειν τὰ δέοντα πλείονος ἐξεργασίας, exempla huius rei ex eius descriptionibus proeliorum navalium affert. Deinde illum idem κατὰ τὰς περὶ μάχας, quod περὶ τὰς ναυμαχίας, facere ostendit. esse enim & ibi quaedam μηκυνόμενα πέρα τοῦ δέοντος, quaedam etiam contra συναγόμενα εἰς ἑλάττω τοῦ μετρίου. STEPH.

ead. l. 29. Καὶ αὗται μὲν &c.) Hanc narrationem, de qua ut imperfecta queritur, (cum dicit, eum ταύτην τὴν ναυμα-

χίαν οὐκ ἀκριβῶς διηγείσθαι) quodammodo supplere voluisse videri potest, cum scribit, quindecim quidem illas Corinthiorum naves omnino profligatas, at vero ceteras perfossas (vel vulneratas, retinendo Graecam metaphoram) fuisse: multosque fuisse abductos captivos. STEPH.

ead. l. 36. Κορίνθιοί εἰσι.) Post haec verba in Mf. Baf. Caff. & Rostg. ad voc. τροπαῖον haec scripta erant: τροπαῖον ἢ παλαιὰ Ἀτθίς, ἧς ἐστὶν Εὐπολις, Κρατῖνος, Ἀριστοφάνης, Θουκυδίδης, τρώπαιον (τροπαῖον rursus perperam Caff.) ἢ νέα Ἀτθίς, ἧς ἐστὶ Μενάνδρος καὶ οἱ ἄλλοι. Eadem sunt in Scholiae Aristophanis & Suida. Vid. notata ad Thucydidem. In Caff. haec manu antiqua minio scripta erant.

Pag. 322. l. 5. Ἀεὶ ὁ Θουκ.) Nimium generaliter loqui hoc certe est, dicere, a Thucydide semper τὸν πλεῖστον dici, genere masc. neque enim (opinor) verum hoc alibi, quam in hoc loquendi genere, comperietur: quod & I, 5 habemus, ubi scribitur, καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ βίου ἀντεῦθεν ἐπαιοῦντο. Alii certe & hic & illic neutro genere utentes τὸ πλεῖστον dixissent. Sic vero παράλογον dici a Thucydide genere masculino annotat pag. 340, ἀρσενικῶς τὸν παράλογον. De verbi autem ellipsi, quae in huiusmodi est locis, in Proparascuee admonui. STEPH. Ἀεὶ ὁ Θουκυδίδης Caff. & Rostg. & ἀρσενικῶς λέγει Rostg. Εἰωθε Θ. τ. κ. λέγειν ἀρσενικῶς Mf. Baf.

ead. l. 7. Ὑπὸ τῶν Κερκ.) Fortasse ante haec verba ὑπὸ τῶν Κερκυραίων praecedebat aliquod passivum, quo ἐπὶ οὐνοῦ exponebatur: cuiusmodi fuerit ἐταλαιπαροῦντο. STEPH.

ead. l. 8. Ὁ τόπος.) Post ὁ τόπος deesse quaedam existimo. STEPH.

ead. l. 9. Ὅργῃ φέροντες) Vehementem quandam animi notat impatientiam, ad maius intensiusque studium incitantem, cladem sibi illatam ulciscendi. Vide, quae de ὄργῃ docte observat Eustathius p. 8. GRAMM.

ead. l. 12. Ὁ ἀπὸ πολ.) Vocabulum φίλος vel relictum esse subaudiendum, vel a librario praetermissum videtur post haec verba, ὁ ἀπὸ πολέμου. STEPH.

ead. l. 16. Μάλιστα συμφέροντα &c.) Fallitur in eo, quod μάλιστα cum ξύμφορα iungit, cum a Thucydide iungatur cum ἀναδιδάξαι. Hic enim, ut aliis plerisque locis (non minus apud ceteros scriptores, quam apud hunc) adverbio μάλιστα, sequente μεν, respondent tres illae voculae, εἰ δὲ μή. cum quibus repetendum idem verbum, ἀπὸ κοινῶν subauditum, sed ita ut infinitivus modus in alium mutetur, hoc πα-

δο: ἀναδιδάξαι πρῶτον, μάλιστα μὲν, ὡς καὶ ξύμφορα δέονται· εἰ δὲ μὴ ἀναδιδάξαιεν, videlicet τοῦτο, ὅτι ξ. δέονται, vel, εἰ δὲ μὴ δύναιντο ἀναδιδάξαι τοῦτο. Deinde & cum ὅτε γε subaudiri idem infinitivus debet: ut perinde sit, ac si ita locutus esset, ἀλλὰ γε διδάξαι ὅτι οὐκ ἐπιζημία, repetito ἀπὸ κοινοῦ verbo δέονται. Valla μάλιστα μὲν vertit, quod maximum est: cum potius reddere debuisset, maxime quidem, vel potissimum quidem. Terentius, (ut in meis Schediasmatis docui) principio quidem interpretatur: sed hic ista interpretatio aptum minime locum haberet, quod primum praecedat. STEP.H.

ead. l. 21. Ἡμᾶς τοὺς Κερκ.) Si ita scripsit, ἡμᾶς τοὺς Κερκ. male ex genere speciem fecit, id est, quod de omnibus illud quod ait facientibus dictum est, ad Corcyrenses restrinxit: ac non animadvertit, hoc sibi non licere per ea, quae sequuntur, verba, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς νῦν. Porius igitur mihi persuadeo, scriptum ab eo fuisse, ὥσπερ ἡμᾶς τοὺς Κερκ. ostendere volente, verba illa, quae sequuntur, ad articulum τοὺς pertinere, & nominativum ἡμεῖς in accusat. ἡμᾶς mutante: nisi forte hanc lectionem, non illam, in suo exempl. habuit. Sed neque nostram lectionem mutare, neque his verbis aliam dare sedem (in examinando sensu) oportet: cum subaudiat ἄπὸ κοινοῦ verbum δέόμεθα, hoc modo, ἵκοντας παρὰ τοὺς πέλας ἐπικουρίας δεησομένους, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς νῦν δέόμεθα. STEP.H.

ead. l. 22. Πέλας τῇ γνώμῃ) Ex non intellecto usu adverbii πέλας, articulum praehixum habentis, in ridiculum errorem incidit, cum πέλας iungendum cum γνώμῃ putavit. Ubi vero hunc dativum invenit? In iis, quae I, 32, τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ συγκινδυνεύειν. Hinc certe dativum γνώμῃ mutuatus, scribit, Eos qui sunt πέλας τῇ γνώμῃ. Non enim Corcyra est πέλας τῶν Ἀθηναίων, id est, prope Athenienses: (nisi potius Ἀθηναίων scripsit: ita ut interpretantum sit, non enim prope Athenas est Corcyra.) Sed videamus, quomodo ex loco illo dativum hunc mutuari potuerit. Cum scribat Thucydides, τὸ μὴ ἐν ἀλλοτρίᾳ συμμαχίᾳ τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ συγκινδυνεύειν, quis fateri non cogatur, dativum γνώμῃ non cum πέλας, sed cum verbo συγκινδυνεύειν iungi? Quod tamen si cui manifestum non sit, at ipse manifestum faciam, ubi ad ea verba, quae de dativo illo γνώμῃ scribuntur, venero. Ceterum non in hoc solum, sed in aliis etiam Thucydidis locis, τοὺς πέλας, quod proprie sonat, eos qui prope sunt, seu vicinos, dici eo sensu, quo passim in Testamenti novi scriptis legimus dictum τοὺς πλη-

σιον, (quod adverbium illi significatione respondet) Thesaurus meus fatis docere potest. Non dubium certe est, quin in vulgari illo & Christiano homine digno praecepto, *Quod tibi fieri nolis, alteri ne feceris*, apte hoc *alteri* finis interpretaturi τῷ πέλας. Hoc Valla cum ignoraret, (quod minus mirum minusque venia indignum videri potest, cum idem hic Scholastes, aut is saltem, qui scholium illud scripsit, ignoraverit) eius interpretatio ad hoc adverbium, habens articulum praefixum, tanquam ad scopulum quempiam, passim impigit, alio alibi modo id reddens. Hic certe a vulgari etiam & trita huius vocabuli significatione, (quae & non praefixo articulo ei datur) discedens, τοὺς πέλας vertit *externos*. STEPH.

ead. l. 25. Τὸ βέβαιον, δηλκῶς) Fortasse scripserat σημειῶσαι τὸ βέβαιον δηλκῶς. Non minus autem σημειῶσθαι dignum fuit I, 2 ἀναγκαίου, positum itidem in genere feminino. STEPH. Σημειῶσαι τ. β. ὁ. Μf. Baf. ut coniiciebat Steph.

ead. l. 28. Καὶ δίκαιος &c.) Rectius scriberetur, διὰ καὶ δίκαιως ἂν τυχεῖν ὧν δέονται. STEPH.

ead. l. 30. Τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ) Mirum minimeque fide dignum, quod hic scribit, voculam δὲ pro γὰρ esse positam: cum in his ratio eorum, quae dicta sunt, minime reddatur. Huic certe voculae aut solitum dari usum, aut, si pro alia poni, potius pro οὖν, quam pro γὰρ, putandum est: perinde ac si diceret, *Sciebant Corcyrenses aequum esse, ut qui aliorum operum imploratum veniunt, eos edoceant, tale esse, quod a se petitur, ut ipsis utilitatem aut saltem nullum dampnum sit allaturum: sin minus &c.* Cum itaque firmam se fidem vobis facturos considerent, nos miserunt. STEPH.

ibid. Μετὰ τῆς ξυμμ.) Μετὰ συμμαχίας προῦφειλομένης. Εὐτελιζει τῶν Κορινθίων τὴν χάριν τῶν κ' νεῶν. Rostg.

ead. l. 32. Δεύτερον &c.) Secundum prooemium ab his verbis incipere dicit, τετύχηκε δὲ τὸ αὐτὸ ἐπιτ. &c. at ego secundam prooemii partem potius esse dicerem. Verum & tertium prooemium constituit, ut paulo post videbis. STEPH.

ead. l. 33. Ἰδιοπραγμονεῖν) Ἰδιοπραγεῖν Mf. Baf. & l. 34 εἵπομι ἂν.

ibid. Λέγει ἐπιτήδευμα) Rostg. addit: ἀναφορὰν ὑμῖν εἰς ἡμῶν συμμαχίαν τὸ ἰδιοπιστεῖν ἡμᾶς καθὼς ἔρημοι ἐσμὲν ξυμμαχίας.

ead. l. 34. Ἄλλως) Vocabulum istud ἄλλως frequenter in aliis etiam scholiis occurrit, & sicut hic, ita & ibi, eum, quem in Proparascue dixi, usum habet: sed minus usitate

hic post illam vocem ἄλλως alius Scholiastes loquens inducitur, & iis, quae proxime praecedunt, ita contradicens, ἐγὼ δὲ ἐπιτήδευμα εἴποιμι, (nisi εἴποιμι ἂν scribendum est) τὸ αἶρ. &c. Verum, dum se contradicere putat, nihil minus quam contradicit: si modo verba illa ἰδιοπραγμονεῖν & ἡσυχάζειν bene intelligantur. hic enim ἐπιτήδευμα (id est, *institutum*) esse dicit, μηδενὶ ξυμμαχεῖν, id est, *nulli auxilium ferre*; (nisi potius, ad exprimendam Graeci verbi vim dicendum est, *socialē auxilium ferre*) at ille, cum dicit ἰδιοπραγμονεῖν & ἡσυχάζειν, non aliud quam illud ipsum vult significare. Nam ἰδιοπραγμονεῖν, est, *non res aliorum, sed suas tantum agere*: (vel, *agere sua negotia, non se alienis implicantem*) ἡσυχάζειν autem, *quiescere*: quae de illo apte dicuntur, qui nulli fert auxilium. Is enim alienis negotiis nequaquam se implicat. a qua re qui abstinet, is comparatus cum aliis, qui non tantum suarum, sed alienarum etiam, rerum curam gerunt, videtur ἡσυχάζειν, id est, *quiescere*. Thucydides autem non ἰδιοπραγμοσύνης, sed ἀπραγμοσύνης appellatione illam etiam ἡσυχίαν aliquoties indicat, quae bello opponitur, id est, *pacem*. STEPH. Secundum hoc scholion non habet Cass.

ead. l. 36. Καὶ δέομεθα &c.) Cum verbo δέομεθα genitivum συμμαχίας scriptum fuisse existimo: & ἀφ' vel παρ' ante ὧν & hanc totius loci scripturam fuisse, νῦν γὰρ (φησὶ) καὶ συμμαχίας δέομεθα ἡμεῖς, καὶ ἀφ' ὧν, εἰ πρὶν ξυμμαχοῦμεν, ἐμέλλομεν νῦν βοηθείας ἀπολαύνειν, ἀποτυγχάνομεν id est, *Nunc enim (inquit) & nos sociali ope egemus, & a quibus auxilium accepturi eramus, si antea socii fuissetus, (vel, si antea societatem coivissetus) ab illis repulsam patimur*. STEPH.

Pag. 323. l. 1. Καθὸ ἔρημοι &c.) Scholium hoc, καθὸ ἔρημοι ἔσμεν ξυμμαχίας, videtur potius scriptum in ista verba fuisse, ἔρημοι δι' αὐτὸ κατέστημεν. Sed καθὸ abesse mallet. IDEM.

ead. l. 2. Ἡ ἰδιωτεία) Hic ἰδιωτεία nominatur, quae potius ἰδιοπραγμοσύνη vocanda esset, sequendo illum verbi ἰδιοπραγμονεῖν usum, de quo dictum fuit in Scholio in verba illa, τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα. STEPH.

ead. l. 3. Εἰ κατὰ πατέρων) Fortasse non πατέρων, sed πατρίδος, ab huius Scholii auctore scriptum fuit. Sed enim eum vix esse eundem illum crediderim, qui in praecedentibus, ubi dicitur ἥκοντας παρὰ τοὺς πέλας, dativum γνώμη cum adverbio illo πέλας subaudiendum existimat. Nam is, a quo ista scribuntur, animadvertisse videtur, dativum γνώμη cum verbo ξυγκινδυνεύειν iungi, & sensum esse, *nolle, in praestando*

sociali auxilio, periculi, quod ex alieno consilio impendat, (vel; quod alienum consilium affert) participem esse. Obierva autem, dictum esse ἐν ἀλλοτρίᾳ συμμαχίᾳ pro eo, quod est, ἐν τῷ συμμαχεῖν ἄλλοις, vel ἄλλῳ. Sic autem loquendo, pro τοῦ πέλας, dicendum fuisset αὐτοῦ hoc modo, τὸ μὴ, ἐν τῷ συμμαχεῖν ἄλλῳ, τῇ αὐτοῦ γνώμῃ ξυγκινδυνεύειν. Est porro dictum τὸ μὴ ξυγκινδυνεύειν pro eo, quod est τὸ μὴ βούλεσθαι ξυγκινδυνεύειν. Ceterum illa verba, ἐν ἀλλοτρίᾳ συμμαχίᾳ, cum praecipuum in hac periodo locum teneant, (quippe quae ad ea, quae περὶ τῆς συμμαχίας dicta sunt, referantur) tamen a Melanchthone fuerunt omissa, locum hunc ita interpretante, *Iamque accidit, ut quod antea videbatur esse prudentiae, nolle implicari periculis alieno arbitrio, id stulte cogitatum fuisse & attulisse infirmitatem appareat.* STEPH. Ἡ κατὰ πατέρων Rostg.

ead. l. 4. Τρίτον προοίμιον) Nihilo magis assentiri illi possum, tertium hic esse *prooemium*, quam secundum esse in eo, ubi illud constituit, loco. Neque tamen, sicut ibi secundam *prooemii* partem dicere maluisssem, ita hic tertiam dixerim: quoniam haec periodus ex proxime praecedente pender, cum ratio eius, quod in ea dictum est, reddatur. Ideoque quod de particula δὲ antea noster hic Scholiastes dixit, de hisce duabus iustius diceret, eas pro γὰρ poni. Rationem enim afferunt Corcyrenses, cur ἀσθένεια dixerint. STEPH.

ead. l. 7. Ἀττικὴ ἢ σύντ.) Atticae potius, quam communis linguae, esse hanc syntaxin, vix mihi persuadere queo. Nam si haec linguae Atticae est, quamnam communis esse dicemus? an syntaxin cum accusativo? Atqui in meo Thesau- ro, ex iis etiam scriptoribus, qui Attici habentur, hanc quoque in eadem significatione constructionem affero. STEPH.

ead. l. 8. Ἦγουν, εἰ &c.) Haec, Ἦγουν, εἰ δουλωθείμεν αὐτοῖς, sunt expositio illorum verborum, εἰ ἐσόμεθα ὑπ' αὐτοῖς. (licet, ut tempus temporis responderet, dicendum foret, εἰ δουλωθῶμεν αὐτοῖς) illa autem, quae de Attica syntaxi dicit, velut per parenthesin interijciuntur. Quae admonitio ad alios etiam quosdam locos reddat te cautiorem oportet. STEPH. Haec verba Ἦγουν, εἰ δ. &c. non sunt in Cass.

ead. l. 9. Ἀταραξία) Pro ἀταραξία substituo ἀπραξία. hanc enim expositionem etsi parum probo, tamen cum illa convenit, quam prius habuimus, ubi ἰδιοπραγμοσύνη & ἡσυχία coniungebantur. Ubi etiam ἰδιοπραγμοσύνην vocari, quod a Thucydide vocatur ἀπραγμοσύνη, dictum a me fuit. STEPH.

ibid. Ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες) Quid significari putem in hoc Scholio ἀγῶνων appellatione, dixi in Proparascue. STEPH.

ead. l. 11. Περιφραστικῶς &c.) Immo periphrasin hic esse minime credendum est, cum sensum aptissimum rei, de qua agitur, efficiat vox *ξυντυχία*, si sua significatio ei relinquatur. Perinde est enim, ac si diceret, ἡ γὰρ *ξυντετυχηκυῖα* ἡμῶν *χρεῖα*, καλὴ κατὰ πολλὰ ὑμῖν γενήσεται, id est, Quae enim vobis contigit (vel supervenit) necessitas, vobis commoda multis modis erit. Vel, paulo liberius, Quod enim vobis contigit auxilio vestro indigere, id multiplicem vobis utilitatem est allaturum. Recte enim καλὴ exponitur συμφέρουσα. STEPH.

ead. l. 12. Τὸ δίκαιον, πρῶτον &c.) Cum his vocibus τὸ δίκαιον, πρῶτον, subaudiri potest verbum *προβάλλονται*, ex pag. praecedente: quod Latino *allegant* sum interpretatus. Eodemque modo l. 14, ubi scribitur, τὸ συμφέρον, δεύτερον. *Primum* (inquit) *aequitatem allegant*, quemadmodum Corinthii: *secundo autem loco, utilitatem*. Neque vero haec iis repugnant; quae antea dixit, *Corcyrensis concionem magis allegare utilitatem: Corinthii, magis aequitatem*. Neque enim necesse est, id, quo magis nitimur, priore loco a nobis statui. STEPH.

ead. l. 15. Μαρτύριον &c.) Nemo est, qui animadvertere non possit, μαρτυρίου dici hic neutro genere: ideoque hic quoque vel legendum, vel perinde esse putandum est, ac si legeretur, σημειῶσαι ὅτι μάρτ. &c. STEPH. Τὸ μαρτύριον οὐδ' ἕτέρως μόνος ὁ Θεουκιδίδης Cass. & Rostg. qui addit λέγει.

ead. l. 16. Σπανιωτέρα μεγίστη) Non responderet vox *μεγίστη*, superlativi gradus, voci *σπανιωτέρα*, quae est comparativi: ideoque *μείζων* scriptum ab eo fuisse crediderim. Sed quid attinebat, aliam nomini *σπανιωτέρα*, quam suam, significationem dare? Adde, quod ista non cohaerent, vocem *σπανιωτέρα*, quae *rarior* sonat, exponere *maior*: & subiungere, *quae enim pulchra & utilia, ea sunt rara*. Sed potius, ut expositio cum iis, quae adduntur, conveniret, dicendum erat, *σπανιωτέρα* idem hic esse, quod *καλλίων* vel *χρησιμωτέρα*. tum enim apte secuta haec fuissent, τὰ γὰρ καλὰ καὶ χρήσιμα. Verum ne illa quidem vocabula *καλλίων* & *χρησιμωτέρα* quaerenda erant ad expositionem eius, quo Thucydides usus est: quin potius sua ei significatio relinquenda (uti dixi) erat: praesertim cum is, qui ita loquitur, τίς εὐπραξία *σπανιωτέρα*, id est, quae felicitas *rarior*, voce utatur, quae latissime patet: cum res aliqua dici rara possit non solum ob magnitudinem, vel pulchritudinem, vel utilitatem, sed alia

etiam de causa: &, cum rem aliquam ob raritatem commendamus, incertum relinquamus, quam potissimum praestantiam in ea commendare velimus. Placuit autem & in hac expositione refellenda aliquid verborum consumere, ut eius etiam exemplo docerem, non quaslibet, quae in his scholiis occurrunt, ἀβασανίστος (ut vocabulo ipsius Thucydidis utar) admittendas esse: ac tum potissimum, cum vulgarem significationem convenire loco posse videmus. Quod si tamen (ut ad eum, qui prae manibus est, revertar) ex illis tribus affectatis expositionibus eligenda una esset, μείζων melius cum εὐπραξία quam καλλίων, melius καλλίων quam χρησιμότερα quadraret. Nam εὐπραξία sub se τὸ χρήσιμον comprehendit, aut (si ita potius loquendum est) τὸ χρήσιμον in se inclusum habet. STEPH. In Cass. μεγίστη recenti manu atramento scriptum erat: cetera vetusta & minio.

ead. l. 17. Τὰ δὲ χερεῖονα &c.) Verba haec sumta sunt ex Homero. nam finis Homerici cuiusdam versus est, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ. Testimonium autem hoc afferens, intelligit, τὰ χερεῖονα dici ab Homero de iis, quae τοῖς καλοῖς & χρησίμοις sunt contraria. STEPH. Est Iliad. α', v. 576.

ead. l. 18. Ἀντὶ πολλῶν &c.) Periodus haec, aut saltem hoc orationis membrum, primae Demosthenis Olynthiacae principium est. Sicut autem eorum auctorem non nominat, ita etiam modo Homeri verba, eo non nominato, attulit: & non multo post Hesiodi versum, non praefixo eius nomine, allaturus est. Ceterum minime dubium est, quin hunc Demosthenis locum attulerit, quod eum a Thucydide suum loquendi genus mutuatum, aut saltem in eo imitatum esse Thucydidem, ostendere vellet. Verum animadvertere debuit, hunc scriptorem non itidem dicere εἰλεσθε ἄν, sed ἐτιμήσασθε ἄν. & non contentum his verbis, πρὸ πολλῶν χρημάτων, adiacere καὶ χάριτος. Adde, quod Demosthenes phrasin illam non aliunde, (ut credibile est) quam ab ipso vulgo, mutuari necesse habuerit. STEPH.

ead. l. 19. Ἠγοράσατε) Male omnino ἐτιμήσασθε exponitur ἡγοράσατε. Atque hoc vel ex eo apparet, quod non dicitur aliquis ἀγοράζειν quippiam πρὸ πολλῶν χρημάτων, sed ἀγοράζειν πολλῶν χρημάτων. STEPH. Paulo interius ad verba ὀλίγοις δὴ ἅμα in Rostg. annotatum erat, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγοις. Ὁμηρος, ἢ ὀλίγον οἱ παῖδες. Leg. παῖδα, ex Iliad. ε', v. 800: Ἡ ὀλίγον οἱ παῖδα εὐκότα γείνατο Τυδεύς. ubi ὀλίγον eodem modo exponit Scholiastes parvus, & οὐδὲ ὅλως. Sed non neces-

faria hic videtur illa interpretatio. Add. ad pag. 327 lin. 12.

ead. l. 23. Μηδὲ δυοῖν) Λεῖπει δάτερον. ἐν ὑπερβατῶ δὲ ἡ σύνταξις. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, μηδὲ ἀποτύχῃσι, & quae sequuntur. Cass. Rostg. Λεῖπει τὸ δάτερον Mf. Bas. cetera ut in Cass. & Rostg.

ead. l. 25. Προλαβεῖν) Τὰ πρῶτα λαμβάνειν Cass.

ead. l. 26. Ἀμαθεῖς &c.) Immo simplicius dictum hoc esse existimandum est, μαθέτωσαν. perinde ac si ita loqueretur, μαθέτωσαν τοῦτο, ὅπερ ἀγνοεῖν δοκοῦσι, id est, discant hoc, quod videntur ignorare. At ille putat, eum usum esse verbo μαθέτωσαν, significante discant, tanquam innuentem, eos esse ignaros ob illam, quae ipsis infit, improbitatem. Quasi vero improbi magis probis sint earum, quae notae esse debent, rerum ignari. STEPH.

ead. l. 30. Προεῖρηται) Suspicio scriptum ab eo fuisse ἐξ ὧν προεῖρηται volentem nos intelligere, perspicuum est ex iis, quae iam dicta sunt. Neque enim σαφές ἐστι dici potest significare προεῖρηται. STEPH. Non interpretandum duco σαφές ἐστι per προεῖρηται, vel ἐξ ὧν προεῖρηται, (quemadmodum corrigere mavult Stephanus) nisi in hac ipsa oratione satis iam prolata fuissent Corinthiorum ἀδικήματα, quorum potissimum mox sequentibus verbis commemoratur: προκληθέντες γὰρ &c. Igitur sensus erit: Manifestum est, iamque exponam vobis. GRAMM.

ead. l. 31. Παρακινήθέντες) Προκληθέντες clarum per se satis, neque idem denotat h. l. ac παρακινήθέντες, sed provocacionem tantum litis dirimendae, aut componendae causā. GRAMM.

ead. l. 35. Ἀντὶ τοῦ, ὁ. μ.) Quamvis Thucydides ὁ ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας λαμβάνων tantum dicat, vult nos intelligere, ὁ μὴδ' ὅλως λαμβάνων· quod tamen non tam est exponentis, quod a Thucydide dicitur, quam corrigentis. Sic tamen & alibi sub voce ἥσσαν vult a nobis μὴδ' ὅλως intelligi. STEPH.

ead. l. 37. Ἀσφαλέστατα) Ἀσφαλέστατος Mf. Bas. Rostg. Ita Thucydides.

ead. l. 38. Τὸ μὲν ῥητὸν &c.) Aut reliquit aliquod verbum subaudiendum, aut (quod potius credo) a librario fuit omisum. Atque id fortasse fuit illud προβάλλεται, quo utentem pag. 322 l. 18 audivimus. STEPH.

Pag. 324. l. 2. Ἡ ἐν ὑποστιγμῇ) Quid sit ὑποστιγμῇ, satis notum est: sed quid sit κολακεύειν ἐν ὑποστιγμῇ, non minus aliis, quam mihi, ignotum esse puto: nec dubito, quin minime, quo sit haec vox modo hic exponenda, sed quae in e-

ius locum substitui debeat, quaerendum sit. Videtur autem adulationem huic loco subesse ex eo suspicari, quod dicat non tantum καὶ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑπηκόων, sed καὶ οὐχ ἥκιστα ἀπὸ τῶν ὑμ. ὑπ. quasi eorum ditio, magis quam alia ulla, milites suppeditare posset. Verum alii sunt in hac concione loci, qui multo iustius aliquid adulatorium habere dici queunt. STEPH. In Cass. haec alio loco scripta erant; sed non apparebat, quo pertinerent.

cad. l. 9. Λεῖπει τὸ χρῆ) Fallitur in eo, quod deesse putat verbum χρῆ, id est, subaudiendum esse: (nam ita accipi verbum λεῖπει, ostendi in Proparascue) cum praecesserit δίκαιον, quod hic repeti debet ἀπὸ κοινοῦ. Dicitur autem δίκαιον pro δίκαιόν ἐστι. STEPH. In Rostg. ad l. 10 εἰ δὲ μὴ, adscriptum erat ἀπὸ κοινοῦ τὸ δίκαιον.

cad. l. 10. Ἀντιθεσις ἀπὸ τοῦ &c.) Annotatio haec fortasse scripta fuit in istum locum, καὶ ὅτῳ τὰδε συμφέροντα μὲν δοκεῖ λέγεσθαι, φοβεῖται δὲ μὴ δι' αὐτὰ πειθόμενος, τὰς σπονδὰς λύσῃ. STEPH.

cad. l. 13. Τὸ μὲν δεδιὸς αὐτοῦ) Unicus tantum sensus inest auctoris verbis, quem perspicuum putamus satis, extra multiplicem Scholiorum, non unius h. l. auctoris, explicationem. GRAMM. In Cass. desiderantur omnia post ἀδείστερον ἢν αὐτοῖς usque ad οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι δεδιότess.

cad. l. 24. Θαρσῆσαντες &c.) Pro Θαρσῆσαντες & ἀποσάμενοι potius Θαρσῆσαι & ἀποσαμένοις dicendum fuisse videtur, ut hi dativi cum sequentibus convenirent. STEPH.

cad. l. 29. Εἰς τὸν σχεδὸν &c.) Locum hunc ἑλλιπῆ esse puto, & ab eo ita scriptum fuisse, εἰς τὸν μέλλοντα καὶ σχεδὸν παρόντα πόλεμον ut vocabulo σχεδὸν exponatur Thucydidea vox ὅσον· cui tamen postea & alia expositio datur. IDEM.

cad. l. 31. Ἀπὸ τοῦ οὐχ ὅσον &c.) Aliter haec ab illo scripta fuisse persuasum habeo. STEPH. Καὶ δηλοῖ τὸ οὐχ ὅσον non sunt in Cass.

cad. l. 34. Ἀπὸ τοῦ ἀναγκῶν &c.) Prior expositio sequenda potius est, quae καιροῦς vult εὐτυχίας & ἀτυχίας esse: ut duo haec contraria illis duobus contrariis, οἰκείουται & πολεμοῦται, respondeant: referendo videlicet εὐτυχίας quidem ad οἰκείουται, at vero ἀτυχίας ad πολεμοῦται. STEPH.

cad. l. 36. Λεῖπει τὸ λέγομεν &c.) Non animadvertit, (quod mirum est) pendere haec a verbo μάθοιτε, ad quod tendit particula ἀν' alioqui non dixisset λεῖπειν verbum λέγομεν quod ne ullum quidem habere hic locum potest. Videtur au-

tem alius enarratoris scholium esse istud, quo dativus pro nominativo positus dicitur, (quae certe mira & ne Thucydidi quidem usitata esset antiptosis) & intelligendum esse, *μάθοιτε ἂν οἱ τε σύμπαντες καὶ καθ' ἑκάστον*. Ac ne hoc quidem dicaturus erat, si verba illa, *τοῖς τε ξύμπασιν καὶ καθ' ἑκάστον*, in neutro genere posita esse animadvertisset. STEPH. In auctoris verbis, *τοῖς δὲ ξύμπασιν καὶ καθ' ἑκάστον, τῷ δ' ἂν μάθοιτε*, ellipsis est nostro & aliis familiaris. Intellig. praepos. *ἐν*. Faceat igitur Scholiastae illud *λέγομεν*, atque observatio de enallage dativi pro nominativo, inepta prorsus; nec enim in *σύμπασιν* aut *ἐκάστον* intelliguntur *homines*, sed *res* potius ac *momenta*. GRAMM.

ead. l. 38. Προδῶτε) Cum *πρόσδε* exponat *προδῶτε*, eum ita legisse, non autem *πρόσδει*, manifestum est: sed tamen verbum *μάθοιτε* nullum huic lectioni relinquere locum videtur. STEPH. Perperam lectum Scholiastae in textu fuit *πρόσδε* pro *πρόσδει*. IDEM.

Pag. 325. l. 3. Ἄλλ' ἥδιον ἦσαντο) Suspecta est vox *ἥδιον*: nec tam placet *ἦσαντο*, quam placeret compositum *καθήσαντο*: cum frequentior sit verbi *καθάπτειν* usus pro *perstringere*, vel *incessere*: & quidem eo ipse etiam Thucydides utatur. Itaque Scholiastem hunc scripsisse, & scribendum esse crediderim, *ἄλλ' ἥδη καθήσαντο καὶ ἡμῶν*. STEPH. *ἥδη* est in Cass.

ead. l. 6. Μαχούμεθα) Vel hic scribendum *μαχόμεθα*, quod paucis interiectis praecedit, vel ibi quoque *μαχούμεθα* scribi debet: sed potius *μαχόμεθα* loco utrique convenit. IDEM.

ead. l. 10. Ἐχειν μάρτυρα &c.) Non verisimile est, illum *αἰσχύνησθαι* putavisse exponendum *ἔχειν μάρτυρα τῆς αἰσχύνης*: ideoque potius pertinere hoc Scholium dixerim ad genitivum *τῆς αἰσχύνης*, ut hic genitivus cum verbis illis *μάρτυρα ἔχειν* subaudiendus dicatur. STEPH.

ead. l. 11. Πόλις αὐτῶν &c.) Vel *αὐτῶν* vel *τῶν πολιτῶν* redundare videtur: sed *αὐτῶν* potius expungendum crediderim. STEPH.

ead. l. 22. Αὐτάρκη θέσιν κειμένην) Urbs situ commodo gaudens adeo, ut tum facile praeda se offerat eius cupidis, tum in ea potienda sibi ipsis cives sufficiant, nec aliena indigeant ope ulla vel societate, nec iudicium super hac re cuiusquam metuant. Id enim *αὐτάρκης* intelligi iubet h. l. Neque satisfactio expositio, vel quae in glossa Scholiastae, vel quae a Franc. Porto affertur, quam Latina ab Aemilio filio interpolata ver-

sio sequitur. Simplicius sane Valla ipse & Enenckelius, quorum hic: *Urbs sane eorum ad hoc ipsum opportune sita* &c. & similiter quoque Gallicus: quorum nullus tamen omnem τοῦ αὐτάρκους emphasin expressit. GRAMM.

ibid. Ἡ θέσις τῆς πόλεως) Ante haec verba in Rostg. erat περιτροπή τὸ σχῆμα.

ead. l. 24. Ἐστὶ τῆς προαίρ.) Fortasse omissum est quodpiam vocabulum, quod hosce genitivos τῆς προαίρέσεως & κακίας praecedebat: (cuiusmodi fuerit ὑπηρετίς) alioqui scripturum fuisse illum τῇ προαίρεσει & κακίᾳ negare nemo posset. STEPH.

ead. l. 25. Εἰ γὰρ ἐξέπλεον ἀλαχοῦ, οἱ ἀδίκ. affert tanquam quae tacite Corinthiorum oratione includantur; hoc sensu: Quod si ut alii navigantes appellere ad portum eorum coguntur, ita & ipsi ad alios navigarent, ii, qui iniuria ab illis afficiuntur, aliquos ex illis comprehenderent, obfides sibi futuros. STEPH.

ead. l. 28. Ληστρικῶς) Ληστικῶς, & mox ἀποδέχεται Rostg.

ead. l. 32. Ἀκατηγορητότεροι) Cum hac expositione, qua ἀληπτότεροι dicit esse ἀκατηγορητότεροι, convenire non videntur quae subiungit, οἱ γὰρ εὐάλωτοι, φόβῳ τῶν πέλας, καλακχεύειν ἀναγκάζονται τοὺς ἀδικοῦντας. Ubi etiam animadvertendum est, an non potius scribendum sit αὐτοὺς ἀδικοῦντας: ut οἱ πέλας illi ipsi sint οἱ ἀδικοῦντες. STEPH. Ἀκατηγορητότεροι non est in Cass.

ead. l. 34. Φιλίαν, δυν. συμ.) Quomodo ἀρετὴ tria haec significare potest? Immo vero considerandum erat, illum nunc ἀρετὴν dicentem, ad illud ἀγαθοί, quod praecessit, respicere. STEPH.

ead. l. 38. Ἐφ' ὑμῶν) Leg. ὑφ' ἡμῶν: quod erratum editorum nullus haecenus emendavit. GRAMM. Ἡμῶν est in ed. Camer. quod secutus sum, antequam haec videram.

Pag. 326. l. 5. Πρὸ τοῦ λαβεῖν αὐτήν) At iam dicit Corinthius cepisse Corcyraeos urbem, eam per vim captam asserturos sibi τῇ δίκῃ, ἣν παρέσχοντο. Igitur potius esset pro τοῦ ἀφείναι αὐτήν, ἢ πρὸ τοῦ ἀπάγειν τὴν στρατὸν. Vid. Thucyd. I, 27. Nisi λαβεῖν significatione retinendi, & perpetuae possessioni vindicandi sumas. GRAMM.

ead. l. 6. Λεῖπει εἰς ἡν) Scribendum videtur, λεῖπει εἰς, ἵνα ἦ, εἰς ἡν. Hanc autem praepositionem subaudiens, non dubium est, quin eam ad participium προκαλούμενον una cum

huo illo accusativo ferri velit. Sic certe in sequentibus dicit προκαλούμενον εἰς κρίσιν. STEPH. λέγει εἰς ἣν absunt a Cass.

ead. l. 7. Δοκεῖν) Vides ab hoc Scholiaste infinitivum illum τηρεῖν non agnoscī, sicut etiam ad Thucydidem monui. Sic autem & in fine huius scholii, αὐδὲ δοκεῖν ὅτι λέγει τι, ἀλλὰ καταφρονεῖν, nulla illius τηρεῖν facta mentione. STEPH.

ead. l. 10. Προσέχειν τὸν ἐκ τοῦ &c.) Consuetudo Graecae linguae postulat, ut scribatur προσέχειν τῷ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ ἰσχυροῦ προκαλούμένῳ εἰς κρίσιν. STEPH.

ead. l. 17. Λέγει τὸν κατὰ Σαμίαν καὶ Αἰγυπτῶν πόλεμον) Non apparet quid haec pertineant ad verba ὅτε ἀσφαλέστατοι ἦσαν. In Cass. haec melius leguntur post μεταλαβόντες l. 21.

ead. l. 19. Μῆτε μεταδώσετε) Iungit negationem cum verbo μεταδώσετε, cum dicit μῆτε μεταδώσετε & tamen ubi dicitur, μηδ' ἐν ᾧ ὑμεῖς τῆς τε δυν. &c. cum μηδὲ repetendum esse apparet infinitivum προσιέναι, sicut cum μὴ praecedente reperti debere manifestum est: ubi dicitur, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡμεῖς μὲν ἦδ. &c. STEPH.

ead. l. 28. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ δικ.) Immo haec verba, δίκαιοι ἐστέ, non cum εἰ δὲ μὴ, sed primum cum infinitivo στήναι, deinde cum ἵεναι iungi manifestum est: at vero cum εἰ δὲ μὴ repetendum quidem est prius illud verbum, sed in alio & modo & tempore. Intelligendum enim est, εἰ δὲ μὴ ἐκποδὼν στήσεσθε. STEPH.

ead. l. 30. Ἀνάβλησις) Ἀναβολή Ms. Bas.

ibid. Ἄνευ ἔχειν) Scribendum ἀνω ἔχειν. STEPH. Sic Etymol. M. in ἀνακωχεύειν, & Suidas h. v. qui descripsit Scholiaften. Nec aliter Ms. Bas. Cass. Rostg. & ed. Bas.

ead. l. 31. Πολλοὶ, φησὶν) Ms. Bas. Ἀπὸ κοινοῦ δίκαιοι ἐστέ, τὸ δὲ τὸν ἄρθρον περισσόν· πολλοὶ φησὶν. cetera ut in ed.

ead. l. 33. Καὶ κοινὸν &c.) Legisse videtur, καὶ κοινὸν νόμον, non καὶ τὸν νόμον. Paulo post verbo δεξασθαι addendum crediderim accus. Κερκυραίους. STEPH. Sulpicatur Stephanus, in Thucydide pro τὸν νόμον Scholiaften legisse κοινὸν νόμον. Vide eum ad Thucydidem.

ead. l. 36. Δισταζόντων &c.) Immo δίχα ἐψηφισμένων non significat δισταζόντων, sed potius διχογνωμονούντων vel ἀλλήλοις διαφερομένων ἐν τοῖς αὐτῶν ψήφισμασι. STEPH.

Pag. 327. l. 1. Μέλλει φανῆναι) Μέλλετε φαν. Ms. Bas.

ead. l. 5. Τοὺς ἐχθροὺς συγκροτοῦντες) Τοῖς ἐχθροῖς τι συγκροτοῦντες Cass. Rostg.

ead. l. 6. Τὲ πολλάκις &c.) Quamvis pro abuti dicant po-

tius ἀποχρῆσθαι vel καταχρῆσθαι, interdum & παραχρῆσθαι, tamen & isti ἀποχρῆσθαι malim hic cum Valla significationem illam dare, quam exponere cum isto Scholiaste, *saepè uti*. STEPH. Suidas in ἐπιχρῆσθαι descripsit Scholiasten; sed pro χρῆσθαι habet κεχρῆσθαι. Retineo χρῆσθαι.

ead. l. 8. Ἦγουν διὰ) Non placet παρὰ hic exponi διὰ. sonat enim plane hoc loco, quod Latini particula *prae* exprimunt: adeo ut Valla, haec ita interpretans, *Atque iis temporibus hoc factum est, quibus homines, studio vincendi hostis, in quem eunt, cetera curare omittunt*, dicere potius debuerit *prae studio*. STEPH. Ἀπερίοπτοι, quod hic in Thucydide est ante παρὰ, in Cass. & Rostg. exponitur ἀπροόρατοι, ἢ ἀπροσέητοι, ἢ ἀνπιστροφοί.

ead. l. 11. Ἀντὶ τοῦ ἀμύνειν &c.) Duobus modis exponitur verbum ἀμύνεσθαι primum quidem male; deinde vero; recte. Neque enim ἀμύνεσθαι hic est ἀμύνειν καὶ βοηθεῖν, sed ἀμείβεσθαι, ut postea explicat: addens, quosdam hanc significationis novitatem non admittentes, illud ipsum ἀμείβεσθαι substituisse. STEPH.

ead. l. 12. Ἀμύνεσθαι) Ante ἀμύνεσθαι ponendum fuerat illud adverbium ἄλλως, quo diversas expositiones separari antea docui. Hanc enim expositionem, quae vera est, ab altera distingui, quae ita diversa est, ut sit etiam falsa, rationi consentaneum erat. STEPH. Paulo post ad verba ἐν ᾧ ἂν τις ἐλάχιστα ἀμαρτάνοι in Cass. & Rostg. haec annotabantur: τὸ ἐν ᾧ, ἀντὶ τοῦ ᾧ, τὸ δὲ ἐλάχιστα, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐλάχιστα. Si Scholiastes hic putavit praepositionem ἐν in hac oratione πλεονάζειν, non recte sensit: nam ea, si deesset, potius suppleri deberet. Nec magis placet, quod ἐλάχιστα interpretatur οὐδὲ ἐλάχιστα, quam quod supra pag. 94 ὀλίγοις dicitur poni pro οὐδὲ ὀλίγοις.

ead. l. 16. Ἀντὶ τοῦ ὁ μέλλον πόλεμος) Τὸ μέλλον τοῦ πολέμου non est ipse ὁ μέλλον πόλεμος, (nisi adiectum fuerit, δὲ ποιήσῃσιν ἄρα οἱ Κορίνθιοι μετέπειτα τοῖς Ἀθηναίοις) sed expectandus aliquando eventus belli, iam excitati, quod quidem, si res ex voto caderent Corinthiorum, terminandum fore eis τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐπιχείρησιν iactabant Corcyraei I, 33. Rectius igitur Scholiastes hoc ita exposuisset: τὸν μέλλοντα ὑμῖν ἔσεσθαι ἐκ τούτου τοῦ πολέμου κίνδυνον. Sequuntur tamen hic Scholiastam preffo pede interpretes Gallicus p. 40, & Enenckelius p. 19. GRAMM.

ead. l. 17. Τὸ κελεύω) Intelligit, non eos tantum, qui supe-

riores sunt, dici *κελεύειν*. neque vero hic Valla *κελεύουσι* reddidit iubent, sed hortantur. STEPH.

ibid. Λέγεται) Κεῖται παρὰ Θουκυδίδη, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐλαττόνων. Suidas. Sed hoc non ita accipiendum est, quasi apud solum Thucydidem, non etiam apud alios, hac significatione inveniatur *κελεύειν*.

ead. l. 19. Πεντηκονταετηρίδι) Hic in Rostg. addebatur, ἢ μετὰ τὴν ἔχθραν φιλία εὐκαιρῶς γινομένη. καὶ τὰ ἔξης. In Cass. haec melius adscripta erant ad verba sequentia, ἢ γὰρ τελευταία χάρις.

ead. l. 20. Τῷ πρὸς ὀλίγον) Mirum est, τῷ αὐτίκα exposuisse τῷ πρὸς ὀλίγον, cum τὸ αὐτίκα passim a Thucydide dicatur de eo, quod iam nunc est, quod praesens est, ac saepe ei τὸ μέλλον opponatur. Sed fieri potest, ut non πρὸς ὀλίγον, verum μετ' ὀλίγον, scripserit, quasi de re iamiam futura, velut de praesente, locutus esset Thucydides. Habes porro & paulo post aliud scholium in ista verba, τῷ αὐτίκα φανερώ. STEPH.

ead. l. 21. Τῇ δυνάμει &c.) Hoc Scholium cum praecedente non consentit. nam si τὸ αὐτίκα φανερόν dicitur περὶ τῆς δυνάμεως τῶν Κερκυραίων, vox αὐτίκα significare non potest πρὸς ὀλίγον ac ne μετ' ὀλίγον quidem. Subiungens autem illi expositioni ista, ἢ γὰρ ἐκ θεῶν βοήθεια κρυπτή καὶ ἀφανής, respicit ad vocabulum φανερώ, & ostendit, τῷ αὐτίκα φανερώ tacite opponi τὴν ἐκ θεῶν βοήθειαν, quae est κρυπτή καὶ ἀφανής. Quasi videlicet dicentes διὰ κινδύνων, illud innuerent. STEPH.

ead. l. 22. Οἱ ἐπίλογοι ἐντεῦθεν) Haec in Cass. annotabatur ad ἡμεῖς δέ; & ἐκ τύχης cum ceteris, quae sequuntur, ad περιπεπωκότες.

ead. l. 23. Ἐκ τύχης τινός) Verba haec expositio esse videntur istorum, διὰ κινδύνων. Ubi autem legimus, καὶ ὅτι μὴ καὶ αὐτοὶ περιπέσητε, deesse existimo vel κινδυνός, vel ὁρᾶτε, ante μὴ. Nec dubium est, quin scribens μὴ καὶ αὐτοὶ περιπέσητε, ad illa respiciat, quae dicunt Corinthii, ἡμεῖς δὲ περιπεπωκότες οἷς ἐν τῇ Λακ. STEPH. Non assequor mentem Stephani. Hudsonus hanc annotationem neglexerat. Nec male.

ead. l. 25. Περιπέσητε) Περιπεσοῦνται. Cass. Rostg.

ibid. Οἷα ἐν τῇ Λακ.) Ante οἷα deesse quaedam verba suspicor. Neque enim verisimile est, illum aliud in hunc locum non fuisse annotaturum, quam οἷς pro οἷα esse accipiendum: praesertim cum ne hoc quidem vere dici possit, sed dicendum sit, οἷς προείπομεν esse pro τοιοῦτοις οἷα προείπομεν, vel

potius ἐκείνοις ἢ προείπομεν. Videndum igitur, an non credibile sit, illum aliqua verba praeifixisse, quae ellipsin, quam habet oratio Thucydidis, (id est, quae a Thucydide refertur) suppleret. Ego certe, eum βραχὺ λογοῦντα esse ita locutum dico, cum alioqui significare vellet, περιπετωκότες τοιαῦτη ἀνάγκη ὥστε δεῖσθαι ἐκείνων ἢ ἐν τῇ λακ. &c. aut brevius, περιπετωκότες τῷ δεῖσθαι ἐκείνων. Ad Scholiastem tamen nostrum quod attinet, fieri etiam potest, ut ita scriptum Scholium suum reliquerit: οἷα ἐν τῇ λακ. εἶπομεν (ποῖα εἶπομεν; τὸ τοὺς σφετ. ἑυμμ. καὶ τὰ ἐξῆς) τοιαῦτα καὶ παρ' ὑμῶν κομίζεσθαι ἀξιοῦμεν. Sed nec εἶπομεν pro προείπομεν scripsisse illum verisimile est. STEP. In Cass. pro ποῖα εἶπομεν; τὸ, tantum legitur ὅτι.

ead. l. 29. Μηδὲ δίκην) Vide Stephanum ad pag. 323, l. 17.

ead. l. 32. Διαφέρει δὲ &c.) Aut fallitur is, a quo haec scribuntur, aut a librario permutatae sunt sedes horum nominum, συμμαχία & ἐπιμαχία, ut vel ex altero Scholio apparet, quod idem, quid sit inter haec duo discriminis, ostendit: atque adeo ut ex ipsius Thucydidis verbis patet. Utroque igitur modo se res habeat, scribe, συμμαχία μὲν, ὅταν ἄλλ. &c. ἐπιμαχία δὲ, ὅταν μόνον (nam simul hoc reponendum pro μόνον) Ἀθ. δ. K. β. Rectius autem & plenius traditur in altero Scholio, quae est inter hasce voces differentia: & ita quidem, ut non quod hic, sed quod illic legimus, sequi debeamus. Ceterum de eo, quod pag. 330 scribit, ἑυμμαχίαν appellatam, quae ἐπιμαχία vocanda esset, videndum an illi assentiendum sit. STEP. Totum hoc scholion, quod hic ad μετέγνωσαν legitur, abest a Cass.

Pag. 328. l. 1. Συμμαχοῦμένῳ) Habes & paulo post συμμαχοῦμένῳ unde quis suspicari possit, hunc Scholiastem, sicut συμμαχῶ ex συμμαχέω dicitur, ita etiam passiva voce συμμαχοῦμαι, ex συμμαχέομαι, usum esse. STEP.

ead. l. 8. Ἐχειν τὴν Κέρκυραν) Aliqua ante ἔχειν desunt verba: five haec, καλὸν φαίνεται ἔχειν τὴν Κέρκυραν, five alia huiusmodi scripta fuerint. Nam & pro καλὸν possit συμφέρον hic dici: accipiendum videlicet illud καλῶς, quo Thucydides utitur, pro συμφερόντος sicut pag. 323 καλῇ exponi συμφέρουσα vidimus. Fortasse autem nec ἔχειν τὴν Κέρκυραν sine adiectione scriptum fuit, sed φίλην aut φιλίαν ἔχειν τὴν Κέρκυραν. STEP. Hic quaedam a Cass. abiunt. Sed oblitus eram annotare, totum scholion, an pars eius deesset.

ead. l. 11. Αὐτὸς δὲ ἀντὶ &c.) Nihilo magis verum compe-

rietur, quod de hoc pronomine αὐτός scribit, accipi pro πρώτος, quam verum est de pronomine nostro lui, quod simili omnino generi loquendi adhibetur, cum videlicet dicitur, lui *cinquieme*. Ac ne ad illa quidem, quae paulo post addit, respicere putandum est Thucydidem, cum hac phrasi utitur. Neque tamen infitior, ab simile vero non esse, illum alicuius magis noti, aut etiam magis celebris nomen in huiusmodi locis posuisse. STEPH.

ead. l. 12. Ἐπισήμων) Ἐπιστυμόνων Mf. Baf.

ead. l. 14. Ἄλλη Ἐφύρη &c.) Plures fuisse Ephyras docet Strabo l. 8, & Eustathius ad eum locum Odyss. α', ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα &c. HUDS.

ead. l. 19. Ἐτυμώτερον &c.) Voculam ἐπὶ in ἐστὶ depravata fuisse manifestum est: aut certe praepositionem illam post verbum hoc fuisse praetermissam. Vocat autem ἐτυμώτερον, quod etymo magis respondet, vel potius adverbialiter, significatione magis etymo respondente. Verum non ἐτυμώτερον, sed ἐτύμως, dicendum hic esset: cum prior ille huius vocabuli usus ab etymo plane discrepet, ita ut catachresin habere dici possit. STEPH. In Cassi. totus locus ita scribitur: τὸ στρατόπεδον σημαίνει δύο, τὸν τε λαόν, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ὁ λαὸς τοῦ στρατοῦ. καὶ ἐτυμώτερον ἐστὶν ἐπὶ τοῦ τόπου λέγεσθαι, οἱ (προοίον) τοῦ στρατόπεδον. Postremum perperam pro τοῦ στρατοῦ πέδον. Suidas quoque in στρατόπεδον, ubi haec prope iisdem verbis leguntur, ἐτυμώτερον δὲ ἐστὶν ἐπὶ τ. τ. λέγεσθαι, & οἶον τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.

ead. l. 22. Τρεῖς εἰσιν &c.) Vide Palmerii Gr. antiq. p. 278. HUDS. Et Holstenium ad Stephanum v. Σύβοτα.

ead. l. 25. Τῆς γῆς) Haec de voce μετέωρος dicere videtur; ad ea, quae sibi fingit, etyma respiciendo. STEPH.

ibid. Ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς) Ἐκ μεταφορᾶς Suidas in v. μετέωρος. Μοχ τῶν ἀπαχόντων τῆς γῆς idem, Mf. Baf. Cass. & Rostg.

ead. l. 29. Παρὰ τὸν καὶρὸν τῆς μάχης) Περὶ τ. κ. τ. μάχης Cass. Κατὰ τὸν κ. τ. μ. Suidas in σημεία ἀρθ.

ead. l. 30. Τὰ σύμβολα, ἤρχοντο) Τὰ σύμβολα τῆς μάχης, ἤρχοντο, Suidas. Nihil opus erat addi illa τῆς μάχης.

ead. l. 33. Διέκπλους ἐστὶ) Quae Suidas habet in διέκπλους, partim hic, partim pag. 397 leguntur.

ead. l. 35. Οὐκ ἤρχον &c.) Ideo vult positos esse hos nominales οἱ στρατηγοὶ δεδιότες pro genitivis τῶν στρατηγῶν δεδιότων, & ἤρχον non referri ad στρατηγοί, sed ad νῆες, quod

praecefferit αἱ Ἀττικάι νῆες φόβον μὲν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις. Verum si nominativis illis suum usum relinquamus, & ἦρχον ad eos referamus, exemplo apud Thucydidem hoc ἀνακλόουθον non carebit. STEPH. Non video hic ἀνακλόουθον, si ἦρχον referatur ad στρατηγοὶ, quo sine dubio referri debet. Cass. non habet hoc scholion.

Pag. 329. l. 1. Διλονότι τῶν &c.) Scribendum hic non διλονότι, ut passim, sed διῆλον ὅτι, pro διῆλόν ἐστιν ὅτι, & post εἰκοσι tollenda est interpunctio. Quin etiam Ἀθηναίων mutari debere in Κορινθίων, nemo, ut opinor, negaverit. Sed & pro ἐφείλοντο libenter ἐτρέφαντο scriberem. Illud autem κἄν, sive huic sive alteri illi verbo iunctum, non dubito, quin pro etiam si positum sit. STEPH. Κορινθίων Mf. Bas. & Rostg.

ead. l. 4. Ἀνεγκλήτως) Aut librarii aut huius Scholiastae error est in voce ἀνεγκλήτως. STEPH.

ead. l. 5. Ἡγουν τὰ πρ.) Subaudiendo τὰ πράγματα, adverbialiter poni οὐδὲν existimat: sed quid hac subauditione est opus? IDEM.

ead. l. 6. Σχετλιάζων) Unde scit, Thucydidem haec σχετλιάζοντα dicere? Potius certe dicendum erat, verisimile esse illum haec dicere σχετλιάζοντα. Atque idem & quibusdam aliis locis potest obijci. IDEM. Cur σχετλιάζων dixisse statim fingitur ea, quae omittere prorsus, extra partium studium quantumvis posito, ne licuisset quidem Historico? Inepta sane nimis affectatio ista indiciorum, quibus malus erga patriam animus Thucydidis arguatur. GRAMM.

ead. l. 8. Ἄ ἡμεῖς γαστέρας καλοῦμεν) Pro γαστέρας Rostg. habet γάστρους, Mf. Bas. & Suidas in σκάφη, γάστρας, quod verum est. Pollux I; 87, τὸ ἑδάφος τῆς νεὸς κύτος καὶ γάστρα. Et Eustathius ad Homer. Odyss. ε', p. 1532. Sic γάστρα τρίποδος apud Homerum Iliad. ε', v. 348. ubi idem, γαστήρ τρίποδος τὴν κοιλότητα λέγει, τὴν οἶον γαστέρα. de quo interpretes Pollucis ad X, 81.

ead. l. 9. Ἀττικῶς ὦν κατέδυν) Attico more καταδύσειαν pro κατέδυν positum esse intelligit. Ex eo autem, quod ὦν κατέδυν hic legimus, non ἄς κατέδυν, conijci potest, eum apud Thucydidem quoque hunc genitivum ante καταδύσειαν legisse. Neque nos movere debet altera lectio huic Scholio praefixa: cum saepe ipsum Scholium lectionem ab ea, quae praefixa ipsi est, diversam sequi videamus. Cum tamen pag. 331 in loci huius mentione habeamus οὗς καταδύσειαν, ἄς potius quam ὦν in οὗς depravatum fuisse verisimile est. Lege

autem ibi & quae de nova verbi καταδύειν significatione scribit. STEPH. Cum Scholiaste fateor optativum pro indicativo positum esse: sed non video, quid obster, quo minus servantes idem tempus, καταδύσειαν pro κατέδυσαν usurpatum dicamus, praesertim cum illud κατέδυσαν non excludat κατέδυον. Steph. in Append. ad Script. al. de Dial. Att. p. 136. HUDS. De Genitivo ὧν vid. Annotat. H. Stephani. At καταδύσειαν simpliciter positum esse vel pro κατέδυον vel pro κατέδυσαν, (vid. ibid. Steph.) nos non agnoscimus; verum optativum hunc adhibitum, ut in narratione circumstantiae, non praecise quidem ab illis, pugnae qui interfuissent, Thucydidi memoratae, quam autem ita contigisse, adeoque adiciendam esse necessario, iudicavit ipse. Latini subiunctivo rem efferunt, locumque, ni fallor, ita verterent: Corinthiū alveos navium, quas demersissent, (vel perdidissent) religatos (a navibus suis, de quo more apud nostrum alibi) trahere secum tunc neglexerunt. Τὰ σκάφη imperite scaphas vocat Enenckelius pag. 22: Corinthiū non trahebant navium submersarum scaphas. GRAMM. Pag. 331, ubi vulgo legitur οὗς καταδύσειαν, c. Caff. edidi ἄς καταδ.

ead. l. 15. Λέγεται) Non est in Caff.

ead. l. 16. Ἀπολεσθῆ) Ἀπόληται Mf. Baf. Caff. Rostg. Ἀποκλασθῆ Suidas in ναυαγίον, quod praefarendum videtur. In fine huius scholii post λέγεται Caff. habet, τὰ δὲ νῦν οὐδέ τῶρος εἶρηκε. Rostg. νῦν οὖν οὐ. εἶρ.

ead. l. 24. Ὑγίεις, ἀβλαβεῖς) Non statim αἱ λοιπὰ significationes τὰς ὑγίεις καὶ ἀβλαβεῖς, sed potius quae aliquo modo auferri poterant, etsi nec adeo ὑγίεις nec πλώϊμοι satis. GRAMM.

ead. l. 26. Ὡς ἐννάτη) Ὅτι ἐννάτη Mf. Baf.

ead. l. 27. Τὸ γὰρ ἐπὶ τῆς &c.) Vel τὸ γὰρ ὅτι ἐπὶ τῆς ἐσπέρας, vel τοῦτο γὰρ ἐπὶ τῆς ἐσπέρας, scribendum est. STEPH.

ead. l. 28. Δυο παιᾶνας &c.) Illum priorem ἐμβατήριον παιᾶνα congressivum paeana dixit Plutarchus in Lycurgo: hunc alterum ἐπινίκιον παιᾶνα victorialem in Romulo. Videntur cum cantu aut rhythmo quodam fuisse, atque ideo Paeanes dicti. Vide Lipsium de Mil. Rom. l. 4. HUDS. Eadem, quae hic in Scholiaste, etiam in Suida leguntur, v. παιᾶνας.

ead. l. 30. Ὡς ἐπὶ πλουν) Suspicio, (ut ad Thucydidem dixi) ὡς ἐς ἐπὶ πλουν scriptum ab eo fuisse. quam lectionem margini adscriptam habes. STEPH.

ead. l. 32. Ὡς ἐπὶ πλουν) Hic quoque fortasse ὡς ἐς ἐπὶ πλουν scriptum fuit, & scribi debet. Sed & ἐπιπλεύοντες po-

tius, quam ἐπιπλέοντες, scriptum fuisse crediderim. STEPH. *ead.* l. 33. Πρύμναν κρ.) Eadem habet Suidas: nisi quod ἀνακρούεσθαι legit pro κρούεσθαι, & ὑπαναχωρεῖν μὴ στρέφαντας &c. pro ἀναχ. &c. HUDS. Τρέφαντας etiam Cass. item δόξωσι μὴ, quod & Suidas habet. Paulo post pro ὑπαπίνοντες ἢ ἵνα μὴ, Suidas ὑπαπίνοντες, ἵνα μὴ, vel, ut vetustiores edd. habent, ὑπαπίνοντες. ἵνα μὴ. Non dubito praeferre scripturam, quae est in Scholiaste.

Pag. 330. l. 7. Ἐπαναχωροῦντας) Forsan ὑπαναχωροῦντας legendum. HUDS.

ead. l. 11. Τους Ἀθηναίους οἱ Κερκυραῖοι) Haec in Cass. & Rostg. adscripta erant ad sequens ὁρμίσσαντο. Portus in Scholiis Graecis ad h. l. putat, ὁρμίσσαντο sic posse exponi, οἱ Κερκυραῖοι τὰς Ἀττικὰς γαῦς εἰς τὸν αὐτῶν ὕμνον ἐκόμισαν, ἡγάγον, ἐδέξαντο. Sed non ostendit testimoniis hunc usum verbi ἐρμίζεσθαι.

ead. l. 13. Ἀκραιοφανεῖς) Sub hac voce ἀκραιοφανεῖς ostendere vult illius ἀκραιοφανεῖς etymum: ideoque scripsit fortasse οἰονεὶ ἀκραιοφανεῖς. STEPH.

ead. l. 14. Ἠπέρουν) Dicens Ἠπέρουν, respicit ad id, quod (Thucydides) dixit, καὶ σοῖσι πολλὰ τὰ ἄπορα ξυμβεβηκότα. Sic autem I, 55, de Corcyrensisibus captivis dicit, ἐφύλακτον, καὶ ἐν Σαραπίᾳ εἶχον πολλὰ. STEPH.

ead. l. 17. Ὑπὸ ἐνὸς ἐρεττόμενον) Haec omittit Suidas, apud quem cetera leguntur in καλῶτιον.

ead. l. 19. Κηρύμιον) Suidas κηρύκειον, & ἀπέρχοντο, melius quam ἀπέρχονται. Deinde Cass. παρ' ἐκάτερα.

ead. l. 26. Τῶν δὲ &c.) Et de genitivo Κερκυραίων & de nominativo Ἀθηναῖοι, tanquam subaudiendis, loqui videtur: cum tamen in ipso (ut vulgo loquimur) textu utrumque habeamus. unde etiam translatus in illud Scholium fuit genitivus Κερκυραίων. Ex iis autem, quae a Phoebamone scripta esse tradit, an genitivum hunc inter Thucydidis verba legerit, cognosci non potest. STEPH. Non est hoc Scholion in Cass.

ead. l. 29. Τῇ τάξει δὲ τετάρτῃ) Numerus τετάρτῃ de ἀποκρίσει intelligi sane nequit. Non enim tria leguntur ab Atheniensibus responsa data sive Peloponnesiis sive aliis. τέταρτον igitur τῇ τάξει λόγον, aut concionem, a Thucydide huic libro insertam innuit, cum priores duae sint illae, quae ναυμαχίαν praecefferant, longiores, & tertia Corinthiorum, cui nunc respondetur. GRAMM. Et hoc scholion abest a Cass.

ead. l. 32. Μᾶλλον δὲ) In Cass. post verba *συμμαχίαν λέγει* omnia desunt, usque ad *ἰδιοποίησαντο*, quod est p. 331 l. 2.

Pag. 331. l. 3. Ἀντὶ τοῦ τρώσαντες) Merito in dubium vocetur haec verbi *καταδύειν* expositio. Alter autem locus, in quo eundem habere usum tradit, exstat supra, pag. videlicet 329, unde etiam *ἄς* pro *οὗς* mox reponendum est. STEPH. Non assentior Scholiastae, *καταδύειν* haud maiorem denotare cladem, quam ut per *τιτρώσκειν* reddatur, minusque adeo esse ac *διαφθερίειν*, quod sequitur itidem ex nota seq. Contrarium omnino quidem statuit Fr. Portus in Commentario. Ego vero synonyma paene dixero *καταδύω* & *διαφθερίω*, pugnae navali quoties applicantur. GRAMM. Suidas in *καταδύσαντες* itidem ut Scholiastes. Pro *οὗς* Stephanus recte scribit *ἄς*, & sic Mf. Baf. & Cass. Vid. ad pag. 329. Paulo ante ad *οὐκ ἐλάσσους χιλίων* in Cass. scriptum erat *χιλίοι γὰρ ἦσαν καὶ πεντήκοντα*.

ead. l. 5. Τὸ μάλιστα &c.) Immo-vero non dubium est, quin *μάλιστα* ad praecedentem numerum, ut alibi passim, referatur. Atque adeo ipsemet (si tamen ab uno eodemque omnia haec Scholia scripta sunt) alibi hoc adverbio *τὴν ἀκριβείαν* significari ait. Quo pertinere videri potest & quod hic scribitur, *ὅτι οὐχὶ εἰκοσιεννέα* perinde ac si diceret, *τριάκοντα ἀκριβῶς*, καὶ οὐχὶ εἰκοσιεννέα μέτρον. hic autem *ἀκριβῶς* fuerit, quod de numero dicimus nostro sermone *iustement*. STEPH.

ead. l. 10. Καὶ τὸ ἥμερον &c.) Corinthiis tamen, qui & ipsi sunt Graeci, τὸ ὥμδν tribuit pag. 329 L. 10. STEPH.

ead. l. 15. Παλλήνην) Paulo post ad *ὁμήρους* in Cass. & Rostg. annotatum erat, *τοὺς ἐνεκα εἰρήνης διδόμενους εἰς ἐνέχυρα*. Huc fortassis respexit Suidas in *ὁμηρον*, scribens: *Ὅμηρον. παρὰ Θουκυδίδην ἐνέχυρον, τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον ἐπὶ συνθήκαις*. Quamquam etiam referri potest ad ea, quae l. 82 leguntur: nam ibi est *ὁμηρον*.

ibid. Ἐπιδημιουργοὺς) Hic locus ex iis est, in quo diversae eiusdem vocabuli expositiones absque illo *ἄλλως*, cuius antea mentionem fecimus, positaе sunt. STEPH.

ead. l. 16. Ἀσκληπιδὲς) Ὁ Ἀσκληπιάδης Cass. Rostg.

ead. l. 17. Ἐπιδημιουργοὶ — τῶν τειχῶν) Haec non leguntur in Cass. & pro iis post *λέγεται* scribitur, καὶ ὁμήρους δούται, ἵνα ἐὰν ἀποστῶσιν, εὐάλωτοι γένοινται. In Rostg. quoque eadem verba statim post *λέγεται* scribebantur. In editis sunt in fine huius scholii. Sed ibi ea non habet Cass. Videntur pertinere ad ea, quae praecedunt, ὁμήρους δούται.

ead. l. 19. Ὀνομα ἀρχῆς ὃ Ἐπιδημιουργός) Ἐπιδημιουργός Ὀνομα ἀρχῆς Cass.

ead. l. 23. Βουλόμενοι κατέχειν — ἀποστῶσι) Haec in Reg. referuntur ad ea, quae leguntur c. 57, προκαταλαμβάνειν τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις.

ead. l. 28. Καὶ Μακεδονίῳ) Vel Μακεδονίᾳ vel Μακεδόνε scribendum videtur. STEPH.

ead. l. 30. αὐτοῦ) Ante αὐτοῦ aliquid deesse, aut etiam αὐτοῦ in aliam vel alias voces mutandum suspicor. IDEM. Suspicabatur H. Stephanus, ante αὐτοῦ aliquid deesse, aut etiam αὐτοῦ in aliam vel alias voces mutandum esse. Ergo intellectam illi Scholiastae mentem vix credideris: quae inepta omnino foret, si ad verba tantum τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις referretur. Rectius igitur fecerimus, si in horum locum ad Scholiastae glossam ponamus antecedens in textu verbum προκαταλαμβάνειν, a cuius prima praepositione προ dependet genitivus Scholiastae αὐτοῦ τοῦ Περδίκκα. GRAMM. Sublata erit omnis difficultas, si sequemur scripturam Reg. & Cass. quae mihi omnino vera esse videtur. Nam hi ἐν τῷ κειμένῳ habent ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, cum distinctione post αὐτοῦ, & adscripto scholio, quod hic legitur.

ead. l. 31. Τοῦ φιλέλληνας) Haec in Cass. & Rostg. referuntur ad vocem Ἀλεξάνδρου in principio cap. 57. Recte. vid. ad Thucyd. Et sic Scholiastes infra ad cap. 137.

ead. l. 33. Οὐπω γὰρ ἦσαν ἀποδημήσαντες) Immo vero ἦσαν ἤδη ἀποδημήσαντες, quod liquet ex verbis auctoris proxime praecedentibus. Proprie igitur accipiendum τὸ ἐπιστέλλουσι, Lat. per litteras mandant. GRAMM.

ead. l. 37. Ἀρχοντας) Cum modo προάρχοντας dixisset, hic ἀρχοντας dicit: qua generaliore voce & plerique alii vocabulum τέλη exponunt. STEPH. In Cass. hoc scholion ita legitur: οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἀρχοντας τέλη ἐκάλουν, διὰ τὸ τέλος τοῖς πράγμασι τίθεναι. Cetera defunt. Non male. Sed non soli Lacedaemonii magistratus vocabant τέλη. Vid. ad Thucyd. Διὰ τὸ τέλος τ. π. τ. etiam Mf. Bas.

Pag. 332. l. 1. Ἐπειδὴ οὐδὲν εὖρον ἐπιτίθειον) Verba haec praecedunt apud Thucyd. itaque illi ἐπειδὴ reddi hoc τότε δὴ indicat. Sed εὖροντο in Thucydidis textu legitur. STEPH.

ead. l. 7. Ἀπ' Ἀθηνῶν) Aptius fuerit Ἀθηναίων. STEPH. Ἀπὸ Ἀθηναίων Cass. Paulo ante ad ἐσβεβληκότων in Reg. & Rostg. erat ὥστε τὸν Περδίκκα μεταξὺ ἀποληφθῆναι.

ead. l. 9. Ψιλοὶ καλοῦνται) Eadem habet Suidas in Ψιλοί.

ead. l. 13. Τοῦτον ἴσμεν ἐν τοῖς Μηδικοῖς) Non Aristeum, sed Adimantum. Nam Adimantum aequalem Themistocli fuisse, constat e Plutarcho in Themistocle, & Diodoro Siculo, qui eum anno quarto Olympiadis LXXV Athenis Archontem fuisse scribit. Inter hunc annum autem & eum, quo gesta sunt, quae hic narrat Thucydides, id est, eum, qui praeceffit annum primum, belli Peloponnesiaci, quod inchoatum est anno primo Olympiadis LXXXVII, inter sunt anni XLIV. Alium Adimantum ducem Atheniensem sub finem belli Peloponnesiaci memorant Plutarchus in Alcibiade, & Diodorus lib. XIII; qui fortassis Aristei filius, Adimanti nepos fuerit.

ead. l. 16. Τὸ ἦ) Legi hic quoque ἦ non potest: sed ut alia affertur expositio, ita & aliter legere necesse est: ἦ videlicet. Ac videtur deesse aliquid ante τὸ ἦ. Fortasse igitur scriptum fuerat, γράφεται καὶ ἦ ἵνα ἦ τὸ ἦ, ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ. STEPH. Ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ. Cass.

ead. l. 17. Ὅτι ἡ νῦν) Hic locus ex iis est, ubi ante ὅτι subaudiendum aut etiam addendum videri potest verbum illud σημείωσαι, de quo in Proparascue. STEPH.

ead. l. 18. Ἔστι δὲ — Βέρροια πόλεις Μακεδονικῇ) Ἔστι δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ Πύδνα, καὶ Βέρροια πόλεις Μακεδονικαί. Cass. & Rostg. (sed hic recte Πύδνα) vitiose quaedam, sed pleraque non deterius, quam in editis. Ἐκαλεῖτο. αὕτη καὶ Πύδνα, καὶ Βέρροια, πόλεις Μακεδονικαί Mf. Bas. Ad προτέρους χιλίους in Cass. & Rostg. annotatur, τοὺς ἐν ταῖς λ' ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων.

ead. l. 27. Ἐν ἀμνηχανίᾳ ἐγένετο) Quae adduntur in edd. abfunt a Cass.

ead. l. 28. Ὡς ἐλάχιστον) Quamvis non solum hic, sed etiam paulo post non legatur particula ἐς post ὥς, non tamen ita scripsisse hunc Scholiastem, sed omissam a librario illam fuisse credibile est. STEPH. Quamvis Scholiastes legerit ὥς ἐλάχιστον, omisso eis, quod excidisse librarii errore credit Stephanus, rectam tamen iudicamus esse interpretationem eius posteriori allatam loco, nempe ut διάστημα τῆς Ποτιδαίας innuatur; reiectaque ita Vallae & Aemil. Porti sententia, Enenckelio & Gallico interpreti adstipulamur. Quin Thucydides ipsum substantivum χωρίον intellectum voluit in iis, quae aliquanto post sequuntur (ἀπέχει δὲ ξ' μάλιστα σταδίων, καὶ ἐστὶ καταφανές.) nam, quod praecesserat, substantivum Ὀλυμπος, cui responderet alias, est femin. gen. GRAMM.

ead. l. 31. Ἐγγὺς γὰρ) Ut ἐγγὺς ἐγγίσι mutemus, aut post ἦν scribamus μᾶλλον necesse videtur. STEPH.

ibid. Ἡπερ) Ἡπερ Cass.

ead. l. 33. Καλεῖται) Plurali καλοῦνται in huiusmodi locis potius utuntur. STEP. H.

ibid. Οἱ ἔμπροσθεν τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους) Sic etiam Suidas: quod cum grano salis accipiendum dicit Kuhnius ad Pollucem I, 99. nam & naturales ἐξοχὰς & prominentias terrae vocari χηλάς. Χηλὴν portus dicit Thucydides VII, 53, & VIII, 90. Et Suidas addit, χηλαὶ καὶ τῶν λιμένων αἱ ἐξοχαί. In Ms. Baf. haec ita leguntur: τὸ ἔμπροσθεν, & μοχ προβεβλη-
μένον λίθοι.

Pag. 333. l. 9. Ἀπὸ Θράκης) Ἀπὸ τῆς Θράκης Ms. Baf. & μοχ ἢ Ἀφύτις.

ead. l. 11. Ἐδει γὰρ διὰ τοῦ δ.) Dicit διὰ τοῦ δ, id est per δ scribendum fuisse genitivum a nomine Ἀφύτις, nisi Ionico more dicere Ἀφύτιος maluisset. Intellige igitur, scribendum fuisse Ἀφύτιδος, interiecto δ. Est autem ellipsis infinitivi γράφειν, vel λέγειν, iungendi cum illo ἔδει, ut in Proparsceue docui. STEP. H.

ead. l. 12. Οἷον σεισμοῦ) Verum esse, quod hic dicit, Graecos videlicet pedem referre orto terrae motu solitos, multi huius scriptoris ostendunt loci: sed videndum est, an ipse hic παράλογον dicens, aut terrae motum, aut tale quid intelligat. Malim autem scribere ἀναχωρεῖν, σεισμοῦ ἢ τοιοῦτου τινὸς γινομένου, vel γνομένου. IDEM. Ad σωτηρίας in Cass. & Rostg. annotatum erat, οὐ περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ περὶ τῆς Ποτιδαίας.

ead. l. 16. Οὐκ ἔπειθεν) Haec non ad sequentia pertinent, sed ad priora. Nam βουλομένους τὰ ἐπὶ τ. π. alterum consilium Aristei indicant, qui, cum non persuasisset prius, aliam inire rationem coepit, ut relicta Potidaea, aliquid extra eam ageret adversus hostes. Igitur ἐπὶ istud rectius intellectum interpretibus Latinis & Gallico, cum Scholiastam forte induxerit in errorem. GRAMM.

ead. l. 17. Δηλονότι ἐπολέμει τοῖς Χαλκιδεῦσι) Defunt Cass.

ead. l. 25. Φίλιον) Φίλιον Ms. Baf.

ead. l. 27. Παλληνέων) Παλληνάειον Cass. Rostg.

ead. l. 33. Αἰγινήτας) Frustra asserit Scholiastes, Aeginetas sub ditione fuisse Atheniensium tum temporis, non vero ἐγγεγραμμένους ταῖς σπονδαῖς. An non vero contrarium patet ex Thucydide, fuisse nimirum eos non subiectos, sed ἐνσπόνδους Atheniensibus, ob quas σπονδὰς πῶν αὐτοῖν μοι erant scilicet; ita ut haud consultum ipsis visum aperte συμπολεμεῖν

τοῖς Κορινθίοις, ideoque bellum κρύφα ἐνῆγον, ne transgressores foederum agnoscerentur. GRAMM.

ead. l. 36. Εἰωθότα) Rectius scribetur τὸν εἰωθότα. STEPH. Aldinus Codex habet τὸν εἰωθότα coniunctum cum λέγειν ἐκέλευον. Stephanus coniunxit cum superiore membro, secutus Scholiastem. F. Port. HUDS.

Pag. 334. l. 3. Ἦρετο ὃ, τι ἀθυμεῖ) Ἦρετο τί ἄρα ἀθ. Mf. Baf. ead. l. 4. Διὰ τοῦτο ἀθυμῶ — ἐκείνος) Διὰ τὸ μέλλειν με δοῦναι λόγον τὸν τοῦ Φειδίου χρημάτων ἀθυμῶ, ἐκείνος Mf. Baf.

ead. l. 7. Καὶ τῶν Ἀθην.) Οὕτως οὖν τῶν Ἀθην. Mf. Baf.

ead. l. 10. Ἐγκαλοῦντες) Malim simplex καλοῦντες. Succensentem autem de Aspasia Periclem, psephisma, cuius Thucydides mentionem hic facit, scripsisse legimus & apud Aristophanem in Acharnensibus: Κᾶθ' οἱ Μεγαρεῖς ὁδύναι πεφυσισιγχαμένοι Ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο. Κᾶντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη Ἑλλήσι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαϊκαστριῶν. Ἐντεῦθεν ὀργὴ Περικλέους Οὐλύμπιος Ἡστραπτ', ἐβρόντα, ξυνέκυκα τὴν Ἑλλάδα, ἔτιθει νόμους ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους, ὥς χρὴ Μεγαρέας μὴτ' ἐν γῇ, μὴτ' ἐν ἀγορᾷ, μὴτ' ἐν θαλάττῃ, μὴτ' ἐν ἡπείρῳ μένειν. Sed Scholiastes illum Megarenenses criminatum esse scribit, ὅτι τὴν ἱερὰν γῆν τὴν ὀργάδα ἐγεώργησαν. Observa autem, ut a Thucydide sic & ab Aristophane bellum dici καταρράγηναι. STEPH. Est Acharnens. v. 525. Pro ἐγκαλοῦντες Mf. Baf. Caff. & Rostg. ἀποκαλέσαντες.

ead. l. 14. Τῶν συμμάχων) Τὰ ἔξω πράγματα non sunt hic tantummodo τῶν συμμάχων, qui Lacedaemoniis essent, πράγματα, sed aliorum omnium in Graecia populorum, qui extra Lacedaemoniam essent Rempubicam. GRAMM.

ead. l. 15. Ἡ τὸ καλεῖν) Suidas in παρακαλεῖν.

ead. l. 17. Καὶ τὸ δίκαιον) Hic ellipsin aliquam esse suspicatur Stephanus in Proparaisceue pag. 24. Sed fortassis δίκαιον eadem significatione per synonymiam dicit, qua ἀγῶνες accipit Stephanus. an κεφάλαια? ut alibi. Vid. Stephanum l. d. p. 23. In Caff. post δίκαιον erat κεφά.

ead. l. 22. Ὡς συνειδότες) Scholium hoc pertinere ad illa verba puto, καὶ ἐκ πολλοῦ προπαρεσκευασμένους: ac scribendum esse συνειδότας & γινώσκοντας. Intelligit enim, (ut opinor) Corinthios, cum dicunt Athenienses iam a longo tempore res ad bellum necessarias praeparasse, innuere, illos hoc fecisse, quod sibi conscii forent eorum, quae in ipsos admisisse, & scirent ipsos ea non toleraturos, sed bellum illis ilaturos. STEPH.

ead. l. 24. Ἀπὸ κοινοῦ) Omnia, quae hic in edd. leguntur, usque ad κρατῦναι absunt a Cass.

ead. l. 28. Γενήσεται &c.) Futurum hoc γενήσεται non respondet illis ἔδωκεν ἄν· sed potius dicendum fuerit ἐγένετο. STEPH.

ead. l. 34. Καὶ νῦν γὰρ &c.) Indicare vult, poni quod sequitur, quamvis non positum sit quod praecedit, sed relictum sit nobis subaudiendum. Nam perinde est, ac si dixisset, καὶ νῦν γὰρ ἀμφιβάλλεται εἰ ἀδικούμεθα· καὶ μὴν οὐ χρῆν, εἰ ἀδικούμεθα, ἐτι σκοπεῖν. IDEM. In Cass. hoc scholion adscriptum erat praecedenti voci φανεροῖς. Et melius, puto.

Pag. 335. l. 3. Τοῦ ὑμᾶς ἀσφ.) Scribendum potius περὶ τοῦ ὑμᾶς ἀσφ. aut, τὸ ὑμᾶς ἀσφ. STEPH.

ead. l. 8. Ναυμαχῆσαι &c.) Suspicio, quaedam inter ναυμαχῆσαι & ὅστις deesse: alioqui dicendum fuisset δ (vel ὅπερ) ἐγένετο αἴτιον τῆς ἥτης. IDEM. Ναυμαχίσαντα Cass.

ead. l. 10. Ἀντὶ τοῦ, αὐτῶν &c.) Vult, πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους dictum esse pro αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων, iungens illa verba cum participio περιγεγενημένους· sed minime credibile est, ita loqui sibi permisisse Thucydidem, (etiamsi multa sermoni Graeco inusitata sibi permittat) nec talis constructionis exemplum ullum, ut opinor, invenietur. Potius igitur credendum est, πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους perinde accipi debere, ac si dictum esset, ἐν τοῖς πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους πολέμοις. STEPH. Credidit Scholiastes, verba haec πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους construi debere cum participio περιγεγενημένους, atque pari modo in oratione Graeca dici περιγίνεσθαι πρὸς τινα, ac περιγίνεσθαι τινος. Ita sane etiam persuasit Lexicographis, phrasin hanc, minus profecto Graecam, ipsius auctoritate fulcientibus, sed sublesto nimis tibicine hic usis. Sic enim potius construendus recteque intelligendus auctoris locus: καὶ ἐπιστάμενοι πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους πολλὰ ὑμᾶς (scil. ἀγωνιζομένους) ἤδη τοῖς ἀμαρτήμασιν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τῇ ἀφ' ὑμῶν τιμωρίᾳ περιγεγενημένους. Necessesse est enim, ut haec duo participia, ἐπιστάμενοι & ἀγωνιζόμενοι, e superioribus vel ἀπὸ τοῦ κοινοῦ repetantur, quorum posterius referatur ad ista, πρὸς τοὺς Ἀθην. Casus autem, a τῷ περιγεγενημένους regendus, per ellipsin hic occultatur. GRAMM. Ἀντὶ τοῦ, καὶ πρὸς αὐτῶν τ. Ἀθ. Cass.

ead. l. 12. Ἐπέπληξεν) Ἐπληξεν Cass. & νῦν pro τοῖσιν.

ead. l. 14. Νόημα) Ἐκ νόημα si fiat νοῆσαι, aptiorem lectionem habebimus: sed de sequentibus quid dicemus? STEPH.

Mox ἐπεὶ ἀποτροπή τοῦ τοιούτου. Cass. Fortassis ἀποτροπήν dixit pro ἀποτρόπαιον, & significare voluit, Corinthios maluisse dicere πάν, quam δύναμιν, quod δύναμιν dicere mali ominis esset.

ead. l. 16. Ἐφίεμενοι) Ὁρεγόμενοι Cass.

ead. l. 18. Τὸ δὲ ἐξικέσθαι &c.) Crederem illum ἐξικέσθαι exposuisse ἐπεξελθεῖν, potius quam ἀρκεῖν, nisi hoc ab illo scriptura etiam tam diversum esse viderem. STEPH. Τὸ δὲ ἐξικέσθαι ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν non sunt in Cass. ἀρκεῖν tantum inter versus manu recenti scriptum est: cetera huius scholii vetusta, & minio in marg.

ead. l. 21. Ἀποβεβλ.) Non ἀποβεβλημένους, sed ἀναβεβλημένους scripsisse hunc Scholiastem, vel ex quodam paginae praecedentis loco possumus conicere: eo, inquam, ubi καὶ οὐ μέλλοντες ἐπέρχονται exponit οὐκ ἀναβεβλημένως ἐρχονται κατὰ τῶν ἀγνοούντων. STEPH.

ead. l. 27. Ἡ ἀναπαύονται &c.) Haec verba, ἡ ἀναπαύονται, ἢ ἀθυμοῦσι, quem hic locum habent? Nullum certe, si ea praecedentibus iungere velimus: sed ego locum illis aptissimum post ἐπ' ἐλάχιστον daturus mihi videor, tanquam sequens verbum ἀναπίπτουσι exponentibus. Non dubium est autem, quin posteriorem expositionem priori anteferre debeamus. Ceterum huic expositioni, qua ἐλάχιστον pro οὐδ' ἐλάχιστον positum esse dicitur, aliam similem antea vidimus. STEPH.

ead. l. 29. Ὡς ἀλλοτρίοις) Dubitari potest, sitne ex errore librarii nata haec lectio, an ipse Scholiastes non ἀλλοτρίωτατοις, sed ἀλλοτρίοις apud Thucydidem legerit. STEPH. Particula ὥς nequaquam hic locum habet, ut existimavit Scholiastes, & persuasit quoque, ni fallor, Franc. Porto, cuius vid. annotat. ad h. l. nec non filio ipsius Aemilio, versionem veterem ita interpolanti, suis corporibus ut alienissimis pro Rep. defendenda utuntur: similiterque Io. Casae Archiepiscopo Beneventano, orationum nonnullarum Thucydidis interpreti p. m. 26. Paria fere habet Baro Hoheneccius p. 30; illustratque eodem sensu in notis suis. Simplicius vero, adeoque rectius, auctoris verba reddidit H. Stephanus in Concionibus Graecis &c. editis 1570 in fol. sic nempe: *Ad haec, corporibus alienissimis pro civitate, at consilio maxime proprio utuntur.* Etenim manifeste innuit hic Corinthius orator consuetudinem Atheniensium, auxiliis sociorum atque externo etiam milite conductio in bellis utentium, cum vero ipsi consiliis opportu-

Thucyd. Vol. VI.

H

nissimis domi militiaeque rem iuvarent. Quin operae pretium fuerit conferre hunc locum alterius Corinthii verbis, in oratione, quae postea occurrit hoc libro, cap. 121. Ita vero habent: ὑπολαβεῖν οἷοί τ' ἔσμεν μισθῶ μείζονι τοὺς ξένους αὐτῶν ναυβάτας. ὧν τὴ γὰρ Ἀθηναίων ἡ δύναμις μᾶλλον ἢ οἰκεῖα. ἡ δὲ ἡμετέρα ἥσσαν ἀν τοῦτο πάθοι, τοῖς σώμασι τοπλίον ἰσχύουσα ἢ τοῖς χρήμασι. Iam tum enim videtur invaluisse mos iste Atheniensium, ut numerato peregrinis militibus, quos ἀλλότρια σώματα vocat Corinthius, stipendio, suorum civium permultis otia facerent, approbante eum (qui & ipsius auctor a nonnullis traditur exstitisse) Pericle, ut plebis favorem captaret, verum sequentibus temporibus damnantibus eundem aliis, Demosthene imprimis, ut patet ex variis eius concionibus, speciatim illa περὶ Συντάξεως, in quam legendus Ulpianus. Et quod ad Periclem attinet, inducit ipsum Thucydides in luculenta illa oratione, qua bellum contra Peloponnesios suis persuasit, talia ad aures Atheniensium de paupertate hostium, suorumque facultatibus & viribus gloriose efferebant, quibus innuat illos σώμασιν ἐτοιμοτέρους αὐτοῦργοις τῶν ἀνθρώπων ἢ χρήμασι πολεμεῖν, adeoque defecturos brevi cessurosque his esse, I, 141. Non igitur putamus quemquam acquiescere debere in expositione Scholiastae nostri, aut interpretum, quos nominavi, Latinorum, sed approbaturum potius nobiscum feliciorum illam Ablancurtii, qui ita transfert p. 61: *Ils deliberent eux-mêmes, & se servent de toute sorte de gens pour l'exécution.* Vid. & not. eiusd. p. 89, T. II. GRAMM. *Id'* ἢ ὡς non sunt in Cass.

ead. l. 36. Αἰνίττεται &c.) Immo fortasse istud magis acute quam vere annotatur, in hoc dicto ad Lacedaemoniorum morem respici, qui festo die non militarent. STEPH.

Pag. 336. l. 9. Ὁμογνώμονι) Hanc expositionem examinare volentibus conferendus est hic locus cum illo I, 42, τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν τοὺς ὁμοίους, ἐχ υῤαῥότερα δύναμεις. STEPH.

ead. l. 10. Ζηλοῦσιν) Ζηλοῦσιν τοῖς Ἀθηναῖοις Cass.

ead. l. 12. Παρὰ τὸ Ὅμηρ.) Quis ei assentiat, ad illud Homericum hic respici? STEPH. Est Odyss. α', v. 351.

ead. l. 15. Τοιούτους εἶναι.) Τοιούτους εἶναι, καὶ ἀρχαῖα ἔθνη ζηλοῦν Cass.

ead. l. 16. Ἐπιτεχνήσεως) Suspicio illum scripsisse προσεπιτεχνήσεως & προσεξευρέσεως. STEPH.

ead. l. 18. Οἱ ἐπίλογοι ἔνθεν) Ἐπίλογος ἐντεῦθεν Cass. Ἐντεῦθεν non improbandum est. Sed οἱ ἐπίλογοι etiam alibi dicit.

ead. l. 20. Πρὸς ἑτέραν) In Cod. Reg. etiam erat εἰς ἑτέραν φιλίαν. Et paulo ante ad voc. ξυγγενεῖς in Thucydide, Δωριεῖς γὰρ οἱ Ποτιδαιάται. Reg. & Cass.

ead. l. 23. Τραπεῖσαι) Vel τραπεῖσαι, vel τραπέσαι ἀν γισκο. Sic male & apud ipsum Thucyd. τραπέσαι pro τραπέσαι ἀν, I, 72, ut ibi docebo. STEPH. Τραπεῖσαι Cass.

ead. l. 25. Συμμάχους) Idem de Argivis dictum iam fuit l. 20. STEPH.

ead. l. 28. Ἦτοι τῶν ζώντων) Mirum, quid huius scholii auctori in mentem venerit, ut αἰσθανομένους, aut ζώντας, aut φρονίμους, aut etiam ἥρωας significare diceret. Me certe expositiones tam ineptas aliis tam aptis, tam subtilibus & acutis, aliis inquam a tanto iudicio profectis intermixtas videre puderet. Addidit scilicet Thucydides τῶν αἰσθανομένων, significare ζώντας volens, ne de mortuis eum loqui putaremus: aut, ut ostenderet se de heroibus loqui, adiecit αἰσθανομένους, pulchra scilicet periphrasi heroas ἀνθρώπους αἰσθανομένους appellans. Sed bene se res habet, quod inter hasce duas tam absurdas ἐξηγήσεις una, quam non itidem absurdam aut ineptam vocare possumus, posita est. Ea est, qua αἰσθανομένων idem, quod φρονίμων, valere dicitur. quae tamen mihi non omnino satisfacit: quamvis eam secutus Vitus verterit, *Qua in re non faceremus iniuste, nec contra Deum, nec apud homines prudenter iudicantes.* At Valla ita hunc locum interpretatur, *Nihil profecto iniuste acturos, aut erga Deos, quos iuravimus, aut erga homines, qui ista sentient.* Ubi non solum significatio ab hoc loco aliena verbo isti datur, sed tempus etiam mutatur: nec aliter redditur, quam si non praesentis sed futuri temporis esset αἰσθανομένων, aut certe pro eo legeretur αἰσθηνσομένων. Ego in margine huius interpretationis Vallae adscripsi, *Erga homines aliquo sensu praeditos.* Plura de hoc loco qui audire ex me voler, Schediasmata mea consulat. STEPH. In sex editis Schediasmatum libris nihil de hoc loco legitur.

ead. l. 31. Κρατεῖν, ἢ ἄγειν) Κρατεῖν ἄλλαν Cass.

ead. l. 38. Μέγα φρονῶν) Μεγαλοφρονῶν Cass.

Pag. 337. l. 1. Ὡς κηδόμενος) Fortasse ἢ ὥς κηδόμενος. nisi forte aliud potius quam κηδόμενος ab eo scriptum esse existimandum est. STEPH.

ead. l. 4. Πλείον) Non ausus sum reponere πλείονα, quamvis ita scribendum esse constet STEPH.

ead. l. 8. Ὅτι ἢ πρ.) Hic quoque ὅτι pro σημείωσαι ὅτι. STEPH.

ibid. *Η καταβ.) Ante καταβόησις non η, sed ἡ, scribi debuit. STEPH.

ead. l. 9. Παρὰ Θουκυδίδη ἰδίως) Οὐ λέγεται εἰ μὴ ἰδίᾳ παρὰ Θουκυδίδη Cass. Sequitur Dionysium Halic. Vid. Notas ad Thucyd. Καταβόη δὲ οὐ λ. εἰ μὴ παρὰ Θ. Ms. Baf.

ead. l. 12. Ἐπελθόντες ἐπὶ ξένων) Sic rursus pag. 345 l. 36: Sed hoc discrimen inane est; certe non semper servatur. Vide Thucydidem III, 69. Aliter etiam Suidas in παρελθεῖν, & Scholiastes ad orationem Demosthenis περὶ τῶν ἐν Χερρόν. p. 58, & ipse Scholiastes Thucydidis p. 346; ubi vide Stephanum.

ead. l. 13. Ἄλλ' ὅπως μὴ ῥαδίως) Ante haec in Ms. Baf. & Cass. erat: ἐμέρισε πρὸς τὴν κατηγορίαν τῶν Κορινθίων τὴν ἀπολογίαν τῶν Ἀθηναίων. πρὸς δὲ τὴν ἐπίπληξιν αὐτῶν τὴν ἀντίθεσιν Ἀρχιδάμου τοῦ Λακεδαιμονίου.

ead. l. 20. Τὰ Μηδικὰ) Διὰ τὰ Μηδικὰ. Cass.

ead. l. 21. Μὴ παντὸς) In Cass. vel ad haec verba, vel ad ea, quae paulo ante in Thucydidē leguntur, ἥς τοῦ μὲν ἔργου μέρος, annotatum erat, ἐπειδὴ ἕως Μυκάλης ἐδίωξαν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἕως Παμφυλίας. Vid. ad pag. 338 l. 30.

ead. l. 22. Τὸ δὲ στερισκ.) Vel ex his, quae scribit, ἐν ᾗθε ἀναγνωστέον, coniecere est, στερισκώμεθα, non στερισκόμεθα legisse. STEPH.

ead. l. 27. Ἔσχεν) Deest Cass.

ead. l. 29. Θαυμαστικῶς) Malim θαυμαστικῶς scribere: immo vero haud scio, an altera tolerari scriptura possit, ut sit ex nomine θαῦμα factum adverbium. At vero ut θαυμαστικῶς hic scribo, ita θαυμαστικὸν in simili observatione legimus pag. 345 l. 7. STEPH. Θαυμαστικῶς hic Reg. & Cass.

ead. l. 33. Ἦσαν γὰρ αἱ π.) Vide Herodot. l. 8, & Plutarchum in Themistocle. HUDS.

ead. l. 35. Αὐτοὶ τὸ δῖμοιρον) Αὐτοὶ ἡμεῖς τὸ δῖμοιρον Cass.

ead. l. 37. Μακεδόνων) Hoc scholion in Cod. Reg. additum erat sequenti μέχρι τῆς πόλεως ἡμῶν. Recte.

Pag. 338. l. 5. Ἀλλως, τὰ οἰκῖα) Haec omnia usque ad προλιπεῖν absunt a Cass.

ead. l. 13. Ἀπὸ κοινοῦ, ἡξιώσαμεν, ἀλλὰ βοηθεῖν) Haec quoque non habet Cass. Nec apparet, quis hic sit sensus verborum ἀλλὰ βοηθεῖν.

ead. l. 17. Οὐκ οὔσης τῆς πόλεως) Addita erat inter versus expositio in Cass. ἐφθαρμένης.

ead. l. 21. Ἀλλὰ μεταν.) Verba haec, ἀλλὰ μεταναστῆναι &c. ad participium διεφθαρμένοι non pertinent: ac posita fuisset.

se videntur post εἰσβῆναι εἰς τὰς ναῦς. Sed quoniam ἐτολμήσαμεν apte repeti cum illis non potest, (neque enim μεταναστῆναι εἰς ἄλλην πόλιν, tanquam ἀπόλιδας, esse τέλμης opus dici potest) credibile est, ἠθελήσαμεν aut ἐβουλήθημεν ab eo adiectum fuisse: ut totus locus (adiiciendo verba huius Scholiae verbis Thucydidis) ita scribatur, ἢ μὴ ἐτολμήσαμεν ὥστερον εἰσβῆναι εἰς τὰς ναῦς, ἀλλὰ μεταναστῆναι εἰς ἄλλην χώραν ἠθελήσαμεν, ὥς ἀπόλιδες. STEPH.

ead. l. 23. Ναῦς ἱκαν.) Praefigenda sunt haec verba, μὴ ἔχοντες ναὺς ἱκανὰς, ut iis conveniat, quae redditur ratio, δέκα γὰρ εἶχον μόνας ναῦς. STEPH.

ead. l. 26. Ἐν ἐρωτήσει) Non video, quomodo verum istud esse queat, legi haec per interrogationem debere, nisi, particula οὐκ addita, ἀρα οὐκ ἄξιον εἰσμεν scribamus. At Valla, non ἐν ἐρωτήσει, sed ἐν ἀποφάσει legens, vertit, quapropter digni sumus Lacedaem. STEPH.

ead. l. 28. Ἦγουν προαιρέσεως) Non προαίρεσιν, sed φρόνησιν, his verbis significari puto. STEPH.

ead. l. 30. Εὖς γὰρ Μυκάλης μόνον ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι) Defunt Cass. Vid. ad pag. 337 l. 21.

ead. l. 33. Ἦγουν δὲ.) Pro ἦγουν, quae est particula διασαφηντικὴ, ponenda est διαzeugτικὴ ἢ, vel ἦτοι. nam quod ab eo dicitur ὑπὸ δέους, ait posse intelligi de metu barbarorum, vel de metu eorum, qui sub illorum imperio malis affectu fuerant. Intellige autem de metu, quem afferebant. STEPH.

ead. l. 35. Τοῦ φόρου) Pag. 339 l. 11 ὀφέλειαν aliter exponit. STEPH.

ead. l. 37. Ἐχθρῶν) Quae nomini ἐχθρῶν subiunguntur, habere hic locum non videntur. STEPH. Ἐχθρῶν non est in Cass.

Pag. 339. l. 1. Ἀμεμπτον) Mf. Bas. ἀμεμπτον, ἀλογον.

ibid. Ταυτὸν εἰπεῖν) Post verba haec ταυτὸν εἰπεῖν nihil opus erat istis, ἀντὶ τοῦ nec dubium est, quin vel haec, vel illa expungi debeant. STEPH. Hoc scholion abest a Cass.

ead. l. 7. Τὴν ὀλιγ.) Ad eorum oligarchiam sub illis verbis respexisse ait: pro qua expositione multi Thucydidis faciunt loci. Saepe enim de Lacedaemoniis ab eo dicitur, illos constituendae in aliis urbibus oligarchiae incumbere solitos fuisse, aut iam constitutam stabiliendae atque firmandae. STEPH.

ead. l. 8. Ἀπὸ τῆς Μυκάλης) Quomodo haec in ea, quae praefixa sunt, verba annotari dicere possumus? Nam cum illis verbis, καὶ εἰ τότε ὑπομείναντες, ista, ἀπὸ τῆς Μυκάλης δηλονότι, quid commune habent? Nihil certe. Sed aliam se-

dem illis, & eam quidem aptissimam, invenisse mihi videor: si nimirum in cap. 75 translata, tribuantur verbis hisce, ἡμῖν δὲ προσελθόντων τῶν συμμαχῶν, id est, his verbis, illa, pro eorum expositione, apponantur, ἀπὸ τῆς Μυκάλης δηλονότι. Conveniet autem, quod hic dicitur, cum eo, quod scribere illum p. 338 l. 30 videmus, tantum ad Mycalen usque Lacedaemonios venisse. STEPH.

ead. l. 9. Φιλελεύθερον γὰρ τὸ ἀνθρώπινον) Ἐπεὶ φιλελεύθερον εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι Mf. Baf.

ead. l. 11. Ἐλαττοῦμεν) Ἀφίεμεν Reg. & paulo ante ad διαδιδομένην idem κατὰ διαδοχὴν διδομένην.

ead. l. 14. Κατέχεσθαι, ἄρχεσθαι) Δουλοῦσθαι Cass. Et mox ad καθεστῶτες idem cum Reg. νομίμου ὄντος.

ead. l. 16. Μέχρις οὐ) Μέχρι οὐ Cass.

ead. l. 20. Ἀπὸ κοινου &c.) Vocolae nūn hic praeteriti, paulo post autem praesentis temporis significationem dari mirum est, cum de uno eodemque loco agatur: nisi forte in duobus eam locis positam invenit. quam tamen alibi aptam habere sedem posset? Hoc etiam videri cuipiam novum possit, iungi hanc particulam ἀπὸ κοινου his verbis, τὰ ξυμφέροντα λογιζόμενοι, cum tamen non praecefferit, sed sequatur. Verum idem & quibusdam aliis fieri in locis videbit. STEPH. Mox τὸν παρρηχόμενον Mf. Baf.

ead. l. 22. Λέγει τὴν &c.) Dicere maluissim, τὸν περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων. STEPH. Hoc scholion non habet Cass.

ead. l. 23. Τὸ νῦν) Τὸν νῦν Rostg.

ead. l. 28. Τῇ παρεπομένη) Non placet, ἀνθρωπεία ita exponi. Primum enim, si nomine ἀνθρωπεία, aut etiam his duobus, ἀνθρωπεία φύσει, haec omnia includantur, τῇ παρεπομένη τῇ ἀνθρωπεία φύσει ἀρχῇ, cur ista, ὥστε ἑτέρων ἀρχεῖν, addita fuisse dicentur? Deinde ἀρχὴν naturae humanae παρέπεσθαι, quomodo verum comperietur? Nimirum περὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀρχῆς, non autem περὶ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς, dicendum hoc fuerit. STEPH.

ead. l. 32. Βαιότερον &c.) Malim βιαιότερον ἡμῶν ἀρξάντα. STEPH.

ibid. Ταπεινοὶ ἐσμεν) Male hic, & alibi quoque, verbum μετριάζειν exponit. Neque enim μετριάζειν dicuntur, qui sunt ταπεινοὶ, id est, humiles, & animo demisso, sed qui modeste, seu moderate se gerunt; sive qui moderationem adhibent, aut moderatione & aequitate utuntur. STEPH. Suidas etiam μετριάζειν exponit ταπεινοφροσύνην.

ead. l. 38. Φιλονικεῖν) Φιλοδικεῖν Reg. Cass. Rostg.

Pag. 340. l. 1. Ὀμοίοις) Minime possunt ὁ ξένος & ὁ πολίτης vocari ὁμοιοὶ νόμοι, sed ὁμοιοὶ νόμοι dicendi potius fuerint οἱ τῷ τε ξένῳ καὶ τῷ πολίτῃ ὁμοίως κείμενοι, vel τῷ τε πολίτῃ καὶ τῷ ξένῳ ὁμ. κ. illius enim mentio facienda priore loco videtur. Non possunt, inquam, peregrinus & civis leges similes aut etiam eadem appellari, sed similes leges dicendae fuerint, quae utrique pariter positae sunt, & quae erga utrumque pariter servantur. Verum & hoc videndum est, ne, quod de similibus legibus dicit, male ad peregrinum & civem (nisi civis prius nominandus est) referatur, & referri ad socios debeat. Haec enim proxime praecedunt, καὶ ἐλασσούμενοι γὰρ ἐν ταῖς θυμβολαίαις πρὸς τοὺς θυμμάχους δίκαις. STEPH. Non est credibile, quemquam tam stolidum esse, ut cives & peregrinos vocet νόμους ὁμοίους. Probabilius est aliquid excidisse, vel τῷ τε ξένῳ καὶ τῷ πολίτῃ legendum esse.

ead. l. 4. Ἐκωμωδοῦντο &c.) Athenienses, tanquam φιλοδίκους, id est, *litium amantes*, sive (uno verbo) *litigiosos*, male audisse, vel ex ipsis Aristophanis comoediis constat, (nominine φιληλιασταὶ eadem de re utentis) ideoque verbo ἐκωμωδοῦντο apte hic Scholiastes utitur. STEPH. Suidas dicit, cicadas mensem unum aut alterum in ficibus cantillare, Athenienses autem per omnem aetatem in iudiciis cantare. HUDS.

ead. l. 5. Πέρσης &c.) Ut casus casui respondeat, scribendum est Πέρση, Σκύθη. Sed cur tam procul exemplum petit? cur e Graecia ad proferendum exemplum egreditur? Exemplum, inquam, huius rei esse alios, qui cum minus moderationis & aequitatis imperio suo adhibeant, non tamen tanquam litigiosi male audiant. STEPH.

ead. l. 6. Ἀντὶ τοῦ &c.) Eodem peccat modo hic, ἦσσαν exponens οὐδὲ ἦσσαν, quo & antea peccavit, cum ἐλάχιστον exposuit οὐδὲ ἐλάχιστον. Immo & gravius etiam hic: quoniam etiam particula οὐδὲ magis periculose contrarium sensum efficit. STEPH.

ead. l. 8. Παρ' ἄλλοις) Παρ' ἄλλων Rostg. Non video, quam vim hic habeat praepositio παρὰ, & cur non maluerit sine ea dicere, ἄλλοις, ἀλλὰ μόνοις ἡμῖν. cum Thucydides in dativo dicat τοῖς ἔχουσιν ἀρχὴν, καὶ ἦσσαν ἡμῶν μετρίοις εὖσι.

ead. l. 9. Ἀντὶ τοῦ δικ.) De hoc gravi & pudendo errore, quo δικάζεσθαι nove exponit δίκαια πράττειν, non tacent mea Schediasmata. STEPH. Hoc quoque in editis Schediasmatibus frustra quaesivi.

ead. l. 10. Εἰθισμένοι) Non ad hoc tantum verbum respicit, quod hic annotatur, sed ad totum hoc membrum, εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλεῖν. Si enim consueverant eorum focii ex aequo cum ipsis agere, & pari iure iudicium experiri, novum certe illis erat deteriori conditione aliqua in re esse. Qua ex re τὸ σπάνιον τῆς ἀδικίας dicit ostendi, id est, raro illis iniuriam fieri solitam fuisse. STEPH.

ead. l. 12. Μὴ δίκ.) Particula μὴ supervacanea hic est: sed ex Thucydide fumitur, hoc pleonasmō Attico (ut & paulo post ostendam) utente. Alioqui dicendum tantum fuisset παρ' ὃ νομίζουσιν αὐτοὶ δίκαιον εἶναι. Sed & εἰάν τι, omīssa voce τοιούτο, dicere poterat. STEPH. Μὴ deest Cass. Rostg.

ibid. Οὐκ εἶπε &c.) Non dixit, inquit, τὸ δίκαιον, (intellige autem, παρὰ τὸ δίκαιον· nisi potius haec ipsa scriptura substituenda est) sed παρ' ὃ ἐκεῖνοι νομίζουσι μὴ δίκαιον. Atqui (diceret aliquis) ne haec quidem verba apud Thucydidem comparent. Sciendum est igitur, eum dicere, παρ' ὃ νομίζουσι μὴ δίκαιον εἶναι, tanquam is sit sensus istorum Thucydidis verborum, παρὰ τὸ μὴ οἰεσθαι χρῆναι. Ubi etiam animadvertendus is est, quem dixi, voculae μὴ pleonasmus, & quo ipse Scholiastes in horum verborum expositione itidem utitur. Mirus est autem hic infinitivi apud istum scriptorem usus, παρὰ τὸ μὴ οἰεσθαι χρῆναι, pro eo quod est, παρ' ἐκεῖνο δ μὴ οἰονται χρῆναι, aut (omīssa illa supervacanea negatione) παρ' ἐκεῖνο δ οἰονται χρῆναι. STEPH.

ead. l. 15. Ἡ λόγῳ ἢ) Sicut λόγῳ ponit pro expositione Thucydidei vocabuli γνώμη, ita etiam addi ἔργῳ, ad exponendum alterum δυνάμει, dicere (ut opinor) necesse habemus: sed quomodo hoc vocabulum (ut de altero taceam) istam admittere significationem potest? Valla certe duobus his verbo & facto, quae duobus illis λόγῳ & ἔργῳ respondent, addens ista, propter rationem imperii, ostendit se non animadvertisse, dictum esse a Thucydide, non δυνάμει διὰ τὴν ἀρχήν, sed δυνάμει τῇ διὰ τὴν ἀρχήν· quod vereor, ne & ipse Scholiastes haud animadverterit. STEPH.

ead. l. 17. Τὸ ἢ &c.) Non minus absurdum, quam novum est, dicere, particulam ἢ pro ὥς positam esse: praesertim cum vulgaris illius usus, pro quo ἢ παρ (id est, quam) ponitur, sententiae loci huius sit longe accommodatissimus. Fortasse autem non ἢ sed ἢ legens, ita exposuit: sed talem particulae huius usum ignorari a Thucydide, ignorare non debuit. Utracunque tamen lectionem secutus sit, non existimavit, haec

verba, χαλεπώτερον φέρουσιν, continuanda esse cum sequentibus absque ulla interpunctione, sed post φέρουσιν interpungi debere: perinde ac si locus hic ita esset intelligendus, *Sed aliquid sibi deesse, magis aegre ferunt: quemadmodum si ab initio secum* (utor autem hic verbis Vallae) *non iure, sed aperte rapaciter egissemus.* Atqui & istud, ne ita intelligendum dicamus hunc locum, verat, quod non χαλεπώτερον sed χαλεπῶς dicendum fuisset, id est, aegre ferunt, non autem, magis aegre ferunt. STEPH. Hoc scholion abest a Cass.

ead. l. 18. Κατὰ τὸν τῆς &c.) Verba haec videntur expositione esse adverbii φανερώς. Sed quomodo hoc cum eo, quod dictum est, ἀποθέμενοι τὸν νόμον, consentire dicemus? Videtur enim loqui repugnantia, qui ait, *magis aegre ferunt, quam si ab initio deposita lege, plus nobis secundum imperii legem arguere.* Quomodo enim aliquis deposita lege, (id est, deposita seu abiecta legis cura) ex lege plus usurpare velle diceretur? Responderi posse existimo, cum dicit ἀποθέμενοι τὸν νόμον, poni singularem pro plurali νόμους, & de iisdem illis intelligi, de quibus loquens dixerat, ἐν τοῖς ὁμοίοις νόμοις ποιήσαντες τὰς κρίσεις quod si deinde φανερώς cum Scholiaste exponamus κατὰ τὸν τῆς ἀρχῆς νόμον, hanc legem de ea dictum iri, quam introducit ἡ δύναμις τῆς ἀρχῆς vel, ut eius phrasin sequamur, δύναμις ἡ διὰ τὴν ἀρχήν. haec enim δύναμις esse legislatrix solet, & quidem hoc munere alio fungi modo, quam functi sint legeslatores illi, a quibus ortae sunt aliae illae leges. STEPH.

ead. l. 19. Ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ) Cum antea de quodam loco, ubi δὲ pro γὰρ positum aiebat, prorsus ab eo dissentirem, de hoc contra plane illi assentior. Rationem enim reddit eius, quod dixit, eos magis aegre ferre, quam si ab initio deposita legis cura plus sibi arrogarent. *Illo enim modo, inquit, non contradicerent, (vel, contradixissent) quin oporteat inferiorem superiori cedere; vel, (si quis ita interpretari mavult) nihil causae dixissent, quin par sit, inferiorem ei, a quo imperium tenetur, se submittere.* Cum autem dicit illo modo, (quibus verbis redditur adverbium ἐκείνως) intelligit, *si illud a nobis factum fuisset: videlicet, si deposita lege &c.* STEPH.

ead. l. 20. Ὀργίζονται) Cum apud Thucydidem nominativus verbi ὀργίζονται sit οἱ ἄνθρωποι, hic contra alium ei dativum dat, quem ὀκνοῦν affert, videlicet οἱ σύμμαχοι vel non animadvertens, quod a Thucydide dicitur; vel (quod mihi magis sit verisimile) a genere ad speciem venire volens, id est,

quod a Thucydide de universo hominum genere (nempe de natura omnium hominum) dicitur, ad speciem accommodare. STEPH. Pro *aliud dativum* voluit scribere *aliud nominativum*. Et ita emendaverat Hudfonus, qui partem huius notae descripserat.

ead. l. 21. Ἡμῶν &c.) Scripſiſſe illum puto ἡμῖν. Nove enim, ut opinor, ἡμῶν hic diceretur. STEPH.

ead. l. 23. Προμάντ.) Obſervandum, quod dicit, hos Athenienſium legatos, ita loquentes, ſi everſo dominatu noſtro ipſi dominaremur, augurari, quod futurum erat. Lacedaemonios enim eorum muros diruiſſe. Aliquis tamen fortasſe malit dicere, hoc tantum eſſe ominari: cum etiam verba, quae ab aliud cogitantibus dicebantur, omen habere exiſtimarentur. At illa imprecatio Thucydidis in prooemio ab eo aliud cogitante profecta non itidem dici poſſet. Loquor autem de illis Thucydidis verbis, quibus idem Scholiaſtes eum Lacedaemoniis everſionem illorum urbis latenter imprecari ſcribit. Quis tamen eſſe eiufdem Scholiaſtae haec quoque poſſit affirmare, cum in eadem pagina Scholium, illi de imprecatione Scholio contradicens, habeamus? IDEM.

ead. l. 33. Εἰς ἀδηλότητα) Non poſſum illi aſſentiri, τύχας eſſe dicenti ἀδηλότητα, id eſt incertitudinem. Sic tamen & Vallae, belli enim diuturnitas ſolet pleraſque res fortuitis obiiicere. Et Virtus, diuturnitas efficit varias vices. Atqui bello cuilibet, non tantum illi, quod diuturnum eſt, incertitudo tribuitur: id eſt, incertus eſſe dicitur eius exitus: & hoc ſemper experientia confirmavit, ac quotidie confirmat. Adde, quod idem ter diceretur: nam ſequitur, καὶ ὁποτέρως ἔσται, ἐν ἀδήλῳ κινδυνεύεται. Atque ad eandem ἀδηλότητα pertinent & haec verba, quae proxime praecedunt, τοῦ δὲ πολέμου τὸν παράλογον, ὅσος ἐστίν, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι προδιὰγνωτε id eſt, Quam multa inopinata (vel, quam multa praeter exſpectationem) in bellis evenire ſoleant; aut etiam, Quam praeter exſpectationem eſſe ſoleat bellorum exitus. Accedit ad haec duo, quae adverſus expoſitionem illam attuli, quod poſtquam dixit bellum diuturnum ἐς τύχας τὰ πολλὰ (vel ταπολλὰ, una voce) περιίſταſθαι, ſubiungit, ὡν ἶſον τε ἀπέχομεν quod certe falſum erit, ſi ad ἀδηλότητα referamus. Nam ubicunque eſt bellum, falſum eſt, quod Vallae habet interpretatio, A quibus fortuitis utrique aequaliter abſumus: itidemque quod habet altera, a quibus variis vicibus adhuc utrique abſumus. Niſi dicamus, hos legatos intellexiſſe, ſe a bello abeſſe. neque enim a belli fortuitis aut a

belli vicibus variis abesse potest, nisi qui a bello abest. Quomodo igitur τύχας exponemus? Ego *infortunia* significare hic dixerim: nec mihi huius significationis exemplum ex alio Thucydidis loco afferre difficile fuerit. Belli vero diuturnitatem solere infortunia (& quidem ipsis etiam victoribus interdum) afferre, omnes historiae testantur. Libuit in refutanda expositione ista immorari, quod interpretes eam secutos esse, & multos eam, ut prima fronte rationi consentaneam, secuturos esse viderem. Spero autem fore, ut eae, quas ita examinatas reiicio, cautiorem te ad alias plerasque excutientdas, antequam a te admittantur, reddant. STEPH.

ead. l. 34. "Ομηρος) Iliad. ζ', v. 339.

ead. l. 37. "Οποῖον) Scribendum potius ὁπότερον. De hac autem expositione dicam in annot. sequente. STEPH.

ibid. Μετὰ κινδ. πρ.) Hic κινδυνεύεται significare non potest, quod ait, μετὰ κινδύνων πράττεται. Praesertim vero si praecedentium verborum expositionem cum hac iungamus, quam aliena sit ab hoc loco videbimus. Dicendum enim erit, καὶ μετὰ κινδύνων πράττεται ὁποῖον (vel potius ὁπότερόν) μέρος κινδυνεύσει. Quod si diligenter illam expositionem praecedentem consideremus, in ea hoc ipsum κινδυνεύεται explicatum inveniemus, his videlicet verbis, ἀδελόν ἐστιν. quae explicatio minime, sicut altera, reprehendenda est: nisi in eo, quod minus significanter dicitur ἀδελόν ἐστι, quam κινδυνεύεται ut minus significanter (& quidem multo minus) Latina lingua dicit, *incertum est*, quam, *in alea positum est*. IDEM.

ead. l. 38. Οἱ ἀπροβούλευτοι) Quod de universo hominum genere dicit Thucydides, ad inconsideratos & minime circumspectos restringit: sed responderet Thucydides, se ita loqui, quod a maiori hominum parte istud peccetur. *Inconsiderati* vero & *minime circumspecti* sunt, qui ab illo ἀπροβούλευτοι appellantur: & magis etiam proprie, qui non praemeditate & absque consultatione seu deliberatione aliquid agunt. Cum hoc autem male ἀνόητοι iungit, quod multo plus est: & ita quidem, ut ἀνόητοι agere multa soleant, quae non itidem agerent ii, qui tantum ἀπροβούλευτοι appellari merentur. IDEM.

Pag. 341. l. 1. Πρὸ τῶν βουλ.) Addendum hic adverbium πρότερον post τῶν ἔργων, vel potius πρότερον tantum hic ponendum est, cum verba haec non aliam vocem, quam illud adverbium, explicant. At vero genitivus τῶν ἔργων cum ἔχονται iungitur. τῶν ἔργων ἔχονται, inquit, πρὸ τῶν βουλευμάτων. Immo vero, si diligenter, quae a Thucydide dicuntur, confi-

deremus, videbimus, illum nihil cum suo πρότερον relinquere subaudiendum, & illud nobis exponere, cum ei ὕστερον opomittit. Aut si quid subaudiri debet, id certe fuerit genitivus λόγων perinde ac si diceret, πρότερον τῶν λόγων ἔχονται τῶν ἔργων vel potius, (ut plenior sit oratio) πρότερον ἢ ἀπτεσθαι τῶν λόγων, ἔχονται τῶν ἔργων, ἀπερ ὁμοίως ὕστερον χρὴν δρᾶν, καὶ μετὰ τὸ τῶν λόγων ἀφασθαι. Sed hunc genitivum λόγων Valla rationem male interpretatur. Ita enim locum hunc reddit, Qui cupide bella ineunt, prius in negotiis versantur, quae posteriora consiliis esse debebant: iidem, cum advenit calamitas, tunc ad rationem se conferunt. In qua interpretatione cum non illud solum, sed & alia peccarentur, margini hanc adscripsi, Et homines, cum proelia ineunt, opera prius capeffunt, quae posterius agenda erant: at cum aerumnis premi coeperunt, consilia instituunt. Sed ne ego quidem mihi in genitivi λόγων interpretatione satisfacio: cum potius περὶ τῶν συμβατηρίων λόγων intelligendum putem: ut hic locus ita reddatur periphrasi etiam utendo, Ac cum homines ad bella gerenda eunt, opera prius aggrediuntur, ad quae posterius veniendum erat: cum vero aerumnis premi iam coeperunt, ita ut ipsos bellorum poeniteat, tum demum sermonem de compositione iniiciunt. STEPH.

ead. l. 5. Οὗς ἐν ταῖς) Μάρτυρας οὗς ἐν ταῖς Cass. Rostg.

ead. l. 6. Ὑποηγῶσθε) Vide Stephani Append. ad scripta al. de Dial. Att. p. 185. HUDS.

ead. l. 9. Παρὰ τὰς) Πρὸς τὰς Rostg.

ead. l. 10. Διόκοντες) Malim ἀποδιώκοντες. STEPH.

ead. l. 12. Ἐμπείρους) Λεῖπει τὸ ἐμπείρους. Cass.

ead. l. 13. Γλυκὺς) E Pindaro, ut observavit Erasmus.

ead. l. 14. Ἦγουν δ' ἐλαχ.) Non γενόμενον solum, sed iunctum cum ἀν, significare potest γενησάμενον. Quod autem ἐλάχιστον exponit δ' ἐλαχίστου καιροῦ, (dicens καιροῦ pro χρόνου) non placet: ac potius non minimum bellum de maximo intelligendum puto: ut sit figura μείωσις, sive λιτότης, quae vulgo λιπτοτε perperam vocatur, ut docui in meo de abusu Graecae linguae libello. STEPH. Ἦγουν δ. ἐ. καιροῦ καὶ ἔργου γενησάμ. Reg. ἢ. δ. ἐ. καιροῦ γενόμενον Cass.

ead. l. 15. Μέχρις &c.) Huc usque (inquit) est prooemium. Atqui, cum proxime sequens periodus rationem reddat eorum, quae hic Archidamus proponit, simulque ea confirmet, ideoque ab his pendere dicenda sit, quomodo haec claudere prooemium dici possunt? Ne tamen dicere audeamus, haec verba μέχρις ὧδε τὸ προοίμιον, post participium νομίσαντα ab illo

scripta fuisse, obstant, quae in illius sequentis periodi principium annotantur. STEP.H.

ead. l. 16. Οἱ ἀγῶνες καὶ τὸ δυνατὸν) Absunt a Cass.

ead. l. 17. Πεζομάχοι) Ἐκ παραλλήλου πεζομάχοι Cass. Rostg.

ead. l. 24. Τοῦ ἔχειν χρήματα) Πένντες γὰρ ἦσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι Cass. Rostg. Deinde, quae paulo post leguntur, πένντες γὰρ, non sunt in Cass.

ead. l. 25. Ἐκ τῶν &c.) Particula negativa οὐτε his praefigenda est verbis, ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν. STEP.H.

ead. l. 26. Πένντες) Πένντες γὰρ οἱ Λακεδαιμόνες Ms. Bas.

ead. l. 27. Ὑπερφέρομεν) Quae ad hanc vocem & sequentem δ' ἡοῦν annotantur, non habet Cass.

ead. l. 34. Τὸ μᾶλλον πρόσκειται) Τὸ μᾶλλον eos haud respicit, quos intellexit hic Scholiastes. Athenienses enim sunt, quos indicat Archidamus: prae illis utique videri possent Lacedaemonii pacis ruptae auctores, si bellum suadentibus morem intempestive gererent. GRAMM.

ead. l. 36. Ὅμηρος) Homeri versum affert, quod Archidami dictum cum eo conveniat, non etiam (ut opinor) tanquam ille ad hoc alludat. STEP.H. Iliad. γ', v. 160.

ead. l. 38. Τῆς γῆς) Ante haec verba in Cass. & Rostg. est ἦν τὴν γῆν αὐτῶν τάμωμεν.

Ραγ. 342. l. 6. Προσαθροίσει) Συναθροίσει. Cass.

ead. l. 7. Ἐκείνοις δηλονότι) Desunt Cass.

ead. l. 8. Πορισμὸν ζωῆς) Verba auctoris, καὶ τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκπορίζομεθα, Scholiastes interpretatur, πορισμὸν ζωῆς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἔχωμεν, aberrans omnino a recto istorum sensu. Dixerat Archidamus, consultius fore, si aliquod temporis impenderent Lacedaemonii dissuadendo apud Athenienses bello, & de iis, quae necessaria ad bellum sibi forent, interim cauti prospicerent, προσλαβόντες ξυμμάχους Ἕλληνας καὶ βαρβάρους, quorum viribus ut etiam suas, per id temporis intervallum, quod daretur, collectas, adiungerent, hostibusque illas, quamvis non aperte bellum denuntiantes, (μὴ πόλεμον ἄγαν δηλοῦντες) non obscure tamen ostentarent, suadet hisce, καὶ τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκπορίζομεθα, quae recte satis affectu interpretes Latini, Valla, Enenckelius, & H. Stephanus in Concionib. Thucyd. Suidas: ἐκπορίζειν, ἐξουρίσκειν, συλλέγειν. Idem fere monuerat Archidamus paulo antea, in istis: καὶ τούτῳ καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐξαρτύσθαι. Idem innuit & in sequentibus: πορισώμεθα ἂν πρῶτον (scil. δα-

πάνην, sumtus ad bellum faciendum necessarios) idem denique in fine orationis: καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πέμπετε μὲν — παρασκευάζετε δὲ τὸν πόλεμον ἅμα. GRAMM.

ead. l. 10. Πορευσόμεθα) ἵνα ἐπὶ τινι semper apud nostrum est hostiliter aggredi, bellum inferre, quod per πορεύεσθαι significari adeo non potest. IDEM.

ead. l. 11. Ἑτοιμασίαν) Non habet Cass.

ead. l. 14. Διὰ τοῦ τεμεῖν) Liquere existimo, omisam esse in verbis Scholiaetae haec explicantibus negandi particulam, & scripsisse eum, διὰ τοῦ μὴ τεμεῖν αὐτῶν τὴν γῆν. GRAMM.

ead. l. 18. Ἐξαίρει τὴν δύναμιν) Quod hic scribit, Archidamum potentiam Atheniensium extollere, ut Lacedaemonios perterrefaciat, non minus ad haec, quam ad praecedentia, atque adeo ad magnam partem huius orationis pertinet. STEPH. In Cass. & Rostg. haec, εξαίρει τὴν δύναμιν, cum sequentibus annotata erant ad verba cap. 82 ὅσαι ὥσπερ καὶ ἡμεῖς. Nec tamen illis verbis satis conveniunt.

ead. l. 25. Τὴ αὐτῶν προῖδωμεν) Haec inter versus recenti manu in Cass. scripta erant; cetera in margine manu vetusta. Idem etiam alibi saepe factum, & scholia vetustiora cum recentioribus ab his, qui ea publicarunt, in unum conflata esseprehendi. In Reg. ad ἐπ' ἀμφοτέρω erat expositio καὶ νῆκην, καὶ ἥττων.

ead. l. 28. Καὶ νεμόμεθα) Dubium esse potest, an haec καὶ νεμόμεθα &c. ab ipsomet, an a librario per imprudentiam praeposita illis fuerint, σπεύδοντες γὰρ, σχολ. &c. Quod si ipsummet hoc ordine ista collocasse credamus, scripsisse καὶ γὰρ νεμόμεθα, verisimile fuerit. STEPH.

ead. l. 29. Ἐνδοξότεραν) Ἐνδοξοτάτην Cass. quod in Thucydide pro εὐδοξοτέρων scribi posse putabat Stephanus.

ead. l. 31. Ὑποστικτέον) Videndum, ne alio pertineat haec de interpungendo admonitio: nisi dicamus, illud quod sequebatur exemplar, non haec verba σπεύδοντες τε γὰρ &c. sed alia illis μὴ αἰσχύνομεν subiuncta habuisse; cum aliqui de re manifesta admonere supervacaneum esset. STEPH.

Pag. 343. l. 1. Ἀσαφὲς τὸ χαρίων ποιεῖ) Scribit, *nominum enallagen* locum hunc obscurum reddere; cum αἰδῶ & σωφροσύνην, tanquam synonyma, eadem de re dicat, & tamen diversum illis usum dare videatur. Nec minus σωφροσύνην atque εὐκοσμίαν eandem illi rem significare, nos admonet. Quod igitur uni rei eodem in loco sua appellatio mutatur, hoc vocat *nominum enallagen*. Sed quaedam in hoc scholio mendosa sunt,

quaedam etiam illi defunt. Inter mendosa pono vocabulum τὴν λέξιν. Sensus enim poscit, ut τὰς λέξεις scribamus, cum de duabus loquatur, sicut paulo post de aliis duabus loquitur. Post illa autem verba δεῖ οὖν οὕτω νοεῖν, non dubium est, quin aliquid omissum fuerit. cum enim sequi debeant verba, quae doceant, quomodo locus sit intelligendus, (nam verba illa, δεῖ οὖν οὕτω νοεῖν, sunt promittentis se hoc docturum) tamen ista, quae subiunguntur, πολεμικοὶ τε γιγνόμεθα καὶ εὐβουλοὶ, διὰ τὸ εὐκόσμον, non alia quam Thucydidis sunt verba, nec ordine alio collocata. Fateor alioqui, illa verba, πολεμικοὶ τε γιγν. & quae sequuntur, videri etiam posse, non tanquam expositionem ab illo proponi, sed tanquam ea, quae nobis sit expositurus, his quae subiungit, ἀνάγκη γὰρ τοὺς εὐκ. &c. Verum hic aliquid est iis, quae annotavit, non satis consentaneum. Si enim τὸ εὐκόσμον (pro quo εὐκοσμίαν paulo ante posuit) & σωφροσύνη de una eademque re dicuntur, quomodo εὐκόσμοι σωφροσύνης πλείστον μετέχειν dicentur?

Adiuvens igitur hoc scholium, dico, primum quidem, τὸ μὲν referendum esse ad πολεμικοὶ & perinde esse, ac si dictum esset πολεμικοὶ μὲν. Deinde, haec, quae sequuntur, ὅτι αἰδῶς σωφροσύνης πλείστον μετέχει, αἰδοὺς δὲ εὐψυχία, non secus accipienda esse, quam si iisdem eadem de re utendo verbis, dictum esset, ὅτι αἰδῶς τοῦ εὐκόσμου πλείστον μετέχει, αἰδοὺς δὲ εὐψυχία. Verum & alia enallage simul observanda est in eo, quod cum πολεμικοὶ dixisset, tamen, perinde ac si dictum fuisset εὐψυχοὶ, subiungitur εὐψυχία. Totus denique hic Thucydidis locus non aliter a nobis intelligatur, quam si ita scriptus esset, εὐψυχοὶ τε καὶ εὐβουλοὶ διὰ τὴν σωφροσύνην γιγνόμεθα. εὐψυχοὶ μὲν, ὅτι αἰδῶς σωφροσύνης πλείστον μετέχει, αἰδοὺς δὲ εὐψυχία. STEPH.

ead. l. 3. Ἐμφασιν παρέχει) Hoc exponit Stephanus in Pro-
parasceue pag. 18 sq.

ead. l. 7. Τοὺς εὐκ.) Suspiciari quis possit, scriptum ab illo fuisse, τοὺς πολεμικοὺς σωφροσύνης πλείστον μετέχειν. quomodo enim ferri possit scriptura haec, τοὺς εὐκόσμους σωφρ. πλ. μετέχειν, non video: cum (ut ante dixi) velle, τὸ εὐκόσμον (sive τὴν εὐκοσμίαν) non aliud esse, quam σωφροσύνην, deinde dicere τοὺς εὐκόσμους πλείστον μετέχειν σωφροσύνης, sibi constare non sit. Perinde enim fuerit, ac si τοὺς σώφρονας πλείστον μετέχειν σωφροσύνης aliquis diceret: cum necesse sit, εὐκόσμους & σώφρονας eosdem esse, si τὸ εὐκόσμον (sive εὐκοσμία) & σωφροσύνη eadem sint. STEPH.

ibid. Διὰ τὸ εὐκοσμ. &c.) Scribo, διὰ τὸ τοὺς εὐκόσμους, καὶ αἰδήμονας εἶναι. STEPH.

ead. l. 10. Ὅμηρος) Homeri versus non recte tanquam testis eius, quod dixit, citari videtur. Neque enim hoc versu fortitudo sive animositas verecundiae plurimum habere, (quod tamen versu hoc vult confirmare) sed ex iis, qui verecundi sunt, plures evadere incolumes, quam interfici, dicitur. STEPH.

ead. l. 11. Ἡ ἐπέφανται) Haec non sunt in Cass. δ' ἀνδρῶν est in Homer. Iliad. ε', v. 563; τ' ἀνδρῶν Iliad. ε', v. 531.

ead. l. 14. Παιδευόμεθα ὥστε) Cum παιδευόμεθα infinitivo iungi possit, ac debeat etiam, absque particula ὥστε, suspicor inter haec verba aliquid deesse. Sed quoniam, quidnam illud sit, assequi coniectura nequeo, de meo aliquid afferam. Videtur itaque locus hic ita exponi posse, (illa quidem certe Scholiastae verba ad meam expositionem accommodando) οὐ παιδευόμεθα μέχρι τοσαύτης πολυμαθείας ὥστε ὑπεροῶν τῶν νόμων. Vel ita, οὐ παιδευόμεθα οὕτω μέγα περὶ τῆς μαθήσεως ἡμῶν φρονεῖν ὥστε ὑπεροῶν τῶν νόμων. Crediderim tamen, hunc Scholiastem brevius esse locutum: ut certe possit quispriam multo brevius loquens, dicere, οὐ παιδευόμεθα τοσούτον ὥστε ὑπεροῶν &c. Scio alioqui, non defore etiam, qui nihil inter παιδευόμεθα & ὥστε desiderari, sed hoc adverbium παρελκόντως ante infinitivum positum esse putent. Apud Thucydidem certe in diversis loquendi generibus πλεονάζειν id observavi. Animadvertendum est autem, participium παιδευόμενοι apud Thucydidem debere resolvi in verbum παιδευόμεθα, praecedente particula ὅτι cum, sicut dixerat, πολεμικοὶ μὲν (nam duas hasce voces illis duabus ἰσοδυναμεῖν, & pro illis positas esse, ostendi) ὅτι αἰδῶς σωφρ. πλεῖστον μέτεχει, ita sequi deberet, εὐβουλοὶ δὲ, ὅτι ἀμαθέες. τῶν ν. τῆς ὑπεροῆς. παιδευόμεθα. STEPH.

ead. l. 21. Ψηφίσματα τῶν λόγων) Inter ψηφίσματα & genitivum τῶν λόγων aliquid deesse suspicor. nam ψηφίσματα cum hoc genitivo τῶν λόγων non satis apte iungitur. Ac suspicionem auget, quod sequitur, οἱ γὰρ λάκωνες, βραχυλόγοι. quorum enim, de psephismatis loquens, βραχυλογίας mentionem faceret? IDEM.

ead. l. 22. Ὡς τῶν Κορινθίων) Hoc Scholium, ὥς τῶν Κορινθίων οὕτως ὄντων, scriptum esse puto in haec verba, καὶ μὴ, τὰ ἀχρεῖα ξυνετοὶ ἀγαρῶντες & deesse ξυνετῶν quo adiecto scribendum sit, ὥς τῶν Κορινθίων οὕτω ξυνετῶν ὄντων. Sed aliquis

forte & aliud mendum huic subesse loco, & Ἀθηναίων pro Κορινθίων substituendum esse dicat. STEPH.

ead. l. 23. Ἀντὶ τοῦ &c.) Aliud significare Thucydidem, cum dicit τοὺς πέλας, antea docui. IDEM.

ibid. Ὁ δέ τε &c.) Mirum, ni aliam apud Thucydidem lectionem secutus sit, aut hoc Scholium aliter scripserit. quomodo enim alioqui vel quod de particula τε, vel quod de vocula οὐ scribit, verum comperiri possit? IDEM.

ead. l. 24. Ἦν ἢ οὕτως ἢ σύνταξις) Infeliciter rem egit Scholiastes, syntaxin proponendo suam verborum Thucydidis, νομίζειν δὲ τὰς τε διανοίας τῶν πέλας παραπλησίους εἶναι. Neque enim in hisce locum habet particula negans οὐ, quae in sequenti commate reperitur. Sed coniungenda haec cum superius dictis ita, ut, in quo consistat εὐβουλία Lacedaemoniorum, declaretur per partes. Sic nimirum εὐβουλοὶ & hic dicuntur, καὶ οὕτως παιδεύμενοι ὥς νομίζειν τὰς τε διανοίας τῶν πέλας παραπλησίους εἶναι, καὶ &c. H. Stephanus in Concionibus Thucyd. p. 62 vertit, alios vere eadem, quae nos, sentire iudicemus. Ita nempe is, ut & ceteri interpretes Latini τοὺς πέλας per alios reddiderunt, secuti in hoc Scholiasten, qui τῶν πέλας ἀντὶ τοῦ τῶν ὁμοίων ἀνθρώπων hic poni asserit. At magis arident nobis Gallica haec Ablancurtii, p. 77, Nous eslimons que les sentimens de nos voisins sont pareils aux nôtres. GRAMM.

ead. l. 27. Λόγῳ λέγουσιν) Aliter scriptum ab eo fuisse existimo. STEPH.

ead. l. 32. Πρὸς τοὺς λ.) Cum dicit, illum ἀποτείνεσθαι πρὸς τοὺς λόγους τοῦ Κορινθίου, ad ista verba respicere videtur, quae leguntur I, 69, καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους, πολλὰ ἡμᾶς ἤδη τοῖς ἁμαρτήμασιν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τῇ ἀφ' ἡμῶν τιμωρίᾳ περιγεγενημένους. STEPH.

Pag. 344. l. 4. Μὴ πὼς φθάσαντες) Haec verba διὰ ἰσχὺν refert ad illud, quod dixit, βουλεύσωμεν, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν cum tamen non dubium sit, quin ad proxime praecedentia referantur. IDEM.

ead. l. 6. Τοὺς μὲν λόγους) Τὸν σκοπὸν φησὶ τοῦ λόγου. Cass. In Rostg. annotatum erat: ταύτης τῆς δημηγορίας μέμνεται Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγέγμασι. Est ibi pag. 1437 ed. Steph. Καθόλου δὲ ὁ μὲν ὅγκος καὶ τὸ μέγεθος τῶ πολιτικῷ (λόγῳ) μᾶλλον ἀρμόττει. παράδειγμα δὲ, οἷτε φιλιπτικοὶ, καὶ τῶν Θουκυδίδου δημηγοριῶν, ἢ Σθενελαΐδα τοῦ Ἐφόρου, καὶ Ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως ἐν Πλαταιαῖς, καὶ Περικλέους ἢ μετὰ τὸν λοιμὸν.

ead. l. 10. Τὸν ἀριθμὸν) Eadem omnino verba exstant in Suida. Vide Meurfii Miscell. Lacon. l. 2, c. 4, & Valesii notas ad Excerpta Polybii, p. 343. HUDS.

ead. l. 11. Πόλεως) Πολιτείας Rostg.

ead. l. 16. Ἐπειδὴ &c.) Scribendum puto, ἐπειδὴ οἶδε οὐκ ἔτι μέλλ. An autem verisimile sit, Thucydidem hoc vocabulum subaudiendum reliquisse, ad Thucydidem dixi. Ceterum quamvis nolit μέλλουσι exponi βραδύνουσι, tamen μελλήσομεν expofuit ὑπερθεσόμεθα. STEPH. Duplici hic nomine Scholiastes censuram meruit, cum quod coniunctionem ἐπειδὴ verbis auctoris praefigendam voluit, clarioris sensus gratia, tum quod verbum μέλλουσι negavit ea significatione positum, qua βραδύνουσι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου. Utrumque sane erravit. GRAMM. Τὸ γὰρ μέλλουσι οὐχὶ ὥσπερ ἐπὶ τοῦ βρ. Caff. & Rostg. De ellipsi τοῦ ἐπειδὴ egit Steph. hic in Nota ad Thucydidem, quam in Var. Lect. contulit Hudf.

ead. l. 17. Οὐχὶ ἐπὶ) Οὐκ ἐπὶ Mf. Baf.

ead. l. 18. Ταῦτα πάλιν πρὸς Ἀρχίδαμον ἀποτείνει) Cum dicit πάλιν, significat etiam ante huiusmodi quid a se annotatum esse. Sed hoc in editis non invenias. In Rostg. post verba, quae ad l. 6 huius pag. descripsi, addebatur: τοῦτο πρὸς Ἀρχίδαμον λέγοντα ὡς δεῖ βραδύνειν, quae quidem non ad illum locum, sed ad verba Thucydidis οὐδὲ μελλήσομεν τιμωρεῖν pertinent.

ead. l. 20. Πῶς ἂν.) Deest fortasse huic loco particula μόνον, & pro ἀλόγια substitutuendum est ἀλογα. Illa enim χρήματα & νῆες, sunt ἄψυχα & ἀλογα: tertium autem, ἵπποι, non ἄψυχον quidem, sed ἀλογον & ipsum est. Verum hic considerata praeterea est antithesis, cuius fortasse mentionem factam inveniremus, si Scholium integrum esset. nam Atheniensibus quidem ἐμαρτύρησε μόνον ἄψυχα καὶ ἀλογα τινά: at suis Lacedaemoniis χρήματι καὶ ἔμψυχον καὶ λογικόν: videlicet ξυμμάχους ἀγαθούς. STEPH.

ead. l. 25. Οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ βοῇ) Οἱ Λακ. τῶν παρόντων ἂ. β. Mf. Baf. Mox post ἡσυχάζουσι τινες idem addit τινὲς δὲ βοῶσιν ἐπαινοῦντες τὰ εἰρημένα.

ead. l. 30. Ἐπαγαγεῖν) Scholium hoc ad omnia ista verba pertinet, βούλεσθαι δὲ, καὶ τοὺς πάντας ξυμμάχους παρακάλεσαντες, ἤψον ἐπαγαγεῖν. STEPH.

ead. l. 33. Διαπράξ.) De significatione, quam priore loco tribuit verbo διαπράξασθαι, minime dubitandum est: at de illa, quam posteriore, dubitare cogor. IDEM.

ead. l. 36. Χρηματίζαι) Suidas in χρηματίζαμενοι. Mox προ
 μὲν ἔστι Mf. Baf. μὲν γὰρ ἔστι.

ead. l. 38. Ἰδική &c.) Vult, opinor, significare, quod de
 alia quadam voce scribit, peculiarem esse Thucydidi: sed
 ἰδιάν ibi, non ἰδικήν, dicit. Potest autem dici peculiaris illi ea
 vox, qua ante illum usus nemo fuisse, etiamsi postea alii,
 eius exemplo, usi fuerint. STEPH. Suidas in διαγνώμη, ἡ λέ-
 ξις ἰδικὴ Θουκυδίδου.

Pag. 345. l. 7. Θαυμαστικὸν) Observa, illum in his verbis
 ὑπὸ Ἑλλήνων admirationem constituere, sicut ante pag. vide-
 licet 337 l. 29 constituerebat in his, τοιοῦτου μέντοι τούτου ξυμ-
 βάντος, καὶ σαφ. &c. Legimus enim ibi, θαυματικῶς τούτο
 φησίν sed θαυμαστικῶς scribo. STEPH.

ead. l. 8. Χώρας) Vocabulum χώρας locum hic non habere
 nemo non fatebitur, ut opinor: sed quid pro eo reponemus?
 Multis forsitan non displicebit μόρας quod si de facto Lace-
 daemoniis peculiari loqueretur, valde mihi placeret μόρας.
 Verum, in quemcunque genitivum ille mutetur, simul etiam
 pro αὐτοὺς scribendum est αὐτῶν. IDEM.

ead. l. 11. Χειμῶνα διαβιάσ.) Aut mendose scriptum, aut
 omnino novè, ut opinor, dictum διαβιάσαντες cum illo ac-
 cuf. χειμῶνα. IDEM.

ead. l. 14. Ἐκ Σαλαμῖνος) Καὶ ἐκ Σαλαμῖνος. Rostg.

ead. l. 15. Περιουσίαν) Scribo οὐσίαν & praepositionem πε-
 ρὶ ex vocabulo περιούσαν, quod apud Thucydidem est, irre-
 pisse puto. STEPH.

ead. l. 16. Κυριώτερον) Scribendum reor κυριώτερον. *Discri-*
men posuit (inquit) inter urbem & muros. Et magis proprie πόλεως
appellationem de domibus accipere videtur, Thucydides videlicet.
Sed possit etiam nomen esse κυριώτερον, hoc sensu, Et magis
proprium videtur, πόλεως (id est urbis) appellationem de domibus
accipere. Rationem autem addit, urbem enim muris non cinctam
Lacedaemonii incolebant. Hinc nimirum vult probare, πόλιν di-
ci posse, & quae domos tantum, non etiam muros, seu
moenia, habeat. IDEM.

ead. l. 18. Ὅμηρος) Nisi totus Homeri locus afferatur, si-
 milem in eo esse usum nominativi pro genitivo, cognosci non
 potest. Est igitur adeundus locus, qui exstat Odyssaeae libro
 μ', v. 73. Afferens autem istum Homeri locum, assentiri vi-
 detur iis, qui talem structuram σχῆμα Homericum vocant:
 cum tamen ipsemet alibi schema Atticum esse scribat. IDEM.
 Vide, quae ad Thucydidem IV, 70, annotata sunt.

ead. l. 22. *Περὶ βολος δηλονότι*) Non intelligo cum Scholia-
sta & interpretibus Latinis & Gallicis ad verbum *ξυνειστήκει*
nomen *περίβολος*. Et cur, si istud voluisset auctor, potius non
dixisset *ξυνειστήκεισαν*, cum plurali mox numero efferat *τοὺς*
περιβόλους? Mihi certe ὅσοις *ξυνειστήκει* nihil aliud est, quam
ad quoscunque foedus Ἑλληνικὸν & societas pertinebat, vel quibus
societatis cum Lacedaemoniis & reliquis Peloponnesiis intercedebat.
Populi enim & civitates Graeciae, quotcunque ex conven-
tione & foedere contra communem Graecorum hostem, Me-
dum, stabant, sive intra seu extra Peloponnesum essent, u-
num constituiebant σύστημα. Neque enim ii, qui ab hoc foe-
dere & societate exclusi essent, de diruendis iidem muris suis
solicitari erant. Ceterum ad significationem τοῦ συνίστα-
σθαι, quam suppono, probandam exempla nemo Graecae
linguae gnarus, ut puto, requireret, quippe quae satis ma-
gna copia Historici suppeditabunt, ipsumque Thucydidei o-
peris initium hoc dabit: καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν *ξυνιστάμενον*
πρὸς ἑκατέρους. Et certi sumus, de sensu, quem dedimus hisce
ὅσοις *ξυνειστήκει*, litem a nullo peritiorē nobis movendam
esse. GRAMM.

ead. l. 28. *Διὰ δὲ τοῦ ὕπ.*) Nimis longe petita videtur haec
nominis ὕποπτου expositio: sicut & nimium subtiliter inqui-
rit (meo quidem iudicio) in illud loquendi genus τὸ βουλόμε-
νον τῆς γνώμης. cum & alibi hunc genitivum apud Thucydi-
dem παρέλκειν videamus. Ideoque hanc Vallae interpretatio-
nem probo, quid vellent ac suspicarentur, non patēfacientes illi
quidem Atheniensibus. Ac ne hoc quidem placet, ἐν δὲ τοῖς ἐναν-
τίοις καὶ τὸ ὑπονοούμενον ἀποκρύπτεται. nam etiam ἐν τοῖς φι-
λοῖς hoc fieri nonnunquam videmus. STEPH.

ead. l. 29. *Οἶον, ἐξ ἧς*) Σημεῖον, ἐξ ἧς Mf. Baf.

ead. l. 36. *Ἐπέρχεται*) De ista verborum ἐπέρχεσθαι & παρ-
έρχεσθαι differentia in proxima dicam annotatione. STEPH.

ead. l. 37. *Οὐκ ἀκριβὴς ἡ παραγραφή*) Hoc scholium ad hanc
loci istius partem nullo pertinere modo potest: cum in eo de
duobus verbis agatur ἐπέρχεσθαι & παρέρχεσθαι, de quibus
& modo dictum fuit. Nec dubito, quin illa παραγραφὴ, quam
ἀκριβῆν fuisse negat, de his ipsis verbis ageret. Cum autem de-
pravatus sit hic locus, videor mihi assequi coniectura, quo-
modo suae integritati sit restituendus, quamvis non assequar
itidem, quid illa παραγραφὴ censura dignum iudicaret. Nam
si pro his αὐτοὺς γὰρ οὐ τοὺς, scribarur αὐτὸς γὰρ οὕτω, locum
hunc, paucis mutatis, restitueris. Sed post λέγει ponenda tan-

tum hypostigme fuerit. Sequuntur enim verba, quae ipsum (Thucydidem videlicet) de Atheniensibus dixisse scribit. Ac de illa quidem paragraphæ dicam & postea. Quod autem de differentia verborum *παρελθεῖν* & *ἐπελθεῖν* addit, verum non puto: ideoque merito, tanquam rem sibi quoque dubiam proponens, dicit *μήποτε*. Sed occasionem suspicandi, talem esse verbi *ἐπέρχεσθαι* significationem, praeuisse illi videtur hic locus, in quo, *οὐκ ἐπέρχεται ἐπὶ τὸ κοινόν*, de eo dicitur, qui per multos iam dies *ἔρχεσθαι* distulerat. Atque ut hic dixerat *ἐπέρχεται*, ita huius verbi participio utens dicit paulo post de eodem Themistocle, *ἐπελθὼν τοῖς Λακεδαιμονίοις*. Ad verbum autem alterum *παρέρχεσθαι* seu *παρελθεῖν* quod attinet, ne illud quidem, quod de eo dicit, videlicet significare τὸ αὐτίκα, ex eo, quem attulit, loco probari potest. Ad praecedentem vero illam differentiam ut veniam, qua traditur, *ἐπέρχεσθαι* quidem de peregrino; at *παρέρχεσθαι* de cive dici, in ea, quantum ad verbum *ἐπέρχεσθαι* attinet, respici constet ad usum, quem habet *ἐπέρχεται*, ad illud inquam respici, quod hic de peregrino dictum sit: sed considerandum erat, non minus de peregrinis dictum esse supra *παρελθόντες* p. 337. Sic autem & aliae inter quaedam vocabula differentiae ab hoc Scholiaste afferuntur, quibus non sine cautione assentiendum est. Nunc vero audi, quid mihi in mentem de illa paragraphæ venerit. Suspicio, hanc annotationem, qua differentia verborum *ἐπέρχεσθαι* & *παρέρχεσθαι* traditur, adscriptam illi Thucydidis loco, qui habet ista verba, *ὅτι οὐκ ἐπέρχεται ἐπὶ τὸ κοινόν*, appellari *παραγραφὴν*. Ideoque post verba illa, *ἐπέρχεται ὁ ξένος, παρέρχεται ὁ πολίτης*, (quae sint illius *παραγραφῆς* verba) hanc eius reprehensionem (expunctis illis duabus ex Thucydide sumtis vocibus αὐτοὺς ὑπολειφθῆναι) sequi debere, *οὐκ ἀκριβὴς ἡ παραγραφὴ* ut reprehensor ille & velut censor, qui hic introducit, illi de horum verborum differentia annotationi eum ipsum Thucydidis locum opponere, deinde in vicem illius differentiae aliam a se excogitatam substituere dicatur. STEPH. Vid. ad Schol. pag. 337.

Pag. 346. l. 2. Κατ' ἀρχὰς) Haec omittunt Suidas in *παρελθεῖν*, & Scholiastes Demosthenis ad orationem *περὶ τῶν ἐν Χερρόν*. p. 58. Contra a Scholiaste Cass. absunt illa, *χρόνον διαπραξασθαι*. Et possunt abesse sine damno sententiae. Scholiastes Demosthenis etiam habet *χρόνον δὲ, τοῦτο*. Salmasius ad Achillem Tatium pag. 664 ita citat: τὸ ἀναβαλλόμενον χρόνον διαπραξασθαι.

ead. l. 5. Τοῖς ὀφθαλμοῖς) Defendam hic nostrum Scholiasten adversus eam, quae in promptu esse videtur, reprehensionem. *σκεψάμενοι* enim ab illo ita exponi, *ιδόντες τοῖς ὀφθαλμοῖς δηλονότι*, quis primo aspectu non carpat? Sed vicissim in promptu est defensio, si quis attente verbum Thucydidis cum illa explicatione conferat. nam qui inepte adderetur dativus post *ιδόντες*, nequaquam inepte addi dici potest post *σκεψάμενοι* id est, nos de illo tanquam subaudiendo admoneri, ad ponendum inter alteram vocabuli illius significationem & hanc (quae alioqui rarior est) discrimen. STEPH. Add. quae annotat in Proparaceue pag. 34.

ead. l. 12. Τὸ σχῆμα πλάγιον) Ita vocare videtur eam orationis structuram, quae talis est, ut oratio vel *δινηματικὴν* vel *μημητικὴν* formam habeat. Vide plura in mea, quae proxime sequitur, annotatione. STEPH.

ead. l. 14. Κακῶς) Haec verba, *κακῶς καὶ τοῦτο παραγράφεται*, & quae illis subiunguntur, alicuius sunt itidem censorie hanc *σημείωσιν* (si ita vocanda est) reprehendentis, τὸ *σχῆμα πλάγιον. δύναται γὰρ καὶ ὡς ἀπὸ θεοῦ. &* verba haec *παραγραφὴν* vocantis. Atque ideo dicitur non *τοῦτο*, sed *καὶ τοῦτο*, quod alia iam *παραγραφὴ* paulo ante reprehensa fuerit: ea videlicet, de qua meam & ipse sententiam protuli. Quod si & de hac proferenda est, non immerito eam reprehendi dixerim. Quomodo enim ita locutus Thucydides dici potest, ut illa vel tanquam ab ipso, vel tanquam in Thucydidis persona dicantur? nam si Themistocles loquens induceretur, non diceretur, ἢ μὲν πόλις σφῶν, sed potius ἢ μὲν πόλις ἡμῶν deinde non βούλονται, sed βούλεσθαι, omisso etiam nomine *Λακεδαιμόνιοι* quin etiam alia aliter in sequentibus efferrentur: ac talis denique oratio Themistoclis esse deberet, ἢ μὲν πόλις ἡμῶν τέτ. ἤδη, ὥστε ἰκανὴ εἶναι σ. τοὺς ἐνοικ. ἐν αὐτῇ. εἰ δέ τι βούλεσθε ὑμεῖς ἢ οἱ ξυμ. πρὸς παρ' ἡμᾶς, ὡς πρὸς διαγ. τοιοῦτον ἔρχεσθε τὰ τε σφίσιν αὐτοῖς ξ. καὶ τὰ κοινά. At in sequentibus habemus *ἔφασαν*, tanquam non a Themistocle solo, sed ab aliis simul illa dicerentur. Enimvero alius hic modus superest. nam merito quidem, uti dixi, *παραγραφὴ* illa reprehensa fuit, quae ambiguitatem constituit, ubi nulla est, (non futuram tamen ullo modo periculosam, ideoque censura haud dignam) sed cum hic reprehensor dicere debuerit, *ἀντικρὺς γὰρ τοῦ Θεουκιδίδου ἐστὶν ἡ φωνή*, dicentem audimus, *ἀντικρὺς γὰρ τοῦ Θεμιστοκλέους ἐστὶν ἡ φωνή* cum tamen, non posse haec in Themistoclis persona dici, aperte o-

stenderim. Aut igitur librarium Θεουκιδίδου in Θεμιστοκλέους inutasse, aut illum Scholiastem non satis attente locum expendisse, & dum illius παραγραφῆς auctorem reprehendit, (merito alioqui, ut ante docui) ipsi quoque aliquid reprehensione dignum excidisse, dicendum est. STEPH. Κακῶς καὶ τοῦτο, & omnia quae deinde in edd. leguntur usque ad πρέσβεις πέμπειν, absunt a Cass.

ead. l. 21. Κατὰ κοινοῦ τὸ ἐδόκει) Male. Non enim ἐδόκει, sed ἐφασαν κατὰ κοινοῦ hic intelligendum. GRAMM. Ἀπὸ κοινοῦ Mf. Bas. & rursus in Scholio sequenti.

ead. l. 27. Ἴσον τῶν ἄλλων) Observandum hic quoque ἴσον cum genitivo, ἴσον τῶν ἄλλων, pro ἴσον τοῖς ἄλλοις: ne altero in loco librarii errorem esse putemus. Simul etiam illud κατ' ἐκείνους pro ὁμοίως ἐκείνοις, aut etiam ἴσως ἐκείνοις, id est, aequae atque illos, de quo admoneam dignum esse videtur. Immo vero totum hoc scholion dignum censeo, quod Latine interpreter: cum eo locus alioqui obscurus optime exponatur. Perinde igitur esse dicit hic Scholiastes, ac si legati illi haec loquerentur: *Nisi muros sicut ceteri habeamus, ne eandem quidem in bellis sententiam habituri sumus. Fortasse enim, cum hostes venerint, nos quidem non pugnandum, sed compositionem faciendam censebimus, quod muris careamus: at ceteri, dimicandum. Fieri enim non potest, ut qui ceteris par non est, aequae atque illi bono sit animo, & eandem sententiam ferat. Intellige autem qui ceteris par non est, vel aequalis, viribus. At ubi verti, ne eandem quidem in bellis sententiam habituri sumus, eam, quae hic est, lectionem minime secutus sum, sed πολέμοις in πολέμοις mutavi.* STEPH. Κατ' ἐκείνους non sunt in Cass.

ead. l. 34. Μηχανῇ) In marg. Rostg. ad vocem οἰκοδομία scriptum erat, τὸ οἰκοδομία τινὲς ὀξύνουσι.

ead. l. 37. Ἀπὸ βύσσεων ἀνδρ.) Fortasse haec expositio ad vocem λίθοι potius, quam ad στήλαι, pertinet. STEPH.

ead. l. 38. Γεγλυμμένοι) Ἐγγεγλυμμένοι Mf. Bas. Rostg. Melius quam γεγλυμμένοι.

Pag. 347. l. 1. Ὀμηρος) Odyss. σ', v. 358: Hoc abest a Cass.

ead. l. 4. Ἀρξάμενος &c.) Fallitur in eo, quod ὑπῆρκετὸ personale verbum esse putat, id est, verbi personalis locum hic habere: cum impersonale esse vel ex eo appareat, quod dicit ἐπὶ τῆς ἐκείνου ἀρχῆς. si enim de Themistocle illud intelligi voluisset, non ἐκείνου, sed ἑαυτοῦ dixisset. STEPH.

ead. l. 6. Πρὸ δὲ τῶν Μνησικῶν) Vide notas ad Chronicon Marmoreum p. 78. HUDS.

ead. l. 10. Δύναμιν, ἢ γουν θαλασσίαν) Defunt Cass.

ead. l. 16. Τπαντ.) Pro ὑπαντάσαις & συνεζευγμέναις scribo ὑπαντῶσαι & συνεζευγμέναι, ut his participiis exponatur illud ἐναντίαι. STEPH.

ead. l. 17. Διὰ τὰ μεγέθη τῶν λίθων) Διὰ τὰ μήκη τῶν λίθων καὶ τὰ μεγέθη Mf. Baf.

ead. l. 21. Ἀποτροπὴν ποιεῖν) Verbum ἀφιστάναι exponendo ἀποτροπὴν ποιεῖν, (quae expositio parum placet) accusativus ἐπιθέσεις, quo explicatur vocabulum Thucydidis, in gen. vertendus erat, dicendumque, ἀποτροπὴν ποιεῖν τῶν ἐπιθέσεων. STEPH. Pro ἀποτροπὴν ποιεῖν Cass. habet ἀποπέμπειν.

ead. l. 22. Ἐπιθέσεις) Haec vox ἐπιθέσεις, expositioni vocabuli Thucydidis adhibita, ostendit, eum alteram lectionem, videlicet ἐπιβολὰς, agnovisse. STEPH.

ead. l. 24. Νοήσας. διὸ καὶ ναύμ. ἐκαλεῖτο) Non sunt in Cass.

ead. l. 25. τοὺς Πέρσας) Rectior esset huius loci scriptura haec, τοῖς Πέρσαις ῥᾶον εἶναι διὰ θαλάσσης ἢ διὰ γῆς ἔρχεσθαι. STEPH.

ead. l. 28. Τῇ γνώμῃ δηλονότι Θεμιστοκλέους) Hoc scholion supervacuum esse censet Stephanus in Proparafceue p. 13.

ead. l. 36. Κατοχάλασαν) Nec κατοχάλασαν possum admittere, nec, quod illi substituere possum, verbum invenio. Quid si vero κατεναυμάχησαν substituendum dixerim? STEPH.

ead. l. 38. Πόλει προσκαθεσθῆναι πολεμίους) Τῇ πόλει προσκαθεσθῆναι τοὺς πολ. Mf. Baf.

Pag. 348. l. 1. Τὸ τελέως καταβαλεῖν τὴν π.) Τὸ εἰ καὶ εἰσέλθοντας αὐτοὺς καταβαλεῖν τέως αὐτὴν τὴν π. Mf. Baf. Καταλαβεῖν Cass. & Rostg. Ita coniecerat Aem. Portus, & in Suida, in quo eadem leguntur v. πολιορκῆσαι, e Mff. restituit Kusterus.

ead. l. 7. Ἐφάνη) Pro ἐφάνη, (quod ferri non potest) φανεῖν scribendum videtur. Nisi forte illum his verbis ἢ ἂν φανῇ illa ἢ φαίνοιτο exponere maluisse putandum est. Dixi autem, illud ἐφάνη non posse ferri, quod nullo convenire modo queat cum καταστησόμενοι: at cum καταστησάμενοι (si locum habere hic posset) conveniret quidem ἢ ἐφάνη, sed Thucydides ei non videtur subiuncturus fuisse ἢ φαίνοιτο. STEPH.

ead. l. 16. Ὁ ἐστὶ δημόσια) Defunt Cass.

ead. l. 27. Χείρους τῶν πρ.) Inter χείρους & τῶν Λακωνικῶν πραγμάτων aliquid deesse fateamur necesse est. Fortasse autem τὸ ἐλλειπὲς ita suppleri possit, καὶ χείρους περὶ τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων τῶν Λακωνικῶν γένονται. Nisi διαχειρίσιν, aut aliud synonymum quis malit. Non minus certe διαχειρί-

σιν, quam aliud ullum, probaverim: quoniam Thucydidea vox est, & quidem non longe petenda, cum paulo infra ea uratur, ubi scribit, καὶ διαχειρίσει πραγμάτων. STEPH.

ead. l. 28. Ἀπαλλαξέοντες) E Thucydide laudat, & ἐπιθυμίαν ἔχοντες ἀπαλλαγῆναι exponit Suidas.

Pag. 349. l. 4. Πάντα γὰρ κοινῇ) Πάντες γὰρ κοινῶς. Rostg.

ead. l. 6. Ἐν τῇ πεντηκονταετίᾳ) Desunt Cass. Ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδῃ Reg.

ead. l. 10. Ἐμποδίζοντας) Non placet προστυγχάνοντας ita exponi: ac malim intelligere intervenientes. STEPH.

ead. l. 11. Ἡ χρόνῳ) Ἡ τόπῳ Cass.

ibid. Ἐγγραφεν) Admitti non potest ἔγραψεν, quoniam negaret, quod statim fatetur, cum dicit ἀλλ' ὅτι ὁμῶς γέγραπται. mutandum igitur illud ἔγραψεν in εἰρηκεν. nam οὐχ ὅτι ἦδη εἰρηκεν, conveniet cum his, quae sequuntur, εἰ καὶ μήπω εἴρηται. STEPH. Ὅμως non habet Cass.

ead. l. 14. Τὴν ἐκτροπὴν) Addunt Cass. & Rostg. τὴν παράβασιν, ἢ μετάβασιν.

ead. l. 18. Τὰ Τρωϊκὰ &c.) Scholium hoc non scriptum est in ista verba, ἢ αὐτὰ τὰ Μυδικὰ, sed in haec, quae praece-dunt, τὰ πρὸ τῶν Μυδικῶν Ἑλληνικά. Nam res Troianae, Amazonicae, Thracicae, res a Graecis in bello Medico (id est Perfico) gestas praecefferunt. Sed obiter addam, Vallae interpretationi deesse hic vocabulum Graecas. cum enim in ea legamus, scribentibus aut res ante Medicum bellum gestas, aut ipsum bellum Medicum, non dubium est, quin scribendum sit res Graecas, ut Thucydides post τὰ πρὸ τῶν Μυδικῶν addit Ἑλληνικά. Qua de re iam monui. STEPH.

ead. l. 20. Δύο Ἰόνες &c.) Nugas agit Scholiastes, existimans hic Thucydidem de portu Amphipoleos loqui, & aliam adhuc praeter portum istum alibi in Thracia urbem exstare eiusdem nominis: nam Eion ad ostium Strymonis sita, xxv dumtaxat stadiis (teste Thucydide l. 4, c. 102) ab Amphipoli remota, commodissime pro Amphipoleos portu haberi potest, licet emporium fuerit satis celebre: nam Ἡδὼν Lycophronis & Ἡδὼν Thucydidis diversa oppida non sunt. Berkelius ad Steph. Byzant. p. 378. HUDS.

ead. l. 21. Λυκόφρων) Vers. 417.

ead. l. 31. Ἀπὸ κοινοῦ ἐδουλώθη) Non potest tamen subaudiri ἐκάστη cum ἐδουλώθη, cum hoc verbum non dativum, sed nominativum postulet: sed hoc annotatur, quod perinde sit, ac si dictum esset, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστη, ὡς αὐτῇ

ξυνάβη. nam cum hoc ἐκάστη apte verbum ἐδουλόθη subaudiatur. STEPH.

ead. l. 32. Ἐκδραῖαι ἐκάσιον) Immo vero ἔκδραϊον ullam esse ἐκάσιον credibile non est. IDEM. Habet haec etiam Suidas in ἔκδραϊα.

ead. l. 34. Το μὴ δ. στρατεύεσθαι) Suidas v. λειποστράτιον.

ead. l. 38. Τὸ δὲ ἐν ἡδονῇ) Parum placet, quod ἐν ἡδονῇ exponit ἐν ἡλαρότητι. existimo enim, eum intelligere, illorum imperium non amplius gratum & acceptum fuisse; vel, illorum imperium non amplius eiusmodi fuisse, ut placeret. STEPH.

Pag. 350. l. 12. Παροξυτόνως) Haec quoque leguntur in Suida v. ἀντιπέραις. Addit, ἀντιπέραις Θάσσου μέταλλά ἐστι χρυσοῦ; quae pertinent ad haec verba Thucydidis ἐν τῇ ἀντιπέραις Θράκη.

ead. l. 21. Διὰ τὸ περιῖρ.) Ita Thucyd. l. 4, c. 102. HUDS.

ead. l. 28. Τοὺς δούλους &c.) Alii servos Lacedaem. Εἰλωτες dictos esse volunt ἀδ ἐλεῖν. De Helotibus vide Cragium de Rep. Laced. l. 1, c. 11, & Meurfii Miscell. Lacon. l. 2, c. 6. IDEM. Eadem, quae Scholiastes, habet Suidas v. Εἰλωτες.

ead. l. 31. Ὅσοι τῶν περίξ) Ὅσοι τῶν πρὶν Mf. Baf.

ead. l. 32. Λακεδαιμονίων) Post haec in Reg. & Rostg. ad verba ὅσα ἔδει scriptum erat, ἀναλαθόντα ἐν τῇ πολιορκίᾳ. Mox post Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων Rostg. habet, κατὰ τὸν Ἀριστείδην. Aristides verbo hanc rem tangit in Orat. II Leuctrica pag. 148.

ead. l. 35. Τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ) Hic quoque illi assentior, δὲ pro γὰρ positum esse dicenti. Possit tamen non incommode reddi Latine & particula at. STEPH.

ead. l. 36. Τῆς τέχνης δηλονότι) Haec potius pertinent ad lin. Thucyd. 3. respicit enim ad id, quod περὶ τοῦ τεύχεμα-χεῖν dictum est, quasi hoc sit τέχνης opus. IDEM.

Pag. 351. l. 5. Ἰδιῶμα) An hoc sit Thucydidis idioma, in dubium vocari potest: sed hoc saltem constat, eum & alibi hoc uti. ut I, 113, ἐφ' ᾧ τοὺς ἀνδρας κομιούνται. IDEM. Add. Stephanum Append. ad Scripta al. de Dialect. p. 130.

ead. l. 10. Αὐτοὺς βοηθεῖν) Scribe αὐτοῖς βοηθεῖν. STEPH.

ead. l. 12. Πηγαι) Plinio aliisque Pagae. HUDS.

ead. l. 17. Τῆς ἀποστο.

ead. l. 17. Τῆς ἀποστο.) Non videtur subaudiendus esse hic gen. τῆς ἀποστάσεως, cum verisimile sit, fuisse illum contentum dixisse, ἀπέστησε, quod hic exponit, ἐποίησεν ἀποστῆναι. Intelligendum igitur potius, illum imperio suo subiecisse eos, qui ipso auctore ab Artaxerxe defecerant. STEPH.

ead. l. 20. Ἰνάρχον) Scribe Ἰνάρου. HUDS.

ead. l. 27. Ἐπιδαυρίων) Addit Rostg. πρὸς Κορινθίους.

ead. l. 30. Αὕτη ναυμαχία) Αὕτη ἡ ναυμαχία Cass.

Pag. 352. l. 2. Ὑπὸ γερόντων) Non tamen dixit Thucydides, in hoc Atheniensium exercitu fuisse tantum τοὺς πρεσβυτάτους, sed & τοὺς νεωτάτους. Adde, quod totus exercitus ex his non constabat. At vero quod scribit de Corinthiis, quasi illorum exercitus ex iuvenibus tantum constaret, undenam scire potuit? STEPH.

ead. l. 5. Μετὰ βοῆς ἐξελθόντες) Ex hac expositione satis patere multi existimabunt; vocabulum ἐκβοήσαντες ab isto Scholiaste agnoscī: sed fallentur. Nam hac ipsa pag. verbum quoque ἐβοήθησαν ab illo exponi videbimus ἑδραμον μετὰ βοῆς: atque adeo βοηθῶ scimus dici quasi βοῇ δέω, id est σὺν βοῇ vel μετὰ βοῆς δέω. Quod si tamen ab illo ἐκβοήσαντες agnosceretur, ego alterum participium nihilominus huic praeferrem, vel ea de causa, quam paulo ante dixi. IDEM.

ead. l. 15. Δωριάς Ἀττικῶς) Scribendum puto Δωριάς, si est pro Δωριάς. IDEM.

ead. l. 29. Βούλονται) Ἐβούλοντο Cass. Rostg.

ead. l. 38. Ἐπὶ βλάβης) Non dubium est, quin ἐπὶ βλάβῃ scribendum sit. Non est autem, quod putemus, verbo περιέπλευσαν ullam βλάβης significationem includi: nec video, cur hac de re, videlicet hoc factum ab illis fuisse ἐπὶ βλάβῃ τῆς Πελοποννήσου, monendum lectorem censuerit, cum id, vel ipso tacente, futurum illi manifestissimum foret. STEPH.

Pag. 353. l. 8. Ἀεὶ ὥς τιμίον) Mirum, quod huius rei habeat argumentum, Thucydidem semper nomen Persae tanquam honorificum accipere. Nullum certe huius rei ne leve quidem indicium apud Thucydidem invenire potui. Quid? an dicemus, eum ad hoc respexisse, quod sicut hic, ita etiam paulo ante non simpliciter Πέρσιν, sed ἄνδρα Πέρσιν dicit? Atqui eodem modo ἄνδρα Σπαρτιάτην dicit, & aliis nominibus ἑθνικαῖς itidem illam vocem praefigit. IDEM.

ead. l. 14. Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ) Suspicietur quispiam, fortasse eum verba haec ἐν Αἰγύπτῳ post vocem πράγματα legisse: cum verisimile sit, illum alioqui suum δηλονότι post ἐν Αἰγύπτῳ positurum fuisse. IDEM.

ead. l. 22. Αὐτοὺς) Scribo αὐτόν. STEPH.

ead. l. 27. Ὑποστικτέον) Merito de hac interpunctione admonet, cum dicit, εἰς τὸ πέραν ὑποστικτέον, id est, post πέραν est interpungendum, (ita enim solet loqui, non autem praepo-

sitione μετά uti) quoniam alioqui πέραν cum sequente genitivo iungendum videretur. Quod certe a Valla factum fuit, qui vertit, & transmissa Acarnania, ad Oeniadas in expeditionem ierunt. Est autem talis haec structura, qualis cum dicitur paulo ante, τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ Φάρσαλον· & alibi τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσίνα. STEPH.

ead. l. 30. Χαίρωνειαν καὶ Κορώνην) Vocabula haec nequaquam huc pertinent: (quid enim Aegypto cum his urbibus, aut quid his urbibus cum Aegypto?) ac videndum, ne annotata essent in verba ista cap. 113, ἐπὶ τὰ χωρία ταῦτα. Ceterum alteram illam Boeotiae urbem non Κορώνην, sed Κορώνειαν, cap. 113 vocari videmus. IDEM.

Pag. 354. l. 3. Ταῦτα ταχέως) Ταῦτα τὰ χωρία. Mf. Baf. Rostg.

ibid. Ὀρχομενὸς θηλυκῶς) Masculini generis est & apud Thucydidem IV, 76, & V, 61 & 62. HUDS.

ead. l. 11. Παράσημον) Περίσημον Mf. Baf.

ead. l. 12. Ἀνακλόουθον γὰρ) Non videtur animadvertisse, genitivum absolutum esse, διαβεβηκὸς Περικλέους, aut quocunque talis genitivus nomine est appellandus: perinde ac si diceretur, μετὰ τὸ διαβεβηκέναι Περικλέα, vel, ἐπειδὴ διαβεβήκει Περικλῆς, aut διαβεβήκει. Quod cum ita sit, apte subiungitur, ἠγγέλθη αὐτῷ, minimeque ἀνακλόουθον hic esse dici potest. STEPH.

ead. l. 16. Εἰρηνικὴν ἐποίησαν) Scribendum potius καὶ εἰρηνικὴν κατέστ. STEPH.

ead. l. 17. Ἦτις νῦν Ὀρ.) Idem plane testatur Strabo l. 10 in initio. HUDS.

ead. l. 23. Καينوτομήσαι) Quae post καينوτομήσαι est inter-punctio, post πολιτείαν ponenda est. Nam καينوτομήσαι τὴν πολιτείαν illi id sonat, quod a Thucydide dicitur νεωτέρησαι τὴν πολιτείαν· cum alioqui verba haec absolute potius ponantur. STEPH.

ead. l. 25. Τῶν Ἀθηναίων) Ἀθηναίσις διὰ τοὺς ὁμήρους Mf. Baf.

ead. l. 30. Σάρδεις &c.) Vide Holstenium ad Stephanum περὶ πόλεων. HUDS.

Pag. 355. l. 1. Ἔχουσαι) Ἐχουσαι Mf. Baf.

ead. l. 3. Τρισὶ τάγμασι) Non placet haec expositio, nec posse ferri eam existimo. STEPH. Vid. Casauboni notas ad Polyb. p. 178. HUDS. Pro τάγμασιν in Cass. erat τειχίσμασι.

ead. l. 6. Ὅτι Στῆσαυ.) Hic locus ex eorum numero esse videtur, in quibus ὅτι pro σημείωσαι ὅτι dicitur. STEPH.

ead. l. 13. Το πᾶν) Dicit ἀθρόον ἐκτίσαι τὸ πᾶν, pro ἀθρόα ἐκτίσαι τὰ πάντα' perinde ac si non χρήματα, sed ἀργύριον Thucydides scripsisset. STEPH.

ead. l. 24. Ἦγουν, οὐκ ἦν.) Immo aliud sonat οὐκ ἀνασχετὸν ποιεῖσθαι, quam οὐκ ἀνέχεσθαι' ac fieri potest, ut quis ἀνέχεσθαι cogatur, quod tamen οὐκ ἀνασχετὸν ποιεῖται, id est ἡγείται, ut aliquando loquuntur. Neque vero tempus temporis responderet, nisi ἡνείχοντο scribatur. STEPH.

ead. l. 25. Τοῦ συγγραφέως ἢ λέξις) Non debuit dicere, vocabulum ἐπιχειρητέα esse Thucydidi, quod eius terminationem esse Thucydideam censeret, posito videlicet ἐπιχειρητέα pro ἐπιχειρητέον. Ac ne terminationem quidem illa, Thucydidea, id est, Thucydidi peculiaris comperietur. Nisi forte frequentior huius apud eum, quam apud quemquam alium, usus, idioma eius vocari potest, eodem enim modo apud eum παραδοτέα, & διακριτέα, & τιμωρητέα, item παριτητέα, nec non πολεμητέα, dicuntur, pro παραδοτέον, διακριτέον &c. STEPH.

ead. l. 28. Το ἐξῆς, κατὰ κρ.) Has voces κατὰ κράτος iungit illis verbis νίκην ἔσεσθαι, non autem participio πολεμουῖσι, cum tamen dici soleat πολεμεῖν κατὰ κράτος. Neque vero, si haec aenigmatica de magna illa pestilentia ab Apolline prae-dicebantur, ideo minus κατὰ κράτος cum πολεμουσι posse iungi videtur, ut significetur illam expugnatum tandem iri, si eam totis viribus oppugnarent. STEPH.

ead. l. 29. Κυρώσαι) Verbum istud ἐπαγαγεῖν, per se, id est, sine adiunctione, significare non potest κυρῶσαι' ideoque accusativum ψῆφον huic praefigere necesse est. Sic autem statim post ψηφίσασθαι exponit διὰ ψήφου ἐπικυρῶσαι. Verum quod ad priorem illum locum attinet, in quo ψῆφον ἐπαγαγεῖν dicitur, videndum, an non potius dicendum sit, ψῆφον ἐοσκέψιν significare; ut I, 125, ubi dicitur, ψῆφον ἐπάγαγον, ipsemet exponit. STEPH.

ead. l. 36. Προτιμᾶν) In hac expositione, qua προσκοπεῖν esse dicit προτιμᾶν, respicit ad προτιμῶνται, quod statim sequitur: sed hanc significationem verbum προσκοπεῖν non admittit. Ac multo aptior expositio ista videtur, providendi partes (seu prospiciendi) prae aliis suscipere; vel potius, providendi officio (seu prospiciendi) prae aliis fungi. Sed animadvertendus est alius, quam vulgaris, usus praepositionis πρὸ in verbo προσκοπεῖν, hoc quidem in loco: qualis est videlicet in προτιμῶνται. Ut enim προτιμῶνται sonat πρὸ τῶν ἄλλων τιμῶνται,

id est ὑπὲρ τοὺς ἄλλους, sive μᾶλλον ἢ ἄλλοι: ita etiam προσκοπεῖν, illi respondens, ὑπὲρ τοὺς ἄλλους σκοπεῖν, sive μᾶλλον ἢ τοὺς ἄλλους. ideoque in huius loci interpretatione non dixi tantum providendi officio fungi, sed prae alius fungi. Alioqui certe non dubium est, quin in verbo προσκοπεῖν praepositio πρὸ, vulgarem usum sequendo, non aliud valeat, quam quod Latina pro in providere & prospicere. Verum & hoc addendum est, etiam hic praepositio πρὸ in προσκοπεῖν alio, quam in vulgari usu respiciat, interim tamen simplex significationem compositi retinere, perinde ac si una eademque praepositio duos simul usus habere, sive ad res duas simul respicere possit. Quae res, si qua alia, quanta fuerit Thucydidis ad sermonis νεωτερισμὸν audacia, aperte nobis testatur. Alius enim ἐκ πάντων non minus ante προσκοπεῖν, quam ante προτιμῶνται, posuisset: hoc modo, τὰ κοινὰ ἐκ πάντων προσκοπεῖν, ὥσπερ καὶ ἐν ἄλλοις ἐκ πάντων προτιμῶνται. Quid si vero ita, Thucydidem utrobique haec verba ἐκ πάντων, aut, si non utrobique, at certe ante προσκοπεῖν, ubi magis necessaria sunt, non ante προτιμῶνται, posuisse? STEPH.

ead. l. 37. Προσφρέα) Προεδρία. Cass.

Pag. 356. l. 1. Καὶ ὁμολόγησαν) Καὶ ὁμίλησαν Ms. Bas.

ead. l. 2. Διαλλαγήναι) Haec iidem verbis leguntur in Suida v. διαλλαγήναι & ἐναλλαγῆναι nisi quod pro ἐχθροῦ ὄντος τῷ πρώτῳ φίλῳ habet ἐχθροῦ ὄντος τὸ πρότερον. Sed scripturam scholiorum merito praefert Kusterus. H. Stephanus in margine sui exemplaris Suidae, cuius usum debeo humanitati viri iuris consultissimi, & a nostris studiis non alieni, Franc. van Limborch, pro τὸ πρότερον scripserat τῷ πρότερον φίλῳ.

ead. l. 18. Ἐνίκησαν) Μάλιν ἐνίκηθησαν. STEPH.

ead. l. 19. Εὐβούλων) Potius εὐβουλοτέρων dicendum fuerit, ut in hac oppositione comparativo ἀβουλοτέρων comparativus εὐβουλοτέρων respondeat. Sed non assentior illi de hoc, ut non aliud, quam maior hostium prudentia, eius mali, cuius meminit Thucydides, causa existimetur. STEPH.

ead. l. 20. Ἐνθυμεῖται ὁμοίως οἷς πιστεύει) Observa, exponi ὅμοια tanquam adverbialiter positum: quem huius nominis usum & alibi animadvertisse mihi videor. Ceterum cum hic locus, qui ex obscuris est, varias in partes in hisce scholiis versetur, ego ab eo plane Scholiaste dissentio, quisquis est, (nam ex diversis collectam esse huius loci expositionem, vel potius, collectas esse expositiones, & ἄλλως ostendit, & alioqui multa sunt, quae indicent) qui verbo δεῖξάσθην idem signi-

ficari putat, quod ante verbo ἐνθυμεῖσθαι declaratum sit: ac potius δοξάζομεν ad dativum τῇ πίστει respicere existimo, ut perinde sit, ac si dictum esset πιστεύομεν. Nullus (inquit) res perpendit, & inito de illis consilio eas aggreditur eodem modo, quo fiduciam de illis capit. Sed contra plerique omnes de rebus, quas aggressuri sunt, tanquam tutis & felicem exitum habituris opinionem ac fiduciam concipiunt: verum postquam in eo sunt, ut cogitata exsequantur, eorum securitas, qua sibi omnia tuta promittebant, in timiditatem vertitur, & in opere medio sibi ipsis desunt. Vix enim ἐλλείπειν ausim hic reddere verbo deficere, quod non dici de iis existimem, qui animum despondent, sed de iis, quorum consilia, (quae ἐνθυμήσεις ex illo ἐνθυμεῖσθαι vocari posse videntur) consilia inquam ea, quae ad res exsequendas afferunt, illi praecedenti fiduciae minime respondent, sed omnino ei imparia sunt. Hoc denique sibi velle Corinthii videntur, *Tale est hominum ingenium, ut facile quidem fiduciam sumant de rebus, quas aggrediuntur, quod eas sibi tutas proponant, sed non eo consilio eaque providentia in illis gerendis utuntur, ut tales eas reddant, quales sibi proposuerunt.* Sed quatenam tanta esse εὐβουλία, quatenam tanta esse πρόνοια potest, ut μετ' ἀσφαλείας aggredi bellum aliquod dici possit? Minime certe convenire hoc videtur cum eo, quod ab Archidamo dictum antea fuit, (I, 80) de bello quovis generaliter loquente, *μήτε ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλὲς νομίσαντα.* tantum abest, ut in bello aggrediendo istud praecipue videndum sit, quam nobis ἀσφάλειαν proponere possimus. Nam quid hoc est, ἀσφάλειαν in bello, quo nihil magis est σφαλερὸν, quaerere? Praeter eam profecto, quam ipsa experientia nobis facit, τῆς ἀδηλότητος belli fidem, (quam ea etiam, quae Marti tribuuntur, epitheta testantur) apud hunc ipsum scriptorem cum alia huius rei testimonia habemus, tum vero istud, *ἀδηλα γὰρ τὰ τῶν πολέμων.* Quae cum ita sint, qui ἀσφάλειαν in bello quaerit, quod contra belli naturam est quaerere videtur. Respondendum puto, ἀσφάλειαν intelligi de tutis consiliis, quatenus ea in humanam prudentiam cadunt, id est, quam longe humana providentia extenditur; sive, quam longe humana mens eventura prospicere potest. Pro qua mea responsione facit, quod alicubi τὸ ἀσφαλὲς & τὸ λελογισμένον copulata inveniuntur: ut apud Dionys. Hal. lib. Antiq. Rom. IX, *ὅταν τὸ ἀσφαλὲς καὶ λελογισμένον ἦκιστα οἱ καιροὶ δέχωνται.* STERH. Apage utriusque (nam gemina hic occurrit) expositionis taediosas nimis subtilitates. Verba auctoris sunt: *ἐνθυμεῖται γὰρ οὐδείς ὅμοια τῇ πίστει,*

καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται. Ubi τῇ πίστει non est, ut existimant Scholiastae & Fr. Portus in Comment. dativus ab adiectivo ὁμοία regendus, sed est (ut cum Grammaticis loquar) ablativus modi: & ἐνθυμεῖται τῇ πίστει opponitur sequenti ἔργῳ ἐπεξέρχεται. Ὅμοια vero est absolute paria vel eadem, idemque ac si poneretur hic adverbium ὁμοίως. Sententiam optime reddidit ac pari brevitate H. Stephanus in Concionib. p. 65: *Quia nemo tali opere rem exsequitur, quali fiducia deliberat. Aliter: Dissimiliter, neque eodem modo se res habent, quando cum fiducia deliberantur & agitantur animo, ac ubi opere ipso eas gerimus & exsequimur.* Recteque adeo Scholion, quod mox sequitur, τῇ πίστει interpretatur τῷ δάρρει. Ita fere quoque locutus observatur Pericles apud nostrum I, 140, καίπερ εἰδὼς τοὺς ἀνθρώπους οὐ τῇ αὐτῇ ὀργῇ ἀναπειθομένους τε πολεμεῖν, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πράσσοντας. GRAMM.

ead. l. 35. Ἐνθυμούμεθα) Videmus hic aperte Scholiastem verbum δοξάζομεν exponere verbo ἐνθυμούμεθα, quasi, quod dixerat ἐνθυμείσθαι, id nunc δοξάζειν dicat; (licet ab uno ad alterum transiens addat, διὰ τὸ καθ' ἡσυχίαν δοξάζειν καὶ βουλεύεσθαι) verum, cum πίστις sibi ἀσφάλειαν proponat, cur ἐνθυμήσει, si quidem haec eam itidem sibi proponeret, & τῇ πίστει, inter se non convenire diceret? STEPH.

Pag. 357. l. 1. Ἐξεπέσομεν) Magis convenit praefens tempus ἐκπίπτομεν. STEPH.

ead. l. 4. Τὸ δυν. κεφ.) Suspicetur quispiam, τοῦ δυνατοῦ κεφάλαιον esse scribendum: verum & alibi κεφάλαια vocat τὸ δυνατὸν & τὸ δίκαιον. STEPH.

ead. l. 5. Τὰ παρακινουῦντα) De hac expositione quid aliud, quam mendose scriptam esse, dicendum est? IDEM.

ead. l. 25. Εὐτρόπως) Haec pars huius scholii etiam in Suida legitur v. εὐοργῆτως, qui post τρόπος addit παρὰ Θουκυδίδην. Sed non apud solum Thucydidem ita ponitur ὀργή. Vide ad Thucyd. I, 130 & 140.

ead. l. 29. Χωρισθέντας) Διαχωρισθέντας Reg.

ead. l. 31. Τὴν δουλείαν καὶ λόγῳ ἀμφιβάλλειν) Haec nota commodam sedem non habebit, nisi ad sq. δ καὶ λόγῳ, quo igitur hinc referenda. GRAMM.

Pag. 358. l. 4. Ἐπερχόμενοι) Ἐπεξέρχόμενοι Reg.

ead. l. 8. Οὐ κῆϊται κυρ.) At ego hunc vocabuli ξυμφορὰν usum reprehensione minime dignum existimo. nam cum animo non minus, quam corpori, mala sua tribuamus, quin etiam non minus animi, quam corporis, morbos dicamus,

cur mala, quae illi insunt, (aut aliqua saltem eorum) *ἐν μέρους* non vocabimus? Atque ipsemet certe, aut quicumque huius loci mentionem facit in iis, quae in pag. 177 scripta sunt, Scholiis, longe aliter de vocabuli huius hoc in loco significatione sentit. STEPH.

ead. l. 12. Ὅμηρος) Iliad. ε', v. 108. Stephanus & alii post eum ante verba Homeri non recte lineam posuerunt, quasi esset posterior pars versus, cum sit principium.

ead. l. 17. τὰ πάτρια) Rationem expositionis huius non capio. Per ταῦτα certe indicantur praecise illa vitia, nuper Peloponnesis exprobrata, ἀξυνεσίας, μαλακίας καὶ ἀμελείας, atque ita recte acceperunt interpretes Latini & Ablancurtius. GRAMM.

ead. l. 18. τὴν κατ.) Non puto a Thucydide novam istam & plane inauditam significationem vocabulo isti dari: sed tantum respicere ad eius a verbo φρονῶ originem, quamvis praefixa praepositio significationem immutarit: atque ad significationem illius verbi φρονῶ respicientem, quasi quae nihilominus in eo quodammodo inclusa maneat, addere, quae καταφρόνις, quia multos subvertit, mutato nomine ἀφροσύνη dicta est. Mirum vero, quantum hic a mente Thucydidis aberrarint, & quantum in loci huius interpretatione (si a sui scriptoris mente tam procul discedere, interpretatio vocanda est) & Valla & Virus sibi permiserint. Ita enim Valla, *Neque tamen ut ista nomina fugiatis, excusationem praetendatis, quod temeritatem devitaveritis, plerisque perniciosam. quae excusatio quia multos decepit, contrario nomine sui accusatio vocatur.* Quid haec cum Corinthiorum mente, quid cum illis, quibus utuntur, verbis, commune habent? praesertim vero voci *accusatio*, quid cum voce ἀφροσύνη est affinitatis? Sed Vitus tamen Vallam potius, quam scriptorem suum, sequens, ita locum hunc reddidit, *Neque excusetis vos hoc praetextu, quod nolueritis aliquid temere agere. Nam talis circumspectio quia multis nocuit, contrario nomine stultiia vocatur.* At Thucydidem contra in hac καταφρόνις & ἀφροσύνης antithesi eo respicere, quo dixi, nihilque minus quam nomini καταφρόνις significationem suam mutare, ostendo & in meis Schediasmatis, alium eiusdem scriptoris locum, ubi declarat, quam sit perniciofa, afferens. STEPH. Καταφρόνησιν Thucyd. hic vocat ὑπερφρόνησιν. nam κατὰ praepositio saepe, ut hic loci, intensiorem significat. Idem enim est, ac si dixisset, οὐ δύνασθαι εἰπεῖν ὅτι διὰ τὸ ἔχειν τὰ τρία ταῦτα, οἷον ἀξυνεσίαν, ἀμέλειαν, μαλακίαν, οὐ πολεμοῦμεν· ἀλλὰ διὰ τὴν Thucyd. Vol. VI.

καταφρόνησιν, ὅ ἐστι διὰ τὸ ἄγαν φρονεῖν. καταφρόνησιν γὰρ τὴν ὑπερφρόνησιν λέγει, ἥγουν τὴν ἀφροσύνην. Suidas. HUDS.

ead. l. 23. Οἱ γὰρ ἁπάντες τῶν προγόνων ἦσαν ὀλίγον εὐπορώτεροι) Haec non habet Caff.

ead. l. 30. Λεῖπει τὸ δοκεῖ) Immo in huiusmodi locis censetur potius esse verbi ἐστὶ ellipsis. STEPH.

ead. l. 36. Ὅμηρος —) Homericum istud hemistichium ab iis, quae hic dicuntur, multi existimabunt alienum: & mirabuntur, curnam citatum ab eo fuerit, cum nihil habere cum hoc loco commune videatur. At ego Homerica haec verba, tanquam proverbiale dictum de valde urgente necessitate, & re, quae differri non potest, afferri existimo: ideoque ad illa potissimum verba pertinere, ἀλλὰ νομίσαντες ἐπ' ἀνάγκην ἀφ' ἔχθαι. IDEM. Est Iliad. κ', v. 173.

ibid. τὸ δὲ περιμέν.) Ad istud, quod scribit, περιμένοντας esse pro περιμένόντων, addam, quod licet auditu novum, verum tamen, ut spero, farebuntur, qui diligenter hunc locum expenderit: nimirum non aliter esse intelligendum, quam si dictum esset, ὥς οὐκέτι ἐνδέχεται περιμένειν ἡμᾶς, καὶ περιμένόντων ἡμῶν, τοὺς μὲν, ἢ δὴ βλ. id est, καὶ ἐν ᾧ περιμένομεν. Sed videri etiam possunt haec partim in prima, partim in secunda persona dici: ut videlicet τοὺς μὲν ad secundam, sicut τοὺς δὲ ad primam referamus. STEPH.

Pag. 359. L. 5. Πλεονάζει) Observandus hic verbi πλεονάζειν usus, pro eo, quod est saepe repetere: uno verbo, inculcare. Perinde ac si dicas, pluribus in locis id ponere, sive, eo uti. IDEM.

ead. l. 9. Ψῆφον) In hoc loquendi genere, ψῆφον ἐπήγαγον, vult ψῆφον nunc significare σκέψιν, cum antea (pag. videlicet 355) ψῆφον ἐπήγαγον dixerit significare, ἐκύρωσαν. de qua expositione vide, quae ibi a me scribuntur. IDEM.

ead. l. 11. Τῶν Λακεδαιμονίων) Non solum vero πλῆθος Lacedaemoniorum, sed & τῶν συμμάχων. Πλῆθος igitur hic maiorem denotat partem, ut accuratius hic Valla reddidit, quam Enenckelius aut Gallicus ille. GRAMM.

ead. l. 12. Ἐκ τίνος πόρου λαμβάνειν) Post haec in Ms. Basf. sequentia leguntur: ἀπὸ τῶν ἐκτὸς εἰς ἄστυ κομίζειν, ὃ νῦν λέγουσιν σκα.... ζεῖν ἐν τῷ κάστρῳ εἰσάγειν κάστρον δὲ λέγεται τὸ ἄστυ, καὶ ἐστὶν λέξις Ἰταλική.

ead. l. 17. Τὸ κατὰ Κύλωνα) Vid. Scaligeri Animadv. in Eusebii Chron. & Marshami Chron. HUDS.

ead. l. 18. Ὁ τεχνογράφος) Multi scripserunt τέχνην ῥητορικὴν, quibus omnibus nomen τεχνογράφων commune esse

potest. Sed fortassis designat Theonem Sophistam, qui in principio capitis secundi Progymnasmatum scribit, *χωρὶς τὸν διδάσκαλον, ἐκάστου γυμνάσματος εὐέχοντα, παραδείγματα ἐκ τῶν παλαιῶν συγγραμμάτων ἀναλεγόμενον, προστάττειν τοῖς νέοις ἐκμανθάνειν* & inter elegantium narrationum exempla eodem capite pag. 15, 22 & 50 edit. Lugd. Bat. hanc Thucydides de Cylonio piaculo narrationem recenset, & Herodoti atque Euphronis de eodem narrationibus praefert. Leo, quem Scholiastes nominat, potest esse Leo Alabandenſis, vel alius. Nam plures fuerunt hoc nomine Rhetores & *τεχνογράφοι*, de quibus vide Fabricii Bibliothecam Graecam. Ceterum in iis, quae e Theone protuli, dubito an distinctio post *έχοντα* tollenda, & verba *ἐκάστου γυμνάσματος εὐέχοντα παραδείγματα* coniungenda sint: ut Theo dicat, praestantissima quaeque cuiusque exercitationis exempla discipulis proponenda esse. Interpretes illa, *ἐκάστου γυμνάσματος εὐέχοντα*, ad *διδάσκαλον* retulit, & vertit, *praeceptorem singulorum exercitiorum peritum*. Scio illud, *οὐκ οἶδα παιδείας ὅπως καὶ δικαιοσύνης ἔχει*, & alia huiusmodi: sed non credo ita defendi posse hanc interpretationem.

ead. l. 23. Ἐπὶ τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης) Ea incidit in annum tertium Olympiadis LXXII. Cylonium piaculum in annum primum Olymp. XLV. Itaque immaniter peccavit Scholiastes ex sententia Petavii Rationar. Temp. Part. II, lib. 3, cap. 9. Marshamus in Seculo XVIII, p. 637 ed. Lips. Cylonem Olympiade XXXV Olympia vicisse, & rempublicam Atheniensium diu turbis ex hoc piaculo ortis agitatam fuisse, scribit, atque ideo benigne capienda censet haec verba Scholiastae. Mihi verba Graeca *τὰ κατὰ Κύλωνα ἐπράχθη* non videntur admittere benignam hanc interpretationem. Et si iam demus Marshamo, ea hoc sensu accipi posse, tamen Scholiasta reprehensione non careret, qui de alio tempore loquens, quam auctor, quem sibi explicandum proposuerat, maximam partem lectorum in errorem inducturus sit.

ead. l. 26. Κατέλαβον) Κατελάμβανον Cass.

ead. l. 28. Ἐπειδὴ ἐστὶν &c.) Celebrata etiam erant apud Smyrnaeos & Nicaeenses. Vide Meurfii Graeciam feriatam, l. 5, p. 216, 217. HUDS. *καὶ ἐν Μακεδονίᾳ* Cass.

ead. l. 29. Τυραννήσων) Ὡς τυραννήσων Cass.

ead. l. 30. Περὶ τῆς τῶν Διᾶσ.) Scribendum censeo, *περὶ τῆς τῶν Διᾶσιων ἐορτῆς*. neque enim subaudiri posse hunc genitivum existimo, nisi ubi illius mentio praecedat. STEPH.

ead. l. 34. Τινὰ πέμματα &c.) Porcos Iovi immolasse testatur Xenophon lib. 7 ἀναβάσεως. & apud Aristophanem Strepsiades per Diasiorum festa, τὴν γαστέρα τοῖς συγγενέσι, ventrem sive intestina consanguineis se affasse refert: ut non tantum libamentis fecisse, sed victimas quoque immolasse videatur. Vide Petr. Castellanum de Festis Gr. p. 73, 74 &c. HUDS. Pro τινὰ πέμματα Ms. Baf. habet πέμματα διάφορα.

Pag. 360. l. 2. Οἰκονομηθῆναι) Οἰκονομήσαι. Cass.

ead. l. 9. Πλησίον τοῦ Ἀρείου πάγου) Vide Meziriacum ad Ovidii Epist. Hermiones pag. 272.

ead. l. 12. Ἡρόδοτος) Lib. V, cap. 70.

ibid. Ἡ δὲ ἔννοια, ἀμφίβολον) Non dubito, quin scriptum ab eo fuerit, ἡ δὲ ἔννοια ἀμφίβολος. STEPH. Ἡ δὲ ἔννοια, & paulo post φησὶ non sunt in Cass.

ead. l. 17. Μετὰ τὸν Κλεομένην) Haec verba respiciunt ad id, quod a Thucydide hac pag. dictum fuit, ἤλασε δὲ καὶ Κλεομένης. STEPH.

ead. l. 20. Τὸ ἐκβλ.) Ideo παθεῖν ἂν αὐτὸν τοῦτο, intelligit τὸ ἐκβληθῆναι, quia Thucyd. ἐκπεσόντος αὐτοῦ dixit: tanquam videlicet ἐκπεσόντος idem valeat, quod ἐκβληθέντος. STEPH.

ead. l. 22. Τὴν ἀπὸ περιστάσεως δυστυχίαν) Pleraque horum etiam in Suida legi v. ξυμφορὰν, observavit cl. Wasse ad Thucydidem.

ead. l. 23. Καὶ ἐν τῇ δῆμ.) Credibile est addidisse τῶν Κορινθίων vel ante, vel post δημηγορίαν. Exstat autem hic illius concionis locus I, 122; sed ibi τὰδε (quod & Scholiastes agnoscit) scriptum est: nec non praefixa est particula negativa οὐκ ante ἀπήλλακται. Verum quid commune habet cum loco illo is, de quo nunc agitur, ad significationem vocis ξυμφοραὶ quod attinet? Potius certe aliquam communionem cum aliis multis habet, in quibus sonat, quod Latine calamitates vel infortunia dicimus. cui posteriori interpretationi respondit Graeca expositio, si δυστυχίας vel κακοπραγίας esse dicamus: ut ξυμφορὰν in eo, de quo nunc agitur, loco δυστυχίαν & κακοπραγίαν exponit: (adiectis tamen aliis verbis, quae quodammodo illorum significationem restringunt) atque ira in Periclis concione, II, 61, ξυμφοραῖς dictum legimus, χρεὼν καὶ ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσταις ἐθέλειν ὑφίστασθαι. Nec non in alia concione eiusdem, quae est I, 140, πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τρεπομένους. Quem locum hic, paucis verbis interiectis, sequitur, ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμ. verum hic ἀποτυχίας ab eo exponi vide-

mus, & quidem haec ipsa loci illius verba afferente. Ac, cum nunc exponat ἀποτυχίας, tamen cum ad eum locum ventum fuerit, significare dicet ἀποβάσεις, ut videbis pag. 366, ubi & meam de hac expositionum diversitate sententiam proferam. STEPH.

ead. l. 29. Διὰ τὸ ἄγος) Verba haec, διὰ τὸ ἄγος, prima fronte videri Thucydidea possint, quod iis subiungatur sua expositio: non Thucydidis sunt ramen, sed iis explicantur haec illius verba, διὰ τὴν ἐκείνου συμφορὰν, deinde, quod dixerat breviter διὰ τὸ ἄγος, pluribus verbis & apertius dicit, διὰ τὸ μὴ ἐκβληθῆναι αὐτὸν ὄντα ἐναγῆ. IDEM.

ead. l. 31. Κατὰ τὴν ζῶν) Eis τὴν ζῶν Cass.

ead. l. 32. Ταίναρος) Ταίναρος Cass. pro Ταίναρος: nam apud omnes alios proparoxytonum est. Plerique etiam τὸ Ταίναρον. Pausanias III, 25. Strabo VIII, 363. Scholiastes Apollonii Rhod. saepe, apud interpretes Stephani v. Ταίναρος, & Eustathius in Dionys. Perieg. v. 498. Sed Scylax pag. 36 ed. Gron. Ταίναρος. Stephano Ταίναρος est urbs, Ταίναρον templum Neptuni, quod ibi erat. Idem scribit, Ταίναρος masc. & fem. genere dici. masculino est in versu apud Eustathium l. d. καὶ Τζίναρον ἠνεμόεντα. In Reg. hic adscriptum erat, qui locus dicitur vulgariter Caromalis.

ead. l. 34. Χαλκίοικος &c.) Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 1, c. 3. HUDS.

ibid. Ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Σπάρτῃ) Habet etiam Suidas in Χαλκίοικος, exceptis his, ἢ διὰ τὸ στερεὸν εἶναι.

Pag. 361. l. 7. Διαφορὰ προσήκ.) Quoniam a Thucydide post προσήκοντες τινες additur καὶ συγγενεῖς, ne hanc adiectionem supervacaneam esse quis putet, differentiam inter haec duo esse admonet: sed qualisnam ea sit, cum ab eo additum fuisset, omissum esse a librario suspicor. STEPH.

ead. l. 9. Ἀντὶ τοῦ σοι) Vid. Corinthum de Dialect. & Scholia ad Aristophanis Plutum, v. 69. HUDS.

ead. l. 11. Γραφή, ἢ) Γραφή μὲν, ἢ Rostg.

ead. l. 12. Ἀπλῶς νυν) Ἀπλῶς ὡς τὰ νυν. Cass. Rostg. Suidas: Γραφή. ζωγραφία. κατηγορία. καὶ ἐπιγράμμασιν. Porus coniciebat καὶ ἐπιγράμμα, quod se non aspernari scribit Kusterus. Apertum est ex hoc loco legendum esse καὶ ἐπὶ γράμμασιν id est, τίθεται καὶ ἐπὶ γράμμασιν, dicitur etiam de literis, vel, de scriptura.

ead. l. 14. Ὅντα δὴλονότι) Ad haec ἐς Βυζάντιον non intelligas ὄντα, nam pertinet ad sequens διαπέμψαι, id quod cla-

rum, satis; nisi fortasse scripserit Scholiastes, ὄντα ἐκεῖ δηλονότι. GRAMM.

ead. l. 15. Ἡ σφραγὶς τοῦ Περσῶν βασιλέως) Est hic locus unicus de sigillo regis Persarum, ut putat Briffonius lib. I de Regno Persar. pag. 142.

ead. l. 27. Τρυφήλην) Μηδικὴν inter versus exponebatur in Cass. τρυφήλην in marg.

ead. l. 29. Πρώτον τε) In Cass. & Rostg. addebatur, ἐντεῦθεν ἀρχεται ἡ δευτέρα παρουσία.

ead. l. 31. Καθεσθῆις) Ad vocem Τρωϊάδας, quae in Thucydide est ante ἰδρυθεῖς, in Cass. & Rostg. annotabatur, εἰσὶ γὰρ καὶ Ἀττικάι. Athenis erat Κολωνός Ἰππίος & Ἀγοραῖος, non Κολωναί. Vide de iis Meursium de Populis Att. v. Κολωνός.

ead. l. 33. Τὴν ἀργίαν) Non placet, μὴν exponi ἀργίαν cum μὴν ποιῆσθαι non aliud esse putem, quam μένειν quo etiam modo dicitur aliquis a nostratibus *faire sa demeure*. At vero ποιῆσθαι τὴν ἀργίαν Graecae linguae ignotum est. STEPH. Μὴν non significare hic ἀργίαν, sed διατριβήν, moram, aut commorationem (quodque haereret diutius in istis locis) certi sumus. Addantur, quae & recte de isto loco monuit H. Stephanus in Noris. GRAMM.

ead. l. 34. Ἦν δὲ σκυτάλη) Vide luculentum A. Gellii locum l. 17, c. 9, Suidam in voce σκυτάλη, Tzetzis Var. Hist. Chil. 9, cap. 258, Meursii Miscell. Lacon. l. 3, c. 6, & Cragium de rep. Laced. l. 4, c. 7. HUDS.

ead. l. 36. Μίαν) Πρώτην Cass. & Rostg. Eadem, quae hic Scholiastes, etiam Suidas habet, praeter pauca, quae sensum non mutant.

Pag. 362. l. 1. Περιείλουν) Περιείλιττον Rostg.

ead. l. 7. Σκυτάλην) Τὴν σκυτάλην Cass.

ead. l. 10. Τὴν παραβολήν) Quamvis hic τὴν παραβολήν, non τὴν διαβολήν, habeamus, tamen vox sequens, τὴν κατηγορίαν, expositio est alterius lectionis τὴν διαβολήν at quae ipsi subiunguntur, eam, quae hic posita est, videlicet τὴν παραβολήν, exponunt. Utram vero sequendam existimem, a me apud ipsum Thucydidem dictum fuit. STEPH. Assentiōr H. Stephano, (quamvis dubitanter pronuntianti) duorum enarratorum scholia hic exstare, quorum alter in suo Codice habuerit διαβολήν, quae lectio in impressis praevalet, interpretatus eam recte κατηγορίαν; alter vero legerit παραβολήν, quemadmodum in marg. annotatur adhuc, supposititium autem censetur Stephano. (Confer. Var. Lect. in edit. Oxon.)

Nobis nihil certi definire hic visum tutius. Quod enim exempla non in promptu sint statim, ad probandam notionem istam atque usum τῆς παραβολῆς apud scriptores veteres, Lexicaeque hic, ut saepius, nos frustrentur, nulla ratio. Τὸ παράβολον certe κίνδυνον notare, tritum. Et tali significatione παραβάλλεσθαι adhiberi in hac ipsa historia Pausaniae videbis nostro cap. 133, ὥς οὐδὲν πώποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς βασιλεία διακονίαις παραβάλοιτο. Ac tandem quid de Cornelio Nepote dicemus, qui, de quo quaestio nobis iam est, Thucydidis locum ita prorsus expressit, *Sperans se etiam pecunia & potentia instans periculum posse depellere?* Scio quidem, ad forum pertinere etiam periculi vocem, iudiciaque & pericula in Latinis melioris aevi auctoribus coniungi. At probabilius tamen videtur, Nepotem τὴν παραβολὴν ita reddere voluisse, quam διαβολήν. Non ausim igitur improbare h. l. Enenckelii versionem, quae ad exemplum Nepotis habet, *largitionibus quoque se declinaturum periculum sperabat*, pag. 53. vid. & Gallic. pag. 118. GRAMM. Verba haec, τὴν κατηγορίαν τὸν κίνδυνον, non habet Cass.

ead. l. 12. Καὶ μὴν) In Proparasceue mea voculas καὶ μὴν obiectioni servire docui: cuius rei & hic exemplum habemus. Sed ei, quam movit, obiectioni non respondet, quomodo Pausaniam vocet regem, cum esset tantummodo regis tutor. Ego eam solvi posse reor, si Pausaniam regis personam sustinuisse dicamus: aut certe Thucydidem, cum dixit, licere hoc ephoris adversus regem agere, voluisse a nobis intelligi, multo magis adversus eum, qui tantummodo regis tutor sit. STEPH.

ead. l. 14. Χρήμασι δηλονότι) Tollenda est distinctio post δηλονότι: nam cum διαπραξάμενος utrumque vult dativum subaudiri: atque hoc deinde exponit διακρουσάμενος τὴν κατηγορίαν. Verum, quis accusativus cum participio illo subaudiat, tacere non debuit. ego certe βραχυλόγως dictum puto διαπραξάμενος, quod dicendum erat τὰ πρὸς τὴν διάλυσιν τῆς διαβολῆς διαπραξάμενος. STEPH. In Cass. prima pars huius scholii χρήμασι δηλ. καὶ λόγοις vetusta manu minio, altera διαπραξάμενος ἡ δ. τ. κ. recentiori & atramento scripta est.

ead. l. 21. Διὰ τὸ μὴ &c.) His verbis praefigendum erat τῇ τε παρανομίᾳ. illis enim constat hoc vocabulum explicari. Mutandum autem puto ἦθεσι in ἔθεσι, (licet paulo post illud item, non istud legatur) & fortasse inter παρῶσι & τοῖς copula καὶ est inferenda. Vocat certe παρανομίαν Thucyd. quod dixit c.

130, Pausaniam non amplius posse ἐν τῷ καθεστῶτι τρόπῳ βιοτεύειν. STEPH. In Cod. Reg. hoc scholion in duo dividitur: nam ad παρανομίαν annotatum est, διὰ τὸ μὴ στέργειν τοῖς Λακωνικοῖς· ad τοῖς παροῦσι autem, τοῖς ἡθεσι τοῖς Λακωνικοῖς.

ead. l. 24. Ἀλλ' ἑτερόν τινα) Adi de hac re Spanhemium ad Callimachi Hymn. in Delum pag. 391.

ead. l. 29. Τοῖς ἡθεσι) Si pro ἡθεσι scribi debet ἔθεσι in illa expositione nominis παρανομία, idem certè & hic faciendum fuerit. Ac pro ista emendatione facit & pag. 365 locus, ubi τῶν ἐπιτηδευμάτων exponit τῶν ἐθῶν. Scio alioqui esse quosdam locos apud Thucydidem, qui utramque admittere posse scripturam videantur. Ex quibus est hic II, 61, ὅμως δὲ πόλιν μεγάλην οἰκοῦντας, καὶ ἐν ἡθεσιν ἀντιπάλους αὐτῇ τετραμμένους. STEPH. Post τοῦ Μηδισμοῦ omnia absunt a Cass.

ead. l. 34. Δῆλον ὅτι) Scripsit fortasse ἐκ τούτου δῆλον, volens nos admonere, ex eo. quod dicit τὰς τελευταίας, manifestum esse & alias ab eo missas fuisse. Sed hoc vel eo tacente lectori in mentem venire poterat. STEPH.

ead. l. 35. Τινὲς κύριον) Srulta haec dubitatio, & homine indigna in Graeca lingua bene exercitato, utrum Ἀργίλιος nomen proprium sit, an ἐθνικόν· cum istud ἀνὴρ propriis nominibus praefigi non soleat. IDEM. Haud existimandus erit, me iudice, Scholiastes suam hanc facere dubitationem, sed aliorum potius referre. Interim videant doctiores, utrum censuram aequè effugerit Corn. Nepos, qui in historia hac Pausaniae, ex Thucydide ut videtur hausta, ἀνδρὰ Ἀργίλιον, adolescentulum vocat; atque in tota narratione, Argilii ita nomine uritur non semel, ut suspicari merito possis, potius κύριον hoc ipsi, quam ἐθνικόν fuisse habitum. Omnino vero reprehendendus Dion. Lambinus, in notis suis ad Nepotem p. 85 edit. Francof. 1608 in fol. Thucydidis verba, ἀνὴρ Ἀργίλιος, interpretatus, vir nomine Argilius. GRAMM.

ead. l. 37. Τοῦτο δὲ τινες &c.) Παιδικὰ saepe pro honesto amore capitur, licet aliter accepisse videtur Corn. Nepos. Vide Suidam in voce. HUDS.

Pag. 363. l. 1. Ἐρώμενος ἐθάρρει) Deest dativus ᾧ ante ἐθάρρει, & fortasse nominativus ὁ ante ἐρώμενος· ut scribatur, ὁ ἐρώμενος ᾧ ἐθάρρει. Post haec autem, τὸ γὰρ πιστότατος ὢν, deesse puto haec, τοῦτο δηλοῖ, aut his similia: vel scriptum fuisse, τοιοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ πιστότατος ὢν. STEPH. Inferendum haud dubie, ante ἐθάρρει, relativum ᾧ. Recteque sic a Scholiasta exponitur auctoris mens in istis, καὶ πιστότατος ἐκείνῳ,

id est, & cui maxime propterea fidem habebat: non ut Latini interpretes haec reddunt, Valla quidem, idemque illi fidelissimus, Enenkelius, amafius quondam & fidelissimus ipsi; iungendufque his Ablancurtius, & qui lui étoit très-fidelle. At nos ἐκείνω vertimus eaproppter: nec enim pronomine hoc intelligendus Pausanias, sed est ἐκείνω τρόπον, vel πράγματι; scil. δι' ἐκείνω, ὅτι παιδικά ποτε ἦν αὐτοῦ, talis ab ipso habitus, in quo prae ceteris fiduciam collocaret. Ceterum de ultimis Scholiastae his, τὸ γὰρ πιστότατος ὄν, videndus H. Stephanus. GRAMM.

ead. l. 4. Καὶ αὐτὸν) Scribe αὐτὸν, & ὡς ἂν εἰ, sicut alibi scriptum invenies. STEPH.

ead. l. 17. Ἀλκιβέα) Matri Pausaniae nomen fuit, si Polyæno VIII, 51, credimus, Theano; si auctori Scholiorum in Aristoph. Equites v. 84, Ἀλκαβέα; sin Suidae in Πανσανίας, Ἀλκιβέα. HUDS.

ead. l. 20. Τὸ ἐνεστὸς) Τὸ ἐνεστὸς. Cass.

ead. l. 21. ἵνα δῖθεν μὴ ἀσεβήσωσιν) Apertum est, haec non pertinere ad vocem ὑστέρησαν. In Cass. annotantur ad verba Thucydidis sequentia ἔτι ἔμπουν ὄντα.

ead. l. 26. Ἐμέλλησαν) Lectionem alteram ἐμέλισαν (nam ita hic quoque scribendum est) mirum est ab hoc Scholiaste agnosci, & nullam alterius mentionem fieri: cum tamen pro ea quamplurimi huius scriptoris faciant loci, in quibus itidem post ἐμέλλησαν aut ἐμέλλῃσε subaudiendus infinitivus relinquitur. Fortasse tamen ita scripsit hunc locum, ut infinitivum ἐμβάλλειν non post ἐμέλλησαν ex sequentibus subaudiendum, sed post εἰώθεισαν ex praecedentibus repetendum ἀπὸ κοινοῦ reliquerit. Id enim dicendum foret, sicubi haec scriptura exstaret, καὶ αὐτὸν ἐμέλλησαν μὲν ἐς τὸν Καιάδαν ἐμβάλλειν, οὐ περ τοὺς κακούργους εἰώθεισαν. Malim autem εἰώθεσαν, ut in Cod. vet. STEPH. Hoc scholion non est in Cass. In Rostg. erat ἐσκόπησαν, ἐβουλεύσαντο, ἐγγὺς ἐγένοντο.

ead. l. 27. Τόπος ὁ Καιάδας) Cass. Ὁ Καιάδας τόπος. & paulo post τοῦ Καιάδου.

ead. l. 30. Τὸ σῶμα) Violenta nimis ista expositio, qua dicitur sepulcrum de corpore vel potius cadavere, quod ei impositum est, intelligi. Quod si locutus ita esset Thucydides, audacia plusquam poetica atque adeo dithyrambica usus esset: quamvis enim saepe continens pro contento ponant, non tamen hac quoque in re figura illa utuntur. Quo igitur sensu transferri sepulcrum dici potest? audax (ac novum etiam fortasse) hoc loquendi genus esse fateor: sed qui sepul-

crum alicui alio in loco exstruit, deinde corpus in id transfert, ipsum quodammodo transferre sepulcrum videtur. STEPH.

ead. l. 31. Προπυλαίῳ) Ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἱεροῦ προαστείῳ. Rostg. Suidas quoque προπύλαια, ἢ προάστεια exponit: Hesychius, προπύλαια ναῶν. Vide Spanhemium Dissert. IX de Praest. & Usu Numism. p. 716, & Kuhnium ad Pollucem I, 6.

ead. l. 32. Τοὺς ἀνδριάντας) Post illa verba deesse crediderim participium *τιθέντες*, aut aliud huiusmodi. neque enim illum accusativum cum verbo *ἑσοφίσαντο* iungi placet. Uritur autem verbo *σοφίσασθαι* & pag. seq. STEPH. Diodorus Siculus tradit, corpus Pausaniae propinquis esse concessum, ut sepulturae mandaretur, sed Apollinem Lacedaemonius irarum, quod supplicum perfugium violassent, consultum respondisse, *supplicem Deo restitui oportere*: quod cum fieri non posse viderent, pro uno corpore vivo duas statuas Pausaniae posuisse. Herodorus autem de concessio propinquis Pausaniae corpore nullum verbum facit, sed Deum consultum iussisse Lacedaemonios *duo corpora pro uno Minervae Chalcioecae reddere*: illos autem oraculum sic interpretatos esse, *ut pro uno Pausania necato, duas Pausaniae statuas dedicarent*. HUDS.

Pag. 364. l. 8. Εὐεργέτης αὐτοῖς) Librarii errori scripturam hanc imputo, & vel αὐτῶν vel certe αὐτῆς ipsum Scholiastem scripsisse arbitror. pro quo αὐτῆς alioqui figurate illud αὐτῶν positum fuisse dicendum erit. STEPH. Αὐτοῖς non habet Cass.

ibid. Διακμιζεται) Ἀπέχθεται, quod ante hanc vocem est, in Reg. exponitur ἐχθροῦς γενέσθαι.

ead. l. 14. Καταλύσαι) Eadem in Suida h. v. legi observavit cl. Wasse. Paulo post ad voc. *ἑστίαν* in Rostg. annotatum erat, *ἐνθα τὸ πῦρ ἀνάπτεται εἰς τιμὴν θεοῦ τινός*.

ead. l. 18. Τὸ ἐξῆς, ὅπ' ἐκείνου τοῦ Ἀδμήτου) Ἐπ' ἐκείνου τοῦ Ἀδμήτου. τὸ δ' ἐξῆς Cass.

ead. l. 21. Χρείας τινός ἔξωθεν) Ante hoc adverbium deesse aliquid videtur: & scriptum fuisse *χρείας τινός τῶν ἔξωθεν*, vel *ἐν τοῖς ἔξωθεν* aut *χρείας τινός περὶ τὰ ἔξωθεν*. Videtur autem parum apte non solum *ζωῆς*, sed *θανάτου* etiam fieri mentio. nam qui dicitur cuiuspiam *ἐναντιωθῆναι περὶ ζωῆς*, (vel *περὶ σωτηρίας τῆς ψυχῆς*, ut paulo post loquitur Thucydides) quomodo *ἐναντιωθῆναι περὶ θανάτου* eodem sensu dicitur? STEPH.

ead. l. 29. Τοῦ φιλέλληνος) Sic etiam supra p. videlicet 331, ubi mentio fit Ἀρχεστράτου τοῦ Αὐκομήδους, illum φιλέλληνα vocatum scribit. IDEM. Vide, quae ibi annotata sunt.

ibid. Ἄλλο δυστ.) *Aliud*, inquit, *Themistoclis infortunium*. At qui his, quae praefiguntur isti scholio, verbis nullum infortunium narratur: ideoque in haec verba, καταφέρεται χειμῶνι ἐς τὸ Ἀθηναίων στρατόπεδον, annotasse illud Scholiastem reor. STEPH. Ita Cass. Quae hic in eodem & Rostg. annotantur, διὰ τὴν ἀποστασίαν αὐτῆς, ad Νάξον pertinere arbitror.

ead. l. 32. Ἀποδοῦναι) Scribo ἀπαδώσειν. STEPH.

ead. l. 33. Ἀποφυγὼν ἐκ τοῦ λιμένος) Haec etiam apud Suidam esse v. ἀποσαλεύσας, ad Thucydidem annotat cl. Wasse.

ead. l. 36. Ἦκω Διὸς παῖς ὢν) Miretur quis non immerito, quid haec verba ad Themistoclem pertineant. Ille igitur sciat, verba ista nihil ad eum pertinere, sed ad illam ellipsin, qua Thucydides illum urentem inducit. Deest (inquit) in talibus (intellige autem in talibus loquendi generibus, vel, in talibus locis) participium ὢν ut sit, Θεμιστοκλῆς ὢν. Sic etiam Ἦκω Διὸς παῖς, pro eo, quod est, παῖς ὢν. Sumtum est autem e tragœdia istud exemplum, Ἦκω Διὸς παῖς post quae verba deest ἀντὶ τοῦ. ut ita legatur hic locus, Ἦν ἢ, Θεμιστοκλῆς ὢν. καὶ, Ἦκω Διὸς παῖς, ἀντὶ τοῦ, παῖς ὢν. Nam particula καὶ praefigitur verbis, quae in exemplum afferuntur. Estque observanda haec βραχυλογία, quam illa vocula efficit: perinde ac si diceretur, ac dictum est eodem modo illud, Ἦκω Διὸς παῖς. STEPH. Sunt verba Bacchi in Bacchis Euripidis v. 1: Ἦκω Διὸς παῖς τήνδε Θηβαίων χθόνα Διόνυσος. Vide Priscianum lib. XVII, pag. 1071. Sic in Andromache v. 1032: Ἦκω Θέτις λιποῦσα Νηρέως δόμους.

ead. l. 38. Τὰ πράγμα.) Non animadvertit, haec verba, ἐν τῷ ἀσφαλεῖ, sicut & illis opposita, ἐν τῷ ἐπικινδύνῳ, tendere ad illa; ἢ ἀποκομιδὴ ἐγγίγνεται, ideoque nihil extrinsecus subaudiri debere. STEPH.

Pag. 365. l. 3. Τὸν Πέρσιν) Hic ad verba τὴν τῶν γεφυρῶν οὐ διαλύσιν in Cass. scriptum erat, ταῦτα κεῖται παρ' Ἡροδότου ἀκολουθῶν ὡς ἐπράχθη. Eadem erant in Rostg. sed non suo loco, ad illa, μετὰ τῶν κάτω Περσῶν τινός. Est in Herodoto VIII, 110. Προ παρ' Ἡροδότου, potius legas παρ' Ἡροδότου.

ead. l. 6. Ἐσκόπει γὰρ &c.) Istud scholium, quo dicitur de Themistocle, apud se enim cogitabat, (nam ἐσκόπει ita reddendum hic videtur) an Athenienses interim revocaturi ipsum essent, ad illa, quibus praefixum est, verba pertinere non potest. Non dubito autem, quin hoc scholium scriptum sit in ista verba, ἐνιαυτὸν ἐπισχῶν ut mentem Scholiastae esse dicamus, in aperienda nobis ipsius Themistoclis mente, eum ideo

per annum ibi voluisse commorari, antequam ad regem accederet, quod cogitaret se interim experturum Atheniensium animum, nec plane desperaret futurum, ut, priusquam tempus illud elaberetur, ipsum revocarent. STEPH.

ead. l. 13. Ἀντὶ τοῦ διδόναι) Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dialect. Att. p. 164. HUDS. Stephanus ibi reii-
cit sententiam Scholiaetae.

ead. l. 14. Ἐγκώμιον Θεμιστοκλέους) Addit Mf. Baf. τοὺς μα-
κροὺς ἐπαίνους ἐν τούτοις ἀνέτρεψας, Θουκιδίδη, ἄφρονος ἔργον
ἀνδρὸς δεδρακέναι δείξας. εἰ γὰρ τὸ μέλλον, ὡς ἔφη, προέβλε-
πεν ὁ Θεμιστοκλῆς, πῶς ἂν μὴ ἦν δυνατὸς τελέσαι ὑπέσχετο,
μὴ προγνοὺς ὡς ἡ τῶν Ἑλλήνων ἰσχὺς ἀκαταγώνιστος ἦν ἐκ τῶν
προλαβόντων;

ead. l. 15. Εἰς τὴν ἰσχὺν τῆς φύσεως) Εἰς τὴν φύσιν. Cass.

ead. l. 17. Ἀνευ μαθήσεως τὴν ζύνεσιν) Haec in Cass. refere-
bantur ad v. ζυνέσει.

ead. l. 18. Ἀγαγὼν) Εἰσαγαγὼν Cass.

ead. l. 19. Ἦτοι τὴν ἰσχ.) Immo vero αὐτὴν ad ζύνεσιν refe-
ramus necesse est, cum proxime praecedat ζυνέσει. STEPH.

ead. l. 22. Ὡς δ' ἄπειρος — ἰκανῶς) Non sunt in Cass.

ead. l. 28. Ἐτοιμὸς λέγειν) Quidni etiam πράττειν? Etenim
aut valde fallor, aut non tam loquendi expedite, quam agen-
di proprio ex consilio atque ex tempore τὰ δεόντα invenien-
di vim ac facultatem innuit h. l. auctor, & generali adeo no-
tione verbum istud adhibet. Melius igitur, quam interpretes
Latini, locum hunc mihi videtur Gallicus transtulisse: *il re-
gloit toute sorte d'affaires en un instant.* GRAMM.

ead. l. 31. Πόλις Καρίας ὁ Μυοῦς) Stephanus & alii Myunta
Ioniae urbem faciunt. Videat ergo, inquit Brissionius I de Re-
gno Persar. pag. 102, Thucydidis interpres, quo auctore fretus,
Μυοῦντα πόλιν Καρίας esse scripserit. Lederlinus ibi putat, Scho-
liaften videri respexisse ad antiquiora tempora, quibus, ut
Pherecydes apud Strabonem lib. XIV in princ. scribit, Cares
Miletum, Myuntem, & quae circa Mycalen & Ephesum
sunt, tenebant. Hoc verum est. Nam regio illa, quae Ionia
appellata est, postquam eam Neleus coloniis Ionum occupa-
vit, antea a Mygdonibus, Caribus, Lelegibus, aliisque bar-
baris tenebatur, ut tradit Aelianus VIII Var. Hist. 5. Itaque
etiam Herodorus I, 152, Myuntem Cariae esse dicit.

ead. l. 32. Ὅσπερ σχετλιάζων) Non aliter accipienda haec
sunt, quam si diceret, verisimile esse Thucydidem haec dice-
re ὅσπερ σχετλιάζοντα καὶ ἀνοιμώζοντα. Affirmare enim hoc

non potest, cum nullum huius rei sermo, quo utitur, praebet argumentum: praesertim cum ne *σχετλιαστικὸν* quidem (quod vocant) *ἐπιβήμα* ei sit adhibitum. Sic tamen antea quaedam *δαιμαστικῶς* dici annotavit. STEPH.

ead. l. 36. Ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτ.) Ista quidem verba respiciunt ad hunc Thucydidis locum, qui non longo sequitur intervallo, εἰν δ' ἂν εἰ τοὺς Ἕλληνας αὐτονόμους ἀφείτῃ· sed quomodo cum praecedentibus his, οὐ τὸ Μεγαρέων, cohaerere possint, & cur negatio ponatur ante εἶναι αὐτονόμους, perspicere nequeo: nec dubito, quin hic aliquid mendose scriptum, aliquid omissum sit. IDEM. At nullius alterius hic, ut & ad l. 7 p. 198, fit mentio *ψηφίσματος*, quam quod Megarenses respiciebat. De illo vero, quod intempestive allegat Scholiastes, meminerunt legati alii. Videantur, quae paulo post sequuntur in auctoris narratione, & in Periclis concione c. 140. GRAMM. Scholion illud in Cass. non hoc loco, sed tantum semel ad l. 7 p. 198 legitur.

ead. l. 37. Θεμιστοκλῆς) Περικλῆς Cass. & Rostg. Ita postulat historia, & ratio temporis. Megarensium defectionem ab Atheniensibus Diodorus Siculus lib. XII, pag. 293, ponit in anno tertio Olympiadis LXXXIII, quo Themistocles dudum e Graecia fugerat. Non potuit ergo huius *ψηφίσματος* auctor esse, quod Pericli tribuit Aristophanes Acharnens. v. 531. Add. Plutarchum in Pericle.

Pag. 366. l. 2. Ἀντὶ τοῦ) Ἰδίως εἶπε νῦν ἀντὶ τοῦ Cass.

ead. l. 3. Περιττὴ ἢ πρόθεσις) De hoc loco vide, quae dixi in Annot. in Thucydidem. STEPH.

ead. l. 8. Ἔστιν ἐκάστου τὸ δίκαιον τῆς διακρίσεως) Locum corruptum esse indicat asteriscus in editt. his verbis praepositus. Cass. & Rostg. ἅτε οὐσα μεμερισμένη ἕως ἐκάστου. Hoc intelligi potest. Pro *διακρίσεως* iidem, ut & Reg. habent *διακρατήσεως*: idque se etiam in alio Cod. Bibliothecae regiae, qui tamen pro ἕως habebat ἔστιν, invenisse scribit clar. Rostgaardus. Sed melius etiam, quam Cass. & Rostg. Suidas in ἀόριστος, ἕως ἐστίν. Idem *διακρατήσεως* habet, quod vulgato *διακρίσεως* praefert Kusterus. H. Stephanus, qui in suo exemplari Suidae itidem annotaverat, articulum illum legi in Scholiaste Thucydidis, praeterea addebat οὗ, ut esset ἕως οὗ ἐστίν. In Mediolanenfi & Aldina ed. Suidae non ἐκάστου, ut apud Scholiasten, sed ἐκάστη est; in Porti (Basileensis non ad manum est) ἐκάστη· pro quo Portus ἐκάστου, vel ἐκάστῳ legendum putabat. Horum posterius arripuit Kusterus, & nulla

facta mentione Porti edidit ὥς ἐστὶν ἐκάστω τ. δ. τ. δ. Etiam aliis locis Porrum καίρῳ εἰπόντα secutus est, & tamen indignum habuit, quem nominaret.

ead. l. 9. Τῆς πολλῆς) Quid sit ἀρίστος γῆ apud auctorem in controversiae Atheniensium cum Megarensibus narratione, non ex hac discis annotatione, sed & proxime praecedente. GRAMM.

ead. l. 10. Δούλους τοὺς ἀποφ.) Δούλους αὐτῶν ἀποφ. Cass.

ead. l. 13. Καὶ ἄλλας — Ἀρχοντας) Haec leguntur ad pag. 197 l. 1, nec sunt hoc loco in Cass.

ead. l. 17. Ὀργῇ) Suidas in ὀργῇ. Vide hic clar. Wasse ad Thucydidem, & annotata ad Scholiaften pag. 357.

ead. l. 18. Πρὸς τὰ συμβ.) Verbis hisce non praefigenda erant, quae praefixa videmus, verba, sed ista, πρὸς δὲ τὰς συμφοράς. istud enim vocabulum illo explicatur. Qua de re ne dubitare quidem nos finit similis, (non omnino eadem) quae paulo post legitur, expositio. nam & ibi τὰς συμφοράς esse dicit τὰς ἀποβάσεις. Quem in locum quae a me annotantur vide. STEPH. In Reg. haec inter versus super τὰς συμφορὰς scripta erant.

ead. l. 21. Κοινῇ δόξει μὴ βοηθεῖν) Ita quidem in omnibus editionibus habet scholion. Sed irrepsit sine dubio per errorem quandam τὸ μὴ, vel in alterius cuiusdam vocolae (fortasse μὲν vel χρῆ) locum substitutum fuit. GRAMM.

ead. l. 24. Ἀντίπτωσις) Ego tamen μηδὲ cum μεταποιεῖσθαι iungo, ut ad Thucydidem dixi. STEPH. Nulla hic antiptosis. Accusativus certe κατορθύντας construendus cum μεταποιεῖσθαι. Ad quem infinitivum etiam pertinet negans particula μηδὲ, non vero cum κατορθύντας iungenda est, ut credidit Scholiastes, de quo dubitare merito possis, num intellexerit h. l. Periculis verba, quae vero Latinis aliisque interpretibus obscura non fuisse agnoscimus. GRAMM. Stephani annotationem in Varias Lect. transcripsit Hudsonus.

ead. l. 25. Τὰς ἀποβάσεις) Quamvis hic τὰς συμφορὰς idem esse velit, quod τὰς ἀποβάσεις, tamen ipsemet (si modò esse eundem credendum est) pag. 360 hunc ipsum locum afferens, exponit ἀποτυχίας cum in alio, quem eadem pagina haber, συμφορὰν esse δυστυχίαν & κακοπραγίαν dicat. At ego de huius quidem expositione illi assentior, & aliis plerisque locis συμφορὰς significare itidem δυστυχίας sive κακοπραγίας, fateor: verum ad hunc quod attinet, rectius in eo συμφορὰς exponi ἀποβάσεις, quam ἀποτυχίας, aio: quoniam voce ἀ-

ποβάσεις *exitus rerum seu eventus* utramque in partem significantur: quod de altera illa non itidem dici potest. Ceterum etiam si hic *ξυμφορὰς* explicet *ἀποβάσεις*, non male tamen in praecedentibus τὰς *ξυμφορὰς* exponi τὰ *συμβαίνοντα*, non autem τὰ *ἀποβαίνοντα*, putandum est, cum significatio τῶν *συμβαίνόντων* interdum ad *δυστυχίας* restringatur, (ut apud Fabium vocis *accidentia*) sed non item τῶν *ἀποβαίνόντων*. STEPH.

ead. l. 28. Τῶν ὑποθέσ.) Non aliud tamen hic sonat vox *διάφορα*, quam alibi passim: ac mirum est, tali periphrasi hic ad eius expositionem esse usum. IDEM.

ead. l. 38. Κελευώμεθα.) Non *κελευώμεθα*, sed *κελεύησθε*, cum *διανοήθητε* convenit. Sed fortasse ideo *κελευώμεθα* dicere sibi permisit, quod & apud Thucydidem post *διανοήθητε* ponatur prima persona, in *πολεμήσομεν* & *κεκτήμεθα*. IDEM.

Reg. 367. l. 2. Κατὰ κοινοῦ τὸ, *διαν.*) Mirum, quid cogitaverit, cum dativum *διανοία* subaudiendum κατὰ κοινοῦ scripsit: cum non praecedat hic dativus, & alium apud ipsum Thucydidem hoc ipso in loco habeamus: videlicet *προφάσει*. Quod si etiam praecederet alter ille, aut ex verbo *διανοήθητε* sumi posset, quis hic eius subauditi usus esse posset? STEPH. *Προφάσει* repetendum esse ἀπὸ κοινοῦ etiam Portus putat. Cass. pro *διανοία* habet *διανοήθητε*, quod hic locum habere non potest.

ead. l. 4. Δεδόικαμεν.) Cass. & Rostg. addunt πρὸ τοῦ *δικάσασθαι*.

ead. l. 15. Ὡς σώζοντες &c.) Scribendum *σώσοντες*. Ut autem τὸ μὲν exponit τὸ τῶν σωμάτων, ita τὸ δὲ exponi videmus τὸ τῶν χρημάτων. Perinde est autem, ac si τὰ σώματα & τὰ χρήματα diceret. STEPH.

ead. l. 28. Ἐκ τοῦ πολεμεῖν τῇ ἀπουσίᾳ.) Hoc scholium aliter scribendum esse video: sed quonam modo scribi debeat, coniectura non assequor. STEPH. In *Reg.* & *Cass.* ad *χρόνοι* annotatum est *διὰ χρόνου πολλοῦ*. Illa autem, quae hic in edd. leguntur, ἐκ τοῦ πολεμεῖν τῇ ἀπουσίᾳ, a Cass. absunt, & post *βοιωτοὶ* scribuntur ea, quae hic loco alieno annotantur ad verba Thucydidis, ἐν βραχεὶ μὲν *μορίῳ*.

ead. l. 29. *Μορίῳ σκοποῦσι*) *Μορίῳ* ἡμέρας *βουλευονται*. *Reg.* *Cass.*

ibid. Τῆς δημοκρατίας *διαβολὴν*) Immo potius *διαβολὴν* societatis ac *συμμαχίας* multorum populorum, quam status popularis. Victorius lib. XXIX *Variar. Lektion. cap. 9.*

ead. l. 34. Πόλιν τινὰ) Τὸ πόλιν τινὰ *Cass.*

Pag. 368. l. 15. Τούτο ἡμῶν ὄντων) Veram scripturam esse arbitror, τοιούτων ἡμῶν ὄντων. Sed & ἔχοντες in ἐχόντων mutandum, & ὡσαύτως pro ὡς scribendum censeo. STEPH.

ead. l. 18. Τῶν Λακεδαιμονίων μὴ ὄντων) Apparet ex scholio hoc, ut & sequenti, credidisse enarratorem, verba haec, μὴ ὄντων μὲν ἡμῶν ἀντιπάλων, ἐσβάντων αὐτῶν τε καὶ μετοίκων, de Lacedaemoniis interpretanda esse, cum Athenienses solos innuat his orator. Viderunt id, laudandi ea propter, Franc. Portus in Commentario, & Aemilius ipse filius, versionem hic Laurentianam corrigens. Vidit Enenckelius quoque. At cum Valla errare Io. Casa in sua versione orationis huius, p. 26 edit. Casel. & H. Stephanus in Concionibus Thucyd. p. 69, ex Scholiasta suum, ut credimus, errorem hunc derivantes. GRAMM. Cass. & Rostg. post ὄντων habent, καὶ αὐτῶν ναυτικῶν ὄντων, quae fortassis pertinent ad μετοίκων.

ead. l. 24. Αὐτῶν καὶ τ.) Αὐτῶν τε καὶ τῶν Cass. ut in Thucyd.

ead. l. 28. Ξένους τῶν αὐτῶν) Pro αὐτῶν non dubium est, quin ναυτῶν scribi debeat. STEPH.

ead. l. 32. Ἰώνων) Nemo non suspicetur, mendose scriptum esse Ἰώνων sed quisnam quid pro eo reponendum sit, dicit? STEPH.

Pag. 369. l. 2. Τῶν ναυτῶν) Αὐτῶν Mf. Bas.

ead. l. 3. Κατοικίαν) In hoc loquendi genere accusativum πατρίδα potius subaudiunt. STEPH.

ead. l. 7. Ἦπερ ὅλη ἡ Ἀττικὴ) Ἦπερ ὅλην Ἀττικὴν Rostg. Sensus verborum Thucydidis postulare videtur, ut scribatur, ἢ περ ὅλης τῆς Ἀττικῆς, nempe ἢ περ ἡμεῖς βλαβησόμεθα ὅλης τῆς Ἀττικῆς δηλώσεως. Sed aliam, quam Scholiastes, rationem dicit Thucydides.

ead. l. 14. Οἱ Λακεδαιμόνιοι) Perperam τῷ ἡσυχέσουσι Lacedaemonios indicatos voluit Scholiastes. nec feliciter satis egit H. Stephanus in Concionib. cum verteret, neque enim Peloponnesii quiescent iam. De συμμαχοῖς enim, quorum nuper meminerat, pronuntiavit hoc Pericles, recte intellectus satis utrique Porto, Enenckelio, Ablancurtio, nec non Io. Casae. GRAMM.

ead. l. 22. Τὸ ξενηλατεῖν) His verbis praeponendum est τόδε, quo ea recte refert Cass. In edd. duo scholia coniuncta sunt: quorum posterius in Cass. minio, prius atramento scriptum erat. Ad illa, quae paulo ante dicit Thucydides, ἦν καὶ Λακεδαιμόνιοι, haec annotabantur, ἀδύνατον αὐτοῖς ἀντιθεῖν, κεν, ὅπερ ἐκεῖνοι ποιεῖν οὐκ ἠνέσχοντο.

ead. l. 29. Ἡ τέχνη) Non τέχνη, sed τύχη, apud Thucydidem legimus. ac germana certe nostra haec lectio, non illa, videtur, in qua γνώμη (quam exponit σύνεσις & φρόνησις) opponitur τύχη. Nam & I, 140, hanc antithesin habemus, ubi dicit Pericles, διότι καὶ τὴν τύχην, ὅσα ἂν παραλόγως ξυμβῇ, εἰδόμεν αἰτιάσθαι. facta enim fuerat ξυνέσεως mentio. STEP.H.

ead. l. 30. Ἐπιπλέον ἐνταῦθα τῶν ἄλλων ἢ Γόργιος ἐλήφθη παρίστωσις) De hac Gorgiaca parifosi dictum antea fuit. Ea autem non extenditur ultra haec verba, γνώμη τε πλείονι ἢ τύχη, καὶ τόλμη μείζονι ἢ δυνάμει. Hic enim πλείονι & μείζονι, pariterque γνώμη & τόλμη videntur παρίστούσθαι. Atque ideo (ut opinor) hunc locum ἐπιπλέον τῶν ἄλλων figuram istam habere dixit, quod duabus contiguis vocibus duae contiguae sint ὁμοιοτέλευτοι. Comprehendi enim & vocem δυνάμει sub hac parifosi nullo verisimile modo est, cum non tria itidem praecedant verba, quibus tria haec responsura sint, & ultimae nominis δυνάμει syllabae aliam pronuntiationem, quam postremae nominum γνώμη & τόλμη, fuisse constet. Sed cum dicit ἐπιπλέον ἐνταῦθα τῶν ἄλλων ἢ Γόργιος ἐλήφθη παρίστωσις, quid cum genitivo τῶν ἄλλων subaudiri dicemus? Nullus in mentem venit, qui aptius subaudiri queat, quam χωρίων. Ac dicetur ἐπιπλέον τῶν ἄλλων χωρίων pro eo, quod est ἐπιπλέον ἢ ἐν ἄλλοις χωρίοις. Ad hoc autem nomen quod attinet, illi ab ipso etiam usum istum dari videmus, cum alibi, tum in iis, quae praecedunt. veluti ubi scribit, θαυμάζεται τὸ χωρίον ἐπὶ συντομίᾳ καὶ σαφηνείᾳ. Ceterum an ipsi de hac parifosi, tanquam a Thucydide quaesita, assentiri debeam, in dubio est animus. STEP.H.

ead. l. 33. Παισὶν ἡμῶν) Immo vero non solum παισὶν ἡμῶν, sed etiam παίδων παισὶν, atque ulterius etiam: quam longe videlicet posterorum appellatio progreditur. STEP.H.

Pag. 370. l. 4. Ἀπὸ τῆςδε τῆς αἰτίας) De hac expositione vide, quae margini interpretationis Latinae sunt adscripta. IDEM. Ibi haec scripta sunt: Hinc respondet Graeco ἐνθένδε, quo Schol. Graecus vult significari, ex hac causa. Sed a vulgata significatione nihil necesse est discedere.

ead. l. 5. Πολέμῳ ἐν τῷ, ἐξ οὗ) Ἀντὶ τοῦ ἐξ οὗ Cass.

ibid. Κηρυκείας) Κηρυκείου Cass. ut pag. praecedente. Nec habet illa, quae adduntur in edd. ἀνευ κηρυκείου μᾶλλον καὶ προκαταγγέλλουσας.

ead. l. 7. Παρ' ἀλλήλους ἐρχ. ἐπιμιζίαν εἶχον) Ἐπιμιζίαν εἶ. Thucyd. Vol. VI.

χον πρὸς ἀλλήλους. Cass. Haec, ut puto, adscripta erant ἀπὸ μιγνυντο. Seorsim & alio loco ἐρχόμενοι, ad παρ' ἀλλήλους.

ead. l. 10. Τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου) Non intelligendum est, ea omnia, quae sunt post haec quatuor verba, ἀρχεται δὲ ἐπὶ πλεμος, per parenthesin posita esse: quamvis dicat, τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου sed cum illorum quatuor verborum mentione comprehendi existimandum est καὶ τὰ ἐξῆς, ut saepe loquitur: ac fortasse has voces adiecerat. Sive adiectae autem, siue relictæ fuerint subaudiendae, complectentur haec omnia, quae proxime sequuntur, & primam periodum absolvunt, verba, ἐνθὲν δὲ ἦδ' Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων, καὶ τῶν ἑκατέρωθεν συμμάχων, ut hinc incipiat parenthesiς, ἐν ᾧ οὕτως ἐπιμύγνυντο, & eam claudat nomen χεῖμῶνα. Ita certe illum de hac parenthesi sensisse constat. Sed ne assentior quidem omnino iis, quae de illa dicit: verum illam verbo ἐπολέμου claudico: ita ut quod annotat in haec, τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα, annotandum fuerit in ista, γέγραπται δὲ ἐξῆς. ab his enim pendet, & cum his connexa quodammodo sunt illa, τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα ἔτη ἐνέμ. &c. Haec autem admonitio velim cautum te & alibi reddat, in eorum videlicet locorum nonnullis, ubi de iis agit, quae per parenthesin posita existimare debemus. STEPH.

ead. l. 12. Ἡ Χρῆσις &c.) Vide Valesii notas in Excerpta Polybii, p. 350 ed. Amstel. & Meursium de Archont. l. 3, c. 6. HUDS.

ibid. Ἡρίθμου δὲ τοὺς χρόνους) Observanda, quam dat nomini huic χρόνοι, significatio, cum τοὺς χρόνους dicit pro eo, quod est τοὺς ἐνιαυτούς, id est, annos. Ita certe & alibi eadem voce utitur. STEPH.

ead. l. 27. Ἀπὸ τοῦ, σὺν αὐτοῖς ἐπλίζεσθαι) De hac expositione illi ὁμογενεῖν nequeo. IDEM. Pro his in Cass. est πλησίον αὐτῶν.

ead. l. 32. Οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι) Non video, quid induxerit Scholiasten, ut intelligeret Athenienses in his, οὐδὲν ἐνεωτέρηζον, cum in historia de Thebanis & Plataeensibus (non Atheniensibus ipsis, at quidem eorum sociis) tantum agitur. Cave etiam intelligas Plataeenses, scil. primo casu. Erant certe Thebani viri, urbem Plataeam ingressi, qui initio εἰς οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέρηζον. Non secuti quidem errorem hunc interpretes Latini: at tamen obscurius locum transtulisse L. Vallam & Baronem Hohenecium non diffidendum; quae causa fuit, ut Aem. Portus inseruerit vocabulum *hostes*. Accurate ad sen-

sum Vitus Winfemius: *conditionibusque acceptis quiescunt*, (Plataenses viri nempe) *praesertim cum viderent, eos* (Thebanos) *nihil novi in quemquam moliri*. Gallicus non minus bene: neque enim ambigui quidquam verba auctoris continent. Forte memoriae hoc vitium fuit in Schol. aut librarii alicuius oscitantia, qui scripsisset rectius, *οἱ Θηβαῖοι δηλονότι*. GRAMM. Vide annotata ad Thucydidem II, 3. Idem error est pag. 371 l. 5, ubi φοβερώτεροι exponit οἱ Ἀθηναῖοι, pro οἱ Θηβαῖοι.

ead. l. 34. Μετὰ βάρους ἐπελθόντες τοῖς Θηβαίοις) Haec abfunt a Cass. & sequentia, Ἀττικὴ ἢ φράσις, rectius in eodem adscribuntur ad verba οὐ βουλομένων ἢν. Sed quod hanc Atticam phrasin esse dicit, non probat Stephanus. vide ad p. 480.

Pag. 371. l. 2. ἵνα μὴ ἐν ταῖς οἰκίαις) Et mendose scriptum esse, & alio, quam huc, pertinere istud scholium videtur. STEPH. Fortassis coniungendum est cum praecedenti, in quo οἰκιάων malim, quam οἰκοῦντων. Pro μόνοι in Cass. est μόνον.

ead. l. 7. Καθὼ ἐνὲ μ.) Quod dicitur in hoc scholio, cum iis, quae illi praefixa sunt, Thucydidis verbis nihil commune habet: contra autem optime convenit cum istis, οἱ δ' ὅς ἔγνωσαν ἐξηπατημένοι. ratio enim illic redditur eius, quod hic dicitur. Sed προσχωρήσαι in προσχωρήσειν muto. STEPH.

ead. l. 11. Ἀδίδακτοι) Ἀπειρότεροι. In chartis Rostg. hoc ita scriptum erat, quasi Reg. in textu Thucydidis pro ἀπειροῖ habeat ἀπειρότεροι.

ead. l. 13. Γινόμενος ἦν ὁ π. φθινούσης σελήνης) Desunt Cass.

ead. l. 17. Το βαλλόμενον εἰς τὸν μοχλὸν) Eadem leguntur in Scholiaste Aristophanis ad Vesp. v. 155, & Suida in βάλανος, nisi quod in his, ut & hic in Cass. non est βαλλόμενον: quod tamen non reiiciendum putem. Aristophanes Vesp. v. 200: Καὶ τὴν βάλανον ἐμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλόν.

ead. l. 19. Εἰκότως δὲ &c.) Vel omissum est verbum φησὶ, five λέγει, (ut scribatur, εἰκότως δὲ φησὶ ταύτας τὰς πύλας οὕτως ἡμελησθαι) aut certe non εἰκότως δὲ, sed εἰκὸς δὲ, scriptum fuit. Paulo post autem participio ἐλπίζοντων improprie utitur pro φοβουμένων: sed eum sui scriptoris exemplo (non hic quidem, sed aliis quibusdam in locis) ita loqui, aliquis respondebit. Nam & p. 374 ἐλπίζειν exponi ab eo φοβεῖσθαι videmus. STEPH. Ἐλπίς & ἐλπίζω non solum apud Thucydidem, sed vulgo apud scriptores Graecos hanc significationem habent.

ead. l. 22. Ἐλαβον) Verbo ἔλαβον eum dat usum, quem alibi τῷ ἐδέξατο: qualis est verbi accipere, (quod scimus in pri-

ma etiam & propria significatione τῷ λαμβάνειν respondere) cum dicitur, *ita accipit*, pro eo, quod est, *ita intelligit*. Sed dicit ἔλαβον τὸ ξύλον, cum, loquendo more consueto, dicendum potius esset, ἔλαβον ἐπὶ τοῦ ξύλου. Adverbium autem ἀνοήτως ad hoc ἔλαβον pertinet: hanc expositionem, ut stultam, a nobis repudiandam esse, indicare volens. Cur autem talem esse dicat, rationem addit. STEP.H.

ead. l. 30. Θύραι) Cass. mutato ordine verborum: πύλαι, τοῦ τείχους· θύραι, τοῦ οἴκου.

ead. l. 34. Ἀπὸ συνθήκης δηλονότι) Haec non pertinent ad ἐπεπράγσαν. In Cass. referuntur ad praecedentia ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι.

ead. l. 35. Τὸ ἅμα πρὸς τὸ ἐπεβοήθουν) Τὸ ἅμα minus pertinet ad τὸ ἐπεβοήθουν, relinquendum omnino & annectendum his, καθ' ὅδ' ὁρῶν ῥηθείσης, ut recte animadvertit in Scholio, quod subiunxit veteri Aem. Portus, cuius correctionibus eius generis miramur tam raro in prioribus libris locum dedisse editorem Oxoniensem. GRAMM.

Pag. 372. l. 1. Πραγματικὴ ὕλη) Alibi (si bene memini) vocabulum hoc κατασκευῇ aptius ab eo exponitur. Nam verba haec, πραγματικὴ ὕλη, latius, quam quod illo significatur, patere mihi videntur. STEP.H.

ead. l. 6. Οὐκ ἔστι παραχρῆμα) Subtilem hic nimis se praebet Scholiastes. Nihil vero prohibet, quo minus οὐδὲς hic significet παραχρῆμα. Bene ergo interpretes verterunt Latini. Sed amputavit & contractionem iusto reddidit locum Gallicus pag. 141. GRAMM. Haec etiam habet Suidas in οὐδὲς, sed immixtis nonnullis alienis. Vide ibi Kusterum.

ead. l. 10. Πρὸς ὃν ἐλθόντες) Non necessarium esse subaudire hic participium ἐλθόντες, alii loci, in quibus eodem, quo hic, modo utitur verbo πράττειν, satis ostendunt. Pro loco autem modo hic modo ille accusativus cum illo ὑπακουστίες. alicubi certe τὴν προδοσίαν apte subaudiri videmus. STEP.H.

ead. l. 21. Τοῦτο καθ' ἑαυτὸ) Haec verba, καὶ τῶν ὕστερον οὐδ' ὃν ἤδεσαν, seorsum ab aliis legenda esse ait, quod futura sit oratio ἀσύντακτος, si superioribus iungantur. utendum enim fuisse accusativo, si, quod dicitur, ad τὸν ἄγγελον referretur. Ita enim intelligenda haec videntur, εἰ πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λόγον ἐποιεῖτο. Sed pro αἰτιατικῶς scriptum ab illo fuisse crediderim ὀνομαστικῶς & intellexisse, iungendo haec cum illis verbis δὲ δὲ δεύτερος, (videlicet ἄγγελος) sequi debuisse, καὶ τῶν ὕστερον οὐδ' ὃν εἰδώς. Atque ita unica vox ὀνομαστικῶς (si

ita scripsit) significaret, μετοχῇ ὀνομαστικῇ χρώμενος, id est, ὀνομαστικῆς πτώσεως. itidemque αἰτιατικῶς dictum esset pro his, μετοχῇ αἰτιατικῆς πτώσεως χρώμενος, si hoc, non illud, ab eo scriptum foret. Ceterum quae sequuntur, πρὸς δ' ἀλόγου, alius sunt, ad illam annotationem respondentis. STEPH. Totum scholion abest a Cass. una cum eo, cui in edd. praefigitur στρατεύσαντες.

ead. l. 37. Ἐν τῇ Πλαταίῳ κατέλιπον) Addunt Cass. & Rostg.: οἵτινες καὶ συνεπολιορκήθησαν Πλαταίῳ.

ead. l. 38. Φανερώς) Suidas locum hunc Thucydidis laudans, λαμπρῶς, φανερώς καὶ οὐκ ἐνδόξως. Pro φανερώς etiam alibi est apud Thucydidem. Vide Indicem.

Pag. 373. l. 6. Ἐν τῇ ἀρχῇ ἢ τῆς πρώτης) Cap. 1.

ead. l. 17. Εὐλόγως καὶ εὐπροσώπως) Suidas in οὐκ ἀπεικότως.

ead. l. 21. Γλυκὺς ἀπειρῶ πόλεμος) Iam antea haec verba attulit, non admonens esse proverbialia: quod satis notum id esse posset. Locus autem ille est supra, in concione Archidami, I, 80, ubi quemadmodum hic, ἀπειρίας fit mentio. Nam in haec Archidami verba, ὥστε μὴτε ἀπειρία ἐπιθυμῆσαι τινὰ τοῦ ἔργου, annotatur (p. 341,) γλυκὺς ἀπειρῶ πόλεμος. perinde videlicet ac si diceretur, quod ab Archidamo dicitur, cum hisce proverbialibus verbis, quae a Pindaro fortasse manarunt, convenire. STEPH.

ead. l. 23. Ἐκεκίνηντο) Ἐκεκίνηντο Cass.

ead. l. 25. Λόγια ἐστὶ) Suidas in v. λόγια. Sed non semper fervatur hoc discrimen. Aristophanes in Equit. v. 120 sqq. v. 194, 195, & alibi in eadem comoedia λόγια & χρησμούς pro iisdem dicit. Eustathius in Homēr. Iliad. β', p. 233, τὰ λόγια, ἦγουν οἱ χρησμοί. Et λόγων Atticum esse docet idem in Odyss. α', p. 1426: Θεοπρόπιον δὲ τὸ χρησμώδημα. δ καὶ λόγιον ἔλεγον οἱ Ἀττικοί. Pro eo, quod in Scholiasta ἐμφορουμένον legitur, Suidas habet θεοφορουμένων. Eodem verbo etiam alii probati scriptores de entusiasmo vatum, poetarum, & oratorum utuntur: ἐμφορουμένους quis eos dixerit, non scio.

ead. l. 27. Ἡρόδοτος) Vide notam Waff. ad hunc locum Thucydidis.

ead. l. 30. Ὅποῖον ἐν Δίῳ ἦγουν) Haec non habet Cass.

ead. l. 33. Ἀντὶ τοῦ εὐνοικῶς εἶχον) Alteram lectionem ἐπῆρα magis mihi placere, declaravi in iis, quae ad hanc Thucydidis paginam annotavi. Nonnunquam autem alicui scholio aliam loci Thucydidis scripturam praefigi, quam eam, quae agnita ab ipso Scholiaste fuerit, antea admonui. Sed utrocun-

que modo locum hunc scribendum censuerit, credibile est eum illud παραπολὺ simul exponentem, scripsisse, πολλῶν μᾶλλον εὐνοικῶς εἶχον τοῖς Λακεδαιμονίοις. STEPH. Idem dixit in Proparascue pag. 19. Τοῖς Λακεδαιμονίοις absunt a Cass.

ead. l. 34. Τῶν Ἀθηναίων) Longe falletur, qui putabit, hunc genitivum τῶν Ἀθηναίων ad illum Thucydidis τῶν ἀνθρώπων ἰπεκταρε: (quod tamen prima fronte videri alicui possit) cum necesse sit ad μᾶλλον referri: ideoque satius (meo quidem iudicio) fuisset vocabulum istud solum huic Scholio praeferre. Verum & hoc addo, apertius locuturum fuisse Scholiastem, si ἐς τοὺς Ἀθηναίους dixisset, ut Thucydides dixit, ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους. perinde videlicet ac si scriptum ab eo fuisset, ἡ δὲ εὐνοία παραπολὺ ἐποίει (vel potius ἐπήει) τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους ἢ ἐς τοὺς Ἀθηναίους. STEPH.

Pag. 374. l. 6. Οἱ Ἀχαιοὶ. οὐ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι) Καὶ Ἀχαιοί, καὶ Ἀργεῖοι Reg.

ead. l. 9. Τὰ ἐπὶ Θράκης) Cum his verbis, τὰ ἐπὶ Θράκης, non dubium est, quin nomen χωρία subaudire oporteat: quod aliis etiam plerisque locis omittit. At pag. 380 adiectum est, ubi Scholiastem expositionem afferre aliam videbis. STEPH.

ead. l. 11. Οὐ λέγει &c.) Ego ita accipio, ἄντὶς Πελοποννήσου καὶ Κρήτης &c. intelligit enim Sporades & Cyclades insulas. Aem. Port. HUDS.

ead. l. 12. Ἀνίσχοντα ἥλιον) Ἦλιον ἀνίσχοντα Cass.

ead. l. 14. Κάσος) Κῶς Cass. Κίος Rostg.

ibid. Ὅσαι ἄλλαι) Αἱ ἄλλαι & manu recentiore alio loco ad verba Thucydidis νῆσοι ὅσαι αἱ πρὸς τὰ δυτικά. Cass.

ead. l. 17. Μακρὸν πόλεμον) Duo haec vocabula, (undecunque irreperint) ab hoc loco plane sunt aliena, nisi fallor. Nihil certe ad sequentem expositionem faciunt, ὥς τῶν Λακεδ. &c. his enim verbis exponit illa, κατὰ τὸν χρόνον τὸν εἰρημέ-
νον. STEPH. In Cass. haec vocabula μακρὸν πόλεμον ita scripta erant, ut viderentur pertinere ad expositionem vocis ἐκδήμον.

ead. l. 18. Τῆς συντάξεως) Τῆς συνάξεως Rostg. non male.

ead. l. 20. Ἰνα ἐκάστη πῶλις τὸ μὲν δῆμοιρον στρατεύσῃ) Haec nihil faciunt ad expositionem verborum Thucydidis, quae iis praeposita sunt. In Reg. &, ni fallor, Cass. nam parum accurate annotaveram, totum hoc scholion recte refertur ad verba Thucydidis, τὰ δύο μέρη ἀπὸ πόλεως ἐκάστης. Ad vocem ἰσθμὸς Cass. & Rostg. haec habent: ὁ γὰρ ἰσθμὸς καὶ μέ-
σος τόπος καὶ πλησίον (καὶ πολλὰ Cass.) τῆς Ἀττικῆς.

ead. l. 29. Τὸν σκαπὸν) Non dubium mihi est, nec aliis futu-

rum puto, quin legerit *ἐννοίαν*, cum exponat *σκοπόν*. Cur autem nihilominus alteram lectionem huic anteponam, ad Thucydidem ex me audire potuisti. **STEPH.** Thucydides: *καὶ προσέχει τὴν γνώμην, εὐνοίαν ἔχουσα, διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος, πρᾶξαι ἡμᾶς ἃ ἐπινοοῦμεν*. Verba *εὐνοίαν ἔχουσα* Scholiastes vetus exponenda iubet esse, *σκοπόν ἔχουσα*. Fr. Portus autem *ἐλπίζουσα*. Uterque dependere ex istis censet infinitivum, qui sequitur, *πρᾶξαι*. minus recte. Quin nullam distinctionem aut interpunctionem Fr. Portus agnoscit in his, *εὐνοίαν ἔχουσα πρᾶξαι ἡμᾶς*. Qualis locutio cum dura ipsi videatur, coniiicit legendum potius esse *ἐννοίαν ἔχουσα*. Vide eius Commentar. p. 117 f. Verum falso innituntur principio antiquus aequae ac novus hic commentator. Quae enim infinitivum *πρᾶξαι* regunt, ea sunt, quae antecedunt, verba, *καὶ προσέχει τὴν γνώμην*. At *εὐνοίαν ἔχουσα* reddenda simpliciter, *benivole* (erga nos Lacedaemonios scilicet) *affecta*, idque *διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος*. quae ideo separatim sumenda, ac (ut loquuntur Grammatici) *διὰ μέσου*, extra alteram illam constructionem. Aliud adhuc incommodum in expositione illa per *ἐννοίαν* aut *σκοπόν* notavit H. Stephanus, cuius animadversiones non exscribimus. Igitur L. Vallae versioni, quin & Aem. Porti, praefenda haec Philippi Melanchthonis: *Tota Graecia hoc nostro conatu erecta, intuetur nos, & optime cupit nobis, propter odium erga Athenienses, optatque, ut perficiamus, quae cogitamus*. Acaicius Enenckel. *animis studiisque ad nos inclinat* &c. **GRAMM.**

ead. l. 31. *Τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου*) Recte parenthesi haec etiam verba, *τούτων ἕνεκα*, includit, quoniam ex praecedentibus pendent. **STEPH.**

ead. l. 32. *Ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρῆ*) Impersonale *χρῆ* referendum potius ad *προσδέχεσθαι*, a quo, non autem *α χρῆ*, reguntur sequentia, *εἰς κίνδυνόν τινα ἵζειν*. **GRAMM.**

ead. l. 33. *Ὀμηρος*) *Iliad. ε', v. 442, ἢ τ' ὀλίγῃ*.

ibid. *Τοῦτο δὲ φησι, τουτέστιν*) Scribendum fortasse est, *ὃ δὲ φησὶ τοιοῦτόν ἐστιν* &c. Ac pertinet hoc scholium ad verba illa, *καὶ δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίνονται*. intelligit enim, Archidamum haec dicere, invenientem, fore ut illi ea in Atheniensibus vera experiantur. **STEPH.** Non male quidem Stephanus. Sed *τοῦτο δὲ φησι* non habet Cass. Et sufficit alterum horum, vel *τοῦτο δὲ φησι*, vel *τουτέστι*. Paulo post ad verba Thucydidis *ἐν τῇ πολέμῳ* in Cass. est *γῇ δηλονότι* in Rostg. *πηγῆς δηλονότι*; quod se non videre quo pertineat, scripserat Rostgaardus. Nimirum corruptum est *ἐ τῇ γῇ δηλονότι*.

ead. l. 36. Ἐν ᾧ τόπῳ) Immo non τόπῳ sed χρόνῳ subaudire hic oportet. STEPH. Ad haec auctoris, ἐν ᾧ οὐπω πάρεσμεν, Scholiastes: ἐν ᾧ τόπῳ δηλονότι. Ego potius dixerim, ἐν ᾧ χρόνῳ. Respondet enim relativum praecedenti νῦν. GRAMM.

ead. l. 37. Ὁρμηθήσονται) Futurum istud ὁρμηθήσονται non tanquam de suo addit, verum tanquam tacite inclusum in hac sermonis forma, & quod oporteat ὑπακούειν. ideoque suum δηλονότι post illud futurum ponere debuerat: sed aliis etiam plerisque in locis omitti videmus. Non minus autem commode illud ὁρμηθήσονται post ἀλλὰ subaudiemus: hoc modo, εἰ μὴ καὶ νῦν ὁρμῖνται, ἐν ᾧ οὐπω πάρεσμεν, ἀλλ' ὁρμηθήσονται ὅταν ἐν τῇ γῇ ὀρώσιν ἡμᾶς δηνούντας τε καὶ τάκείνων φθειρόντας. STEPH. In Cass. inter versus est ὁρμηθήσονται δηλονότι.

ibid. Ὁρᾶν πάσχοντάς τι) Haec verba male isti scholio praefixa sunt. Ista enim καὶ οἱ ὀργιζόμενοι, ἅτε δὴ ἤττον λογιζόμενοι, μᾶλλον θυμούμενοι, εἰς τὸ πολεμεῖν ἐπείγονται βίβλοκινδύνης, nihil aliud sunt, quam expositio istorum Thucydidis aut Archidami Thucydidei verborum, καὶ οἱ λογισμῶ ἐλάχιστοι χρώμενοι, θυμῷ πλείστα ἐς ἔργον καθίστανται. Sed annotatio, quae illam horum verborum expositionem sequitur, scripta est in ea verba, quae praecedenti scholio male praefixa esse dixi: in haec videlicet, ὁρᾶν πάσχοντάς τι. In ea enim annotatione iuberet nos observare hoc schema, id est, λόγον οὕτως ἐσχηματισμένον (orationem ita figuratam) πᾶσι πάσχοντας, pro πάσχευσι. Verum mihi nequaquam persuadebit, ita rem se habere, id est, talem esse huius orationis structuram, ut πάσχοντας pro πάσχευσι dictum esse existimare oporteat. neque enim hoc πάσχοντας cum πᾶσι iungere est necesse: sed perinde est (ut opinor) ac si dictum esset, πᾶσι γὰρ ὀργὴ προσπίπτει, ὁρᾶν ἑαυτοὺς πάσχοντάς τι ἀνθεῖς sed ad verbum ὁρᾶν adiaciuntur illa, quae emphasin addunt, ἐν τοῖς ὅμμασι καὶ ἐν τῷ παραυτίκῳ. quorum prius poëticum, atque adeo Homericum habere pleonasmum dici potest. eodem enim loquendi genere utens Homerus, scribit, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶμαι, Il. v. 99: Ὡ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶμαι. Quale (inquam) istud ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶμαι, tale illud ἐν τοῖς ὅμμασιν ὁρᾶν. Sed ab Homericis istis verbis (quae obiter proponenda visa sunt) ad illa Thucydidea revertens, novam quidem & inusitatam esse fateor illam orationis structuram, πᾶσι γὰρ ὀργὴ προσπίπτει, ὁρᾶν πάσχοντάς τι ἀνθεῖς, (pro ὁρᾶν ἑαυτοὺς πάσχοντας, uti dixi) & fuisse alioqui dicendum ὀρώσι, vel διὰ τὸ ὁρᾶν sed alteram illam aliquid magis insolens fuisse

habituram dico, si (ut vult Scholiastes) πᾶσι cum πᾶσχοιτας ita iunxisset, ut πᾶσι πᾶσχοιτας pro πᾶσι πᾶσχοισι dici necesse foret. **STERH.**

Pag. 375. l. 1. Ἐπείγονται ῥιψοκινδύους) Ἐπείγονται ῥιψοκινδύους, καὶ πάνυ ἀόρητος, ἐπειδὴν τὰ αὐτοῦ θεάσεται ὑφ' ἐτέρου φθειρόμενα, πρὸς ὀργὴν διεγείρεται, καὶ ἀμύνειν ἐπείγεται. **Mf. Baf.**

ead. l. 3. Οἱ ἐπίλογοι ἔνθεν) Ἐπίλογοι **Cass.** Μεγάλην, ἴσσην, καὶ ὁμοίαν. οἱ ἐπίλογοι ἔνθεν **Mf. Baf.** Pro ἔνθεν alibi fere dicit ἐντεῦθεν. Paulo post ad ἐπ' ἀμφοτέρα in **Cass.** & **Rostg.** erat, δόξα ἐπ' ἀμφοτέρα (ἀμφοτέρων **Rostg.**) καὶ εὐκλείας καὶ δυσκλείας.

ead. l. 8. Μὴ ἀκούσαντες αὐτὰ) Μὴ ἀκούσαντες αὐτοῦ **Cass.** & **Rostg.**

ead. l. 13. Ταπεινωθήσονται) Ἐνδιδόναι non idem, ac ταπεινωθῆναι: *flecti enim ac remittere de pertinacia sua, non semper cum humilitate coniunctum.* Recte igitur taxandus **L. Valla**, qui paulo antea haec, εἰτι ἄρα μάλλον ἐνδοίειν οἱ Ἀθηναῖοι, vertit, si quid humiliter sentiant. **GRAMM.**

ead. l. 16. Ἐτοίμων ὄντων &c.) Esse ἐν ὁδῷ, id est, esse in itinere, plus est, quam ἐτοίμους εἶναι ἰέναι, id est, paratos esse ad eundem: idēoque haec expositio reprehendenda videri possit: sed intelligi puto, ἐτοίμων ὄντων ἰέναι ἐς τὴν Ἀττικὴν. **STERH.**

ead. l. 23. Λέγων δηλ.) Huic Scholio (quo docemur participium λέγων ex praecedentibus ἀπὸ κοινοῦ sumere) praefigendum potius fuisset infinitivus κρατεῖσθαι. **IDEM.**

ead. l. 34. Πολλάκις ἐβλήντες) **Suidas** in ἀπέφθου. Ad χρήμασι, quod est in **Thucydide** pag. 25 l. 10, **Cass.** habet ἕνεκα χρημάτων. **Portus** exposuerat περὶ μὲν οὖν τῶν χρημάτων.

ead. l. 37. Ἀντὶ τοῦ ἐσέβαλον) Ieiuna interpretatio τοῦ ἐσβάλοιν per ἐσέβαλον, neque enim illud huius loco auctor adhibuit. Sensus vero optativi ita exprimendus foret, si accurate verteretur locus: tum cum irrumperent hostes, vel irrupturi essent. Declarat hunc auctor mox pag. 26, ταῦτα γὰρ ὑπῆρχεν Ἀθηναίοις — ὅτε ἡ ἐσβολὴ τοπρῶτον ἔμελλε Πελοποννησίων ἐσεσθαι. Atque haec non levia adeo aut indigna notatu, ac imperitis videri possint. **GRAMM.**

Pag. 376. l. 3. Τοῦτέστι στάδιοι δεκαπτὰ) Quod dicit, hanc partem fuisse stadiorum septemdecim, id tanquam ex ipso **Thucydide** a se sumtum affert. Nam si totus circuitus erat stadiorum 60, & eius stadia 43 custodiebantur, in reliquis autem custodia nulla erat, hanc partem incustoditam fuisse stadiorum 17 necesse est. Sed quod dicit, totum circui-

tum fuisse stadiorum 60, ex hoc Thucydidis fumere loco non potest, cum minime de hoc circuitu seu ambitu haec paulo post dicantur a Thucydide, ἐξήκοντα μὲν σταδίων ὁ ἅπας περὶ βολος. STEPH.

ead. l. 4. Τῶν μακρῶν τειχῶν) Cass. praeterea habet τὸ γὰρ μέσον οὐκ ἐδέετο.

ead. l. 5. Τοῦ Πειραιέως) Τοῦ Πειραιέως τὸ νεῦον εἰς τὴν ἡπειρον. Cass.

ead. l. 6. Τὴν ἀπὸ ξύλων κατασκευὴν) Vide annotata ad Thucydidem.

ead. l. 12. Πρυταγεῖον) Vide Meursii Athen. Att. 1, 8. HUDS.

ead. l. 20. Ἀφ' οὗ Εὐμολπίδαι φυλὴ ἐν τῇ Ἀττικῇ) Alii scriptores Graeci de rebus Atticis agentes φυλὰς vocant, quas Latini tribus, quarum Athenis primum quatuor, deinde decem, at extremis temporibus duodecim fuerunt. Earum nomina recensent Pollux VIII, 109 sq. aliique. Sed nulla est inter eas, quae ab Eumolpo nomen habuerit. Φυλὴν ergo dicit, quod Suidas & Etymologici M. auctor in Εὐμολπίδαι, γένος.

ead. l. 24. Ἀπροσδιορίστως) Retinendo hanc lectionem, id quod a Scholiaste dicitur, expositioni eius repugnat. Quomodo enim τῇ θεῷ significat τῇ Ἀθηνᾷ, si Athenienses Minervam & Apollinem θεὸν ἀπροσδιορίστως minime appellant? Sed cum ille contra haec subiungat, rationem suae expositionis reddens, non dubium est, quin id, quod aiebat, negetur, ita legendo, ἀπροσδιορίστως γὰρ οὐ φασιν οἱ Ἀθῆν. Dico igitur, negantem illam particulam hinc tollendam, & pro ea pronomen αὐτὴν substituendum esse. Quod autem de Minerva dicit, confirmant cum alii Thucydidis loci, tum vero (ne longe abeundum sit) quidam, quem lib. II pag. 25 habet, καὶ αὐτῆς τῆς θεῶ τοῖς περικειμένοις χρυείοις. STEPH.

ead. l. 27. Τῆς Δήμητρος) Non nego, confusa nonnumquam fuisse ab Antiquariis & Mythologis numina Terrae & Cere-
ris. At distincta iis omnino templa dedicata Athenis fuere, ut testimoniis Nostri, Pausaniae, Plutarchi aliorumque satis clarum. Terram certe Athenienses & populi Atticae μεγάλην θεὸν appellabant, & antiquior videtur priusque eius cultus floruisse, quam τῆς Δήμητρος in istis locis. GRAMM.

ibid. Ἀίμναι, τόπος &c.) Errat Scholiastes, qui fuisse in arce dicit. nam extra eam omnino fuisse, verum prope, clare indicat Thucydidēs. Vide Meursii Athen. Att. l. 3, c. 4. HUDS.

ead. l. 31. Κατὰ νόμον ποιοῦσι) Huc fortassis respexit Suidas, νομίζουσιν exponens νομίσματι χρώνται.

ibid. Τῶν Πεισιστρατιδῶν) Fontem Callirhoën novem tubulis exornavit Pisistratus, quem deinceps appellarunt Enneacrunum, ut refert Pausanias. Cum autem filii quoque in eo ornando laborarint, hinc ab aliis ipsis adscribitur. Vide Meurfii Pisistratum, pag. 63, 79. HUDS.

ead. l. 33. Ὡς ἀκροπόλει δηλονότι) Τῆς ἀκροπόλεως. Cass.

ead. l. 34. Λεῖπει εἰς) Vide ad Thucydidem.

ead. l. 36. Καὶ γὰρ ὁ γάμος ἱερὸς) De hoc admonet, quoniam dicit Thucydides, καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν, id est, & ad alia sacra: ne quis miretur, eum alia sacra dicere, cum vox ista non praecessisset. *Nuptiae enim, inquit, sunt sacrae.* Sed dicere maluisssem, cum γαμικῶν subaudiri ἱερῶν atque adeo minime dubitasssem locum hunc ita reddere, *ante coniugalia sacra (vel nuptialia) & in alia.* Sic tamen Valla, *ante coniugalia, & in alia, quae sacrorum sunt.* STEPH.

ead. l. 38. Τῇ τε οὖν &c.) Ex duobus Scholiis potius faciendum erat unum, hoc modo: τῇ τε οὖν ἐπιπολὺ αὐτονόμῳ οἰκίσει) ἀγτίπτωσις, ἀντὶ τοῦ, τῆς τε οὖν ἐπὶ πολὺ αὐτονόμου οἰκήσεως. IDEM. Posterior pars, nempe αὐτονόμου οἰκήσεως, non est in Cass.

Pag. 377. l. 3. Πανοικησίᾳ &c.) Non minus, ut opinor, πανοικησία scribi posset, ut μετοικησίαν dici videmus. Atque adeo hoc πανοικησία, non illud πανοικησίᾳ, habemus apud Dionysf. Halicarn. STEPH.

ead. l. 4. Οὐ δεῖ γὰρ λέγειν ὅτι ἐβαροῦντο) Suidas in ἐβαροῦντο. Vide Graevium ad Luciani Soloecistam pag. 751.

ead. l. 7. Καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως κληθμένα) Haec non habet Suidas. Καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. Cass.

ead. l. 14. Ἄκρον τοῦ τέλους, τοῦ στίχου) Suidas, τὸ ἄκρον τοῦ τέλους τοῦ στίχου, & καλεῖται δέ. Cass. τὸ ἄκρον τὸ τέλος τοῦ στίχου, & itidem καλεῖται δέ.

ead. l. 17. Κατασκευὰς ἐποίησαντο) In Mf. Baf. additur: οἰκήματι, ἢ ἀντὶ τοῦ κατέλυσαν τὰ σκευῶν, ὧν ἐναντίον τὸ ἀρεσκευάσαντο. Οἰκήματι videtur referendum ad sequens τῶν τείχει.

ead. l. 21. Τοῦ βράδους) Quamvis cum pronomine αὐτοῦ subaudiat τοῦ βράδους, (perinde est enim, ac si dixisset, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ βράδους δηλονότι, eo modo utens hoc adverbio, quo uti solet in plerisque locis, ubi vel ἀπὸ κοινοῦ aliquid repetendum est, vel pronomen relativum ex antecedente exponi debet) non tamen existimandum, eum nomen hoc in iis, quae praecedunt, legisse, sed ad ista, quae sunt ἰσοδύναμα, respicere, καὶ ἄλλως ἐνδιδέτριψαν χρόνον περὶ αὐτήν. Nam tan-

quam perinde sit, ac si dixisset, καὶ ἄλλως ἐβράδυναν περὶ αὐ-
τὴν, postea cum ἀπ' αὐτοῦ subaudit illud βράδους, pro quo
μοχ βραδυτήτα dicit. STEPH.

ead. l. 28. Αὐτοὺς δηλονότι) Cum interprete Lat. intelligimus
potius εαυτὸν, quam cum Scholiasta αὐτοὺς ad verb. ἀνείχε-
GRAMM.

ead. l. 30. Τὰ δένδρα δηλονότι) Hanc expositionem ex iis fu-
mere locis videtur, in quibus ipse Thucydides verbo δένδρο-
κοπεῖν utitur. Alioqui certe suspicetur quispiam, latius verbi
τέμνειν significationem patere, & quidem tam late, quam verbi
διχοῦν quo saepe utitur cum accusativo τὴν γῆν vel τὴν χώ-
ραν. Atque adeo hunc ipsum accusativum nonnunquam & illi
verbo τέμνειν tribuit: & quidem ita c. 18, τὴν γῆν τμηθῆναι,
itidemque c. 21, τῆς γῆς τεμνομένης legimus. STEPH. Thucy-
dides: ἔτεμνον πρῶτον μὲν Ἐλευσίνα. Scholiastes: ἔτεμνον) τὰ
δένδρα δηλονότι. Inepta nota, (nam loquimur de expositione
huius loci, non de phraseos origine.) Verus autem hic additur
accusativus in textu auctoris, & nota iam dudum in simili-
bus significatio τοῦ τέμνειν, quod non amplius de arborum
excisione sola interpretari convenit. GRAMM.

ead. l. 31. Ὄρος, ῥεῖτος Ἡρώδης, ῥίτος.) Quid in his inve-
nerit Fr. Portus, quod moraretur, aut scrupulum iniiceret,
sane non capio. At indicavit dubium ipse ac suspicionem suam,
adscripta coniectura de emendatione h. m. π. ὄρος, ῥεῖτος.
Num igitur vitiose legi arbitratus est ὄρος, atque an montes
esse τοὺς ῥεῖτους in Thucydide voluit? Mihi certe non suc-
currit, quid in mentem ipsi venerit h. l. nec multum scire in-
terest. Debuerat animadvertere, tantum de descriptione nomi-
nis huius sollicitum Scholiastam esse, duorumque Grammati-
corum sententias referre, quorum alter *Otus* nomine, cum
diphthongo, *Herodes* autem per *i* scripserit *ῥίτος*. Paria fere
cum Scholiasta habet Etymolog. Magn. aut rectiora, uti exi-
stimo. Verba sunt: Λέγει Ὄρος διὰ διαφθόγου ῥεῖτος, καὶ ἐξύ-
νεται ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς διὰ τοῦ ῥίτος, καὶ βαρύνεται, ὡς σῖτος.
In quibus observabis, primo non *Herodem*, sed *Herodianum*
laudari, deinde neutrum Grammaticorum scribendi rationem
huius vocis eandem habere, quam exemplaria Thucydidis re-
praesentant: haec enim constanter ῥεῖτος scribunt, nam ῥήτος
Codicis Arund. & ῥεῖτος Scholiastae in quibusdam editt. ha-
benda sunt vitiosa. Pausanias constanter, quemadmodum *O-
tus*, ῥεῖτους scribit, Attic. l. 1, c. 38, & alibi: similiter Hesychius,
apud quem insignis de Rhitis locus celebratur. Sed de

his plura nobis forte alio loco dicenda. GRAMM. In Scholiasta *ρείτος* habet ed. Camer. *ρείτος* ferri non potest. Pro *Ἡρώδης* mihi non dubium est, quin *Ἡρωδιδανός* scribendum sit, non solum propter auctoritatem Etymolog. M. sed etiam quia *Herodiani* Grammatici frequens ubique est mentio, *Herodis*, quod sciam, nusquam; & quia auctor Etymolog. M. eos etiam aliis locis coniungit. In Cass. est *Ἡρόδ.* unde suspicari licet, errorem ortum esse e compendio scribendi.

ead. l. 33. Οὐδετέρως φασίν) Αἰγάλεων ὄρος. Κρωπειαί. Rostg.

Pag. 378. l. 4. Ὡς προδότου τοῦ ἐν Πλαταιαῖς στρατοῦ) Ita in omnibus edd. Sed quis *προδότης* ille τοῦ στρατοῦ; Non certe bellum Plataeensium adhuc exortum erat, cum Plistoanax ἐσβολὴν faceret in Atticam, de qua mentio in auctore. Credam igitur vitiose exaratum a librariis, aut lectum perperam fuisse ab iis, qui primi haec scholia ediderunt, *προδότου* loco horum, πρὸ τούτου τοῦ ἐν Πλαταιαῖς στρατ. notamque respicere haec auctoris, πρὸ τούδε τοῦ πολέμου τέσσαρσι καὶ δέκα ἔτεσιν. Iudicent vero alii. GRAMM. Verba haec referri debere ad Πανσανίου, didici e Cod. Cass. in quo haec ita scribuntur, τοῦ προδότου τοῦ ἐν Πλαταιαῖς στρατιγού· in quibus si distinctio minima post *προδότου* ponatur, & pro *στρατιγού* στρατηγού scribatur, omnia plana sunt: nam nemo ignorat, Plistoanactem filium fuisse Pausaniae proditoris, ducis Graecorum in proelio cum Persis ad Plataeas. Στρατοῦ pro στρατηγού itidem e compendio scribendi ortum arbitror.

ead. l. 6. Ὅτι Θουκυδίδεια ἐστὶ) Quid hoc sibi vult? quae constructio Thucydidea subesse huic loco dici potest? Non certe ad haec verba pertinet illa annotatio, sed ad ista, quae parvo intervallo praecedunt, τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσίνα. Sic autem II, 18 dixit, τῆς Ἀττικῆς ἐς Οἰνόνην & I, 111, τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ Φάρσαλον. item cap. eodem, τῆς Ἀκαρνανίας ἐς Οἰνιάδας. STEPH. Adde, quae scribit in Append. ad scripta de Dial. Att. p. 129.

ead. l. 10. Τῶν νεῶν) Ita omnes edd. quas vidi, pro νέων.

ead. l. 18. Ἠσύχαζε) Male exponit istud loquendi genus, δι' ἡσύχίας εἶχεν. Neque enim Pericles dicitur a Thucydide δι' ἡσύχίας ἔχειν, id est ἡσύχαζειν, quiescere: sed δι' ἡσύχίας ἔχειν τὴν πόλιν, id est, quietam tenere civitatem. Nam subaudire ἀπὸ κοινοῦ hunc accusativum oportet: quod ille non animadvertit, sed ἔχειν, quod active dicitur, neutra significatione poni existimavit. STEPH.

ead. l. 22. Σύμμαχοι πάλιν ἐγένοντο τοῖς Ἀθηναίοις) Respi-

cit ad ea, quae lib. I, cap. 102 & 107 narrat Thucydides:

ead. l. 25. Μη δευθέντας σπονδῶν αἰτήσιν) Scribo αἰτήσεως. Alioqui dicendum esset σπονδὰς αἰτῆσαι: verum illud malo. Ideo autem de hoc nos admonet, quod alioqui legamus alibi passim ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς ἀνείλοντο. *Sequestram pacem* (inquit) ad eos humanos impetrare necesse non habuerunt, cum non omnino superati forent. Interpretor autem, omnino superati, potius quam valde superati, quod vel πάντη scriptum fuisse, vel illi πάνυ significationem huius datam existimem. STEPH.

ead. l. 29. Παράσιοι Ἀρκάδες) Scribendum Παρράσιοι. HUDS. Recte: nam non Παράσιοι, sed Παρράσιοι sunt in Arcadia. Et fortassis ita scripserit Scholiastes, ut significaret, non esse confundendos Παρράσιους Arcadiae cum Παρασίοις Thessaliae. Sed quid est, quod addit Scholiastes, Παράσιοι Θεσσαλοί; aut qui sunt illi Παράσιοι Thessaliae, quos etiam Thucydides hic memorat? Eorum mentionem nusquam alibi invenio, & credo hoc nomen in Thucydide corruptum, ac pro eo Παράλιοι scribendum esse. Stephanus: Πάραλος ἐν Θεσσαλίᾳ, πόλις τῶν Μηλίων, ἧς οἱ πολῖται Παράλιοι. Et Thucydides III, 92: Μηλείς οἱ ὅμπαντες, εἰς μὲν τρία μέρη, Παράλιοι, Ἰερῆς, Τραχίνοι. Alii ab his sunt Πειράσιοι itidem Thessali, quorum urbs Stephano est Πειρασία, πόλις Μαγνησίας: ἔθνη δὲ Πειρασίου & Πειρέσιος: nam & urbs Πειρεσία & Πειρεσία dicitur. Vide Holstenium ad h. l. Stephani.

ead. l. 32. Δημοκρατίαν) Videndum, an non scribi debeat διὰ δημοκρατίαν & δι' ὀλιγαρχίαν. STEPH.

ead. l. 35. Ὁ Σωφρονίσκου) Malim ἢ ὁ Σωφρονίσκου. ferri tamen & altera lectio potest. STEPH.

Pag. 379. l. 6. Μεγάλου κινδ. κρημ.) Non scio, quam bene hoc dicatur. Κινδ. ἐπικείμενος & ἐπικρεμάμενος recte dicitur.

ead. l. 7. Ἐσέβαλον εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸν Πειραιᾶ) Εἰσέβαλον εἰς τὸν Πειραιᾶ Cass.

ead. l. 9. Ἐν τῇ ναυμαχίᾳ) Non sunt in Cass. nec magnopere requiruntur.

ead. l. 10. Τῶν ταλάντων) Videtur excidisse litera, nota numeri millenarii.

ead. l. 11. Λεῖπει πολλῶν) Quemadmodum hic vult a nobis πολλῶν cum ἀνθρώπων subaudiri, (nam ita intelligendum esse λέιπειν, docui in Proparascue) ita etiam pag. 377 l. 9 τὰ ἔρημα τῆς πόλεως dici admonuit τὰ ὀλιγάνθρωπα: ita ut idem hyperboles genus sit utrobique. STEPH. Agit etiam de hoc loco in Append. ad Scripta de Dial. Att. pag. 117.

ead. l. 15. Τὸ ἄραντες κυρίως) Suidas: ἄραντες παρὰ Θουκυδίδην ἐπὶ θαλάσσης εἰρηται. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ γῆς. Addidit παρὰ Θουκυδίδην, quod non est in Scholiaste: & recte. Nam non solum apud Thucydidem, quod prae se ferunt verba Suidae, verum etiam apud alios tam de maritimo, quam de terrestri itinere dicitur.

ead. l. 25. Ἐν ἐρήμῳ τόπῳ) Non cum πεμπόμενοι, sed cum οἰκῆσαι iunguntur haec verba, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ alioqui εἰς ἐρημον τόπον dicendum fuisset. Ceterum hanc differentiam ubique servari minime credendum est. STEPH. Haec etiam Suidas habet in ἀποίκησις, & ἔποικος, sed pro eo, quod hic est εἰς πόλεις, utroque loco ἐν πόλει. Et ita hic Cass. Adde Scholiast. ad I, 10.

ead. l. 33. Φίλον) Vel ante, vel post φίλον, aliqua deesse verba puto, quae nominis φίλος significationem latius, quam τοῦ πρόξενος, patentem restringant. STEPH.

ead. l. 35. Τήρης, Τήρεω) Ὁ Τήρης, τοῦ Τήρεω. Cass.

ead. l. 38. Ἐν τῇ συγγραφῇ) Qui εἰσάγει εἰς τὴν συγγραφὴν diceret, rectius loqueretur. STEPH.

ibid. Καὶ τοῦτον) Καὶ τοῦτο Cass.

Pag. 380. l. 3. Ἴτυλιν καλοῦσι) Catullus Carm. LXVI, *Daukias absumti fata gemens Ityli.* ubi Vossius observat, etiam ita ab Homero eum vocari *Odys. τ', v. 522, Παῖδ' ἑλοφυρομένην Ἴτυλον φίλον.* Narrat quidem Homerus aliter fabulam; sed tamen Ἀνδρόνος filium facit Itylum. Etymol. M. Ἴτυλος, ὄνομα κύριον, ὃ ἐκ τοιούτων γάμων Τηρεῖ γενόμενος.

ead. l. 4. Διὰ τόσου) Ita edd. Cam. Steph. 2. & Hudf. Porrus ante hoc scholion posuit διὰ τοσούτου, quae sunt verba Thucydidis.

ead. l. 7. Χαλκιδέας, Βοττιαίους) Ex ipso Thucydide (si bene memini) sumpta est ista expositio: ipse tamen Scholiastes antea (pag. videlicet 374) in haec verba τὰ ἐπὶ Θράκης, scribit, οἷον Βυζάντιον, Πέρινθος. Non dubium est autem, quin χωρὶς ibi relictum sit subaudiendum, quod hic adiectum habemus. STEPH.

ead. l. 12. Πέλτη ἄσπις τετράγωνος) Sic etiam Suidas, Πέλται, ἄσπιδια τετράγωνα, fortassis ad hunc locum respiciens. De figura peltæ Thraciae, de qua hic agitur, videri possunt Lipsius in *Analect. ad lib. III de Milit. Rom. cap. 1*, Salmasius ad *Vopisci Carinum cap. 20*, Petitus de *Amazon. cap. 25*, & Cuperus *IV Observat. 2*.

ead. l. 18. Σάμιος) Vide Holstenium ad Steph. v. Σάμιος.

Σάμιος, pro quo ibi emendat Σάμιος, est vitium ed. Porti. Σάμιος ἀπὸ Σάμου, Σαμαῖος ἀπὸ Σάμης. Cassi.

ead. l. 21. Ὅντες δηλονότι) Non animadvertit, sequi participium ἀνακομιζόμενοι, cum quo haec verba ἐν ταῖς ἐκατὼν ναυσὶν iungenda sint: alioqui participium istud ὄντες de suo non attulisset. STEPH.

ead. l. 22. Μεταξυλογία) Quae hic dicit esse μεταξυλογίαν, (quod sonat interloquium) alibi dicere solet posita esse διὰ μέσου. STEPH.

ead. l. 27. Οἱ ἀκραιφνεῖς καὶ οὐ ξένοι) Scholium hoc mendose scriptum est. nihil enim commune habent verba ista, καὶ οὐ ξένοι, cum illo proxime praecedenti vocabulo ἀκραιφνεῖς. STEPH. Sed ἀκραιφνεῖς quoque non multum commune habet cum verbis οἱ ἐν Ποτιδαίᾳ, quae ante hoc scholion posita sunt. In Cassi. haec melius referuntur ad praecedentia αὐτοὶ Ἀθηναῖαι. ξένων nomine autem comprehendi possunt & μέτοικοι, & illi, quos τὸν ἄλλον ἑμίλον ψιλὼν vocat, vel pars horum.

ead. l. 36. Δαβεῖν δηλονότι) Potius προποίησαι, quod praecessit in Thucydide. Vid. Stephani Proparascueu p. 12.

ead. l. 38. Τὸν πάτριον &c.) Quamvis manifestum sit, Thucydidem, haec verba, τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι, ad proxime sequentia verba referre, δημοσίᾳ ταφὰς ἐποιήσαντο, ut πάτριον νόμον generaliter vocari existimemus, quaecunque ad illas pertinent; hic tamen Scholiastes ad corporum cremationem eum in illis verbis respicere existimat. STEPH. Pluribus de hoc loco agit in Proparascue pag. 14.

Pag. 381. l. 4. Πρὸ τρίτης ἡμέρας) Suidas: προτρίτάτη, τρίτη ἐπάνω ἡμέρα. Θουκυδίδης ἐν β' τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφοράς. Hoc Kusterus bene emendat, πρότριτα, τῇ τρίτῃ ἐπάνω ἡμέρᾳ. Sed πρότριτα ex hoc loco legendum iam ante Portus viderat.

ibid. Ἡ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς) Altera haec expositio admitti non potest. Sic autem & aliis quibusdam in locis duas expositiones affert, quarum unam meliorem esse dicit, cum tamen altera recipi nullo modo possit. STEPH.

ead. l. 6. Διὰ τὸ ἀσηπτον &c.) Scripsit fortasse, διὰ τὸ ἀσηπτον τοῦτο τὸ ξύλον εἶναι. alioqui subaudienda haec reliquisse putandus est. STEPH. Plura testimonia eorum, qui cupressum ἀσηπτον esse dixerunt, collegit Bochartus Phaleg. I, 4.

ead. l. 8. Τὸ καλ. Κεραμεικόν) Nomen loci Κεραμεικός, ut ex Aristophane in Avibus elicetur: Ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νῶ &c. Palmerius. Forasā ideo Ceramicum δημόσιον σῆμα vocabant, quod ibi eos, qui in proelio pro patria occubuerant, publico

sumtu sepeliebant. Vide Meursii Ceram. Gem. c. 20. HUDS.

ead. l. 21. Καὶ μὴ ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι τὸ πιστευθῆναι) Fallitur in eo, quod cum infinitivo κινδυνεύεσθαι (exponens ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι) iungit alterum illum πιστευθῆναι, cui articulum τὸ praefigit, ut quodammodo nominis locum obtineat. Quid enim accusativo ἀρετὰς fieret? & quomodo eo, qui non solum vicinus, sed contiguus etiam est, praeterito, ad vocem πιστευθῆναι, quae aliquo intervallo remota est, veniremus? Sed quoniam quod de accusativo illo dico, manifestum est, at non item quid fieri debeat illo infinitivo πιστεῦεσθαι, id est, quo referri a nobis oporteat: meam hac de re sententiam proferam. Non video certe, quid obftet, quo minus particulam ὥστε ante illum infinitivum subaudiamus, atque adeo tanquam extrinsecus subsidio venientem, illi praefigamus: ut perinde sit, ac si Thucydides ita locutus esset, καὶ μὴ ὑφ' ἑνὸς ἀνδρὸς πολλῶν ἀρετὰς εἰς κίνδυνον καθίστασθαι, ὥστε ἢ εὖ ἢ χεῖρον περὶ αὐτῶν εἰπόντι πιστευθῆναι, (intellige autem περὶ αὐτῶν, videlicet τῶν ἀρετῶν) id est, Non autem ab uno viro multorum virtutes in discrimen adduci, cum futurum sit, ut ipsi de illis virtutibus credatur, sive bonam, sive malam de illis orationem habuerit. Quod referendum ad illos, quibus eloquentia destitutis accidere potest, ut orationem habeant, in qua non dignis laudibus virtutes illorum ornent, & ita ingenii sui culpa (ut loquitur Horatius) laudes eorum deterant. Verum improprie dicit εὖ εἰπόντι, cum satis esset χεῖρον εἰπόντι quia non ἀπὸ τοῦ εὖ εἰπόντος, sed tantum ἀπὸ τοῦ χεῖρον εἰπόντος potest esse periculum. STEPH. Qui lapsus Scholiastae indicare, ne quem legentem forte ab auctoris sententia avertant, instituimus, hic defendere eundem non verebimur, contra animadversionem insignis alias viri & γραμματικωτάτου H. Stephani. Ut autem, quae mens nostra, intelligatur, en Thucydidis primum verba: Καὶ μὴ (scil. ἐδόκει) ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι, εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι. Schol. ἀντὶ τοῦ, καὶ μὴ ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι τὸ πιστευθῆναι. Ad haec H. Stephanus: Fallitur (inquit) in eo Scholiastes, quod cum infinitivo κινδυνεύεσθαι iungit alterum illum πιστευθῆναι, cui articulum τὸ praefigit, ut quodammodo nominis locum obtineat. Quid enim accusativo ἀρετὰς fieret? & quae plura ibidem addit, prolixiora, quam necessum esset. Subaudiendam autem vult ante infinitivum particulam ὥστε, ut perinde sit, ac si Thucydides ita locutus esset, καὶ μὴ ὑφ' ἑνὸς ἀνδρὸς πολλῶν ἀρετὰς εἰς κίνδυνον καθίστασθαι, ὥστε ἢ εὖ ἢ χεῖρον περὶ

αὐτῶν εἰπόντι πιστευθῆναι. Verum, nisi magnopere fallor, receditur aliquantum ista interpretatione a vero & genuino sensu verborum gravissimi oratoris, qui omnino non putavit periclitari virtutes defunctorum in eo, quod fides de iis haberetur tam bono, quam malo oratori, sic enim omnibus crederetur aequali modo; (quod non vellet tamen Stephanus, & talis sensus ex paraphrasi ipsius sequitur.) Sed significatum potius Pericles voluit, prout bonus aut malus contigerit orator virtutibus enarrandis, ita fidem illas quoque apud auditores invenire, diversam nempe pro facultate & eloquentia oratoris. Veram ergo putamus constructionis rationem esse, quam dedit Scholiastes, & accusativum ἀρετὰς potius a πιστευθῆναι regi, quam τῷ κινδυνεύεσθαι. Ita non dubitem praeferre interpretationem Porti h. l. Stephanianae, omnibus vero istam doctissimi Camerarii, in versione Concionis funebris Pericl. talis quae legitur: neque periculum adiri, ut in unius alicuius oratione meliore aut deteriore virtutis multorum versaretur fides. Is videtur constructionem ita cepisse verborum, uti nos ostendimus. Cepit ita etiam Fr. Portus in Commentario. Ceteri omnes, Valla, Philippus, I. Casa, Enenckelius, errore levi quamvis, in hoc offendunt, quod accusativum ἀρετὰς pertinere proxime ad κινδυνεύεσθαι iudicent. GRAMM.

ead. l. 23. Περιφραστικῶς ἢ ἀλήθεια) Nemo non mihi assentietur, ut spero, dissidenti hic quoque a nostro Scholiaste. cur enim Thucydides, si aliud quam ἢ ἀλήθεια dicere noluisse, pro eo periphrastice ἢ δόκησις τῆς ἀληθείας dicere maluisse? aut quod talis periphrasis afferri exemplum potest? Ad interpretes autem quod attinet, prioris certe interpretatio multo magis, quam posterioris, tolerabilis est. Ita enim Valla: Arduum enim in dicendo servare temperamentum in ea re, in qua vix etiam veritatis opinio afferri potest. At Vitus ita, nulla veritatis facta mentione: Difficile est enim convenienter dicere ea de re, de qua orator vix impetrare potest, ut sibi credatur. Ac refert etiam hic, quomodo adverbium μετρίως interpretemur, cum ita reddere ipsum oporteat, ut sequentibus respondere possit. Non respondebit autem, si convenienter, (contra etiam consuetum usum) nec si pro dignitate (ut Scholiastes ἀξίως exponit) reddamus; ideoque huius etiam adverbii vim rectius, meo quidem iudicio, Valla expressit. Hanc enim Periclis mentem existimo: Difficile enim est ita modum servari ab eo, qui dicit, ut res nihil nec minuantur, nec augeantur, cum ex iis sunt, de quibus dicendo vix efficere potest, ut quales revera sunt, tales videan-

per. Quod si verus hic est verborum Periclis sensus, (ut esse fatebuntur, opinor, qui totum locum penitus introspexerint) vide, quam procul a veritate absit, quod a Scholiastae hic scribitur, ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας periphrastice pro ἡ ἀλήθεια dictum esse. Tot certe stadiis, aut etiam parafrangis, ab eo remotum est, quot illud de periphrasi itidem ab eo dictum: videlicet, ἡ ξυντυχία τῆς συμμαχίας periphrastice non aliud esse, quam συμμαχία. STEPH.

ead. l. 28. Ἔστι δὲ σχῆμα) Imperfectum esse reor hoc Scholium: & post ἔστι δὲ σχῆμα addidisse, cur sermonem hunc ἐσχηματίζσαι diceret. Ratio autem haec est, ni fallor, quod sit numeri enallage, cum singulari pluralis subiungatur. Sic autem & pag. seq. l. 10 dicitur σχῆμά ἐστι: sed alia de causa. STEPH. Ἔστι δὲ σχῆμα hic non sunt in Cass.

Pag. 382. l. 1. Ταῦτα λέγει ὁ Περικλῆς) Hoc scholium non habet Cass.

ead. l. 11. Αἰνίττεται τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων) Haec ita scribuntur in Rossig. αἰνίττεται Λακεδαιμονίους. Δυκούργου τοὺς Κρητῶν καὶ Αἰγυπτίων ζηλώσαντος, καὶ τῶν ἄλλων τὰ πλείω πρὸς Λακεδαιμονίους. Cass. ad verba Thucydidis χρώμεθα γὰρ πολιτείᾳ haec habet: τὸ β' κεφάλαιον τοῦ ἐγκωμίου, ἡ ἀγωγὴ

ead. l. 14. Καὶ ὅρα) Καὶ ἑώρα Cass.

ead. l. 21. Τὸ δὲ ἢ, ἀντὶ τοῦ μᾶλλον) Quomodo ἢ pro μᾶλλον positum dici potest? Respondet certe adverbio τὸ πλεόν, (pro quo saepe τοπλέον occurrit) & perinde est, ac si dictum foret, οὐκ ἀπὸ μέρους μᾶλλον ἢ ἀπ' ἀρετῆς. STEPH. A Cass. haec omnia absunt.

ead. l. 22. Ὅ δὲ ἀντὶ τοῦ μὲν κεῖται) De hac item annotatione quid dicemus? quī verum hoc comperietur, particulam δὲ pro μὲν positam esse? Inauditum certe talem voculae δὲ usum esse existimo: sed eum intellexisse arbitror, perinde esse ac si dixisset Thucydides, εἰ μὲν ἔχει τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν. Atqui dicendum potius fuisset εἴγε ἔχει. At Latina particula quidem (quam alioqui illi μὲν respondere notum est) locum hic post si habere posset. apte enim diceretur, siquidem habeat: non minus, quam si modo habeat. Verum aliud hoc de loco dicendum arbitror, quod Scholiastae in mentem non venit: Thucydidem in his verbis κατὰ πενίαν tacite inclusisse conjunctionem μὲν, cui δὲ respondet: ut haec, οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων δὲ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, non secus a nobis accipiantur, quam si dictum foret, οὐδ' αὖ πένης μὲν ὢν, ἔχων δὲ τι ἀγαθὸν δρ. &c. STEPH. Et hoc scholion ignorat Cass.

ead. l. 36. Κατὰ κοινοῦ τὸ πολιτευόμεθα) Defunt Cass. In Mf. Bas. additur: ἐνταῦθα τὴν διαγωγὴν δηλοῖ.

ibid. Λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθὲς δόνας) Neque hic aliquid in Scholiasta, erudite Lacedaemoniorum nobis auctoritatem depingente, lubet animadvertere. Saltem de Fr. Porti emendatione, quae in margine textus conspicitur, ulteriusque in Commentario declaratur, hoc monebimus, parum eam nobis probari. In Periclis verbis est, οὐδὲ ἀζημίους μὲν, λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθὲς δόνας προστιθέμενοι. Eius loco vult uterque Portus *προτιθέμενοι*, *proponentes*. Ast *προστιθέμενοι* retinendum sane existimamus, & vertendum simpliciter, *addentes*, *adiucientes*. Sed & maior latet emphasis in hoc verbo, uti hic quidem adhibetur; implicat enim simul notionem *instituti* aut *legis*; quasi dixeris, *adiucientes* (& *imponentes ex lege quadam & consuetudine civitatis*) dolores civibus, poena quidem qui careant, sed tamen acerbos visu. Sic enim verbum hoc polinicum & forensem nonnunquam usum habet, quod norunt ii, qui Demosthenem & oratores ceteros diligentius evolverunt. Noster huius ipsius orationis initio: ἐπαينوῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ λόγον τόνδε. Pollux, eo capite, quo *δικαστικῶς* pertrahat: Τὸν δὲ οὐ βουλόμενον μαρτυρεῖν ἐκλήτερον, ἀνάγκην τοῦ μαρτυρῆσαι προστιθέντες. l. 8, c. 6. Porro, nil dicit Portus; cum *προστιθέμενοι*, aut ut ipse legendum putat, *προτιθέμενοι* construendum iubet cum τῇ ὄψει, *proponentes oculis aliorum*, eos scil. quos *contumelia publice afficimus*. Pertinet enim τῇ ὄψει ad *λυπηρὰς*, ut sit, *dolores aspectu ipso acerbos ac visu horridos*. Non vacat ad examen hic revocare interpretes Latinos, quorum unusquisque aliquid singulare attulit h. l. nemo autem, quod exacte & penitus satisfaciat. Quin alioqui longius recesserunt ab auctoris mente. Illa autem non alia hic, quam in parte eorum, quae antecesserunt, & quae sequuntur, per aliquot multas periodos, nimirum ut conferat Atheniensium mores cum institutis reipubl. Spartanae, quae & allatis verbis indigitat, speciatim *αἰνιττόμενος τὰς διαμαστιγώσεις καὶ κόλασεις* illas, quas Xenophon alique nobis memorant. His nempe duriter & acerbè, etiamsi extra *ζημίαν* seu poenam, ut Pericles dicit quoque, Lacedaemonii cives suos trahebant; cum contra Athenienses repudiatis eiusmodi moribus & regendi artibus *ἀνεπαχθῶς* cives suos degere paterentur, ac delictis ludorum certaminumque *λυπηρὸν* omne *ἐκπλήσσειν* atque abstergere, quemadmodum in sequentibus orator explicat. GRAMM. Quam hic Scholiastes *ἐπιείκειαν* Lacedaemo-

niorum dicat, non intelligo: nam illi omnibus rebus magis ἀνεπισείκειαν, quam ἐπισείκειαν prae se ferebant.

Pag. 383. l. 8. Ἡ ζωγραφία) Hoc corruptum puto. Fortassis scripsit ψυχαγωγία. Ammonius in χαρὰ, τέρψιν definit εἰσὲν τρέψιν καὶ ψυχαγωγίαν ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τὸ κρείσσον.

ead. l. 15. Πληρώσας) Nove dictum πληρώσας τὰ ἐν εἰρήνῃ γινόμενα ἀγαθὰ, pro eo, quod est, cum plene, & quantum satis est, de illis dixisset. STEPH.

ead. l. 24. Εἰς τὰ πολέμια) Hic πολέμια (ne cui suspectum sit) pro πολεμικά dicit, sicut & pag. sq. lin. 20 & 24. Nec certe mirum videri hoc debet, cum & Thucydidem, & post eum Dionysium Hal. ita vocabulo illo uti ostenderit. STEPH.

ead. l. 26. Ἡ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν) Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 2, c. 2. HUDS.

ead. l. 27. Ἡ ἐπὶ τὰν (τούτέστι μετ' αὐτῶν) ἀναιρέθητι) Quomodo ἐπὶ τὰν significare possit μετ' αὐτῶν, non video: nec alius quisquam, ut opinor, videbit. Quod si quis τὰν scriptum ab eo fuisse dicat, ne huic quidem lectioni satis expositio ista conveniet: ut omittam, eodem utrobique modo scribi hanc voculam debere; quod fieri nullo modo posset. Nec vero dubium est, quin apud alios, hunc Laconicum loquendi morem narrantes, cum τὰν subaudire ἀσπίδα oporteat, perinde ac si diceretur ἢ ταύτην τὴν ἀσπίδα, ἢ ἐπὶ ταύτην. Volebant enim eum monere, ne unquam ῥήσασσις esset, sed ipsum clypeum (qui a Graecis ἀσπίς vocatur) referret, aut faceret, ut inter strenue pugnandum mortuus super eo fereretur. Ac scio, a quibusdam ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τὰς, eodem sensu scribi. Pertinetque huc, quod de quodam Thrasybulo Lacedaemonio legimus in III Anthologiae Epigrammatum libro: Τᾷ Πιτάνῃ Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἦλυθεν ἄπνους. Verum considerandum est, Scholiastem non solum ἀσπίδος mentionem facere, sed δόρυ illi adiicere. Simulatque (inquit) Lacedaemoniis infans e matris alvo exierat, clypeo illum imponebant, iuxta quem erat hasta: & illi inclamabant, ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τὰν. Quod si & in iis, quae illi inclamabant, non tantum τῆς ἀσπίδος, sed etiam τοῦ δόρατος, mentionem facere volebant, veram lectionem esse crediderim, ἢ τὰ, ἢ ἐπὶ τὰ. STEPH. Sed ita non tollitur difficultas: nam ne quidem ἐπὶ τὰ, nempe τὸ δόρυ & τὴν ἀσπίδα, significare potest μετ' αὐτῶν. In Cass. omissis his, ἐπὶ τὰν τούτέστιν, est, ἢ ταῦτα σῶσον, ἢ μετ' αὐτῶν ἀναιρέθητι melius, quam in editis. Et ita etiam haec in Meursii Miscell. Lacon. II, 2, leguntur. Pro ἐπὶ τὰν, quod & in Suida est v. ἢ τὰν &

Λυκαῦργος, Kusterus legit ἐπὶ τᾶς, vel ἐπὶ τῇ. Hoc probavi ad Florum I, 18, auctoritate praecipue Plutarchi: nunc nihil mutandum censeo. Nam pro ἐπὶ τὰν Aristoteles apud Stobaeum Serm. VII, ἐπὶ ταύτων, & Sext. Empiricus III Pyrrh. Hypotypof. 24, p. 181 ed. Fabric. ἐπὶ ταύτην habent. Loca illorum laudavi Meurfius.

ead. l. 31. Οἱ πλείονας ἐνεργόντες) Nempe πληγὰς; ut πολλὰς τύπτεισθαι apud Aristophanem, & plura huiusmodi apud alios in Stephani App. ad Scripta al. de Dialect. Att. p. 12.

ead. l. 32. Τὸ τοῖς ἀνδρ.) Immo τὸ ἀνδρείον: hic substantivi nominis sedem occupat, & τὴν ἀνδρείαν, (sive ἀνδρίαν, ut alii scribunt) id est fortitudinem, significat. Neque enim dubito, quin τὰ ἀνδρείον μετέρχονται sonet fortitudinem confectantur, sive, quae ad fortitudinem pertinent. Valla tamen vertit, viride robur nanciscuntur. STEPH. Hoc scholion non habet Cass.

ead. l. 34. Μεμέρισται γὰρ αὐτῶν τὸ στράτευμα) Haec non multum faciunt ad interpretationem vocabuli ἐπιμέλειαν, ac potius videntur pertinere ad praecedentia ἀθρόα τε τῇ δυνάμει ἡμῶν.

ead. l. 35. Εἰς στρατ.) Ἐκστρατίαν Cass. pro ἐκστρατείαν.

Pag. 384. l. 9. καὶ ταπεινότητος) Desunt Cass. Mox post τὸ ἄσωτον ἔπεται Mf. Bas. addit: τῇ δὲ φιλοσοφίᾳ τὸ μαλακὸν καὶ ἀνεμμένον.

ead. l. 12. Τὰ δυσχ.) Non placet ita exponi verbum φιλοσοφοῦμεν licet Valla hanc interpretationem sequens dixerit, philosophamur autem (id est, inopiam toleramus) citra animi enervationem. At Vitus magna licentia, nulla autem prudentia utens, interpretatur, & tenuiter visitantes, sine mollitie. Ego vero ab usitata verbi φιλοσοφοῦμεν significatione non procul discedendum, sed tantum paulo extendendam latius dixerim: ita interpretando, literas tractamus sine mollitie, vel studia literarum tractamus. Obiiciebatur enim illis, (sicut & aliis obiici solebat) a studiis literarum molles atque effeminatos reddi. STEPH.

ead. l. 13. Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔργου, καὶ οὐ κ. λ.) Ἐν τῷ καιρῷ ἔργου καὶ οὐ κ. λ. Cass.

ead. l. 15. Γνώμης ἀρίστης) Hoc scholion non habet Cass.

ead. l. 17. Δημιουργοῖς, καὶ γεωργοῖς, καὶ κυνηγοῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις ἰδιώταις) Δημιουργοῖς, καὶ κυνηγοῖς, καὶ ἰδιώταις. Cass.

ead. l. 21. Τῶν πολεμικῶν) Aut mendum librarii est τῶν πολεμικῶν, pro τῶν πολιτικῶν, aut reprehendendus Scholiastes, qui, cum nulla militarium rerum hic mentio, sed generatim

de omnibus ad remp. spectantibus agatur, quorum pars tantum τὰ πολεμικά, ad speciale hoc tamen mentem auctoris restrinxit. Quod miror non tam dimisisse sine censura Stephanum, sicut multa alia, quam quodammodo approbasse notis in Schol. ad p. 383. GRAMM. Stephanus ad pag. 383 ostendit, Scholiasten hac pag. etiam πολέμια dicere. Itaque non respexit ad hoc scholion, in quo est πολεμικῶν, sed ad haec verba praecedentis, οἱ δὲ τὰ πολεμια πάντες. Ad illa, quae paulo post dicit Thucydides, καὶ αὐτοὶ ἦτοι κρίνομεν, in Cass. ex Hesiodi ἔργ. v. 291 annotatum erat, Ἡσίοδος, αὐτὸς μὲν παν-ἀριστος, & Ἐσθλὸς δ' αὖ καὶ κείνος.

ead. l. 25. τὴν φιλίαν καὶ εὐεργεσίαν) Varias pro varietate locorum dato expositiones huic vocabulo ἀρετὴν quas nullo probare modo possum. Ex illis est ista, qua ἀρετὴν amicitiam & beneficentiam (nam εὐεργεσίαν de ea potius, quam simpliciter de beneficio intellexisse credibile est) significare dicit. Non enim video, quid obster, quo minus nomini ἀρετὴ suum usum relinquamus: ac tolerabilem Vallae interpretationem censeo, in eo, quod ἀρετὴν virtutis officia vertit. at vero Viti interpretationem quomodo tolerari posse existimem, cum in ea mentio virtutis nulla fiat? Ita enim ille, in communicatione officiorum etiam quaedam aliter facimus, quam multi. Quasi vero virtutis appellatio augustum aliquid non habeat, quod nobis non repraesentamus, cum communicationem officiorum legimus: ut omitam, hoc esse significationem illius restringere. Ego igitur ita malui locum hunc interpretari, verbum verbo reddens, in iis etiam, quae ad virtutem pertinent, a vulgo discrepamus: cum Valla quidem non male ἀρετὴν virtutis officia vertisset, sed male reliqua. ita enim ille, iidem erga multos virtutis officii fungimur: non quod haec ex iis, quae a Pericle dicuntur, colligi non possint, sed quod ista verba erga multos fungimur, cum istis, ἡναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς, nihil habeant commune. Ac mirum certe, quid illi ita haec vertenti in mentem venerit, nisi quampiam valde a nostra diversam lectionem (ad illa quidem certe verba quod attinet) secutus sit. Ceterum habebis & paulo post nomen ἀρετὴν expositum εὐεργεσίαν de qua expositione ibi quoque dicitur. STEPH.

ead. l. 28. Σώζειν, ᾧ) Σώζειν ἐκεῖνον δηλονότι, ᾧ Cass.

ead. l. 29. Ὁ δὲ πάσχων) Non πασχων sine adiunctione scripsisse, sed ei particulam εὐ adiecisse credibile est. Cum porro participium ἀντοφείλων ita exponit, id quod sequitur, pro eo, quod praecedat, a Thucydide poni ostendit. STEPH.

Coniecturam Stephani firmat Cass. in quo est ὁ εὖ πάσχων. *ead.* l. 30. τὴν εὐεργεσίαν) Hic ἀρετὴν non iam φιλίαν & εὐεργεσίαν, sed tantum εὐεργεσίαν exponit: qua voce & in altero loco aptius Graecam explicari non infitior: sed cum illic *beneficentiam*, quam *beneficium*, mallem reddere, hic retineri interpretatio illa non potest, ac potius *beneficii* appellatione utendum est, cum dicatur τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων. Valla tamen non *beneficium redditurum*, sed *gratiam redditurum* vertit. At ego *virtutis* appellationem non minus hic, quam in praecedente loco retinens, (ut a fideli interprete retinendam fuisse puto) dixissem περιφραστικῶς, *virtutis officio in reddenda gratia functurum*; vel (ut haec etiam verba εἰς ὀφείλημα possent comprehendere) *virtutis officio in reddenda, quae debetur, gratia functurum*. Quamquam apertior quodammodo est pleonasmus, cum dicitur *in reddenda, quae debetur, gratia*, (nam ex illo *reddenda* satis intelligi potest hoc, *quae debetur*) quam sit apud Thucydidem in his εἰς ὀφείλημα, quae sonant ad [*persolvendum*] *debitum*. Hunc autem pleonasmum quodammodo tegit atque excusat antithesis: nam illis verbis εἰς χάριν, opponuntur ista εἰς ὀφείλημα. Observavi autem, saepe apud Thucydidem quaedam per antithesin poni: quae alioqui omitti potuissent: ut hic satis esse poterat dicere, εἰδὼς οὐκ εἰς χάριν τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων. Verum, ad Scholiastem ut revertar, ne hic quidem ἀρετὴν debuisse exponi εὐεργεσίαν simpliciter, sed τὴν ἀπ' ἀρετῆς εὐεργεσίαν, dixerim. Paucis certe istis posse verbis includi existimo haec omnia, ἀποδώσων τὴν εὐεργεσίαν, ὥσπερ εἰσθᾶσιν ἀποδιδόναι οἱ τῆς ἀρετῆς ἀντιποιοῦμενοι. Dicit autem paulo post ἐλευθερίαν. STEPH.

ead. l. 33. Ἀντὶ τοῦ μεγ.) Quī fieri possit, ut ἀδελῶς pro *megalos* ponatur? Sic tamen Valla, *magnifice* gratificatur. Quin etiam praecedentia ita vertit, ut si scriptum esset, οὐ τοῦ συμφέροντος μᾶλλον λογισμῶ, ἢ τοῦ πιστοῦ τῆς ἐλευθερίας. Ita enim totus hic locus ab eo redditus est, *iidem soli non emolumenti magis, quam liberalitatis fideliter exercendae, ratione habitae, aliis magnifice* gratificatur. Ceterum in ea, quae praecedit, Scholiastae expositione fortasse scriptum fuerat, καὶ μὴ φόβῳ τοῦ δεισθᾶν ἄλλων quibus verbis aliter illud ἀδελῶς explicabatur: ut *is fideliter liberalitatis iussa exsequi diceretur, qui non timeret, ne aliorum opera egeat*. Sed ne hic quidem, ἀλλὰ τῷ εὐεργετῇ, plena esse scriptura videtur. STEPH. Cass. ἀλλὰ τῶν (perperam pro τῷ) ἀπὸ εὐεργετῶν.

ibid. Εἰς πολλὰ πρ.) Fortasse haec verba, εἰς πολλὰ πράγ-

ματα, in eadem verba scripta sunt, in quae & illa, quae proxime sequuntur. STEP.H.

Pag. 385. l. 2. Πολυσύνδ.) Haec annotatio pertinere ad ista verba non potest: sed quod ea dicitur, verum potius comperitur in his, καὶ οὐδὲ τοὶ ἀμάρτυρόν γε sic tamen ut alii plerique sint apud eum loci, de quibus iustius hoc dicturus fuisset videatur. IDEM.

ead. l. 3. Οὐτὲ Ὀμήρου) In Cass. praeter scholion editum haec leguntur: Ὁ γὰρ Ὀμηρος πεποίηκε πάντων ἀρίστα ἀνθρώπων κοσμεῖν ἵππους τε καὶ ἀνδρας ὀπλίτας. καὶ δὴλον ὅτε τοῦτο σοφίας περιουσία καὶ ἀρετῆς γίνεται. ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσεΐα πεποίηκε περὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς θεοῦ οὕτως. ἔκτε δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγχιαν Ἀθήνην. καὶ τὰ ἐξῆς. ἅπερ καὶ ταῦτα ἐγκώμιον τῆς πόλεως. Posterior locus est Odyss. η', v. 88; prior Il. β', v. 551 seqq.

ead. l. 5. Κακῶν, ἢ ῥος τ.) Videtur intelligere, dictum esse κακῶν respiciendo ad eos, qui cladem patiuntur. STEP.H. Hoc & praecedens scholion non habet Cass.

ead. l. 6. Οἱ τε) Scribendum videtur οἶδε τε, & expungendum γενναίως: ut intelligamus οἶδε οἱ καίμενοι: at vero γενναίως ad participium μαχόμενοι fertur. STEP.H.

ead. l. 8. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐμήκυνε) Desunt Cass.

ead. l. 10. Λεῖπει ἢ εἰς) Vult a positum pro eis a, ut cum dicitur ἐπαίνῳ αὐτὸν εἰς ταῦτα. Stephanus Append. ad Scripta al. de Dialect. Att. pag. 95.

ead. l. 14. Οἷον κλοπὴν) Εἰς κλοπὴν Cass. Puto eum voluisse τᾶλλα hic esse pro εἰς τὰ ἄλλα, ut paulo ante a pro εἰς a. Quod autem dicit οἷον κλοπὴν, μοιχσίαν, καὶ τὰ τοιαῦτα, melius videtur convenire vocabulo κακῶν, quod in Thucydide pag. 64 l. 2 legitur. Nec recte in verbis, quibus hoc scholion adscribitur, editur πολλὰ pro τᾶλλα. Est error e secunda ed. Stephani in Porti & Hudsoni edd. propagatus. Basileensis τᾶλλα, ut in Thucydide.

ead. l. 18. Τῶν ἀρετῶν) Quamvis longo intervallo ἀρετῶν mentio praecedat, ad eas tamen recte retulisse videtur: cum aliud, quo illae voculae referri possint, non compareat. Nam ne τῶν δὲ κινδύνων intelligamus, obstat, quod praecedit μετ' αὐτοῦ, videlicet τοῦ κινδύνου. STEP.H. Thucydides, τῶνδε ἐφίεσθαι Scholiastes τῶν ἀρετῶν intelligendum iubet, approbante H. Stephano, cuius in annot. haec verba: quamvis longo intervallo &c. Mirum, non vidisse eum, aut expendisse, quae periodo proxima praecesserunt. Laudavit orator magnitudi-

nem animi & iudicium civium fortissimorum, quorum animis nec divitiarum fructus languorem, nec paupertatis vitandae spes timorem periculorum iniecerat, atque hos modo id recte sensisse praedicat, sicque existimasse, sese una cum hostium ultione utrumque bonum (nempe & fructum divitiarum & paupertatis remedium) consequi debere. ἡβουλήθησαν μετ' αὐτοῦ (κινδύνου) τοὺς τιμωρεῖσθαι (πολεμίους scil.) τῶν δ' ἐφείσθαι (nimirum τῆς ἀπολαύσεως τοῦ πλούτου, καὶ διαφυγῆς τῆς πενίας.) Queis nihil clarius. Hic autem fateri par est, concinniores ceteris & accuratam ad auctoris mentem assequendam esse interpretationem Baronis Hohenecii: *Horum vero nullus, aut divitiarum illecebris emollitus, segnior remissiorve est factus; aut spe paupertatis in meliorem fortunam commutandae, pericula detestavit. Sed hostium ultionis, quam suae salutis avidiores, & id genus periculi pulcherrimum iudicantes, simul & hostes profligare, & istis potiri statuerunt.* Camerarius paulo liberius παραφράζει, negligenter autem nimis rem agit Ablancurtius, illa, quae hic exposuimus, plane praetermittendo. GRAMM.

ead. l. 19. Νικήσουσιν) Νικήσουσιν Cass.

ead. l. 20. τῷ ἔργῳ) Verba Periclis sunt in Thucydide: καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν, μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες σώζεσθαι. Ad haec Scholiaſtes: Ἐν αὐτῷ) τῷ ἔργῳ. Ἠγησάμενοι) ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάλλιστον. Consentirem facile, si de lectione loci Thucydidei, uti in vulgatis habetur editionibus, omnino essemus certi. Atque ita legi non in impressis tantum (excepta posteriorē H. Stephani) observatur, sed & Mss. nonnullis, teste Hudſono, unico tantum discrimine, τῷ ἀμύνεσθαι pro ἀμύνασθαι. Sed aliter videtur exſtitisse in Codice Dionysii Hal. qui ita allegat: ἐν τῷ ἀμύνεσθαι παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες σώζεσθαι. Omittit is copulam καὶ & pronomē αὐτῷ, nec distinctionem inter παθεῖν & μᾶλλον agnoscit, ut quam vere expungendam credidit. Sed quod ad καὶ attinet, potuit facile haec particula ex Dionysii libris excidere. Αὐτῷ semper potius abſuerit: nam constructio sine pronomine illo perfacilis atque commoda. Et vix crediderim, ipsum h. l. (qui est p. 136) tam multa verba, in quibus tortuosam adeo, implicatam intricatamque agnoscit entymematum constructionem, ex memoria citavisse, sed ex libris potius exſcripſisse. Quod si retinere placeat αὐτῷ, minime repugnabo, vix tamen intellecturus cum Scholiaſte τῷ ἔργῳ, licet in praecedenti membro habeatur, sed pertinere it-

lud quoque ad τῷ ἀμύνεσθαι plane sentiens. Nec cogitasse auctorem puto de repetendo ἀπὸ τοῦ κοινοῦ κάλλιστον, cum scriberet μᾶλλον ἡγησάμενοι, non magis, quam cum in praecedentibus ἀξιούντες. Carebit igitur oratio commode utroque Scholiastae supplemento. A quo tamen eo se seduci passus est H. Stephanus, ut in istius gratiam, quasi haud aliter locus construi posset aut capi, in secunda editione sua textum sic mutaverit, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν, μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ ἐνδόντες σώζεσθαι, contra fidem non tantum Dionysii Hal. quod vidimus, sed & Codicum omnium, in quibus tum quoad verba, tum quoad distinctionem, plerisque rectiora exhibet Mf. Hafnienſis illustriss. de Rostgaard, ita nempe: καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνεσθαι, καὶ παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες, σώζεσθαι. GRAMM.

ead. l. 23. Ὡς δειλοὶ) Ὡς ἀκοῦσαι δειλοὶ Mf. Bas.

ead. l. 24. Τύχην αἰεὶ) Quod dicit, Thucydidem semper τύχην vocare ipsum bellum, minime verum comperietur: sed hoc tantum, dubios belli eventus τύχην appellare, sicut Latini fortunam vocant. Hic vero cum τύχης quin subaudiatur τοῦ πολέμου, minime dubito. STEPH.

ead. l. 29. Μᾶλλον ἡγουν τοῦ δέους) Scripsisse puto μᾶλλον ἢ τοῦ δέους. STEPH. Distinctio maxima post μᾶλλον, quae etiam in aliis edd. est, non potest locum habere. Pro ἡγουν Cass. habet ἢ γάρ.

ead. l. 35. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐνθυμούμενοι) In Cass. refertur ad στερίσκειν. Sed non tam ad unum aliquod verbum pertinet, quam ad totum hoc colon. Ac neque ἐνθυμούμενοι, quod hic ἀπὸ κοινοῦ repetendum esse dicit, in superioribus est, sed ἐνθυμουμένοις, vel potius, ut omnes Mff. & edd. ante Stephanum, ἐνθυμουμένους.

ead. l. 36. Συνεκφορὰν) Potius συνεισφορὰν ab eo scriptum fuisse crediderim. STEPH. Ita Suidas, Hesychius, & auctor Etym. M. A Cass. hoc abest, ut & quod mox post προϊέμενοι legitur, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐκτίσαντο.

Pag. 386. l. 4. Καὶ ὁ σπουδαῖος) In Cass. additur, Ὁμηρος. ἡμῖσι γάρ τ' ἀρετὴς ἀπὸ αἰνυται. Est in Odyss. ρ', v. 322, ubi edd. habent ἀποαἰνυται.

ead. l. 8. Τοῦτο οὖν ὁ Περ.) Immo non idem, quod Theognis, sed potius contrarium Pericles pronuntiat, ut ipsemet Scholiastes in praecedentibus fateretur. Videndum igitur, ne hic scribi debeat, τοῦτο οὖν τούναντίον ὁ Περικλῆς ἀποφαίνεται. STEPHAN. Τοῦτο οὖν ἐναντίας ὁ Περ. ἀπερ. Cass. Idem, quod hic,

est initium versus prioris in Aphthonii Progymnasmatibus c. 8, pro quo edd. Theognidis v. 175 habent ἢν δὴ χρὴ φεύγοντα, quod refertur ad πένιν in disticho praecedenti.

ead. l. 14. Οὐχ οἱ &c.) Latere sub hoc loco videtur aliquis librarii error. nam si haec dicamus annotata esse in ista Thucydidis verba, ὑμεῖς δὲ, λύπης, quid attinebat de eo, quod manifestum est, admonere? STEPH. In Cass. pro παρόντες est περιόντες, & post γονεῖς additur λείπει τὸ ἐν ἐκείνοις.

ead. l. 22. Φιλάργυροι &c.) In his verbis, φιλάργυροι γὰρ οἱ γέροντες, respicit ad illud τὸ καρδαίνειν. STEPH.

ead. l. 25. Ἐναντίον) Addit Mf. Bas. τὸ τέθνεός. Mox post ἀναμφιβόλῳ in eodem erat: οἱ γὰρ ζῶντες πρὸς τοὺς ζῶντας φθονοῦσιν καὶ ἀντιπαλ. . . . τοὺς δὲ τελευτήσαντας, καὶ ἐχθροὶ τυγχάνουσιν ὄντες, ἐπαινοῦσι.

ead. l. 26. Ἀρετὴ γυναικὸς σιωπώμενῃ κρύπτεται) Quid hoc sibi velle putabimus? nam dici itidem potest, ἀρετὴ ἀνδρὸς σιωπώμενῃ κρύπτεται. STEPH. Cass. κρύπτεται exhibet pro κρύπτεται. Optime, ad mentem Thucydidis, ut eam exponit Plutarchus, cuius locum annotavit clar. Wasse. Habet autem speciem quandam versus, & testimonii vetusti alicuius scriptoris, sine nomine, quemadmodum & aliis locis, laudati. In Rossb. ad verba Thucydidis γυναικείας ἀρετῆς, adscriptum erat, ἥ τις γυναιξὶν ἀνήκει. ἴσως σωφροσύνην αἰνιττεται.

ead. l. 28. Οὐ γὰρ ἀνδρεία) De hoc illi minime philosophi assentientur, non cadere iustitiam aut prudentiam in feminas: multo vero minus ipsae illi hoc concedent, de quibus certe male meretur. Immo vero & ipsae suam se habere fortitudinem contendunt. STEPH.

ead. l. 31. Λείπει τὸ παρὰ, ἢ ἢ παρ' οἷς) H. Stephanus in Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 93 putat, non necessarium esse hic ellipsin statui, & haec ita resolvi posse, οἱ ἔχοντες ἄθλα κείμενα. In Cass. hic tantum est παρὰ, recenti manu inter versus scriptum. Ab eodem abest, quod proxime praecedit scholion, μέχρι ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν.

ead. l. 34. Τὸ δὲ λεγόμενον) Intelligit, cum dixisset ἡ νόσος, tamen subiunxisse τὸ λεγόμενον, non ἡ λεγομένη perinde videlicet ac si praecessisset τὸ νόσημα, non ἡ νόσος. Itidemque Homerum hoc in loco, — νεφέλῃ δέ μιν ἀμφιβέβηκε Κυανέῃ τὸ μὲν αὐποτε &c. cum praecederet νεφέλῃ, tamen subiunxisse τὸ μὲν, tanquam praecedente non femineo nomine νεφέλῃ, sed neutro νέφος. STEPH. Melius Suidas in voce Θουκυδίδης, qui dicit hoc fuisse praecipuum in Thucydide, ἀπὸ τῶν δηλουκῶν

εις οὐδέτερα μεταβαίνειν, quod & inter eius idiomata ponit Dionys. Halicarn. Atticismum agnoscit Portus, sed deducit ad Latinismum, & λεγόμενον dictum putat absolute pro λεγόμενου, ut Livius dicit *nuntiatum* pro *cum nuntiatum esset*. Vide Fabium Paulinum p. 94. HUDS. In Cass. praeter annotationem editam hoc insuper erat: σχῆμα ἢ νόσος λεγόμενον. τὸ πρᾶγμα δηλονότι. Idem pro ὡς πρὸς τὸ νέφος ὑπὴντησεν habet ὡς π. τ. ν. ἀπὴντησεν. Sic etiam Scholiastes parvus Homeri ad l. d. Odyss. π', v. 74, idque, ni fallor, usitatus est in hoc genere, quam ὑπαντάν.

Pag. 387. l. 3. Εἰ γὰρ ἤδειςαν) Haec εἰ γὰρ ἤδειςαν &c. respiciunt ad vocem illam Thucydidis ἀγνοία, tanquam Thucydides dicat, quod medici initio curationes & remedia aegrotantibus adhiberent, id ex eo contigisse, quod morbum, quo illi laborabant, pestem esse ignorarent. Si enim id scivissent, non fuisse aggressuros id facere, contagionis metu. Quasi vero eo tempore timidiore, quam hoc, medici forent, quo multi ad curandos, quos peste laborare sciunt, accedere non dubitant. STEPH.

ead. l. 5. Μάλιστα τῶν μὴ πρ.) Scholium hoc apponi debet verbis μάλιστα ἔθνησκον. Vide Fab. Paulinum p. 98. HUDS.

ead. l. 7. Τὴν Περσίδα) Huic expositioni praefigenda sunt haec verba, τὴν βασιλείας γῆν. STEPH.

ead. l. 9. Τὸ δεινὸν δηλονότι) Quid necesse est hic nominativum extrinsecus sumtum subaudire, cum ἡ νόσος, deinde & λοιμὸς praecedat? IDEM. Ad sequentia verba Thucydidis, καὶ ἔθνησκον πολλῶ μάλλον, in Cass. annotatum erat ἢ κατὰ τὴν Πειραιᾶ, & ὅσα ἦν πολυάνθρωπος ἢ ἀνα πόλιν, hoc minio & manu vetusta, illud recenti & atramento.

ead. l. 14. Τοῦ στόματος δηλονότι) Aut librariorum ex errore, corrupte, quamvis in cunctis edd. legitur στόματος, pro σώματος, aut Scholiastes fortasse, τὰ ἐντὸς legens, de aliis corporis partibus non cogitabat, quam quae proxime memorantur, faucibus nempe & lingua, quas igitur ἐξηγητικῶς auctorem nominasse hic putaverit. Sed & idem recurrit error haud longe post l. 24, ubi M. Fabius Paulinus, criticus eruditissimus, qui Praelectiones in historiam pestis Thucydeam edidit, putat translatum huc inepte Scholion & repetitum e priore loco, propter voculas τὰ ἐντὸς iterum in auctore obvias. Id quod verisimile quoque arbitror. GRAMM.

ead. l. 15. Ὃν εἶπεν) Mox in Cass. ad voc. βράγχος hoc scholion erat: βράγχος νόσημά τι περιττὸν (pro περὶ τὸν).

βράγχον, ὅ τας οὖς μάλιστα διαφθεῖραι. Ita fortassis etiam in Hesychio voc. βράγχος legendum est, pro eo, quod editur, ὅταν οὖς μάλιστα διαφθεῖρηται. Aristoteli quoque VIII Histor. Animal. 21 hic morbus suum est βράγχος. Suidas βράγχην vocat h. v. & in διάρροια. Sed cum ea ex Aristotele descripta sint, non video cur in Suida itidem, ut in Aristotele, non debeat legi βράγχος.

ead. l. 16. Οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ) Cass. ὅτι καρδίαν οἱ ἀρχαῖοι τὸν στόμαχόν φασι, καὶ καρδιωγμὸν τὸν πόνον τοῦ στομάχου. ση. ἡρωϊκῶς ἐστὶ, vel τι, nam non satis assequi poteram scripturam. Quid sibi haec postrema velint, non intelligo. Suidas in καρδία & στόμαχος eadem habet, sed sine ἰατροῖ in καρδία, & ibidem ἔθεν καὶ καρδιωγμὸς, & in στόμαχος, ἔθεν καὶ καρδιωγμοί, omisis ceteris, quae Scholiastes addidit.

ead. l. 19. Τῆς δυσεντερίας) Ταλαιπωρία hoc loco idem valet ac κακοπάθεια. F. P. HUDS.

ead. l. 21. Ἰπποκράτης) Puto eum respicere ad ea, quae Hippocrates VI Aphorism. 39 scribit : Σπασμοὶ γίνονται ἢ ὑπὸ πληρώσιος, ἢ κενώσιος. οὗτω δὲ καὶ λυγμός.

ead. l. 24. Μελανίας, οἶονεὶ μολυβδ.) Μελανείας, οἶονεὶ μολιβοειδές. Cass. Pro μετέχον Suidas, & ex eo Phavorinus, in πελιδνὸν habent μεταξὺ, & pro μολυβοειδές, μολιβεδόχρουν.

ibid. τοῦ στόμ.) Haec verba ad locum in princ. h. p. annotata inepte hic a librario repetuntur; quare potius legendum existimo, Θώρακος δηλονότι. F. P. HUDS.

ead. l. 26. Ἡ σύνταξις οὕτως) Non eam esse, quam putat, verborum seriem, (id est, in eam seriem non esse reducenda) ostendit mea in ipsum Thucydidis locum annotatio. STEPH.

ead. l. 28. Ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ) Ἀπὸ κοινοῦ γὰρ ἐστὶ τὸ, & deinde τὰ δὲ ἄλλα μεταξὺ. Cass.

ead. l. 31. Καὶ πολὺ) Scribendum καὶ ὁ πολὺ, alioqui unus & idem esset, qui parum & multum habere diceretur. STEPH.

ead. l. 34. Δυσεντερίας) Hoc verbum affigi debere puto ad vocabulum ἐλκώσεως, cum sit proprium dysenteriae exulcerare intestina. F. Paulinus. HUDS.

ead. l. 35. Κινδύνων δηλονότι) Ἐκ παραδόξου. λείπει δὲ κινδύνων. Cass.

Pag. 388. l. 6. Ἄλλό τι &c.) Scribo ἄλλὰ τι ἄηθες vel, ἄλλ' ἄλλό τι ἄηθες. STEPH. Ἄλλό τι non est in Cass.

ead. l. 7. Τὸ σχῆμα καὶν.) Verendum est, (ut monuit Steph. ad Thucydidem) ne in alia quaequam verba istud ab eo fuerit annotatum, nam in iis licet sit pleonasmus, nihil tamen καὶ-

νοπραπίς. Sed fortasse ad sequentia pertinet, in quibus novitas quaedam in syntaxi. Vide Fab. Paulinum. HUDS.

ead. l. 10. Ἡ ἀνεμπιστία τῆς ὑγιείας) Cum τὸ ἀνέμπιστον non sit nominandi, sed accusandi casus, τὴν ἀνεμπιστίαν scribere necesse habemus. STEPH.

ead. l. 12. Ἡ σύνταξις δὲ οὕτω) Ἡ σύνταξις οὕτω. Cass.

ead. l. 14. Ὅτι τὰ πρόβ.) De hoc scholio dixi in iis, quae in haec Thucydidis verba annotavi, ὥσπερ τὰ πρόβατα. STEPH.

ead. l. 16. Ἡ ἀπόγνωσις δηλ.) Ne hic quidem nominativus extrinsecus nobis est asciscendus. haud enim dubium est, quin τοῦτο sit τὸ ῥηθῆσθαι ut ab eo interdum cum τῷδε subaudiatur τῷ ῥηθῆσθαι, & cum τοῖςδε itidem τοῖς ῥηθῆσθαι, videmus. Verum hic animadvertendum est, τοῦτο non minus ad praecedentia, quam ad sequentia, referri: cum haec, quae sequuntur, in posteriore quidem certe periodi parte, sint eorum, quae dixit, velut ἐπεξήγησις. nam cum verbo προσίοιεν intelligendum est ἀπὸ κοινου participium θεραπεύοντες. at vero qui accedebant θεραπεύοντες, illi discedebant θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι quae verba apud ipsum Thucyd. exposui. IDEM.

ead. l. 17. Φιλανθρωπίας καὶ ἀγάπης) Hic quoque peccare videtur in expositione nominis ἀρετῇ. neque enim ἀρετὴ nihil aliud est, quam φιλανθρωπία, sed potius ita vocatur ἢ ἐκ τῆς ἀρετῆς φιλανθρωπία. Nisi potius dicendum sit, ἢ ἐκ τῆς ἀρετῆς αἰσχύνῃ, respiciendo ad ea, quae proxime sequuntur, αἰσχύνῃ γὰρ ἡφείδουν σφῶν αὐτῶν. Verum & ista αἰσχύνῃ ad φιλανθρωπίαν, seu ad φιλανθρωπίας officia, compellere illos dicitur. in hoc enim ipso ἐφιλανθρωπεύοντο, quod ἡφείδουν σφῶν αὐτῶν, ἐσιόντες παρὰ τοὺς φίλους. STEPH.

ead. l. 18. Ἡ πρὸς) Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 93. Mox καὶ τοὺς θρήνους Cass.

ead. l. 20. τὸν θάνατον) Inepte τὸν θνήσκοντα exponas τὸν θάνατον. In Cass. hoc recte referebatur ad vocem praecedentem διαπεφευγότες.

ead. l. 21. τὴν ἀσθένειαν) Ne suspicemur eum scripsisse non τὸν πονούμενον, sed τὸ πονούμενον, utpote exponentem τὴν ἀσθένειαν, verat expositio verborum praecedentium: cum his verbis τὸν τε θνήσκοντα eodem modo significari τὸν θάνατον velit. STEPH. Si scholion τὸν θάνατον perperam relatum est ad vocem θνήσκοντα, quod & ratio, & auctoritas Cod. Cass. ostendit, facile intelligitur, τὸν πονούμενον quoque non recte exponi τὴν ἀσθένειαν, pro τὴν ἀσθενούντα, Cass. non habet illa τὴν ἀσθενείαν.

ibid. Περιχαρεῖ) Huic voci περιχαρεῖ praefigendae sunt hae, τῷ παραχρήμα. nam ut περιχαρεῖ exponitur περιχαρεῖα, sic etiam τῇ ἐνστάσει expositio sunt illarum τῷ παραχρήμα. STEPH. A Cass. abest hoc scholion.

ead. l. 22. Τῆς κουφίζουσης αὐτοῦς) De hoc scholio lege, quae annotavi e regione verborum Vallae locum hunc interpretantium. STEPH. Descripta sunt in Notis ad Thucydidem.

ead. l. 24. Τῷ δέρεσι δηλ.) Ego ita potius verba Thucydidis explicavissem, πνιγνῆραῖς διὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους. δέρος γὰρ ἦν. STEPH. Τῷ δέρεσι λέγει. Cass.

ead. l. 25. Ὅσίων ὁμοίως) Haud assentior illi, non ὁσίων neutro, sed ὁσίων feminino genere scribenti, (& in exemplum asferenti istum Homeri versum, Οὐχ ὁσὶν κακὰ βᾶπτ. ἀλλ.) quoniam qui ἱερὰ καὶ ὁσια dicit, duo plane similia nomina iungit: at qui ἱερὰ καὶ ὁσια diceret, dissimilia iungeret, non tantum quod diversi generis sint, sed etiam quod substantivum hoc, adiectivum illud. Adde, quod non ut ἐνικῶς dicitur οὐχ ὁσὶν, ita etiam πληθυντικῶς dici οὐχ ὁσια possit, mea quidem sententia. STEPH. Homerus Od. π, v. 423, Οὐδ' ὁσὶν.

ead. l. 28. Ἀλλοτρίας, ξένας) Fortasse non haec tantum, ἀλλοτρίας & ξένας, scripserat, sed quaedam adiecerat: alioqui certe debuit αἰσχύνεσθαι, dum illam vocem ἀναισχύντους ita exponeret. STEPH. Legibus & institutis Atheniensium vetitum erat, aliquem in alienum sepulcrum ingerere. ideo impudentiam sapiebat, morem istum non revereri. Vid. Fabium Paulinum p. 533. HUDS. Paulo post Cass. ad verba τοὺς νῆσαντας habet scholion: τοὺς ἐπιξυνάξαντας καὶ ἐτοιμάσαντας τὰ τῆς πυρᾶς ξύλα.

ibid. Ἀρχὴ γέγονεν) Post haec ad sequentem vocem ἐπιπλέον in Cass. annotatum erat: Διαβολὴν ἐμφαίνει τῶν Ἀθηναίων τὸ ἐπιπλέον καίμενόν.

ead. l. 29. Ἐγγυτέραν) Non est in Cass.

ead. l. 34. Τὸ δέιον δηλ.) Has voces τὸ δέιον annotari potius crediderim in istas Thucydidis τὸ μὲν. nam verbo ἀπείργε suus est nominativus, & quidem duplex. Quamvis autem praecesserit non δέιον, sed δέων φόβος, tamen cum τὸ μὲν subaudire τὸ δέιον conceditur, atque adeo ἀπὸ κοινοῦ quodammodo talis etiam subauditio fieri existimatur. Cuius rei exempla tibi in his scholiis minime sunt defutura. STEPH. Scholiastes verbo ἀπείργε nominativum adiungit τὸ δέιον, quod nusquam in textu legitur, ubi nominativus occurrit duplex, δέων φόβος & ἀνθρώπων νόμος, ut absurdum sit, tertium adhuc

figere, ad supplendam ellipsin, quae hic nulla est, praeterquam accusativi τοὺς ἀνθρώπους. Hoc videntes H. Stephanus atque Aemil. Portus existimarunt motam loco suo annotationem hanc, & referendam esse vocem θεῶν ad sequentem proxime articulum τὸ μὲν. Miramur Stephani iudicium viri Graece doctissimi, qui tamen adeo facile sibi imponi passus est a Grammaticis longe indoctioribus. Quos si neglexisset h. l. non difficulter animadvertisset Atticismum in istis, τὸ μὲν, κρίνοντες &c. quæ, partitive positis, alterum mox responderet meinbrum: τῶν δὲ ἀμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων. — Intellexit partitionem Laur. Valla, adeoque hæc τὸ μὲν & τῶν δὲ utrinque partim vertit, secus ac in secunda sua edit. Stephanus. Cepit & recte locum Lucretius, ut ex verbis ipsius patet, pulcherrimam nostri hic paraphrasin exhibentibus. Ceterum quod de Atticismo diximus, non possumus melius, quam eruditissimi Fabii Paulini verbis exponere. Ego, inquit pag. 561, arbitror esse Atticismum non solum in illo τὸ μὲν, quod respicit ad φῶβος θεῶν, sed & in voce κρίνοντες, quæ in casu nominativo pro genitivo ponitur. Rectissime. Atque pari modo de sequentibus pronuntiandum, τῶν δὲ ἀμαρτ. οὐδεὶς ἐλπίζων, quæ respicere dicas ad ἀνθρώπων νόμος, ut adeo bipartita ratio, quæ affertur, exegesis contineat gemini nominativi, qui praecefferat. GRAMM.

ead. l. 38. Ὅμηρος &c.) Homeri locum afferens respicit ad ista verba, (quæ ideo illi praefigenda potius erant) ἀνθρώπων τε ἔνδον θησκόντων καὶ γῆς ἔξω δρουμένων. STEPH. Ex Iliad. ε', v. 61. Paulo post ad voc. ἔπους in Cass. scriptum erat ἐκ πυθοχρήστου στιχοι, pro στιχου. puto.

Pag. 389. l. 5. Παραβαλ.) Ad sequens Λαυρίου Rostg. hoc scholion habet: Λαύριον ὄρος ἐν τῇ Ἀττικῇ οὐ μεταλλα ἀργύρια.

ead. l. 10. ἦλθεν) Scribo ἦλθον nec dubium est, quin ita scripserit, cum intelligendum sit, οὐ προσχώρησαν αὐτοῖς τὸ ἐλεῖν τὴν πόλιν. Utitur autem hoc verbo cum aliis in locis, tum cap. 58, προὔχ' ὥρει δὲ αὐτοῖς οὔτε ἡ αἵρεσις τῆς πόλεως. STEPH.

ead. l. 12. Μέρος τι) Quorsum μέρος τι poni hic dicemus? Haud certe in hæc Thucydidis verba πόλισμα ἐπιβαλάσσειον annotavit illas voces, sed in ista, τῆς τε γῆς ἔτεμον docere volens, (quod & alibi docet) cum hoc genitivo oportere ὑπακούειν verba ista μέρος τι. at vero in fin. c. 57 non τῆς γῆς ἔτεμον, sed τὴν γῆν ἔτεμον, & quidem πᾶσαν adiciens, dicit. STEPH.

ead. l. 15. Ὅτι ἀσεβὲς τοῦτο ἐνόμιζον) Aliter, ut opinor, Thucydides ipse quaestionem hanc solveret. STEPH. Εἰ δὲ τις εἴπῃ Cass.

ead. l. 20. Ἡ πόρθσις) Non synonyma sunt ἡ αἵρεσις & ἡ πόρθσις τῆς πόλεως, quod vel tirones norunt. Id quoque animadvertendum ad pag. 393 l. 35. GRAMM.

ibid. Εἰς τὴν Ποτιδαίαν) Ideo videtur εἰς τὴν Ποτιδαίαν, non ἐν τῇ Ποτιδαίᾳ, dixisse, quod iungat ἐνταῦθα cum participio ἐπιγενομένη. Sed videndum, an non ἐνταῦθα hoc loco esse temporis adverbium possit. STEPH.

ead. l. 24. Καὶ προσδεχόμενοι μοι) Hic in Cass. manu vetusta adscriptum erat, ταύτης τῆς δημηγορίας μέμνηται Πλούτσαρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγγέλμασι. Est ibi pag. 1437 ed. Steph.

ead. l. 37. Μετέσχετε τῆς π. δ.) Desunt Cass.

ead. l. 38. Παράγραφικὸν ἐν δεινότητι) Haec quoque non habet Cass.

Pag. 390. l. 5. Ἦγουν μὲν.) Dum τοιοῦτῳ exponeret μεγάλῳ, non animadvertibat, haud poni ἀπολύτως, sed cum adiectione ista, ὅς οὐδένος ἦσσαν οἰομαί εἶναι. pendent enim haec ab illo τοιοῦτῳ perinde ac si diceretur, τοιοῦτῳ ὥστε οὐδένος ἦσσαν οἰοῦμαι εἶναι. STEPH.

ead. l. 8. Λέπει ὁ δὲ) Non male fortasse diceremus, aut nihil, aut certe non tantum δὲ, sed ὅμως δὲ, subaudiri: hoc sensu, haec mihi quamvis mediocriter tantum, magis tamen, quam ceteris, inesse. Dixit autem μέσως, (inquit) id est mediocriter, non σφόδρα, id est valde, διὰ τὸ φερτικόν, id est, quoniam odiose dictum hoc fuisset. STEPH.

ead. l. 12. Τοῖς Λακεδαιμονίοις) Cum axioma ac civile monitum quoddam generali loquendi modo proferat Pericles, eius applicationem auditoribus relinquens suis, per τοὺς πέλας quoscunque vicinos denotaverit. Atheniensium autem erat, effata haec modo ad se ipsos & vicinos sibi Lacedaemonios prudenter referre. GRAMM.

ead. l. 13. Τὸν ἐχθρὸν) Scribendum est τῶν ἐχθρῶν, cum verbum περιγίγνεσθαι genitivo iungatur. Sed quid opus est, genitivum hunc extrinsecus arcessere, cum dictum sit τοῖς πέλας, & inde sumere ἀπὸ κοινοῦ vel τῶν πέλας, vel αὐτῶν possumus? STEPH. De eo iam ante monuerat in Proparasc. p. 13.

ead. l. 15. Ἀληθῆ) Ut hic ὁρθὸν esse vult ἀληθῆ, ita & l. 26 ὁρθῶς exponit ἀληθῶς. STEPH.

ibid. Παρεχεῖ) Mira videri haec expositio possit, qua ἔχει

idem, quod παρέχει, valere dicitur: sed invenitur tamen & alibi, si bene memini. atque hoc saltem fatendum est, alium hic παρέχει potius dicturum fuisse. IDEM.

ead. l. 16. Ἀντὶ τοῦ παραπλησίους) Potius (meo quidem iudicio) dicere debuit, ἀξίοις τοῦ μεγέθους τῆς πόλεως: ut quidem cum huius loci exegeſi conveniant, quae subiunguntur, δεῖ γὰρ πρὸς τὰς πόλεις καὶ τὰ φρονήματα εἶναι, id est, oportet enim, quales sunt urbes, tales etiam spiritus gerere; vel, pro dignitate urbium magnifice de se sentire. STEPH. Ἀντὶ τοῦ ἴσως καὶ παραπλησίους τῷ μεγέθει, & τὰ φρονήματα εἶναι. CASS. Παραπλησίους, ἰσοτάλους Mf. Bai.

ead. l. 18. Ἀμετακινήτους) Explicare maluissim ὑφίστασθαι verbo ἀνίστασθαι, aut ἀντέχειν, quo utitur & c. 65 cum dativo πολεμίοις. Si tamen totius sententiae ratio habeatur, non alienum est ab hoc loco, quod dicit, ἀμετακινήτους εἶναι. Immo etiam convenit cum eo, quod antea dictum a Pericle fuit I, 140, πρὸς τὰς συμφορὰς μὴ καὶ τὰς γνώμας τρέπσθαι. Qui enim ad calamitates sunt ἀμετάτρεπτοι, dici etiam ἀμετακίνητοι possunt. STEPH.

ead. l. 24. Ἀντὶ τοῦ πανταμ.) Suidas in ἀπαλγῆσαντας.

ead. l. 27. τὴν ἀπαγγελίαν) Est vero προσποίησις h. l. in Thucydide assimulatio, ὑπόκρισις, atque id, quod Latini speciem appellant, potius quam ἀπαγγελία, ut Schol. reddit. GRAMM. Hoc scholion non est in Cass.

ead. l. 28. Καταπεπτωκότας) Magis placeret κατεπτηχέτας τῷ φόβῳ. STEPH.

ead. l. 32. Ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ) Verba auctoris, ἐν τῷ παρόντι, inepte satis interpretatur ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ, cum simpliciter χρόνῳ intelligatur. GRAMM.

ead. l. 34. Ἀλλὰ μείζ.) Verba haec, ἀλλὰ μείζον δ' ἡλονότι, respiciunt ad illa, οὐ κατὰ τὴν τῶν οἰκίων καὶ τῆς γῆς χρεῖαν. STEPH.

ead. l. 37. Ἄλλοι δὲ τὸ κήπιον) Ante haec verba in Rostg. erat, τινες κήπιον ἦτοι γήδιον. De tonsura, quae κήπιον vocabatur, quaedam habent Hadr. Iunius in Commentar. de Coma p. 536 ed. Roterod. & Salmasius in Ep. de Coma p. 24.

Pag. 391. l. 3. Αὔχημα φησὶν) Αὔχημα ἐκάλουν. CASS.

ead. l. 11. Τῷ ἡγεμόνι) Videri possit scripsisse τῷ ἡγεμόνι εἶναι. STEPH. In Cass. hic locus manu vetusta minio ita scribitur: ὅτι τινι τῷ τιμωμένῳ τῆς πόλεως, ὃ ἐστὶ τῇ ἡγεμονίᾳ (& in margine interiore τῇ δόξῃ) τῆς πόλεως βοηθεῖν ὑμᾶς εἰκός. ἀγέλλεσθε deinde atramento scriptum erat.

ibid. Τῇ δόξῃ &c.) Rectior, ut opinor, esset ista huius loci scriptura, ὥσπερ τῇ δόξῃ τῆς πόλεως ἀγάλλεσθε, οὕτω καὶ βοηθεῖν ὑμᾶς εἰκός. STEPH.

ead. l. 18. Ἀπὸ κοινοῦ) Κατὰ κοινοῦ Cass. His eadem significatione sine discrimine utuntur Scholiastae.

ead. l. 21. Πταίσωμεν) Pro πταίσωμεν suspicor scribendum πτήσσωμεν. Neque enim qui ἐνδιδῶσι, vel ὑπενδιδῶσι, dici etiam potest πταίειν, sed ideo ἐνδιδῶναι vel ὑπενδιδῶναι, quia timet τὸ πταίειν. Atque ex hoc πταίειν (sicut ex eius metu) nascitur etiam illud πτήσσειν. nam ita Xenoph. Paed. l. 3, καὶ εὐτυχοῦντα ἐξυβρίσαι, καὶ πταίσαντα ταχύ πτήξαι. STEPH.

ead. l. 23. Τὸ ἐπιζηλον) Quamvis idem saepenumero ζηλος vitium denotet ac φόβος, tamen qui accuratum verborum delectum adhibent ac sectantur, rectius ea distinguunt. Fecit id Thucydides in Periclis oratione hac, verbis quae afferemus: καίτοι ταῦτα ὁ ἀπράγμων μέμλειτ' ἂν, ὁ δὲ δρᾶν τε βουλόμενος, καὶ αὐτὸς ζηλάσει· εἰ δέ τις μὴ κέκμηται, φρονήσῃ. ubi is, qui φρονεῖ, diversum quid agere ab eo, qui ζηλοῖ, innuitur. Parum igitur recte in iis, quae mox sequuntur, ὅστις δ' ἐπὶ μεγίστοις τὸ ἐπιφθονον λαμβάνει, ὁρῶς βουλευέται; Scholiastes voluit ἐπιφθονον sumi pro ἐπιζηλῶν, confundens ita ea, quae ab auctore curatissime fuere distincta. Etenim orator Atheniensibus vult persuadere τὸ δραστήριον καὶ τὸ ὁρῶς βουλευέμεν eo praecipue argumento, quod invidiam ceterorum provocassent, scil. τῶν μὴ κέκμημένων τὴν ἀρχὴν, qua nunc ipsi (Athenienses) gloriabantur. Haec autem invidia non ζήλος amplius aut aemulatio appellanda erat. GRAMM.

ead. l. 25. Ἐπεὶ) Ἐπεὶ tines. Cass. nec habet τὸ ὅς.

ead. l. 29. Τὴν ἰσχὺν) Desunt Cass.

ead. l. 31. Εἰς τέλος ἐρχόμενα) Κατορθούμενα opponit auctor τοῖς σφαλεῖσιν. Ergo ut notum satis, quid sit κατορθοῦσθαι, non exponenda illa tantum εἰς τέλος ἐρχόμενα, potius εἰς τέλος καλὸν, h. e. εὖ πεπραγμένα, καλῶς ἔχοντα. GRAMM.

ead. l. 32. Ἰδιώτας καλεῖ &c.) Mirum est, illum non didicisse ex tot Thucydidis locis, τοὺς ἰδιώτας, oppositos τῇ πόλει, non dici περὶ τῶν ῥητόρων καὶ δημαγωγῶν, sed generaliter de omnibus civibus, uniuscuiusque res privatas considerando, & seorsim ab iis, quae ad ipsum reipublicae statum pertinent. STEPH.

ead. l. 33. Ἰδιώται εἰσι) Εἰσι & paulo post εἴρηκε non habet Cass.

ead. l. 38. Λεῖπει τῶν Λεοντίων) Desunt Cass. Cetera atra-

mento scripta erant, & minio insuper αινίττεται τὰ κατὰ τὸν Ἀλκιβιάδην.

Pag. 392. l. 4. Τῷ Σικελικῷ) Σικελικὸν appellat τὸ εἰς Σικελίαν πεμθεῖν. STEPH.

ead. l. 8. Οὐ τινος &c.) Scribo, οὐ τινος καὶ Κύρου ὁ Ξενοφ. &c. Alioqui enim cur τὰς ἀναβάσεις, non τὴν ἀνάβασιν, de solo Cyro loquens, dixisset? STEPH. Βασιλέως λ. τ. Δ. τοῦ ὕ. Ἄ. οὐ Κύρου καὶ Ξενοφῶν τὴν ἀνάβασιν ἐγραφε. Rostg.

ead. l. 17. Ἄνευ τοῦ κοινοῦ) His verbis ἄνευ τοῦ κοινοῦ exponit adverbium ἰδίᾳ. STEPH. Γράφεται ἰδίᾳ, Πόλις ὄνομα κύριον defunt Cass.

ead. l. 19. Τὸν ἐγγρ.) Fortasse τὸν ἐγγραφέντα εἰς τοὺς Ἀθηναίους ab eo scriptum fuit pro expositione illorum verborum, τὸν γεγενημένον Ἀθηναίων. STEPH.

ead. l. 28. Μετάβασις) In Cass. ad ἀναστήσαντες scriptum erat scholion διαγείραντες εἰς συμμαχίαν.

ead. l. 32. Τῇ οἰκ.) Immo vero ἡ κατάστασις significare τὴν οἰκῆσιν non potest: nec dubium est, quin cum hoc nomine subaudiatur genitivus τῶν πραγμάτων ut perinde sit, ac si τῇ καταστάσει τῶν πραγμάτων dictum esset, id est statu rerum. Quid si vero non οἰκῆσει, sed διοικήσει, scriptum ab illo fuisse dicamus? Valla tamen quam habemus scripturam sequens, interpretatur, exosus Argi domicilium. Ego vero margini haec adscripsi, cum ei non placeret habitatio apud Argos, vel potius, status rerum, qui erat apud Argos. verum haec tantum interpretatio posterior recipienda est. STEPH. Cass. neque hoc scholion habet, neque ea, quae paulo post ad ἐπηγάγοντο, & καὶ ἐλληνίσθησαν in edd. leguntur.

ead. l. 36. Οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφίλοχοι βάρβαροι) Οἱ γὰρ Ἀμφίλοχοι βάρβαροι Cass.

Pag. 393. l. 1. Φίλοις οὖσι δηλονότι Ἀθηναίων) Οἱ πάντες διὰ τὴν μητρόπολιν φίλοις οὖσιν Ἀθηναίων Cass. Vitiose, ut apertum est. Si quis putet, legendum esse φίλοι εἰσιν, restat quae-rendum, quae sit sententia verborum διὰ τὴν μητρόπολιν vel, an illa, οἱ πάντες διὰ τὴν μητρόπολιν alio referri possint.

ead. l. 5. Μετὰ δὲ τοῦτο) Stephani annotationem in haec verba in Var. Lect. Thucydidis contulit Hudsonus.

ead. l. 10. Ταύτης) Αὐτῆς Cass. Locus Dionysii est v. 855.

ead. l. 12. Τὰς τριάκοντα) Fortasse scripsit ἐς τὰς τριάκοντα δύο πόλεις, referendo ad ἐξήλθεν. nisi forte alius huic loco subest error. STEPH.

ead. l. 13. Ἀνδραπ. &c.) Verba haec scripta esse videntur in

haec Thucydidis, Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς τε στρατηγοὺς ἐπιτιάζαντο ὅτι ἀνευ αὐτῶν ξυμβήσαν· ut videlicet iis ratio reddatur, cur illos incusaverint. STEPH.

ead. l. 14. Δηλονότι) In Cass. ad principium orationis Archidami manu vetusta haec scripta sunt: Μένεται καὶ ταύτης τῆς δημηγορίας Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγέμμασι. Vid. ad pag. 389. Ad voc. ὑπολαβῶν haec annotantur: ἀποκρίσεις, ἢ ὑπονοήσας, ἢ ἐνθυμησίς.

ead. l. 23. Πρεσβ. πρὸς τοὺς Ἀθην.) Ista verba expositio esse videntur illorum, Ἀθηναίοις κοινῶσαι πρῶτον. Neque enim hoc aliter, quam διὰ πρεσβείας fieri poterat. STEPH. A Cass. haec absunt.

ead. l. 25. Διαφόρως) Non dubito, quin ἀδιαφόρως scripserit: sed miror, cur hoc in istum locum potius, quam in alios multos similes, qui praecedunt, annotarit. STEPH. Cass. ἀδιαφόρως.

ead. l. 29. Οἱ θεοὶ δηλονότι) Nihil opus erat admonere de subaudiendo hoc nominativo θεοί, cum eos Archidamus compelleret. STEPH. Hoc & plura id genus etiam in Proptarcheum pag. 12 annotavit.

ead. l. 32. Ὁ Ἀρχίδαμος δηλονότι) Absunt a Cass. qui pro iis habet περισχάρκωσεν. hoc atramento scriptum est; deinde minio, ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰ ὀρθὰ, & quae sequuntur.

ead. l. 34. Τὸ δένδρος εὐθεῖαν) Est quidem δένδρεσι dativus pluralis tanquam a nominativo singulari δένδρος, sed eo tamen, ut opinor, minime usitato. STEPH. Vide Stephani Animadv. in Corinthum de Dial. p. 25. HUDS. Ad verba Thucydidis πρὸς τὴν πάλιν Cass. hoc scholion habet: οὐ διὰ παντὸς τοῦ τείχεως, ἀλλ' ἐν μέρει τινί.

ead. l. 35. Φορμὸς γὰρ ψαθός) Vide Spanhemium ad Aristoph. Ran. v. 574.

ead. l. 36. Ὅστις ἐναλλάξ) Ὅστις, & paulo post ἐστὶ non habet Suidas in φορμὸς.

ead. l. 38. Τὸ ἀνύττειν) Librarii errore ἀνύττειν pro ἀνύειν positum hic esse credibile est. Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 146. HUDS. Eustathius in Homer. Il. v, p. 1216: Ἰστέον ὅτι Ὀμηρος μὲν ἀνύω φησὶν ἐν ἑκτῇ συζυγίᾳ. οἱ δὲ ὕστερον Ἀττικοὶ ἀνύττειν φασὶν ἐν τρίτῃ συζυγίᾳ. Auctor Etymol. M. & ex eo Phavorinus: Ἰστέον ὅτι τὸ ἀνύτω καὶ ἀνύτω ἀπὸ τοῦ ἀρύω καὶ ἀνύω γέγονε, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ. Suidas in ἀνύειν· Ἀνύττειν οἱ Ἀττικοί, ὅπερ ἡμεῖς ἀνύειν. Cass. hic, Οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀνύουσιν ἀνύττειν φασί. in quibus haud

dubie ἀνυσιν perperam pro ἀνύειν scriptum est, facili errore. Haec omnia confirmant sententiam Stephani, hic pro τὸ ἀνύ-
τειν legendum esse τὸ ἀνύειν. Sed in eo Suidas & librarius Cod.
Cass. ab aliis abeunt, quod scribunt Atticos ἀνύττειν dicere,
quod aliis est ἀνύτειν. Verum est, in Atticis quibusdam scri-
ptoribus etiam ἀνύττειν inveniri. Sed tamen credo rectius es-
se ἀνύτειν. Vide Stephanum in Thes. Ling. Gr.

Pag. 394. l. 1. Τὸ σῖτον οὐδέτερος) Vide, quae annotavi in
haec verba Thucydidis, ὑπὸν τε καὶ σῖτον αἰρεῖσθαι. STEPH.
Nihil in haec annotavit. Scholiastes secutus est discrimen,
quod Grammatici inter ὁ σῖτος masculinum & τὸ σῖτος neu-
trum statuunt, quorum illud ἀκατέργαστον, scilicet frumen-
tum, hoc κατεργασμένον esse dicunt, & ἄρτον ac βρῶμα vo-
cant. Ita compluribus locis Eustathius. Sed vide, quae de hoc
discrimine scribit Stephanus in Thes. Hic quidem e Thucyde
de ipso non ostendi potest, eum potius τὸ σῖτον, quam τὸν σῖ-
τον dixisse: nam neque articulum huic nomini addit, & ὁ σῖ-
τος etiam pro cibo & ἀρτοῖς sumi docet Stephanus. Et ita scri-
ptor ἀνώνυμος apud Suidam in αἰρούμενος: Σῖτόν τε αἰρῇ τὸν αὐ-
τὸν ἐκείνοις, καὶ πόμα παραπλήσιον.

ead. l. 2. Οἱ τῶν μισθοφ.) Haec etiam in Suida legi observa-
vit clar. Wasse.

ead. l. 7. Ὀρυγμα) In Cass. post hanc vocem scriptum erat
διὰ τεκμηρίου τινὸς ἐρχόμενοι ὑπὸ τὸ χωμάτιον, quae ad ξυν-
τεκμηράμενοι pertinent.

ead. l. 10. Ἀντὶ τοῦ, ἑκατ.) Huic Scholio, ἀντὶ τοῦ ἐκατέ-
ρῳθεν βάλλεσθαι, alia debere verba praefigi puto: haec vide-
licet, ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γίνεσθαι. neque enim dubito, quin
illud Scholium pro horum expositione afferatur. Nec obstat,
quod eadem sequuntur, haec saltem, μᾶλλον γίνεσθαι: ite-
rum enim proponuntur aliam ob causam, nimirum ut lector
de accusativo, qui cum isto infinitivo subaudiendus est, ad-
moneatur. Sic autem saepenumero eadem Thucydidis verba
bis proponit, quod res diversae in iis sunt annotandae. STEPH.
Διιπλάσιον πόνον ἔχειν cogerentur Peloponnesii, Plataeam
qui obsidebant, atque iste labor, non quidem ἐν τῷ ἑκατέρω-
θεν βάλλεσθαι consisteret, ut vult Schol. sed in eo, quod al-
terum adhuc aggerem exstruere necessum foret, capto vide-
licet τῷ μεγάλῳ τείχει. Haec sponte sequitur explicatio ex
auctoris verbis. Hinc etiam verisimile iudico sententiam H.
Stephani, arbitrantis ad sequentia verba ἐν ἀμφιβόλῳ γίνε-
σθαι, notam hanc pertinere, eaque potius, quam quibus ad-

scripta est, interpretari. Quod si non sufficiat ista, addas ei velim ingeniosam hanc & opportunam Fr. Porti: *ἐν ἀμφιβόλῳ & ἰν ἰσχυρῷ περικυβερτοῦ. Rationem non offert aperte: sed ea posita est in verbo μνησιδῆς. GRAMM.*

ead. l. 16. Σημειῶσαι τὴν σύνταξιν, ἃς βρόχοι περιβάλλοντες Thucydides: *ἃς* (scil. *μνησάσας*) *βρόχους περιβάλλοντες ἀνέκλων οἱ Πλαταιῆς.* Quid offenderit singulare in his verbis Grammaticus noster, non capio. An voluit *βρόχους* per hypallagen quarto casu poni, pro *βρόχοι*; At hoc minime opus, cum nominativus mox adest Πλαταιῆς. Nec speciem quidem figuræ verba auctoris habent. GRAMM. A Cass. abest ineptum hoc scholion, & solum *βρόχους* inter versus *σχοινία* exponitur.

ead. l. 18. Τὸ προβεβλημένον) Ad ἀπακρύζεις in Cass. annotatur, ἀπέτεμε τὸ ἄκρον.

ead. l. 20. Ἐπινοίας διηλόν.) Si genitivum istum hic oportet ὑπακούειν, idem & aliis plerisque locis est faciendum, cum eadem loquendi forma & in aliis locis occurrat. STEPH. Paulo post in Cass. ad φακέλους minio scriptum erat φορτία, & deinde atramento, φακέλος, δεσμὸς, φορτίον, καὶ τὸ ταῖς κεφαλαῖς φορούμενον. ἦτοι τὸ φασκόλιον. Sed non puto φασκόλιον idem esse, quod φακέλον.

ead. l. 22. Ἔστι γὰρ καὶ αὐτόματος) Intelligit, Thucydidem ideo χειροποίητον adiecisse, quod etiam φλόξ nonnunquam sit αὐτόματος: quo vocare nomine possumus eam, cuius ab ipso Thucydide fit in proxime sequentibus verbis mentio. Hanc autem velle illum excipere constat. quod Valla ut apertius redderet, de suo adiecit *dumtaxat*. Vertit enim, unde tantum flammae excitatum est, quantum nemo unquam ad tempus illud inspicxit (*dumtaxat*) manu & industria factum. Sed ego maluissim, manu (quidem certe) & industria factum. Quin etiam incendium libentius dixissem. STEPH.

ead. l. 25. Ὀλίγου &c.) Quasi vero qui ἐλαχίστου dicit, non plus dicat, quam qui ὀλίγου. IDEM.

ead. l. 29. Οἱ διελόντες) De hac divisione quid mihi videtur, dixi in iis, quae in titulum illum annotavi ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΤΩΝ ΕἰΣ ΟΚΤΩ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ. IDEM.

ead. l. 32. Ἡ Σπάρταλος προπαροξύτων) Non habet Cass.

Pag. 395. l. 1. Ὑπεχώρου) Istud ὑπεχώρου expositio esse videtur (ut ad Thucydidem dixi) verbi ἐνεδίδωσαν. Nam qui ὑπεχώρου, is ἐνεδίδωσι, & non ἀντίχει, ut ipse interdum loquitur: ceteri autem saepe pro illo ἐνεδίδωσι dicunt οὐχ ὑπο-

μέρειν. utiturque his verbis & iste scriptor II, 81, ubi & ἐν-
δόντας eadem de re dictum habemus. Ita enim ibi, καὶ οἱ ἀλ-
λοι βαρβαροὶ ὡς εἶδον αὐτοὺς ἐνδόντας, οὐκέτι ὑπέμειναν, ἀλλ'
ἐς φυγὴν κατέστησαν. STEPΗ.

ead. l. 3. Συμφέρειν) Συμφέρον Cass.

ibid. Τὸ δὲ δοκοῖ τρίτης συζυγίας) Miretur quispiam non
immerito, cur haec addiderit, cum dici de illo Thucydidis
loco non possit. Videndum igitur, an non scribendum sit τὸ δὲ
δοκοῖ ἔστι καὶ τρίτης συζυγίας. Verum & aliud mirabitur in
hac scriptura, sicut in altera, qui non multum in Graeco ser-
mone erit exercitatus, quomodo possit etiam tertia coniuga-
tio circumflexorum (nam de iis intelligendum) suum δοκοῖ
habere. Sciat igitur, hoc δοκοῖ esse a nomine δοκός, trabem si-
gnificante: atque huius verbale nomen δόκσις apud Hely-
chium exstare. STEPΗ. Haec non sunt in Cass.

ead. l. 5. Ἐκαστος ἦλθεν) Expositio haec ad plerosque alios
locos, in quibus idem loquendi genus occurrit, tibi est pro-
futura. STEPΗ. Ἀνελόμενοι in Cass. exponitur ἀναλαμβάντες.

ead. l. 9. Τῆς Κορίνθου δηλονότι) Pro his Cass. habet ὅτι Ἀμ-
πρακινῶται ἄποικοι Κορινθίων.

ead. l. 11. Μὴ νομίζοντες) Intellige, μὴ νομίζοντες, non pro
non existimantes, sed pro eo, quod Latini dicunt, in more non
habentes: ut Thesproti ἀβασίλευτοι ideo vocentur a Thucy-
dide, quoniam patrius illorum mos non est, reges habere, sed tan-
tum ἡγεμόνας & ἄρχοντας. Quoniam autem alia alibi erat eo-
rum, qui ἡγεμόνες, nec non eorum, qui ἄρχοντες diceban-
tur, potestas, atque adeo non una est horum nominum signi-
ficatio, debuit de hac re aliquid adiicere. STEPΗ.

ead. l. 20. Χάρᾳ δηλονότι) Abeſt a Cass. in quo haec manu
vetusta minio scripta leguntur: Ὅμηρος, Τρῶες μὲν κλαγγῇ,
οἱ δ' ἄρ' ἦσαν σιγῇ, & sub his, τὸ τὸ περίττον κεῖται. Est ex II.
γ', v. 2 & 8, in quo legendum est ἦσαν, ut in Homero, idque
ad ὄψιν, vel αὐτοβοσί, posterius autem ad τὸ στρατόπεδον re-
ferendum puto. Nam & sic VI, 64 dicit στρατόπεδον κατα-
λαμβάνειν, & III, 33 στρατόπεδον ποιῆσαι, non addito ar-
ticulo τῷ.

ead. l. 21. Ἄξιοι κριν.) Male hic ἀξιούμενοι exponit ἄξιοι κρι-
νόμενοι, cum non aliud hic sonet, quam νομίζόμενοι, ut qui-
dem hoc verbum in vulgari significatione accipitur. STEPΗ.

ead. l. 22. Βοῇ μόνῃ &c.) Vid. Suid. in voce αὐτοβοσί. HUDS.

ead. l. 25. Ἦγουν, φυγ.) Talis expositio & alibi apud hunc
occurrit: ubi, sicut & hic, de ea dubitari potest. STEPΗ.

ead. l. 29. Ἀντὶ τοῦ &c.) Scripsisse illum arbitror, εἰς ἀντι-παράταξιν πλείοντας intelligentem, praepositionem ἀντὶ, quae huic participio πλείοντας praefixa est, sonare εἰς ἀντι-παράταξιν. STEPH.

ead. l. 32. Τὸν Κρισαῖον φησὶ) Τὸν Κρισαῖον. ἔστι δὲ πορθμὸς ἀμφίγειος θάλασσαν. Cass. Idem habet Suidas in πορθμὸς.

ead. l. 37. Ἦν γὰρ καὶ ἐν) Ἦν γὰρ ἐν, & paulo post τῆς κουρᾶς τῆς ἀχρι Cass. Articulus τῆς etiam repetitur in Suida v. ἐν χροῖ. sed pro Ἦν γὰρ ἐν, idem habet οἷον ἐν. Utrumque recte. Quod autem hic est ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κ. ille habet ἀπὸ τῆς κ. Nam quod in ed. Kusteri omittitur ἀπὸ, id operarum typographicarum vitium est.

Pag. 396. l. 5. Συμβουλευόντων) Si συμβουλευόντων scripsisse illum putemus, etiam παραγγελλόντων legisse existimabimus. Alioqui certe παραγγελλομένων voce itidem passiva συμβουλευομένων exponi debuisset constat. Potius tamen tam activam, quam passivam, vocem aliis exponi debere verbis dico. Eundem certe usum illius passivi participii habemus & II, 89, τὰ τε παραγγελλόμενα ὁξέως δέχεσθαι. STEPH.

ead. l. 6. Τῶν στρατηγῶν) Non dubito, quin aliter scriptus ab eo locus hic fuerit: cum minime credibile sit, eum vocabulum κελυστῶν voluisse περὶ τῶν στρατηγῶν quoque intelligi. IDEM. Fortassis per compendium scriptum fuerat τριπράρχων, unde oriri potuit στρατηγῶν. Suidae κελυστῆς est τριπράρχος, πρῶτος. dicitur enim τριπράρχης & τριπράρχος.

ead. l. 10. Τὸ ἐμπόριον) Πᾶν ἐμπόριον Cass. Sic etiam p. 322.

ead. l. 11. Παρὰ τὸ ἐπιν.) Cum dicit παρὰ τὸ ἐπινῆχεσθαι αὐτὸ τῇ θαλάσῃ, ostendit, se a verbo νεῖν id deducere: sed cur non potius ἀπὸ τῶν νεῶν id derivatum dicemus? STEPH.

ibid. Παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τὰς ὀκτάδας) Suidas in ἐπινῆιον.

ead. l. 16. Κατὰ ἐμπειρίαν) Κατ' ἐμπειρίαν Cass.

ead. l. 21. Σχεδὸν σταδίου χιλίου) Distabat Cydonia (ut dicit Strabo) aequali spatia a Cnosso & Gortyne, ad octingenta circiter stadia. HUPS.

ead. l. 35. Ὁ ἀνεμος) Potius utendo accusandi casu dicendum erat τὸν ἀνεμον, & τὴν ἐν κύκλῳ τάξιν τῶν νεῶν. STEPH. Videtur non incommode suppleri posse aliquid, v. g. οἶα, vel ταῦτα δὲ ἢν ὁ ἀνεμος.

ead. l. 37. Διὰ τοῦ ἀν. στρατ.) Ista verba, διὰ τοῦ ἀνέμου, quid hic agunt? videntur certe ex alio scholio irrepsisse. STEPH.

Pag. 397. l. 1. Νικηθῆντας κατὰ κράτος) Scribo νικηθέν κατὰ κράτος. IDEM. Sic Cass. & ipse Thucydides.

ead. l. 6. Ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δίκαιον) Non solum illud δίκαιον reperere ἀπὸ κοινοῦ oportet, sed simul etiam infinitivum νομίσαι. Ac fortasse ita scripsit, ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δίκαιον νομίσαι.

STEPH. Ἀπὸ κ. δ. τ. δίκαιον εἶναι. Cass.

ead. l. 9. Ὡς ἐπιπολύ) Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Suidas in τὰ πολλά.

ead. l. 13. Μάχωνα) Μαχάονα Cass. ut plerique Mss. II, 83.

ead. l. 14. Τῆς παρασκευῆς δηλ.) Τῆς παρασκευῆς τοῦ πολέμου δηλονότι. Cass.

ead. l. 17. Τὴν πείραν) Quomodo τὴν ἀξίωσιν significare τὴν πείραν periuadere nobis poterit? Immo vero ne ipse quidem, ut opinor, istud persuasum habuit: neque tamen ullum vocabulum in mentem venit, quod illius nominis expositioni conveniat, & scriptura ad istud accedat. STEPH.

ead. l. 18. Γράφεται τῶν ἐναντίων) Non habet Cass. nec in Mss. Thucydidis ulla varietas scripturae est. In Cass. super ἐναντίων aliquid scriptum erat, quod videbatur esse νεῶν nam atramentum ita evanuerat, ut non satis legi posset. Sed si νεῶν est, non tam pro varia lectione habendum est, quam pro supplemento substantivi, quod hic desiderari putabat, qui id scripsit, ex ipso Thucydide, qui c. 88 & 89 dicit πλῆθος νεῶν.

ead. l. 21. Ἐν τῇ πεζομαχίᾳ) Poterat, & quidem rectius, dicere ἐν τῷ πεζῷ, ipsum Thucydidis vocabulum retinendo: quem animadvertendum est dicere ἐν ἐκείνῳ, non ἐν τούτῳ. alioqui enim videretur intelligi debere ἐν τῷ ναυτικῷ, quod propinquius est. STEPH.

ead. l. 24. Ἡμᾶς) Scribendum ὑμᾶς, ut apud Thucydidem legitur. ubi ἡμᾶς locum habere non posse ostendit praecedens verbum παρέχετε. Sed & εἰ κὴ μέλλοντας, aptius (meo quidem iudicio) scriberetur. IDEM. Ἡμᾶς ἄλλος ἢ μέλλοντ. Cass.

ead. l. 27. Δηλονότι οἱ Ἀθηναῖοι) Desunt Cass.

ead. l. 28. Παρέλκει Ἀττικῶς) Παρέλκεται κατὰ συνήθειαν Ἀττικῶν. Cass. Sed παρέλκει longe utilitatus est.

ead. l. 33. Τὸ ἐμβάλλειν καὶ διασχ.) Vide ad Schol. p. 328.

ead. l. 34. Ὑποχωρ.) Etiam ἀνακάμψις exponitur in Cass.

ead. l. 35. Τούτων μὲν οὖν ἐγὼ τὸ ἐπιχ.) Immo vero verba haec sunt tantum illius epicherematis clausula: at initium sumit ab his, τὸν δὲ ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κώτρῳ ἐκὼν εἶναι ποιήσομαι, οὗδὲ πλ. &c. STEPH.

Fig. 398. l. 2. Καὶ συμφέρον &c.) Malim, τὸ καὶ συμφέρον ἂν τοῖς μετ. IDEM.

ead. l. 6. Ἐσώτερον τῶν ὀρίων) Fortassis ἐς. τῶν ὀρίων. Vide ad Thucydidem II, 86.

ead. l. 13. Βουθείας δηλονότι) Sicut hic cum ἐρήμω subauditur genitivum βουθείας, ita pag. 395 l. 17 ἐρήμην esse dicit ἐρημον φυλάκων, itidemque pag. 336 in nomen ἐρημίαν annotat συμμαχίας δηλονότι. STEPH.

ead. l. 14. τὴν οἰκίαν δηλ.) Immo vero γῆν generaliter dicit Thucyd. & eo modo, quo dici ab aliis solet, hoc ipso loquendi genere utentibus, πλεῖν παρὰ τὴν γῆν. STEPH.

ead. l. 15. Ὡσανεῖ) Scribendum ὥς ἂν εἰ ἐλεγε, sicut alibi scriptum invenitur: pro eo, quod Latini his verbis significant, *perinde ac si diceret*. IDEM. Sic & ante in Proparalceue pag. 7. Caff. ὥσεῖ pro ὥς εἰ.

ibid. Μίαν κατακολουθοῦσαν τῇ ἐτέρᾳ) Suidas in ἐπικαίρωσ, ubi vide Portum & Kusterum.

ead. l. 16. Δημοῖ) Καλεῖ Caff.

ead. l. 17. Ὡσανεῖ) Hic certe eodem scribendum modo fuerit, ὥς ἂν εἰ ἐλεγε. STEPH.

ead. l. 18. τὸ δὲ σημείου, ἀντὶ τοῦ μιλίου) Omnino explodenda est ista prior expositio, & posterior recipienda, etiamfi eam tanquam minus certam afferat. Vel ex eo autem iudicare possumus σημείου illam priorem expositionem non admittere, quod vox ista apud eos tantum, qui multo Thucydide posteriores fuerunt, illa in significatione inveniatur: nisi forte meo Graecae linguae Thesaurο adiici aliquod exemplum ex magis etiam antiquo scriptore quopiam potuit. IDEM. Verba Stephani nonnihil obscuritatis habent. Sed hoc vult, recipendam esse expositionem, quae continetur his verbis Scholiastae δύναται δὲ λέγειν καὶ τὸ σύνθημα. Hanc illius mentem fuisse liquet e Thef. Ling. Gr. in quo inter alia loca, in quibus σημῖον est *signum pugnae*, & hunc, & alium e lib. III, c. 91, profert, ubi Scholiastes ἀπὸ σημείου exponit ἀπὸ συνθήματος. Sed quo pertinere dicemus illa, τὸ δὲ σημείου, ἀντὶ τοῦ μιλίου; Nihil sane huc pertinent, & credibile est, ea ab aliquo, qui sciebat ea, quae σημεία dicuntur, id est, lapides, sive miliaria, a Graecis recentioribus etiam μίλια vocari, huc adscripta esse, quamquam plane ab hoc loco aliena. In Caff. hoc scholion ira legitur: οὐ δεινόντες πολλῶν σημείων, ἀλλ' οὐθὺς ποιοῦντες ὅπερ ἐδόκει. Cetera desiderantur.

ead. l. 23. Μέτωπον τῆς νεῶς) Suidas in μέτωπον.

ead. l. 27. Ἀντὶ τοῦ δεῖλαι αὐτὰς ἐποίησαν) Thucydides: ἐξέωσαν τε πρὸς τὴν γῆν ὑποφυγούσας καὶ διέφθειραν, scil. τὰς ναῦς. Hic manifeste distinguuntur ἐξοθεῖν & διαφθεῖρειν, quorum hoc consequens habendum prioris. Recte interpretatur

τὸ ἐξέωσαν Scholiaſtes, πρὸς τὴν γῆν ὀκείλαι ἐποίησαν. Non itidem poſterius verbum διαφθεῖραν, exponens h. m. ὀκείλαι αὐτὰς ἐποίησαν. Ita, ſi ipſum audiamus, ſynonyma plane erunt ὀκέλλειν, ἐξωθεῖσθαι, διαφθεῖρεσθαι, quoties de navibus uſurpantur. Coniuncta ſaepeius eſſe & ſe invicem ſequi haec παθῆναι, non diſſiteor: attamen non ſunt confundenda. Hoſtis perſequens ἐξωθεῖ, navis ὀκέλλει nonnunquam ſine inſigni damno, cum autem διαφθεῖρεται, quis non putet ἐξοκείλασαν naufragium feciſſe, vel διαλυθεῖσαν, vel καταδυομένην, vel alio modo affectam? Hinc in proeliorum navalium deſcriptione frequentiffimi uſus τὸ διαφθεῖρειν. Noſter II, 92, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι . . . τὰς ἐαυτῶν (ναῦς) ἀφείλοντο, ἅς ἐκείνοι πρὸς τῇ γῇ διαφθεῖραντες, τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο. Interpretes Latini vulgari verbo *corrumperet* hic utuntur, Enenckelio potius videtur *demergere*, cui & nos adſtipulamur, ulteriorem expoſitionem horum alii argumento reſervantes, cum vix quidquam ſufficiens afferant, qui de nautica re veterum & militia navali commentarios edidere. GRAMM. Scholion, quod recte impugnatur vir clariff. abeſt a Caſſ. Ad ἐξέωσαν haec tantum in eo annotantur, ὀκείλαι ἐποίησαν.

ead. l. 28. Ἐξεκλιναν τῆς προκειμένης ὁδοῦ) His non exponitur τὸ ἐξένευσαν. Videntur potius pertinere ad ἐξέωσαν.

ead. l. 29. Ταύτη οὕτως) In Caſſ. nihil eſt eorum, quae hic in edd. leguntur.

ead. l. 31. Ἐλλιμενίζουσαι. ἄλλη ἀρχὴ, τὸ καὶ ἰσχύουσαι) Non liquet, quid ſignificent haec verba ἄλλη ἀρχὴ, niſi fortaffis volunt indicare hinc inchoari narrationem alterius pugnae. A Caſſ. abſunt illa ἄλλη ἀρχὴ, τὸ καὶ ἰσχύουσαι, & ἐχουσαι τὰς πρῶτας cet. referuntur ad ſequentem vocem ἀντίπρωροι, ad quam quae annotantur in edd. in illo Cod. non comparent.

Pag. 399. l. 3. Ἡ περὶ τὴν ὀλκάδα καταδυσα) Deſunt Caſſ.

ead. l. 4. Λακωνικὸν τὸ φρόνημα τοῦτο) Vocabulo utitur, quod Lacedaemonii viri ingenio optime convenit, cum dicit, Λακωνικὸν τὸ φρόνημα τοῦτο. Sed cur potius unum mortis genus, quam alterum, timuiſſe hunc, & manus ſibi ideo tantum attuliſſe, ut unius metu ſe liberaret, dicemus? id eſt, timuiſſe potius, ne ab hoſtibus interficeretur, quam ne a mari abſorberetur? Nam vel Homerus genus hoc mortis terribile nobis prae quovis alio reddit: ſi quidem Syneſio credimus, quendam eius verſum afferenti, & ex eo iſtud probare conanti. Fuſe autem de verſu illo diſſerui in quodam meorum Schediaſmatum. STEPH. Ineditorum nimirum. Syneſius

Epist. IV affert hunc versum Homeri de Aiace Oilei: Ἀϊας δ' ἔξαπλόωλεν, ἐπεὶ πῖεν ἄλμυρόν ὕδωρ. Is Odyss. δ', 511, ita legitur: Ὡς ὁ μὲν ἐνθ' ἀπλόωλεν, ἔ. π. α. ὕ. ubi Eustathius annotat, veteres interpretes tradere, eum in nulla Homeri ἐκδόσει legi, atque ideo mirari, cur Aristarchus oblitus fuerit eum obelo notare. De hoc loco Scholiastæ agit etiam Stephanus in fine Proparalſceues.

ead. l. 5. Ἀξιῶν) Ἀξιῶσαι Cass.

ead. l. 6. Ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς τροπῆς) Vide Stephanum ad hunc locum Thucydidis. Ἡ σύνταξις οὕτως: ὡς νενικηκότες ἐνεκεν τῆς τροπῆς περὶ τῶν νεῶν, αἳ πρὸς τῇ γῇ διέσθειραν addit Mf. Bas.

ead. l. 7. Ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν νύκτα) Immo vero ὑπὸ νύκτα hic, sicut & alibi, non dubito quin id sit, quod a Latinis *sub noctem* dicitur, utentibus praepositione, quae illi Graecae responderet. STEP. Adde huc, quae in Append. ad Scripta al. de Dial. Att. scribit pag. 93; ubi etiam de ellipsi praepositionis διὰ, de qua Scholiastes in praecedenti annotatione, agit.

ead. l. 9. Ἰσχύειν τοὺς Ἀθηναίους) Non ἰσχύειν tantum, sed ὑπερῖσχεσθαι verbo Thucydidis ἐπικρατεῖν significatur: ideoque non illud, sed hoc, scriptum fuisse suspicor. STEP. Non habet hoc scholion Cass.

ead. l. 10. Ὑπερέσιόν ἐστι τὸ κῶας) Nonnulla aliter, atque hic leguntur, habet Suidas in ὑπερέσιον, & ὑπερέσιον. Vide ibi Kusterum, & Iungerm. ad Pollucem X, 40.

ead. l. 14. Εἰς τὰ Μέγαρά δηλονότι) Defunt Cass.

ead. l. 17. Φρυκτοὶ εἰσι λαμπάδες) Ante haec verba Cass. habet, λαμπάδες πολεμίους δηλοῦσαι.

ibid. λαμπάδες) Vide Suidam in voce, & Lipsium de Militia Rom. l. 5, Dial. 9. Huds.

ead. l. 18. Τύλων) Suspectum esse possit hoc vocabulum τύλων, nisi quampiam illi praeter vulgares significationem demus. Fortasse autem aliquis de tomento, quo culcitra infercitur, (aut, si mavis, quod culcitrae infercitur) intelligentium putet. STEP. Apud Suidam ξύλων legitur. Huds. In Stephani coniectura primum non intelligo, quis possit esse usus tomenti, quo culcitra infercitur, ad faces: deinde, si de eo scripsisset Scholiastes, non τύλων, sed τυλῶν potius, si tamen τύλη est *tomentum*, dicturum fuisse puto. Τύλων apud Aristophanem Acharn. 552 a Scholiastæ exponi *clavum ligneum*, & in loco Polybii apud Suidam pro *clavo* sumi, atque etiam Hesychium τύλον, αἰδοῖον, & ξύλον interpretari, ipse Step-

nus in Thef. Ling. Gr. annotavit. Arrianum quoque II de Exped. Alexandri 3 τύλον vocare *raxillum*, five *clavum* per temonem traiectum, observarunt alii. Haec significatio vocis τύλος an ad hunc locum Scholiastae accommodari possit, videbunt alii. In ξύλων, quod Suidas voc. φρυκτοὶ habet, nihil difficultatis est.

ibid. "Ἄς τινές) "Ἄς τινες Cass. & Suid.

ead. l. 20. Ὡς ὅτι δεῖ προφυλάξασθαι) Πρὸς τὸ δεῖν προφυλάττεσθαι Ms. Bas.

ead. l. 22. αὐτοῖς) Deest Ms. Bas. Cass. & Suid.

ibid. Πάλιν τὰ τῶν) Πάλιν διὰ τῶν. Suidas. Huds. Ms. Bas. & Cass. Mox ὅτε μὲν & ὅτε δὲ Ms. Bas.

ead. l. 24. Ἡρεμούντ.) Suid. ἡρεμούντας. Praefero ἡρεμούντες.

ead. l. 25. Δηλούντες τὸν φόβον) Haec absunt a Cass. a Suida & haec, & praecedentia τοὺς φρυκτοὺς.

ead. l. 29. Μέλλουσιν ἐσπλεῖν) Scribo μέλλων ἐσπλεῖν, ut ad Thucydidem admonui. STEPH.

ead. l. 30. Μετὰ βοῆς συνδραμόντες) Defunt Cass.

Pag. 400. l. 15. Ἀπαιτῆσαι) Hic, ubi Thucydides de Perdicca rege Macedonum, & eius fratre Philippo agit, in Cass. haec series generis regum Macedoniae erat:

Γένος Τημενίδων

Ἀλέξανδρος

Περδίκκας Φίλιππος

Ἀρχέλαος Ἀμύντας

Φίλιππος

Ἀλέξανδρον. τὸν μέγαν, δε

τὴν Περσῶν δυναστείαν

κατέλυτον.

ead. l. 18. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἦγε) Verbum ἦγε repetendum ἀπὸ κοινοῦ cum iis, quae haec praecedunt, verbis, καὶ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις nec non cum istis, quae sequuntur, καὶ ἡγεμόνα Ἀγναν. STEPH.

ead. l. 21. Στράτευμα δηλονότι) Ante haec verba Ms. Bas. habet ἐπάγεται.

ead. l. 23. Ἐθνῶν) Γένη ἔθνων Ms. Bas.

ead. l. 26. Λήγει) Καταλήγει Cass.

ead. l. 34. Ἐμποδίζον) Τὸ ἐμποδίζον Cass.

ead. l. 37. Λεῖα, τὰ λιτὰ) Omnia αὐτολεξεῖ habet Suidas.

Pag. 401. l. 4. Ὅπερ καὶ νῦν ἐν Ῥωμαίοις) Nisi ὅπερ in ὥσπερ mutetur, vel γίνεταί, vel aliud huiusmodi verbum deesse videri poterit. Illud autem γίνεταί vel post νῦν, vel post ἐν Ῥω-

μαίσις collocari poterit. ΣΤΕΡΗ. Haec appendix huius annotationis in Cass. manu recenti atramento scripta erat: cetera vetusta, & minio.

ead. l. 6. Πλέον) Μᾶλλον, & paulo post λαβεῖν, ἥπερ δοῦναι. Cass.

ead. l. 7. Τῇ τῶν Σκυθῶν) In Cass. ad hunc locum Thucydidis adscriptum est: *περὶ Σκυθῶν τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος λέγει.*

ead. l. 9. Ἄλλ' ὑπερβάλλουσι δηλονότι) De Thracibus ita auctor: οὐ μὲν οὐδ' ἐς τὴν ἄλλην εὐβουλίαν καὶ ξύνεσιν περὶ τῶν παρόντων ἐς τὸν βίον ἄλλοις ὁμοιοῦνται. Quibus glossam adscribit Scholiastes: ἄλλ' ὑπερβάλλουσι δηλονότι. Dicis Thracem fuisse natione hunc Grammaticum, qui audacter adeo, ut civibus suis gloriam vindicaret, in contrarium sensum vertere conatus auctoris verba. Ea enim certe ne comparandos quidem, h. e. inferiores esse ceteris nationibus sollertia atque prudentia Thracas innuunt. Unde &, qui liberius solet transferre, Virtus Winfemius h. l. *consilio & prudentia in rebus ad vitam necessariis ab aliis longe vincuntur.* Ablancurt. *Pour l'esprit & la conduite ils sont fort au dessous des autres.* Forte etiam non ἄλλα, sed ἄλλοι scripserit annotationis auctor, hoc modo: ἄλλοι ὑπερβάλλουσι δηλονότι (nempe τοὺς Θράκας.) GRAMM.

ead. l. 11. Σίντων καὶ) Ad ἄρας, quod paulo ante haec verba in Thucydide legitur, in Cass. explendae ellipseos gratia annotatur τὸ στράτευμα.

ead. l. 21. Κατὰ διέξοδον) Sic & alibi aliud ab Herodoto referri ait κατὰ διέξοδον. De quo loquendi genere aliquid in Proparascue dixi. ΣΤΕΡΗ. Pag. 26. De hac re in lib. IX Herodoti non multum relatum est, nisi quod Alexander ibi c. 44 dicit, se vetusta origine Graecum esse. Quod autem hic scribit Thucydides, Temenidas, Alexandri maiores, Macedonia potitos fuisse, id multis exsequitur Herod. VIII, 137.

ead. l. 23. Ἡρόδοτος) Non Ἡρόδοτος, sed Ἡρόδορον, hunc grammaticum alicubi nominatum inveni. ΣΤΕΡΗ. Grammaticum hic designari satis apparet. Sed is Ἡρόδαρος est, non Ἡρόδορος. Cass. Ἡρωδιατὸς quod verum puto. Idem nomen etiam pag. 377 corruptum erat. Καὶ Ἡδῶναι. οὕτως Ἡρόδοτος ab- sunt a Ms. Bas.

ead. l. 25. Οἱ κάτω Μακεδόνες) Qui sint Macedones οἱ κάτω, & qui οἱ ἄνω, ex iis, quae l. 16 sq. dicta sunt, discimus. ΣΤΕΡΗ.

ead. l. 30. Ἀπὸ τοῦ περικλείοντες) Cur passivum verbum περικλείμενοι activo περικλείοντες ab eo exponi dicemus? Po-

tius certe videndum est, an non hoc περικλείοντες in περικλεισθέντες mutare debeamus. STEPH. Thucydides: ὑπὸ δὲ πλεθους περικλειόμενοι. Scholiastes: ἀντὶ τοῦ περικλείοντες· οἱ Θρᾷκες δηλονότι. Annotatio gemino insignis vitio, & falsitate utrinque laborans. Stephanus alterum curare tentavit, coniiciendo περικλεισθέντες legi debere pro περικλείοντες, alterum vero neglexit. Non capio certe aut assequor, quomodo intellexerit locum Scholiastes, omnium minime obscurum. Quod si maxime περικλεισθέντες scripserit, (quod ineptum satis foret, praefens scil. particip. pass. per aoristum pass. exponere,) fallitur tamen nominatim addendo Θρᾷκες, cum ab eorum numeroio agmine circumventi (περικλειόμενοι) dicantur Macedones, non ab his illi. GRAMM.

ead. l. 38. Οἰνιάς) Singulariter exprimit nomen urbis Οἰνιάς, contra omnium antiquorum contentum, qui pluraliter eam appellant Οἰνιάδας. Palmerius III Graec. Ant. 8. Adde Gronovium ad Liv. XXVI, 25. Dragamesto recentioribus temporibus dictam fuisse, etiam Ortelius annotavit e Sophiano. Cassi. nec hoc, nec sequens de Dolopia scholion habet.

Pag. 402. l. 2. Ἐξ ἀνατ.) Haec verba suspicionem mihi movent, vocabulum illud Ἀνόβλαχα mendose scriptum esse: ac eum ita id scripisse, ut eius a voce ἀνατολή deductio agnosceretur. STEPH.

ead. l. 8. Ὁ γὰρ Ὅμηρος πελαγίαν αὐτὴν ἀναγράφει) Videtur descripsisse e Strabone lib. XII, pag. 536: Ὁ ποιητὴς δὲ τὴν Φάρον πελαγίαν ὑπάρχει προτέρων εἶπεν, νυνὶ πρόσγειον οὔσαν τῇ Αἰγύπτῳ. Homerus quidem eam πελαγίαν non vocat, sed Scholiastes epitheto illo respexit ad haec Homeri Odyss. δ', v. 354. Νῆσος ἐπειτὰ τις ἐστὶ πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ, Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δὲ ἐκκλήσκουσι. Vide ibi Eustathium pag. 1500. Rursus Strabo lib. I, pag. 58: Ἡ δὲ Φάρος ἢ κατ' Αἰγύπτου ἦν ποτὲ πελαγία· νῦν δὲ τροπον τινὰ χερρόνησος γέγονε. Paulo ante in Scholiaste ὅπερ καὶ ἐν τῇ habet Cassi.

ead. l. 14. Τὸ ἐξῆς, διαίτα) Haec annotatio non est in Cassi.

ead. l. 16. τὴν βασιλ.) Quamvis ἐδυναστευσε exponat τὴν βασιλείαν ἔσχε, non est tamen quod putemus, δυναστείαν a Thucydide non de alio, quam regio dominatu dici STEPH.

ead. l. 17. Πρότερον γὰρ Κυρήνης ἐκαλεῖτο) Vide Strabonem l. 10, p. 465. HUDS. Et Palmerium III Graec. Ant. 1, & IV, 2. Versus Homeri est Iliad. i, 525. Μενεχάρμης δεσφ. ut & paulo post ἐλυτρώθησαν.

ead. l. 27. Λεῖπει ἢ διὰ) Cum verborum Thucydidis hunc
Thucyd. Vol. VI.

esse sensum constet, & militum levis armaturae multitudinem, quae plurima erat, prohibebant, ne ante gravem armaturam excurrentes vicina urbi loca vastarent: quem hic locum praepositio διὰ habere potest? Ea enim addita hic esset sensus: prohibebant propterea quod non vastarent. Vide Stephani Animadv. in lib. de Dial. p. 22. Huds.

ibid. διὰ τὸ μὴ) ἴνα ἢ διὰ τὸ μὴ Mf. Baf.

ead. l. 31. τοῦ Πελοποννησιακοῦ) Cass. insuper habet σημείωσαι τὴν σύνταξιν. Nempe λέσβος βουλθέντες. Sed hoc obvium est in utriusque linguae scriptoribus.

ead. l. 34. ὧς ἄλλην) ὧς καὶ ἄλλην. & paulo post pro ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ τέθεικε ἐν ἴσῳ τέθηκεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ Cass.

Pag. 403. l. 6. Δυσέκπλωτοι) Potius δυσείσπλωτοι. Hoc scholion abest a Cass.

ead. l. 10. τῷ κατὰ στάσιν συντακτέον) Scholiastes iubet haec, μνηστὴ γίνονται, construi cum verbis, quae leguntur in praecedentibus, κατὰ στάσιν scilicet; sed quod citra traiectionem insignem fieri non potest, nec debet certe. Dicuntur enim indices isti Mitylenaei fuisse hospites (πρόξενοι) Atheniensium redditi κατὰ στάσιν. Adeoque στάσεως tantum fit mentio, quatenus causa haec exstiterat exsilii atque hospitii, Athenis quod obtinuerant isti homines, non vero quod emigraverint eo fine, ut Atheniensibus indicium afferrent, quod recepti celare utique noluerunt. GRAMM. In Cass. & hoc & cetera omnia, usque ad ea, quae ad προσπολεμώσασθαι (lin. 20.) annotata sunt, desiderantur. Sed ad ξυνοικίζουσι haec scripta sunt: ἐβούλοντο γὰρ ἐκ μιᾶς πόλεως ὁρμώμενοι πολεμῆν. & ad ξυγγενῶν in Thucyd. p. 175 l. 4: δὲ εὐπεσιῖσαι εἰς τὸ Λακεδαιμονίων, ἐξῆς δὲ Βοιωτῶν ξυγγενῶν ὄντων ἀγνωστέον. Αἰολέων γὰρ ἀποικοὶ Λέσβιοι, Αἰολεῖς δὲ καὶ Βοιωτοί. οἱ δὲ Λακεδαιμονίῳ Δωριεῖς.

ead. l. 23. τῆς Λέσβου εἰς τὴν Φοινίκην) Non facile dictu est; quid sibi velint verba εἰς τὴν Φοινίκην. Cass. hoc scholion non habet.

ead. l. 25. Ἄλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας) Addit Cass. μεγάλῃμι Ἀχαιοὶ Ἀρσαντες, quae sunt Iliad. α', v. 135. Cetera desiderantur. Idem, quod hic Scholiastes, etiam Eustathius ad Homerum l. d. pag. 66 observat, & usum huius figurae multis veterum scriptorum testimoniis ostendit. Et rursus Scholiastes pag. 454 eodem hoc loco Homeri.

ead. l. 28. τοῖς Ἀθηναίοις) Hoc & sequentia usque ad Γερασ-

στὸς non habet Cass. deinde in eodem nihil illorum, quae in edd. post *λιμένα* sunt, legitur usque ad *ἀντίπτωσις*.

ead. l. 36. *Ἀθηναίων*) Post *Ἀθηναίων* addi debet *καταπλευσάντων*, ut docet Corinthus. Cur tamen aliquid in orationis structura (ut censent Schol. & Corinth.) innovaretur, non video, cum nominativus *Ἀθηναῖοι* suum verbum habeat; neque negare quisquam possit, illud *ἑώραν* cum *Ἀθηναῖοι* iungi. Vide Stephani Animadv. in lib. de Dial. p. 27. HUDS. In Homero Odyss. μ', v. 73, pro *ἀμφὶς* est *εὐρύν*.

Pag. 404. l. 3. *Συνθήκη*) *Συνθήματι* Cass.

ead. l. 6. *Λέσβου*) Ad verba *τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων* Cass. haec minio scripta habet: *τοῖς πράγμασι δηλονότι. ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων λήψεται*. Eadem deinde alia manus recens atramento scripserat, sed pro *ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων* melius *ἀπὸ τῶν Ἰλλυριζόντων*. Duo sequentia scholia ad p. 179 l. 1 & 5 ab eo absunt.

ead. l. 14. *Τοῖς Μιτυληναίοις*) Et hoc & tria sequentia scholia desiderantur in Cass.

ead. l. 20. *Τὴν μὴ ἀπόφασιν περιττὴν φασί*) Vide, quae ad Thucydidem huius libri cap. 3 annotata sunt.

ead. l. 25. *Πρὸς βουθεῖαν δομέντες*) Hoc & alia omnia usque ad *Ἀναστήσας* defunt Cass.

ead. l. 28. *Ἀντὶ τοῦ περὶ*) *Ἀντὶ τῆς περὶ*. STEPH. In Proparce pag. 30.

ead. l. 30. *Μετοικίσεις*) Absent a Cass. Et post *ἐκβαλὼν* sequitur *διαίρεται ἡ δημογραφία*, omisiss ceteris.

ead. l. 35. *Κεφαλαίοις τῇ δικαίῳ*) *Κεφαλαίοις τοῖςδε τῷ Δ*. Et mox *γινόμενας* pro *παραινόμενας* Cass.

Pag. 405. l. 4. *Καθεστὼς δὲ νόμιμον, τὸ ἔθος λέγει*) Defunt Cass. una cum duobus sequentibus scholiis.

ead. l. 8. *Τὸ χεῖρους οὐκ ἐστὶ συγκριτικὸν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κακούς*) Sed non credam, eos, qui *συγκριτικῶς* sumant, aberrare a mente auctoris, cuius & hoc commate verba & sequenti ita sunt comparata, ut innuant, proditores maiore odio, quam hostes ipsos, a quibus defecerint, dignos existimari a prudentibus. Recte ergo H. Stephanus *τοὺς χεῖρους* *peiores* verit, secus ac Valla aliique, Scholiastam hoc loco secuti. GRAMM. Vide ad Thucydidem.

ead. l. 14. *Ἰσοσθένεις δὲ ταῖς δυνάμεσιν*) Defunt Cass. & pro *ἰσθπαλοι* est *ισοπαλεῖς*.

ead. l. 17. *Μηδεὶς ἡμῶν*) *Μηδεὶς ὑμῶν* Cass.

ead. l. 24. *Ἀντὶ τοῦ τῆς δοκουμένης καὶ νομιζομένης*) *Τῆς φιλίας καὶ ἀγάπης νομιζομένης*.

ead. l. 26. Κάνταῦθα δὲ ἡ ἀρετὴ ἀντὶ τῆς ἀπλότητος κεῖται) Defunt, ut & illa, quae hic annotantur ad p. 184 l. 2, 5, & 7 ἔχθραν ἀνένιπτας, cum verbis τοῖς συμμαχοῖς δουλείαν ἐπαγόντας, quae sunt l. 35 Schol.

ead. l. 28. Αἱ διαφοραὶ γίνονται) In Mf. Baf. additur: τὸ τοιοῦτο μεταποιεῖται ὁ Φιλόστρατος, ἐξ τῶν ἀντιζήλων ἔφη φέρεται μῖσος αἰτίαν οὐκ ἔχον.

ead. l. 37. Τοὺς δεσμίους) Τοὺς δεσμούς. Μοχ παριστῶντες.

Pag. 406. l. 3. Πολυπραγμοσύνην) Πολυγνημοσύνην. deinde χωρὶς ἕκαστοι, & τοῖς Ἀθηναίοις ἀντέχειν.

ead. l. 7. Αὐτὴ ἀληθεία) Αὐταῖς ταῖς ἀληθείαις.

ead. l. 10. Ἔως τοῦ νῦν) Ἔως τοῦ νῦν ἀρχὴ τῶν ἀγώνων. ταῦτα πάντα τὰ ῥήματα, ἕως τοῦ ὃ γὰρ παραβαίνειν, πρὸς τὸ παρωχημένον σύντασσε. Mf. Baf.

ead. l. 12. Τοὺς πλείστους) Τοὺς πλείους.

ead. l. 16. Τῶν Ἑλλήνων δηλονότι. ἤγουν) Defunt, & omnia, quae deinde edita sunt usque ad τὸ δὲ ἀντίπαλον lin. 26.

ead. l. 26. Τοῦ μένειν τὴν συμμαχίαν μία πίστις) Πρώτου τοῦ μ. τ. σ. πίστις.

ead. l. 28. Δεδιέναι) Δεδιέναι. ἐξ οὗ δηλοῦται τὸ προκειμένον ἀνωτέρω τί ποτὲ ἐστὶ τὸ ἀντίπαλός εἶναι τῇ παρασκευῇ.

ibid. Τῆς συμμαχίας — τὸ ἐξῆς) Defunt. Post συνθήκας additur: ἐστὶ δὲ τοῦτο αἰτιῶδες τοῦ τὸ ἀντίπαλον δεός μόνον πιστὸν εἰς ξυμμαχίαν.

ead. l. 34. Ἀρχὴν, τὴν δούλωσιν) Ἀρχὴν φησὶ τὴν δ. Μοχ καὶ γὰρ αὐτονόμους & pro τοὺς ὅλους χειρώσονται, τοὺς ἄλλους χειρώσ. (τοὺς ἄλλους etiam Mf. Baf.) & pro παράδειγμα, παραδείγματι.

Pag. 407. l. 8. Τὴ τῆς μάχης) Τοῖς συμμαχοῖς. Duo sequentia scholia desiderantur.

ead. l. 10. Ἐκουσίῳ) Ἐκουσίῳ & mox ἐκόντας scribere Stephanum & Aem. Portum annotat Hudfonus in Var. Lect. Portus ita coniecerat in edit. Wechel. Stephanus in margine fec. suae ed. scripserat in Thucydide fortasse legendum esse ἐκόντας. Unde recte confecit Hudfonus, eum etiam in Scholia ista voluisse legi ἐκουσίῳ & ἐκόντας, etsi de eo nihil dicit.

ead. l. 24. Ἀπεσχοῦντο ἡμῶν) Ἡμῶν deest. Verba tertiae personae τέθεικε & συνίστησι videntur requirere αὐτῶν, pronomen iidem tertiae personae. Vel in ἡμῶν fortassis est compendium aliquod scripturae pro Μιτυληναίων.

ead. l. 34. Ὅπερ δὲ τοῖς ἄλλοις) Καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἡσυχίᾳ ὅπερ δὲ τοῖς ἄλλοις Mf. Baf.

ead. l. 37. Διὰ τὸν φόβον) Addit Mf. Baf. οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐφοβούντο τοὺς Μυτιληναίους ἐν τῷ πολέμῳ, μὴ ἀποστῶσι, καὶ ἐθεράπευον αὐτούς. οἱ δὲ Μυτιληναῖοι ἐφοβούντο τοὺς Ἀθηναίους ἐν ἡσυχίᾳ, μὴ δουλώσωσιν αὐτούς, καὶ διὰ τοῦτο ὑπέϊκον αὐτοῖς· ὅστε ἐκάτεροι διὰ φόβον τροπῆχον ἀλλήλοις, καὶ διὰ τοῦτο ἀπιστος ἦν ἡ φιλία ἀμφοτέρων.

Pag. 408. l. 1. Οὕτω καὶ λυσ. ἔμ.) Puto οὔτοι, ut in Thucyd.

ead. l. 4. Διὰ τὸ ἐμβραδύναι) Διὰ τὸ μὴ ἐμβραδύναι. Melior est scriptura vulgata, διὰ τὸ ἐμβραδύναι, scil. τοὺς Ἀθηναίους, quibus exponuntur haec Thucydidis διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν.

ead. l. 13. Τῶν Ἀθηναίων) Omnia defunt usque ad l. 20 κατὰ δύο τρόπους. In Mf. Baf. legitur ἀναβολὴν τῶν Ἀθηναίων.

ead. l. 21. Τοῦτο μὲν ὑπὲρ τοῦ μὴ κακῶς — ἀλλὰ) Τοῦτο μὲν, ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν αὐτοὶ κακῶς ὑπ' αὐτῶν ὕστερον· τοῦτο δὲ, ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιῆσαι κακῶς μετ' Ἀθηναίων τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ.

ead. l. 22. Μεθ' ἡμῶν) Non satis discernere poteram ἡμῶν an ὑμῶν esset in Mf. Portum legisse ὑμῶν liquet ex supplemento in interpretatione Latina ed. Wechel. sed una vobiscum ipsos in libertatem vindicaremus. Et hoc videtur postulare sententia.

ead. l. 24. Τοῦτέστιν ἀποστῆναι) Ἦγουν ἀποστῆναι. Ex his, quae dehinc leguntur usque ad p. 409 l. 10, Mf. nihil habet, nisi scholia ad l. 14 h. pag. & l. 1, & 14 p. 189, & l. 5 p. 190.

Pag. 409. l. 10. Κτήσεσθε) Defunt iridem omnia usque ad lin. 33, praeter annot. ad l. 12 & 14 h. p. & ad p. 191 l. 1 (τὸν κίνδ.) 11, 12, 13, & p. 192 l. 7 ἐγνώκασιν.

ead. l. 15. Ὅμοιοι καὶ ἴσοι ἐκέταίς ἐσμὲν) Defunt.

ead. l. 20. Ἀπολύσῃτε) Infringit vim verbi πρόσθε, & efficaciam orationi detrahit Scholiastes, exponendo πρόσθε simpliciter & ἀνεμφάτω hoc ἀπολύσῃτε, quod synonymum istius haberi vix poterit. Sensus est legatorum: nolite nos deferere, (H. Stephanus prodere) vel ne permittatis sive obiciatis nos hostium violentiae & iniuriis. GRAMM.

ead. l. 21. Τοῦτο ἐπὶ τῆς δαπάνης ἀκουστέον) Thucydides: ἰδίον μὲν κίνδυνον τῶν σωμάτων παραβαλλομένων. At de sumptibus belli & fortunarum impenfis qui potuit Grammaticus interpretari τὸν κίνδυνον, quem corporum vitaeque esse dixeris adeo verbis indicatur? nisi τῷ τῶν σωμάτων alium adhuc genitivum superadiiciendum fortasse voluerit. GRAMM. Mf. post ἀναλωμάτων haec insuper habet: ἡμέτερός, φησιν, ὁ κίνδυνός ἐστιν· ἡμεῖς γὰρ δαπανώμεν.

ead. l. 25. Τριτημόριον) Τρίτον μέρος, & paulo post φυλάττον τὴν πόλιν.

ead. l. 30. Ἀντιφορικῶς) Vel hoc adverbium indicio est, hanc expositionem adscribendam esse verbis sequentibus Thucydidis βραδέως τε ξυμβέγοντο.

ead. l. 34. Πολιτικά συντάγματα, δι' ὃν τὸ εὖ πορ.) Quanto melius Mf. Πολιτ. συντάγματα δ', ὃν τὸ εὖ πορ. Vid. Harpocr. Suidam in ἱππᾶς, & qui laudantur in Notis ad Thucydidem.

Pag. 410. l. 1. Διῆξεν φανεράν) Deest cum sequente scholio.

ead. l. 4. Ἐξήτουν) Ὁ ἐστὶν ἐξήτουν. Sed melius huic loco conveniunt significationes verbi ἐπαγγέλλειν, quae sunt in Suida: ἐπαγγέλλαι, ἀντὶ τοῦ ἐπιτάσσει, ἐντέλλεται, διακελεύεται.

ead. l. 5. Ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις) Verba Thucydidis: Καὶ κατὰ τὸν χρόνον τούτον . . ἐν τοῖς πλείστοις δὴ νῆες ἅμ' αὐτοῖς ἐνεργοὶ καλλεῖ ἐγίνοντο. Hic ad illa, ἐν τοῖς, duplicem leges notam: ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις ἢ τοῖς Ἀθηναίοις. Prior merito reiicitur, propter ταυτολογίαν, cum praecesserit, κατὰ τὸν χρόνον τούτον. Posterior nostro iudicio vera est. Nam si antecedentia conferas, videbis, ἐν τοῖς (pro ἐν αὐτοῖς) ad proxime memoratos referri, nempe Athenienses, cum per τοὺς ἐκείνους intelligantur Lacedaemonii. Displicet ergo interpretatio Fr. Porti, ἐν τούτοις τοῖς πράγμασι, quam transtulit in versionem Latinam suam Aemilius. Stephanum autem nobiscum sentire, in editione secunda videbis, uti & Enenckelium ac Winssemium. Altera annotatione Scholiastes vocabulum ἐνεργοὶ recte quidem exposuisset his, πλοῖμοι καὶ χρῆστα, si solum illud in auctore lectum esset; nunc cum κάλλει coniunctum plus aliquid notat, quod bene interpretibus Latinis est observatum. Ast quae antecedunt proxime, ἅμ' αὐτοῖς, ad ea nens ullus videtur animum attendisse: sensum certe genuinum, si vel omnes editiones consulueris, expressum haud deprehendes. Vertenda omnino erunt, una cum ipsis, videlicet nautis & classariis, qui non minus, quam naves, ἐνεργοὶ κάλλει praedicantur, tali quidem denominatione, quae fortitudinem simul & speciei praestantiam significet, cum ἐνεργός, inter alia, epitheton quoque sit ducis, imperatoris ac militis strenui, testante haud uno loco Iul. Polluce. GRAMM.

ead. l. 15. Ἰσχυρὰ ποιήσαντες) Ἰσχυροποίησαντες.

ead. l. 24. Ἀναβάλλοντο) Deest. Scholiastes etiam pag. 350 ἀπάκησιν exponit ἀναβολήν. Sed plus est ἀπακνήϊν & ἀπάκησις, quam ἀναβάλλεσθαι & ἀναβολή. In omni ἀπακνήϊσι est ἀναβολή; sed non quicumque ἀναβάλλεται aliquam rem, etiam ἀπακνήϊ.

ead. l. 31. *Κεχρισμένον*) Post hanc vocem ad *ἡριθμοῦντο* annotatum est *ἀντὶ τοῦ ἡριθμοῦν*. Putavit hic non minus *ἡριθμοῦν* potuisse dici, quam paulo post *ἀριθμοῦντες*. Deinde *συμμέτρησιν* exponitur *ἐξίσωσιν*.

ead. l. 37. *Ἦθελεν ἀπελθεῖν*) *Ἐλθεῖν ἤθελε*.

ead. l. 38. *Καπνώδης*) *Πνευματώδης*.

Pag. 411. l. 6. *Εὐζωνοι*) Addit Mf. *κούφην ὄπλῃσιν περιβεβλημένοι*.

ead. l. 10. *Λεῖπει ἐν ἄλλῳ τὸ ἦν*) Desunt, & paulo post ea, quae annotantur ad *ἄλλ' ἐν ἀπόρῳ ἦσαν*.

ead. l. 29. *Ἦδη γὰρ εἶπε περὶ τοῦ ἐνδον*) Desunt, una cum iis, quae ad pag. 206. l. 2 & 3 leguntur. *Μετάβασις* potius annotandum erat ad seq. verba Thucydidis, *ἐκ δὲ τῆς Λακ*.

Pag. 412. l. 15. *Ἐπέδραμον*) *Ἐπέδραμον τὰ πολλὰ μέρη δηλονότι*.

ead. l. 16. *Ἐν τινι τόπῳ πολὺν*) *Ἐν τινι χρόνῳ ἢ τόπῳ πολὺν*.

ead. l. 18. *Ἵππικον τοῖς ἀρχουσιν*) Deest cum scholio seq.

ead. l. 22. *Βουλευσθεσθαι*) A Mf. omnia absunt, quae annotantur ad p. 209 l. 6, 10, 14, p. 210 l. 7, 9, 12, & p. 211 l. 10.

ead. l. 34. *Τὸ ἀφύλακτον δηλονότι*) Et hoc deest.

ead. l. 37. *Ἐν τοῖς πολέμοις*) Ira quidem etiam Mf. sed non dubito, quin legendum sit *ἐν τοῖς πολέμοις*.

Pag. 413. l. 1. *Τὸ δικάζον καὶ ἀργὸν τοῦ π.*) *Τὸ δικάζον ἔργον τοῦ π.*

ead. l. 6. *Προσέχον*) Deest.

ead. l. 7. *Λεῖπει ἢ ἀπὸ*) Hoc non potest pertinere ad verba *τῶν ἐν ἰωνίᾳ*. Mf. non habet.

ead. l. 14. *Οἱ μὲν εἰς τὸ*) *Ἀντὶ τοῦ, ἐφορμούντων αὐτοῖς τῶν κακαδαμογίων, διαπάνη γὰρ Ἀθηναίοις ἢν γίγνηται ἐλπίδα εἶναι. οἱ μὲν εἰς τὸ*. Mf. Baf.

ead. l. 19. *Ἄλλως καὶ — ὑποστικτεῖν*) Omnia absunt a Mf.

ead. l. 25. *Ὁ περισσότερος σκοπὸς*) *Ὁ πλεῖστος σκοπός*.

ead. l. 31. *Τοῖς Ἀθηναίοις*) Verum quidem: sed tamen aptius hic individ. intelligemus ducem Atheniensium, rescribendo, *τῷ Πάχῃ*. Et subiicitur continuo, *ὃ δὲ GRAMM.*

Pag. 414. l. 1. *Ἐπαχθέντων*) *Ἐπιπλύντων*. Et quod ad *ἐπαχθέντων* annotatur, deest.

ead. l. 3. *Λεῖπει ἢ ἀπὸ*) In Mf. desiderantur scholia ad pag. 216 l. 2, 11, 12, p. 217 l. 14, p. 218 l. 5, 6 καὶ τοὺς ἄπαντας Mit. & pag. 219 l. 4 τοῦτο τῶν Mitul.

ead. l. 12. *Εἰς τοὺς Ἀθηναίους*) *Εἰς τοὺς Ἀθήνας*.

ead. l. 13. *Ἔστιν ἀπράξαι*) Deest.

ead. l. 32. Ἰσχυρὸς) Βιαίωτατος aliud quid significat, quam ἰσχυρὸς h. l. recteque ab interpretibus Latinis violentissimus redditur. GRAMM.

ead. l. 33. Πολλάκις μὲν) Ad haec Mf. Baf. Ἡ αἰτία τοῦ πολλάκις μὲν ἔγωγε, καὶ τῶν ἑξῆς, ὅπερ ἡ τυραννὶς οὐκ ἔχει, τοῦτο γοῦν τέλος ἐστὶ τῇ τυραννίδι διὰ τὸ φυλάσσειν ἑαυτὴν, καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἀδεῶς βίου.

ead. l. 35. Οὐδέτερος) Οὐδέτερος Mf. neque Cleon scilicet, neque Diodorus.

ead. l. 36. Ἀδικησάντων. δ δὲ λέγει) Ἀδικησάντων. Ξαυμάσει δέ τις τὸν συγγραφέα πὺς ἐν ὁμοίᾳ . . διαβέβληκε . . καὶ παραδόξως ἐννοίας κατὰ φύσιν καὶ ἀκολουθίαν τινὰ τὴν τάξιν τῆς δημηγορίας ἐτήρησεν ὁ δὲ λέγει.

ead. l. 37. Ὅτι πολλάκις ἔγνων δημοκρατίαν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν) Πολλάκις ἔγνων ὅτι δημοκρατία ἀδύνατόν ἐστιν. Paulo post ad ἀδεῶς haec annotata erant: τοῦτο ἡ τυραννὶς οὐκ ἔχει. πς τέλος τὸ φυλάσσειν ἑαυτὸν τινὰ, καὶ διὰ τοῦτο ἀδεῶς βίου.

Pag. 415. l. 5. Μαλακώτερον καὶ πρότερον ἐνεχθῆτε) Μαλακώτεροι καὶ πρότεροι προσενεχθῆτε.

ead. l. 15. Οὐκ ἐξ ὧν σφαλόμενοι) Huius & sequentis annotationis loco, quibus non multum sani inest, eligamus expositionem Aem. Porti, qua locus, haud utique difficillimus inter numerandus, (etsi impeditum prorsus & extricare se quasi nescientem offenderit Grammaticum istum veterem) planus redditur & perspicuus. Huius glossae Aemilianae potiore partem inter annotatiunculas, subiectas textui, recepit Anglus editor. Ex versionibus autem Stephaniana arridet magis. GRAMM.

ead. l. 16. Οἱ ἀφιστάμενοι ὑμῶν) Οἱ ἀφ. ὑμῶν, & mox οὐχ ὑπακούουσιν ὑμῶν.

ead. l. 19. Καὶ ἀκριβοῦς πράττει) Καὶ ἀκρίτως εἰσπράττονται.

ead. l. 20. Ἀσαφὲς τὸ χαρίον) Totum scholion desideratur.

ead. l. 22. Ὡφείλε γὰρ βλαπτομένους καὶ ἀκρ. εἰπεῖν) Scholasten refellit Stephanus in App. ad Scr. de Dial. Att. p. 128.

Pag. 416. l. 12. Τοιοῦτος, οὐ β. ἐστὶ) Τοιοῦτος, βέλτιον ἐστὶ.

ead. l. 13. Ἡ συνετώτερος τυγχάνοντας, εὐμεταβλήτως ἔχειν) Ἡ συνετοὺς τυγχάνειν εὐμεταβλήτως.

ibid. Εὐμεταβλήτως ἔχειν) Addit Mf. Baf. Κρίσσω ἀμαθὲς καλὸν σῶφρον, ἢ ἀχάλατος ἀμαθὲς. Κρίσσω ἰδιώτης δίκαιος, ἢ ἄρχων ἀδίκος.

ead. l. 16. Οἱ φρόνιμοι) Οἱ συνετώτεροι. Cass. Οἱ φρόνιμοι, συνετώτεροι Mf. Baf.

ead. l. 20. Δηλονότι) Δηλονότι, οἱ φαυλότεροι Mf. Baf.

ead. l. 26. Ἦγουν τοῖς δεδομένοις ἐμμένω, & μοχ τὴν ἀργίαν τῆς τιμωρίας τῶν Μιτυληναίων. Σημειῶσαι αλλως) Defunt. Ad δεινότητι scriptum erat, τουτέστι τῇ ῥητορικῇ δυνάμει, & ad θαυμάζω, σημειῶσαι τὸ θαυμάζω μετὰ γενικῆς ἐπὶ καταφοράς λαμβανόμενον.

ead. l. 30. Ἡ τοῦ πάθους ὀργή) Ἡ τοῦ παθόντος ὀργή.

ibid. Ὀργή. εἰ δὲ τὸ ἀμύνεσθαι) Ὀργή, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ χρόνου πρᾶνεσθαι. καὶ Εὐριπίδης, χρόνος μαλάξει σέ. εἰ δὲ τὸ ἀμύνεσθαι. Est ex Euripidis Alceisti v. 381.

ead. l. 34. Ὅπερ συμφέρει τοῖς ἡδικοηκόσιν) Hoc scholion non est in Mf. praeter ea, quae leguntur in fine, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ χρόνου cet. eaque in praecedenti post ὀργή scripta erant.

Pag. 417. l. 1. Ὁ γὰρ ἀμυνόμενος — τιμωρία) Deest.

ead. l. 2. Ἀντίπαλον, ἤγουν) Ἐναντίον. ἀντίπαλον, ἤγουν Mf. Baf.

ead. l. 10. Θερρήσας τῇ δυνάμει) Ἦγουν τῇ δυνάμει.

ead. l. 11. Ἀποφῆναι ἔστι) Τὸ φανερόν καὶ ἐγνωσμένον, ἀποφῆναι ἔστι Mf. Baf.

ead. l. 18. Τὰ κέρδη) Τὰ κέρδη, τὰ ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν Mf. Baf.

ead. l. 19. Τοῖς ῥητορσιν) Τοῖς δημηγοροῦσι, τοῖς ῥήτ. Mf. Baf.

ead. l. 21. Τὸν ἀγῶνα) Τοὺς ἀγῶνας.

ead. l. 22. Οὐ σκοτοῦντες) In Mf. Baf. additur ἀναπόδοτον.

ead. l. 31. Τῶν ἀτόπων, καὶ) Τῶν ἀτόπων λόγων, καὶ Mf. Baf.

ead. l. 36. Τῶν πρεπόντων) Τὰ εἰωθότα quis crederet Scholiaetae idem significare hic, atque τὰ πρέποντα; cum propria & vulgaris notio tantam parit sententiae elegantiam. GRAMM. Mf. non habet hoc scholion.

Pag. 418. l. 2. Κατὰ τὴν γνώμην) Thucydides: μὴ ὕστεροι ἀκολουθεῖσαι δοκεῖν τῇ γνώμῃ. Construendum δοκεῖν cum seq. τῇ γνώμῃ iudicat Schol. hocque idem esse, ac κατὰ γνώμην. Perperam τῇ γνώμῃ ita se habet in constructione huius loci, ut partim ad ὕστεροι pertineat, partim quoque ad ἀκολουθεῖσαι, ideoque ad finem reiectum hic videtur. Declarabit rem talis interpretatio: ne inferiores aut posteriores in ferenda sententia videamini, ab aliis prolatam amplexi si fueritis. Faciunt hic satis ad istum sensum versiones Vallae & Stephani. GRAMM.

ead. l. 5. Ῥητορικῶν) Χάρτι, γλυκύτητι, κολακείᾳ. καὶ ἄλλως ἀποκτ. ῥητορικῶν λόγων.

ead. l. 12. Ἠδονὴ δὲ, ἀντὶ τοῦ κολακείᾳ) Defunt.

ead. l. 18. Ἦγουν τοὺς Λακεδαιμονίους) Haec, & quae ad p. 225 l. 3 & 8 ἢ παροῦσα annotantur, defunt.

ead. l. 22. Μηδ' ἂν ἀδικήσασιν) Addit Mf. Baf. ἐπανάστασις, ἢ φανερά ἐναντιώσεις, ἀποστάσις δὲ, ἡ τῶν σπονδῶν ἄνευ πολέμου διάλυσις, αἰτίαν ἔχουσα εὐλογον.

ead. l. 34. Βιοτεύειν) Ζῆν.

Pag. 419. l. 4. Τρέπεσθαι) Hoc in praecedente annotatione aliter expositum est. Mf. non habet hoc *τρέπεσθαι*, & credo ab aliquo adscriptum esse, qui putaverit non posse explicari sensum verborum Thucydidis, nisi *τρέπειν* passiva significatione acciperetur.

ead. l. 8. Τιμᾶσθαι) Τετιμῆσθαι.

ead. l. 21. Τὴν ἀπόστασιν δηλονότι) Non est in Mf. Nec erat cur repeteretur, quod in superiore annotatione ad l. 12 pag. 226 dictum fuerat. Nec omnino necessarium est, etiam si hic de ἀποστάσει agitur, nomen illud supplere.

ead. l. 22. Συμμαχίδα) Hoc non suo loco poni, ac potius ad haec verba Thucydidis, πρὸς ἐκάστην πόλιν, referendum arbitror. Ad ἀποκεκινδυνεύεται adscriptum erat, εἰς κίνδυνον ἔρχεται καὶ ζημίαν.

ead. l. 23. Τοῦ μετὰ ταῦτα κέρδους) Defunt.

ead. l. 26. Συγγνώμην λήφονται) Συγγνώμην ἔχονται. Alterum est ipsius Thucydidis.

ead. l. 29. Συγγνώμην. Ὅμηρος — τεθνεώτος. Καὶ ῥ' ὁ μὲν) Συγγνώμην. Καὶ ῥ' ὁ μὲν, omisiss ceteris. In Homero Il. l. 630, αὐτοῦ legitur, pro αὐτόθι, non, ut hic αὐτοῦ.

ead. l. 34. Μὴ μεταμελεία δεῖναι) Nec hoc, nec sequens scholion habet Mf.

Pag. 420. l. 1. Διαθήσει ὄντας) Addit Mf. Baf. οἷοι περ' ἦσαν πρότερον, ἢ καλοῦς.

ead. l. 2. Τοῖς Μιτυληναίοις ἀχαρίστοις) Tota annotatio abest a Mf. Locus Homeri est Odyss. δ', v. 695.

ead. l. 4. Εὐεργέων) Εὐεργέων. οὐχ ἔχουσιν ἡμῖν χάριν ἐάνπερ μηδὲν ὑφ' ἡμῶν ἀνέκαστον πάθωσιν. τότε γὰρ ἔχει χάριν ὁ παθεὶν μέλλον τῷ διασώσαντι, ὅτε κατ' ἐξουσίαν αὐτῷ προκειμένη τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ θανάτου τοῦ ζῆν αὐτὸς μᾶλλον ἔλπηται καὶ συγχωρήσει αὐτῷ. Mf. Baf.

ead. l. 6. Ἀρχετέ) Addit Mf. Baf. οὐ δεῖξετε δικαίως ἔχοντες δ' ἔχετε, ἦγουν τὴν ἀρχήν.

ead. l. 17. Κολάζειν, χρη) Κολάζειν αὐτούς, χρη.

ead. l. 34. Ἡ ἀπόδειξις — εἰργάσαντο) Defunt.

Pag. 421. l. 16. Μὴ ἐνδόντες) Hoc & sequens scholion abest a Mf.

ead. l. 20. Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἥσσαν) Haec expositio non potest adhiberi ad explicanda verba Thucydidis, & est, ni fallor, sine exemplo, ut ἥσσαν pro οὐδὲ ἥσσαν dicatur. Infra pag. 433 ἥσσαν exponit οὐδ' ὅλως, ἢ ἐλαττον· IV, 53, οὐδαμῶς, & VII, 17, οὐδ' ὅλως. Et ita hic quoque eum scripsisse, vel certe scribere debuisse, intelligi potest e versu Homeri, quem laudat ex Iliad. ε', 800. Nani in eo parvus Scholiastes ὀλίγον exponit οὐδὲ ὀλίγον, οὐδ' ὅλως. Et Eustathius pag. 610, τὸ δὲ ὀλίγον ταυτόν ἐστι νῦν τῷ ἥττον. αὐτὸ δὲ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Adde Stephanum in Append. ad Scripta de Dialect. Att. pag. 74.

ead. l. 33. Διὰ τὸ ἰδίον) Thucydides: ἢ ἰδίᾳ τι αὐτῷ διαφέρει. Scholiastes: *τούτ' ἐστι, διὰ τὸ ἰδίον τι κέρδος σκοπεῖν, καὶ συμφέρον.* & ad διαφέρει duplex interpretatio, l. 34 ὥρεται, & l. 37 λυσiteléi. Hinc Latina Porti: *privatim aliquid ipsius interest.* Valla: *putat sua aliquid interesse.* Verum de commodi aut emolumenti alicuius fructu non videtur orator hic praecise loqui: potius arrogantiam studiumque auctoritatis sibi conciliandae nonnullorum civium, qui praestare suam ceteris sententiam cuperent, ut populum, quo vellent, pertraherent. Ergo videndum, an non melius foret, *privato studio aliquid sibi* (plus quam ceteris & reipubl.) *deferre.* Iuvat hanc expositionem quodammodo, si cum Cod. Arund. legamus αὐτῷ; ipsa etiam, nisi fallor, auctoris exegesis in sequentibus, quae sic veram: *plus iusto sibi tribuit, si exislmet, non posse se belle & eleganter differere de re turpi & improba, cum talem aliquam persuadere velit; sed ubi strenue accusare & calumniari instituerit alios, tum terrorem iniicere & contradicentibus & audientibus se posse ostendat.* Id enim (vult dicere) si semel obtinuerit talis rhetor, idque si ei concesserimus, nemo non bene sentiet de oratione eius & consilio, cum non potuerit (ipsi si credamus) nisi optima instructus causa efficaciter & bene dicere. Illustrant ulterius sensum hunc verba, paulo post quae afferuntur: Χρὴ δὲ τὸν μὲν ἀγαθὸν πολίτην, μὴ ἐκφοβοῦντα τοὺς ἀντερούοντας, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἴσου φαίνεσθαι ἅμεινον λέγοντα. ubi ἀπὸ τοῦ ἴσου & sqq. recte declaravit Stephanus in marg. ex aequo sententiam pronuntiare, nihil sibi praeter alios ea in re arrogando, sed parem illis potestatem relinquendo. GRAMM.

Pag. 422. l. 13. Τοῦ σκοποῦ δηλονότι) Fortassis ad voc. ἀξυνεσίας, quae hic in Thucydide est, pertinet hoc Suidae, ἀξυνεσία. Θεουκιδίδης γ', ἀνοία.

ead. l. 18. Τὸ ἐξῆς, χρὴ φαίνεσθαι μὴ ἐκφοβοῦντα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἴσου ἅμεινον λέγοντα) Videtur infinitivum φαίνεσθαι ad

utrumque participium ἐκφοβούντα & λέγοντα referre. Sentio cum interprete, qui ἐκφοβούντα ad ἀγαθὸν πολίτην, & φαίνεσθαι ad λέγοντα solum putavit pertinere. Φαίνεσθαι λέγοντα, pro φαίνεσθαι λέγειν, ut quamplurimis aliis locis. Ἀπὸ τοῦ ἴσου in Thucydide non eodem modo vertunt interpretes. Mihi videtur idem esse, quod *aequa conditione*: nam qui alium pecuniarum captarum suspectum facit, quo potissimum hic respicere puto Diodotum, & hoc obiecto crimine terret, is non relinquit ei aequam secum conditionem.

ead. l. 23. Καὶ ἄδικα) Ἡ τὰ χαλεπώτατα addit Mf. Baf.

ead. l. 24. Καὶ ἀπατᾶν) Καὶ ἀπατᾶν ὅτι καλὰ ἔσται ταῦτα Mf. Baf.

ead. l. 32. Τῶν ἀσκέπτως λεγόντων) Deest.

ead. l. 38. Τὰς πόλεις) Τῆς πόλεως.

Pag. 423. l. 3. Τῇ πιθανολογίᾳ τοῦ Κλέωνος) Τῷ πιθανῷ.

ead. l. 5. Μετὰ τῶν Μιτυληναίων) Κατὰ τῶν Μιτυληναίων.

ead. l. 16. Καὶ τοὺς Μιτυλ. ἀποκτ.) Καὶ εἰ τοὺς Μιτ. ἀποκτ.

ead. l. 37. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Ἠθικοῖς) In ipso principio Nicomacheiorum.

Pag. 424. l. 1. Οἱ ξυντυχόντ.) Mf. non habet hoc scholion.

ead. l. 4. Μοῦνη δ' αὐτόθι ἐλπὶς) Est in "Ἐργοις v. 96. Sed Mf. Μοῦνη δ' αὐτόθι ἐλπὶς, καὶ τὰ λοιπά. Cetera desunt. Non male, & ex more veterum in citandis notis testimoniiis scriptorum, quem alibi quoque sequitur Scholiastes, ommissis etiam illis καὶ τὰ λοιπά. Vide interpretes Ciceronis ad VI Epistol. Famil. 18, & Casaubonum ad Sueton. Tiber. XXI. Adde, quae infra ad pag. 454 annotantur.

ead. l. 6. Ἀπὸ κοινοῦ — κινδύνους) Non est in Mf.

ead. l. 7. Τὴν εὐπορίαν, τὴν ἀνυσιν) Haec non pertinent ad interpretationem vocis ἐπιβολήν, quae absolvitur una voce τὴν ἐγχείρησιν. Inde inchoandum erat novum scholion, τὴν εὐπορ.) τὴν ἀνυσιν. Mf. διὰ τὴν ἀνυσιν. Nihil mutandum puto.

ead. l. 8. Ἐξω φροντίδος) Thucydides: ὁ μὲν τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων. Schol. ἐκφρον. ἔξω φροντίδος τιθέμενος. Quo nihil contrarium magis auctoris menti, ac significatui ipsius verbi. Dixerat orator, duas res, spem nempe & amorem praeceptas tenere partes in magnis facinoribus audendis, *huncque ducem praebere se, illam vero comitem*: non potuit ergo subiicere id, quod Scholiastae vult expositio, nimirum, *amorem extra omnem curam positum, vel rationem gerendae rei negligere*. Decepit Scholiastes Vallam, ut verteret allata verba, *hic insidiarum vitandarum immemor*: (nempe legerat in suo Codice

ἐπιβουλήν scriptum pro ἐπιβολήν, eandemque nos varietatem observavimus in Cod. Rostg. quapropter condonandus hic Vallae error de insidiis.) Ipse H. Stephanus in Thesaurο suo non dubitat aliquam itidem rationem habere Scholii, Vallamque in tantum corrigit, ut credat, τὸν ἔρωτα a Thucydide dici ἐκφροντίζειν τὴν ἐπιβολήν, quatenus non finit nos curare seu cogitare, quid aggrediamur; atque adeo velut excutit ex animo cogitationem de facinore, quod aggredi paramus. Vides hic stabilitam quodammodo suffragio insignis Lexicographi auctoritatem Scholiastae d. l. Nec dissimulat quidem Stephanus, aliam sese interpretationem in editione sua Thucydidis margini adscriptisse, pariter loco isti commodam, vix tamen suam hanc aude alteri vetustiori praeferre. Quidquid sit, locum is, haud primus tamen, ineptae expositioni dedit in suo Lexico, (Tom. IV, v. ἐκφροντίζω) quem obtinuit postea in Dictionariis fere omnibus, allegato nonnunquam Thucydide, nusquam, vel raro, Scholiastae mentione facta, interdum neutrius, quasi res certa esset extraque dubium. Melius egerunt interpretes Latini, qui post Vallam manus nostro admoverunt, H. Stephanus in marg. Winslemius, (aut Melanchrion potius, quippe cui omnium concionum interpretatio debetur apud Winslem.) Acacius, Casa, Ae. Portus, singuli suis quidem, nec iisdem verbis, at eodem sensu veram notionem locutionis sententiaeque emphasin exprimentes. Hesych. ἐκφροντίζων, βουλεύόμενος. & ad Aristoph. Nub. v. 695 Scholiastes vetus, ἐκφροντίζειν, per σκέπτεσθαι καὶ διανοεῖν exponit. Nec datur, ut credo, dissimile in aliis testimonium, cum, quemadmodum ἐκπονέω, ἐκποιέω, ἐκμελετάω, pluraque his paria, ita ἐκφροντίζω non privationem, sed actionem, quae in simplici verbo est, maiore cum studio ac molimine coniunctam, significet. GRAMM. Vide, quae his nondum lectis ad Thucyd. annotavi.

ead. l. 25. Βεβαίω) Haec expositio tota abest a Mf. Sed Suidas in ἐχέγγυος partem illius habet: παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ, inquit, ἰσχυρὴν, ἐγγυῆσαι δυνάμενον.

ead. l. 34. Φιλίαν) Quae hic, item ad l. 11, & ad pag. 239 l. 2 καὶ τῆς προσόδου, l. 10 καὶ βίᾳ, & pag. 240 l. 6 τοῖς ἀποστίτῃσιν annotantur, non sunt in Mf.

Pag. 425. l. 1. Ἀπαριθμησιν) Deest, ut & l. 2 ἡμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι, l. 5 τοῦ ἀρχεσθαι, & l. 8 καὶ τὰ ἐξῆς.

ead. l. 23. Οἷς οἰκτῶ καὶ ἐπιεικεία) Neque haec, neque ea; quae ad pag. 242 l. 2 & 3 leguntur, habet Mf. In eo, quod l. 28 dicit ὅπισθ' εἶπεν, respicit ad cap. 41, sed nova significatio;

ne utitur τῷ ὀπίσω, pro *supra*, ἐν τοῖς ἄνω. Quae ad pag. 242 l. 3 scribuntur, referenda sunt ad verba Thucydidis, οἱ Ἀθηναῖοι ἦλθον μὲν ἐς ἀγῶνα.

ead. l. 33. Ἐγγύς, ἴσαι) Deleatur, meo iudicio, interpunctio inter ἔγγύς & ἴσαι. Nam, ut doctissimus recte interpretatur Hefychius, Ἀγχομαλον, ἐγγύς ἔχον τὴν ὁμαλότητα. Idem, Ἀγχομαλοὶ, περὶ μικρὸν ἴσαι. Delectatur hoc vocabulo, sane, ubi res fert, aptissimo, quamvis τραχύ illud existimet Iul. Pollux, Thucydides, usufque saepius. Loca ista collegerunt Commentatores Pollucis ad lib. 5 § 157. Sed utcumque hic Grammaticus iudicet, adhibuerunt tamen, Thucydidis exemplo, scriptores emendatissimi, Plutarchus, Polybius, ipseque acerrimus Nostri censor, idemque diligentissimus imitator, Dionysius Halic. in Antiqq. haud uno loco. GRAMM. Si Scholiastes fem. genere dixit ἴσαι, apertum est, eum in animo habuisse γινῶμαι, vel ἴηφοι. Sed potius scribendum puto ἴσοι, nempe, οἱ Ἀθηναῖοι ut ἐγενοντο ἀγχομαλοὶ ad eosdem Athenienses referatur, de quibus Thucydides dicit οἱ Ἀθηναῖοι ἦλθον ἐς ἀγῶνα. In notis Spanhemii ad Ranas Aristophanis v. 697 haec verba Scholiastae itidem sine distinctione scribuntur; quasi & ipse putaverit eam tollendam esse.

ead. l. 35. Ἐλάμβανον) Deest.

Pag. 426. l. 12. Ἐν τῇ δευτέρᾳ) Cap. 93, 94.

ead. l. 17. Ἀντὶ τοῦ εἰρημένου γὰρ αὐτῷ) Nequaquam locum habebit Scholion, uti nunc sunt exemplaria, nec tamen auctorem eius culpandum censeo. Videtur enim in Codice, quo utebatur, non habuisse illud ἦν, quod hodie in omnibus legitur, at sic potius, εἰρημένον γὰρ αὐτῷ ἐκ λακεδαίμονος. Forte & ita rectius: nam potuerit adiectum esse ἦν a quodam, Atticissimi minus intelligente. GRAMM. Thucydides hoc, & aliis participiis neutr. gen. absolute positis, saepe utitur pro genitivis. V, 30, Εἰρημένον, κύριον εἶναι ὃ, τι ἂν τὸ πλεῖθος τῶν συμμάχων ἴηφίσηται. Ibid. 39, Εἰρημένον, ἀνευ ἀλλήλων μήτε σπένδουσαι τῷ, μήτε πολεμεῖν. Et VII, 10, Εἰρημένον ἐν ταῖς πρώτοις συνθήκαις, ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν quibus locis Scholiastes haec recte per genitivum exponit. Sed ea figura hic non potest admitti, cum non absolute εἰρημένον, sed, addito verbo substantivo, εἰρημένον ἦν dicatur, quod nihil aliud est, quam εἰρητο. Haec ante ad hunc locum annotaveram, priusquam Grammii notam inspexissem. Et maneo adhuc in eadem sententia, cum bona, ut spero, illius venia, cum alias ob causas, tum

quod puto in hoc genere loquendi rarius addi γὰρ, nec id, si
 ἦν tollatur, optime huic loco convenire.

Pag. 427. l. 5. 'Το' ὑμῶν μὲν ὡς πολέμιους) Haec absunt a
 Mf. nec quidquam idonei sentus habent hoc loco. Ex iis, quae
 deinde hac annotatione scribit Scholiastes, liquet, ea ad se-
 quentia verba Thucydidis, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς, referenda,
 & non ὑμῶν, sed ἡμῶν legendum esse.

ead. l. 17. Αὐτοὺς ὑμᾶς) Deest.

ead. l. 21. Ἐκύκλωσεν) Περιεκύκλωσεν.

ead. l. 31. Σπονδῶν τῶν εἰρηνικῶν) Σπονδῶν οὐσῶν εἰρηνικῶν.

ead. l. 35. Δηλονότι) Δηλονότι. ἀφ' ἐλπίμοι ἐφάνησαν ὑμῖν δη-
 λονότι, ἢ καὶ ὠφελιμώτεροι. Mf. Baf.

Pag. 428. l. 5. Ἀνδρείαν) Ἀνδρίαν. Vide ad Thucydidem
 III, 82.

ead. l. 11. Παρέχουσι) Deest. Et dubitari potest, an ἔχουσι
 hic exponi possit παρέχουσι.

ead. l. 15. Ὑμῶν δηλονότι) Ἠμῶν δηλονότι. Hoc postulat
 sententia.

ead. l. 18. Τὸ ἀποδέχονται) Τὸ οὐκ ἀποδέχονται.

ead. l. 19. Ὃν ὁ Πausanías ἐποίησε) Communi consensu
 Graecorum. Vide Herodotum IX, 80, & Thucydidem I, 132.

ead. l. 27. Ἀξιούμεν, ἀπὸ κοινοῦ) Deest. Nec, si retineatur,
 referri potest ad verba οὐς μὴ ὑμῖν πρέπει sed ad ἀνταπαιτῆ-
 σαι, & alios infinitivos sequentes pertinet.

Pag. 429. l. 3. Ἀπὸ τοῦ ἀδόξου) Haec nihil faciunt ad ex-
 positionem verborum οὔτε ἐς τὰ κοινὰ, quae delenda, & hanc
 & praecedentem annotationem uno tenore coniungendas ar-
 bitror.

ead. l. 9. Ἐνεκα δηλονότι) Scholiastes putat, ἔλλειψιν Atti-
 cam hic esse. Sed, ni fallor, Protopopoeia est. F. Port. HUDS.

ead. l. 10. Νεκροῦς) Addit Mf. Baf. καὶ Ὁμηρος, καὶ ὑπὲρθε
 καμώντες. Οἱ ὑπὲρθε καμώντας Ἀνθρώπους τίνυσσον, est in
 Homero Iliad. γ', 278.

ead. l. 13. Ὁμηρος) Odyss. μ', v. 342.

ead. l. 21. Πρὸς τινὰ) Melius Portus, τὰ κατηγορήματα, τὴν
 κατηγορίαν.

ead. l. 23. Ὁμηρος) Iliad. υ', v. 434.

ead. l. 26. Ἡ δοκούσα παρ' αὐτοῖς κακία) Suspectum est mi-
 hi κακία. Portus ἡ τούτων δόξα non male exponit, ἵς οὗτοι διὰ
 τὴν οἰκείαν ἀρετὴν αὐτοὺς ἀξίους εἶναι ἐλεξαν. Potest etiam ac-
 cipi, ἦν αἰεὶ προβάλλονται καὶ καυχῶνται, ut paulo post Schol.

ead. l. 28. Συνοικισσῶν) Ἀν' συνοικισιν;

ead. l. 38. Ἀτταγίνου) De eo Herodotus IX, 15 & 85:

Pag. 430. l. 6. Νῦν προθύμως) Ante nū videtur excidisse καί, quod in Thucydide est.

ead. l. 9. Ἄξιοι πάσαν ζημίαν παθ.) Mf. ἄξιοι πάσης ζημίας.

ead. l. 17. Ὅτι ἡμῶν παθεῖν) Ὅτι ἡμῶν τι παθεῖν.

ead. l. 18. Ἐδουλοῦσθε) Thucydides: εἴ τι καὶ ἀκοντες προσήγεσθε ὑπ' Ἀθηναίων. Schol. προσήγεσθε) ἐδουλοῦσθε. Interpretatio eo reprehendenda magis ob fallaciam suam, quo certius est, interdum προσάγειν & προσάγεσθαι idem significare ac δουλοῦν, subigere, in potestatem suam redigere. Minime vero hoc loco, ubi de συμμαχία tantum est sermo, cui verbum quoque hoc commodissimum. Itaque & de societate extra δουλείαν usurpat auctor, lib. IV, c. 86, in Brafidae concione: οὓς ἂν ἔγωγε προσάγαγμαί ξυμμάχους, ἔσσεσθαι αὐτόνομους. & in hac ipsa Thebanorum III, 67, ὧν οἱ πατέρες πρὸς ὑμᾶς τὴν Βοιωτίαν ἄγοντες, ubi recte Aem. Portus, eius societatem vobis conciliantes. Frequentius tamen, fateor, hoc sensu, ἐπάγειν adhibet. Est vero & alteri notioni, τῆς δουλώσεως nempe, locus suus in Nostro haud rarus. lib. II, 30, Κεφαλληνίαν τὴν νῆσον. . . προσηγάγοντο ἀνευ μάχης. bene ibi Schol. ἐχειρώσαντο. & lib. III, 91, τοὺς Μηλίου. . . ἐβούλοντο προσαγαγέσθαι, ut alia taceamus. GRAMM.

ead. l. 20. Τοὺς ἄλλους Ἕλληνας) Deest.

ead. l. 23. Εἰς τὸ βοηθήσαι δημοῖτι) Eis τὸ βοηθῆσαι ὑμῖν δηλ.

ead. l. 30. Καὶ ἀνδρείας) Mf. Baf. post haec habet: τῶν ἔργων. ἢ τῶν ἀπὸ τούτων κινδύνων.

ead. l. 38. Λείπει) Thucydides: πᾶσι τοῖς Ἕλλησι μισοῖντο. Scholijastes: λείπει ἢ ὑπό. Rectius λείπει ἢ ἐν. GRAMM. Λείπει ἢ non sunt in Mf. & ὑπὸ recenti manu inter versus scriptum est.

Pag. 431. l. 8. Μεταστατικὸν. οἱ περὶ Ναυκλείδην) His praescribenda sunt verba, quae sequuntur in Thucydide, εἰ δὲ ἄνδρες ὑμῶν οἱ πρῶτοι quibus remover culpam a Thebanis, quod μεταστῆναι τὸ ἔγκλημα, & μετᾴστασιν dicunt Rhetores. Vide Hermogenem περὶ τῶν στάσεων pag. 14, & Quintilianum VII Instit. Or. 4. De Nauclide est in Thucydide princ. lib. II.

ead. l. 14. Ῥιψοκινδυνεύοντες) Ῥιψοκινδυνεύοντες.

ead. l. 15. Μᾶλλον γενέσθαι. χείρους δημοῖτι) Desunt.

ead. l. 24. Ἰκέτας γενομένου) Pag. 428 exponit ἰκτεύσαντας. Hefychius: προϊσχομένου, προτείνοντος χεῖρα. Haec confirmant coniecturam Porti in Suida pro προϊσχομένου, προτείνοντος, legentis προϊσχομένου, προτείνοντος.

Pag. 432. l. 3. Ἀπωσθῶμεν) Ἀπωσθῶμεν περιβερισμένοι. Ad ea, quae paulo post dicit Thucydides, οὐ λόγων τούτοις ἀγῶνας προήσαντες, haec annotata erant: περιττεύει τὸ τοὺς ἀρδρον, κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν. οἶον, οὐ προήσετε λόγων ἀγῶνας τοῖς Ἰλαταιεῦσι δηλονότι, ἀλλ' ἐργῶν. Nempe legit Scholiastes hic in Thucydide itidem, ut plerique Mss. λόγων τοὺς ἀγῶνας, vel λόγων τούτοις τοὺς ἀγῶνας.

ead. l. 6. Προεβάλλοντο) Ita etiam Suidas & Hesychius.

ead. l. 17. Τὸν χειμῶνα διαβιβάσαι) Haec est satis infolens significatio vocis διαβιβάω. Interpretes Latini recte verunt τὸ χειμῶσεσθαι, & Scholiastes ipse alibi eo sensu verbum illud exponit. An hoc etiam dici possit τὸν χειμῶνα διαβιβάζειν, non scio.

ead. l. 27. Ἀφ' ἑαυτοῦ γενόμενος) Omnia αὐτολεξεῖ habet Suidas in ἐθελσπράξεντες.

ead. l. 31. Βουλῆς, ὁ βουλευτῆς) Videtur Scholiastes hac in re falli: nam τὸ βουλῆς est a recto βουλή. Verba igitur Thucydidis idem valent, ac si dixisset, ἐτύγχανε γὰρ καὶ ἐκ τῆς βουλῆς ὄν, ut patet ex sequentibus τὸν τε Πειθίαν κτείνουσι, καὶ ἄλλους τῶν τε βουλευτῶν &c. F. Port. HUDS. Vide etiam clar. Waff. ad Thucydidem. Ὁ βουλευτῆς συγκλήτου βουλῆς Mf. Baf.

ead. l. 34. Οἱ πέντε ἄνδρες) His non praeposenda sunt verba Thucydidis οἱ δὲ τινες, sed δράσαντες δὲ τοῦτο, ut recte Mf.

Pag. 433. l. 11. Τοῦ ἡλίου περὶ δυσμῶς ὄτος) Pertinet ad sequentia verba περὶ δέλην ὀψίαν.

ead. l. 24. Ἀπὸ τῶν νηῶν) Ἀπὸ τῶν νεῶν Mf. & sic pag. 434.

ead. l. 25. Ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως, ἢ ἔλαττον) Ἦσσαν etiam pro οὐδ' ὅλως poni, ostensum est supra pag. 219. Sed non necesse est id ubique ita accipi, & posterior expositio cum hic, tum alibi, locum habere potest.

ead. l. 31. Τῷ πράγματι, τῷ δεινῷ) Haec, & mox διαπεραίωσιν non habet Mf.

Pag. 434. l. 8. Ὀλίγων νηῶν, & mox τῶν νηῶν) Ὀλίγων νεῶν, & τῶν νεῶν ut pag. 433.

ead. l. 10. Τῶν νηῶν τῶν Κερκυραίων) Potius τῶν Πελοποννησίων, ut ostendit sequens τὴν περικύκλωσιν. Nec Athenienses metuebant numerum navium Corcyraearum, quae sociae iis erant, sed ἀποξίαν.

ead. l. 18. Ἀρχομένης ἡμέρας) Haec est nova interpretatio phraeos ὑπὸ νυκτῇ, quam si exposuisset ἀρχομένης νυκτὸς, ferri posset. Nam quomodo, si iis ἀρχομένης ἡμέρας significatus fuit adventus classis Atticae, deinde τῆς νυκτὸς εὐθὺς discessit.

runt, quod dicit Thucydides? Ἐπὶ νύκτα nunquam vel apud Thucydidem, vel apud alios, ni admodum fallor, est ἀρχομένης ἡμέρας. Vide Thucyd. II, 92, IV, 67, & VIII, 35. Homerus Iliad. χ', v. 102, Νύχθ' ὑπὸ τήνδ' ἄλσων, id est, κατὰ, ut ibi Eustathius. Sed huic scholio nonnulla ab imperita manu assuta esse, liquet e Ms. Cass. in quo illa διὰ φρυκτοῦ ἐμνήσθην. ἀντὶ τοῦ ἀρχομένης ἡμέρας, non leguntur. Rursus quaedam his non dissimilia scribit Scholiast. p. 465, ubi vide Notas.

ead. l. 27. Περίπλεον) Deest una cum sequente annotatione.

ead. l. 29. Νῦν ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦς) Sic etiam Suidas in ἀλλήλων exponit illud II, 70, καὶ τινες καὶ ἀλλήλων ἐγείνοντο.

ead. l. 30. Μετρωρίζοντες δηλοῦσι) Hoc, & quae hac pagina ad l. 11 & 13, & ad pag. 287 l. 5, & 7 καὶ περιεκοδομένης annotantur, non sunt in Ms.

ead. l. 35. Τὰ χρήματα) Τὰ χρήματα δανεισαμένων Ms. Baf.

Pag. 435. l. 5. Πρώτως) Πρώτη.

ead. l. 10. Λέπει τὸ ἀξιούντων) Hoc nimia brevitate satis obscurum est, cum nullus in Thucydide sit genitivus, ad quem referri possit ἀξιούντων, sed dativi προστάταις & ὀλίγοις. Porro multo ambitu verborum utitur ad inveniendam ellipsin τοῦ ἀξιούντων, hunc in modum: ἀντὶ τοῦ, ἐν τοῖς τῶν δῆμων προστάταις καὶ τοῖς ὀλίγοις, ἢ τοῖς τῶν δῆμων προστάταις πρὸς τοὺς ὀλίγους, ἐκείνων μὲν τοὺς Ἀθηναίους, τούτων δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπάγεσθαι ἀξιούντων. Mihi nihil opus videtur esse tam molesto supplemento, & puto haec ita posse accipi, διαφανῶν οὕτων τοῖς τῶν δῆμων προστάταις ἕνεκα τοῦ, vel, διὰ τὸ τοὺς Ἀθηναίους ἐπάγεσθαι, καὶ τοῖς ὀλίγοις ἕνεκα τοῦ τοὺς Λακεδαιμονίους.

ead. l. 13. Πρὸ πολέμου) Πρὸ τοῦ πολέμου.

ead. l. 18. Ῥαδίως ἐκότεροι παρὰ Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίοις ἐπήγοτο) In his nullum idoneum sensum invenio. Thucydides dicit, Ῥαδίως αἱ ἐπαγωγὰ νεωτερίζειν τι βουλευμένοις ἐπὶ ἴση. In his verbis αἱ νεωτερίζειν τι βουλήμενοι sine dubio sunt iidem, qui illi, quos paulo ante τοὺς τῶν δῆμων προστάτας, & τοὺς ὀλίγους dixerat: ἐπαγωγὴ autem non aliorum est, quam Atheniensium, aut Lacedaemoniorum. At hoc invertit Scholiastes, cum dicit, ἐκότεροι παρὰ Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίοις ἐπήγοτο. Ms. habet παρὰ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. Si sententiam Thucydidis sequimur, non potest aliter legi, quam ἐκότεροι Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους ἐπήγοτο vel certe cum Ms. παρὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων, ut suppleatur τινὰς, συμμαχοὺς, vel si quid convenientius est.

ead. l. 36. Οἱ ἰδιάζοντες ἀνειμένας ἔχουσι τὰς γνώμας) Ab-
est a Mf. Nec scio, quam bene ἀνείμους exponatur ἀνειμένας.

Pag. 436. l. 10. Καινοτόμα εἶναι) Deest.

ead. l. 13. Περινοία) Τῇ κακουργίᾳ, περινοία Mf. Baf.

ead. l. 14. Τὴν σημασίαν εἶπε) Τὴν σημασίαν εἶπε. περιφρα-
στικῶς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὰ ὀνόματα εἰρηκε τὴν ἀξίωσιν τῶν ὀνο-
μάτων. Mf. Baf.

ead. l. 22. Τὴν δ' εὐλάβειαν καὶ τὴν μέλλησιν) Totum hoc
scholion desideratur, nec quidquam aliud hic scriptum est,
quam τὸ μέλλειν καὶ ἀναβάλλεσθαι μετὰ προμηθείας.

Pag. 437. l. 3. Ἡ οὕτως — ἐπικρεῖτο) Non sunt in Mf.

ead. l. 11. Οὐ γὰρ κατὰ τοὺς κείμενους) Neque haec, neque
ea, quae hac p. ad l. 9 καὶ τὰς ἐς σφᾶς αὐτοὺς πιστεῖς, & ad
p. 291 l. 1 & 4 annotantur, habet Mf.

Pag. 438. l. 25. Ἦγουν τιμωρούμενοι ἐπιτεταμένους ἐποιοῦν)
Ἦγουν τὰς τιμωρίας ἐπιτεταμένους ἐποιοῦν. Ad verba Thucy-
didis, ἢ μετὰ ψήφου ἀδίκου καταγνώσεως, quae paulo post le-
guntur, haec scripta erant: οἱ καταψηφίζόμενοι, φησὶν, ἀλλή-
λοις ἀδίκως, ἢ τῇ χειρὶ καὶ τῇ δυνάμει κρατούντες, ἢ τοῖς ὀ-
πλοις, ἐξέπιμψαν τὰς φιλονεικίας, τουτέστιν, ἐμπιμπλῶν-
το καὶ ἰδόντο τιμωρούμενοι τοὺς ἐχθρούς. in quibus legerim ἢ
καταψ. φ. ἀλλήλων ἀδίκως.

ead. l. 37. Οὐ συνγωνίζοντο τοῖς στρατιώταις παρακαλοῦ-
σιν) Quinam sunt illi στρατιῶται, de quibus ne γὰρ quidem
Thucydides? Puto legendum στασιώταις. Res ipsa loquitur,
nec quisquam, qui Thucydidem inspexerit, dubitabit. Idem
vitium est in Procopii Histor. arc. pag. 34 ed. Alem. Iudices,
inquit, non pronuntiabant secundum iura & leges, ἀλλ' ὅσπερ
τῶν διαφερομένων ἐκάστω τὰ ἐκ τῶν στρατιωτῶν δυσμενῆ τε καὶ
φίλα ἐτύγχανεν ὄντα. Non fugit hoc Alemannum, quod ex
eius interpretatione constat: sed ut suavis erga litigatorum quae-
que vel bono essent animo, vel malo. Deinde etiam Holstenius e
Cod. Mediol. Bibl. Ambros. ad eum locum στασιωτῶν pro
στρατιωτῶν annotaverat. Id exemplar autem ab ipso Aleman-
no multis locis emendatum, & ad secundam ed. paratum, Hol-
stenius additis e Mf. Mediol. variantibus lectionibus quondam
ad Elzevirios publicandum miserat: cuius copiam mihi fecit
Dionyf. Andr. Roëll, Consul Daventr. confobrinus meus.

Pag. 439. l. 1. Ὅς ἀπειθεῖς αὐτοῖς εἶναι θέλοντες) Si Scholia-
stes haec eo loco posuit, quo nunc leguntur, non dubito af-
firmare, eum non perceperisse mentem horum verborum Thu-
cydidis ἢ φθόνῳ τοῦ περιεῖναι, sed suspicor, ea. cum post vo-

cem παρακαλοῦσι scripta fuissent, deinde in alium locum migrasse, & post στασιαζόντων nonnulla intercidiſſe, quibus declararetur, quid id eſſet, quod mediis civibus invadebant; quod Thucydides τὸ περιεῖναι fuiſſe dicit.

ead. l. 9. Τὸ ἀπλοῦν, τὸ ἀπόνηρον. σημαίνεται τὸ εὐηθες ἐπὶ καλοῦ) τὴν χρηστότητα λέγει ἐνταῦθα εὐηθες, τὸ ἀπλοῦν &c: Mf. Baf. τὸ ἀπλοῦν. καὶ ἄλλως Caſſ. & deinde poſt τὸ ἀπιστεῖν ἄλλήλοις, quae hic ad l. 3 annotantur: εὐηθες ἀπὸ τοῦ ἀπόνηρον... ἐνταῦθα ἐπὶ καλοῦ. Pro eo, quod in editis eſt σημαίνεται, Scholiaſtae frequentius dicunt σημειώσαι, quod ſaepe tantum primis aliquot literis in Caſſ. ſcriptum erat.

ead. l. 16. Τὸ ἐντεῦθεν ἀντιτάττεσθαι) Defunt.

ead. l. 29. τὴν ἑλληφιῖν τῆς γνώσεως) τὴν ἑλληφιῖν τῆς γνώμης.

ead. l. 31. εἶναι συνετοὶ) εἶναι σοφοὶ συνετοί.

ead. l. 33. Ἀφρακτοὶ διερθεύοντο) Poſt haec verba Mf. ita: — τὰ ὀβελισμένα οὐδενὶ τῶν ἐξηγητῶν ἔδοξε Θυκυδίδου εἶναι. Sed non apparebat, quo pertineret, nec in τῷ κειμένῳ quidquam obelo notatum inveniebam.

Pag. 440. l. 10. Εἰργοντο εἰς λεοντήνας) Mf. non habet hoc ſcholion, neque id, quod infra ad pag. 298 l. 5 legitur.

ead. l. 12. Συμμαχίαν) Cur non ναυς; Mox ad οἰκειότητος annotabatur in Mf. διὰ τὴν συγγένειαν, & ad βουλόμενοι, κατὰ τὸ ἀληθές.

ead. l. 19. Δι᾿ ἀλειψίς, ἀναβολή) Poſt haec Mf. Baf. addit: γράφεται καὶ διακοπή. Suidas tantum una voce δι᾿ ἀλειψίς utitur in exponendo τῷ διακωχή. Ammonio ἀνακωχή eſt δι᾿ ἀλειψίς τις καὶ ἀντις. Nec fortatiſſis omnis δι᾿ ἀλειψίς & ἀντις poteſt dici ἀναβολή.

ead. l. 22. Ἐν ἄλλῳ δὲ κεῖται — τὴν δύνειμιν) Omnia defunt.

ead. l. 25. Δηλονότι) Δηλονότι. τῶν λεγομένων ἀλλαγιῶν Mf. Baf.

ead. l. 27. Πολύμηλον) Iliad. β', v. 605.

ead. l. 28. Μινύειον) Iliad. β', v. 511.

ead. l. 30. Αὕτη τοπαλ. ἢ λιπάρα) Strabo lib. 6, ἢ λιπάρα Χνιδίων ἀποικοὺς ἐκαλεῖτο πρότερον Μελιγεννίς. HUDS.

ead. l. 31. Καλλιμαχος) Hymn. in Dianam v. 48, ubi vide Friſchlinum & Spanhemium.

ead. l. 32. Ἡ αἰτία — τῶν λιπαράων) Defunt.

Pag. 441. l. 14. Ἡ Πετάρηος — τῶν Κυκλάδων) Non habet Mf. nec illa, quae ſunt in ſcholio ſequentē, ἀπὸ τοῦ, ἐγίνετο κύματος.

ead. l. 18. Νομίζω) Ἐγὼ νομίζω.

ead. l. 36. Ἀλλήλοις) Deest.

Pag. 442. l. 6. Ῥαδίας) Ῥαδίαν.

ead. l. 9. Ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀκρίβειαν) Vide supra pag. 65 fin.

ead. l. 12. Κατὰ τῆς Εὐβοίας) Delunt. nec opus erat hic repeti, quae iam ante ad pag. 305 l. 6 annotata fuerant.

ead. l. 13. Κώλυμα) Mf. κώλυμοι quod nusquam alibi inveniri. Post τὴν πόλιν additur, ὧν ἐπὶ κακῷ τῆς ἐκτίζετο . . αὐτήν. Αὐτὴν alio referendum videtur. Pro κακῷ τῆς e Thucydide legi potest κακῷ τῆς γῆς.

ead. l. 17. Ἐδάμυσαν) Non satis apte hoc verbo exponitur τὸ ἐξέτρυχῶσαν nam etsi qui hostem ἐκτρυχοῖ, facile eum δαμάζειν potest, tamen δαμάζειν latius patet, quam ἐκτρυχοῦν, & multi sunt alii modi ac rationes τοῦ δαμάζειν hostes, quam τὸ ἐκτρυχοῦν. Nec δαμάζειν recte adhiberi potest in multis generibus loquendi, in quibus Graeci τοῖς τρυχοῦν & ἐκτρυχοῦν utuntur. Porrus hic bene vertit *aperere*. Suidas & auctor Etym. M. τρύχεται exponunt κακοπαθεῖ, καταπονεῖται, ταλαιπωρεῖται, ἐκνευρῖσται. Hefychius τρύχειν, φθείρειν, τήκειν. Thucydides IV, 60: "Ὅταν γινῶσιν ἡμᾶς τετραρχομένους. Et VII, 28: "Ἦδη τῷ πολέμῳ τετραρχομένοι κατὰ πάντα. Ἐκτρυχωθεῖς (ita enim recte Kusterus pro ἐκτριχωθεῖς) Suidae est ἐκτιασθεῖς, ἐκφθαρείς· ἐκτρύχῶσαν Hefychio ἐκτριφον. Thucydides VII, 48: Χρημάτων ἀπορία αὐτοὺς ἐκτρυχώσειν. Sed ut in Suida probo ἐκτρυχωθεῖς Kusteri, ita etiam coniecturae Porri locum dandum fuisse existimo, pro ἐκτιασθεῖς ibi legentis ἐκπιασθεῖς. Nam sic ipse Suidas, τρυχωθεῖς, πιασθεῖς, φανερωθεῖς. Quod autem in Hefychio editur ἐκτριωθεῖς, ἐκφθαρείς, id ἐκτρυχωθεῖς emendandum, & in Suida voc. τρυχωθεῖς, non φανερωθεῖς, quod merito suspectum est Kustero, sed φθαρείς, vel ἐκφθαρείς e collatis inter se Suidae & Hefychii locis legendum puto.

ibid. Ἦγουν κατὰ τὴν πρώτην οἰκισιν) Κατὰ τὸ πρῶτον.

ead. l. 18. Οὐχ ἦσαν δὲ) In Mf. οὐ μέντοι ἦσαν praeterea exponitur, ἀπὲ τοῦ μάλιστα.

ead. l. 26. Κούρη) Vide Scholiastem ad I, 84.

Pag. 443. l. 10. Τοῖς ἐρέταις) Vide Schefferum de Militia navali pag. 103. Hups.

Pag. 444. l. 1. Οὗτοι διεσκέδασθησαν) Καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκασαν, οὐχ οἱ τοξόται, ἀλλ' οἱ ὀπλῖται) Haec verba καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκασαν, quae sunt Thucydidis, nihil pertinent ad expositionem eorum, quae illis praescribuntur. Delenda sunt illa οὗτοι διεσκέδασθησαν, & hoc scholion ita scribendum:

Καὶ αὐτοὶ ἐκακμήκεσαν) οὐχ οἱ τ. ἀ. οἱ δ. Mf. quoque non habet illa καὶ αὐτοὶ ἐκακμήκεσαν nam in eo plerumque non scribuntur verba Thucydidis, quae explicantur, sed notis quibusdam in ipso textu & margine positīs significantur.

ead. l. 8. Ὑπελείφθη τοῖς πεπραγμένοις) Λείπει ἢ ἐπὶ) Hoc ita scriptum est, quasi plena oratio esset ὑπολείφθη ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. Non credo, hanc fuisse mentem auctori huius scholii, sed eum potius voluisse in his verbis Thucydidis τοῖς πεπραγμένοις φοβούμενος τοὺς Ἀθηναίους esse ellipsin praepositionis ἐπὶ, & τοῖς πεπραγμένοις φοβούμενος pro ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις φοβ. dici. Mf. haec non habet.

ead. l. 21. Καὶ ἐξῆς) Καὶ τὰ ἐξῆς.

ead. l. 28. Τάφοι) Deest.

ead. l. 30. Οἱ περιοικοῦντες) Quae hinc sequuntur in Mf. alio, quam in edd. ordine scripta erant. Οἱ περιναεῖτάουσιν. εὐκτίμενον δὲ, in eo non legebantur. nec possum satis constituere, unde εὐκτίμενον δὲ, τὸ καλῶς οἰκούμενον, huc venerint, cum nec in Homero Odyss. β', v. 65, unde cetera descripta sunt, nec in Thucydide sit εὐκτίμενον nisi fortassis mutilus est locus, & quaedam de etymo vocis περικτίονες dicta fuerant, quae perierunt. Nam & sic Eustathius in Homer. Iliad. γ', pag. 1175, de voce περικτίονες agens, δοκεῖ δὲ, inquit, προϋπάρχειν αὐτοῦ ῥῆμα τὸ κτίον. ἐξ οὗ — καὶ τὸ εὐκτίμενον πτολίεθρον, καὶ ἡ εὐκτιμένη ἀλωή. Et Etymol. M. ἀμοιχτύονες οἱ περιοικοῦντες. τὸ γὰρ κτίσαι ἐπὶ τοῦ οἰκίσαι ἔλαβον οἱ παλαιοί, ὥς φησιν Ὅμηρος, εὐκτίμενον πτολίεθρον, καὶ, εὐκτιμένην κατ' ἀλωήν. Et hanc suspicionem confirmat Mf. in quo post περιοικοῦντες ita est: Ὅμηρος τὸ καλῶς οἰκούμενον. καὶ, Ἄλλους — ἀνθρώπους. in quibus post Ὅμηρος probabile est scriptum fuisse crebrum illud apud poetam, εὐκτίμενον πτολίεθρον. Certe locum aliquem Homeri laudatum fuisse, ex eo liquet, quod ibi post οἰκούμενον est καί.

ead. l. 37. Συναθροίζονται) Deest. atque etiam quae annotantur ad pag. 323 l. 7.

Pag. 445. l. 3. Ἠσύχεα, ἀθρόως) Ἠσύχως. Pro ἀθρόως aliud scriptum erat, quod legendo assequi non poteram.

ead. l. 10. Μήποτε ἄρα οἱ ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀμπρακίᾳ) Thucydides scribit, Ambraciotas, cum intellexissent, Acarnanas auxilia Atheniensium advocasse, & ipsos auxilia suorum ex Ambracia arcessivisse, quod vererentur, ne Eurylochus ab Acarnanibus transitu prohiberetur. At Scholiastes dicit, eos metuuisse, ne Ambraciotae ex Ambracia possent transire praef-

fidia Acarnanum, & Peloponnesiorum, qui cum Eurylocho erant. Haec non cohaerent. Posterior pars huius expositionis nonnihil iuvare potest, si, sublata interpunctione, quae post φυλάττοντας est, legatur φυλάττοντας καὶ τοὺς μετ' Εὐρύλοχου Πελοποννησίους. Priorem corruptam esse, res ipsa loquitur. Nec video, quo referri possint ea, quae in fine huius scholii leguntur, ἰδρύονται ἐν τῇ Μητροπόλει sed fuspisor adscripta fuisse illis, quae deinde dicit Thucydides in princ. cap. 107, καθίζουσιν ἐπὶ τὴν Μητρόπολιν.

ead. l. 20. Καὶ αἱ μὲν νῆες ἐκ Σαλαάσσης ἐφόρμουν παρὰ τὸν λόγον) Καὶ αἱ μὲν νῆες ἐκ Σαλαάσσης ἐφόρμουν περὶ τῶν λόφων.

ead. l. 36. Κατὰ τὸ πρόδωτον) Κατὰ τὸ πρόσωπον. Ita loquuntur Graeci. obvia sunt testimonia.

ead. l. 38. Τῷ εὐδυνύμῳ κέρατι. περιγεύοντο) Desunt, ut & scholia ad p. 329 l. 3 & 8, cum verbis ἡγουν ἐσπέρας ad l. 12.

Pag. 446. l. 28. Μενέλαῳ) Μενεδαῖῳ. & ita recte emendarat Portus. Paulo post Mf. non habet μὴν ante Ἀμπρακιῶται.

ead. l. 33. Λαχάνων συνάθροισιν) Neque haec, neque ea, quae ad lin. 5 h. p. scribuntur, in Mf. sunt.

ead. l. 36. Ἀπείναι) Ἀπίεσαι.

Pag. 447. l. 1. Πῶς εἰς πολλοὺς) Basil. recte πῶς εἰς πολλούς.

ead. l. 2. Μετέστρεψαν οὕτω) Mf. κατέστρεψαν οὕτως.

ead. l. 5. Παρ' Ὀμήρῳ) In Homero Iliad. v, v. 516, est τοῦδε βαδὸν ἀπίντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. Hoc Scholiaften ante oculos habuisse puto. Nam quod Iliad. ξ, v. 461 legitur, Καρπαλίμῳ δ' ἀπίντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ, longius abit a scriptura, quae hic est.

ead. l. 15. Μιμούμενος τὸν Ὀμηρον) Quaero, ubi Homerus de pluribus iaculantibus utatur numero singulari. Tis propter ἀοριστίαν etiam πλῆθος significare multis locis ad Homerum monet Eustathius, sed nullo eorum de iaculantibus agitur. Pro εἰς ἐνικήν Mf. πρὸς ἐνικήν.

ead. l. 24. Προσέπαιυσαν) Abest a Mf. Vide, quae ad Thucydidem annotavi.

ead. l. 26. Eis τὸ) Πρὸς τὸ, & paulo inferius πρὸς τὸν Εὐρύλοχον, pro vulgato εἰς τὸν Εὐρύλοχον.

ead. l. 31. Ἡ ἐν τῇ γῇ κατὰ τοὺς Ἀ. τ. δὲ, ἢ κατὰ τοὺς ἐν) Ἡ ἐν τῷ (pro τῇ) πρὸς τοὺς Ἀ. τ. δ. ἢ πρὸς τοὺς. Quod hic est ἐν τῇ φυγῇ, Thucydides c. 113 dicit ἐν τῇ ἀποχωρήσει, ubi id in Mf. itidem exponitur φυγῇ.

ead. l. 38. Τῶν ἰδίων) Τῶν οἰκείων.

Pag. 448. Ad finem huius libri Mf. habebat τῶν εἰς γ' τέ-

λος τῆς ε' καὶ ἀρχὴ τῆς στ'. Significare voluit auctor annotationis, eos, qui Historiam Thucydidis in tredecim libros partiebantur, hic fecisse finem libri quinti, & initium sexti.

ead. l. 14. Τὴν τῶν ἀσταχύνων ἐκ τῶν καλύκων γένεσιν) Suidas in σίτου, ὅταν ὁ στέχυς τῆς κάλυκος ἐκφύηται, οὐχ ὅταν ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδῶται τὰ σπέρματα.

ead. l. 25. Ἦγουν ὀρμητηρίῳ χρ.) Ἦγουν ὡς ὀρμητηρίῳ χρ.

Pag. 449. l. 1. Περίττος ὁ καὶ) Deest. Nec necesse est hic pleonasmum statui.

ead. l. 2. Μεταβάσει ἐχρήσατο ἀπὸ δοτικῆς ἐπὶ αἰτιατικὴν) Thucydidēs saepissime casum participii mutat in alium ab eo, qui praecessit. IV, 30: Τῶν στρατιωτῶν ἀναγκασθέντων — τοῖς ἐσχάτοις προσίσχοντας ἀριστοποιεῖσθαι. Add. alia in Notis ad Thucydidem. Hanc Scholiastes vult esse enallagen casuum. Potest dici plerisque locis, ubi casus participii mutatur in accusativum, esse ellipsin alicuius accusativi orationi convenientis; ut hic αὐτοὺς, quod si suppleatur, enallage ista facile carere poterimus: nam recte dicas, εἰρητα τούτοις — αὐτοὺς παραπλέοντας ἐπιμεληθῆναι.

ead. l. 22. Ἐκλελεγκμένους λίθους) In Mf. haec praeterea legebantur: οἱ μὲν τοὺς ἐπιτυχάντας ἦκουσαν. ἄμεινον δὲ τοὺς ἐπιλεγκτοὺς, ὡς καὶ ἀνδρας λογάδας. τευχιστοὶντες γὰρ χωρὶς σιδηρίων οὐκ ἔμ. . . ἐβ. . . ὡν τοὺς τυχεύοντας συνθ. . . λίθους ὥστε ἀσθεν. . . ἐργάσασθαι τὸ τεῖχος, ἀλλ' ἐπελέγοντο ὁμοίους τοῖς εἰργασμένοις, ταυτέστι τετραπόδας.

ead. l. 24. Ὡς ἐκάστω ἔμελλε συναρμόσεσθαι) Ὡς ἐκάστο ἔμελλον συναρμόσεσθαι. Bene, si pro ἐκάστο legas ἐκάστοι.

ead. l. 34. Οὐχ ἰκανὴν εἶχον τροφὴν) Addit Mf. εἶχον σπάριν τροφῆς.

Pag. 450. l. 8. Διέσπλους) Ἐσπλους, non διέσπλους vocat Thucydidēs. Paulo post Mf. δύο τριῖρεις ἅμα εἰσπλεῖν, non δ. τ. ἅμα πλεῖν.

ead. l. 14. Τὸν ἔσπλον) Post haec Mf. Baf. habet: ἔστι ρῆμα βύω, τὸ ἀσφαλίζω, καὶ βύω, τὸ . . . φράττω.

ead. l. 20. Περίττος ὁ καὶ) Deest. H. Stephanus ad Corinthum Artic. XLV scribit, Scholiasten hoc rectius dicturum fuisse de illo καὶ, quod ante διεβίβαζον est. Καὶ saepissime apud Thucydid. post δεκείν videtur abundare. Vide ad VIII, 8.

ead. l. 27. Ὅρθως ἔστησιν) Scil. τὰς ναῦς. Haec nimis presse secutus Acacius, προσεσταύρωσε vertit, rectas constituit. Aem. Portus, transversas pro vallo collocavit. Sed praefereunda, nostro iudicio, illa in prioribus Scholiis ad l. 11 Grammatico-

rum nota: ξύλοις ὀρθοῖς προσαχύρουσι αὐτάς quod alibi Notiter appellavit, σταυροὺς πρὸ τῶν νηῶν κατεπύγνυνεν. vid. de hac ratione naves vallo muniendi Scheffer. l. 3, c. 4, p. 207 sq. & in addendis p. 337, Eustath. in Il. v, p. 567, ac Tertz. Schol. ad Lycophr. v. 290 sqq. Bene ergo Winsemius locum Thucyd. de quo agimus, sic transfert: *naves sub muro val- lis cingebat & communiebat*. Ablanc. *les enferma d'une palissade*. GRAMM. Add. quae annotavi ad hunc locum Thucydidis. Ms. non habet hoc scholion.

ead. l. 28. ταῖς τυχεύουσας, ταῖς ἐπιτυχεύουσας, καὶ εὐτελέ- σιν) ταῖς ἐπιτυχεύουσας.

ead. l. 29. Οὐ γὰρ δυνατὸν ἦν ὅπλα, καὶ τὰ ἔξῃς) Defunt.

ead. l. 32. Μεσσηνιοὶ. ἦγον — τῶν Μεσσηνίων. ἔστι δὲ τριακόντορος) Μεσσηνιοὶ. ἔστι δὲ τριακόντορος, omisiss, quae in me- dio sunt.

ead. l. 36. Ἦγον ἀποδιώκειν τὸν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς στρατὸν, ἢ προσβάλλῃ τῷ τείχει) Τὸν ἀπὸ τῆς ξηρ. στρατὸν. Cetera defunt.

ead. l. 38. Ἐκ τῶν προσκόντων τῷ τείχει) Ἐκ τῶν προσόν- των τ. τ. Paulo post in Thucyd. ad χαλεπὰ adscriptum erat δ' ὄσβατα.

Pag. 451. l. 3. Περιττὸν δὲ τὸ προβυμῆσθαι) Thucydides: ἐπισπάσασθαι αὐτοὺς ἠγάγο το προβυμῆσθαι. Melior censenda expositio, posterior quae in Scholiis se offert, ut sit ἐφελκυσσάσθαι εἰς προβυμίαν. Non enim otiosum putabimus τὸ προβυμῆσθαι, ut is voluit, cuius haec adscripta: περιττὸν δὲ τὸ προβυμῆσθαι, ἥκει γὰρ τὸ ἐπισπάσασθαι. Qui attenderit ad rem ipsam, & descriptionem auctoris, inveniet convenienter plane adhiberum, nec bene potuisse omitti, integra loci sententia. Ergo nec interpretes Latini neglexere, diver- sam licet viam ingressi quoad ἐπισπάσασθαι, quippe quod verbum hi duo Valla & Winsemius intelligendum volunt de muris revellendis, hoc modo: *suspiciabatur, hostes murum, quia fragilissimus erat, revellere ausuros*. Ceteri autem cum Scholia- sta agnoscetes rectius, ἐπισπάσασθαι ad obseffores ipsos referri, exposuerunt, *allici, incitari, moveri*, intellecta sic ante sequentem infinitivum προβυμῆσθαι praepositione eis. H. Stephanus: quia murus hac parte minime firmus erat, spera- bat fore, ut hoc eos ad audendum alliceret. & eodem sensu Aca- cius p. 166. Non haerebit in eligenda alterutra constructione, qui usum verbi, de quo quaeritur, Thucydidi, Xenophonti, aliis satis familiarem observaverit. GRAMM.

ead. l. 8. Τὸν Πύλον) Τῆς Πύλου.

ead. l. 12. Τους ὁπλίτας δηλοῦντι) Admittam perfacile emendationem Fr. Porti, qui χωρήσας legit. Hunc enim auctorem ea habet, non Aemilium, quod dicit Oxon. editor, qui erravit quoque χωρήσαι scribendo pro χωρήσας. GRAMM. Haec παροράματα iam ante haec visa emendaram, quod posterius culpa typographorum, prius eorum, quorum opera in his describendis fortassis usus fuisset Hudsonus, tribui posse existimabam.

Pag. 452. l. 13. Καὶ ἀπὸ τοῦ κλυδωνίου, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνέμων, καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν) Haec nihil faciunt ad explicationem verborum καὶ οὐκ ἐν γῇ στρατός ἐστι. Videntur reiicienda ad verba sequentia, αἷς πολλὰ τὰ καίρια.

ead. l. 15. Αἷς τισι πολλῶν χρεῖα) Hoc & sequens scholion non habet Mf.

ead. l. 22. Ἐξεστὶ λέγειν πλῆθος) Mf. Ἐξεστὶ λέγειν τὸ πλῆθος. In Homero Iliad. ρ, v. 330, est πλῆθει, & ἔχοντας.

ead. l. 32. Ὄθεν τὸ νώτιον) Ὄθεν καὶ τὸ νώτιον.

Pag. 453. l. 16. Ἐλλιμενίσαι) Sed inter haec non parum interest. Nam qui portum capere, id est, ἐλλιμενίζειν non possunt, ἐκέχλουσι, id est, litoribus illidunt naves.

ead. l. 20. Τῆς πρώρας) Addit Mf. Bas. παρεξαιρεσίαν λέγει τὸ ἄκρον τῆς γῆς τὸ ἐξωθεν τῶν ἐδολίων, καὶ τῶν καθεδράν, ἐφ' αἷς καθέχονται οἱ ἐρράσσοντες.

ead. l. 21. Ἀντὶ τοῦ τροπαίου ἐχρήσαντο αὐτῇ, ἢ ἀποτροπαίῳ) Si haec ita scripsit Scholiastes, mihi videtur mire natus esse. Prior expositio tamen aliquanto tolerabilior est posteriore: nam ita quodammodo accipi potest, ut hoc Virgili III Aen. 286, *Aere cavo clypeum, magni gestamen Abantis, Possibus adversis figo.* Sed neque haec mens Thucydidis est, qui nihil aliud significat, quam Athenienses inter alia spolia hostilia, quibus tropaeum huius victoriae exornarunt, etiam clypeum Brasidae adhibuisse.

Pag. 454. l. 5. Τὸ σχῆμα ἀνανταπόδοτον. καὶ Ὀμηρος) Huius loci Homericum testimonio eiusdem rei causa etiam supra usus est Scholiastes pag. 403.

ead. l. 6. Μεγάθυμοι Ἀχαιοί, Ἀρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται) Defunt. Vide, quae ad p. 424 annotata sunt.

ead. l. 13. Εὐρέθεισαν) Εὐρέθεισαν Mf. Ἐν τῷ hic perperam editum est pro ἐν ᾧ. Error ex ed. Oxon. irrepsit.

ead. l. 28. Ἦγουν ἀκαταλύτους ἀποδοῦναι τοῖς Λακεδαιμονίοις) Defunt.

ead. l. 33. Καὶ ὁ ἀνὴρ ὡφέλιμον ἐσόμενον ἐπίδ.) Καὶ ὁ ἀνὴρ

μῖν ὁφέλιμον ἐπιδ. Ms. Ἡμῖν etiam ed. Oxon. Correxī ex ipso Thucydide, ex edd. Basil. Steph. 2. & Porti.

ead. l. 35. Ἦρκει γὰρ εἰπεῖν, τοὺς δὲ λόγους οὐ παρὰ τὸ εἰώθεος μικρυνόμεν) Stephanus in Proparascēue pag. 15 sq. haec reprehendit tanquam supervacua. Non maxima, ut mihi videtur, de causa. Totum hoc scholion abest a Ms.

Pag. 455. l. 13. Αὐτῶν τεύξεσθαι) Αὐτοῦ τεύξεσθαι Ms. nempe τοῦ πλείονος.

Pag. 456. l. 3. Οἷον ναυμαχῶν, κατὰ τ. σ.) Οἷον ναυμαχῶν, ἢ πεζομαχῶν, κατὰ τ. σ.

ead. l. 7. Εὐπραγεῖν αὐτοῖ) Εὐπραγεῖν αὐτούς.

ead. l. 10. Ἀντὶ τοῦ εὐτυχοῖεν) Fortassis ἀ. τ. εἰ εὐτυχοῖεν.

ead. l. 11. Ἐν εὐπραγίᾳ καταλυσασθαι, καὶ οὐκ ἀποθέσθαι τὸν πόλεμον) Atqui quam maxime suadent Atheniensibus, ut rebus secundis bellum ponant, non, οὐκ ἀποθέσθαι τὸν πόλεμον. Bene Ms. ἐν εὐπρ. καταλυσασθαι τὸν πόλεμον, ἀντὶ τοῦ, ἀποθέσθαι τὸν πόλεμον.

ead. l. 25. Τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἀνδρας) Τοὺς ἐν τῇ νήσῳ ἀνδρας. Alterum habet Thucydides.

Pag. 457. l. 4. Τῶν ἐναντίων) Τῶν πολεμίων.

ead. l. 7. Ταῦτα πεῖσαι τὸν ἡττηθέντα) Post δυνάμενος αὐτὰ omnia usque ad finem annotationis desunt; ut & paulo post μετὰ ταπεινοφροσύνης.

ead. l. 34. Φησὶ, διαλλαγῆναι) Φησὶ, τὸ διαλλαγῆναι.

Pag. 458. l. 14. Πολεμοῦνται γὰρ) Non habet hoc scholion Ms.

ead. l. 19. Ἦπερ βιασθεῖσιν ὑπ' αὐτῶν) Refert βιασαμένοις, quod in Thucydide est, ad Lacedaemonios: nam nihil in his verbis suppleri potest, quam τῶν Λακεδαιμονίων. Sed e superioribus patet, βιασαμένοις ad Athenienses referendum esse. Et ita hic recte interpretes. Nec ulla ratio est, cur participio medio βιασαμένοις hic significatio passiva tribuatur.

ead. l. 31. Τῶν Λακεδαιμονίων) At δέοιμενοι non erant Lacedaemonii, sed contra Athenienses. Forte destinata fuit haec glossa ad illustrandum in sequentibus τῶν σπονδῶν, quasi dicat, Lacedaemoniorum foederibus Athenienses indigebant: quamquam & ibi melius omittetur. GRAMM. Quid si hoc ad μάλλον pertinere, & ἢ τῶν Λακεδαιμονίων legendum esse coniciamus?

Pag. 459. l. 13. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, εἰς πόλεμον καθίστ.) Deest.

ead. l. 15. Τὴν σφετέραν) Portus in scholio Graeco bene dīputat, ἡσσαν, quam Thucydides dicit a navibus Atticis obfē-

fam fuisse, esse Sphaeteriam: sed tamen putat, Scholiaster scripsisse σφετέραν. Vix credo, eum tam stolidum fuisse, ac potius mihi persuadeo σφετέραν corruptum esse e Σφακτηρίαν.

ead. l. 18. Ἡ εἰς τὸν μεταξὺ Ῥηγίου καὶ Μεσσηνίας ποταμὸν ῥέουσα) Quis est ille fluvius inter Rhegium & Messanam, in quem mare influit? Hic sine dubio aliquid viniatum est. Mf. non habet ποταμὸν quod si tollatur, pro τὸν scribendum videtur τὸ; ut paulo post in Thucydide ἐσπίπτουσα ἡ θάλασσα εἰς αὐτό: ubi Portus ait esse figuram πρὸς τὸ σημαίνονμενον, pro εἰς αὐτὸν τὸν πορθμὸν. Sed nihil verat, quo minus suppleatur διάστημα, aut si quid eo melius. Cui hoc non placebit, is pro ποταμὸν legat πορθμὸν.

ead. l. 29. Ἀποσημασάντων) Τὰ σημεῖα τῆς συμμαχίας ἀραμένον καὶ ἀνδείξαντων Mf. Baf. Secutus est hanc interpretationem Valla, qui vertit, & illis dato signo prius invadentibus. In Thucydide est ἀποσημασάντων.

ead. l. 38. Τοῖς Μεσσηνίοις δηλοῦσι βοηθοῦντες κατὰ τῶν Μεσσηνίων) Concurrerant ad opem ferendam non Messanen-sibus adversus Messanenses, sed Naxiis adversus Messanenses. Itaque legendum est τοῖς Ναξίοις. Sed Mf. τοῖς Μεσσηνίοις, ἢ κατὰ. Unde suspicor, hic aliquid annotatum fuisse de duplici significatione phraseos βοηθεῖν ἐπὶ τινι, quam in utramque partem accipi docet Index.

Pag. 460. l. 4. Γράφεται ἐπίειρον) Haec non sunt in Mf.

ead. l. 8. Ἐπιτεθέντες) Ἐπιτιθέντες Mf. Vulgatum ferri non potest.

ead. l. 12. Τὸν κάρχηκα) Ad hanc vocem margo Cod. Gr. adscriptam habebat expositionem, κάρχηκες λίθακες ἐν τοῖς ὕδασι. Est e Suida in κάρχηκες.

ead. l. 23. Ἀπορον γὰρ ἦν δηλ.) In Cass. solum est τὴν ἡσσαν.

Pag. 461. l. 6. Πέμπειν) Πέμπειν κήρυκα καὶ πρεσβείαν ἐπὶ συμῖα (fort. pro συμμαχίᾳ) καὶ φιλίᾳ προπέμπειν. Mf. Baf.

ead. l. 14. Ἐφιέμενον παραδῶσειν τῷ Νικίᾳ) Aem. Portus recte vidit, legendum esse τὸν Νικίαν. Et sic Mf.

ead. l. 19. Τῶν Ἀθηναίων) Ad τὴν ἀπορίαν, quod l. sq. in Thucydide legitur, annotatum erat, τῇ ἐνδείᾳ τῶν ἀνεγκαιῶν.

ead. l. 22. Αὐτοὺς βάλλειν) Qui haec verba ante annotationem Scholiastae scripsit, secutus est lectionem marginis. cetera exemplaria βλάπτειν, non βάλλειν habent.

ead. l. 28. Αὐτοὺς τοὺς Λάκωνας) Haec nihil faciunt ad exponenda verba Thucydidis ἐπ' ἐκείνοις. Fortassis annotata fuerant ad αὐτοὺς in expositione praecedenti, & cum in aliis

Codd. scriptum fuisset τοὺς Λακεδαιμονίους, in aliis τοὺς Λάκωνας, temere huc translata sunt.

ead. l. 30. Μάχης) Nemo non videt, hoc corruptum esse.

Mf. μαχημένους.

ead. l. 32. Του πάθους δηλονότι) Thucydides: ὁ διὰ τὴν ὕλην μέρος τι ἐγένετο. In his μέρος dicitur pro κατὰ μέρος, ut saepe alibi. Scholiastes cum hoc exponit τοῦ πάθους, potest videri in Thucydide legisse οὐ διὰ τ. ὕ. non ὁ. Sed puto, eum voluisse significare, ὁ μέρος τι ἐγένετο, idem esse, ac si scriptum fuisset ὁ πάθους μέρος τι ἐγένετο.

ead. l. 36. Ὀμηρος) Iliad. ε', v. 262. Mf. hic ἐρυκακύνειν, quod nusquam alibi inveni.

Pag. 462. l. 2. Ἀντὶ τοῦ, οὐ χάριν) Ita alibi recte exponitur ἐπ' ᾧ hic expositio illa locum habere non potest. Interpres recte ea conditione, ut millies ἐπ' ᾧ apud omnes scriptores Graecos.

ead. l. 9. Τοῖς πρώτοις φυλάσσουσι) Τοῖς πρώτοις φυλάσσουν. Mf. Ad hunc locum Thucydidis potuit respexisse Suidas, qui φυλακτίριον exponit τόπον, ἐνθα οἱ φύλακες.

ead. l. 21. Φρούριον) Hoc cum duobus sequentibus scholiis deest.

ead. l. 33. Ὀμηρος) Iliad. η', v. 479, & saepe alibi.

Pag. 463. l. 3. Ἰνα λέγῃ τὴν περὶ μαχεῖν) Hoc mihi nonnihil suspectum est: nam non solet hoc sensui adhibere ἵνα λέγῃ, sed ὥς ἂν εἰ ἔλεγε.

ead. l. 22. Πίλοι εἰσι τὰ ἐξ ἐρίων) Haec illustrari possunt ex iis, quae Lipsius habet lib. III de Milit. Rom. Dial. 6.

ead. l. 34. Ἐκ τοῦ μὴ βλέπομένου τῶν Λακεδαιμονίων) Ἐκ τοῦ μὴ β. τοῖς Λακεδαιμονίοις.

ead. l. 36. Κατὰ τὸ ἐνδιδούν) De hoc vide ad hunc locum Thucydidis.

Pag. 464. l. 3. Ἀρῆκαν) Deest.

ead. l. 10. Προσέσθαι τὰ κεκρυμμένα) Προσέσθαι τὰ κεκρυμμένα.

ead. l. 21. Περὶ τοῦ μέλλοντος προφανὲς ἀπόφασις) Melius Mf. π. τ. μ. προπτὴς ἀπόφασις. Εἰ σημειῶσαι μανιώδης ὑπόσχσεις.

ead. l. 29. Ἀθηναίων σύμμαχος τις ἀχθόμενος) Utramque expositionem Scholiastae ἀπροσδιόνυσον esse ostendit responsum Spartani. Valla in Thucydide verba Graeca δι' ἀχθόμενα verterat per contumeliam, quod Stephanus emendandum putavit prae tristitia. Sed Valla mentem Thucydidis recte asse-

cutus est, & post eum Aem. Portus, cuius hoc scholion Graecum est: διὰ λύπην, ἵνα τὸν αἰχμάλωτον τοιοῦτ' ἑαυτὸν σαρκα-
σμοῦ καὶ ἐπηρεασμοῦ μᾶλλον λυπήσῃ.

ead. l. 37. Προσέσχεον) Mf. Basf. addit ἐλλιμένισαν.

Pag. 465. l. 2. Ἐπάνω αὐτοῦ τοῦ λόφου) Ἀνωτέρω αὐτοῦ τ. λ.

ead. l. 3. Ἀντὶ τοῦ, ἐκείνων τῶν) Ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς ἐκείνων τῶν.

ead. l. 4. Προσβοηθῆσαι τοῖς συμμ.) Εἰς βοήθειαν τοῖς συμμ.

ead. l. 5. Ἐξω τοῦ τοῦ τοῦ ἰσθμοῦ) Ἐκτὸς τοῦ ἰσθμοῦ.

ead. l. 10. Δεῖ δὲ προσυπακούσαι τὸ, ἡμέρας γενομένης) Id vero minime necessarium est. Ἀρσῖς illa σημείον fiebat φρυκτοῖς, facibus accensis & elatis, ut compluribus locis ostendit Thucydides, quarum nullus, vel certe exiguus usus est, vel ad classis hostilis aut amicae adventum, vel ad aliam quamcunque rem significandam, cum iam dies illuxit. Itaque etiam Thucydides omnibus locis, quibus de his agit, mentionem nobis facit. Vid. II, 94, III, 22 & 80, hic, & infra c. 110, 111, ubi Thucydides dicit, ἔπειτα τὸ σημείον τοῦ πυρός, ὡς εἰρητὸ ἀνέσχεον. Nec quidquam obstat, quo minus hunc locum ita accipiamus, exercitum Corinthiorum, qui ad Isthmum turandum convenerat, cum eum sefellisset adventus classis Atticae, quod ea noctu ad aliud litus appulsa fuerat, a vigiliis & excubiis per litora dispositis, quae senserant, eadem nocte de eo sublatis φρυκτοῖς certiolem factum fuisse. Adde, quae ad pag. 434 annotata sunt.

ead. l. 12. Σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις) Haec non sunt in Mf. Recte. nam nec opus est praepositione repetita, quae in verbo composito inest, nec Graeci dicunt συμβάλλειν σὺν τοῖς πολεμίοις, sed συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις.

ead. l. 15. Δύο παιᾶνες) Eadem habet Suidas in Παῖτας. In Mf. additur expositio ἀλαλάζοντες.

ead. l. 24. Τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων) Verba Thucydidis non pertinent ad Athenienses: neque enim hi, sed Corinthii, se in loca edita receperunt.

ead. l. 34. Τοὺς ὑποπέμπτους, τὸ ἐξῆς, καὶ διδάξ.) Desunt.

ead. l. 37. Ἀντὶ τοῦ εὐτρεπισάντων εἶπε) Αὐτῶν τῶν ἐν τῇ πόλει Κερκυραίων, μνηστῆρας αἰσάντων δὲ λέγει, οἷον εὐτρεπισάντων. ibid. Αὐτῶν τῶν ἐν τῇ πόλει Κερκυραίων) Absunt a Mf.

ead. l. 38. Συνελάβοιτο δὲ τοῦ τοιοῦτου οὐχ ἥκιστα) Ἀντὶ τοῦ συμμετέσχεον οὐκ ὀλίγως τοῦ τοιοῦτου πράγματος.

Pag. 466. l. 6. Πῦθάνη καὶ πιστὴν τοῖς ἐν τῇ Πιτυρίᾳ ἀνδράσι δηλονότι) Haec temere e superiore annotatione repetita sunt, nec leguntur in Mf.

ead. l. 19. Ὡς περ σχοινία, οὕτως αὐτοῖς ἐχρῶντο) Ὡς περ σχοινίοις οὕτως ἐχρῶντο.

ead. l. 20. Οὐδέτερός δὲ τὸ σπάρτον) Ὡς ἀπὸ εὐθέος οὐδέτερου τὸ σπάρτον.

ead. l. 22. Μὴ τις εἴποι) Μὴ τις εἴπῃ. Et mox τὸ ἐπεγένετο γὰρ νῦν.

ead. l. 27. Τίθεις, τοὺς δὲ ἄλλους πλαγίως ἐπιβάλλον) Τίθεντες, ἄλλους δὲ πλαγίως ἐπιβάλλοντες.

ead. l. 33. Ἀφ' ἐκάστης γὰρ Ἀκαρνανίας) Quid sit ἐκάστη Ἀκαρνανία, nemo facile dicat. Mf. ἀφ' ἐκάστης τοῦ Ἀκαρνανίας, id est πόλεως.

ead. l. 35. Ἀχθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀριστείδου) Haec non habet Mf. Ad Ἡϊόν manu vetusta annotatum erat e Lycophrone v. 417, Ἡϊὼν. Δυκόφρων τὸν μὲν γὰρ Ἡϊὼν Στρυμόνος Βισαλτίη.

Pag. 467. l. 16. Στρατοπεδευνότες) Στρατοπεδεύμενοι & post χερσίων· Καιρὸς. ἀντὶ τοῦ, ὅπου δυνατὸν ἐφαίνετο αὐτοῖς καὶ χρησίμῳ τῆς. τῇ ἑαυτῶν διηλονότι.

ead. l. 24. Ἡ στέρυσις) Ὑστέρησις Caff. Ὑστέρησις ἔ. τ. προσδοκηθέντων. οἷς Ἀθηναίοις μόνον ἐκείνο ἀπρακτὸν τὸ μὴ ἐπιχειροῦμενον, ὥς δήλου ὄντος. οὐκ ἦν αὐτοῖς ἀπρακτὸν μόνον βελησασιν οὐδέν. Mf. Baf.

ead. l. 26. Μηκέτι μηδέν) Μηκέτι μηδέν.

Pag. 468. l. 5. Οὐ γὰρ λέγει κατασχόντες ἀντὶ τοῦ κρατήσαντες) Οὐ γὰρ λέγει κρατήσαντες.

ead. l. 20. Τὸν πόλεμον ἐκφεύγοντες) Τὸν πόλεμον φεύγοντες.

ead. l. 23. Μετὰ παρρησίας φρονήματος περιερχόμενοι) Μετὰ παρρησίας καὶ φρονήματος προερχόμενοι.

ead. l. 25. Ἡ πόλις αὐτῶν καταπονείται) Ἡ πόλις αὕτη νῦν καταπονείται.

ead. l. 33. Δαιμόνι ἀτρέμας ἦσο, καὶ) Desunt. ut & paulo post illa αἰκε πόρῃσιν. Prius est ex Iliad. β', v. 200; posterius ex Odyss. β', v. 186.

Pag. 469. l. 3. Φθὸν, ἐπιλεγόμενος) Καὶ ἐπιλεγόμενος.

ead. l. 5. Δι' ἀγνοίαν ἐν ἡμῖν) Ἐν ἡμῖν non habet Mf. Et recte abesse potest. Non enim tam de Siculis loquitur, quam sententiam & generale pronuntiatum de bello in universum effert.

ead. l. 10. Δουλεῦσαι τισιν) Δουλεῦσαι τινί.

ead. l. 12. Τῶν κερδῶν διηλονότι ἐφίεμ.) Τῶν ἐξ αὐτοῦ κερδῶν.

ead. l. 19. Γλυκὺς ἀπείρω πόλεμος) In Mf. addebatur, Ὀμηρος, οἳα τε λισσῆρες. Odyss. γ', v. 73. Sed non convenit in verba Thucydidis.

ead. l. 22. Τὸ δι' ἀντιρρήσεων κ. λ. δηλοῖ τὸ δὲ κατ. τὸ διὰλλ.

ἴσον δὲ φησι τὸ π. ἐκ.) Δι' ἀντιρρήσεων κ. λόγων. Τὸ δὲ κατ. δι-
αλλαγῆναι. ἴσον δὲ τὸ π. ἐκ.

ead. l. 25. Νῦν, φησὶν, ἔαν μὴ προχωρήσῃ) Εἰ νῦν, φησὶν, μὴ
προχωρήσει.

ead. l. 30. Ὀμηρος) Odyss. i, v. 42.

ead. l. 33. Βούλεται γὰρ εἰπεῖν ὅτι) Desunt.

ead. l. 35. Κρίνω) Mf. Baf. addit: ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρῆ, ἢ, χρῆ νομίσαι τοὺς Ἀθηναίους ἀναγκαιοτέρους τῶν ἑμῶν λόγων.

ead. l. 37. Τινὰ τῶν βιβλίων τὸ ὀλίγους ναυσὶν) Τινὰ τὰ ὀλί-
γους ναυσὶν.

Pag. 471. l. 2. Δόξαν ἐπέργεσθαι) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρῆ.

ead. l. 16. Ἐν πρώτοις τοῦτο φ. κ. εὐ δ. ὅ ἐστι, τὴν δούλωσιν)
Ἐν πρώτοις φ. κ. εὐ δ. τουτέστι, τὴν δούλωσιν.

ead. l. 19. Τὸ δὲ ἐξῆς, πρεσβύτατον — τουτέστι τὴν δούλω-
σιν) Absunt a Mf. Recte: nam pleraque in superiore anno-
tatione leguntur. Pro iis post ὁμοίως scribitur: ὥς καὶ ἰππο-
κράτης, δύο πόνων ἅμα γινομένων ὁ σφοδρότερος ἀμειβοῖ τὸν
ἕτερον. Est in Aphorism. II, 46. Paulo ante κοινῶς φοβερόν ἢ
δούλωσις.

ead. l. 31. Οὕτω δηλαδὴ ὥς εἶπεν. ἦτοι εἰ) Οὕτως ὥς εἶπεν. εἰ.

ead. l. 36. Διὰ τὸ ξυμβῆναι) His additum erat ex Homeri
Iliad. i, v. 63: Ἀρστήτωρ, ἀδμήμιος, ἀνέστιός ἐστιν ἑκείνος.

Pag. 472. l. 2. Τὴν ἐκείαν οἰσιν) Τὴν ἰδίαν οἰσιν.

ead. l. 6. Καὶ ἑκάτεροι) Καὶ ἕτεροι. Ita Thucydides.

ead. l. 8. Διὰ τοῦτων δέ) Διὰ τοῦτο δέ.

ead. l. 23. Καὶ νῦν) Ἡ διάνοια, καὶ νῦν.

ead. l. 26. Φοβερός ἡμῖν εἶναι) Εἶναι deest.

ead. l. 37. Πεισθέντες μὲν ἑμοί) Πεισθέντες ἑμοί.

ead. l. 38. Ἀφ' ἧς ὁρμ.) Ἀφ' ὧν ὁρμ.

Pag. 473. l. 1. Τὴν ἰδίαν) Haec, & quae mox leguntur ad
verba ἀφ' ἧς αὐτοκρ. & ad l. 10 & 11 non habet Mf.

ead. l. 7. Ἐγκέκοπται) Ἀποκέκοπται.

ead. l. 8. Τιμωρίσασθαι τινα δηλονότι) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ τιμω-
ρίσασθαι τινα. Δηλαδὴ & δηλονότι etiam in his, quae ad l.
13 & 14 annotantur, a Mf. absunt, ut & saepe aliis locis.

ead. l. 16. Ἦτοι προνοῦντας) Ἡ προνοῦντας.

ead. l. 22. Εἰς τοὺς ἄλλους κοινονία) Κατὰ τοὺς ἀ. κ.

ead. l. 34. Σικελικὸν πόλισμα) Ante haec verba scripta e-
rant, ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι, quae in edd. ad l. 36 voc. ἀποδοῦ-
σιν leguntur, cui expositio appposita non convenit.

Pag. 474. l. 13. Τὰ πάντα κατεργάζεσθαι) Τοῦ πάντι κατ.
nempe ἐλπίδας τοῦ δύνασθαι κατ.

ead. l. 23. Τὸν ἄλογον) Hoc palam vitiosum est. Ms. bene τὸν σύλλογον.

Pag. 475. l. 27. Ἦγουν ἀποθησόμενον) Deest.

ead. l. 36. Καταγγέλλει) Hoc, & omnia, quae hac pag. leguntur, usque ad l. 4 p. 19. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὅλως, absunt a Ms.

Pag. 476. l. 7. Λιθουργός) Hoc, & scholia ad l. 10 δένδρα καὶ ὕλην, l. 14 καὶ οἱ ἐν τῇ Νισαίᾳ, & p. 103 l. 1, desiderantur.

Pag. 477. l. 30. Στερηθῆναι τοὺς Λακ. τῶν Μεγαρέων) Στερηθῆναι τοὺς Λακ. τῶν Μεγαρέων. Et mox, κρατήσιν τῶν Μεγαρέων, non Μεγαρέων.

Pag. 478. l. 9. Ἐκάτεροι δηλονότι) Deest cum duobus scholiis sequentibus.

ead. l. 15. Ἐφωράθησαν) Neque hoc, neque ea, quae ad l. 12 ἐπεὶ δὲ ἐν ταῖς ἀρχαῖς, & pag. 111 l. 6, & pag. 112 l. 10 annotantur, habet Ms.

ead. l. 21. Τὴν κατὰ τὸ Βυζάντιον) Addita sunt haec: ὅτι ἡ κατὰ Βυζάντιον Χαλκιδηνὴ Μεγαρέων ἐστὶν ἀποικία.

ead. l. 25. Ὅν δηλονότι) Et haec, & quae hac pag. ad l. 4, 5, 11 & 12 voc. καταστήσιν leguntur, a Ms. absunt. Ad voc. κινούμενοι, quae est in Thucydide pag. 114 l. 5, annotatum est ἀντὶ τοῦ παραττόμενοι.

Pag. 479. l. 3. Διοδεύσαι) Defunt, ut & scholia ad l. 10, & ad pag. 117 l. 1 & 2.

ead. l. 10. Φίλοι) Ex omnibus scholiis usque ad l. 9 pag. 120 Ms. tantum tria habet, nempe ad p. 117 l. 13, & p. 120 l. 1.

ead. l. 16. Ἦγουν τῷ) Ἦγουν τοῖς Χαλκιδεῦσι, καὶ τῷ Ms. Baf.

ead. l. 22. Ἔργον εἰς τοὺς Εἰλ.) Ἔργον τὸ εἰς τοὺς Εἰλ.

ead. l. 28. Ταπεινὸν) Deest, ut & scholion ad p. 124 l. 14.

ead. l. 30. Διαιτητῇ) Ms. Baf. addit: ἡ τῶν προϋχόντων ἀρετὴ ἐν τε πόλεσι καὶ ἐν στρατείαις πανταχοῦ καθίσταται τὸ ὑπήκοον, καὶ τῶν ἐναντίων ποιεῖ μὴ καταφρονεῖν. ἐν μὲν τοῖς Ἕλλησι τὸν Βρασιδαν, καὶ τὴν αὐτοῦ στρατίαν, ἐν τοῖς ἡμετέροις δὲ Βελισάριον εἰς παράστασιν τοῦ παρίντος λόγου παραβάλλομεν.

ead. l. 36. Ὅμηρος, ἦτοι — μάλα λυγρὸς) Ὅμηρος, Παῦρα μὲν, ἀλλά. Cetera desiderantur. Est Iliad. γ', v. 213.

Pag. 480. l. 8. Παρέσχεν) Παρέσχεν. ἔδωκεν ὁ καιρὸς. Ms. Baf.

ead. l. 15. Ἡ δὲ σύνταξις Θουκυδίδειος) Fallitur. Est genus loquendi commune omnibus scriptoribus Atticis. Nec recte σύνταξιν vocat, cum ad σύνταξιν non pertineat, nec circa

eam verſetur. H. Stephanus ad Scr. al. de Dial. Att. pag. 130. Sic etiam ſupra Scholiaſtes p. 370. Ad κίνδυνον ἀνερρίψαμεν in Thucyde ſcholion habet Mſ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων.

ead. l. 22. Ἀντὶ τοῦ — τῶν Λακεδαιμονίων) Deſunt. Paulo poſt ad verba Thucydidis οὐχ ἵνα ζυμμάχους ὑμᾶς ἔχομεν, adſcriptum erat οὐ γὰρ δέομεθα ſυμμαχίας.

ead. l. 33. Ἐλάσσους) Hinc in Mſ. ſequitur ad voc. πάτριον in Thucyde: εἰ τὴν πάτριον ἐκάστοις πολιτείαν καταλύſας ἢ τὸν δῆμον καταδουλώſιν τοῖς ἐλίγοις τῷ δήμῳ.

ead. l. 35. Ἦγουν ἐφ' οἷς) Deeſt & hoc, & ſequens ſcholion. Sed ad ὑποδείξας adſcriptum eſt: Ὅμηρος, Ἄλλ' οὐ γὰρ σ' ἐθέλω βαλεῖν τοιοῦτον ἐόντα Λάβρῃ ὑπιπεύſας, ἀλλ' ἀμφοδὸν αἶκε τύχομαι. In Homero Iliad. η', v. 243, vulgo editur ὑπιπεύſας, & τύχομαι quam lectionem etiam Scholiaſtes ſecutus eſt, & ex Euſtathio annotavit Barneſius.

ead. l. 37. Πέρισκε-ῖν, ἢ περιάρηſιν, ἢ πρόνοιαν, ἢ ἐξέταſιν) Deeſt ἐξέταſιν. Perperam relata eſt haec expoſitio ad voc. ἀρετὴν nam pertinet ad περιωπὴν, quod paulo inferius legitur in Thucyd. pag. 128 l. 10. Pollux II, 54: περιωπὴ, ἢ περιάρηſις, ὡς Θουκυδίδης. Et Suidas in περιωπῇ καλεῖ δὲ (ὁ Θουκυδίδης) περιωπὴν τὴν φροντίδα καὶ τὴν πέρισκε-ῖν. Hoc etiam animadvertiſſe videtur Huſſonius in Indice Scholiorum.

Pag. 481. l. 1. Τοῖς γὰρ δυνάμει (φνσίν) οὖσιν) Τοῖς γὰρ δυνάμει φ. οὐ. Ad voc. αἰσχίον haec annotantur: χειρόνας καὶ πλείους μίſους κατακτάμενοι τὴν ἀρχὴν, ἢ ὁ μὴ προεπαγγειλάμενος.

ead. l. 22. Ἐφ' ἡμῶν) Deeſt cum duobus ſequentibus ſcholiis, quae nihil opus erat e praecedenti annotatione hic reperi.

ead. l. 29. Ἀντὶ τοῦ τῶν Ἑλλήνων) His non exponuntur verba τοῖς ἀπὸ ὑμῶν expoſitioni praefixa. Puto ea pertinere ad illa, quae paulo poſt dicit Thucydides, οἱ δὲ Ἕλληνες, & Scholiaſten hoc voluiſſe, Thucydidem, cum paulo ante dixiſſet τῶν μὲν Λακεδαιμονίων, ſcilicet ἔνεκα, nunc mutato caſu dicere οἱ δὲ Ἕλληνες, pro τῶν δὲ Ἑλλήνων ἔνεκα.

ead. l. 34. Τοὺς Ἀθηναίους) Hoc quoque non recte adſcriptum eſſe verbis τοὺς πλείους, & ad praecedens pertinere exiſtimo.

Pag. 482. l. 2. Ἀντὶ τοῦ, ἔρχον ἐξ αὐτοῦ λαβόντες) Totum hoc ſcholion αὐτολεξεί legitur in Suida v. πῖſτωſαντες, praeterquam quod pro ἀντὶ τοῦ ἔρχον, habet α. τ. ἔρχους, & πῖſτουμαί ſε ἔρχῃ, omiſſo δὲ, quod hinc recte abeſſe poteſt. Mſ. praeterea etiam haec habet: ἀντὶ τοῦ εἰς ἔρκον αὐτὸν ἐμβαλόν-

τες, καὶ ἐκ τούτου πίστιν δεξάμενοι. Et paulo post ad Στάγι-
ρος, ἡ τοῦ φιλοσόφου Ἀριστοτέλους πατρίς.

ead. l. 13. Πόλις Βιωτῶν) In ed. Camerarii erat ὑπὸ τῶν Βιο-
ωτῶν. Stephanus omisit, quod quidem non magnopere re-
prehendi potest, sed sunt tamen & alia nihilo maioris mo-
menti, quae idem retinuit.

ead. l. 16. Ἦγουν, ἐν ᾧ) Ἐως ἐδίδου ὁ καιρὸς, ἦγουν, ἐν ᾧ
Mf. Baf.

ead. l. 20. Ἦγουν) Hoc & sequens Scholion non habet Mf.

ead. l. 24. Χρὴν μὲν) Ad haec verba in Mf. Baf. sequentia an-
notantur: Ἡ παροῦσα δημηγορία πλεῖον ἔχει τοῦ ἀναγκαίου,
ἀφ' οὗ καὶ ἀρχεται, ὥστε ἀνάγκη πολεμεῖν πολεμίοις οὖσι.

ead. l. 25. Ἡ μὲν πρότασις) Ante haec verba Cass. habet δια-
φέρεται ἡ δημηγορία αὐτὴ τῷ συμφέροντι καὶ τῷ δίκαιῳ, ὑπο-
φαίνει δὲ ἐλγῆκεν καὶ τὸ δυνατόν.

ibid. Πρότασις, ἐπιπλήξουσ) Πρότασις ἐξ ἐπιπλήξεως.

ead. l. 27. Πανταχοῦ ἔχθροι) Hinc in Mf. sequuntur, quae
hic sunt l. 36, hoc modo: τὸ δὲ συμπέρασμα προτρεπτικὸν εἰς
τὰ πρακτέα, κατὰ διόρισμόν τισι τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ μᾶλλον προ-
μνηστέον. Omnia melius, quam in editis, in quibus apertum
est, posteriora a suo loco avulsa esse.

ead. l. 32. Ὀμηρος) Iliad. χ', v. 161. Habebat Mf. insuper
aliam expositionem ad verba οὗ γὰρ τὸ προμνηστέον, quam de-
scripsi ad Thucydidem.

ead. l. 33. Ἰπποδάμειο) Mf. Baf. addit: οὗ γὰρ ὁμοίων ἐστὶ τὸ
ὑπὲρ τῆς σφετέρας μαχεῖσθαι καὶ ὑπὲρ πλείονος. τοῦτο μὲν γὰρ
φανερῶς ἀδίκον, ἐκεῖνο δὲ καὶ μᾶλλον δίκαιον.

ead. l. 35. Ὡς περ οἱ Ἀθηναῖοι) Haec non sunt in Mf. nec re-
ferri possunt ad verba οἷς ἂν ἄλλος ἐπὶ, sed ad sequentia Thu-
cydidis, τοῦ δὲ πλείονος ὁρεγόμενος. De illis μᾶλλον προμνησ-
τέον dixi ad lin. 27.

Pag. 483. l. 2. Καὶ τρόπον) Post hanc annotationem in Mf.
ad verba Thucydidis πρὸς τὴν γὰρ τοῦ, haec scripta sunt: τοῖς
πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας ἀντιπάλους ἰσῆς καθισταμένους. Quae
autem hic annotantur ad l. 10 & 11, ab eo absunt. Deinde
post scholion ad pag. 136 l. 1. scriptum est, ἐλευθερία περιγι-
νεται. διόπερ καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος περιττός: quae est expositio
verborum καὶ ἐλευθέρων καθίσταται.

ead. l. 7. Μέχρι θανάτου) Addit Mf. ἀπὸ τοῦ κινδύνου ἐκ τῆς
μάχης ἀπαντῶντες.

ead. l. 8. Ὑπόκειται) Ὡς αὐτοῖς ὑποτέτακται, ὡς ἔχει πρὸς
αὐτοὺς.

ead. l. 9. Ἀντὶ τοῦ ἀναμφιβολοῦ) Sunt hic & alia scholia in Mf. quae vide in Notis ad Thucydidem.

ead. l. 13. Τοῖς ἑαυτοῦ) Τοῖς ἑαυτῶν Mf.

ead. l. 15. Ὀμηρος) Iliad. ζ', v. 109.

ead. l. 23. Κλίναντος ἡλίου) Κλίναντος τοῦ ἡλίου.

ead. l. 27. Τοῖς Βοιωτοῖς) Deest, ut & sequens scholion.

ead. l. 29. Σχῆμα Ὀμηρικόν) Hoc & supra annotavit laudans illud Homeri, οἱ δὲ δύο σκῆπτροι. Ante σχῆμα in Mf. Baf. legitur Ἀθηναίων. Paulo superius ad haec verba Thucydidis ἐπ' ἀσπίδας δὲ πάντε μὲν καὶ εἰκοσιν, haec annotantur in Caff. οἷον ὡς ἐπὶ πάντας τοὺς στατηγούς τοὺς ἑαυτῶν οἱ Θηβαῖοι εἰς κ' καὶ ἑτάξεις ἑτάξαν κατὰ βάθος.

ead. l. 32. Λόγου δηλοῦν) Auctior est Mf. hac annotatione: ἦτοι δι' ὀλίγου λόγου, ἢ ἐν βραχὺ χρόνῳ. τὸ ἴσον δὲ ἔχει τοῖς πολλοῖς λόγοις, καὶ ὑπομιμνήσκειν μᾶλλον ἢ προτρέπειν δύναται.

ead. l. 33. Ῥιψοκινδύνως λαμβάνομεν) Adduntur haec: ἀντὶ τῶν οὐ προσκινῶντων τοσόνδε κινδύνον ἀναδεχόμεθα.

Pag. 484. l. 2. Ἦγουν οὐ συνέμιξαν) Deest cum iis, quae ad lin. 10, 13 & 14 h. p. & ad pag. 142 l. 1 annotantur, & pro his omnibus ad ξυνεστήκει in Thucydide, scribitur ἐκατέρωθεν ἐστὼς ἐμάχετο.

ead. l. 8. Τὸ ἐστὶ τὴν μάχην ὑπομένον) Mf. praeterea, πρὸς τὸ εἰκεῖον καὶ μὴ ἠττώμενον.

ead. l. 9. Κρεῖττον ἦν) Haec & quae ad καὶ ὁσάμενοι & ad p. 143 l. 14, p. 144 l. 1, 2 & 6 leguntur, a Mf. abfunt: in quo ad verba Thucydidis pag. 144 l. 4, πρὶν ἂν αὐτὸς, haec scripta sunt: πρὶν φησιν ἐπανελθεῖν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων αὐτός.

ead. l. 16. Ἐν τῷ Δηλίῳ) Δηλοῦντι τῶν πολεμίων νεκρῶν, ἵνα μὴ ἀσπίνδους αὐτοὺς ἀνέλωνται οἱ Ἀθηναῖοι. Melius, quam vulgatum ἐν τῷ Δηλίῳ nam hoc adhuc tenebant Athenienses.

ead. l. 27. Τῶν βρούσθαι) Deest.

ead. l. 29. Οἱ συμμετόχοντες) Suidas in ὁμωνύμας. Vide ad Thucydidem.

ead. l. 33. Ἦγουν, εὐδὲν παράλυμῆσθαι) Deest.

ead. l. 35. Τοὺς Ἀθηναίους) Et haec, & ea, quae ad pag. 146 l. 3 & 4 scribuntur, ignorat Mf.

Pag. 485. l. 5. Τοὺς Βοιωτοὺς) Τοὺς Θηβαίους ἀξιῶντας κομίζεσθαι μὲν τὸ ἴσον τὸ ἐπὶ Δηλ. ἀνταποδιδόναι δὲ τοὺς νεκροὺς τοῖς Ἀθηναίοις ἀσεβεῖν μᾶλλον ἢ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους μὴ δέλοντας κομίσασθαι τὰ μὴ πρόποντα τοῖς ἰσοῖς νεκροῖς δεῶν ἀρτικατάλλάττεσθαι. Caff. Ἀσεβεῖν τοὺς Θηβαίους ἀντὶ τῶν ἰσ-

ρων, ἡγουν καβόντας τὸ ἱερὸν, ἀποδιδόναι τοὺς νεκρούς. Reg.
 Deinde ad verba Thucydidis pag. 147 l. 6, εἰ δὲ ἐν τῇ ἐκείνῳ,
 Cass. haec habet: εἰ δὲ δοκοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἰδίαν εἶναι τὴν γῆν
 ἐν ἣ οἱ νεκροὶ κείνται, αὐτοὶ τὸ ποιητέον γιγνῶσκέτωσαν. Ad
 verba καὶ οὐκ ἂν αὐτοὺς βία σφῶν κρατήσαι αὐτῶν ibid. l. 9, καὶ
 οὐκ ἂν τοὺς Βοιωτοὺς κατισχύσειν τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ Ὠρωπία
 ὡς τοὺς νεκροὺς κατασχεῖν αὐτῶν. Ad sequentia οὐδ' αὖ ἐσπέν-
 δοντο δῆθεν, l. 10, οὐδ' αὖ ἐσπένδοντο προφάσει ὡς δῆθεν Ἀθη-
 ναίων οὐσης τῆς γῆς. τί γὰρ καὶ ἔδει περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ τοῖς
 Βοιωτοῖς σπένδεσθαι; Ac denique ad εὐπρεπὲς εἶναι ἀποκρίνα-
 σθαι, l. 11, εὐπρεπὲς δὲ εἶναι ἀποκρίνασθαι ἐκ τῆς Βοιωτῶν
 ἀπίοντας τοὺς Ἀθηναίους ἀπολαβεῖν ἅπερ αἰτοῦσι.

ead. l. 7. Κατὰ φύσιν) Paulo post ad ἐσεσιδήρωτο scriptum
 est, ὥστε ὑπὸ τοῦ πυρὸς μὴ βλάπτεσθαι τὴν κεραίαν.

ead. l. 12. Ἀμφίπολις) Paulo post ad Ἀρισταγόρας ὁ Μιλή-
 σιος in Mf. est: οὗτος καὶ Ἡρόδοτος μέμνεται πολλάκις. Et ad
 ὑπὸ Ἡδῶνων ἀπὸ τῆς Ἡδῶτες πλ. καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς Ἡδῶνοι. ὅθεν
 ὑποκατιὼν Ἡδῶνας ἔφη, καὶ οὐχὶ Ἡδῶνούς.

ead. l. 13. Τὸν Στρυμόνα) Deest. Ad περιφανῆ hoc scholion
 legitur: ἐν τοιοῦτῳ χωρίῳ κατόκισεν, ὁ περιφανὲς ἐκ τε γῆς καὶ
 θαλάσσης ἐστίν.

ead. l. 23. Διαπεραιώσεως) Hoc, & quae ad l. 11 h. p. & l.
 2 & 8 pag. 155 scribuntur, non habet Mf.

ead. l. 38. Μεταβληθὲν τὴν γνώμην) Μεταβληθὲν τὴν γνώμην.
 Pag. 486. l. 1. Τὸν Βρασιδαν) Deest, una cum illis, quae ad
 l. 12 h. p. & l. 3 & 5 pag. 158 annotantur.

ead. l. 5. Ὁ Βρασιδας) Hoc quoque, ut & annotationes ad
 l. 10 & 11 h. p. & l. 9 pag. 159, l. 13 pag. 160, & l. 2 pag. 161,
 a Mf. absunt. Ad ἀσφαλεῖ, quod est pag. 160 l. 12 in Thucy-
 dide, scriptum est πάρισον, qua figura delectari Thucydidem,
 etiam Dionysius Halic. observat. Deinde illa, εἰωθότες οἱ ἄν-
 θρωποι, exponuntur scholio, quod in Notis ad hunc locum
 Thucydidis descripsi.

ead. l. 18. Ἔθνος δηλονότι) Ante haec ad v. Ἄθως p. 162 l. 8
 in Thucydide, est μέρος ὃν τῆς ἀκτῆς δηλονότι. Et ad διγλώσ-
 σων l. 13, ἀντὶ τοῦ, πολυγλώσσαν.

ead. l. 20. Τὴν Τορώνην) Non est in Mf. nec haec, nec se-
 quens expositio.

ead. l. 22. Τῆς πρόσσιας) Illis, quae paulo post in Thucyd.
 leguntur, ἐτήρουν τὴν πρόσσον, adscriptum est παρεούλαττον
 τὸ τῆς παρούσιας. Et ad φρουρούς, pag. 164 l. 7, τὸ ἔξῃς, τοὺς
 φρουροὺς διέφθειραν.

ead. l. 31. Ταῖς ἡμέραις δηλονότι) Haec, & omnia, quae sequuntur, usque ad pag. 170 l. 9 ἐπισηρμένος abfunt a Mf. excepto eo, quod ad pag. 168 l. 2 legitur. Sed ad verba Thucydidis ἐλάξε τοῖς ἐν τῇ Ἀκάνθῳ παραπλήσια, adscriptum est: ἐν τῷ σ' τῶν συγγραφεῶν διάλεξις Βρασίδου πρὸς Τωροναιούς. Haec apparet ab aliquo scripta esse, qui sequebatur divisionem Historiae Thucydidis in XIII libros. Neque tamen carent errore. Nam sive auctor illius annotationis indicare voluit summam orationis Brasidae ad Toronaeos, quam hic exponit Thucydides, sive orationem eiusdem ad Acanthios, quae c. 85 huius libri legitur, debuit dicere ἐν τῷ ζ'. Illi enim, qui Historiam hanc in XIII libros partiebantur, librum septimum inchoabant ab iis, quae in principio capitis 78 huius libri scripta sunt, Βρασίδας δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν χρόνον cet. utribi monet Scholiafles.

ead. l. 35. Τοῖς προδότης) Post haec ad verba Thucydidis pag. 168 l. 8, ἡγούμενος οὐδὲν χείρους τῇ ἐκείνων φίλῃ, hoc scholion habet Mf. ἡγούμενος μὴ χείρους φανέσθαι παρ' ἡμῖν αὐτοὺς διὰ τὸ Ἀθηναίοις γεγονέναι φίλους.

Pag. 487. l. 18. Ἦγουν κατὰ τὴν π. τ. π. ρ.) Defunt, una cum iis, quae ad pag. 173 l. 3 ἔπως, leguntur.

ead. l. 32. Ἦγουν, κύριοι συμβῆναι ἀνευ τῶν πόλεων) Haec in Mf. atramento & manu recenti scripta sunt, vetusta & minio illa: ἀντὶ τοῦ αὐτοκράτορες ὄντες, ὡς κύριοι εἶναι συμβῆναι ἀνευ τῶν πόλεων αἰς ἐπὶ χροῖον.

Pag. 488. l. 4. Τῶν Πελληνῶν) Deest. Quae deinde scribit Thucydides pag. 177 l. 12 αὐτὸς δὲ ἐν κελτίῳ cet. ita exponuntur: ὁ Βρασίδας εἰς τὴν Σκιώνην ἔπλει ἐν πλοίῳ μικρῷ, προγούσης τριήρους, ἔπως εἰ μὲν αὐτὸς ἐντύχοι πολεμίῳ πλοίῳ ἢ τριήρῃ ἐπαλθούσα βοηθήσειεν αὐτῷ. εἰ δὲ ἀντίπαλος τριήρῃ ἐξεναντίας ἐπιφέροιτο, αὐτὸς ἐν τῷ κέλτῳ διασωθεῖν. ἐμελλε γὰρ ἢ τριήρῃς ἢ πολεμίῳ οὐκ ἐπὶ τὸ κελήτιον ὀρμῆσαι, ἀλλ' ἐπὶ τὴν τριήρη.

ead. l. 5. Δι' ἀτολίαν) Hoc fidei recentius & atramento scriptum erat, antiqua & minio scripta haec: οὐχ ὑπέμειναν οἰκησάντες περὶ τῆς ἐλευθερίας ἐν ἀνάγκῃ γενέσθαι. οἰκεῖν γὰρ ἀγαθὸν τὴν ἐλευθερίαν λέγει. Οἰκίσαντες vel corruptum est, vel aliquid excidit.

ead. l. 24. Ἀντὶ τοῦ) Deest & hoc & sequens scholion.

ead. l. 37. Ἦγουν, οἱ ἐμελλον ἦξιν) Haec, ut & ea, quae ad l. 14 h. pag. & ad pag. 185 l. 7, & l. 8 διὰ τὸ θεός annotantur, non habet Mf.

Pag. 489. l. 14. Ἦγουν ἔταξε) Tota haec pars huius scholii deest.

ead. l. 22. Περί τῆς δημοκρατίας φησι) Τὴν δημοκρατίαν λέγει.

ead. l. 33. Τοῦ ἐπίσται δηλονότι. Ἦγουν, ἐκφοβούσι μέλλοντας ἐπίσται) Desunt, & pro iis tantum est οἱ βάρβαροι.

ead. l. 36. Δὲς ἐμποιοῦσι) Non est in Mf. Paulo post δήλων ἀπειλῆς exponuntur ἐμφασιν καταπλήξως.

Pag. 490. l. 33. Τοῦ τόπου τοῦ Περδικκα) Abest a Mf.

Pag. 491. l. 10. Μακροτέρα ὁδῶ κατ' ἐκείνων) Ἄλλῃ μακροτέρα ὁδῶ.

ead. l. 19. Ἦγουν, δημότου ἐναντιωθέντος) Hoc scholion non habet Mf. Pro eo ἀδ κατὰ τὰ στασιωτικὰ scriptum est, κατὰ τὸ ἀντιστάζον.

ead. l. 32. Βιάσμενοι τὴν φ. ν. ἀ. πρὸς δῆλ.) Ὑπερβατόν. βιάσμενοι τ. φ. ν. ἀ. παρὰ δῆλ.

ead. l. 36. Ὁ Περδικκας δηλονότι) Ad ea, quae in Thucydide p. 198 l. 10 leguntur, ἐν δὲ πλὴν τι ποιῶν Mf. habet expositionem, quam vid. in Notis ad Thucyd.

Pag. 492. l. 4. Οὐκ ὅντος νομικοῦ) Οὐκ ὄντος νομίζεν. Et sic rursus paulo post.

ead. l. 7. Καὶ μὴ τοῖς ἐντυχούσι. Γράφεται ἐντυχούσι) Haec non sunt in Mf.

ead. l. 8. Καὶ τὰς πόλεις μὴ τοῖς τυχοῦσι πιστεῦν) Thucydides: ὥστε τῶν πόλεων ἀρχοντας καθιστάναι, καὶ μὴ τοῖς ἐντυχούσιν ἐπιτρέπειν. Hic Scholiastes ἐντυχούσι nihil aliud iubet denotare, quam τυχεῖσι. nec aliter intelligens Valla, cum Aem. Porto, quibuslibet vertit. Enenkelius, cuilibet ex vulgo. Ablancurtius vero, Graecum propius redditurus, afin d'empêcher qu'on n'y mit les premiers venus. Quam interpretationem ut meliorem ceteris habeo, ita plus aliquid dicere, quam τυχεῖσι aut cuilibet ex vulgo existimo. Ulterius progressus Winslemius hisce, neque enim gubernationem civibus in singulis civitatibus permittent, satis indicat, ἐντυχούσιν idem sibi significare visum, ac ἐνοικούσιν, h. e. τοῖς πολίταις. Sed cum aliunde haud possit forte demonstrari talis significatus verbi, nec necesse sit, contenti erimus illud ex Gallici interpretis mente sumere, ac ita breviter circumscribere: neque gubernationem eis, in quos forte primos civium, sese ad hoc offerentes in urbibus istis inciderent, permittere. Foran quoque aptius hoc modo omne illud, quod in ἐντυχούσιν emphaticum habetur, expresserimus. GRAMM.

ead. l. 10. Ἦγουν ἐγκάλλεσαντες) Deest cum omnibus, quae

in edd. leguntur usque ad pag. 201 l. 10 τοῦ γὰρ κώδωνος, exceptis expositionibus ad l. 11 h. p. & p. 200 l. 6 & 14. Praeter ea autem, quae in edd. sunt ad p. 200 l. 6, in Mf. etiam alia leguntur, quae vide in Notis ad Thucydidem.

ead. l. 19. (σῆς) Σημείωσαι ἀγῶνας μάχῃ.

ead. l. 21. Τοῦ γὰρ κώδωνος παρενχθέντος) Θουκυδίδης, τοῦ γὰρ κ. π. ἀρσενικῶς. Σοφοκλῆς, Χαλκοστόμου κ. ὡς Τυρσνικῆς, θηλυκῶς. Locus Sophoclis est in Aiaee v. 17.

ead. l. 25. Προσδεῖναι) Mf. προῖναι. E sequentibus, quae sine causa repetita sunt, liquet legendum esse προσδεῖς.

ead. l. 28. Ἡ πρόσδεσις ἐγένετο. Ὑπερβατόν) Desiunt.

ibid. Τοῦ κώδωνος (φῆσι) παρενχθέντος) Τοῦ γὰρ κώδωνος παρενχθέντος & coniunguntur cum praecedenti scholio.

In fine libri Mf. haec habet: ἀποραῦσι τινες ψυχρὰν ἀπορίαν, διὰ τοῦ Θουκυδίδης ἔχων τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς δ', ἡ συνεγράφατο ἱστορίας· ὁ δὲ Ἡρόδοτος ἔχων ἀπὸ τοῦ ἡ, εἶπε δ', ὃν ἡ λυσὶς ψυχροτέρα. ὅτι ἐπειδὴ, φασιν, ἀπὸ τοῦ ἡ ἕως τοῦ ε', δ' στοιχεῖα εἰσιν, ἀπὸ δὲ τοῦ δ' ἕως τοῦ ὁ, ὁκτώ εἰσι· τὸ πρῶτον ἐν ταῦτα τοῦ ὀνόματος γράμμα ἀριθμήσαντας καὶ τὸ ὕστερον· ἡ δὲ ἀληθεστέρα λύσις τοιαύτη, ὅτι ὁ Θουκυδίδης οὐ διεῖλεν εἰς ἱστορίας, ἀλλὰ ἃ συνεγράφατο. καὶ διῶλον ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν κριτικῶν· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν διεῖλον εἰς ὁκτὰ, οἱ δὲ εἰς ιγ', τὴν πρώτην εἰς β', καὶ τὰς ἄλλας ἑπτὰ εἰς ια'. Est hoc vere frigidum ζήτημα, & frigidior etiam illius λύσις. Quod hic scribitur Ἡρόδοτος εἶπε δ', mihi suspectum est, & Scholiastes fortassis scripserat εἶπε δ'. Quid autem in his verbis, ἀλλὰ ἃ συνεγράφατο, sit ἃ, non scio; sed sensus est idem, ac si dixisset ἀδιαίρετος.

Erat ibidem & alia annotatio his verbis: Ἰστέον ὅτι εἰς τὸ κομψὸν τῆς φράσεως Θουκυδίδης Αἰσχύλον καὶ Πίνδαρον ἐμιμύσατο. εἰς δὲ τὸ γόνιμον τῶν ἐνθυμημάτων τὸν αὐτοῦ διδάσκαλον Ἀντιφῶντα. εἰς δὲ τὴν λέξιν Πρόδικον, ὅθεν καὶ Προδίκου λέξεις ἐν τῇ κειμένῳ σημασιούμεθα. εἰς δὲ τὸ γραμικὸν τοὺς Ἰσοκρατικούς, Εὐριπίδην καὶ τοὺς ἄλλους· τοῖς γὰρ αὐτοῖς χρέονοις ἦσαν. εἰς δὲ τὴν οἰκονομίαν τὸν ποιητὴν. Haec omnia manu vetusta scripta erant.

ead. l. 31. Ἡ ἐφ' ἑνός) Abest a Mf.

ead. l. 34. Οἰονεῖ ἐχεχειρία) A. Gellius l. 1, c. 25: Graeci cessationem pugnae pactitiam ἐχεχειρίαν dixerunt, exemta una litera fonitus vastioris, & subiuncta lenioris. nam quod eo tempore non pugnetur & manus cohibeantur, ἐχεχειρίαν appellarunt. HUDS. Mf. Οἶον καὶ ἐχεχειρία. Suidas, apud quem in ἐχεχειρία haec leguntur, ἐχεχειρία τις εὔσα.

Pag. 493. l. 4. Ὄρου) Asteriscus appositus indicio est, eos, qui haec ediderunt, putasse hanc vocem corruptam esse. Si quid emendandum est, putem legendum esse Ὄρος, & designari *Orum* Grammaticum, cuius testimonium Scholiastes Thucydidis etiam alibi, & veteres Critici saepe advocant. Suidas: Ἀδραμύτειον. οὕτως Εὐπόλις, καὶ Ἀδραμυτηνός. ὁ δὲ Θουκυδίδης Ἀτραμύττειον.

ead. l. 15. Τὸ καινὸν) Desunt.

ead. l. 18. Τὸ μέρος δηλ.) Ἡ τὸν περίβολον. τὸ μέρος δηλ. Ms. Baf.

ead. l. 31. Εἰς τὴν πόλιν) Εἰς τὴν πολιτείαν.

ead. l. 33. Τῶν Λεοντίνων) Non habet Ms.

Pag. 494. l. 1. Πρασίᾱς) Πρασίας, & paulo post Βρικιννίας.

ead. l. 9. Ὠμίλησεν) Ὠμίλησεν. ἔταξε δοῦναι χρεῖματα ὑπὲρ φιλίας καὶ συμμαχίας. Posterior interpretatio aliena est ab hoc loco. Vid. ad V, 61, & VI, 62.

ead. l. 12. Σικελιώται λέγονται) Verius Ammonius in libello de similibus & differentibus vocabulis: Σικελὸς ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς Σικελίας ὢν. Σικελιώτης δὲ, ὁ Σικελὸς μὲν μὴ ὢν, τὴν δὲ χώραν αὐτὴν οἰκῶν. HUDS. Nulla est pugna inter Scholiasten & Ammonium. Barbari indigenae sunt Σικελοὶ Graeci, & alii, qui aliunde in Siciliam venerant, Σικελιώται. Eodem modo Ammonius distinguit Ἰταλοὺς & Ἰταλιώτας. Ms. in fine huius annotationis recte, οὕτω καὶ ἐπὶ Ἰταλιωτῶν καὶ Ἰταλῶν.

ead. l. 14. Συνήσαν) Συνήρσαν Cass. Συνήσαν, εἰρήνην ἐποίουν Ms. Baf.

ead. l. 22. Ἀντὶ τοῦ) Deest.

ead. l. 25. Τῇ ἀργύρῳ) Τῇ ἀργύρῳτι.

ead. l. 31. Ἀναλογίστως) Ἀλογίστως.

Pag. 495. l. 9. Συγκλυδὼν) Ἐπηλύδων.

ead. l. 11. Ἡ ἀνευ προόψεως. ἤγουν οὕτως — τὸ καταφρονήσεως τοῦ ὄντος) Omnia absunt a Ms.

ead. l. 18. Ὄετο) Deest.

ead. l. 30. Ἀτολμίαν παράσχη. ὑμῖν δειλάνοι) Ἀτολμίαν. Δειλίαν.

ead. l. 38. Ἀρμωτομένου) Ἀρμωτόμενος.

Pag. 496. l. 1. Παρέχει) Hoc inter versus recenti manu scriptum erat. Κλέμματα, quod l. praecedenti dicit Thucydides, exponitur στρατηγήματα.

ead. l. 3. Ἀπαράσκευοι εἶναι) Ἀπαράσκευοι εἰσίν.

ead. l. 4. Πρὸ τοῦ οὖν ταχθῆναι) Πρὸ τοῦ συνταχθῆναι.

ead. l. 9. Φαίνονται) Deest.

ead. l. 10. "Ομηρος) Iliad. ε', v. 531.

ead. l. 37. Περιττός ὁ καὶ) Suspicor, annotatiunculam non respicere verba, quibus adscripta est, sed suo loco motam, retrahi debere ad antecedentia haec καὶ δις ἢ τρίς προσβαλόντα. Hic enim poterat ratione quadam (quamvis & isto loco fallente) cogitare Grammaticus de superflua praepositione καὶ, cum ne species quidem πλεονασμοῦ in verbis, quae vulgo indicantur. GRAMM. Recte Grammius. Mf. περιττός ὁ καὶ σύνδεσμος. Hoc manus vetus nota quadam apposita ad καὶ δις retulerat. Eam deinde recentior cancellaverat, & ad alterum καὶ, cui in edd. haec annotatio adscribitur, appofuerat. Add. H. Stephanum ad Scripta de Dial. pag. 33.

Pag. 497. l. 30. Οἱ δ' αὖ λακ.) Ad haec Mf. Basf. ἀπὸ κοινοῦ εἶχον τὴν γνώμην πρὸς τὴν εἰρήνην ρηθέν. Mox ad ξυνέβαινε in Thucyd. p. 227 l. 4 idem habet: ἐνταῦθα ἡ ἀπόδοσις τῆς ὕλης ἑννοίας ἀπὸ τοῦ, πρὸς τὴν εἰρήνην μάλλον τὴν γνώμην εἶχον.

ead. l. 35. Μήπως αὐτομολήσωσιν) Ἡ δὲ ἔννοια, μήπως αὐτομ.

Pag. 498. l. 3. Μετὰ σπουδῶν ποιῆσθαι) Μετὰ σπ. ποιῆσαι.

ead. l. 13. Ἦτοι προσδεχομένους, δηλονότι τὴν εἰρήνην) Προσδεχομένους. λείπει τὴν εἰρήνην.

ead. l. 15. Προσδεχομένους) Thucydides: ἀπιστότερος διαβάλλων. Scholiastes: διαβάλλων) προσδεχομένους, λείπει τὴν εἰρήνην. Loquitur auctor de Cleone, quod paci ideo adversaretur, quod putaret in illa flagitia sua manifestiora fore, suamque imminutum iri auctoritatem in obtrectando. An igitur legerat Scholiastes in suo Thucydidis exemplari διαβάλλων προσδεχομένους; ita quodammodo videtur. cur enim ellipsin indicaret suppleretque hic non auctoris, sed suae locutionis? nisi recentior fortasse Grammaticus antiquioris glossam suppleverit. Sed rem ipsam inspiciamus. Sane qui ad τὸ διαβάλλειν intelligi debet accusativus, non tam erit τοὺς προσδεχομένους τὴν εἰρήνην, quam potius in genere quosvis τοῖς πράγμασι προστώτας καὶ τοὺς στρατηγούς. Hos enim bello durante, impune insectari promptum erat Cleoni, & nunquam deficere poterat occasio obtrectandi, prono scilicet ad credenda quaevis eius generis Atheniensium vulgo: πολέμου γὰρ καθεστῶτες, αἰεὶ ἀνάγκη ἐῖναι τοὺς προὔχοντας ἀπὸ τῶν συμφορῶν διαβάλλεσθαι, dicit, ex sententia Plistoanactis Noster c. 17. Talis etiam describitur character Cleonis lib. 4, c. 28. At restituta pace cessatura haec omnia esse prospiciebat facile ἀνὴρ κακουργός. GRAMM. Mf. non habet hoc scholion. Et apertum est temere repetitum esse ex iis, quae ad l. 5 anno-

tata sunt. Non raro eandem expositionem bis aliis atque aliis locis scriptam inveni, primum a vetustiore, deinde a recentiore librario, qui scholia ex aliis Codicibus suppleverat, nec statim animadverterat, quaedam iam adscripta esse.

ead. l. 20. Ἦγουν ὑβριζόμενος) Deest Cass. In Reg. ad ὑβριζόμενος haec manu vetusta scripta sunt: Πλειστοάναξ ὁ Πανσθενίου βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, ὃς φεύγων κάθodon εὔρετο. ἔφηνγε δὲ, διὰ τὸ ποτὲ πρότερον δόξαι δῶρα παρ' Ἀθηναίων λαβὼν ἀταχωρῆσαι τῆς Ἀττικῆς. In Thucydide est ἐκ τῆς Ἀττικῆς.

ead. l. 23. Ἦγουν, τὴν προαγορεύουσιν ἐκ μαντείας) Non est in Cass. nec quae ad l. 4, & 5 ἀναφέρειν, & ad l. 13 annotantur.

ead. l. 37. Οἱ μὲν τὴν δόκησιν) Lulisse operam prolixiore hac annotatione Scholiastes censendus, cum hodierna lectio δοκοῦσαν pro δόκησιν, sensum loci ponere extra dubium videatur. Insolens enim nimis, dura atque infuavis foret locutio, διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτὲ μετὰ δῶρων δόκησιν ἀναχωρῆσαι. GRAMM.

Pag. 499. l. 2. Μᾶλλον) Abest.

ead. l. 4. Ἦν οὕτω νοῦται) Ἰνα ᾗ.

ead. l. 7. Ἐν Λυκαίῳ) Ἐν Λυκαίῳ e Thucydide scribebat Aem. Portus.

ead. l. 9. Ἐτι ἐνδὲ δέοντι) Amplectamur potius emendationem Fr. Porti ἔπει legentis pro ἐτι, quam & ex duobus Codic. Mss. Anglicis confirmatam dedit Oxoniensis editor, & nos damus ex Hafnienfi Rostgaardiano. GRAMM.

ibid. Τοῦτο συντακτέον τῷ χρόνῳ. Ἦγουν μετὰ τὸν χρόνον τῆς προρρήσεως τῆς μαντ. προτρέχει τοὺς Λακ. (Τοῦτο συντακτέον τῷ χρόνῳ δὲ προτρέχει τοὺς Λακεδαιμονίους. Non necessaria sunt, quae in edd. interponuntur. Sententia est, illa τῷ χρόνῳ δὲ προτρέχει τοὺς Λακεδαιμονίους φεύγοντα αὐτὸν ἐς Λύκαιον ἔπει ἐνδὲ δέοντι εἰκοστῷ καταγαγεῖν, & cetera, quae in Thucydide inter Λύκαιον & ἔπει sunt, διὰ μέσου poni.

ead. l. 14. Μὴ ἂν αὐτὸς παρέξων) Μὴ ἂν αὐτὸς παρέξεν. Sic Thucydides in infinitivo, ἀνεπίληπτος εἶναι, non ἐσόμενος.

ead. l. 25. Αὐτοτελεῖς αὐτοὺς, καὶ μὴ ἄλλοις συντελοῦντας) Αὐτοτελεῖς αὐτοὺς, καὶ μὴ ἄλλῳ συντελοῦντας. tocens manus super ἄλλῳ scripserat ἄλλοις. Sed haec non ad verba τὴν Νίσαιαν, verum ad αὐτοτελεῖς, quod pag. 232 l. 14 in Thucyd. legitur, pertinent. Vide ibi.

ead. l. 27. Ἦγουν, τοῖς καθ' αὐτοὺς νόμοις χρημένοισι) Defunt:

ead. l. 29. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔχειν αὐτοτελεῖς) Παρ' αὐτοῖς δίκας διδόντες καὶ λαμβάνοντες, καὶ μὴ ὑπ' ἄλλων κρινόμενοι. ἄ-

πρὸ κοινοῦ τὸ ἔχειν ὑποτελεῖς. Cetera post αὐτοτελεῖς desunt. In omnibus, quas vidi, edd. nec minus in Mf. hic perturbatus est ordo scholiorum, qui ita restitui debet. Thucyd. p. 232 l. 1. Τὴν Νίσαιαν) Ἀπὸ κοινοῦ, τὸ ἔχειν. lin. 11 & 14, ut in edd. ibid. Καὶ αὐτοτελεῖς) αὐτοτελεῖς αὐτοὺς, καὶ μὴ ἄλλοις συντελοῦντας. ibid. Καὶ αὐτοδίκους) αὐτόδικοι ἄνθρωποι, οἱ ἐν αὐτοῖς τὴν διαφορὰν δίκη λύοντες, καὶ μὴ μεταγόντες αὐτὴν εἰς ὑπερρίους ἀνθρώπους.

Pag. 500. l. 10. Περιελθουσῶν) Πρὸς ἀκρίβειαν. προσελθουσῶν. ead. l. 11. Ἦγουν, ἀκριβὲς ἢ ἀλήθειά ἐστιν) Absunt a Mf. Sed puto ad ἀκριβὲς annotatum fuisse, quod paulo ante ad παρελθουσῶν legebatur.

ead. l. 21. Τὸ αἴτιον τοῦτ' ἐστὶ τοῦ τὸν Θουκυδίδην) Αἰτία δὲ τούτου ἐστὶ τοῦ καὶ τὸν Θουκυδίδην.

ead. l. 36. Οἱ Λακεδαιμόνιοι) Deest.

Pag. 501. l. 16. Τὴν ἐπαλθουσάν πόλιν) Ita καταλύειν esset evertere. Sed non puto hanc sententiam esse, & potius cum interpretibus supplendum τὸν πόλεμον; ut infra cap. 47 in foedere inter Athenienses, Argivos, Mantineneses, & Eleos: καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν μηδεμιά τῶν πόλεων, ἢν μὴ ἀπάσαις δοκῇ. Neque tamen alibi apud Thucydidem hac significatione καταλύειν sine accusativo πόλεμον positum inveni. Stephanus hic annotat, Scholiasten verbum καταλύειν aliter accepisse, quam Vallam, & de hoc loco aliquid dicturus fuerat, si ultra librum secundum annotationes produxisset.

ead. l. 19. Ἦγουν τὸ πλῆθος τῶν δούλων) Non est in Mf.

ead. l. 23. Ὡν μετεῖχον καὶ οἱ σύμμαχοι) Et hoc deest, & sequens scholion.

Pag. 502. l. 5. Προλεγόμενον) Λεγόμενον.

ead. l. 15. Μετὰ τοῦ πολέμου κατέστη) Defideratur una cum scholio sequenti.

ead. l. 30. Οἱ συντεταγμένοι τοῖς Ἀργείοις, ἤγουν συνθέμενοι) Οἱ συνθέμενοι τοῖς Ἀργείοις.

Pag. 503. l. 7. Τοὺς καρποὺς καὶ τὰς προσόδους λαβόντες) Huc respicere potuit Suidas: ἐκκαρπώσασθαι προσόδους μεγάλας λαβόντες.

ead. l. 30. Ἦγουν ἡτιῶντο) Hoc inter versus scriptum erat super εἰ Ἀργείοις. Significare voluit scriba, repetendum esse e praecedentibus ἡτιῶντο.

Pag. 504. l. 5. Τοῖς ἐπὶ Θράκης) Additum est, ἀπὸ τοῦ, ἄλλους ὅρκους quo exponitur ἰδίᾳ.

ead. l. 26. Τῆς δίκης δηλονότι) Deest.

Pag. 505. l. 12. Οἱ Μαντινεῖς) Οἱ Μαντινεῖς, οἱ Παρράσιος; ἤτοι τοὺς Παρράσιους, οἱ ἦσαν ἐν Κυψέλῳ. Mf. Baf.

ead. l. 32. Τοῦ λῦσαι τὰς σπονδὰς) Haec manu vetusta ad verbum γιγνώσκειν adscribebantur; cetera, quae ibi leguntur, recenti inter versus.

ead. l. 36. Οὐκ ἔστιν ἀκατάλληλον) Οὐκ ἔστι κατὰλληλον coniiicit H. Stephanus in Proparascue pag. 16 & 18. Sic Mf.

Pag. 506. l. 1. Τὸ μὲν Πάνακτον ἐ. Β. οὕτω ποιῆσαι) Τὸ μέντοι Πάνακτον ἐ. Β. οὕτως ποιῆσαι.

ead. l. 7. Φησὶ δηλονότι) Defunt. Stephanus in Proparascue dicit, Scholiaffen ad nauseam usque uti τῷ δηλονότι. A Mf. quamplurimis locis abest, ut & φησί.

ead. l. 12. Γράφεται παρακινούντες) In Mf. tantum παρακινούντες inter versus recenti manu super προκαλούμενοι scriptum erat; pro interpretatione scilicet τοῦ προκαλούμενοι, ut multa alia.

ead. l. 30. Ἄλλ' ἐλπίζοντες. ἤτοι φροντ.) Ἄρτι τοῦ, ἐλπίζοντες. Pro διανοία ἐπηρμένη puto legendum διανοία ἐπηρμένοι.

Pag. 507. l. 12. Πιστοὶ ἦσαν πείθοιτες) Πιστοὶ sine dubio corruptum est. Non invenio nunc, quod in locum illius substitui possit, nisi forte πολλοί.

ead. l. 13. Τὸ γένος τῶν τοῦ Ἀλκιβιάδου προγόνων) Haec deinde ad voc. πάππου annotantur.

ead. l. 15. Αὐθὶς τε ὁ Ἀλκιβιάδης) Αὐθὶς δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης.

ead. l. 30. Γράφεται ἀποστῆ) Etiam si utraque ferri potest lectio, ἀποστῆ vel ἀπωσδῆ, & commodè, utramvis elegeris, hic exponi, non dubito tamen, quin qui verba totius loci, altius paulo repetiti, accuratius expendant, ἀπωσδῆ alteri anteponan. L. Valla nobiscum facit, vertens, ne Argivorum societas respueretur: quam interpretationem retinere placuit H. Stephano & Ae. Porto. Sed ἀποστῆ exprimit Enenckelius: ne Argiva ad irritum caderet societas, pag. 242. GRAMM. Mf. hoc non habet.

Pag. 508. l. 6. Γράφεται, ὥσπερ γ' αὐτοὺς) Ignorat Mf.

ead. l. 7. Τὸ ἐπὶ Ἀθηναίους cet.) Haec quoque defunt.

ead. l. 14. Οἱ ἐπιδημιούντες ἄρχοντες) Mf. ita: ἐν Ἀθήναις ἡ βουλὴ, αἱ ἐνδημοὶ ἄρχαι, οἱ Πρωτάνεις. ἐν Ἀργεὶ ἡ βουλὴ, οἱ ἐγδοήκοντα, αἱ ἄρτυναι. ἐν Μαντινείᾳ οἱ δημιουργοὶ, ἡ βουλὴ, αἱ ἄλλαι ἄρχαι, οἱ Θεωροὶ, οἱ πολέμαρχοι. ἐν Ἠλίδι οἱ δημιουργοὶ, οἱ τὰ τέλη ἔχοντες, οἱ ἔξακρόσιοι, οἱ Θεσμοφύλακες.

ead. l. 22. Γράφεται, ἦν ἕκτω Ὀλυμπικῷ) Defunt.

Pag. 509. l. 8. Βεβαιότερους ἐποίησεν) Βεβαιότερον ἐποίησεν.

ead. l. 9. Μετὰ βοηθείας δραμόντες) Sic rursus l. 28 ἐβοήθησαν exponit μετὰ βοηθείας ἦλθον. Sed hoc & hic & ibi a Mf. abest. Et rectius dixisset μετὰ βοῆς δραμόντες, & μετὰ βοῆς ἦλθον ut II, 4, βοηθήσαντες, μετὰ βοῆς συνδραμόντες. Monet etiam supra alicubi Stephanus.

ead. l. 24. Γράφεται ὁμολογεῖν) Deest.

Pag. 510. l. 13. Τοῖς ἰδίῳις συμμιῖξαι συμμαχίαν, τότε καὶ αὐτοὶ ἐστράτευσαν) Τοῖς ἰδίῳις συμμιῖξαι συμμαχοῖς, τ. κ. α. ἐξεστράτευσαν.

Pag. 511. l. 6. Προσθεῖσθαι) Ad ἔχοντες, quod paulo post in Thucydide legitur, adscriptum erat, σημειῶσαι τὴν σύνταξιν nempe τὸ στρατόπεδον ἔχοντες ἀνεχώρουν καὶ διελύθησαν.

ead. l. 12. Παρ' Ὀμήρῳ) Iliad. β, v. 605. Vide supra p. 440.

ead. l. 16. Ἡμέλων τῶν κατὰ τὴν πόλιν πραγμάτων) Haec non est sententia verborum Thucydidis, quam recte expresse-
runt interpretes. Nec Mf. hanc expositionem habet. Auctorem illius deceptum credo alia significatione τοῦ ἐνδύναμι προ cedere, remisse agere. Sed Thucydides saepe ἐνδύναμι urbem dicit pro tradere, etiam per proditionem.

ead. l. 28. Γράφεται καὶ ὡς οὕτω) Absunt a Mf. ut & mox γράφεται ἐς Ὀρίσειον.

Pag. 512. l. 8. Διὰ τὴν ἐξ Ἀργεῶς δηλονότι ἀναχώρησιν ἐν αἰτίᾳ γενομένην) Διὰ τὴν ἐ. Ἀ. ἀναχώρησιν ἐν αἰτίᾳ γενομένην. Hoc praefero vulgatae scripturae. Ἐν αἰτίᾳ εἶναι & αἰτίαν ἔχειν infinitis locis dicitur homo, qui in culpa est.

ead. l. 11. Ἀπὸ τοῦ) Non habet Mf. hoc scholion.

ead. l. 21. Ἐπὶ τῶν ὀπλιζομένων) Ἐπὶ τῶν πλοῖζομένων. Vide ad Thucydidem.

ead. l. 33. Ὅρα τὴν τάξιν τῆς ἀρχῆς. πρῶτος) Desunt, & deinde omnia nomina numeri, δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, ἕκτος.

ead. l. 36. Διὰ τούτων χωροῦσι) Διὰ τοῦτο χωροῦσι.

Pag. 513. l. 17. Ὁ δὲ λόχος τούτων τετραπλάσιον, γίνεταί ἀνδρῶν πεντακοσίων καὶ δυοκαίδεκα) Ὁ δὲ λόχος τούτων τετραπλάσιον (voluit τετραπλάσιον) γίνεταί ἀνδρες πεντακαὶ β. Call. Τετραπλάσιος Mf. Basf.

ead. l. 19. Λόχοι, ἀνδρες) Ante ἀνδρες aliquid scriptum fuerat, sed vetustate ita detritum, ut legi non posset.

ead. l. 20. Μετὰ τῶν ἑξακοσίων Σκιριτῶν γίνονται ἀνδρες εἰ πάντες Λακεδαιμονίων) Μετὰ τῶν Σκιριτῶν χ' γίνονται ἀνδρες τῶν Λακεδαιμονίων. Plerique alii numeri quoque non integris

vocabulis, sed literis, notis numerorum, scripti erant. Numerum militum in singulis λόχοις varie ab antiquis tradi, docet Spanhemius ad Iuliani Oration. I, p. 236.

ead. l. 21. Τετρακισχίλιοι ἑκατὸν ὀγδοηκοντατέσσαρες) Χίλιοι σ. Mf. Baf.

ead. l. 23. Πρωτοστάτας) Προστάτας Mf. Baf.

ead. l. 27. Καὶ γίνονται τῶν ζ' λόχων ἐναμοτίαι ριβ.) Καὶ γ' τῶν κ' πεντηκοστῶν ε. ριβ. Res eodem redit. Sed non videtur debuisse redire ad λόχους, cum proxime praecedat ἐκάστη πεντηκοστή.

Pag. 514. l. 6. Ἡ γράφειν προτρεπτικά) In his nullus sensus est Mf. ἢν δὲ προτρεπτικά.

ead. l. 7. Ἐμβατήρια) Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 2, c. 11. HUDS.

ead. l. 8. Μεμῆσθαι ἃ μεμαθ.) Μεμῆσθαι ὧν μεμαθήκεσαν.

ead. l. 11. Ἐκ πολλοῦ γηγονίας) Additur, ἢ ὑπὸ τῶν καλῶν (fortassis καλῶς) ῥηθέντων λόγων.

ead. l. 11. Ἐκ τοῦ ἀπάγειν. ἀποστέλλειν) Ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν καὶ ἀποστέλλειν.

ead. l. 23. Τῷ πεπικνῶσθαι ὑπ' ἀλλήλων πεφράχθαι) Τῷ πεπικνῶσθαι καὶ ὑπ' ἄλλ. πεφρ.

ead. l. 28. Τὸ μέσον κενόν) Τὸ ἐν μέσῳ κενόν.

Pag. 515. l. 6. Πεντελόχοις) Πεντελόχοις. ὡς ἀρχιλόχοις.

ead. l. 15. Ἀποβῆναι) Vix credo, ἀποβῆναι dici ea significatione, quam hic locus postulat, in quo apertum est ἀπογενέσθαι pro mori, vel, ut hic interpres, pro desiderari, poni. Itaque pro ἀποβῆναι puto scribendum ἀποθανεῖν. Thucydides paulo post, ἐλέγοντο δὲ περὶ τριακασίους ἀποθανεῖν. Suidas: ἀπογενέτο. ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης. Ἐτ' ἀπογενέσθαι ἢ ὑστερεῖσθαι σημαίνει, ἢ ἀποθανεῖν. ἀμφω Θουκυδίδης. Pro mori, etiam II, 34 & 51 ἀπογενέσθαι dicit Thucydides.

ead. l. 22. Φίλοι) Φίλοι.

ead. l. 30. Αὐτῆς τῆς γῆς) Αὐτοῖς τῆς γῆς.

ead. l. 31. Στέλλειν) Στέλλειν. τέλος τῆς δαριστὶ ὁμιλίας.

ead. l. 34. Διατιθέμενοι, οἰκονομοῦντες) Διοικονομοῦντες.

Pag. 516. l. 3. Ἀρμοζόντως) Deest.

ead. l. 5. Τοῖς ἐναντίοις ὀλιγαρχ.) Τοῖς ἐν αὐτοῖς ὀλιγαρχοῦσι.

ead. l. 20. Τῶν εἰσαγωγίων ἢ τῆς θαλάσσης αὐτοὺς ἀπέκλεισαν) Τῶν εἰσαγωγίων τῆς θαλ. ἀ. ἀπ. Mf. Pro αὐτοὺς in marg. ed. Wechel. scripta est coniectura Porti αὐτῆς errore operarum, opinor, pro αὐτόν.

ead. l. 24. Γράφεται, μεθ' ἑτέρων) Deest.

ead. l. 35. Ἐκαστον γὰρ ὃ λέγομεν δοκιμάζοντες) Ἐκαστον γὰρ ὃν λέγομεν δοκιμ.

ead. l. 36. Πρὸς τὸ μὴ δοκοῦν ἐπιτηδεύεις ἔχειν ἀποκρίνεται) Πρὸς τὸ μ. δ. ἐπ. ἔχειν ὑποκρούετε. Non sine ratione suspicari quis possit, pro hoc substitutum verbum usitatius ἀποκρίνεται. ὑποκρούειν ea significatione, quam hic locus postulat, non raro apud Aristophanem legitur.

Pag. 517. l. 1. Ἐτόλμῃσε συνθεῖναι) Ἐτόλμῃσε συνθεῖναι, ἐπεὶ δὲ ἐργάζεται τὴν ἀσάφειαν μάλιστα διὰ τὸ δύσκριτον τοῦ παρ' ἑκατέρων λόγου, διαιρετέον κατὰ πρόσωπα τὴν ῥήσιν.

ead. l. 3. Βούλεται. τοῦτ' ἐστὶ σκοπὸς τῆς εἰς Ἕλληνας προσηγωγῆς) Deest & hoc & sequens scholion. Ἕλληνας hic plane locum habere non potest. Non enim hos, sed τοὺς ἐλγόντες dicit Thucydides.

ead. l. 14. Καθ' αὐτῶν) Καθ' ἑαυτῶν.

ead. l. 22. Τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ εἶπερ) Διαζευκτικὸς σύνδεσμος. Et mox ad verba ἢ ἐκ τῶν παρόντων, ἀντὶ τοῦ ἢ περ.

ead. l. 23. Καὶ ἐπινοοῦντας) Καὶ ὑπονοοῦντας.

ead. l. 24. Καὶ οὐ συγγινώσκει) Καὶ συγγινώσκει.

ead. l. 25. Λέξων ἐνπρεπῶν) Additum erat: Τὸ ἐξῆς. ἡμεῖς τοῖνον οὔτε λόγων μῆκος ἀπιστον παρέξομεν. Nec multo post ad verba οὐθ' ὑμᾶς ἀξιούμεν τὸ ἐξῆς, οὔτε ἀξιούμεν οἰεσθαι λέγοντας ὑμᾶς πείσεις ἡμᾶς. Et ad διαπράσσεσθαι ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀξιούμεν.

ead. l. 32. Ἡμῖν προσήκειν) Ὑμῖν προσήκειν. Vide annotata ad Thucydidem.

ead. l. 38. Παράδειγμα πάντως τοῖς ἄλλοις) Deest, ut & paulo post verba καὶ αὐτοὶ τοὺς. Ad τὸ κοινὸν ἀγαθόν, l. 11 in Thucyd. adscripta est expositio, τὴν ἐλευθερίαν οὕτω φησί.

Pag. 518. l. 8. Οὗτοι γὰρ οὐκ εἰσὶν) Οὗτοι γὰρ, ἅτε οὐκ εἰσὶν.

ead. l. 11. Τοῦ πολέμου δηλονότι) Scholiastes cepit: τῶν ἀρχόντων eo sensu, ut sit eorum, qui bellum inceperint. Verum nihil certius, quam denotari hic τοὺς ἀρχόντας, qui aliis imperant, quod & interpretes viderunt Latini & vernaculi. GRAMM. Τοῦ πολέμου. Ἀθηναῖοι γὰρ πρεσβεύουσι. Ms.

ead. l. 15. Οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι πρεσβεύουσι) Deest.

ead. l. 18. Χρήσιμος ὥσπερ ὑμῖν) Χρήσιμὸν ἐστὶν ὥσπερ ὑμῖν. Et mox τὸ δουλεύσαι.

ead. l. 20. Εἰ μὴ διαφθείραμεν ὑμᾶς, ἔξομεν ὑμῖν εἰς δέον χρῆσθαι) Μὴ διαφθείραντες ὑμᾶς ἢ. ὤ. ὃ. δ. χρῆσθαι, καὶ γίνεταί κέρδος ἡμῖν ἢ ὑμετέρα σωτηρία.

Pag. 519. l. 7. Καταστρέφειν) Καταδουλοῦναι Mf. Baf.
ead. l. 31. Τῇ ἀνάγκῃ τῆς ἀρχῆς. ἤγουν τῇ δουλείᾳ) Deest.

Pag. 520. l. 2. Οὐ γὰρ περὶ ἀρετῆς ἀγωνίζεσθε. καὶ γὰρ ἐλάσσονες ἡμῖν ὄντες αἰσχρὸν ἠγήσασθε) Γὰρ ἐλάσσονες absunt Mf. Fortassis οὐ γὰρ περὶ ἀρετῆς ἀγωνίζεσθε ἡμῖν, καὶ ἐλάσσονες ὄντες αἰσχρὸν ἠγήσασθε pro οὐκ αἰσχρὸν, ut οὐκ repetatur e superioribus. Mñ, quod in Thucydide ante αἰσχρὴν ὄφλειν est, exponebatur ὅστε.

ead. l. 7. Προσέχετε δὲ, καὶ τοῦτο γινῃ.) Προσέτι δὲ κ. τ. γ.

ead. l. 11. Αὐτὸ μόνον παρηγοροῦσιν) Sensus apertus est, sed verba corrupta: quae probabiliter emendare non possum.

ead. l. 21. Ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καταφεύγουσι, μαντικὴν τε καὶ χρησμὸν δηλαδὴ) Ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται (& alio loco καταφεύγουσι) μαντικὴν τε καὶ χρησμούς.

ead. l. 22. Καὶ ὅσα τοιαῦτα λυμαινέται ἀνθρώπους ἐν ἐλπίδι ποιοῦντες) Καὶ ὁ. τ. μετ' ἐλπίδων λυμ. ἁ. ἐ. ἐ. ποιοῦντας.

ead. l. 28. Τὸ δὲ ἐπὶ ῥοπῆς, καθὰ καὶ τὸ προτεθὲν Ὀμηρικὸν δηλονότι, ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς. τουτέστι) Τὸ δὲ ἐπὶ ῥοπῆς, τουτέστι. Homeri verba alio loco scripta erant, ita, Ὀμηρος, ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς. Sunt Iliad. κ', v. 173. Ῥοπῆς exponebatur κινήσεως.

Pag. 521. l. 1. Ἦγουν ἀντιστάμεθα) Deest.

ead. l. 21. Τὰ πλείστα μετ' ἀρετῆς πράττουσι) Ad ἀρετῇ, quod est in Thucydide pag. 346 l. 5, adscriptum erat scholion εὐταξία.

Pag. 522. l. 5. Διὰ συγγένειαν) Apparet, hic deesse quaedam, quibus exponebantur verba Thucydidis πιστότεροι ἐτέρων ἰσμέν.

Pag. 523. l. 3. Ἀντὶ τοῦ, ἀνόητους αὐτοὺς συνέβη νομίζεσθαι) Μετὰ τοῦ ἀνόητους αὐτοὺς νομίζεσθαι.

ead. l. 28. Καὶ ἔρυμα ἔχοντες) Addita erat & alia expositio, ἐπιτρέψαντες παραβόλους.

Pag. 524. l. 1. Ἐν εἴκοσι σταδίοις) γράφεται) Haec non habet Mf.

ead. l. 11. Περὶ τὸ Λιλύβαιον καὶ ἀκρότερον τῆς νήσου) Περὶ τὸ Λιλύβαιον, ἀκρωτήριον τῆς νήσου.

ead. l. 13. Διέβησαν οἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας δηλονότι) Διέβησαν οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας Σικελοὶ δηλονότι.

ead. l. 14. Ἀντὶ τοῦ ἀποτεῖχ.) Totum scholion deest.

ead. l. 19. Τοῖς μεσημβρινοῖς τῆς Σικελίας) Deest aliquid post Σικελίας, forte quod significaret, haud procul aberant, vel oppositi erant. Cluver. Sicil. p. 42. HUDS.

ead. l. 21. Καὶ Κορίνθιοι εἰσι) Κορίνθιοι εἰσι.

ead. l. 24. Ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Σικελία, ἔξω πόλεις) Ἐκαλεῖτο δὲ ἡ ἐν τῇ Σικελίᾳ ἔξω πόλεις. Puto insuper legendum ἡ ἔξω πόλεις.

ead. l. 32. Εὐβοίας) Paulo post, ubi de ratione nominis Zancles agit Thucydides, annotatum erat, σημειῶσαι ὅτι τὸ δρέπανον ζάγκλον οἱ Σικελοὶ καλοῦσι.

Pag. 525. l. 5. Οἱ Χαλκιδεῖς) Post haec ad verba Thucydidis ἀσκήμου ἀργυρίου scriptum erat, σημείον μὴ ἔχοντος, ἀλλὰ μαζία τινά. Eadem leguntur ad II, 13. Vide du Cange Glossar. Graec.

ead. l. 7. Ψευδῇ μὲν, ἱκανὰ δὲ) Ψ. μ. πιθανὰ δέ. & ad ἐπαγωγὰ alio loco ἐφελκυστικά.

ead. l. 11. Ἡ μάλα τοι μεγάλων) Ἡ ῥα νύ τοι μεγάλων Ms. ut in Homero Iliad. κ', v. 401.

ead. l. 28. Ἡμᾶς δηλονότι) Deest una cum duobus sequentibus scholiis.

ead. l. 38. Αὐτὸν διαβάλλειν) Ἐαυτὸν διαβάλλειν.

Pag. 527. l. 16. Δηλονότι τῶν πολεμίων) Verba Niciae sunt in concione ad Athenienses: χρὴ δὲ μὴ πρὸς τὰς τύχας τῶν ἐναντίων ἐπαίρεσθαι, ἀλλὰ τὰς διανοίας κρατήσαντας, παρρῆιν. Ibi Scholiastes: ἀλλὰ τὰς διανοίας, δηλονότι τῶν πολεμίων. Non potest negari quidem, quin sententiam aliquo modo ferendam, multo minus absurdam, pariat expositio fundamentum isto nixa. Talis est Acacii Enenckelii: *verum non in adversa hostium fortuna tollere animos oportet: sed si consiliis superemus ipsos, ibi spiritus gerere decet*. Is certe Scholiastae opinionem secutus, istam textui impressit emphasin, quam, si Graeca tantisper seposueris, non incongruam neque inelegantem dixeris. An vero & eadem prorsus auctor noster cogitaverit, dubitare licet. Scopus Niciae tantummodo, ut iniecto civibus suis ex Spartanorum vicinia, quantumvis victorum nuper, metu aliquo, dissuadeat longinquam expeditionem, quam in insulam longe diffiram Athenienses meditabantur: hortatur igitur eos, ne propter adversam Lacedaemoniorum fortunam effrentur animo, sed ut moderate sentiant potius, cohibeant cogitationes & vana consilia de imperio latius proferendo, recte scilicet facturi, si affectus suos atque spiritus reprimendo, gaudeant acquisitis, & fiduciam virum suarum potius & prudentiae, quam insolentiam ex secundis rebus ostentent. Hoc enim illud est, quod appellat noster, τὰς διανοίας κρατήσαντας, παρρῆιν. Dico διανοίας, non quidem τῶν πολεμίων, sed τὰς αὐτῶν. Atque hoc vocabulo proprie tales cogitatio-

res & consilia, quae ex cupiditate, superbia, ambitione, & istiusmodi affectibus oriuntur, denotare consueverunt. Κρατεῖν autem & κατέχειν tales dicitur, qui imperat iis, continendo scilicet & reprimendo. Thucydides lib. 1: καὶ κατέχειν τὴν διάνοιαν οὐκ ἐδύνατο. Additur his θαρρῆειν verbum fortitudini proprium, ac timiditati aequae, & insolenti temeritati oppositum, quo ianuatur orator, haud se omnem opinionem potentiae atque virium animis civium suorum evellendam cupere; perquam sapienter sane: nempe quibus τὸ ἐπαίρεσθαι & ὑπερφορεῖν dissuadet maxime, iisdem τὸ θαρρῆειν, ne virium & magnanimitatis suae obliviscantur, cum continentia tamen & consiliorum maturitate coniunctum commendare vult. GRAMM.

ead. l. 25. Τοῖς Ἑγεσταίοις τὸ καλῶς πρόσκειται cet.) Τὸ καλῶς πρόσκειται διὰ τὸ μὴ τεφοῦσθαι ψευδόμενον. Paulo inferius ad χάριν μὴ ἄξιαν εἶδέναι in Thucydide, adscribatur, Ὅμηρος, οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθεν. Ex Odyss. δ', v. 695.

ead. l. 27. Διὰ τὸν στρατηγὸν Ἀλκιβ.) Haec bis erant scripta, primum minio & vetusta manu, quae scripsit ταῦτα δ. τ. συστρατηγὸν Ἀλκιβ. deinde recentior atramento expresserat id, quod est in edd.

ead. l. 30. Ἀλαζονεύσθαι) Ἐναλαζονεύσθαι.

ead. l. 33. Ὅμηρος) Iliad. α', v. 156.

ead. l. 36. Δευτέρας ψήφους τίθει) Male exponit ἐπιψήφισε per δευτέρας ψήφους τίθει, cum hoc sit ἀναψήφισεν. HUDS. Vide Notas ad Thucydidem. A Mf. abest haec annotatio.

Pag. 528. l. 14. Ἦτοι ἐν τῷ διαπρέλαι ἐμὲ τῇ Ὁ. δ.) Διαπρέλαιος ἐμοῦ ἐν τῇ Ὁ. δ.

ead. l. 18. Ἀναλώσιμα) Ἀναλώμασι. & paulo ante ad φθονεῖται) Σοφοκλῆς, πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα ὁ φθόνος ἔρπει.

ead. l. 21. Οὐκ ἄχρηστος μου ἐστὶν ἡ ἀγνοία) Οὐκ ἄχρηστος ἐστὶ μου ἡ ἀνοία. De hoc dictum est ad Thucydidem.

ead. l. 23. Εὐπραγοῦντα) Mox ad verba Thucydidis οὐ προσαγορευόμεθα annotatum erat: ἀντὶ τοῦ ὑπερορώμεθα τέθηκεν. ἐπεὶ συμβέβηκε τοὺς παρορωμένους ὑπὸ τῶν πέλας μὴ προσαγορευέσθαι.

ead. l. 27. Καταφρονήσῃ) Καταφρονεῖται.

Pag. 529. l. 18. Οὐ ταῖς νομιζομέναις) Thucydides: οὔτε τὰ ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις κατασκευαῖς. Scholiastes: οὐ ταῖς νομιζομέναις, ἀλλὰ ταῖς ἱκαναῖς· οὕτω καὶ νόμιμον ῥήτορα τὸν ἱκανὸν ἀβλητὴν φημέν. Non repugnabo, quin per νομίμους κατασκευὰς tales intelligantur, quae ἱκαναὶ sint. Sunt tamen νόμι-

μοι proprie αὖ νομιζόμεναι, eiusmodi scilicet, quales respublica requirit a bonis civibus, communis patriae legibus, ut eam rite instructi defendant, obligatis. Clara etiam satis auctoris verba, quod non aliam voci significationem addant, haec scilicet, ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις, hoc est, in ipsa illa regione usitatis, ut recte Aem. Portus vertit. Voluit tamen Enenckelius Scholiasten potius sequi, sic transferendo, aut alio in regione apparatu, sufficienter est instructus; nulla ratione, ut puto. Et, ut ad Grammaticum nostrum revertamur, neque δ νόμιμος ῥήτωρ alio modo est ἱκανὸς, quam quatenus τοῖς τῆς πολιτείας νόμοις exacte obsequi non minus quam τῆς ῥητορικῆς studet. Bene igitur monuit eruditiss. Iungermannus ad Pol- lucem l. 4, c. 4: *Notandum hoc νόμιμος de rhetore bono & legum observante, quod forte sic in Lexicis non reperiatur*. Ita ille. GRAMM.

Mf. τὸν νόμιμον ῥήτορα τὸν ἱκανόν, καὶ νόμιμον ἀθλητὴν φαμέν. ead. l. 24. Ἐμφαίνεται γὰρ καὶ ἐντεῦθεν) Ἐμφαίνει δὲ ἐντεῦθ.

Pag. 530. l. 6. Καὶ ἐπιχειροῦσιν) Καὶ προσπιχειροῦσιν.

ead. l. 30. Οὐ λόγων κομπῶσαι, ἀλλ' ἔργων ἔξει. Οὐ λόγων κομπῶσαι, ἀλλ' ἔργων ἔξει.

ead. l. 33. Ἀντὶ τοῦ, τοῖς αὐτοῖς χρώμενον λόγοις) Deest.

Oratio postulat χρώμενος.

Pag. 531. l. 7. Τὰς πόλεις) Τὰς ἐπτὰ πόλεις.

ead. l. 16. Χρήσιμον εἰς τὴν ἡπειρον στρατὸν) Nec hoc, nec duo sequentia scholia habet Mf.

ead. l. 27. Οὐχ ὁμοίως ἐμέλλετε) Οὐχ ὁμοίως εἰ μέλλετε. & μοχ τοῖς ὑπὸ τοῖς συμμαχοῦντες.

ead. l. 31. Ἀντὶ τοῦ, ἀπαρτισθέντες, ἀπελαθέντες) Ἀντὶ τοῦ, ἀπαρτηθέντες, ἀπελθόντες.

Pag. 532. l. 1. Λόγω, φησὶν, ἔτοιμα εἶναι, ταῖς δ' ἀληθείαις οὐ) Λόγω, φησὶ, ταῖς δ' ἀληθείαις οὐκ εἶναι.

ead. l. 5. Παρασκευαζόμεθα) Παρασκευασόμεθα.

ead. l. 8. Οὐς, ἦγον — πλείοντας) Deest.

ead. l. 18. Τῷ Νικίᾳ) Paulo post ad haec Thucydidis, καὶ ἔ- ρως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν, adscriptum erat: Ὀμηρος, τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετο. Ex Iliad. β, v. 453.

ead. l. 19. Ἐρως ἐνέσκηλεν) Ἐρως ἐνέπεσεν.

ead. l. 26. Περιττὸς δὲ μὲν) Thucydides: ὁ δὲ ἄκων μὲν εἶπε.

Coniunctio μὲν superflua hic non censenda: habet enim em- phasin necessariam, & refertur ad ἄκων, non vero ad verbum sequens. Ergo recte hic recentior (& ut videtur, priorem corrigens) Glossator: καίτοι δὲ ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ δέ. GRAMM. Mf. hic quidem non supervacuum esse, sed tamen in hac an-

notatione aliquid turbatum esse, credo: nam μὲν hic pro δὲ accipi posse non liquet. In Ms. posterior pars expositionis καὶ τὰ δὲ ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ δὲ, ad μέντοι, quod paulo inferius legitur, referebatur. Sed ne ibi quidem locum aptum habere potest.

ead. l. 32. Ἐπεὶ φασὶ τὸν Ἑρμῆν) Totum hoc scholion prope iisdem verbis legitur in Suida v. Ἑρμῶν.

ead. l. 36. Ὁμοία ἐστὶ πανταχόθεν αὐτῇ) Ὁμοία ἐστὶ πανταχόθεν αὐτῇ αὐτῇ. Ms. Ὁ. ἐ. π. αὐτῇ ἐαυτῇ. Suidas.

ead. l. 37. Καὶ πολυσχιδὲς) Addunt iidem καὶ ἐαυτῷ μάλιστα ἀσύμφορον.

ead. l. 38. Πausanias) Huius Pausaniae Lexicon Atticum saepenumero commemorat Eustathius, cum in Commentariis ad Homerum, tum etiam ad Dionysium. HUDS. Vid. Fabricium IV Biblioth. Graec. 34, 4, & Mauffacum in Dissertat. Criticā pag. 393.

Pag. 533. l. 3. Ἑρμοκοπίδας) Suidas h. v. & Scholiastes Aristophanis Avib. v. 767, ad Suidam laudatus a Kuftero, ac rursus Scholiastes ad Lyfistrat. v. 1095.

ead. l. 8. Ἀντὶ τοῦ, ὑπόθεσιν) Desunt.

ead. l. 29. Εὐριπίδης ἐν Μῆδείᾳ) Verf. 60. Habet etiam Suidas v. μεσῶ.

Pag. 534. l. 33. Ἦγουν ὅμως οὐ — ὑπειλήφθαι. Οὐ καταφοβῆ.) Ἦγουν, οὐ καταφοβηθεῖς. Quae in medio sunt, desiderantur.

Pag. 535. l. 6. Ταπεινώσωμεν) Deest.

ead. l. 16. Δι' ἀπορίαν ἐπιτηδείων) Δι' ἀπορ. τῶν ἐπιτηδείων.

ead. l. 19. Ἐν ἐλπίσι) Ἐν ἐλπίδι.

ead. l. 20. Τῆς νίκης ἕτερον) Τῆς νίκης ὥς σφαλισσομένων τῶν Ἀθηναίων περὶ αὐτοὺς, ὅντινες τρόπον ἐσφάλησαν οἱ Μῆδοι στρατεύσαντες ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. ἕτερον.

ibid. Τὸ μόνον Συρακουσίους) Τὸ μόνους Συρακουσίους.

ead. l. 21. Τοὺς Ἀθηναίους· τρίτον δὲ) Τοὺς Ἀθηναίους· ἐπειδὴ γὰρ ἐπὶ Συρακουσίους ἐκεῖνοι προηγουμένως στρατεύονται. καὶ γὰρ τὸ μῆδε (τὸν Μῆδον puto scripsisse) ὑπὸ πάντων νενικημένων (potius νενικημένων) τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ μόνων τῶν Ἀθηναίων ἡττησθαι νομισθῆναι· διὰ τοῦτο ὅτι ἐπ' Ἀθήνας λόγος ἦν στρατεύειν αὐτόν.

ead. l. 22. Συρακουσίους) Συρακουσίους· ἐπεὶ γὰρ καταπλήγασιν ἀκοῇ τοὺς Ἀθηναίους νενικηκότας τὸν Μῆδον, παραδείκνυσιν αὐτοῖς ὅτι ὁ Μῆδος αὐτὸς περὶ ἐαυτοῦ πταίσας τὰ πλείω τὴν δόξαν τῆς νίκης ἐκείνοις προσέθηκε.

ead. l. 30. Φοβούνται Καρχηδόνιοι μὴ) Προσδοκῶσι γὰρ οἱ Καρχηδόνιοι καὶ φοβούνται μὴ.

ead. l. 34. Λάβρα τῶν Ἀθηναίων πέμψαντες) Λάβρα τ. Ἀ. πέμψαντες. ἐν δὲ τῷ, ἢ ἐξ ἐνός γε τρόπου, περιττός ἢ σύνδεσμος. παρὰ γὰρ τὸ ἢ κρύφα ἢ φανερώς ἀμύναι τρίτον οὐδέν ἐστι.

ead. l. 36. Τὰ κατὰ τοὺς ἀνθρώπους) Non habet Mf.

Pag. 536. l. 13. Ἐκπεσεῖσθαι εἰς καιρὸν) Ἐκπεσεῖσθαι τὴν καιρὸν.

ead. l. 15. Εἰς ἀξιομαχίαν) Paulo inferius ad verba Thucydidis πρὸς τὰ λεγόμενα καὶ αἱ γνώμαι annotatum erat: Ὀμηρος, τοίος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, οἷον ἐπ' ἡμᾶς ἀγῆσι. Odyss. σ', v. 135.

ead. l. 21. Μᾶλλον ἂν) Ante haec ad παρὰ γνώμην τολμήσαντας est expositio, παρὰ τὴν δόξαν αὐτῶν διαρρήσαντας.

ead. l. 23. Τὸ ἀντεξορμησάι τοὺς Ἀθηναίους) Τὸ ἀντεξορμησάι ἐπὶ τοὺς Ἀθην.

ead. l. 24. Παντὶ ἀνθρώπῳ) Deest.

ead. l. 34. Θανμάζω δηλονότι) Ἐνεκα θαυμάζω δηλονότι.

ead. l. 36. Ἐπιλυγάζονται) Ἐπιλυγάζονται.

Pag. 537. l. 1. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀγγεῖλαι) Non est in Mf.

ead. l. 2. Ἄλλ' ἐξ ὧν) Τὸ ἐξ ἧς, ἀλλ' ἐξ ὧν.

ead. l. 22. Ψευδέσι λόγοις συντιθέασι) Abest a Mf.

ead. l. 33. Εἴπερ καὶ πάσχει τις κακῶς πρὶν αἰσθῆται ἂν) Non habet hoc scholion Mf. neque posterius ex iis, quae hic leguntur ad l. 14.

ead. l. 38. Ὁ δὲ νόμος κωλύων ἐτέθη διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ὑμᾶς ἀρχεῖν, μᾶλλον ἢ περ) Ὁ δὲ νόμος ἐτέθη δ. τ. μ. δ. ὑμᾶς ἀρχεῖν κωλύων ἢ περ.

Pag. 538. l. 4. Τοῦτέστι τὴν ἀριστοκρατίαν) Deest.

ead. l. 5. Ἀπὸ κοινοῦ — βούλεσθε) Haec non habet Mf. in quo pro his est ἰσότητοι εἶναι μετὰ τῶν πολλῶν.

ead. l. 18. Ἀντὶ τοῦ προαισθησομένων) Thucydides: καὶ τῶν τοιῶνδε ἀγγελιῶν, ὥς προαισθησομένους καὶ μὴ ἐπιτρέφοντας ἀπαλλαγῆτε. Scholiafles: ἀντὶ τοῦ προαισθησομένων καὶ μὴ ἐπιτρέφοντων ὑμῶν. Habet suffragantes sibi Scholiafles H. Stephanum ac Melanchthonem apud Winfemium, minus autem Aem. Portum & Acacium Enenckelium, quorum posterior sic transfert: Quin & ab nuntiis talibus abstinete, praefensimus enim nos, & haud quaquam patiemur. Refle hoc, ut omnino credimus, & elucescere ex iis, quae hac tota oratione dicta sunt, sensum istum putamus. Accusativus autem, quem per Atticismum absolute hic poni censent, regitur ab intellecta praepositione πρὸς, q. d. ἀπαλλαγῆτε τοιῶνδε ἀγγελιῶν, ὥς πρὸς ὑμᾶς προαισθησομένους, (ut qui iamdiu praefensimus, non vero

προαισθησόμενος, ut Scholiastes vult,) καὶ μὴ ἐπιτρέφοντας
(*nec permittemus vobis cogitata perficere.*) Confer etiam Aem.
Porti paraphrasin, quam & notulis suis inseruit Oxoniensis.
GRAMM. Mf. ἀντὶ τοῦ, ὃς προαισθησόμενον, κ. μ. ἐπιτρέφον-
των ἡμῶν. Vide ad Thucydidem annotata.

ead. l. 22. Αὐθαίρετον δουλείαν) Deest.

ead. l. 34. Λιμέσι) De hoc actum est ad hunc locum Thucyd.

ead. l. 38. Ὀλκάδες) Ταχεῖαι hic in Mf. exponuntur πρὸς
ναυμαχίαν ἐπιτήδαιοι.

Pag. 539. l. 2. Στρατιώτας τοὺς πεζομαχήσοντας ἄγουσai)
Haec nihil faciunt ad explicanda verba Thucydidis ὀπλίταις
δὲ τοῖς ξύμμασι. Mf. ea recte refert ad praecedens vocabulum
στρατιώτιδες. Scholiastes ad I, 116: στρατιώτιδες, στρατιώ-
τας ἄγουσai τοὺς μέλλοντας πεζομαχεῖν.

ead. l. 16. Φρούρια, & περιπλέοντες εἰσῆγον εἰς αὐτὰ φρου-
ροὺς) Φρούρια τῶν περιπύλων. Cetera defunt.

ead. l. 23. Ἀλκιβιάδῃ καὶ Λαμάχῳ) Haec sine ratione re-
petita sunt ex annotatione praecedente. Nec habet ea Mf.

ead. l. 27. Ἐν τριήρεσιν) Ἐν ταῖς τριήρεσιν.

ead. l. 35. Κινδυνεύειν ἐν τῇ πόλει. ἦγουν κίνδυνον προξενεῖν τῇ
πόλει) Κινδυνεύει τῇ πόλει. Reliqua defiderantur.

ead. l. 38. Χειρώσαμένους) Deest. Nec χειρώσασθαι idem est
quod προσαγαγέσθαι; cuius significationem interpres Lati-
nus bene expressit.

Pag. 540. l. 13. Καὶ οὐ διαστήσειν) Καὶ οὐ διατάσειν.

ead. l. 18. Συντόμως) Thucydides: ἐπὶ Συρακούσας ἔπλεον,
ἐπικαίρως ἔχοντες τὰς ἄλλας ναῦς. Scholiastes: ἐπικαίρως.
συντόμως, τεταγμένως. L. Valla: *classe opportune digesta*. Quam
versionem H. Stephanus emendare in animo habens, ad an-
notationes suas hic, ut alibi, nos remittit, quas vero nun-
quam in hunc librum, aut ceteros, exceptis prioribus duo-
bus, edidit. Praestitit, quod is omisit, aliquatenus Aem. Por-
tus, lectionem ἐπὶ κέρως, neglecta altera in versione sua ex-
primens h. m. *agmine longo ceteris navibus instructis*. Optime.
Confirmant lectionem ἐπὶ κέρως Codd. Arund. & alter Oxon.
teste Hudsono, Hafnienfis item in Bibliotheca illustr. Rost-
gaardii, & si nulli firmarent, res ipsa loqueretur tamen, &
argueret errorem scriptionis, ex confusione αι & ε ortum.
Quales librariorum lapsus admodum frequentes sunt in vocibus,
quas sive recte scribas, sive tali modo corrupte, Graece
tamen aliquid significare possunt, quod textui sensuique
convenire iudicet lector aliquis, non multa aut sufficiens e-

ruditione instructus, quales exscriptores plerumque fuisse fat constat. Exemplo fit, quod prae manibus habemus, ἐπικαί-
 ρως, non tantum hoc loco vitiosum, sed & in Suida: Ἐπικαί-
 ρως παραπλέοντας, τούτέστι μίαν παρακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ.
 & in Maximo Tyrio Dissert. XC, quando *ceenas* ait *natere*
 ὡς περ στρατόπεδον ἐπικαίρως βαδίζον, ubi (etsi inemendatum
 reliquit Heinsius) omnino legendum ἐπὶ κέρως. apud Athe-
 naeum quoque, in Eubuli versibus lib. 13, pag. 568, γυμνὰς
 ἐφεξῆς ἐπικαίρως τεταγμένας. nec enim dubitamus & hic si-
 militer rescribere, quamvis erudita sint, quae de ἐπισχερῶ &
 ἐνσχερῶ affert Casaubonus. ac denique in nonnullis Codici-
 bus Thucydidis nostri lib. 6, ubi rectius hodie: καὶ ἐπὶ κέρως
 τὸ πρῶτον ἐκπλεύσαντες. Quid vero locutio ipsa denotet, ex-
 posuit alibi Scholiastes, nempe ad haec II, 90, ἰδόντες δὲ οἱ
 Πελοποννήσιοι κατὰ μίαν ἐπὶ κέρως παραπλέοντας. Scholiastes:
 ὥσανει ἔλεγε μίαν κατακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ. τοῦτο γὰρ τὸ
 ἐπὶ κέρως δηλοῖ. Non ergo fuit ratio, cur Acacius Enenckelius
 Porti interpretationem, quam sibi ignotam non fuisse fate-
 tur in notis, negligeret, hancque substitueret pag. 289, *cum*
opportune ceterae quoque naves venissent. Winfemius ad tempus
 futurum, pugnaeque opportunitatem spectare ἐπικαίρως, iu-
 dicans, talem dedit: *reliquarum navium acie ad dimicandum in-*
structa. At Ablancurtius plane novam finxit: *le reste demeurant*
près de là pour la plus grande sûreté. Ita nimirum ille τὸ ἐπικαί-
 ρως ἔχειν τὰς ἄλλας vertendum censuit p. 48. GRAMM. Ad-
 de, quae annotat Kusterus ad Suidam v. ἐπικαίρως. Mf. non
 habet hoc scholion: quod argumento est, in Cod. illo Thucy-
 didis, e quo librarius scholia descripsit, non ἐπικαίρως, sed
 ἐπὶ κέρως fuisse.

ead. l. 22. Πολεμῆν δύνατὸν ἔσοιτο) Hoc quoque abest a Mf.
 Nec est cur aliter interpretemur πολεμητέα, quam alia ver-
 balia in τέον & τέα.

ead. l. 27. Ναῦς ναυτῶν πληροῦσιν) Ita edidi ex auctoritate
 Mf. & coniectura Aem. Porti. Ante erat ναὺν v. π.

Pag. 541. l. 2. Τοὺς ἐναντία γενομένους ἀπολύσαι ἀνεξετά-
 στως) Hoc non potest intelligi, nec ea est verborum Thucy-
 didis, τινὰ αἰτιαθέντα ἀνέλεγκτον διαφυγεῖν, sententia. Scri-
 bendum videtur τοὺς ἐν αἰτία γενομένους, vel γνωμένους, ἀπο-
 λύσαι ἀνεξ.

ead. l. 4. Γενομένην ἐν τελευταίοις χρ.) Ἐν τοῖς τελευταίοις χρ.

ead. l. 24. Τοῖς πρὶν) Ante haec ad δῖο φερὸν annotatum erat
 δῖονον, & ad τὰ δὲ ἄλλα, ad indicandam ellipsin, κατὰ.

ead. l. 26. Προσοικοδομήσας) Super Πυθίου, quod paulo ante in Thucydide legitur, scribitur τῷ τόπῳ.

Pag. 542. l. 27. Ἐτη τρία) Ad epigramma praecedens hae interpretationes adscriptae erant: Ἀριστεύσαντος) ἀρίστου γενομένου. Ἰππίου) συγατέρα. Ἀτασθαλίην) Αὐθάδειαν, ἀλαζονείαν.

ead. l. 29. Ὡς Ἰπτίας — ἀπέδραμε) Defunt. Et sine ullo damno abesse possunt. Saepe quaedam huius generis scripta sunt in margine librorum vett. cum notabile aliquid narrat scriptor.

ead. l. 34. Ζήτησιν ποιῆσαι) Καὶ ζήτησιν ποιῆσαι.

Pag. 543. l. 1. Οὐ γὰρ ὑπώπτευον ἐτι ἀλλήλους) Haec nihil commune habent cum ἐτετιμώρητο, cui exponendo adhibentur. Videntur in alienum locum venisse, & ad sequens ἀφέλητο referenda esse.

ead. l. 2. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἢ πόλις) Hic locus mihi de mendo suspectus. HUDS.

ead. l. 4. Ὑποπτεύοντας ἐπιτίθεσθαι τοῖς Ἀργείοις) Ὑποπτευθέντας ἐπιτ. τ. Ἀργ.

ead. l. 26. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ στρατόπεδον) Post στρατόπεδον adde e Mf. καταλαβεῖν. Sed refertur ad sequens δυνηθέντες, non ad καθ' ἡσυχίαν, εἰδότες.

Pag. 544. l. 17. Φύλαγμα) Deest.

ead. l. 19. Λογάδας) Vide hic ad Thucydidem annotata.

Pag. 545. l. 3. Ἐμπροσθεν τῆς στρατηγίας ἐσφάζοντο) H. Stephanus in Thef. Ling. Gr. voc. σφάγιον emendat, ἔμπροσθεν τῆς στρατείας ἐσφαγιάζοντο; & in προφέρω melius, ἐ. τ. στρατιάς ἐσφαγιάζοντο. Ἐσφαγιάζοντο etiam Mf.

ead. l. 16. Ἦτοι συνελθόντες ἐγγύς) Priore interpretatione admissa, posteriore carebimus. GRAMM. In Mf. erat συνελθόντες & συνελθόντων. hoc melius.

ead. l. 23. Οὐχ ὥς οὐ τὸ σύνολον, ἀλλ' ὥς τότε οὐχ ἡττημένοι) Οὐ τὸ σύνολον, ἀλλὰ τότε οὐχ. ἦττ.

ead. l. 33. Ὅμοιον δὲ τοῦτο τῷ) Ὅμοιον δὲ τοῦτο τῷ. Pertinet potius ad verba praecedentia Thucydidis μετὰ κινδύνων μελετωμένην.

ead. l. 38. Εἰδὼς τὸ μέλλον ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων) Defunt. nec iis hic locus est. Vide ad pag. 116 l. 7.

Pag. 546. l. 2. Τὰ τῆς προδοσίας δηλονότι περὶ Ἀλκιβιάδου τοῦ διώκοντος) In Mf. haec tantum annotabantur pro expositione, τὰ τῆς προδοσίας δηλονότι. Περὶ Ἀλκιβιάδου seorsim, in margine exteriori, scriptum erat, ut multa alia. Vid. ad p.

542. Τοῦ δῖωκοντος alio loco in margine interiore, sed non apparebat, quo referendum esset.

ead. l. 4. Ἦγουν εἰδὼς τὸ μέλλον) Cum hoc coniungitur in Mf. sequens scholion.

ead. l. 7. Οἱ βουλόμενοι δέχεσθαι τοὺς Ἀθηναίους) Credam excidisse ex verbis Scholiaetae, exscribentis culpa, particulam μὴ ante haec, οἱ βουλόμενοι δέχεσθαι. Secus enim contrarium auctoris textui erit Scholion. GRAMM. Addidi μὴ ex Mf. in quo est οἱ μὴ βουλόμενοι δέχεσθαι, non, ut vel meo, vel operarum errore expressum est, οἱ βουλόμενοι μὴ δέχεσθαι. Idem habet Μεσσηνιοί, non Μεσσηνιοί.

ead. l. 10. Οὐδὲν ἠκούετο ὑπ' αὐτῶν) Pro ἠκούετο puto scribendum ἠνύετο. Paulo post ad voc. σταύρωμα in Mf. haec annotatio erat: ὕρια περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι. οἱ μὲν τὰ νεώρια ἠκούσαν ἀκολουθήσαντες Ὀμήρῳ εἰπόντι, οὐρούς τ' ἐξ-εκαθαίρων· οἱ δὲ ἀποθήκας. Duae posteriores expositiones tuto reiici possunt. Non est obscurum, quid sit σταύρωμα. Vide Thucydidem VI, 64, 100 & 101. Est in Homero Il. β, v. 153.

ead. l. 11. Οἱ Καμαριναῖοι τοῖς Ἀθηναίοις) Addit Mf. ἀπὸ κοινοῦ τὸ μὴ. Significat, ante προσχωρῶσι repetendum esse μὴ e superioribus μὴ οὐκέτι βούλονται.

ead. l. 13. Ἀπὸ κοινοῦ δέισαντες) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ δέισαντες.

Pag. 547. l. 3. Ὅτι ὁ φοβούμενος αὐτοὺς μάλλον ἀπολέσει σπουδᾶσει) Ὅτι ἄρα ὁ φοβ. αὐτοὺς πολὺ μάλλον ἀπολ. σπ.

ead. l. 12. ἵνα σωφρονισθῶμεν) Ad φοβεῖσθαι adscriptum erat: τὸ τὸ φοβερόν εἶναι, καὶ φοβεῖσθαι. ὥς καὶ Σοφοκλῆς, πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα ὁ φόβος ἔρπει. Aiac. v. 157.

ead. l. 13. Τοὺς Συρακουσίους τῷ πολέμῳ) Τοὺς Συρακουσίους περιγενέσθαι τῷ πολέμῳ. & μοχ. καθυπέρτεροι τῶν Ἀθ. γέν.

ead. l. 21. Βουλήσεται μὲν) Totum hoc scholion desideratur. Deinde ad ea, quae sequuntur in Thucydide, λόγῳ μὲν γὰρ τὴν ἡμετέραν δύναμιν σώζοι ἂν τις, annotata sunt, quae pag. sq. l. 3 leguntur, τοῦτο ἐξηγήσεις ἐστί τοῦ προτέρου. ὁ μὲν γὰρ & seqq. usque ad finem illius annotationis. Et plane illi loco conveniunt; ab hoc aliena sunt.

ead. l. 29. Καὶ δέεσθαι ἂν ἡμῶν) Ἐδεῖσθε ἂν ἡμῶν. fortassis καὶ ἐδεῖσθε ἂν ἡμῶν.

ead. l. 30. Ἐπὶ ταῦτα τὰ εἰρημμένα) In hoc scholio nihil est, quod ad verba ταῦτα ἐκ τοῦ ὁμοίου pertineat, praeter postremam partem, τὸ ἐξῆς, ἐκ τοῦ ὁμοίου φαίνεσθαι παρακλεινομένων. Nec illa εἰαυτὸν καὶ μεθ' ἡμᾶς εὐθὺς κινδυνεύοντα cum praecedentibus cohaerent, & haud dubie perperam repetita

funt ex iis, quae ad l. 6 annotantur. Illa, τῷ λόγῳ μὲν συμμαχεῖν καὶ βοηθεῖν τοῖς Συρακουσίοις, possunt referri ad verba Thucydidis, καὶ μὴ μαλακῶς, ὥσπερ νῦν, ξυμμαχεῖν. Mf. hic nihil nos iuvat. In eo pro ἔργῳ δὲ, ἐαυτὸν καὶ μεθ' ἡμᾶς — παρακελευομένους, legitur ἔργῳ δὲ ἐαυτῶν εἴπερ ἐκ διαδοχῆς ὁ κίνδυνος. E quibus illa, εἴπερ ἐκ διαδοχῆς ὁ κίνδυνος, avulsa videntur ab iis, quae ad l. 6 scribuntur, καὶ μεθ' ἡμᾶς εὐθὺς κινδυνεύοντας.

Pag. 548. l. 4. Οἴσεται σώζειν) Οἰήσεται σώζειν.

ead. l. 7. Σωτηρίαν σώζειν) Σωτηρ. σώζοι.

ead. l. 8. Λείπει) Thucydides: καὶ τοῖς γε Ἀθηναίοις βοηθεῖν, ἔταν ὑπ' ἄλλων, καὶ μὴ αὐτοὶ, ὥσπερ νῦν, τοὺς πέλας ἀδικῶσι. Scholiafles: ἔταν ὑπ' ἄλλων. λείπει τὸ, ἐπίοντων, ἀδικούντων. Sed quis tali indigeret explicatione? quod si ellipfin supplere velit Grammaticus, dicat potius, λείπει τὸ, ἀδικῶνται. GRAMM.

ead. l. 22. Ἡ κεν γηθήσαι Πρίαμος) Quae hinc sequuntur, a Mf. absunt, ex more veterum citandi testimonia scriptorum, de quo supra dictum est. Est tritum ex Iliad. α', v. 255.

ead. l. 32. Καὶ γὰρ ὥσπερ λεγόμενον δικαιοφάνες ἐστί) Por-tus conicit καὶ γὰρ οὐχ ὥσπερ. Ita legendum liquet e verbis Thucydidis. Nec dissentiam, si quis putet articulum τὸ ante λεγόμενον addendum esse.

Pag. 549. l. 11. Πρὸς μὲν τῷ δέδομεθα, ὅτι προδεδομεθα ὑπὸ τῶν Ἰωνῶν πρὸς δὲ τῷ μαρτυρόμεθα) Πρὸς μὲν τὸ δ. ὁ. ἐπιβουλεύομεθα ὑ. τ. ἰ. πρὸς δὲ τὸ μαρτ. Tὸ postulat ratio linguae Graecae, ἐπιβουλεύομεθα sensus. & ita ipse Thucydides.

ead. l. 16. Καὶ οἷον ἐπινίκιον οὐδὲν ἄλλο ἢ ὑμεῖς γεγενῆσθαι αἵτιοι δουλωθέντες τῆς νίκης) Καὶ δ. ε. οὐ. α. ἢ ὑ. γενήσεσθαι δουλωθέντες, οἱ τῆς νίκης αἵτιοι. Recte, si pro γενήσεσθαι scribatur γενήσεται, vel γενήσεσθε. Sed potius puto γενήσεται.

ead. l. 19. Ἡ δουλεύειν τοῖς Ἀθηναίοις) Ἡ εὐθὺς δουλεύειν τοῖς Ἀθ. Voluit τῷ εὐθὺς exponere Thucydidis αὐτίκα.

Pag. 550. l. 6. Ὡς ξυγγενῶν ὄντων φασὶ δεσπόζειν ἡμῶν Συρακουσίοι) Ὡς ξυγγενῶν ὁ. φ. δ. ἡμᾶς οἱ Συρακουσίοι. Pro ὡς etiam malim ὄν. Thucydides enim οὗς ξυγγενεῖς φασὶν ὄντας.

ead. l. 15. Ὑπὲρ τῆς Ἰωνικῆς ἐλευθερίας) Ὑπὲρ τῆς τῶν Ἰωνῶν ἐλευθ.

ead. l. 18. Ἀπὸ κείμενον) Quae ἀπὸ κοινοῦ adsciscuntur, e superioribus plerumque sumuntur: & tamen verbum ἀποφαίρομεν non ἀνω, sed κάτω videmus κεῖσθαι, ait, & se hoc loco de eo monitum promittit Stephanus in Proparascue p.

10. Ille quidem non praestitit, quod in animo habebat: sed mihi verbum ἀποφαίνομεν, neque ad praecedens ὁρῶμεν, neque ad sequentia commode referri posse videtur.

ead. l. 24. Φοβερὸν τι) Φοβερώτερον τι.

ead. l. 32. Ἡμᾶς ἀπόντας καταδουλώσῃναι) Thucydides: μὴ παθεῖν δὲ μᾶλλον τοῦτο κωλύσοντας. Recte, ut quidem opinamur, reddit L. Valla, immo potius, ut ne hoc patiantur, prohibeamus. Nec culpandus Aem. Portus, secunda persona utens, ne hoc vobis accidat. Pari modo Acacius & Ablancurtius. Intelligunt hic nempe Siculos, quos μὴ παθεῖν sinerent Athenienses. Scholiastes contra patientem personam facit populum Atheniensium hisce: μᾶλλον τοῦτο κωλύσοντας) ἡμᾶς ἀπόντας καταδουλώσῃναι: καὶ δοκεῖ τὸ ἐπιφερόμενον τοῦτω μᾶλλον συνῆδεν. Immo dicam, non debere sequentia hic multum respici, (in quibus non negaverim aliquid esse pro Scholiasta,) dum praefens periodus sensum parit tam congruum, tam rotundum. Persuadere enim istis conatur verbis Euphemus, Siculorum rempublicam & libertatem nec a suis (Atheniensibus) aliquid damni passuram esse, nec aliorum iniuriis & oppressioni exponendam, paratis Atheniensibus quemvis ab ea attentanda hostem arcere. Non dissimulandum interim, Phil. Melanchthonem cepisse locum eo modo, quo Scholiastes, ac vertisse ita: sed potius ut impediamus eos, qui nostrae libertati insidiantur, vel qui nobis formidabiles sunt. Alteram tamen, ut dixi, sententiam praefendam puto. GRAMM.

ead. l. 34. Οὐδεμιᾶς συγγενείας οὐσης) Thucydides: ὑπολάβη δὲ μηδεὶς ὡς οὐδὲν προσήκον ὑμῶν κηδόμεθα. Scholiastes: οὐδὲν προσήκον. ἦ γουν, οὐδεμιᾶς συγγενείας οὐσης. Verum nulla hic cognatio indicatur, sed necessitudo talis, quae in conservanda utriusque reipublicae salute communi studio versari debet, hancque συμμαχίαν adeo non minora, quam cognationem, iura exposcere, orator innuit, ea propter his iam insitens, quia Hermocrates Syracusanus praecedente oratione τὴν συγγένειαν suorum & Camarinaeorum crepabat identidem, ad invidiam Atheniensium. Igitur concludit quoque periodum (quam allegata inceptum verba) h. m. καὶ ἐν τούτῳ προσήκετε ἥδη ἡμῖν τὰ μέγιστα. IDEM.

Pag. 551. l. 20. Εἰσφέρειν εἰς τὸν πρὸς Πελοποννησίους πόλεμον) Εἰσφέρειν πρὸς πόλεμον.

Pag. 552. l. 27. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ φεμὲν) In Mf. annotatur ad ζύμματα, quod est pag. 135 l. 2 in Thucyd. & paulo post rursus ad μὴθ ὡς σωφρονιστῇ ibid. l. 5.

ead. l. 31. Ὑπερβατόν) Deest. In fine huius expositionis est χαλεπὸν δὲ ἢ δὴ ἐστὶ τὸ ἀποτρέψαι ἡμᾶς.

ead. l. 34. Καὶ πολλάκις) Καὶ πολλαχού.

Pag. 553. l. 22. Διὰ τὸ υποπτεύειν με) Additum erat manu recenti τῇ κατ' ἐμαυτὸν ὑποτίττω.

ead. l. 24. Κακῶς ὀργιζόμενος) Κακῶς ὀργίζετό μοι.

ead. l. 26. Τῶν Ἀθηναίων δηλονότι) Deest.

ead. l. 32. Ὁμολογουμένην ἀγνοίαν) Thucydides: ἀλλὰ περὶ ὁμολογουμένης ἀγνοίας οὐδὲν καινὸν λέγοιτο. Scholiaſtes: ὁμολογουμένην ἀγνοίαν τὴν δημοκρατίαν λέγει. Recte de Democratia. Sed quod ἀγνοίας legerit, quodque editores præstantissimi H. Stephanus, Aem. Portus, Hudſonius in textum receperint, non laudamus. Potiorem iudico lectionem marginis, quæ & edd. Aldinae, Florentinae, Hervagiana, & Codicum trium Anglicorum noſtratiſque Roſtgaardiani eſt, ἀνοίας nempe. Hinc Valla, quem ex Aldina vertiſſe veriſimiſſe, *amentiam* reddidit, quod retinuerunt Stephanus, Portus, Acacius. *Stultitia* Philippo dicitur. Aptius forte *vaecordia*. Vide Caſaubonum ad Theophr. Char. p. 177. GRAMM. Mf. ὁμολογουμένην ἀγνοίαν. Add. quæ hic annotantur ad Thucydidem.

ead. l. 36. Ἦγουν ἀποπειρασόμενοι) Non habet Mf.

Pag. 554. l. 1. Ὡς τε εὐπωρότερον ἂν εἴη σίτου καὶ χρημάτων) In his nullus ſenſus eſt. Videtur aliquid excidiſſe.

ead. l. 6. Εἰς Σικελίαν δηλονότι) Deest. Mox ad φανερώτερον ſcribebantur hæc, ἥτοι φανερώς πολεμεῖν τοῖς Ἀθηναίοις, ἢ ἐπιφανῶς καὶ μεγάλως, quæ ad pag. 147 lin. 8 non ſuo loco leguntur.

ead. l. 17. Δωροδοκίας) Vide Petittum in Leges Attic. p. 313.

ead. l. 27. Ἦτοι φανερώς) Non pertinent huc, ut modo dixi.

ead. l. 29. Διὰ τὸ μὴ προθυμηθῆναι με φεύγειν) Particula μὴ abest a Mf. Rectius, ni fallor, quam in edd. Nec ramen ita optime exprimitur ſententia verborum Thucydidis, quam bene affecutus eſt Portus.

Pag. 555. l. 13. Μὴ ἐπὶ τοῦ ἐξηρτῆσθαι καὶ μετεωρῆσθαι ἀκούεσθω) Μὴ ἑ. τ. ἑ. καὶ μετεωριſſάσθαι ἀκούειν. Bene μετεωριſſάσθαι. ἀκούειν accipi poteſt, ut in aliis, in quibus Inſinitivus pro Imperativo poni dicitur: quæ κατ' ἑλλειψιν τοῦ χρῆναι dici dudum oſtenderunt alii.

ead. l. 22. Περὶ τὸν Λάβδαλον) Περὶ τὸ Λάβδαλον. Ita Thucydides VII, 3.

ead. l. 25. Πορρώτερον προΐεναι) Πορρώτερα προΐεναι.

ead. l. 28. Ἐπὶ χερρόνησον) Ἐπὶ χερρονήσῳ.

Pag. 556. l. 5. 'Ολίγα γὰρ ἐπιβασθῆναι δυνάμενα) 'Ολίγα δὲ τὰ ἐπιβασθῆναι δυνάμενα.

ead. l. 13. Πρὸς τὴν Συράκουσαν) Πρὸς τὴν τῶν Συρακουσίων.

ead. l. 19. Οὐ καθὼς τὸ τέλος ὑδάτωνδες ἦν) Καθὼς τὸ τέλος οὐχ ὑδάτωνδες ἦν.

ead. l. 21. Γράφεται — μετ' ὀλίγων) Non est in Mf.

ead. l. 25. Κατεφρόνου) Thucydides: οἱ πρότερον περιωρῶντο. Scholiastes: ἤγουν κατεφρόνου. Non inepte adeo quoad sensum. Sed probem tamen magis paraphrasin hic Aem. Porti, ut & H. Stephani, cuius ad hunc locum atque praecedentem annotationes, ad quas in margine remittit, desiderantur. Sufficere interim debent, quae idem diligentissimus vir in Thesauro observavit de alio auctoris nostri loco, (quem habes hoc ipso libro 6, c. 93) ubi eiusdem facit erroris reum Scholiasten, quod περιωρῶμενοι exponat καταφρονούντες, pertracto in partes suas Enenckelio, temere hic a Valla & Ae. Porto discedente, sed qui (Acacius nempe) accuratorem se praestit in ultimo loco, (οἱ πρότερον περιωρῶντο) eleganter transferens, qui prius dubii eventum expectaverant. Winsemius utrobique nobiscum sentit, neglectis Scholiis. GRAMM.

ead. l. 26. Τῆς φιλιώσεως) Deest.

Pag. 557. l. 29. 'Ο Γύλιππος) Θέμενος praeterea exponitur ἀποθέμενος.

ead. l. 35. Τὴν ἐφόρμῃσιν) Ita ed. Oxon. Τὴν ἐφόρμῃσιν Baf. Steph. 2. Port. & Mf.

Pag. 558. l. 5. 'Επιθέσεως τῆς πολεμικῆς) Ἐφοδος, ἐπιδρομή, ἐπιβουλὴ, ἢ μηχανή.

ead. l. 13. Ἦδη τε ἐγγὺς ἦν) In Mf. hic est ordo verborum: τὸ τεῖχος τὸ ὑπὸ τῶν Σ. Ὑ. ε. κ. τ. τ. Ἀθ. διατειχίσματος ἤδη ἐγγὺς ἦν παρεληλυθῆναι καὶ Ὑ. τ. τ. τ. Ἀ. διατειχίσματος.

ead. l. 17. Μὴ παραλλάξαντος) Μὴ delendum putat Aemil. Portus.

ead. l. 19. Ἐν ἀσφαλείᾳ ἔμελλον ἔσεσθαι) Ἐν ἀσφαλείᾳ ἔμελλον εἶτε μάχονται, non εἶτε μάχοιεν.

ead. l. 22. Ἦγουν τοὺς ἵππεῖς τῶν Συρακουσίων) Deest. & repugnat sententiae verborum Thucydidis.

ead. l. 25. Ἵπ' αὐτῶν Ἀθηναίων) Ἵπ' αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων.

ead. l. 32. Γραμματεῖα λέγει τὸν εἰωθότα) Οὐ κυρίως γραμματεῖα λέγει τὸν ἀρχὴν ἔχοντα, ἀλλ' ὑπὲρ τὴν τὸν εἰωθότα.

ead. l. 33. Ἀναγιν.) Ἀναγινώσκειν. τοῦτο δὲ οὐκ ἔντιμον ἦν.

Pag. 559. l. 4. Τὸ πολιορκεῖσθαι μᾶλλον) Hoc scholion, ut & ea, quae ad pag. 189 l. 1, 4 & 11 leguntur, non habet Mf.

ead. l. 15. Σεσηπυῖαι) Thucydides: νῦν δὲ αἱ τε νῆες διάβροχοι. Scholiaſtes: διάβροχοι. σεσηπυῖαι. Non ſequitur, quia διάβροχοι, ideo putrefactae. Σεσηπυῖα vix amplius utilis aut πλώϊμος, utpote διεβρώγυια, ut interpretatur Heſychius. Διάβροχος vitium quidem fecit, ſed quod emendari poteſt, modo exſiccetur navis, quod & indicatur verbis mox in poſtro ſequentibus! τὰς μὲν γὰρ ταῦς οὐκ ἔστιν ἀνεκλύσαστας διαλύξαι. Id & non longe poſt ἀποξηρᾶναι auctor vocat. Opponuntur ergo naves διάβροχοι, hoc eſt, madore penitus hauſto vitioſae, ταῖς ξηραῖς, nec non ταῖς διεβρωμέναις. Conſul. de iſtis doctorem virorum annott. ad Polluc. lib. 1, § 121. GRAMM.

ibid. (Ομηρος) Iliad. β', v. 135. Addit Mf. ex eodem loco, καὶ σπάρτα λένονται.

ead. l. 16. Ἦγουν ἐν θαλάττῃ οὔσαι) Deest, cum iis, quae ad pag. 190 l. 1, διὰ τὸ ἀντιπάλους, pag. 191 l. 7, & pag. 193 l. 1 ſcribuntur.

ead. l. 25. Πόλεως) Πόλεως legit Holſtenius ad Stephanum; HUDS. Πόλεως pro πόλεων repoſui e Mf.

ead. l. 32. Ἀντὶ παθητικοῦ) Ἀντὶ ἀρχθῆναι παθητικοῦ. Ad- dendum fuerat τοῦ ante ἀρχθῆναι.

ead. l. 34. Ἀντὶ τοῦ κατεργασθήσεται) Ἀντὶ τοῦ κατεργασθήσεται αὐτοῖς, διαπολεμήσεται ὁ πόλεμος.

ead. l. 36. Ὡν ἕνεκα ἦλθομεν) Ὡν ἕνεκεν ἦλθομεν.

Pag. 560. l. 1. Ἀντέχειν αὐταρκούντων, ἥτοι δυναμένων) Ἀντέχειν δυναμένων.

ead. l. 34. Φοβερούς φαν.) Φοβερωτάτους φαν.

ead. l. 38. Εὐ εἰδέναι) Ante haec ad voc. ὑποσχεῖν annota- tum erat: ὑποσχεῖν. ὑπολαβεῖν, ἀπαιτηθῆναι, ἢ ὑποβάλλειν.

Pag. 561. l. 3. Διὰ τὰς ἐμπειρίας εἰς τὴν π. τ. ν.) Διὰ τῆς ἰδίας ἐμπειρίας εἰς τ. π. τ. ν.

ead. l. 13. Ἦγουν, κατὰ τὴν πρῶτην εἰσβολὴν) Haec non ſunt in Mf. Nec omnino neceſſe eſt ita exponi πρῶτον, etſi Thucy- dides deinde dicit illud ῥᾷδίως ληθῆναι.

ead. l. 17. Οἱ ἐκ τῶν τεύχων τῶν Ἀθηναίων τῶν ἐπὶ τῷ Πλημ- μυρίῳ) Perperam hoc loco ponitur. Referendum eſt ad illa, quae paulo poſt dicuntur, οἱ ἐξ αὐτῶν φεύγοντες ῥᾷον παρ- ἔπλευσαν. ubi Mf. non habet τῶν Ἀθηναίων, quod ibi in edd. legitur.

ead. l. 30. Καὶ ἐπὶ τῶν τυχόντων πραγμάτων) Thucydides: πλοῖα γεμοντα χρημάτων. naves pecunia onuſtas plerique ver- tunt interpretes. Scholiaſtes χρηματα non hac vulgari & re-

centiore (ceu putat) significatione videtur accipere h. l. sed vix attendendus, nisi quis utramque coniungere velit, cum Acacio, *naves pecunia omnique rerum copia plenas*. pag. 326. GRAMM.

ead. l. 38. "Ονευος μηχανή ἐστὶ περιαγωγῆς) Quid sit μηχανή περιαγωγῆς, ab aliis doceri velim.

Pag. 562. l. 1. "Ονευος, ἐστὶ μηχανή) Totus hic articulus legitur apud Suidam in ὀνευον ubi pro ὀνευος est ὄνος, quod non immerito praefert Kusterus. Nam & ὄνοι, non ὀνευοι, aliae quaedam machinae dicuntur.

ead. l. 2. Περιβάλλοντες βρόχας, τοὺς σταυροὺς ῥαδίως ἐκ τοῦ βουθὸ ἀνίσπων.) Suidas: περιβάλλοντες βρόχοις τοὺς σταυροὺς, ῥαδίως ἐκ τ. β. ἀνίσπων. Sic quoque emendandum putem Scholiaffen: nam & ita Mf. Βρόχη pro βρόχος invenio annotatum e Tzetze ad Lycophron. v. 61, βρόχαις ἀπαγχεῖσθαι.

ead. l. 5. Καλοῦσι δὲ τὴν μηχανὴν οἱ τοὺς χαμαιλίχοντας ἔχοντες ἀλιεῖς ἡλεκάτην) Suidas: καλοῦσι δ. τ. μ. οἱ τοὺς χαμαιλίχοντας ἔλκοντες ἀλιεῖς ἡλεκάτην. Quid sit χαμαιλίχοντας, vel χαμαιλίχοντας, non magis intelligo, quam Por-tus & Kusterus. Nam de χαμουλκοῖς hic vix cogitari posse arbitror, quod hi non sunt piscatorum. Sed cum de machina loquatur, praefendum videtur ἔλκοντες. Et sic etiam scholion Cod. Camerar. ἡλεκάτην quoque apud alios video scribi, non ἡλεκάτην. ἡλεκάτη autem etiam est inter instrumenta mulierum nentium, quemadmodum & ὄνος apud Pollucem VII, 32, & X, 125.

ead. l. 7. Ὅταν καὶ πρὸ αὐτῆς τεθεῖν) Apertum est, hic aliquid deesse. Suidas: ὅταν καὶ δίκρουν ξυλον πρὸ αὐτῆς τεθεῖν.

ead. l. 14. Θαβρύνονταν ἄλλη στρατιᾷ, ἐλευσεμένη δ' ἡλ.) Θαβρύνονταν ἄλλην στρατιάν ἐλευσεμένην δ' ἡλ.

ead. l. 18. Ἡ τὸν χ') Quid hoc sit, non assequor.

ead. l. 21. Τῆς ἐνδεύς) Deest, ut & tria sequentia scholia.

ead. l. 26. Γράφεται τῶν Δακικοῦ) Haec non sunt in Mf. qui pro iis habet, τοῦ Διακοῦ γένους. Διοῖ Θρακῶν γένος, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ λέγει. Ab eodem abest expositio ad l. 3.

ead. l. 28. Μετὰ τὸ πλεῦσαι δ' ἡλ. τὸν Δημοσθένην) Μετὰ τὸ ἀποπλεῦσαι δ. τ. Δ.

ead. l. 29. Πολυδάπανον, δαπανηρὸν, πολλὰ τελούν. ἐξ οὗ καὶ πολυτελεῖς δεῖπνον) δαπανηρὸν, πολλὰ τελούν, omittis ceteris.

ead. l. 33. Ἀδιαστάτως ἐπικαθημένων τῶν λακεδαίμονιων) In Mf. tantum est λακεδαίμονιων.

ead. l. 34. Τῆς τετ. δηλονότι φησὶν) Ἰσὺς τεταγμένης λέγει.

Pag. 563. *l.* 2. Εἰσαγωγίμων ἐξ ἀλλοδαπῆς) Non est in Mf. Ad ea, quae paulo post dicit Thucydides, ἀντὶ τοῦ πόλις εἶναι, adscripti sunt duo iambici senarii, quos vide in Notis ad hunc locum.

ead. *l.* 7. Γράφεται, οὐδὲν ἐλάσσω) Deest.

ead. *l.* 21. Ὑστεροῦντο Δημοσθένους. ἐλθόντας καὶ μὴ φθάσαντας τὸν Δημοσθένην) Ὑστερον τοῦ Δημοσθένους ἐλθόντας, καὶ μὴ φ. τ. Δ. Praecedens scholion non habet Mf.

ead. *l.* 22. Ἀντὶ τοῦ, δι' αὐτῶν) Deest & hoc, & quae ad *l.* 11 h. p. & ad p. 218 *l.* 2 καὶ αἰρεῖ, *l.* 3 ἐπιπεσὼν, p. 219 *l.* 3, 11 & 13 leguntur.

Pag. 564. *l.* 1. Ἀξιοί, φησιν, ὀλοφυρμοῦ τὸ) Ἀξίον, φ. ὁ τό.

ead. *l.* 12. Ἦγουν τοὺς Κερκυραίους) Immo Demosthenem & Eurymedontem, ut recte Aem. Portus.

ead. *l.* 15. Συνῆρχε γὰρ ἥδη Δημοσθένης) Ita rescripti e Mf. & ipso Thucydide, pro eo, quod edebatur, συνῆρχεν ἥδη Δημοσθένης.

ead. *l.* 38. Τὸ κατὰ τὴν πρόραν) Suidas eadem habet in παραχειρσία. sed pro ὡς ἂν εἴπῃ τις, apud eum & in Mf. est, ὡς ἂν εἴποι τις.

Pag. 565. *l.* 1. Ἐπωτίδες εἰσι) Haec quoque leguntur in Suida, v. ἐπωτίδες.

ead. *l.* 8. Ὡς εἶδον πλέον τὴν σχήσοντες. τοῦτέστι πλεονεκτήσοντες) Defunt. pro iis ad σχήσοντες scriptum est: σχήσει, κατέξει. σχήσουσι, κωλύσουσι. σχήσεσθαι, κατασχεθήσεσθαι. σχήσεται, ἐπισχεθήσεται.

ead. *l.* 16. Γράφεται ἐπισκευασάμενοι, ἦγουν) Absunt a Mf. una cum scholiis ad *l.* 2, 3, 6, 7, 11 & 12.

ead. *l.* 21. Οὐκ ἀντίπρωροι ἐνέβαλον ταῖς ἐναντίας ναυσίν) Οὐκ ἀντίπρωροι ὁρμαῖς ἐνέβαλλον τῶν ἐναντίων ναυσίν. Haec non sine vitio sunt. Sed ἐνέβαλον est error operarum ex ed. Oxon. in hanc propagatus. Baf. Steph. 2. & Porti, itidem ut Mf. ἐνέβαλλον.

ead. *l.* 24. Τῶν Συρακουσίων) Ad ἐμβόλους, quod paulo ante in Thucydide legitur, adscripta erat expositio: ἐμβολὸν χάλκομα ὥραιον περιθέμενον κατὰ πρόραν ναυσίν. Pro ἐμβολον Suidas habet ἐμβολος sed ἐμβολος & ἐμβολον dici, docet Eustathius in Odyss. ω, pag. 1959. Maior discrepantia est in eo, quod in Suida pro ὥραιον est πεπυρωμένον. Portus & Kusterus id corruptum putant. Idem de voc. ὥραιον dicendum viderur.

ead. *l.* 26. Ἑρμηνεία τοῦ διεκπελεῖν — εἰς τοῦπίσω γενέσθαι) Haec omnia desiderantur in Mf. In Suida v. περιπλεῖν ad ver-
Thucyd. Vol. VI. S

bum leguntur, nisi quod in eo pro καθίσταται est καθιστάσθαι, & pro τεμόντων τεμόντα; utrumque melius, quam in Scholiaste. Vide Kuhnium ad Pollucem I, 123. De διεκπλεῖν confer, quae habet Scholiastes ad I, 49, & II, 89.

ead. l. 33. Περιττὴ δὲ πρὸς τὸ μὴ περιπλεῖν ἢ μὴ ἀπόφασις) Nimirum quia κολύειν ipsum est verbum ἀποφατικόν, supervacuum erat alteram negationem μὴ apponere τῷ περιπλεῖν. Ita haec verba fortassis possunt exponi. Videndum tamen, an rectius sit, περιττὴ δὲ πρὸς τὸ περιπλεῖν ἢ μὴ ἀπόφασις. Non multo post ad verba Thucydidis ἀνάκρουσιν οὐκ ἔσσεσθαι, adscriptum erat: ἀνάκρουσις ἐν ναυμαχίαις ἐλέγετο ἐπὶ τοῦ πρῶμου κρούειν. In quibus articulum τὸ ante ἐπὶ excidisse puto.

Pag. 566. l. 1. Τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι σὺν τῷ πεζῷ) Neque hoc, neque quidquam eorum, quae deinceps hac pagina usque ad l. 22 leguntur, habet Mf. praeter id, quod ad p. 237. l. 8 annotatur.

ead. l. 22. Ἀντὶ τοῦ αὐτῶν) Deest iridem. Ad κατὰ κράτος ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν, in princ. c. 41 Thucydidis, annotabatur: οὐχὶ κατὰ κράτος ναυμάχισαν (pro ἐναυμάχισαν, vel ναυμαχοῦντες) ἀλλὰ κατὰ κράτος ἐνίκησαν. Vult κατὰ κράτος non cum ναυμαχοῦντες, sed cum ἐνίκησαν iungendum esse.

ead. l. 29. Συναττόμενον πρὸς τοῖς Συρακουσίαις) Σύντ. πρὸς τὸ τοῖς Συρακ.

ead. l. 31. Ἦγουν κατεφρονήθη) Ex omnibus scholiis hinc sqq. Mf. tantum ea habet, quae ad l. 4 & 11 leguntur.

Pag. 567. l. 1. Οἱ Συρακουσίοι) Omnia desunt usque ad lin. 25, praeter scholia ad p. 242 l. 1 αὐτὸ, l. 2 ἠπείγετο, a quo tamen etiam absunt verba ἦγουν ἐγχειρῆσαι, & p. 244 l. 11.

ead. l. 8. Τροπαιουχίσας) Thucydides: ἢ γὰρ κατορθώσας ἔξιν Συρακουσας. Scholiastes: ἦγουν τροπαιουχίσας. Metonymice nimis interpretatur. nihil aliud est κατορθώσας in se & proprie sua emphasi, quam secunda fortuna usus, se prospere gesta, quod vulgare satis. GRAMM.

ead. l. 25. Οὔτε ἀπὸ Ἀθηναίων) Προσεγένετο οὔτε ἀπὸ Ἀθηναίων. Annotationes ad l. 14, ad p. 247 l. 5 καὶ πάν, l. 7, 10, 13, & p. 248 l. 2 non habet Mf.

ead. l. 33. Ἦγουν τραπέντων) Deest.

ead. l. 37. Διέφυγον αὐτοὺς πολέμιοι) Δισφ. αὐτοὺς οἱ πολ.

ead. l. 38. Γράφεται, ἐκείνων ἐπιστάντων) Lectionem ἐπισταμένων, vel ἐπιστάντων, quam habuit in suis exemplaribus Scholiastes, reiciunt facile sensus & constructio ipsa huius loci. GRAMM.

Pag. 568. l. 6. Ἀλλὰ καὶ εἰς φόβον ἐπιστάντες ἀπὸ τῆς τῶν Ἑπιπ. δ. δ.) Ἀλλὰ κ. εἰ φ. καθίστασαν τῆς ἀπὸ τ. Γ. δ. δ.

ead. l. 7. Ὑπὸ τῶν Συρακουσίων) Deest, cum iis, quae leguntur ad l. 13, & ad pag. 249 l. 8 & 13.

ead. l. 23. Τῶν Ἀθηναίων) Non habet Mf. nec scholia ad lin. 10, 12 h. p. & ad pag. 252 l. 2, 9 & 12.

ead. l. 35. Ἀπὸ τῶν Συρακουσῶν δηλονότι) Et hoc, & scholia ad p. 253 l. 5 & 8, p. 254 l. 1 & 5, & p. 255 l. 8, absunt a Mf.

Pag. 569. l. 3. Περιπόλοις) τὰ περιτόλια interpretatur Scholiastes hoc loco περιδρόμους. Satis imperite Ergo eundem hunc non esse Grammaticum credam, ac qui supra ad lib. 6, c. 45, pro corrupta in textu voce περιπολία, meliorem indicavit hanc περιτόλια, ac interpretatus est τὰ ἐν τῇ χώρᾳ φρούρια. Est quidem περιδρόμος etiam inter vocabula munitionum. Hesychius, περιδρόμους· τείχους (scribe τείχος) περὶ τοὺς βεβλημένους τοίχους κύκλῳ. Sed ista significatio nequaquam conveniens huic loco, ubi, neglecto Scholiasta, recte viderunt Winsenius, Portus, Acacius. Loca alia, ubi περιτολίον meminit auctor noster, indicavit praeclarus Commentator Godofr. Iungermannus ad Polluc. lib. 9, c. 4, § 16. Ceterum haud abs re erit animadvertere, non adeo certam posse & constantem etymii rationem dari huius vocabuli, ac videntur existimasse Sylburgius in annot. ad Dionys. Halic. Antiq. lib. 9, c. 56, p. 612, ut cui displicet περιτόλια verti suburbia, cum sit potius circumfusa urbis castella; & Henr. Valesius in nott. ad Maussac. p. 318, asserens Dionysio ita vocari castella, in quae se recipiebant περιπολοι τῆς χώρας τῶν Ῥωμαίων. Nempe legerat vir doctissimus memoratos aliquoties eidem historiae Rom. scriptori περιπόλους τῆς χώρας, τῆς γῆς, τῶν ἀγρῶν, quod ille vocabulum ex militari Atheniensium re desumptum Romanis accommodaverat. Sit ergo περιτόλιον a περιπολος, neque hoc negare est animus; nam & Thucydides lib. III quod περιτόλιον τῶν Λοκρῶν appellaverat, τὸ ἐπὶ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ, alibi vocat τὸ Λοκρῶν φρούριον, & περιπολοι, φρουροὶ Hesychio, nempe qui λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν ταῖς φυλακτικαῖς, ut describit Aristoteles apud Harpocrat. vid. & Maussacii observata ibid. An vero semper περιτόλια istam notionem obtineant, dubitare licet. Videntur simpliciter sic dicta interdum suburbia, aut minores urbes in regione ac agris maioris alicuius sitae, nempe a πόλις. Sic interpretor Strabonis locum lib. 17, p. 837, τῆς δὲ Κυρήνης ἐστὶ περιτόλια,

ἢ τε Ἀπολλωνία καὶ ἡ Βάρκη, καὶ ἡ Τεύχειρα, καὶ Βερενίκη, καὶ τὰ ἄλλα πολίχνη τὰ πλησίον. Certe enim πόλεις hae ipsae vocantur quoque Ptolemaeo lib. 4, c. 4, qui τὰ προῦρια Cyrenaicae regionis seorsim antea recensuit. Addatur Macchabaeor. auctor lib. 1, c. 11, v. 4 & 61, καὶ ἐνεπύριζε τὰ περιπόλια αὐτῆς πυρὶ ubi de suburbis aut oppidis circumiacentibus, quibus imposita non semper praesidia, capi putem. Omnino ita quoque acceperunt, qui i Paralip. 6, v. 56 & seqq. τὰ περιστόρια constanti immutatione transformarunt in περιπόλια plus quadragies, sicuti repraesentant edd. Complut. & Aldina, atque ex hac expressae: etsi enim genuinam lectionem agnoverim potius περιστόρια, quemadmodum in Iosua semper legitur, tamen fatendum, Graecos illos, qui mutationis i Paralip. 6 fuere auctores, suburbia voluisse appellare περιπόλια, vel ut Hieronymus in Quaest. Hebraicis loca ista reddit, suburbana eius. GRAMM.

ead. l. 5. Μισθοφόρων τῶν Συρακουσίων ὄντων) Μισθοφόρων τοῖς Συρακουσίοις ὄντων.

ead. l. 9. Γράφεται, χρήμασιν ὡς πολὺ) Deest.

ead. l. 11. Τῷ καιρῷ δηλονότι) Deest cum tribus sequentibus scholiis.

ead. l. 15. Δεισிடαιμονήσαντες) Ἀποδεισிடαιμονήσαντες.

ead. l. 18. Παραφυλάττειν τὰς ἐκκλησίας) Παραφυλάττειν τὰς ἐκκλησίας.

ead. l. 19. Γράφεται, πρὶν ὥς οἱ μάντις) Omnia, quae hic usque ad lin. 33 ὁ μὲν συνδ. περ. leguntur, in Mf. desiderantur.

ead. l. 38. Τῶν Ἀθηναίων) Melius Portus τῶν Συρακουσίων. Mf. non habet. Quae paulo ante ad verba Thucydidis πολλῶ δὴ μᾶλλον ἠθύμουν annotata sunt, vide in Notis ad Thucyd.

Pag. 570. l. 2. Δέξασθαι) Deest.

ead. l. 8. Κατὰ μιᾶς πόλεως τῶν Συρακουσίων) Haec non leguntur in Mf. ut nec ea, quae in sequenti annotatione sunt, ἡγουν πολλοὶ — συγκτήσασθαι χώραν. Pro iis ad verba ἔθνη γὰρ πλεῖστα δὴ haec scribuntur: πλὴν ὅσα συνῆλθεν ἔθνη πρὸς Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους ἐν παντὶ τῷδε πολέμῳ. πλὴν γὰρ τοῦ ζυμπαπτος λόγου τὰ ἐν παντὶ τῷδε τῷ πολέμῳ ἔθνη πρὸς τὴν τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων πόλιν συνελθόντα, τοῦτ' ἐστὶ, πλεῖστα ἔθνη περὶ Συρακουσίων μαχόμενα ἦλθε, πλὴν γὰρ δὴ οὐ τοσαῦτα ὅσα πρὸς Ἀθηναίους καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους προσενεμῆθη.

ead. l. 18. Ἀποικοὶ ἦσαν, Ἑρετριεῖς) Ἀποικοὶ ἦσαν. Ἑρετριεῖς.

ead. l. 26. Συμμαχήσαντες ἀλλήλοις) Abest a Mf. cum

scholiis ad pag. 267 l. 8, 9, 11, & pag. 268 l. 10 & 12.

Pag. 571. l. 3. Παροιμία, Πιπράσκει) Haec ad frequentia ἄμα μὲν κέρδει annotabantur, & post ἀργύριον, τοῦ Καλλιμάχου. Si hoc Callimachi est, eo augeri possunt fragmenta illius.

ead. l. 6. Ἀντὶ τοῦ συγκρίσαι) Ἀντὶ τοῦ συγκρίσαισι.

ead. l. 7. Ἐπεσπάσαντο) Absunt omnia a Ms. usque ad l. 20, praeter scholia ad l. 1 p. 271, & l. 1 p. 272.

ead. l. 10. Κατὰ Ἀθηναίων) Addit Ms. Συρακόσιοι, Καμαρινᾶιοι, Γελῶοι, Σελινούντιοι, Ἰμεραῖοι.

ead. l. 12. Νεοδαμώδης) Sic & Suidas h. v. sed caute apponens, ἥτοι ἐκ τῶν Εἰλωτῶν.

ead. l. 20. Ἀπλουτέρας οὐ — ἰσταμένας) Suidas in ἀπλουτέρας. Sed quod ἀπλουτέρας dicit a Thucydide vocari has naves, nullius Ms. auctoritate confirmatur: omnes enim tam scripti, quam editi libri Thucydidis hic habent ἀπλούτεραι. Idem pro τὰς ἀπλους παντάπασι habet τὰς ἀπλους παντελῶς. Et deinde διὰ πληρώματος ἔνδειαν καὶ ἀπλούς ἰσταμένας in quibus praefero scripturam, quae est apud Scholiastem.

ead. l. 24. Νεότητος) Omnia, quae hinc sequuntur, scholia usque ad l. 30 ἔπειτα, absunt a Ms.

ead. l. 34. Ξυνὸς Ἐνυάλιος) Hoc solum habet Ms. sine altera parte versus. Defunt etiam expositiones ad l. 14 h. p. & ad p. 277 l. 12, 13, 14 & 15. Locus Homeri est Iliad. σ', v. 309.

Pag. 572. l. 10. Ἀντὶ τοῦ καταβάλλητε — ἀποστήνητε) Εἰς τὴν θάλασσαν καταβάλλητε.

ead. l. 12. Τὸ μᾶλλον οὐκ ἔστι συγκριτικὸν) Thucydides: καὶ ταῦτα τοῖς ὀπλίταις οὐχ ἦσσαν τῶν ναυτῶν παρακελεύομαι, ὅσῳ τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον τὸ ἔργον ταῦτο. Scholiastes: τὸ μᾶλλον οὐκ ἔστι συγκριτικὸν, ἀλλὰ διασαφητικόν. οὐ γὰρ οἱ αὐτοὶ τοῦ ἀπαράττειν τοὺς πολεμίους συναίτιοι. At, quod si μᾶλλον non debeat hic esse συγκριτικόν, neque erit antecedens ἦσσαν, sed utrumque est. Neque enim iuvat, quod nautis non incumberet τὸ ἀπαράττειν, ut militibus, cum haec, ταῦτα παρακελεύομαι, non solum hoc opus spectant, sed omnia munia illa ac officia, a singulis, nautis aequae ac militibus, instanti pugna totis viribus exsequenda. Conceditur quidem, militum maiorem hic operam exspectari, idque his orator innuit, ὅσῳ μᾶλλον &c. at quin nautae quoque suis defungi deberent partibus, ἐν τῷ μὴ ἔσθθῃσθαι, μὴ ἀνακρούεσθαι, μὴ πρότερον ἀπολύεσθαι, ἢν μὴ οἱ πολέμιοι ἀπαραχθῶσι, quis negaverit? GRAMM. Adde Stephanum ad Scr. al. de Dial. Attic. p. 103.

ead. l. 13. Οὐ γὰρ οἱ ναῦται) Οὐ γὰρ καὶ οἱ ναῦται.

ead. l. 18. Ἄξιον ὅτι δεῖ διαφυλάττεσθαι) Ἄξιόν ἐστιν ὅτι δεῖ διαφυλάττεσθαι.

ead. l. 29. Ἀνδρῶν δηλονότι) Hoc cum quatuor sequentibus scholiis a Ms. abest.

ead. l. 30. Ἡ ἀντίληψις) Thucydides: προηγέθη δὲ αὐτοῖς καὶ ἡ ἐπιβουλὴ τῶν σιδηρῶν χειρῶν. Testatur Hudsonus ἐπιβολὴ legi in Cod. Ms. Oxon. additque sic legisse videri Scholiasten atque Vallam. De posteriore non dubito. De Scholiasta haud aequae res certa est, cum in omnibus impressis sic exstant ipsius verba: Καὶ ἡ ἐπιβουλὴ) ἡ ἀντίληψις. Sed quia ἐπιβολὰς supra l. 7 reddiderat ἀντιλαβὰς, atque hoc ἀντίληψις, putat Hudsonus ipsi eandem utrobique vocem in textu lectam: Fortasse: neque tamen accurate adeo rem egerunt semper Grammatici isti. Quod ad Thucydidem vero, optima sane ratione retinebitur antiqua lectio, ἐπιβουλὴ. quid enim, si in prioribus ἐπιβολὰς dixerit, an debuit ea propter necessario idem vocabulum usurpare hoc loco, qui nescio cur respuat istud ἐπιβολή; Potius consilium hostium ac τέχνημα ita exprimitur, cui apte convenit. Transfuit ergo Winfemius: indicata enim eis erat insidiosa illi manuum ferrearum machinatio. Nec dissentit Acacius. Quin, si ἐπιβουλὴ maneat, non alius tamen erit loci sensus, quam qui percommode expressus in versione Gallica: on avoit déjà eu avis de l'invention des harpons de fer, pag. 158. etiam si alteram lectionem praeferant H. Stephanus & uterque Portus. GRAMM.

Pag. 573. l. 3. Ἀντὶ τοῦ ἡσθάνεσθαι) Si hoc non corruptum est; Scholiasten errare puto, qui hic ἀντιλαβέσθαι exponat αἰσθάνεσθαι. Thucydides saepe ἀντιλαμβάνεσθαι dicit ea significatione, quam hic expressit interpretes.

ead. l. 4. Ἦτοι κατὰ τῆς δὲ τῆς χώρας) Non habet Ms. nec id, quod annotatur ad l. 9 h. p. & ad l. 2 p. 283.

ead. l. 8. Οὐδὲ ὅλως τι κατ' ἀρχ.) Εἰ μὴ δὲ ὅλως τι κατ' ἀρχ.

ead. l. 12. Τῆς ὑπαρχούσης δυνάμεως ἡμῶν) Ἡμῶν hic locum habere non potest. Nam est generale effatum de omnibus, quibus idem accidit, quod tum Atheniensibus, ut, cum vident se spe, quam conceperant, excidisse, etiam minus praesent, quam possint, & abiectionibus sint animis, quam pro viribus, quae iis supersunt.

ead. l. 26. Τοὺς ἀπείρους θαλασσῶν φησὶν) Τοὺς ἀπείρους θαλάσσης λέγει.

ead. l. 32. Ἐκαστος ἐπὶ τῶν νεῶν κινούμενος) Ἐκαστος ἐπὶ τ. ν. κινούμενοι.

Pag. 574. l. 15. Ὀμηρος) Iliad. κ', v. 68.

ead. l. 18. Τοῦτο καθ' ὑπερβατόν. συντακτέον δὲ τῷ πατρόθεν ἐπωνομάζων) Hoc longe petitum est. Melius in verbis Thucydidis cum interprete ἀπὸ κοινοῦ repetetur ἀξίων, per elliptin pronominis, hoc modo, καὶ ἀξίων μὴ ἀφανίζειν τὰς πατρικὰς ἀρετὰς ἐκείνους, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι.

ead. l. 28. Πρὸς τὴν παροῦσ. ὑπόθεσιν) Πρὸς τ. π. περιστάσιν.

ead. l. 35. Μετὰ βίας ἐξελθεῖν) Absit a Ms. cum tribus sequentibus scholiis, & iis, quae leguntur ad p. 290 l. 11 & 13.

Pag. 575. l. 11. Συμπεπλέχθαι) Ἠρτηται, κρέμαται, ἢ δέσται.

ead. l. 17. Ὑπὲρ τῶν κελυστῶν) Ὑπὸ τῶν κελυστῶν.

ead. l. 19. Ἦν γὰρ κ. φ. τὸ, πολλὰ γὰρ δὴ ὁ κ. παρεκκελεύοντο) Ἦν γὰρ κ. φ. π. γ. δ. ὁ κ. ἀλλήλους (leg. ἀλλήλοις) παρεκκελεύοντο.

ead. l. 22. Μετὰ βίας καὶ ἰσχύος ποιεῖσθαι) Deest, ut & ea, quae ad p. 292 l. 3, 11 & 14 annotantur.

ead. l. 28. Μετὰ πόνου κεκτ.) Μετὰ πολλοῦ πόνου κεκτ.

ead. l. 32. Ὁ Συρακούσιος στρατηγὸς) Ὁ Συρακούσιος στρατὸς recte legit Portus.

Pag. 576. l. 10. Ἄλλοι δὲ, φησι, τὴν ἀπὸ τῆς γῆς ἰδόντες) Ἄλλοι δὲ τῶν ἀ. τ. γ. ἰδόντες.

ead. l. 12. Πότερον νικῶσι) Πότεροι νικῶσι.

ead. l. 16. Ἰσα) Ms. ignorat & hoc, & scholia ad l. 13.

ead. l. 17. Ὀμηρος) Iliad. δ', v. 450. sequens locus Homeri est Iliad. χ', v. 409.

ead. l. 23. Παραβόηθουν) Nihil eorum, quae hic leguntur usque ad l. 28, habet Ms. nisi scholion ad l. 9 h. p.

ead. l. 24. Τὸ ἐξῆς ὑπερβατόν, καὶ οἱ διαβεβληκότες) Τὸ ἐξῆς, καὶ οἱ διαβεβηκότες. Perperam quidem διαβεβηκότες. Sed neque recte edd. διαβεβληκότες nam cum dicat τὸ ἐξῆς, id est, series, sive ordo verborum, legendum est διαβεβηκότες, ut in Thucydide, cuius verba in ordinem redigit.

ead. l. 29. Τὰ αὐτὰ ἐγγίνωσκον. τ. ὁ. ἡ. ἀ.) Haec tantum, & quae ad p. 300 l. 8 annotantur, sunt in Ms.

ead. l. 37. Ὁ καὶ περιττ.) Ὁ καὶ σύνδεσμος περιττός. De hoc pleonasmō τοῦ καὶ vide Stephanum ad Corinthum Art. XLV.

ead. l. 38. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀλγεῖν) Deest, ut & scholia ad p. 302 l. 13, p. 303 l. 3, p. 304 l. 1 & 5.

Pag. 577. l. 1. Παρακλῖσιν. ἀντιβολία, δέσσις, ἰχέσια) Absunt a Ms. Et mox idem δάκρυα, καὶ στεναγμός melius, quam in edd. δάκρυα, καὶ σταλαγμός.

ead. l. 3. Θείων ἐπικλήσεων) Θειασμὸς, εὐχὴ καὶ μαγτεία: Suidas, locum Thucydidis laudans v. ἐπιθειασμὸς, eadem verba habet, quae Scholiastes vulgatus.

ead. l. 10. Ἰσομοιρεῖν κακῶν) Ἰσομοιρεῖν τῶν κακῶν. Paulo ante δηλονότι, & δηλαδὴ non habet Mf. Et ita saepissime alibi.

ead. l. 24. Ἀγεννέειν, ἦγουν ἀνάνδροις) Non habet Mf. nec ea, quae ad p. 305 l. 4, 5, 7, & 10 ἢ φθόρου scribuntur.

ead. l. 26. Πεπολίτευμαι νομίμως) Deest, ut & l. 28 ἀνεπαίσχυντος.

ead. l. 36. Ἦγουν οἰκισιν ἀδιάδοχον σχόντας) Omnia desiderantur in Mf. usque ad p. 278 l. 2, praeter τὸ σύνολον.

Pag. 578. l. 2. Ὀμπέδον) Pro hoc Suidas v. ἀπέδον, ut ad Thucydidem annotavit cl. Wasse, habet ἰσάπεδον. Illa, ὡς καὶ ἀλοχος, ἡ ὁμολεχος, non sunt in Suida.

ead. l. 4. Πῶς χρεται τῇ ἀπὸ ἐπιτατικῶς) Πῶς χ. τ. ἀ. ἐπιτατικῶς γάρ.

ead. l. 12. Ἦγουν οὕτω) Hoc scholion cum sequenti abest a Mf.

ead. l. 19. Ἀντὶ τοῦ, ἐκύκλουν ἐς ὀλίγον χωρ.) Eis ὀλίγον χωρ.

ead. l. 23. Ὡς ἂν φανερὰς οὐσης τῆς εὐπραγίας) Hoc solum paginae 315 scholion habet Mf.

ead. l. 32. Ἦγουν, διελθόντες τοὺς φύλακας σὺν βίᾳ) Deest cum scholiis ad p. 318 l. 8, p. 319 l. 7, & p. 320 l. 6.

ead. l. 35. Ἀντὶ τοῦ, συμπλεκόμενοι κατέπιπτον. ἑτοίμως ἐπιπτον) Ἐμπλεκόμενοι κατέπιπτον. Suidas exponit ἐμπύπτοντες εἰς τὸ ὕδωρ.

ead. l. 37. Ἦγουν σπουδαϊότατον) Thucydidēs: καὶ περιμάχητον (τὸ ὕδωρ) ἦν τοῖς πολλοῖς. Scholiastes: περιμάχητον. ἦγουν σπουδαϊότατον. Castigavit hanc expositionem H. Stephanus in Thef. ad voc. περιμάχητος. cuius sententiae non tam firmandae, quam illustrandae, adscribemus saltem Scholion interp. veteris ad Aristoph. Thesmophor. v. 326: περιμάχητον λέγεται τὸ περιτίμιον, περὶ οὗτινες ἀλλήλοις διαμάχονται, ἵνα τούτου κρατῶσι καὶ τοῦτο κτῶνται. GRAMM.

Pag. 579. l. 5. Ἐμοὶ δὲ φαίνεται γεγράφθαι — ἐν τῷ Ἑλληνικῷ πολέμῳ ἐγένετο) Thucydidēs: πλεῖστος γὰρ δὴ φόβος οὗτος, καὶ οὐδενὸς ἐλάσσωσιν τῶν ἐν τῷ Σικελικῷ πολέμῳ τούτῳ ἐγένετο. Arbitratur Scholiastes, Thucydidem potius hic scripsisse ἐν τῷ Ἑλληνικῷ πολέμῳ, & rationem affert, quia in fine historiae huius scribit auctor, bellum hoc omnibus fuisse maius funestiusque iis, quae Graeci antea sustinuerunt. Imbecillis admodum ratio, immo nulla. Etenim adversatur opinioni istī

tum allatus iam locus auctoris, in quo τῶν ἐν Σικελικῷ πολέμῳ τούτῳ non alias pugnās, quam quae hoc ipso bello Siculo pugnatae, indicant; tum is, quem Scholiaſtes pro ſe allegat, ſimilia quippe repraeſentans: συνέβη τε ἔργον τοῦτο (pugna haec) Ἑλληνικὸν τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε (in hoc bello, hoc eſt, ipſo hoc Siculo) μέγιστον γενεſſαι. quibus cum ſubiicitur, δοκεῖ δὲ ἔμοιγε, καὶ ὧν ἀκοή Ἑλληνικῶν ἴσμεν, apparet ſatis, Ἑλληνικὰ ἔργα cetera ſ. πολέμους diſtingui a praeſenti bello in Sicilia ab Athenienſibus geſto. GRAMM. Sequens ſcholion, ἡγουν φυλακὴν, non habet Mſ.

ead. l. 16. Διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νομομιſμένην ἐπιτιθέουſιν) Thucydides: ἥμιστα δὲ ἀξίος ὧν (Nicias nempe) ἐς τοῦτο δυſτυχίας ἀφικέſθαι διὰ τὴν νομομιſμένην ἐς τὸ θεῖον ἐπιτιθέουſιν. Scholiaſtes interpretatur, διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νομιſμένην ἐπιτιθέουſιν, διὰ τὸ πᾶσαν ἀρετὴν νομίμως ἐπιτετιθέυκῃναι. οὐ γὰρ δὴ νομομιſμένην ἀρετὴν τὴν δοκεῦſαν φησί. Quis feret, quaefo, talem expoſitionem? An pro ſynonymis habenda ἡ εὐſέβεια, vel ἡ ἐς τὸ θεῖον ἐπιτιθέουſις, & πᾶσα ἀρετή; an etiam, quod νομομιſμένον, in oppoſitione ſic dicitur ad τὸ δοκοῦν; dico vero, auctorem unius tantum virtutis, non παſῶν ἀρετῶν, laudem & gloriam Nicias hic tribuere. Multis quidem dux ille ornamentis animi inſignis, integritate, continentia, fortitudine bellica, liberalitate & aliis, haud tamen omni culpa abſolvendus erit, ſi Plutarchum in parallelis audiamus. Qua vero maxime excelluit, interque ſuos ferebatur virtute, ea ubique tum ab auctore noſtro, tum Plutarcho commendatur, iſtiusque ipſius fit mentio Thucydidis loco nunc allato. Erat ea religio, & ſacrorum patriorum ſummum ſtudium. Νομομιſμένον enim dicitur, quod ex patriae legibus fit rite ac reverenter, ſpeciatiim in ſacris rebus Deorumque cultu. Talium autem obſervantiſſimus, ſi quis unquam Athenienſium, δεισιδαιμόνων ſat omnium fuit Nicias. Hinc de ſe ipſe praedicat in concione ſua ultima: πολλὰ μὲν ἐς θεοῦς νόμματα (ex patriis inſtitutis) δεδιήτημαι, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπων δίκαια καὶ ἀρετὰ φθονα. H. Stephanus autem ad laudatum Thucydidis locum, quem examinandum ſumſimus, probe videns, adhaeſiſſe temere Scholiaſtae interpretationi Vallam, ſic vertentem, ob ſtudium virtutis, quod omne in illam conſerebat, annotat in margine: vocat hic fortaſſe Thucydides τὴν ἐς τὸ θεῖον ἐπιτιθέουſιν, quod antea θειαςμὸν, de eodem Nicias loquens, dixit: eamque ulterius ſententiam, ſed imbecillius, ut apparet, probare nritur voc. θειαςμός. Aſt non de-

bet confundi specialis haec τοῦ Θεῖου, quatenus in praedictionibus & μαντείαις occupatur, observantia, cum generali θεωσεβεία. Nec, quae congeffit Iul. Pollux capite illo, quod respexit Stephanus, omnia pro synonymis, accurate dictis, accipienda. Θείαςμός semper id denotat, quod neminem Graece doctum latere potest, nunquam adeo late patet, ut ea omnis significetur eis τὸ θεῖον ἐπιτήδευσις. Et cum θείαςμῳ προσκείμενος Nicias nostro dicitur, fit hoc in narratione illa eclipsae lunaris, quam ominosam is prae ducibus ceteris, factis & iis prodigio hoc territis, habebat. Nec aliter Plutarchus, quidquid dixerit Stephanus, intelligendus, quando phrasi ista ex Thucydide desumpta utitur. Quin ille vitarum scriptor, eodem respiciens in parallelismo ducis huius atque Crassi, prope fin. describit Niciam, ut μηδενὸς ἀπὸ μαντικῆς καταπονοῦντα. Ceterum in quo spectabatur maxime tantum eius Divinatumque rerum studium, idque νομομισμένον praesertim, exponit idem Plutarchus pag. 540, ubi ἀντὶ Θεοφιλῆς, καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα λαμπρυνόμενος πρὸς τὸ θεῖον appellatur: eiusque λαμπρότητος partem quandam specialius attingit infra pag. 565, ἀναθήμασι καὶ γυμνασιαρχίαις καὶ διδασκαλίαις χορῶν φιλοτιμούμενος. Hoc autem erat πολλὰ νόμιμα διαίτασθαι, haec ἐπιτηδεύσεως pars magna, τῆς ἐς τὸ θεῖον νομομισμένης, ut alias taceamus, in vita eius apud utrumque scriptorem obvias. Igitur deferendi Scholiastes & Valla h. l. nec attendendus multum H. Stephanus. Melius fane defunguntur hic partibus suis interpretes ceteri, praesertim Winsemius, sic transferens: *propter studium & pietatem erga religionem legibus patriis consuetam*. GRAMM. Partem primam huius scholii, nempe verba διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νομομισμένην ἐπιτήδευσιν, non habet Mf. Quae in fine sunt, ita leguntur: οὐ γὰρ δὴ νομιζομένην τὴν δοκοῦσαν λέγει.

ead. l. 22. Ἦγουν ὠκονόμεσαν) Deest.

ead. l. 25. Διὰ τὸ δύσσημον ἀπεσιώπησεν αὐτὰ ὀνομαστὴ εἰπεῖν) Haec annotatio non suo loco ponitur. Pertinet ad ea, quae paulo ante dixit Thucydides, πάντα τε ποιούντων αὐτῶν διὰ στενοχωρίαν ἐν τῷ αὐτῷ quae bene illustravit clar. Wasse.

ead. l. 30. Μεγάλως κακοπαθήσαντες) Additum erat in Mf. οὐδὲν ὀλίγον ἐς οὐδὲν κακοπαθήσαντες. οὐδὲν ὥς ὅτι οὐχ ἀπόλετο. Posterius ad πανωλεθρίαν referendum est.

Pag. 580. l. 3. Ἀπλονότι ἐπήλπισαν) Ἐν ἐλπίδι ἐποίησαν.

ead. l. 9. Τοὺς πολίτας εὐτελέστερον εἶναι βίου) Τοὺς π. ἐ. πείσαι βίου.

ead. l. 10. Ἦγουν ἕως ἂν) Deest.

ead. l. 24. Ἦγουν, τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων) Thucydides: *μάλιστα δὲ τῶν ξυμμάχων διασκοποῦντες ὅπως μὴ σφῶν ἀποστήσανται*. Pronomine σφῶν velim intelligas hoc loco solos Athenienses, (non, ut Scholiastes iubet, Lacedaemonios pariter ac Athenienses) tum quia proxime fit mentio eorum, quae circa ναυπηγίαν & munitiones, etiam in ditio-
ne Laconica, curaverant Athenienses, quae continua serie excipiunt verba modo allata; tum etiam, quia paulo ante causa exstat huius Atheniensium cautionis, *μάλιστα δὲ οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἔταμοι ἦσαν καὶ παρὰ δύναμιν αὐτῶν ἀφίστασθαι*, nimirum propter acceptam cladem Siculam diffidentes potentiae illorum, quod & ne facerent οἱ ξύμμαχοι, iam prospectu opus erat. Verum fortasse nulla hic culpa Scholiastae, sed librarii alicuius, qui annotationem, haud suis verbis appositam, debuisset adiacere his sequentibus, *πρεσόντων δὲ ταῦτα ἀμφοτέρων*. GRAMM. His apponitur in Mf. & Aem. Porus quoque videtur animadvertisse eo pertinere.

ead. l. 26. Ταῦτα ἐτοιμαζόντων) Ἐκαστα ἐτοιμαζόντων.

ead. l. 32. Ἀντὶ τοῦ, φοβερὸς τοῖς Λαβείοις) Ἀντὶ τοῦ φοβερός. Mf. Cetera inepte allura sunt e sequentibus.

Pag. 581. l. 7. Κλεινίας δὲ ὁ Ἀθηναῖος) Alcibiadis stemma sic deducit Meurfius. Primi Alcibiadis filius erat Axiochus, eius Clinias, eius Alcibiades secundus, eius Alcibiades tertius. Quatuor vero fuisse Alcibiadas, tradit Scholiastes ad Aristophanis Ranas: hisce ideo tribus quartus addendus Lacedaemonius, cuius meminit Polybius Legat. Ecl. XLII. Quin hoc sciendum, Laconicum proprie illud nomen fuisse, & maiori Alcibiadi a patre impositum, quia is Alcibiadis Spartani hospitio usus esset. Errat ergo Scholiastes, qui minorem Alcibiadem a Thucydide hic loci designari putat. Quomodo enim per minorem nomen illud in familiam illatum est, cum iam proavus eius id habuisset? certe maior Alcibiades fuit, qui ius hospitii cum Lacedaemoniis & inter eos cum Alcibiade exercebat: cui postea renuntiavit Axiochus filius, Alcibiadis secundi avus; quodque secundus renovare animum induxit. Vide Meurfii Attic. Lect. lib. 6, c. 12. HUDS. Adde Notas ad hunc locum Thucydidis.

ead. l. 9. Φιλίαν) Deest, cum scholio sequenti. Ad περίοιχον autem, quod mox est in Thucydide, scriptum est: *περίοιχοί εἰσιν οἱ ὑπήκοοι γείτορες τῆς Σπάρτης*.

ead. l. 19. Περιττός ὁ καὶ) Π. ὁ καὶ σύνδεσμος.

ead. l. 26. Θεωροὶ ἐγίνοντο) "Επεμπον θεωρούς. Sic θεωρεῖν exponit V, 18. Ad ἐπηγγέλθησαν annotatum est αἱ σπονδαὶ δηλοῦντι.

ead. l. 29. Ὅπως εἰς τὸ πέλαγος προκαλέσονται) Ὅπως ἔ. τ. π. ἐκείνους προκ.

ead. l. 37. Οἰονεὶ κοπιᾶσαι) Καὶ οἰονεὶ κοπιᾶσαι.

Pag. 582. l. 3. Ἀντὶ τοῦ, τὰς ἐπὶ τοῖς χιλίοις τάλαντοῖς ἐπικειμένας ζημίας) Sed non erat pecuniae imposita poena, sed pecuniae ingratum usum suadentibus. Ergo erit, τὰς ἐπὶ τῷ εἰπόντι κινεῖν τὰ χίλια τάλαντα ἐπικειμένας ζημίας, scil. ἐλυσαν. Constructio clara satis in auctore. GRAMM.

ead. l. 6. Προσεδέξατο) Tollatur omnino e verbis auctoris, huic scholio praemissis, οἱ Ἀθηναῖοι. Non enim Athenienses recipiebant, sed Teii, idque post Atheniensium fugam. Textum Thucydidis inspicienti res liquida. IDEM.

ead. l. 11. Το — ἀφιστῶντ.) Totum hoc scholion abest a Ms.

ead. l. 23. Εἴτι (φισι) παρὰ λόγον ἐσφάλησαν) Εἴτι παρὰ λόγον ἐσφάλησαν. Et mox τὸ τὴν ἁμαρτίαν συνέγνωσαν.

ead. l. 25. Ἦγουν ἀποτίθενται) Mallem exponi στρατοπέδουσιν. Vide Annot. ad II, 2. HUDS.

ead. l. 29. Προσταχθέντος τῷ Θηραμένει — τὰς ναῦς) Deest.

Pag. 583. l. 7. Ἀντὶ τοῦ, ἐν πάσαις ταῖς ναυσὶ) Τοῖς ἐν πάσαις ταῖς ναυσὶ.

ead. l. 35. Ἠτείλησέ τοῖς χίοις, ἥτοι μὴ ἐπιβουήσῃν αὐτοῖς) Ms. non habet ἥτοι, nec ei hic locus est. ἢ μὴν recte dixisset, ut Thucydides cap. 33, de hac re agens.

Pag. 584. l. 2. Οὐ γὰρ ἐστὶ καὶ ἄλλη, ἀλλὰ μόνη αὐτὴ) Ἄλλη γὰρ οὐκ ἐστὶ κῶς.

ead. l. 7. Οἱ Λακεδαιμόνιοι) Paulo post ad Καμέρω adscriptum erat: Κάμιρος Ἡρώδ. καὶ Χοιροβ. Puto eum significare, Herodianum & Choeroboscum Grammaticos Κάμιρος voluisse scribi, non Κάμειρος. Κάμιρος etiam in Thucydide quidam libri scripti habent. Sed variat scriptura. Vide Holstenium ad Stephanum.

ead. l. 18. Ὡστε δόντα χρήματα) Τὸν Τισσαφέρνην δηλοῦντι. Ἡ τὸνταξὶς οὕτως, ἐδίδασκεν ἔτι τὸν Τισσαφέρνην ὥστε δόντα χρήματα αὐτὸν πείσαι καὶ τοὺς τριπάρχους καὶ τοὺς στρατηγοὺς τῶν πλοίων, πλὴν τῶν Συρακουσίων, συγχωρῆσαι αὐτῷ ταῦτα. Ms. Bas. Paulo ante ad verba Thucydidis, οἱ δὲ τὰς ναῦς ἀπολίπντες in Cass. scribebatur: οἱ δὲ τὰς ναῦς ἀπολίπασιν οὐχ ὑπολίποντες (pro ὑπολείποντες) εἰς ὁμηρίαν τὸν προσφευγόμενον μισθόν. Non male, si οὐχ demas.

ead. l. 23. Τοῦ ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλίσκειν) Διὰ τὸ ἐκ τῶν ἰ. ἀ.

Pag. 585. l. 25. Ἡ ἄλλοι ἀν) Οἱ ἄλλοι ἀν.

ead. l. 28. Γράφεται οἰκεῖν) Deest. Tamen recentiore manu ad οὐκοῦν annotabatur οἰκεῖν.

ead. l. 35. Μὴ ὑπεναντίως τῇ γνώμῃ κατελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης κακῶς) Μὴ ὑπεναντίως τῇ γ. αὐτοῦ κ. ὁ Ἀ. κ. αὐτόν. Φησὶ quoque, ut faepe alibi, deest.

ead. l. 38. Δεξίωσιν φιλικὴν) Ad ἄλλως τε Mf. haec habet: ἄλλως τε οὐδὲ διεννοεῖτο τιμωρεῖσθαι καὶ ταῦτα οὐδὲ συμμίσγοντα αὐτῷ.

Pag. 586. l. 2. Τοῦ περὶ ἀδῆλων) Τοῦ περὶ τῶν ἀλλήλων. Sed male ἀλλήλων. Post διατείνεσθαι additur: τὸ δὲ προσέθηκεν, ἀγτὶ τοῦ προσέθετο.

ead. l. 5. Ἦγουν ἢ πῶς) Ἦγουν πῶς. Aem. Portus coniiiciebat ἦγουν ὅπως.

ead. l. 12. Κατεφεῦσθαι δὲ ταύτης Φρυγίχου) Κατεφεῦσθαι δὲ ταῦτα Φρυγίχου.

ead. l. 20. Ἦγουν κεφαλαιωδῶς καὶ ξυντετμημένως λέγοντες) Defunt.

ead. l. 22. Ὁ δὲ σύνδεσμος ἀγτὶ τοῦ δὴ κεῖται) Vide Stephanum Animadvers. in lib. de Dial. p. 27. HUNS. Stephanus ibi putat orationem ita suppleri posse, καὶ ἀλλὰ μὲν τίνα, μάλιστα δέ.

ead. l. 28. Δυσανασχετῶν ἦν) Additur in Mf. σκληρὸς ἦν καὶ ἀνένδοτος. leg. ἀνένδοτος.

ead. l. 32. Πάντες ἐν αὐτῷ) Πάντες ἐν αὐταῖς.

ead. l. 38. Ἦγουν ἐμελέτων) Deest.

Pag. 587. l. 8. Τῇ αἰτήσει δηλονότι) Non habet Mf.

ead. l. 10. Καίπερ διδόντας τὰ αἰτούμενα) Paulo post ad ἡξίουσαν annotatum erat, Ἀλκιβιάδης δηλαδὴ καὶ Τισσαφέρνης. Sic quoque Aem. Portus.

ead. l. 11. Τῇ Ἰωνίᾳ) Mox ξυνόδῳ exponebatur συνελύσει, ὁμιλίᾳ.

ead. l. 17. Εἰς τροφὴν δηλονότι τῶν νεῶν, καὶ εἰς ἄλλην δαπάνην) Haec nihil faciunt ad interpretationem verborum Thucydidis, ἐπὶν αἱ βασιλεῖς νηες ἀφικόνται, quibus adscripta sunt. Rectius referentur ad ea, quae non multo post dicuntur, τὰ χρήματα Τισσαφέρνει ἀποδοῦναι, ὅπῃ αὐτὰ λάβωσιν.

ead. l. 20. Γράφεται τοῖς Ἀθηναίοις) Absent a Mf. ut & φησί.

Pag. 588. l. 8. Εἰς τὴν Λακεδαιμόνα δηλονότι) Hoc reputat sententiae totius loci apud Thucydidem: nam exules

Thasii, qui apud Lacedaemonios erant, non id agebant, ut auxilia navium Lacedaemoniarum Lacedaemonem, sed in Thasum mitterentur. Itaque pro *εις την Λακεδαιμόνα*, vel legendum est *εις την Θάσον*, vel, quod voluit Portus, *ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος*.

ead. l. 12. Ἄλλως οὐ — σχόντες) Deest.

Pag. 589. l. 7. Βουλὴν) Non legitur in Mf. nec ea, quae ad p. 103 l. 2 annotantur.

ead. l. 28. Ἦγουν διὰ πλήρου ἀποκατ.) Non sunt in Mf.

ead. l. 35. Διὰ στάσιν) Διὰ τὴν στάσιν.

Pag. 590. l. 1. Διὰ τὸ αἰετὸς πρὸς ὑπερρίους πολεμίους πολέμους εἶναι) Portus omisit *πλεμίους*. Nec id e Mf. cum quo illius editionem contuli, annotaram. Mox pro *ἐπηγυσιαντο* ποιήσιν Mf. ἐπαγγέλλοντο.

ead. l. 16. Τὸ ἀξίωμα) Τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ.

ead. l. 19. Ἄλλως ἐν τούτῳ) Ἡ ἐν τούτῳ.

ead. l. 22. Καὶ εἰ μὴ εἶναι τυχόν) Καὶ ἐ. μ. ἐ. τύχοι.

ead. l. 33. Γράφεται — καὶ οὐδὲν) Haec omnia defiderantur in Mf.

Pag. 591. l. 3. Ἦγουν ἐκ τῆς Σάμου) Recte Portus, *ἐκ τῶν Ἀθηναίων*. Sequens scholion, *γράφεται, διήλθε τὸ Ἀθηναίων*, non habet Mf.

ead. l. 15. Χείρους ἐκείνους νομίζεν) Χείρους ἐκείνων νομίζειν.

ead. l. 24. Ὑπερβατόν. τὸ δὲ ἐξ ἧς οὕτω) Ante hoc scholion ponenda sunt verba, quae paulo post in Thucydide leguntur, καὶ αἱ μὲν Δήλου λαβόμεναι αἱ πλείους.

ead. l. 35. Μετὰ ὀλοφυρμού διηγῆσατο) Est error operarum pro *διηγήσατο*, quod est in Camer. Steph. 2. Port. & Oxon. Et tamen id quoque vitiosum esse, ac *διηγῆσατο* legendum puto. A Mf. totum scholion aberat.

ead. l. 36. Οἱ Πελοποννήσιοι) Mf. Ἀθηναῖοι, ni fallor: nam non accurate satis annotaram. Sed ita omnino scribendum est.

ead. l. 38. Ἦγουν, κομπῶδ' ὡς λέγων) Deest haec & sequens annotatio.

Pag. 592. l. 2. Μέχρις ἂν ἐξαρκῇ τὰ Τισσαφέρους) Haec in fine sequentis scholii scripta erant.

ead. l. 3. Ὁ Τισσαφέρης δηλονότι, πιστοὺς κρίνει τοὺς Ἀθηναίους) Ἄν Τισσ. π. κ. τ. Ἀθηναίους, οὐκ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς, μέχρις ἂν ἐξαρκῇ τὰ Τισσαφέρους.

ead. l. 24. Βροτοῖς σώφροσι) Βροτοῖς σώφροσιν. ἀντὶ χαρίζεσθαι τοῖς σώφροσι. leg. ἀντὶ τοῦ χαρ.

ead. l. 25. Τῷ Ἑρμοκράτει) Fallitur. Vide Hudsonum in

Var. Lect. ad hunc locum Thucydidis. Mf. non habet hanc expositionem.

ead. l. 26. Ἐπαντείνετο πλήζων) Ἐπαντείνετο ὡς πλήζων.

ead. l. 37. Γράφεται, πέμπουσιν πρέσβεις) Deest.

Pag. 593. l. 8. Παρέσχεν ἂν βασιλεὺς) Παρέσχεν ἂν βασιλεῖ.

ead. l. 15. Ὡς λέγομεν τὸ, οὐ τόδε) Ita haec edidit Hudsonus. Baf. & Steph. 2. ὡς λέγομεν τὸ, οὐ τόδε, ἀλλὰ τόδε. Portus, vitio typographorum, ὡς λ. τι οὐ τόδε, ἀλλὰ τόδε. Mf. ὡς λέγομεν οὐ τόδε, ἀλλὰ τόδε. Nec possunt abesse illa ἀλλὰ τόδε, quae in ed. Oxon. errore operarum videntur intercidisse.

ibid. Ἔστι δὲ παρακελευστικὸν) H. Stephanus ad Corinthum Art. XXVII nihil ob stare putat, quo minus hic usitata significatione accipiatur. Homeri locus est Iliad. v. v. 292. Mf. Baf. exhibet παρακελευσματικὸν, ὡς παρ' Ὀμήρω.

ead. l. 22. Μὴ τι κακὸν ἐργάζονται τὴν πόλιν) Μὴ τι κ. ἐργάζονται τ. π.

ead. l. 31. Τοῖς ἰσχυροτάτοις) Immo ἐναντίοις οὔσι. Vid. Stephanum Append. ad Scripta al. de Dial. Attic. p. 182.

ead. l. 32. Ἦγουν ἐν Ἀθήναις) Hoc tantum refertur ad verba τὰ αὐτοῦ. Itaque tollenda sunt illa καὶ ἐκ τῆς Σάμου. A Mf. abest hoc scholion.

Pag. 594. l. 14. Εἰς ὀλιγαρχίαν ὄντες) Ἐν ὀλιγαρχίᾳ ὄντες.

ead. l. 29. Καὶ οὐκ ἀμαθῶς) Καὶ οὐκ ἀληθῶς. Sequens scholion non est in Mf. Vide, quae dicta sunt ad Thucyd.

Pag. 595. l. 4. Μεθέξων αὐτῆς) Μεθέξων αὐτοῖς.

ead. l. 21. Ἦγουν ἀπέχειν) Hoc non nihil suspectum est. Fortassis ἀπέχειν, vel κατέχειν, ut cap. 100.

ead. l. 23. Ἦγουν, εἰ τοίοις ναυσὶν) Nulla ratio est, cur hic πληρώματα magis voluerit interpretari ναὺς, quam VII, 12, ubi exponit ναῦτας neque enim hic de navibus agit Thucydides, sed de iis, qui eas conscendunt.

ead. l. 27. Ἀπὸ τοῦ λαμβάνοντες) Deest, una cum scholio ad l. 11.

ead. l. 32. Ἦγουν, τὸ μήνυμα τῶν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ γενομένων) Haec quoque absunt a Mf.

Pag. 596. l. 2. Ἐπολιόρκουν οἱ Κορίνθιοι, παραλαβόντες) Ἐπολιόρκουν οἱ Κ. τὴν Οἰχόν, παραλαβόντες.

ead. l. 6. Πεφορηκότες οἱ Κορίνθιοι) Πεφορηκότες οἱ Κορίνθιοι.

ead. l. 17. Ἦγουν μαδῶν) Non est in Mf. Καθέξειν exponitur ἐν διατρίψειν.

ead. l. 21. Ἐπιχώρια) Καὶ ἐπιχώρια.

ead. l. 24. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς ἑκαίδεκα ναυσὶν ἔλαβον τοὺς ἐν Ἀβύδῳ Πελοποννησίους παραφυλάττοντας) Qui haec non inspecto Thucydide legat, facile putare possit, Atheniensium sedecim naves fuisse, quae Lacedaemoniorum erant, Atheniensium autem duodeviginti, ut ipse Thucydides scribit. Itaque illa ἐν ταῖς ἑκαίδεκα ναυσὶν, si non legendum est in', nam haec notis numerorum scripta fuisse e Ms. colligo, in quo est ιστ, coniungenda sunt cum sequentibus, & verba ita ordinanda, οἱ Ἀθηναῖοι ἔλαβον τοὺς ἐν ἑκαίδεκα ναυσὶν ἐν Ἀβύδῳ Πελοποννησίους παραφυλάττοντας.

ead. l. 30. Πρώτερον συμμῖξαι) Πρώτεροι συμμῖξαι.

ead. l. 35. Μὴ ἐπὶ τάξει προίεμενοι) Μὴ ἐπὶ τάξει προίεσαι.

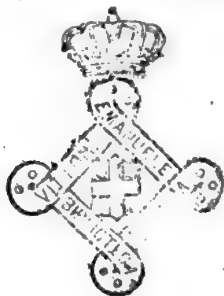
ead. l. 36. Ἐφεδρευούσας) Melius Aem. Portus: ἐπεχούσας, αὐτὰς δηλονότι, τουτέστιν παυσαμένας τοῦ σφίσιν ἐπικεῖσθαι καὶ προσπεσεῖν, καὶ οὐκέτι σφίσιν ἐπιπλεούσας, ὡς πρότερον. Nec aliter scholion vetusta manu & minio in Ms. ad ἐπεχούσας τὰς ἐπικειμένας ναῦς. Ἐφεδρευούσας, quod est in edd. recenti & atramento scriptum erat.

ead. l. 38. Ἦγουν ιδιωσάμενοι) Deest cum scholiis ad pag. 173 l. 1 & 6.

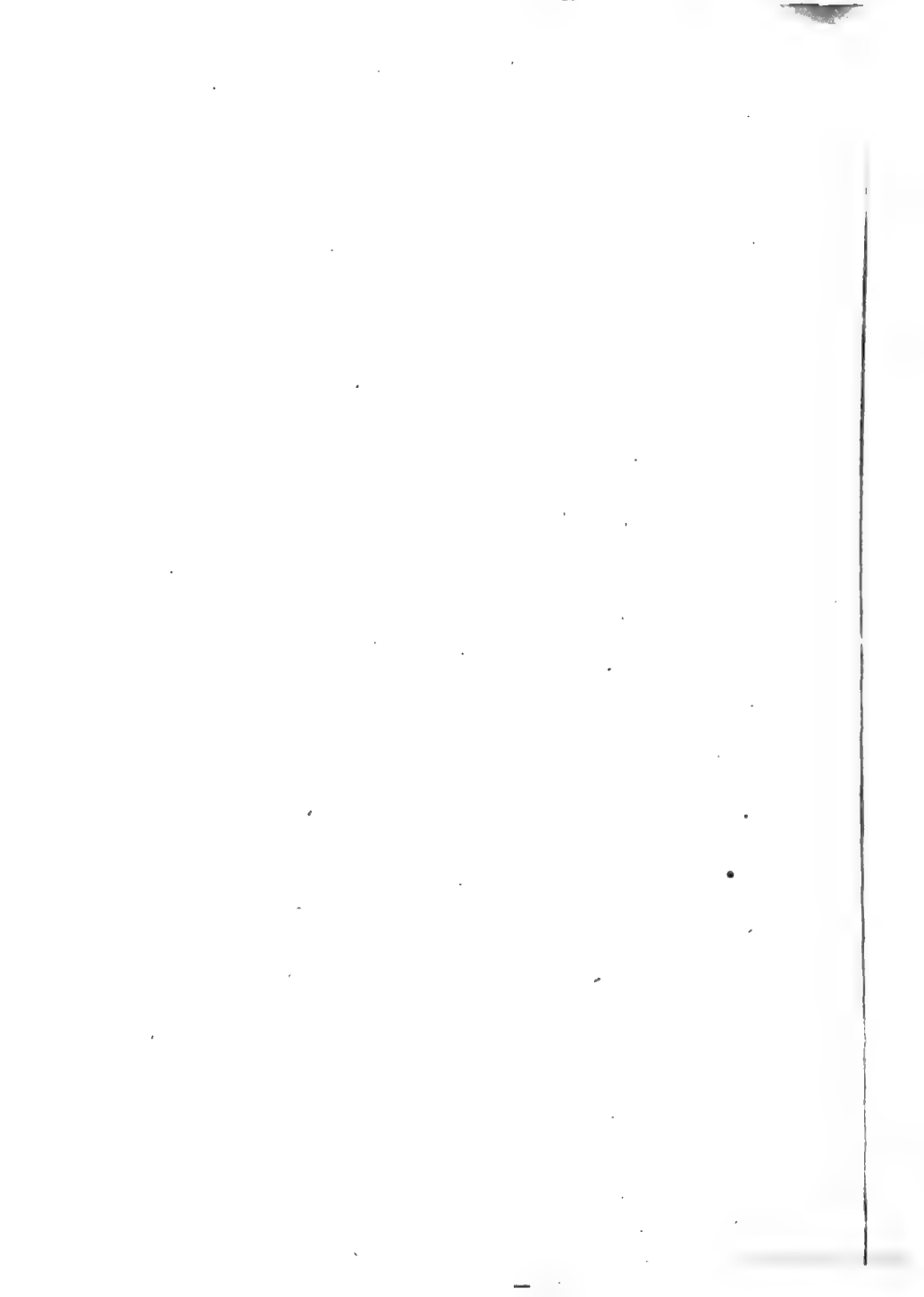
ead. l. 44. Διὰ τοῦ εἰρηνέαι) Διὰ τὸ εἰρηνέαι. & mox διὰ τοῦ ὄρους, δηλονότι ἐστὶ. Fort. διὰ τοῦ ὄρους, τουτέστι.

ead. l. 46. Ἦγουν διέσφαξε δι' ἀκοντίων) Non est in Ms.

ead. l. 47. Ὑβρισθῆναι) Et hoc abest.

I N D I C E S.

INDEX RERUM

IN

HISTORIA THUCYDIDIS

ET IN SCHOLIIS GRAECIS

MEMORABILIMUM.

Prior numerus volumen, posterior paginam designat.

A.

A*BDERA*, Abderorum urbs II, 157 sq. vide Herodotum I. 1, c. 168.

Abronychus, Lyficlis fil. I, 128. huius meminit Herod. I. 8, c. 21.

Abydus. Milefiorum colonia V, 94. in Hellesponto sita, *ibid.* vide Strabonem I. 13. deficit ab Atheniensibus ad Dercylidam & Pharnabazum, *ibid.*

Acamantis tribus III, 175.

Acamas, Schol. ad lib. I, p. 19, l. 10.

Acanthus Lacedaemonius III, 236.

Acanthus, Andriorum colonia III, 124. ubi sita, vide Herodotum I. 6, c. 44. ei bellum infert Brasidas III, 124. deficit ab Atheniensibus III, 130.

Acarnania ab Acarnane Alcmaeonis filio dicta II, 170. olim Curetis appellata, *Schol. ad lib. II, p. 170, l. 4.* ubi sita, vide Palmerii Graec. ant. p. 366. ad eam subigendam Cnemum mittunt Lacedaemonii II, 124 & c. Acarnanes optimi funditores II, 129. vincunt Ambraciotas II, 329. pacem cum eis faciunt II, 338. in Atheniensium societatem veniunt II, 106.

Aceffines, Siciliae fl. III, 38. Plinio, aliisque dicitur *Afines*. Vide Cluverii Sicil. p. 92, 93.

Achaia, quot urbes habeat, *Schol. ad lib. II, p. 16, l. 9.* vide Herod. I. 1, c. 149, & Strab. I. 9. Achaia, quae in Peloponneso, in Atheniensium societatem assumpta I, 154. Peloponnesiis reddita ab Atheniensibus I, 158. eam reposcunt III, 32. Achaei Phthiotae V, 7. Vid. *Hellenes*.

Acharnae, maximus Atticae pagus II, 34. Vide Meursium *Thucyd. Vol. VI.*

I N D E X

de Pop. Att. p. 18. obsidentur II, 35 &c. magna pars civitatis Atheniensis, *ibid.*

Achelous fl. ex Pindo monte per Dolopiam, Agras &c. fluit II, 168. *Schol. ad lib. II*, p. 168, l. 5. Vide Strabonem l. 10, & Palmerii Graec. ant. p. 423.

Acheron agri Thesprotici fl. I, 67.

Acherusia palus, *ibid.* Vide Strabonem l. 7, Livium l. 8, & Palmerii Gr. ant. p. 281.

Acrae urbs Siciliae IV, 11.

Acraeum Lepas IV, 308.

Acragas urbs & fluvius Siciliae IV, 9. vide *Agrigentum*.

Acrothoi urbs III, 162.

Aethaeae civitates III, 77.

Aële regio III, 162. quas urbes contineat, *ibid.*

Aëlium agri Anactorii, ubi templum Apollinis I, 45. Vide Polybium l. 4, Strab. l. 10, & Palmerii Graec. ant. p. 373, 377.

Adimantus I, 84, & *Schol. ad lib. I*, p. 84, l. 2.

Admetus rex Molossorum I, 191. profugum Themistoclem recipit I, 192.

Adramyttium. vide *Atramyttium*.

Aeantides tyrannus. Lampsacenus IV, 92 sq.

Aegaleos mons Atticae II, 34. vide Herodot. l. 8, c. 90.

Aegina. vide Strabonem l. 10, & Pausaniam in Corinthiacis. oppugnatur ab Atheniensibus I, 145 sq. iisdem per deditionem tradita I, 151. incurfionibus infestatur V, 145. Aeginae sinus, V, 146. Aeginetae classe olim valuerunt I, 24. bellum adversus Athenienses suadent I, 92. ab Atheniensibus navali proelio victi I, 145 sq. quomodo & cur ex Aegina ab Atheniensibus expulsi II, 44. Thyream a Lacedaemoniis incolendam accipiunt, *ibid.* capta Thyrea, quomodo ab Atheniensibus tractati III, 83 sq. Aegineticus obolus III, 282. Aeginetica drachma, *ibid.*

Aegium in Aetolia II, 312. vide Palmerii Graeciam p. 465.

Aegyptus ab Artaxerxe deficit I, 144 sq. ea aliquando potiti Athenienses I, 151. iterum in ditionem regis Persarum concedit I, 153. in eam classem mittunt Athenienses I, 155. Aegyptiorum qui sint pugnacissimi I, 153.

Aemus mons Thraciae II, 156. vide Strabonem l. 7.

Aeneas Ocytae fil. III, 176.

Aenesias Spartae ephorus II, 4.

Aenus urbs III, 46. Vide Herodot. l. 4, c. 90, l. 7, c. 58, & Appian. l. 4 Civilium, ut & Valesii notas ad Ammianum Marcell. l. 23, c. 8. Aenianes III, 289. iidem Straboni dicti *Aeneianes*. Aenii, Aeoles sunt IV, 267. Atheniensium vestigales, *ibid.*

R E R U M.

- Aeolus* Pagondae pater III, 134.
Aeolis, quae & Calydon II, 318. vide Palmerii Graec. p. 438. Acoles Atheniensium vectigales IV, 267. ante Dorienfes possederunt Corinthum, *Schol. ad lib. IV, p. 64, l. 14.* Atheniensibus in bello Syracusano naves suppeditant IV, 267. Boeotorum colonia, *ibid.* Aeoli insulae II, 339. v. Cluver. Sic. p. 395.
Aerarium Atheniensium ubi I, 136.
Aesimides navarchus Corcyraeorum I, 68.
Aeson legatus Argivorum III, 269.
Aetheenses I, 141.
Aethiopia supra Aegyptum II, 71. vide Strabonem l. 2.
Aetna, mons Siciliae II, 341. flammam eructat, *ibid.*
Aetolorum gens qualis II, 308 sq. Aetolis bellum inferunt Athenienses II, 310. superant Athenienses II, 313 sq. de Aetolia vide Palmerii Gr. p. 423 &c.
Agamemnonis classis I, 14. eiusdem imperium & potentia I, 15 sq. *Schol. ad lib. I, p. 16, l. 5.*
Agatharchidas dux Corinth. II, 132.
Agatharchus classis Syracusanorum praefectus, IV, 208. 289.
Agessander I, 197.
Agessippidas Laced. III, 294.
Agis Archidami fil. rex Laced. II, 300. dux expeditionis in Atticam aliaque loca, *ibid.* & III, 4 sq. 291. 296. eius contra Argivos res gestae III, 297 sq. Argivos inclusos e manibus dimittit III, 300 sq. ob id a Lacedaemoniis accusatur III, 305. iterum in Argivos proficiscitur III, 308 &c. eius stratagema III, 315. Argivos eorumque focios proelio vincit III, 318 sq. Deceleam in Attica communit IV, 198 sq. inde bellum contra Athenienses ciuit IV, 214. eius ad Deceleam potestas & auctoritas V, 10. Athenas nequidquam tentat V, 109.
Agnon I, 162. Niciae filius, in praetura Periclis collega II, 85. Atheniensium dux, *ibid.* & 155. Potidaeam oppugnat II, 85. Amphipolin condit III, 152. *Schol. ad lib. II, p. 155, l. 13; lib. V, p. 223, l. 12.* eius monumentum deiiciunt Amphipolitani III, 223. Agnon pater Theramenis V, 104.
Agraeorum terra II, 326. Agraeorum rex Salynthius II, 333.
Agrais regio, *ibid.* vide Strabonem l. 10, & Palmerii Graec. p. 431. Agrai II, 168. Agriani II, 156. vide Herod. l. 5, c. 16.
Agri quomodo a priscis Graeciae incolis colerentur I, 5. agrorum habitatio quam vetusta II, 27.
Agrigentum a Gelois conditum IV, 9. vide Cluverii Sicil. p. 202. seditione laborat IV, 250. quae postea in amicitiam conversa est IV, 256. Agrigentini Niciae iter per agrum suum dare

I N D E X

nolebant IV, 223. bello Syracusano se medios gerunt IV, 224
&c. ubi siti IV, 271.

Aimnestus II, 247.

Albus murus tertia pars Memphidis I, 145.

Alcaeus, Athenis archon III, 236. 243. v. Diodor. Sic. l. 12.

Alcarnenes Lacedaemonius, *Schol. ad lib. II, p. 57, l. 6.* Alcarnenes Sthenelaidae fil. V, 9. dux classis Pelop. V, 15. ab Atheniensibus ad Piraeum victus & interfectus V, 19.

Alcibiades, nomen Laconicum V, 13. *Schol. ad lib. VIII, p. 13, l. 2.* Alcibiades Cliniae fil. III, 273. eius genus clarum, *ibid.* cur infestus Lacedaemoniis, *ibid.* eorum legatos deludit III, 276 sq. eius in Peloponnesum expeditio III, 290. & in Argos III, 334. unus e ducibus in Siciliam mittendis IV, 16. expeditionem urget IV, 26. orationem habet IV, 27 sqq. taxatur a Nicia IV, 23. Niciae adversatur IV, 26. eius ingenium, vita, mores &c. *ib.* sq. & IV, 46. eius in ludis Olympiacis magnificentia IV, 28. accusatur de Hermis violatis, & mysteriis profanatis IV, 45. 83. 95. vide Plutarchum, Nepotem & Iustinum. paratur ad se purgandum IV, 46. abit in Siciliam IV, 47. eius de bello Siculo sententia IV, 77. ad causam dicendam revocatur IV, 83. 97. non parer, sed in exilium abit IV, 97 sq. capite damnatur ob desertum iudicium IV, 98. exsul agro Thurio in Peloponnesum proficiscitur, *ibid.* exsul Spartae, oratione Lacedaemonios ad bellum Atheniensibus inferendum excitat IV, 140 sqq. Endio Ephoro hospes paternus V, 13. Lacedaemonios ad classem in Chium mittendam hortatur, *ibid.* in Chium cum Chalcideo mittitur V, 20 sqq. res in illa insula & circa Miletum ab eo gestae V, 22. 26. 41. Peloponnesiis suspectus ad Tissaphernem se confert V, 67. illisque plurimum suis consiliis nocet, *ibid.* & 69. 71. reditum sibi in patriam struit V, 72. 74. eius cum Phrynicho contentio V, 77 sqq. Tissaphernem Atheniensibus conciliare studet V, 80. ei reditus in patriam decernitur V, 123 sq. 158. illi summa rerum committitur V, 125. militum in Quadringentos iram compefcit V, 132. Aspendum ad Tissaphernem cur profectus V, 137. ad classem redit V, 172.

Alcides navarchus Lacedaemoniorum II, 193. in Lesbum missus, *ibid.* & in Mitylenen II, 207. eius consilium II, 212. res gestae II, 213. & turpis fuga II, 214. Peloponnesum redit II, 273. adversus Corcyram navigat II, 281. triumvir coloniae Heraclaeam deducendae II, 305.

Alcinadas vel *Alcinidas* III, 236. 242.

Alcini vel *Alcinoi* fanum II, 275.

Alciphron, hospes Lacedaemoniorum III, 300.

R E R U M.

- Alcisthenes* pater Demosthenis II, 303. III, 96. IV, 194.
Alcithaea mater Pausaniac, *Schol. ad lib. I*, p. 188, l. 8.
Alcmaeon Amphiarai fil. II, 169. matrem interficit, *ibid.* & *Schol. ad lib. II*, p. 104, l. 14. ei redditum oraculum II, 169.
Alcmaeonidae Pisistratidas eiiciunt Athenis IV, 93.
Alexander pater Perdiccae I, 80. 192. ex urbe Argis oriundus II, 162. *φιλῆλλιν* dictus, *Schol. ad lib. I*, p. 192, l. 8. vid. annot. in *Schol.* p. 108 & 154.
Alexarchus Corinthiorum dux IV, 200.
Alexicles unus e Quadringentis in vincula coniicitur V, 146 sq. Decealeam profugit V, 158.
Alexippides Ephorus Laced. V, 89.
Alicycaei IV, 223.
Alluviones olim in variis terrae partibus II, 300 sq.
Almopia, *Almopes* II, 162. vide Ptolemaeum & Plinium.
Alope II, 44. vide Palmerii Graec. antiq. p. 584.
Alyzia IV, 221.
Ambracia II, 124 sq. 325. vide Polybium l. 4, Pausaniam l. 5, Strabonem l. 7, Livium l. 38, & Palmerii Gr. ant. p. 307 &c. Corinthiorum colonia II, 125. eam Acarnanes & Amphilochoi cur expugnare noluerint II, 337. ad eam praesidium a Corinthiis missum II, 339. Ambraciotaе auxilium ferunt Corinthiis contra Corcyraeos I, 42. initium inimicitiarum inter eos & Argivos II, 104 sqq. bellum inferunt Amphilochois II, 105. & Acarnanibus II, 124. a quibus repelluntur II, 129. aliam adversus Amphilochos & Acarnanes expeditionem fuscipiunt II, 324. Olpas capiunt, *ibid.* ab Acarnanibus vincuntur II, 329 &c. tandem foedus ineunt II, 338. Syracusanis contra Athenienses auxilia dant IV, 272. Ambracius sinus I, 78. vide Strabonem l. 7, Polybium l. 4, & Palmerii Gr. ant. p. 305 &c.
Ameinias III, 199.
Ameiniades Philemonis fil. II, 102.
Aminocles naupegus Corinthius I, 22. Samiis quatuor naves facit, *ibid.*
Anmaeas Coroebi fil. II, 200.
Amorges Pissuthnae filius northus a Persarum rege deficit V, 111. a Peloponnesiis captus Tissapherni traditur V, 44.
Ampelidas III, 239.
Amphiaraus pater Amphilochoi II, 104. pater Alcmaeonis II, 169.
Amphias Eupaeidae fil. III, 176.
Amphidorus pater Menecratis, *ibid.*
Amphilochia II, 104. vide Strabonem l. 10, & Palmerii Gr.

I N D E X

ant. p. 440. ab Amphilocho Amphiarai fil. condita, *ibid.* Amphilocho quinam & quales II, 105. urbe ab Ambraciotis pulsi &c. *ibid.* Amphilocheum Argos. vide *Argos*.

Amphipolis urbs, olim *Novem-viae* I, 140. III, 151 sq. vide Herodotum l. 7, c. 117. ubi, quando, & a quibus condita, *ibid.* cur ita appellata III, 152. ei bellum infert Brasidas, III, 151 sq. auxilium poscit a Thucydide III, 155. Brasidae se dedit III, 157. ab Euerione Atheniensi oppugnatur IV, 187.

Amphissenfes II, 316. De Amphissa vide Herodotum l. 8, c. 32, Strabonem l. 9, & Palmerii Gr. ant. p. 546 &c.

Amycleum templum Apollinis III, 236. 241. Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 4, c. 2.

Amyntas Philippi fil. II, 155. 164. Vide Herodotum & Diodorum Siculum.

Amyrtaeus rex paludum Aegypti I, 155. Vide Herodotum l. 2, c. 140.

Anaceum, templum Castoris & Pollucis V, 150.

Anactorium, in ore sinus Ambracii situm I, 78. vide Palmerii Gr. ant. p. 377. capitur a Corinthiis, *ibid.* recuperant Athenienses & Acarnanes III, 74. Anactorius ager I, 45.

Anaea II, 213. III, 111. eo se conferunt Samiorum exsules III, 111. & Chii V, 29. Anaeitae Lyciclem interficiunt II, 196.

Anapus Acarnaniae fl. II, 129. vide Palmerii Gr. ant. p. 385, 421. Siciliae fl. IV, 153. 307. vide Cluverii Sic. p. 157.

Anaxarchus Thebanus V, 162.

Anaxilas Rheginorum tyrannus IV, 10. Messanae conditor; *ibid.* vide Herodotum l. 6, c. 23, l. 7, c. 167, Pausaniam l. 4, Strabonem l. 6, & Diodorum Sic. l. 11.

Andocides Leogori filius navarchus Athen. I, 74. De eo vide Plutarchi Niciam, & Neporis Alcibiadem.

Androcles, acerrimus status popularis propugnator V, 99. auctor Alcibiadis expellendi, *ibid.* ab adversa factione caesus, *ibid.*

Androcratis fanum II, 204. vide Herodotum l. 9, c. 25.

Andromenes III, 271.

Androstenes Arcas, Olympionices III, 285.

Andrus insula II, 83. vide Strabonem l. 10. Andrii Atheniensium focii III, 64. subditi & tributarii Athen. IV, 267.

Anerisus II, 102.

Anoblacha, Schol. ad lib. II, p. 168, l. 5.

Antanarus urbs III, 77. v. Strab. l. 13. eius munitionem cur impediverint Athen. III, 111. Antandrii Aeolenses genere V, 173. cur Arfaci Persae praesidium ex arce sua expulerint V, 174.

Anthemus II, 163 sq. vide Strabonem l. 14.

R E R U M.

Anthena Cynurii agri oppidum III, 270. vide Pausaniam in Corinthiacis.

Anthippus Laced. III, 236. 242.

Anticles I, 162.

Antigenes pater Socratis II, 40.

Antimachus, Schol. ad lib. I, p. 19, l. 10.

Antimenidas Laced. III, 271.

Antimnestus pater Hierophontis II, 325.

Antiochus Orestarum rex II, 126.

Antiphemus, Gelae conditor IV, 9. v. Cluver. Sic. l. 1, c. 75.

Antiphon, orator praestantissimus V, 103. auctor mutati status popularis V, 104. optime capitis causam dicit, *ibid.*

Antissa Lesbi urbs II, 195. V, 34. vide Strabonem l. 13. frustra oppugnatur a Methymnaeis II, 195. capitur ab Atheniensibus II, 210.

Antisthenes Spartanus V, 57. 93.

Antitaneus II, 126. Vide Appianum, & Livium l. 45. Vide Palmerii Graec. ant. p. 247 &c.

Apia, Schol. ad lib. I, p. 14, l. 14.

Aphrodisia III, 82.

Aphytis I, 89. Schol. ad lib. I, p. 89, l. 12. vide Herodotum l. 7, Pausaniam l. 3, & Strabonis Epit. in fine lib. 7.

Apidanus Thessaliae fl. III, 118. vide Strabonem l. 8, 9.

Apodoti, gens Aetolica II, 309. vide Palmerii Gr. ant. p. 437.

Apollinis Archegetae ara IV, 7. Apollinis Pythii ara a Pisistrato dedicata IV, 86. Apollinis templum in Aetio I, 45. & apud Leucadios II, 308. & apud Triopium V, 52. & prope Naupactum II, 148. Apollinis Pythii templum II, 29. III, 291. Apollinis oraculum II, 169. Apollinis Maloëntis festum II, 176. Apollini Delio consecrata Rhenia I, 24. II, 321.

Apollodorus pater Chariclis IV, 201.

Apollonia, Corinth. colonia I, 40. Vide Palmerii Gr. ant. p. 149 &c.

Aqua sacra Delii III, 144.

Ara Apoll. Archegetae IV, 7. Pythii IV, 86 sq. Eumenidum I, 176.

Arcades ab Agamemnone ad Troiam naves acceperunt I, 16. bello Syrac. ab utraque parte mercede militarunt IV, 269 sq.

Archedice Hippiae filia IV, 92.

Archelaus Perdiccae fil. & res ab eo gestae II, 163 sq.

Archestratus Lycomedis fil. I, 81, & Schol. ad lib. I, p. 81, l. 8. Chaereae pater V, 113.

Archetimus Eurytimi fil. I, 45.

I N D E X

Archias Camarinensis III, 38. *Archias* Corinthius ex Heraclidarum familia Syracusarum conditor IV, 7.

Archidamus Zeuxidamifil. Lacedaemoniorum rex, vir prudens & modestus I, 113. orationem habet, *ibid.* sqq. dux expeditionis in Atticam II, 18. orationem habet, *ibid.* sqq. legatum Athenas mittit II, 21. in Atticam exercitum movet II, 22. Periclis hospes II, 23. ob Oenoën non expugnatam in gravem suspicionem apud Laced. incidit II, 33. cur tanta cunctatione usus, *ibid.* in Atticam irrumpit II, 34. cunctatur circa Acharnas II, 35. dux alterius expeditionis in Atticam II, 70. 173. & alterius adversus Plataeam II, 109. eius ad Plataeenses responsum &c. II, 110 sqq.

Archippus. vid. *Aristides.*

Archonides in Sicilia regnans, amicus Atheniensibus IV, 175. Huius meminit Diodor. Sic. l. 14.

Archontes novem I, 176. eorum potestas, *ibid.*

Arcluri exortus II, 120.

Argentea metalla in Laurio monte. vide *Laurium.*

Argilus urbs III, 234. vide Herodotum l. 7. *Argilii* Andriorum coloni III, 153. ad Brasidam deficiunt, *ibid.* *Argilii* cuiusdam commento proditur Pausanias I, 186.

Arginum V, 51. *Argennum* Straboni, quem vid. l. 13.

Arginusae V, 163. vide Strab. l. 13.

Argos. vide Pausan. in Corinthiacis. *Argis* conflagrat Iunonis templum III, 199. constituitur oligarchia III, 330. urbem oppugnant Lacedaemonii, sed frustra III, 296. *Argos* Amphiloichicum II, 104. vide Palmerii Gr. ant. p. 380 &c. unde dictum II, 105. eius amplitudo & potentia, *ib.* ab Atheniensibus capitur, & ab Amphiloichis rursus incolitur, *ib.* & 106. ab Ambraciotis oppugnatur II, 106. *Argivi* hostes Lacedaemoniorum I, 143. foedus ineunt cum Atheniensibus, *ibid.* quando foedus tricennale inter eos & Lacedaemonios exierit III, 227. excitulantur a Corinthiis contra Laced. III, 246 sq. principatum Peloponnesi affectant III, 248. cum Mantineis societatem ineunt III, 248 sq. & cum Eleis III, 252. & cum Corinthiis & Chalcidensibus III, 254. eorum amicitiam ambiunt Laced. III, 262. foedus inire cupiunt cum Corinthiis & Boeotis III, 263. amicitiam Lacedaemoniorum ambiunt III, 270. Atheniensium societatem petunt III, 275 sq. & cum illis foedus faciunt III, 279. populari imperio reguntur III, 274. bellum gerunt cum Epidauriis III, 291 sq. in eos bellum parant Laced. III, 296. inclusi a Laced. *Agidis* beneficio evadunt III, 299 sq. Orchomenum capiunt III, 304. iis rursus bellum inferunt Laced. III, 306. pugnae se parant III, 309 sq. congregiuntur III, 318. vincuntur a Laced.

R E R U M.

III, 319 sq. pacem accipiunt a Laced. III, 324. de statu populari abolendo clam agunt cum Laced. *ib.* foedera ineunt cum Laced. III, 325 sqq. eorum plebs, pulsus oligarchicis, Atheniensium amicitiam repetit III, 331 sq. inter eos & Laced. bellum renovatur III, 333. 353. IV, 14. Orneas solo aequant IV, 15. a Milesiis superantur V, 39. Argivum agrum a Laconico determinat Thyrea II, 45. III, 82.

Arianthides Lyfimachi fil. III, 134.

Ariphron pater Hippocratis III, 96.

Aristagoras Milesius III, 151.

Aristarchus fautor paucorum dominatus V, 140. 147 sq. profugiens Athenis Oenoën Boeotis tradit V, 159.

Aristeus Pellicae fil. I, 44. Adimanti fil. I, 84. res ab eo gestae, *ib.* sqq. Aristeus Corinthius II, 102. Aristeus Athenas delatus, & capitali supplicio affectus II, 103. Aristeus Lacedaemon. III, 199.

Aristides iustus, *Schol. ad lib. I, p. 136, l. 5.* III, 233. Antides Archippi fil. III, 75. Aristides Lyfimachi fil. I, 128. Aristides Atheniensium dux III, 111.

Aristocles frater Piistoanctis regis Laced. III, 230. Aristocles praefectus belli apud Laced. III, 317. in exilium pulsus, *ibid.*

Aristocles Hestiodori pater II, 108.

Aristocoetes Athen. III, 237.

Aristocrates III, 242. Aristocrates Sicelii vel Scellii fil. V, 139.

Aristogiton civis Athen. IV, 84 sq. Hipparchum perimit. I, 31. IV, 84 &c. & *Schol. ad lib. I, p. 31, l. 11.*

Ariston Pyrrichi fil. optimus navium gubernator IV, 236.

Aristonous Larissaeus II, 39. Agrigenti conditor IV, 9.

Aristonymus pater Euphamidae II, 50. III, 176.

Aristophon V, 134.

Aristoteles Timocratis fil. II, 324.

Arma cur olim Graeci gestarint I, 10. quinam primie ea deposuerint I, 11.

Arna Thessaliae urbs I, 21. in agro Chalcidensi sita III, 152. & Boeotiae urbs, *Schol. ad lib. I, p. 21, l. 2.* vide Strab. l. 9.

Arnissa Macedoniae op. III, 192. v. Palmer. Gr. ant. p. 128 sq.

Arrhiana V, 167.

Arrhibaeus Lyncestarum rex III, 119. Bromeri fil. III, 122. ei bellum inferunt Brasidas & Perdiccas III, 183.

Arfacus Tissaphernis praef. V, 173.

Artabazus Pharnacis fil. I, 180. Huius meminit Herod. l. 7, 8, 9.

Artaphernes Persa III, 75.

Artas IV, 225.

I N D E X

Artaxerxes Xerxis fil. Persarum rex I, 144. vide Herod. I. 6, 7. regnare incipit I, 193. moritur III, 76.

Artemisium II, 250. v. Strab. I. 14. Artemisius mensis III, 236.

Artynae Argivorum magistrat. III, 283.

Arx Athenarum capta a Cylone &c. I, 175. olim erat urbs &c. II, 29.

Asine III, 20. 80. IV, 150. *Schol. ad lib. IV, p. 20, l. 7.* Vide Strabonem I. 8.

Asopius Phormionis pater I, 89. Asopius Phormionis fil. II, 181. res ab eo gestae, *ibid.* occiditur II, 182.

Asopolaus pater Astymachi II, 247.

Asopus fluvius II, 10. vide Strabonem I. 9.

Aspasia, *Schol. ad lib. I, p. 93, l. 1.* vide Plutarchi Periclem.

Aspendus V, 125. 135. 173. vide Strabonem I. 14.

Affinarus Siciliae fl. IV, 318.

Astacus II, 48. vide Palmerii Graec. ant. p. 417 &c. urbs Acarnaniae, *Schol. ad lib. II, p. 48, l. 6.* ab Atheniensibus capta II, 48. ei postea ab Atheniensibus bellum inferitur II, 167.

Astydamia mater Eurysthei, *Schol. ad lib. I, p. 15, l. 3.*

Astymachus Asopolai fil. II, 247.

Astyochus Lacedaem. navarchus V, 30. 32. in Chium venit V, 33. Lesbum tentat, *ib.* eius expeditiones V, 47 sqq. periculum ad Corycum V, 50. Chiis auxilium ferre recusat V, 57. apud Lacedaemonios a Paedarito accusatur, *ibid.* Phrynichum prodit V, 79. mortem evitat, confugiendo ad aram V, 128. Spartam revertitur V, 130.

Atalanta insula II, 50. muro cincta, *ib.* ubi sita II, 300. vide Strabonem I. 9. Atalanta urbs Macedoniae II, 164. III, 234.

Athenae ut ad tantam magnitudinem creverint I, 6. 137. quomodo post barbaros e Graecia fugatos instauratae I, 124 sqq. earum thesaurus II, 24. copiae militares II, 25 sq. ambitus II, 26. muri, *ib.* earum frequentia II, 31 sq. peste laborant II, 70 sqq. 298. earum laus II, 61 sq. status popularis in paucorum dominatum mutatur, cur, quomodo, per quos &c. V, 69 — 100 &c. tempus huius mutationis notatur V, 95. 105. Athen. advenas omnes civitate donant I, 6. colonias emittunt, *ib.* & 21. primi ferro deposito vitae genus delicatius coluerunt I, 11. Delum lustrant I, 13. II, 320. cum Aeginetis bellum gerunt I, 25. quando effecti nautici I, 29. urbe relicta naves conicunt, *ib.* & 104. quando a Lac. dissociati &c. inter se bellum gerere coeperint I, 29. quomodo fociis imperarint I, 30. 108. 138. IV, 119. Corcyraeis in amicitiam acceptis auxilium mittunt I, 44 &c. cum Corinthiis manus conferunt I, 70 sq. quas res circa Potidaeam gesserint I,

R E R U M.

79 sq. Perdiccae bellum inferunt I, 83. postea societatem cum eo ineunt I, 85. pugnant cum Corinthiis & Potidaeatis I, 87. & victoria potiuntur, *ib.* Potidaeam obsident I, 89 sq. eorum ingenium, mores &c. I, 70. 142. IV, 191. 253. omnibus diebus totius anni, uno excepto, sacra faciebant, *Schol. ad lib.* II, p. 57, l. 15. male audiebant ignaviae, luxus, & otii nomine, *Schol. ad lib.* II, p. 60, l. 1. reditus eorum e iudiciis, *Schol. ad lib.* VI, p. 146, l. 12. eorum legati respondent orationi Corinthiorum I, 103 sq. urbem & moenia instaurant I, 125 &c. duce Pausania cum Persis bellum gerunt I, 133. tributum exigunt a sociis I, 135 sq. Medos ad fl. Eurym. superant I, 139. Thasii bellum faciunt, *ibid.* eosque subigunt I, 140. propter Laced. suspicionem se iungunt Argivis I, 142. Helotas recipiunt & Naupacti collocant I, 143. bellum gerunt in Aegypto I, 144. pugnant cum Corinthiis & Epidaunis I, 145. & cum Aeginetis, *ibid.* & cum Corinthiis I, 146. longos muros aedificant I, 148. pugnant cum Laced. *ibid.* &c. Boeotos & Locros subigunt &c. I, 150 sq. Pelop. depopulantur I, 151. Egypto pulsi I, 152 sq. adversus Pharsalum expeditionem suscipiunt I, 154. Sicyonios proelio vinct, *ib.* & 150. foedera quinquennalia ineunt cum Pelop. I, 155. in Cyprum facta expeditione, Cyprios aiosque superant, *ibid.* Chaeironem recuperant I, 156. ad Coroneam victi, Boeotiam amittunt I, 157. Euboeam subigunt I, 158. cum Laced. tricennalia foedera percutiunt, *ibid.* Sami statum pop. constituunt I, 159. bellum gerunt cum Samiis I, 160. eosque subigunt I, 161. deliberant de bello Pelop. I, 198. tyrannis parent IV, 84. eorum socii in bello II, 17. ex agris in urbem commigrant II, 27. pagatim habitantes a Theseo primum in urbem coacti II, 27 sq. pugnae avidi a Pericle reprimuntur II, 37 sq. classem circa Pelop. mittunt II, 40. Methonem oppugnant II, 42. Locridem invadunt II, 44. Aeginetas ex insula pellunt, *ibid.* cum Sitace societatem ineunt II, 46. Solium capiunt & Astacum &c. II, 48. Megaridem invadunt II, 49. Atalantam communiunt II, 50. exsequias faciunt bello caesis II, 51 sq. gravi peste affliguntur II, 70 sq. classem in Pelop. mittunt II, 83. Potidacam frustra oppugnant II, 85. Pericli succensent II, 87. postea mitigantur II, 96. post mortem Periclis ambitioni & quaestui dediti II, 98. intercipiunt Pelop. ad Persas legatos II, 103. Potidacam capiunt II, 108. naves ad Naupactum & in Cariam mittunt II, 106 sq. eorum ad Plataenses responsum II, 113. bellum inferunt Chalcidensibus &c. II, 121. vario Marte II, 122. pugnant cum Pelop. II, 131. iterum se parant certamini II, 136 sq. pugnam committunt II, 146 sq. Astacum navigant & in Acarnaniam digrediuntur.

I N D E X

tur II, 167. eorum resp. qualis II, 55. eius optimum temperamentum V, 158. classem in Lesbum mittunt II, 176. Mitylenen obsidione cingunt II, 180. 196. & capiunt II, 208. eorum in Mitylenaeos faevum decretum II, 218. 242. Minoam insulam occupant II, 244. in Sicil. naves mittunt II, 296. iterum peste laborant II, 298. in Aeoli insulas expeditionem suscipiunt II, 299. quas res in Sicilia gesserint II, 302 sq. 315. 320. 339 sq. classem in Pelopon. & Melum &c. mittunt II, 303. in Acarnania res gestae II, 308. pugnant cum Aetolis II, 313. vincuntur II, 314 sq. novam classem instruunt II, 340. & in Siciliam mittunt III, 5. Pylum occupant & muniunt III, 6 sq. Eionem capiunt III, 10. pugnant cum Laced. circa Pylum III, 14 sq. eosque superant III, 21 sq. inducias faciunt III, 24. quibus solutis, bellum rursus gerunt cum Laced. III, 34. pugnant cum Syracusanis III, 35 sq. Pylum obsident III, 40 sq. pugnant cum Laced. III, 51 sqq. Corinthios invadunt III, 64 sq. Anaclitium capiunt III, 74. Chiorum murum deliciunt III, 76. Cythera occupant III, 78 sqq. agrum Lacon. populantur III, 79. Thyream capiunt, & Aeginetas perimunt III, 84. longos muros Megarensium capiunt III, 102 sq. & Nisaeam III, 103. pugnam cum Brasida detrectant III, 108. Antandrum recipiunt III, 112. Boeotiam ingressi, Delium communiunt III, 132. proelium ineunt cum Boeotis III, 141. vincuntur III, 142 sq. Delium amittunt III, 149. Amphipoli capta trepidare coeperunt III, 159. inducias faciunt cum Laced. III, 171 sq. Mendam capiunt III, 196 sq. Scionem obsident III, 197. societatem ineunt cum Perdicca III, 198. Delios insula pellunt III, 205. expeditionem in Thraciam suscipiunt III, 206. legatos in Siciliam mittunt III, 209. ad Amphipolin a Brasida fugantur III, 219 sqq. ad pacem inclinant III, 226. foedera ineunt cum Laced. III, 232. 240. Scionem expugnant III, 254. eorum in Laced. ira III, 272. foederis solvendi occasione capiunt III, 273. foedus faciunt cum Argivis & eorum sociis III, 279. in Melum classem mittunt III, 334. eamque obsident III, 352. & expugnant III, 353. in Siciliam expeditionem suscipiunt IV, 3. quam ob causam IV, 12. de bello Siculo deliberant IV, 16. eius apparatus IV, 43. 49 sq. 70. ab Egestaeis decepti IV, 74. inquirunt de sacris violatis IV, 83 sq. Alcibiadem e Sicilia revocant IV, 97. quas res in Sicilia gesserint IV, 98 sq. Syracusas invadere coeperunt IV, 100. proelio se parant cum Syrac. IV, 105 sq. pugnant & vincunt IV, 110 sq. Camarinensium societatem petunt IV, 118. sunt Iones genere IV, 127. 266. Siculos & Etruscos belli socios faciunt IV, 138. Epipolas capiunt & Syracusanos vincunt IV, 154 sqq. 161 sq. Syracusas obsidione premunt IV, 165.

R E R U M.

pacem cum Lacedaemoniis rumpunt IV, 168. cum Gylippo vario Marte pugnant IV, 182 sqq. novum exercitum in Siciliam decernunt IV, 194. naves 30 in Pelop. & novam classem in Siciliam mittunt IV, 201. post Deceleam muro conclusam consernati IV, 213 sq. Thraces domum remittunt IV, 217. cum Corinthiis pugnant ad Erineum IV, 226 sq. pugnant cum Syrac. & vincuntur IV, 237 sq. magnam cladem ad Epipolas accipiunt IV, 244 sq. de discessu a Syrac. cogitant IV, 251 sq. discessuri lunae defectione absterrentur IV, 258. vincuntur a Syrac. IV, 260 sqq. quinam eorum focii in bello Syrac. IV, 266 sq. ultimi proelii fortunam experiri statuunt IV, 274 sq. dimicant IV, 289 sq. & superantur IV, 294 sq. miserabilis eorum discessus IV, 300 sq. noctu profugiunt IV, 311. eosque insequuntur Syrac. IV, 313. captivi in lapidicinas coniecti IV, 323. eorum post hanc cladem consernatio V, 3. sociorumque defectio V, 5 sq. classem Pelop. fugant obsidentque V, 18 sq. eorum apparatus ob sociorum defectionem V, 23 sq. Mitylenen capiunt V, 33. Clazomenios subigunt V, 35. Chios acie victos obsident V, 36. Milesios superant V, 39. a Mileto Pelop. metu abscedunt V, 43. expeditionem suscipiunt adversus Miletum & Chium V, 47. ad Chium naufragium patiuntur V, 51 sq. pugnant cum Pelop. & vincuntur V, 62 sq. amicitiam Tissaphernis frustra tentant V, 87. pugnant cum Chiis V, 93. quo anno post exactos tyrannos libertate privati V, 105. opprimunt optimates in Samo V, 111. pugnant cum Pelop. & profligantur V, 154. post Euboeam amissam consernati V, 155. navale certamen ineunt cum Pel. V, 168 sq. & victoriam obtinent V, 170. animo confirmantur V, 171.

Athenaeus Pericleidae fil. III, 176. 180.

Athenagoras Syracusanus populo ob facundiam gratiosissimus IV, 61.

Athletae in certam. Olymp. subligacula circa pudenda gestabant I, 11. quando primum se nudarint, *ibid.*

Athos mons ubi situs, & quot urbes contineat III, 162. Vide Herodotum l. 7, c. 22.

Atintanes. vid. *Antiitanes.*

Atramyttium in Asia situm III, 206. vide Strabonem l. 13. a Deliis habitatum V, 173.

Atræus Pelopis fil. regnum Mycenarum ab Eurystheo accipit I, 15.

Attaginus, Schol. ad lib. III, p. 261, l. 13. meminit Herod. l. 9.

Attica cur olim seditionibus immunis I, 6. ab iisdem incolis semper habitata, *ib.* sterilis, *ib.* hominum multitudine quomodo aucta, *ib.* cur in Ioniam colonias miserit, *ibid.* quomodo olim

I N D E X

incoleretur II, 27. invaditur I, 157. II, 18. 22. 32. 34. 70. 173: 207. III, 4. IV, 198.

Aulon III, 152. vide Palmerii Graec. ant. p. 163 &c.

Aurigan coronavit in Olymp. Lichas Lacedaem. III, 288.

Autocles Tolmaei fil. III, 78. 177.

Axius fl. II, 162. vide Herodot. l. 7, & Strab. Epit. l. 7.

B.

Bacchi in Limnis templum II, 29. eius in honorem celebrantur Bacchanalia, *ibid.*

Balneis, praeterquam Eurota fluv. non urebantur Lacedaemonii, *Schol. ad lib.* II, p. 58, l. 13.

Barbari nomen ignotum Homero I, 7. barbari ferrum gestare perpetuo solebant I, 10. Graeciam magna classe invadunt I, 28.

Battus Corinthius dux III, 65.

Bellum Peloponnesiacum quantum &c. I, 3. 36. eius causae I, 37. 79. 91. 123. & apparatus ex utraque parte II, 13. & initium II, 3. primus eius annus absolutus II, 70. secundus II, 109. tertius II, 170. quartus II, 207. quintus II, 300. sextus II, 341. septimus III, 76. octavus III, 171. nonus III, 202. decimus III, 243. undecimus III, 268. duodecimus III, 289. decimus tertius III, 295. decimus quartus III, 330. decimus quintus III, 334. decimus sextus IV, 15. decimus septimus IV, 150. decimus octavus IV, 198. decimus nonus V, 14. vicefimus V, 92. vicefimus primus V, 175. eius duratio III, 244. praedicta ab oraculo III, 245. per aestates & hiemes a Thucydide descriptum II, 3. III, 237 sq. 244. cum primo gestum per decem integros annos duravit III, 237. 242 sq. redintegratum &c. III, 244. bellum inter Chalcidenses & Eretrieneses I, 26. cum Medis gestum I, 35. inter Corcyraeos & Corinthios I, 37 &c. inter Ambraciotas & Amphilochos II, 104. inter Lacedaemonios & Argivos III, 333. IV, 14 sq. 152. inter Epidaurios & Argivos III, 291. bellum sacrum I, 156. Reliqua vide suis in locis, scil. in nominibus eorum, a quibus gesta sunt.

Berrhoea I, 85, & *Schol. ad lib.* I, p. 84, l. 14. Vide Strabonem l. 16, & Antonini Itiner.

Bisaltia II, 163. III, 163. vide Herodotum l. 7, c. 115.

Bithyni Thraces III, 112. v. Herod. l. 7, c. 75, & Strab. l. 12.

Boeoti ex Arna eiekti I, 21. Cadmeidem regionem occupant, *ibid.* ab Athen. victi ad Oenophyta I, 150. liberi fiunt I, 157. Phocensibus contermini II, 310. Delium oppugnant III, 148. vincunt Athenienses ad Delium III, 142 sq. Panactum capiunt III, 208. societatem cum Lacedaemoniis ineunt III, 268. Syra-

R E R U M.

cufanis auxilia mittunt IV, 199. & Athenienses ad Syracusas superant IV, 245. eorum magistratus *Boeotarchae* dicti II, 4. III, 134. 264. undecim humero, *Schol. ad lib. II, p. 4, l. 8.* eorum quatuor confilia III, 265 sq. Boeotii & Lesbii confanguinei, utriusque Aeolenses, *Schol. ad lib. III, p. 175, l. 3. VI, 210.*

Boeum I, 148, & *Schol. ad lib. I, p. 148, l. 8.*

Bolbe, palus in agro Mygdonio I, 82. III, 152.

Bolissus V, 36. eius meminit Herod. in vita Homeri c. 23 sq.

Bomienfes II, 312. vide Palmerii Gr. ant. p. 502.

Boriades Eurytanes II, 316.

Bottia, unde dicti *Bottiaei* II, 162. *Bottiaea* II, 164. vide Herod. l. 7. *Bottiaei* in Thracia I, 81. ad defectionem sollicitati, *ibid.* colonia Macedonum, *Schol. ad lib. II, p. 122, l. 2.* iis bellum inferunt Athen. II, 121. & dubio Marte pugnant II, 122.

Brasidas Tellidis fil. Methonen servat, & Spartae collaudatur II, 42. Alcidae confiliarius II, 273. ad Pylum rem strenue gerit III, 18 sq. graviter vulneratur III, 19. Megarensibus succurrit III, 104 sq. copiam pugnae facit Atheniensibus III, 107 sq. in Thraciam copias ducit III, 116. Thessaliam pertransit III, 116 sq. eius laus III, 122. 160 sq. 213. in Lyncestas expeditio III, 122 sq. Acantho bellum infert III, 124. orationem habet III, 125 sqq. ad eum deficit Acanthus III, 130. & Stagirus III, 131. contra Amphipolin copias ducit III, 151. occupat Argilum III, 153. & Amphipolin III, 157. ab Eione repellitur III, 158. deditione accipit Myrcinum, Gapselum, & Oesymen, *ib.* exercitum ducit in Acten III, 162. Toronen occupat III, 166. Lecythum oppugnat & capit III, 169 sq. ad eum deficit Scione III, 177. a Scionaeis, ut Graeciae liberator, aurea corona donatur III, 179. ad eum deficit Menda III, 181 sq. alteram in Lyncestas expeditionem suscipit III, 183 sq. deferitur a Perdicca III, 185. milites cohortatur III, 187 sqq. hostes insequentes repellit III, 190 sq. hostis iudicatur a Perdicca III, 192. Potidaeam nequidquam tentat III, 201. Cleoni castra opponit ad Cerdylum III, 212 sq. Athenienses aggredi statuit III, 215 sq. milites adhortatur III, 216 sqq. in Athenienses erumpit III, 219 sq. victor in proelio cadit III, 221. honorifice sepelitur III, 223.

Braure Pittacum interficit III, 158.

Bricinniae, arx in agro Leontino III, 210.

Brilessus mons II, 40. vide Strab. l. 9.

Bromerus pater Arrhibaei III, 122.

Bromiscus III, 152.

Bucolion Arcadiae op. III, 201. dictum forte a Bucolione rege, cuius meminit Pausanias l. 8.

Thucyd. Vol. VI.

V

I N D E X

Budorum propugnaculum II, 152. *Budorum promont. Schol. ad lib. II, p. 152, l. 12, & ad lib. III, p. 244, l. 12 & 14.*

Buphras III, 173.

Byzantium Medis eripiunt Athen. ductu Pausaniae I, 133. a Pausania priore adventu captum, & Gongylo Eretriensi commissum I, 179. Byzantii ab Athen. deficient I, 160. cum illis compositionem faciunt I, 162.

C.

Cacyparis fl. IV, 312. vide Cluverii Sicil. p. 183.

Cadmeis, quae postea Boeotia I, 21.

Caduceum praeferebant ad hostes venientes, *Schol. ad lib. I, p. 210, l. 8, & ad lib. II, p. 3, l. 9.*

Caeadas locus cuius usus erat pro carcere apud Laced. *Schol. ad lib. I, p. 189, l. 4.*

Caicinus fl. II, 320.

Calex fl. III, 112.

Callias pater Callicratis I, 44. pater Hipponici II, 303. Calliadis fil. dux Athen. I, 84. in proelio cadit I, 89. Hyperochidae fil. IV, 87.

Callicrates Calliae fil. dux Corinth. I, 44. vide Herod. l. 9.

Callienfes Aetoli II, 312. vide Palmerii Gr. ant. p. 502.

Calligetis Laophontis fil. V, 11. Megarensis V, 57.

Callimachus pat. Phanomachi II, 108. pater Learchi II, 102.

Callirhoë fons II, 29.

Calydon olim Aeolis II, 319. vide Strab. l. 10.

Camarina, civitas Dorienfis II, 297. a Syracusanis condita &c. IV, 11. vide Cluverii Sicil. p. 192. ab Archia prodita III, 38. Camarinaei bis sedibus suis pulsi IV, 11. quomodo se gesserint erga Athenienses & Syracusanos IV, 136 sqq.

Cambyfes Cyri fil. Persarum rex I, 23. vide Herodotum.

Cameirus V, 65. vide Herod. l. 1, Strab. l. 14.

Canastraeum III, 164. vide Herod. l. 7, Strab. Epit. l. 7, & Livium, l. 44.

Canis-sepulcrum. vide *Cynossena*.

Capaton pater Proxeni II, 320.

Capita-quercus, loci nomen II, 205.

Carcinus Xenotimi fil. II, 40.

Cardamyla V, 36. vide Strab. l. 8, & Pausaniam in Lacon.

Caria I, 160. II, 17. Cares insulas olim habitabant, & latrocinia exercebant I, 13. in Delo sepulti, & quomodo ex armorum genere agniti, *ib.* Cares invenerunt umbones clypeorum, & cristas galearum, *Schol. ad lib. I, p. 13, l. 3.* Caricum mare. v. *Mare.*

R E R U M.

Carnea, festa Laced. III, 292. 322 sq. *Carneus mensis* III, 292; in eo a militia abstinere Laced. *Schol. ad lib.* V, p. 292, l. 5. vide *Meursii Miscell.* Lacon. l. 3, c. 8.

Caromalis, olim Taenarus. v. Annot. in *Schol.* pag. 149.

Carpatus, *Schol. ad lib.* II, p. 17, l. 7.

Carthaginenses a Phocaenis victi I, 24.

Caryes III, 293.

Carystii victi ab Athen. I, 137. Dryopes sunt IV, 267.

Casmenae a Syrac. conditae IV, 11. vide *Cluverii Sic.* p. 358.

Castoris & Pollucis templa. vide *Templum.*

Casus, *Schol. ad lib.* II, p. 17, l. 7.

Catana quando & a quo condita IV, 8. vide *Cluverii Sic.* p. 116 &c. *Catanaei* regionem sub Aetna monte incolunt II, 341. in Atheniensium potestatem redacti IV, 82.

Caulonia IV, 208.

Caunus I, 161. V, 59. 62. 88. 172. vide *Strab.* l. 14.

Cecalus pater *Nicasi* III, 176.

Cecropia II, 34.

Cecrops Athen. rex II, 27. sub eo ut incoletetur Attica, *ibid.*

Cecryphalea I, 145, & *Schol. ad lib.* I, p. 145, l. 9.

Cenaëum Euboeae prom. II, 306. v. *Palmerii Gr. ant.* p. 578.

Cenchrea III, 65. 68. *Cenchreae* V, 17. 30.

Centoripa, Siculorum op. IV, 151. vide *Cluverii Sic.* p. 308.

Centoripes incolae IV, 223.

Cephalenia, *Schol. ad lib.* I, p. 42, l. 9. vide *Palmerii Gr. ant.* p. 519 &c. ubi sita II, 48. quot urbes habeat, *ibid.* ab Arheniensibus capta, *ibid.*

Ceramicus IV, 90. *Schol. ad lib.* II, p. 52, l. 8. vide *Meursii Ceramicum.*

Cercine mons ubi II, 160.

Cerdylum III, 212 sq. 215. 219.

Ceryces V, 82.

Cestrine I, 67. vide *Palmerii Graec. ant.* p. 273 &c.

Chaereas Arcestrati fil. V, 113. res ab eo gestae V, 114. 132.

Chaeronea Boeotiae urbs I, 156. III, 113. vide *Strab.* l. 9, & *Pausaniam* in Phocidis. ab Athen. capta I, 156.

Chalce V, 62. 66. 85. vide *Strab.* l. 10.

Chalcedon colonia Megarensium, in Ponti faucibus sita III, 112. vide *Strab.* l. 12.

Chalcideus classis Laced. praefectus V, 15. res ab gestae V, 19 - 34. ab Athen. caesus V, 35.

Chalcioecae Minervae templum I, 188.

Chalcis Corinthiorum urbs I, 151. vide *Herod.* l. 7, & *Strab.*

I N D E X

1. 10. ab Athen. capta, *ibid.* Chalcis Euboeae IV, 217. Chalcis nomen erat variis urbibus, *Schol. ad lib. I, p. 151, l. 7.* Chalcidenses in Euboea, *Schol. ad lib. I, p. 81, l. 2.* cum Eretrienfibus bellum gerunt I, 26. Athenienfibus subditi IV, 119. Chalcidenses in Thracia, *Schol. ad lib. I, p. 81, l. 2.* ab Athenienfibus deficiunt I, 82. vincunt Athenienfes II, 122. cum Argivis foedus ineunt III, 254.

Chaones barbari II, 106. 126. quali utantur imperio II, 124. bellicosissimi II, 128. ad Stratum cladem accipiunt II, 129.

Charadrus, locus apud Argivos, ubi de causis militaribus cognoscunt III, 302.

Charicles Apollodori filius IV, 201. 211.

Charminus Athenienfium dux IV, 46. cladem a Pelop. accipit V, 62 sq. oligarchicos in Samo adiuvat V, 111.

Charoeades Euphileti fil. II, 296. caesus a Syracusanis II, 302.

Charybdis III, 36. vide Cluverii Sic. p. 62 &c.

Charronefus Thraciae I, 19. Peloponnesi III, 64.

Chimerium Thesprotidis I, 47. 67. v. Palmerii Gr. p. 279 &c.

Chionis Laced. III, 242.

Chius obsidetur V, 56 &c. abundat servis V, 59. Chii de rebellione suspecti, novum murum Athenienfium iussu demoliuntur III, 76. ab Athen. deficiunt V, 23. proelio vincuntur, variisque cladibus ab Athen. afficiuntur V, 36-52. Graecorum opulentissimi V, 36. 68. urbs ab Athen. circumvallata V, 85. Aftyochum cur in urbem arcessiverint V, 38. ab Aftyocho auxilium petunt V, 59.

Choerades insulae IV, 225.

Chromon Messenius II, 314.

Chryfis Iunonis sacerdos Argis II, 4. eius imprudentia conflagravit Iunonis templum III, 199 sq. Philiuntem confugit III, 200.

Cicadas aureas olim gestarunt Athenienfes I, 11.

Cilices pugna superati ab Athenienfibus I, 155.

Cimmon vel *Cimon* pater Laced. I, 66. Cimon Miltiadis filius Eionem capit I, 137. Persas ad Eurym. fl. vincit I, 139. in Cypria expeditione moritur I, 155, & *Schol. ad lib. I, p. 155, l. 10.*

Cithaeron II, 115. 205. vide Herod. l. 9, Strab. l. 9.

Citium Cypri urbs I, 155, & *Schol. ad lib. I, p. 155, l. 10.* vide Meursii Cyprium. obsidetur, *ibid.*

Clades quatenam omnium maxima in bello Pelop. II, 337. clades Athenienfium in Sicilia. vide *Athenienfes* & *Syracusani*.

Clarus insula II, 214 sq.

Classis quatenam antiquissima I, 4. quatenam olim omnium potentissima I, 24. Graecorum classes quales I, 25. classis ad Tro-

R E R U M.

iam profecta quanta & qualis I, 16. classis in Siciliam missae apparatus &c. IV, 47 sq.

Clazomenae V, 23. vide Herodot. l. 1, Strab. l. 13, 14. ab Athen. deficient, *ibid.* Polichnam muniunt, *ibid.* in Athen. ditionem concedunt V, 35.

Cleænētus. vid. *Cleon.*

Cleandridas pater Gylippi IV, 149.

Clearchus Rhamphiae filius V, 15. 58.

Clearides Cleonymi filius Amphipol. praefectus III, 199. 213. 216. Cleonem cum Brasida vincit III, 221 sqq. pacem turbare conatur III, 238.

Cleippides Diniae fil. II, 176.

Cleobulus ephorus Lacedaem. III, 262 sqq.

Cleombrotus pater Pausaniae I, 133. & Nicomedis I, 148.

Cleomedes Lycomedis fil. III, 335.

Cleomenes Laced. I, 177. rex Laced. *Schol. ad lib.* I, p. 177, l. 2. Pausaniae patruus II, 207. alterius Pausaniae fil. *Schol. ad lib.* III, p. 207, l. 9.

Cleon Cleaeneti fil. II, 219. eius ingenium, mores & facundia *ib.* & III, 32 sq. orationem habet II, 220. Pylum cum exercitu mittitur III, 45 sq. res ab eo gestae III, 49 sqq. eius arrogantia III, 43 sq. 213 sq. in Thraciam contra Brasidam copias ducit III, 206. Toronen capit III, 207 sq. & Galepsum III, 212. ad Amphip. a Brasida victus III, 222. a quodam Myrcinio caeditur, *ibid.*

Cleonae, urbs ad Athon III, 162. v. Herod. l. 7. *Cleonae* in Argiva regione IV, 152. v. Strab. l. 8, & Pausan. in Corinth.

Cleonymus pater Clearidae III, 199.

Cleopompus Cliniae fil. II, 44. 85.

Clinias, *ibid.*

Clypei. in clypeos captivi deponebant pecuniam, quam fecum habebant IV, 316. clypeorum umbones. vide *Cares.*

Cnemus Spartanus classis in Zacynthum missae praef. II, 101. in Acarnaniam a Laced. mittitur II, 125. pugnat cum Athen. ad Stratum II, 130.

Cnidus V, 52. 63 sqq.

Colloquium Atheniense & Meliorum III, 336 sqq.

Coloniae agri Troiani I, 183. vide Strab. l. 13.

Coloniae deducendae mos priscus I, 37 &c. *coloniae* & metropolis mutua officia quatenam I, 39. 58 &c.

Colonus, locus editus in agro Attico V, 102.

Colophon II, 215. vide Herodot. l. 1, Strab. l. 13. *Colophonii* Notium se conferunt &c. *ibid.* & sqq.

I N D E X

Columnis incisa foedera. vide Foedus.

Cometes, Schol. ad lib. I, p. 21, l. 1.

Commercia inter prisca Graecos qualia fuerint I, 4 sq.

Concio Corcyraeorum I, 32 sqq. Corinthiorum I, 56. 93. 165 sqq. Peloponnesium I, 76. Atheniensium I, 76. 103 sqq. Periclis I, 198. II, 53. 87. Archidami I, 113. II, 18. 110 sq. 114. Sthenelaïdae I, 121. Plataeensium II, 109. 247. Cnemio ceterorumque ducum Lacedaemoniorum II, 138 sqq. Phormionis II, 142. Mitylenaeorum II, 182. Teutiapli Elei II, 211. Cleonis II, 220. Diodoti II, 230. Thebanorum II, 260. Demosthenis III, 15 sq. Lacedaemoniorum III, 26 sq. Hermocratis III, 85 sq. IV, 54. 108 sq. Brasidae III, 125 sq. 187. 216 sq. Pagondae III, 134 sq. Hippocratis III, 140. Niciae IV, 17. 36. 107. 276. 304. Alcibiadis IV, 27. 140. Athenagorae IV, 61. Euphemi IV, 127. Gylicippi & ceterorum belli ducum IV, 282.

Conon IV, 222.

Copaetnes III, 139. vide Strab. l. 9, & Pausan. in Boeot.

*Corcyra Epidamni metropolis I, 38. eam olim tenuerunt Phaeaces I, 39. & insula & urbs I, 57. vide Palmerii Gr. ant. l. 2, c. 10. quomodo sita I, 55. 66. 94. Corcyraei Epidamnum condiderunt I, 37. Corinthiorum coloni I, 38. bellum Epidamniis inferunt I, 41. mari Corinthios vincunt I, 45. societatem Atheniensium implorant I, 48. orationem habent, *ib.* sqq. societatem ab Athen. impetrant I, 66. proelium navale committunt cum Corinthiis I, 69 &c. vincuntur I, 72. Corcyraei beneficio affecti a Themistocle, *Schol. ad lib. I, p. 190, l. 10.* eorum discordiae & seditio II, 274 sqq. a classe Pelopon. vincuntur II, 282 sq. plebis in oprimates saevitiae II, 286 &c. in bello Syracus. Atheniensibus auxilia dant IV, 268.*

*Corinthus I, 22. Corinthii navium formam primi immutarunt; ibid. opulenti I, 23. Epidamnios in fidem & clientelam recipiunt I, 39. Corcyraeos odio prosequuntur, ibid. Epidamnum praefidia mittunt adversus Corcyr. I, 40. bellum contra Corcyr. parant I, 42 sq. cum Corcyr. navale proelium committunt & vincuntur I, 45 sq. praefidiis Leucadem ceterasque civitates amicae tuentur I, 47. bellum adversus Corcyr. instaurant, *ibid.* & cum illis & Athen. rursus pugnant I, 69 sqq. exitus proelii I, 72 sqq. auxilium mittunt Potidaeeis I, 83. Athenienses vincunt I, 87. Athenienses odio habent I, 144. cum illis aequo Marte pugnant I, 146. gravissimam cladem accipiunt I, 147 sq. a Phormione proelio navali superantur II, 134. cum Athen. pugnant & ab illis vincuntur III, 66 sq. maximum tumultum in Peloponneso excitant III, 246 sqq. a Lacedaemoniis abalienati III, 250 sq. sqq.*

R E R U M.

- cietatem faciunt cum Eleis III, 252. & cum Argivis, *ib.* Syraci
 contra Athen. suppetias ferunt IV, 149 sq. 196. 200. Corinthio-
 rum concio I, 56 sq. 93 sq. 165 sq. Graeciae emporium I, 23.
Coroebus II, 200.
Coronaei III, 139.
Coronea Boeotiae I, 157. vide Strab. l. 9.
Coronta Acarnaniae II, 167 sq. vide Palmerii Gr. ant. p. 419.
Cortyta III, 82.
Corycus V, 22. 50. 51. vide Strab. l. 13.
Coryphasium III, 6. 173. 234. vide Pausaniam in Messeniis.
Cos Meropis V, 61. vide Herod. l. 1, Strab. l. 10.
Cranaea Cephalleniae, *Schol. ad lib.* I, p. 42, l. 9.
Cranii Cephalleniae II, 48. 51. III, 261. 295. vide Strab. l.
 10, & Palmerii Gr. ant. p. 530.
Cranonii II, 39. vide Strab. l. 9.
Crataemenes IV, 10.
Craterii Phocaidis V, 163.
Cratesicles pater Thrasymelidae III, 17.
Crenae Amphilochoiae II, 324.
Crestonica gens III, 163.
Creta II, 274. Cretenses cum Rhodiis Gelam condunt IV,
 270. mercede militans, *ibid.*
Crissaeus sinus I, 149. vide Palmerii Gr. ant. p. 608.
Cristae galearum. vide *Cares*.
Crocylum Aetoliae op. II, 311. vide Palmerii Gr. ant. p.
 466, 506, 517.
Croesus I, 26.
Crommyon in agro Corinth. III, 65. 68. vide Strab. l. 8, &
 Pausan. in Corinthiacis.
Crotoniatis regio & Crotoniatae IV, 229.
Crusis regio II, 122.
Cultus priscus Graecorum qualis I, 10 sq.
Cuma Aetolica II, 212. Cuma V, 48. 162. Cumae urbs Chal-
 cidica IV, 9.
Cupressus cariem non sentit, *Schol. ad lib.* II, p. 52, l. 2. cu-
 presseis arcis Athenienses condebant ossa mortuorum II, 52.
Curetis, postea Aetolia, *Schol. ad lib.* II, p. 170, l. 4. vide,
 Palmerii Gr. ant. p. 446, 525.
Cyclades insulae I, 8.
Cyclopes IV, 4.
Cydonia urbs Cretae II, 136, & *Schol. ad lib.* II, p. 136, l. 9.
 vide Meursii Cretam. Cydoniatae, *ibid.*
Cyllene I, 46. vide Strab. l. 8, & Pausan. in Eliacis. a Cor-

I N D E X

Cyrcis incensa, *ibid.* Eleorum navale, *ib.* & II, 135. IV, 139.

Cylon & *Cylonium piaculum* I, 174.

Cynes Theolyti fil. II, 168. in *Coronta* reducitur, *ibid.*

Cynossoma prom. V, 168. 169. 171. vide *Strab.* l. 13.

Cynurius ager III, 82. in confiniis *Argivi* & *Laconici agri*, *ibid.* vide *Pausan.* in *Corinthiacis.* controversus inter *Laced.* & *Argivos* III, 270.

Cyprus I, 133. multae eius urbes a *Graecis* subactae, *ibid.* ei bellum inferunt *Athenienses* I, 155.

Cypsela castellum III, 257.

Cypselus, *Schol.* ad lib. I, p. 22, l. 12.

Cyrene I, 152.

Cyrrhus II, 164. vide *Plinium* l. 4.

Cyrus primus *Perfarum* rex *Cambyssae* pater I, 23. *Croesum* superat I, 26. *Cyrus* *Perfarum* regis fil. *Pelopon.* faver II, 101.

Cythera insula ubi III, 78. IV, 212. vide *Strab.* l. 8, & *Pausan.* in *Lacon.* ei bellum inferunt *Athen.* III, 79 sq. *Cytherii* ab *Athen.* ex suis sedibus in alias translati, *ibid.*

Cytherodices quis III, 78.

Cytinium I, 148, & *Schol.* ad lib. I, p. 148, l. 8. II, 309. vide *Strab.* l. 9, 10.

Cyzicus V, 171 sq. vide *Strab.* l. 12.

D.

Daimachus pater *Eupolpidae* II, 197.

Daithus *Laced.* III, 236.

Damagetus *Laced.* *ibid.*

Damagon *Laced.* II, 305.

Damotimus *Naucratis* fil. III, 176.

Daphnus V, 35. 48. vide *Palmerii Gr. ant.* p. 569.

Darius *Perfarum* rex *Cambyssae* succedit I, 24. *Phoenicum* classe insulas in suam potestatem redigit I, 27. in *Marathone* pugnat cum *Atheniensibus* IV, 93. alter *Darius Artaxerxis* filius V, 11. foedus cum *Lacedaemoniis* iungit V, 28. 54.

Dardanum V, 167.

Darius. vid. *Perfarum* reges. *Darius stater* V, 45.

Dascon *Camarinae* conditor IV, 11.

Dascon sinus & castell. IV, 105. vide *Cluverii Sicil.* p. 180.

Dasyclitis provincia I, 180.

Daulia urbs in agro *Phocenfi* II, 46. vide *Strab.* l. 9, *Pausan.* in *Phocicis*, & *Palmerii Gr. ant.* l. 6, c. 12.

Daulias avis, *ibid.*

Declea in *Attica* IV, 149. *Alcibiadis* suafu communita IV,

R E R U M .

196. 199. maximo Atheniens. damno IV, 213 sq. quantum distet ab Athenis IV, 199.

Decemviri Athenis creati V, 102.

Defectio Graecorum ab Athen. qua de causa I, 198.

Defectus lunae IV, 258. solis I, 35. II, 45. III, 76.

Delium Apollinis templum in agro Tanagraeo III, 114. vide Herod. l. 6, Pausan. in Boeoticis, & Strab. l. 9. ab Athen. munitum III, 132. a Boeotis oppugnatum III, 148. & expugnatum, ibid.

*Delphi I, 156, & Schol. ad lib. I, p. 156, l. 2. Delphicae urbes viginti duae, Schol. ib. v. Herod. l. 8, Strab. l. 9. Delphos spolia mitti solita III, 201. Delphica vates a Plistoanacte corrupta III, 230. Delphicum templum Delphis a Laced. traditum, Phocensibus ab Athen. I, 156. Delphicum oraculum. v. *Oraculum.**

Delphinium in Chio V, 38. vide Strab. l. 9. ab Atheniensibus munitum, ibid.

Delus ab Athen. lustrata I, 13. II, 320. aerarium Athen. I, 136. mora ante bellum Pelop. II, 15. Deliaci ludi & conventus II, 321. Delii ab Athen. ex insula summoti III, 205. quonam se receperint III, 206, & V, 173. quando & cur ab Athen. in patriam reducti III, 255.

Demaratus Athen. IV, 169, & Schol. ad lib. I, p. 194, l. 12.

Demarchus Syrac. V, 113.

Demeas pater Philocratis III, 354.

Demiourgi III, 283.

Democratia Athenis sublata V, 95 sqq. & Argis III, 330.

Demodocus III, 111.

Demosthenes Alcisthenis fil. II, 303. Aetolis bellum infert II, 308. cladem ab iis accipit II, 314. ob quam Athenas redire non audet, sed apud Naupactum manet II, 315. totius socialis exercitus dux electus II, 327. res ab eo gestae II, 327 sqq. circa Py-lum quomodo se gesserit III, 6 sq. milites hortatur III, 15 sq. Megara tentat III, 96 sqq. Megarensium longos muros capit III, 99. Nisaeam occupat III, 102. ad bellum Syracusanum mittitur IV, 194. traiecit in Siciliam IV, 211 sq. Syracusas cum classe venit IV, 241 sq. Epipolas aggressus, magna cum clade repellitur IV, 243 sq. discessum e Sicilia suadet IV, 251. non probat Niciae consilium IV, 255. ultimum navale proelium infelicititer tentat IV, 288 sqq. Syracusis discedit IV, 300 sqq. cum suis se dedit Syracusanis IV, 315 sq. & ab illis interficitur IV, 321.

Deiniadas. vide Diniadas.

Demoteles III, 39.

Dercylidas Spart. Abydum & Lampfacum occupat V, 92. 94.

I N D E X

- Derdas* I, 80, & *Schol. ad lib.* I, p. 80, l. 11. I, 83. res ab eo gestae, *ibid.*
Derfaei II, 166. vide *Herodot.* l. 7, c. 110.
Derus. al. *Lerus* V, 41.
Deucalion I, 7.
Diacritus pater *Melesippi* II, 21.
Diacum genus. vide *Dii*.
Diana *Ephefia* II, 321. V. 175.
Diasia, maximus *Iovis Milichii* dies festus I, 175.
Distudientes *Thysson* capiunt &c. III, 259. in monte *Atho* habitant III, 331. ab *Atheniens.* ad *Chalcidenses* deficiunt, *ibid.*
Distum *Lacedaem.* acutum III, 62.
Didyme insula II, 299. vide *Strab.* l. 6, & *Cluverii Sicil.* p. 396 & 414.
Diemporus *Onetoridae* fil. II, 4.
Dii ex *Diaco* genere II, 156. IV, 213. *Schol. ad lib.* VII, p. 213, l. 2, & annotat. ad *idem*.
Diotrephes *Athen.* IV, 217.
Diluvium circa *Orobias* & *Atalantam* II, 300.
Diniadas V, 32.
Dinias pater *Cleippidae* II, 176.
Diodotus *Eucratis* fil. II, 230. orationem habet, *ibid.* & *sqq.*
Diomedes patria pulsus a *Comete Liburnidas* inf. tenuit, *Schol. ad lib.* I, p. 21, l. 1.
Diomedon *Athen.* dux V, 29 *sq.* *Chios* victos obsidet V, 36. democratiae favet V, 84 *sq.*
Diomilus *Andrius* IV, 154. in proelio interfectus IV, 155.
Dion *Macedoniae* op. III, 118. *Dion* ad *Athon* III, 162 *sq.*
Dionysia III, 237. 241. *Dionysiacum* theatrum ubi V, 150.
Diotimus *Strombichi* fil. I, 66.
Diotrephes pater *Nicostrati* II, 279. III, 177. *Diotrephes* in *Thraciam* missus V, 97.
Diphilus *Athen.* dux IV, 127.
Discordia. vide *Seditio*.
Dissensio inter *Laced.* & *Athen.* I, 142. eiusque causa, *ibid.*
Doberus urbs *Paeonica* II, 160. 161. 164. vide *Palmerii Gr.* ant. p. 211.
Dolopia II, 168. vide *Strab.* I, 9, 10. *Dolopes* *Scyrum* incolunt I, 137.
Dorcis *Laced.* I, 135.
Dores five *Dorienes* *Peloponnesum* tenent I, 21. *Lacedaemona* condunt I, 28. *Dorion* *Lacedaemoniorum* metropolis I, 148. II, 304. *Caribus* finitimi II, 17. a *Phocensibus* bello pre-

R E R U M.

muntur I, 148 &c. Ionum perpetui hostes IV, 126. bellicosi & Iones imbelles, *Schol. ad lib. I, p. 172, l. 4.*

Dorieus Diagorae fil. Rhodius Olympionices II, 182. *Thurinarum* navium praefectus V, 52. 128.

Dorus III, 116.

Drabescus Edonica I, 140. III, 151.

Dragameste, *Schol. ad lib. II, p. 168, l. 2.*

Drimys insula V, 48. vide *Livium* l. 38.

Droi Thraces II, 166.

Dryopes IV, 267. vide *Palmerii Graec. ant. p. 313.*

Dryoscephalae. vide *Capita - quercus.*

Dyme Achaiae op. II, 134. vide *Strab. l. 8, & Pausan. in Achaicis.*

Dyrrachium, olim *Epidamnus*, *Schol. ad lib. I, p. 36, l. 15.* male a nonnullis *Δοράκιον* scribitur. vid. *Annot. ad idem Schol.*

E.

Ebrus fl. II, 157.

Eccritus Spartanus IV, 199.

Echecratides rex Thessalorum I, 154.

Echeimides pater Tauri III, 176.

Echinades insulae II, 168. vide *Strab. l. 10.*

Edoni I, 140. II, 162, & *Schol. ad lib. II, p. 162, l. 12.* III, 151 sq. 163. *Edones*, non *Edoni*. vid. *Annot. ad Schol. pag. 245.*

Eetionea V, 141. 146.

Egesta urbs Elymorum IV, 5. vide *Cluverii Sic. p. 255 &c.* *Egestaei* bellum cum *Selinuntiis* gerunt IV, 12 sq. *Atheniensium* opem petunt, *ib.* eorum in *Athenienses* fraus IV, 74.

Eion I, 137, & *Schol. ad lib. I, p. 137, l. 8.* III, 75. 152. 157 sqq. vide *Herod. l. 7.* a *Medis* occupata I, 137. *Mendaeorum* colonia III, 9.

Elaeatis agri Thesprotici pars I, 67, & *Schol. ad lib. I, p. 67, l. 10.*

Elaeus V, 165. 172. vide *Palmerii Graec. ant. p. 225, 475.*

Elaphebolion mensis III, 175. 236.

Eleus insula V, 40.

Eleusin Atticae op. I, 158. vide *Strab. l. 8, & Pausan. in Atticis.* *Eleusini* contra *Erechtheum* bellum gerunt II, 28. *Eleusinium* templum II, 31. *Eleusiniis* Deabus consecratus ager inter *Megara* & *Atticam*, *Schol. ad lib. I, p. 197, l. 10.*

Elis II, 43, & *Schol. ad lib. II, p. 43, l. 2.* II, 101. vide *Strab. l. 8, & Pausan. in fine Eliacorum.* *Elei* victi ab *Athen.* II,

I N D E X

43. societatem faciunt cum Corinthiis & Argivis III, 252. agrum Lepreatarum vastant III, 253. de eo contendunt cum Laced. III, 252. foedus ineunt cum Athen. &c. III, 279 sqq.
- Ellomenum* II, 307.
- Elymi* IV, 6. vide Cluverii Sicil. p. 34.
- Embatus* Erythraeae II, 210. *Schol. ad lib. III, p. 210, l. 12.*
- Empedias* Laced. III, 236.
- Endius* ephorus Spart. Alcibiadis fil. V, 13. hospes Alcib. *ib.* ad Athen. legatus III, 275. eius cum Agide simultas V, 20 sq.
- Enipeus* fl. III, 117. vide Herod. l. 7, Strab. l. 8.
- Enneacrunos* fons II, 29.
- Entimus* Cret. Gelae conditor IV, 9.
- Eordia* regio II, 162. Eordi, *ibid.* Vide Strab. l. 7.
- Ephestia* solemnia II, 321.
- Ephori* Laced. I, 183. eorum potestas, *ibid.* & I, 121.
- Ephyra* urbs Thesprotidis I, 67, & *Schol. ad lib. I, p. 67, l. 10.*
- Ephyra* altera, *Schol. ibid.* vide Palmerii Gr. ant. p. 284, 432.
- Epicles* pater Proteae I, 66. II, 40. V, 172.
- Epicurus* pater Pachetis II, 195 sq.
- Epicydidas* Laced. III, 224.
- Epidamnus* ubi sita I, 37. vide Palmerii Gr. ant. p. 118 &c. a quibus condita, *ib.* Epidamnii seditione laborant, *ib.* a finitimis vexantur, *ibid.* Corcyraeorum auxilia implorant, sed non impetrant I, 38 &c. ex oraculo urbem Corinthiis dedunt I, 39. eorum exsules orant Corinthios ut se in patriam reducant I, 41. obsidentur a Corcyraeis, *ib.* ad deditionem redacti I, 45.
- Epidaureus* Pelop. urbs II, 84. vide Strab. l. 8. Epidaureus Limera III, 82, & *Schol. ad lib. IV, p. 82, l. 10.* IV, 169. 212, & *Schol. ad lib. VII, p. 212, l. 3.* vide Pausan. in Laconicis. Epidaureum Alcib. & Argivi occupare conantur III, 291. 294. in eius agrum irrumpunt Argivi III, 292. invaditur ab Eleis & Athen. III, 323. Epidaureii Corinthiis naves praebent contra Corcyraeos I, 42. Epidaureii & Corinthii vincunt Athenienses I, 145.
- Epidemiourgi*, quales magistratus I, 79 sq. & *Schol. ad lib. I, p. 79, l. 15.*
- Epipolae* IV, 117. ubi sitae & unde appellatae IV, 153 sqq. vide Cluverii Sic. p. 142 &c. obsessae ab Athen. IV, 242 sqq.
- Epirotica* gens II, 319.
- Epistola* Pausaniae ad Xerxem I, 180. Xerxis ad Pausan. I, 181. Themistoclis ad Artaxerxem I, 193. regis Persarum ad Laced. III, 75. Niciae ad Athen. IV, 187.
- Epitadas* Molobri fil. III, 13. 50. defunctus III, 59.
- Epiteldas* Hegesandri fil. III, 199.

R E R U M.

- Erae* urbs V, 29. vide Strab. l. 13. deficit ab Athen. *ibid.*
Erasinides Corinth. IV, 184.
Erasistratus pater Phaeacis III, 209.
Eratocles pater Phalii I, 37.
Erechtheus rex Athen. II, 28.
Erefus vel *Erefsus* urbs Lesbi II, 195. vide Strab. l. 13. ab Athen. deficit, *ibid.* reducta a Pachete II, 217. iterum deficit V, 34. 161.
Eretrienes cum Chalcidenfibus bellum gerunt I, 26. subditi & tributarii Athen. IV, 267. Eretrienfium urbs &c. V, 153.
Erineum Doricum I, 148, & *Schol. ad lib.* I, p. 148, l. 8. vide Strab. l. 9. Erineum Achaicum IV, 226. v. Paulan. in Achaicis.
Erineus fl. IV, 229. 313. 316. vide Cluverii Sic. p. 183.
Erinnyes I, 176.
Eriphyle uxor Amphiarai & mater Amphiloichi & Alcmaeonis, *Schol. ad lib.* II, p. 104, l. 14, & p. 169, l. 8.
Erythrae Boeotiae II, 205; & *Schol. ad lib.* III, p. 205, l. 6.
Erythraea Ioniae II, 214. vide Herod. l. 1, & Strab. l. 43.
Erythraei deficiunt ab Athen. V, 23.
Etyx urbs Siciliae IV, 5. 75. vide Cluverii Sic. p. 238.
Eryxidaïdas III, 176.
Eteonicus Laced. V, 34.
Eualas Spartanus V, 32.
Euarchus tyrannus Astaci II, 48. ab Athenienfibus eiectus, *ib.* a Corinthiis reftitutus II, 50. Euarchus alter IV, 7.
Euboea ab Athen. deficit I, 157. ab iisdem tota fubacta I, 158. iterum deficit V, 9. 154.
Eubulus V, 34.
Eucles dux Athen. III, 155. Eucles dux Syrac. IV, 166.
Euclides, unus e conditoribus Himerae IV, 10.
Eucrates pater Diodoti II, 230.
Eufilemon V, 46.
Euenus fl. II, 131. vide Strab. l. 10.
Euesperitae IV, 257.
Euetion dux Athen. IV, 187.
Eumachus Chryfidis fil. II, 51.
Eumenidum arae I, 176.
Eumolpidae V, 82. *Schol. ad lib.* II, p. 28, l. 4.
Eumolpus cum Erechtheo bellum gerit II, 28.
Eupacidas pater Amphiae III, 177.
Euphamidas Aristonymi fil. II, 50. III, 176.
Euphemus Athenienfium legatus IV, 118. orationem habet ad Camarinenfes IV, 127.

I N D E X

- Euphiletus* pater Charoeadae II, 296.
Eupolium urbs Locr. II, 311. vide Palmerii Gr. ant. p. 540.
 a *Pelop.* capitur II, 317.
Eupolpidas Daimachi fil. II, 197.
Euripides pater Xenophontis II, 108. 122.
Euripus Euboeae IV, 217. 219.
Europus oppugnatur II, 164.
Eurotas fluv. *Schol. ad lib.* II, p. 58, l. 13.
Eurybatus I, 68.
Euryelus vel *Euryalus* IV, 154. 243. vide Cluverii Sic. p. 144 &c.
Eurylochus Spartanus II, 316 sq. Locros subigit II, 318. defunctus II, 329.
Eurymachus Leontiadae fil. II, 5. a Plataeensibus interficitur II, 12.
Eurymedon fl. I, 139. vide Strab. l. 14.
Eurymedon Theucis fil. II, 285. Corcyraeis auxilio mittitur, *ibid.* dux Athen. II, 303. in Siciliam mittitur III, 5. 70. bellum infert Corcyraeis III, 70. ob reditum ex Sicilia pecunia mulctatur III, 95. iterum in Siciliam mittitur IV, 194. Syracusas venit IV, 239 sq. discedere cupit IV, 256. cadit in proelio IV, 260.
Eurystheus rex Mycenarum ab Heraclidis caesus I, 15.
Eurytanes II, 309. vide Palmerii Gr. ant. p. 436.
Eurytimus pater Archetimi I, 45.
Eustrophus Laced. III, 269.
Euthycles pater Xenoclidis I, 67. II, 339.
Euthydemus Athen. III, 237. 242. bello Syrac. dux creatur IV, 194. ultimo proelio cum Syrac. infelicitur pugnatur IV, 288.
Euxinus pontus II, 157.
Exceustus pater Sicani IV, 115.
Exequiae bello caesis ab Athen. factae II, 51 sq.
Exercitus Athen. quisnam maximus II, 49. quisnam Graecorum pulcherrimus III, 301. Lacedaemon. qualis III, 310 sq.
Expeditio Troiana qualis & quanta I, 14 sqq. expeditiones superiorum seculorum quales I, 16. 25. reliquas vide in nominibus eorum, a quibus factae sunt.

F.

- Fabulam* semel tantum refert Thucyd. *Schol. ad lib.* II, p. 46, l. 5. fabula Alcmaeonis II, 169.
Fames in obsidione Potidaeae II, 107.
Ferrum gestandi mos barbaricus quando desierit I, 11.
Festus dies maximus Iovis Milichu I, 175. festorum dierum

R E R U M.

nimis superstitiosa observatio quot clades Lacedaemoniis attulerit III, 8. 331. festum diem Athenienses quid esse ducerent I, 99. festum Apollinis Maloëntis II, 176.

Flammæ eructatio ex Aetna quoties tempore Thucydidis contigerit II, 341.

Fœdus quinquennale inter Pelopon. & Athen. I, 155. tricennale inter eosdem I, 158. quamdiu duraverit II, 4. aperte ruptum II, 13. inter Acarnanes & Amphilocho II, 338. inter Athen. & Laced. III, 232. eius formula, *ibid.* & sqq. quando ruptum III, 244. aliud inter eosdem III, 239. eius formula III, 240 sq. inter Athen. & Argivos Eleosque &c. III, 278 sq. eius formula III, 279 sqq. inter Argivos & Laced. III, 324. eius formula III, 325 sq. aliud inter eosdem III, 327. eius formula, *ib.* inter Eleos & Corinthios atque Argivos III, 252. inter Laced. & Tissaphern. &c. V, 27. eius formula V, 28. aliud inter eosdem V, 54. eius formula V, 54 sq. & rursus aliud V, 89. eius formula, *ibid.* sq. fœdera iureiurando caesis hostiis confirmata III, 283. columnis lapideis incisa III, 284. 294.

Fons Έρvedάριος, antea Callirhoë dictus II, 29.

Fontes, locus in Amphilochia II, 324. 326.

Fossa regis Persarum III, 162.

Fretum Siculum III, 36.

Funebris oratio Periclis II, 53.

G.

Galepsus sive *Gapselus*, Thasiarum colonia III, 158. 212. ad Brasidam deficit III, 158. a Cleonie expugnata III, 212.

Gauletes V, 129.

Gela fl. IV, 9. vide Cluverii Sic. p. 197. Gela urbs, quando & a quibus condita, *ibid.*

Gelo rex Syrac. IV, 8, & *Schol. ad lib. I, p. 24, l. 11.*

Geloi Acragantem condunt IV, 9. vide Cluverii Sic. p. 202. Syrac. opem ferunt contra Athen. IV, 224. ubi habitent IV, 271.

Gerastius mensis Laced. III, 176.

Geraestus II, 177, & *Schol. ad lib. III, p. 177, l. 1.* vide Strab. l. 10.

Geranea I, 146, & *Schol. ad lib. I, p. 146, l. 5. v.* Pausan. in Atticis. mons in agro Megar. III, 104. transitu difficilis &c. I, 150.

Getae Scythis finitimi, cultu similes &c. II, 156.

Gigonus I, 85, & *Schol. ad lib. I, p. 85, l. 12. v.* Herod. l. 7.

Glauce in agro Mycaleio V, 120.

Glaucon Leagri filius I, 74. Leagri Glauconis fil. meminit Herodot. l. 9, c. 74.

I N D E X

- Goaxis* liberi Pittacum interficiunt III, 158.
Gongylus Eretriensis I, 179. *Gongylus* dux Corinth. IV, 175.
 vide Plutarchi Niciam.
Gortynia urbs II, 164.
Gortys urbs Cretae, *Schol. ad lib. II, p. 136, l. 9.* vide Meursii Cretam.
Graeci II, 157.
Graecia instabiliter olim habitata I, 4. qualis ante bellum Troianum I, 6. & post bellum Troi. I, 20. unde & quando Hellas nominari coepta I, 7. colonias emittit I, 21. a Tyrannis impedita ne illustre aliquod facinus ederet I, 27. quanta mala ex bello & seditionibus passa sit II, 287 sqq. Graeciae urbes ubi olim conditae I, 12. Graeci prisci quo vitae genere & cultu usi sint I, 9. 10 sq. quomodo ad Troianam expeditionem profecti sint I, 14 sq. ad Troiam appulsi quid gesserint I, 19. rei navali operam dare coeperunt I, 22. latrocinia sustulerunt I, 23. quomodo bellum olim gesserint I, 25 sq. quando partim ad Athenienses partim ad Laced. divisi transferunt I, 29. Graecorum duces exstiterunt Lacedaemonii in bello Medico I, 28 sq. Athenienses autem post Pausaniae iniurias I, 134.
Grestonia II, 163 sq. vide Herodot. l. 7.
Gylippus Cleandridae fil. praefectus Syracusanis a Laced. missus IV, 149. Syracusas venit IV, 173 sqq. vincitur ab Athen. IV, 182. eisdem postea vincit IV, 183 sq. Plemmyrium capit IV, 204. nova Syrac. auxilia adducit IV, 256. pugnat cum Athen. eosque vincit IV, 286 sqq. eorum fugam impedire statuit IV, 299 sq. Niciam capit IV, 319. naves ex Sicilia domum reducit V, 22.
Gymnopaediae Laced. III, 331.
Gyrtonii Thessaliae II, 39.

H.

- Halex* fl. II, 315.
Haliae I, 145. vide Strab. l. 8, & Pausan. in Corinthiacis.
Haliensis ager II, 84.
Haliartii III, 138. vide Strab. l. 9, & Pausan. in Boeoticis.
Halicarnassus V, 63. vide Herod. l. 1, Strab. l. 14.
Halys fl. I, 26. vide Herod. l. 1 & 7.
Hamaxitus V, 164. vide Strab. l. 13.
Harmatus V, 164.
Harmodius adamatus ab Aristogitone IV, 84 sq. sollicitatus ab Hipparcho IV, 85. ab eodem contumelia affectus IV, 89. Hipparchum perimit I, 31, & *Schol. ad lib. I, p. 31, l. 11.* IV, 84 sqq.
Harmofles Laced. V, 10. vid. Meursii Misc. Lacon. l. 2, c. 4.

R E R U M.

- Harpagium* V, 171. vide Strab. l. 13.
Hegesander pater Epitelidae III, 199. Thespianensis IV, 200.
Hegesandrides Hegesandri fil. V, 143. 151.
Hegesippidas Laced. III, 290.
Helena I, 14.
Helimiotae pop. Maced. II, 161.
Helixus Megarensis V, 123.
Hellanicus Historicus I, 137.
Hellas qualis ante bellum Troi. I, 6. Helladis nomen olim universae Graeciae non erat commune, *ib.* unde deductum I, 7.
Hellen Deucalionis fil. I, 7. in Phthiotide imperat, *ibid.* Hellenes, qui circum Pharsale habitant, qui & Achaei, *Schol. ad lib.* IV, p. 116, l. 10.
Hellenotamiae, quaestores Graeciae I, 136, & *Schol. ad lib.* I, p. 136, l. 3.
Hellepontus I, 125. V, 94.
Helorina via IV, 112. 312. vide Cluverii Sic. p. 183, 186.
Helos urbs III, 80. *Schol. ad lib.* I, p. 140, l. 14. vide Meursii Misc. Lacon. l. 4, c. 6.
Helotes unde dicti, *Schol. ad lib.* I, p. 140, l. 14. a Laced. deficientes Ithomen secesserunt I, 141. cur Messenii vocati, *ib.* iis bellum intulerunt Laced. *ib.* timentur a Laced. III, 120. eorum 2000 clam sustulerunt, *ib.* sub Brasida militantes libertate donantur III, 258. quam iis polliciti sunt Laced. III, 41.
Heraclea in agro Trachinio II, 304. III, 116. 289. condita a Laced. II, 304. 306. vide Strab. l. 9. in Boeotorum fidem recepta III, 289 sq. Heracleotae a Melienfibus &c. proelio superati III, 289.
Heracidae Eurystheum interficiunt I, 15. Peloponnesum tenent I, 21. oraculum consulunt, *Schol. ad lib.* I, p. 21, l. 6.
Heracides Lyfimachi fil. dux Syrac. IV, 115. 166.
Heracenses III, 311. vide Polyb. l. 4, & Pausan. in Arcad.
Herculis liberi. vide *Heracidae*. Herculis sacra apud Syracusanos IV, 297. eius templum in agro Mantinico III, 307.
Hermac Atheniensium quales IV, 44, & *Schol. ad lib.* VI, p. 44, l. 9. praecifae IV, 44. de iis inquisitio facta IV, 83 sq.
Hermacondas Thebanus II, 179.
Hermione, *Schol. ad lib.* I, p. 179, l. 1. vide Strab. l. 8, & Pausan. in Corinth. Hermionis triremis I, 179. Hermionensis ager II, 84.
Hermocoridae, *Schol. ad lib.* VI, p. 44, l. 12.
Hermocrates Hermonis fil. pacem Siciliensibus suadet III, 85 sqq. Syracusanos hortatur ad se praeparandos contra infe-
Thucyd. Vol. VI.

I N D E X

stum Atticae classis adventum IV, 53 sq. vir prudens & fortis IV, 113. Syracus. post cladem acceptam consolatur & confirmat, *ibid.* imperator factus a Syrac. IV, 115. ad Camarinenses orationem habet IV, 118 sqq. quo commento usus sit ad decipiendos hostes IV, 298. in exilium a Syrac. mittitur V, 130.

Hermon pater Hermocratis III, 85. IV, 53. Hermon circitorum praefectus V, 146.

Herodotus a Thucydide notatus, *Schol. ad lib. I, p. 32, l. 9, & p. 34, l. 6 & 10.*

Hesiodus in Iovis Nemeaei templo creditur obiisse II, 311.

Hesii II, 317.

Hestiaea, *Schol. ad lib. I, p. 158, l. 8.* vide Strab. l. 9. Hestiaeenses sede pulsi ab Atheniensibus I, 158. Atheniensium coloni in Euboea IV, 266.

Hesiodorus Aristoclidæ fil. II, 108.

Hetrusci iuvant Athen. IV, 138. 165. vincunt Syrac. IV, 261.

Hiera insula, Vulcani officina II, 299. vide Cluverii Sic. p. 396 &c. Hierenses II, 304.

Hieramenes V, 89.

Hieron, *Schol. ad lib. I, p. 24, l. 11.*

Hierophon Antimnesti fil. II, 324.

Himera IV, 10. 99. a quibus condita IV, 10. vide Cluverii Sic. p. 280, 281.

Hippagogae naves III, 64. vide Schefferum de militia nav. l. 4, c. 1. quando primum factae ab Atheniensibus II, 83.

Hippagretes Laced. III, 59. vide Meursii Misc. Lac. l. 2, c. 4.

Hipparchus Hippiae & Thessali frater, Pisistrati fil. I, 31, & *Schol. ad lib. I, p. 31, l. 6.* sollicitat Harmodium IV, 85. & contumelia irritat IV, 88 sq. ab eodem interficitur I, 31. IV, 90.

Hippias pater Pisistrati IV, 86. alter Pisistrati fil. natu max. I, 31. IV, 85. Hipparchi & Thessali fr. IV, 87. principatum obtinet IV, 85. 88. quomodo se gesserit in tyrannide IV, 92 sq. imperio spoliatus ad Aeantidem est profectus &c. IV, 93. Hippias Arcadum dux a Pachete fraude interemptus II, 217.

Hippocles Lampfacenus tyrannus IV, 92. Menippi fil. V, 22.

Hippocrates Ariphronis fil. Atheniensium dux III, 96. quas res gesserit circa Megara III, 97 sq. Delium communit III, 132. Megara tentat III, 96 sqq. Megarensium longos muros capit III, 99. Nisaeam occupat III, 102. pugnaturus cum Boeotis milites adhortatur III, 140. in proelio caesus III, 150. Hippocrates Gelae tyrannus IV, 11. Hippocrates Spartanus V, 52. 160.

Hippodromus Byzantii, *Schol. ad lib. I, p. 184, l. 12.*

Hippotechidas III, 116.

R E R U M.

- Hipponicus* Calliae fil. II, 303.
Hipponoidas Laced. III, 317.
Hippotoxotae II, 26. 156.
Histiæus, Schol. ad lib. I, p. 194, l. 12. vide Herodotum.
Historia Thucydidis qualis I, 32 sq. Attica Hellanici I, 137.
Homerus I, 7. 16. 18. eius versus citantur II, 322 sq.
Hyacinthia Laced. III, 241.
Hyæi II, 317. vide Palmerii Graec. ant. p. 544.
Hybla urbs IV, 100. v. Cluverii Sic. p. 333. *Hyblæi* IV, 151.
Hyblon rex Siculus IV, 8.
Hyccara oppidum Sicanicum IV, 99. vide Cluverii Sic. p. 272. est & piscis nomen apud Athenæum.
Hylas fl. IV, 229.
Hyllæus portus II, 277. 286.
Hyperbolus, civis Athen. a quibus interemtus V, 111.
Hyperochidas IV, 87.
Hyssæ II, 205, & Schol. ad lib. III, p. 205, l. 6. III, 333. vide Herodot. l. 9, & Pausan. in Corinthiacis.
Hystaspes pater Pisisthnae I, 159.

I.

- Iapygia* prom. IV, 48. 72. 225. *Iapyges*, *ibid.* & Schol. ad lib. VII, p. 225, l. 3.
Iasus Ioniae op. V, 44. 45. vide Strab. l. 14, & Polyb. l. 16.
Iasicus finus V, 41.
Iberia, Schol. ad lib. I, p. 21, l. 1. IV, 4. *Iberi*, *ibid.* bellicosissimi IV, 143.
Icarus II, 210. V, 161. vide Strab. l. 10 & 14.
Ichthys prom. II, 43. vide Strab. l. 13.
Ida III, 77. V, 173. vide Herodot. l. 1, 7, Strab. l. 12.
Idæus V, 167.
Idomene Macedoniae a Thracibus capta II, 164. *Idomene* Amphilochiaë II, 333.
Iege, Siculorum munitio IV, 176.
Ielysus urbs Rhodi V, 66.
Ignis ex Aetna erumpit II, 341. vide Aristot. de mundo c. 4 & 6. ignibus signum dari solitum II, 153. 202. 285.
Illyrii I, 41. III, 184.
Imbrii II, 179. III, 46.
Imera. vide *Himera*.
Imeræum iuxta Amphipolin IV, 187.
Inarus Psammetichi fil. Afrorum rex I, 144. Aegyptum ad defectionem a Persis concitat, *ibid.* in crucem actus I, 153.

I N D E X

- Incensum* magnum Plataeae II, 119 sq.
- Induciae* annuae inter Athen. & Laced. III, 24. earum formula, *ibid.* & sqq. inter eosdem III, 171. earum formula III, 172 sqq. induciae decemdiales inter Athen. & Boeot. III, 245. 255. inter Chalcid. & Athen. IV, 15. 19. vide etiam *Foedus*.
- Inessa*. vide *Nessa*. *Inessaei* IV, 151.
- Inquisitio* Atheniensium de sacris violatis IV, 83 sq.
- Inscriptio* Pausaniae in tripode Delphico I, 185.
- Insulae* continenti adiunctae II, 168.
- Inundatio* circa Euboeam &c. II, 300.
- Iolaus* I, 86.
- Iolcius* Athen. III, 237.
- Iones* Atheniensium coloni & consanguinei I, 6. 21. 134. II, 29. 297. III, 88. magnam classem Cyri temporibus sibi compararunt I, 23. maris imperium obtinent, *ib.* a Cyro subacti I, 26. a Persis ad Athenienses deficiunt I, 133. perpetui Dorienfium hostes IV, 127. Ionum in Delo conventus II, 321. Ionius sinus I, 37. vide Palmerii Gr. ant. p. 99.
- Iovis* templum. vide *Iuppiter*.
- Ipneses* II, 317.
- Irruptio* Laced. in Atticam. vide *Lacedaemonii*.
- Isarchidas* Isarchi fil. I, 45.
- Ischagoras* Laced. III, 198. 236. 238.
- Isocrates* dux Corinth. II, 132.
- Isolochus* pater Pythodori II, 339.
- Ister* fl. II, 156.
- Isthmia*, sive Isthmici ludi V, 17. Isthmica foedera, *ib.* & 16.
- Isthmioticus* Athen. III, 236.
- Isthmus* Pallenes I, 79. Isthmus Leucadius II, 285. III, 10.
- Istone* mons II, 296. III, 70.
- Italia* unde dicta IV, 5. eius pleraque oppida a Pelop. condita I, 21.
- Italus* Arcadum rex IV, 5.
- Itamanes* II, 215. res ab eo gestae, *ibid.* & in sqq.
- Ithome* I, 141, & *Schol. ad lib.* I, p. 141, l. 5. a Lacedaemoniis obsidetur I, 141 sq. deditur Laced. I, 143.
- Ithomita* Iuppiter. vide *Iuppiter*.
- Itonenses* III, 211.
- Itylus*, *Schol. ad lib.* II, p. 46, l. 10.
- Irys* II, 46.
- Iunonis* templum I, 38. II, 204. 272. 284. 286. III, 199. 323.
- Iuppiter* Ithomita I, 143. Iuppiter Milichius I, 175. eiusque festum, *ibid.* Iuppiter Liberator II, 109. Iuppiter Nemeaeus,

R E R U M.

eiusque templum II, 311. Iuppiter Olympius III, 253. 287. eius templum II, 29. 190. Iovis (nescio cuius) templ. V, 29.

Iurisiurandi formula inter Lacedaem. & Athen. III, 235. alia iurisiurandi formula III, 283.

L.

Labdalum IV, 155 sq. vide Cluverii Sic. p. 147 &c.

Lacedaemon qualis urbs I, 16 sq. a Dorienfibus condita I, 28. seditionibus diuturnis conflictata, bonis legibus usa, tyrannidis semper immunis, *ibid.* servis abundat V, 59. Lacedaemonii duas Peloponnesi partes colunt, & totius ditionem tenent I, 17. Laced. qualis cultus & vestitus I, 11. primi corpora nudarunt & unxerunt certaturi, *ibid.* plerosque tyrannos ex Graecia sustulerunt I, 27. Graecorum duces electi I, 28. eandem reip. formam servarunt, *ib.* ab Atheniensibus dissociati bellum cum iis gerere coeperunt I, 29. quomodo socii imperarint I, 30. quatenam eos impulerint ad bellum suscipiendum contra Athen. I, 36 sq. 79. 91. 124. 130. bellum illaturi conventus sociorum indicunt I, 92. post conciones utrinque habitas sententiam ferunt, Athenienses iniuste agere, decernuntque foedera esse rupta I, 113. 122 sq. 164. voce non calculis suffragia dant I, 122. in suffragiis ferendis quot calculis utantur reges Laced. I, 32, & *Schol. ad lib.* I, p. 32, l. 1 & 2. bellum gerendum esse decernunt I, 124. per legatos postulant, ne Athenienses muros resciderent I, 126. a Themistocle illuduntur, *ib.* & in sqq. Pausaniam ad causam dicendam arcessunt I, 134. 178 &c. Themistoclem accusant I, 190. in Atticam irrupturi terrae motu impediuntur I, 140. contra Helotas, qui erant Ithomae, bellum gerunt I, 141 & in sqq. palam dissentiant ab Athen. I, 142. mari pugnant cum Athen. & vincuntur I, 145. suppetias ferunt Dorienfibus, eorum metropoli I, 148. superant Athen. ad Tanagram I, 150. foedera quinquennialia ineunt cum Athen. I, 155. bellum sacrum suscipiunt, & templum Apollinis Delphis tradunt I, 156. irrumpunt in Atticam I, 158. cum Athen. tricennialia foedera percutiunt, *ibid.* ad bellum tardi I, 163. de bello Athen. inferendo oraculum consulunt I, 164. socios iterum convocant, & cum iis deliberant de bello, *ibid.* tandemque bellum decernunt I, 173. legatis ab Athen. missis imperarunt, ut scelus Cylonium expiarent I, 174 &c. iis vicissim imperant Athen. ut piaculum ad Taenarum admissum ex urbe pellerent I, 178. per legatos postulant ab Athen. ut Potidaeae obsidione recederent &c. & ut decretum de Megarensibus rescinderent I, 197. hisce respondent Athen. I, 209. eorum ad bellum apparatus II, 13 sq. & socii II, 16 sq. Atticam inva-

I N D E X

dunt II, 32. Oenoën frustra oppugnant II, 33 sq. Atticam depopulantur II, 35-40. domum revertunt II, 41. Aeginetis pulsus eiectisque Thyream incolendam dederunt II, 44. iterum in Atticam irrumpunt II, 70. bellum inferunt Zacyntho II, 101. eorum legati ab Athen. intercepti II, 102 sq. copias ducunt versus Plataeam II, 109. eamque oppugnant II, 115 sq. & obsidione cingunt II, 119. Acarnaniam invadunt II, 124 sqq. pugnant cum Athen. II, 131. & superantur II, 134. iterum se parant certamini II, 135 sq. duces eorum milites adhortantur II, 138 sqq. proelium committunt vario Marte II, 146 sq. Pyraeeum nequidquam tentant II, 152. in Atticam irrumpunt II, 173. Mitylenaeis succurrere volunt II, 191. classem in Lesbum mittere statuunt II, 193. in Atticam irrumpunt II, 207. eorum classis in Asiam traiecit II, 210. in Pelop. se recipit II, 214. eamque prosequuntur Athen. II, 215. Plataeam deditione accipiunt II, 246. eorum de civibus & urbe Plataeensium iudicium II, 271 sq. in Corcyram classem mittere statuunt II, 274. Corcyraeos vincunt II, 283. metu Athen. ab Corcyra fugiunt II, 285. Atticam invasuri terrae motibus absterrentur II, 300. Heracleam coloniam deducunt II, 304. cum Ambraciotis expeditionem suscipiunt contra Amphil. II, 324. post cladem ab Acarn. acceptam Ambraciotas deferunt II, 330 sq. in Att. irrumpunt III, 4. post Pylum captam domum redeunt III, 9. ad Pylum exercitum admovent III, 10 sq. Sphaëteriae praesidium imponunt III, 12. Pylum terra marique oppugnant III, 17 sq. superantur ab Athen. III, 22 sq. inducias faciunt cum Athen. III, 24. legatos mittunt Athenas III, 26. eorum ad Athen. oratio, *ibid.* sqq. re infecta & pace non impetrata redeunt III, 33. in Sphaëteria obsidentur III, 40. eosque aggrediuntur Athen. III, 50 sqq. deditionem faciunt III, 60. captivi Athenas deferuntur &c. III, 62 sq. epistola missa ad Laced. a rege Persarum, intercepta ab Athen. III, 75. consternantur post clades acceptas III, 80 sq. Helotas ablegandi causas quaerunt III, 120. Amphipolin capiunt III, 157. inducias annuas faciunt cum Athen. III, 171 sqq. ad pacem inclinant III, 226. foedera ineunt cum Athen. III, 232 sqq. 240 sq. accusant Corinthios III, 250 sq. in Arcadiam expeditionem suscipiunt III, 257. Helotas sub Brasidae ductu pugnantes libertate donant III, 258. suspecti sunt ab Athen. III, 259. cum Boeotis societatem instituunt III, 268. Panactum Athen. reddunt III, 271. aditu ad Iovis Ol. templum ab Eleis prohibiti III, 285. Epidauriis succurrunt III, 294. contra Argivos arma movent III, 297. Agidi succensent III, 305. 308. Tegeatis opem ferunt III, 306. in agrum Mantinicum irrumpunt III, 307. aciem instruunt

R E R U M.

contra Argivos III, 310. exercitus ordo III, 311 sq. ad tibicinum cantum incedunt ad proelium III, 315. Argivos ad Mantineam vincunt III, 320. atque hac victoria infamiae notam, ob cladem in Sphaeteria acceptam sibi ab universis Graecis iniustam, delent III, 322. iis pacem dant III, 325. & foedera ineunt III, 327. oligarchiam Argis instituunt III, 330. muros Argivorum diruunt III, 333. Hydas capiunt, *ibid.* agrum Argivum depopulantur IV, 14. suppetias Syracus. ferre decernunt IV, 149. Syracusas veniunt IV, 176. vario Marte pugnant cum Athen. IV, 182 sqq. bellum contra Athen. instruunt IV, 196. Atticam ingressi Deceleam communiunt IV, 198 sq. navalia in Siciliam auxilia mittunt, *ibid.* Syracusas adveniunt IV, 202. Chios adiuvant V, 12 sq. in Chium proficiscentes fugantur ab Athen. V, 18. foedus faciunt cum rege Persarum V, 28. 54. 89. ab Athen. obsessi erumpunt V, 30. Iasum capiunt V, 44. novam classem in Asiam mittunt V, 58 sq. pugnant cum Athen. & vincunt V, 62 sq. Rhodum occupant V, 65. partem classis ad Pharnabazum mittunt V, 122. cum Athen. pugnant, eosque profligant V, 154. navali proelio decertant cum Athen. & superantur V, 166 sqq. 170. Lacedaemoniorum ingenium I, 96. 97 sq. 118 sq. V, 156. in re nautica tyrocinium II, 135. breviloquentia III, 26. *Schol. ad lib. I, p. 119, l. 9, & p. 121, l. 5. ad lib. IV, p. 125, l. 1.* Carneae III, 323. Gymnopaediae III, 331. eorum agrum ab Argivo determinat Thyrea III, 82. Lacedaemoniorum disciplina severa, *Schol. ad lib. I, p. 119, l. 8.* eorum & Atheniensium disciplina diversa II, 56 sqq. Aristocratia, *Schol. ad lib. II, p. 56, l. 10.* reges ab Hercule orti, *Schol. ad lib. II, p. 56, l. 14, & ad lib. V, p. 230, l. 3.* reges in exercitu summum imperium habent III, 310. Lacedaemonii peregrinos civitate pellebant II, 58. *Schol. ad lib. I, p. 111, l. 9, & ad lib. II, p. 58, l. 8.* concionibus habitis seorsim consultabant, *Schol. ad lib. I, p. 113, l. 2.* concilia sociorum plenilunio habebant, *Schol. ad lib. I, p. 92, l. 11.* cum duabus partibus sociorum ad bella proficiscebantur, tertia domi relicta, *Schol. ad lib. II, p. 18, l. 9, p. 22, l. 10, & ad lib. III, p. 191, l. 11.* hostes fufos non longe persequiebantur III, 320. omnia in republ. occulta habebant III, 312. *Schol. ad lib. V, p. 312, l. 12.* Carneis a militia abstinebant III, 292. 322 sq. *Schol. ad lib. V, p. 292, l. 5.* item propter terrae motum I, 140. II, 300. III, 289. pueros recens natos clypeo, iuxta quem hasta posita erat, imponebant, *Schol. ad lib. II, p. 58, l. 13.* διαμαρτυροῦσι puerorum, *Schol. ad lib. II, p. 58, l. 13.* balnea. vide *Balneum.*

Lacedaemonius Cimmonis fil. I, 66.

Laches Melanopi fil. dux classis in Siciliam missae II, 296. 340.

I N D E X

IV, 3. 12. 118. Mylis bellum infert II, 302. Locros acie vincit II, 320. eorum castellum capit II, 341.

Laches Athen. III, 237. 242.

Lacon Aeimnesti fil. II, 247.

Lada insula Mileto adiacens V, 27. 35. vide Herodot. l. 6; & Pausan. in Atticis.

Laespodias dux Athen. IV, 169. V, 134.

Laestrigones IV, 4. vide Cluverii Sic. p. 15.

Lamachus Xenophanis fil. unus e tribus ducibus Athen. expeditionis in Sicil. III, 111 sq. IV, 16. classem amittit III, 112. eius de bello Siculo sententia IV, 78. occumbit in proelio IV, 163. *Lamachus* Athen. III, 237. 242.

Lamis condit Trotilum IV, 8.

Lamphilus Laced. III, 236. 242.

Lampon Athen. *ibid.*

Lampfacus Themistocli datur ab Artaxerxe I, 196. vini feracissimum, *ibid.* ab Athen. deficit V, 94. a Strombichide recipitur, *ibid.* de eius situ vide Strab. l. 13.

Laodicea in Orestide sita III, 200.

Laophon V, 11.

Laphilus. vide *Lamphilus*.

Larissa V, 164. vide Strab. l. 13. Larissaei II, 39.

Latmos insula. in al. Codd. *Patmos* II, 215.

Latoniae Syracusanorum IV, 321. vide *Lithotomiae*.

Latrocinia tam a Graecis, quam barbaris, olim exercebantur I, 9. 13. a Minoë e mari sublata I, 8. & a Graecis postea I, 23.

Laurius mons II, 82. IV, 146. vide Pausaniam in Atticis, & Meursii de pop. Att. p. 69.

Leaei II, 156.

Leager pater Glauconis I, 74.

Learchus Callimachi fil. II, 102 sq.

Lebedus V, 29. vide Herodot. l. 1, Strab. l. 14. ad defectionem inducitur a Chiis, *ibid.*

Lectus V, 164. vide Strab. l. 14.

Lecythus III, 166 sq. oppugnatur a Brasida, ac expugnatur III, 169 sqq. Palladi dedicatur ab eodem III, 171.

Legati Laced. ad Persarum regem ab Athen. capti & supplicio affecti II, 102 sq. Corcyra ab Athen. in custodiam dati II, 277. undecim Laced. Astyocho adiuncti V, 57. legatum Archidami pacis causa missum in urbem non admittunt Athen. II, 21. legationes invicem inter Laced. & Athen. ante bellum missae I, 174.

Lelantius ager, *Schol. ad lib. 1, p. 26, l. 6.*

Lemnus insula III, 162. V, 165. Athen. subiecta I, 159. mor:

R E R U M.

bo Attico afflicta II, 70. Lemnii II, 179. III, 46. 215. focii Athen. in expeditione Sicil. IV, 266. eadem cum Athen. lingua, iisdemque institutis utuntur, *ibid.*

Leocorium fanum I, 31, & *Schol. ad lib. I, p. 31, l. 12.* IV, 90.

Leocrates Stroebe fil. I, 145.

Leogorus pater Andocidis I, 74.

Leon Laced. II, 305. *Leon* pater Paedariti V, 45. *Leon* dux Athen. V, 35. 85. *Leon* dux Spart. V, 93. *Leon* vicus IV, 154. vide *Cluverii Sic. p. 147, 171.*

Leonides pater Plistarchi I, 184, & *Schol. ad lib. I, p. 184, l. 7.*

Leontiades pater Eurymachi II, 5.

Leontini a Chalcidensibus conditi IV, 7. 124. vide *Cluverii Sic. p. 126, 128.* *Leontini* cum Syrac. bellum gerunt II, 297. quinam eorum focii, *ib.* seditione laborant III, 209. eorum potentissimi Syracusas migrant &c. *ib.* Atheniensium cognati IV, 81. Chalcidenses origine IV, 124.

Leos quidam filias suas immolat, *Schol. ad lib. I, p. 31, l. 12.*

Leotychides rex Laced. I, 124.

Lepas Acraeum IV, 308.

Lepreum III, 252 sq. 258. 285. 287. vide *Pausan. Eliac. 2.* *Lepreatae* bellum gerunt cum Arcadibus III, 253. eorum cum Eleis contentio, *ibid.* & in sqq.

Lerus, al. *Derus* V, 41.

Lesbus ab Athen. ad Laced. deficit II, 174. ab Athen. recepta II, 244. V, 10. a Chiis tentata V, 32. *Lesbii* ut imperarint Athen. I, 30. *Lesbii* in societatem recepti a Laced. II, 191. quomodo multati ab Athen. II, 243 sq. *Lesbii* & *Boeoti* confanguinei. vide *Boeoti*.

Leucas Corinthiorum colonia I, 46. eius agrum populantur *Corcyr. ibid.* ubi sita sit urbs II, 48 & 308. eam infesta classe petunt Athen. II, 308. *Leucadii* Corinthiis contra *Corcyr.* naves praebent I, 42. se adiungunt *Ambraciotis* II, 125. *Leucadius* Isthmus II, 285. III, 10.

Leucimna *Corcyræ* prom. I, 47. 68. 74. II, 284. v. *Strab. l. 7.*

Leuconium V, 36.

Leucos Tichos, pars *Memphidos* I, 145.

Leustra III, 291. vide *Strab. l. 9.*

Lex *Odryfarum* de muneribus accipiendis II, 159. *leges* malae & immotae utiles bonis & mobilibus II, 221.

Liberi eorum, qui pro patria pugnantes ceciderunt, olim Athenis ad pubertatem usque publicis sumptibus alebantur II, 69.

Liburnides insulae, *Schol. ad lib. I, p. 21, l. 1.*

Libya peste afflicta II, 71. *Libyes* *Aegypto* finitimi I, 144.

I N D E X

Lichas Arcefilai fil. Lacedaemonius, in Olympiis victor III, 288. virgis caesus ab Eleorum lictoribus, *ib.* Lacedaemoniorum legatus III, 239. V, 57. Argivorum hospes III, 324. Argos a Laced. missus, *ibid.* cum Tissapherne ob foedus contendit V, 64. 81. moritur V, 129. Milesii eum a Laced. humari non permiserunt in eo loco, ubi Lacedaemonii volebant, *ibid.*

Ligyes IV, 4.

Limera Epidaurus. vide *Epidaurus*.

Limnae II, 29. vide Meursii Athen. Att. l. 3, c. 4. *Limnaea*; pagus II, 126. 326.

Lindii, loci nomen in Sicilia IV, 9.

Lindus, urbs Rhodi V, 66.

Lini semen III, 42.

Lipara, una ex Aeoli insulis II, 299, & *Schol. ad lib.* III, p. 299, l. 6. v. Cluverii Sic. p. 401. Liparaei Cnid. coloni II, 299.

Lithotomiae IV, 321. 324.

Locri Ozolae I, 10. Naupactum occuparunt I, 144. Athen. socii II, 310. Aetolis finitimi II, 311. Locri Opuntii, quorum pars Epicnemidii I, 250. II, 50. 300. Locri Epizephyrii IV, 173. Rheginos odio prosequuntur III, 4. 35. in agrum Rheg. irrum-punt, *ibid.* cum Athen. amicitiam iungunt III, 211. Athen. aquae & appulsu arcent IV, 72. Pelop. auxilia mittunt V, 143. Locrides tres, *Schol. ad lib.* III, p. 300, l. 13. vide Strab. l. 9.

Longi muri Athen. vide *Murus*.

Loryma V, 64. vide Strab. l. 14, & Livium l. 45.

Ludi Deliaci instituti II, 321. ludi in Dianae Ephesiae honorem, *ibid.*

Luna eclipsin patitur IV, 258.

Luscinia Daulias appellata II, 46.

Lustralia festa II, 321.

Lustratio Deli I, 13. II, 320.

Lycaeum III, 230. 291. vide Pausan. in Arcadicis.

Lycia V, 62.

Lycomedes pater Arcestrati I, 81. Cleomedis pater III, 335.

Lycophron Periandri filius, *Schol. ad lib.* I, p. 22, l. 12. vide Herodot. l. 3. Lycophron dux Corinth. III, 66 sq. in fuga ab Athen. caesus III, 67.

Lycurgus leges Laced. a Cretensisibus & Aegyptiis sumsit, *Schol. ad lib.* II, p. 56, l. 9.

Lycus pater Thrahybuli V, 115.

Lyncus III, 123. 183. 193. 198. vide Strab. l. 7. Lyncestae II, 161. III, 122. 184.

Lyficles pater Abronychi I, 128. Lyficles ab Athen. ad pe-

R E R U M.

cuniam colligendam missus II, 196. a Caribus ac Anaeitis caesus, *ibid.*

Lyfimachus pater Aristidis I, 128. pater Arianthidis III, 134. & Heraclidis IV, 115.

Lyfimelia palus IV, 261. vide Cluverii Sic. p. 173.

Lyfistratus Olynthius III, 164.

M.

Macarius Spartanus II, 316. in acie cadit II, 329.

Macedonia I, 82 &c. eius divisio, *Schol. ad lib.* II, p. 161, l. 10. vide Palmerii Gr. ant. p. 79 & 80 &c. eius descriptio II, 261 sqq. eius reges Argis oriundi II, 162.

Machaerophori Thraces II, 156. bellicosissimi II, 162.

Machina Boeotorum in Delii oppugnatione III, 148. machinae variae a Plataeensibus excogitatae II, 116.

Machon dux Corinth. II, 131.

Maeandrus campus II, 196. vide Herodot. l. 1 & 2.

Maedi II, 160. vide Polyb. l. 10.

Maenalia III, 306. vide Pausan. in Arcadicis.

Magneſta Themistocli data ab Artaxerxe I, 196. Magnesiae duae, *Schol. ad lib.* I, p. 196, l. 3. vide Strab. l. 9 & 14.

Magnetes II, 165.

Malachia, *Schol. ad lib.* I, p. 21, l. 1.

Malea Lesbi prom. II, 178, & *Schol. ad lib.* III, p. 178, l. 10. II, 180. prom. Pelop. III, 79. vide Strab. l. 8, 13. Maliacus finis V, 7. vide Strab. l. 9. Malea V, 58.

Maloëntis Apollinis festum II, 176.

Malum malo sanare, proverb. III, 308, & *Schol. ad lib.* V, p. 308, l. 4.

Mantineia III, 292. IV, 30. Mantinei five Mantinenſes II, 328. 329. cum Tegeatis acie pugnans III, 200 sq. cum Argivis societatem ineunt III, 248 sq. Arcadiae partem subigunt, *ibid.* cum Laced. bellum gerunt III, 257. ad Laced. societatem redeunt III, 330. mercede militant IV, 269.

Manus ferrea III, 37. IV, 277.

Marathonia pugna I, 28. II, 52. IV, 93.

Marathusa V, 48.

Mare Graecum I, 8. olim vocabatur Caricum, *Schol. ad lib.* I, p. 8, l. 9. Aegaeum I, 137. Creticum III, 78. 348. Siculum III, 36. 78. IV, 24. Tyrrhenum III, 36. maris inundatio Euboeae magnam cladem affert II, 301. maritimi populi diores mediterraneis, *Schol. ad lib.* I, p. 12, l. 7.

Marea urbs I, 144.

I N D E X

Massarius. vide *Macarius.*

Massilia a Phocensibus condita I, 24, & *Schol. ad lib. I, p. 24, l. 3.*

Mecyberna III, 267. vide *Herodot. l. 7, Plinium, l. 4, & Strab. Epit. l. 7.* capta ab Olynthiis, *ibid.* *Mecybernaei* III, 234.

Medeon II, 326. v. *Livium l. 36, & Palmerii Gr. ant. p. 676.*

Medi pugnant cum Athen. vide *Marathonia pugna.* a Graecis victi ex Europa discedunt I, 124.

Megabates I, 180.

Megabazus Persa I, 151. *Megabazus Zopyri fil. I, 152.*

Megacles pater *Onasimi* III, 176.

Megara Siciliae urbs IV, 8. 150. *Hyblaea* dicta IV, 8. vide *Cluverii Sic. p. 131.*

Megara Graeciae I, 144. tentata ab Athen. III, 97 sqq. conservata a *Brasida* III, 104 sqq. oligarchia ibi constituta quamdiu duraverit III, 111. *Megaris* sive ager *Megarensis* quotannis ab Athen. vastatur II, 49. III, 95. *Megarenses* *Corinthiis* contra *Corcyraeos* opem ferunt I, 42. foro & portubus *Atticis* arcentur I, 93. se *Atheniensibus* iungunt I, 144 ab eis deficiunt I, 157. de urbe Athen. prodenda agunt &c. III, 96. & ex ea fugiunt, qui prodicionem moliebantur III, 110. eorum exfules in urbem reducti III, 96. quomodo se gerant, *ib.* longos muros diruunt III, 162.

Melaei III, 211.

Melanrides *Laced. V, 13. 14.*

Melanopus pater *Lachetis* II, 296.

Melanthus *Laced. V, 9.* *Messenius, Schol. ad lib. I, p. 6, l. 6.*

Meleas *Lacon* II, 179.

Melesander dux Athen. occiditur in *Lycia* II, 107.

Melesias V, 134.

Melesippus legatus *Laced. I, 197.* *Diacriti fil. II, 21.* ab *Archidamo* Athenas missus, *ibid.* re infecta redit II, 22.

Melienenses in tres partes distincti II, 304. pugnant cum *Heraeotis* III, 289. *Melienensis* sive *Meliacus* sinus II, 312. III, 148. vide *Herodot. l. 4.*

Meligunis inf. quae deinde *Lipara, Schol. ad lib. III, p. 299, l. 6.*

Melitia *Achaiae* III, 116. vide *Strabonem l. 9.*

Melus insula, una ex *Cycladibus* II, 17. III, 334. vide *Strab. l. 10.* *Melii* *Lacedaemoniorum* coloni III, 335. colloquia habent cum Athen. legatis III, 336 sqq. classe infecta ab *Atheniensibus* petuntur II, 303. vallo circumdantur III, 352. & expugnantur III, 354. deditione facta quomodo ab Athen. tractati, *ibid.* coloniam eo deducunt Athen. *ibid.*

Memoriam quidam ex morbo *Attico* amiserunt II, 75.

R E R U M.

Memphis I, 145, & *Schol. ad lib.* I, p. 145, l. 3. ab Athen. capta &c. *ibid.*

Menander Athen. ad *Syracusas* dux IV, 194. 243. ultimo proelio cum Syrac. infelicitèr pugnat IV, 288.

Menas Laced. III, 236. 242.

Menda in *Pallene* sita III, 181. vide *Herodot.* l. 7, & *Strab.* Epit. l. 7. Eretrienſium colonia, ab Athen. ad Laced. deficit III, 181. ab Athen. per vim capta ac direpta III, 196 ſq. *Mendaei* colonos *Eionem* mittunt III, 10.

Mendeſium *Nili* cornu I, 153. vide *Herod.* l. 2, & *Strab.* l. 17.

Menecolus *Camarinae* conditor IV, 11.

Menecrates *Amphidori* fil. III, 176.

Menedatus. al. *Menedaeus* II, 316. 329.

Meneſtheus poſt excidium *Troiae* a *Theſidis* pulſus in *Iberiam* venit, *Schol. ad lib.* I, p. 21, l. 1.

Menon *Pharſalius* II, 39.

Mercuriales ſtatuæ. vide *Hernæ.*

Meriones, *Schol.* ad lib. I, p. 18, l. 12.

Meffana, vel *Meffena*, urbs *Sicil.* IV, 10. condita ab *Anaxila*; *ibid.* vide *Cluverii Sic.* p. 181 &c. quomodo ſita III, 3. IV, 77. *Athenienſibus* dedita II, 302. ab iis deficit III, 3. a *Locrenſibus* tenetur III, 211. ab Athen. fruſtra tentatur IV, 116. *Meffanii* vel *Meffanenſes* *Naxiis* bellum inferunt III, 37 ſqq. maximam cladem a *Naxiis* accipiunt III, 39.

Meffapia gens IV, 225. *Meffapii* II, 317.

Meffene in agro *Lacon.* III, 63. vide *Strab.* l. 8, & *Pauſan.* in *Meffen.* *Meffenii* e *Pelop.* a Laced. pelluntur I, 141. 144. ab Athen. *Naupaſti* locantur I, 144. *Phiam* capiunt II, 43. in *Py-lum* reverſi agrum *Laconicum* infeſtant III, 63.

Metagenes III, 236. 242.

Metapontium IV, 225. *Metapontini*, *ibid.* & IV, 270.

Methone in agro *Lacon.* II, 42. *Methone* inter *Epidaurum* & *Troezenem* III, 69. *Methone* urbs *Macedoniae* finitima IV, 15. *Methonaci* III, 194.

Methydrium *Arcadiae* III, 297. vide *Pauſan.* in *Arcadicis.*

Methymna *Lesbi* urbs II, 174. fida *Athenienſibus*, *ibid.* *Methymnaei* gravem cladem ab *Antiſtaeis* accipiunt II, 195. naves Athen. praeſent, cetera liberi IV, 131. 267. *Methymnaei* exſules *Methymnam* adoriantur &c. V, 162.

Metropoli quid debeat colonia I, 38. *metropolis* & *coloniae* mutuum officium quod ſit I, 52. 58.

Metropolis urbs II, 326. vide *Palmerii Gr. ant.* p. 397.

Metus memoriam excutit II, 140.

I N D E X

- Miciades* navarchus I, 68.
Migrationes olim frequentes in Graecia I, 4.
Miletus I, 160. V, 26. ab Athen. deficit V, 27. tentata ab Athen. V, 38 sq. 47. Milesii cum Samiis bellum gerunt I, 158. Argivos superant V, 39. castellum a Tissapherne Mileti extructum capiunt V, 128 & praesidium, quod illic erat, eiciunt, *ibid.* *Milichii* Iovis festum I, 175.
Militaris Laced. disciplina III, 310 sq.
Miltiades pater Cimonis I, 139.
Mimas V, 52. vide Strab. l. 14.
Mindarus navarchus Laced. V, 129. in Hellespontum navigat V, 160 &c. proelio vincitur V, 167 sqq.
Minervae Chalcioecae templum I, 188. Minervae signum in arce Athen. II, 25. eius fanum in Lecytho III, 170.
Minoa inf. II, 244. III, 97 sq. 173.
Minos primus sibi classem comparat I, 8. mare piratis liberat I, 9. Cycladarum imperium obtinet I, 8.
Mitylene Lesbi urbs II, 175. 177. vide Strab. l. 13. ab Atheniensibus deficit II, 174 &c. ab Athen. obsidetur II, 180. 196. deditur Athen. II, 209. Atheniensium de ea crudele decretum II, 218. 242 sqq. rursus ab Athen. deficit V, 32. ab illis recipitur V, 33. Mitylenaei festum Apollinis Maloëntis celebrant II, 176. eorum triremes ab Athen. detentae &c. *ibid.* proelium navale cum Athen. committunt & fugantur II, 177. factis induciis legatos Athenas mittunt II, 178. legati re infecta Athenis redeunt II, 178 sq. rursus pugnant cum Athen. II, 179. legatos Lacedaemona mittunt II, 178. 182. ad Laced. orationem habent II, 182 sqq. Methymnam adoriuntur II, 195. in magnum discrimen veniunt II, 243. quomodo ab Athen. tractati, *ibid.* sq.
Molobrus Epitadae pater III, 13.
Molossi II, 126. vide Palmerii Graec. ant. p. 322.
Molycrium II, 134. vide Palmerii Gr. ant. p. 484 &c. Corinthiorum colonia II, 318.
Monumenta illustrium virorum qualia II, 66.
Morbus Atticus II, 70 sqq.
Morgantina III, 94. vide Cluverii Sic. p. 335.
Motus belli Pelop. quantus I, 4.
Motya IV, 6. vide Cluverii Siciliam p. 249, 254.
Mulcta Laced. ab Eleis indicta III, 285.
Munera dandi & accipiendi mos apud Odrysas aliosque Thracas II, 158 sq.
Munychia II, 26. V, 146. 150. vide Meursium de Pop. Att. eiusdemque Pyraeeum.

R E R U M.

Muri longi I, 95. 148. 151. II, 26. vide *Meurfii Pyraeum*: longi muri Megarensum ab Athen. aedificati I, 144. III, 96. ab Athen. ab urbe Megarensum abrupti III, 103. postea a Megarenfibus solo aequati III, 162. longi muri ab Argivis aedificati III, 332. a Laced. diruti III, 333. Atheniensibus, ut muros demolirentur, persuadent Laced. I, 126. muri, quo Plataeenses a Laced. cingebantur, descriptio II, 120. murus albus tertia Memphidis pars I, 145.

Mycalē I, 24. V, 120. vide *Herodot.* l. 1, *Strab.* l. 14.

Mycalēssus urbs IV, 217. vide *Pausan.* in *Boeoticis*. a Thracibus capta & direpta IV, 218.

Mycenae I, 16. vide *Strab.* l. 8, & *Pausan.* in *Corinthiacis*. *Mycenaeorum regnum* I, 15.

Myconus insula II, 210.

Mygdonia II, 162. 164. *Mygdonius* ager I, 82.

Mylae Messeniorum op. II, 302.

Myletidae IV, 11.

Myonenses II, 317. vide *Palmerii Gr. ant.* p. 542.

Myonefus II, 213. vide *Strab.* l. 14.

Myrcinus urbs Edonensis III, 158. vide *Herod.* l. 5. *Myrcinū* III, 213. 222.

Myronides dux Athen. I, 146. 150. III, 141.

Myrrhina Hippiae coniux IV, 87.

Myrtilus Athen. III, 237. 242.

Myseon Syrac. V, 130.

Mysteria Athen. violata IV, 45 sq. 83. 93 sqq.

Myus II, 196. vide *Strab.* l. 14. ab *Artaxerxe Themistochi* pro opsonio data I, 196.

N.

Navis longa I, 24. navis quinquaginta remigum, *ibid.* sq. & *Schol. ad lib.* I, p. 24, l. 7. navis hippagoga III, 64. navis hoplitagoga IV, 43. navis Salaminia, & *Paralus* II, 214. 282. IV, 83. navis piratica qualis olim I, 18, & *Schol. ad lib.* I, p. 18, l. 13. navis olim Neptuno consecrata post victoriam II, 150. navium ad Troiam profectarum numerus & magnitudo I, 18. navium formam quinam primi immutarint I, 22. navium praefidio res Graecae conservatae I, 105. navium Athen. numerus initio belli Pelop. II, 26. navium numerus, quem Laced. focis imperarunt II, 14. 193. navium ab Athen. in Siciliam missarum numerus IV, 43. 49 sq. 70 sq. navalia Laced. ab Athen. accensa I, 151. navalis rei studiosa Graecia I, 22.

Naucledes Plataeensis II, 4.

I N D E X

Naucrates pater Damotimi III, 176.

Naupactus urbs I, 143. II, 106. 148. 317. vide Palmerii Gr. ant. p. 497 &c. a Locris Ozolis occupata I, 144. ab Athen. recepta, *ibid.* Helotibus incolenda data I, 143.

Naxos insula ab Athen. obsessa I, 192. subacta I, 138. Naxos urbs Chalcidica III, 38. IV, 7. vide Cluverii Sicil. p. 90 &c. Naxii Atheniensium partes fovant IV, 80. 270. Messanenses gravissima clade afficiunt III, 38.

Neupolis Africae IV, 257.

Nemea II, 311. III, 297 sqq. Nemeaeus Iuppiter II, 311.

Neptuni templum I, 178. V, 102. Neptuno navis consecrata post victoriam II, 150.

Nericus Leucadis II, 181. vide Strab. l. 10.

Nessa. forsan *Inessa* II, 320. vide Cluverii Sicil. p. 122.

Nestus fl. II, 157. vide Herodot. l. 7, & Strab. Epit. l. 7.

Nicanor Chaonum dux II, 126.

Nicasus pater Cecali III, 176.

Nicias Cretensis Gortynius II, 136. Nicias Nicerati fil. II, 303. III, 64. religiosus & prodigiorum observationi deditus IV, 258. 304 sqq. 322. eius laus IV, 322. eius orationes IV, 17 sqq. 36 sqq. 107 sqq. 276 sqq. 304 sqq. Minoam insulam capit II, 245. Melium frustra oppugnat II, 303. Tanagraeos vincit II, 304. Locridis oram populatur, *ibid.* Corinthios acie vincit III, 64 sqq. Cleoni imperio cedit III, 45. Cythera capit III, 79. & Mendam III, 196. Scionem obsidione cingit III, 197 &c. ad pacem cum Laced. faciendam propensus III, 229. foederis & pacis cum Laced. auctor III, 273. 277 sqq. IV, 322. bello Syrac. praeficitur IV, 16. bellum dissuadet IV, 17 sq. eius de bello Siculo sententia IV, 76. milites ad proelium hortatur IV, 107. Syrac. acie vincit & obsidet IV, 109 sqq. eius stratagema IV, 164. defuncto Lamacho solus imperium habet IV, 166. literas Athenas mittit de statu rerum in Sicilia IV, 185. 187. cunctatus adoriri Syracusas in contemtum venit IV, 240 sq. Syraculis discedere recusat IV, 252 sq. postea discedit IV, 300. Gylippo se dedit IV, 319. interficitur IV, 322.

Niciae insula, olim Protopitis, *Schol. ad lib. I, p. 152, l. 7.*

Nicolaus Laced. II, 102.

Nicomachus Phocensis III, 131.

Nicomedes Cleombroxi fil. I, 148.

Nicon Thebanus IV, 199.

Niconidas III, 116.

Nicostratus Diotrephis fil. III, 177. 302. Corcyraeorum plebi contra optimates auxilium fert II, 279 sqq. Cythera capit &c.

R E R U M.

III, 78 sq. Mendam capit III, 193 fqq. Scionem obsidet III, 195. 197.

Nili fl. septem ostia, *Schol. ad lib. I*, p. 153, l. 8.

Nisaea I, 157 sq. II, 50. III, 32. 231. Megarensium navale II, 152, & *Schol. ad lib. I*, p. 46, l. 11. *ad lib. II*, p. 50, l. 1. vide Strab. l. 8 & 9. portus Megarensium III, 96, & *Schol. ad lib. I*, p. 144, l. 5. octo stadiis a Megaris distat III, 96. ab Athen. obsessa & capta III, 102 sq.

Nisi Sacellum III, 173.

Notium urbs Colophoniorum II, 215. vide Livium l. 37. seditione laborat II, 216.

Novem-fistulae II, 29.

Novem-viae, postea Amphipolis I, 140.

Nudi certarunt in Graecia I, 11.

Nuptiarum solemnibus aqua Callirhoës utebantur Athenienses II, 29 sq.

Nymphodorus Pythei fil. II, 45.

O.

Obsidio. vide in nominibus locorum obsessorum.

Ocytus pater Aeneae III, 176.

Odomanti II, 166. III, 212. vide Herodot. l. 7, c. 112.

Odryae II, 46. 156. eorum regnum a Tere amplificatum II, 47. eorum imperium quantum II, 157. eorum tributum II, 158. & lex de muneribus, *ibid.* & sq.

Oeanthii, five *Oeantheses* II, 317. vide Palmerii Gr. ant. p. 539 &c.

Oeneon II, 310. 317. vide Palmerii Gr. ant. p. 504.

Oeniadae I, 155. II, 168. 338. vide Palmerii Gr. ant. p. 398 &c. frustra oppugnatae ab Athen. II, 181. iis bellum inferunt Athen. *ibid.* recipiuntur in Atheniensium societatem III, 115.

Oenias postea Dragameste, *Schol. ad lib. II*, p. 168, l. 2.

Oenoë Atticae II, 32, & *Schol. ad lib. II*, p. 32, l. 9. vide Herodot. l. 5. a Laced. frustra oppugnatur II, 33. eam occupat Aristarchus V, 158 sq.

Oenophyta Boeotiae I, 150. III, 141.

Oenussae insulae V, 36. vide Herod. l. 1.

Oesymae Thasiorum colonia III, 159.

Oetaei II, 304 sq. V, 7. vide Strab. l. 9.

Oligarchii Sami constituitur I, 159. quam mutare laborant Samii V, 31. Argis etiam obtinet III, 330. Athenis sublata V, 158. oligarchiae vituperatio II, 261. IV, 64 fqq. V, 75 sq.

Olophyxus III, 162. vide Herodot. l. 7.

Thucyd. Vol. VI.

Y

I N D E X

- Olorus* pater Thucydidis III, 155.
- Olpa* II, 324. 326. *Olpa*, in singulari II, 327. 332. 335. vide Palmerii Graec. ant. p. 384. *Olpaei* II, 317.
- Olympia* II, 182. vide Strab. l. 8. *Olympia* in Peloponneso celebrata I, 175. & in Maced. & Athenis, *Schol. ad lib. I*, p. 175, l. 1. *Olympiaca foedera*, sive induciae *Olympiacorum* causa factae III, 285. *Olympiacis* in ludis victor Cylon I, 174. *Androsthene*s III, 285. *Lichas* III, 288. *Olympici athletae* subligacula olim gestabant I, 11. *Olympius Iuppiter* III, 253. 287. vide *Iuppiter*.
- Olympicum* IV, 102. 104. 112. 117. 234. vide Cluverii Sicil. p. 178 &c.
- Olympus mons* III, 118. vide Herod. l. 7, & Pausan. Eliac. 2.
- Olynthus* I, 87. II, 122, & *Schol. ad lib. II*, p. 122, l. 8. III, 182. vide Herod. l. 8, & Strab. Epit. l. 7. quantum a *Potidaea* distet I, 88. *Olynthii capiunt Mecybernam* III, 267.
- Omophagi* II, 309.
- Onasimus Megacelis* fil. III, 176.
- Oneius mons* III, 68.
- Onetorides pater Diempori* II, 4.
- Onomacles dux Athen.* V, 38.
- Ophionenses* II, 309. vide Palmerii Gr. ant. p. 434.
- Opici* IV, 5. ager *Opicus* IV, 9. vide Strab. l. 5.
- Opuntii*. vide *Locri*.
- Opus* II, 50. vide Strab. l. 9.
- Oraculum Delphicum* I, 38 sq. 43. 143. 164. 171. 174. 189. II, 31. 82. 169. 311. III, 172. 255. *oracula multa ante bellum Pelopon.* edita II, 37.
- Oratio*. vide *Concio*.
- Orchomenus* Boeotiae I, 156 sq. II, 298, & *Schol. ad lib. III*, p. 298, l. 14. vide Strab. l. 9, & Pausan. in Boeoticis. ante Minyeius, postea Boeotius dictus III, 113. *Orchom. Arcadicus* III, 303. v. Pausan. in Arcadicis. ab Athen. oppugnatur III, 303 sq.
- Ordo exercitus Laced.* III, 310 sqq.
- Orestae* II, 126. vide Strab. l. 7, & Steph. Byzant.
- Orestes* Echekratidae Thessalorum regis fil. I, 154.
- Orestis* III, 200. vide Livium l. 31, & Strab. l. 7.
- Orestium* Maenaliae III, 306. vide Pausan. in Arcadicis.
- Oreus* V, 154, & *Schol. ad lib. I*, p. 158, l. 8. vide Strab. l. 9, & Livium l. 9.
- Orneae* IV, 14. vide Pausan. in Corinthiacis, ab Argivis oppugnantur &c. IV, 15. *Orneatae* IV, 14.
- Orobiae* II, 300. vide Strab. l. 9.
- Oroedus rex* II, 126.

R E R U M

Oropia III, 134.

Oropus II, 40. 303. III, 143. V, 152 sqq. v. Strab. I. 9. a Boeotius per prodicionem capitur V, 91. *Oropii* Athen. subditi II, 40.

Orsippus Megarensis, *Schol. ad lib. I*, p. 11, l. 12.

Oscius fl. II, 157.

Ostracismus Athen. I, 190.

Otiolos verberabant Ephori Laced. *Schol. ad lib. I*, p. 119, l. 8.

Ozolae, Locri I, 10. vide Palmerii Gr. ant. p. 532 &c.

P.

Paches Epicuri fil. dux Atheniens. II, 195. adversus Mitylenen mittitur, *ib.* eam capit II, 209. & Notium II, 216. Pyrrham & Ereffum ad deditionem redigit II, 217. Salaethum captum Athenas mittit, *ibid.*

Paean, cantus militaris I, 73. II, 148. III, 66. IV, 248.

Paedaritus Leontis fil. V, 45. 50 sq. 56. 59. caesus ab Athen. V, 86. Scribitur & *Pedaritus*.

Pacones II, 156. 160. vide Palmerii Gr. ant. p. 72.

Pagae, vide *Pegae*.

Pagondas Aeoladi fil. Boeotarchus Thebanus III, 134. Boeotos adhortatur III, 134 sqq. cum Athen. concreditur III, 141 sqq.

Pale Cephalleniae urbs, *Schol. ad lib. I*, p. 42, l. 9. vide Palmerii Gr. ant. p. 528 &c. Palenses, vel Pallenfes I, 42. II, 48.

Palirenses II, 48. vide Palmerii Gr. ant. p. 415.

Pallene I, 79. 89. III, 170. 193. vide Herodot. I. 7, c. 123. Pallenenses isthmus I, 79.

Pammilus Megarensis, Selinuntia conditor IV, 8.

Pamphylia I, 139.

Panaetum Atticae castellum, a Boeotis captum III, 208. & dirutum III, 271.

Panaei II, 166.

Panaerus III, 116.

Panathenaea magna III, 283. IV, 89. Panathenaica pompa I, 31. IV, 89. vide Meursii Panathenaea.

Pandion rex Athen. II, 46.

Pangaeus mons II, 162. vide Herod. I. 5 & 7.

Panormus Achaicus II, 137. vide Strab. I. 9, & Polyb. I. 4. Panormus Siciliae IV, 6. vide Cluverii Sic. p. 273 &c. Panormus agri Milefii V, 35.

Pantacius fl. IV, 8. vide Cluverii Sic. p. 130.

Papaver mellitum III, 42.

Paralius ager II, 82 sq. Paralii II, 304.

Paralus, navis Athen. II, 214. 282. V, 113. Parali diſti, qui

I N D E X

in navi illa vehebantur V, 112. Paralís navem illam auferunt Quadríngenti V, 113.

Parasí II, 39, & *Schol. ad lib. II, p. 39, l. 12.*

Paravací II, 126. vide *Palmerii Graec. ant. p. 334 &c.*

Parí III, 155.

París, *Schol. ad lib. I, p. 21, l. 1.*

Parnes mons II, 40. III, 143.

Parrhasí Arcades III, 257. vid. *Parasí*. iis bellum inferunt Laced. *ibid.* eosque in libertatem asserunt, *ibid.*

Pastelidas dux Laced. III, 207. captus ab Athen. *ibid.*

Patrae II, 131. 134. vide *Strab. l. 8, & Pausan. in Achaicis. Patrenses* III, 290.

Patrocles. vide *Procles*.

Pausanias Cleombroti fil. Graecorum dux I, 133. Cyprum subigit & Byzantium expugnat, *ib.* imperium tyrannicum exercet, *ibid.* a Lacedaemoniis revocatur I, 134. 178. accusatur & privatarum iniuriarum damnatur, *ibid.* publicarum absolvitur, *ib.* & 178. privatus abit in Hellespontum I, 179. Xerxis benevolentiam conciliare studet, *ib.* Gongylum ad Xerxem mittit cum epistola, *ib.* cui respondet Xerxes I, 181. post Xerxis epistolam acceptam superbus ac insolens factus I, 182. Byzantio ab Athen. pulsus I, 183. in carcerem conicitur, *ib.* & liberatur, *ib.* eius genus I, 184. tutor Plístarchi regis Leonidae fil. *ib.* ab Argilio defertur ad Laced. magistratus I, 186 &c. in templo Palladis Chalcioecae conclusus fame moritur I, 188. mortui cadaver in Caeadem deiectum I, 189. postea translatum ad Pallidis templum, & in fani vestibulo sepultum, *ibid.*

Pausanias Plístoanactis fil. rex Laced. II, 207. *Pausanias* filius aut frater Derdae, *Schol. ad lib. I, p. 85, l. 10.*

Pecuniae quantum in aerario Athen. initio belli Pelop. II, 24 sq. pecuniam quando primum Athen. in usum publicum contulerint II, 196.

Pedaritus. vide *Paedaritus*.

Pegae Athen. subiectae I, 144. 149. 154. ubi sitae, *Schol. ad lib. I, p. 144, l. 4.* vide *Strab. l. 8, & Pausan. in Achaicis. restitutae* Peloponnesius I, 158. III, 32.

Peiraica regio II, 40.

Peithias senator Coreyraeus, Athen. hospes II, 275. occiditur II, 276.

Pela insula V, 48.

Pelagica gens vaga I, 7. vide *Palmerii Gr. ant. p. 57 &c.* *Pelagici* Tyrrheni III, 162. v. *Palmerii Gr. ant. p. 46.* Lemnum & Athenas olim incoluerunt, *ibid.* *Pelagicum* templum Athenis

R E R U M.

II, 31. cur in eo non liceret habitare: habitatum tamen, *ibid.*

Pella Macedoniae II, 162. 164.

Pellene, Schol. ad lib. II, p. 16, l. 9. in Isthmo sita III, 177.

Pellenenses Achaei II, 16. focii Laced. *ibid.* & V, 8.

Pellicae pater Aristaei I, 44.

Pelops in Peloponneso opibus potens regioni nomen dedit I,

14. Pelopidae Perfidis potentiores facti I, 15.

Peloponnesus unde dicta I, 14. (olim Apia, Schol. ad lib. I, p. 14, l. 14.) eius divisio I, 17, & Schol. ad lib. I, p. 17, l. 3. eam Dores olim incoluerunt I, 21. Peloponnesii quo & quando colonias emittant, *ib.* inopes & agrestes I, 201. ad diuturna & maritima bella rudes &c. *ibid.* & in sqq. Dorientes origine IV, 127. bellum gerunt cum Athen. vide *Lacedaemonii* & *Athenienses*. Peloponnesiacum bellum, vide *Bellum*.

Peloris prom. III, 37, & Schol. ad lib. IV, p. 37, l. 7. vide *Cluverii* Sic. p. 88.

Peneus fl. Schol. ad lib. II, p. 168, l. 5. vide Strab. l. 7, 9.

Pentacosiomedimni, Schol. ad lib. III, p. 192, l. 10.

Peteconateres in exercitu Laced. III, 310.

Peparethus insula II, 301, & Schol. ad lib. III, p. 301, l. 3. vide Strab. l. 9. ibi restagnatio maris exorta II, 301.

Peraebia III, 118. Peraebi, *ibid.* vide Palmerii Gr. ant. p. 325.

Perdiccas Alexandri fil. Macedonum rex I, 80. II, 47. 161. frater Philippi & Derdae I, 80. pater Archelai II, 163. Atheniensibus hostis ex amico & socio factus I, 80. bellum inter Athen. & Pelop. suscitatur, *ibid.* Chalcidensibus suadet, ut relictis urbibus commigrarent Olynthum I, 82. societatem init cum Athen. I, 85. deficit paulo post I, 86. per Sitalcen Athen. conciliatur II, 47. & cum illis societatem init, *ibid.* & arma infert Chalcidensibus, *ib.* ei bellum infert Sitalces II, 154 &c. sororem Seuthae dat in matrimonium II, 166. copias ex Peloponneso ad se evocat III, 118. illum Athen. hostem denuntiam III, 122. eius cum Brasida expeditiones in Arrhibaeum III, 122 sqq. 183 sqq. Brasidam postea hostem iudicat III, 192. compositionem facit cum Athen. III, 198. iterum Athen. hostis declaratur III, 334. eiusque regionem infestant Athenienses IV, 15.

Periander Cypseli fil. Schol. ad lib. I, p. 22, l. 12.

Pericleides pater Athenaei III, 176.

Pericles Xanthippi fil. dux Athen. I, 154. in Pelop. & Acarnaniam expeditiones facit, *ib.* & sq. Euboeam subigit I, 157. & Sappum I, 160 &c. eius genus maternum I, 177. potentia Athenis I, 178 & 198. inimicitia cum Laced. I, 178. prudentia II, 23. 38 sq. 96. 101. & elogium egregium II, 97 sq. quomodo Cyllo-

I N D E X

nio piaculo obnoxius I, 177. cur agros suos, Laced. exercitu in Atticam irrupturo, reip. dono dederit II, 23. quomodo exercitum a pugna continuerit II, 38. se ipsum laudat II, 88 &c. pecunia ab Athen. multatur II, 97. quomodo in reip. administratione se gesserit, *ibid.* & sq. quando mortem obierit II, 98.

Perieres Zanclos conditor IV, 10.

Perinthus, Schol. ad lib. II, p. 17, l. 7.

Peripolium II, 315.

Perrhaebia. vide *Peraebia*.

Persae nomen honoratum, *Schol. ad lib. I, p. 152, l. 4.* Persarum reges: Cyrus I, 23. Cambyfes, *ib.* Darius I, 24. Xerxes, *ib.* & 180. Artaxerxes I, 144. 193. Darius V, 11. 54. Persarum pugna ad Thermopylas III, 58. Persae libentius dant, quam accipiunt II, 159. *Schol. ad lib. II, p. 159, l. 1.*

Persidae Pelopidis inferiores I, 15.

Pestis Athen. gravissima II, 70 sqq. iterum vehementer grassatur II, 298. valde afflixit Atheniensium vires I, 36. II, 85. 298 &c. quot Atheniensium millia absumferit II, 86. 298.

Petra agri Rhegini IV, 230. vide Cluverii Sic. p. 367.

Phacium III, 118.

Phaeaces Corcyram olim tenuerunt I, 39, & *Schol. ad lib. I, p. 39, l. 14.*

Phaeax Erasistrati fil. III, 209 sq.

Phaedimus Laced. III, 271.

Phaeinis sacerdos Iunonis III, 200.

Phaenippus scriba III, 175.

Phagres II, 162. *Niphraes* Herod. l. 7.

Phalerum I, 148. vide Meursium de Pop. Att. p. 136, & de Pyraeo c. 10. Phalericus murus II, 26.

Phalius Eratoclidae filius I, 37. Epidamnum condit, *ibid.* & *Schol. ad lib. I, p. 38, l. 12.*

Phanae V, 36. vide Livium l. 14, & Strab. l. 14.

Phanomachus Callimachi fil. II, 108.

Phanotis III, 113. vide Strab. l. 9, & Pausan. in Phocicis.

Phanoteus III, 131. vide Palmerii Graec. ant. p. 673.

Pharax pater Styphonis III, 59.

Pharnabazus Pharnabaci filius V, 12. 122. 174. pater Pharnacis II, 102.

Pharnaces III, 206. fil. Pharnabazi II, 102. pat. Artabazi I, 180.

Pharsalus Thessaliae I, 154. III, 116. vide Strab. l. 8. Pharsalii II, 39.

Pharus I, 144, & *Schol. ad lib. I, p. 144, l. 11, & ad lib. II, p. 168, l. 12.*

R E R U M.

Phaëlis II, 107. V, 138. 160.

Phaia. vide *Phia*.

Pheraei II, 39. vide Strab. l. 9.

Phia Eleorum II, 43. IV, 221. vide Strab. l. 8. a Messeniis capta II, 43.

Philemon pater Ameiniadis II, 102.

Philippus frater Perdiccae, Alexandri fil. I, 80. 83. II, 155.

Philippus Laced. V, 137. 160.

Philocharidas Eryxidaïdae fil. III, 176. 236. 242. 275.

Philocrates Demeae fil. III, 354.

Philoctetes I, 18. quot naves miserit ad bellum Troianum, *ib.* propter Paridis necem νόσον ἀήλειαν nactus relicta patria Malachiam condit, *Schol. ad lib. I, p. 21, l. 1.*

Phlius III, 200. 296 sq. vide Strab. l. 8. *Phliasii* I, 42. III, 298. ager *Phliasius* IV, 169.

Phocaea urbs Ioniae V, 48. vide Herod. l. 1, & Strab. l. 14. *Phocaenses* Massiliam condunt I, 24. Carthaginienfes pugna navali vincunt, *ibid.*

Phocaea. arx in agro Leontino III, 209.

Phocis Graeciae, *Schol. ad lib. I, p. 24, l. 3. I, 150.* *Phocenses* Dorienfibus bellum inferunt I, 148 sq. templum Delphicum ab Athen. accipiunt I, 156. amici Athenienfium II, 310. *Phocenses* a Troia in Lybiam delati, dein in Siciliam IV, 5.

Phoenix II, 107.

Phoenixes olim latrocinia exercebant I, 13. insulas Graecas incolunt, *ib.* & Siciliam IV, 6. commerciis dediti, *ib.* *Phoenicum* classis I, 17. 139. 153. 161. V, 69. 125. 135. 175.

Phoenicus portus V, 52.

Phormio Asopii fil. dux Athen. I, 89. Potidaeam oppugnat I, 90. Chalcidensem & Botticum agrum populatur I, 91. navium dux in bello Samio I, 162. arma movet contra Chalcidenses II, 47. Acarnanibus auxilium fert II, 105. 167. classis Atticae praef. II, 125. pugnat cum Peloponnesiis II, 130 sqq. eosque superat II, 134. quo stratagemate usus sit II, 132 sq. ad secundum proelium se instruit II, 136. milites adhortatur II, 142 sqq. vincitur a Pelop. II, 147. tandem eos vincit II, 149 sq.

Photius Chaonum dux II, 126.

Phrygia, locus Att. II, 39, & *Schol. ad lib. II, p. 39, l. 2.*

Phrynichus dux Athen. & res ab eo gestae V, 38. 41 &c. prudens V, 43. Alcibiadi succenset V, 74. eiusque consilia improbat, & stratagemata eludit, *ib.* & 77 sqq. ad Aftyochum adversus Alcibiadem scribit V, 77 sq. ab Aftyocho proditor V, 78 sq. eius conatus ad capitis periculum vitandum, *ib.* imperio privatur V,

I N D E X

84. oligarchicos adiuvat V, 104. 140. pacis causa Lacedaemona mittitur V, 141. reversus a circitore quodam interficitur V, 144 sq.

Phrynus Perioecus V, 13.

Phthiotis I, 7. vide Strab. l. 9. Phthiotae Achaei V, 7.

Phylides pater Pythangeli II, 4.

Phycus, munitio III, 285.

Physca II, 163.

Phytia II, 325. vide Palmerii Graec. ant. p. 391 &c.

Piaculum Cylonium I, 174 &c. piaculum ad Taenarum admissum &c. I, 178 &c. Chalcioecum, *ibid.*

Pieria II, 162. 164. vide Strab. l. 9, & Herod. l. 7. Pieres II, 162. Piericus finus, *ibid.*

Pierius mons Thessaliae III, 225.

Pilei Lacedaem. in proeliis III, 55. *Schol. ad lib.* IV, p. 55, l. 7.

Pindus mons II, 168. vide Herod. l. 7, & Strab. l. 9, & Palmerii Graec. ant. p. 337 &c. 341.

Piraeus, portus Athen. I, 132. 148. vide Meursii Piraeum. eius partes non munitas Themistocles muniri iussit I, 131. tres portus natura munitos habet, *ib.* eius cum Munychia ambitus II, 26. tentatur a Pelop. II, 151. olim nullo praesidio custoditus, nullisque catenis clausus, *ib.* eum incipiunt Athen. diligenter tutari II, 154. in Piraeo Eetionea V, 142. in eo murus exstruitur, *ibid.* & 146. idem diruitur V, 148.

Piraeus portus Corinth. V, 18.

Piraeica regio II, 40.

Piraeii Thessaliae II, 39.

Pisander Athenas dissolvendae democratiae causa missus V, 76 sq. 81 sq. Atheniensibus suadet, ut Alcibiadem revocent, & dominatum popularem tollant &c. V, 81 sqq. statum popularem evertit V, 98. 103. Deceleam profugit V, 158.

Piscis promontorium II, 43.

Pisistratus tyrannus, pater Hippiae, Hipparchi & Thessali I, 31. IV, 85. 87. Delum lustrat II, 320. senex in tyrannide decedit IV, 85. Pisistratus Hippiae fil. avi nomen referens IV, 86. aram duod. Deorum & Apollinis dedicat, *ib.* Pisistratidarum tyrannis a Laced. eversa IV, 84. vide Herod. l. 5, c. 63. eorundem laus IV, 86.

Pisuthnes Hytaspis fil. I, 159. II, 212.

Pitunates cohors nulla apud Lacedaemonios I, 32.

Pithias. vide *Peithias*.

Pittacus Edonorum rex III, 158.

Plataea urbs Boeotiae II, 40 sq. vide Strab. l. 9, & Pausan. in Boeoticis. a Thebanis occupata, *ib.* & in sqq. quantum a Thebis

R E R U M.

distet II, 10. in eam Athen. frumentum important &c. II, 13. eam infesto exercitu petunt Laced. II, 109. obsident, omnique oppugnationis genere tentant II, 115. 117 sqq. condita a Thebanis II, 260. ab iisdem evertitur, soloque aequatur II, 272. Plataeenses socii Atheniensium II, 4. 273. Thebanos invadunt II, 7. se Pelop. dedere recusant II, 113 sq. obfessi, pars noctu erumpit II, 197 sq. se dedunt Laced. II, 245. Scionen ab Athen. habitandam accipiunt III, 255. Plataeensium perfidia II, 11. obfessorum sedulitas & stratagemata II, 116. oratio ad Laced. II, 109 sq. 247 sqq. captivi a Laced. interficiuntur II, 272.

Pleistanax. vide *Plistanax.*

Plemmyrium promont. IV, 180. vide Cluverii Sic. p. 180. a Nicia munitum, *ibid.* eius munitiones a Gylippo occupatae IV, 204 sq. earumque expugnatio valde afflixit Athenienses IV, 207.

Pleuron II, 319. vide Palmerii Gr. ant. p. 445, 472 &c.

Plistarchus Leonidae fil. I, 184.

Plistanax Pausaniae regis fil. rex Laced. I, 148. 158. II, 36. III, 228 sqq. 257. 322. *Schol. ad lib.* III, p. 207, l. 9. res ab eo gestae, *ibid.* in exilium eiicitur II, 37. vid. *annot. in Schol.* pag. 251. ad pacem cum Lacedaemoniis faciendam propensus III, 229 &c. in patriam redit ab exilio, *ibid.* Plistanax pater Pausaniae II, 207.

Plistolus Ephorus Lacedaem. III, 236. 243.

Pnyx V, 157. vide Meursium de Pop. Att. p. 105.

Poenae peccatorum quales olim, & cur paulatim auctae II, 235 sq.

Poetae res in maius extollunt I, 32.

Polemarchi in exercitu Lacedaem. III, 310.

Polichna agri Troiani urbs V, 23. vide Strab. l. 13. ab Athen. capta V, 35. Polichnitae Cretenses II, 136. vide Herodot. l. 7.

Polis Argivus II, 192.

Polis vicus Hyaeorum II, 317.

Polles rex Odomantum III, 212.

Pollucis & Castoris fanum II, 280.

Polyanthes Corinthius IV, 227.

Polycrates Sami tyran. tempore Cambyfis classe pollebat I, 23 sq. Rheneam Apollini Delio consecrat I, 24. II, 321.

Polydamidas Laced. III, 183. 194.

Polymedes Larissaeus II, 39.

Popularis dominatus. vide *Democratia.* popularis levitas II, 219 sqq.

Portae Thraciae III, 221.

Portus magnus Syrac. IV, 161. 180. 204. 231. 264. 273.

I N D E X

vide Cluverii Sic. p. 144 &c. portus parvus Syrac. IV, 204. vide Cluverii Sic. p. 168.

Potamis Syrac. V, 130.

Potidaea in Pallenes isthmo sita I, 79. vide Herodot. l. 7. ab Athen. deficit I, 83. stadiis ferme 60 Olyntho distat I, 88. obsidetur ab Athen. I, 90. acriter oppugnatur II, 85 sq. deditionem facit II, 108. eam Atheniensium colonia de suis civibus missa incolunt, *ib.* a Brasida frustra tentatur III, 201. Potidaeatae Corinthiorum coloni I, 79. Dorisenses I, 172. cum Athen. pugnant & vincuntur I, 87.

Potidania Aetoliae II, 311. v. Palmerii Gr. ant. p. 466, 504.

Prasiae agri Lacon. op. II, 84. vide Strab. l. 8, & Pausan. in Laconicis. ab Athen. dirept. *ibid.* Prasiae in Attica IV, 197. V, 152. vide Strab. l. 9. Prasiarum ager IV, 169.

Pratodemus Laced. legatus II, 102.

Priapus urbs V, 171. vide Strab. l. 13.

Priene I, 158, & *Schol. ad lib.* I, p. 158, l. 15. vide Herod. l. 7, & Strab. l. 14.

Proci Helenae I, 14.

Procles Theodori fil. dux Athen. II, 303. eius caedes II, 315. Procles Athen. III, 237. 242.

Procne Pandionis filia II, 46. uxor Terei, *ibid.*

Proditio Boeotiae cum Athen. constituta III, 113. in irritum cadit III, 131 sq. proditio Megarorum conflata, detecta, discussa III, 96 sqq. proditio Amphip. III, 153 sq. proditio Toronae III, 163 sqq.

Proelium inter Corcyraeos & Corinthios navale, omnium antiquissimum I, 22. aliud inter eosdem I, 45. 69 sq. inter Athen. & Corinthios I, 86. 145 sqq. II, 130 sq. III, 66. IV, 226 sqq. inter Athen. & Persas I, 139. inter Athen. & Thasios, *ibid.* inter Athen. & Pelop. I, 140. 145. II, 137. 146 sq. inter Athen. & Aeginetas I, 145. inter Athen. & Laced. I, 150. III, 17 sqq. V, 166 sqq. inter Athen. & Phoenices I, 150. inter Athen. & Boeotos I, 156. III, 137 sqq. inter Athen. & Samios I, 161. inter Athen. & Chalcidenses II, 121 sqq. inter Chaones & Stratios II, 128 sq. inter Pelop. & Corcyraeos II, 282 sq. inter Ambraciotas & Acarnan. II, 329 sqq. inter Athen. & Syracusanos III, 36 sqq. IV, 111. 204 sqq. 234 sqq. 243 sqq. 260 sqq. 288 sqq. 309 sq. inter Mantineos & Tegeatas III, 200 sq. inter Laced. & Argivos eorumque socios III, 307 sqq. quod proelium omnium maximum III, 321. inter Athen. & Milesios V, 39. inter Athen. & Chios V, 94. signum proelii, *Schol. ad lib.* I, p. 69, l. 13.

Profectio classis Atticae in Siciliam IV, 47 sqq.

R E R U M.

- Pronaci* Cephalleniae II, 48. vide Strab. l. 10.
Propylaea arcis Athen. II, 24.
Proschion Aetoliae II, 319. 325. vide Palmerii Gr. ant. p. 453 &c.
Protopitis insula I, 152. postea Niciae insula dicta, & a Megabazo in continentem redacta, *Schol. ad lib. I, p. 152, l. 7.*
Prote insula III, 21.
Proteas Epiclis fil. dux Athen. I, 66. II, 40.
Protesilai delubrum V, 165.
Proverbia III, 308. *Schol. ad lib. V, p. 308, l. 4. ad lib. I, p. 113, l. 10. & ad lib. VII, p. 270, l. 1.*
Proxenus Capatonis fil. II, 320.
Prytanis Athen. III, 175. 283. IV, 25. V, 107. *Schol. ad lib. II, p. 27, l. 15.*
Prytania, *Schol. ad lib. IV, p. 175, l. 7.*
Prytanium, *Schol. ad lib. II, p. 27, l. 15.*
Psammetychus pater Inari I, 144.
Pteleon urbs III, 234. V, 36. 48. vide Strab. l. 8.
Ptoeodorus exsul Theban. III, 113.
Ptychia insula III, 70 sq. vide Palmerii Gr. ant. p. 362.
Pydus fl. V, 170.
Pydna I, 84, & *Schol. ad lib. I, p. 84, l. 14.* vide Strab. l. 10. obfessa ab Atheniens. *ibid.* urbs Alexandri I, 192.
Pylus ubi sita III, 6. 63. vide Pausan. in Messen. eius a Sparta distantia III, 6. Demosthenis suafu munitur, *ib.* & 13 sq. oppugnatur a Laced. III, 13 sq. 17 sqq. eius custodia Athen. laboriosa III, 40. res ad Pylum gestae inter Laced. & Athen. III, 6 sqq. apud Pylum accepta clades a Laced. qualis nulla prius in Sparta III, 226. Messenios e Pylo educunt Athenienses suafu Laced. III, 261. Pylum Lacedaemoniis facta pace restituere nolunt Athenienses III, 260.
Pyra, vel *Pyrrha*, urbs Lesbi II, 195. 206. 217. V, 33. vide Strab. l. 13.
Pyrrichus Aristonis pater IV, 236.
Pytilus conditor Agrigenti IV, 9.
Pythangelus Phylidae fil. II, 4.
Pythen Corinthius IV, 167. 173. 289.
Pytheus pater Nymphodori II, 45.
Pythia III, 205. Pythium oraculum I, 143. Pythius Apollo III, 291.
Pythodorus archon Atheniens. II, 4. Pythodorus Isolochi fil. Atheniens. dux II, 339 sq. IV, 169. ab Atheniens. exsilio multatus III, 95.

I N D E X

Q.

Quadringentorum apud Athen. dominatio V, 96 sqq. 103 sqq. eorum tyrannis V, 107 sqq. cum Laced. pacem facere tentant, *ibid.* & in sqq. ad exercitum Athen. legatos mittunt V, 109 sq. 131. muniunt se contra populum V, 141 sq. 144. imperio deiciuntur V, 157 sq.

Quaestores Graeciae I, 136, & *Schol. ad lib. I, p. 136, l. 3.*

Quercus - capita. vide *Capita - quercus.*

Quingentorum senatus olim Athenis erat V, 133.

Quinque millium imperium illi *Quadringentorum* succedit V, 157.

R.

Reges Laced. in bello summam potestatem habent III, 310. vide *Cragium de Rep. Laced. l. 4, c. 4.* *Lacædaemoniorum* duo reges erant III, 322. vide *Cragium de Rep. Laced. l. 2, c. 2.* in carcerem ab Ephoris duci possunt I, 183. vide *Cragium de Rep. Laced. l. 4, c. 8.*

Regna olim hereditaria, & certis honoribus definita I, 22. in tyrannides immutata, *ibid.*

Religio neglecta Athenis dum ingruerat pestis II, 80.

Respublica Athen. describitur II, 56 sq. resp. Laced. quibus vitiis laboret I, 201 &c. reip. forma quaenam optima secundum *Thucydidem* V, 158.

Rhamphias Laced. I, 197. III, 224 sq. vid. *Clearchus.*

Rhegium Italiae op. II, 298. seditionibus agitata III, 4. *Rhegium* Italiae promont. proximum Messanae, quae est in Sicil. III, 36. IV, 72. *Rhegini* Italiae pop. II, 297. 299. *Leontinorum* consanguinei II, 297. IV, 72 sq. & *Ionum, ib.* *Chalcidenses* sunt IV, 73. 124. a *Locrensis*bus oppugnantur III, 4. 35. bello *Syraculano* se neutros gerunt IV, 73. eorum ager a *Locris* vastatur III, 4. 35. eorum tyrannus *Anaxilas* IV, 10. eos odio prosequuntur *Locrenses* III, 4. 35.

Rheiti, vel *Rhiti*, aquarum alvei in Attica II, 34. vide *Pausan. in Atticis & Corinthiacis.*

Rheitis III, 64.

Rhenea insula I, 24, & *Schol. ad lib. I, p. 24, l. 2.* II, 321. vide *Strab. l. 10,* & *Pausan. in fine Messenicorum.* a *Polycrate* subacta & *Apollini* consecrata &c. *ibid.*

Rhium promont. II, 134. *Rhium Molyericum, ib.* & II, 137. *Achaicum, ibid.* & II, 150. III, 290. vide *Palmerii Gr. ant. a p. 486 ad p. 492.*

Rhodope mons II, 156.

R E R U M.

Rhodus insula, *Schol. ad lib. II, p. 17, l. 6.* ab Athen. deficit V, 66. ab iisdem infestatur, *ib.* Rhodii Dorienſes, Argivorum coloni IV, 268.

Rhoetium III, 77. V, 164. vide Strab. l. 13.

Rhypicus ager IV, 226.

Rivus ignis ex Aetna monte erumpit II, 341.

Romani imperatores, *Schol. ad lib. I, p. 184, l. 12.* apud Romanos nihil nisi pecunia data perfici potest, *Schol. ad lib. II, p. 159, l. 1.*

S.

Sabylinthus Tharypis regis adhuc pupilli tutor II, 126.

Sacerdotes summos a metropolibus accipiebant coloniae; *Schol. ad lib. I, p. 39, l. 9.* a sacerdotibus annos numerabant Argivi, *Schol. ad lib. II, p. 4, l. 2.*

Sacon Himerae conditor IV, 10.

Sacrum bellum a Lacedaemoniis susceptum I, 156.

Sadocus Sitalcae fil. II, 47. 102. fit civis Athen. II, 102 sq.

Salaethus Laced. Mitylenen missus II, 206. populum armat &c. II, 208. captus ab Athen. & interfectus II, 217. 218.

Salamina navis Athen. II, 214. 282. IV, 83.

Salamis Cypri urbs I, 155. vide Meursii Cyprum. Salamis insula I, 104. vide Strab. l. 8, & Pausan. in Atticis.

Salynthius Agraeorum rex II, 333. III, 115.

Samaea Cephalleniae, *Schol. ad lib. I, p. 42, l. 9.*

Samaei Cephalleniae II, 48.

Saminthus III, 298.

Samos, sive *Samus* ab Athen. expugnata I, 160 sq. eius opes ac potentia V, 111 sq. 116 sq. eius a continente distantia V, 121. in ea statum popularem constituunt Athenienses I, 159. Samii ab Athen. deficiunt I, 61. in eorum potestatem Corinthiorum opera redacti I, 62. cum Mileſiis bellum gerunt I, 158. navali proelio ab Athen. vincuntur I, 160. 162 &c. sese dedunt Athen. *ibid.* e Zancle eiiciuntur IV, 10. eorum seditio ob dominatus mutationem V, 31. 110 sqq.

Sanaei III, 234.

Sandius collis II, 196.

Sane Andriorum colonia III, 162 sq. vide Herod. l. 7.

Sardes urbs I, 159. vide Strab. l. 13.

Sargeus Sicyonius IV, 200.

Scandea Cytheriorum urbs III, 79, & *Schol. ad lib. IV, p. 78, l. 13.* vide Pausan. in Lacon.

Scelus Cylonium I, 174. Taenarium I, 178. Chalcioecum, *ibid.* scelera e peste Athen. exorta II, 78 sqq.

I N D E X

Schola Mycaleffi IV, 219.

Scione, urbs apud Pellenen sita III, 177. 195. 197. vide Herod. l. 7, & Strab. Epit. l. 7. ab Athen. ad Brasidam deficit, *ibid.* ab Athen. circumvallatur III, 200. expugnatur III, 254. Plataeensibus datur III, 255. Scionaei Pellenenses ex Peloponneso oriundi III, 177. Brasidam, ut Graeciae liberatorem, aurea corona redimunt III, 179. ab Athen. post urbis expugnationem crudeliter tractantur III, 254.

Sciritae Laced. III, 311. erant sexcenti III, 313.

Sciritis in agro Laconico III, 257.

Scironides dux Athen. ad Miletum vincit Pelop. V, 38 sq. imperio privatur V, 84.

Scirphondas Thebanus, a Thracibus interfectus IV, 220.

Scolus urbs III, 234. vide Strab. l. 9.

Scomius mons II, 157.

Scriba publicus IV, 187. scribae decem Athenis creati V, 102.

Scyllaeum III, 291. vide Strab. l. 8.

Scyros insula ab Athen. capta & direpta I, 137. vide Strab. l. 9, & Plinium l. 4.

Scytale Lacon. *Schol. ad lib. I, p. 183, l. 9.*

Scythae II, 156. eorum potentia quanta olim II, 159.

Seditio apud Epidamnios I, 37. & Corcyraeos II, 274. 286 sqq. III, 73. & per Graeciam, & inde nata mala II, 287 sqq.

Selinus urbs IV, 8. 257. quando & a quo condita IV, 8. vide Cluverii Sicil. p. 225 & c. Selinuntii Megarenenses IV, 269. ubi habitent IV, 271. cum Egestaeis bellum gerunt IV, 12.

Senatus fabae apud Athen. V, 100. imperio deiectus ab oligarchicis V, 106 sqq. Senat. quatuor Boeotorum summam potestatem habent III, 265.

Senes avari, *Schol. ad lib. II, p. 68, l. 10.*

Sepeliendi mos apud Cares & Phoenices, *Schol. ad lib. I, p. 13, l. 3.* & apud Athenienses, *Schol. ad lib. II, p. 51, l. 11.* nefas in agro Attico sepelire prodicionis reos I, 196. sepulcrum illustrium virorum quod esse soleat II, 66. sepulturae modus, quo Athen. humarunt eos, qui primi in bello Pelop. mortem obierunt II, 51 sq. sepulturae lex violata in peste Athen. II, 78 sq. sepulturae eorum, qui in proeliis ceciderant, cura, *Schol. ad lib. I, p. 73, l. 1.*

Sermylis urbs, *Schol. ad lib. I, p. 90, l. 14.* Sermylli III, 235. Sermylliorum urbs I, 90.

Servi Laced. vide *Helotes*. fervorum multitudo apud Chios V, 59. & apud Athenienses IV, 214.

Sestus ubi sita V, 95. vide Strabonem l. 13. a Medis occu-

R E R U M.

pata I, 124. V, 95. obfessa & capta ab Athenienf. I, 124.

Severae Deae I, 176.

Seuthes Sparadoci fil. II, 166. III, 151. Odryfarum regno post Sitalcen potitus II, 158. III, 151. sororem Perdiccae ducit II, 167.

Sicania antiquum Sicil. nomen IV, 4. unde deductum, *ibid.* vide Cluverii Sic. l. 1, c. 2.

Sicani Iberiae pop. *ibid.*

Sicanus Iberiae fl. *ibid.*

Sicanus Execefti fil. IV, 115. 250. 256. 289.

Sicilia prius Trinacria & Sicania dicta IV, 4 sq. eius magnitudo IV, 3 sq. & incolae IV, 4 sqq. eius a continente distantia III, 36. IV, 4. a Siculis Italiae incolis ita appellata IV, 6. eius partem incolunt Graeci IV, 271. ei bellum cur intulerint Athen. III, 87 sqq. IV, 12 sq. 42. 54. 143 sqq. 282. Siculi ex Italia in Sicil. traiecere IV, 6 sq. Sicilienses & Siculi IV, 223. Siculi Hermodocratis suafu inter se compositionem faciunt III, 85. 94. Siculorum alii Syracufanis, alii Athenienfibus fe iungunt IV, 137. 221. Siculum fretum III, 36. vide Cluverii Siciliam l. 1, c. 4.

Sicyon I, 154. vide Pausan. in Corinthiacis. ftatus eius pop. in paucorum dominatum redactus III, 330. Sicyonii victi ab Athen. I, 151. 154. eofdem invadentes fuperant III, 150.

Siduffa V, 36.

Sigeum V, 164. vide Strab. l. 12.

Sigillum regis Perfaram I, 181.

Silva in Sphaacteria cremata III, 48.

Simonides dux Athen. III, 9.

Simultates inter Athen. & Pelop. I, 79.

Simus, unus e conditoribus Himerae IV, 10.

Singaei III, 234. vide Herodot. l. 7.

Sintii pop. II, 160, & Schol. ad lib. II, p. 160, l. 7. Sintii, *ibid.* vide Livium l. 44.

Sinus Ambracius I, 78. Criffaeus I, 149. Iaficus IV, 41. Ionius I, 37. Maliacus III, 148. Piericus II, 162. Terinaeus IV, 167. Tyrrhenus IV, 98 sq.

Siphae III, 113. vide Pausan. in Boeoticis. per prodicionem tentatae, *ibid.* & 150. a Boeotis confervatae III, 131 sq.

Sitalces Terae fil. Thracum rex II, 46. cum Athen. societatem init II, 47. Macedonibus & Chalcidenfibus bellum infert II, 154 sq. cum exercitu domum redit II, 166. eius regnum & potentia &c. II, 156 sqq. a Triballis acie victus occumbit III, 150 sq.

Societas inter Athen. & Laced. III, 239 sq. eius formula III, 240 sq. inter Laced. & Perfaram regem V, 27. 54. 89. eius formula V, 28. 54. 89. inter Sitalcem & Athen. II, 47. Reliquas

I N D E X

vide in nominibus eorum, qui societatem inierunt. Socii Athen. & Laced. in bello Pelopon. II, 16 sq. Athen. & Syrac. in bello Siculo IV, 266 sqq.

Socrates Antigenis fil. II, 40.

Solis defectus I, 35. II, 45. III, 76.

Solium, vel *Sollium* urbs Corinth. II, 48. 310. III, 251. ab Athen. captum &c. II, 48. urbs Acarnaniae, *Schol. ad lib. II, p. 48, l. 4.*

Solois, vel *Solus* IV, 6. vide Cluverii Siciliam p. 278.

Solygia vicus, s. castellum III, 65 sqq. Solygius collis III, 64.

Sophocles Sostratidae fil. II, 340. in Siciliam missus III, 5. ad Corcyram tendit III, 6. Corcyraeos exsules captos plebi tradit III, 70 sq. ab Athen. exilio mulatur III, 95.

Sortium usus in publicis foederibus III, 238.

Sostratides. vid. *Sophocles*.

Sparadocus, sive *Spardocus* pater Seuthae II, 166.

Sparta. vide *Lacedaemon*.

Spartolus urbs Bottica I, 122. III, 234.

Sphaeteria insula, eiusque situs III, 12. vide Pausan. in Messeniacis. a classe Athen. circumdatur III, 23. incendium patitur III, 47. rerum ad Sphaeteriam gestarum tempus & diurnitas III, 61. in eam milites transmissi a Laced. III, 12. victus in eam quomodo importetur III, 41. in ea Laced. expugnati &c. III, 50 sq. cives Laced. in ea capti. post restitutionem quomodo a Laced. tractati III, 258.

Stagirus III, 131. vide Herod. l. 7. Andriorum colonia, *ibid.* ab Athen. deficit, *ibid.*

Stater Phocaicus III, 77. Doricus V, 45.

Status popularis Athenis sublatu &c. V, 72 sqq. 98. quot & quanta mala inde nata V, 99 sqq. de populari statu iterum constituendo agi coeptum &c. V, 114 sqq. 138 sqq.

Stesagoras I, 161. *Schol. ad lib. I, p. 161, l. 7.*

Sthenelaidas Ephorus Laced. I, 121. eius concio I, 121 sqq.

Stipendium peditum & equitum apud Graecos III, 282 stipendium ab Athen. suis datum II, 194. V, 67. cur imminutum, *ib.* & sqq. stipendium Thracum mercenariorum IV, 213. a Tisapherne militibus datum V, 45. 67. magistratibus apud Athen. datum V, 106. 157.

Stratagema militare Aristei & Calliae I, 86 sq. Stratiorum adversus Chaones II, 128. Plataeensium contra Pelop. II, 116 sq. Phormionis contra classem Pelop. II, 132 sq. Peloponnesiorum contra Phormionein II, 145 sqq. eorundem in tentando Pyraeco II, 151 sqq. Demosthenis contra Ambraciotas & Pelop. II, 326

R E R U M.

sqq. eiusdem in expugnandis Laced. in Sphacteria III, 51 sq. & eiusdem ad Epidaurum III, 329. Megarensium in urbe prodenda III, 98. Brasidae contra Athen. ad Megara III, 107 sq. eiusdem contra Cleonem ad Amphipol III, 212 sqq. 219 sq. Boeotorum in Delio expugnando III, 148 sq. Atheniensium contra Syracusanos IV, 102. 104. eorundem in discessu a Syracusis IV, 307 sqq. Niciae in defendendis castris IV, 164. Hermocratis in expedienda fuga Athen. IV, 297 sq. Aristarchi in occupanda Oenoë V, 158 sq. stratagema politicum Athen. legatorum ut Laced. a bello decernendo averterent I, 103 sqq. Themistoclis contra Laced. in moenibus instaurandis I, 126 sq. eiusdem, fuga in Atticam classem delati I, 192 sq. Alcibiadis contra Athen. legatos V, 86 sqq. & contra oligarchicos & Tissaph. V, 125 sqq. & apud milites V, 137 sq. 172 sq. Atheniensium in subiiciendo imperio Graecis I, 130 sqq. 135 sq. Argili cuiusdam in detegendis Pausaniae consiliis I, 186 sq. Periclis ut sibi privatim a periculo caveret II, 23. Lacedaem. ne Plataeam reddere aliquando cogerentur II, 246. III, 231. eorundem contra Helotas III, 119 sq. eorundem ne socii ipsorum ad Athen. deficerent III, 239 sq. Alcibiadis in deludendis legatis Laced. III, 276 sq. Corcyraeorum adversus exsules captivos III, 71 sq. Niciae in dissuadenda Siciliensi expeditione IV, 36 sqq. Egestanorum contra Athen. IV, 74 sq. Hippiae in opprimenda coniuratione Aristogitonis IV, 91. captivi cuiusdam ob Hermarum praecisionem IV, 94. inter Phrynichum & Alcib. V, 77 sqq.

Stratonice soror Perdiccae & uxor Senthae II, 167.

Stratus urbs Acarn. II, 126. 167 sq. vide Palmerii Gr. ant. p. 385 &c. *Stratii* Chaonas superant II, 128 sq. tropaeum erigunt II, 130.

Stroebus Atheniensis, pater Leocratis I, 146.

Strombichides Diotimi fil. dux Athen. V, 24. res ab eo gestae, *ibid.* & 46 sq. 94.

Strombichus pater Diotimi I, 66.

Strongyla, una ex Aeoli insulis II, 299. vide Cluverii Sic. p. 396 &c.

Strophacus III, 116.

Strymon fl. I, 140, & *Schol. ad lib.* I, p. 140, l. 2. II, 157, & *Schol. ad lib.* II, p. 157, l. 1. II, 162. ex Scomio monte per Graecos ad Leaeos fluit II, 157.

Styphon Pharacis fil. III, 59.

Styrenses IV, 267. vide Strab. l. 10.

Subligacula olim in certaminibus gestarunt athletae I, 11. quando gestari desierint, *ibid.*

Thucyd. Vol. VI.

Z

I N D E X

Subsolanus ventus II, 204.

Successum fruuntur maxime, qui non concedunt aequalibus, & erga inferiores modestè se gerunt III, 350.

Suffragium Laced. voce dant, non calculis I, 122.

Sunium IV, 215. vide Strab. l. 9, 10. ab Athen. munitum V, 8.

Supplices occidere nefas II, 256.

Sybaris fl. IV, 229. vide Strab. l. 6.

Sybota portus Thesprotidis I, 73, & *Schol. ad lib. I, p. 73, l. 1.* portus in continente II, 281. portus in Sybotis inf. I, 75. 77. *Sybota* insulae I, 68, & *Schol. ad lib. I, p. 68, l. 6.* vide *Palmerii* Gr. ant. p. 276 &c.

Syca, five *Tycha*, pars Syracusarum IV, 156.

Syma insula V, 62. 63. vide Strab. l. 14.

Symaethus fl. IV, 103. vide *Cluverii* Sic. p. 124.

Synoecia II, 28. vide *Meursii* Graec. feriat.

Syracusae conditae ab Archia Corinthio IV, 7. vide *Cluverii* Sic. p. 139 &c. intestinis dissensionibus saepe afflictæ IV, 65. obsessæ ab Athen. IV, 157 sq. obsidione premuntur IV, 165 sq. Syracusani cum Leont. bellum gerunt II, 297. pugnant cum Athen. & vincuntur III, 35 sqq. se contra Athen. instruunt IV, 73 sqq. 100. proelio se parant IV, 106. congregiuntur cum Athen. & funduntur IV, 110 sqq. eos consolatur Hermocrates IV, 113 sq. urbem muniunt IV, 117. legatos Camarinam mittunt IV, 118. & Corinthum Spartamque IV, 115. 139. Catanaeorum agrum populantur IV, 117. rursus se contra Athen. instruunt IV, 153. pugnant & superantur IV, 154 sqq. obsessi murum Atheniensibus obiciunt IV, 158 sqq. 179. de compositione cum Nicia agere coeperunt IV 165 sq. rem navalem praeparant contra Athen. IV, 202 sq. Athen. terra marique adoriuntur IV, 204. mari succumbunt IV, 206. naves in Italiam mittunt IV, 208. eorum auxilia a Siculis caeduntur IV, 223. iterum se navali certamini parant IV, 230 sq. terra marique aggrediuntur Athen. IV, 233. eosque superant IV, 238. duo tropaea statuunt IV, 249. ob insperatum successum animis eriguntur IV, 250. ad Athen. invadendos rursus se praeparant IV, 257. eos discessum prohibere statuunt IV, 259. proelio fundunt fugantque, *ibid.* & 260. 262 sq. tropaeum erigunt IV, 262. animis valde confirmantur IV, 264 sq. focii eorum & auxiliarii IV, 267 sq. ultimo proelio se parant IV, 281. dimicant IV, 292 sqq. & victoria potiuntur IV, 295. Athen. discessuros quo stratagemate deceperint IV, 298 sq. eos ab itinere morantur IV, 308 sq. fugientes insequuntur IV, 313 sq. quomodo tractarint Athen. captivos IV, 323. Peloponnesiis auxilia contra Athen. mittunt V, 40. 169.

R E R U M.

T.

Taenarus Lacon. prom. I, 178. 187. IV, 200. vide Pausan. in Laconicis.

Tages Tisaphernis praetor V, 26.

Talenta mille, non expendenda nisi extrema necessitate cogente, cur seposuerint Athen. II, 41. haec mille talenta quando & cur lege abrogata tetigerint V, 23.

Tamus Ioniae praetor V, 48. 135.

Tanagra Boeotiae I, 150. II, 303. vide Strab. l. 9. eius muros demoliuntur Athen. I, 150. Tanagraei ab Athen. proelio superati II, 304.

Tantalus Patroclis fil. dux Lacedaem. III, 85. in vincula coniectus ab Athen. *ibid.*

Tarentum IV, 72. 167.

Taulanti, gens Illyrica I, 37. v. Palmerii Gr. ant. p. 110 &c.

Taurus Echetemidae fil. III, 176.

Tegea urbs potens in Pelop. III, 255. vide Herod. l. 6, Polyb. l. 4, & Pausan. in Arcadicis. ad defectionem a Corinthiis frustra sollicitatur, *ibid.* ab Argivis obsidetur III, 306 sq. Tegeatae cum Mantineis pugnant III, 200.

Telles Laced. III, 236. 242. Brasidae pater II, 273.

Tellias dux Syracus. IV, 166.

Telluris fanum. vide in *sqq.*

Temenidae (unde reges Laced.) primi possederunt Macedoniam II, 162. Argis oriundi, *ibid.* vide Herod. l. 8, c. 138. expellunt Pieres, *ibid.*

Temenites pars Syracusarum IV, 117. 160. vide Cluverii Sic. p. 151. Temenites collis IV, 178. vide Cluverii Sic. p. 149.

Templum Apollinis I, 45. II, 148. 308. III, 232. IV, 212. Apoll. Amyclaei III, 236. 241. Pythii II, 29. III, 172. 291. IV, 86. Bacchi II, 29. 287. V, 151. Castoris & Poll. II, 280. III, 163. V, 150. Dianae IV, 72. Eleusinium II, 31. Herculis III, 307. 310. Iovis Nemeaei II, 311. Iovis Olympii II, 29. Iunonis I, 38. II, 272. 281. 284. 286. III, 199. 323. Mercurii IV, 217. Neptuni III, 173. Palladis III, 170. 219. Palladis Chalcioecae I, 188. Pelasgicum II, 31. Pollucis. vide *Castoris*. Protefilai V, 165. Telluris II, 29. Thesei IV, 96. Veneris in Eryce IV, 75. templum Iunonis Argis deflagrat III, 199. templa morbo Attico profanata II, 79. templa eorum sunt, qui regionem obtinent III, 145. templa hostium temperandum III, 144.

Tempora apud Argivos quomodo numerata, *Schol. ad lib. II, p. 4, l. 2.*

I N D E X

Tenedii II, 174. subditi Athen. IV, 267.

Tenii V, 106.

Teos urbs V, 25. 30. *Teii* II, 213. IV, 267. *Teiorum* urbs V, 26. 29. eius muri diruti V, 30.

Teres pater *Sitalcae* II, 46. primus *Odrysarum* regnum per vim obtinuit II, 47. quantum illud amplificaverit II, 46. *Teres* & *Tereus* diversa regum nomina, nec in eadem regione regnarunt, *ibid.*

Tereas fl. IV, 151. *Terias* IV, 80. v. *Cluverii Sic.* p. 125 &c.

Tereus rex *Thracum* II, 46. *Procnes* maritus, *ibid.* in urbe *Daulia* habitabat, *ibid.*

Terinaeus sinus IV, 167. vide *Cluverii Italiam.*

Terra a mari abforpta circa *Orobias* II, 300. terrae motus *Spartae* I, 178. eius causa, *ibid.* terrae motus maximi tempore belli *Pelop.* I, 35. II, 298. 300. III, 76. 277. 289. V, 13. terrae motu orto concio solvebatur apud *Athenienses* III, 277. *Lacedaemonii* a militia abstinebant. vid. *Lacedaemon.*

Tessaracostae *Chiae* V, 163, & *Schol. ad lib.* VIII, p. 163, l. 10.

Teffera militaris IV, 247.

Teucer post *Troiae* excidium in *Cyprum* venit, *Schol. ad lib.* I, p. 21, l. 1.

Teuglussa insula V, 63.

Teutiaplus *Eleus* II, 211. *Alcidem* & *Pelop.* adhortatur, *ib. sq.*

Thalamii III, 51.

Thapsus peninsula IV, 154. 158. *Thapsus* (oppidum in ea situm) quando & a quo conditum IV, 8. vide *Cluverii Sic.* p. 137. & 138.

Tharyps *Molossorum* rex II, 126. eius tutelam gerit *Sabylinthus*, *ibid.*

Thasus insula I, 140, & *Schol. ad lib.* I, p. 140, l. 10. *Pariorum* colonia III, 155. ubi sita, *ib.* in *Thaso* res gestae V, 97 sq. *Thasii* ab *Athen.* deficiunt I, 139. victi ab *Athen.* *ib.* *Laced.* auxilium implorant I, 140. tandem se *Athen.* dedunt I, 141. urbem muris cingunt V, 97. *Thasiorum* metalla I, 139.

Theaenetus *Timidae* fil. vates *Plataeensis* II, 197.

Theagenes *Megarensis* I, 174. add. *Theogenes.*

Theatrum *Dionysiacum* *Athenis* V, 150.

Thebae I, 126. vide *Strab.* l. 9. quantum distent a *Plataea* II, 10. *Thebani* *Plataeam* noctu ingrediuntur II, 5. plurimi a *Plataeensibus* caesi II, 8. reliqui se dedunt II, 9. *Thebani* (qui extra urbem) suis succurrunt II, 10. *Plataeens.* insidias struunt, *ibid.* foederum tempore & feriis menstruis *Plataeam* occuparunt II, 251. concioni *Plataeensium* respondent II, 260 sqq. merita in

R E R U M.

Graeciam ostentant &c. II, 261 sqq. victores ad Coroneam II, 262. muros Thespiensium diruunt III, 199. Thraces Mycaleffo digressos prosequuntur IV, 219.

Themistocles rei navalis studii auctor Athen. I, 25. 105. 131. *ναύμαχος* dictus, *Schol. ad lib. I, p. 132, l. 10.* dux prudentissimus I, 105. eius suasu proelium navale in maris angustiis cum barbaris commissum, *ib.* maximis honoribus a Laced. ideo affectus, *ib.* Atheniensibus suadet, ut se legatum ad Laced. mitterent I, 126. vasrum eius consilium ad aedificandos urbis muros I, 126 sq. & 128 sq. eius hortatu arnbitus Pyraeei absolvitur I, 131. annuo magistratu fungitur, *ibid.* Laced. olim amicus & apud eos gratus I, 128. per ostracismum patria pulsus, Argis habitat I, 190. a Laced. accusatur quod cum Medis sensisset, *ib.* Corcyram profugit, *ib.* non recipitur, *ib.* ad Admetum Molossorum regem divertit I, 191. varii casus & pericula, in quae incidit I, 193. ad regem Persarum confugit, *ib.* eius ad regem literae, *ib.* eius apud eum auctoritas &c. I, 194 sq. peritia in lingua Persica, *ib.* eius encomium ampliss. *ib.* eius mors & monumentum I, 196. Artaxerxis in eum munificentia, *ibid.*

Theocles. vide *Theucles.*

Theodorus pater Proclis II, 303.

Theogenes, Athen. III, 44. 237. 242.

Theolytus pater Cynetis II, 168.

Thera una ex Cycladibus II, 17.

Theramenes Laced. classem in Asiam adducit V, 40. foedus cum Persis init V, 54 sq. & 64. eius interitus V, 56. Theramenes Athen. Agnonis fil. V, 104. unus ex iis, qui statum pop. everterunt &c. *ibid.* iterum ei favet V, 139 sqq.

Therma, vel *Therme* Maced. I, 84, & *Schol. ad lib. I, p. 84, l. 14.* capta, *ibid.* reddita Perdiccae II, 47.

Thermon Spartanus V, 20.

Thermopylae II, 165. 306. III, 58. v. Herod. l. 7, & Strab. l. 9.

Thesaurus Atheniensium II, 24 sq.

Theseus rempubl. Athen. constituit &c. II, 28. eius templum IV, 96.

Thespicus ager III, 113. Thespienses III, 139. eorum in pugna contra Athen. clades III, 142. eorum muri a Thebanis delecti III, 199. eorum plebs insurgit contra magistratum IV, 152.

Thesprotis I, 67. vide Palmerii Gr. ant. p. 259 &c. Thesproti regio non subsunt dominatui II, 126.

Thessalia sine duce transitu difficilis III, 116. eius plebs Atheniensibus amica, *ibid.* Thessali ex Arne Boeotos eiiciunt I, 21. Atheniensium foederati I, 143. Athen. auxilia mittunt I, 150.

I N D E X

II, 39. cum Boeotis pugnant, *ibid.* Thessali circa Heracleam dominantes II, 306. Thessali paucorum dominatu potius, quam statu pop. utuntur III, 116.

Thessalonice, olim Therme, *Schol. ad lib. I, p. 84, l. 14.*

Thessalus Pisistrati fil. Hippiae & Hipparchi frat. I, 31. IV, 87.

Theucles pater Eurymedontis II, 285. 303. IV, 194. Theucles dux coloniae, quae Naxum condidit IV, 7.

Thmuis, *Schol. ad lib. I, p. 153, l. 8.*

Thoricus V, 152. vide Strab. l. 9, 10.

Thracia I, 140. II, 155. III, 151. Thraces Athen. profligant I, 140. III, 151. Thraces inter Aemum & Rhodopen II, 156. Machaerophori & Dii appellati, *ibid.* & II, 161. IV, 213. suis legibus vivunt II, 46. 156. 160. Phocidem olim incolebant II, 46. accipere potius quam dare consueverunt II, 159. barbari & avidi caedis IV, 218. pugnant cum Thebanis IV, 220. Mycalessum crudeliter diripiunt, *ibid.* Thracum res gestae in Macedonia II, 164. Thracum gens trans Strymonem II, 166.

Thraciae portae ad Amphipolin III, 219.

Thraſybulus Lyci fil. V, 115. Democratiae studiosus V, 112. 115. dux a militibus in Samo creatur, *ibid.* Alcibiadem ab exilio reducit V, 124. Pelopon. in Hellesponto navali proelio vincit V, 169.

Thraſicles Athen. II, 237. 242.

Thraſyllus Argivus III, 300. ab Argivis lapidibus paene obrutus III, 302. quomodo evaserit, *ibid.*

Thraſyllus Athen. V, 115. statui populari favet V, 112. 115. dux a militibus in Samo factus, *ibid.* Pelop. navali proelio superat V, 169.

Thraſymelidas Spartanus, Cratesiclis fil. classis ad Pylum praefectus III, 17.

Thraſii campi I, 158. II, 34. vide Strab. l. 9, & Herod. l. 8. eos depopulantur Pelop. *ibid.*

Thronium Locridis II, 44. v. Palmerii Gr. ant. p. 172, 563 &c.

Thucles. vide *Theucles*.

Thucydides Olori filius I, 155. ex Pisistratidarum familia; *Schol. ad lib. I, p. 31, l. 6.* quando, qua occasione, in quem finem, & quomodo conscripserit bellum Pelop. I, 3. 30 sqq. III, 237 sq. 244. peste correptus II, 72. auri secturas & officinas in Thracia possidet, ac opibus inter illius regionis primores ideo valebat III, 155 sq. Thraciae regioni ab Athen. praefectus, *ib.* Amphipolin defensus tardus venit III, 157 sq. Eionem contra Brasidam defendit III, 158 sq. vitam per 20 annos in exilio traduxit III, 245. magis unius coniunctionibus, quam alii Attici,

R E R U M.

Schol. ad lib. II, p. 62, l. 8. ubique recedit a consuetudine aliorum scriptorum, *Schol. ad lib. V, p. 336, l. 3.* quos imitatus fit. vid. *annotationes in Schol. pag. 248.* Thucydides alius. Agnonis & Phormionis collega I, 162. vide notas ad vitam Thucydidis. Thucydides alter, Pharsalius, & hospes Athen. V, 142.

Thuria, vel *Thurii*, urbs Italiae IV, 97. 225 sq. 229. vide Cluverii Ital.

Thuriatae in Laconica. vide *Thyreatae*.

Thyamis fl. I, 67. vide Palmerii Gr. ant. p. 273 &c.

Thyamus mons II, 326. vide Palmerii Gr. ant. p. 422.

Thymocharis V, 152.

Thyrea III, 82. 270. vide Pausan. in Arcadicis. Aeginetis incolendam dederunt Laced. II, 44. III, 83. eam capiunt Athen. III, 84. *Thyreatae*, vel *Thyriatae* I, 141. *Thyreaticus* ager II, 45. III, 82.

Thyffus urbs III, 162. 259. vide Herod. l. 7.

Tibicinum ad cantum proelium ineunt Laced. III, 315.

Tichium Aetoliae II, 311. vide Palmerii Gr. ant. p. 476.

Tichiussa agri Milefi V, 41. 43.

Tilataci II, 157.

Timagoras Athenagorae fil. Cycigenus V, 12. 57.

Timagoras Tegeates II, 102.

Timanor Timanthis fil. I, 44.

Timidas pater Theaeneti II, 197.

Timocrates Laced. II, 135. 150. gladio se tranfigit, *ibid.*

Timocrates Athen. pater Aristotelis II, 324.

Timocrates Corinth. pater Timoxeni II, 51.

Timoxenus II, 50.

Tintinnabula in urbium custodiis circumferri solita III, 201.

Tisamenus Trachinius H, 304.

Tisander Apodotus II, 316.

Tisias Tisumachi fil. III, 335.

Tisimachus, *ibid.*

Tissaphernes Asiae maritimae a Dario praefectus V, 11. Peloponn. ad bellum Athen. inferendum instigat, *ibid.* stipendium ipsis pollicetur, *ib.* foedus cum Pelop. init V, 27 sq. 54 sq. 88 sqq. ad Miletum vincitur ab Athen. V, 39. Iasum praesidio munit V, 45. menstruum stipendium navibus Laced. numerat, *ibid.* iratus discedit a consiliariis Laced. V, 65. Alcib. suasu stipendium Laced. promissum imminuit V, 67. 71. sibi metuens in gratiam cum Pelop. redire studet V, 87. 88. in eum invehuntur classarii milites Pelop. V, 119 sq. cur classem Phoenicum ad Pelop. non ad-

I N D E X

duxerit V, 124 sq. 135. *Laced.* se purgare conatur V, 130. 175.
Ephesum profectus *Dianae* sacrificat V, 175.

Tlepolemus I, 162.

Tolmaeus III, 78. *Tolmidae* pat. I, 151. 156. pater *Autoclis* III, 78.

Tolmides *Tolmaei* fil. dux *Athen.* I, 151. 156. res ab eo gestae, *ibid.*

Tolophonii II, 317. vide *Palmerii* Gr. ant. p. 543.

Tolophus *Ophionensis* II, 316.

Tomeus mons III, 173.

Torona urbs *Chalcidica* III, 163. 178. vide *Palmerii* Graec. ant. p. 566. a *Brasida* capitur III, 164 sq. ab *Athen.* recepta III, 207 sq.

Torylaus III, 116.

Trachinii II, 304. ager *Trachinius*, *ibid.* & III, 116.

Tragia insula I, 160, & *Schol. ad lib.* I, p. 160, l. 11.

Treres II, 157.

Triballi, ib. vincunt *Sitalcen*, *Odrysarum* regem III, 150 sq.

Tributum quantum *Athen.* a focis quotannis recipiebant II, 24. tributum primum Graecis ab *Athen.* impositum, quantum &c. I, 136. ab *Aristide* descriptum III, 233. vide *Var. Lect.* ad eand. pag. tributum quod *Seuthae* *Odrysarum* regi pendebatur II, 158.

Trierarchi *Athen.* IV, 50. 292.

Trinacria antiquum *Siciliae* nomen IV, 5. vide *Cluverii* Sic. I, c. 2.

Triopium prom. V, 52. 92. vide *Palmerii* Gr. ant. p. 265.

Tripodiscus agri *Megar.* III, 104. v. *Pausan.* in fine *Atticorum.*

Tripodes *Delphicus* I, 184. II, 254, & *Schol. ad lib.* III, p. 254, l. 6. tripodes duo, *Schol. ad lib.* I, p. 184, l. 12.

Tritaeenses II, 317. vide *Pausan.* in *Achaicis.*

Troas I, 183.

Troezen I, 158. III, 174. vide *Strab.* l. 8, & *Pausan.* in *Corinth.* *Troezenii* duas naves praebent *Corinthiis* contra *Corcyraeos* I, 42. *Troezenius* ager vastatus II, 84.

Trogilus, vel *Trotulus* IV, 8. 157. 177. vide *Cluverii* Sic. p. 131, 148, 152.

Troiae obsidio I, 20. *Troiana* expeditio I, 14 sqq. *Troianae* res minores fama I, 17. *Troiani* cur & quomodo Graecis per decem annos restiterint I, 19. *Troiani* post urbem captam *Siciliam* appulsi ibi sedes posuerunt IV, 5. e *Troia* profecti *Scionaeorum* maiores III, 177. e *Troia* in *Libyam* delati *Phocentes*, & inde in *Siciliam* IV, 5.

R E R U M.

Tropaea Acarnanum II, 330. 335. Atheniensium I, 88. 147. II, 134. 150. III, 19. 23. 40. 60. 68. 107. 197. 208. IV, 112. 151. 157. 165. 182. 206. 229. 263. V, 35. 40. 171. Boeotorum III, 243. Brasidae III, 184. 221. 223. Corcyraeorum I, 46. 77. Corinthiorum I, 77. IV, 228. Mantineorum III, 201. Perdiccae III, 184. Pelop. II, 39. 150. III, 321. V, 63. 154. Sicyoniorum III, 150. Stratiorum II, 130. Syracusanorum IV, 207. 239. 249. 263. 296. Tegeatarum III, 201.

Trotilus. vid. *Trogilus*.

Tyca vel *Tycha*. vid. *Syca*.

Tydeus Ion V, 56.

Tyndareus iureiurando obstringit Helenae procos I, 14.

Tyranni in Graecia I, 27. a Laced. sublatis, *ibid.* sq. Tyranni in Sicilia ad magnam potentiam egressi I, 27. diu imperium obtinuerunt, *ibid.* Tyrannides in Graeciae civitatibus quando & quomodo constitutae I, 22. Tyrannis Pisistratidarum qualis IV, 84 sqq. 92.

Tyrrheni Pelasgici Lemnum & Athenas olim incoluerunt III, 162 sq. Tyrrheni cum Athen. militavit in Sicilia IV, 261. 263.

V.

Vates multa canebant sub initium belli Pelop. II, 15. 37. illis irati Athenienses V, 3.

Veneris fanum apud Erycen IV, 75.

Ventus subsolanus II, 204. ventus continuo spirans e sinu Crissaeo II, 133.

Verborum usitata significatio mutata II, 289.

Veritatis investigatio difficilis I, 32.

Vestes Laced. & Athen. quales I, 11.

Victimae ex farinae subactae massa ad verarum similitudinem factae, ac immolatae I, 175.

Vita, quam prisca mortales in Graecia degebant, qualis I, 4 sq. 10 sq. vitae genus delicatius quinam in Graecia primi coluerint I, 11.

Ulysses per Charybdim dicitur navigasse III, 36.

Unguento usi sunt veteres athletae I, 11.

Urbes in Graecia quales olim I, 5. recentiores in litoribus conditae I, 12. vetustiores longius a mari, *ibid.*

Urinatores III, 42.

Vulcanus in Hiera aerarium exercere creditus II, 299.

X.

Xanthippus pater Periclis I, 154. 177.

INDEX RERUM.

Xenares ephorus Spartae III, 262. Laced. Heracleotarum
dux, in proelio caesus III, 289.
Xenoclides Euthyclis fil. I, 67. II, 339.
Xenon Thebanus IV, 199.
Xenophanes pater Lamachi IV, 16.
Xenophantidas Laced. V, 85.
Xenophon Euripidis fil. II, 122.
Xenotimus pater Carcini II, 40.
Xerxes I, 163. 180, eius ad Pausaniam epistola I, 181. pater
Artaxerxis I, 193. III, 76.

Z.

Zacynthus insula ubi sita II, 101. *Zacynthii* Achaeorum co-
loni, *ibid.* Athen. socii in bello Sic. IV, 268.
Zancle urbs quando & a quibus condita, & unde dicta IV, 9.
vide Cluverii Sicil. p. 81 &c. postea Messene dicta IV, 10.
Zancleon Siculi falcem appellant IV, 10.
Zeno philosophus, Citiensis, *Schol. ad lib. I, p. 155, l. 10.*
Zeuxidamus Archidami pater II, 70.
Zeuxidas Laced. III, 236. 242.
Zopyrus pater Megabazi I, 152.

I N D E X

DICTIONUM ET LOCUTIONUM

Q U A E I N

T H U C Y D I D E

visae sunt memorabiliore.

A.

A. 2. πλοῖα δὲ ἑκατὸν ἂ ἐξ ἀνάγκης μετὰ τῶν ὀγκάδων ζυνέπλει IV, 71. vid. αἱ.

AB. ἀβασανίστως. οἱ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων ἀβασανίστως δέχονται I, 31.

ἀβασίλευτοι II, 126. D. Halic. 61, 23.

ἀβλαβής. σπονδὰς ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς III, 233. 280.

ἀβουλία. αἰτίαν ἐπιφερομένην, ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτῆτα III, 322. περιέστηκεν ἡ δοκοῦσα σωφροσύνη, ἀβουλία καὶ ἀσθένεια φαινομένη I, 49.

ἀβροδίαιτον. διὰ τὸ ἀβροδίαιτον, χιτῶνας λινοῦς ἐπαύσαντο φορούντες I, 11. Aelchylus Persf.

ΑΓ. ἀγαθός. αὐτὸς ἀγαθὸς ἀνὴρ γίγνου III, 218. ἀγαθὸς κατὰ πάντα III, 122. οἷς βεβαίως τι πρόσσεστιν ἀγαθὸν III, 188. εἴτῳ τι ἐστὶν ἀγαθὸν, εἴτῳ τὰ ἐναντία III, 90. ἀγαθοῦ οἷς ἐλπίς οὐκ ἐστὶ II, 66. κοινού τινος ἀγαθοῦ αἰτία III, 129. τύχη ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων, ποιῆσθαι τὴν ἐκείνην εἰρίαν, formula solennis in foederibus III, 175. ἐπ' ἀγαθῷ ἦκων οὐ πείθω III, 129. V, 148. ἐπὶ ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως III, 168. ἀγαθῷ κακὸν ἀφανίσαντες II, 64. ἔχων τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν II, 57. εἰτε Λακεδαιμονίους ἀγαθὸν τι εἰργασμένοι εἰσὶν II, 247. Λακεδαιμονίους ἀγαθὸν πεποιήκαμεν II, 249. ὃ γὰρ ἡμεῖς φύσει ἔχομεν ἀγαθὸν, ἐκείνοις οὐκ ἂν γένοιτο διδασχῇ I, 168. καταλuein τὸ κοινὸν ἀγαθὸν III, 338. ἀγαθοὶ τιμῆσονται τοῖς προσήκουσιν ἄλλοις τῆς ἀρετῆς II, 141. ἀγαθοὶ πρὸς τὸν Μῆδον I, 121. II, 249. ῥᾶν οἱ πολλοὶ κακοῦργοι ὄντες δεξιοὶ κέκληνται, ἢ ἀμαθεῖς ἀγαθοὶ II, 291. ὅσα ἐν τῷ τοῦς πολεμίους ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν II, 65. ἀγαθὰ, ἀπὸ τοῦ εὐθέος λεγόμενα &c. II, 233. ἀγαθοῖν λογιζομένοις δυνεῖν τοῦ ἑτέρου τευξέσθαι, ἢ &c. III, 46. δυνεῖν ἀγαθοῖν οὐ στερησομεν III, 94. ἀνδρῶν ἀγαθὸν ἔργῳ γενομένον, ἔργῳ δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς II, 53. ἀνδρῶν ἀγαθὸν ἐστὶν ἀδικουμένους ἐξ εἰρήνης πολεμεῖν I, 166. τῶν ἐν τῷ

I N D E X

Σικελία ἀγαθῶν ἐφιέμενοι III, 88. ἀγαθοὶ τὰ πολέμια III, 187. ἀγαθοῖς τῶν συμμάχων II, 253. ἐν ἀγαθοῖς πράγμασι αἱ πόλεις ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσι II, 288. τοῖς αὐτοῦ κακοῖς ὀλοφυρθεῖς ταχ' ἂν ἴσως καὶ τοῖς ἑμοῖς ἀγαθοῖς ποτὲ βουληθῇ φθονῆσαι IV, 122. πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας δύναται ἡ παραινέσις III, 140. IV, 306. III, 62. ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγαθὰ σκοπεῖτε III, 31. μηδὲν οἰκειότερα ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ καρποῦσθαι, ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων II, 58.

ἀγάλλομαι. ἢν ἕκαστος πατρίδα ἔχων ἀγάλλεται III, 140. τοῖς ὅπλοις κοσμηθῆναι ὁ πόλεμος ἀγάλλεται IV, 69. τῷ τιμωμένῳ τῆς πόλεως ἀγάλλεσθαι II, 93. ἀγάλλονται τούτῳ μάλιστα II, 261. κάλλιον ἢ λαμπρύνομαι Magister. Utroque posterus est. τῷ μὲν αἰσχύνονται, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται II, 291.

ἀγαλμάτων περικοπαὶ τινες IV, 45.

ἄγαν. μὴ ἐκπεπληχθῆαι τι ταῖς ξυμφοραῖς ἄγαν IV, 279. 305. καταμείψασθαι ὑμᾶς ἄγαν IV, 304. ἄγαν ξυνητοὶ τὰ ἀχρεῖα I, 119. οὐκ ἄγαν θερμόν, οὔτε χλωρόν σῶμα II, 73. ἄγαν ἐπείγεσθαι τὸν πόλεμον διαλύσαι V, 69.

ἀγανακτήσιν ἔχει (πόλις) ὑφ' οἷον κακοπαθεῖ II, 62.

ἀγαπάω. ἀγαπήσαντες τὴν ἐν τῷ παρόντι ἡσυχίαν IV, 34. ἀγαπάνοιομαι αὐτοὺς ὅτι οὐκ ἐρχόμεθα IV, 62. Vid. D. Hal. ἀρκεσθεῖς inquit Ulpian. ad Dem. p. 322 b. ἀγάπησιν ex nostro laudat Corinthus. ita Plut. alii. Aristoph. Σφ. 682 ἀγαπᾶς.

ἀγγελία. ἦλθεν ἡ ἀγγελία τῶν πόλεων, ὅτι ἀφεςτᾶσι I, 84. τάχῃ ἀγγελία τῆς Χίου ἀφικνεῖται V, 23. ἀγγελίας καθ' ἑδὴν αὐτοῖς ρηθείσης περὶ τῶν γεγενημένων II, 9. κατὰ τὴν πρώτην ἀγγελίαν ἐπιβουθεῖν II, 331. αἱ ἀγγελίαι ἐφοίτων δεινὰ IV, 166. ἀγγελίαι δύνανται τὴν πόλιν εἰς ἐκπληξιν καθιστάναι IV, 62.

ἀγγέλλω & ἀγγέλλομαι. σαφῶς ἀγγέλλουσι V, 3. περὶ Ὀρχομενοῦ ἡγγέλλετο, ἐαλωκέναι III, 305. ἀγγελοῖμεθα δ' ἂν εὐοῖδ' ὅτι ἐπὶ τὸ πλεῖον IV, 59. ἐπὶ τοῖς ἡγγελεμένοις ναῦς — ἐπλήρου V, 157.

ἀγγελμα. πρὸς τὸ ἀγγελμα ἐπέσχω τὴν νύκτα IV, 299. Herodian. VII.

ἀγγελος. πρῶτος ἀγγελος ἐξῆει II, 12. νομίζων γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀσανισθεῖσαν IV, 186. προπέμψας ἀγγελον ὥς ἦξων III, 49. πέμπουσιν τρίτην ἀγγελον τῶν δεδογμένων II, 218.

ἀγείρω. τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἀγείροντες ἐρέτας I, 47. τὸν στόλον ἀγείραι I, 14.

ἀγήρως. τὸ φιλότιμον ἀγήρων μόνον II, 68. τὸν ἀγήρων ἔπαινον ἐλάμβανον II, 66. ἀγήρων κύδας Pindar.

V E R B O R U M.

ἀγνοια. φοβούμενοι μή τις τι ἀγνοίᾳ σφαλῇ V, 149. οὔτε γὰρ οἱ ἰατροὶ ἤρκουσιν τοπρῶτον θεραπεύοντες ἀγνοίᾳ II, 71. Euripid.

ἀγνῶς, (α γινώσκω, ἔγνωσμαι.) ἀγνῶς ἦν τοῖς ἐν τῇ νηϊ I, 192. Homēr. Od. ε'. ἀγνώτες ὄντες ἀλλήλων II, 248.

ἀγνωσία. διὰ τὴν ἀλλήλων ἀγνωσίαν V, 101. ἀγνωστότατος γλῶσσαν II, 309. V, 442.

ἀγος ἐλαύνειν τῆς θεοῦ I, 174. ὥς ἀγος αὐτοῖς τὸ πεπραγμένον I, 189. τοῦ θεοῦ ἀγος κρίναντος, ibid.

ἀγορά. ἡ ἀγορὰ παρεσκευάσθη IV, 236. Xenoph. 653. πόλεων οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορᾷ οὐδὲ ἄσται, ὕδατι δὲ καὶ ὕρμῳ IV, 72. ἀγορὰν αὐτοῖς παρείχον, ibid. ἀγορὰν ἔξω τῆς πόλεως ἐπεποιήντο I, 85. IV, 236. ἐς ἀγορὰν θέμενοι τὰ ὅπλα II, 5.

ἀγοράζω. ἐσελθόντες ἠγόραζον ἐς τὴν πόλιν IV, 81.

ἀγριώτερον. καθ' ἡμέραν ἐπεδίδοσαν μᾶλλον ἐς τὸ ἀγριώτερον IV, 94.

ἀγχιστροφον τὴν μεταβολὴν ὁρῶντες II, 79. ἀγχιστροφοὶ ἀγῶνος τύχαι, D. Halic. 349, 6. Herodot. VII, 13.

ἀγχώματα. ἕως ἀγχώματα ἐνανυμάχουν IV, 294. D. Halic. 109, 29. Ioseph. 1270.

ἀγχώματος. ἀγχώματος τῆς μάχης γενομένης III, 201. ἀγχώματοι ἐγίνοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ II, 242.

ἀγω. ἀγων τὴν πολιτείαν I, 178. οὐχ οἱ ἐπόμενοι αἴτιοι ἀλλ' οἱ ἀγοντες ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα II, 251. ἀγοντες τὴν ἡμέραν ταύτην III, 292. Αἰγινήτας, ὅσοι μὴ ἐν χειρὶ διεφθάρησαν, ἀγοντες III, 84. ἐς κρίσιν ἀγαγόντες ἀποκτεῖναι IV, 97. ἀγαγεῖν πόλιν ἐς ξύμβασιν II, 5. ἀγοντες πεμπτοὺς πρέσβεις IV, 134. ἐγκάρσιον τείχος ἀγοντες IV, 158. λάρνακας κυπαρισσίνας ἀγούσιν ἄμαξαι II, 52. πλοῖω, ἐς πεντακῆσια τάλαντα ἀγοντι μέτρα III, 174. στρατιὰν ἀγειν III, 334. ἄξαντα μισθοῦ Θράκας III, 212. μὴ ὑπ' αὐτῶν ἀγόμενοι κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν II, 166. ἦγον τὴν ἑορτὴν III, 322. τὰς γυμνοπαιδίας ἦγον III, 331. ἵνα τιμιώτερον αὐτὸν ἀγοίεν V, 124. ἡσυχίαν ἦγον II, 165. πρὸς τὸ πλῆθος οὐκ ἦγαγον III, 335. τοὺς ὀχετοὺς αὐτῶν, οἱ ἐς τὴν πόλιν ὑπονομηδὸν ποταῦ ὕδατος ἠγμένοι ἦσαν, διέφθειραν IV, 159.

ἀγωγή. ἡ ἐς τοὺς ὀλίγους ἀγωγή III, 336.

ἀγωγός. διῖέναι ἀγεῖν ἀγωγῶ III, 116. ἀγωγοὶ ἀπῆλθον III, 118. συμπτώμπουσιν ἀγωγούς, ὅπως μηδενὶ ξυγγιγνῆται II, 22. ἀγωγὸς ὁ κομίζων, Schol. Euripidis Hec. 536. Aristid.

ἀγών. μῖτε μαλακισθῆτε, ὁρῶντες περὶ ὕσων ὁ ἀγὼν ἐστίν III, 219. ἀξιος ἦν ὁ ἀγὼν IV, 265. ἀγὼν ἐποίητο γυμνικὸς καὶ μουσικὸς II, 321. περὶ τῆς ἐλείων ἀδικίας ἡμῖν ὁ ἀγὼν II, 234. III, 140. ὑπὲρ καλῶν τῶν μελλόντων ὁ ἀγὼν ἐσται IV, 282. ἐπὶ

I N D E X

τὸ ἔσχατον ἀγῶνος ἔλθειν III, 135. δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους II, 222. Vid. ἀγώνισμα. ναυτικῷ ἀγῶνι ξυρεστώτες III, 81. οὐ λόγων ἀγῶνας προθήσαντες ἀλλ' ἔργων II, 270. περὶ τῶν δεινотάτων εἶναι τὸν ἀγῶνα II, 247. τὸν ἀγῶνα ποιῆσαι III, 134. πολὺν τὸν ἀγῶνα τῆς γυνάμης IV, 292. ἐς δῆμον οὐ παριόν, οὐδ' ἐς ἄλλον ἀγῶνα ἐκουσίως οὐδενα V, 103. μὴ περὶ ἴσου ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα II, 63. ἀδελφοῖς ὁρῶ μέγαν τὸν ἀγῶνα II, 68. τὸν ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἐκόν εἶναι ποιήσομαι II, 144. ῥήτορες ἔξουσιν ἐν ἄλλοις ἐλάσσουσιν ἀγῶνα II, 228. προσελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα, in stadium III, 288. ἐς ἀγῶνα τῆς δόξης ἦλθον II, 242. στέφανον τοῖς λειπομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγῶνων II, 69. πρώτοις ἀγῶσι σφαλέντες IV, 276. ἐν μεγάλοις ἀγῶσι IV, 87. δύο ἀγῶνας μεγίστους ὑπστήτημεν II, 254.

ἀγωνίζομαι. δεδιότες μὴ τὸ στράτευμα εὖνουν ἔχῃ, ἢν ἡδὴ ἀγωνίζηται IV, 47. βουλομένοι ἐκ μείζονος διαβολῆς μετὰ πεμπτον κομισθέντα αὐτὸν ἀγωνίσασθαι IV, 47. περὶ δουλείας ἀντ' ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι II, 93. ἀγωνίσασθε τοῖς Ἕλλησιν ἀρξαι πρώτοι ἐλευθερίας III, 130. ναυσὶν ἀγωνίζεσθαι I, 56. μὴ τρυφᾶν, ἀλλ' ἀναγκάζεσθαι περὶ τοῦ βίου καθ' ἐκάστην ἀγωνίζεσθαι τὴν ἡμέραν, Isocrat.

ἀγωνίσις. κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως III, 288.

ἀγώνισμα. κτήμα ἐς αἰὶ μᾶλλον, ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν I, 34. μὴ Ἀγιδος τὸ ἀγώνισμα τοῦτο γενέσθαι V, 21. εἰ δύναιτο κρατῆσαι Ἀθηναίων, καλὸν ἐς τοὺς Ἕλληνας ἀγώνισμα φανείσθαι IV, 264. 321. D. Halic. 606, 12. ἀπατῇ περιγεγόμενος, ξυνέσεως ἀγώνισμα προσελάμβανε II, 291. τὸ ἀγώνισμα προσδεῖναι V, 27.

ἀγωνισμὸς καὶ ἀντιτέχνησις IV, 289.

ἀγωνισταί. κριταὶ ὄντες μᾶλλον ἢ ἀγωνισταί II, 221.

ΑΔ. ἀδεές. διὰ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεές καὶ ἀνεπιβούλευτον πρὸς ἀλλήλους II, 220.

ἀδεέστερον. οὕτω γὰρ οἱ ἐνδοιάζοντες, ἀδεέστερον προσίασι IV, 145. ἀδεέστερον ἐγχαίρειναι III, 72. εἰώθασι οἱ ἰσχύος θράσει ἐπιόντες, τὸν ἡσυχάζοντα ἀδεέστερον ἐπιστρατεύειν III, 136.

ἄδεια. εἰ τοῖς σώμασι σφῶν ἄδεια ἔσται V, 144. ἄδεια ἐφαίνετο αὐτοῖς III, 160. Herodor. I. Demosth. ἄδειαν τῶν σωμάτων ποιῶντες II, 255. ἢν ἄδειαν καὶ κάθοδαν ποιήσωσιν αὐτῷ V, 118. 124. πυλῶν διὰ τὴν ἀδειαν ἀνεωγμένων IV, 218.

ἄδεσμος. ἀδέσμῳ ἐν φυλακῇ εἶχεν II, 216. & D. Halicarn. 70, 29.

ἀδέως καὶ ἀδόλως χρῆσθαι I, 172. Demosth. Ol. 1. μὠνύειν ῥέδεως τὸν βουλούμενον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων καὶ δούλων IV, 45.

V E R B O R U M.

ἀδῆλος. ἀδῆλον ὃν ὁπότε ἀφαιρήσεται I, 5. — ὁπότε σφίσιν αὐτοῖς ξυρράξουσιν V, 155. ἔχθραν προσποιησάμενος ἀδῆλον V, 173. ἀδῆλα τὰ τῶν πολέμων II, 19. Phocylid. Vid. κινδυεύω. ἀδῆλотаτα. προσέπον ὡς ἡδύναντο ἀδῆλотаτα ἔκπλουν IV, 251.

ἀδῆλως τῇ ὄφει πλασάμενος πρὸς τὴν ξυμφορὰν IV, 91. τῆς βουλήσεως ἀμαρτάνοντες, ἀδῆλως ἤχθοντο I, 130.

ἀδικέω. ἤκομεν ἀποφανοῦντες ἐν εἰδόσιν ὅσα ἀδικεῖ IV, 120. ἃ ἡδικοῦντο, οὐ δηλοῦντες ἀντικρυς III, 251. πρὶν ἀδικεῖν τε τῆς γῆς III, 335. εἰ ἡδίκησαν, μὴ προσποιεῖσθαι δεῖ II, 241. 11. τὴν γῆν Πλαταΐδα μὴ ἀδικεῖν II, 110. πάνν ἀδικούντας ἦν ἀποφῆνω II, 234. εἰ πῶς ἦσσαν ἀδικοῖντο ὑπὸ τῶν κακούργων II, 236. τιμωρίαις μετιόντες τοὺς ἀδικοῦντας III, 91. οὔτε ἀδικῆσαι οὐδὲν οὔτε βλάψειν III, 145. τιμωρία οὐκ εὐτυχεῖ δικαίως ἔτι καὶ ἀδικεῖται III, 91. ὡς ἀδικουμένοις ὀξέως βοηθοῦμεν IV, 20. τῶν νόμων ἀκροάσει, ὅσοι ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων κείνται II, 57. ἐν οὐδενὶ ἡμᾶς προσεῖσαι ἀδικουμένους II, 113. χρόνον διατριβὴν ἐμποιεῖν πρὸς τῶν ἡδικηκότων μᾶλλον ἐστί II, 222. 224. ἀδικεῖσθαι νομίζοντες III, 272.

ἀδικήμα ἐπικαλέσαντες τὸ τῶν νεῶν III, 34. τὰ μέγιστα τῶν ἀδικημάτων ἀπολύεται I, 134 sq.

ἀδικία. χαλεπωτέρας ἐν ἀδικίαις κολαζόμενοι διὰ τὸ πλῆθος V, 59. προὑπάρξαντας ἀδικίας II, 229. τρεῖς ἀδικίας πράξαντες II, 268.

ἀδικος. οὐκ ἀδικος ἢ ἀξίωσις II, 183. ἀδικον τὴν ἐλευθερίαν ἐπιφέρειν III, 126. μετὰ Ἀθηναίων ἀδικον ὁδὸν ἰόντων ἐχωρήσατε II, 265. οἱ εὐπρεπῶς ἀδικοὶ ἐλθόντες, εὐλόγως ἀπρακτοὶ ἀπίασι III, 90. ἦσσαν τις ἐπ' ἀδικοῖς ἔργοις λόγους καλοὺς ζητήσει II, 271.

ἀδικὸς στρατεύσαι II, 110.

ἀδικώτατοι, εἰ εἰδότες τοιμᾶτε IV, 67.

ἀδοκήτος. ἀδοκήτου τοῦ τοιμήματος γενομένου IV, 245. ἦν μήτι δι' ὀλίγου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου οἰοί τε ὥσιν ὠφελῆσαι IV, 77. καταπλαγέντας τῷ ἀδοκήτῳ IV, 59. D. Hal. 562, 32. τῷ ἀδοκήτῳ ἐξέπληξε III, 57.

ἀδοκήτως εὐτυχῆσαι III, 27.

ἀδόλος. Vid. ἀβλαβής.

ἀδόλως. δικαίως καὶ ἀδόλως III, 235. ταῦτα δεῖναι δικαίως καὶ προθύμως καὶ ἀδόλως III, 240. Vid. ἀδεῶς.

ἀδυνασίαν καταφρονήσαντες V, 16. Vox huic, inquit Magister, peculiaris: fallitur. vid. Herodor. III, 79. κατὰ τὴν τοῦ λέγειν ἀδυνασίαν IV, 186.

ἀδύνατος. ἀνὴρ οὔτε εἰπεῖν, οὔτε γινῶναι ἀδύνατος V, 105:

I N D E X

τιμωρὸς ἀδύνατος νομισθῆναι III, 127. ὁ δὲ ἀδύνατος ἔφη εἶναι
 καὶ ὑπακτον ἐρέμον ἀπολιπεῖν II, 127. ἀδύνατος εἰμι διὰ νόσον
 ρεφρίτιν παραμένειν IV, 193. ἀδύνατος ἐνέμιζεν εἶναι τιμωρεῖν
 III, 193. δέσας μὴ πᾶν φωραθῇ ἀδύνατος ὢν V, 88. ἐβούλετο
 δοκεῖν μὴ ἰδύνατος εἶναι πείσαι V, 87. ἀδύνατον ὃν τιμωρεῖν
 τοῖς &c. III, 24. ἀδύνατον, καὶ πολλῆς εὐθείας, ὅστις οἰεταί
 ἀποτροπὴν τινα ἔχειν &c. II, 237. ὁρῶντες τῶν τε ἐπιτηδεύων
 κομιδὴν ἀδύνατον ἐσομένην III, 43. οὐκ ἐπὶ ἀδύνατον ἀμύνε-
 σθαι πόλιν ἐρχόμεθα II, 20. V, 101. νῆσον, ναυβατῶν πλήθει
 οὐκ ἀδύνατον, προσάξεσθαι V, 65. ἐχθροὶ διὰ τὴν ῥώμην τῶν
 φίλων ἀδύνατοι IV, 131. ἀδύνατοι ἦσαν ἀποθῆναι III, 19. ἐξ-
 ηρτύοντο τὰ ναυτικὰ, καὶ ἦσαν οὐκ ἀδύνατοι I, 40. ἀδύνατοι τῇ
 νῦν παρασκευῇ ἀντισχεῖν IV, 144. ἀδύνατοι ἐγένοντο τοῖς χρή-
 μασι IV, 216. ἀδύνατα ἐδόκει εἶναι λαθεῖν προσελθόντας IV,
 243. III, 4. ἀδύνατα ἦν κὴ μεγάλα βλάπτειν V, 91. δεδογμέ-
 νον αὐτοῖς, ἀδύνατα εὐθύς ἐπιχειρεῖν I, 173. ἀδύνατα ποιεῖν
 ἀ προσκαλεῖται II, 112. διὰ θέρους ἀνυδρίαν ἀδύνατα ἦν ἐπι-
 στρατεύειν II, 299. ἀδύνατους λέγειν ἔχουσα τοὺς πολίτας II,
 232. ὡς ἔγνω ἀδύνατους ἄλλω τρόπῳ περιγενέσθαι IV, 164.
 ἀδυνατώτατος. ἡ γουμένων ἀνδρῶν οὐ τῶν ἀδυνατωτάτων I, 9.
 ἄδω. vid. αἰδω.

ἀδωρότατος. χρημάτων διαφ. ἀδωρότατος γενόμενος II, 99.
 ΑΕ. αἰ. ναὺς αἰεὶ πληρούμενας ἐξέπομπον II, 282. τῆς αὐτῆς
 γνώμης αἰεὶ ἐχόμενος I, 198. V, 123. αἰεὶ τοῦ πλέονος ἐλπίδι
 ὀρέγονται III, 27. περὶ τῶν αἰεὶ παρόντων τὰ δεόντα μάλιστα
 εἰπεῖν I, 33. βιαζόμενοι ὑπὸ τῶν αἰεὶ πλειόνων I, 4. ἀπὸ Μινδικῶν
 ἐς τόνδε αἰεὶ τὸν πόλεμον I, 29. τὸ τῆς τύχης αἰεὶ μεθ' ὑμῶν ἐσε-
 σθαι III, 28. διὰ τὴν αἰεὶ ἐρημίαν III, 47. ut heri semper leni-
 tas. κατὰ τὸ αἰεὶ παρήκον τοῦ κρημνώδους τῆς νήσου III, 57. αἰεὶ
 ποτε τοῖς Ἀθηναίοις ὄντες ὑποσποῖ III, 153. ἐπικαλέσαντες Ἀτ-
 τικισμὸν βουλόμενοι καὶ αἰεὶ III, 199. Et quandoque αἰεὶ pro
 αἰεὶ, Herodotus, Hippocrates, nescio an Codicum vitio. ἢ
 παραυτίκα (λαμπρότης) καὶ ἐς τὸ ἔπειτα αἰεὶ II, 96. εὐεργεσία
 ἔσαεὶ ἀνέγραπτος I, 181. & sic Magister. διὰ τὴν αἰεὶ ποτὶ
 ἔχθραν III, 84. V. παραχρῆμα. αἰεὶ III, 259. 262. IV, 33. 190.
 276. V, 112. II, 141. 223. 57. III, 99. II, 146. In his aliisque
 locis ubique reponendum αἰεὶ.

αἰεῖδω. πολλὰ ἦδον χρησμολόγοι II, 15.

αἰέμνηστος. ἢ παραυτίκα λαμπρότης αἰέμνηστος καταλείπε-
 ται II, 96. μετὰ αἰέμνηστος μαρτυρίου τὴν χάριν κατὰβησθε I,
 50. αἰέμνηστ. κλέος, Xenoph. δέξα, Isocrat. τάφος, Sophocl.

ΑΗ. ἀήθεια. ἐκ τῆς πρὶν ἀηθείας τοῦ κακοπραγεῖν III, 81.
 Demosth. c. Mid. & Hippocrat. 210, 7.

V E R B O R U M .

ἀήθης. ἀνθρώποις ἀήθεσι τοιαύτης μάχης III, 55.

ἀήθως. vid. πάσχω.

ἀήσητος. ἵππεις πολλοὶ ὄντες καὶ ἀήσητοι IV, 111. τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ ἀήσητοι ἐχώρουν IV, 246. Vid. Suidam, & Pol-
lucem I, 157.

ΑΘ. ἀθλητής. ἐταίνιουν, καὶ προσήρχοντο ὥσπερ ἀθλητῇ III, 179.

ἄθλον, τῆς νίκης οὐκ ἄλλον τινα λήφονται ἢ &c. IV, 126. ἄθλα ἀρετῆς μέγιστα κεῖται II, 69. τὰ κοινὰ, λόγῳ δεραπεύον-
τες, ἄθλα ἐποιοῦντο II, 292.

ἄθρῳ. τοῖς ἔργοις ὡς διηρηται ἀθρείτω III, 244. Eurip. Hip.
300. Homer.

ἄθροίζω. τὸ ὀπλιτικὸν ξύμπαν ἡθροίσθη III, 213. τὸ ἀθροί-
σθαι τοῦ στρατεύματος IV, 320. I, 73.

ἄθροισις. ἐς χρημάτων ἀθροισιν IV, 44.

ἄθροος. στρατόπεδον τοῦτο ἀθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο II, 49.
οὐκ οὐδεις ἀθρόας τῆς δυνάμεως III, 114. ἀθρόα τῇ δυνάμει ἡ-
μῶν οὐδεις πῶς πολέμιος ἐνέτυχε II, 59. III, 80. ἀναστήσας
τὸν στρατὸν, ἐμβοήσαντά τε ἀθρόον III, 165. πόλιν καθ' ἑκα-
στον τῶν πολιτῶν εὐπραγοῦσαν, ἀθρόαν δὲ σφαλλομένην II, 87.
τὸ κοινὸν ἀθρόον φθειρόμενον I, 203. οὐδὲν δ' ἰάμιξιαν ἀθρόοι ἔ-
πραξαν I, 8. 20. III, 93. 54. IV, 48. αἱ νῆες ἀθρόαι γενόμεναι
II, 283. οὐ ῥάδιον ἦν μὴ ἀθρόοις διελθεῖν &c. III, 307. ἀθρόαις
(ναυσὶ) οὐ προσέσιπτον II, 283. V, 122. ἀθρόους τοσοῦτους οὐ
ῥάδιον λαβεῖν III, 305. vid. εὐπραγέω. ἐν ὕπλοις ἀθρόους γενέ-
σθαι IV, 89. 125. Vid. D. Halic. 350, 36. Pindar. ἀθρόαις πέν-
τε νυκτέσσιν, totis, continuis: non ἀθροῦς, Th. Mag.

ἀθυμέω. ἡμετέρας ἀρχῆς, ἣν καὶ πανσδῆ, οὐκ ἀθυκοῦμεν τὴν
τελευτήν III, 339. πρὸς τὴν παρούσαν ὅψιν ὁρῶν αὐτοὺς ἀθυ-
μοῦντας II, 142. IV, 202. 275. οὐ χρὴ ἀθυμεῖν IV, 276. 125.

ἀθυμία. δεινότατον δὲ παντὸς τοῦ κακοῦ ἦν ἡ ἀθυμία II, 77.
Herodot. 1. & Synes. ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν IV, 263. ἀθυ-
μίαν πλείστην ὁ χρόνος παρείχε III, 41. ἀθυμίαν παρέσχε τῷ
στρατεύματι IV, 208. Vid. αἰσθάνομαι.

AI. αἱ. εἰσὶ δ' αἱ τῶν νεῶν &c. V, 164. ἐστὶν αὖ καὶ πολισμάτα
εἰς I, 91. IV, 218. Vid. αἱ.

αἰδῖος. πάτριον οὐδὲ αἰδῖον τὴν ἐμπειρίαν τῆς θαλάσσης ἔ-
χειν IV, 202. αἰδῖον ἔχθραν πρὸς τῇ κοινῇ κατ' ἰδίαν ἔχειν III,
30. μνημεῖα κακῶν τε ἀγαθῶν αἰδῖα συγκατοικήσαντες II,
63. — ἐς αἰδῖον συμβῶμεν III, 92.

αἰεῖ. III, 81. II, 308. 310. III, 137. 145. V. αἰεῖ. πρὸς γνῶμην
αἰεὶ ἕστασαν III, 83. Eurip. Hec. 1182. Or. 515. 604. & ἐσαιεῖ
Or. 828. Saepe Noster ἀρχαῖκῶς. D. Halic. Pindarus passim.

Thucyd. Vol. VI.

A a

I N D E X

- αἰδῶς σωφροσύνης πλείστον μέτεχει I, 119.
 αἰκία ἄλλη καὶ ἰσομοῖρία τῶν κακῶν IV, 302. D. Halic. 402;
 23. v. Schol. Sophocl. Steph. Gr. 104.
 αἱμασία. ὑπερχωρήσαντες πρὸς αἱμασίαν III, 66. Ioseph.
 150. Herodot. Demofth. Moeris Attic. Theocrit. V, 93.
 αἶρεσις. στρατηγὸν αὐτὸν εἰλοντο &c. IV, 115. I, 86. IV, 17.
 I, 126. IV, 23. ὕπνον καὶ σῖτον αἰρεῖσθαι II, 115. III, 41. ἀπὸ
 τῶν δεινῶν ἐλεῖν τὴν πόλιν II, 119. αὐτοβοεῖ ἐλεῖν &c. II, 128.
 ὕπνον ἡρῶντο κατὰ μέρος II, 242. κατὰ πῶδας αἰρούντες, pe-
 dum velocitate affecuti. κατὰ κράτος III, 196. II, 105. V, 44.
 εἰπὼς ὡσαύμενοι ἔλοιεν τὸ τεῖχος III, 18. ἀντὶ πολέμου εἰρή-
 νην ἐλώμεθα III, 31. II, 258. ita Sallust. ξυνέδρους σφίσιν ἐλέ-
 σθαι III, 33. κατ' ἄκρας καὶ βεβαίως ἐλεῖν τὴν πόλιν III, 166.
 ὃν ὥτε μᾶλλον ἂν ἐλεῖν τῶν λόφων III, 191. 197. πρῶσταιον εἶ-
 λον III, 195. αἰρήσειν οἰκοδμημα III, 11. τοῦσδε ἀποπέμπει,
 δεῖρ' ἐλὼν I, 180. εἰλώμεθα γὰρ ἂν πρὸ τούτου, τῷ αἰσχίστῳ ὁ-
 λῆθρ' τελευτήσαι II, 258. ἐκόντες εἰλεσθε τὰ τῶν Ἀθ. II, 263
 sq. Ἀθηναίους ἐλόμενοι δικαίως μᾶλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως II, 253.
 πρὶν ἢ δύναμις τῶν Ἀθηναίων σαφῶς ἦροτο, obtinuisset, crescere
 coepisset. Vid. ἀλίσκω. ἐπεὶ δὲ καὶ στρατηγὸς ἦρτο V, 126.
 αἶρεσις. οὐ προὔχεται αὐτοῖς ἡ αἶρεσις τῆς πόλεως ἀξίως II,
 85. ὡς εἴη βαδία ἡ αἶρεσις II, 312. οἷς μὲν αἶρεσις γεγένηται
 II, 89. αἰρέσεως γυγνομένης V, 140. αἰρέσεως ὁδεύσης πολέμου
 περὶ III, 350. ἐλπίζοντες ταχίστην αἶρεσιν ἐσσεῖσθαι αὐτῶν
 II, 115.
 αἶρω. ἦρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην. Epigr. IV, 93. πόλεμον αἶρο-
 μένων ἡμῶν III, 87. ἄραντες ἐκ Ποτιδαίας ταῖς ναυσι III, 193.
 ἦρετο τὸ ὕψος τοῦ τεύχους μέγα II, 116. I, 127, ἄραντες τῇ
 παρασκευῇ ταύτῃ, περιέπλεον II, 40. ἦρθη τὰ σημεῖα I, 69.
 88. II, 153. III, 65. 164. ἔρασαν τὸν πόλεμον I, 114. IV, 18.
 ἦρτο (Πανσανίας) καὶ οὐκέτι ἡ δύνατο ἐν τῷ καθεστῶτι τρόπῳ
 βιοτενεῖν I, 182. Plut. in Fabio, ὁ δῆμος ἦρτο. φρυκτοὶ ἦροντο
 πολέμιοι II, 153. κεραταὶ ἀπὸ τῶν ὀγκάδων ἡρμέναι IV, 239.
 αἰσθάνομαι. ὄφει ἀλγεῖν καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθῆσθαι IV, 300.
 αἰσθάνενοι τὸ γεγενῆμεν III, 68. ὡς ἦσθετο τῶν τευχῶν τὴν
 ἄλυσιν III, 103. I, 68. 72. II, 6. 154. III, 214. V, 47. 72. 81.
 εἴ τις μὴ ἐφ' ὅσον δεῖ ἡσθῆται, σημαίνουμεν IV, 282. αἰσθόμενων
 πείρα III, 122. ὡς ἦσθοντο οἱ πράσσοντες τὸ ἀμάρτημα III,
 132. αἰσθάνοντο αὐτοὺς μέλλοντας, Priscian. 1174. περὶ ὧν οὐκ
 αἰσθάνεσθαι ὑμῖν γε δοκεῖτε I, 97. αἰσθάνόμενός τε τῇ ἡλικίᾳ
 καὶ προσέχων τὴν γνώμην ὅπως ἀκριβές τι εἴσομαι III, 245.
 οὔτε πρὸς θεῶν τῶν ὀρκίων, οὔτε πρὸς ἀνθρώπων τῶν αἰσθανόμε-
 νων δρῶμεν ἀδικον οὐδὲν I, 101. ὅ, τι ἂν αἰσθώμεθα, ἐς ὑμᾶς

αἰσόμενοι IV, 69. αἰσδόμενοι δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ ξυνόδου ὥστε δια-
ναυμαχεῖν V, 120. δεινότατον δὲ ἦν ἡ ἀθυμία ὁπότε τις αἰσδοί-
το κάμων II, 77. οὐδέτερον τῶν στρατοπέδων ἤσδετο τῆς μά-
χης II, 129. I, 102. III, 333. ἀκοῇ αἰσθάνεμαι IV, 31. αἰ-
σδόμενοι τὸ μέλλον I, 125. ἤσδοντο πάντα σαφῶς I, 187. IV,
254. Ἀθηναῖοι ἤσδοντο τὰ τῶν Χίων μάλλον V, 16.

αἰσθησις ταχέϊα ἐπεγένετο II, 8. οἱ κύνες μᾶλλον αἰσθησιν
παρεῖχον τοῦ ἀποβαίνοντος II, 76. τὸ μὲν λυποῦν ἔχει ἥδη αἰ-
σθησιν ἐκάστω II, 90. ὑπὸς τὰ ὅπλα μὴ κρούμενα πρὸς ἀλλη-
λα αἰσθησιν παρέχει II, 200.

αἰσχίον. ἀπάτη εὐπρεπεῖ αἰσχίον πλεονεκτῆσαι, ἢ βία ἐμ-
φανεῖ III, 128. II, 159. ἐκ τοῦ αἰσχίονος ἡ ὑμῖνασις ἐγένετο
IV, 19. αἰσχίον ἔχοντας ἀφαιρεθῆναι, ἢ κταμένους ἀτυχεῖν II,
92. μὴ αἰσχίον καὶ ἀπορώτερον τῇ Πελοποννήσῳ πράξωμεν
I, 117. αἰσχίον pro αἰσχρότερον, Th. Mag. αἰσχύνῃ αἰσχίῳ
προσλαβεῖν III, 349.

αἰσχίστῳ τῷ ὀλεθρῷ λιμῷ τελευτῆσαι II, 258.

αἰσχρος, & αἰσχρόν. σῶφρονα ἀντὶ αἰσχροῦς καμίσασθαι χά-
ριν II, 255. πρὸ αἰσχροῦ τινος, καὶ ξυμφορᾶς μετρίως κατατι-
θεμένης, διαλλαγῶμεν III, 30. αἰσχροῦ ὀνειδεῖ εἰξας V, 42. τὸ
αἰσχρόν τοῦ λόγου ἐφυγον II, 64. μὴδὲν αἰσχρόν ποιοῦντας III,
60. μὴδὲ Λακεδαιμονίους ἄλλο τι ἠγήσασθαι, ἢ, διὰ τὸ αἰ-
σχρόν, σκοπεῖν ὅτῳ τρόπῳ τὸ σφέτερον ἀπρεπὲς εὐδίσονται IV,
22. ἐν τοῖς αἰσχροῖς κινδύνοις III, 349.

αἰσχροῦς. μὴ αἰσχροῦς δεσπότης λαβεῖν IV, 127.

αἰσχύνῃ ἠφείδουν σφῶν αὐτῶν II, 77. αἰσχύνῃ ἐμμένειν οἷς
ξυνέθετο III, 30. αἰσχύνῃ βοηθεῖν III, 345. ὅσοι (νόμοι) ἀγρα-
φοὶ ὄντες αἰσχύνῃ ὁμολογουμένην φέρουσι II, 57. μοχθηρὸν ἀν-
θρώπου, διὰ αἰσχύνῃ τῆς πόλεως ὡστρακισμένον V, 111. τὴν
ἐν τοῖς αἰσχροῖς καὶ πρῶτοις κινδύνοις πλεῖστα διασφείρου-
σαν ἀνθρώπους αἰσχύνῃ III, 349. αἰσχύνῃ μετὰ τύχης προσ-
λαβεῖν, ibid.

αἰσχύνομαι. νομίζατε εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν, τὸ ἐθέλειν,
καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι III, 218. ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυρόμενοι II,
65. αἰσχυρθέντες τὰς τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς ἐλπίδας II, 190. τὰ
ἔραδ' καὶ μέλλον, ὃ μέμφονται, μὴ αἰσχύνηςθε I, 118. αἰσχύ-
ναι τὰς προσκειούσας ἀρετὰς III, 137. γένος πατέρων αἰσχυνέ-
μεν, Iliad. ζ. vid. ἀγάλλομαι.

αἰτέομαι. αἰτούμεθα ὑμᾶς, θεοὺς ἐπιβοῶμενοι II, 257. αἰτή-
σαντα μὴ τυχεῖν II, 159. ἡττησάμεθα τοὺς μὲν λόγους εἰπείν II,
260. αἰτήσων ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν II, 335. αἰτήσας χρέματα
καὶ οὐ τυχῶν V, 130. δοῦναι ἂν νῦν ἀφιγμένοι ὑμᾶς αἰτούμεθα
III, 27.

I N D E X

αἰτία μὲν γὰρ φίλων ἀνδρῶν ἐστὶν ἁμαρτανόντων, κατηγορία δὲ ἐχθρῶν ἀδικησάντων I, 97.

αἰτία δ' ἦν ἡ τῶν πλειόνων εὐπραγία III, 95. ἀποβαινόντων ἐπ' ἀμφοτέρα τῆς αἰτίας I, 118. ἡγείται τῆς αἰτίας ὁ πρωτοστάτης &c. III, 316. τῆς αἰτίας τῶν κινδύνων οἱ αὐτοὶ τὴν τιμορίαν ὑφέξετε IV, 129. δι' αἰτίας ἔχετε II, 88. πολὺ ἐν πλείονι αἰτία ἔχομεν I, 53. III, 302. ἐν πολλῇ αἰτία εἶχον κατ' ἀλλήλους III, 301. ἐν αἰτία εἶχον ὥς πείσαντα σφᾶς II, 86. κοινοῦ τινὸς ἀγαθοῦ αἰτία III, 129. τοιαύτη ἡ ὅτι ἐγγυτάτω τούτων αἰτία ἐτεθῆκει IV, 322. αἰτίαν οὐκ ἐλαχίστην ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ II, 33. αἰτίαν ἐπιφέροντες τοῖς &c. II, 287. χαλεπὸς ἦν ἐς τοὺς περὶ μυστικῶν τὴν αἰτίαν λαβόντας IV, 93. ὥς ἐκάστοις τινὰ εἶχον αἰτίαν εὐπρεπῇ ἐπενεγκόντες IV, 120. τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐπιφερομένην αἰτίαν ἐς τε μαλακίαν &c. III, 322. πολλὴν τὴν αἰτίαν εἶχον ὑπὸ τῶν &c. IV, 76. αἰτίαν εὐπροφάσιστον IV, 169. τὴν αἰτίαν ἐπαληθεύουσα III, 125. αἰτίαν οὐχ ἔξω πιστὴν ἀποδεικνύουσα III, 126. τοσαύτης μεταβολῆς ἱκαναὶ αἰτίαι II, 72. ἔργῳ ἀγαθῷ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας III, 305.

αἰτιάζω. οὐκ ἂν ἐτι αἰτιασάμεθα ὥς οὐ καὶ αὐτοὶ ἐψηφισμένοι τὸν πόλεμον εἰσι I, 165.

αἰτίαμα. διὰ τοῦτο τὸ αἰτίαμα ὕστερον φεύγειν III, 317.

αἰτιάομαι. βουλομένων μὲν τὰ ἥδιστα ἀκούειν, αἰτιωμένων δὲ ὕστερον ἢν τι μὴ ὁμοιον ἐκβῇ IV, 192.

αἰτίον ἐγένετο τῆς ἀποστολῆς τῶν νεῶν V, 17.

αἰτίος. ηἰοῦντο οἵ περ καὶ αἰτιοὶ τῆς πείρας ἦσαν II, 199. αἰτίους εἶναι τοῦ πολέμου II, 44.

αἰτιωτέρους ἡγήσονται ὑμᾶς III, 31.

αἰφνίδιος. κατελθόντες τοῦ ρεύματος αἰφνιδίου III, 112. ἀπὸ παραγγέλματος αἰφνιδίου V, 160. καταπλαγέντες τῇ ἐξ ὀλίγου αἰφνιδίῳ ἀναχωρήσει III, 309. αἰφνίδιον ἐπέκπλουν ποιησάμενοι V, 30. καταστάντες ἐς αἰφνίδιον φυγὴν III, 186.

αἰφνιδίως. φθάνει προσπεσὼν αἰφνιδίως τοῖς τείχεσι IV, 205.

αἰών. δι' ὅλου τοῦ αἰῶνος μετὰ πόνων πάντα μοχθοῦσι I, 99.

αἰωροῦμαι τῷ αὐτῷ κινδύνῳ τοῖς φαυλοτάτοις IV, 304. Plutarch. Cic. D. Halic. 298, 8. § 22, 19. Ioseph. 809.

ΑΚ. ἀκαιρος. δηλῶν τῆς ἐξ Ἀργεῶς ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως τὴν παρούσαν ἀκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι III, 308.

ἀκάτιον ἀμφορικὸν III, 98.

ἀκέραιος. τῆς γῆς ἐτι ἀκεραίου οὐσῆς II, 33. Diodor. 408 b. ἀκέραιον ἔχουσαν δύναμιν II, 175. πεισθῆναι μεταμέλειν κακούμενους ἀκεραίοις. D. Hal. 252, 13. Ioseph. 184. Demosth. Plato. Xenoph.

V E R B O R U M.

ἀκηρυκεῖ ἐπεμύγνυντο παρ' ἀλλήλους II, 3. V. Ulpian. ad Dem. 361, 2. Schol. Sophocl. 332.

ἀκινδυνος. ἐκ τοῦ ἀκινδύνου τουτο ζυμβαίνειν III, 229. τὸ ἀκινδυνον εἰρήνην παρέχει, ib. Pindar. ἀκινδυνον δόκησιν ξυνέσεως καταλιπεῖν III, 29.

ἀκινδύνως πόλιν ὀρθοῦσθαι V, 98. ἀκινδύνως ἀπελθεῖν κέρδος νομίσαι IV, 285.

ἀκινδυνώτερας τιμὰς καὶ λαμπρότητας ἔχειν τὴν εἰρήνην III, 90.

ἀκίνητα νόμιμα ἄριστα I, 100.

ἀκλητος καὶ παρακαλούμενος, αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι I, 164. οὐκ ἀκλητοι παρακληθέντες δὲ, ἥκειν IV, 135.

ἀκμάζοντες ἐς πόλεμον παρασκευῇ τῇ πάσῃ I, 3. ἥκμαζε τὸ ναυτικὸν IV, 189. 279. D. Halic. 118, 22. ὅσον περ χρόνον ἢ νόσος ἀκμάζοι II, 74. τοῦ θέρους καὶ τοῦ σίτου ἀκμάζοντος II, 34. ἀκμάζοντάς τε νεότητι πολλῇ II, 35. ἅμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι II, 173. D. Halic. 175, 42. Isf. 996. πολέμου ἄρτι καθισταμένου καὶ ἀκμάζοντος II, 175.

ἀκμή. ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους ἀπηκλάγυσαν II, 65. ἀκμῇ καιροῦ, Aeschylus 20, &c Scholiaft. v. Herodot. I, 29.

ἀκοή. ἀκοῆς κρείσσων II, 62. ἀκοῆς ἡδονῇ ἡσσώμενοι II, 224. ἀκοῇ νομισάντων III, 122. εἰκάζω τε καὶ ἄλλων ἀκοῇ ἐπίσταμαι III, 188. Herodot. I, 61. ὁφεῖ δὲ καὶ ἀκοῇ κατασπέρχον III, 189. ἀκοῇ ἴσμεν I, 8. ἐπιστάμενος ὁ δῆμος ἀκοῇ IV, 84. εἰδὼς ἀκοῇ IV, 87. ἀκοῇ αἰσθάνομαι IV, 37. τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων ἀβασανίστως δέχονται I, 31.

ἀκολουθεῖν. ἡκολουθοῦν ἀπαράκλητοι ἐφ' ἄρπαγὴν II, 161. ἀκολουθεῖν τῇ γνώμῃ II, 223.

ἀκόλουθος. κήρυκι καὶ πρεσβεΐᾳ καὶ ἀκολουθοῖς ὁπόσοις ἀνδεῶν III, 174.

ἀκουσίῳν ἁμαρτημάτων καταφυγὴν εἶναι τοὺς βωμοὺς III, 146.

ἀκούω. ἡ Λακεδαιμόνων μάλιστα κακῶς ἤκουσε III, 248. δρᾶσαι τί ὧν ἤκουσε II, 54. εἴτι ὑπὲρ τὴν φύσιν ἑαυτοῦ ἀκούοι, ib. τὸ δεασθὲν πρότερον λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθὲν II, 223. παρὰ τοῦ σαφέστατου εἰδότες ἀκηκοέναι IV, 149. ἀνέλπιστον τὴν εὐτυχίαν ἀκούσαντες V, 171. ἦν, πρὶν γενέσθαι, ἡπίστησεν ἀν τις ἀκούσας IV, 215. πάντα ὁμοῦ ἀκούσαι, ὁλοφυρμός, βοή &c. IV, 294. προσπελάσαντες ἐξ ὅσου τις ἔμελλεν ἀκούσεσθαι IV, 298. λεγοντες καὶ ἀκούοντες περὶ ἐκάστου III, 33.

ἄκρα. ὑπερβεβλήκει τὴν ἄκραν V, 168. ἐπ' ἄκραν λέβητα ἤρτησαν ἀλύσει, καὶ ἀκροφύσιον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σιδηροῦν &c.

I N D E X

III, 148. οἱ Σικελοὶ ὑπὲρ τῶν ἄκρων III, 38. τὰς ἄκρας ἐρήμους τῆς Πελοπονν. III, 6. ἐπὶ ταῖς ἀνεχούσαις ἀκραις IV, 227. κατ' ἄκρας καὶ βεβραῖως ἐλεῖν III, 166.

ἀκραιφνής. μετὰ ἀκραιφνοῦς τῆς ξυμμαχίας ἠνθήσαν I, 30. D. Hal. 156, 13. Iof. 4, 811. Lycophr. 1288. Clem. Alex. ἀκραιφνῶς, ubi male vertitur. Philo & Diosc. ἀκραιφνέστατον.

ἀκράτου διαρροίας ἐπιπιπτούσης II, 74.

ἀκρατία cit. T. Mag. v. Aretacum, & Not. Thucyd. VII, 8.

ἀκρίβεια. τὴν ἀκρίβειαν αὐτὴν τῶν λεχθέντων διαμνημονεῦσαι χαλεπὸν I, 33. τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφῆρηνται IV, 191.

ἀκριβές. ἐκτὸς τοῦ ἀκριβοῦς III, 338. ἀκριβῇ τὴν πρόφασιν γενέσθαι III, 71. ἐς τὸ ἀκριβές εἰπεῖν IV, 128. τό τε φαῦλον, καὶ τὸ μέσον, καὶ τὸ πᾶν ἀκριβές ἂν ξυγκραθῇ, μάλιστ' ἂν ἰσχύειν IV, 35. αἰσθάνομενος τῇ ἡλικίᾳ, καὶ προσέχων τὴν γνώμην ὅπως ἀκριβές τι εἶσομαι III, 245. ἀκριβές οὐδὲν λέγοντας IV, 85.

ἀκριβέστερον. εἰδὼς μὲν ἀκριβέστερον ἄλλον, ἰσχυρίζομαι IV, 87.

ἀκριβῶς. τοῖς χρόνοις οὐκ ἀκριβῶς ἐπεμνήσθη I, 137. ἀκριβῶς ἀκούσαντες I, 188. ἀκριβῶς αἰσθόμενος τὰ ἐν Συρακ. IV, 254.

ἀκριτος. ἐπ' ἐκείνοις εἶναι ἀκριτοὶ ἀποθνήσκειν V, 76. v. Ulpianum ad Dem. 344, 1. ἀκρίτων ὄντων III, 30.

ἀκρίτως. διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχῆς τῆς ἀμίλλης IV, 293.

ἀκροάομαι ὑμῶν II, 220. ὧν ἡκροᾶτο ὥς ἕκαστος ὥρμητο II, 37. ἵνα μὴ χεῖρον τὰ κοινὰ τῷ ὑπὸ πτῳ μου ἀκροάσῃσθε IV, 140.

ἀκροάσις. τῶν ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροάσει II, 57. τὸ προσαγωγότερον τῇ ἀκροάσει I, 32. D. Halic. 282, 26. υπεύθυνον τὴν παραινέσειν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκροασίν II, 234.

ἀκροατής. εὖνους ἀκροατῆς τάχ' ἂν τι ἐνδεεστέρας νομίσειε δηλοῦσθαι II, 54. ἀκροαταὶ τῶν ἔργων II, 223.

ἀκροβολίζω. χρόνον μὲν οὖν τινα ὀλίγον ἡκροβολίσαντο III, 54. II, 278.

ἀκροβολισμὸς περὶ τῶν σταυρῶν ἐγένετο IV, 209. ἀκροβολισμοῖς καὶ πείραις παντοίαις ἐχρῶντο IV, 210. Ioseph. 646. D. Halic. 574, 4.

ἄκρος. ἐπ' ἄκροις τοῖς κρημνοῖς τῶν Ἐπιπολῶν IV, 155.

ἀκροτελεύτιον, Pollux II, 161. ex II, 17.

ἀκροφύσιον ἐς αὐτὸν νεῦον III, 148.

ἀκρωτηρίων. ἐκ τῶν ἀκρωτηρίων ἀντίληψις αὐτοῦ ἐπεσήμαινε II, 75. IV, 75.

ἄκων σωφρονεῖν IV, 136. ὁ δὲ ἄκοντος καὶ ἐκ διαφορᾶς ξυγγίγνεται III, 124. ἄκοντες προσήγεσθε ὑπ' Ἀθηναίων II, 263. προσεπιβουλευόντας αὐτοὺς καὶ ἄκοντας ἀρχομένους II, 220.

V E R B O R U M.

ΑΛ. ἀλγυνός. ἀλγυνά τῇ ὄψει καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθεῖσθαι IV, 300. ἀλγυδόνες σφι ὀφθαλμῶν, Herodot. V, 18. μέλλουσιν ἀλγυνούς μὴ προκαμνεῖν II, 59. Homer. & ἀλεγεινός.

ἀλγέω. περὶ τὰ οἰκεῖα ἕκαστος ἥλγει II, 97. Herodot. III, 40. VI, 47.

ἀλγιστα ἀνδράσι προσέθεσαν IV, 285.

ἀλείψεσθαι λίπα III, 100. ἀληπιμμένων αὐτῶν, oleo inuncti III, 101.

ἀλεξέμεναι III, 326. in Foed. Laced.

ἀλήθεια ἔργων ἐστὶν λόγων ἐν τῷ παρόντι κόμπος II, 62. εἴχεῃ ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀποστάσεως III, 181. ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιούται II, 54. πιστοτάτους τῇ ἀληθείᾳ ἠγήσεσθαι αὐτοὺς Πακεδαιμονίων φίλους III, 178.

ἀληθής. διδαχὴ ἀληθὴς προσγενομένη περὶ αὐτῶν III, 188. ὡς οὐδὲν ἀληθές ἐν νῷ ἔχουσι III, 276. τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς λογισμοῦ II, 198. τῇ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς δυνάμει IV, 60. μετὰ τοῦ ἀληθοῦς σκοπῶν ἀναπειθέσθω IV, 141. τὸ ἀληθές δηλώσαι ἀσφαλέστερον ἠγνοσάμην IV, 193. ἐξελέχθη ἐς τὸ ἀληθές II, 265. τὰ ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι, ἐναντία γίνεταί II, 248.

ἀληθῶς. τὰς ναῦς ἀληθῶς πεπληρωμένας V, 136.

ἀληπτότερος. ὅσω ἀληπτότεροι τοῖς πέλας I, 57. hoc est; ἀκατηγορητότεροι. εἰ νησιῶται ἤμεν, τίνες ἂν ἀληπτότεροι ἦσαν; I, 206. ἐς ἀπόνοιαν καταστήσαντας αὐτοὺς ἀληπτοτέρους ἔχειν I, 117.

ἀλιμένω χωρίῳ II, 43. III, 12. 43. D. Halic. 183, 1. v. Polylucem. τὰ εὐλίμενα τῶν χωρίων Aristot. Animal. V.

ἀλίσκω, ἔλω. ἐς ἐλπίδα ἦλθον τοῦ ἐλεῖν II, 84. παντὶ τρόπῳ ἐπειρῶντο ἐλεῖν II, 85. ἐάλω (ἡ πόλις) ὅτε &c. II, 215. κόπῳ διαμέλλοντας ἀλίσκεσθαι IV, 237. Vid. αἰρέω. ἐκ μὲν τοῦ πρώτου ἀλόγτος χαλεπῶς οἱ ἀνθρώποι κατέφυγον IV, 205. ἐπειδὴ τὰ τειχίσματα ἠλίσκετο IV, 206. ὥστε ἂν τις ἄλῳ ἀποδιδράσκων III, 71.

ἀλιτήριοι καὶ ἐναγεῖς τῆς θεοῦ I, 176. Ulpian. ad Dem. 355, 1. D. Halic. 502, 16. Ioseph. 1020.

ἀλκή. πρὸς τοὺς Πελοποννησίους παρόμοιος ἡμῶν ἡ ἀλκή I, 114. τὸ καταφρονεῖν τοὺς ἐπιόντας ἐν τῶν ἔργων τῇ ἀλκῇ δεικνύσθαι IV, 60. ἐς ἀλκὴν ὑπομείναι II, 328. ἐκ πολλοῦ ἔχοντες ἀλκὴν III, 52. Vid. Homerum. κατέστησαν ἐς ἀλκὴν μὲν μηδένα τρέπεσθαι ὑπὸ τῆς ταραχῆς II, 134.

ἀλλά. πότερον ταῖς ναυσίν; ἀλλ' ἥσους ἐσμέν I, 114 &c. οὐ τέρπει τὸ κερδ' αἰνεῖν μᾶλλον, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι II, 68. κῆγ' ὅ τ' οὐδ' ἐνδὲς ὑμῶν ῥώμῃ προφέρων, ἀλλ' ὄρατε δὴ ὡς διάκειμαι ὑπὸ τῆς νόσου IV, 304.

I N D E X

ἀλλήλων πειράσαντες IV, 234. χρόνον μὲν τινα ἀπέσχοντο ἀλλήλων φυλασσόμενοι IV, 237. διὰ τὴν τοῦ ἀνέμου ἀπωσιν, διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων IV, 228. ἀλλήλοις ἀντεῖχον ἐπιπολύ IV, 205. ἐνδιδόντες ἀλλήλοις III, 67. ἐν ἀλλήλοις ἐποιούντο λόγους, ὡς χρὴ &c. III, 96. πόνον παρασχόντες ἀλλήλοις διεκρίθησαν III, 23. ἐς λόγους κατέστησαν ἀλλήλοις III, 85. ἀλλήλοις ὑποπτοὶ ὄντες III, 154. τάχιστα δ' ἀν' ἀπαλλαγὴ αὐτοῦ γένοιτο, εἰ πρὸς ἀλλήλους συμβαίημεν III, 89. προμνηεῖα μάλλον ἐπ' ἀλλήλους ἐρχόμεθα III, 91. πολλὴν οἰκειότητα ἐς ἀλλήλους ὑπάρχειν III, 29.

ἀλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας III, 156. ἀλλοῖον Herodot. V, 40.

ἀλλοιοῶ. ἡλλοίωντο τὰς γνώμας II, 86.

ἄλλος οὐδ' ἂν εἰς ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον V, 132. ὀπλῖται, καὶ νῆες, καὶ ἵπποι, καὶ ἄλλος ὅμιλος ἀφρονος IV, 272. ἡ ἄλλη Ἑλλάς I, 111. ἄλλο τι ὄν, ἢ τῶν ξυντρόφων τι II, 75. 73. 142. 185. ὄντες οὐδ' ἐν ἄλλο ἢ νησιῶται III, 178. τοῦτε Γυλῖππου; καὶ εἰ τοῦ ἄλλου πειθόντων IV, 203. ἐσεσιδήρατο ἐπὶ μέγα καὶ τοῦ ἄλλου ζύλου III, 148. ἄλλω τε τρόπῳ πειράσαντες, καὶ μηχανῶν προσήγαγον, ibid. νομίσας ἄλλω τινὶ τρόπῳ ἢ ἀνθρωπεῖ γενέσθαι III, 171. οὐκ ἄλλω τινὶ κτησάμενοι τὴν δυναστείαν, ἢ τῷ μαχόμενοι κρατεῖν III, 187. τῷ δὲ ἄλλω τοῦ κύκλου IV, 177. ἄλλω στρατῷ ἡσύχαζεν III, 164. ἐς τὴν ἄλλην Σικελίαν ὤχετο IV, 185. πετόμεφας δὲ πρέσβεις ἐπ' ἄλλην στρατίαν IV, 189. αἰσδομένοις τὴν ἄλλην διάνοιαν αὐτῶν IV, 274. διδόντες εἰρήνην, καὶ συμμαχίαν, καὶ ἄλλην πολλὴν φιλίαν ὑπάρχειν III, 29. ζητούντες ἄλλο τι, ὡς εἰπεῖν, ἢ ἐνόϊς ζῶμεν II, 224. οἱ Πλαταιῆς ἐβουλεύοντο εἴτε αὐτοὺς κατακύσουσιν, εἴτε τι ἄλλο χρήσονται II, 9. τοὺς συμμαχοὺς κατὰ τὸ ἄλλο τείχισμα διέταξαν &c. IV, 179. κινεῖν τὰ χρήματα ἐς ἄλλο τι, ἢν μὴ &c. II, 41. γνώμας ἄλλοι ἄλλας ἐλεγον V, 132. ἄλλοι δὲ ἄλλη τῆς πόλεως σποράδην ἀπόλλυντο II, 8. ὅσοι ἄλλοι τῶν ἔξωθεν ἦσαν ὁμογνώμονες V, 145. ἄλλαι (νῆες) ἀφικροῦνται ἄλλοθεν ἐς τὴν Χίον V, 49. ἐγὼ εἰκάζω τε καὶ ἄλλων ἀποῇ ἐπίσταμαι III, 188. ὃ καὶ ὑμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις κατὰ τὴν νόσον γεγένηται II, 90. ἄλλους ἐδήσαν τοὺς δὲ καὶ μετέστησαν V, 107. Sine copula, ἐγκλήματα ἔχοντες, ἐπιδρομὴν, ἄλλα οὐκ ἀξιώλογα III, 34. δι' ἄλλα τοιούτοτροπα V, 129. τὰ τε ἄλλα χαλεπωτέρως ἢ κατὰ τὴν ἀνθρωπεῖαν φύσιν (νόσος) προσέπιπτεν ἐκάστῳ II, 75. vid. ἀμάρτημα.

ἄλλοσέ τοι τῆς Σικελίας καθεζομένους IV, 259.

ἄλλοτρίου οὐκ ὄντος τοῦ κινδύνου III, 106. διὰ τῆς ἄλλοτρίας ὄντες III, 126. ἄλλοτρίας γῆς περὶ οἰκεῖον κίνδυνον ἔξειν II, 189.

V E R B O R U M.

ἄλλοτριόις ἱεροῖς ἔπελθόντας, οἰκεία νῦν κεκτηῖσθαι III, 145.

ἄλλοτριῶν. Σάμον τοῖς Ἀθηναίοις ἄλλοτριωθεῖσαν IV, 112.

τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ ἄλλοτριούντες II, 267.

ἄλλοτριωτάτοις μὲν σώμασι χρώνται, ceu alienissimis, ὑπὲρ τῆς πόλεως I, 98.

ἄλλοτριώτερον τὸ ξυγγενὲς τοῦ ἑταιρικοῦ II, 290.

ἄλλόφυλον στρατὸν ἔπελθόντα ἀμυνεσθαι III, 135. 93. ἀλλοφύλου ἀρχῆς χαλεπωτέρα III, 128.

ἄλλως τε I, 18. ἄλλως τε καὶ I, 97. 115. 118. 120. II, 6. 30. 183. 185. III, 154. 288. V, 4. 168. χωρίον ἄλλως τε ἐκ γῆς καρτερόν καὶ λιμένας ἔχον V, 56. ἐν ὀλκάσιν, ἢ πλοίοις, ἢ ἄλλως ὅπως ἂν προχωρῇ IV, 185. ἐπειδὴ ἀπέραντον ἦν, ἄλλως ἔφη πανεῖν σφᾶς III, 57.

ἄλμυρῷ ὕδατι χρώμενος III, 41. Aretaeus 50, 29.

ἄλογία. πολλὴν ἀλογίαν τῆς διανοίας παρέχετε III, 349.

ἄλογιστος τόλμα ἐκ τοῦ παραχρημα περιδείους ἐγένετο IV, 92. τῷ ἀλογίστῳ ἐπιτρέψαντες &c. III, 342.

ἄλογος. τυράνῳ οὐδὲν ἄλογον, ὅ, τι καὶ ξυμφέρον IV, 131. Herodot. IV, 150. Vid. Aretaeum 33, 9, 6. τετύχηκε τὸ αὐτὸ ἐπιτιθέμενα πρὸς τε ὑμᾶς ἐς χρεῖαν ἡμῖν ἄλογον I, 49.

ἄλόγως. οὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως θρασυόμεθα III, 345. ἀλόγως ἡμᾶς δουλωσαμένους IV, 130. ἀλόγως σφροτοῦσιν IV, 124.

ἀλογώτερα τῷ Νικίᾳ προσδεχομένῳ ἦν τὰ περὶ &c. IV, 74.

ἀλοῖτων δύο χοῖνικας ἐκάστω Ἀττικᾶς III, 25.

ἀλφ. Vid. ἀλίσκω.

ἄλωσιμον τὸ χωρίον γίγνεσθαι III, 15. Ioseph. 926. Aeschylus Steph. 102. Sophocl. Sch. 414 Steph.

ἄλωσις. ἀλώσεως γιγνομένης III, 166. ὥς ἡσδετο τῶν τειχῶν τὴν ἄλωσιν III, 104.

ἄλωτοί. ταῦτ' ἑμὸν ἄλωτοί εἰσιν IV, 121. Sophocl. Sch. 154.

AM. ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ II, 4. IV, 139. V, 92. ἅμα τῇ ἐσόδῳ II, 12. γενομένης τῆς βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ III, 55. οὐχ ὁμοίως διδάχην ἅμα τῇ παρακελεύσει ἐποιοῦμεν III, 187. ἅμα ἐν γιγνομένη III, 51. ἅμα ὁ χώρος ἐπιτιθείς ἐφαίνετο ἐν στρατοπέδῳ, ἅμα δὲ καὶ &c. II, 35. χωρίον ἅμα ἐλῶδες IV, 250. ἅμα γενόμενοι III, 49. δίκαιον γὰρ καὶ πρέπον δὲ ἅμα &c. II, 55. βουλόμενος τῷ λόγῳ, καὶ ἅμα εἰ δύναίτο ἔργῳ τῆς Νισαίας πειράσαι III, 104. ἅμα αὐτῷ II, 338. βεβηθηκότων τῶν Πελοποννησίων φρουρῶν, καὶ Μεγαρέων ἅμα III, 148. βεβαίους ἅμα τοῦ χωρίου φύλακας ἔσσεσθαι III, 7. ἐορτὴν ἀγοντες, καὶ ἅμα πυθνανόμενοι &c. III, 8. τῶν ἐπιτιθεῖων κομιδὴν ἀδύνατον ἐσομένην, ἅμα ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ III, 43. ἡμέρα εἰρητο ἢ ἔδει ἅμα

INDEX

ταῦτα πράσσειν III, 115. καὶ ἅμα ἔστιν ἀφ' ὧν χαρίων ὀπλί-
τας ἔχοντες συμμαχους &c. V, 98. αἱ τριῖναι τῶν Συρακου-
σίων ἅμα καὶ ἀπὸ ξυνθήματος &c. IV, 204. in fine sentent. πα-
ρασκευάζουσι τὸν πόλεμον ἅμα I, 120. οἱ ἐπὶ πλείστον ἅμα μέ-
ρος γῆς ἐπέσχον I, 35. ἅμα ἔω πλείοντες I, 69. διὰ μέγεθος οὐκ
ἐδύναντο εἶναι, καὶ ἅμα, simul etiam, μαχμῶτατοί εἰσι &c.
I, 153. 191. III, 81. ἅμα μὲν — ἅμα δὲ IV, 181. ἀνδρας ἅμα
ἐχθρους καὶ ἀστυγείτονας III, 314.

ἀμαθίστατος. εἰ μὴ μαθάνετε κακὰ σπεύδοντες, ἀμαθέστα-
τοι ἐστέ τῶν &c. IV, 67.

ἀμαθέστεροι τῶν νόμων τῆς ὑπεροφίας παιδεύμετοι I, 119.
τῶν νόμων ἀμαθέστεροι II, 221.

ἀμαθής. ῥῶον κακουργοὶ δεξιῶι κέκληνται, ἢ ἀμαθεῖς ἀγαθοὶ
II, 291. ἀμαθεῖς τῆς ληστείας III, 63.

ἀμαθία θράσος φέρει II, 61. ἀμαθία μετὰ σωφροσύνης ὠφε-
λιμώτερον &c. II, 221. αὐχμηρὰ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχούς καὶ
δειλῶ τινὶ ἐγγίγνεται II, 92. οὐδεὶς γὰρ οὔτε ἀμαθία ἀναγ-
κάζεται αὐτὸ δρᾶν, οὔτε φόβῳ III, 86. τὴν ἀμαθίαν πλήθει θρα-
σύνοντες I, 204. εἰ μὲν γὰρ ἀμαθίαν κατητιώντο &c. II, 231.

ἀμαθῶς. τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων ἀμαθῶς χωρῆσαι, ἢ
καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου I, 199.

ἁμάξα. λάρνακας κυπαρισσίνας ἀγούσιν ἁμάξαι II, 52. ἔ-
τρεψαν, καὶ ἐξέωσαν ἐς τὰς ἁμάξας III, 318. φορημὸν αὐ-
τοὺς ἐπὶ ἁμάξαις ἐπιβαλόντες III, 74.

ἁμαρτάνω, &c. ἁμαρτέω. τῆς γνώμης ἁμαρτάνει I, 51. τῆς
βουλήσεως ἁμαρτάνοντες I, 130. In Margite apud Clem. Alex.
p. 330 ed. Oxon. — πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης. ἁμαρτάνω τοῦ
χρησμοῦ, oraculo haud obsecutus. Herod. III, 81. v. Ho-
mer. Odyss. λ. λήψας οὐκ ἂν ἁμαρτεῖν V, 108. πᾶν ὃ, τι κινή-
σειαν, ὄντο ἁμαρτήσεσθαι III, 81. ἀλλὰ πολλὰ ἡμαρτήθη, καὶ
ὁ ἐς Σικελίαν πλοῦς II, 100. ὅσα ἡμάρτομεν πρότερον, νῦν προσ-
γεγνημένα, διδασκαλίαν παρέξει II, 140. μηχανὰς οὐκ ἔχων,
ἁμαρτάνειν ἐδόκει III, 215. ἁμαρτάνειν ἅπαντες πεφύκασι II,
236. σκέψασθε ὅσον ἂν καὶ τοῦτο ἁμαρτάνοιτε, Κλέωνι πειθό-
μενοι II, 240. οὐκ ἄξιον ὀνειδίσαι ὃν μὴ μετὰ νόμων ἡμαρτεν II,
262. οὐκ ἐκ προσηκόντων ἁμαρτάνουσι II, 269. ἐξ ἐκείνων ὡς ἁ-
μαρτησομένων ἔχειν τὰς ἐλπίδας I, 120. εἰ ἄρα ἡμαρτήται τε
II, 252. τὸ παρανόμημα ὅπερ ἡμαρτήτο IV, 198. ἢ γραφὴ ἡ-
μάρτηται, corrumpitur. Marcellinus.

ἁμάρτημα. γνώμης ἁμάρτημα II, 100. οὐκ ἔφη τὸ ἁμάρτη-
μα ἐκείνων ἀλλ' αὐτοῦ γενέσθαι IV, 182. ὡς ἦσαν οἱ πράσο-
ντες τὸ ἁμάρτημα III, 132. ἔξω δὲ τούτων, καὶ ἐς ἄλλα ἀμ-
φοτέραις ἁμαρτήματα ἐγένετο III, 244. τῶν ἀκουσίων ἁμαρτη-

V E R B O R U M.

μάτῶν καταφυγὴν εἶναι τοὺς βαρμούς III, 146. τοῦ αὐτῶν στρατοπέδου καταφανὴ εἶναι πάντα τὰ ἁμαρτήματα III, 48.

ἁμαρτία. δόξης δὲ μᾶλλον ἁμαρτία τολμῶμεν I, 50. ἐν οὐδεμίᾳ πω τοιαύτῃ ἁμαρτία (pro ἀβουλία) ὄντες I, 112. ἐν βραχυτάτῃ τὴν ἁμαρτίαν καταλῦσαι II, 238. ἁμαρτίας. vid. Marcellin. D. Hal. ἁμαρτάδα ἀζήμιον Procop. Herodotus. Phocylid. τὰς ἐκείνων ἁμαρτίας, καὶ παρασκευὴν, οὐκ ἂν ὁμοίως δηλα εἶναι III, 47.

ἁμαρτυρον τὴν δύναμιν παρασχόμενοι II, 62. Demosth. Isocrat. D. Lucas Aët. XIV, 17. συμβολαῖα D. Halic. 134, 22. ἁμαρτυρήτους Antiphanes.

ἁμαχεί. ἀπιέναι ἐνόμιζεν, ὅπῃ βούληται, ἁμαχεί III, 214. ἁμαχεί ἐκπολιορκηθέντων ἡμῶν IV, 192. ἐς φόβον τὰς πλείους ἁμαχεί καθίστασαν V, 169.

ἁμαχητί. ὥστε ἁμαχητί ἂν περιγενέσθαι III, 108. D. Halic. 144, 29.

ἀμβλύτομαι. τῷ ἀποβάντι τῆς ξυμποραῆς ἀμβλύνεσθαι II, 139. vid. ἀμβλύτερος.

ἀμβλύτερος. ὁ ἀντοφείλον ἀμβλύτερος, εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν ἄλλ' ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν ἀποδώσαν II, 61. ὧν περὶ τὰ οἰκεῖα ἕκαστος ἡλγει, ἀμβλύτεροι ἦδη ὄντες II, 97. τὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἀμβλύτερα ἐποιοῦν. Diodor. alicubi ἀμβλυτέρους ποιῆσαι πρὸς τὸ καλύειν. & 461, 16. Ioseph. 869, 1141. Aeschylus Steph. 113. Plutarch. Caes. τοῦτο ἀρμήσαντα ἀμβλύον αἰτιμαὶ &c. Scholiast. Sophocl. 143. ἀπαμβλύνει Pindar. Aretaeus. Diodor. Herodot. III, 134.

ἄμεινον. ἐάν τι δοκῇ ἄμεινον ταῖς πόλεσι III, 284. ἄμεινον τὴν φυλακὴν τοῦπεῖτα παρεσκευάζοντο III, 353. ἄμεινον εἶναι πέμψαι IV, 57. ἄμεινον φραξαμένον V, 53. ἄμεινον ἡγούμενοι ἀμφοτέροις μὴ διακινδυνεύεσθαι III, 29. ἐπηρώτων τὸν Δεδὸν εἰ πολεμουσιν ἄμεινον ἔσται. Homer. Iliad. λ, 469. ἄμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔτι προεώρα μάλιστα I, 195. ἄμεινους τὰ ἀξία ἔχειν II, 266.

ἀμέλεια δέ τις ἐνὶν, καὶ διατριβὴ τῶν πάντων III, 266. D. Halic. 205, 11. ἕκαστος οὐ παρὰ τὴν ἐαυτοῦ ἀμέλειαν οἶεται βλάψειν I, 203.

ἀμελέστερόν τι παρασκευασμένους χωρεῖν II, 19.

ἀμελῶς φυλάσσοντας IV, 159.

ἀμηχανήσειν. τὰ μὲν ἀπορεῖν, τὰ δ' ἔτι ἀμηχανήσειν IV, 254. Vid. schol. Sophocl. 87, 217, & Euripid. Med. 392. Pindar. Herodot. 1. ἀμηχανός, Marcellin. & Aeschylus ibid.

ἀμικτα τὰ καθ' ἡμᾶς νόμιμα ταῖς ἄλλοις ἔχετε I, 111. ἀμικτος γαῖα Euripid. Isocrat.

I N D E X

ἄμιλλα. πολλὴ ἄμιλλα ἐγένετο V, 12. διὰ τὸ ἀκρίτως ζυγεῖσθαι τῆς ἀμίλλης IV, 293. ἐπὶ κέρως τοπρῶτον ἐκπλεύσαντες, ἄμιλλαν ἤδη ἐποιοῦντο IV, 53.

ἀμιλλανθῆν. τὸ πεζὸν ὅπλων μεγάλῃ σπουδῇ πρὸς ἀλλήλους ἀμιλλανθῆν IV, 51.

ἀμιξία. δι' ἀμιξίαν ἀλλήλων οὐδὲν ἀδρόοι ἔπραξαν I, 8.

ἀμνημονεῶ. εἰ δέ τι ἀμνημονοῦσιν ὀποτεροῖουσιν III, 236. τοῦ ἐπικρεμασθέντος ποτὲ δεινοῦ ἀμνημονοῦντες II, 230. ὧν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν II, 250. ἀμνημόνευτον παρελθεῖν D. Hal. 199, 35.

ἀμνηστούμενα χρόνῳ I, 31. Schol. Sophocl. 104.

ἀμῶθι pariter. Foed. Lac. III, 326.

ἀμπελος. τῇ ἀμπέλῳ, καὶ τοῖς ξύλοις φκοδόμεντο III, 148.

ἀμυδροῖς γράμμασι IV, 87.

ἀμύνω, ἀμύνασθαι. ἐχθροὺς ὑπὲρ πολλῶν ἀδικημάτων ἀμύνασθαι III, 314. ὃφ' ὧν ἀδικοῦμεθα, ἔτι μέλλομεν ἀμύνεσθαι IV, 20. ὁράτε ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων ὅτῳ τρόπῳ κάλλιστα ἀμυνεῖσθαι IV, 55. τοῖς μὲν οὐκ ἡμύνετε σωθῆναι IV, 125. πάσῃ προθυμίᾳ ἀμύνειν IV, 139. ἀμύνασθαι τὸν πεζὸν IV, 14. ἀμφοτέρωθεν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ἡμύνοντο III, 17. ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ῥᾶστοι εἰσιν ἀμύνεσθαι III, 16. τὸ πρῶτον ἀντισχόντες, ὀλίγοι ἡμύνοντο III, 99. τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀρετῇ ἀμυνούμεθα III, 92. βραδυτέρους ἢ δὴ ὄντας τῷ ἀμύνασθαι III, 54. ἀνθιστάμενος ἀμύνεσθαι III, 186. ἡμύνοντό τε ἐκ φαύλου τειχίσματος III, 169. τοὺς ἀλλοφύλους ἐπελθόντας ἀδρόοι ἀμυνόμεθα III, 93. μὴ ὀλίγαι (νῆες) ἀμύνειν ὥσι I, 73. πολέμου ἄρχοντας ταῦτ' ἢ ἀν' ὑψηλοῦς ἀμύνεσθαι I, 112. πρὸς χημὰ ἦν ἀμύνεσθαι ὧν ἔπαθον I, 136. τοὺς δὲ ἀμύνεσθε ἀξίως τῶν προεργασμένων II, 145. παρεσκευάζορτο ἀμυνούμενοι II, 148. ἀδυνατοὶ ὄντες διὰ πολυψυχίαν ἀμύνασθαι II, 184. τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ παραβαθέντι ἀμύνετε II, 270. οὐκ ἔχοντες ἐλπίδα καθότι χρηὲ ἀμυνομένους σωθῆναι III, 55. ἐν χερσὶν ἀμυνόμενοι κατεκόπησαν III, 142.

ἀμφηρικὸν ἀκάτιον III, 98.

ἀμφίβολος. τάγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο II, 28. μὴ ἀμφίβολαι γίνονται τῷ πλήθει III, 52. ἀμφίβολοι ὄντες οὐκέτι ἀντείχον III, 58. Aeschyli Schol. 298, 84. Herodot. V, 74.

ἀμφιδήριτος νίκη ἐγένετο III, 200. Moeris cit. ἀμφιδήριτον, τὸν ἀγχιώμαλον, ut ἀμφίδοξος κίνδυνος Diodor. 758 d. ἀμφισβητώσιμος vertit Hesychius. Sic ἀμφιπεικῆς & ἀμφιμάχων apud Schol. Sophocl. 349.

ἀμφίλογα. αἱ δέ τινα τῶν πολλῶν ἢ ἀμφίλογα III, 328. τὰ ἀμφίλογα δίκῃ διαλύνοντας III, 174. ἀμφιλέκτως Aeschyli Schol. 111, & Schol. Sophocl. 218.

V E R B O R U M.

ἀμφισβητέω. τῶν κατὰ τὰς σποδὰς ἀμφισβητούμενων IV, 197. ἐν αὐτῇ πολλὰ ἀμφισβητούμενα ἔχομεν IV, 19.

ἀμφισβητήτου περὶ γῆς IV, 12. D. Halic. ἀμφισβητήσιμος γῆ 729, 45.

ἀμφοτέροι, ἀμφοτέρα. ἀπὸ ἀμφοτέρων παραπλήσιος ὢν IV, 248. ἀποκρίνασθαι ἴσα ἀμφοτέροις IV, 137 & 199. ἢν μὴ ἀμφοτέροις δοκῇ βασιλεῖ καὶ τοῖς ξυμμάχοις V, 28. ἔχειν δ' ἀμφοτέρους ἔαν δίχα τὴν ἀρχὴν V, 69. ἀποβαινόντων ἐπ' ἀμφοτέρα τῆς αἰτίας ἔχομεν I, 118. ἐπ' ἀμφοτέρα γιγνόμενοι ταῖς γνώμαϊς I, 198. φθονεῖ καὶ φοβεῖται, ἀμφοτέρα γὰρ τὰς πάσχει τὰ μείζω IV, 122. κατ' ἀμφοτέρα, τῆς τε &c. V, 99. ἐπ' ἀμφοτέρα ἔχων καὶ διασκοπῶν IV, 252. III, 27. 85. 130. 152. καλῶς σφίσιν ἀμφοτέρα ἔχειν III, 108.

ἀμφοτέρωθεν. ὅπως ἀμφοτέρωθεν δορυβῶνται IV, 204. βουλόμενοι ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς καταπολεμεῖν III, 4. ἀμφοτέρωθεν ἔκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ἡμύνοντο III, 17. στρατόπεδον ἀμφοτέρωθεν ἐμάχετο III, 67. ἀμφοτέρωθεν ἀπεκρούσθη III, 158.

AN. ἂν V, 55. οὐκ ἂν ποτέ τις ὦστο V, 101. 125. III, 25. 28. ἡδῶ μὲν ἂν εἶχον IV, 192. ἀσθενὴς ἂν μου ὁ λόγος εἴη IV, 18. 82. βλάπτειν ἂν μεγάλα IV, 101. bis, ὅποι ἂν, καὶ ὅσαι ἂν βούληται V, 88. vid. Schol. Sophocl. 61, 62, 176. — πανοίμεθ' ἂν, εἰ δ' ἐπὶ τοῦτο, λέγομεν ἂν III, 337. Colloq. Melienf. τραφῆς ἂν ἡγούμενοι ἐπικρατεῖν I, 5. οὐκ ἂν πολλοὶ εἴησαν I, 16. 19. 51. ἔτοιμα ἂν βλάψαι I, 98. bis, ὅπερ ἂν οἱ πολλοὶ πάθοιεν I, 113. σχολαίτερον ἂν παύσαισθε I, 118. ἐκείνον δ' ἂν — σωτηρίας ἂν τῆς ψυχῆς ἀποστερήσαι I, 191. 200. IV, 145. III, 86. V, 5. ἕως ἂν τις παρατύχη διαφυγῇ V, 19.

ἀναβαῖνω. κατὰ θεῶν δὲ μᾶλλον ἔφη ἀναβαίνειν III, 214.

ἀναβάλλω. Ulpian. ad Dem. 330, 337. ἀναβαλῶμεθα ἐς αὐθις διαφορὰς III, 92. τὸν πόλεμον ἀναβάλλεσθαι III, 277. ἡ ἐκκλησία ἀρεβλήθη, ibid.

ἀναβολή. ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποίησατο II, 64. εὐθύς καὶ μὴ ἐς ἀναβολὰς πράττετε IV, 193. v. Herodot. VI, 88, & Herod. Op. 410.

ἀναγινώσκω. ἀνεγνώκῃαι τὸ ψήφισμα II, 243. D. Halic. 143, 20.

ἀναγκάζω. ἀναγκάσαντες πολεμίους γενέσθαι IV, 147. περὶ τούτων ἀναγκάσαντες τὸν δῆμον III, 111. ἀναγκάζεται κατὰ τι ἄπορον παρὰ Ἀδμητον καταλύσαι I, 191. ἐν ᾧ ἀναγκασθῇ χωρίῳ μάχεσθαι IV, 306. ὥς αὐτοὺς ἠνάγκαζον οἱ Ἀθηναῖοι, δρῶντες τὴν γῆν III, 335. ἐν δὲ τῇ ἐνθάδε ἠναγκασμένη ἀπὸ τῶν νεῶν πεζομαχίᾳ IV, 277.

ἀναγκαῖος. καθ' ἡμέραν ἀναγκαίου τροφῆς ἐπικρατεῖν I, 5.

I N D E X

D. Halic. 450, 36. ἐξ ἀναγκαίου καὶ τοιαύτης διανοίας &c. IV, 275. ἀναγκαῖον ὑμῖν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς γίγνεσθαι IV, 306. τῆς ἀρχῆς τῇ ἀναγκαίῳ παροξυνομένους III, 342. ὅπλισιν ἀναγκαίαν οὖσαν III, 215. ἀναγκαίαν δόκησιν παρέχεται ὡς &c. III, 128. ἀναγκαῖον εἶναι μὴ περιορᾶν παροικοδοκούμενον τὸ τεῖχος IV, 183. ἀναγκαιὸν συμφόραν διαναστᾶς III, 192.

ἀναγκαιότατος. ἀναγκαιότατης ἐνδεία διαίτης IV, 315. ἀπὸ ἀναγκαιότατου ὕψους ἀπομάχεσθαι I, 127. — κράτιστον εἶναι ὅστις ἐν τοῖς ἀναγκαιότατοις παιδεύεται I, 120.

ἀναγκαιότερος. διαλλακτὰς τῶν ἐμῶν λόγων ἀναγκαιότερους τοὺς Ἀθηναίους νομίσαι III, 87.

ἀναγκαῖος. φέρειν χρὴ τὰ δαμόνια ἀναγκαῖος, τὰ τε ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνδρείως II, 94.

ἀναγκαστός. οἱ ἀναγκαστοὶ κατὰ τὰς πόλεις ἀποχωροῦσιν IV, 191. 272. εἶχον ἐπιβάτας τῶν ὀπλιτῶν ἐκ καταλόγου ἀναγκαστοὺς V, 36.

ἀνάγκη. διὰ τὸν πόλεμον γίγνεται ἡ ἀνάγκη τῆς οἰκίσεως II, 31. ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης, ib. δίκαια μὲν ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται III, 338. ἐξ ἀνάγκης καθεστῶτας αἰεὶ πολέμιους II, 228. ἀνάγκη οὐδεμιᾷ τὰ ὅπλα παραδόναι III, 62. ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀνάγκῃ III, 15. ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκῃ κακοῖς III, 146. ὁ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ τὶ παθὼν, χαλεπώτερος &c. II, 229. ἀνάγκῃ ἰσυνῆς ἐπὶ Δωριέας ἠκολούθουν IV, 267. ἐν τῇ ἀνάγκῃ III, 146. κατ' ἀνάγκην IV, 291. III, 29. τὴν ἀνάγκην καὶ ἀπορίαν φοβεροτέραν ἠγασάμενοι τῶν πολεμίων IV, 108. οὐκ ἀνέμειναν ἀτολμία ἀνάγκην σφίσι προσγενέσθαι περὶ τοῦ οἰκείου ἀγαθοῦ III, 178. Αἰολεῖς Αἰολεῦσι κατ' ἀνάγκην ἐμάχοντο IV, 268. ἀνάγκαις τοιαύταις στασιωτικῶν καιρῶν κατελλημμένων &c. IV, 269. 270. ἐς ἀκουσίους ἀνάγκας πίπτειν II, 288. προσεῖναι κατὰ δύο ἀνάγκας τὸ εὖλογον III, 129. vid. & in initio.

ἀνάγραφτος κείσεται σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ I, 181.

ἀναγράφαι ἐν στήλῃ III, 284.

ἀνάγων. — ἐς τὴν ἡπειρον, ὅθεν περ ἀνηγάγοντο II, 284. ἀναγομένης ὁλκάδος τυχὼν I, 192, &c. alibi. βιαίτερον ἀναγαγόμενοι ἐκομίσθησαν II, 51. 83.

ἀναγωγή ἡ ἐγίγνετο ἐς τὴν Σικελίαν IV, 47. ἀναγωγὴν διὰ τὰς χεῖρας ἐποίητο III, 47.

ἀναγωνιστοὶ III, 137. Xenoph. & Plato de Legib.

ἀναδάσασθαι τὴν γῆν III, 209. D. Halic. 608, 21. Attice pro ἀναμερίσασθαι Moeris & Thom. Mag.

ἀναδέω. (Βρασίδαν) χρυσῷ στεφάνῳ ἀνέδησαν III, 179. ἀνέδησε τὸν ἠνίοχον III, 288.

ἀναδραμόντες πρὸς τὰ μετέωρα II, 300.

V E R B O R U M.

ἀναδιδάσκοντες τῶν Αἰτωλῶν ὡς εἶη βῆδία ἡ αἵρεσις II, 312.
ἀναδιδάσκοντας καὶ παραμυθησομένους &c. V, 131.

ἀναδίδωμι. ὅσα ἡ γῆ ἀνεδίδου ὥραια II, 256. φαίνεται (Ἰσ-
ρὰ) πῦρ ἀναδιδούσα πολὺ II, 299. pro scaturire D. Hal. 351, 11.
ἀνάδοτος μὴ ἂν εἶη Πλάταια II, 246.

ἀναδόμενοι ὠνευον τοὺς σταυροὺς IV, 210. νεῶν τινὰς ἀνα-
δόμενοι II, 147.

ἀναθάρσυναι ὁ δῆμος III, 331. διὰ τὸ πλῆθος ἐκάστων ὧν ἐώ-
ρων, τῇ ὁψι ἀνεθάρσυνεν IV, 49. ἀνεθάρσυναν, καὶ πρὸς ἀνάκλη-
σιν τῶν θεῶν ἐτρέποντο IV, 293.

ἀνάθημα. ἐν ἀναθήμασιν II, 24.

ἀναθρόεμαι. ἀναθρούμενα ἔργα ἐκ τῶν λόγων III, 128. Ho-
mer. ἀθρήσεις &c ἐσαθρήσειαν. διαθρεῖ Aristoph. Nub.

ἀναιρέσειν. ἀναιρέσειν αἰτήσαν τῶν νεκρῶν II, 335. ἐς ἀναιρέ-
σειν II, 52.

ἀναιρέω. ὃ δ' αὐτοῖς ἀνείλε, respondit Deus I, 38. ita Hero-
dotus, Plato, Xenophon, Plutarch. 64, 17. apud Antiphon-
ta cum ἔχρησεν coniungitur. ἀνείλοντο ἀσπὸνδους II, 39. τῶν
θηκῶν ἀναιρεθείσων I, 13.

ἀναισθήτος θάνατος II, 67. Iof. 487. Demosth. Aretaeus
41, 25. διὰ τὸ ἀναισθητὸν ὕμῶν, stuporem I, 95. — τολμῶσιν
παρακαλεῖν ὑμᾶς ὡς ἀναισθητοὺς IV, 133.

ἀναισχύντέω, impudenter nego I, 57.

ἀναισχύντους ἐς θήκας ἐτρέπαντο II, 79. V, 68.

ἀνακλεῖ Ἀχαιοὺς I, 7. Schol. Sophocl. 412. δι' αὐτὰ ταῦ-
τα ἀνέκλεσαν αὐτὸν I, 183.

ἀνακείμενα ἐν τοῖς ἱεροῖς II, 338.

ἀνακλάω. ἄλλας δὲ (μηχανὰς) προσῆγον, ἄς βρόχους περι-
βάλλοντες ἀνέκλων &c. II, 118.

ἀνάκλησις. πρὸς ἀνάκλησιν τῶν θεῶν ἐτρέποντο IV, 293.

ἀνακοίνωσον τοῖς φίλοις. Moeris.

ἀνακρινούντες ὧν περὶ ἐπυνθάνοντο I, 134.

ἀνακρούμενοι ἀλλήλων IV, 234.

ἀνακρούσεις οὐκ οὔσης αὐτοῖς IV, 278. 232.

ἀνακτᾶσθαι I, 167. ἀντὶ τοῦ θεραπεύειν, Suidas.

ἀνακῶς V, 165. Vox poetica, ut vult Marcellinus.

ἀνακωχὴ ἀσπονδος III, 256. τριβὴς ἐνεκα καὶ ἀνακωχῆς V,
136. οὐδέ δι' ἀνακωχῆς πώποτ' ἐγένεσθαι I, 61. 91. ἀνακωχῆς
κακῶν γενομένης III, 172. 59. ἀνακωχὴν ποιησάμενοι II, 178.

ἀνακωχὰς ποιεῖν. D. Halic. 152, 45. Chrysof.

ἀναλαμβάνων ἐθεράπευον ὑμᾶς IV, 140. ἀνελιπφότες τὰς κα-
τασκευὰς II, 30. ἀκοντιστὰς τε καὶ τριήρεις ἀναλαβόντες παρ-
έπλευσαν IV, 225. τοὺς τραυματίας ἀναλαβόντας V, 42.

I N D E X

ἀναλγητότεροι. καὶ μὴ ἀναλγητότεροι οἱ διαφεύγοντες τῶν ἐπιβουλευσάντων φανῆναι II, 229. ἀναλγησίας ἔργον D. Halic. 357, 10. Schol. Sophocl. 55, 338.

ἀναλέγων, solus Thucydides, pro ἀπαγορεύων Th. Magist.

ἀνάληψις. τῆς ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἀκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι III, 308. Aret. 137, 17.

ἀναλίσκω. χρήματα ἀναλωθέντα, κατὰ χρόνους ταξάμενοι ἀποδοῦναι I, 162. πολλὰ ἀναλώσας τῶν βασιλείας V, 137. ὅσα ἀνάλωσαν χρήματα ἀποδοῦναι IV, 316. V, 48. χίλια τάλαντα χωρὶς δέσθαι καὶ μὴ ἀναλῶν II, 41. ἐν περιπολίοις ἀναλίσκον-
τας IV, 254. Aeschyli Schol. 324. πλεῖστα δὲ σώματα καὶ πό-
νους ἀναλωκέναί πολέμῳ II, 95.

ἀναλογίζω. τῶν στρατιωτῶν ἀναλογιζομένων τὴν ἐκείνου ἡ-
γεμονίαν δισ. II, 213. ξυνιστάμενοι πρὸς ἀλλήλους οἷά περ καὶ
πρότερον οἱ στρατιῶται ἀνελογίζοντο V, 127.

ἀναλογισμός. μετάνοιά τις ἢ αὐτοῖς καὶ ἀναλογισμὸς II,
219. ὄντων δὲ αὐτῶν ἐν τοιοῦτῳ ἀναλογισμῷ V, 128. Pro ἀνα-
λογία Philo.

ἀναλομάτων μεγάλων προσπιπτόντων IV, 216.

ἀνάλωσιν δημοσίαν ἐλογίσατο IV, 51.

ἀνάλωτος. οἰόμενος Νίσαιαν εἶτι καταλήψεσθαι ἀνάλωτον
III, 104.

ἀναμένο. οὐκ ἀνέμεινεν ἡμέραν γενέσθαι III, 202. οὐκ ἀνέμει-
ταν ἀνάγκην σφίσι προσγενέσθαι δισ. III, 178. Th. Magist. in
βούλομαι.

ἀναμιξ τεταγμένοι II, 328. D. Hal. 348, 40. Ioseph. 476.

ἀναμφισβήτητος. μὴ ταχεῖς εἶναι περὶ ἀνδρὸς Σπαρτιάτου,
αἰνεύ ἀναμφισβητήτων τεκμηρίων βουλευῆσαι τι ἀνήμεστον I, 186.

ἀνανδρία μηδενὶ δοκείτω εἶναι, πολλοὺς μὲν πόλει μὴ ἐπελ-
θεῖν I, 117. ἀνάνδρως φεύγειν D. Halic. 648, 3. & Polyb. pag.
14. Diodor. 31 C. Aelian. V. H. XII, 12. ἀνάνδρους Aeschyl-
li Schol. 138, & Sophocl. 334.

ἀνανδρός. τὸ δὲ σωφρον, τοῦ ἀνάνδρου πρόσχημα II, 289.

ἀνανεῶ. ὕκρον ἀνανεοῦσθαι III, 235. agn. Suidas I, 172.
Plutarch. Cratinus. ἀνανεωσάμενοι φιλίαν IV, 225. τὸν ἀνδρα-
πον Aretaeus 80, 12. Ios. 994, & V. διεννοεῖτο ἀνανεώσασθαι
III, 273. Th. Mag. in βούλομαι. πένης Diod. 13 b.

ἀνανεώσεις. ἀφίκομαι ἐπὶ ἀνανεώσει τῆς πρότερον οὔσης ξυμ-
μαχίας IV, 127. D. Halic. 216, 10.

ἀνανταγώνιστος. τὸ μὴ ἐμποδῶν ἀνανταγώνιστῳ εὐνοίᾳ τε-
τίμηται II, 69, & ex eo Herodian.

ἀνάπαυλα. διηρημένοι κατ' ἀναπαύλας II, 115. τῶν πόνων
πλείστας ἀναπαύλας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα II, 57. πολέμου

V E R B O R U M.

D. Halic. 526, 41. & πόνων 90, 28. ἔργου οὐδὲ ἀμβολῇ Aret. 23, 15. Libanius Epist. ἀναπαύλης ἐδέεμην, cit. Th. Mag.

ἀνάπαισιν κακῶν III, 31. D. Hal. 246, 35. Pindar. N. 7, 76.

ἀναπειθῶ. ἦν τις ἀρα ζῆν κατηγορία παροξύνῃ, οὐδὲν μᾶλλον ἀχθεσζέμεντες ἀνεπίσθημεν I, 119. τῇ αὐτῇ ὀργῇ ἀναπειθομένους πολεμεῖν, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πράσσοντας I, 198. μήτε ταῖς τῶνδε διαβολαῖς ἀναπειθείσθαι IV, 134. μετὰ τοῦ ἀληθοῦς σκοπῶν ἀναπειθείσθαι IV, 141. τοῖς λόγοις ἀνεπείθοντο II, 96.

ἀναπίπτω. νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσι I, 98.

ἀναπληρῶ. ὁ ἥλιος ἐξέλιπε καὶ ἀνεπληρώθη II, 45. Virg. *Defectus solis varios*. — Ovid. *Luna implet orbem*.

ἀναπράσσω. τὴν Κύζικον προσηγάγοντο πάλιν, καὶ χρήματα ἀνέπραξαν V, 172.

ἀνάρκτους νησιώτας III, 342.

ἀνάρμοστοι πρὸς τὴν ἐκάστην (ναῦν) αὐτῶν ἐσόμεθα IV, 283. Aristoph. N. 905, Τυφογέρον εἰ κἀνάρμοστος. Lucian. ἀνάρμοστον καὶ δυσκόλλητον τοῦ πράγματος, inepte. ῥῆμα πρὸς τὴν προσκειμένην χρεῖαν.

ἀναρπασθεῖς ὑπ' ἀνέμου IV, 167.

ἀναρράγειναι τὰς παρεξαιρεσίας IV, 227.

ἀναρρίπτω. ὡς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ οὐ προσήκον τοσόνδε ἀναρρίπτουμιν κίνδυνον III, 140. 126. τοῖς ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναρρίπτουσι III, 343. ἀναρρίπτουσης πατρίδος ὡς μέγιστον δὲ τῶν πρὶν κίνδυνον IV, 24.

ἀναρρώσθεντες ἐπὶ ἀτροσδοκίῳ εὐπραγίᾳ IV, 249. ἀνερρώσθη τὴν γνώμην, Aelian. IV, 8.

ἀναρχία. μέγα δὲ βλάβαι τὸ πλῆθος τῶν στρατηγῶν, καὶ τὴν πολυαρχίαν, τῶν τε πολλῶν ἀξύντακτον ἀναρχίαν IV, 114.

ἀνασειῶ. ἀνέσεισαν τὰς χεῖρας, δηλοῦντες προσίσθαι τὰ κεκηρυγμένα III, 59.

ἀιασκευσάμενοι, hoc est, τὰ σκεῦη ἀναλαβόντες I, 29.

ἀνασκοπῶν IV, 241.

ἀνασπᾶσαντας ὑδρεύεσθαι III, 144. 13.

ἀνάστασις. ἡ ἀνάστασις τοῦ στρατεύματος ἐγίγνετο IV, 300. κἀκείνου ἀναστάσεως ἐκ τοῦ ἱεροῦ πίστιν διδόντος I, 187. vid. ἀνίστημι.

ἀνάστατος. Καμαριναίων ἀναστάτων γενομένων πολέμῳ ὑπὸ Συρακ. IV, 11. Aelian. III, 43. πόλεις ἀναστάτους ποιεῖν IV, 119. ἀνάστατα ἐποίησαν τὰ ταύτη χωρία V, 36. vid. ἀνίστημι.

ἀναστρέφω, ομαι. ὅποτε ἐς καρδίαν (νόσος) στηρίζαι, ἀνέστρεφε αὐτὴν II, 73. ἀπὸ ξυγκειμένου λόγου ταύτη ἀνεστρέφετο V, 151. διὰ τὸ ἐν αὐτῷ ἀναστρέφεσθαι III, 56.

ἀναστροφή. δῖεκπλοι οὐκ εἰσὶν, οὐδὲ ἀναστροφῇ II, 144.

Thucyd. Vol. VI.

C c

I N D E X

- ἀνασχετὸν οὐκέτι ἐποιῶντο, non amplius ferendum I, 163.
D. Halic. 52, 34.
ἀνατίθημι. οὐ δικαίως παρὰ λόγον τί ἐμοὶ ἀναθήσετε, tribua-
tis II, 94. ἀνατεθῆναι σκύλα πρὸς ἱεροῖς II, 254. πάντα τὰ
πράγματα ἀνετίθεσαν V, 125.
ἀνατολικὴν χώραν κατεδύον ex VIII Suidas I, 678.
ἀναφέρω. τὰς κόπας ἐν κλυδωνίῳ ἀναφέρειν II, 134. τοὺς κιν-
δύνους ἀναφέρει II, 223. ἐκ πονηρῶν πραγμάτων τοῦτο ἀνήνεγ-
κε τὴν πόλιν V, 158. ἀνήνεγκαν ἐς τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δήμον
III, 247.
ἀναχράω. ἀνεχρήσαντο pro διεχρήσαντο citat Poll. IX, 153.
ἀναχωρέω. ἀναχωρήσαντες πρὸς τὸ πεδίον μᾶλλον IV, 310.
ἀπρακτοὶ ἀνεχώρησαν III, 33. ἀναχωρήσαντες ἐπὶ τὰ σφέτερα
αὐτῶν II, 22. φευγοντες γὰρ ἐκράτουν καὶ ἀναχωροῦσιν ἐπέκειν-
το III, 52. ἀνεχώρησαν τῷ πλείονι τοῦ στρατοῦ III, 352. τὰς
μετὰ Χαριδέως (ναῦς) διώξασαι καὶ μὴ καταλαβοῦσαι ἀνακε-
χωρήκεσαν V, 24, & III, 45. V, 143.
ἀναχώρησις τῶν Ἑλλήνων ἐξ Ἰλίου I, 20. ὠφέλιμον ἂν εἶναι
εἰ καταλαμβάνοι ἀναχώρησις βεβαιωτέρη III, 51. τοῖς ἦν ἀ-
ναχώρησις ἐς Κατάνην IV, 321. ῥαδίας ἀναχωρήσεως οὐσης III,
16. προσφέρει λόγον περὶ ἀναχωρήσεως II, 330. οἷα ἐν νυκτερι-
νῇ ἀναχωρήσει εἰκὸς ἦν συμβῆναι III, 192. τῇ ἀναχωρήσει κα-
ταπλαγέστες III, 309. ἐν τῇ ἀναχωρήσει IV, 220. χρήμασι
πεισθῆναι τὴν ἀναχωρήσιν II, 37. vid. σπένδω.
ἀνδραγαθίαν προὔθεσθε II, 265. ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς
πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι II, 64. Ioseph. p. 2.
ἀνδραγαθίζω. ἐκ τοῦ ἀκινδύνου ἀνδραγαθίζεσθαι II, 229. D.
Halic. 421, 45. ἐν τῷ παρόντι δεδιὼς ἀπραγμοσύνη ἀνδραγα-
θίζεσθαι II, 93.
ἀνδράποδα ἀντεμβιβάζει ὑπὲρ σφῶν IV, 191.
ἀνδραποδισμός. ἀπὸ τοῦ ἀνδραποδισμού ἔχθραν ἐποίησαν-
το II, 106.
ἀνδρεία. καὶ μὴ μετὰ νόμων τοπλεῖον ἢ τρόπων ἀνδρείας ἐθέ-
λομεν κινδυνεύειν II, 59. τῇ ἀνδρείᾳ οὐχ ἥσσους ἐς ὅσον ἢ ἐπι-
στήμη ἀντέχοι IV, 109. ἐπιστήμη ἀνδρείαν ἔχουσα II, 139.
ἀνδρεῖος. ἀπῶθεν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρεῖον ἐπικομποῦσιν III,
189. ἀνεξέλεγκτον τὸ ἀνδρεῖον ἔχει III, 188. ὥς προσήκον σφί-
σιν ἀνδρεῖος εἶναι II, 142. τοὺς ἀνθρώπους ταῖς γυνώμαις αἰεὶ ἀν-
δρεῖους ὁρῶς εἶναι II, 139 & 19.
ἀνδρεῖος ἄλλο τι τῶν μεγίστων ὑπομεῖναι III, 178. ἀκολου-
θῆσατε ἀνδρείως III, 218.
ἀνδρία. τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος, ἀνδρία φιλέταιρος ἐνομί-
σθη II, 289.

ἀνειμένους διαιτόμενοι II, 58. vid. ἀνίημι.

ἀνειπεῖν. ὁ κήρυξ ἀνείπεν II, 5. κάλλιον, inquit Magister, quam ἀνυγόρευσεν· sic D. Halic. 363, 42. Pollux III, 152, & passim. ἀνειπὼν κήρυγμα τόδε III, 156. ἐξεῖναι Ἀθηναίων ἀνειπεῖν γνώμην ἣν ἀντις βούλεται V, 102.

ἀνεκβάτους ἐσπίπτοντες ἐς χαράδρους II, 314.

ἀνεκτός. ἀνεκτοὶ μέχρι τοῦδε ἐταῖροι περὶ ἑτέρων λεγόμενοι II, 54. ἐπιστείλαντες παντὶ τρόπῳ ὅστις καὶ ὁπωσοῦν ἀνεκτὸς ξυναλλαγῇ πρὸς Λακεδαιμονίους V, 141. ὅσμαι οὐκ ἀνεκτοὶ IV, 323. Schol. Sophocl. 300. ἀνεκτὰ ἔπαθον IV, 305.

ἀνέλεγκτος. μὴ οἱ πολλοὶ ἐπαγωγὰ καὶ ἀνέλεγκτα ἐπάπαξ ἀκούσαντες ἀπατηθῶσι III, 336.

ἀνελκύσαι τὰς ναῦς V, 19.

ἀνέλπιστος. τὸ μὲν εἶξαι εὐθὺς, ἀνέλπιστον· μετὰ δὲ τοῦ δρωμένου ἔτι καὶ στήναι ἔλπις III, 343. ἡμῖν οὐκ ἀνέλπιστον τὸ τοιοῦτο ξυμβῆναι IV, 55. 56. ἀνέλπιστον ἦν τὸ κατὰ γῆν σωθῆσεσθαι IV, 295. οὐ γὰρ ἀνέλπιστον αὐτοῖς, ἀλλ' αἰεὶ διὰ φόβου εἰσι IV, 57. γεγενημένου πάθους ἀνελπίστου καὶ μεγάλου III, 80. ἀνέλπιστον τὴν εὐτυχίαν ἀκούσαντες V, 171. πρὸς τὸ ἀνέλπιστον τραπόμενοι τῇ γνώμῃ II, 77. οὔτε ἀνέλπιστον καταστῆσαι τοῖς ἀποστᾶσιν, ὥς οὐκ ἔσται μεταγνῶναι II, 238. ἀνέλπιστοὶ ἦσαν ἐν τῷ παρόντι σωθῆσεσθαι V, 4. καὶ νῦν οὔτε ἀνέλπιστοὶ πῶ μάλλον Πελοποννήσιοι ἐς ἡμᾶς ἐγέροντο IV, 32. ἢ (ἰωλάσση) ἐκεῖνοι ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι II, 211.

ἀνελπιστότερα ὄρων τὰ ἐκ γῆς IV, 180. Diodor. 467 c. Aretaeus 43, 3. Dem. 356. ἀελπτία βαλὼν Pind. Theocrit. IV, 42.

ἀνεμος. ἦν ἐπὶ τοῖς Ἀθηναίοις ὁ ἀνεμος οὐριος IV, 262. ὁπότε ἀνεμος εἴη III, 34. ἀνέμου κατιόντος μεγάλου II, 43. ἀντιπαταγοῦντος ἀνέμου II, 200. διὰ τὴν τοῦ ἀνέμου ἀπώσιν αὐτῶν ἐς τὸ πέλαγος IV, 282. ἀνέμῳ τοιοῦτῳ ὑπονοιφομένη ἡ νῦξ II, 204. νύκτα χειμέριον ὕδατι καὶ ἀνέμῳ II, 199. χειμασθεῖς ἀνέμῳ V, 161.

ἀνεξεύρετος ἀριθμὸς II, 298.

ἀνεξέλεγκτον τὸ ἀνδρεῖον ἔχει III, 188. ὄντα ἀνεξέλεγκτα I, 32. Ioseph. 135. Diodor. p. 26 c.

ἀνεπαχθῶς τὰ ἴδια προσομιλοῦντες II, 57. non gravate apud Hermogenem, non invidiose. ἀνεπαχθῆς Ioseph. 815.

ἀνεπιβούλευτον. διὰ τὸ ἀδεῖς καὶ ἀνεπιβούλευτον πρὸς ἀλλήλους II, 220. ἀνεπιβουλητὸν Ioseph. 841.

ἀνεπιπλέεσθαι τὴν πρᾶξαι II, 267.

ἀνεπικλήτως ἀπῆλθον I, 130.

ἀνεπίληπτος τοῖς ἐχθροῖς εἶναι III, 231. v. D. Halic.

ἀνεπιστημασύνη. πρὸς οἴαν ἐμπειρίαν καὶ τόλμην μετὰ ὁίας

I N D E X

ἀνεπιστημοσύνης καὶ μελακίας (ἡγεμονία) γενήσεται III, 213. Xenoph. Plato. Themist. Philo.

ἀνεπιστήμων. (τὸ ὑπάρχον πρότερον) ὅπερ καὶ ἀνεπιστήμονες ἐτι ὄντες ἀπετολήσαμεν IV, 283. οὐκ ἀνεπιστήμοσιν ὑμῖν III, 348. πρὸς ναῦς ἀνεπιστήμονας ναυσὶν ἐμπείρας πλεούσαις ἢ στενοχωρία οὐ ζυμφέρει II, 144. Plato. ἀνεπιστημονεστέρῃ Herodot. II, 22.

ἀνεπιτάκτου τῆς ἐς τὴν δίαίταν ἐξουσίας IV, 287.

ἀνεπιτήδειος. μηδὲν ἀνεπιτήδειον πράσσειν II, 277.

ἀνεπίφθοτος. πᾶσι ἀνεπίφθορον τὰ ζυμφέροντα μεγίστων πέρι κινδύνων εὖ τίθεσθαι, non vitio vertendum I, 108. ἀνεπιφθονάτατον Ulpian. ad Dem. 363, 2. ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα IV, 305.

ἀνερεθίζω. παντὶ τρόπῳ ἀνερθέιστο ἡ πόλις II, 38.

ἀνευ. ἀδικεῖν ἔφασαν, ἀνευ τοῦ πάντων κοινου πορευόμενον III, 117. ἀνευ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς IV, 301. ἀνευ ληστείας I, 20. ἀνευ τοῦ πλήθους σπείσασμένους III, 302. ἀνευ τῆς τῶνδε ἴππου III, 140. διῖναι ἀνευ ἀγωγῷ III, 116. ἀμφίλογα δίκη διαλύοντες ἀνευ πολέμου III, 174. ἀνευ ἀναμφισβητήτων τεκμηρίων I, 186. v. Schol. Sophocl. 109. 208. 298. ἀνίας Pindar.

ἀνεύθυνος. πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας II, 234. pro ἀνυπεύθυν. D. Hal. 370, 45. Herodot.

ἀνεχέγγυον. διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι ἐκ τῆς πρὶν ἀνθείας τοῦ κακοπραγεῖν III, 81. ἀνέγγυος, Anacreon: ἀνέχομαι. ἄλλο τι ἢ θυμὸν ἀνέχεσθαι II, 73. ἀνέχεσθαι τὴν γῆν τεμνομένην II, 114. τὸ σημεῖον τοῦ πυρὸς ἀνέσχον III, 165. ἐπ' ἀμφοτέρω ἔχων καὶ διασκοπῶν ἀνείχε IV, 252. δυστυχοῦντες οὐ προσαγορευόμεθα, ἐν τῷ ὁμοίῳ τις ἀνέχεσθω ὑπὸ τῶν εὐπραγούντων ὑπερφρονούμενος IV, 29. ἐν ταῖς ἀνεχοῦσαις ἀκραις παρετέτακτο IV, 227.

ἀνήκεστον. κατέχεται ὑπ' ἀνηκέστου τινὸς κρείττονος II, 237. ἀνήκεστον μηδὲν παθεῖν II, 227. βουλεύσαι τι ἀνήκεστον I, 186. πρὶν τι ἀνήκεστον ἡμᾶς καταλαβεῖν III, 30. ζυμφοραῖς ἀνηκέστοις περιπεσεῖν III, 349. V. Theogn. 76. Herodotum. v. Aetnaeum. D. Hal. 175, 40. Ioseph. 3. Demosth. 337, 2. & Schol. Aeschyl. 315. Sch. Sophocl. 120, 153.

ἀνηκουστέω. τῶν νόμων ἀνηκουστεῖν I, 119. Homer. — οὐδ' ἄρα Πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων. ἀνήκουστα Antipho, pro non concedenda. Herodot. VI, 339. Schol. Sophocl. 140. & Euripid. Hip. 362.

ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου III, 218. ἀνὴρ καλῶς φερόμενος τὰ καθ'

ἐαυτὸν II, 88. ἀνὴρ ἐκ πλείστου ἐναντίος τῷ δήμῳ V, 140. ἀνὴρ ἡλικίανός III, 273. ἀνὴρ δημαγωγός, καὶ τῷ πλήθει πιθανώτατος III, 32. ἀνὴρ Ὀλυμπιονίκης I, 174. ἀνὴρ ἀνδρὶ διελέγοντο V, 150. ἀνὴρ αὐτ' ἀνδρὸς λυθείς III, 208. — Θεαινέτου, ἀνδρὸς μάστεως II, 197. τὸ ἐμπλήκτως ἔξυ, ἀνδρὸς μοῖρα προστεθῆ II, 289. ἀνδρὶ φρόνημα ἔχοντι II, 67. ἀνδρὶ τυράνῳ οὐδ' ἐν ἄλογον IV, 131. τὸν αὐτὸν ἀνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλείστ' εἶδη παρέχεσθαι II, 61. ἀνδρα δοκοῦντα δραστήριον III, 121. ἀνέωξαν τὰς πύλας Πλαταιέων ἀνδρες II, 4. οἱ ἀνδρες καὶ ἐπέρχονται καὶ ἐν πλῶ ἦδη εἰσὶ IV, 60. ἀνδρες πρώτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει II, 266. εἰ ἀνδρες εἶεν οἱ στρατηγοὶ III, 44. ἀνδρες στρατιῶται II, 142. φθόνῳ ἀπὸ τῶν πρώτων ἀνδρῶν αὐχὺ ὑπέρ- ἐστησαν αὐτῷ III, 161. I, 198. περὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀνδρῶν πρά- ζοντας III, 26. 22. 29. 35. 43. 44. πέντε ἔλαβον (ναῦς), καὶ μίαν αὐτοῖς ἀνδράσι III, 22 & 23. Ἀστύοχον, ἣν δοκῇ τοῖς ἑνδεκα ἀνδράσι, παύειν τῆς ναυαρχίας V, 58. ἀνδρας τῶν πολιτῶν σφί- σιν ὑπεναντίους βουλόμενοι διαφθεῖραι II, 4. κατ' εἰκοσιν ἀν- δρας — ἐς μὲν ἀνδρας ἐξήκοντα III, 72, & III, 24. ἀνδρας αὐ- τῶν δυνατωτάτους V, 72. II, 5. ἀνδρας φιλοὺς, ἐγχειρίδια ἔ- χοντας III, 164. τῶν ἡβόντων αὐτῶν ἀνδρας ἐξήγον III, 199. Vid. ἀνθρωπος.

ἀνθάπτομαι. τῶν πραγμάτων ἀνθάπτεσθαι V, 158. μαλα- κωτέρως περὶ τῆς μισθοφορᾶς ἀνθήπτετο, levius increpuit V, 78. Herodot. ἔργον Plato Epist.

ἀνθεκτέα. τῆς θαλάσσης πρῶτος ἐτόλμησεν εἰπεῖν ὥς ἀνθεκ- τέα ἐστὶ I, 131. vid. ἀντέχω.

ἀνθέλλω. τῶν νεῶν ἀντιλαμβάνόμενοι ἀνθεῖλλον III, 22.

ἀνθῶ. μετὰ ἀκραιφνοῦς τῆς ξυμμαχίας ἠνθησαν I, 30. D. Halic. 13, 35.

ἀνθησάσασθαι. πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι τοῖς ἐκουσίως ἐνδοῦσιν ἀνθησάσασθαι μεθ' ἡδονῆς III, 30.

ἀνθίστημι. ταῖς ναυσὶ πρὸς πάντας ἀνθίστασθαι I, 133. τοῖς πρώτοις τῶν ἐναντίων ἀνθιστάμενος ἀμύνεσθαι III, 186. ἐπεὶ δὴ ναυτικὸν τε καὶ τάλλα ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνθεστώτα ὁ- ρῶσιν IV, 191. ἀντέστησαν πρώτη ὁρμῇ III, 190. ἀπροσδοκῆτως πρὸς τὸ Ἀθηναίων ναυτικὸν ἀντιστῆναι IV, 203. ἀντιστάντος αὐτῷ τοῦ πράγματος III, 210. τὸ πρᾶγμα ἀντέστη III, 266.

ἀνθος αὐτῶν ἀπολώλει III, 199. ἀνθος ἥβης, Simonides.

ἀνθόρμω. μελετῶντες τὴν ναυμαχίαν ἀλλήλοις ἀνθόρμουν II, 138. ἀντιπάλως μάλλον ἢ ὑποδεστέως ἀνθόρμουν τῷ ναυτικῷ — ταῖς ναυσὶ V, 136. IV, 200.

ἀνθρώπειος. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ πάντας ἀρχεῖν μὲν τοῦ εἰκοτος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπὶον III, 89. ἀδύνατον, ἀνθρώ-
C c 3

I N D E X

πείας φύσεως ὁρμωμένης τι πράξει, ἀποτροπὴν τινα ἔχειν II, 238. νομίσας ἄλλω τινὶ τρόπῳ ἢ ἀνθρωπεῖον γενέσθαι III, 171. δίκαια μὲν ἐν τῷ ἀνθρωπεῖ λόγῳ ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται III, 338. τὰ τε ἄλλα χαλεπωτέρας ἢ κατ' ἀνθρωπεῖαν φύσιν προσέπιπτεν ἑκάστῳ II, 75. ἐν τοῖς ἀνθρωποῖς τοῦ βίου παρὰ λόγους ἐσφάλησαν V, 37. ἀνθρώπεια δράσαντες ἀνεκτὰ ἔπαθον IV, 305.

ἀνθρωπεῖος. οἷς παρὸν ἀνθρωπεῖος ἔτι σώζεσθαι III, 344. ἀνθρωπεῖος ἀμαρτεῖν II, 227.

ἀνθρώπος. ἐνδέχεται ἀμαθῶς χωρῆσαι τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου I, 199. πρὸ ἀνθρώπων. ἀνθρώπον μοχθηρὸν, ὡστρακισμένον V, 111. εἰσθότες οἱ ἀνθρωποι, οὐ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι ἀπερίσκεπτος διδόναι III, 160. πεφύκασιν οἱ ἀνθρωποι τοῖς μὲν ἐνδοῦσιν ἀνθισσᾶσθαι μεθ' ἡδονῆς, πρὸς δὲ τὰ ὑπεραυχύντα διακινδυνεύειν III, 30. ἀνθρωποι ἀδικούμενοι μᾶλλον ὀργίζονται ἢ βιαζόμενοι I, 110. τετράποδα ὅσα τῶν ἀνθρώπων ἄπτεται II, 75. τὸ ἀχρεῖον πλῆθος τῶν ἀνθρώπων II, 121. τοὺς βελτίστους τῶν ἀνθρώπων V, 72. τῶν ἀξίων λόγου ἀνθρώπων V, 127. πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἀπέκτειναν IV, 206. τῶν ἀνθρώπων φόβος IV, 213. οἱ τῶν ἀνθρώπων ἀπειρότατοι IV, 276. ἀνθρώπων ὀλίγων ἐνόντων III, 11. V, 142. ἀσμένους ἐγίγνετο τοῖς σώφροσι τῶν ἀνθρώπων III, 46. ἀνθρώπους ἐπιεικεῖς V, 150. ἀπολείπειν τοὺς ἀνθρώπους τὰς ναῦς V, 127. ἐσπεσόντες ἐς τὴν Μένδην. μόλις οἱ στρατηγοὶ κατέσχον ὥστε μὴ τοὺς ἀνθρώπους διαφθεῖρεσθαι III, 196. vid. ἀνὴρ.

ἀνθυπάγω. ὃ δὲ ἀποφυγὼν, ἀνθυπάγει αὐτῶν τοὺς πλουσιωτάτους, φάσκων &c. II, 275.

ἀνίημι. ἀεὶ ἐπιβουλεύουσιν, καὶ ὅταν καιρὸν λάβωσιν ἑκάστου, οὐκ ἀνιάσιν IV, 133. τοῖς Ἀθηναίοις οὐκ ἀνείναι ἐφορμεῖν III, 36. ἀνιέντας Μήδου τὴν ἔχθραν II, 184. σφῶν ἀνέντων τὴν φυλακὴν III, 43. 254. Ἀφρονα τουτον ἀνέντες, Hom. II. ε. ἐγεγερμένοι ἦσαν μὴ ἀνείναι τὰ τῶν Ἀθηναίων IV, 255. οὐκ ἀσφαλὲς τοῖς πολλοῖς ἀπνυχθιμένους, ἀνέντας (ἀρχὴν), κινδυνεύειν I, 108. ἐν τῷ ἀνειμένῳ τῆς γνώμης, καὶ πρὶν ξυνταχθῆναι μᾶλλον τὴν δόξαν III, 217. Ioseph. 820. Herodotus II. τοὺς ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένους, qui vacant. ἀνειμένη τῇ διαίτῃ ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέστησαν I, 11. ὕλη τριψθίσα ὑπ' ἀνέμων πρὸς αὐτὴν, πῦρ καὶ φλόγα ἀπ' αὐτοῦ ἀνῆκε II, 119 sq. καὶ σε μήτε νύξ μήθ' ἡμέρα ἐπισχέτω ὥστε ἀνείναι πράσσειν τι &c. I, 181. τὸν πόλεμον ἀνιέναι IV, 196.

ἀνίστημι. ἀνίστη αὐτοὺς καὶ παρεμυθεῖτο II, 280. ἀνισταμένη Ἑλλάς I, 21. ἀναστήσας τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνη III, 115. πρὶν ἐς τὴν Ῥόδον ἀναστῆναι V, 67. μετεμέλοντο οὐκ ἀναστάν-

V E R B O R U M.

τες IV, 258. ἀναστήσας Ἀκαρῶνας πανδημει II, 181. III, 132. 165. I, 86. ἀναστήτω ἐς ἐκεῖνο τὸ χωρίον, surgat & discedat I, 123.

ἀνίσωσις. ἀνισώσεως ἕνεκα V, 136. ἀνίσως Sch. Sophocl. 170.

ἀνοια, (scribitur & διάνοια) οὐκ ἄχρηστος, ὅστις ἂν ἐαυτὸν τε καὶ τὴν πόλιν ὠφελεῖ IV, 28. οἷς μὲν αἵρεσις γεγενῆται πολλὴ ἀνοια πολεμῆσαι II, 89. αἰσχύνῃ μετὰ ἀνοίας προσλαβεῖν III, 349. ὅστις εὖ βουλευέται, πρὸς ἐναντίους κρείσσων ἐστίν, ἢ μετ' ἔργων ἰσχύος ἀνοία ἐπιὼν II, 242.

ἀνοητία, cit. Thom. Magister.

ἀνοίγω. τὸ ἐαυτῶν τεῖχος ἀνοίξαντες II, 266. ἐσπεσόντες ἐς πόλιν οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως ἀνοιχθεῖσαν III, 196.

ἀνοιξις. ἀσφάλεια τῆς ἀνοίξεως αὐτοῖς ἐγγίγντο III, 100. θεραπευκότες τὴν ἀνοιξιν τῶν πυλῶν III, 98.

ἀνολή. πρὸς λίθον ἀνολήν III, 165.

ἀνωλοφύρομαι. ὁ Ἄλκιβ. ἀνωλοφύρατο V, 124. Xenoph. Paed.

ἀνομία. ἥρξε τῇ πόλει ἀνομίας ἐπιπλεόν τὸ νόσημα II, 79.

ἀνορθώσαντες τὸ στρατόπεδον IV, 138.

ἀνοσον ἔτος II, 72. Anacreon, ἀνοσοὶ δέμας θεητὸν, integri.

ἀνταίρω. εἰ ἄνδρας διέφθειρεν οὔτε χεῖρας ἀνταιρουμένους, οὔτε πολεμίους II, 213.

ἀνταιτέω. τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας ἀνταιτοῦντες III, 29.

ἀνταλλάσσω. τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν II, 289. Δόρυβος ἀντηλλαγμένος τοῦ ἐκατέρων τρόπου III, 22. τὴν τε παρυτικά ἐλπίδα τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς τῶν τετρακοσίων τιμωρίας, οὐδενὸς ἀντηλλάξαντο V, 125.

ἀνταμύνομαι. ὀφείλων μὴ ἀνταμύνεσθαι ὡς βιασθεῖς, ἀλλὰ &c. III, 30. ἀνταμυνόμενός τις ἀπὸ τοῦ ἴσου ξυμβῇ III, 29.

ἀντανάγω. ἀντανήγοντο, φράξαι τοὺς ἑσπλους III, 21. ἀθρόαις ταῖς ναυσὶν ἀντανήγοντο V, 122. ἐπεὶ μὴ ἀντανάγοισιν V, 57.

ἀνταναιμῖνω. σαφῶς εἰδέναι ἀνταναιμῖναντες II, 187.

ἀντάνειμι. ἀντανῆει τὸ χῶμα οὐ σχολαίτερον αὐτῷ II, 116.

ἀνταξίω. τὰ ἴσα νέμων, τὰ ὅμοια ἀνταξιούτω IV, 29.

ἀνταπαιτέω. δωρεὰν ἀνταπαιτῆσαι, αὐτοὺς μὴ κτείνειν II, 255. agn. Suid. Demosth. ἀνταπαιτοῦντων Πλάταιαν III, 231.

ἀνταποδίδωμι. ὁ ἐναντίος ὀφείλων ἀνταποδοῦναι ἀρετὴν ἐτοιμότερός ἐστιν III, 30. νῦν ἀνταπόδοτε II, 230.

ἀνταπόδοσιν καὶ ἀποδοχὴν χωρίον ξυμβαίνειν βουλόμενοι III, 121.

ἀνταποφαίνομαι. ἀνταποφῆναι ὡς οὐκ ἔγνωσται ἀγωνίσαιτο II, 222. ἀνταποφαίνομαι δεινότερα παθοῦσαν τὴν ἡλικίαν ἡμῶν διεσθαρμένην II, 269.

I N D E X

ἀντεῖπεν ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργὴν II, 99. οὐδαμοῦ ἀντεῖπον ὡς οὐκ ἀδικοῦσι I, 121. ἡ βουλὴ οὐδὲν ἀντειποῦσα ὑπεξῆλθε V, 106. ἀντεῖπεν ἔστιν οὐδὲν πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν πολιτείαν V, 114. εἰτι ἄρα αὐτὸς ἀντεῖπεν αὐτῷ Ἀθ. δεομένῳ I, 191.

ἀντεκπλεῖν σφίσι ἐς τὴν εὐρυχωρίαν III, 21.

ἀντεμβιβάζω. ἀνδράποδα ἀντεμβιβάζσαι ὑπὲρ σφῶν IV, 191.

ἀντεπανάγω. περὶ πλοίου διαπλ. ἀντεπαναγόμενοι III, 37.

ἀντέπειμι. οὐκ ἀντεπῆσαν, ἀλλ' ἡσύχασον III, 53. 141. D.

Halic. 552, 33.

ἀντεπεξάγω. ἥ μὲν ἐβούλοντο ἀποφράξασθαι αὐτοὺς οἱ ἐναντίοι, ἀντεπεξῆγον V, 168.

ἀντεπέξειμι. οἱ δὲ πρὸς ἐπ' ἑπείας τε καὶ ἀκοντιστάς ἀντεπεξήεσαν IV, 234.

ἀντεπεξερχομαι. οἱ δὲ ἀντεπεξελθόντες ἰδρύθησαν ἐπὶ καρτεροῦ λόφου III, 197.

ἀντεπιβουλεύω. προεπιβουλεύειν μᾶλλον ἢ ἀντεπιβουλεύειν I, 52. ἀντεπιβουλεύσαι ἐκ τοῦ ὁμοίου μεταλάβετε IV, 136. δύνατοί ἐκ τοῦ ἴσου ἀντεπιβουλεύσαι II, 188.

ἀντεπιμελῆσαι II, 188. Xenophon. Paed. V.

ἀντεπιτειχίζω I, 203.

ἀντεπιτίθει, ἐπιστολὴν ὡς τάχιστα διαπέμψαι I, 180.

ἀντερῶ. τοῖς ἐγκλήμασι τῶν πόλεων ἀντερουντες I, 103.

δαυμάζω καὶ ὅστις ἔσται ὁ ἀντερῶν II, 222.

ἀντέχω. οὐκ ἀθρόοι ἀντεῖχον I, 20. τῆς θαλάσσης μᾶλλον ἀντεῖχοντο I, 22. οὐκέτι ἐδύναντο ἀντέχειν I, 143. τῷ κακῷ οὐκ ἀντεῖχον II, 77. τὸ σῶμα ἀντεῖχε παρὰ δόξαν τῇ τλαιτωρίᾳ II, 74. ἀνδρεία οὐχ ἥσους, ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχοι IV, 109. ἀμφίβολοι ὄντες οὐκέτι ἀντεῖχον III, 58. οὐκέτι ἐδύναντο ἀντέχειν πολιορκούμενοι II, 107. ἀλλήλοισ ἐπιπολὺ ἀντεῖχον IV, 205.

ἀντιρίδας ἀπ' αὐτῶν ὑπέτειναν πρὸς τεῖχους IV, 230.

ἀντὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν τὰς ναῦς ἐπιδούναι III, 18. — σταυράματος, ὃ ἀντὶ λιμένος κλειστοῦ ἐν τῇ θαλάσῃ ἐπεπήγει IV, 235. II, 115. ἀντὶ πολέμου εἰρήνην ἐλάμβεθα III, 31. ἀντὶ τοῦ πλέον ἔχειν, προσκαταλιπεῖν τὰ αὐτῶν III, 91. ἀντὶ τῶν σόνων οὐκ ἂν χάρις καθίσταται III, 128. ἀντ' εἰρήνης πόλεμον ἔχοντες II, 97.

ἀντιβάλλω. οἱ Συρακούσιοι ἀπὸ τῶν νηυσσίκων ἔβαλλον, οἱ δ' ἐκ τῆς ὀλκάδος ἀντέβαλλον IV, 210.

ἀντιβοηθεῖν. τοσάδε μετὰ Ἀθηναίων ἐστράτευσεν Συρακουσίοις δὲ ἀντεβοήθησαν οἱ 8c. IV, 271.

ἀντιβολία. πρὸς ἀντιβολίαν τραπόμενοι IV, 301. Eupolis apud Eustathium.

V E R B O R U M.

ἀντιδίδωμι. ὁμοίας χάριτας ἀντιδιδόναι II, 264. δίκην ἀντιδιδόναι II, 268.

ἀντικαθέζομαι. τοῦτο τὸ θένος ἀντικαθεζόμενοι I, 47.

ἀντικαθήμεαι. ἐπὶ τῷ Κερδουλίῳ ἀντεκάθητο III, 212.

ἀντικαθίστημι. τοιαύτης πόλεως ἀντικαθεστικυίας διαμέλλετε I, 99. ἀντικαταστάντες ταῖς ναυσὶ IV, 236. ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν II, 99.

ἀντικελεύω I, 178.

ἀντικρούω. ἀντεκεκρούκει αὐτοῖς τοῦτο IV, 74.

ἀντικρὺς. ἐχώρισαν ἐπὶ τὴν ἀντικρὺς ἐλευθερίαν, τὴν ὕπουλον εὐνομίαν οὐ προτιμήσαντες V, 98. οὐκ ἄλλο τι φέρουσαν ἢ ἀντικρὺς δουλείαν, manifeste I, 170. ἀντικρὺς πολεμοῦσι IV, 19.

ἀντικτᾶσθαι. ἀντικτᾶσθαι τῇ ἀπουσίᾳ οἰοῦνται, (editur ἀντικτᾶσθαι) I, 98.

ἀντιλαβὴν μὴ ἔχει ἡ χεὶρ ἐπιβαλλομένη, apprehensionem IV, 281. fig. pro ansa reprehendendi, Plato Phaed.

ἀντιλαμβάνω. ἀρχόμενοι πάντες ὀξύτερον ἀντιλαμβάνονται II, 14. ἀντιλαμβανόμενοι τῶν νεῶν, ἀνθεῖλλον III, 22. περὶ τῆς σωτηρίας νῦν, εἴποτε καὶ αὐθις, προθύμως ἀντιλαβέσθαι IV, 291. ἦν τοῦ φίλου χωρίου ἀντιλαβώμεθα IV, 306. τῶν μετεώρων ἀντελάβετο III, 192. II, 202. τοῦ κοινῆς σωτηρίας ἀντιλαμβάνεσθαι II, 90. Theognis 108. οὐδὲ γὰρ ἂν οὕτως αὐτῶν προθύμως ἀντελάβεσθε IV, 282.

ἀντιλέγω. πολλῶν καὶ ἄλλων περὶ τῆς δημοκρατίας ἀντιλεγόντων V, 82. ἀντέλεγε μάλιστα μὴ ἀποκτείνει II, 230. ἀντιλέγων ὑπὲρ τοῦ Τισσαφέρους V, 68.

ἀντίλεκτος. εἰς ἕρος οὐκ ἀντίλεκτος παγῆσεται III, 136.

ἀντίληψις τῶν ἀκροτηρίων II, 75.

ἀντιλογίαι. ἡ πρέσβευσις ἡμῶν οὐκ ἐς ἀντιλογίαν ἐγένετο I, 103. ἀντιλογίαν τινα ἔχον ἐν αὐτῷ II, 139. καταστάσις τῆς ἐκκλησίας, ἐς ἀντιλογίαν ἦλθεν I, 48. παρωλὼν πρὸς πολλὴν ἀντιλογίαν V, 82. δι' ἀντιλογίων πειρώμεθα καταλλαγῆναι III, 86. agn. Suidas. v. Herodot. IX, 87.

ἀντιμίμησις. τὰ τῆς ἀντιμιμήσεως αὐτῶν τῆς παρασκευῆς ἡμῶν IV, 283. vix alibi.

ἀντιναυπηγέω. πρὸς τὰς τῶν ἐπωτίδων παχύτητας ἀντιναυπηγεῖσθαι IV, 277. ἀντιναυπηγημένως ναὺς IV, 231.

ἀντίπαλος. πᾶσι τὸ ἀντίπαλον καὶ τὸ ἐλεύθερον καθίσταται III, 135. ἀντίπαλον ναυτικὸν III, 32. τὸ ἀντίπαλον δέος μόνον πίστοι ἐς ξυμμαχίαν II, 185. ἀμύνεσθαι δὲ, τῷ παθεῖν ὅτι γυγνῶνται τὸ κείμενον ἀντίπαλον ὃν, μάλιστα τὴν τιμαρίαν ἀναλαμβάνει II, 222. ἀντίπαλου τριήρους ἐπιγενομένης III, 178. ἀπὸ ἀντιπαλοῦ παρασκευῆς I, 129. φθόρος γὰρ τοῖς ζῶσι πρὸς τὴν

I N D E X

ἀντίπαλον II, 69. μὴ ἀντίπαλον μόνον παρασκευασάμενοι πρὸς τὸ μάχιμον αὐτῶν, ἀλλὰ &c. IV, 40. ἀντίπαλον ἐς ἕν ὄνομα ἀποκεκρισθαι I, 8. &c. ἐναντίον &c. ἴσον valet. ἀντίπαλον εἶναι σφίσι κίνδυνον III, 109. πρὸς ἀντίπαλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπιδόντες IV, 293. ἀντίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλείους τῇ δυνάμει τοπλέον πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται II, 143. ῥηθεισῶν δὲ γνώμων πρὸς ἀλλήλας ἀντιπάλων II, 242. ἐν ἥθεσιν ἀντιπάλους αὐτῇ τεθραμμένους II, 90. τὰς τούτων ἀπορίας ἀντιπάλους ἠγοῦμαι τῷ ἡμετέρῳ πλῆθει III, 16. ἐπὶ μείζον χωρήσαντος αὐτοῦ καὶ ἀντίπαλα καταστήσαντος III, 172. ἰδὼν ἀντίπαλα τὰ τῆς ναυμαχίας IV, 235. ἀντίπαλα ναυμαχῆσαντες IV, 227. adverbialiter. ἐπεὶ δὲ ἔς ἀντίπαλα καθεστήκαμεν, οἱ θεραπεύοντες αὐτομολοῦσι IV, 190. v. Schol. Aeschyli, 35. Ulpian. in Dem. 362, 2. Pindar. & Marcellin. pro eo πολέμιον Herodot. I, 96. Diodor. 491 c. Pallada Anthol. I, 72, λογισμὸν εἶχε ροπτείας φάρμακον ἀντίπαλον.

ἀντιπάλως μᾶλλον ἢ ὑποδεστέρας τῷ ναυτικῷ ἀνθρώμουν V, 136.

ἀντιπαρακαλέω. ἐπὶ ἀληθεστέραν σωτηρίαν ἀντιπαρακαλοῦμεν IV, 139. Xenophon.

ἀντιπαρακελεύομαι IV, 24. Xenophon Paed. III.

ἀντιπαραλυπέω. ἥλιπζον μάλιστα ἀποτρέψαι, εἰ ἀντιπαραλυποῖεν III, 119. vix alibi.

ἀντιπαραπλέοντες II, 131.

ἀντιπαρασκευάζομαι. εἰ δὲ μελετήσομεν, καὶ ἀντιπαρασκευασθῆσόμεθα, χρόνος ἐνέσται I, 114.

ἀντιπαρασκευῇ. πρὸς ὁμοίαν ἀντιπαρασκευὴν ἀδύνατοι πολεμεῖν I, 202.

ἀντιπαράσχω. μὴ ἀντιπαράσχωσιν ἡμῖν ἱππικὸν IV, 38. D. Halic. 651, 29.

ἀντιπαράτασσω. τοῖς προσιοῦσι ἀντιπαρετάσσοντο IV, 234.

ἀντιπάσχω. ἀνθ' ὧν καὶ πολλὰ ἀντέπασχον, II, 261. Diodorides III, 70. Aristot. Pol. II. τί ἂν δράσειαν αὐτοὺς, ὃ, τι οὐκ ἂν μείζον ἀντιπάθοιεν IV, 61.

ἀντιπαταγούντος τοῦ ἀνέμου II, 200. Plutarch.

ἀντιπέμπω. μέρος ἀντιπέμπειν αὐτοὺς τῆς στρατιᾶς IV, 158. ἀντέπεμψαν στρατηγούς V, 84.

ἀντιπέραις Ἠλίδος κείται II, 101.

ἀντιπληρώσαντες τὰς ναῦς IV, 204.

ἀντιπρεσβεύω IV, 118.

ἀντιπρόσεμι. ὥς οὐκ ἀντιπροσέσαν αὐτοῖς IV, 105.

ἀντίπρωρον ξυγκρούσαι IV, 232. ἀντίπρωροι ταῖς ἐμβολαῖς χρώμενοι IV, 231. ἐπὶ δὲ (νῆες) ἅπλοι ἐγένοντο, ἀντίπρωροι

V E R B O R U M.

ἐμβαλλόμεναι IV, 227. τῶν πολεμίων ἀντιπρώρων ἐγγὺς ἐφορ-
μοῦντων V, 115. διὰ τὸ μὴ τοῖς ἀντιπρώροις μᾶλλον ἢ ἐκ περι-
πλου ταῖς ἐμβολαῖς χρῆσθαι IV, 231. ἀντιπρώρους ναῦς V, 82.
ἀντιπρώρους προσπεσόντες καὶ μετεώρους ἤδη ἐς φυγὴν κατ-
έστησαν III, 22. Schol. Sophocl. Stéph. 339. Polyb. pag. 32.
Herodot. VIII, 11.

ἀντισώ. τοῦ ἡμετέρου μόνου ἀντισουμένου II, 185. ἀντισωθῆ
Nazianz.

ἀντιστρατήγους κομίσαι IV, 321.

ἀντίσχω. διὰ τὴν ληστείαν ἐπιπολὺ ἀντισχοῦσαι I, 12. ἀ-
ντισχόντες ἡμύνοτο III, 99. ὥπως ἐπιπλέον ὁ σίτος ἀντίσχω I,
90. εἰ δ' ἀντίσχοιεν I, 168. Homer. Od. X. ἀντισχούσης τῆς
ναυμαχίας IV, 294.

ἀντισχυριζόμενος τὰναντία γιγνώσκω II, 235. Plutarch. πε-
ρὶ Δυσσωπ. pro obnitor.

ἀντίταξις. πρὸς σφετέραν ἀντίταξιν τῶν τριηρῶν τὴν φυλα-
κὴν ποιοῦμενοι IV, 196.

ἀντιτάσσω. τινὰ ἀρετὴν τῇ Ξέρξου δυνάμει ἀντιτάξασθαι II,
252. ἀντιτάξασθε πρὸς τὸ ἐμπερότερον αὐτῶν II, 140. ἀθρόα
τῇ δυνάμει ἀντετάξαντο III, 80. ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις τῇ
γνώμῃ ἀπίστως II, 293. βραχέα (τὰ ὑπάρχοντα) πρὸς τὰ ἤδη
ἀντιτεταγμένα περιγίγνεσθαι III, 349.

ἀντιτέχνησις πολλὰ IV, 288. ἀντιτεχνῶν φθόνος, D. Halic.
204, 44.

ἀντιτείχισμα τῷ χώματι ἐγγίγνεται II, 118. Athen. XIII.

ἀντιτίθημι. τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐμπειρίαν τῆς σφετέρας μελέ-
της οὐκ ἀντιτιθέντες II, 135. τῆς νῦν ἀμαρτίας ἀντιθεῖναι τὴν
τότε προθυμίαν II, 252. Aeschines Ctesiph. Demosth. in Mid.
Levitic. XIV.

ἀντιτιμωρήσασθαι τινὰ II, 290. D. Halic. 501, 31.

ἀντιτολμᾶω. πρὸς ἄνδρας τολμηροὺς ἀντιτολμῶντας IV, 203.
μέγα τὶ τῆς διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες ἀντιτολμῶσιν II, 143.
Aeschyli Schol. 291.

ἀντιφυλακὴ πρὸς ἀλλήλους χρώμενοι II, 133. ut ἀντίφρουρες.
ἀντιφυλακτῆμεθα Xenophon Ἀν. II.

ἀντιχειροτονῶν IV, 42.

ἀντοφείλων ἀμβλύτερος II, 61. Xenophon.

ἀνυδρίαν θέρους II, 299. Diodor. 18 b.

ἀνυποπτότερος. τὰγαθὰ ἐκ τοῦ εὐθέως λεγόμενα μηδὲν ἀν-
υποπτότερα τῶν κακῶν II, 233.

ἀνύτειν. εἴτε ἀνύτειν μέλλοι II, 115. ὥστ' ἐπιβάλλοντας ἥσ-
σον ἀνύτειν II, 117. ἀνύττειν ex lib. III Corinthus.

ἄνω. ὁ κοιναρτὸς ἐχώρει πολλὸς ἄνω III, 55. τὴν ἄνω πόλιν II,

71. μετὰ τῶν κάτω Περσῶν τινὲς πορευθεὶς ἄνω I, 193. τροπαῖον ἔστησαν τῆς ἄνω τῆς πρὸς τῷ τείχει ἀπολήψεως IV, 263. τὰς πρόρας, καὶ τῆς νεῆς τὰ ἄνω κατεβύρσωσαν IV, 281.

ἄνωθεν. πύργων ἀνωθεν στεγανῶν II, 199. ὕδατος ἀνωθεν γενομένου III, 112. τῶν ἀνωθεν τὸ ἔργον IV, 278. οὕτως αὖχει τὸ γένος ὁ συγγραφεὺς ἀνωθεν, de Thucyd. Marcellin.

ἀνώμαλον ἔπο-φιν τῆς ναυμαχίας IV, 293.

ἀνώσαι εἰς τοὺς πολεμίους V, 150.

ἀνωφελής. τῇ κατὰ γῆν ἰσχὺ ἀνωφελεῖ πιστεύοντες III, 181. ὅσα πρὸς ἱεροῖς ἰκέτευσαν πάντα ἀνωφελῆ ἦν II, 71.

AΞ. ἀξία. ταῖς παρὰ τὴν ἀξίαν κακοπαθείαις ὑμᾶς αὐτοὺς καταμέμψασθαι IV, 304.

ἀξιόλογος. οὐκ ἔταλαιπώρησαν ὥστε καὶ ἀξιόλογόν τι ἀπογενέσθαι III, 321. ἀξιόλογον ἔργον I, 27. ναυτικά ἀξιόλογα I, 24. ἐγκληματα ἔχοντες, ἐπιδρομῆν — καὶ ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα III, 34-74.

ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων (πόλεμον) I, 3. ἀξιολογώτατον πόλεων III, 321.

ἀξιόμαχος. οὐκ ἀξιόμαχοι νομίσαντες εἶναι οὐκ ἀντανήγοντο V, 122. ἀξιόμαχοι ἐπίκουροι V, 56.

ἀξιος, ὁ ἀγών IV, 265. οὐκ ἀξίον φανερὰν ἔχθραν πρὸς τοὺς Κορινθ. κτήσασθαι I, 63. ζυμπεσούσης νηὶ νεῆς, οὐκ ἀξίον ἀπολύεσθαι, ἢν μὴ τοὺς ἀπὸ τοῦ πολέμου καταστρώματα ἐπλίτας ἀπαράξητε IV, 278. πλείστου ἂν ἀξίον γένοιτο III, 86. 121. ἐς Πελοπόννησον οὐκ ἐξῆλθεν (ἡ νόσος.) ὃ, τι καὶ ἀξίον εἰπεῖν II, 82. πάθει ὀλοφύρασθαι ἀξίῳ IV, 220. πολλοῦ ἂν ἀξίον εἶναι ἀτρακτον εἰ καὶ τοὺς ἀγαθοὺς διεγίγνωσκε III, 62. ἀξίαν χάριν ἀπομνήσασθαι I, 192. τὸ ἔργον ἀξίον τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάζεσθαι IV, 202. μέλλοντας τι ἀξίον τοῦ παραπαλὺ πράξαι II, 143. ἀξίον τι λόγου παραλαβεῖν IV, 234. ἀξίον τι τῆς διανοίας δρᾶν IV, 38. ἀξίον λόγου ἀνθρώπων V, 127. αὐδ' ἀξία οὐτε ὑμῶν αὐτὲ πατέρων ποιεῖτε II, 109. ἀξία τῆς προσδοκίας ἐπεπόνθησαν III, 54. τοὺς τε ἀμεινους τὰ ἀξία ἔχουσιν II, 266.

ἀξιόχρεως. σφαλέρων ἀξιόχρεω δυνάμει IV, 19. D. Halic. 569, 7. Sophoclis Schol. 122. Xenoph. Gloss. Leuncl. 197 d. παρασκευῇ ἀξιόχρεω ἐπιέναι IV, 38. κατὰ δέαν ἥκειν, ὥς ἐπὶ ἀξιόχρεων καὶ ἀπιστον διάνοιαν IV, 49. πῶλιν ἀξιόχρεων παρ-εχομένου III, 126. ὥς ἐπ' ἀξιόχρεων, μᾶλλον σπευδῆν ποιεί-σθαι III, 49. ἀξιόχρεων αὐτῶν ὄντων δρᾶν τι III, 225.

ἀξιώω. ἀξιώω δ' ὑμῶν ξυγνώμης τυγχάνειν IV, 193. ἀξιώων τὰ μὴ δεῖνὰ ἐν ὁρῶδιᾳ ἔχειν II, 142. ναυμαχῆσαντες ἀντίπα-λα, καὶ ὥς αὐτοὺς ἐκατέρους ἀξιοῦν νικᾶν IV, 228. ἐπειδὴν ᾧ

V E R B O R U M.

ἀξιοῦσι προὔχειν κολουσθῶσι IV, 282. ὁ Δημοσθ. ἤξειυ τευχίζε-
σθαι τὸ χωρίον III, 6. ἀξιοῦντος διάγειν τὴν στρατιὰν III, 116.
οὐ μέντοι ἀξιοῦν γε εἰργεσθαι II, 117. ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πο-
λεμίοις γεγενῆσθαι ἀρίστοι III, 120. οὐκ ἀξιώ ὑποπτεύεσθαι
&c. III, 127. εἰ τις μὴ ἀξιώσει πόλεμον νομίζειν III, 244. ξυν-
εχώρησαν ἐφ' οἷς ἤξιουν III, 271. ἀξιοῦτε ἀπὸ τούτων ὠφελεῖ-
σθαι II, 264. τὴν πόλιν τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιοῦντες στερί-
σκεν II, 65. 66. τὰ παλαιὰ τοιούτοι ἠξιώσαμεν εἶναι II, 250.
ἀξιοῦτε μὴ ἀντιδοῦναι δίκην II, 268. ἀξιοῦμενοι ὑπὸ τῶν ἐκείνῃ
μαχίματοι εἶναι II, 128. ἀμαθέστεροι τῶν νόμων ἀξιοῦσιν εἶ-
ναι II, 221. οὐκ ἀξιώ ὑμᾶς τὸ χρήσιμον τοῦ ἐμοῦ (λόγου) ἀπώ-
σασθαι II, 235. 255. οὐκ ἐκ παρατυχόντος ἠξίωσα γράφειν I,
33. ἀξιοῦται τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμυνεσθαι I, 63. οὐκ ἀξιώσαντες
ὑπὸ Λακεδαιμονίων τοῦτο παθεῖν, non ita se meritis existiman-
tes I, 142. ἀξιοῦντος ὡς τάχιιστα πορεύεσθαι, oravit I, 187.
οὐκ ἀξιοὶ φεύγοντα τιμωρεῖσθαι I, 191. ταχίας τὰς ἐπαυρέ-
σεις πρὸς τὸ τερπνὸν ἤξιουν ποιεῖσθαι II, 80. ὀργὴν. ποιούμενοι,
εἰ καὶ οἱ ἐν ταῖς νήσοις ἀξιοῦσι σφῶν ἀφίστασθαι III, 181. εἰ μὴ
ἀξιοῦσιν ξυγκλύδων ἀνθρώπων κρατήσαντες ἐξελάσασθαι ἐκ
τῆς χώρας, vellent IV, 182. V, 64. ἰσχὺν ἀξιώσαντες τοῦ δι-
καίου προθεῖναι II, 225.

ἀξιώμα. οὐδ' αὖ, ἔχων τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώμα-
τος ἀφανεῖα κεκώλυται II, 57. ὢν ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι ὑπὸ τῶν
Ἑλλήνων I, 182. ἀξιώματι προγόνων τιμώμενος III, 273. ἐν ἀξι-
ώματι ὑπὸ ἀστῶν IV, 26. ἀνὴρ — ὃς καὶ ἀξιώματι προῆκε II,
53. θνητὸς ὢν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ II, 99. ἀξιώμα
μέγιστον τῶν Ἑλλήνων ἔχοντες II, 27.

ἀξίως. κολασθῆναι νῦν ἀξίως τῆς ἀδικίας II, 226. ἀξίως
προαπαντῆσαι I, 96. ἀξίως τῆς Σπάρτης ἡφίζεσθαι τὸν πόλε-
μον I, 122. χωρήσατε οὖν ἀξίως ἐς αὐτοὺς τῆς τε πόλεως καὶ τῶν
πατέρων III, 140. οὐ προὔχεται αὐτοῖς ἡ αἵρεσις τῆς πόλεως
ἀξίως II, 85. τοῦσδε ἀμύνεσθε ἀξίως τῶν προειργασμ. II, 145.

ἀξίωσις, χάριτος I, 62. οὐκ ἀδίκος αὕτη ἡ ἀξίωσις ἐστίν II,
183. ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργὴν ἀνταιπεῖν II, 99. ἐν σφίσιν αὐ-
τοῖς τὴν ἀξίωσιν ταύτην εἰλήφεσαν, hanc opinionem animis
conceperant II, 141. τὴν εἰσθυίαν ἀξίωσιν τῶν ἀνομάτων ἐς τὰ
ἔργα ἀντήλλαξαν II, 289. dignitatem. D. Halic. 693, 40. V.
Magistrum. ἀξιώ.

ἀξιώματος. φάσκων ἀξιώτάτους εἶναι αὐτοὺς ἐπαίνου III, 178.

ἀξιώτεροι ἔστε πάσης ζημίας II, 262.

ἀξυγκρότης. κατὰ τάχος καὶ ἀξυγκρότητοις πληρώμασιν
ἀναγκασθέντες χρήσασθαι V, 152. ξυγκρότημα, conspira-
tio, apud Demosth. hic, qui ad manum erant ἐτοίμοις.

I N D E X

ἄξύμβατος. διὰ τὸ ἀξύμβατον II, 239. ἀξύμβατον τραῦμα, Aretaeus 109, 15.

ἄξύμφορον ἐς τὰ ἡμέτερα αὐτῶν I, 49.

ἄξυνεσία. θαυμάζω τῆς ἀξυνεσίας αὐτῶν, εἰ μὴ οἴονται ἐνδηλοῖ εἶναι IV, 61.

ἄξυνετος. ἐς ὅσα ἄλλα Φρύνιχος κατέστη, ἔδοξεν οὐκ ἀξυνετος εἶναι V, 43. γνώμη οὐκ ἀξυνετος II, 52. ὥς ἀξύνετοι διδασκόμενοι III, 26.

ἄξυνετώτατοι IV, 67.

ἄξύντακτον ἀναρχίαν IV, 114.

ΑΟ. ἀοκνοὶ πρὸς τοὺς μελλήτας I, 98. Sophocl. Sch. 34. 361.

ἀοκνοτάτην προθυμίαν παρεχόμεθα I, 105.

ἀοπλος. τῶν τε ἀόπλων καὶ ὀπλισμένων III, 14. ἀνοπλοι D. Halic.

ἀορίστον τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς I, 197. Aretaeus 48, 19.

ΑΠ. ἀπαγγέλλω. ἐπὶ τὰ κοινὰ ἀπαγγεῖλαι III, 263. ἀπαγγειλάντων τὰ τε ἄλλα καὶ τέλος εἰπόντων III, 278.

ἀπάγω. ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἀπάγειν τὴν γνώμην II, 96. ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης, πρὸς τὸ ἡπιώτερον καταστήσαι II, 87. τῷ ἐμφανεῖ τότε λόγῳ οὐκ ἔφη ἀπάξειν IV, 252. ἐν Ἐπιδάμνῳ φρουροὺς τε καὶ οἰκήτορας ἀπάγειν I, 44. IV, 298.

ἀπαθεῖς. προεῖπον τῶν Ἐπιδάμνιων τε τὸν βουλούμενον καὶ τοὺς ξένους, ἀπαθεῖς ἀπίεσαι I, 44. Diodor. 108 d.

ἀπαιδευσία ὀργῆς πλεῖστον ἐκφερόμενοι II, 294.

ἀπαίρω. εἴποι ἀπάρροι τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικὸν V, 85. αἱ νῆες ἀπάρασαι ἐς τὸ πέλαγος V, 123. πρὸς τὸ πέλαγος θρασύτερον ἐν τῇ διώξει ἀπάρασαι V, 166. ὥσπερ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ἀπῆραν IV, 200.

ἀπαλγῆσαντας τὰ ἴδια τοῦ κοινοῦ σωτηρίας ἀντιλαμβάνεσθαι II, 90.

ἀπαλλαγὴ. τάχιστα δ' ἂν ἀπαλλαγὴ αὐτοῦ γένοιτο, εἰ πρὸς ἀλλήλους ξυμβείημεν III, 89.

ἀπαλλάσσω. τοῦ Μηδικοῦ πολέμου ἀπαλλαξείοντες I, 135. Moeris pro ἀπαλλακτικῶς ἔχοντες. τῶν μεγίστων ξυμφορῶν οὐκ ἀπῆλλακται I, 170. ὃν εἰη ἀπειρος, κρίναι ἱκανῶς οὐκ ἀπῆλλακτο I, 195. πενίας τῆς εἰσθυίας ἀπαλλαξείοντες II, 294. κινδύνον ἂν τοιούτων ἀπῆλλάχθαι V, 7. IV, 262. ἐπιπλέον ἢ πρὶν ἀπαλλάξασθαι V, 6. ἀπαλλαγέντας πῃ ἀσφαλῶς τοῦ πράγματος V, 138. τὸ ἀπαλλάξειν τοῦ ἀγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν V, 139. ξυνηνέχθησαν γνώμῃ ὥστε ἀπαλλάσσεσθαι τοῦ πολέμου ἔχοντες αἱ ἔχουσι III, 94. ἀπῆλλάγησαν ἅμα ἀμῇ τῆς δόξης II, 65. χάριν ἀνταπέδοτε, οὐδ' αἰσχύνῃς ἀπῆλλαγμένην II, 263.

V E R B O R U M.

ἀππλάγησαν τοῦ σφᾶς αὐτοὺς καταμέμφεσθαι V, 170. Σικε-
λίαν Ἀθηναίων τε ἀπαλλαγῆναι, καὶ οἰκείου πολέμου III, 94.

ἀπαναλωκίας τῆς φυλακῆς μέρος τὶ τοῦ ὀπλιτικοῦ IV, 188.

ἀπανίστημι. Ποτιδαίας ἀπανίστασθαι κελεύουσι I, 200.
χρήματα οὐκ ἔχοντες οὐδὲ γῆν φυτεύοντες, οὐ χαλεπῶς ἀπαν-
ίσταντο I, 5.

ἀπαντᾶω. ἡτοιμάζετο ὡς ἐπὶ τὰς Σίφας ἀπαντησόμενος III,
115. ὡς αὐτοῖς αἱ τε ἐκδρομαὶ ὅπῃ προσπίπτουσιν ἀπῆντων III,
190.

ἀπαξίδω. ἐρωτῶντες εἰ λησταὶ εἰσιν, οὐδὲ ὧν πυθάνονται ἀπ-
αξιούντων τὸ ἔργον I, 10.

ἀπαραιτήτως καὶ ὡμῶς ἐπέλθοιεν II, 294. Ioseph. 4. & D.
Halic. 96, 7 &c. Diodor. 347 d. exp. οὐκ ἀπαράβατον, Th.
Magist. pro ἀπαράβατον.

ἀπαράκλητοι ἐφ' ἀρπαγὴν ἠκολούθουν II, 160.

ἀπαράσσω. ὥς ἂν ἀπαράζητε ἀπὸ τοῦ πολεμίου καταστρώ-
ματος τοὺς ὀπλίτας IV, 278.

ἀπαριθμήσιν τῶν ὀνομάτων III, 237. agn. Pollux. ἀπαριθμή-
σειν Xenophon Paed. III.

ἀπαρνηθέντα τὴν πείρασιν IV, 88.

ἀπαρχὴ εἰσφέρεται IV, 37. πάντων ὅσα ἡ γῆ ἀνεδίδου ὥραϊα,
ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες II, 256.

ἀπας. Herodotus. Hippocrat. Demosth. Plato. D. Halic.
Noster, II, 26. 68. 124. 218. 302. 320. 330. III, 33. 100. 216.
219. 323. 333. IV, 69. 104. 193. 272. 276. V, 51. 53. 64. 81.
84. 101. 103. 118. 154. III, 313, & passim alibi.

ἀπατάω. μετὰ καινότητος λόγου ἀπατάσθαι II, 223. πολέ-
μιον ἀπατήσας III, 277.

ἀπάτη. ὥστε ἀπάτη παράγεσθαι ὑπ' αὐτῶν I, 52. Ἀνακτό-
ριον εἶλον ἀπάτη I, 78. ἀπάτη περιγενόμενος II, 291. ἀπάτη
εὐπρεπεῖ ἢ βίᾳ ἐμφανεῖ III, 128. 127. νομίσαντες οὐκ ἀπάτην
εἶναι IV, 299.

ἀπαύστα τῇ δίῃ ξυνεχόμενοι II, 74. ἀπαυστος πόλεμος,
D. Halic. 455, 1. φορὴ, Aretaeus 59, 7.

ἀπαυτομολέω. ἀπνυτομολήκεσαν γὰρ πάσαι τε καὶ οἱ πλεῖ-
στοι παραχρῆμα IV, 302.

ἀπάχθωμαι. κινδύνου ὧν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀπήχθεσθε II, 93.

ἀπεδον ἐς χωρίον κατέβησαν IV, 308. Herodot. I, 110.

ἀπείδω. πρὸς ἀντίπαλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπιδόντες IV,
293.

ἀπειθεστέρας τοῖς κυβερνήταις τὰς ναῦς παρεῖχον II, 134.

ἀπεικότως οὐκ ἔχομεν ἀκεκτῆμεθα I, 103. τὸ ἔργον οὐκ ἀπ-
εικότως προὔχωρσεν V, 105. vid. ἀπειοικότως.

I N D E X

ἀπειλέω. πολλά ἀπειλήσας τοῖς Χίοις V, 50.

ἀπειλή. ἡ ἐπαγασίσις τῶν ὅπλων ἔχει τινὰ δήλωσιν ἀπειλῆς III, 188.

ἀπειμι. τροφήν ἐν ὅσῳ ἂν αὐτὸς ἀπὴ διδόναι V, 135. ἀπολοφύραμενοι ἀπίτε II, 70.

ἀπειπόντων προξενίαν ὑμῶν III, 273. IV, 140. D. Hal. pro interdicere & abdicare. Ioseph. 448. Schol. Sophocl. p. 359.

ἀπείργω. οὐδὲ ξενηλασίαις ἀπείργομέν τινα ἡ μυθῆματος, ἡ δαμάτος II, 58. θεῶν δὲ φόβος, ἡ ἀνθρώπων νόμος οὐδεὶς ἀπείργει II, 80. 236. ἐπαυσαν τὴν μάχην, καὶ τοὺς ἐαυτῶν ἀπείρξαν III, 58. D. Halic. 62, 2.

ἀπειρία. ἡ ἀπειρία ναυμαχοῦντας ἐσφηνεν II, 139. οὐδ' ἡ ἀπειρία τοσοῦτον λείπεται, ὅσον τόλμη προέχευε, ibid. ἀπειρία μὴ ἐπιθυμῆσαι τοῦ ἔργου I, 113. ὑπὸ ἀπειρίας ἤπτετο τοῦ παλέμου II, 15. εὐς νῦν ἀπειρία δέδωκε III, 187.

ἀπειρόκακον. τὸ ἀπειρόκακον ὑμῶν μακαρίσαντες, οὐ ζηλοῦμεν τὸ ἀφρον III, 346. ἀπειροπόλεμον D. Halic. 510, 16.

ἀπειρος. διαποντίων πολέμων ἀπειροί I, 201. ἀπειροί ἐν σκότῳ τῶν διδόνων II, 8. πολέμων ἀπειροί II, 18. μέλλησιν ἔχουσι τοῖς ἀπείροις φοβερὰν III, 188.

ἀπειρότατοι τῶν ἀνθρώπων IV, 276.

ἀπειοκίτως. πρῶτος γέγραπται μετὰ τὴν πατέρα. οὐδὲ τοῦτο ἀπειοκίτως &c. IV, 88. agn. Thom. Mag. pro ἀπεικίτως.

ἀπέρωντον ἦν III, 57.

ἀπέρω. χρήματα φέροντες οὐκ ἀπεροῦσιν I, 168. ἀπεροῦντα μὴ πλεῖν I, 45. Herodot. ἀπέρων Κύρω ῥήσιν. ita Aristot. Plato. αἱ σπονδαὶ ταύτου ἔνεκα οὐκ ἀπειρῆντο, renuntiarent III, 284.

ἀπερίοπτος. οἱ ἄνθρωποι πρὸς τοὺς ἔχθρους τοὺς σφετέρους ἰόντες ἀπερίοπτοί εἰσι πάντων παρὰ τὸ μικρὸν I, 62.

ἀπερίσκεπτος. εὐαθέτες οἱ ἄνθρωποι, οὐ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι ἀπερίσκεπτον διδόναι III, 160. D. Hal. 348, 47. Ioseph. 1163. Aeschyli Schol. 19, 86.

ἀπερίσκεπτότερον τῷ ἀνθρώπῳ ἐπίστευσαν IV, 103.

ἀπέρχομαι. εἰ τῷ ὑπόπτῳ ἀπρακτον ἔαυτε ἀπελθεῖν IV, 134.

ἀπέφθου χρυσοῦ ἀγαλμα II, 25. hoc est, πολλάκις ἐψήφηντος, purissimi. v. Esai. XIII, 12.

ἀπέχω. πόλεως αὐτὴ πλεῖν οὕτε δὲδῶν πολλὴν ἀπέχει IV, 154. θυοῖν ἡμετέρας καὶ νυκτὸς πλεῖς ἀπέχει IV, 257. III, 155. 163. 36. IV, 313. II, 168. IV, 79. τεσσαράκοντα σταδίους ἀποσχῶν III, 208. ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ ἀπέσχοτο III, 190. σφῶν αὐτῶν ἀπέσχοτο V, 148. ἀπέσχοτο ἀλλήλων φυλασσόμενοι IV, 237. — μὴ ἐπὶ τὴν ἐκατέρω γῆν στρατεῦσαι III, 243.

V E R B O R U M.

ἀπιάλλειν οἶκαδε III, 326. Schol. ἐπιτέμπειν. v. Hefych.
ἀπιθανοτάτους &c. Harpocrat. pag. 75. ed. Lugd. B. 1683:
cit. non exstant.

ἀπιστέω. ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἦξιν II, 165. οἱ ἀπιστοῦν-
τες τῇ ἐξ αὐτῶν ξυνέσει II, 221. τὴν γνώσιν τοῦ οἴκειον ἀπιστεῖ-
σθαι IV, 246. ἠπίστησεν ἂν τις ἀκούσας IV, 215. τῷ Τισσα-
φέρνει ἀπιστοῦντες V, 126. ἀπιστοίη ἂν τις μὴ γενέσθαι τὸν
στόλον τοσοῦτον ὅσον οἱ ποιεῖται εἰρήκασι I, 16.

ἀπιστία. πολλὴν ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως τοῦ ἔπειτα εἶναι I,
17. βέβαιον τὴν ἀπιστίαν τῷ δήμῳ πρὸς ἑαυτὸν καταστήσαντες
V, 101. Herod. II, 152.

ἀπιστος. ἀριθμὸν οὐκ ἔγραφα, διότι ἀπιστον τὸ πλῆθος λέ-
γεται ἀπολέσθαι, ὥς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως II, 337. τὸ
ἀπιστον πρὸς τοὺς πολλοὺς μέγιστον ἐποίησαν, ut nulla fides
haberetur populo V, 101. ἀπιστα ἴσως δόξω ὑμῖν περὶ τοῦ
ἐπίπλου τῆς ἀληθείας λέγειν IV, 54.

ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις III, 27.

ἀπισχυρισάμενοι δέ, σαφὲς ἂν καταστήσῃτε αὐτοῖς, ἀπὸ τοῦ
ἴσου ὑμῖν μάλλον προσφέρεσθαι I, 200.

ἀπλοία. ἡσύχαζεν ὑπὸ ἀπλοίας III, 7. IV, 39.

ἀπλοος. ἑπτὰ δέ τινες (νῆες) ἀπλοι ἐγένοντο IV, 227. 228.
ἀπλοον ὕδωρ, Musaeus 204.

ἀπλοῦς. περιτειγίζουσι Μιτυλήνην ἐν κύκλῳ ἀπλῷ τείχει II,
196. Ulpian. in Dem. 347. 351. 356. 362.

ἀπλῶς. Ἀθηναίων κατέδυν οὐδεμία ἀπλῶς (ναῦς) IV, 227. ἀ-
πλῶς τε II, 237. 290.

ἀπὸ, de numero, ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἀπενόστησαν IV, 324.
II, 335. de temporis spatio, ἀπὸ τοῦ Αἰτωλικοῦ πάθους III, 48.
de loci spatio, ἀπὸ τοῦ Ποσειδωνίου εὐθὺς ἐπὶ τὴν γέφυραν III,
173. ἀπὸ τοῦ κύκλου ἐτείχιζον τὸν κρημνὸν, a muri ambitu IV,
161. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, τὰ μὲν φθόνῳ ἀπὸ τῶν πρώτων ἀν-
δρῶν, τὰ δὲ &c. III, 161. ἀπὸ πολιτειῶν τοιούτων ἦκετε III,
187. ἀπὸ τῆς αὐτῶν ὁρμώνται III, 89. ἀπὸ προειρημένου τινὸς
αὐτοῖς τὴν ἐπιχείρησιν γενέσθαι III, 196. ἀπὸ τοῦ ἀδοκίμου IV,
77. ἀπὸ τε τῶν ἔργων καὶ τῶν λόγων παρεσκευάστο ἀμφοτέροις
III, 97. ἐγγίγντο ἀπὸ ξυνθήματος τὸ τοιοῦτον III, 98. σκυλα
πρὸς ἱεροῖς ἀπὸ ἡμῶν ἀνατεθῆναι II, 254. ἀπὸ τοῦδε, hinc I,
179. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων σκοποῦσι I, 33. ἀπὸ παρασκευῆς, ex
composito I, 187. γίγνεται μέγας ἀπὸ τοῦ πείραν διδούς ξυν-
ετὸς φαίνεσθαι, I, 195. εὐθὺς ἀπὸ παλαιοῦ I, 6. ἀπὸ τῆς ἰσῆς
κοινὰς στρατείας ἐποιοῦντο I, 26. οὐδὲν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ἑνδον ὥς
προσεδέχετο ἀπέβαινεν III, 154.

ἀποβάθρα. ἐχώρει ἐπὶ τὴν ἀποβάθραν III, 19. Lucian.
Thucyd. Vol. VI.

I N D E X

ἀποβαίνω. κοινώσαντας τὴν δύναμιν, κοινὰ καὶ τὰ ἀποβαίνοντα ἔχειν I, 60. quae res gestas sequuntur. τῶν ἀποβαινόντων τοπλέον ἐπ' ἀμφοτέρω τῆς αἰτίας ἔχομεν I, 118. τῆς ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάντι ἀμβλύνεσθαι, calamitatis eventu II, 139. αἰσθῆσιν παρῆχον τοῦ ἀποβαίνοντος II, 76. προσεδέχετο πειράσειν ἀποβαίνειν III, 14. ὑκείλαντας δὲ, καὶ παντὶ τρόπῳ ἀποβάοντας III, 19. ὥς οὐδὲν αὐτῷ ἀπέβαινε III, 154. II, 306. — ὑποπτεύομεν, καὶ ὑμᾶς, μὴ οὐ κοινοὶ ἀποβῆτε II, 247. ne aequi inter partes incedatis, enadatis, sitis.

ἀποβάλλω. ὀλίγους μὲν τινὰς ἀποβαλὼν, τοὺς δὲ πλείους σώσας I, 88.

ἀπόβασις. ἀποβάσεως δὲ μάλιστα οὗσης III, 20. ἐν ἀποβάσει τῆς γῆς I, 151. II, 315. ἐπισταμένους ἐμπειρία τὴν ναυτικήν ἐπ' ἄλλους ἀπόβασιν III, 17. τὴν ἀπόβασιν ἐς τὴν νῆσον διαγοῖσθαι, exscensum III, 47. 52. ἐκείνοις βιαζομένοις ἀπόβασιν III, 15. 18. ἀπόβασιν ποιησάμενοι II, 51. 320. 339. III, 69. λαθόντες τὴν ἀπόβασιν III, 51. νῆσον ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσαν III, 12. προεσταύρωσαν πανταχῇ ἢ ἀποβάσεις ἦσαν IV, 117.

ἀποβλέφατε ἐς πατέρων τῶν ὑμετέρων δῆκας II, 256.

ἀπογίγνομαι. τῶν ἀμαρτημάτων ἀπογενόμενοι I, 60. τὰ ὅσα τῶν ἀπογενομένων II, 51. 77. ἀπεγίγνετο μὲν οὐδὲν τοῦ στρατοῦ, εἰ μὴ τι νόσω, deceffit II, 160. οἱ μὲν ξύμμαχοι οὐκ ἔταλαιπώρησαν, ὥστε ἀξιολόγόν τι ἀπογενέσθαι III, 321. pro decedere apud Hippocrat. de Morbo. & τὰ γινόμενα καὶ ἀπογινόμενα, quae nascuntur & intereunt. Lib. περὶ ἑπταμ. ἀπογινόμενοι decedentes 220, 41. ἀπογίνεσθαι ἐξ ἀνθρώπων, Ioseph. p. 178. Aretaeus 47, 14. pro cessasset quasi mortuus, Demosth. & Ulpian. 336. Herodot. III, 111.

ἀπόγνοια. ὅπως ἀπόγνοια ἢ τοῦ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς II, 296. ἀπόγνωσις D. Hal. 140, 23. utrumque Attic. Th. Mag.

ἀποδείκνυμι. φανερῶς ἀποδεικνυμένους τὴν γνώμην I, 122. τοὺς πεντασιχιλίους ἔργῳ καὶ μὴ ὀνόματι ἀποδεικνύναι V, 139. τὴν αἰτίαν οὐχ ἔξω πιστὴν ἀποδεικνύναι III, 126. ἐν βουλευτηρίῳ ἀποδείξας, constituto, ξυνώκισε πάντας &c. II, 28. τῆς γῆς ὅρους, καὶ δένδρα ἀριθμῶ τὰ ὑμέτερα ἀποδείξατε II, 112. πολλὰ δ' ἂν καὶ ἄλλα τίς ἀποδείξειε τὸ παλαιὸν Ἑλληνικὸν ὁμοίотροπα διαιτώμενων I, 12.

ἀπόδειξις. ἔλεγε δὲ καὶ ἄλλα, ἐς ἀπόδειξιν τοῦ περιέσεσθαι τῷ πολέμῳ II, 27. ἅμα δὲ καὶ τῆς ἀρχῆς ἀπόδειξιν ἔχει τῶν Ἀθηναίων (Ἑλλάνικος) I, 137. v. Herodot. I, 207.

ἀποδέοντες. τούτων ἐκομίσθησαν ὀκτὼ ἀποδέοντες τριακῆσιοι III, 61. τριακοσίων ἀποδέοντα μύρια II, 24.

ἀποδέχομαι. μὴ ἀπόντος περὶ αὐτοῦ διαβολᾶς ἀποδέχεσθαι

V E R B O R U M.

IV, 46. 68. οὐκ ἀποδέχοντο τοπρῶτον τὰς κατηγορίας II, 175. οὐ δοκιμάζοντες τοὺς μηνυτὰς, ἀλλὰ πάντας ὑπόπτως ἀποδέχομενοι IV, 84. ταῦτα οὐκ ἀποδέχονται IV, 253. cum gen. Plato.

ἀποδημηταὶ πρὸς ἐνδημοτάτους I, 98.

ἀποδιδράσκω. ὅστες ἂν τις ἄλῳ ἀποδιδράσκων III, 71. ἀποδιδράσκοντας οὐδεὶς ἐπιδιώκει III, 309. ὅτι κράτιστον αὐτοῖς εἶη ὡς τάχιστα ἀποδιδράναι, fugam capeffere III, 71. Aretaeus 42, 6.

ἀποδίδωμι. ὅσα ἀγάλωσαν χρήματα ταῦτα ἀποδοῦναι IV, 317. ἀργύριον τακτὸν ἀποδοῦσι III, 94. τὰς ναὺς ἀποδοῦναι δόμους οἷας περ ἂν παραλάβωσιν III, 26. πόλις, δυνατὴ οὖσα ἐπὶ τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι II, 238. τοὺς ἀνδρας ἀποδώσειν I, 11. ἀποδώσειν τὴν καταδίκην III, 287. τοὺς νεκροὺς τοῖς ἐναντίοις ἀποδόντες ὑποσπόνδους V, 171. 117.

ἀποδοχὴν καὶ ἀνταπόδοσιν χωρίων III, 121.

ἀποδύω. ἐς τὸ φανερόν ἀποδύντες I, 11. Plato de Leg. Plutarch. Aelian. V. H.

ἀποζάω. νεμόμενοί τε τὰ ἐαυτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποζῆν I, 5. v. Th. Magist. Lucian. Plato διαζῆν huius contrarium ἐπιζῆν.

ἀποθήκη τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς χρήμασι IV, 156.

ἀποικία. ἐς Ἐπίδαμνον ἀποικίαν ἐκήρυσσαν I, 42. Ἡϊόνα, Μενδαίων ἀποικίαν III, 9. IV, 10. ἀποικίας ἐξέπεμψε I, 21.

ἀποικίῳ. ταύτην (Ἐπίδαμνον) ἀπώκισαν οἱ Κερκυραῖοι I, 37.

ἀποικοδομῆσαι τὰς ὁδοὺς IV, 297.

ἀποκαθάρσεις χολῆς ἐπέησαν II, 73.

ἀποκαυλίζω. τὸ προσέχον τῆς ἐμβολῆς ἀπεκαύλιζε II, 118.

ἀποκεκλημένοι τῇ ὀφεί τῷ προορᾶν III, 55. Mff. ἀποκεκλεισμένοι.

ἀποκινδυνεύω. πρὸς ἀνθρώπους ἀπονενομημένους ἀποκινδυνεύειν IV, 314. ἡμῖν δὲ πρὸς ἑκάστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύεται τά τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαὶ II, 227.

ἀπόκλεισις. θαυμάζω τῇ ἀποκλείσει μου τῶν πυλῶν III, 125.

ἀποκλείω. ταύτῃ ἀποκλειόμενοι, τοῦτο ἐπέσχον II, 117. τοῦτο τῷ λογισμῷ ἠγοῦμαι ἀποκλειομένους αὐτοὺς IV, 59.

ἀποκληρῶν. διεβίβαζον ἐς τὴν νῆσον τοὺς ὀπλίτας, ἀποκληρῶσαντες ἀπὸ πάντων τῶν λόχων III, 13. οἱ Πρυτάνεις σφῶν αὐτῶν ἀπεκλήρωσαν V, 107.

ἀποκνέω. πείθει μὴ ἀποκνῆσαι τὸν πλοῦν V, 20. μὴ ἀποκνέειν τὴν ἐς τὴν Σικελίαν καὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν στρατείαν IV, 148. ἀποκνέοντας καὶ φυλασσομένους δεῖ. III, 18. ἀποκνέω IV, 32. μὴ ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον II, 211. non dēnō, Thom. Magist. ἀπώκνησάν πως, τὸν κίνδυνον μέγαν ἠγνῆσάμενοι II, 197.

I N D E X

- ἀπόκηνησιν τῶν στρατειῶν I, 138.
- ἀποκολυμβέω. μίαν ναῦν αὐτοῖς ἀπόλεσαν, τῶν ἀνδρῶν ἀποκολυμβησάντων III, 37.
- ἀποκομιδὴ ἐν ἐπικινδύνῳ ἐγγίγνεται I, 193.
- ἀποκρημνον. Πύλον, ὃ ἦν ἐκ θαλάσσης ἀποκρημνον III, 50.
- ἀποκρίνω. λόγῳ ἀποκρίνασθαι ἴσα ἀμφοτέροις IV, 137. ἀπεκρίναντο βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν II, 260. ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι II, 248. εἰ δέ τις προέκαμνέ τι, ἐς τοῦτο πάντα ἀπεκρίθη II, 72. ἐν τῷ παντὶ ἔργῳ βεβαίως οὐδέτεροι τελευτήσαντες, ἀπεκρίθησαν III, 107. οὐδὲν ξυμβατικὸν ἀπεκρίνατο V, 108. αὐθαδέστερόν τι ἀπεκρίνατο V, 128. διὰ τὸ μὴ δὲ Ἑλληνὰς πῶ ἀντίπαλον εἰς ἄν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι I, 8.
- ἀπόκροτος. ἐν γῇ ἀποκρότῳ ταλαιπωροῦντες IV, 214. Xenophon 943 e. ποσσίκροτον Orac. apud Herodot. I, 66.
- ἀποκρούω. ἀποκρουσθέντες τῆς πείρας διὰ τοὺς φρουροὺς V, 162. Iof. 1004. D. Halic. 36, 32. ἀμφοτέρωθεν ἀπεκρούσθη III, 158. δις μὲν καὶ τρίς ἀπεκρούσαντο II, 7.
- ἀποκρύπτω. ῥᾶον ἐτόλμα τις ἂ πρότερον ἀπεκρύπτετο μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν II, 79.
- ἀποκτείνω. οὐς μὲν ἐν χερσὶν ἀπεκτείνετε II, 267. ἀπέκτεινον, καὶ ἐξαίρετον ἐποίησαντο οὐδένα II, 271 f. ἀντίλεγε μάλιστα μὴ ἀποκτεῖναι Μιτυληναίους II, 230.
- ἀπολαμβάνω. τοὺς ἰσθμοὺς ἀπελάμβανον I, 12. ἐν μέσῳ ἀπειλημμένοι ἦσαν εἰ Ἀργεῖοι III, 299. τὴν ἡσῶν ἐν φυλακῇ εἶχον, ὡς τῶν ἀνδρῶν ἀπειλημμένων III, 23. II, 9. ἀπολαβὼν τείχει, muro completitur III, 152. οὐκ ἂν ὁμοίως αὐτοὺς νομίζον ἀπολαβεῖν, interceptum iri, εἰ τύχοι ἐλθοῦσα αὐτοῖς ἡ βοήθεια III, 216. κυκλοῦνται αὐτὸν, ὡς ἀποληφόμενοι III, 191.
- ἀπόλαυσις. οἰκειοτέρα ἀπολαύσει τὰ ἀγαθὰ καρποῦσθαι II, 58. πλούτου ἀπολαυσιν προτιμήσας ἐμαλακίσθη II, 64.
- ἀπολαύω. τοῦ βίου τὴ ἀπολαύσαι II, 81. οὔτε Κλέων παρ' αὐτῷ (Θουκυδίδῃ), οὔτε Βραχίδας λοιδορίας ἀπέλαυσε &c. Margcellin.
- ἀπολείπω. ἀπέλιπον βραχὺ διακρίσαι γενέσθαι IV, 290. οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθυσιασμῶν καὶ οἰμωγῆς ἀπολείπόμενοι IV, 301. οὐδὲν ἀπολείποντες προθυμίας V, 32. ἀπολείπόντες ἐκ τῶν Συρακουσῶν, relictis Syraculis III, 209. ῥαδίως ἐκαστοὶ τὴν ἑαυτῶν ἀπολείποντες I, 4. ἀπολείπόντων υἱῶν ἐκ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου II, 184.
- ἀπολέω, ὀλλυμι. ἀπολεῖται τὰ ἐν Χίῳ πράγματα V, 85. μίαν μὲν ναῦν ἀπολλύασι μετέωρον V, 18. 171. ἐκ τοῦ πάντας ὄραν ἐν ἴσῳ ἀπολλυμένους II, 80. καλὰ κτίματα οἰκοδομίαις καὶ πολυτελείαι κατασκευαῖς ἀπωλεσκότες II, 97. V, 118. ὃ, τὴ ἡ αὐ-

V E R B O R U M.

τῶν ἄνθος ἀπολώλει III, 199. ἄλλοι δὲ ἄλλη τῆς πόλεως σπο-
ράδην ἀπόλλυντο II, 9. οἱ ζῶντες ἀσθενεῖς τῶν ἀπολωλότων
ἀθλιώτεροι IV, 301.

ἀπολισθάνοι. ὅπως ἂν ἀπολισθάνοι καὶ μὴ ἔχοι ἀντιλαβὴν ἢ
χεῖρ ἐπιβαλλομένη IV, 281.

ἀπολογέω. ὅπως τὰς διαβολὰς ὡς εὐπρεπέστατα ἀπολογή-
σεται V, 175. τῶν ἐγκλημάτων περὶ μηδὲν ἀπολογησόμενους
ὦν ἐνεκάλουν I, 102. τὰ ἐς τὸν Μηδισμόν τοσαῦτα ἀπολογού-
μαθα II, 262. δίκην ἐπὶ-περὶ-πρὸς D. Halic. ἀπολογησόμενος
26, 331.

ἀπολογία. ἀποπλεῖν ἐς ἀπολογίαν ὧν ἡ πόλις ἐνεκάλει IV, 83.

ἀπολοφύρομαι. — ἀπολοφυράμενοι ὃν προσήκει ἐκάστω, ἀπί-
τε II, 70.

ἀπολύω. ἀπολύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβολὰς V, 134. pro
quo D. Halic. ἀπολύειν, 681, 44. ῥητοῦ ἀργυρίου ἀπολυθῆναι
III, 103. τὰ μέγιστα τῶν ἀδικημάτων ἀπολύεται μὴ ἀδικεῖν
I, 135. τῶν δεινῶν μηδέποτε οἰεσθαι ἀπολυθῆσεσθαι I, 98. cum
accusat. Aristides. φόβου ἀπολύεσθαι IV, 265. ἐς χεῖρας ἐλθόν-
τες, μόλις ἀπελύοντο IV, 248. τὴν ἐπιφερομένην αἰτίαν ἐς μα-
λακίαν, ἐνὶ ἔργῳ τούτῳ ἀπελύσαντο III, 322. v. D. Halic. Dio-
dor. 325 a.

ἀπομάχομαι. ἕως ἂν ἱκανὸν τὸ τεῖχος αἵρωσιν, ὥστε ἀπομά-
χεσθαι ἐκ τοῦ ἀναγκαιοτάτου ὕψους I, 127. D. Halic. saepe.
Ioseph. 110. 561. Xenoph. 127. 375. 609.

ἀπομιμνήσκω. πειθομένῳ δ' αὐτῷ χάριν ἀπομνήσεσθαι ἄξιον
I, 192.

ἀπομισθῶ. τὴν γῆν δημοσιώσαντες, καὶ ἀπομισθώσαντες
ἐπὶ δέκα ἔτη II, 272.

ἀπομονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως, κινδυνεύοντες II, 209.

ἀπονοέω. ἀποκινδυνεύειν πρὸς ἀνθρώπους ἀπονεννομένους IV,
314. Ioseph. 174.

ἀπνόοια. βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς παρουσίας ἀπορίας, ἐς ἀπνόοιαν
καθεστήκασιν IV, 284. ἐς ἀπνόοιαν καταστήσαντας αὐτοὺς, ἀ-
ληπτοτέρους ἔχειν I, 117. D. Halic. 359, 4.

ἀπόνως ὑμῶν ἄρξαι III, 339. — πατέρες ἡμῶν, — ὅσων ἔχο-
μεν ἀρχὴν, οὐκ ἀπόνως ἡμῖν τοῖς νῦν προσκατέλιπον II, 55. Aeg-
taeus 95, 27.

ἀπονώτερον. πολιορκίᾳ δ' ἂν προσκαβεζόμενοι, — ἀπονώτερον
τὴν Τροίαν εἶλον I, 20.

ἀπόπειρα. ναυμαχίας ἀπόπειραν λαμβάνειν IV, 202. Poly-
bius ἀνάπειραν. Herodian. ἀπόπειραν ποιήσασθαι. Noster alibi
πρόπειραν. Plut. διάπειραν. ὑπόπειρα, Ios. 190. Herod. III, 119.

ἀποπειράω. ναυμαχίας ἀποπειράσθαι ἐβούλοντο III, 35. IV,

I N D E X

196. ταῖς ναυσὶν ἀποπειράσαι IV, 230. μηχαναῖς ἀποπειράσαι τοῦ ἀποτειχίσματος IV, 242.

ἀποπέμπα. τοὺς ἐφεστῶτας πολεμίους ἐκ τῆς χώρας ἀποπέμπωμεν, amandemus III, 92. τὴν ἰκεσίαν οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἀπράκτους ἀπέπεμψαν I, 38. οἱ Ἀθηναῖοι ἐγνώσαν οὐκ ἐπὶ βελτίονι λόγῳ ἀποπεμπόμενοι I, 142. τὰς ναὺς ὁμολογίᾳ τινὶ ἐπιεικεὶ ἀποπέμψασθαι II, 178. Orpheus H. 2, φόβους ἀποπέμπε νικαυγείς. πεμπάζειν Aeschylus.

ἀποπλήθω. πρὸς τοὺς ἐναντίους ἀποπλήσαι τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον, saturare IV, 285.

ἀπορέω. ὑπισχνεῖτο, μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς V, 125. ἐν περιπολοῖς ἅμα ἀναλίσκοντας, καὶ ναυτικὴν πολὺ ἔτι ἐνιαυτὸν ἤδη βόσκοντας, τὰ μὲν ἀπορεῖν, τὰ δ' ἔτι ἀμηχανήσκειν IV, 254. ἀπορήσαντες ὅπῃ καθορμίσωνται III, 21. ἠπόρησε μὲν ὁποτέρωσσε διακινδυνεύσει χωρήσας I, 87. ἀπορούντες ταῦτα, cum his difficultatibus premerentur III, 269. ἀπορῶν, μεγάλης ἥσσης γεγεννημένης II, 330. — σφαλλόμενοι δὲ τὰ πλείω, τὰ τε πρὸ αὐτῶν ἠπορούν IV, 264. V, 93.

ἀπορία. ὅπως ὅτι πλείστη ἀπορία ἢ τοῖς πολεμίοις πανταχόθεν κεκυκλωμένοις III, 52. ὁρῶν καθ' ἡμέραν ἐπιδιδούσαν τὴν σφετέραν ἀπορίαν IV, 185. ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ἀπορίᾳ ἐγίγνεντο IV, 245. χρημάτων ἀπορία αὐτοὺς ἐκτρυχάσειν IV, 252. βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας &c. IV, 284. τὸν πηλὸν, ἀγυγίων ἀπορία, ἐπὶ τοῦ νότου ἔφερον III, 7. τὸ πλῆθος αὐτῶν κατ' ὀλίγον μαχεῖται, ἀπορία τῆς προσορμίσσεως III, 16. Vid. πλῆθος. τῆς τροφῆς ἀπορία τὸν στρατὸν ἐλάσσω ἤγαγον I, 19. τὴν παρούσαν ἀνάγκην καὶ ἀπορίαν φοβερωτέραν ἠγησάμενοι τῶν πολεμίων IV, 108. ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν ἐπέκειτο II, 74.

ἀπορος. ἀπορον ἐγίγνεντο περιορμίσιν III, 42. κακὸν, Herodot. III, 52. ἀπορον ἦν ἰδεῖν τὰ πρὸ αὐτοῦ III, 55. ἀπορα νομίσαντες V, 88. IV, 298. τὸ ἀπορον τῆς ὁδοῦ III, 191. ἀποροι ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο I, 139. πλῆθει χρημάτων, ἐς ἀνθρώπους ἀπόρους δύναμιν περιποιησάμενον I, 14. ἐν ἀπόρῳ εἶχοντο θέσθαι τὸ παρὸν I, 38. ὁρῶντες σφίσι πολλὰ τὰ ἀπορα συμβεβηκῆτα I, 75. πανταχόθεν τῇ γνώμῃ ἀποροι καθεστῶτες II, 87. 248. νομίσαντες ἀπορον εἶναι ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἐλεῖν τὴν πόλιν II, 119. ἐν τῷ ἀπόρῳ ἡ ἰσχὺς II, 93. ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον II, 202. D. Hal. 720, 19. Ulpian. ad Dem. στεφ. 351, 2.

ἀπορρήγνυμι. οἱ Ἀθηναῖοι τὰ μακρὰ τεῖχην ἀπορρήξαντες, παρεσκευάζοντο III, 103.

ἀπορώτατος. τούτων δὲ πάντων ἀπορώτατος, τὸ &c. IV, 191. οἱ ἀπορώτατοι III, 52.

V E R B O R U M.

ἀπορώτερος. — διὰ τὸ πέλαγος, τῶν κρατούντων ἀπορώτερος ἢ ληΐς, ἢ τῶν λαθεῖν βουλομένων, ἢ σωτηρία III, 348. μὴ αἰσχυρὸν καὶ ἀπορώτερον τῇ Πελοποννήσῳ πράξωμεν I, 117. τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτερα κατεργάζεσθαι III, 95.

ἀποσαλεύω. ὁ ναύκληρος ἀποσαλεύσας ἡμέραν καὶ νύκτα ὑπὲρ τοῦ στρατοπέδου I, 193.

ἀποσημαίνω. ἐς Νικίαν ἀποσημαίνειν, innuebat III, 44.

ἀποσιμῶ. ἀποσιμῶσάντων ἐκείνων, καὶ προσεβαλόντων, Schol. ὑπαναχωρησάντων III, 37. V. Marcellinum. v. Herodot. I, 73, & Steph. in αἰσιμῶ.

ἀποσπάω. τὸ δὲ Δημοσδ. (στράτευμα) τὸ ἡμισυ μάλιστα καὶ τὸ πλεόν ἀποσπάσθῃ τε, καὶ ἀτακτότερον ἐχώρει IV, 312.

ἀπόστασις. μετὰ τὴν τῶν Ἀργείων ἀπόστασιν ἐκ τῆς ξυμμαχίας III, 330. ἐλπίζων τοὺς Μηθυμναίους Δαρσήσειν, καὶ ἐμμένειν τῇ ἀποστάσει V, 34. εἶχε δὲ ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀποστάσεως μᾶλλον ἢ &c. III, 181. ἐπὶ ἀποστάσει ἐπείγονται II, 175. τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι II, 174. 218. Μελέας καὶ Ἑρμαιῶνδας, οἱ προαπεστάλησαν τῆς ἀποστάσεως II, 179.

ἀποστατέον. οὐκ ἀποστατέον ἐτι τοῦ πολέμου V, 6.

ἀποσταυρῶ. κλέπτοντες τὰ δένδρα καὶ ὕλην, ἀπεσταύρουσιν εἶπη δέοιτό τι III, 102 εὖρον φυλακὴν τινα ἀποτειχίζουσαν καὶ ἀποσταυροῦσαν τὸν πόντον IV, 312.

ἀποστελλω. ἡ ἰσχυρότατος ἐγένετο, κατὰ τοῦτο ἀποστέλλειν τὴν θάλασσαν, amandare II, 301. de terrae motu. v. Ulpian. ad Dem. 331, 1. v. Herodot. I, 21.

ἀποστερέω. τοὺς ὑπ' ἐκείνων δεδουλωμένους τῆς ἐλευθερίας ἀποστεροῦντες I, 95.

ἀποστέρῃσις. τὸν κτύπον μέγαν ἀπὸ τῶν νεῶν ξυμπιπτουσῶν τὴν ἀποστέρῃσιν τῆς ἀκοῆς ὧν οἱ κελευσταὶ φθεγγοιντο παρέχειν IV, 291.

ἀποστολή. αἷτιον δ' ἐγένετο τῆς ἀποστολῆς τῶν νεῶν, οἱ &c. V, 17.

ἀποστρέφω. μὴ ὑμᾶς ἡ Νικίου τῶν λόγων ἀπραγμοσύνη ἀποστρέφῃ IV, 35.

ἀποστροφῇ. ληστευομένης τῆς γῆς, καὶ οὔσης ἐκάστοις διὰ βραχέος ἀποστροφῆς III, 114. ἀποστροφὴν σωτηρίας οὐκ αὐτεῖς εἶναι V, 116.

ἀποσχών. vid. ἀπέχω.

ἀποτείχισις. vid. ἀποτείχισμα.

ἀποτείχισμα. μηχαναῖς ἀποτειράσαι τοῦ ἀποτείχισματος IV, 242. ἀποτείχισις alibi. v. Marcellin. Sic Thucydides ap. Pollucem IX, 7, οἰκισις, & ξήνισις, quod eidem VI, 7, durum; δικαίωσις, κατάκρισις, ἀξίωσις.

I N D E X

ἀποτελείω. τῇ δ' ὑστεραίᾳ τὸ τεῖχος ὁσονοῦκ ἀπετετέλεστο III, 102.

ἀποτίθημι. ἀποθέμενοι τὸν νόμον I, 110.

ἀποτρέπω. ὅτι τὰς ναῦς ἀποτρέψειε ὥστε μὴ ἐλθεῖν V, 172. ἐπὶ τῶν αὐτῶν λόγων οὐκ ἂν ἐτι ἀποτρέψειε IV, 36. ἀποτρέπτειν τῆς κακουργίας IV, 65. περὶ Πλαταιῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὕτως ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο II, 273. ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων II, 61. — ἐσβαλοῦντες ἐς τὴν Ἀττικὴν, σεισμῶν δὲ γενομένων, ἀποτράποντο πάλιν II, 300.

ἀποτροπή. ἀδύνατον, τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ὁρμωμένης προθύμως τι πράττειν, ἀποτροπὴν τινὰ ἔχειν II, 238.

ἀποφαίω. ἀπέφαινε πολλὴν εὐπορίαν ξύλων τε καὶ λίθων III, 6. τὴν δοκούσαν βελτίστην γνώμην εἶναι ἀποφαινόμενος III, 86. ἀποφαίω Μιτυληναίους ἡδίκηκότες ὑμᾶς II, 224. 91. 263. IV, 84. 120. 129. ἦν ἀποφίνω πᾶν ἀδικρύντας αὐτοὺς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω II, 234. pro affirmare, D. Halic. III, 44. vid. Xenophon 260 a.

ἀποφέρω. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀπίοντας ἀποφέρεσθαι τὰ σφέτερα αὐτῶν III, 145. τέλαντες ἔταξαν ἀποφέρειν, pendere III, 253. Herodot. II, 109, τεταγμένης ἀποφορῆς τελείῃ. paulo supra Arch. τόξα recte.

ἀποφράσσω. & ἀγνυμι. οἱ Ἀθηναῖοι, γνόντες ἥ μὲν ἐβούλοντο ἀποφράξασθαι αὐτοὺς οἱ ἐναντίοι, περιεγύγνοντο τῷ πλῶ V, 168. τὰς ἐδοὺς ἀπεφράγνυσαν IV, 299.

ἀποφυγή. στενὸς γὰρ ὢν ὁ Ἑλλήσποντος βραχείας τὰς ἀποφυγὰς παρέτχε V, 170. Plato Epist. VII κακῶν ἀποφυγή.

ἀποχράομαι. ἕως ἐγὼ τε ἀκμάζω, καὶ ὁ Νικίας εὐτυχὴς δοκεῖ εἶναι, ἀποχρήσασθε τῇ ἑκατέρου ἡμῶν ὠφελείᾳ IV, 30. ἐβούλετο ὅτι τάχος ἀποχρήσασθαι τῇ παρούσῃ τοῦ στρατεύματος ἐκπλήξει IV, 241.

ἀποχρώντως ἢ δὴ τιτιμωρήμεθα, satis poenarum iam dedimus IV, 305. εὐρῆσθαι ἠγνῆσάμενος, ὡς παλαιὰ, ἀποχρώντως I, 33. Hesych. αὐτάρκως, ἀρκούντως. Auctor apud Suidam, παιδείας ἀποχρώντως ἔχων.

ἀποχωλῶ. ἀπεχωλούντο ἐν γῇ ἀποκρότῳ, de equitatu IV, 214.

ἀποχωρεῖν. κρατεῖν δεῖ, ἢ μὴ ῥαδίως ἀποχωρεῖν IV, 108. καθ' ἡσυχίαν τῆς ἡμέρας παρασκευασάμενον ἀποχωρεῖν IV, 299. ὁπότε μὲν ἐπίοιεν οἱ Ἀθηναῖοι, ἐνεδίδοσαν, ἀποχωροῦσι δ' ἐνέκειντο II, 123. οὐκ ἂν ἀποχωρήσειέ τις ἐν δέοντι, πιεζόμενος II, 144.

ἀποχώρησις. φυγή καὶ ἀποχώρησις, οὐ βίαιος οὐδ' μακρὰ III, 320. εἶναι αὐτοῖς τοσοῦτον ἔχουσι ναυτικὸν, πολλὰς τὰς ἀποχωρήσεις, ἐν αἷς καὶ πόλεις καὶ γῆν εὐρήσουσι V, 118.

ἀπραγμόνως. οὕτως οὐ πόλεμος πολέμῳ, εἰρήνη δὲ διάφορα ἀπραγμόνως παύονται III, 90. ἀπραγμόνως σώζεσθαι IV, 136.

ἀπραγμοσύνη. εἰ τις ἐν τῷ παρόντι δεδιώς ἀπραγμοσύνην ἀνδραγαθίζεται II, 93. μὴ ὑμᾶς ἡ Νικίου τῶν λόγων ἀπραγμοσύνη ἀποστρέψῃ IV, 35. ἀπραγμοσύνης μεταβολὴ διαφθαρῆναι IV, 35. Ioseph. p. 8.

ἀπράγμων. ταῦτα ὁ μὲν ἀπράγμων μέμψαιτ' ἂν II, 95. ἀπράγμονα ἡσυχίαν *reius ducere*, ἢ ἀσχολίαν ἐπίτονον I, 99. τὸν μὴ δὲ τῶνδε (πολιτικῶν) μετέχοντα, οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ' ἀχρεῖον νομίζομεν II, 60. τὸ ἀπράγμον οὐ σώζεται οὐ μετὰ τοῦ δραστηρίου τεταγμένον II, 94. πόλιν μὴ ἀπράγμονα IV, 35. Ioseph. 600. πολιτεία ἀπράγμων, D. Halic. 178, 25. Aristoph. ὄρν. in Argum.

ἀπρακτος. οὐκ ἐδέξαντο τὴν ἰκετείαν, ἀλλ' ἀπράκτους ἀπέπεμψαν I, 38. ἀπράκτους ὧν ἐφίενται ἀπώσωμεν IV, 55. ἀπρακτοὶ γινόμενοι, ἀπέπλεον IV, 83. ἀνσχώρησαν ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἀπρακτοὶ III, 33. εὐπρεπῶς ἀδικοὶ ἐλθόντες, εὐλόγως ἀπρακτοὶ ἀπίασι III, 90. ὁ κήρυξ ἀπῆλθεν ἀπρακτος III, 147. Diodor. 435 a. 717 c. ἀπρακτ. μεληδόνες. Simonides.

ἀπρεπές. ἀνδρὸν ἀγαθῶν περὶ ἀπρεπές τι ἐπιγινῶναι II, 254. οἴκτου ἀξιώτεροι οἱ ἀπρεπές τι πάσχοντες τῶν ἀνθρώπων II, 269. σφιλάντες ἡμᾶς τὸ σφέτερον ἀπρεπές εὖ θήσονται IV, 22. οὐκ ἀπρεπές νομιεῖτε πόλεως τε τῆς μεγίστης ἥσασθαι III, 349.

ἀπρεπέστατος. παισὶ καὶ γυναῖξιν τὰ ἀπρεπέστατα προσέθεσαν IV, 285.

ἀπρόθυμος. οἱ ξύμμαχοι ἀπρόθυμοι ἦσαν, διὰ τὸ πρότερον σφάλμα V, 49. εἰ τις, δεδιώς ἄρα μὴ καὶ ἐγὼ τισὶ προσῶ τὴν πόλιν, ἀπρόθυμός ἐστι, πάντων μάλιστα πιστευσάτω III, 127.

ἀπροσδόκητος. δουλοῖ φρόνημα, αἰφνίδιον, καὶ ἀπροσδόκητον II, 90. κατασκευὴ ἦν, οἷα ἀπροσδοκίτου κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γενομένου II, 10. γενομένου τούτου τοῦ ἀπροσδοκίτου, καὶ παραλόγου II, 148. ὡς ἐπὶ ἀπροσδοκίτῳ εὐπραγίᾳ πάλιν αὐτὸν ἀναρβώσδέντες IV, 249. οἱ Συρακούσιοι ἀπροσδόκητοι ἦσαν ὡς ἡδὴ μαχοῦμενοι IV, 108.

ἀπροσδοκίτως πρὸς τὸ ναυτικὸν ἀντιστῆναι IV, 203. Diodor. 819 d.

ἀπροφασίστος. προθυμίαν ἀπροφασίστον παρεχόμεθα ἐς τοὺς Ἕλληνας IV, 128.

ἀπροφασίστως ἄπτεσθαι διενεοῦντο τοῦ πολέμου V, 7. οἱ Ἀθηναῖοι ὀρῶντες τοὺς Κερκυραίους πιεζομένους, μάλλον ἥδη ἀπροφασίστως ἐπεκούρουν, *minus dissimulante* I, 71. ἀπροφασίστως παρασκευασθῆναι IV, 115. τὸ ξυγγενὲς τοῦ ἐταιρικοῦ ἄλλο-

I N D E X

τριώτερον ἐγένετο, διὰ τὸ ἐτοιμότερον εἶναι ἀπροφασίστως τολ-
μᾶν II, 290.

ἀπροφυλακτος. πανταχῶθεν σφᾶς περιστῶτος πολέμου τα-
χέος καὶ ἀπροφυλάκτου III, 81.

ἄπτομαι. ἀπροφασίστως ἄπτεσθαι τοῦ πολέμου V, 7. 20.
Diodor. 314 b. — χίλια τάλαντα, ὧν διὰ παντὸς τοῦ πολέ-
μου ἐγλίχοντο μὴ ἄφασθαι V, 24. τὸ μὲν ἔξω ἀπτόμενον σῶ-
μα, οὐκ ἄγαν θερμὸν ἦν II, 73. τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἥπτοτο
II, 32. V, 146. τετράποδα ὅσα ἀνθρώπων ἄπτεται II, 75. ve-
sci. κακοπαθοῦντες οἱ ἄνθρωποι, τῶν λόγων ἄπτονται I, 112.
τούτων ἥφιστο ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐνυγραφεῖ Ἑλλάδικος I, 137. ὑπὸ
ἀπειρίας ἥπτετο τοῦ πολέμου II, 15.

ἄπτω, accendo. — Χρυσίδος τῆς ἱερείας λύχονα τινὰ θείσης
ἡμμένον πρὸς τὰ στέμματα, καὶ ἐπικαταδαρβούσης· ὥστε ἔλα-
θον ἀφέντα πάντα καὶ καταφλεχθέντα III, 199 sq. ἥψε τοῦ
τείχους III, 149.

ἀπῶθεν, μὴ ὑπ' αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις ἀλλ' ἀπῶθεν περιμένειν V,
105. τοῦ ἀπῶθεν ξυνοίκου προαπολλυμένου IV, 121.

ἀπῶθαι. τὰς προσβολὰς ἢ προσπίπτοιεν ἀπῶθούντο II, 7.
τὰς σπονδὰς ἀπῶσαντο, reiecerunt III, 239. δέσεις, D. Ha-
lic. 678, 40. 569, 47. Ioseph. 738. ἀπεώσαμεθα Κορινθίους I,
50. 53. τὴν τῶνδε χρεῖαν ἀλογίστως ἀπώσασθε I, 56. οὐκ ἀξιώ-
μας τῷ εὐπρεπεῖ τοῦ ἐκείνου λόγου, τὸ χρήσιμον τοῦ ἐμοῦ ἀπώ-
σασθαι II, 235. κακοπραγίαν ῥᾶον ἀπῶθονται, ἢ εὐδαιμονίαν
διασώζονται II, 226. κρατήσαντές τε τινὰς ἡμῶν, πάντας αὐ-
χοῦσιν ἀπῶσθαι II, 59. δομένων ξυμμαχίας, ὅτε Θηβαῖοι ἡ-
μᾶς ἐβιάσαντο, ὑμεῖς ἀπῶσασθε II, 250. 269. τὴν παροῦσαν
ἀσφαλείαν μὴ ἀπώσασθε IV, 136. Simonides, λιμὲν οἰκίης ἀ-
πώσεται Ἐχθρὸν συνοικητῆρα. ἀπῶστοι, Herodot. I.

ΑΡ. ἀρα. εἴποτε ἀρα πολεμήσονται I, 94. ἀρ' ἀξιοὶ ἐσμεν, ἀρ-
χῆς ἧς ἔχομεν ἐνεκα, οὕτως ἐπιφθόνως διαλεῖσθαι I, 107. εἰ ἀρα
ποι κινεῖντο αἱ νῆες V, 161. ἐν νῷ εἶχον, ἦν ἀρα μὴ πρότερον ἔλα-
σι, τοὺς ἐσπλους τοῦ λιμένος ἐμφράξαι, nisi forte prius III, 11.
ἦν ἀρα μὴ πειθόμενοι σφαλῆτε III, 28. εἰτι ἀρα μὴ προχωροῖ
II, 9.

ἀργότερος. ἀργότεραι μὲν ἐς τὸ δρᾶν τι ὧν βούλονται ἔσονται
(αἱ νῆες) IV, 284.

ἀργύριον τακτὸν ἀποδοῦσιν III, 94. τὸ ἀργύριον δ' εἶχον ἅπαν
κατεθεσαν IV, 316. ἀργύριον ῥητὸν ἐτοιμάζειν, τὰ τ' ἄλλα ἡσυ-
χάζοντας II, 14. ἀργυρίον τι ῥητὸν ἔχοντας ἐφέδιον II, 108.
τάξαντες ἀργυρίου πολλοῦ τὸ βρώμα III, 41. ῥητοῦ ἑκάστον ἀρ-
γυρίου ἀπολυθῆναι III, 103.

ἀργυρολογίω. ὅπως ταῦτά τε ἀργυρολογῶσι, καὶ &c. II, 107.

V E R B O R U M.

Xenophon 429 c. τὰ τῶν ξυμμάχων ἡργυρολόγησεν ἐς τὸ ναυτικὸν V, 7.

ἀργυρολόγων νεῶν, αἱ ἐξεπέμφθησαν πρὸς τοὺς ξυμμάχους III, 75. αἱ τῶν ἀργυρολόγων Ἀθηναίων στρατηγοὶ III, 111.

ἀρέσκω. — δειξάι τῷ πλήθει, καὶ ἂν ἀρέσκοντα ἦ, ἦκειν &c. III, 271. γιγνομένης τῆς ἀλώσεως, οἱ μὲν πράσσοντες, καὶ οἷς ταῦτα ἥρεσκε, μετὰ τῶν ἐσελθόντων εὐθὺς ἦσαν III, 166. I, 111. 180. τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σου ἀρέσκομαι I, 181. οὐκ ἀρεσκόμενος τῇ καταστάσει II, 104. Herodot. I, 8. ὥστε, ἢν μὴδὲν ἀρέσκον λέγει, καταστήσειν &c. II, 216. οὐδὲν ἥρεσκεν V, 74.

ἀρετὴ. ἀνὴρ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀρετῇ οὐδενὸς ὕστερος V, 103. τὰς πατρικὰς ἀρετὰς ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι, μὴ ἀφανίζειν IV, 287. ἀνταποδοῦναι ἀρετὴν III, 30. ἀρετῇ νικήσας III, 29. τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀρετῇ ἀμυνοῦμεθα III, 92. φαινοίμεθα ἐχθίονα ἢ ὁ μὴ ὑποδειξας ἀρετὴν κατακτάμενοι III, 128. πειράσθαι μὴ αἰσχύνας τὰς προσήκουσας ἀρετὰς III, 137. ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι II, 54. ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἥσους εἶναι τῶν ὑμετέρων II, 248. μόλις ἂν καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς οὐχ ὅμοιοι ἀλλ' ὀλίγω χείρους κριθείητε II, 69. γυναικειὰς τί ἀρετῆς II, 69. οἱ ἀρετῆς τί μεταποιούμενοι II, 77. οἱ ἀγαθοὶ τιμῶνται τοῖς προσήκουσιν ἄθλοις τῆς ἀρετῆς II, 141. τὰ ἐς ἀρετὴν ἠναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς II, 61. ἐκείνων διαπρεπὴ τὴν ἀρετὴν κρίναντες II, 52. διὰ ἀρετὴν γῆς στάσεις ἐνεποιοῦν I, 5. ὅσῳ καὶ διὰ πλείστου δόξαν ἀρετῆς μελετῶσιν IV, 22.

ἀριθμός. ὥς, ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν, πεντακοσίον νεῶν ἐσομένων II, 14. γῆς ὅρους ἀποδείξατε, καὶ δένδρα ἀριθμῶ τὰ ὑμέτερα, καὶ ἄλλο εἴτι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν II, 112. τοῦ ἄλλου ὄχλου ἀναξεύρετος ἀριθμὸς II, 298. ἐπτὰ ναῦς ἐν τῷ ἀριθμῷ ἔχοντες V, 18. φίλων καὶ σκευοφόρων πολὺς ἀριθμὸς III, 150.

ἀριθμέω. οἱ Ἕλληνες οὐ διεφάνησαν τοσοῦτοι ὅσοι σφᾶς αὐτοὺς ἠριθμοῦν, quot se ipsos iactabant IV, 31. ἠριθμοῦντο τὰς ἐπιβολὰς II, 198.

ἀριστος. ex ἀγαθός. ἡ ἀρίστη τῆς γῆς ἀεὶ τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων εἶχεν I, 5. τῶν τε ἄλλων ζυνεπιμελεῖσθαι ἢ μέλλει ἀρῆστα ἔχειν, ut quam optime haberent curare V, 58. βουλεύσειν τῇ πλὴι τὰ ἀρίστα III, 110. ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολεμίοις γεγενησθαι ἀριστοὶ III, 120. μετὰ καινότητος λόγου ἀπατάσθαι ἀριστοὶ II, 223. ἀρίστα φρονούντας II, 38. ναῦς τὰς ἀρίστα πλεούσας II, 146. ἢν ἐπακούσασί τι πρεσβευομένον ἡμῶν, ταῦτα ἀρίστα I, 116. οἱ Ἀργεῖοι ἀρίστα ἔσχον τοῖς πάσιν, optime se habebant in omnibus III, 248. ἀρχεῖν ἀρίστα — κρίνειν ἀρίστα IV, 66. τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράγματα ἐσκόπουν ὅτῳ τρόπῳ ἀρίστα προσοίονται IV, 73.

I N D E X

ἀρίστον ἐπίσιτιζόμενοι, prandium V, 153. περὶ ἀρίστου ὥρα IV, 313. ἡμέραν εἰργάζοντο τὴν τρίτην, καὶ τὴν τετάρτην, καὶ τῆς πέμπτης μέχρις ἀρίστου III, 133. v. D. Halic. 44, 13.

ἀριστοποιούμενοις τῆρήσας V, 174.

ἀρκέω. αὐτοὶ ἀρκούμεν πρὸς τοὺς πολεμίους IV, 130. ἀκρεῖται ὑμῖν ἐκεῖνα ἐν οἷς ἀπέδειξα &c. II, 91. οὔτε γὰρ ἰατροὶ ἤρκουν δερραπέοντες ἀγνοίᾳ II, 71.

ἀρκούντως. ὅσοι βουλήσονται τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς σκοπεῖν, καὶ τῶν μελλόντων ποτὲ αὐθις, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτὰ, ἀρκούντως ἐξεῖ I, 34. ἀρκούντως ἐδόκει ἔχειν ὅσα τε ἐσταυρώθη καὶ ὁκοδομήθη IV, 159.

ἀρκούρου περὶ ἐπιτολὰς II, 120.

ἀρμοστὴν διδούς, praefectum a Lacedaem. V, 10.

ἀρνέω. βεβαιωτέραν αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι ὁμολογήσαντι μετ' ἀδείας, ἢ ἀρνηθέντι διὰ δίκης ἐλθεῖν IV, 94.

ἀρπαγὴ. ἐφ' ἀρπαγὴν τῷ στρατῷ ἵραπέσθαι III, 154. ἀπαράκλητοι ἐφ' ἀρπαγὴν ἠκολούθουν II, 160.

ἀρρώστια. πρὸς τὴν παρούσαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατὰ πάντα ἀρρώστιαν IV, 250. ἐν ἀρρώστίᾳ ἦσαν τοῦ στρατεύειν II, 192.

ἀρρώστοτερος. πολλῷ ἐς τὴν μισθοδοσίαν τὸν Τισσαφέρην ἀρρώστοτερον γεγόμενον V, 127.

ἄρσος. καὶ τῆς ἀν' (γυναικὸς) ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς περίῃ ὕδρου ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος ἢ II, 69. vid. Var. Lect. ad h. l.

ἄρτάω. δοκοὺς μεγάλας ἀρτήσαντες ἀλύσεισι σιδηραῖς II, 118.

ἄρτι. ὃν ἄρτι κίνδυνον ἐκείθεν προεῖπον, οὐκ ἂν διὰ μακροῦ ὑμῖν ἐπιπέσοι IV, 145.

ἄρτος. δόντος βασιλέως αὐτῷ, Μαγνησίαν μὲν, ἄρτον, Λάμδακον δὲ, οἶνον &c. de Themistocle I, 196.

ἀρτύναι, magistratus Argis III, 283. v. Annotat.

ἀρχαιολογέω. πρὸς τὸ δοκεῖν τινὶ ἀρχαιολογεῖν IV, 287. ἀρχαιολογουμένη ἱστορία alibi. D. Halic. & Diodor. 89 c.

ἀρχαῖος. ξυμβεβήκει τοῦτο ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου II, 27. ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι II, 29.

ἀρχαιότροπα ὑμῶν τὰ ἐπιτηδεύματα πρὸς αὐτοὺς ἐστίν, nimis antiqua, simplicia I, 100. ἀρχαιοπλοῦτα Sophocl.

ἀρχή. ἐγίγνετό τε, λόγῳ μὲν, δημοκρατία, ἔργῳ δ' ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή II, 99. ἢ ἀρχή imperium Odrysarum, μέγεθος ἐπὶ μὲν θάλασσαν καθήκουσα II, 157. γενομένης καθ' ἑν τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς V, 69. τὸν Νικίαν παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς IV, 194. ἐξίστατο τῆς ἐπὶ Πύλῳ ἀρχῆς III, 45. τῶν ἐν ἀρχῇ ὄντων &c. II, 57. συμφορώτερον ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς II, 241. ἀφικνεῖται ἐς Ἀρισσαν, τῆς Περσέϊκου ἀρχῆς III,

192. τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν II, 220. ἅπασαν ἔχον τῶν νεῶν τὴν ἀρχὴν II, 302. καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν V, 107. τὴν ἀρχὴν ἐγκρατεστέραν κατεστήσαντο I, 163. τοῦ παντὸς πράγματος ἀρχὴν ἐποίησαντο I, 179. initium: — τοῦ πολέμου II, 104. ἐν μεγάλῃ πόλει καὶ ἀρχὴν ἐχούσῃ II, 100. οὐ προσήκει πρὸς τὰς ἀρχάς, magistratus I, 127. III, 247. IV, 86. αἱ ἐνδημοὶ ἀρχαὶ III, 283. 314. IV, 132. Διοτρέφῃν ἀπέστελλον ἐς τὴν ἀρχὴν V, 97.

ἀρχικός. Χαδῶν ἡγούντο ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ γένους Φώτιος καὶ Νικάνωρ II, 126.

ἀρχομαι. ξυνέγραψε τὸν πόλεμον, ἀρξάμενος εὐθὺς καθιστάμενον, ab eo bello moto I, 3. ἀρξαι ἐλευθερίας. IV. Th. Magist. τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἀρχομένου III, 323. II, 4. III, 131. ἀρχεται ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἢ δὴ Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων II, 3. ἤρξε καὶ ἐς τὰλλα τῇ πόλει ἐπιπλέον ἀνομίας τὸ νόσημα II, 79. fuit initium. ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις II, 70. ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἀρξάμενοι II, 117. ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἑλλησι μεγάλων κακῶν ἀρξεί II, 22. ἅπερ καὶ ἀρχόμενος εἶπον III, 92. ἀρχομένην τὴν αὐξήσιν τῶν ἐχθρῶν καταλύνοντες I, 96. ἀρχόμενοι πάντες ὀξύτερον ἀντιλαμβάνονται II, 14. III, 31. I, 115. IV, 182.

ἀρχω. νομίσατε εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν — τοῖς ἀρχουσι πείθεσθαι III, 218. βουλόμενοι ἀπόνως ὑμῶν ἀρξαι III, 339. νεώτερος ὢν ἐς τὸ ἀρχεῖν IV, 23. 27. 66. τῶν ξυμμάχων ὧν ἀρχουσιν III, 280. προσεπιβουλευόντας, καὶ ἀκοντας ἀρχομένους, parentes II, 220. τῆς πόλεως τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τοῦ ἀρχεῖν II, 93. ἀρχὴν ἀρχεῖν μηδεμίαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου V, 102. 104. III, 59. χαλεπαὶ αἱ ὑμέτεραι φύσεις ἀρξαι IV, 191. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἀρχεῖν μὲν τοῦ εἰκοντος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπὶ III, 89. μωρία ἡ γείσθαι τῆς τε οἰκείας γνώμης ὁμοίως αὐτοκράτωρ εἶναι, καὶ ἥς οὐκ ἀρχω τύχης III, 93. ἀνδρας τῶν πόλεων ἀρχοντας καθιστάναι III, 199.

ἀρωγὰ. ἂ δὲ ἀρωγὰ ἐνείδομεν ἐπὶ τῇ τοῦ λιμένος στενότητι, ἡτοίμασται, profutura IV, 277. Pindar. Olymp. 2, 81.

ΑΣ. ἀσαφής. τὸ δὲ πλέον βουλήσει κρίνοντες ἀσαφεῖ, ἢ προνοία ἀσφαλεῖ III, 160. ἀσαφῇ τὴν ἐλευθερίαν ἐπιφέρειν III, 127. ὅπως ἀσαφῇ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις ἢ II, 202.

ἀσαφῶς. πολεμούνται ἀσαφῶς ὀποτέρων ἀρξάντων III, 31. φιλεῖ μεγάλη στρατόπεδα ἀσαφῶς ἐκπλήγνυσθαι III, 185. Vid. Hippocrat. & Aretaeum.

ἀσέβημα. εἴτις ἄλλο τι οἶδεν ἀσέβημα γεγεννημένον, μηνύειν ἀδεῶς &c. IV, 45.

ἀσημος. ἄγοντες ἐξήκοντα τάλαντα ἀσήμου ἀργυρίου IV, 16.

I N D E X

ἀσθένεια. ἵνα μὴ οἱ ναῦται, ἐκ περιουσίας ὑβρίζοντες, τὰ σώματα χεῖροι ἔχωσι, δαπανῶντες ἐς τοιαῦτα ἀφ' ὧν ἡ ἀσθένεια συμβαίνει V, 68. ὅπως μὴ μόνος (Νικίας) ἐν ἀσθενείᾳ ταλαιπωροῖη IV, 194. τὸ ἔτος ἀνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ἐτύγχανεν ὃν II, 72. πάντες αὐτῶν ὑπὸ ἀσθενείης βίου, Herodot. II, 46. Bodl. βίου ex interpret.

ἀσθενέστατος. ἦσαν ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ II, 246. τοῦ τείχους ταύτη ἀσθενεστάτου ὄντος III, 14.

ἀσθενέστερον. ἄνδρες ἐπειδὴν ὃ ἀξιούσι προὔχειν κολουσθῶσι, τό γ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστερον αὐτὸ ἐαυτοῦ ἐστίν ἢ ἐὶ μὴ δ' ὤθησαν τοπρῶτον IV, 283.

ἀσθενής. πρὸς τοὺς τρόπους τοὺς ὑμετέρους ἀσθενὲς ἂν μὴ ὁ λόγος εἴη, εἰ τὰ &c. IV, 18. ζύνδεσμος ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, τοῦ μὴ, ὑψηλὸν γιγνόμενον, ἀσθενὲς εἶναι τὸ οἰκοδόμημα II, 116. τείχους ἀσθενοῦς ὄντος, ἐστίν ἢ καὶ πεπτωκότος IV, 218. ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀσθενεῖ τῆς γνώμης II, 89. οἱ πολέμοιοι οὐκ ἀσθενεῖς, ἀλλ' ἱκανοὶ τοὺς μεταστάντας βλάψαι I, 54.

ἀσκέπτως. αἰσχροῦν — ὕστερον ἐπιμεταπέμπεσθαι, τοπρῶτον ἀσκέπτως βουλευσαμένους IV, 38. Ioseph. 664.

ἀσκησις. ἐπιπόνῳ ἀσκήσει τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται II, 58. ἡ πόλις ἀσκησιν τῶν ἐς τὸν πόλεμον δημοσίᾳ παρείχετο III, 312.

ἀσμενος αἰρεθεὶς ἀρχειν IV, 23. ἀσμένοις ἐγγίγνετο τοῖς σώφροσι τῶν ἀνθρώπων III, 46. ἀσμένοις ὑμῖν ἀγῆγμαι III, 125. Xenophon.

ἀσπίς. ἡ ἀσπίς περιέρρύη ἐς τὴν θάλασσαν III, 19. de Brada. εὖρον στρατίαν παρατεταγμένην οὐκ ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων IV, 309. τὸ δὲ ἄλλο (στρατόπεδον) ὠθισμῷ ἀσπίδων ξυεστήκει III, 141. τοὺς ναυτας ὥπλισεν ἀσπίσι φαύλαις καὶ οἰαίναις III, 13. ἐπ' ἀσπίδας πέντε μὲν καὶ εἴκοσιν οἱ Θηβαῖοι ἐτάξατο III, 139. κατόπιν τὰς ἀσπίδας ἔφερον, ὅπως ἐκείνοι ῥῆον προσβαίνοισιν II, 201.

ἀσπονδος. καὶν τούτῳ τὸ εὐπρεπὲς ἀσπονδον, οὐχ ἵνα &c. I, 57. ἀνείλορτο αὐτοὺς ἀσπόνδους II, 39. Κορινθ. ἀνακωχὴ ἀσπονδος ἦν πρὸς τοὺς Ἀθ. III, 256. Homer. D. Paul. ad Rom. I, 31.

ἀστάθμητος. τὸ ἀστάθμητον τοῦ μέλλοντος ὡς ἐπιπλεῖστον κρατεῖ III, 91. II, 257. σφαλερὸν &c. ἀστάθμητον synonyma. Euripides, βροτῶν ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰὼν. Demosth. ὄχλος ἀσταθμητότατον πρᾶγμα. Aristophan. Ὅρνιθ. Ἀνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος, Ἀτέκμερτος. σταθμητὸν, est quod neque dependet neque propendet, Plaut. Hefychius. ἀνισος. D. Halic. ἀστάθμητὸν ἐστίν εὐτυχία πρᾶγμα.

ἀστασίαστος. τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸ λεπτόγων ἀστασίαστον εἶναι, ἄνθρωποι ἄκουσιν οἱ αὐτοὶ αἰεὶ I, 6.

V E R B O R U M.

ἀστέγαστος. οἱ ἥλιοι τοπρῶτον καὶ τὸ πρῆγος ἔτι ἐλύπει, διὰ τὸ ἀστέγαστον IV, 323. in arg. orationis cuiusdam Stephan. ἀστεγος LXX. vid. Pollucem I, 80.

ἀστικῶν Διονυσίων διελθόντων III, 237. D. Laërt. VIII, 90, & Not.

ἀστυγείτων. νομίσαντες τῶν ἐγγὺς ἀστυγειτόνων βοήθειαν ἐπιέναι III, 68.

ἀστός. ὃν ἐν ἀξιώματι ὑπὸ τῶν ἀστῶν IV, 26. ὅσα ἐν τῇ πόλει χορηγίαις, ἢ ἄλλῳ τῷ λαμπρύνομαι, τοῖς ἀστοῖς φθονεῖται φύσει IV, 28.

ἀσφάλεια, πολλὴ εἶναι μὴ ἂν ἐλθεῖν τοὺς ἐναντίους ἡμῖν διὰ μάχης II, 19. ὅπως ἀσφάλεια ταῖς σιταγογαῖς ναυσὶν εἴη τοῦ περιπλου V, 8. δι' ἀσφαλείας τὰς πόλεις ὥκουν I, 27. μετ' ἀσφαλείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπομεν I, 167. τὴν ἀσφάλειαν εἶναι μηδὲν ἐκβῆναι ἐκ τῆς νεῶς, ita salvos fore si &c. διεσκοπεῖτο, εἰποθεν ἀσφάλειάν τινα ὄρῳ ὑπάρχουσάν οἱ IV, 92. 136. II, 116. ὑποτέροις ἀσφάλεια δράσος παράσχοι, οὗτοι &c. II, 187. ἀσφάλεια αὐτοῖς ἐγγίγντο τῆς ἀνοιξέως III, 100. κατ' ἀσφάλειαν μᾶλλον ἰὼν III, 192. τὰ τῶν συμμάχων ἐς ἀσφάλειαν ποιεῖσθαι V, 5.

ἀσφαλέστατος. κάλλιστον τόδε καὶ ἀσφαλέστατον, πολλοὺς ὄντας ἐν κόσμῳ χρομένους φαίνεσθαι II, 21. ὅτε ἀσφαλέστατοι ἦσαν I, 59. πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστατοι II, 20. σκέψασθαι ὅτῳ τῷ τρόπῳ ἀσφαλέστατα διαπορεύσονται I, 149. Ἀθηναίους, ὁπόσους ἔλαβεν, κατεβίβασαν ἐς τὰς λιθοτομίας, ἀσφαλέστατην νομίσαντες εἶναι τὴν τήρησιν IV, 321.

ἀσφαλέστερος. τὴν Αἴγιναν ἀσφαλέστερον ἐφαίνετο τῇ Πελοποννήσῳ ἐπικειμένῃ II, 44. ἀσφαλέστερον ἡγησάμην τὸ ἀληθὲς δηλῶσαι IV, 193. τὰ δὲ πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἀσφαλέστερα, ἢ παρὰ δόξαν II, 226. ἀσφαλέστερον ἐς κίνδυνον, Aretaeus 5, 2.

ἀσφαλής. μὴτε ἀπειρία ἐπιθυμῆσαι τινα (τοῦ πολέμου), μὴτε ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλὲς νομίσαι I, 113. οὐκ ἀσφαλὲς ἐφαίνετο αὐτοῖς πορεύεσθαι &c. I, 149. ὅπως εἴη κατάφευξις ἀσφαλὲς IV, 235. — III, 189. πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφῶρει, διὰ τὰς — οὐκ ἀσφαλεῖς παρ' ἀλλήλους ἐφόδους I, 10. — ἔσπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγωγῆς τῶν ἐπιτηδείων IV, 207. ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ἔμοι ἢ ἀποκομιδῇ ἐγγίγντο I, 193. — κατὰ θέαν ἀνέβαινεν τοῦ χωρίου, καὶ τὴν μείζω παρασκευὴν περιέμεινεν, οὐχ ὥς τῷ ἀσφαλεῖ περισχῆσθαι, ἀλλ' &c. III, 214. βούλομαι παρασκευῇ ἀσφαλὲς ἐκπλεῦσαι IV, 41. διὰ τὸ πρότερον ζυνηθεῖς, τοῖς μὲν πολίταις φοβερόν, ἐς δὲ τοὺς ἐπικούρους ἀκριβές, πολλῶ τῷ περιότητι τοῦ ἀσφαλοῦς κατεκράτησε, de Hippiia IV, 88. πρὶν σφῶν

I N D E X

οἱ ἄνδρες διαφύγοιεν, καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλαμβάνοντο II, 202.
ὑποσχόμενος τοῖς ἐν Σάμῳ ἀσφαλῇ καὶ μεγάλην χάριν V, 137.
τὸ πλέον βουλήσει κρινόντες ἀσφαῖ, ἢ προνοία ἀσφαλεῖ III, 160.
τὸ εὐψυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὅξεις ἐνδείκνυνται III, 189.

ἀσφαλῶς. ἐπακολουθήσαντες ἄθροοι ὅσον ἀσφαλῶς εἶχε IV,
111. ὅπως τὰ ἐν τῇ Ἠϊάνι καθιστάμενα — τοῖς περὶ ἀσφαλῶς
ἔξει III, 158. — σώφρονες ἄνδρες τὰ γὰρ ἀεὶ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς
ἔβεντο III, 28. ἡ δὲ εὐνοία ἀνὰ πάλαι γενέσθαι πῃ ἀσφαλῶς τοῦ πράγ-
ματος V, 138. οὐκ ἐν ἀρχούσῃ πόλει ξυμφέρει, ἀλλ' ἐν ὑψηλῇ,
ἀσφαλῶς δουλεύει II, 94.

ἀσχολία. ξυμφορὰν οὐχ ἥσσαν (ἡγεῖσθαι) ἡσυχίαν ἀπράγ-
μονα, ἢ ἀσχολίαν ἐπίπονον I, 99. ἀσχολίας τίνος οὐσης I, 127.
διὰ τὰς στρατείας καὶ ὑπερόριον ἀσχολίαν V, 110. ἀσχολία, ἢ
περὶ τι ἀνεστροφὴ, Thom. Magist. Diodor. 107 c.

ΑΤ. ἀτακτος. προσβαλόντων — κατὰ δάλασσαν, καὶ ἐς τὴν
γῆν ἀποβάλλοντων, δορυβδὸς ἐγένετο πολὺς καὶ ἀτακτος V, 18.

ἀτάκτως. τοὺς ἐναντίους — ἀτάκτως κατὰ δέαν τετραμμέ-
νους ὀλιγωρεῖν III, 217. D. Halic. 567, 11. ἀτάκτως καὶ οὐδε-
νὴ κόσμῳ προσπίπτοντες II, 329.

ἀταλαίπωρος. οὕτως ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἢ ζήτησις
τῆς ἀληθείας I, 32. Sic etiam D. Halic. 234, 35. Et 550, 41.
ἀταλαίπωρον ἐν τοῖς πόνοις, Ioseph. 125.

ἀτασθαλίην. — οὐκ ἦρθη οὖν ἐς ἀτασθαλίην, Epigr. IV, 93.

ἄτε. ὁ Ἀλκιβιάδης, ἄτε περὶ μεγάλων ἀγωνιζόμενος, προθυ-
μως τῷ Τισσαφέρνηι θεραπεύων προσέκειτο, utroque qui &c. V,
81. D. Halic. 659, 38. 440, 9. 449, 12. ἐσπεύοντες ἐς τὴν πό-
λιν, ἄτε οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως ἀνοιχθεῖσαν, quippe quae, &c.
III, 196. 139. ξυνέβη αὐτῷ, ἄτε ἐν αὐτῇ τῇ ἐφύδα III, 317. Dio-
dorus 644. 646. Aelian. V. H. III, 19.

ἀτείχιστος. αὐτοβοεῖ Λάμψακον ἀτείχιστον οὔσαν ἔλδον V,
94. 53. &c. passim alibi.

ἀτέκμαρτος. — διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος III, 91. D. Halic.
583, 39. 357, 43. ἄ. προνοῆσαι. Pindar. Herodot. V, 92, 3. vid.
ἀσταθμῆτος.

ἀτελής. ἐφοβεῖτο μὴ πάντα ἀτελεῖ ἔχων ἀπέλθῃ III, 279. ἀφ'
ἐσπέρας, ἀτελεῖ τῇ νίκῃ, — ἀνέστησαν V, 43. Diodor. 46 d.
190 b. ἀτελέστατα καὶ ἀμήχανα κλαίειν, Stefichorus. τειχι-
ζομένου τοῦ Δελφίνιου, καὶ ἀτελοῦς ὕντος V, 60.

ἀτερπέστερον. καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν ἴσως διὰ τὸ μὴ μυθῶδες
αὐτῶν, ἀτερπέστερον φανείται, de auctoris Histor. I, 34.

ἄτιμος. πατέρας τοὺς ὑμετέρους — ἀτίμους γερόντων, ὧν οὖν
ἰσχύουσι, καταλείψετε II, 256.

ἀτιμώρητος. περιώσμεθα ἐκ πάντων Πλαταιῆς, οἱ παρὰ δὲ

V. E R B O R U M.

ναμιν πρόθυμοι ἐς τοὺς Ἕλληνας, ἔρημοι καὶ ἀτιμώρητοι II, 255.
v. Thom. Magistrum in τιμωρῶ. vid. τιμωρία.

ἀτιμῆτος. ὁρῶντες τὴν παρασκευὴν, καὶ τὴν γῆν ἔτι ἀτιμῆτον
ἔχοντες, μᾶλλον ἂν εἴκοιεν I, 117.

ἀτολμία. οὐκ ἀνέμειναν ἀτολμία ἀνάγκην σφίσι προσγενέ-
σθαι &c. III, 178. ἵνα μὴ τὸ κατ' ὀλίγον καὶ μὴ ἅπαντας κιν-
δυνεύειν, ἐν δέῃς φαινόμενον, ἀτολμίαν παράσχη III, 217. Xe-
nophon Ἑλ. V. & Philo Lib. 1. V. Moſis.

ἀτολμος. οἱ μὲν ὀξεῖς, οἱ δὲ βραδεῖς, οἱ μὲν ἐπιχειρηταί, οἱ δὲ
ἀτολμοὶ V, 156.

ἀτολμότερος. — ἀτολμότεροι δι' αὐτὸ ἐς τὰς μάχας ἦσαν
III, 81. ἀτολμότεραν ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν II, 65.

ἀτοπος. τὰ ἐντὸς, εὐθύς αἰματώδη ἦν, καὶ πνεῦμα ἀτοπον καὶ
δυσώδες ἦφει, de peste II, 73. δούλοι ὄντες τῶν αἰεὶ ἀτόπων,
ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων II, 223. Aelian. V. H. II, 8. IX,
12. IX, 40. Diodor. 750 a.

ἀτρακτος. πολλοὺ ἂν ἄξιον εἶναι τὸν ἀτρακτον, εἰ τοὺς ἀγα-
θοὺς διεγίγνωσκε III, 62. Hippocrates. Aeschyli Schol. 241.

ἀτραπός. κατὰ ἀτραπὸν τινα τοῦ λόφου πειρώμενος προσβῆ-
ναι III, 194. ἐν Θερμοπύλαις — οἱ Λακεδαιμόνιοι, τῇ ἀτραπῷ
περιελθόντων τῶν Περσῶν, διεφθάρσαν III, 58. Lycophr. 123.

ἀτριβής. ὑλώδης καὶ ἀτριβής πᾶσα ὑπ' ἐρημίας ἦν, de Pylo
III, 12. 47. D. Halic. 425, 46. 344, 6.

ἄττα. — Χαϊρώνειαν, καὶ ἄλλ' ἄττα χωρία τῆς Βοιωτίας,
alia quaedam. Attice pro ἄτινα I, 156.

ἄττικίζειν II, 261. ἤχθοντο αὐτῷ (Ἀλκιβιάδῃ) Πελοποννη-
σιαί, ὡς φανερώς ἦδ' Ἀττικίζοντι V, 134.

ἀτυράννευτος. ἡ Λακεδαιμόν ἀεὶ ἀτυράννευτος ἦν I, 28. o-
mitt. πόλις.

ἀτυχεῖν. αἵσχιον ἔχοντας ἀφαιρεθῆναι, ἢ κτωμένους ἀτυχεῖν-
σαι II, 92. vid. Aretaeum 36, 26.

ΑΥ. αὐ. τῇ Ὁμήρου αὐ ποιήσει εἴ τι χρὴ κἀνταῦθα πιστεύειν
I, 18. in principio sentent. οὐδ' αὐ πρῶτοι τοῦ τοιοῦτου ὑπάρ-
ξαντες &c. I, 108. καὶ ὅσα αὐ μετ' ἐκείνων βουλευσάσαι, οὐδέ-
τις ὕστερον γνώμῃ φανῆναι I, 129. neque vero, οὐδ' ὁφείλομεν
οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς μὴ βουλομένους ἐλευθεροῦν, οὐδ' αὐ ἀρ-
χῆς ἐφιέμεθα III, 129. κατὰ τοιαύτην δὲ διαφορὰν ὄντων τῶν
Λακεδαιμονίων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, οἱ ἐν ταῖς Ἀθήναις αὐ βου-
λόμενοι λῦσαι τὰς σπονδάς, εὐθύς ἐνέκειντο III, 273. καὶ οὐδ'
αὐτοὶ αὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν &c. IV, 265. — μόνους αὐ
τῶν Βοιωτῶν ἀττικίσαι II, 261. ὡς ἐπὶ ἀπροσδοκῆτ' εὐπραγία
πάλιν αὐ ἀναρρῶσθέντες IV, 249. pro vice versa, Demosth.
pro tum vero praecedente καὶ, Plato. Glossae certe reddunt. a-

Thucydíd. Vol. VI.

G g

I N D E X

pud Aristophan. A. 903. I. 207 : *contra*. Aelian. V. H. II, 13: πορτο.

αὐθαδέστερον ἀπεκρίνατο καὶ ἠπείλησε V, 128.

αὐθαίρετος. ἕως ἐστὶ αὐθαίρετος ὁ μφοτέροισ ἢ εὐβουλία I, 112. hoc est αὐτεξούσιος. κινδύνους αὐθαίρετους μὴ προστίθεσθαι I, 207. V, 42. D. Halic. 334, 1. αὐθαίρετον δουλείαν IV, 68.

αὐθένταις. ἐν πολεμῷ καὶ παρὰ τοῖς αὐθένταις τοὺς ὑμετέρους ξυγγενεῖς καταλείψετε II, 256. v. Harpocrat. Aeschyli Schol. 279. Steph. Euripid. Androm. 172.

αὐθημερόν. ἐκέλευον ἐκτὸς ὕρῳ εἶναι αὐθημερόν II, 22. III, 192. πάντες γὰρ αὐθημερόν (quo rerum potiuntur) ἀξιούσιν οὐχ ὅπως ἴσοι, ἀλλὰ καὶ &c. V, 139. D. Halic. 156, 39. Aeschyli Schol. 122. — ὅπως — αὐθις καὶ αὐθημερόν ἀπροσδοκῆτοῖς τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρῶσι IV, 236. pro eodem αὐθημερινόν, D. Halic. 412, 9.

αὐθις. τὸ στρατόπεδον ὃ κατεκαύθη — αὐθις ἀναρθώσαντες IV, 138. καὶ πρὸς ἅπαντας αὐθις ὥς εἰπαῖν τοὺς ἄλλους αὐτοὶ πλείω ἐπερίσαντο διὰ μέγεθος πόλεως IV, 272. νῦν, εἰποτε καὶ αὐθις, προθύμως ἀντιλαβεσθαι IV, 291. τὰς ἰδίας διαφορὰς ἐς αὐθις ἀναβαλόμεθα III, 92. πρῶτον σπονδὰς ποιήσαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, αὐθις ὕστερον καὶ τὴν ξυμμαχίαν III, 324.

αὐλητῶν. βραδέως, καὶ ὑπὸ αὐλητῶν πολλῶν νόμῳ ἐγκαθεστώτων, in proelium ibant Lacedaemonii III, 315.

αὐλιζομαι. ὑπὸ νύκτα αὐλισαμένου τοῦ στρατεύματος ἀποθεῖν IV, 15. αὐλιζεσθαι ἀπὸ τῶν ὅπλων ἐν τῇ πόλει IV, 102. 80.

αὐξάνω. — τράπω τοιῷδε ἦλθον ἐπὶ τὰ πράγματα ἐνοῖς νύξηθησαν I, 124. νύξετο τὸ ναυτικὸν ἀπὸ τῆς δαπάνης, ἦν &c. I, 139. τὸ τῆς πόλεως ξύμπασιν κοινὸν αὐξετο IV, 67.

αὕξησις. τὴν αὕξησιν τῶν ἐχθρῶν διπλασιουμένην καταλύουσιν I, 96.

αὐτάγγελοι αὐτὸν ἰδοῦσαι ἡ Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία — ἔφρασαν II, 214. Musaeus 132.

αὐταρκέστατος. πόλιν τοῖς πᾶσι παρεσκευάσαμεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην II, 55.

αὐτάρκης. σῶμά τε αὐταρκές ὃν οὐδὲν διεφάνη πρὸς &c. II, 76. — τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλείστ' εἶδη, καὶ μετὰ χαρίτων μάλιστ' ἂν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὐταρκές παρέχεσθαι, idoneos II, 62. ἡ πόλις αὐτῶν, αὐτάρκη δέσιν κειμένη, παρέχει αὐτοὺς δικαστὰς ὧν βλάπτουσι &c. I, 57.

αὐτεπάγγελτος. αὕτη (δύναμις) παρέστιν αὐτεπάγγελτος, ἀνευ κινδύνου καὶ δαπάνης διδοῦσα ἑαυτὴν I, 51. αὐτεπάγγελτοι ἐχώρησαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν III, 178. Demosth. στεφ. & Ulpian. 348, 2. Herodot. VII, 29.

V E R B O R U M.

αὐτερέτης. στρατιὰν πέμψετε τοιαύτην ἀκείῃς, οἵτινες αὐτε-
ρέται κομισθέντες, καὶ ὀπλιτεύσουσιν εὐθὺς IV, 145. — χιλίους
ὀπλίτας — οἱ δὲ, αὐτερέται πλεύσαντες τῶν νεῶν, ἀφικνοῦνται
δεσ. II, 196. αὐτερέται καὶ μάχιμοι I, 18.

αὐτήκοοι δὲ βουλευθέντες ἐτι γενέσθαι αὐτοῦ Παισανίου τὴ
ἀγχοτος I, 186. Plutarch. de Lib. educand.

αὐτίκα. διὰ τὸ ἡδονὴν ἔχον ἐν τῷ αὐτίκα III, 161. IV, 240.
αὐτίκα βοή ἦν II, 201. φοβηθέντες τὸ αὐτίκα δεινόν, praefens
discrimen I, 172. Ulpian. D. 343, 2. τῷ μέλλον ὀpponitur:
μαχοῦμετο περὶ τῆς ἰδίας, τὸ μὲν αὐτίκα, σωτηρίας, τὸ δὲ μέλ-
λον, ἐλευθερίας IV, 110.

αὐτοβοεὶ ἐλὼν V, 94. II, 337. 128. ὁ περὶ ἐπισπώμενος αὐ-
τοβοεὶ III, 207. damnat Marcellinus.

αὐτοδεκαετῶν διελθόντων III, 237.

αὐτοδίκους καὶ αὐτῶν, καὶ τῆς γῆς τῆς αὐτῶν III, 233.

αὐτόθεν. τῶν αὐτόθεν συμμάχων III, 193. — ἐπὶ Καρίας καὶ
Αιχίας, ὅπως τὸ ληστικὸν τῶν Πελοποννησίων μὴ ἑῷσιν, αὐτόθεν
ὀρμώμενον δεσ. II, 107. αὐτόθεν δὲ διανοήθητε, ἢ ὑπακούειν, ἢ
δεσ. hinc statuite I, 201. αὐτόθεν pro παραχρῆμα Suidas I,
385. ita Polybius.

αὐτόθι. ὅσα ὑπεξέκειτο αὐτόθι τῶν Κλαζομενίων V, 48. III,
144.

αὐτοκράτωρ. τῆς οἰκείας γνώμης ὁμοίως αὐτοκράτωρ εἶναι,
καὶ τῆς τύχης III, 93. αὐτοκράτορες ὄντες III, 92. αὐτοκράτωρ
μάχη III, 189. D. Halic. ἀρχή, 160, 47. — δὲ δὲ μὴ προσίεν-
ται, λογισμῷ αὐτοκράτορι διωθεῖσθαι III, 160. αὐτοκράτορες
ἡκουσι περὶ πάντων συμβῆναι τῶν διαφορῶν III, 275. αὐτοκρά-
τορες ἐσόμεθα συμπαντῶν Σικελιωτῶν IV, 43. Joseph. 119.
206. Συγγραφείας αὐτοκράτορας V, 102.

αὐτόματον. οἷς γὰρ ἡ χώρα κατεσκευασται, τὰ πολλὰ πρὸς
ὑμᾶς, τὰ μὲν ληφθέντα, τὰ δ' αὐτόματα ἤξει IV, 146. Demo-
sthen. στεφ. Herodot. II, 67, ἀποθάνη ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου.

αὐτομολέω. τῶν Εἰλώτων αὐτομολοῦντων III, 227. οἱ δερα-
πεύοντες αὐτομολοῦσι IV, 191.

αὐτομολία. ἐπ' αὐτομολίας προφάσει ἀπέρχονται IV, 191.
αὐτομολία ἐχρήσατο πολλοὶ πρὸς αὐτοὺς V, 59. pro αὐτομό-
λησι Aristides.

αὐτόματος. ὥς ἐπυνθάνοντο τῶν αὐτομόλων ὅτι δεσ. II, 85.

αὐτονομία. συμπασιν αὐτονομίαν ἐπιφέροντες III, 130. αὐ-
τονομία Synesii Schol. 525 c.

αὐτόνομος. οὐχ ὑποτελεῖς ὄντες φόρου, αὐτόνομοι ξυνέσποντο
IV, 267. εἶπου ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐτόνομοι οἰκήσειαν II, 94. γῆν
καὶ πόλιν τὴν σφετ. ἔχοντας αὐτοκόμους οἰκεῖν II, 110. αὐτοκό-

I N D E X

μοντ εἶναι III, 232. τῶν συμμάχων οἱ αὐτόνομοι IV, 110. I, 136.
αὐτοπόλεις. αὐτόνομοι καὶ αὐτοπόλεις III, 327.

αὐτός, ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι καὶ οὐκ ἐξίσταμαι II, 89. Ἀθη-
ναίων τὸ αὐτὸ τοῦτο παθόντων I, 17. — διὰ τὴν ἐν πεζῷ ἐμπει-
ρίαν, ταπλεῖω κατορθοῦντες, οἰοῦνται καὶ ἐν τῷ ναυτικῷ ποιή-
σειν τὸ αὐτὸ II, 142. αὐτὸς ἐγὼ IV, 114. αὐτὸς τρίτος ἐφηρή-
μενος ἄρχειν III, 59. ἐστρατήγει Νικίας τρίτος αὐτὸς III, 64.
— ἐλέγον ὅτι οἱ μετὰ Δημοσθένους παραδεδώκοιεν σφᾶς αὐ-
τοὺς IV, 316. τὰς ναῦς ταύτας, ἢ αὐτάς, ἢ πλείους, ἢ καὶ ἐλάσ-
σους ἀποπέμπειν V, 58. οἱ Πρυτάνεις σφῶν αὐτῶν ἀπεκλήρωσαν
V, 107. ἡσύχασαν, καὶ σφῶν αὐτῶν ἀπέσχεοντο V, 148. χρη-
τὰ ὕπλα καὶ σφᾶς αὐτοὺς τοὺς ἐν τῇ νήσῳ παραδόντας πρῶτον,
κομισθῆναι Ἀθηναζε III, 32. αἱ νῆες αὐτῶν οὐδέπω ἐν τῷ αὐτῷ
εἰσὶν V, 119. οὐ γὰρ περὶ τοῦ αὐτοῦ σωθῆναι μόνον ἐτι τὴν ἐπιμέ-
λειαν ἐποιοῦντο IV, 264. ἄπορον ἦν ἰδεῖν τὸ πρὸ αὐτοῦ III, 55.
εἰχὼν τε οὐδὲν σφίσιν αὐτοῖς χρήσασθαι, *ibid.* κελεύουσιν ὑμᾶς
αὐτοὺς περὶ ὑμῶν αὐτῶν βουλευεσθαι III, 60.

αὐτοσχεδιάζειν. κράτιστος δὴ οὗτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέ-
οντα ἐγένετο I, 195.

αὐτοτελεῖς III, 232.

αὐτουργός. σάμασι τε ἐτοιμότεροι οἱ αὐτουργοὶ τῶν ἀνθρώπων
ἢ χρήμασι πολεμεῖν I, 202. αὐτουργοὶ εἰσι Πελοποννήσιοι, καὶ
χρήματα οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς I, 201. D. Halic. X, 48. στρατη-
γία Aeschylus p. 37. Steph. Ioseph. 1384. Euripides Orest.
922. Diodor. 103 b.

αὐτοφρεῖς λιμένας ἔχον τὸ χωρίον I, 131. τροφὰς δε χορη-
γίας, Diodor. 6 d. 98 d.

αὐχέα. κρατήσαντες τινὰς ἡμῶν, πάντας αὐχοῦσιν ἀπεῷ-
σθαι II, 59.

αὐχημα μὲν γὰρ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς καὶ δειλῷ τι ἐγ-
γίγνεται II, 92. τῷ παρ' ἐλπίδα τοῦ αὐχήματος σφαλλόμενοι
IV, 283. ἀπὸ οἷας λαμπρότητος καὶ αὐχήματος τοῦ πρώτου ἐς
οἷαν τελευτήν καὶ ταπεινότητα ἀφῖκτο, *de expedit. Sicul.* IV,
303. D. Halic. 471, 23. 451, 45. Pindar. Pyth. 1, 179.

Ἀφ. ἀφαίρεω. ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης, καὶ ἀφελο-
μένης νυκτὸς τὸ ἔργον III, 201. — τῆς ἵππου καὶ τῶν ἀκοντι-
στῶν τὴν ὠφέλειαν, τῇ τάξει ἐντὸς λίαν τῶν τειχῶν ποιήσας,
ἀφελίσθαι IV, 182. τὴν ἀκμὴν τοῦ ναυτικοῦ αὐτῶν ἀφείλετο V,
71. τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφῆρηται IV, 191.

ἀφάνεια. οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν
πόλιν, ἀξιώματος ἀφανεία κενώλυται II, 57.

ἀφανέστατος. τὴν μὲν ἀληθεστάτην πρόφασιν, ἀφανεστάτην
δὲ λόγῳ, ἡγοῦμαι *de c.* I, 36.

ἀφανής. ὅπως ἀφανής εἴη ἡ φυλακὴ III, 98. τὸ μέλλον τοῦ πολέμου ἐν ἀφανεῖ ἐτι κεῖται I, 63. IV, 302. εἰ μὲν ἀφανεῖς πού ὄντες ἡδίκουν τὴν Ἑλλάδα, διδασκαλίας ἂν &c. I, 94. νεύματι ἀφανεῖ χρησαμένου I, 188. τό, τε ἄμεινον ἢ χειρόν ἐν τῷ ἀφανεῖ ἐτι προῶρα μάλιστα I, 195. ἐλθόντες — μετὰ ξιφιδίου ἀφανοῦς ἕκαστος V, 106. τῷ στρατοπέδῳ ἀποβάντι ἐξ ἀφανοῦς χωρίου προσβάλλοντας &c. III, 47. περιπέμφαντος δύο τέλη τῶν ἰππέων ἐκ τοῦ ἀφανοῦς περὶ τὸν λόφον III, 142. III, 91. ἐπειδὴ αὐτοὺς ἐπιλείπουσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται III, 344. περὶ τῶν ἀφανῶν καὶ μελλόντων κινδυνεύειν IV, 18. ἐν τόπῳ τινὶ ἀφανεῖ IV, 85. ἐν τῷ ἀφανεῖ ὄντες ἦσσαν καθεωρῶντο II, 204. μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται ἐστρωμένη τῶν ἀφανῶν, οἱ ἂν μὴ εὐρεθῶσιν ὡς ἀνείρεσιν, mortuorum non exstantium. mos in funerib. Athen. II, 52. οὐ γὰρ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τήνδε, non obfcurum II, 253. vid. D. Hal. 204, 46.

ἀφανίζω. Θεραμένης, ἀποπλέων ἐν κέλῃτι ἀφανίζεται V, 56. νομίζαν, οὕτως ἂν μάλιστα τὴν αὐτοῦ γνώμην μηδεὶν ἐν τῷ ἀγῶνι ἀφανισθεῖσαν IV, 186. τὰς πατρικὰς ἀρετὰς, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι, μὴ ἀφανίζειν IV, 287. ἠφάνισαν αὐτοὺς, καὶ οὐδεὶς ἤσθετο ὅτῳ τρόπῳ ἕκαστος διεφθάρη III, 120. ἀφανίσαντες εἰτι μνημόσυνόν που ἐμελλεν αὐτοῦ τῆς οἰκίσσεως περιέσεσθαι III, 223. ἠφάνισε τοῦ πύγμαμα IV, 86. ἀγαθῷ κακὸν ἀφανίσαντες II, 64. τὴν ἀξίωσιν ἀφανίζειν II, 90. βραχὺ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δύσκληϊαν αὐτοῦ ἀφανίσαι II, 255. τὸ εὐθὺς καταγελασθὲν ἠφάνισθη II, 293. Ioseph. 155.

ἀφειδής ὁ κατάπλους καθεστήκει III, 42. alibi ἀφειδεῖν τοῦ βίου II, 66. Aristot. Ethic. IV. ἀφειδήσαν βασιλῆος, Apollon. Rhod. II, 98.

ἀφθονος. — νῆες καὶ ἵπποι, καὶ ἄλλος ὅμιλος ἀφθονος ξυνελέγη IV, 272. ἐχούσης τῆς Ἰταλίας ξύλα ἀφθονα IV, 143. ὕδωρ — οὐκ ἀφθονον ἦν IV, 308. Herodot. III. Diodor. 73 c.

ἀφθόνης. τοξεύμασι καὶ λίθοις ἀφθόνης ἐς αὐτὴν ἐχρῶντο IV, 290.

ἀφίημι. δίδμενος αὐτὸν λόγῳ μόνον ἀφίεναι III, 45. οἱ οὐδ' ὅπως καθεζομένους χρὴ τὸ βέλος ἀφίεναι εὐρήσουσι, emittere IV, 284. κινδύνου παρὰ δόξαν ἀφιεμένοι III, 157. evadere. ἔργων, D. Halic. Aretaeus. ἀφείς τὸ ἐς τὴν Χίον (πλεῖν) V, 61. Vid. Corinth. 150. τοὺς ἀγρούς τοὺς ἑαυτοῦ καὶ τὰς οἰκίας ἢ ἀρα μὴ δηλώσασιν οἱ πολέμιοι, ἀφίσις αὐτὰ δηλώσεια εἶναι II, 23.

ἀφικνέομαι. νῦν ὅτε παρέσχεν ἀφικνέοι, cum facultas data est, venimus III, 125. — δοῦναι ἐφ' ᾧ νῦν ἀφικνέοι ὑμᾶς αἰτούμεθα III, 27. θαυμάζω δὲ — εἰ μὴ ἀσμένιοις ὑμῖν ἀφῆγμα

I N D E X

- III, 125. ἀπὸ οἷας λαμπρότης, ἐς οἷαν ταπεινότητα ἀφίκατο IV, 303. παραινούντων τῶν ἀφιγμένων, qui nuntios attulerant, κατασκόπους πέμψαι III, 44. ἐς τὰς Ἀθήνας ταχὺ ἀγγελία τῆς Χίου ἀφικνεῖται V, 23. ἀφικνουῦνται ἄλλαι (νῆες) αλλοθεν &c. V, 49. ὅσα ἐς ἀνάγκην ἀφίκαται, κινδύνου τοῦ ταχίστου προσδίεται III, 15. ἥκιστα δὲ ἀξίος ὢν, τῶν γε ἐπ' ἑμοῦ Ἑλλήνων, ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι IV, 322. πρὶν ἔργῳ ἀφικέσθαι III, 125. ἐς ὀλιγον ἀφίκετο πᾶν τὸ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων νικηθῆναι, parum abfuit quin vinceretur III, 194. II, 277.
- ἀφίστημι. — ἀπέστησαν Ἀθηναίων πρὸς Χαλκιδέας III, 331. οἱ ἀποστάντες βασιλέως, & οἱ συμπολεμήσαντες, oppon. I, 29. ἀφιστηκότες ἀπὸ βασιλέως I, 124. ἐβούλετο τῷ μεγέθει καὶ τῷ πάχει τοῦ τείχεος ἀφιστάναι τὰς τῶν πολεμίων ἐπιβολὰς I, 132. ῥάδιον ἦν αὐτοῖς προσάγεσθαι τοὺς ἀφισταμένους I, 138. οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἔτοιμοι ἦσαν καὶ παρὰ δύναμιν αὐτῶν ἀφίστασθαι V, 6. 171. III, 181. εἰ τις τῶν πόλεων παντάπασιν ἐτι ἀφειστήκει τοῦ πολέμου IV, 185. Ἀβυδὸν ἀποστήσαν, ad defectionem inducens V, 92. II, 274. V, 122. οὐδενὸς ἀποστήσονται ὅσα ἂν δίκαια λέγητε III, 175. recusabunt.
- ἀφνω. τῆς διαβάσεως ἀφνω τοῖς ἐν τῇ πόλει γεγενημένους, inopinatus III, 154.
- ἀφόρητος. βοῆς μεγέθει ἀφόρητοι III, 188. D. Halic. 52, 32. 631, 67. Hippocrat. Aretaeus. Herodot. IV, 28. Diodor. ὕβρεις, 392 b.
- ἀφορμᾶν, τῷ ἐκπλεῖν opponitur: ἀντὶ δ' εὐχῆς τε καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπιφημίσμασιν ἀφορμαῖσθαι, discedere IV, 303.
- ἀφορμή. τὴν Πελοπόννησον πᾶσιν ἀναχώρησιν καὶ ἀφορμὴν ἱκανὴν εἶναι I, 126. D. Halic. 233, 35.
- ἀφράκτος. πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει, διὰ τὰς ἀφράκτους οἰκήσεις I, 10. ἀφράκτῳ τῷ στρατοπέδῳ ἐπιπεσόντες I, 161. ἀφ. τῶν φίλων, Sophocles Steph. 54. v. Schol.
- ἀφύλακτος. ἐστὶ δὲ αὐτοῦ (τοῦ ἀστεως) ὁ καὶ ἀφύλακτος ἦν II, 26.
- ΑΧ. ἀχείρωτοι. εἰ τοσαῦτα ἔτη ἀφιστῶτες ἡμῶν ἐτι ἀχείρωτοί εἰσι IV, 20.
- ἀχθιδόν. ἐρομένου τινὸς τῶν Ἀθηναίων, δι' ἀχθιδόνα, ἔνα τῶν ἐκ νήσου αἰχμαλώτων, εἰ &c. ut dolorem inureret III, 62. id quod animum corpusve gravat. D. Halic. 572, 22. ἀχθιδ. παρέχειν, Plato Crat. λυπηρὰς τῇ ὁψει ἀχθιδόνας προστιθέμενοι II, 57. Aretaeus, ἀχθιδόνι τοῦ θερμοῦ ἐξαμεῖ ὁ στόμαχος &c. ὑπ' ἀχθιδόνης ἀπάντων μίσος. grave oppon. γταίο apud Ciceron. Virgil. — gravior ne nuntius aures vulneret.

V E R B O R U M.

graviore verbo appellare, Cicero. Poët. inquit D. Hal. T. Π, p. 133. Aretaeus 71. Pollux III, 99. Plato V Leg. & Cratylō.

ἀχθομαι. ἑώραν — τοὺς στρατιώτας ἀχθόμενους τῇ μονῇ, in Sicilia, IV, 250. III, 213. τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ (Ἀλκιβιάδου) ἀχθεσθέντες, infensi IV, 27. 45. ἀχθόμενος τῇ διαβολῇ ταύτῃ III, 230. ἦν τις ζὺν κατηγορία παροξύνῃ, εὐδὲν μᾶλλον ἀχθεσθέντες ἀνεπίσδημεν I, 119. βιαίου ὄντος αὐτοῦ (Παυσανίου) οἱ Ἕλληνες ἤχθοντο I, 133. — καὶ ἅμα ἀχθόμενος εἰ Φερνάβαζος ἐξ ἐλάσσονος χρόνου — κατορθώσει τι V, 174. τῷ πάθει Aretaeus 79, 33. D. Hal. 440, 6. 63, 5. Herodot. II, 18. Mf. Bodl. omitt. τουτέων. εἰργεσθαι, Theocrit. V, 35.

ἀχρεῖος. σκεδασθέντες ἀχρεῖοι γενέσθαι I, 106. τὰ ἀχρεῖα ζυγετοὶ ἀγαν ὄντες I, 119. ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας II, 68. τὸν μηδὲν τῶνδε (πολιτικῶν) μετεχοντα, οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ' ἀχρεῖον νομίζομεν II, 60. τὸ ἀχρεῖον πλῆθος τῶν ἀνθρώπων II, 121. Herodot. III, 81.

ἀχρεϊστάτος. ἀνθρώπων ἐνόμιζεν τῶν ἀχρεϊστάτων ἀρκέσειν τὴν φυλακὴν I, 132.

ἀχρηματία I, 19. δι' ἀχρηματίαν τὰ πρὸ τούτων ἀσθενῇ ἦν I, 20. ἀχρημάτοις Schol. Aeschyli 132.

ἀχρηστος. οὐκ ἀχρηστος ἢ δ' ἡ ἀνοία IV, 28. v. Mff.

ἀχρη-temper, non ἀχρη apud Nostrum: Eustath. & Thom. Magister, μέχρι non μέχρις. at Noster μέχρις οὐ πεμφθῶσι, & sic Herodotus, at quandoque μέχρι οὐ. hunc Noster augtorem habet. μέχρις ἐμοῦ V, 104. Th. Mag. in ἀχρη.

ΑΨ. ἀ-λαυστον. ὕδωρ, δ' ἦν ἀ-λαυστον σφίσι, πλὴν πρὸς τὰ ἱερὰ χέριβι χρῆσθαι, attrectare nefas III, 144.

B.

ΒΑ. βάθος. ἐπὶ βάθος ἐτάξαντο οὐ πάντες ὁμοίως III, 313. βα-δεῖα φάλαγγι, Diodor. 575 c.

βακτηρίαν ἐπανήρατο V, 128.

βάλλω. παρῆλθε παρὰ τὴν χηλὴν, βαλλόμενος χαλεπῶς I, 88. προκαλύμματα εἶχε, ὥστε τοὺς ἐργαζομένους πυρφόροις οἰστοῖς μὴ βάλλεσθαι II, 116. ἄρμησαν ἐγκραγόντες ἐπὶ τὸν Ἀστύοχον, ὥστε βάλλειν V, 128. ἐβάλλοντο περιστάδην IV, 314. εἰ φίλοι ἐκατέρωθεν βάλλοντες εἴργον III, 53.

βαρβαρικοῦ. τὸ γένος τῶν Θρακῶν, ὅμοια τοῖς μάλιστα τοῦ βαρβαρικοῦ — φονικώτατόν ἐστι IV, 218.

βάρβαρος. — Ἰβήρας, ὁμολογουμένως νῦν βαρβάρων μαχιμωτάτους IV, 143. βάρβαρον ἢ Ἕλληνα πόλεμον laudar Th. Mag.

βαρβαρώτατος. λαβὼν κατὰ τάχος τοξότας τινὰς τοὺς βαρβαρώτατους V, 158.

I N D E X

βαρὺ τοῖς ὑπηκόοις τὸ παρὸν I, 111.

βαρύνομαι. ἐβαρύνοντο καὶ χαλεπῶς ἔφερον οἰκίας καταλιπόντες II, 30. ἐνδηλοὶ ἐστε τοῖς παροῦσι πόνοις βαρυνόμενοι II, 96. μὴ βουλόμενος αὐτοὺς διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καθημέρους βαρύνεσθαι III, 214. στερόμενοι τῆς ἡλικίας, ἐβαρύνοντο, afflictabantur V, 4.

βαρύνης. — διὰ τὸ βλάπτειν ἂν τὸ τῆς ἐπιστήμης τῇ βαρύτητι τῶν νεῶν IV, 277.

βασανίζομαι. δεισαντες, μὴ βασανιζόμενος — παραχρὴν σφίσιν ἐν εὐπραγίᾳ ποιήσῃ IV, 322. χρησιμώτερον ἡγούμενοι εἶναι βασανίσαι τὸ πρᾶγμα καὶ εὐρεῖν, ἢ τινὰ — ἀνέλεγκτον διαφυγεῖν IV, 84. Aristoph. Chrysostom. de Sac. βεβασανισμένη ἔρυνα. Syrac. IV, 19. Aelian.

ΒΕ. βέβαιος. — δέδιμεν μὴ οὐ βέβαιοι ᾗτε II, 255. χρονίους τὰς μάχας καὶ βεβαίους τῷ μένειν ποιοῦνται III, 320. οἷσθε ἴσως τὰς γενομένας ὑμῖν σπονδὰς ἔχειν τὸ βέβαιον IV, 19. μέγα τι τῆς διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες II, 143. βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει ὧν ἂν δόξῃ περί II, 221. κρείσσους ὄντες ἅπαντες λογισμῶ ἐς τὸ ἀνέλπιστον τοῦ βεβαίου, προσκόπουν δις II, 293. μετὰ βεβαίου παρασκευῆς καθ' ἐκούσιαν — ἐπιχειρεῖν V, 42. οὐ γὰρ αὐτῷ πάντ' ἀπὸ Τισσαφέρους βέβαια ἦν V, 86. βέβαιον τὴν ἀπιστίαν τῷ δήμῳ πρὸς ἑαυτὸν καταστήσαντες V, 101. οὗτοι ἡμῖν διὰ τὸ Συρακουσίαν δέος ἔτι βέβαιοί εἰσι IV, 306. βεβαίους ἅμα τοῦ χωρίου φύλακας ἔσεσθαι III, 7. τοῖς ὀπλιταῖς ἐπιφερομένοις βεβαίους τὰς πύλας παρέσχον III, 99. πρῶτος ἐξελθὼν, καὶ δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθός, ἐλπίδα ἐγκατέλιπε βέβαιον ὥς καὶ οἱ ἄλλοι τοιοῦτοί εἰσι III, 122. κρύσταλλός τε ἐπεπήγει οὐ βέβαιος II, 204. πρὸς Ἀθηναίους, ὥς βέβαιον ὄν, ἀνεχώρουν I, 6. τὴν χάριν βεβαιον ἐξουσιν I, 49. τὸ δὲ ὑμέτερον τῆς τε δυνάμεως ἐνδεὰ πράξαι, τῆς τε γνώμης μηδὲ τοῖς βεβαίοις πιστεῦσαι I, 98.

βεβαιότατος. ταῦτα τῇ συμπασῇ πόλει βεβαιότατα ἡγοῦμαι IV, 41. βεβαιότατα φύσεως ἰσχὺν δηλώσας I, 195. βεβαιότατα δ' ἂν τοὺς πολεμίους βλάπτοι, εἰ δις IV, 146.

βεβαιότερος. τὴν ἀρχὴν βεβαιότεραν καὶ μείζω ἔχουσι III, 314. τοὺς κινδύνους ἡμῶν ἕνεκα μάλλον ἡγοῦμεθα ἐγχειρίσασθαι αὐτοὺς, καὶ βεβαιότερους ἢ ἐς ἄλλους νομίσιν, ὅσῃ δις III, 347. βεβαιωτέραν αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι ὁμολογήσαντι μετ' ἀδείας, ἢ ἀρνηθέντι δις IV, 94. πόλεμον βεβαιότερον ποιῆσθαι ἐκ τοῦ προφανοῦς IV, 115. τὸ κράτος τοῦ πολέμου βεβαιότερον ἔχετε II, 190. καταστησάμενοι τὰ ἐν ταῖς πόλεσι βεβαιότερα II, 195. τὴν κτῆσιν τῶν χρημάτων ποιούμενοι, βεβαιότερον ἄκουσιν I, 13. εἰ καταλαμβατο ἀναχώρησις βεβαιότερα III, 51. ἐλευ-

V E R B O R U M.

θερίαν βεβαιωτέραν παραδούναι IV, 286. v. D. Halic. βεβαιωτέ-
ρα πρόνοια II, 93.

βεβαιότης. ἐνδηλὸν τι ποιεῖν τοῖς Ἀθηναίοις βεβαιότητος πέρε
III, 198. ποιησάμενοι πρὸς Ἀθηναίους πίστεις καὶ βεβαιότητα
III, 76. — ἐφρούρου, βεβαιότητος ἕνεκα τῶν Μεγάρων III, 97.

βεβαιῶ. χαλεπὸν μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μάλιστα καὶ ἡ δόκησις
τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται II, 54. ὃ, τε τοῖς ἄλλοις μάλιστα εὐ-
νοια πίστιν βεβαίῳ, ἡμῖν τοῦτο ὁ φόβος ἐχυρὸν παρεῖχε II, 187.
— ἐς τοὺς Σικελοὺς πέμποντες, τοὺς μὲν, μᾶλλον βεβαιωσάμε-
θα, τοῖς δὲ φίλιαν πειρώμεθα ποιῆσαι IV, 56. 20.

βεβαίως. φαίνεται Ἑλλάς — οὐ πάλα βεβαίως οἰκουμένη I,
4. φανερόν εἶχον οὐδὲν, ὅτε ἂν πιστεύσαντες βεβαίως ἐτιμωροῦν-
το ἄνδρα &c. I, 184. βεβαίως ἤδη εἰδότες I, 188. ἐξ οὗ περιγε-
νόμενοι τῇ μάχῃ, οὐδέπω καὶ νῦν βεβαίως θαρσοῦσι IV, 30. Ἀλ-
κιβιάδῃ ἀχθόμενοι, ἐμποδὼν ὄντι σφίσιν αὐτοῖς μὴ τοῦ δήμου
βεβαίως προστάται IV, 45. τὸν ἐκεῖ πόλεμον μήπω βεβαίως κα-
ταλελυμένους, ἐπ' ἄλλον οὐκ ἐλάσσω ἐλθεῖν IV, 62. ὀρώντες, εἰ
σφίσι φίλια ταῦτ' εἴη, βεβαίως περίξ τὴν Πελοπόννησον κατα-
πολεμήσαντες II, 14. — εἴτι ἄλλο βεβαίως κληίστὸν ἦν II, 31.
ὡς πάνυ πονηρὰ σφῶν βεβαίως τὰ πράγματα εἴη V, 37. βεβαίως
τὶ πράξειν III, 90. V, 59. III, 29. 31. οὐ — μέντοι ἐν τῷ παντὶ
ἔργῳ βεβαίως οὐδέτεροι τελευτήσαντες ἀπεκρίθησαν III, 107.
166. βεβαίως τῆς πόλεως ἐχομένης III, 167. οἷς βεβαίως τὶ πρόσ-
εστιν ἀγαθόν III, 188.

βεβαίως. οὐκ ἂν μείζω πρὸς τοῖς ὄρκοις βεβαίωσιν λάβοιτε, ἢ
&c. III, 128.

βέβηλος. — Δήλιον τειχίσαντας ἐνοικεῖν, καὶ ὅσα ἄνθρωποι
ἐν βεβήλῳ δρῶσι, πάντα γίνεσθαι αὐτόθι III, 144.

βέλος IV, 284. Thom. Magister.

βέλτιστος. τῷ βελτίστῳ τοῦ ὀπλιτικοῦ βλαφθῆναι III, 109.
vid. βλάπτω. τὴν δοκούσαν μοι βελτίστην γνώμην εἶναι ἀποφαι-
νόμενος III, 85. ἐπηρεῶντό τε μᾶλλον, ἐβέλοντες τολμᾷ μετὰ
κινδύνῳ τὰ βέλτιστα II, 253. ὡς τὰ βέλτιστα βουλευόντες,
ἰσχυρίζοντο III, 101. μνησθῆναι περὶ αὐτοῦ ἐς τοὺς βελτίστους
τῶν ἀνθρώπων V, 72.

βελτίων. ἔγνωσαν οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ ἀποπεμπόμενοι
I, 142. κλειυόντες ἄλλην ναυμαχίαν βελτίῳ κατασκευάζεσθαι
II, 135. τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ βελτίῳ ἡγήγελλον IV, 195. ὀρώντες —
τὰ αὐτὰν οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίονι χωροῦντα IV, 257.

BH. βήξ. κατέβαιναν ἐς τὰ στήθη ὁ πόντος, μετὰ βηχὸς ἰσχυροῦ
II, 73. at βαρεῖα Aristides cit. Th. Mag.

BI. βία. μήτε ξυμμάχους δέχῃσθε βία ἡμῶν, nobis invitis I,
64. 94. ἐντὸς γενόμενοι βία ἐξεκρούσθησαν πάλιν IV, 160. βε-
Thucyd. Vol. VI. H h

I N D E X

βίως τὶ ἢ τῷ δικαίῳ ἢ βίᾳ πράξειν III, 91. τὴν πάλιν βίᾳ λαβεῖν III, 102. ἀπάτη αἰσχιον πλεονεκτῆσαι ἢ βίᾳ III, 128. φοβηθεὶς μὴ βίᾳ προσαγάγηται αὐτὸν IV, 85. ἢ βίᾳ ἢ ξυμβάσει IV, 76.

βιάζομαι. ἕκαστοι τὴν ἑαυτῶν ἀπολείποντες, βιαζόμενοι ὑπὸ τινῶν αἰεὶ πλειόνων I, 4. βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς πανταχόθεν προσβολῆς IV, 318. τοὺς νόμους βιασάμενος V, 82. ὅπως, εἰτις βιάζοιτο ναὺς, εἰη κατὰφευξις ἀσφαλῆς IV, 235. βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας IV, 284. βουλόμενοι βιασασθαι ἐς τὸ ἔξω IV, 288. 296. III, 18. ἀνταμύνεσθαι ὡς βιασθεὶς III, 30. χαρισάμενοις μᾶλλον ἢ βιασαμένοις III, 31. 57. 73. ἐβιάσαντο πρὸς τὸν λόφον ἐλθεῖν ἀποτετελιγμένον, per vim tentarunt IV, 309.

βίαιος. βιαίου ὄντος αὐτοῦ I, 133. αἱ περιουσίαι τοὺς πολέμους μᾶλλον ἢ αἱ βίαιοι ἐσφοραὶ ἀνέχουσι I, 202. ἡ ἀποχώρησις οὐ βίαιος — ἦν III, 320. ὁ δῆμος εἶχε κατὰπληξιν τοιαύτην, ὥστε κέρδος, ὁ μὴ πάσχων τὶ βίαιον, εἰ καὶ σιγήῃ, ἐνέμιζε V, 100. ἐκ βιαίου τις δουλείας ἀσμενος ἐς ῥᾶν μετὰστασιν χωροῖη IV, 37. βίαιον οὐδὲν δρᾶν IV, 85.

βιαιότατος τῶν πολιτῶν II, 219.

βιαιότερον ἀναγαγόμενοι ἐκομίσθησαν ἐπ' οἴκου II, 51.

βίος. πολλὸν δὲ μείζω τὴν ἥδη κατεψοφισμένην (τιμωρίαν) σφῶν ἐπικρεμασθῆναι, ἣν πρὶν ἐμπεισεῖν, εἰκὸς εἶναι τοῦ βίου τὴν ἀπολαύσαι II, 81. de pelle. ἐν τοῖς ἀνθρωπείοις τοῦ βίου παραλόγοις ἐσφάλησαν V, 37. II, 294.

βιοτεύω. τῆς τροφῆς ἀπορία τὸν στρατὸν ἐλάσσω ἢ γαγον, καὶ ὅσον ἤλπιζον αὐτίθεν πολεμοῦντα βιοτεύειν I, 19. πολλῷ τότε μᾶλλον ἦρτο, καὶ οὐκέτι ἐδύνατο ἐν τῷ καθεστῶτι τρόπῳ βιοτεύειν I, 182.

βίωμι. τῶν δὲ ἁμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων μέχρι τοῦ δίκην γενέσθαι βίους ἂν τὴν τιμωρίαν ἀντιδούει II, 80.

ΒΛ. βλάβη. — οὐδεμία βλάβη τὸ κοινὸν κοσμηθῆναι IV, 69. τῇ πόλει ἐς τὸν πόλεμον βλάβη καθίστατο II, 98. at βλάβος ἐπὶ οὐδετέρου δοκιμώτερον inquit Thom. Magist. βλάβος Herodot. I. Aristoph. βατράχ. ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως ἡ ὀλιγαρχία κατέστη V, 110. οἷς ἦν ἐν βλάβῃ τειχισθῆν III, 290.

βλάπτω. — ἀδύνατον ἦν — μὴ οὐ μέγала βλάπτειν τὴν Ἑρετρίαν &c. V, 91. D. Hal. 487, 29. διὰ τὸ βλάπτειν αὐτὴν τῆς ἐπιστήμης τῇ βαρύτητι τῶν νεῶν IV, 277. ἐν ἑλίῳ πολλὰ (ἦνες) ἀργότεραι — ἔσονται, ῥᾶσται δὲ ἐς τὸ βλάπτεσθαι ἀφ' ὧν ἡμῖν παρεσκευάσται IV, 284. III, 93. τῷ βελτίστῳ τοῦ ὀπλιτικοῦ βλαφθῆναι III, 109. βλαφθῆναι potius quam βλαβῆναι Thom. Magist. vid. sequent. haec verba Thucydidis citans, μεγίστην τ. ἄ. &c. legit. ed. Franeq. τοῦ ἱεροῦ οὐδὲν ἐκόντες βλάψειν III, 145. IV, 25. βλάπτειν πλείω ἢ πάσχειν IV, 55. II, 261. IV,

101. 114. 135. II, 103. βλέπτειν τὸν πλοῦν τῶν ἀλκάδων II, 107. 296. III, 7. προαγορευόντων ἡμῶν ἃ ἐμέλλομεν ὑπὸ Ἀθηναίων βλέπτεσθαι I, 93. — οὐδὲ δίκαις καὶ λόγοις διακριτέα, μὴ λόγῳ καὶ αὐτοὺς βλαπτομένους I, 122, ὑπακούειν πρὶν τι βλαβῆναι I, 201. IV, 147. οἱ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλάπτοντες (κίνδυνοι) IV, 286. τοὺς στρατηγοὺς ἐφ' ὧν ταῦτα ξυνέβη ἔπαυσαν, ὡς ἡ δυστυχία ἢ προδοσία τῇ ἐκείνων βλαπτόμενοι IV, 166. καθ' ἑκάστους βλαπτόμενοι, ξύμπαντες κινδυνεύομεν III, 94. τὸ γὰρ τῷ ξυνεργὸν ἄλλον τοῦτο ἐβλαπτε II, 76. quod alteri profuerat, hoc ipsum alteri nocebat. πολλὰ ἐβλαπτε τοὺς Ἀθηναίους Declea IV, 213. 238. μέγιστον καὶ οὐχ ἥκιστα ἐβλάψεν ὁ παιονισμὸς, ἀπὸ ἀμφοτέρων παραπλήσιος ὢν IV, 248. — γινώσκας, ὡς εἰ πολέμιός γε ὦν σφόδρα ἐβλαπτον, καὶ ἀντίφίλος ὢν ἰκανῶς ἀφελόιν IV, 148.

βλαστάνω. ἐδῆρσαν τὰ πρότερον τετμημένα, καὶ εἴτι ἐβεβλαστήκει II, 207.

βλέπω. ἐς τὰς βλέψαντες, ἠγήσονται ὑμᾶς καὶ ἐπὶ σφᾶς ἦξιν III, 342. ἐπὶ τὸ ἡσώμενον βλέψαντες ὀλοφυρμῷ ἐχρῶντο IV, 293.

ΒΟ. βοεικοῖς ζεύγεσιν III, 192. D. Halic. 525, 54 &c. βοῖκά. βοή. ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεκα, ὠργίζετο τοῖς ὀπλίταις, voce tenus V, 148. ὀλοφυρμῷ ἅμα μετὰ βοῆς ἐχρῶντο IV, 293. γενομένης τῆς βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ III, 55. τεθαρσηκότες βοὴ ἐπέκειντο III, 56. ἐχώρου ἐξω τοῦ τείχους πρὸς τὴν βοήν II, 202. βοὴ κρίνουσι, οὐ φήρω I, 122.

βοήθεια. — ἀγγελοῦντα, ὅτι ἦξει βοήθεια, καὶ ἐπιμέλεια αὐτῶν ἔσται IV, 195. II, 178. ἀλίγον ἐπράσσετε οὐδ' ἐν ἐς τὴν βοήθειαν ἐπὶ τὴν Χίον V, 25. ἐκ Λιγίνης βραχυτέραν ἔσσεσθαι τὴν βοήθειαν, ἢ Σκύλλαιον περιπλεῖν τοῖς Ἀθηναίοις III, 291. 306. II, 337. — κατὰ χώρεν ἐγένοντο, τῆς βοηθείας παυσάμενοι II, 205. βοηθὸς Noster passim.

βοηθεῖν. τῆς πόλεως τῇ τιμωμένῃ ἀπὸ τοῦ ἀρχεῖν — βοηθεῖν II, 93. τοῖς ἀδικουμένοις ὀξέως βοηθοῦμεν IV, 20. ἐβεβοηθήκεσαν II, 179. ἐκεῖνοι ἐβοήθουν ἡμῖν ἐναντία Θηβαίοις II, 251. ἐπ' αὐτοὺς βοηθεῖν II, 331. βοηθήσαντες ἐς αὐτὸ Πασιτελίδας, κατ' ἡ παρούσα φυλακὴ III, 207. ὤρμητο ἐς τὸ βοηθεῖν V, 60. — αὐτοῖς ἠπέρει ὕπῳς βοηθήσοι V, 93. ἐπαγγελλόμενοι ὥστε βοηθεῖν V, 133. IV, 140. III, 10. βοηθεῖ ἐπὶ τὰ Μέγαρα III, 106. 65. V, 19. I, 149.

βολή. μέχρι λίθου καὶ ἀκοντίου βολῆς ἐχώρησαν III, 308.

βορέας. πρὸς βορέαν τῆς πόλεως II, 178. ἀνεμὸς ἐκπτεῖ μέγας κατὰ βορέαν ἐστικῶς IV, 167.

βόσκοντας ναυτικὸν πολὺ IV, 254.

I N D E X

βοταμίον. — περί τοῦ θυμάτος, ὃ ἀπέπεμπον ὑπὲρ βοταμίον οἱ Ἐπίδ' αὐριοι III, 291.

βούλευμα. — βούλευμα χρηστὸν, οὐ περ ἕνεκα πόλις στρατοπέδον κρατεῖ V, 118. μετανοοῖα τις ἦν αὐτοῖς, ὅμῶν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνώσθαι II, 219.

βουλευταῖς ἀπὸ τοῦ κυάμου V, 106. vid. βουλή.

βουλευτέον. — δηλῶσαι, ὥς οὐ ταχέως αὐτοῖς βουλευτέον εἶν I, 102.

βουλευτήριον. καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τὰ τε βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχάς, ἐν βουλευτήριον ἀποδείξας, ξυνώκισε πάντας II, 28. I, 202. βουλευτήριον V, 107. vid. Thom. Magist.

βουλεύω. ἀφ' αὐτῶν ξυνεχώρησαν τοῖς Ἀθηναίοις, ὥστ' ἐκείνους περί αὐτῶν βουλεύσαι, de se arbitrato suo statuerent III, 354. II, 209. εἰδὼς πολλὰ μὲν ἡμᾶς δέον εὖ βουλεύσασθαι IV, 41. πυθόμενοι τὸ σαφές, ἐβουλεύοντο ἐκ τῶν παρόντων II, 211. οὐ γὰρ οἶόν τε ἴσόν τι ἢ δίκαιον βουλεύεσθαι οἱ ἂν μὴ καὶ παῖδας ἐκ τοῦ ὁμοίου παραβαλλόμενοι κινδυνεύωσι II, 68. ὅστις ἐπὶ μεγίστων τὸ ἐπίφθονον λαμβάνει ὁρῶς βουλεύεται II, 96. — μεμφομένους μὴ πολλάκις περί τῶν μεγίστων βουλεύεσθαι II, 230. οὐ δικαζόμεθα πρὸς αὐτοὺς ὥς τε τῶν δικαίων δεῖν, ἀλλὰ βουλεύόμεθα — ὅπως χρησίμως ἔξουσιν, de Mitylenaeis II, 235. οὐ χρηὶ τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ ὥς ἐχεγγύω πιστεύσαντας, χεῖρον βουλεύσασθαι II, 238. ὁπότε μὴ τι δείσειαν, οὐ ξυνήσαν ὥς βουλεύσόμενοι &c. II, 28. ὅστις εὖ βουλεύεται, πρὸς ἐναντίους κρείσσων ἐστίν, ἢ &c. II, 241. 12. V, 83. 89. 110. 118. IV, 187. βουλεύειν, πρὸς τὸ χρεῖμα ὁρῶντας, ὃ, τι ἂν δοκῇ III, 24. rebus inspectis pro tempore constituere III, 26. 60. μηδὲν περὶ σφῶν νεώτερον βουλεύειν III, 76. τὰ ἴδια ἕκαστοι εὖ βουλεύόμενοι δὲ δεῖσθαι III, 86. 101. 110. πρὸς ταῦτα βουλεύεσθε εὖ III, 130. I, 111. ἐβουλεύοντο πρὸς τὴν γεγεννημένην ξυμφ. IV, 250.

βουλή. ἡ βουλή καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί III, 283. οἱ Βοιωτάρχαι ἐκοίνωσαν ταῖς τέσσαρσι βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ταῦτα, conciliis III, 265. — οὕτω βραχεία βουλὴ πόλεμον οὐ προσήκοντα ἔρασθαι IV, 17. τῶν τε παραχρήμα δι' ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γινώσκων I, 195. ὥς ἐτι βουλῆς ἐστὶ, Senator II, 275 sq. βουλὴ ἀπὸ τοῦ κυάμου ξυνελέγετο V, 100. 106. vid. βουλευτής.

βούλησις. τῆς βουλήσεως ἀμαρτάνοντες I, 130. τῷ ἑλλείποντι τῆς ἐπιστήμης, τὴν βούλησιν ἀκόντες προῦδίδονσαν IV, 109. πειράσθαι ὑμῶν τῆς ἐκάστου βουλήσεως τε καὶ δόξης τυχεῖν ὥς ἐπιπλείστον, voluntati ac opinioni satisfacere II, 55. τὸ πλέον βουλήσει κρίνοντες ἀσαφεί, ἡ προνοία ἀσφαλεῖ III, 160. — ἀνάγκη μὲν, ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς, βουλήσει δὲ, κατὰ ἔχθος εἶποντο, ἴποντε sua IV, 269.

V E R B O R U M.

βούλομαι. ἐντὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ προάστειον III, 207. ἀπιέναι ἐνόμιζεν, ὅπότεν βούληται, ἀμαχεῖ III, 214. βουλόμενος, ἐν ᾧ ἀπαθὴς ἦν, διασώσασθαι τὴν εὐτυχίαν, καὶ &c. III, 229. — ἄνδρες τὰ Συρακουσίῳ βουλόμενοι, qui favebant IV, 80. τὸ μὲν βουλόμενον καὶ ὑποπτον τῆς γνώμης οὐ δηλοῦντες I, 126. βουλόμενοι τὸ σαφὲς εἰδέναι, κατέπλευσαν &c. II, 210. μεταχωρήσατε ὅποι βούλεσθε, ἕως ἂν &c. II, 112. νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι II, 221. δεῖν τὸν τὰ δεινότετα βουλόμενον πείσαι, ἀπάτῃ προσάγεσθαι τὸν δῆμον II, 233. 259. 56. 131. 192. ἀκρίτους καὶ βουλομένους ἔστιν ἂ εἰπεῖν ἀπ᾽ ἐκτεῖναν πάντας II, 103. — ἔπν — παραπλεῖν τὴν ἑαυτοῦ γῆν ὅποι ἂν καὶ ὅσαις ἂν (ναυσί) βούληται V, 88. ἐλπίσας ταραχθέντας αὐτοὺς μᾶλλον ἂν χειρωθῆναι ἢ βούλονται V, 108. — πρὸς Ἄγιν ἐπεκηρυκεύοντο, λέγοντες διαλλαγῆναι βούλεσθαι V, 107. 109. — πλὴν ὅσοις μὴ βουλομένοις ταῦτα ἦν, ἔτοιμοι ἦσαν ἐς τὰ ὅπλα ἰέναι V, 147. ἦν γὰρ τι καὶ ἐν ταῖς Συρακουσαῖς βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα ἐνδοῦναι IV, 252. 254. D. Halic. 399, 35. — τοῦ πολέμου μέρος βούλεσθαι μεταχειρίζειν III, 28. 64. 72. 98. 198. αὐτὸς εἰπεῖν ἕκαστος βουλόμενος δύνασθαι II, 223. τῷ πλήθει τῶν Πλαταιέων οὐ βουλομένῳ ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστασθαι II, 6.

BR. βράγχος. ἐξ αὐτῶν πταρμὸς καὶ βράγχος ἐπεγίγνετο II, 73. raucitas Cael. Aurelianus VII, 2. Glossae βράγχος raucus. vid. Hesychium. Hippocrat. 839 d.

βραδέως βουλεύεσθε, ὡς οὐ περὶ βραχείων I, 111.

βραδύς. τὸ βραδὺ καὶ μέλλον ὁ μέμφομαι μάλιστα ὑμῶν, μὴ αἰσχύνεσθε I, 118. προαισδέσθαι πρόθυμοι εἶναι τὰ λεγόμενα, προνοῆσαι βραδεῖς τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποβησόμενα II, 224. — ἐχώρουν ἐς τὸ πρόσθεν ὅπως τῇ παρουσίᾳ ὁρμῇ τοῦ περαινέσθαι μὴ βραδεῖς γένωνται IV, 244.

βραδυτέρος. — τῶν ἄλλων βραδυτέρα ἐγίγνετο ἡ ἔφοδος III, 10. γνόντες βραδυτέρους ἤδη τῷ ἀμύνασθαι III, 54. βράδιον ex nostro Phrynichus Nunnefii, quod poetikum.

βραδυτής. τὴν ἐπιφερομένην αἰτίαν — ἐς τὴν ἀβουλίαν καὶ βραδυτήτα, ἐν ἔργῳ ἀπελύσαντο III, 322.

βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν ἀπεκρίναντο II, 260.

βραχύς. ἵνα τὰ ἐκεῖ βραχεῖ μαρίῳ συμπαραγεσόμενοι μεγάλα σώσῃτε IV, 148. I, 120. εὐτελέστερα τὰ δεινὰ βραχεῖ μαρίῳ τῆς θαλάσσης V, 70. ναυμαχία βραχεῖα ἐγίγνετο, ναυσὶν ὀκτὼ πρὸς ὀκτὼ V, 123. ὡς οὐτε μισθὸν ἐντελῇ πώποτε λάβοιεν, τό, τε διδόμενον, βραχὺ V, 127. στενὸς ὢν ὁ Ἑλλήσποντος βραχείας τὰς ἀποφυγὰς παρεῖχε V, 170. τὰ κατὰ βραχὺ σφάλματα, ibid. IV, 310. III, 142. βραχεῖα ἀκμὴ πληρώματος IV,

INDEX

191. τοῦ τείχους βραχέος ὠκυδομημένον, humilis IV, 218. ἐκ βραχέος καὶ περιγραπτοῦ ὀρμώμενοι IV, 255. βραχὺ ἀπέλιπον διακρίσιναι γενέσθαι IV, 290. τὰ ἐπιτήδεια βραχέα ἔχομεν IV, 306. — ἐπιδιδόκοτες, ὡς διὰ βραχέος, ἔτρωσαν πολλὰς III, 22. 114. διὰ βραχείας μελλήσεως ἡ παρασκευὴ ἐγίγνετο III, 310. βραχέα ναυτικά I, 25. βουλευέσθαι οὐν βραδέως, ὡς οὐ περὶ βραχείων I, 111. ἔργοις βραχέσι προὔδηλον ἂν τῇ γνώμῃ μειζόνως ἐσέπειτα ἐμελλε πράξειν I, 182. ὑμῶν μηδεὶς τομίζῃ περὶ βραχέως ἂν πολεμεῖν — τὸ γὰρ βραχὺ τοῦτο πᾶσαν ὑμῶν ἔχει τὴν βεβαίωσιν τῆς γνώμης I, 200. de re levi. φυλακὴ βραχεία καθ-ειστήκει III, 153. βραχεῖ ὑπομνήματι καὶ παραινέσει πείθειν III, 187. πᾶν τὸ προὔπαρχον δεινὸν ἀπ' αὐτῶν, ὁρᾶτε ἔργῳ μὲν βραχὺ ὄν, ὄφει δὲ κατασπέρχον III, 189. τὰ ὑπάρχοντα βρα-χεία πρὸς τὰ ἥδη ἀντιτεταγμένα III, 349. προφάσει βραχεία καὶ εὐπρεπεῖ IV, 17. βραχεῖαν ἔχθραν IV, 127. αἱ δὲ (τῆς) ἐκ βραχεία, χαρίων ἀπειρία, ὥκειαν II, 149. ἡ πόλις βραχεία ἡ-σθεῖσα μεγάλα ζημιώσεται II, 228. 39. 69. οὐ γὰρ ἀπὸ βρα-χείας διανοίας ἐδόκουν τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι II, 218. βραχὺ γὰρ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι II, 255. — οὕτω βραχεία βουλή, περὶ μεγάλων πραγμάτων, πόλεμον οὐ προ-ήκοιτα ἄρασθαι IV, 17.

βραχυτάτος. βραχυτάτην γενέσθαι τὴν ἐσβολὴν ταύτην III, 9. βραχυτάτον Σικελίαν τῆς ἡπείρου ἀπέχει III, 36. ἐν βραχυ-τάτῳ τὴν ἁμαρτίαν καταλύσαι II, 238.

βραχυτέρος. ὣν ἂν ἡ τὸ κράτος τῆς γῆς ἐκάστης, ἦν τε πλέο-νος, ἦν τε βραχυτέρας, τούτων δις. III, 145. ἐκ τῆς Αἰγίνης βρα-χυτέραν ἐσσεῖσθαι τὴν βοήθειαν, ἡ Σκύλλαϊον περιπλεῖν III, 291.

βραχύτης. — ἡ ὀργὴ — μετὰ ἀπαιδευσίας καὶ βραχύτητος γνώμης φιλεῖ γίγνεσθαι II, 231.

βρόχος. — ἄλλας δὲ (μηχανὰς) ὡς βρόχους περιβάλλοντες ἀνέκλων οἱ Πλαταιῆς δις. II, 118.

βρώμα. — οἶνον, καὶ τυρὸν, καὶ εἴτι ἄλλο βρώμα, οἷον ἂν ἐς πολιορκίαν ξυμφέροι III, 41.

βρώσεως περὶ ἀναγκαίας ἄλλα τε πολλὰ ἐπεγεγένητο II, 107.

ΒΥ. βύζην. τοὺς ἑσπλους ταῖς ναυσὶν ἀντιπρώρους βύζην κλή-σιν ἐμελλον III, 12. Schol. ibid. ἀθρόως.

ΒΩ. βωμούς. τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημάτων καταφυγὴν εἶναι τοὺς βωμούς III, 146.

Γ.

ΓΑ. γαλήνη. ὅσοι γαλήνην κινδυνεύσειαν, ἥλίσχοντο III, 42.

γαμέω. γνώμην ποιῶμαι — θυγατέρα τὴν σὴν γῆμαι I, 180. εἶκος ἦν τὸν πρεσβύτατον πρῶτον γῆμαι IV, 87.

V E R B O R U M.

γαμικῶν. ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου πρὸ τε γαμικῶν καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι II, 29. ἐς πόλεμον καθέστασαν περὶ γαμικῶν τινων, καὶ περὶ γῆς ἀμφισβητήτου IV, 12.

γάρτοι. σχεδὸν γάρτοι πᾶν τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων ἀρχόντες ἀρχόντων εἰσι III, 311.

ΓΕ. γε. αὐτά γε δὴ ταῦτα ὀνομαστότατα τῶν πρὶν γενόμενα I, 20. εἰ τοῖς γε σώμασι ἀδεία ἔσται V, 144. — ἐπὶ γε ἐμοῦ Ἀθηναῖοι φαίνονται εὖ πολιτεύσαντες, meo saltem iudicio V, 157. III, 44. 45. 74. οὐκ εὐπορον ἦν διίεμαι ἀνευ ἀγωγῶν, καὶ μετὰ ὅπλων γε δὴ, praecipue vero III, 116. ξυμβέβηκέ τε, πολιορκεῖν δοκούντας ἡμᾶς ἄλλους, αὐτοὺς μᾶλλον ὅσα γε κατὰ γῆν τοῦτο πάσχειν IV, 188. γέτοι saltem tamen, D. Halic. 385, 9. 409, 30. Schol. Sophocl. 244. vid. γοῦν.

γεγωνίσκων IV, 304. γεγωνεῖν D. Halic, 31, 35. γεγωνεῖν Aeschyl. Schol. 41. & Pindar. Moeris Att. Homer.

γέλως. τοῖς Ἀθ. ἐνέπεσε μὲν τι καὶ γέλωτος τῇ κουφολογίᾳ αὐτοῦ, Cleonis III, 46. ἐς γέλωτα ἔτρεπον τὸ πρᾶγμα IV, 61.

γενεά. φαίνεται ταῦτα πολλαῖς γενεαῖς ὕστερα γενόμενα τῶν Τρωϊκῶν I, 24. ὑπὸ ξυμφορῶν πολλαῖς γενεαῖς ὕστερον πιεζόμενοι II, 105.

γενναῖος. γενναῖον εἶναι τοὺς ὁμοίους ἀπὸ τοῦ ἴσου τιμωρεῖσθαι I, 191. τὸ εὐνθες, οὐ τὸ γενναῖον πλείστον μετέχει II, 293.

γέρας. πρότερον ἦσαν ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι πατρικαὶ βασιλεῖαι I, 72. D. Halic. 87, 6. 447, 5.

γενομαι. ἄλλα τε πολλὰ ἐπεγεγένητο αὐτοῖς βρώσεως πέρι ἀναγκαίας, καὶ τινες καὶ ἀλλήλων ἐγεύοντο II, 107. Plato Leg. 204. Euripid. Pindar. Homer. ἀλλήλων ἐγεύσαντο, Suidas I, 110. legend. ἐγεύοντο.

γέφυρα. vid. εὐθύς.

ΓΗ. γῆ. ἰσχυον οἱ μὲν κατὰ γῆν, εἰ δὲ ναυσι I, 79. ἐπικαλεῦντες ἐπ' ἐργασίαν Μεγαρεῦσι τῆς γῆς τῆς ἰερᾶς, καὶ τῆς ἀορίστου I, 197. — πόλιν ἐκ θαλάσσης εἰργομένην, καὶ κατὰ γῆν ληστεῖαι σπορθομένην V, 59. ἦσσαν τῶν κατὰ γῆν ἐφίεσθαι V, 70. παραπλεῖν τὴν ἑαυτῶν γῆν V, 88. — εἶναι αὐτοῖς πολλὰς ἀποχωρήσεις, ἐν αἷς καὶ πόλεις καὶ γῆν εὐρήσουσι V, 118. — ὅσα κατὰ γῆν IV, 188. 295. III, 181. τὴν πολομιοτάτην γῆν οἰκειοτέρα ἐγγόμενοι IV, 292. III, 82. II, 296. τροπαῖον οὐ μετὰ κράτους τῆς γῆς σταθῆν, terra non expugnata V, 35. 56. III, 145. ὄρων τὰ ἐκ τῆς γῆς ἀνελπιστότερα ὄντα IV, 180. III, 17. 19. 23. 50. ληστευομένης τῆς γῆς III, 114. τὴν γῆν Πειραιϊκὴν καλουμένην II, 40. περὶ προσηκούσης καὶ ξυμμαχίδος γῆς δὲ πόντος ἔσται III, 348. ἐπειδ' ἂν δὲ κρύψωσι γῆ, humarunt II, 52. γῆ οὐ σχήσων ἀλλ' ἢ Πελοποννήσῃ II, 214. γῆς ἔτι ἀκραίου εὐσης II,

I N D E X

ῥ3. πᾶσαν γῆν ἐμβατὸν τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ γενέσθαι II, 62. τὴν γῆν τὴν Πλαταιίδα μὴ ἀδικεῖν II, 110. γῆς ὅρους ἀποδείξατε II, 112. θεοὶ ὅσοι γῆν ἔχετε II, 114. τὴν γῆν δημοσιώσαντες, ἀπεμίσθωσαν II, 272. ἐν γῇ ἀποκρῶν IV, 214. — πρὸς ἀνδρας οἱ γῆν ἐκὰς ἔχουσι I, 114. τοῖς δὲ ἄλλῃ γῇ ἐστὶ πολλὰ ἥς ἀρχοῦσι I, 115. vid. δηῶ.

ΠΙ. γίγνομαι. ἐγίνετο ἀπὸ ξυθήματος τὸ τοιοῦτον III, 98. διδάσκαλος πάντων γιγνόμενος V, 67. τῷ στρατεύματι ἐξάγγελος γίγνεται ὡς &c. V, 79. γνώμης ἐλλίπεις γιγνόμενοι IV, 186. οὐκ ἐβούλετο ἐμφανῶς σφας ἡφιζομένους τοῖς πολεμίοις καταγυγῆλους γίγνεσθαι IV, 252. ἅμα ἔω γιγνομένη III, 51. — βουλούμενον τοῖς Ἀθηναίοις γίγνεσθαι τὰ πράγματα IV, 254. ὑπὸ Συρακουσίοις εὐθὺς γίγνοιθε IV, 280. ὅπως ὠφέλεια ἐς τὸ παρσεῖν γίγνοιτο IV, 288. οἰμωγῇ καὶ στόνῳ δυσασχετοῦντες τὰ γιγνώμπα IV, 295. τὸν δὲ πολέμου παράλογον, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι, προδιάγινωτε I, 112. — βρονταὶ καὶ ὕδωρ, οἷα τοῦ ἔτους πρὸς μετόπωρον ἥδη ὄντος φιλεῖ γίγνεσθαι IV, 310. II, 287. ἐνόμιζον ἐπὶ σφετέρῳ ὀλέθρῳ ταῦτα πάντα γίγνεσθαι IV, 310. ὁμολογία γίγνεται ὥστε ὅπλα παραδοῦναι IV, 315. τὸ δυσέμβατον τοῦ χωρίου ξύμμαχον γίγνεται III, 16. — σφῶν τὰ πράγματα ἰσχυρὰ γίγνεσθαι III, 36. στενοχωρία ἐν ὀλίγῳ τοῖς στρατοπεδευομένοις ἐγίνετο III, 41. 42. 46. ὅπως μὴ ἀμφίβολοι γίγνωνται τῷ πληθεῖ III, 52. αἰσδόμενοι τὸ γεγενημένον III, 68. γεγενημένου τοῦ πάθους ἀνεπίστου καὶ μεγάλου III, 80. ἀσφάλεια αὐτοῖς ἐγίνετο τῆς ἀνοξείας III, 100. διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενησθαι III, 81. Καμαριναίοις καὶ Γελώοις ἐκεχειρία γίγνεται πρὸς ἀλλήλους III, 85. — οὐκ ἂν ἐν τύχῃ γίγνεσθαι σφίσιν, ἀλλὰ σαφῶς ἂν στεριθθῆναι εὐθὺς τῆς πόλεως III, 108. ἐγένετο ἵππομαχία, ἐν ἣ ἀξιοῦσιν ἑκάτεροι οὐχ ἥσσους γενέσθαι III, 107. ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολεμίοις γεγενησθαι σφίσιν ἀριστοὶ III, 120. βεβηθηκότες ἀρτί τῆς τροπῆς γιγνομένης III, 143. 154. 166. φίλοι οὐκ ἐγένοντο ἐν τῇ πόλει III, 139. δι' ὀλίγου ἡ παραινέσις γίγνεται III, 140. ἰδρῦθησαν ἐπὶ καρτεροῦ λόφου, ὃν εἰ μὴ ἔλοιεν οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἐγίνετο σφῶν περιτείχισις III, 197. πολῖται γιγνόμενοι I, 6. 14. 57. ταμειῶν τε Δῆλος ἦν αὐτοῖς, καὶ ξύνοδοι ἐς τὸ ἱερὸν ἐγίγνοντο I, 136. τῶν μελλόντων ἐπιπλείστον τοῦ γενησομένου ἀριστος εἰκαστὴς I, 195. ἐπ' ἀμφοτέρω γιγνόμενοι ταῖς γνώμαις I, 198. — ὡς δὲ ἄνω πλείους ἐγένοντο II, 201. ἄλλο τι νομίσαντες τὸ γιγνόμενον εἶναι, ἢ τὸ ὄν II, 202. ἐν ἀπὸρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον, ibid. — ἐπεὶ γεγενῆσθαι τε πέρα ὧν προσδεχόμεθα ἢ νόσος ἢ δε (πρᾶγμα μόνον δὴ τῶν πάντων ἐλπίδος κρείσσον γεγενημένον) II, 94 &c. κατατετραυματισμένοι ἦσαν πολλοί, ἐν πολλαῖς

προσβολαῖς τῶν πολεμίων γεγεννημέναις IV, 311. περιεστήκει ἐπὶ τῷ γεγεννημένῳ φόβος τε καὶ κατὰπληξις V, 4. IV, 250. 263. νομηνία ὁ ἥλιος ἐξέλιπε (ὥσπερ καὶ μόνον δοκεῖ εἶναι γίγνεσθαι δυνατὸν) II, 45. ὅπως μὴ ἐκ τοῦ ἴσου οἱ πολέμιοι σφίσι γίγνωνται II, 7. τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τῆς ρυκτός, ἐποίησε &c. II, 10. — μηδεμίαν οἱ ὑποψίαν κατὰ ταῦτα γίγνεσθαι II, 23. τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν ἐς με γεγέννηται II, 87. οἷς μὲν αἵρεσις γεγέννηται, πολλὴ ἄνοια πολεμεῖν II, 89. 90. τελευτῶντος τοῦ μνηδὸς τὰ γιγνώμενα ἦν II, 8. 12. κατὰ ξυστάσεις γιγνώμενοι, ἐν πολλῇ ἐρίδι ἦσαν II, 37. ὀρεγόμενοι τοῦ πρώτος ἕκαστος γίγνεσθαι II, 99. πολλάκις τὸ ἐλασσον πλῆθος δεδιδὸς ἄμεινον ἡμῶν τοὺς πλεόνας, διὰ τὸ καταπρονοῦντας ἀπαρσκεινους γενέσθαι II, 20. V, 21. 22. 62. τοῦτο οὐκ ἔστιν ὑμῖν γενέσθαι, εἰ μὴ &c. V, 83. IV, 147. 164. οὐκ ἔφη τὸ ἀμάρτημα ἐκείνων ἀλλ' αὐτοῦ γενέσθαι IV, 182. 215. βραχὺ ἀπέλιπον ξυναμφοτέρα διακρίσθαι γενέσθαι IV, 290. III, 9. ἡ νῆσος πρώτων ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις II, 70. τῶν ἀμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων μέχρι τοῦ δίκην γενέσθαι βίου &c. II, 80. 69. 211. ἐνόμισαν αὐτοβοῇ ἐλεῖν τὴν πόλιν, καὶ αὐτῶν τὸ ἔργον γενέσθαι II, 128. IV, 122. II, 46. 140. — ὥς ἐπὶ διαφορᾷ τῆς πόλεως ἡ μετὰδρασις γένοιτο V, 131. ὁσάκις ἂν διαφοραὶ γένοιτο τῶν κατὰ τὰς σπονδὰς ἀμφισβητουμένων &c. IV, 197. 244. φίλους γενέσθαι βεβαίως III, 31. γενομένης καθ' ἑν τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς V, 69. II, 184. εἰδότες οὔτε φιλίαν ιδιώταις βέβαιον γιγνομένην, οὔτε &c. II, 183. ἀνὴρ κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος V, 103. 113. 125. — ἰδὼν ἀντίπαλα τὰ τῆς ναυμαχίας γεγνημένα IV, 235. ἀδοκίμου τοῦ τολμήματος γενομένου IV, 245. πρὶν τι ἀνήκεστον διὰ μέσου γενόμενον ἡμᾶς καταλαβεῖν III, 30. ἅμα γενόμενοι III, 49. ἐνδιατριβόντων αὐτῶν, ἔτυχεν ἡ μάχη αὐτῇ γενομένη III, 225. ξυνέβη μοι — γενομένη παρ' ἀμφοτέροις τοῖς πράγμασι &c. III, 245. II, 148. 33. 65. 10. — ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενομένων δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς II, 53. γεγόμενοι οἷσι γὰρ ὑτάτα τῇ γνώμῃ τοῦ πάσχειν, νῦν ἀνταπῶδοτε II, 229. ζύμμαχοι τοῖς ὁμαίχοις ποτὲ γενομένοις II, 256. οὐκ εἰς τῷ γεγεννημένῳ ἐνδιδόναι IV, 113. ἃ μὲν ἐπράσσετο, οὐκ ἐγένετο — IV, 116. οὐκ ᾔορτο σφῶν τὸ ναυτικὸν λείπεσθαι, γεγενῆσθαι δέ τινα μαλακίαν II, 135. — τὸ πνεῦμα εἰσθεὶ γίγνεσθαι ἐπὶ τὴν ἑω II, 133. ἐγεγέννητο πρὸς αὐτὸν ὁμολογία ζυμβάσεως πέρι III, 211. 228. αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου III, 218. 220. — διδὼ δὲ καὶ ἡ φυγὴ αὐτῷ ἐγένετο ἐκ Σπάρτης II, 37. 184. ἰκέται ὑμῶν γιγνώμεθα, καὶ ἐπικαλούμεθα τοὺς κεκμηώτας, μὴ γενέσθαι ὑπὸ Θηβαίοις II, 258. 263. 287. 290. 296. οὐ δοκεῖ τοιοῦτο ζυμβῆναι γενέσθαι II, 301. 300. &c. II, 305. 306. 330.

I N D E X

III, 14. 15. ἐπειδὴ γένοιτο παρὰ τῷ ποταμῷ IV, 312. ὡς ἡ ἡμέ-
ρα ἐγένετο IV, 313. 324. 139. III, 42. 48. 54. 59. 60. 67. 71.
76. 81. οὐκ ἐγένετο τοῖς ἐπιβουλεύουσι πράξαι ὁ ἔμμελλον III,
101. 102. 104. II, 187. εἰς κωλυτὴς γίγνεται τῆς διαβάσεως
II, 203. — λόγους διδασκάλους τῶν πραγμάτων γίγνεσθαι II,
231. τὰ ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι, ἐναντία γίγνεται II, 248. ὅπως
οὗτοι κατὰ νότου γίγνονται II, 327. V, 12. 85. 100. IV, 166.
208. 245. 246. 300. III, 10. 24. γέγραπται ἐξῆς ὡς ἕκαστα ἐ-
γίγνεται II, 3. τῷ χώματι ἀντιτείχισμα ἐγίγνεται II, 119. 215.
οὐδ' ἂν εἰς ἰκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον V, 132. συμφορὰ-
τατοι προσπολεμῆσαι ἐγένοντο V, 156. IV, 139. ἐγεγνήθη τις
ῥώμη τοῖς Λακεδαιμονίοις IV, 196. 240. ἐπειδὴ ἐγένετο ἐπὶ τῷ
διαβάσει IV, 307. βασιλεὺς ἐν κράτει ἐγένετο II, 47. 76. & ali-
bi saepissime.

γινώσκω. τοὺς λόγους τοὺς πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων οὐ γινώ-
σκω I, 121. — ὀρθῶς γινώσκειν περὶ τοῦ μὴ ἐπξιέναι II, 38.
τολμῶντες καὶ γινώσκοντες τὰ δέοντα II, 65. λεγέτω οὖν πε-
ρὶ αὐτοῦ (de peste) ὡς ἕκαστος γινώσκει II, 12. γινώσκειν
μὲν οὐδ' ἐν ἐν ᾧ ἔχοντας δίκαιον αὐτοὺς III, 33. κρατίστοι τὴν
ψυχὴν δικάως κριθαῖεν οἱ τὰ τε δεῖν καὶ ἡδεῖα γινώσκοντες,
καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων II, 61. ὦμδον
τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνώσθαι II, 219. ὡς ἔγνω ὅτι ἡ βοήθεια
διέφθαρται II, 336. περὶ τοῦ ἐς τὸ μέλλον καλῶς ἔχοντας ἀντι-
σχυριζόμενος, τὰναντία γινώσκω II, 235. ὁ Δημοσθ. τοιαῦτα
ἐγίνωσκεν, haec erat Demosth. sententia IV, 251. v. γνῶμι.

Γλ. γλώσσα. ἦκοντες ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ παρὰ τοῦ Νικίου, ὅσα
ἀπὸ γλώσσης εἰρήνη αὐτοῖς εἶπον IV, 187. Ἑλλησιδῆσαι τὴν
νῦν γλώσσαν ἀπὸ τῶν Ἀμπρακ. ξυνοικησάντων II, 105. Δωρί-
δα γλώσσαν ἰέντας II, 334.

ΓΝ. γνώμη. ἐν τῷ ἀνειμένῳ αὐτῶν τῆς γνώμης III, 217. πρὸς
τὴν εἰρήνην γνώμην ἔχοντας III, 225. 274. παρὰ γνώμην II,
187. III, 30. 62. — ὅσοι ἄλλοι τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν III,
279. II, 276. I, 157. τύχη μὲν, κακιζόμενοι, γνώμη δέ, οἱ αὐ-
τοὶ ἐτι ὄντες III, 322. vid. ξυγγενής. τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰ λε-
γόμενα αἱ γνώμαι ἴστανται IV, 59. — ἐπὶ τούτοις παρεσκευά-
ζοντο πάση τῇ γνώμῃ IV, 73. τῇ γνώμῃ ἀναβαρσούντας ἀνθρώ-
πους IV, 78. Λάμαχος μὲν ὅμως προσέθετο τῇ Ἀλκιβιάδου γνώ-
μῃ IV, 79. τὴν μὲν γὰρ γνώμην αὐτῶν οὐχ ἡσπῆσθαι, τὴν δὲ
ἀταξίαν βλάψαι IV, 114. ταῖς ὑμετέραις γνώμαις κρατήσουσι,
τῷ δ' αὐτῶν ὄνματι τιμηθήσονται IV, 126. ἄλλαι γνώμαι ἀφ'
ἐκάστων ἐλέγοντο II, 219. ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ II, 222. μετὰ
βραχύτητος γνώμης ἡ ὀργὴ γίγνεται II, 231. ῥηθείων γνώμῶν
ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας II, 242. σοφρονισταὶ ὄντες τῆς γνώ-

V E R B O R U M.

μης II, 267. φαυλότεροι γνώμην περισγίγνοντο II, 293. ἐκ τοῦ πολυτρόπου αὐτῶν τῆς γνώμης προεπιβουλευόμενοι, ibid. ἀποικίαν καθίσταντο, ὑπὸ τοιαύτης γνώμης, hac de causa II, 304. πρότερον μὲν γὰρ αἰεὶ αὐτοῖς ἔλεγε, καὶ παρεσκευάζε τὰς γνώμας II, 141. τῆς γνώμης τὸ μὴ κατὰ κράτος νικῆθαι II, 139. δυνατός ἦν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ II, 99. — γνώμης ἀμάρτημα ἦν II, 100. — ὡς διὰ μικρὸν ἐπολεμήσατε τὸ γὰρ βραχὺ τοῦτο πάσαν ὑμῶν ἔχει τὴν πείραν τῆς γνώμης I, 200. γνώμη τῶν ἀνantiῶν προέχειν II, 92. οἵτινες πρὸς τὰς ξυμφοράς τῇ γνώμῃ ἥκιστα λυποῦνται II, 96. ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες καὶ εὐνοῖα, ἀντίπαλοι δὲ τῇ παρασκευῇ καὶ δυνάμει II, 183. παυταχέως τῇ γνώμῃ ἀποροὶ καθιστῶτες II, 87. πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἦσσαν εἶχον τὴν γνώμην, ὥστε ξυμβαίνειν II, 206. III, 225. πρὸς ἀνέλπιστον εὐθὺς τραπόμενοι τῇ γνώμῃ II, 77. γνώμη τοιαύτη λέγεται μείναι II, 35. γνώμη οὐκ ἀξύνετος II, 52. χρὴ γὰρ αἰεὶ ἐν τῇ πολέμῳ, τῇ μὲν γνώμῃ, παρσαλέους στρατεύειν, τῷ δὲ ἔργῳ, δεδιότας παρασκευάζεσθαι II, 20. 16. vid. νικῶν. τὰ πολλὰ τοῦ πολέμου γνώμη καὶ χρημάτων περιουσία κρατεῖσθαι II, 24. ἠσσωτό ταις γνώμας V, 101. εἶπον γνώμην V, 102. 103. μὴ ὄντες τῆς σφετέρας γνώμης V, 114. αἰεὶ τῆς αὐτοῦ γνώμης ἐχόμενος V, 123. οὐδὲ ῥάδιον εἰδέναι τὴν γνώμην παρηλθὲν ἐς τὴν Ἀσπερδον V, 135. ἦν δὲ τοῦ τείχους ἡ γνώμη αὕτη, confilium V, 141. — τὴν γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν IV, 186. τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον IV, 285. πάλιν τὸν ἀγῶνα καὶ ἔξιστασιν τῆς γνώμης εἶχε IV, 292. γνώμην ἐποιεῖτο βιάσασθαι τὸν ἐκπλουν IV, 296. ὅψι ἀλγεῖν καὶ γνώμη αἰσδέσθαι IV, 300. ἀπὸ τῶν δρωμένων τῆς ὁψέως τὴν γνώμην ἐδουλοῦντο IV, 293. ἀπὸ τῶν αἰεὶ ὑπαρχόντων γνώμη σφαλέντες III, 28. ὠρμημένους τοπλέον τῇ γνώμῃ στρατεύειν III, 44. τῇ γνώμῃ δεδουλωμένοι III, 54. εἶπον ἐπικλασθεῖσαν τῇ γνώμῃ τὰ ὅπλα παραδοῦναι III, 58. πᾶν ὃ, τι κινήσειαν φόντο ἀμαρτήσεσθαι, διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι III, 81. πρὸς τὴν ἐκείνῃ γνώμῃ αἰεὶ ἔστασαν III, 83. ἄλλαι τε καὶ γνώμαι ἐλέγοντο ἐπ' ἀμφοτέρω III, 85. Herodot. I, 96. γνώμην ἀποφαινόμενος III, 85. τὸ ἐλλίπες τῆς γνώμης III, 91. vid. αὐτοκράτωρ. αὐτοὶ κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ξυνηνέχθησαν γνώμῃ ὥστε ἀπαλλάσσεσθαι τοῦ πολέμου III, 94. — ἀλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας III, 156. τὴν γνώμην ὁρώτες ἐτοίμην III, 182. τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ ξυγκινδυνεύειν I, 49. γνώμης ξυνέσεως ἕνεκα I, 107. τῶν πλεόνων ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἰ γνώμαι ἔφερον I, 113. i. e. ὁμοῖον. φανερώς ἀποδεικνυμένους τὴν γνώμην I, 122. τὸ βουλευόμενον καὶ ὑποπτον τῆς γνώμης οὐ δηλοῦντες I, 126. Θεμιστοκλέους γνώμη ἀποκρινάμενοι, ib. οὐδενὸς ὕστερος

I N D E X

γνώμη φανῆναι I, 129. ὁκοδόμησαν τῇ ἐκείνου γνώμῃ τὸ πᾶχος τοῦ τείχους I, 131. προσεῖχον τὴν γνώμην ὡς οὐ περιφόμενος I, 134. εἰ μὴ κατὰ ἔθνη καὶ ἕκαστον ἀστὺ μιᾷ γνώμῃ ἀμυνόμεθα αὐτοὺς, ἀπὸνως χειρώσονται I, 170. γνώμην ποιούμεαι συγκατέμνη τὴν σὴν γῆμαι, habeo in animo I, 180. ἐπ' ἀμφοτέρω γιγνώμενοι ταῖς γνώμας I, 198. γν. ἐσχίσθησαν, Herod. IV, 19.

γνώμι. τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδέως γνῶναι II, 60. δηλώσαι βουλόμενοι ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἐγνώκασιν II, 192. γνοὺς αὐτῶν τὴν ἐς αὐτὸν ὑποψίαν III, 43. οὐδένος — ἥσσον οἶμαι εἶναι γνῶναι τὰ δέοντα II, 88. γνῶτε, ὦ ἄνδρες, ἀναγκαῖον ὑν ὑμῖν ἀγαθοῖς γίγνεσθαι IV, 306. κράτιστός ἐνθυμηθῆναι γενόμενος, καὶ ἂ ἂν γνοίη εἰπεῖν V, 103. πολλὰ κακῶς γνωσθέντα καταρβῶθι I, 166. vid. γιγνώσκω.

γνώμων, i. e. κριτής. τῶν παραχρῆμα δι' ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνώμων I, 195.

ΓΟ. γοῦν. τὴν γοῦν Ἀττικὴν — ἀστασίαστον οὔσαν, ἄνθρωποι ὥκουν &c. I, 5. οὐ μέντοι πολλοῦ γε χρόνου ἡδύνατο. Plato. οὔτοι δὲ Ἀθηναῖοι γε ᾧ E. καλοῦσιν. p. 1. & alibi passim. pro κἄν & γὰρ apud Aristoph. Sophocl. Aristid.

ΓΡ. γράμμα. τοῦτο τὸ γράμμα μάλιστα τὴν Πελοπόννησον διεθορύβει, conditio adscripta III, 249. ἀμυδροῖς γράμμασι IV, 87. ἐπιστολὰς μεταγραφάμενοι ἐκ τῶν Ἀσσυρίων γραμμάτων III, 75. γράμματα λέγοντα, Herodot. I. πέμπει εὐθὺς γράμματα πρὸς τοὺς ἐν τέλει ὄντας V, 78.

γραμματεὺς. ὁ γραμματεὺς τῆς πόλεως ἀνέγνω IV, 187.

γραμματεῦω. φαίνειππος ἐγραμμάτενε, scriba erat III, 175.

γραφῇ. — ὁ γραφῇ στήλαι δηλοῦσι I, 189.

γράφω. γράφας καθ' ἕκαστα, ᾧ ἂν τρόπον πράξεις V, 78. ἐπισταμένους ὑμῖν γράφω IV, 191.

ΓΥ. γυμνητία. οἱ ἰππεῖς καὶ ἡ γυμνητία τῶν Συρακουσίων, levis armatura IV, 233.

γυμνόν. μὴτ' ἄλλο τι ἢ γυμνὸν ἀνέχεσθαι II, 73. τὰ γυμνὰ πρὸς τοὺς πολεμίους δοὺς III, 220. γυμ. ὅπλων Herodian. προστέλλειν τὰ γυμνὰ III, 316. vid. δίδωμι.

γυμνοπαίδας τηρήσαντες — ἀναβαλλόμενοι — ἄγογτες III, 331.

γυνή. — σχόντι γυναῖκα II, 46. ξὺν γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐθεώρουν II, 321. Δηλιακὸν χορὸν τῶν γυναικῶν ὑμνήσας II, 322. παισὶ καὶ γυναιξὶ τὰ ἀπρεπέστατα IV, 285.

ΓΩ. γωνιώδη καὶ ὀξείαν τὴν περιβολὴν ἔχοντος V, 168. •

Δ.

ΔΑ. δαιμόνια. φέρειν χρὸν τὰ δαιμόνια ἀναγκαίως, τὰ τε ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνδρείως II, 94.

V E R B O R U M.

δαίμων. ἐπικαλουμένους τοὺς ὁμοχέτας δαίμονας III, 144.
δάκρυα. μείζω ἢ κατὰ δάκρυα, πεπονθότας, maiora quam
quae lacrimis defleri possent IV, 302.

δάνεισμα ποιησάμενοι I, 167. foeneratitia pecunia, & foe-
neratio. δανεισμός Plato.

δαπανῶν. ἵνα μὴ οἱ ναῦται ἐκ περιουσίας ὑβρίζοντες, τὰ σώ-
ματα χεῖρῶν ἔχουσι, δαπανῶντες ἐς τοιαῦτα ἀφ' ὧν ἡ ἀσθένεια
συμβαίνει V, 68. οὐδ' αὖ χρήματα πολλὰ δαπανῶντας εἰκὸς εἶ-
ναι προσκαθεσθαι IV, 211. τῇ πόλει δαπανῶντας τὰ οἰκεῖα μὴ
κινδυνεύειν IV, 77. πολλὰς ἔφασαν εἶναι ἄκρας ἐρήμους τῆς Πε-
λοπον. ἣν βούληται καταλαμβάνων τὴν πόλιν δαπανῶν III, 7.

δαπάνη. ἔστιν ὁ πόλεμος οὐχ ὕπλων τοπλέον, ἀλλὰ δαπά-
νης, δι' ἣν τὰ ὕπλα ὠφελεῖ I, 118. D. Halic. μηδὲ χρυσοῦ καὶ
ἀργύρου δαπάνη κεκωλύσθω I, 181. πᾶσαν ἰδέαν ἐπενόουν, εἴ-
πως σφίσιν ἀνευ δαπάνης καὶ πολιορκίας προσαχθῇ (ἡ πόλις)
II, 119. τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι II, 238. εὐτελέστερα τὰ δει-
νὰ βραχέϊ μορίῳ τῆς δαπάνης V, 70, ἐξ ἐλάσσονος χρόνου καὶ
δαπάνης V, 174.

δάπανος γὰρ φύσει (ἡ ἐλπὶς) III, 343. & δαπάνη δι' δαπα-
νηρὸς Th. Mag. δαπανηρὸν Demosth. εἰρ. & Eurip. Phoen. 569.

δασὺ χωρίον III, 48.

ΔΕ. δεῖ. vid. δεῶ.

δεῖδω. δεδιότες, μὴ τῶν παρόντων ἔτι χεῖρῶν πράξωσι IV,
292. — μείζω ἢ κατὰ δάκρυα, τὰ μὲν πεπονθότας ἤδη, τὰ δὲ
περὶ τῶν ἐν ἀφανεί δεδιότας μή τι πάθωσι IV, 302. V, 174. ἐδε-
δοίκεσαν μὴ σφῶν χειμῶν τὴν φυλακὴν ἐπιλάβοι III, 43. ἐδε-
δίεσαν III, 226. 268. δέισαντες τὸ ἐπὶ διαβολῇ ἐς δίκην κατα-
πλεῦσαι IV, 98. 112. τὸ ἐλασσον πλῆθος δεδίδς, ἡμύνατο τοὺς
πλέονας II, 119. timens, vel caute se gerens, quae verecun-
datur. τῇ γνώμῃ, θαρσαλέους στρατεύειν, τῷ δὲ ἔργῳ, δεδιότας
παρασκευάζεσθαι II, 20. αὐτοὺς παρὰ καιρὸν θαρσοῦντας κατ-
έπλησεν ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι, καὶ δεδιότας αὐτὸν ἀλόγως, ἀντικαθ-
ίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν II, 99. 283. δεδιότες ἡμᾶς ἐθερά-
πυνον II, 187. 259. ὑμεῖς, ἡ μόνῃ ἐλπίς, δέδιμεν μὴ οὐ βέβαιος
ἦτε II, 255. 293. ἐξ ἴσου δεδιότες III, 91. δέισας πρὸς τὴν ἐναν-
τίωσιν τῶν λεχθέντων ὑφ' αὐτοῦ V, 77. 88. I, 70. II, 278.

δεῖλην. περὶ δεῖλην ὁψίαν II, 278. V, 40. δείλης πρωΐας, τὸ
μετὰ ἔκτῃν ὥραν, Moeris. δείλης per se ἀνάτιμον. Thom. Ma-
gift. Thucyd. ἀφικόμενος περὶ δεῖλην III, 152.

δεῖμα. — ὑπειπόντα οὐκ εἶναι λύσιν τῶν δειμάτων II, 169.
φιλεῖ πᾶσι στρατοπέδοις φόβοι καὶ δεῖματα ἐγγίγνεσθαι IV,
312. D. Hal. 320, 14. 290, 26. δειμαίνοντες Herodot. I, 149,
Lycophron 225.

I N D E X

δεινός. — οὗς δὲ χεῖρας προῖσχομένους, ὑποσχομένοι ὕστερον μὴ κτείνειν, παρανόμως διεφθαίρατε, πῶς οὐ δεινὰ εἰργασθε II, 268. δεινὰ ἐποιοῦν, νομίσαντες ἀδικεῖσθαι, indignabantur III, 272. IV, 95. οὐχ οὕτω δεινὸν τὸ παρὸν ἐνόμιζον III, 299. οὐκ ἐγένετο ἀπ' αὐτῆς δεινὸν οὐδὲν II, 306. — καὶ μέχρι σφῶν τὸ δεινὸν προσελθεῖν I, 166. — μᾶλλον αὐτοὺς ἐσθὲι τὰ δεινὰ ἢ ἔτε ἐλπιόζοντο πλεῖν IV, 49. οἱ τὰ δεινὰ καὶ ἡδέα γυγνώσκοντες II, 61. ἀξίων τὰ μὴ δεινὰ οὐκ ἐν ὁρῶδια ἔχειν II, 142. οὐ γὰρ ἡδεῖ (τὸ στρατόπεδον) ὃ, τι ἦν τὸ δεινὸν, σκοτεινῆς νυκτὸς ὄντος II, 201. ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποίησατο II, 64. ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἀπάγειν τὴν γνώμην II, 96. οὔτε ἡ παρούσα εὐδαιμονία παρέσχεν ὄκνον μὴ ἐς τὰ δεινὰ ἐλθεῖν II, 225. ἐπι-κρεμασθέντος ποτὲ δεινοῦ ἀμνημοσύνης II, 230. δύναμιν γὰρ ἔχων αὐτὸς ἐκασταχόσε δεινὸς παρὴν V, 10. εὐτελέστερα τὰ δεινὰ βραχυῖ μορῇ τῆς δαπάνης V, 70. — πρὸς τὰ δεινὰ, εἴπει-δήπερ ὑπέστη, φερεγγυώτατος ἔφανι V, 104. αἱ ἀγχιλαί ἐ-φοίταν δεινὰ IV, 166. δεινὸν IV, 189. III, 15. 126. 54. εἴπως ἐπικλασθεῖεν τῇ γνώμῃ, καὶ ἡσσηθεῖεν τοῦ παρόντος δεινοῦ III, 59. τὰ κέρδη μείζω φαίνεσθαι τῶν δεινῶν III, 86. — ἐδίδασκον μὴ ὑπεξελθεῖν τῷ Περδίκκῃ τὰ δεινὰ III, 123. — εἰκὸς εἶναι πᾶν τῷ πολέμῳ ἢ δεινῷ τινι κατειργόμενον ξυγγνωμον γίγνε-σθαι III, 146. 157. πλήθει ὀφείας δεινοὶ III, 188. πᾶν τὸ προῦπ-άρχον δεινὸν ἀπ' αὐτῶν, ἔργῳ μὲν βραχὺ &c. III, 189.

δεινότητος. τὸν γὰρ ἀγῶνα περὶ τῶν δεινότητων εἶναι εἰκό-τως ὑποπτεύομεν II, 247. δεινότητον δὲ παντὸς ἦν τοῦ κακοῦ, ἢ ἀθυμίας II, 76. δεῖ τὸν τὰ δεινότηα βουλούμενον, ἀπάτη πεί-σαι II, 233.

δεινότερος. τὸν πολέμιον δεινότερον ἔχομεν, μὴ ῥαδίᾳς οὔσης τῆς ἀναχωρήσεως III, 16. τὸ ἐπὶδὸν ὕστερον, δεινότερον τοῖς πο-λεμίοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου III, 218. δεινότερόν τι τοῦ-του δέος εὐρητίον ἐστὶν II, 236. 225.

δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους II, 222. ὑπὸπτως τῷ πλήθει διὰ δόξαν δεινότητος διακείμενος V, 103.

δεινός. ἐπὶ τὸ μείζον δεινώσας πάντα τὰ ἐκ τῶν Ἀθηναίων V, 114. exaggerans, amplific. Plutarch. Virg. — extollere & pre-mere arma Latīni.

δέκα τῶν νεῶν προὔπεμψαν, πλεῦσαι καὶ κατασκέψασθαι εἴτι &c. IV, 80.

δεκάπλευρον προτείχισμα αἰρούσι IV, 163.

δεκατέυειν Etymol. 254. Diodor. 243 c.

δελφίνοφόροι. — κεραῖαι, αἱ ἀπὸ τῶν ὀλκᾶδων δελφίνοφόροι ἡρμέναι ἐκώλυον IV, 239.

δέομαι. δέομεθα, καὶ μαρτυρόμεθα ἅμα IV, 126. Horat. E-

V E R B O R U M.

pist. I, 7. Obsecro atque obtestor. τοῖς ναύταις παραινῶ, καὶ δέομαι, μὴ ἐκπεπληχθαι IV, 278. δεομένων ξυμμαχίας, ὑμεῖς ἀπεώσασθε, precamur II, 250. δέισθαι ἐπικουρίας, implorare I, 50. 42.

δέομαι, egeo. vid. δέω. — Ἀθηναίων ξυγχορησάντων κατὰ ξυμπορίας, καὶ ἐν τῷ τότε δεομένων τι μᾶλλον σπονδῶν III, 32.

δέον, πράσσειν, quod operae pretium est III, 26. πόλεμος ἐγένετο περὶ τοῦ δύματος, δ, δέον ἀπαγαγεῖν, οὐκ ἀπέπεμπον III, 291. ὑπὸ βασιλείᾳ πάντα ἄρχεται, καὶ τοῖς πολεμάρχοις αὐτὸς φράζει τὸ δέον III, 310. οὔτε γὰρ ἐν ἐπιπλευσίᾳ τις ὥς χρη, μὴ ἔχων τὴν πρόσοντι τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ, οὔτε ἂν ἀποχωρήσειεν ἐν δέοντι, πειζόμενος II, 144. οὐδενὸς ἦσσαν — γινῶναι τὰ δέοντα, καὶ ἐρμηνεύσαι ταῦτα II, 88.

δέος. τὸ ἀντίπαλον δέος μόνον πιστὸν ἐς ξυμμαχίαν II, 185. διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος ἐκπλαγέστες III, 91. 159. δέος ἐγένετο μὴ ξὺν ὅπλοις ἔλθωσιν III, 288. IV, 306. γίγνεσθε ἄνδρες, οἴους περ ὑμᾶς οἱ τε Ἕλληνες ἀξιούσι, καὶ τὸ ἡμέτερον δέος βούλεται II, 191. δέει τῶν Κερκυραίων I, 40. II, 187.

δέρρεις. προκαλύμματα εἶχε δέρρεις καὶ διφθέρας, ὥστε μὴ πυρφόροις οἰστοῖς βάλλεσθαι II, 116.

δεσπότης. μὴ αἰσχροῦς δεσπότης λαβεῖν IV, 127. Lucan. Infelix, (de Scaeva) quanta Dominum virtute parasti! Virgil. — aut Dominos dignabere Teucros.

δεύτερος. εἶκος ἦν — ὑμᾶς ὁμῶς ὄντας, καὶ τὰ δεύτερα κινδυνεύοντάς τε προοράσθαι αὐτὰ, secundo loco IV, 123. ἰσχυροὶ δὲ μάχης πολὺ δεύτερα μετὰ τὴν Σκυθῶν II, 159. 215.

δέχομαι. τὰ παραγυελλόμενα ὀξέος δεχόμενοι II, 21. 145. τὴν προκλήσιν ἐς ἡσυχίαν οὐκ ἐδέχεσθε II, 265. δέχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μὴδ' ἑτέρους II, 111. λέγουσι οἱ τὰ σαφέστατα μνήμη παρὰ τῶν πρότερον δεδεγμένοι I, 14. Κερκυραίων περὶ τοῦ δέξασθαι σφᾶς λόγον ποιησαμένων, in societatem recipere I, 56. τῶν πόλεων οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορᾷ οὐδὲ ἄστει, ὕδατι δὲ καὶ ὄρμῳ IV, 72. ἄλλη οὐδεμία ὑμᾶς τῶν ἐν Σικελίᾳ (πόλεων) ἐπιόντας δέξαιτο ῥαδίως IV, 306. — δεξαμένων τῶν στρατηγῶν τὸν λόγον III, 24. 43.

δεχημέρους ἐπισπονδᾶς III, 255. D. Halic. δεχημέροι ἀνοχὰ I 52, 21.

δέω. — ὥς οὐδὲν ἔτι αὐτῶν ἔδει III, 294. ἀνέχεσθαι τὴν γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, ὁρῶντας II, 114. — ἦτες, ἃς ἔδει ταύταις ξυμμίξαι II, 135. τοῦτο — τοὺς Πλαταιᾶς ἐλαχίστου ἐδέησε διαφθεῖραι, propemodum absumsit II, 120. δεῖν pro δέον D. Halic. 321, 39. & ἁλίγου ἐδέησαν ἅπαντες ἀπολέσθαι 677, 3. Id. sic, μικροῦ δεῖν. — parum abfuit quin —. μὴ ἀπορήσειν αὐ-

I N D E X

τοὺς τροφῆς, οὐδ' ἦν δέη τὴν ἑαυτοῦ στρωμνὴν ἐξαργυρῶσαι V, 125. φρουρὰς διέπεμψαν, ὡς ἐκασταχόσε εἰδει III, 80. εἰτι που δέοι χειρουργεῖν V, 106. III, 102. μὴ ἐπιβοηθήσειν ἦν τι δέονται V, 50. εἰτις μὴ ἐφ' ὅσον δεῖ ἡσθῆται, σημανοῦμεν IV, 282. III, 131. ἐνδὸς δέον εἰκοστὸν ἔτος V, 14. 38. IV, 262. δάωντος ἐνδὸς τριακοστῷ ἔτει.

δεῶν. — λίθοι, σιδήρω πρὸς ἀλλήλους τὰ ἔχοντες καὶ μολύβδῳ δεδεμένοι I, 132. vid. Iosephum. & Th. Magist.

ΔΗ. δὴ. καὶ μὲν δὴ, quidem V, 81. τὰ ἴδια ἐκαστοὶ εὖ βουλομένοι δὴ θέσθαι, enim III, 86. τὸ ζύμπαν τε δὴ, γινώμεν &c. vero III, 92. οὐκ εὐπορον ἦν διίεναι ἀνευ ἀγαγοῦ, καὶ μετὰ ὅσων γε δὴ, praecipue vero III, 116. ut μάλιστα γε δὴ. οὗτοι γὰρ δὴ τὰς πλείστας τῶν πόλεων ὥκησαν I, 13.

δῆλος. πρότερόν τε δῆλοι ἦσαν ἐπιβουλευόντες ἡμῖν, καὶ νῦν οὐχ ἥκιστα I, 199. δῆλον ἐπειήσατε II, 264. δῆλη ἡ οἰκοδομία ἐστίν ὅτι κατὰ σπουδὴν ἐγένετο I, 130. δῆλον δέ· in fine sent. I, 19.

δῆλόν. ἡ ἀνθρωπεία φύσις ἀσμένῃ ἐδήλωσεν ἀκρατὴς μὲν ὀργῆς οὕσα II, 295. ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενομένων, ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς II, 53. ἃ ἡδικοῦντο οὐ δηλοῦντες ἀντικρυς III, 251. II, 91. εὐρους ἀκρατὴς ταχ' ἂν τι ἐνδεστέρας πρὸς ἃ βούλεται τε καὶ ἐπίσταται νομίσαιε δηλοῦσθαι II, 54. 192. δῆλοι δέ μοι καὶ τόδε τῶν παλαιῶν ἀσθένειαν οὐχ ἥκιστα I, 6. 9. 18. καὶ αὐτὰ γε ταῦτα — δηλοῦται τοῖς ἔργοις ὑποδέεσθαι πάντα τῆς φήμης I, 20. χρήμασί τε δυνατοὶ ἦσαν, ὥς καὶ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς δεδήλωται I, 23. 92. πόλεμον δηλοῦντας I, 116. 126. ὃ γραφῇ στηλῆαι δηλοῦσι I, 189. 193. IV, 193. οὐδὲν δηλοῦντες ὅποιόν τι τὸ μέλλον ποιήσουσιν IV, 235. χεῖρας ἀνέσεισαν, δηλοῦντες προσέειπαι τὰ κεκηρυγμένα III, 59.

δῆλωσις. ἡ ἐπανάστασις τῶν ὅπλων ἐχει τινὰ δῆλωσιν ἀπειλῆς III, 188.

δημαγωγὸς ἀνὴρ καὶ τῷ πλῑθει πιθανώτατος III, 32.

δημιουργοί, Magistrat. Elidis & Mantin. III, 283.

δημοκρατία. — ἐγένετο, λόγῳ μὲν, δημοκρατία, ἔργῳ δέ, ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχὴ II, 99. τὰ ἐν Σάμῳ σφῶν ἐς δημοκρατίαν ἀπέστη V, 141.

δῆμος. πάντα τε πρὸς τὸ παραχρῆμα περιδεῖς (ὅπερ φιλεῖ δῆμος ποιεῖν) ἔτοιμοι ἦσαν εὐτακτεῖν V, 5. ἐγένετο ἐπανάστασις ὑπὸ τοῦ δῆμου τοῖς δυνατοῖς V, 31. ξυνέβη — τὸν ἐναντιωσάμενον δῆμον καταλελύσθαι, ut popularis status dissolveretur V, 98. 103. 104. 100. 105. τῷ ἀπίστῳ δῆμῳ συγχωρεῖν V, 107. ὄντες δῆμος V, 111. III, 209. ἐτράποντο καθ' ἡδονὰς τῷ δῆμῳ II, 99. 219. 277.

V E R B O R U M.

δημόσιος. — οἷς ἡ πάλαι ἀσκησιν τῶν ἐς τὸν πόλεμον δημοσίᾳ παρείχε III, 312. τοῦ δημοσίου δραχμὴν τῆς ἡμέρας διδόντος, τῶν τε τριπύραρχων ἐπιφορὰς πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μισθῷ IV, 50. τὸ δημοσίον σῆμα II, 52. Demosth. στεφ. τάφον δημοσίᾳ παρασκευασθέντα II, 54. 51. τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ καὶ τὰς οἰκίας ἣν ἄρα μὴ δῶσωσιν οἱ πολέμιοι, ἀφίησιν αὐτὰ δημοσίᾳ εἶναι II, 23. δημοσίᾳ II, 69. 96.

δημοτικός. ἐπιλέγοντες τεκμήρια, τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπιτιθεύματα οὐ δημοτικὴν παρανομίαν IV, 46.

δηῶν. τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἑαυτοῦ ἦν ἄρα μὴ δῶσωσιν οἱ πολέμιοι &c. II, 23. τὴν γῆν ἐδήουν II, 22. δῶσθ II, 23. ἐδήωσαν II, 40. δῶσιν II, 109. ἐδήωσαν τὰ τῆς Ἀττικῆς πρότερον τετμημένα II, 107. & passim alibi.

δήπου. ὃ δὲ χάριν ἂν δήπου ἐν τούτῳ μείζω ἔτι ἔσχειν V, 136.

Δι. διὰ τὸν ἰδίον οἶκον αὖξιν, δι' ἀσφαλείας ὅσον ἡδύναντο I, 27. διὰ ταχέων παραπλεύσαντες IV, 164. — καὶ αὗται (ῆναι) εὖτοι εἶχον διὰ πάσης καταστρώματα, in totum, omnino I, 25. διὰ τὸ σῶφρον I, 56. — ἐνσπονδοί, οὐδὲ δι' ἀνακωχῆς πώποτ' ἐγένεσθε I, 61. μὴ φοβηθέντες τὸ αὐτίκα δεινόν, τῆς δι' αὐτοῦ διὰ πλείονος εἰρήνης ἐπιθυμήσαντες, diuturnior I, 172. τῶν παραχρήμα δι' ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνώμων, cum brevissima deliberatione I, 195. διὰ μικρὸν, levi de causa. διὰ θαλάσσης, οὐδὲ κατὰ γῆν I, 4. ἦν γὰρ ἀποφῆναι πάνυ ἀδικοῦντας αὐτοὺς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτείναι κελεύσας, propterea II, 234. διὰ μάχης ἔλθειν III, 143. ὑποῦ διὰ νυκτὸς ἐπιγεγομένου II, 7. δι' ὄργης αἱ ἐπιχειρήσεις γίνονται II, 19. δι' ὀλίγου ἡ παραίνεσις γίνεσθαι III, 140. οἱ ἀπώθεν, καὶ οἱ διὰ πλείστου, remotissimi III, 170. διὰ τὸ cum infinitivo II, 20. III, 130. 56. 27. 28. 81. V, 6. — διὰ τὸ ἡδονὴν ἔχον ἐν τῷ αὐτίκα III, 161. διὰ τὰς ἀφράκτους οἰκήσεις I, 10. V, 110. διὰ τῆς ἀλλοτρίας ἰόντες III, 126. δι' ὄργης ἀπεχώρησεν V, 65. ἀτολμώτεροι δι' αὐτὸ ἐς τὰς μάχας ἦσαν III, 81. δι' ἀντιλογιῶν πειρώμεθα καταλαγῆναι III, 86. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἄρχειν τοῦ εἰκόντος III, 89. διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος III, 91. διὰ βραχέως ἀποστροφῆς οὔσης III, 114. 22. διὰ cum accusat. V, 129. 170. IV, 47. V, 174. παρακομισάμενοι διὰ τῆς Ἰδης τοῦ ὄρους V, 173. IV, 161. διὰ μάχης ἐγίνοντο αἱ ἐσκομιδαί IV, 208. αἰ διὰ φόβου εἰσὶ IV, 57. 92. δι' ὀλίγου ὠφελῆσαι IV, 77. διὰ δίκης ἔλθειν IV, 94. διὰ τοὺς ἀνέμους, propter ventos contrarios V, 48.

διαβαίνω. διαβάντες τὸν Ἀχελῶον II, 325. διαβάντες ὡς βασιλέα II, 103. διαβῇ τὴν γέφυραν III, 154.

διαβάλλω. αἰ ἀνάγκη εἶναι τοὺς προύχοντας ἀπὸ τῶν ξυμ-

I N D E X

φορῶν διαβάλλεσθαι III, 231. μὴ ἐς τοὺς συμμάχους διαβληθῶσιν III, 33. ὥσπερ Χαιρέας διαβάλλον ἀπήγγελλεν V, 132. Πελοποννησίους διαβαλεῖν ἐς τοὺς Ἕλληνας II, 331. δῖεβαλεν ex I, ἐξυπάτησεν, Suidas I, 575. ita Aristophan. ὄρν. 1647. Herodot. Terps. vid. Eustath. Od. α', 1406.

διαβάσεις. εἰ τις κωλυτὴς γίγνοιτο τῆς διαβάσεως II, 203. ἐκ βραχέος τὴν διαβάσιν γίγνεσθαι II, 305. III, 154. τῶν ρείθρων καὶ τῶν ποταμῶν τὰς διαβάσεις ἐφύλασσαν IV, 299. ἐπεὶ δὲ ἐγένοντο ἐπὶ τῇ διαβάσει IV, 307. 318.

διαβατήρια. — αὐτοῖς τὰ διαβατήρια δυομένοις οὐ προὔχωρει III, 292. 293. τὰ διαβατήρια ἱερὰ ἐν τοῖς ὁρίοις οὐκ ἐγίγνετο III, 353.

διαβατός. ὁ Ἀσωπὸς ἑρρῦν μέγας, καὶ οὐ ραδίως διαβατός ἦν II, 10.

διαβιβάζω. διεβίβασαν εἰς τὴν νῆσον τοὺς ὀπλίτας III, 12.

διαβολή. ἐπεμαρτύρετο μὴ ἀπόντος περὶ αὐτοῦ διαβολὰς ἀποδέχεσθαι IV, 46. βουλόμενοι ἐκ μείζονος διαβολῆς μετὰ πεμπτον κομισθέντα αὐτὸν ἀγανίσασθαι IV, 47. δέισαντες τὸ ἐπὶ τῇ διαβολῇ ἐς δίκην καταπλεῦσαι IV, 98. — μήτε ταῖς τῶνδε διαβολαῖς ἀναπείθεσθε IV, 134. διαβολὰς μὲν οὐ σῶφρον οὔτε λέγειν τίνας ἐς ἀλλήλους, οὔτε τοὺς ἀκούοντας ἀποδέχεσθαι IV, 68. ὅπως μέμφηται τε περὶ τῶν γεγενημένων, καὶ τὰς διαβολὰς ὥς εὐπρεπέστατα ἀπολογήσῃται V, 175. τὰ μὲν ἐς τὰς ἡμᾶς διαβολὰς τοιαῦτα ξυνέβη IV, 142. ἀπολύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβολὰς V, 134. ἦν δέ τι τοιοῦτον ἀπὸ τῶν τὴν κατηγορίαν ἐχόντων, καὶ οὐ πάνυ διαβολὴ μόνον τοῦ λόγου V, 144. διαβολὴν αἰσιν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν, ὥς καὶ διὰ τὴν ἐκείνου συμφορὰν ἔσται ὁ πόλεμος I, 177. Herodot. III, 66.

διαβόλος. (Ἀλκιβιάδης) βουλόμενος τῷ Νικίᾳ ἐναντιοῦσθαι, ὅτι αὐτοῦ διαβόλος ἐμνήσθη IV, 26.

διάβροχοι. αἱ νῆες διάβροχοι (εἰσὶ), τοσοῦτον χρόνον ἤδη θαλασσεύουσai IV, 189.

διαβούω. τῶν Ἀλκιβιάδου ἐχθρῶν διαβούωντων, ὥς δεῖνδον εἶη εἰ τοὺς νόμους βιασάμενος κάτεισι V, 82.

διαβούλομαι, ἀναπείσω Thucyd. Suidas I, 549.

διαγίγνομαι. τῷ μέλλοντι χρόνῳ καταλιπεῖν ὄνομα ὥς οὐδὲν σφήλας τὴν πόλιν διεγένητο III, 229.

διαγινώσκω. περὶ σφῶν τὰ ὅπλα παράδάντων τὸν Ἀθηναῖον δῆμον διαγινώσκω III, 70. οὐκ ἐφη διαγινώσκειν τὴν βοὴν ὀπατέρα μείζων I, 122. 129. διεγνώστο λευοῦσαι τὰς σπονδάς, i. e. διεψήριστο I, 164. πολλοῦ ἄξιον εἶναι τὸν ἄτρακτον, εἰ τοὺς ἀγαθοὺς διεγινώσκει III, 62. ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθίσταται μεθ' II, 249.

V E R B O R U M.

διαγνώμη τῆς ἐκκλησίας, decretum I, 123. προθένας τὴν διαγνώμην II, 230. πρὸς τοὺς ξύμπαντας διαγνώμας ποιήσῃς II, 271.

διάγνωσις. οὐ βραδίως διάγνωσιν ἐποιούντο ὁποῖοι ἐκράτουν I, 72. D. Halic. διαγνώσεις 470, 12.

διάγω. — ἀξιούτος διάγειν ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατιὰν III, 116. ἐν τοῖς χαλεπώτατα διηγὼν IV, 294. οὐ προσήει πρὸς τὰς ἀρχάς, ἀλλὰ διηγε, καὶ προῦφασίζετο; hoc est, διηγε τὸν χρόνον ut apud Xenoph. & Plutarch. 52, 1.

διαγωνίσασθαι μεγάλην δαπάνην καὶ κινδύνον V, 70.

διάδηλοι ἔσσεσθαι III, 100. φανεροὶ Hesych. Arer. 62, 31.

διαδιδράσκοντες IV, 321. D. Halic. 276, 25. Ioseph. 847. Aretaeus II, 14.

διαδίδωμι. — εἰ ἀρχὴν διαδιδομένην ἐδεξάμεθα I, 108. τοὺς ἀνδρας τοῖς τριπράρχοις διεδίδωσαν ἐς φυλακὴν III, 60. ἐς δραχμὴν Ἀττικὴν ἐκάστη διεδώκε V, 45. τῆς φήμης ἐς πάντα τύπον, Diodor. 29 d.

διαδικαίω. — τῶν πρᾶσσόντων τῇ Βρασίδᾳ ἤδη καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ διαδικαίουμένων αὐτὰ δις. III, 157. Demosth. Χερρ.

διαδοχή. τὴν χώραν διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι τοῦδε ἐλευθέραν παρῆδσαν II, 55. κατὰ διαδοχὴν III, 9. IV, 213. 215.

διαδοχος τῆς Ἀστ. κυριαρχίας V, 129. διάδοχον IV, 193.

διαδύντες διὰ τοῦ τείχους III, 164.

διαζώματα ἔχοντες περὶ τὰ αἰδοῖα οἱ ἀθληταὶ ἡγωνίζοντο I, 11.

διαζώννυμι. — τοῖς βαρβάροις πυγμῆς καὶ πάλης ἄθλα τίθεται, καὶ διεζωσμένοι τοῦτο δρῶσι I, 12. athletae. vid. Suidam.

διαβέω. πρεσβυτέρων διακαλύδοντων τοὺς ἐν τῇ ἄστει διαθέντας, discurrentes V, 147. vid. διατρέχω.

διαθορυβέω. τοῦτο τὸ γράμμα τὴν Πλεσπόνησον διεθορύβει III, 249.

διαθρόω. — ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας, διεθρόησαν ὡς χρήματα πολλὰ ἴδοιεν IV, 75. ταῦτα ὁ Θηραμῶνης διεθρόει V, 143.

διαιρετός. νομίζειν — τὰς προσπιπτούσας τύχας οὐ λόγῳ διαιρετάς. Schol. φανερὰς I, 119.

διαίρειν. τοῖς ἔργοις ὡς διηρηται ἀθρεῖται, καὶ εὐρήσει δις. III, 244. διελόμενοι τὴν πόλιν περιτείχιζον III, 323. (opus) inter se partiti. IV, 199. III, 352. πυλῖδα τινὰ κακῶς ἐνφοδομημένην διελόντες ἔλαβον IV, 81. III, 73. διηρημένοι κατ' ἀναπαύλας, ὥστε τοὺς μὲν, φέρειν, τοὺς δὲ, ὑπὸν αἰρεῖσθαι II, 115. κατ' ὀλίγας ναῦς διεκόμενοι III, 18.

δαίτα. ἔχων δαίταν ἐν Ἀργεῖ I, 190. habitabat. — πατρί:

I N D E X

φορῶν διαβάλλεσθαι III, 231. μὴ ἐς τοὺς συμμάχους διαβληθῶσιν III, 33. ὡς περ Χαιρέας διαβάλλον ἀπήγγελλεν V, 132. Πελοποννησίους διαβαλεῖν ἐς τοὺς Ἕλληνας II, 331. διέβαλεν ex I, ἐξηπάτησεν, Suidas I, 575. ita Aristophan. ὄρν. 1647. Herodot. Terpf. vid. Eustath. Od. α', 1406.

διαβάσεις. εἰ τις καλυτῆς γίγνοιτο τῆς διαβάσεως II, 203. ἐκ βραχέος τὴν διάβυσιν γίγνεσθαι II, 305. III, 154. τῶν ρεῖθρων καὶ τῶν ποταμῶν τὰς διαβάσεις ἐφύλασσον IV, 299. ἐπειδὴ ἐγένετο ἐπὶ τῇ διαβάσει IV, 307. 318.

διαβατήρια. — αὐτοῖς τὰ διαβατήρια θυομένοις οὐ προὔχῳ ρει III, 292. 293. τὰ διαβατήρια ἱερὰ ἐν τοῖς ὁρίοις οὐκ ἐγίγνετο III, 353.

διαβατός. ὁ Ἀσωπὸς ἐρρύη μέγας, καὶ οὐ ῥαδίως διαβατὸς ἦν II, 10.

διαβιβάζω. διεβίβασαν εἰς τὴν νῆσον τοὺς ὀπλίτας III, 12.

διαβολή. ἐπεμαρτύρετο μὴ ἀπόντος περὶ αὐτοῦ διαβολὰς ἀποδέχεσθαι IV, 46. βουλόμενοι ἐκ μείζονος διαβολῆς μετάπεμπτον κοιμισθέντα αὐτὸν ἀγανίσασθαι IV, 47. δεισαντες τὸ ἐπὶ τῇ διαβολῇ ἐς δίκην καταπλευσαι IV, 98. — μήτε ταῖς τῶνδε διαβολαῖς ἀναπειθεσθε IV, 134. διαβολὰς μὲν οὐ σῶφρον οὔτε λέγειν τίνας ἐς ἀλλήλους, οὔτε τοὺς ἀκούοντας ἀποδέχεσθαι IV, 68. ὅπως μέμψηται τε περὶ τῶν γεγενημένων, καὶ τὰς διαβολὰς ὡς εὐπρεπέστατα ἀπολογησῆται V, 175. τὰ μὲν ἐς τὰς ἐμὰς διαβολὰς τοιαῦτα ξυνέβη IV, 142. ἀπολύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβολὰς V, 134. ἦν δέ τι τοιοῦτον ἀπὸ τῶν τὴν κατηγορίαν ἐχόντων, καὶ οὐ πάντῃ διαβολὴ μόνον τοῦ λόγου V, 144. διαβολὴν αἰσιν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκείνου συμφορὰν ἔσται ὁ πόλεμος I, 177. Herodot. III, 66.

διαβόλος. (Ἀλκιβιάδης) βουλόμενος τῷ Νικίᾳ ἐναντιοῦσθαι, ὅτι αὐτοῦ διαβόλος ἐμνήσθη IV, 26.

διάβροχοι. αἱ νῆες διάβροχοι (εἰσὶ), τοσοῦτον χρόνον ἤδη θαλασσεύουσai IV, 189.

διαβοῶν. τῶν Ἀλκιβιάδου ἐχθρῶν διαβοῶντων, ὡς δεῖν ἐῖπαι εἰ τοὺς νόμους βιασάμενος κάτεισι V, 82.

διαβουλομαι, ἀναπείσω Thucyd. Suidas I, 549.

διαγίγνομαι. τῷ μέλλοντι χρόνῳ καταλιπεῖν ὄνομα ὡς οὐδὲν σφάλας τὴν πόλιν διεγένετο III, 229.

διαγιγνώσκω. περὶ σφῶν τὰ ὅπλα παρὰ δόντων τὸν Ἀθηναίων δῆμον διαγιγνώμαι III, 70. οὐκ ἔφη διαγιγνώσκειν τὴν βοὴν ὀποτέρα μείζον I, 122. 129. διέγνωστο λελυσθαι τὰς σπονδάς, i. e. διελέηφιστο I, 164. πολλοὺ ἀξίον εἶναι τὸν ἄτρεκτον, εἰ τοὺς ἀγαθοὺς διεγίγνωσκε III, 62. ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθίσταται μετὰ II, 249.

V E R B O R U M.

διαγνώμη τῆς ἐκκλησίας, decretum I, 123. προθέντας τὴν διαγνομένην II, 230. πρὸς τοὺς ξύμπαντας διαγνοίμας ποιήσῃς II, 271.

διάγνωσις. οὐ βραδίως διάγνωσιν ἐποιοῦντο ὅποιοι ἐκράτουν I, 72. D. Halic. διαγνώσεις 470, 12.

διάγω. — ἀξιούντος διαγινεῖν ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατίαν III, 116. ἐν τοῖς χαλεπώτατα διήγον IV, 294. οὐ προσήκει πρὸς τὰς ἀρχάς, ἀλλὰ διήγε, καὶ προῦφασίζετο; hoc est, διήγε τὸν χρόνον ut apud Xenoph. & Plutarch. 52, 1.

διαγωνίσασθαι μεγάλη δαπάνη καὶ κινδύνῳ V, 70.

διάδηλοι ἔσσεσθαι III, 100. φανεροὶ Hefych. Aret. 62, 31.

διαδιδράσκοντες IV, 321. D. Halic. 276, 25. Ioseph. 847. Aretaeus II, 14.

διαδίδωμι. — εἰ ἀρχὴν διαδιδομένην ἐδεξάμεθα I, 108. τοὺς ἀνδρας τοῖς τριπάρχοις διεδίδουσαν ἐς φυλακὴν III, 60. ἐς δραχμὴν Ἀττικὴν ἐπ' αὐτῇ διέδωκε V, 45. τῆς φήμης ἐς πάντα τύπον, Diodor. 29 d.

διαδικαίω. — τῶν πρᾶσσόντων τῇ Βρασίδῃ ἦδη καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ διαδικαίουμένων αὐτὰ &c. III, 157. Demosth. Χερρ.

διαδοχή. τὴν χώραν διαδοχή τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι τοῦδε ἐλευθέρην παρέδουσαν II, 55. κατὰ διαδοχὴν III, 9. IV, 213. 215.

διάδοχος τῆς Ἀστ. ναυαρχίας V, 129. διάδοχον IV, 193.

διαδύντες διὰ τοῦ τείχους III, 164.

διαζώματα ἔχοντες περὶ τὰ αἰδοῖα οἱ ἀθληταὶ ἡγωνίζοντο I, 11.

διαζώννυμι. — τοῖς βαρβάροις πυγμαῖς καὶ πάλης ἄλλα τίθεται, καὶ διεζωσμένοι τοῦτο δρῶσι I, 12. athletae. vid. Suidam.

διαθέω. πρεσβυτέρων διακωλύόντων τοὺς ἐν τῇ ἄστει διαθέντας, discurrentes V, 147. vid. διατρέχω.

διαθορυβέω. τοῦτο τὸ γράμμα τὴν Πελοπόννησον διεθορύβει III, 249.

διαθρόω. — ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας, διεθρόησαν ὥς χρήματα πολλὰ ἰδοῖεν IV, 75. ταῦτα ὁ Θηραμῶνης διεθρόει V, 143.

διαίρετός. νομίζειν — τὰς προσπιπτούσας τύχας οὐ λόγῳ διαίρετάς Schol. φανερὰς I, 119.

διαίρεω. τοῖς ἔργοις ὥς διηρηται ἀθρεῖται, καὶ εὐρήσει &c. III, 244. διελόμενοι τὴν πύλιν περιστείχιζον III, 323. (opus) inter se partiti. IV, 199. III, 352. πυλὶδα τινὰ κακῶς ἐνωκοδομημένην διελόντες ἔλαβον IV, 81. III, 73. διηρημένοι κατ' ἀναπαύλας, ὥστε τοὺς μὲν, φέρειν, τοὺς δὲ, ὕπνον αἰρεῖσθαι II, 115. κατ' ὀλίγας ἡυς διελόμενοι III, 18.

δαίαιτα. ἔχων δαίαιταν ἐν Ἀργεῖ I, 190. habitabat. — πατρί-

I N D E X

δος ἐλευθερωτάτης, καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου ἐς τὴν διαίταν ἐξουσίας IV, 287. — τῆς κατὰ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα παρανομίας ἐς τὴν διαίταν IV, 27. 299. ἐδόκει αὐτῷ ἱκανὴ ἂν κεχῶσθαι διαίτα τῷ σώματι, de Acheloi alluvione II, 169. ζυήθη τὴν διαίταν μεθ' ὅπλων ἐποίησαντο I, 10.

διαίτῳ. ἐν τοῖς ἀγροῖς διαιτᾶσθαι II, 27. 78. πολλὰ ἐς θεοὺς νόμιμα δεδήτηται IV, 305.

διαίτημα. — σημεῖον δ' ἐστὶ ταῦτα τῆς Ἑλλάδος ἔτι οὕτω νεμόμενα, τῶν ποτε καὶ ἐς πάντας ὁμοίων διαιτημάτων I, 10.

διάκειμαι. — ἀλλ' ὁρᾶτε ὡς διάκειμαι ὑπὸ τῆς νόσου IV, 304. τοῖς Ἕλλησι μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως διακεῖσθαι I, 107. ἐν σφίσιν αὐτοῖς οὐ πᾶν εὖ διακείμενοι V, 56. 103.

διακελευσμός. ἔτρεψαν τοὺς Ἀθηναίους, πολλῇ κραυγῇ καὶ διακελευσμῷ χρώμενοι IV, 294.

διακελεύω. παρὰ τὸ στρατόπεδον πέμψαντες διεκελεύοντο ἀνθάπτεσθαι τῶν πραγμάτων V, 158. Herodot. I, 1. pro adhortati.

διακενῆς. ἡ διακενῆς ἐπανάσεις τῶν ὅπλων ἔχει τινὰ δήλωσιν ἀπειλῆς III, 188. διακενῆς frustra, D. Halic. 688, 43.

διακενος. ἐς τὸ διάκενον ἡ πρόσδεσις ἐγένετο III, 201. ἐς τὸ διάκενον τοῦτο παρήγγελλεν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως δύο λόχους παρελθεῖν, vacuum spatium in exercitu III, 316.

διακινδυνεύω. μᾶλλον πολιορκούμενοι ἢ πολιορκοῦντες, ὥρμητο διακινδυνεῦσαι, ad belli fortunam periclitandam III, 47. 29. IV, 158. πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι τοῖς μὲν ἐνδούσιν ἀνθησᾶσθαι μεθ' ἡδονῆς, πρὸς δὲ τὰ ὑπεραυχοντα διακινδυνεύειν III, 30.

διακινέω. οἱ Κορίνθιοι διεκίνουν τὰ πεπραγμένα III, 243.

διακλαπέν. τὸ μὲν ἄθροισθ' ἐν τοῦ στρατεύματος ἐς τὸ κοινόν, αὐτὸ πολὺ ἐγένετο, τὸ δὲ διακλαπέν, πολὺ IV, 320.

διακληρώω. τὰς ἄλλας (ναῦς) ζυναγαγόντες, ἐβούλοντο, διακληρωσάμενοι, — ἐφορμεῖν V, 47.

διακονία. vid. διάκορος.

διάκορος. — ὡς οὐδὲν πάποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς βασιλεῖα διακονίαις παραβάλοιτο, προτιμῆθ' ἡ ἐν ἴσῳ τοῖς πολλοῖς τῶν διακόνων ἀποθανεῖν I, 187.

διακοσμέω. — Ἰππάρχῳ τὴν Παναθηναϊκὴν πομπὴν διακοσμοῦντι I, 31. IV, 90.

διάκοσμος καὶ παρασκευὴ, aciei instructae ratio III, 139.

διακόπτω. λαθόντες, καὶ διακόψαντες τὸν μοχλόν, ἐξηλθον II, 8. III, 165.

διακρίνω, dirimo, secerno. τότε δὲ ἔργου πᾶς εἶχετο ἡδὴ καὶ διεκρίτο οὐδὲν ἔτι, nullum amplius erat discrimen I, 71. μάχης γενομένης ἰσορρόπου, διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων I, 146. οἱ

V E R B O R U M.

ἀφιστάμενοι; καὶ ἀφ' ὧν διακρίνονται, qui deficient, & illi, a quibus defectionem faciunt II, 183. — αἱ νῆες ἐπ' οἴκου ἑκα-
σται διεκρίθησαν III, 39. 23. IV, 228. absolut. V, 19. πρὸς Ἀθη-
ναίους καὶ Λακεδαιμονίους διεκρίθησαν, diversi concedere.

διακριτέα δίκαις καὶ λόγοις I, 122.

διακωλύω. ὥς τάχιστα πορεύεσθαι, καὶ μὴ τὰ πρᾶσσόμενα
διακωλύειν I, 187. διεκώλυσε ἐπὶ τὴν Πειραίᾳ πλεῖν V, 126. III,
198. καὶ τι καὶ Πυθικοῦ μαντείου ἀπρωτελεύτιον τοιόνδε διεκώ-
λυε II, 31. Herodot. VI, 56, εἶναι Σπαρτιετέων διακωλύτην.

διακωχῆ II, 298. hoc est πράγματος ἐνεστώτος διάλειμμα,
Th. Mag. Suidas ἐξάλειψις. hic induciae.

διαλαβὼν ἐσέρχεται ἐς τὴν Μιτυλήνην II, 206. διαλαβὼν πως
V, 114.

διαλέγω. ὥς εἰδὼν τινα τῶν ξυνομοτῶν διαλεγόμενον οἰκείως
τῷ ἱππία IV, 90. πρὸς αὐτοὺς ἀνὴρ ἀνδρὶ διελέγοντο V, 150.
Διελεγέσθην μὴ ποιεῖν μάχην III, 300. διαλέγου, διαρύττου cit.
Suidas I, 723. sic explicat Schol. ad Lysistrat. 723.

διαλείπω. οὐ πολὺ διαλιπὼν ἐτελεύτησε, haud multo tem-
pore interiecto III, 223. II, 278. I, 155. Aristoph. Nub. ἀκα-
ρῇ διαλιπὼν, δικάζομαι. Herodot. III, 157.

διαλλακτὰς πολὺ ἐμῶν τῶν λόγων ἀναγκαιοτέρους περὶ τῶν-
δε Ἀθηναίους νομίσαι III, 87. ξυμμάχους οὐδέποτε τολαιπῶν
ἐπαξίμεθα, οὐδὲ διαλλακτὰς III, 94.

διαλλάσσω. τοὺς Σαλινουτίους ἢ βία ἢ ξυμβάσει διαλλάξει
αὐτοῖς IV, 76. ἐν τῷ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης καὶ αἱ διαφοραὶ
τῶν ἔργων καθίστανται, in animorum discordia II, 183. λέγον-
τες διαλλαγήναι βούλεσθαι V, 107. III, 30. V, 138. v. D. Hal.

διάλυσις. ὑμᾶς προσκαλοῦνται ἐς σπονδὰς καὶ διάλυσιν τοῦ
πολέμου III, 29. — γράψας τὴν ἐκ Σαλαμῖτος προάγγελσιν τῆς
ἀναχωρήσεως, καὶ τὴν τῶν γεφυρῶν οὐ διάλυσιν I, 194.

διαλυτὴς τῆς ἐταιρίας II, 290.

διαλύω. διαλυόμενοι ἤδη ἐκ τῶν λόγων III, 351. τὸν πόλεμον
διαλύσαι V, 69. III, 29. τὸν ξύλλογον διαλύσας II, 21. IV, 69.
228. II, 151. V, 105. πολέμῳ μᾶλλον ἢ λόγοις τὰ ἐγκλήματα
διαλύεσθαι I, 199. III, 174. τὸ ναυτικὸν διελύθη II, 167. 175.
οὐκ ἦν ὁ διαλύσων οὔτε λόγος ἐχθρὸς, οὔτε ὄρκος φοβερὸς, inimi-
citiis dirimere poterat II, 293. ἵνα αἱ ξυνομοσίαι διαλυθεῖεν V,
124. vid. D. Halic.

διαμαρτάνω. διαμαρτάνοντες τῶν ὀδῶν IV, 249. I, 147.

διαμαρτίας γενομένης τῶν ἡμερῶν εἰς ἃς εἶδε στρατεύειν III,
131.

διαμάχομαι. τῶν διαμάχουμαι, μὴ μεταγρῶναι ὑμᾶς τὰ δε-
δογμένα II, 227. διαμάχεσθαι περὶ τῆς γῆς ταύτης III, 270.

I N D E X

τοὺς λόγους ὅστις διαμάχεται μὴ διδασκάλους τῶν πραγμάτων γίνεσθαι, ἀξύνετός ἐστι, contentioſe negat II, 231.

διαμέλλησις. τῷ ἐλευθέρῳ πολλὴν τὴν διαμέλλησιν τῆς πρὸς ἡμᾶς φυλακῆς ποιήσονται III, 342.

διαμέλλω. τῇ τῶν χρημάτων σπάνει κωλύσονται, ὅταν σχολῇ αὐτὰ ποριζόμενοι διαμέλλωσι I, 203. οὐ χρῆναι προφασίζεσθαι, οὐδὲ διαμέλλειν IV, 42. ὥς χρὴ κατασκόπους μὴ πέμπειν, μηδὲ διαμέλλειν καιρὸν παριέντας III, 44. IV, 237. V, 59.

διαμέμφομαι. τὰ πράγματα διεμέμφοτο V, 138.

διαμώμενοι τὸν κάχληκα III, 40. Ioseph. 85, 94. Hefych. διίσταντες.

διαναυμαχέω. αἰσθόμενοι — δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ ξυρόδου ἔσπε διαναυμαχεῖν, cum, habito concilio, proelium navale committendum censuissent V, 120.

διανίστημι. τῶν ἀναγκαίων ξυμφόρων διαναστὰς III, 192.

διανοέω. τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ὁρῶν ξυνιστάμενον, τὸ μὲν εὐθύς, τὸ δὲ καὶ διανοούμενον, partim quidem statim, partim vero in animo habere I, 4. D. Halic. Antiquit. IV, 50. μηδὲν ἡμᾶς δεῖνδον μῆτε ἐργαζομένων μῆτε διανοουμένων. πρὸς αὐτοὺς πέμψαι, καὶ εἰδέναι ὃ, τι διανοοῦνται III, 277. 278. ita fere III, 308. 47. IV, 189. III, 33. V, 60. I, 132. III, 106. V, 71. & alibi. πόλεμον διανοοῦντο προθύμως οἴσειν III, 179.

διάνοια. κατέχειν τὴν διάνοιαν οὐκ ἡδύνατο, cogitata I, 182. ἐθαμμάσσε αὐτοῦ τὴν διάνοιαν, & γνώσιν I, 194. τοῦ ὑπαπίεσθαι πλέον ἢ τοῦ μένοντος διάνοιαν ἔχουσι, cogitant III, 217. οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ἡ τοιαύτη διάνοια III, 346. πολλὴν ἀλογίαν τῆς διανοίας παρέχετε III, 349. ἀξίων τι τῆς διανοίας δρᾶν IV, 38. ὁ ὄχλος κατὰ θέαν ἦκεν, ὥς ἐπὶ ἀξιδίχρεων καὶ ἄπιστον διάνοιαν IV, 49. vid. προαμύνομαι. τοιαύτη διάνοια ὁ Ἀρχίδαμος περὶ Ἀχαρνᾶς ἦν II, 36. μέγα τι τῆς διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες II, 143. διάνοια III, 77. IV, 274. 297.

διαπειράω. τειγίζειν χρὴ Δεκέλαιαν, ὅπερ Ἀθηναῖοι μάλιστα φοβούνται, καὶ μόνου αὐτοῦ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ νομίζουσιν οὐ διαπειραῖσθαι IV, 146. Synesius Ep. XCVI. Plato. Plutarch.

διαπραιοῦται αὐτὸς (Παιδάριτος) καὶ ἡ στρατιὰ ἐς Χίον V, 49.

διαπλέω. ἠναγκάσθησαν ναυμαχεῖσθαι περὶ πλοίου διαπλέοντος III, 36.

διάπλους. βραχύς ἐστιν ὁ διάπλους πρὸς Κήναιον τῆς Εὐβοίας II, 306.

διαπολεμέω. ἰκανωτέραν ἡγοῦμαι Σικελίαν Πελοποννήσου διαπολεμῆσαι IV, 62. διαπολεμήσεται αὐτοῖς ἀμαχεῖ ὁ πόλεμος IV, 192.

V E R B O R U M.

Διαπολέμησιν ξυντοματάτην ἡγήτο IV, 242. D. Hal. 692, 4.
 Διαπομπή. ἐπιμέλειαν ἔχοντες τῶν πρὸς τὰς πόλεις διαπομπῶν ἐς κατασκοπὴν IV, 69.

Διαποντίων πολέμων ἀπείροι I, 201. Διαπόντιος ἀρχὴ D. Halic. 475, 8.

Διαπορευόμενος Πελοπόννησον τῇ στρατιᾷ III, 290.

Διαπράσσω. ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, διαπραξάμενοι ταῦτα, rebus transactis I, 123. ἐς τὴν εἰρκτὴν ἐσπίπτει τοπρῶτον ὑπὸ τῶν Ἐφθόνων, ἔπειτα διαπραξάμενος ἐξῆλθε I, 183. εὐπρεπεία λόγου οἷς ξυμβαίνει ἐπιφθόνως τι διαπραξασθαι, ἄμεινον ἤκουον II, 292. πάντα διαπραξάμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ III, 46. D. Halic. 217, 17 &c.

Διαπρεπής. ἐκείνων διαπρεπὴ τὴν ἀρετὴν κρίναντες, αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν II, 52. μείζων ἡμῶν τὴν πόλιν ἐνόμισαν τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ τῆς Ὀλυμπιάζε θεωρίας· ἦτοι ἐν τῷ διαπρεπείᾳ ἐμῇ τῇ Ο. Σ. Scholiast. propter apparatus nostri splendorem IV, 28. Ioseph. 1296.

Διαρκής. τὰς νήσους κατεστρέφοντο, καὶ μάλιστα ὅσοι μὴ διαρκὴ εἶχον χώραν I, 25. D. Halic. 382, 36.

Διαρπάζω. ὅσα ὑπεξέκετο αὐτόθι τῶν Κλαζομενίων, τὰ μὲν διήρπασαν καὶ ἀνάλωσαν, τὰ δὲ &c. V, 48.

Διαρροίας ἀκράτου ἐπιπιπτούσης II, 74.

Διασκευάζω. τὰ ἄλλα δισκευάζοντο ὥς ἐς πλοῦν III, 60.

Διασκοπέω. πρὸς τὰ ἔξω διεσκοπεῖτο, εἶποθεν ἀσφάλειαντινα ὁρῶν ὑπάρχουσάν οἱ IV, 92. ἐπ' ἀμφοτέρω ἔχων καὶ διασκοπῶν ἀνείχε, in utramque partem mutabat, & ancipitem cogitationem habens haerebat IV, 252. τὰ τῶν συμμαχῶν διασκοποῦντες ὅπως μὴ σφῶν ἀποστήσωνται V, 9.

Διασπᾶω. ξυνάγων καὶ καθιστὰς τὸ στράτευμα, εἶπη ὁρῶν διεσπασμένον καὶ μὴ ἐν τάξει χωροῦν IV, 307.

Διασταυρωσάμενος τὸν ἰσθμὸν IV, 154.

Διασώζομαι. κακοπραγίαν ῥᾶον ἀποθῶνται οἱ ἄνθρωποι, ἢ εὐδαιμονίαν διασώζονται II, 226. 92. III, 277.

Διατάσσω. τούτων διατεταγμένων οὕτως V, 106. διατάσσει ὥς ἐς μάχην III, 195. ὥδε διετετάχατο III, 50.

Διατείχισμα. ἐν διατείχισματι εἶχον II, 216. Plutarch. de malign. Herodot.

Διατελέω. διατελοῦντός μου προθύμου, cum in hoc studio perseverarem IV, 141. Herodot. II, 113. Bodl. διεργασμένος.

Διατίθημι. κράτιστα διαθέντα τὰ τοῦ πολέμου IV, 27. — ληφθεὶς, οὐ ῥαδίως διετέθη, haud leniter tractatus fuit IV, 91.

Διατρέχω. διαδραμὸν τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον II, 14. τούτῳ τῷ τρόπῳ Βρασίδας Θεσσαλ. διέδραμε III, 118.

I N D E X

διατριβή. ἀμέλειά τις ἐνὴν καὶ διατριβὴ τῶν πάντων III, 266. χρόνου διατριβὴν ἐμποισάντων II, 222. V, 16. διατριβαὶ καὶ μελλήσεις III, 332. D. Halic. 489, 2.

διατριβῶ. ὥς δὲ κατεκαύθησαν αἱ μηχαναὶ, καὶ πολλαχῇ προσβάλλοντες ἀπεκρούοντο, οὐκέτι ἐδόκει διατριβεῖν IV, 243. ὁμοῦ δὲ καθισταμένοις ὧν ἔδει ἐνιαυτὸς μὲν οὐ διατριβὴ I, 173. ἰδὼν τὰ πράγματα, καὶ νομίσας οὐχ οἶδν τε εἶναι διατριβεῖν IV, 240.

διαφαίνω. δυνάμει γὰρ ταῦτα μέγιστα διεφάνη, constat I, 29. φρόνημα D. Hal. 264, 16. σῶμά τε αὐταρκές ἐν οὐδέν διεφάνη πρὸς αὐτὸ II, 76.

διαφερόντως τι ἀδικούμενοι I, 58. διαφερόντως γὰρ δὴ καὶ τὸ δεῖ ἔχομεν, ὥστε τολμᾶν τε &c. hoc prae ceteris eximium habemus II, 60. παρέσχε ἑαυτὸν πάντων διαφερόντως προθυμώτατον ἐς τὴν ὀλιγαρχίαν V, 104. διαφερόντως τι ἐς αὐτὸ μᾶλλον ἑτέρου ἀξίος θαυμάσαι I, 195.

διαφέρω. πολὺ διαφέρειν οὐ δεῖ νομίζειν ἀνθρώπον ἀνθρώπου I, 120. διενεχθέντες αἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους I, 29. πρὸς τοὺς μειζόνως ἐχθροὺς ἢ πρὸς τοὺς τὰ μέτρια διενεχθέντας III, 30. τοὺς πολέμους διέφερον IV, 86. I, 20. bella administrarunt. τὰ τῶν πολεμίων κοινοτέρας τὰς τύχας λαμβάνονται ἢ κατὰ τὸ διαφέρον ἑκατέρων πλῆθος, quam pro diversis utrorumque multitudine III, 343. διαφερόμεν ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων, praestantiores sumus II, 58. 293. I, 97. τοὺς λόγους ὅστις διαμάχεται μὴ διδασκάλους τῶν πραγμάτων, ἢ ἀξυνετὸς ἐστίν, ἢ ἰδίᾳ τι αὐτῷ διαφέρει, privatim aliquid ipsius interest II, 231. πολλαὶ γινώμαι ἐλέγοντο ἐπ' ἀμφοτέρα, διαφερομένων &c. III, 85. μεγάλων τῶν διαφερόντων καθεστώτων I, 97. ἐν τούτῳ διαφερομένων αὐτῶν ἠγγέλθη, dum ipsi contenderent III, 185.

διαφεύγω. τὴν ἐχθρὰν γενομένην διαφυγεῖν IV, 122. πρὶν διαφεύγειν, καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιτάβονται II, 202. D. Halic. 256, 21. 655, 19. διαφεύγουσι II, 205. III, 192. IV, 292. 306. II, 120. V, 3. III, 331. τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινὶ αἰσχρὸν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἰσχρὸν II, 60. διαπεφευγότες τὸ νόσημα II, 78. vid. διαφυγγάνω.

διάφευξις ἐγένετο αὐτοῖς μᾶλλον διὰ τοῦ χειμῶνος τὸ μέγεθος II, 204.

διαφίημι. πέμπει ἐς τοὺς τὴν δίοδον ἔχοντας, ὅπως μὴ διαφύσσωσι τοὺς πολεμίους IV, 223.

διαφορά. τὴν μετὰ δέκα ἔτη διαφορὰν καὶ ζήγχυσιν τῶν ἐπονδῶν ἐξηγήσομαι III, 246. ἐν τῇ διαλλάσσοις τῆς γνώμης, αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται II, 183. εἰ δέξομεν ἀρετὰς

V E R B O R U M.

μᾶλλον τῆς διαφορᾶς I, 115. δικαστὴν τῶν σφετέρων διαφορῶν III, 123. ὁ δὲ, ἀκοντος καὶ ἐκ διαφορᾶς, invito (Perdicca) ac repugnante, συγγίγνεται III, 124. κατὰ τοιαύτην διαφορὰν ὄντων αὐτοῖς πραγμάτων &c. V, 129. τὰς ἰδίας διαφορὰς ἐς αὐθις ἀναβαλόμεθα II, 92. εἰρήνη διαφορὰ ἀπραγμόνως παύεται III, 90. ἐς διαφορὰν μεγάλην καθεστῶτας πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους III, 274. κατὰ διαφορὰν Συρακουσίων, propter inimicitias, quas cum Syrac. gerebant IV, 271. διαφοραὶ IV, 197. περιωπὴν τῶν ἡμῖν ἐς τὰ μέγιστα διαφορῶν ποιούμεθα, quae nostra maxime interfunt III, 128. Suidas I, 571. apud Th. ἀναλώματα. v. Calaub. ad Theophrast. 229. vid. διάφορος.

διαφορέω. τὸ σταύρωμα ἀνέσπασαν, καὶ διεφόρησαν τοὺς σταυροὺς παρ' ἑαυτοὺς, transportarunt.

διάφορος, & διάφορον. ὄντες ἤδη διάφοροι Ἡλείοις, hostes III, 258. Herodot. III, 49. διάφορος τὰ πολιτικὰ IV, 26. II, 5. κατὰ τὸ Ἀθηναίων διάφορον, ob odium, quo Athen. prosequebantur II, 45. παρεχόμενοι ἃ ἔχομεν δίκαια, πρὸς τὰ Θεβαίων διάφορα, ius nostrum, adversus Theb. similitates II, 249. ἦν τι διάφορον ἢ πρὸς ἀλλήλους III, 233. αὐτοκράτορες ἡκούσι περὶ πάντων συμβῆναι τῶν διαφορῶν III, 275. φοβούμενος τὰ παλαιὰ διάφορα τῶν Ἀθηναίων III, 119. V, 21. μέγιστον τὸ διάφορον τοῦτο τῷ Ἑλληνικῷ στρατεύματι ἐγένετο, rerum commutatio IV, 303.

διαφόρος. τῶν ἀνθρώπων ἀσφαλέστατα τοῦτους οἰκεῖν οἱ ἂν ἡκιστα διαφόρος πολιτεύωσι IV, 36. οὐκέτι διαφόρος, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς πάντες δυσανασχετοῦντες τὰ γινόμενα IV, 295.

διαφθείρω. ἡμεῖς δὲ μὴ διαφθείραντες ὑμᾶς, κερδαίνομεν ἂν III, 340. — πόλιν μὴ ἀπράγμονα τάχιστ' ἂν ἀπραγμοσύνης μεταβολῇ διαφθαρῆναι IV, 35 & 63. ἠπίστανται μὴ οὕτω γε ἂν πανσυδεῖ διεφθάρθαι V, 3. οἱ διαπεφευγότες, τῷ παρχρημα περιχαρεῖ, ἐλπίδος τι εἶχον κούφης μὴδ' ἂν ὑπ' ἄλλου νοσήματος ποτὲ ἐτι διαφθαρῆναι II, 78. τοὺς Πλαταιέας ἐλαχίστου ἐδέεσθε (τὸ πῦρ) διαφθεῖραι II, 120. διαφθεῖρειν III, 190. 166. 84. 53. II, 257. 255. 269. 337. III, 62. διεφθαρμένων, τῷ ζῶντων ὀρρόνι. II, 10. διεφθεῖραντο οἱ πλεῖστοι ἄνναταῖοι καὶ ἐβδόμαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος II, 74.

διαφθορά. ὥς ἐπὶ διαφθορᾷ τῆς πόλεως ἢ μετὰστασις γένοιτο V, 131.

διαφράγματι διπλὴν καλύβην σκηνησαμένον, turgurium sepro interposito disclusum I, 187.

διαφυγάνω. ἐς τὸ στρατόπεδον διεφύγανον IV, 249. vid. διαφευγῶ.

διαφυγή. ἕως ἄν τις παρατύχῃ διαφυγῇ ἐπιτηδεῖα V, 19.

Thucyd. Vol. VI.

L I

I N D E X

διαχειρίσις. ἐπὶ ἄλλων πολέμων τε καὶ διαχειρίσει πραγμάτων I, 136.

διαχέομαι. ξύλα φορητὰ ἐν τοῖς τοίχοις τιθέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπὶ πολὺ τὸ χώμα II, 115.

διαχράομαι. κατὰ τάχος κελευοντες διαχρήσασθαι τοὺς Μιτυληναίους II, 219. Herodot. I, 24.

διαφύχω. τὰς ναὺς οὐκ ἔστιν ἀνεγκύσαντας διαφύξει IV, 190.

διδασκαλείω παίδων ἐπιτεσόντες IV, 219.

διδάσκαλος. αἰσθόμενοι τὸν δροῦν τὸν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ καθ-
εστῶτα, καὶ τοὺς Κερινθίους διδασκάλους γενομένους, au-
ctores III, 250. vid. διδάσκω.

διδάσκω. ὥς ἡμᾶς πρέπει βουλευέσθαι ἀδικουμένους, μηδεὶς
διδασκέτω I, 122. ἢ ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ' ἡσυχίαν ἄλ-
λήλους, οὐ λέγεται III, 336. περὶ τῶν πεπραγμένων διδάξαν-
τας II, 276. διδάξαντων τῶν Μεγαρέων, auctoribus Megaren-
sibus. II, 151.

διδαχή. οὐχὶ διδαχῆς δέονται ὥστε φυλάξασθαι αὐτοὺς,
non sunt admonendi I, 165. ὃ γὰρ ἡμεῖς φύσει ἔχομεν ἀγα-
θόν, ἐκεῖνοις οὐκ ἀνέχοιτο διδαχή I, 168.

δίδωμι. δίκας δοῦναι I, 43. 199 &c. III, 247. I, 57. τὰ γυ-
μνὰ πρὸς τοὺς πολεμίους δοῦναι III, 220. Sallust. nudum & cae-
cum corpus ad hostes vertere. vid. Waffium ibid.

διεγγυάω. ὀκτακοσίον ταλάντων τοῖς προξένοις διηγγυμέ-
νοι II, 274. D. Halic. 426, 45 &c.

διεπλεγμένα citat Thom. Magister.

διέκπλοιοι οὐκ ἦσαν, ἀλλὰ ῥώμη τοπλέον ἐναυμάχουν, ἢ ἐπι-
στήμη I, 70. οὐκ ἔσεσθαι ἐν στενοχωρίᾳ, οὔτε περίπλουν, οὔτε
διέκπλουν, ὥπερ τῆς τέχνης μάλιστα ἐπίστευον IV, 231. ἔπλεον
πρὸς τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος, καὶ τὸν καταλειφθέντα διέκπλουν
IV, 288. Xenophon. vid. Budaemum.

διεξέρχομαι. ἐπεὶ διεξεληλύθασι γε διὰ πασῶν τῶν ζημιῶν
οἱ ἄνθρωποι &c. II, 236. Virgil. roenas traxisse per omnes.

διορτάζω. οὐ προεθυμήθησαν ξυμπλεῖν πρὶν τὰ ἱσθμια διε-
ορτάσασιν V, 16.

διέρχομαι. οὐ ῥάδιον ἦν μὴ ἀθρόοις διελθεῖν τὴν πολεμίαν III,
307. διελθόντων ἑστῶν δύο καὶ τριῶν I, 116. III, 237. 169. 294.
ταῦτα ἂν τις νομίζων μάλιστα ἀδιήλθον I, 32. ἐπειδὴ διήλ-
θεν ὁ λόγος ὅτι &c. IV, 76. βουλόμενοι διὰ παντὸς τοῦ μήπω με-
μαχημένου τῶν ἐναντίων διελθεῖν, percurrere IV, 245. ὅσα ἂν
μήκει λόγων ἂν τις διέλθοι III, 90.

διέχει — θαλάσσης μέτρον ἐξήκοντα σταδίου V, 153. He-
rodot. Th. Mag.

V E R B O R U M.

διηγησάμενος IV, 84.

Δίημι. ὅπλα μὴ εἶν' ἔχοντας διέναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ τῆς γῆς τῆς σφετέρας III, 281. 294. 116. διέντων, pro διοδον διδόντων, Demosth. pro Corona.

Διίστημι. ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλ. εἴ τινές που διασταῖεν I, 29. ἐξέτασιν ὅπλων ἐποίησαντο, διαστήσαντες τοὺς λόχους III, 110. ξύμπαντες μὲν ἐπιβουλευόμεθα, κατὰ πόλεις δὲ διέσταμεν, dissensionibus divisi sumus III, 88. διέστησαν κατὰ διακοσίους, Schol. ἐτάχθησαν μεμερισμένως III, 51. ὁρῶντες αὐτοὺς, τοὺς μὲν λόγοις ἡμῶν διίστάναι, τοὺς δὲ &c. diffociare IV, 121. D. Hal. 576, 39. φιλίαν Diodor. 695 d.

Δικάζω. δίκας ἤθελον δοῦναι παρὰ πόλειςιν ὁποτέρων δ' ἂν δικαζθῇ εἶναι τὴν ἀποικίαν, τούτους κρατεῖν I, 43.

Δίκαιος. τῶν δικαίων λόγων ἡμᾶς ἐκβίβασαντες III, 341. ὁσιοι πρὸς οὐ δικαίους ιστάμεθα III, 344. οὐδενὸς ἀποστήσονται ὅσα ἂν δίκαια λέγητε III, 175. ἦν τι διάφορον ἢ, δικαίῳ χρήσθων καὶ ὀρκίοις III, 233. εἴτι δίκαιον διανοοῦνται III, 278. ἐπειδὴ ὑμεῖς παρὰ τὸ δίκαιον, τὸ ξυμφέρον λέγειν ὑπέθεσθε III, 338. πολλὰ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπιφθονα δεδιήτημαι IV, 305. οὐδὲν αὐτοὺς δίκαιον ἐν νῶ ἔχοντας III, 33. τὸ δίκαιον τῆς ξυνθήκης προθύμως παρέσχοντο III, 89. βεβαίως τὶ ἢ τῷ δικαίῳ ἢ βίᾳ πράξειν III, 90. παρασχὼν ἑαυτὸν δίκαιον καὶ μέτρικον ἐς τὰς πόλεις III, 121. τὸ κύρυγμα πρὸς τὸν φόβον δίκαιον εἶναι ἐλάμβανον, prae metu edictum esse iustum existimabant III, 157.

Δικαιότερον. εἰ δέ τι ὑμῖν εἴτε καλλιώτερον, εἴτε δικαιότερον τούτων δοκεῖ, διδάσκετε III, 175.

Δικαιῶ. ὑμᾶς αὐτοὺς μᾶλλον δικαιοῦσεσθε II, 228. οὐκ ὀρθῶς δικαιοῶσει, haud recte iudicabit III, 244. εἶχε ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀπυστάσεως μᾶλλον ἢ οἱ Ἀθηναῖοι ἐδικαίουν III, 181. δικαιοῦντες, aequum censentes IV, 142. τοὺς ἄλλους δικαίῳ ταυτό μοι ποιῆσαι ὑφ' ὑμῶν αὐτῶν, aequum esse censeo ceteros vestra sponte idem quod ego facere III, 93.

Δικαιῶμα. τὸ ἔργον τοῦ καλοῦ δικαιώματος ὑποπτεύοντες IV, 124. δικαιώματα πρὸς ὑμᾶς ἔχομεν ἱκανὰ I, 62. οὐκ ἔργῳ ἴσον ὥσπερ τῷ δικαιώματι ἐστίν IV, 125. δικαιώματι οὐδετέρους ἐλλείπειν ἠγούνται III, 341.

Δικαίως. τιμωρία οὐκ εὐτυχεῖ δικαίως ὅτι καὶ ἀδικεῖται, ultio non protinus merito succedit, quod iniuriam ab altero acceperit III, 91. αὐτοῖς δικαίως ἂν τὴν νίκην τίθεσθαι III, 108. οὐ δικαίως δράσειαν παραβαίνοντες τὰ νόμιμα III, 144. ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι III, 173. in foedere: ita alibi δικαίως καὶ ἀδύλως.

I N D E X

δικαίωσις, i. e. πρόσταξις I, 201. πολλές δικαίωσεις προ-
ενεγκόντων ἀλλήλοις III, 231. — τῶν δρασάντων οὔτε ζήτησις,
οὔτ', εἰ ὑποπτεύοντο, δικαίωσις ἐγίγνετο V, 100. Poëtic. cen-
set D. Halic. nec tamen respuit Antiquit. vid. 73, 47. 430, 15.
146, 24. Plutarch. defeſt. Orac. Ioleph. 827.

δικαστής. ἡ πόλις αὐτῶν, αὐτάρκη θέσιν κειμένη, παρέχει
αὐτοὺς δικαστὰς ὃν βλάβηται, μᾶλλον ἢ &c. I, 57. ἔτοιμος
ὢν Βρασιδά μέσῳ δικαστῇ ἐπιτρέπειν III, 123.

δίκη. τὰ διάφορα δίκη λύεσθαι I, 112. III, 174. δίκας δοῦ-
ναι I, 43. 199. III, 247. δίκη κρίνεσθαι — δε κινδυνεύειν III,
181 &c. οἱ Ἀργεῖοι ἤξιον δίκης ἐπιτροπὴν σφίσι γενέσθαι III,
270. οὐκ ἐκτίνοντες τὴν δίκην ἦν κατεδικάσαντο αὐτοὺς, mul-
ctam III, 285. ἐρήμην δίκη θάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ, deserto
iudicio IV, 98. D. Halic. 217, 18. δίκας αἰτέειν τῆς ἀρπαγῆς,
Herodot. I.

δίοδος. — μὴδὲ κατὰ θάλασσαν τὴν δίοδον εἶναι III, 282.
IV, 223. ἄπειροι ὄντες, ἐν σκότῳ τῶν δίοδων ἡ χρὴ σωθῆναι II,
8. οὐ κατὰ στοίχον κείμεναι, οὐδ' ἔχουσαι εὐθείας δίοδους τοῦ
ὑδατος ἐς τὸ πέλαγος, Echinades II, 169. D. Halic. 326, 34.

διοικοδομεῖν V, 142.

διολέω. παρήνει, εἰ μὴ βούλονται ζῦμπαντα διολέσαι, ὥστ' ἁ-
χιστα βοηθεῖν V, 41. Plato II Rep. & Ep. 7.

διορύσσοντες τοὺς κοινούς τείχους II, 6.

διότι. — οὐδὲ ἰσχύς βέβαιον, διότι καὶ εὐελπι III, 91. διότι
δὲ οὐκ ἦλθον, πολλαχὴ εἰκάζεται V, 135. — καὶ ἔδοξε μᾶλλον
(ἢ στάσις), διότι ἐν τοῖς πρώτοις ἐγένετο II, 287.

διπλάσιος. — διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι ἀπὸ τῆς
ὑψέως τῆς πόλεως, ἢ ἔστιν, de Athenis I, 17. διπλασίας ζημίας
ἄξιοι εἰσιν, ὅτι αὐτ' ἀγαθῶν κακοὶ γεγέννηται I, 121. II, 269.
διπλασία ἐκάστου ἡ ἐλπίς IV, 283. διπλάσιον πόνον ἔχειν II,
118. Herodot. I.

διπλασίως πάντα παρασκευασμένους V, 4. Polyb. p. 33, δι-
πλασίως ἐπεβρώσθησαν ταῖς ὁρμαῖς.

δις. — τὴν ἡμετέραν πόλιν, τῆς ἐπιούσης στρατιᾶς, καὶ εἰ δις
τοσαύτη ἔλθοι, πολὺ κρείσσων εἶναι IV, 63. δις τὸν αὐτὸν οὐκ ἐπ-
ελάμβανε νόσος II, 78.

διοθέρας. vid. δέρρεις.

δίχα. δεδιότες μὴ σφίσι γιγνομένοις δίχα ἐπίθωνται I, 89.
ἔχειν ἀμφοτέρους ἢ ἂν δίχα τὴν ἀρχὴν V, 69. οὐ τοῖς ἔθνεσιν ὅτι
δίχα πέφυκε τοῦ ἑτέρου ἔχει ἐπίαςιν III, 88. κεραίαν μεγάλην
δίχα πρίσαντες III, 148. διχοστατέω Euripid.

δίψῃ ἀπαύστῳ ξυνεχόμενοι II, 74.

διοθέω. εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι — ὅμη προσίενται, λογισμῶ αὐ-

V. E R B O R U M.

τοκράτορι διωθεῖσθαι III, 160. γὰρ νηὶ προσέπιπτε, καὶ τοῖς χοροῖς διωδοῦντο II, 133. διωθεῖσθαι III, 129.

διώκω. χωρίων τραχέων ὄντων, οὐκ ἐδύναντο διώκειν, ὅπλα ἔχοντες III, 54. τὰς τιμὰς διώκειν II, 93. de nave, τῇ Λευκαδία διωκούσῃ ἐμβάλλει, καὶ καταδύει II, 148. vid. φεύγω.

διώξεις οὐδεμία ἐγένετο IV, 228. θρασύτερον ἐν τῇ διώξει ἀπάρασαι V, 166. κατὰ διώξιν πολλὴν III, 67. ὑπὸ σπουδῆς ἐποιεῖτο τὴν διώξιν II, 215. τοιαύτη ἦν ἡ μάχη, διώξεις καὶ ὑπαγωγὰι II, 313.

ΔΟ. δοκέω. — μὴ ἐξέστω, ἢν μὴ ἀμφοτέροις δοκῇ V, 28. δοκεῖν ἐβούλετο μὴ ἀδύνατος εἶναι πείσαι V, 87. — Κορινθίους ἔχειν, ὥς ἂν ἄλλο τι δόξῃ I, 46. ἀνδρῖα μηδενὶ δοκεῖτω εἶναι I, 118. παρὰ τὸ δοκοῦν ἡμῖν, praeter nostram sententiam I, 119. δοδουμένοις αὐτοῖς, εὐθὺς μὲν ἀδύνατα ἦν ἐπιχειρεῖν I, 173. ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ σαφέστατον εἶναι &c. V, 136. συμβέβηκε, πολιορκεῖν δοκοῦντας ἡμᾶς ἄλλους, αὐτοὺς μᾶλλον τοῦτο πάσχειν IV, 188. λέγων ταῦτα ἂ καὶ αὐτῷ ἐδόκει IV, 297. οὐ δοκεῖν ἂν ῥαδίως ἐβελῆσαι ὑπακοῦσαι IV, 298. 304. III, 15. ἐν τούτῳ κελυφῇ ἐδόκει ἕκαστος, ᾧ μὴ τινὶ καὶ αὐτὸς ἔργῳ παρῇ III, 22. ἐδόξεν αὐτοῖς, τὰ τέλη καταβάντας ἐς τὸ στρατοπέδον, βουλευεῖν, ὃ, τι ἂν δοκῇ III, 24 &c. δοκεῖν βιάσασθαι τὴν ἐφοδον III, 57. εἰ βούλοιντο ὅπλα παραδοῦναι, ὥστε βουλευεῖσθαι ὃ, τι ἂν ἐκείνοις δοκῇ III, 59. τὴν δοκοῦσάν μοι βελτίστην γνώμην εἶναι ἀποφαινόμενος III, 85. δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθὸς III, 122. — δοκεῖν ἥσσαν εὐνοὺς σφίσι γενέσθαι III, 168. Λακεδαιμονίοις ταῦτα δοκεῖ III, 172. 325. 326. 350. οἱ ἴππῃς προσιπεύοντες ἢ δοκεῖ, ἐσέβαλλον II, 123. δοκεῖ τὸ μαντεῖον τούγαντιον συμβῆναι ἢ προσεδέχοντο II, 31. δοκοῦσι κράτιστοι εἶναι τοῦτο ποιεῖν II, 129. ἐδόκει αὐτῷ ἰκανὴ δίατα τῷ σώματι, Acheloi alluvio II, 169. εἰ ἄρα ἐδοκοῦμέν τι ἀντιπείκεσθαι προᾶξαι II, 267. φυγὴ αὐτῷ ἐγένετο, δόξαντι χρήμασι πεισθῆναι τὴν ἀναχώρησιν II, 37. προσταλαίωρεῖν τῷ δόξαντι καλῶ, οὐδεὶς πρόθυμος ἦν II, 80. ὑπὸ ὀργῆς ἐδόξεν αὐτοῖς τοὺς Μιτυληναίους ἀποκτεῖναι II, 218. censuerunt. πέμπουσιν τριήρη ἄγγελον τῶν δεδουμένων II, 218. ὅς ἂν γνώμῃ δοκῇ μὴ ἀξύνετος εἶναι II, 52. V, 80. αἰσθόμενοι τὸν θρόνον, καὶ δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ ξυρόδου ὥστε διαναυμαχεῖν V, 120 ὁρῶντες τοὺς πολλοὺς, τοὺς δοκοῦντας πρότερον πιστοὺς εἶναι, μεταβαλλομένους V, 141.

δόκησις. χαλεπὸν τὸ μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται II, 54. hoc est, ἀλήθεια, inquit Suidas I, 613. Simonides, τὸ δοκεῖν καὶ τὴν ἀλήθειαν βιάζεται. δόκησιν παρέχοντες αὐτίκα ἐμβαλεῖν II, 132. φρονήσαντες τῆς οὐ βεβαίου δόκησεως τῶν κερδῶν II, 233. ἥσσω τῇ δόκῃσε ἔχουσα

I N D E X

παρασκευὴν II, 236. τοῖς τῶν Συρακουσίων στρατηγοῖς τῇ δοκῇ οὐχ ἦσσαν ἐπιτήδειον IV, 120. δόκησιν ἀναγκαίαν παρέχεται ὡς συμφέρει δα. III, 128. ὅσα μὲν τῷ ὄντι ἀσθενῆ ὄντα τῶν πολεμίων δόκησιν ἔχει ἰσχύος, διδασχὴ ἀληθῆς προσγενομένη περὶ αὐτῶν, ἐθάρσυνε μᾶλλον τοὺς ἀμυνομένους III, 188. — οἷς τὸ μὴ ἐπιχειροῦμενον αἰεὶ ἐλλιπές ἦν τῆς δοκίσεως τὴν πράξιν III, 81. τὸ ὑπάρχον πρότερον βεβαιότερον νῦν, τῆς δοκίσεως προσγενομένης αὐτῷ IV, 283. Euripid. Androm. 696. & Schol.

δοκιμάζω. οὐ δοκιμάζοντες τοὺς μνηστὰς ἀλλὰ πάντας ὑπόπτως ἀποδεχόμενοι IV, 84. μετὰ καινότητος λόγου ἀπατάσθαι ἀριστοί, μετὰ δεδοκιμασμένου δὲ μὴ ξυνέπεσθαι II, 223.

δοκοῦς μεγάλας ἀρτίσαντες ἀλύσεσι μακραῖς σιδηραῖς ἀπὸ τῆς τομῆς ἐκατέρωθεν II, 118. κατὰ δοκοῦς τετραγώνους ἐσέπιπτον III, 165.

δόξα. — μὴ μετὰ κακίας, δόξης δὲ μᾶλλον ἀμαρτία I, 50. opinionis errore. ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐποίει τῆς δόξης ἐν τῷ τότε, gloriae III, 20. τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει III, 217. κινδύνου παρὰ δόξαν ἀφίεμένοι III, 157. — ἐν τῷ ἀνεμῆναι αὐτῶν τῆς γνώμης καὶ πρὶν ξυнтаχθῆναι μᾶλλον τὴν δόξαν III, 217. ὑπόπτως τῷ πλήθει διὰ δόξαν δεινότητος διακειμένος V, 103. vid. Th. Magist. 50. προσλαβοῦσι τιμὴν καὶ δόξαν III, 27. αἰδίων δόξαν καταθέσθαι III, 130. πόλις ἱκανὴ πρὸς τὴν λεγομένην δόξαν V, 13. ἄνδρες γὰρ ἐπειδὴν ᾧ ἀξιοῦσι προὔχειν κολουσῶσι, τό γ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστερον αὐτὸ αὐτοῦ ἐστίν, ἢ εἰ μὴ δ' ᾤθησαν τοπρώτον IV, 283. ἢ τε φυγὴ καὶ ἢ ἐφοδος αὐτῶν, ἴσῃν ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ, ἀνεξέλεγκτον καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἔχει III, 188. ἡ δόξα αὐτῶν ἀειμνηστος καταλείπεται II, 66. τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν II, 65. ἦλθον ἐς ἀγῶνα τῆς δόξης II, 242. οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης τάδε II, 257.

δοξάζω. μετ' ἀσφαλείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπομεν, decernimus I, 167.

δοράτιά τε ἐναποκέκλαστο τῶν βαλλομένων III, 55.

δορί. — οὐ γὰρ ἐν τῇ ἐκείνων (γῇ) ἐτι εἶναι, ἐν ᾗ δὲ δορί ἐκτίσαντο III, 147. alibi δορί ἐλών.

δόσις. ὁ Θεμιστοκλῆς ἐκείνον ἐθεράπευσε χρημάτων δόσει I, 193. Herodot. I.

δουλεία. οὐκ ἐπὶ δουλείᾳ, οὐδὲ χρήμασι πεισθέντες δρᾶσαι τοῦτο, ἀλλ' ἐπ' ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως III, 168. ἦν ἡ δουλεία ἐπανίστηται, servitia III, 241. — οὐ πρὸς τὰς ἀγγεσίας καταπλεγνῆσα, καὶ ἐλομένη ὑμᾶς ἀρχοντας, αὐθαιρετον δουλείαν ἐπιβαλεῖται IV, 68. μετὰ γὰρ τῶν ἡμῖν ἐχθίστων ἐπὶ

δουλείᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἦκετε II, 110. ἐπὶ δουλείᾳ στρατεύσαι, ib. — ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ὅτε πᾶσι δουλείαν ἐπέφερεν ὁ βάρβαρος II, 252. vid. ἀντικρὺς. ἐφιέμενοι τῶν κερδῶν, οἱ ἥσους ὑπέμενον τὴν τῶν κρείσσωνων δουλείαν, οἱ τε &c. I, 14.

δουλεύω. οὐκ ἐν ἀρχούσῃ τύλει ξυμφέροι, ἀλλ' ἐν ὑπηκόῳ ἀσφαλῶς δουλεύειν II, 94. πῶς χρήσιμον ἂν ξυμβαίῃ ἡμῖν δουλεύσαι, ὥσπερ καὶ ὑμῖν ἀρξαι III, 340. εἰκὸς Ἀθηναίους φρονήματι, μήτε τῇ γῇ δουλεύσαι (propter agrum; subaud. ἐπὶ), μήτε πολέμῳ καταπλαγῆναι I, 115.

δουλώ. δουλοὶ φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον II, 90. ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ ἦλθον δουλωσόμενοι IV, 285. τῇ γνώμῃ δεδουλωμένοι III, 54. ἔχοντες παραδείγματα ὡς ἐδουλώθησαν IV, 120. — ἦκειν μετὰ τῶν φίλων ἀσφαλῶς καταστησόμενοι, καὶ οὐ δουλωσόμενοι IV, 130.

δούλωσιν. ἐπειδὴ δὲ ἐωρῶμεν αὐτοὺς τὴν τῶν ξυμμάχων δούλωσιν ἐπαγομένους, οὐκ ἀδεῖς ἔτι ἦμεν II, 184.

ΔΡ. δραστήριος. προϋθυμήθησαν οἱ Χαλκιδῆς ἄνδρα δοκοῦντα δραστήριον εἶναι ἐς τὰ πάντα III, 121. τὸ ἀπραγμον οὐ σώζεται μὴ μετὰ τοῦ δραστηρίου τεταγμένον II, 94.

δραχμή. αὐτῷ γὰρ καὶ ὑπερέτῃ δραχμὴν ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας II, 194. δίδραχοι ὀπλῖται, ibid.

δράω. εἴπερ βουλόμεθα ἀξιόν τι τῆς διανοίας δρᾶν, καὶ μὴ εἴργεσθαι τῆς γῆς IV, 38. εἰ καὶ ἔλθοιεν, τί ἂν δράσειαν αὐτοὺς ὁ, τι οὐκ ἂν μείζον ἀντιπάθοιεν IV, 61. τὸν ἔχθρον οὐχ ὧν δρᾶμόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς διανοίας προαμύνεσθαι χρὴ IV, 65. εἴτι τοὺς ξυμμάχους ἀγαθὸν ἐν τῷ πολέμῳ δεδρακότες εἰσὶν II, 271. — ἡδίστα ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτοὺς ρίπτειν, καὶ πολλοὶ τοῦτο — ἐδράσαν ἐς φρέατα, ἀπαύστῳ τῇ δὶψῃ ξυνεχόμενοι II, 74. βίαιον οὐδ' ἐν ἐβούλετο δρᾶν IV, 85. τὸ σαφές οὐθεὶς ὄχει εἰπεῖν περὶ τῶν δρασάντων τὸ ἔργον IV, 94 &c. λέγοντες ὅτι οὐχ ὁσίως δράσειαν, ἐν σπονδαῖς πειραθέντες καταλαβεῖν τὴν πόλιν II, 11. ἔχον τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν II, 57. οὐ δι' ὀργῆς τὸν πέλας, εἰ καθ' ἡδονὴν τι δρᾶ, ἔχοντες, ibid. animi causa. οὐ γὰρ πάσχοντες εὖ, ἀλλὰ δρῶντες κτόμεθα τοὺς φίλους II, 61. ὁ δράσας τὴν χάριν, ib. ὁ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὀργῇ ἐπεξέρχεται II, 222. νόμῳ μὲν γὰρ, τιμῇ τὰ τοιαῦτα, ἐκ δὲ τοῦ δρωμένου καὶ δύναμιν ἅμα ὑπονοεῖται, ex factis & potentia cognoscitur IV, 28. τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων ἀρχόντες ἀρχόντων εἰσὶ, καὶ τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δρωμένου πολλοῖς προσήκει III, 311. καὶ τοῦτο καὶ ἄλλο τι ἂν δρᾶσαι μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῶν ἐχθίστων διαφθερῆναι V, 79. ἀργότεραι μὲν ἐς τὸ δρᾶν τι ὧν βούλονται ἔσονται (νῆες), ῥᾶσται δὲ ἐς τὸ βλάπτεσθαι IV, 284. ἀνθρώπεια δράσαντες, ἀνεκτὰ ἔπαθον IV, 305. ἦν παρὸν τὸ αὐτὸ δρᾶ-

I N D E X

σαι, cum liceat III, 29. τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀρετῇ ἀμυνόμεθα III, 92. in genere ago, varie per contextum restringitur. πυγμαίης καὶ πάλης ἅθλα τίθεται, καὶ διεζωσμένοι τοῦτο δρῶσι, pugilatum exercent I, 12. ἔξεστί τοῖς ἑφόροις τὸν βασιλέα δρᾶσαι τοῦτο, nempe κακὸν I, 183. οἷσδε τὸ συμφέρον μὲν, μετὰ ἀσφαλείας εἶναι, τὸ δὲ δίκαιον καὶ καλὸν μετὰ κινδύνου δρᾶσθαι III, 347. οὐκ ἀξιοχρεὼν αὐτῶν ὄντων δρᾶν τι ὢν κῆκεῖνος ἐπενόει III, 225. ἀπὸ τῶν δρωμένων τῆς ὁψέως τὴν γνώμην μᾶλλον τῶν ἐν τῷ ἔργῳ ἐδουλοῦντο IV, 293.

δρεπανοσιδές. — Ζάγκλη κληθεῖσα, ὅτι δρεπανοσιδὲς τὸ χωρίον τὴν ιδέα ἐστὶ, τὸ δὲ δρέπανον οἱ Σικελοὶ ζάγκλον καλοῦσιν IV, 10.

δρόμος. ἐχώρου δρόμῳ ἐπὶ τὸ πρῶτον φυλακτήριον τῆς νήσου III, 50. ἐχώρει οὐδὲν ἐπισχὼν δρόμῳ III, 117. ἔθεον δρόμῳ ἐκ τῆς ἐνέδρας III, 98. ἀντεπῆσαν, καὶ προσέμειξαν δρόμῳ III, 141. ἰδὼν τὸ ξύνθημα, ἔθει δρόμῳ III, 165. χωρήσαντες δρόμῳ III, 190. δρόμῳ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν III, 207.

ΔΥ. δύναμαι. — πυνθανόμενος τὸν Θουκυδίδην κτησίην τε ἔχειν τῶν χρυσειῶν μετὰλλων ἐργασίας, καὶ ἀπ' αὐτοῦ δύνασθαι ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἡπειρωτῶν, hinc opibus valere III, 156. πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἴσον δύναται, brevis ac longa oratio III, 140. βουλόμενος τῷ μὲν λόγῳ, καὶ ἅμα, εἰ δύναίτο, ἔργῳ τῆς Νισαίας πειράσαι III, 104. ἐπεμύψαν ἐς Καρχηδόνα τριήρη περὶ φιλίας, εἰ δύναϊντό τι ὠφελείσθαι IV, 138. ἐπλει ἐς τὴν Λέσβον, ὅπως ὠφελοῖη εἰτι δύναίτο V, 33. φοβούμενοι τοὺς Ἀθηναίους, μὴ ἐπὶ μείζον δυνηθῶσιν I, 124. αἰσθανόμενος αὐτοὺς μέγα παρὰ βασιλεῖ Δαρείῳ δύνασθαι IV, 92. auctoritate pollere. τοῦτο δύνανται αἱ ἀγγελίαι, eo spectant, id agunt IV, 62. κολλάζων αὐτοὺς ὧν βούλονται μὲν, δύνανται δ' οὐ IV, 65. τοὺς λόγους ὥς ἔργα δυνάμενους κρινεῖ, quasi idem valeant ac ipsa facta IV, 68.

δύναμις. ἐλπίσαντες δυνάμει τινὶ πλεονεκτήσιν III, 91. ἐψευσμένοις τῆς Ἀθηναίων δυνάμεως, ἐπὶ τοσούτον ὅση ὕστερον διεφάνη III, 160. οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἔτοιμοι ἦσαν καὶ παρὰ δύναμιν αὐτῶν ἀφίστασθαι V, 6. καὶ Ἀθηναίων τήν τε οὔσαν καὶ τὴν μέλλουσαν δύναμιν καθέλντε IV, 148. νομίσαντες μὴ ἂν ἔτε ἀπὸ τῆς παρούσης σφίσι δυνάμεως ἱκανοὶ γενέσθαι καλυῦσαι τὸν τειχισμόν IV, 164. ᾧ γὰρ ἐκείνοι τοὺς πέλας, οὐ δυνάμει ἐστὶν ἔτε προύχοντες, τῷ δὲ θράσει ἐπιχειροῦντες, καταφοβοῦσι IV, 203. παρ' ἐλπίδα τοῦ αὐχήματος σφαλλόμενοι, καὶ παρὰ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδόασιν IV, 283. τὴν δύναμιν τῆς πόλεως, καίπερ πεπτωκυῖαν, ἐπανορθώσαντες IV, 307. οὔτε δυνάμει ἐνδείξ. ἐπάθομεν αὐτὸ, οὔτε δις. III, 27. οὐδ' ἐσιμεῖν ἔφα-

V E R B O R U M.

σαὶ κατὰ δύναμιν περιόψεσθαι οὐδένα III, 73. ἀθρόα τῇ δυνάμει ἀντετάξαντο, frequentibus copiis V, 80. δυνάμεις, hoc est, στρατεύματα I, 5. II, 252. κατὰ δὲ τὴν καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν, εὐρήσει ἐξ ἡμισείας ἑκατέρου, τοῦ ἐν αὐτοῦ τὴν δύναμιν ἔχοντος, δέκα μὲν &c. III, 238. — ἀνθρωπείας δυνάμεως βούλησιν ἐλπίζει IV, 122. ἐν δυνάμει ὄντες τὸν ταυτὴ χωρίων II, 306. εἰ δὲ χα ἡμῶν τὴν δύναμιν λάβοιεν IV, 19.

δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα II, 261. οὐκ ἄλλω τινὶ κτησάμενοι τὴν δυναστείαν, ἢ τῷ μαχόμενοι κρατεῖν III, 187.

δυναστεύω. κατοικισθεὶς ἐς τοὺς περὶ Οἰνιάδας τόπους, ἐδυναστεύσει II, 170.

δυνατός, δι δυνατὸν. ἐπανάστασις ὑπὸ τοῦ δήμου τοῖς δυνατοῖς V, 31. — ἡξίουεν μὴδὲν σφίσιεν ἐναντιοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτερα μεγάλη τε ὁμοίως καὶ ἐνδεστέρα παρασκευῇ κατεργάζεσθαι III, 95. ἕως ἐτι ἐλπίς καὶ δυνατὸν κωλύσαι, facultas V, 60. ἐνόμισαν ἐτι δυνατὰ εἶναι τὰ πράγματα περιγενέσθαι V, 171. τὰς ναῦς πάσας πληρῶσαι, ὅσαι ἦσαν καὶ δυναταὶ καὶ ἀπλωότεραι IV, 274 ὅπως ξυσκευάσαιντο ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν οἱ στρατιῶται ὅτι χρησιμώτατα IV, 299. χρημασι δυνατοὶ ἦσαν I, 23. ἀποδείξατε δένδρα ἀριθμῶ τὰ υμετέρα, καὶ ἄλλο εἰτι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν II, 112. πόλις δυνατὴ οὕσα τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι II, 238. εἰ δυνατοὶ ἦμεν ἐκ τοῦ ἴσου ἀντεπιβουλεύσαι καὶ ἀντεπιμελῆσαι II, 187. προπειρᾶν ποιοῦμενοι εἰ σφίσι δυνατὰ εἴη τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράγματα ὑποχείρια γενέσθαι II, 297. ἐκ τῶν δυνατῶν ἔτοιμα ἦν, pro facultate II, 7. γενόμενος μετὰ τοῦ ξυνετοῦ καὶ δυνατός, cum esset vir non solum prudens sed etiam potens II, 28. δυνατός ὢν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ II, 99. ὠφελεῖν τρόπον ὁποῖον ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατὸν III, 240. δυνατὰ οἱ προὔχοντες πράσσουνσι, καὶ οἱ ἀσθενεῖς ξυγχωροῦσι, per vim, quidquid possunt III, 338.

δυνατώτατος. ἀνὴρ λέγειν καὶ πράσσειν δυνατώτατος I, 198. δυνατώτατα ταῦτα τῶν ναυτικῶν ἦν I, 24. ἀνδρὸς Θηβαίων δυνατώτατος II, 5. ἦν ἡ πόλις αὕτη μεγίστη, καὶ τοὺς δυνατωτάτους εἶχεν οἰκήτορας, Argos II, 105.

δύο. προσεῖναι μοι καὶ κατὰ δύο ἀνάγκας τὸ εὐλογον III, 129. ναυσὶ δυοῖν δεούσαις πεντήκοντα V, 38. παραπλεύσας δυοῖν νεοῖν ἐς Χίον V, 95. — ἡ ἐστὶ μετὰ ξὺ δυοῖν λόφοιεν στενὴ III, 191. ἀφικνεῖται δύο λόγῳ φέρων, τὸν μὲν &c. III, 324. & alibi. Th. Magister.

δυσανασχετέω. οἰμωγῇ καὶ στόνῳ δυσανασχετοῦντες τὰ χιγνήμενα IV, 295. D. Halic. 596, 22. 379, 47. Ioseph. 297.

Thucyd. Vol. VI.

M m

I N D E X

δυσβάτος. ἐπὶ ὧν τῷ λόφῳ ὄντι δυσβάτω (δυσπροβάτῳ αὐτοῦ) III, 194. ita D. Halic. 343, 14. Aeschylus 174. δυσβάτων ἀμαχανίαν Pindar. Lycophron 409.

δυσέμβατον. τοῦ χωρίου τὸ δυσέμβατον ἡμέτερον νομίζω III, 16. Sallust. *pro nobis & contra hostes*.

δυσέρωτας εἶναι τῶν ἀπόντων IV, 24. *perdite amantes*. Theocritus. Xenophon.

δυσσεβολώτατος ταύτῃ ἡ Λοκρίς II, 317. Ioseph. 6, 6, δυσσεβολώτατος. atque ita Thucyd. Mf. C. δυσσεβολ. leg. Thom. Magister.

δυσκλεία. βραχὺ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δυσκλείαν αὐτοῦ ἀφανίσαι II, 255. Demosth. in Epit. δυσκλέα, Homer.

δύσνους τῇ πόλει II, 88.

δύσσοδος ἡ Γέρανεια I, 149.

δυσπρόσδοκον αὐτὸν παρείχε, de Pausania I, 182. χωρίον ἐρμῆν καὶ δυσπρόσδοκον III, 307. D. Hal. 253, 42. Polyb. p. 36.

δυστυχεῶ. ἐκείνοις δυστυχοῦσιν, ὅτι τάχιστα εὖρημα εἶναι διακινδυνεύσαι, *afflictis loco lucri fore armis decernere* III, 278. δυστυχοῦντες οὐ προσαγορευόμεθα IV, 29.

δυστυχία. τοῦ πάθους τῇ δυστυχίᾳ ὀνομασθέντα IV, 88. ἡ δυστυχία ἢ προδοσία ἐκείνων βλαπτόμενοι IV, 166. ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι IV, 322.

δυσχερὲς ποιοῦμενοι III, 126. δυσχερὲς πλουτοῦντα σωφρονεῖν Epictet. Sent. cap. XXI. Xenophon.

δυσῶδες. πνεῦμα ἀτοπον καὶ δυσῶδες ἡφίει II, 73.

ΔΩ. δωρεὰν ἀνταπαιτῆσαι, *gratiam* II, 255.

E.

ΕΑ. εἰάν. ἰσχυριζόμενοι ὅτι δὴ εἶρητο, εἰάν καὶ ὅτι οὖν παραβῇ, λελύσθαι τὰς σπονδὰς III, 34.

ἐαρ. χειμῶνος τελευτῶντος, καὶ πρὸς ἑαρ ἤδη III, 201.

ἐαυτός. τὴν ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ναυμαχίαν, οὐκ ἐν πολλῷ πολλαῖς ναυσὶν οὖσαν, πρὸς ἐαυτῶν ἔσεσθαι IV, 231. τὸ καθ' ἐαυτὸν ἕκαστος μόγις οἶδεν IV, 246. παρσήσαντες, καὶ παρακελευόμενοι ἐν ἑαυτοῖς III, 38. ξυτέπεσε τὸν τῶν Ἀθηναίων κήρυκα ἀφ' ἐαυτοῦ γνώμης κηρύξαι, *sua sponte* III, 100.

ἐάω. ἔχειν δ' ἀμφοτέρους εἰάν δίχα τὴν ἀρχὴν V, 69. Ἀθηναίους τοῖς ἐν τῇ νήσῳ ἀνδράσι σῆτον εἰάν τοὺς ἐν τῇ ἡπείρῳ Λακεδαιμονίους ἐκπέμπειν III, 25. οὐκ εἶα ὑπείκειν ἀλλ' ἐς τὸν πόλεμον ὥρμα τοὺς Ἀθηναίους I, 178. — καὶ προσέτι οὐδὲ μέλετῆσαι ἐασόμενοι I, 204. ὁμῆσαι αὐτοῖς τὸ ὄρκιον, ἢ μὴν ἐάσειν ἀρχειν ὅπῃ ἂν ἐπίστωνται IV, 115. εἰ τῷ ὑπόπτῳ ἀπρακτον ἐάσει

V E R B O R U M.

τε ἀπελθεῖν IV, 134. ὅπως τὸ ληστικὸν τῶν Πελοποννησίων μὴ ἔωσιν, αὐτόθεν ὁρμώμενον II, 107. IV, 113. II, 56.

ΕΓ. ἐγγηράσσειν πάντων τὴν ἐπιστήμην IV, 35. *senescere Sallustius.*

ἐγγίγνομαι. διατριβῆς ἐγγιγνομένης V, 16. ἐλκώσεως ἰσχυρᾶς ἐγγιγνομένης II, 74. αὐχμηρὰ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς καὶ δειλῶ τινι ἐγγίγνεται II, 92, & passim alibi. φλεγμονὴ *Agrotæus* 26, 10.

ἐγγυς. ὡς δὲ προσέμιξε ἐγγυς V, 108. πολεμίων ἀντιπρώρων ἐγγυς ἐφορμούντων V, 115. ὁρῶν οἷος ὁ κίνδυνος, καὶ ὡς ἐγγυς ἦδ' ἢ IV, 286. στρατιὰν μεταπέμπων ἐκ τῶν ἐγγυς ξυμμάχων III, 49. νομίσαντες τῶν ἐγγυς ἀστυγαιτόνων βοήθειαν ἐπίνειν III, 68. ἐγγυς ἐφεδρευόντων Ἀθηναίων III, 105. τῆς Πελοποννήσου ἐγγυς κείμεθα III, 347.

ἐγγύτατος. ἔτεσι ἐγγύτατα ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν IV, 9. πρῶτοι λέγονται Κορίνθιοι ἐγγύτατα τοῦ νῦν τρόπου μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναυς I, 22. νῦν χρὴ ὅτι ἐγγύτατα τούτου διανοηθέντας, τὴν μὲν γῆν καὶ οἰκίαν ἀφείναι, τῆς δὲ θαλάσσης φυλακὴν ἔχειν I, 206. δι' ἐγγυτάτου ἐθορύβει V, 155. *propter loci propinquitatem.* οἱ ἐγγύτατα τῶν περιοίκων III, 10. ἥσαντο οἱ ἐγγύτατα Πελοποννησίοι III, 99. ὅπερ δὲ ἐστὶ νόμοις μὲν καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον, ἐγγυτάτῳ δὲ τυράννου, δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα II, 261.

ἐγγύτερος. ἐλπίδα εἶχον ἐς τὸ ἐγγυτέρῳ αὐτοὺς μὴ προϊέναι, μεμνημένοι &c. II, 36.

ἐγείρω. καὶ ἀδικοῦμενοι τὸν πόλεμον ἐγείρομεν, καὶ ἱκανὰ ἔχοντες ἐγκλήματα I, 167. alibi, ἐγηνερίμενοι ἥσαν μὴ ἀνιέναι τὰ τῶν Ἀθηναίων. *Herodotus* alicubi ἐποιέετο τὴν στρατὸς ἐγερσιν. *Solon.* II, 19.

ἐγκαθίστημι. (Μίνως) τοὺς Κᾶρες ἐξελάσας, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἡγεμόνας ἐγκαταστήσας, τῶν νήσων ἥρξε I, 8.

ἐγκαλλώπισμα πλούτου II, 92.

ἐγκάρσιον τεῖχος ἄγοντες IV, 158. v. *Iosephum* 695.

ἐγκαρσίως. δοκοὺς μεγάλας ὑπὲρ τοῦ τεύχους ἀνελκυσάντες ἐγκαρσίως, ὁπότε &c. II, 118.

ἐγκαρτερέω. μεταβολῆς μεγάλης ἐμπεσοῦσης, ταπεινὴ ὑμῶν ἢ διάνοια ἐγκαρτερεῖν ἄβηντες II, 90.

ἐγκαταλαμβάνω. κατ' ἀνάγκην ἔρκοις ἐγκαταλαμβάνων III, 29.

ἐγκαταλέγω. πολλαὶ στήλαι ἀπὸ σημάτων καὶ λίθοι εἰργασμένοι ἐγκατελέγησαν I, 131.

ἐγκαταλείπω. τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε II, 170. αὐτοὶ δ' ἐπολιορκούντο ἐγκαταλελειμμένοι τετρακόσιοι II, 129.

I N D E X

(Βρασιδᾶς) δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθός, ἐλπίδα ἐγκατέλιπε βέβαιον, ὥς καὶ οἱ ἄλλοι τοιοῦτοί εἰσι III, 122.

ἐγκατάληψις. οὐχ υπομείναντες, ἀλλ' ὥς ἐπῆσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, εὐθὺς εἰδόντας, καὶ ἔστιν οὗς καὶ καταπατηθέντας, τοῦ μὴ φθίναί τὴν ἐγκατάληψιν III, 319.

ἐγκατασκήψαι. — ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο, λεγόμενον καὶ πρῶτον πολλαχόσε ἐγκατασκήψαι, περὶ Λῆμνον καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις II, 70. coelitus invasisse (more fulminis). praeivit Herodotus, κατέσκηψε ἐς ἀγγέλους. Aristot. Probl. II κατασκήπτειν τῷ ὀδόντι. κατασκήψαντος ἐξ αἰθρίας ζῶεν D. Halic. 118, 26. v. Philonem, Plut. Appian. Sophocl. Schol. 369.

ἐγκυμῶμαι. οὐκέτι πρὸς τὸ ἐγκείσθαι τοῖς ἐναντίοις τὴν γνώμην εἶχον III, 320. Κλέων δὲ ἐνταῦθα δὴ πολὺς ἐνέκειτο, λέγων οὐδὲν ἐν νῷ ἐχόντος δικαίον αὐτοῦς III, 33. πολλὰς Herodot. VII, 158. ἀποχωροῦσι δὲ ἐνέκειντο &c. II, 123. πανταχόθεν τε τῇ γνώμῃ ἀποροὶ καθεστῶτες, ἐνέκειντο τῷ Περικλεῖ II, 87.

ἐγκλημα. πολέμῳ μᾶλλον ἢ τῷ ἰσῷ ἐβουλήθησαν τὰ ἐγκλήματα μετελθεῖν I, 52. ἄλλοις γνώμας καὶ ἐγκλήμασι πεισθέντες οἰκείον πόνον πρόσθησε I, 111. ἐγκλήματα ποιοῦμενοι I, 174. οἷς τε τοὺς Ἀθηναίους ἐγκλήμασι καταπολεμοῦμεν, hoc est, ἐπὶ οἷς III, 128. ἐγκλήματα ἔχοντες, (ἐπιδρομὴν nimirum) καὶ ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα III, 34.

ἐγκραγόντες ὥρμησαν ἐπὶ τὸν Ἀστυόχον, ὥστε &c. V, 128.

ἐγκρατεστέρην τὴν ἀρχὴν κατεστήσαντο, καὶ ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμει I, 163.

ἐγκρατῶς. φιλόπολις ποτὲ δοκῶν εἶναι, νῦν ἐγκρατῶς ἐπέρχομαι IV, 147.

ἐγλίχοντο. — χίλια τέλαντα, ὧν διὰ πάντας τοῦ πολέμου ἐγλίχοντο μὴ ἄψασθαι V, 24. D. Halic. 103, 16. 585, 15. Demosth. Philip. 2, πάντες ἀεὶ γλίχονται λέγειν. Ita fere Isocrates. Plutarch. Philo. Iosephus pag. 625. cupere, affectare &c. Clem. Alex. 3, 45. apud poetas raro.

ἐγχειρέω. σπεύδοντες γὰρ, σχολαίτερον ἢ παύσαισθε, διὰ τὸ ἀπαράσκευοι ἐγχειρεῖν I, 118. ἀκριβῆ τὴν πρόφασιν γενέσθαι τοὺς τεχνισσαμένους ἀδεέστερον ἐγχειρῆσαι III, 72. Schol. Sophocl. 125.

ἐγχειρίδια λαβόντες II, 276. vid. Aeschyli Schol. D. Halic. 555, 45.

ἐγχειρίζω. τοὺς κινδύνους ἐγχειρίσασθαι III, 347.

ἐγχρορίζω. αἱ νῆες οὐχ ἦκον, ἀλλ' ἐνεχρορίζον II, 208. Aretaeus 53, 8.

ἐγώ. αὐτὸς ἐγὼ πάλιν ἀναλαμβάνων (προξενίαν), ἐθεράπευσεν ὑμᾶς IV, 140.

V E R B O R U M.

ΕΔ. ἐδάφη. Λακεδαιμονίων εἰ ἡ πόλις ἐρημωθείη, λειφθείη δὲ τὰ τε ἱερὰ καὶ τῆς κατασκευῆς τὰ ἐδάφη I, 16.

ΕΘ. ἐθάς. καὶ λύπη οὐχ ὧν ἂν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ' οὐ ἂν ἐθάς γεγόμενος ἀφαιρεθείη II, 67. *expertus. alibi ἐθάδες πολλῶν ἀγώνων.*

ἐβελονταί II, 197.

ἐβελοντηδὸν προσκαλέσαντες τοὺς Βοιωτοὺς V, 159.

ἐβελοντὶ ἰτέον ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους V, 6.

ἐβελοπρόξενος II, 275. *Pollux cor. ἐβελόξενος. vid. Hesych.*

ἐθνος. Ταυλάντιοι βάρβαροι, Ἰλλυρικὸν ἔθνος I, 37.

ἐθω. ἄλλων ἀρχεῖν εἰωθότα V, 105. τοὺς λόγους μακροτέρους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν III, 26. εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, οὐ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι III, 160. πενίας τῆς εἰωθυίας ἀπαλλαξέοντες II, 294. *Sallustius, consuetam duritiem. τὸν οὐκ ὄντα ἅπας εἰωθεν ἐπαινεῖν II, 68.*

ΕΙ. εἰ, cum compositis. εἰ ἄνδρες εἶεν οἱ στρατηγοὶ III, 44. — ὦν εἰ μὴ ἔλοιεν οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἐγίγνετο σφῶν περιτείχισις III, 197. τὰ τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν· εἰ δὲ μὴ, καὶ αὐτοὶ ἐφασαν αὐτῶν τοὺς ἀνδρας ἀποκτενεῖν II, 111. οὐκ ἂν νήσων ἡπειρώτης ὦν ἐκράτει, εἰ μὴ τι καὶ ναυτικὸν εἶχεν I, 16. εἰ μὴ εἴτε πρὸς, nisi si. v. Th. Magistrum. περὶ ὧν ὑμῖν τε βουλευτέον, καὶ ἐμοί, εἴτι πλέον οἶδα, εἰσηγητέον, μάθετε ἥδη IV, 142. τοὺς τριηράρχους ἡνάγκαζεν ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς, εἴτις τι ἐπεπονηκεῖ IV, 235. εἴτω δὲ προλείποι ἡ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα, οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν ἀπολειπόμενοι &c. IV, 301. εἴτω θεῶν ἐπίφθοροι ἐστρατεύσαμεν IV, 305. εἴτω τι ἐστὶν ἀγαθόν, ἢ εἴτω τὰ ἐναντία III, 90. εἴτε τι ἄλλο τοιουτότροπον ξυνέβη γενέσθαι, πάντα ἀνεζητέω II, 15· εἴτι ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἀκούοι II, 54. *vid. Waff. ad Sallustium. εἴτι ἄρα μάλλον ἐνδοῖεν II, 21. εἰ μὲν τοῖνυν ξυνήκετε, si igitur III, 337. καὶ ἅμα, εἴπερ τινες ἄλλοι, νομιζόμεν ἄξιοι εἶναι &c. I, 97. εἴπερ καὶ καθ' ἐκάστους βλαπτόμενοι, ξυμπαντες κινδυνεύομεν III, 94. εὐφυλακτοτέρῳ αὐτοῖς ἐγίγνετο, εἴποι ἅπαροι τὸ ναυτικόν, Rhodus V, 85. ἐκ πολλοῦ προπαρεσκευασμένους, εἴποτε ἄρα πολεμήσονται I, 94. εἴποθέν τι εἶχον ἐπιτιήδειον ἐς τὸν πόλεμον IV, 201. εἴπερ ποτὲ IV, 280. εἴπως ὥσάμενοι ἔλοιεν τὸ τεῖχος III, 18. εἴπου II, 94. εἴτω pro τίνι. Xenoph. Dem.*

εἶδος. οἱ τῶν τετρακοσίων, μάλιστα ἐναντίοι ὄντες τῷ τοιοῦτῳ εἶδει, reipubl. formae V, 140. τρέπεται ἐπὶ τοιόνδε εἶδος, fraudis genus V, 87. ὁρῶντες αὐτοὺς ἐπὶ τοῦτο τὸ εἶδος τρεπομένους IV, 121. σκέψασθε ἐν οἷῳ εἶδει ἐκάτεροι ἡμῶν τοῦτο ἔπραξαν II, 261. γεγόμενον κρεῖσσαν λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου II, 75.

εἶδω. οὐ ῥᾶδιον εἶδέναι τίνι γνώμῃ παρήλθεν, non facile sciri

I N D E X

V, 135. ἤσθετο οὐδεὶς, εἰ μὴ οἱ ἄνδρες οἷς ἐπιμαλὲς ἦν εἰδέναι τὴν νυκτὰ ταύτην III, 97. εἰδὼς ἐκ πλείονος τὴν Τισσαφέρους γνώμην V, 137. νομίσαντες παρὰ τοῦ σαφέστατα εἰδότος ἀκηκοέναι IV, 149. σαφέστερόν τι ἑτέρου εἰδὼς λέγειν IV, 54. εἰ μὴ μαυθάνετε κακὰ σπεύδοντες, ἀμαυθόστατοι ἔστέ, ἢ ἀδικώτατοι, εἰ εἰδότες τολμάτε IV, 67. ἤκομεν ἀποφανοῦντες ἐν εἰδόσιν ὅσα ἀδικεῖ IV, 120. μέντοι οἶδα, ὅτι &c. II, 337. προσέχων τὴν γνώμην, ὅπως ἀκριβὲς τι εἰσομαι III, 245. II, 56.

εἰκάζω. διενοεῖτο τὸ πλέον οὕτως, ὅσα γε ἀπὸ τῶν ποιουμένων ἦν εἰκάσαι V, 71. ἀφ' ὧν ἐγὼ εἰκάζω, καὶ ἄλλων ἀκοῇ ἐπίσταμαι III, 188. ὥς μικρὸν μεγάλῳ εἰκάσαι III, 58. οὐκ εἶχον ὃ, τι εἰκάσωσιν III, 309. ἐς τοὺς ἄλλους ἐπιδείξιν μᾶλλον εἰκασθῆναι τῆς δυνάμεως καὶ ἐξουσίας IV, 51. ἐπ' ἀμφοτέρα εἰκάζεται, *utrinque sunt coniecturae* IV, 94. ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον τοῦ τείχους II, 198. ἐν ἀπέρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον II, 202. εἰκάζειν δὲ χρὴ ταύτῃ τῇ στρατιᾷ οἷα ἦν τὰ πρὸ αὐτῆς I, 16. διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάξεσθαι ἀπὸ τῆς φανεράς ὕψους τῆς πόλεως, ἢ ἔστιν I, 17.

εἰκαστής. τῶν μελλόντων ἐπιπλείστον τοῦ γενησομένου ἔριστος εἰκαστής I, 195. D. Halic. 462, 39.

εἰκός. — εὐρήσει οὐκ εἰκὸς ὅν εἰρήνην αὐτὴν κριθῆναι III, 244. *iudicari pacem non consentaneum esse*. εἰκὸς μὲν καὶ ξυγνώμῃ, ἐν τῷ τοιῷδε καθεστῶτα ἐπὶ πολλὰ καὶ λέγοντας καὶ δοκοῦντας τρέπεσθαι III, 337. τὸ εἰκὸς σκοποῦσι III, 340. ὥς μὲν εἰκὸς, καὶ λέγεται, *ut credible est*, &c. *fama fertur* IV, 5. ὥστε τί ἂν λέγοντες εἰκὸς, ἢ αὐτοὶ ἀποκνοίμεν, ἢ πρὸς τοὺς ζυμμάχους σκηπτόμενοι μὴ βοηθοῖμεν IV, 32. καὶ οὐκ εἰκὸς τὸν τοιοῦτον ὁμιλον οὔτε λόγου μῖα γνώμῃ ἀκροᾶσθαι, οὔτε ἐς τὰ ἔργα κοινῶς τρέπεσθαι IV, 31. *neque verisimile est*. οὐ μέντοι τοσοῦτόν γε λειφθῆναι ὅσον εἰκὸς εἶναι IV, 114. ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγαθὰ σκοπεῖτε ὅσα εἰκὸς εἶναι III, 31. οἷα ἐν νυκτερινῇ καὶ φοβερᾷ ἀναχωρήσει εἰκὸς ἦν ξυμβῆναι III, 192. — πρῶτοι ἀνθρώπων ὑποστάντες τῷ ναυτικῷ, τὰς μὲν νενικήκατε ναυμαχίας, τὴν δ' ἐκ τοῦ εἰκότος νῦν νικήσετε IV, 282. *de Syracusanis*. ἀνευ κινδύνου ἐκπολιορκήσιν τὸ χωρίον, κατὰ τὸ εἰκὸς, σίτου οὐκ ἐνόντος III, 13. — ὥς οὐκ εἰκὸς εἴη ξύλων φειδομένους, τοὺς πολεμίους ἐν τῇ χώρᾳ περιιδεῖν τεῖχος πεπονημένους III, 18. ἐξ ὧν οὗτοι ἀγγέλλουσι σκοποῦντες, λογιεῖσθε τὰ εἰκότα IV, 62. τὰ εἰκότα καὶ δίκαια III, 338. *vid. Herodot. VI, 83*.

εἰκοστήν μόνον πρᾶσσόμενοι τῶν γιγνομένων, *proventuum vicesimam partem exigentes* IV, 86. τὴν εἰκοστήν τὴν κατὰ δάλασσαν ἀντὶ τοῦ φόρου τοῖς ὑπηκόοις ἐποίησαν IV, 216.

εἰκότως ἐδράσαμεν II, 188. ἡμεῖς τε ἀδικοῦμεν, καὶ αὐτοὶ οὐκ

V E R B O R U M.

εἰκότως πολεμοῦνται I, 56. πρεπόντως, εὐλόγως, δικαίως, He-
sychius. εἰκότως θέλειν τολμᾶν III, 109.

εἶκω. — τὸ μὲν εἶξαι εὐθὺς ἀνέλπιστον III, 343. πέφυκε τὸ
ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἀρχεῖν τοῦ εἰκόντος III, 89. καλὸν ἦν τοῖς
δὲ εἶξαι τῇ ἡμετέρᾳ ὀργῇ I, 58. ὀρῶντες ἡμῶν τὴν παρασκευὴν,
καὶ λόγους αὐτῇ ὅμοια ὑποσημαίνοντας, μᾶλλον ἂν εἰκοιεν I,
117. εὐπραγίαις οὐκ ἐφουβρίζομεν, καὶ ζυμφοραῖς ἥσσον ἐτέρων εἰ-
κομεν I, 118. πενή Homer. Od. ζ', 157. τῷ αἰσχυρῷ ὄνειδεῖ εἴ-
ξας V, 42. οἱ δ' ἂν εἴξωσιν αὐτοῖς κατὰ πόδας III, 189.

εἶμι, vado. ἐς χεῖρας ἦσαν III, 107. ἡ πνοή, ἰούσα στεγα-
νῶς ἐς τὸν λέβητα, φλόγα ἐποίει μεγάλην III, 149. ἰέναι ἐς τὴν
ζυμμαχίαν III, 252. μετὰ Ἀθηναίων ἀδικον ὁδὸν ἰόντων ἐχωρή-
σατε II, 265. εἶμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον, accedam II, 56.
ἦσαν ἐπὶ τὰ πράγματα V, 145.

εἶμι, sum. ἀντίπαλον εἶναι σφίσι τὸν κίνδυνον III, 109. τὴν
πόλιν βίᾳ οὐχ οἶοί τε ἔσονται λαβεῖν III, 102. οὐδὲ πρὸς Ἀθη-
ναίους σφίσιν εἶναι ζυμμαχίαν ποιήσασθαι III, 268. ἐν διανοίᾳ
εἶναι ἰέναι παρασκευάσθαι ἐπὶ Κατάνην IV, 103. in animo esse.
εἰσὶ δ' οἱ καὶ μισθόφοροι ζυνεστράτευον IV, 267. ἐς τὸν πάντα
ἀριθμὸν, πεντακοσίων γεῶν ἐσομένων II, 14. οὐκ ἦν ἀνευ ὕπλων κι-
νηθῆναι II, 129. licere. ἐν παρασκευῇ ἦσαν II, 166. ἐλπίδα εἶ-
ναι &c. II, 176. πλὴν Ἀχαιῶν, καὶ ἔστιν ὧν ἄλλων ἐθνῶν II,
305. — καὶ ἅμα μέγας ὁ κίνδυνος, εἰ ἐσόμεθα ὑπ' αὐτοῖς I, 50.
ἐν τῷ ἔργῳ ἐσμέν I, 93. ἔστιν ἡ, hoc est, κατὰ τινὰς τόπους I,
31. ἦν δὲ οὕτως, verum erat I, 185. ἔστιν ἂ καὶ ἡμίεργα, τὰ δὲ
καὶ ἐξεργασμένα IV, 177. ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς
νῦν, πυγμαῖς καὶ πάλης ἄθλα τίθεται I, 12. sic ἔστιν οἱ, sunt
qui, quidam: ἔστιν ἂ, quaedam Demosth. Timocr. ὁ μὲν Εὐκλή-
μων εἰς χρήματα ἔσθ' ἂ κακῶς ἔπαθεν. vid. cl. Bentleium ad
Horatium I, 1. Noster ὑποπτοὶ ἐγένοντο, ἔστιν ἐν οἷς οὐ ποιοῦν-
τες ἐκ τῶν ζυγκειμένων ἂ εἰρητο, quod quaedam non praefta-
rent. Vid. Ioseph. 854, & Budaëum 1098. πρὶν τὰ ἴσθμια, ἂ
τότε ἦν, διεορτάσωσιν V, 16. οἱ ἀφεστῶτες πάντες ἐν τειχισμῷ
ἦσαν καὶ παρασκευῇ πολέμου V, 23. ita fere Horatius, Quid
verum atque decens curo & rogo, & omnis in hoc sum. ὅσοι ἦ-
σαν τῆς ὀλιγαρχίας μάλιστα V, 158. οὐκ ἦν πελάσαι, accede-
re tutum non erat II, 120.

εἰπεῖν. Λάχης εἶπε, τύχη ἀγαθὴ τῇ Ἀθηναίων ποιῆσθαι τὴν
ἐκεχειρίαν, foederis exordium III, 175. διὰ τὸ ἐπαγωγὰ εἰ-
πεῖν τὸν Βρασίδαν III, 130. ἦν οὐδὲ ἀδύνατος, ὥς Λακεδαιμόνιος,
εἰπεῖν, Brasidas III, 125. τὸν δῆμον ζυλλέξαντες εἶπον γράμην
V, 102. κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος, καὶ, ἂ ἂν γνοίη, εἰ-
πεῖν V, 103. τὸ ζῦμπαν εἰπεῖν, in summa IV, 256. ὥς εἰπεῖν IV,

272. Herodotus III, 82. plenius. οἱ τινες τῷ μὲν πλῆθει οὐδὲν ἐθέλουσιν εἰπεῖν, ὀλίγοις δὲ ἀνδράσι ξύνεδροι βούλονται γίνεσθαι III, 33. μὴ ἐς τοὺς ξυμμάχους διαβληθῶσιν, εἰπόντες, καὶ οὐ τυχόντες, i. e. ὡς εἰπόντες, ibid. τὰ μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εὖ εἰπόντων σκοποῦντες II, 223. λόγους εἰπεῖν II, 260. ἐς τὸ ἀκριβὲς εἰπεῖν, ut vere dicam IV, 128.

εἰργῶ. ἐταξε τοὺς ὀπλίτας, ὡς εἰρῶν, ἣν δύνηται III, 15. ἐκατέρωθεν βάλλοντες εἰργον III, 53. ταῖς κηλύμαις ταύταις ἱκανῶς νομίσαντες εἰρχθῆναι III, 92. οὐ μέντοι ἀξιούν γε εἰργεσθαι III, 117. ὑπὸ ὀλίγων νεῶν εἰργεσθαι τῆς θαλάσσης I, 135. ἡμᾶς δὲ ἀπὸ τῆς προκειμένης ξυμμαχίας εἰρξοῦσι I, 53. ὅπως εἰργῶσι τοὺς ἐκείθεν ἐπιβῶνθαι I, 86. Aeschyl. Sept. Εἰργεῖν τεκοῖσιν μητρὶ πολέμιον δόρυ.

εἰρέομαι. εἰρημένον ἐν ταῖς ξυνηθῆκαις, scriptum IV, 197. εἰρητο αὐτοῖς ὀλιγαρχίαν καθιστάναι V, 97. IV, 201. ipsis negotium datum erat. ὅσα ἀπὸ γλώσσης εἰρητο αὐτοῖς εἶπον IV, 187. προπέμπετε δ' ὡς αὐτοὺς, καὶ ἀπαντᾶν, εἰρημένον, καὶ σιτία ἄλλα κομίζειν, hoc est, κελεύοντο δεῖν κομίζειν IV, 306. ὑπέφευγε τὸν πλοῦν καὶ ἐξανεχώρει τὰ εἰρημένα, promissa III, 45. ἰσχυριζόμενοι, ὅτι δὴ εἰρητο, ἐὰν δεῖ. III, 34. οὐκ ἔχων ὅπως τῶν εἰρημένων ἐτι ἐξαπαλλαγῇ III, 46. εἰρηται ἔμοι λόγῳ ὅσα εἶχον πρόσφορα II, 69. ἐγένετο ἔρις τοῖς αἰθερώτοις μὴ λοιμὸν ὀνομάσθαι, ἀλλὰ λιμὸν, ἐνίκησε δὲ λοιμὸν εἰρῆσθαι II, 81. οὐ ποιοῦντες ἐκ τῶν ξυγκειμένων ἃ εἰρητο III, 243. εἰρημένον δίκας τῶν διαφόρων ἀλλήλοις διδόναι καὶ δέχεσθαι I, 199.

εἰρήνη. — οὕτως οὐ πόλεμος πολέμῳ, εἰρήνῃ· δὲ διαφορά ἀπραγμόνως παύονται III, 90. ἐκ πολέμου μὲν εἰρήνῃ μᾶλλον βεβαιούται I, 172. ἀντὶ πολέμου μὲν εἰρήνῃν ἐλώμεθα III, 31. τὰς τιμὰς καὶ λαμπρότητας ἀκινδυνωτέρας ἔχειν τὴν εἰρήνῃν III, 90. εἰρηναῖος. ὡς ὁ κήρυξ τε ἀπήγγειλεν οὐδὲν εἰρηναῖον παρὰ τῶν Κορινθίων ἀνταναγαγόμενοι ἐναυμάχησαν I, 45.

εἰρκτή. ἐς τὴν εἰρκτὴν ἐσπίπτει ὑπὸ τῶν Ἐφόρων, in carcerem coniectus est ab Ephoris I, 183.

εἰς. ἄλλος μὲν οὐδ' ἂν εἰς ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον V, 132. εἰς ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος παγήσεται III, 136. εἰς ἑκαστος VIII. Thom. Magister. Aristoph. vid. ἐν.

εἰς. ἐπήρθησαν εἰς τὸ νεωτερίζειν III, 160. saepius ἐς. εἰς ἔφορον τῆς νυκτὸς πλεῖν III, 51. ad stationem. vid. ἐς.

εἰσέρχομαι. ἡ νόσος ἐς Πελοπόννησον οὐκ ἐσῆλθεν II, 82. ἐς τὰς Ἀττικὰς σπονδὰς ἐσελθεῖν III, 262. διαλαθὼν εἰσέρχεται ἐς τὴν Μιτυλήνῃν II, 206.

εἰσηγητέον. περὶ ὧν ἔμοι εἰσηγητέον μάθετε IV, 143.

ΕΚ. ἐκ δὲ τεκμηρίων σκοποῦντί μοι πισταῦσαι ξυμβαίνει δεῖ.

I, 4. τὴν Ἀττικὴν ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον ἀστασίαστον οὖσαν I, 5. ἐκ πολλοῦ προπαρασκευασμένους πολεμῆσαι I, 94. νομίζοντες αὐτοὺς ἐκ τῶν λόγων πρὸς τὸ ἡσυχάζειν τραπέσθαι, ἢ πρὸς τὸ πολεμεῖν I, 102. ἀνδρῶν ἀγαθὸν ἐστίν, ἀδικουμένους, ἐκ μὲν εἰρήνης, πολεμεῖν, εὐδὲ παρασχόν, ἐκ πολέμου πάλιν συμβῆναι I, 166. οὐκέτι ἐκ τοῦ ὁμοίου εἶναι Πελοποννήσου μέρος τί τμηθῆναι, καὶ τὴν Ἀττικὴν ἅπασαν I, 206. *iactura non erit aequalis*. — δεομένοις ἐκ τοῦ εὐθέως μὴ ὑπουργεῖν I, 53. *statim*. εἰκοσι νεῶν ἐκ τῆς διώξεως οὐ παρουσῶν. *eleganter abest ἐκ vel ἀπὸ* αὐτὸς ἤθελε τῶν μενόντων εἶναι I, 90. *vid. D. Halic. 375, 20*. αἰσθόμενος ἐκ λογισμοῦ τῶν ἡμέρων ὅτι ὕστερον ἀφεσθηκοῖεν III, 180. αὕτη ὑπ' ἐλαχίστων νεομομένη ἐκ στάσεως μετὰστασις ξυνέειρε, *quae propter seditionem accidit* III, 111. προπυθόμενοι δὲ Κορίνθιοι ἐξ Ἀργεῶς ὅτι ἡ στρατιὰ ἤξει τῶν Ἀθηναίων, ἐκ πλείονος ἐβαλῆθσαν ἐς ἰσθμὸν πάντες III, 65. *ad προπυθόμενοι refert Stephanus*, ut ἐκ πολλοῦ τεθέραιεν κότες τὴν ἀνοιξιν τῶν πυλῶν, *iampridem* III, 98. μάχη οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαί III, 295. — οἱ τὰ δεινὰ καὶ ἡδέα γινώσκοντες, καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων II, 61. πυθόμενοι τὸ σαφές, ἐβουλεύοντο ἐκ τῶν παρόντων II, 211. κατελόντες ἐκ τῶν θερμελίων II, 272. — ὥστ' ἐκ βραχέως τὴν διάβασιν γίνεσθαι II, 305. ἐτείχισαν τὴν πόλιν ἐκ κλινῆς II, 306. — καὶ αἰεὶ ἐν αὐτῷ (τῷ σήματι) θαπτοῦσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων II, 52. ἐτέθη ὁ νόμος ἐκ τοῦ μὴ δύνασθαι ὑμᾶς, *quod magistratus gerere nequearis* IV, 66.

ἐκάς. πρὸς ἀνδρας οἱ γὴν τε ἐκάς ἐχουσι, καὶ θαλάσσης ἐμπειρότατοί εἰσι, πῶς χρὴ ῥαδίως πόλεμον ἀρμῆσαι I, 114. *Pindar. ἐκάς ἔων εἶδον*.

ἐκασταχόθεν. — καὶ νησιωτῶν ὅσοις ἐκασταχόθεν οἶον τ' ἦν πλείστοις χρῆσασθαι IV, 201. 202.

ἐκασταχόσε. κατὰ τὴν χώραν φρουρὰς διέπεμψαν ὥς ἐκασταχόσε εἶδει, *omnibus locis* III, 80. δύναμιν γὰρ ἔχων αὐτὸς ἐκασταχόσε δεινὸς παρὴν V, 10. *Aristides Paneg. Cyz.*

ἐκαστος. ἅμα μὲν γὰρ στερόμενοι καὶ διὰ ἐκαστος, καὶ ἡ πόλις ἐπλιτῶν πολλῶν, ἐβαρύνοντο. *Sallustius, pro se quisque, privatim & publice* V, 4. οἱ τετρακῆσιοι μετὰ ξιφιδίου ἀφηνεὺς ἐκαστος V, 106. ξυνέδρους ἐκέλευον ἐλεσθαι, οἵτινες λέγοντες καὶ ἀκούοντες περὶ ἐκάστου, συμβήσονται κατὰ ἡσυχίαν III, 33. διὰ τάχους ἀπέπλευσαν ὥς ἐκαστοὶ ἐτυχον ἐς τὰ οικεῖα στρατόπεδα, *ita Latini pluraliter* III, 37. at ἐβαλλον λίθοις καὶ τοξεύμασι καὶ ἀκοντίοις, ὥς ἐκαστὸς τι πρόχειρον εἶχε III, 54. καὶ οἱ μὲν ἐπλανήθησαν ὥς ἐκαστοὶ, οἱ δὲ &c. *quo quemque lors misit* III, 209. θαρσύνοντες οὖν κυβερνῆται καὶ ναῦται, τὸ καθ' ἐ-

I N D E X

αὐτὸν ἕκαστος ἔπεσσε II, 140. εἴπερ καὶ καθ' ἑκάστους βλαπτόμενοι, ζυμπαντες. κινδυνεύομεν III, 94. ληστευομένης τῆς γῆς καὶ οὐσης ἑκάστοις διὰ βραχείας ἀποστροφῆς, οὐ μενεῖν κατὰ χάραν III, 114. — οἵπερ καὶ ἤξιωσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευθεροῦσθαι III, 120. ὣν ἂν ἦ τὸ κράτος τῆς γῆς ἑκάστης III, 145. — ἐνθυμείσσε καὶ ἑκάστους τε καὶ ζυμπαντες IV, 280.

ἐκάτερος. ἀπέσχοντο μὴ ἐπὶ τὴν ἑκατέρων γῆν στρατεῦσαι III, 243. ἐγένετο ὁ Δόρυβος μέγας καὶ ἀντηλλαγμένος τοῦ ἑκατέρων τρόπου III, 22. ὃ, τι δ' ἂν τούτων παραβαίνουσιν ἑκάτεροι, καὶ ὅτιοι, τότε λελύσθαι τὰς σπονδὰς III, 25. & passim alibi.

ἐκατέρωθεν. ἦν δὲ λόφος κάρτερος, καὶ ἐκατέρωθεν αὐτοῦ χαράδρα κρημνώδης IV, 308. ἐτείχισαν στρατόπεδα δύο ἐκατέρωθεν τῆς πόλεως II, 180.

ἐκατὸν νεῶν ἐπίπλουν τῇ Πελ. παρεσκευάζετο II, 83. ἐκ' τὸν ἐφύλασσαν, καὶ περὶ Πελοπόννησον ἕτεραι ἐκατὸν ἦσαν II, 194.

ἐκβαίνω. — ὑμῶν βουλομένων μὲν τὰ ἥδιστα ἀκούειν, αἰτιωμένων δὲ ὕστερον, ἦν τι ὑμῖν ἀπ' αὐτῶν μὴ ὅμοιον ἐκβῆ IV, 193. contigerit. D. Halic. 501, 17.

ἐκβιάζω. δικαίον λόγον ἡμᾶς ἐκβιάσαντες, ex iuris disceptatione detrudere III, 341.

ἐκβοάω. οἱ Ἀθηναῖοι ἐκβοήσαντες ἐκ τῶν Μεγάρων, τοὺς τροπαῖον ἱστάντας διαφθεῖρουσι I, 147. Mfl. ἐκβοηθήσαντες.

ἐκβοηθείας τινὸς γενομένης II, 195.

ἐκβολή. τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποίησαμεν διὰ τὸδε, ὅτι τοῖς πρὸ ἐμοῦ ἄπασιν ἐκλιπὲς τοῦτο ἦν τὸ χωρίον I, 137. — Ἐχινάδων αἱ πολλαί, τοῦ Ἀχελώου τῶν ἐκβολῶν οὐδὲν ἀπέχουσαι II, 168. & D. Halic. 183, 3. — τοῦ ἐπιγιννομένου θέρους, περὶ σίτου ἐκβολὴν III, 3.

ἐκδεῖα. αἰτίαι δὲ ἄλλαι ἦσαν τῶν ἀποστάσεων, οἱ τῶν φόρων καὶ νεῶν ἐκδεῖαι, καὶ λειποστράτιον, eiurationes I, 138.

ἐκδιδάσκω. — ἐκδιδάσκειν μὲν οὐδὲν ἔργον εἶναι σαφῶς, περὶ ὧν αὐτοὶ οὐδὲν χεῖρον γινώσκετε IV, 126.

ἐκδιδράσκω. ὑπὸ νύκτα αὐλισαμένου τοῦ στρατεύματος ἄπαθεν, ἐκδιδράσκουσιν οἱ ἐκ τῶν Ὀρνέων IV, 15. I, 176.

ἐκδρομαί, excursiores III, 190.

ἐκδρομοῦς, εἴπη προσβάλλοιεν αὐτοῖς, ἔταξε τοὺς νεωτάτους III, 186. excursiones facerent.

ἐκείνος. τοῦ ἐς χεῖρας ἐλθεῖν πιστότερον τὸ ἐκφοβῆσαι ἡμᾶς ἀκινδύνως ἠγοῦνται· ἐκείνῳ γὰρ ἂν πρὸ τούτου ἐχρῶντο III, 189. ἵνα δοκῇ πάντα μετ' ἐκείνου κοινοῦσθαι V, 126. ὥς ἢ δυστυχία ἢ προδοσία τῇ ἐκείνῳ βλαπτόμενοι IV, 166. ὁ Νικίας καὶ οἱ Ἀθηναῖοι νομίζοντες ἐκεῖνοι ἰρσί, εἰ μὴ ἐθέλοιεν μάχης ἀρχεῖν, ἀναγκαῖον εἶναι &c. IV, 183. ἐπ' ἐκείνοις εἶναι τὴν ἐπιχείρησιν III,

48. οἱ ἐκεῖνῃ ἄνθρωποι, in illa regione II, 299. alibi ἐξ ἐκεῖνου, ab illo tempore. vid. Phrynichum § 1.

ἐκεχειρία III, 172. 205. ἀπειπεῖν τὴν ἐκεχειρίαν III, 256. ἐκεχειρίαν ἐποίησαντο ἐνιαύσιον III, 171. D. Halic. saepe. Aristoph. Lucian. Synes. Epist. IV. Ioseph. 1089. & alibi.

ἐκκλησία ἀνεβλήθη, concio dilata est III, 277. πάντα διαπραξάμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ III, 46. τῶν δικαστηρίων D. Halic. ἐκκλησίαν οὐκ ἐποίει αὐτῶν II, 38.

ἐκκολάπτω. vid. ἐξεκόλαψαν.

ἐκκομίζομαι. παῖδας καὶ γυναῖκας — ἐκκεκομισμένοι ἦσαν ἐς τὰς Ἀθήνας II, 121.

ἐκκρεμαννύμενοι τῶν ξυσκηνῶν ἀπionτων IV, 301.

ἐκκρίνω. τὸ δὲ πεζὸν καταλόγοις χρησταῖς ἐκκρίθην IV, 51.

ἐκκρούω. — πειράσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐκκρούσαι τοὺς ἐπίοντας βαρβάρους III, 191. μάχῃ ἐκκρούσαντες III, 197.

ἐκλέγω. περὶ μὲν τοῦ πολεμεῖν, ὡς χαλεπὸν, τί ἂν τις πᾶν τὸ ἐνὸν ἐκλέγων ἐν εἰδόσι μακρηγοροῖη III, 86.

ἐκλείπω. ἡ νόσος ἐνέπεσε, ἐκλιπούσα μὲν οὐδένα χρόνον τοπαντάπασιν II, 298. ὁ ἥλιος ἐξέλιπε, defecit II, 45. οἱ δὲ ἐκλείψειν οὐκ ἔφασαν, locum se non deserturos dixerunt III, 167.

ἐκλιπές. πρὸ ἑμοῦ ἐκλιπές τοῦτο ἦν τὸ χωρίον, locus historiae praetermissus I, 137. τοῦ ἡλίου ἐκλιπές τι ἐγένετο περὶ νομηνίαν III, 76.

ἐκλογίζω. μηδεὶς ξυνετὸς βουλέσθω δοκεῖν εἶναι, ἐκλογιζόμενος ἅπαν τὸ περιστῶς ἡμᾶς δεινὸν III, 15. περὶ ὧν ἐπιχειρήσμεν ἐκλογίζεσθαι II, 60. D. Halic. 720, 44. εὐροίτε δ' ἂν τὸν πόλεμον τόνδε οὐκ ἐλάχιστον γενόμενον, εἰ σωφρόνας τις αὐτὸν ἐκλογίζοιτο I, 113.

ἐκνικέω. οὐ μέντοι πολλοῦ γε χρόνου ἡδύνατο καὶ ἅπασιν ἐκνικῆσαι, nomen obtinere I, 7. — ὅντα ἀνεξέλεγκτα, καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ χρόνου αὐτῶν ἀπίστως ἐπὶ τὸ μυθώδες ἐκνενικηκότα, ob veritatem in fabulas abierunt I, 32.

ἐκούσιος. — εἰδέναι χρὴ ὅτι ἀνάγκη πολεμεῖν ἦν δὲ ἐκούσιοι μᾶλλον δεχόμεθα, ἥσσαν ἐγκλεισμένους τοὺς ἐναντίους ἔχομεν I, 208. ὡς γὰρ ἐκούσιος οὐ σχίσων ἄλλη ἢ Πελοποννήσῃ I, 214. ἐκουσίῳ κινδύνῳ ἐπεμελεῖτο IV, 186.

ἐκουσίως. οἱ ἄνθρωποι πεφύκασι τοῖς μὲν ἐκουσίως ἐνδοῦσιν ἀνθισσᾶσθαι μεθ' ἡδονῆς &c. III, 30.

ἐκπέμπω. ἐκεῖνον οὐκέτι ἐκπέμπουσιν ἄρχοντα I, 135. ἐκπέμψαντες Κορινθίους αὐτοὶ Ἀκαρῶνες οἰκητορας ἀπὸ πάντων, ἔσχον τὸ χωρίον III, 75. — Βρασίδας, ἐν τοῖς λόγοις πανταχοῦ ἐδήλου ὡς ἐλευθέρῳσεν τὴν Ἑλλάδα ἐκπεμφθεῖν III, 160. τοῖς ἐν τῇ νήσῳ ἀνδράσι σίταν ἐκπέμπειν III, 25.

I N D E X

ἔκπεμψις. ἡ μὲν ἔκπεμψις μου καὶ τῆς στρατιᾶς γεγένηται τὴν αἰτίαν ἐπαληθεύουσα ἦν προείπομεν III, 125.

ἐκπίπτω. οἱ πολέμῳ ἢ στάσει ἐκπίπτοντες I, 6. IV, 225. στάσεις ἐν ταῖς πόλεσιν ἐγίγνοντο, ἀφ' ὧν ἐκπίπτοντες τὰς πόλεις ἐκτίζον I, 20. νομίζοντες, ἐκπεσόντος αὐτοῦ (Περικλέους), ῥᾶον στίσι προσχωρήσιν τὰ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, illo expulso I, 171. ὡς τῷ Τισσαφέρνηι διαβάλλοιντο, καὶ τῶν ὑπαρχούσων ἐλπίδων ἐκπίπτοισιν V, 124 sq.

ἐκπλέω. παραιτεῖ ὑμῖν ἐκπλεῖν, τὸ ἑαυτοῦ μόνον σκοπῶν IV, 23. νομίζων, τῷ πλῆθει τῶν πραγμάτων ἢ ἀποτρέψειν, ἢ, εἰ ἀναγκάζοιτο στρατευσάδαι, μάλιστα οὕτως ἀσφαλῶς ἐκπλευσαι IV, 41. ὥτως αὐτῶν ἀναγκῶς ἔξουσιν, ἦν ἐκπλέωσι V, 165.

ἐκπληγνυσθαι. φιλεῖ μεγάλα στρατόπεδα ἀσφαλῶς ἐκπληγνυσθαι III, 185. corr. Helych. qui ἐκπληγύεσθαι mendose. Suidas ab editis stat. Moeris ἐκπλήττεσθαι reddit. vid. Annot.

ἐκπληκτικὸς δόρυβος V, 147.

ἐκπληξις ἐγένετο οὐδεμιᾶς τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐλάσσω II, 153. εἰ μὲν μὴ ὑπᾶπτευσον ὑμᾶς τῷ μεμονῶσθαι ἐκπληξιν ἐχειν III, 187. γενομένης βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ, ἐκπληξις ἐνέπεσεν ἀνθρώποις ἀήθεσι τῆς τοιαύτης μάχης III, 55. γιγνώσκων ὅτι τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μάλιστα δεινότεατός ἐστι τοῖς ἐναντίοις, ἐβούλετο ὅτι ταχὺς ἀποχρήσασθαι τῇ παρουσίᾳ τοῦ στρατεύματος ἐκπλήξει IV, 241.

ἐκπλήσσω. δέομαι μὴ ἐκπεπληγχαί τι ταῖς ξυμφοραῖς ἄγαν IV, 278. οἱ Ἕλληνες δ' ἂν ἐκπεπληγμένοι εἴεν IV, 21. Diodor. 129 a. Schol. Sophocl. 232. ὑπὸ τῶν παρόντων ἐκπεπληγμένος IV, 286. ταῖς κατ' οἶκον κακότησιν ἐκπεπληγμένοι II, 88. ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει II, 58. φόβος μνήμην ἐκπλήσσει II, 140. τοὺς μὲν τῷ ἀδοκῆτῳ ἐξέπληξε III, 57.

ἐκπλοῦν. μὲν τινα ἐποίησαντο τῶν νεῶν ὡς ἐπὶ ναυμαχία II, 177. προείπον ὡς ἡδύναντο ἀδηλότατα ἐκπλοῦν ἐκ τοῦ στρατοπέδου πᾶσι IV, 258. παρεσκευάζετο τὸν ἐκπλοῦν ὡς ἅμα τῷ ἦρι ποιησόμενος IV, 195.

ἐκπνέω. ἀναρπασθεῖς ὑπ' ἀνέμου, δεῖ ἐκπνεῖ μέγας κατὰ Βορέαν ἐστνηκὼς IV, 167.

ἐκποδῶν. καίτοι δίκαιοι γ' ἐστὲ, μάλιστα μὲν ἐκποδῶν στήναι ἀμφοτέροις, εἰ δὲ μὴ, τὸνναντίον ἐπὶ τοὺτους μεθ' ἡμῶν ἰέναι I, 61. ἐκποδὲς ἀκολουθεῖν D. Halic. 615, 8. ἐκποδῶν Ioseph. Diodor. 126 b. 240 d.

ἐκπολιορκεῖν λιμῶν, de Pausania I, 188.

ἐκπονέω. τὸ ἐνπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας II, 222. τὸ ναυτικὸν μεγάλας δαπάναις ἐκπονήθην IV, 50.

ἐκπορίζομαι. τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκπορίζόμεθα, fortunas nostras

V E R B O R U M.

expromamus I, 116. ἐκπορίζεσθαι ἐδόκει ἐκάστοις ἢ πρόσφορα ἦν I, 173. parare. πᾶσιν ἀνεπίφθονον τὴν προσήκουσαν σωτηρίαν ἐκπορίζεσθαι IV, 129.

ἐκπρεπέστερον. ἐν μέντοι τῇ πολέμῳ οὐδὲν ἐκπρεπέστερον ὑπὸ ἡμῶν οὔτε ἐπάθετε, οὔτε ἐμελλήσατε II, 250.

ἐκπυστος. ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς, πρὶν ἐκπύστους γενέσθαι, ὥσπερ ἔχομεν II, 211. III, 104. V, 62. Iosephus 804, πύστεως γενομένης. ἐκπυστα ἐγένετο τὰ τολμηθέντα εἰς πάντας Aelian. XIII, 2. Synesius Ep. 143. Plutarch. Camill. Herodian. III.

ἐκπώμασι χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς οἱ τε ἐπιβάται καὶ οἱ ἀρχοντες σπείδοντες IV, 53.

ἐκτειχίζω. ὁρμὴ ἐπέπεσε ἐκτειχίσαι τὸ χωρίον III, 7. ἐξετείχιζε τρία φρούρια IV, 180.

ἐκτίνω. εἰ βούλονται Λέπρεον ἀποδοῦναι, τό, τε αὐτῶν μέρος ἀφίεναι τοῦ ἀργυρίου, καὶ ὁ τῷ θεῷ γίγνεται, αὐτοὶ ὑπὲρ ἐκείνων ἐκτίσιν III, 287. δίκην ἐκτίνοντες Noster alibi. χρήματα D. Halicarn. χάριν Iosephus 437.

ἐκτός. λαβὼν τὰς τῶν Κορινθίων πέντε (ναῦς), καὶ ἑκτὴν Μεγαρίδα, καὶ μίαν Ἑρμιονίδα, ἔπλει &c. V, 50.

ἐκτός. πόλεις ξυμμαχίδας ποιούμενοι ὅσαι ἦσαν ἐκτὸς τῆς αὐτῶν δυνάμεως II, 13. ἐκέλευον ἐκτὸς ὄρων εἶναι αὐθημερόν II, 22. ἐκτὸς τοῦ ἀκριβοῦς III, 338. ἀτίης Herodot. IV, 134.

ἐκτροπή. ἐβούλετο τοὺς ἀπὸ λόφου βοηθούοντας ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος ἐκτροπὴν &c. ad aquae cursum prohibendum III, 308. Aeschyl. Steph. p. 55. Sophocl. Schol. 98.

ἐκτροχῶ. ἐπολέμουν ἀνθρώποις νεκροκαταστάτοις ὥς ἐξετρώχωσαν II, 307. χρημάτων ἀπορίᾳ αὐτοὺς ἐκτροχῶσειν IV, 252. Homerus τρυχώμεθα, & κατατρώχω. ἀποτρώχειν ἐαυτοὺς Plutarch. Camill.

ἐκφέρω. ἀπαίδευσία ὀργῆς πλεῖστον ἐκφερόμενοι, immani indignatione longissime provec̃ti II, 294.

ἐκφορά. ἐπειδὴν ἡ ἐκφορά ἦ, λάρνακας ἄγουσιν &c. funeris efferendi dies II, 52.

ἐκφροντίζω. τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων II, 237.

ἐκών. ἐν ᾧ μέρει εἰσὶν ἐκόντες εἶναι III, 146. 145. παραλαβόντες τὴν ἡγεμονίαν, ἐκόντων τῶν ξυμμάχων I, 135. Sallustius, volentibus imperare. τὸν ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἐκὼν εἶναι ποιήσονται II, 144.

ΕΛ. ἔλασις. ἀντεκελεύσθησαν περὶ τῶν ἰναγῶν τῆς ἐλάσεως, de piaculis tollendis I, 197.

ἐλασσον. ἐν τῷ ὁμοίῳ καθιστῆται τό, τε πλεόν, καὶ ἐλασσον ποτὸν II, 74. ὁ μὲν πένης, ὅτι ἀπ' ἐλασσόνων ὁρμώμενος, ἐστέρητο καὶ τούτων II, 97. ex re tenuiori bellum ingressus. ἵππο-

I N D E X

μαχία τις ἐγένετο, ἐν ᾗ οὐκ ἔλασσαν ἔσχον οἱ Ἀθ. II, 39. ἐνιαυτὸς μὲν οὐ διετρίβη, ἔλασσαν δὲ, πρὶν τὸν πόλεμον ἀρᾶσθαι φανερώς I, 173. οὐδ' ἐνός ἔλασσαν τὴν πόλιν ὠφελῆσαι V, 132. τὰ αὐτὰ ἀπ' ἔλασσόνων πράξας, minoribus sumtibus V, 137. 136. δι' ἔλασσονος ἐφορμήσειν, breviori intervallo IV, 180. ὃ ἐστὶν ἔλασσαν ἀπώθεν, quod minus remotum est III, 97. διέφθειραν τὰς πολλὰς τῶν νεῶν, οἱ δ' ἔλασσους διέφυγον πάλιν I, 153.

ἔλασσόν. πολλὰ γινώμει ἐλέγοντο ἐπ' ἀμφοτέρα, διαφερομένων καὶ ἀξιώντων, ὥς ἕκαστοί τι ἔλασσοῦσθαι ἐνόμιζον III, 85. οἱ δὲ τοὺς κινδύνους ἐθέλουσιν ὑφίστασθαι πρὸ τοῦ αὐτίκα τι ἔλασσοῦσθαι III, 86. ἄλλων ὑπακούσασσι τὰ προσκεκμημένα φιλεῖ ἔλασσοῦσθαι, imminutum iri II, 92. πάντα πέφυκε ἔλασσοῦσθαι II, 95. ἔλασσούμενοι ἐν ταῖς ζυμβολαίαις πρὸς τοὺς ζυμμάχους δίκαις, de iure nostro decedentes I, 109. D. Hælic. 713, 8.

ἔλαυνω. πρέσβεις πέμψαντες, ἐκέλευον ἄγος ἐλαύνειν τῆς θεοῦ, piaculum pellere I, 174. ὥς ἐπύθετο τὰς τῶν Πελοποννησίων ναῦς πεπλευκίας, ἀναζεύξας ἤλαυνεν ἐπὶ τοὺς Ἴωνας, properavit V, 173.

ἐλάχιστος. τοὺς Πλαταιέας τᾶλλα διαφυγόντας ἐλαχίστου ἔδωκε διαφθεῖραι, propemodum II, 120. ἐς ὀλιγαρχίαν κατέστησαν τὴν πόλιν, καὶ αὕτη ὑπ' ἐλαχίστων νεμομένη μετὰστασις πλεῖστον δὴ χρόνον ζυγέμεινε III, 111. οἷς ἂν (γυναιξί) ἐπ' ἐλάχιστον, ἀρετῆς περὶ ἡ λόγου, ἐν τοῖς ἀρσεσι κλέος ἢ II, 69. κινδύνων οὗτοι σπανιώτατοι οἱ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλήναι βλάπτοντες IV, 286. ἐλάχιστα πολέμῳ ὠμικηκόσι IV, 111. αἰτίαν οὐκ ἐλάχιστην ἔλαβεν, in maximam suspicionem incidit II, 33. ἐλπίδα οὐδὲ τὴν ἐλάχιστην εἶχον μὴ &c. II, 214.

ἐλεγγεῖον ἰξεκόλαφον ἀπὸ τοῦ τρίποδος I, 185. distichum; &c. apud Pausaniam etiam de versu Hexametro.

ἐλέγχος. Μηδισμοῦ ζυνεπητιῶντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα, ὃς εὗρισκον ἐκ τῶν περὶ Πausανίαν ἐλέγχων I, 190. — τὰ δὲ φεύδῃ (ἀποκρίνασθαι) ἐλέγχον ἔχει II, 248. sic Herodot. II, 23. Mf. Bodl. τρίτα, recte.

ἐλέγχα. καθίστησιν ἑαυτὸν ἐς κρίσιν τοῖς βουλομένοις περὶ αὐτὸν ἐλέγχειν I, 184. ὅτ' αὐτὰ μὴ δοκεῖ, αὐτὸ τὸ ἔργον ἐλέγχει IV, 132.

ἐλευθερία. αὐτεπάγγελτοι ἐχώρησαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν III, 178. οὐ γὰρ συστασιάσων ἦκα, οὐδὲ ἀσαφῆ τὴν ἐλευθερίαν νομίζω ἰπιφέρειν III, 127. ἐπὶ ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως III, 168. χαλεπὸν ἦν τὸν δῆμον τῆς ἐλευθερίας παῦσαι V, 105. τῇ Σικελίᾳ βεβαιότεραν ἐλευθερίαν παραδοῦναι IV, 286. τοὺς ζυμμάχους ἑώρων ἢ δὴ τεταλαιπωρημένους, κήρυγμα ποιοῦνται, εἰ-

V E R B O R U M.

τις βούλεται ἐπ' ἐλευθερίᾳ ὡς σφᾶς ἀπιέναι, ad se transire, ea conditione, ut liber esset IV, 315. ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρυσ ἐλευθερίαν, τὴν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὑπουλον εὐνομίαν οὐ προτιμήσαντες V, 98.

ἐλεύθερος. τὸ εὐδαιμον, τὸ ἐλεύθερον, τὸ δὲ ἐλεύθερον, τὸ εὐψυχον κρίναντες, μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους II, 66.

ἐλευθέρων. ἐν τοῖς λόγοις πανταχοῦ ἰδήλου ὡς ἐλευθερώσων τὴν Ἑλλάδα ἐκπεμφθεῖν, de Brasida III, 160. προσῖπον, αὐτῶν ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολεμίοις γεγενῆσθαι σοῖσιν ἀριστοί, κρίνεσθαι, ὡς ἐλευθερώσοντες — ἡγούμενοι τούτους, οἵπερ ἡξίωσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευθεροῦσθαι, μάλιστα ἂν καὶ ἱπιθεσθαι III, 120 &c. τὸν ἔσπλουν ἐς τὸ μεταξὺ τῆς νήσου ἐλευθερώσας, cum liberam navigationem reddidisset II, 245. ἐλευθερώσας τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν Μήδων II, 109.

ἐλεύθερος. δυνατός ὢν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ, χρημάτων τε διαφανῶς ἀδωρότατος γενόμενος, κατεῖχε τὸ πλῆθος ἐλευθέρως II, 99.

ἐλευθερώτατος. πατρίδος ἐλευθερώτατης ὑπομιμνήσκων, καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου ἐς τὴν δίαίταν ἐξουσίας IV, 287.

ἕλκος. ὑπέρυθρον τὸ σῶμα ἦν, φλυκταίναις μικραῖς ἔλκεσιν ἰξηνηθηκὸς II, 73.

ἑλκωσις. ἐπικατιόντος τοῦ τοσμήματος ἐς τὴν κοιλίαν, καὶ ἑλκώσας αὐτῇ ἰσχυρᾶς ἰγχιγνομένης II, 74.

ἑλλείπω. ἀλλὰ πολλῶ ἔτι πλέον τούτου (χρημάτων) ἑλλείπομεν IV, 114. τῇ ἀνδρείᾳ οὐχ ἥσσους, ἐς ὅσον ἡ ἱπιστήμη ἀντέχοι, τῷ δὲ ἑλλείποντι αὐτῆς, καὶ τὴν βούλησιν ἀκόντες προὔδιδον, eius defectu IV, 109. μετ' ἀσφαλείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἑλλείπομεν I, 167. Diodor. 208 a. 392 d.

ἑλληνίσθησαν τὴν νῦν γλῶσσαν τότε πρῶτον ἀπὸ τῶν Ἀμπρακιωτῶν ξυνοικησάντων II, 105.

ἑλλιπής. οὐ γὰρ δὴ προθυμία ἑλλιπεῖς ἦσαν, οὐδὲ τόλη IV, 109. — πρὸς Ἀθηναίους, οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον αἰεὶ ἑλλιπὲς ἦν τῆς δοκίσεως τι πράξειν III, 81. καὶ ἅμα ἑλλιπὲς σοῖσιν εἶναι τοῦτο τῆς καθάρσεως &c. III, 205. τὸ ἑλλιπὲς τῆς γνώμης III, 91. γνώμης ἑλλιπεῖς γιγνόμενοι IV, 186.

ἐλπίζω. ὡμῶν τὰ ἰσχυρότατα ἐλπίζόμενα μέλλεται, sperantur fore III, 349. — οὐκ ἀνθρωπείας δυνάμεις βούλησιν ἐλπίζει, non humanarum virium spem concipit IV, 122. ἐλπίζαντες μακρότερα μὲν τῆς δυνάμειος, ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως II, 225. ἐλπίζοντες ταχίστην αἴρεσιν ἔσεσθαι αὐτῶν, στρατεύματος τοσούτου ἐργαζομένου II, 115. — ὥστε χρὴ πάνυ ἐλπίζειν, διὰ μάχης εἶναι αὐτοὺς, omnino credendum est II, 20. ξυν-

ἐγραφε τὸν πόλεμον, ἱλπίσας μέγαν τε ἔσσεσθαι, καὶ ἀξιολογώτατον, exspectans I, 3. D. Halic. 572, 17. Virg. Sperare do-
lorem; &c — Sperate Deos memores fandi atque nefandi.

ἱλπίς. ἕως ἔτι ἱλπίς καὶ δυνατὸν κωλύσαι V, 60. αἱ ὑμέτεραι ἱλπίδες ἥδη τινάς που καὶ ἀπαρασκευούς διὰ τὸ πιστεύσαι ἔ-
φθειραν, vestra auxilia sperata I, 97. ὑπὲρ τῆς ἐν βραχεία ἱλ-
πίδι οὔσης (πόλεως) κινδυνεύοντες I, 106. μὴ γὰρ δὴ τῇ ἱλπίδι
ἐπαιρώμεθα, ὥς ταχὺ παυθήσεται ὁ πόλεμος I, 115. οὐκ ἐξ ἱ-
κείνων ὥς ἀμαρτησομένων ἔχειν δεῖ τὰς ἱλπίδας I, 120. διὰ τὴν
τοῦ Ἑλληνικοῦ ἱλπίδα, ἣν ὑπετίθει αὐτῷ δουλώσειν I, 194. πολ-
λὰ ἄλλα ἔχω ἐς ἱλπίδα τοῦ περιέσσεσθαι I, 207. ὁ μὲν ὄχλος,
εἰ καὶ τι παραυτίκα ἤχθετο τοῖς πρασσομένοις, διὰ τὸ εὐπορον
τῆς ἱλπίδος τοῦ βασιλέως μισθοῦ ἡσύχαζεν V, 74. περὶ τῶν πο-
λιτικῶν εἰπὼν, ἐς ἱλπίδας γε αὐτοὺς οὐ μικρὰς περὶ τῶν μελλόν-
των καθίστη V, 124. paulo post, τῶν ὑπαρχουσῶν ἱλπίδων ἐκ-
πίπτειν. τὰλλα προὔχῳρει αὐτοῖς ἐς ἱλπίδας IV, 165. — πρέσ-
βεις, οἵπερ τὰ σφέτερα φράσωσιν ὅτι ἐν ἱλπίσιν εἰσὶ IV, 208. ἐν
ἱλπίδι ὦν τὰ τεῖχῃ αἰρήσειν βία IV, 250. — τῷ παρ' ἱλπίδα τοῦ
αὐχρήματος σφαλλόμενοι, καὶ παρὰ ἰσχύιν τῆς δυνάμεως ἰνδι-
δάσιν IV, 283. πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις ἡ μεγίστη ἱλπίς μεγί-
στην καὶ τὴν προθυμίαν παρέχεται IV, 283. ἱλπίς θάρσεια τοῦ
μέλλοντος IV, 305. Pindar. ἱλπίδι ἀναιδεῖ, αἰ γὰρ τοῦ πλέονος
ἱλπίδι ὀρέγονται διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα ἀδοκῆτως εὐτυχῆσαι
III, 27. εἴτις βεβαίως τί ἢ τῷ δικαίῳ ἢ βίᾳ πράξειν οἶεται, τῷ
παρ' ἱλπίδα μὴ χαλεπῶς σφαλλέσθω, γνούς &c. III, 91. εἰω-
θότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἱλπίδι ἀπερισκέπτῳ δι-
δόναι, inconsideratae spei permittere III, 160. ἱλπίς γὰρ μά-
λιστα αὐτοὺς οὕτω φοβηθῆναι, spes est III, 218. οὐκ ἔχοντες τὴν
ἱλπίδα τῆς ῥώμης πιστὴν ἔτι III, 226. ἐπειδὴν πιεζομένους αὐ-
τοὺς ἐπιλείπωσιν αἱ φανεραὶ ἱλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίσταν-
ται, μαντικὴν καὶ χρησμούς &c. III, 344. διὰ τὸ ἐτοίμην ὑπεῖ-
ναι ἱλπίδα &c. IV, 135. αἰσχυθέντες τὰς τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς
ἱλπίδας II, 190. ἱλπίδι τὸ ἀφανές τοῦ κατορθώσειν ἐπιτρέφαν-
τες, incertum &c. eventum spei committentes II, 64. πρῶγ-
μα τῶν πάντων ἱλπίδος κρεῖσσον γεγεννημένον II, 94. ἀλγυνό-
τέρη ἢ ἐν τῷ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις, ἢ ὁ μετὰ ῥώμης
καὶ κοινῆς ἑλπίδος ἅμα γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος II, 67.
— νόμους, ἀφ' ὧν ἅτασιν ἑλπίς ὑπόκειται II, 295.

EM. ἐμβάλλω. ἑπτὰ νῆες ἅπλοι ἐγένοντο ἀντίπρωροι ἐμβάλ-
λόμεναι IV, 227. ταῖς λοιπαῖς (ναυσὶ) ἐνέβαλλον III, 22.

ἐμβιβάζω. ἔδοξεν αὐτοῖς ἀνδρας ἐς κελήτιον ἐμβιβάσαντας
ἀνευ κηρυκίου προπέμψαι τοῖς Ἀθηναίοις I, 76.

ἐμβοάω. — ἔθει δρόμῳ ἀναστήσας τὸν στρατὸν ἐμβοήσαντά

V E R B O R U M.

τε ἄθροον, καὶ ἐκπληξιν τῇ πόλει παρασχόντα III, 165. D. Ha-
lic. 718, 41.

ἐμβολή. — οὔτε γὰρ ἂν ἐπιπλεύσειέ τις (ναῦς, ἐν στενοχω-
ρίᾳ scil.) ὥς χρὴ ἐς ἐμβολὴν, μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμίων
ἐκ πολλοῦ δισ. II, 144. ἡ δὲ (δοκὸς), ῥύμη ἐμπίπτουσα, ἀπε-
καύλιζε τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς II, 118. ἀντιπρώροις μᾶλλον ἢ
ἐκ περίπλου ταῖς ἐμβολαῖς χρῆσθαι IV, 231.

ἐμβολον, rostrum. — ἀναρρήξειν τὰ πρῶραθεν αὐτοῖς, στερί-
φοις καὶ παχέσι πρὸς κοῖλα καὶ ἀσθενῇ παρέχοντες τοῖς ἐμβό-
λοις IV, 231.

ἐμμένω. ἡμεῖς μέν γε οὔτε ἐμμεῖναι δυνατοὶ μὴ μεθ' ὑμῶν IV,
133. ἐλπίζων αὐτοὺς θαρσύνειν, καὶ ἐμμενεῖν τῇ ἀποστάσει V,
34. αἰσχυνὴ ἐμμένειν οἷς ξυνέθετο III, 30. χρόνον ἐμμενίαντες
ὅσον εἶχον τὰ ἐπιτήδεια, ἀνεχώρησαν II, 40. ὁ δ' ὄρκος, ἔστω
ὁδε, ἐμμένω ταῖς ξυνθήκαις δισ. III, 235. τέσσαρα καὶ δέκα ἔτη
ἐνέμειναν αἱ τριακοντούταις σπονδαὶ II, 3.

ἐμός. — δεινὸν ἡγείται ὑπὲρ γε τῆς ἐμῆς κινδυνεύειν, ἐνθυμη-
θεῖτω οὐ περὶ τῆς ἐμῆς μᾶλλον, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἐν τῇ
ἐμῇ μαχούμενος IV, 122. ἡκιστα δὲ ἄξιός ὢν τῶν γε ἐπ' ἐμοῦ ἐς
τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι IV, 322. de Nicia.

ἐμπαλάσσομαι. οἱ μὲν εὐθὺς διεφθείροντο, οἱ δὲ ἐμπαλασσό-
μενοι κατέρρεον IV, 318. v. Suidam. συμπλεκόμενοι Schol. vid.
Annotations.

ἐμπαράσχω. μὴ δὲ τούτῳ ἐμπαράσχητε τῷ τῆς πόλεως κιν-
δύνῳ ἰδίᾳ ἐλλαμπύνεσθαι, permittatis IV, 23. τὴν σφετέραν
πόλιν ἐμπαράσχοντες προκινδυνεύσαι IV, 265. Plut. Galba.

ἐμπειρία. ἐπισταμένους ἐμπειρία τὴν ναυτικὴν ἐς ἄλλους ἀ-
πόβασιν III, 16. οὐκ ἠδυνήθησαν προσμίζαι, οὐδὲ τῇ σφετέρᾳ
ἐμπειρίᾳ χρῆσασθαι III, 53. ὅπως ἐν νυκτὶ φοβερᾶτεροι ὄντες
ἦσσαν ὥσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν II, 7.
ἀντιτιθέντες τὴν Ἀθηναίων ἐκ πολλοῦ ἐμπειρίαν τῆς σφετέρας δι'
ὀλίγου μελέτης II, 135. ἀναλογιζόμενοι τὴν ἑαυτοῦ ἡγεμονίαν,
πρὸς οἴαν ἐμπειρίαν καὶ τόλμαν, μετὰ οἷας ἀνεπιστημοσύνης
καὶ μαλακίας γενήσοιτο III, 213. τῇ ἐμπειρίᾳ ἐλασσωθέντες,
τῇ ἀνδρείᾳ ἔδειξαν οὐχ ἦσσαν περιγενόμενοι III, 317. προσλή-
ψασθαι τὴν ἐμπειρίαν IV, 35.

ἐμπειρος. καὶ αὐτὸς πολλῶν ἥδη πολέμων ἐμπειρὸς εἰμι I,
113. ἀπείροι μὲν ὄντες τῶν διόδων ἢ χρὴ σωθῆναι, ἐμπείρους δὲ
ἔχοντες τοὺς διώκοντας, διεφθείροντο II, 8.

ἐμπειρότατος. πρὸς ἀνδρας οἱ γῆν τε ἐκάς ἔχουσι, καὶ προσ-
έτι θαλάσσης ἐμπειρότατοί εἰσι, πῶς χρὴ ῥαδίως πόλεμον ἄρα-
σθαι I, 114.

ἐμπειρότερος. πρὸς τὸ ἐμπειρότερον αὐτῶν τὸ τολμηρότερον
Thucyd. Vol. VI.

I N D E X

ἀντιτάξασθε II, 140. πολεμοῦντες, εὖ παρεσκευάσαντο τὰ πολέμια, καὶ ἐμπειρότεροι ἐγένοντο, μετὰ κινδύνων τὰς μελέτας ποιοῦμενοι I, 30.

ἐμπίπτω. μεταβολῆς μεγάλης, καὶ ταύτης ἐξ ὀλίγου ἐμπειροῦς, ταπεινὴ ὁμῶν ἡ διάνοια II, 90. ἡ δοκὸς ῥύμη ἐμπίπτουσα ἀπεκαύλιζε τὸ πρόεχον τῆς ἐμβολῆς II, 118. λυγρὸς τοῖς πλείοσιν ἐνέπιπτε κενὴ, σπασμὸν ἐνδιδούσα ἰσχυρὸν II, 73. τοῖς Ἀθηναίοις ἐνέπεσε μὲν τι γέλωτος τῇ κουφολογίᾳ αὐτοῦ III, 46. γενομένης βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ, ἐκπληξίς ἐνέπεσεν ἀνθρώποις αἰήσει τοιαύτης μάχης III, 55. ἔρως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν ὁμοίως ἐκπλεῦσαι IV, 41.

ἐμπλήκτως. τὸ ἐμπλήκτως ὄξυ, ἀνδρὸς μοῖρα προσετέθη, inconsiderata audacia hominis amici officio deputabatur II, 289. vid. Schol. Synesii 384 a. 385 c.

ἐμπνους. — καὶ μέλλοντος αὐτοῦ ἀποφύχειν, ἐξάγουσιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐτι ἐμπνουν ὄντα I, 189.

ἐμποδῶν. φθόνος τοῖς ζῶσι πρὸς τὸν ἀντίπαλον, τὸ δὲ μὴ ἐμποδῶν ἀνανταγωνίστῳ εὐνοίᾳ τετίμηται, id quod nullis est impedimento II, 69. ἡμῖν γὰρ πολεμίους τοὺς ἡμετέρους τιμωροῦμενοις ἐμποδῶν ἴστασθε, ὅπλα ἀνταιρόμενοι I, 76. vid. ἐκποδῶν. Herodot. I, κτείνειν πάντα τὸν ἐμποδῶν γινόμενον. Interp. προχείρως. Suidas. confer Phavorinum. Herodot. II, 158.

ἐμποιέω. θαυμάζω τῶν προθέντων αὐθις περὶ Μιτυληναίων λέγειν, καὶ χρόνου διατριβὴν ἐμποισάντων II, 222. διὰ τὴν ἀρετὴν γῆς, αἱ δυνάμεις τισὶ μείζους ἐγγινόμεναι στάσεις ἐνεποιοῦν I, 5. τὸν πλείστον φθόρον τοῦτο ἐνεποιεῖ, nempe ἀπόγνωσις II, 77. ἡ τότε Βρασίδου ἀρετὴ καὶ ξύνεσις, μάλιστα ἐπιθυμίαν ἐνεποιεῖ τοῖς τῶν Ἀθηναίων συμμαχοῖς ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους III, 122. Aretaeus 21, 22. & alibi.

ἐμπολιτεύω. ἄλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας — ἄλλως τε καὶ βραχὺ μὲν Ἀθ. ἐμπολιτεύον, in urbe commorantes III, 156.

ἐμπορίας οὐκ οὔσης, οὐδ' ἐπιμιγνύντες ἀδεῶς ἀλλήλοις I, 4.

ἐμπρήθω. τὸ νεώριον τῶν Λακεδαιμονίων ἐνέπρησαν I, 151.

ἐμφανής. τῆς γῆς τεμνομένης ἐν τῷ ἐμφανεί II, 37. ἀπάτη εὐπρεπεῖ αἰσχίον τοῖς ἐν ἀξιώματι πλεονεκτῆσαι ἢ βίᾳ ἐμφανεῖ III, 128. τῷ ἐμφανεῖ τότε λόγῳ οὐκ ἔφη ἀπάξειν τὴν στρ. IV, 252. ἔργα D. Hal. 565, 45. ἐκ τοῦ ἐμφάνους Herodot. IV, 120.

ἐμφρων. δύναται μάλιστα σωφροσύνη ἐμφρων τοῦτο (τὸ βραδὺ καὶ μέλλον) εἶναι I, 118. πόλις Sophocl. Plato, Tim.

ἐμφυχος. παῖδας καὶ γυναῖκας κτείνοντες καὶ προσέτι καὶ ὑποζύγια, καὶ ὅσα ἄλλα ἐμφυχὰ ἰδοίεν IV, 218. ἐμφυχὰ τροπαία, Diodorus 345 c.

EN. ἐρ. γενομένης καθ' ἐν τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς V,

V E R B O R U M.

69. ἐν γήγνησθαι, Herodot. εἰ δὲ προσγενησεται ἐν ἑτί τοῖς πολέμοις, ὥστε &c. si hoc unum hostibus accesserit, ut oppida sibi adiungant IV, 192. οὐδ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔθνος ἐν πρὸς ἐν οὐκ ἔστιν ὃ, τι δυνατόν Σκυθαῖς ἀντιστῆναι II, 159. — ὄνομα ἐν κεκλημέρους τοὺς Σικελιώτας III, 93. vid. εἰς.

ἐν. τῆς γῆς τεμνομένης ἐν τῷ ἁμφανεῖ II, 37. ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύσθαι II, 54. αὐτῶν ἐν ἔργῳ ὄντων III, 197. ἀφικνουῦνται αἰφνίδιοι, — καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἐν θαύματι ἦσαν καὶ ἐκπλήξει V, 22. οἱ ἀφροστώτες πάντες ἐν τειχισμῷ ἦσαν καὶ παρασκευῇ πολέμου V, 23. vid. εἰμί. ἐν τούτῳ, interea V, 60. ἀνὴρ ἐν τοῖς μάλιστα καὶ ἐκ πλείστου ἐναντίος τῷ δήμῳ, in primis V, 140. — ἐν ὅσῳ αὐτοῖς ὁ Ἀστυόχος ἠπόρει ὅπως βοηθήσοι V, 93. ἐν ἐλπίσιν εἰσὶ IV, 208. ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ III, 31. ἐν αἵς, πολλῶν ἄλλων γεγραμμένων, κεφάλαιον ἦν &c. III, 75. inter. οὓς χρῆν, ὅτε ἀσφαλέστατοι ἦσαν, τότε προσιέναι, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡμεῖς μὲν ἠδίκημέθα, οὗτοι δὲ κινδυνεύουσι, in illo tempore, quo &c. I, 59. δηλῶσαι — ὥς οὐ ταχέως αὐτοῖς βουλευτέον εἴη, ἀλλ' ἐν πλέονι σκεπτέον I, 102. ἐν ἴσῳ τοῖς πολλοῖς τῶν διακόνων ἀποθανεῖν I, 187. ἐν τῷ ἀσφαλεῖ μὲν ἐμοί, ἐκείνῳ δὲ ἐν ἐπικινδύνῳ ἢ ἀποκομιδῇ ἐγίγνετο I, 193. ἡ πόλις ἢ μεταπεμφαμένη, τὴν ἡγεμονίαν ἐχέτω, ὅταν ἐν τῇ αὐτῇ ὁ πόλεμος ἦ III, 282. οἷς ἦν ἐν βλάβῃ τειχισθὲν III, 290. νομιζόντες ἐν καλῷ παρατυχὸν σφίσι ξυμβαλεῖν III, 301. cum ipsis opportune cecidisset &c. — μὴ κατορθώσας, μὴ ἐν τῷ ὁμοίῳ καὶ πρὶν ἐπιχειρῆσαι ἔσται IV, 20. ἐν τῷ πρόσθεν ἦν τεταγμένον ἐπὶ οὐκ τῷ IV, 106. ἐν κεφαλαιαῖς ὑπομνήσαντες IV, 134. — πέντε ναῦς σφίσι καταλιπεῖν, ὅπως ἡσὲν τι ἐν κινήσει ὥσιν οἱ ἐναντίοι, ut minus se commoverent II, 280. εἰ μὴ καὶ νῦν ὥρμηνται, ἐν ᾧ οὐπω πάρεσμεν, ἀλλ' ὅταν &c. II, 20. πᾶσι γὰρ ἐν τοῖς ὅμμασι καὶ ἐν τῷ παραυτίκα ὁρᾷν πάσχοντάς τι ἀήθες ὀργὴν προσπίπτει, ib. γίγνεσθαι δέ τι αὐτῶν ἐν ὑμῖν ἔστιν IV, 147. ἐν ἀλλήλοις ἐταράχθησαν II, 100. κατὰ τὴν πόλιν ἐν στάσει ὄντες, ibid. — ὦν ἐργὰ τὰ ἔργα, — μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλούμενος, εἰσῶ II, 56.

ἐναγῆς. ἀπὸ τούτου ἐναγεῖς καὶ ἀλιτήριοι τῆς θεοῦ ἐκεῖνοι τε ἐκαλούντο, καὶ τὸ γένος ἀπ' αὐτῶν I, 177. D. Halic. 159, 8. Iosephus 306. Herodotus I, 61.

ἐνάγω. ὡς αὐτῶν ἡ γῆ ἐτέμνετο, ἐνήγον τὴν ἔξοδον μάλιστα II, 38. μάλιστα ἐνήγον οἱ Λοκροὶ, κατὰ ἔχθραν III, 35. maxime sollicitabant. ἐναγόντων τῶν ἐχθρῶν IV, 95.

ἐναγωνίσασθαι II, 114.

ἐναλλάσσω. ἡμῶν δὲ ὅσοι Ἀθηναῖοις ἤδη ἐναλλάγησαν, οὐχ ἡ διδασχῆς δέονται ὥστε φυλάξασθαι αὐτοὺς, qui commercium habuere I, 165. Sophocl. Ai. avertit. vix alibi.

I N D E X

ἐναντίος. Καρκυραίοις ἐναντία πολεμήσαντες I, 44. τῇ πρότερον ἀπραγμοσύνῃ ἐναντία τολμῶμεν I, 50. οἱ ἐναντίοι ὄντες τῷ τοιοῦτῳ εἶδει V, 140. ἐξ ἐναντίας οὔτοι καθεστήκესαν, ἐκ πλαγίου δὲ οἱ φίλοι III, 53. εἶτω τί ἐστὶν ἀγαθόν, ἢ εἶτω τὰ ἐναντία III, 90. ἐβόηθον ἡμῖν ἐναντία Θηβαίοις II, 251. vid. ἀληθής.

ἐναντιῶ. ἡναντιοῦτο πάντα τοῖς Λακεδ. I, 178. νομίζοντες τοὺς Ἀθ. τῶν σπονδῶν ἐπιθυμεῖν, σφῶν δὲ ἐναντιουμένων κωλύεσθαι III, 31. — ἐκείνῳ χρεῖας τινός, καὶ οὐκ ἐς τὸ σῶμα σώζεσθαι, ἐναντιωθῆναι I, 191. τὸν ἐναντιωσόμενον δῆμον καταλελύσθαι V, 98. τὰ ἐς ἀρετὴν ἡναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς, in iis, quae ad beneficentiam pertinent, a multis discrepamus II, 61.

ἐναντιώμα. γινόντες οἱ στρατηγοὶ ὅτι ἐναντιώμα τι ἐγένετο, quod impedimenti aliquid accidisset III, 101.

ἐναντιώσεις. δέισας πρὸς τὴν ἐναντίωσιν τῶν λεχθέντων ὑφ' αὐτοῦ V, 77.

ἐναντιώτατος. νομίζω δύο τὰ ἐναντιώτατα εὐβουλία εἶναι, τάχος καὶ ὀργὴν II, 231. νόμοις μὲν ἐστὶ καὶ τῷ σωφρονιστάτῳ ἐναντιώτατον, ἐγγυτάτῳ δὲ τυράννῳ, δυναστεία ὀλίγον ἀνδρῶν II, 261.

ἐναποθνήσκω. δῆκαι ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν Δήλῳ, πάσας ἀνείλον, καὶ τολοιπὸν προεῖπον μήτε ἐναποθνήσκειν ἐν τῇ νήσῳ, μήτε ἐντίκτειν II, 321. τὰ ἱερὰ νεκρῶν πλέα ἦν αὐτοῦ ἐναποθνήσκόντων II, 79.

ἐναποκλᾶω. οὔτε γὰρ οἱ πῖλοι ἔσπεγον τὰ τοξεύματα, δοράτιά τε ἐναποκέκλαστο βαλλομένων III, 55.

ἐνδεής. ἐδόκουν αἱ ξυνθήκαι ἐνδεεῖς εἶναι, καὶ οὐ πρὸς σφῶν μάλλον V, 54. τῇ παρασκευῇ ναυμαχία ἐνδεής ἐγένετο II, 139. νομίσας, ὅπερ πάσχουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι, πάντα τε ἔργα ἐτίσφισιν ἐνδεᾶ εἶναι IV, 287. ἵνα μὴ τὸ, κατ' ὀλίγον καὶ μὴ ἀπαντας κινδυνεύειν ἐνδεῆς φαινόμενον, ἀτολμίαν παράσχη III, 216. τῆς δυνάμεως ἐνδεᾶ πράξει I, 98. τοῦ πλείονος μὴ στερεσκέμενοι, — ἀλλὰ τοῦ ἐνδεοῦς I, 110. οἱ φαυλότεροι γνώμην ὥς τὰ πλείω περιεγίγνοντο τῷ γὰρ δεδιέναι τὸ αὐτῶν ἐνδεῆς, καὶ τὸ τῶν ἐναντίων ξυνετὸν, τολμηρῶς πρὸς τὰ ἔργα ἐχώρουν II, 293.

ἐνδεέστερος. ἤξιον σφίσι μηδὲν ἐναντιοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτερα, μεγάλην τε ὁμοίως καὶ ἐνδεεστέρα παρασκευὴν κατεργάζεσθαι III, 95.

ἐνδεεστέρος. εὐνους ἀκροατὴς ἐνδεεστέρος πρὸς ᾧ βούλεται νομίζει δηλοῦσθαι II, 54. ἐνδεεστέρως ἐκάστω ἀρεῖχεν ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν III, 61.

ἐνδεῖα. ὁμολογία γίγνεται, ὥστε ὕπλα τε παραδοῦναι, καὶ μὴ ἀποθανεῖν μηδένα, μήτε βιαίως, — μήτε ἀναγκαιοτάτης ἐνδεῖα δικαίτης IV, 316. δυνάμεως ἐνδεῖα III, 27.

V E R B O R U M.

ἐνδείκνυμι. — οἱ δ' ἂν εἴξωσιν αὐτοῖς, τὸ εὐψυχον ἐν τῷ ἀσφα-
λει ὁ εἰς ἐνδείκνυνται III, 189.

ἐνδεκαταῖος. ὁ δὲ ταξυντομώτατα ἐξ Ἀβδήρων ἐς Ἰστρον ἀ-
νὴρ εὐζωνος ἐνδεκαταῖος τελεῖ II, 158. vid. εὐζωνος.

ἐνδέχομαι. ὅσα ἐς ἀνάγκην ἀφίεται, λογισμὸν ἥκιστα ἐνδε-
χόμενα, κινδύνου τοῦ ταχίστου προσδεῖται III, 15. ἦν ἀρα
σφαλήτε, ἃ πολλὰ ἐνδέχεται, id quod, ut alia multa, con-
tingere potest III, 28. περὶ τοῦ μὲν προσκαθῆσθαι, οὐδ' ὅπως-
οὖν ἐνδέχεται, nullo modo probabat *confilium eius de* &c. IV,
255. — ὡς οὐκέτι ἐνδέχεται περιμένοντας, τοὺς μὲν βλάπτει-
σθαι ἤδη, τοὺς δὲ &c. *res nostrae nullam amplius exspectatio-*
nem patiuntur &c. I, 172. ἐνδέχεται τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγ-
μάτων οὐχ ἥσσον ἀμαθῶς χωρήσαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀν-
θρώπου, *ulū venire solet* I, 199. ita, ταῖς τύχαις ἐνδέχεσθαι
σφάλεσθαι τοὺς ἀνθρώπους II, 139. τὸ ναυτικὸν τέχνης ἐστίν,
καὶ οὐκ ἐνδέχεται ἐκ παρέργου μελετᾶσθαι, ἀλλὰ μάλλον &c.
I, 205. Ulpian. ad Demosth. στεφ. 359, 2. Th. Magist.

ἐνδηλος. καί περ οὐ βουλόμενοι ἐνδηλοὶ εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις, ἐ-
πρεσβεύοντο παρ' αὐτοὺς, καὶ ἐπειρῶντο τὴν τε Πύλον καὶ τοὺς
ἀνδρας κομιζέσθαι III, 64. ἐπειδὴν ξυμβεβήκει ἐνδηλὸν τι ποι-
εῖν τοῖς Ἀθηναίοις βεβαιότητος πέρι III, 198. τοὺς ἀγγέλλοντας
τὰ τοιαῦτα, καὶ περιφόβους ὑμᾶς ποιοῦντας, τῆς ἀξυνεσίας
δυναμάζω, εἰ μὴ οἶονται ἐνδηλοὶ εἶναι IV, 61. — μήτε ἐνδηλοὶ
εἶσθε τοῖς παρούσι πόνοις βαρυνόμενοι II, 96. 219.

ἐνδηλότατος. καὶ μάλιστα τὰ πάντων καὶ ἐνδηλότατα προῦ-
λεγον, τοῖς τὸ — ψήφισμα καθελούσι μὴ ἂν γενέσθαι πόλεμον
I, 197.

ἐνδημος. ὁμνύντων δὲ ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἐνδημοὶ ἀρχαὶ III, 283.

ἐνδημότατος. ἄοκνοι πρὸς μελλήτας, καὶ ἀποδημηταὶ πρὸς
ἐνδημοτάτους I, 98.

ἐνδιατρίβω. τὰς προσβολὰς νῦν τρεπίζοντο, καὶ ἄλλως ἐνδιέ-
τριψαν χρόνον περὶ αὐτὴν (Οἰνόην) II, 33. 210. ἐνδιατριβόντων
αὐτῶν, ἐτυχεν ἡ μάχη αὕτη γενομένη III, 225. ἐς μάχην ξυνε-
τάσσετο, ὥς ἐνδιατρίβων κυκλοῦται ὑπ' αὐτῶν IV, 314.

ἐνδίδωμι. χρόνον πολὺν ἀντεῖχον, οὐκ ἐνδιδόντες ἀλλήλοις
III, 67. λύγξ ἐπέπιπτε κενὴ σπασμὸν ἐνδιδούσα ἰσχυρὸν II,
73. οὐκ ἐνδύσομεν πρόφασιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι II, 141. εἰ-
κτῷ ἐνδῶτε II, 220. D. Halic. 545, 37. 96, 6. ὡς τῷ — Δημο-
σθένει τὰ ἐν τοῖς Βοιωτοῖς ἐρεδίδετο, cum res essent tradendae
III, 131. ἐπραξεν ὅπως ἐνδοθήσεται ἡ πόλις III, 153. 155. 194.
V, 5. ἦν γὰρ τι βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα ἐνδο-
ναί IV, 252. παρ' ἐλπίδα τοῦ αὐχήματος σφαλλόμενοι, παρὰ
ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδόασιν IV, 283. πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι

I N D E X

ποι τοῖς μὲν ἐκουσίως ἐνδοῦσιν ἀνθισσᾶσθαι μεθ' ἡδονῆς, πρὸς δὲ &c. III, 30. — Πειρώμενοι, οἱ μὲν ἐξελάσασθαι ἐκ τοῦ μετεώρου, οἱ δὲ μὴ ἐνδοῦναι III, 57. — γνοῦς ὅτι ὅποσονοῦν μᾶλλον ἐνδῶσουσι, διασφαρισσομένους αὐτοὺς ὑπὸ τῆς σφετέρως στρατιᾶς, ἔπαυσαν τὴν μάχην, quo magis cederent III, 58. vid. Not. ἐθάρσυνέ τε, καὶ οὐκ εἰς τῷ γεγεννημένῳ ἐνδιδόναι IV, 114. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν, μᾶλλον ἠγησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες σωθήσεσθαι II, 64. ὁ δὲ δῆμος — μὴ εἶναι ἄλλην σωτηρίαν δέσας, ἐνέδωκε, cessit V, 83. οὐ πρότερον ἐνέδωσαν ἢ ἐν σφίσι κατὰ τὰς ἰδίας διαφοράς περιπεσόντες ἐσφάλησαν II, 101. i. e. ἐμαλακίσθησαν.

ἐνδοθεν. ἐλπίσαι, μᾶλλον ἀν χειρωθῆναι σφίσι, διὰ τὸν ἐνδοθεν τε καὶ ἔξωθεν γεννησόμενον θόρυβον V, 108. τὰ ἐνδοθεν οὐχ ὁπωστίουν ἐκίνησαν V, 109.

ἐνδοιάζω. — οὕτω οἱ τε ὑπάρχοντες ὑμῖν φίλοι θαρσύνουσι μᾶλλον, καὶ οἱ ἐνδοιάζοντες, ἀδεέστερον προσίαισι IV, 145. — δ καὶ λόγῳ ἐνδοιασθῆναι αἰσχροὺς τῇ Πελοποννήσῳ I, 170. hoc est, λογισμῷ ἀμφιβάλλειν, non, ut vertit Steph. in dubium venire. Philo Vita Mos. οὐκ ἐνδοιάζουσι μόνον ἀλλὰ καὶ ἀπιστοῦσιν. D. Halic. ἐνδοιαζόμενον πρᾶγμα 465, 8. vid. Aretaeum.

ἐνδοιαστῶς. — εἰ οἱ — ἔτη τοσαῦτα ἀφαστῶτες ἡμῶν, ἔτι ἀχειρωτοὶ εἰσι, καὶ ἄλλοι τινὲς κατὰ τὰς ἡπείρους, ἐνδοιαστῶς ἀκρόωνται, dubie parent IV, 20.

ἐνδον. ὡς οὐδὲν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ἐνδον ὥς προσεδέχτο ἀπέβαινεν, ἡσύχαζεν III, 154. vid. ἐνδοθεν.

ἐνδύω. οὐκέτι ἡδύατο ἐν τῷ καθεστῶτι τρόπῳ βιωτεύειν, ἀλλὰ σκευὰς Μηδικὰς ἐνδύόμενος — ἐξήει, cultu Medico ornatus I, 182, ὅπλα D. Halic. 592, 34.

ἐνέδρα. μάχῃ οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαὶ III, 295. ἐτυχον δύο φυλαὶ — ἐνέδραν τινὰ πεποιημέναι II, 302.

ἐνεδρεύω. — οἱ περίπολοι ἐνέδρευσαν ἐς τὴν Ἐνυάλιον III, 97. Dionys. Halicarn. 606, 9.

ἐνείδω. — ὅπερ καὶ ἐν τῷ Παισανίᾳ ἐνεῖδον I, 135. ἃ δὲ ἀρωγὰ ἐνείδομεν ἐπὶ τῇ τοῦ λιμένος στενότητι, πρὸς τὸν μέλλοντα ὄχλον τῶν νεῶν ἐσεσθαι, — πάντα ἡτοίμασται IV, 272. Plato.

ἐνείλλω. ἐν ταρσοῖς καλλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες, ἐσέβαλλον &c. involventes II, 116. Diodor. 158 d.

ἐνεμι. — ἐνῆσαν γὰρ καὶ οὐς οὐκ ἂν ποτέ τις ᾔστο ἐς ὀλιγαρχίαν τραπέσθαι, inerant V, 101. ἀμέλειά τις ἐνὴν καὶ διατρίβῃ τῶν πάντων III, 266. στάσιν ἐνέσεσθαι τῇ γνώμῃ II, 36. — εἰκός, ἐκπολιορκῆσιν τὸ χωρίον, σίτου οὐκ ἐνόντος III, 13. ἐν τούτῳ τὰ ἐνότα ἀγαθὰ σκοπεῖτε III, 31. τὴν πόλιν κατέκλυ-

V E R B O R U M.

σαν, καὶ τὰ ἐνόντα ἐξεπύρρηνσαν III, 84. περὶ μὲν τοῦ πολεμεινῆ;
ὡς χαλεπὸν, τί ἂν τις πᾶν τὸ ἐνὸν ἐκλέγων — μακρηγοροῖν;
III, 86. — πᾶσιν εἶναι καθεστῆκος, ἰόντας ἐπὶ τὴν ἀλλήλων,
τῶν ἐνόντων ἱερῶν ἀπέχεσθαι III, 144.

ἐνεκα. διότι οὐκ ἦλθον, πολλαχῇ εἰκάζεται οἱ μὲν γὰρ, ἵνα —,
ἄλλοι δ', ὡς καταβοῆς ἐνεκα τῆς ἐς Λακεδαιμόνα, τὸ λέγεσθαι
ὡς οὐκ ἀδικεῖ ut rumor perveniret ad Lacedaem. ut diceretur
ibi non iniuste fecisse &c. V, 136. οὐδὲν αὐτῷ ἐπράσσετο, ὡν
ἐνεκα ἐσέβαλε II, 166. III, 91. II, 255. 268. V, 136. ὅσον ἀπὸ
βοῆς ἐνεκα, ὠργίζεται τοῖς ὀπλίταις, voce tenuis V, 148. nuf-
quam εἵνεκα, inquit Th. Magister. Plato & Demosth. vid. Ho-
mer. Iliad. α', in init.

ἐνεργός. — ἦν δ' αὐτοῖς ἐνεργοὶ κάλλει ἐγένοντο, hoc est;
remiges &c. II, 193. ἐνεργός ἦν περὶ ταῦτα D. Halic. 253, 35.
ἐνευδαιμονέω. οἷς ἐνευδαιμονῆσαι τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευ-
τῆσαι ξυνεμετρήθη II, 67.

ἐνθάδε. ἐν τῇ ἐνθάδε ἠναγκασμένη ἀπὸ τῶν νεῶν πεζομαχία
πρόσφορα ἔσται (ἡ βαρύτης τῶν νεῶν) IV, 277.

ἐνθεν. ὁδὸς ἐνθεν καὶ ἐνθεν, hinc & inde via; undique IV, 314.
ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἀρξάμενοι II, 117.

ἐνθένδε ἀρχεται ὁ πόλεμος τῶν Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων;
hinc II, 1.

ἐνθυμέω. κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος V, 103. ἐνθυμηθέν-
τες ἂ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς ποιῆσαι κρατήσαντας ἡμῶν II, 229. ἐνθυ-
μεῖται οὐδεὶς ὅμοια τῇ πίστει, καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται I, 167. —
οὐκ ἐντεθύμηται θράσει ἀπίστω ἐπαίρομενος I, 166. ἐνθυμούμε-
νοι τὰς ἐν ταῖς μάχαις ξυμφοράς, reputantes III, 255. IV, 93.

ἐνθύμησις. δέισας κατὰ ἐνθύμησιν τινα, ὅτι οὐδεὶς &c. suspi-
cione I, 186.

ἐνθυμία. — Πλειστοάναξ ἐς ἐνθυμίαν τοῖς Λακεδ. ἀεὶ προσβαλ-
λόμενος, ὁπότε τὶ πταίσειαν, quasi religio iniiceretur III, 229.

ἐνθύμιος. ἐτύγχανε πανσέληνος οὐσα, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπι-
σχεῖν ἐκέλευον τοὺς στρατηγοὺς, ἐνθύμιον ποιοῦμενοι, hoc est;
δεισιδαιμονήσαντες IV, 258. Antiphon. in Apol. ἡμῖν προστρό-
πιος ἔσται, ἡμῖν δ' ἐνθύμιος γενήσεται. Herodot. ἐνθύμιον οἱ
ἐγένετο ἐμπρήσαντι τὸ ἱερὸν. apud Homer. & Sophocl. pro eo,
de quo multum & cum dolore cogitamus; διὰ φροντίδος
Schol. Homer. Hefychius σεμνὸν reddit. ἐνθύμιον *chamah* LXX.
vid. Schol. Sophocl. ed. Steph. p. 334. Herodotus etiam ἐνθυ-
μιστόν. Π. II, 175.

ἐνιαύσιος. — ἐκεχειρίαν ἐποιήσαντο ἐνιαύσιον Λακ. καὶ Ἀθην.
III, 171. D. Halic. 119, 47 &c.

ἐνιαυτός. αἰσπονδαὶ ἐνιαυτὸν ἔσονται. omitt. praeposit. III;

I N D E X

175. — κατὰ δῆρη καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν, εὐρήσει ἐξ ἡμισείας ἐκατέρου, τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν δύναμιν ἔχοντος, δέκα μὲν δῆρη &c. III, 238. κατ' ἐνιαυτὸν ἦρξε I, 131.

ἐνίημι. μὴχανῆς μελλούσης προσάξουσιν, ἀφ' ἧς πῦρ ἐνήσειν διενθούσιν ἐς τὰ ξύλινα παραφράγματα III, 169.

ἐνίστημι. — ἡσυχῇ ἄπαθεν περιμένειν, καὶ ἢν τις ἐνίστηται τοῖς ποιουμένοις, μὴ ἐπιτρέπειν V, 106. D. Halic. 103, 7.

ἐνναταῖος. διεφθείροντο οἱ πλείστοι ἐνναταῖοι καὶ ἑβδομαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος, intra nonum, aut etiam septimum diem II, 74.

ἐννέα. — μέμνημαι, καὶ ἀρχομένου τοῦ πολέμου, καὶ μέχρις οὗ ἐτελεύτησε, προφερομένου ὑπὸ πολλῶν, ὅτι τρεῖς ἐννέα ἔτη δέοι γενέσθαι αὐτὸν III, 245.

ἐννομος. ὀνόματι ἐννόμῳ συμμαχίας, τὸ φύσει πολέμιον εὐπρεπῶς ἐς τὸ συμφέρον καθίστανται III, 87. τί καὶ βούλεσθε, ὦ νεώτεροι; πότερον ἀρχειν ἢ δὴ; ἀλλ' οὐκ ἐννομον &c. IV, 65 sq.

ἐνοικοδομησάμενοι τείχος II, 296.

ἐνοράω. εἰ τις στρατηγὸς ἐν αὐτῷ (πολέμῳ) φυλάσσοιτο, καὶ τοῖς πολεμίοις ἐνορῶν ἐπιχειροῖν, πλείστ' ἂν ὀρθοίτο II, 212.

ἐνορκος. ὡς ἐνορκοὶ ὄντες κατὰ τὸ ἀμφοτέρους δέχεσθαι, quod cautum esset de utrisque recipiendis II, 112.

ἐνσπονδος. δεινὸν εἰ τοῖσδε μὲν ἀπὸ τῶν ἐνσπόνδων ἔσται πληροῦν τὰς ναῦς, ex foederatis civitatibus classem instruere I, 53. 61. οὐκ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς (Ἀθηναίους), οὓς μὲν ἐνσπόνδους μεθ' ἡμῶν ἐποιήσαντο, καταστρέφασθαι, τοὺς δὲ ὑπολοίπους μὴ δρᾶσαι τοῦτο II, 185. D. Halic. 131, 29.

ἐνστρατοπεδεῦν. ὁ χῶρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐνστρατοπεδεῦσαι II, 35. D. Halic. 724, 14.

ἐντελής. τροφὴν οὐ ξυνεχῶς οὐδ' ἐντελῇ διδούς V, 120. μισθὸν ἐντελῇ V, 127. τὰ ἐν τῇ πόλει ἐσκόπουν, εἰ ἐντελῇ ἐστί, absoluta & integra IV, 74. Plutarch. Pomp.

ἐντέμνω. περιέρξαντες αὐτοῦ (Βρασίδου) τὸ μνημεῖον, ὡς ἥρωϊ ἐντέμνουσι, καὶ τιμὰς δέδωκασιν, parentarunt III, 223.

ἐντὶ pro εἰσι, Dorice III, 326 &c. vid. εἰμί.

ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες, magno imperu III, 315. Aristophan. Ach. 666. Clemens Alexand. 178, 9.

ἐντόα. — ἔφη, ἐντὸς ἡμερῶν εἰκοσιν ἢ ἄξιον Λακεδαιμονίου ζῶντας, ἢ αὐτοῦ ἀποκτενεῖν III, 46. ἐντὸς τοῦ τείχους III, 195. οἱ Πελοποννήσιοι οἱ ἐντὸς Ἰσθμοῦ II, 16. vid. ποιέω.

ἐντυγχάνω. — ἀπεκρίνατο, πολλοὶ ἂν ἄξιον εἶναι τὸν ἄτρακτον, εἰ τοὺς ἀγαθοὺς διεγύνωσκε· δήλωσιν ποιούμενος ὅτι ὁ ἐντυγχάνων τοῖς λίθοις καὶ τοξεύμασι, διεφθείρετο, qui incidisset in. III, 62. Aelian. I, 27.

V E R B O R U M.

ἐνωμοτίας III, 313. manipuli.

ΕΞ. ἐξ ἐναντίας καθεστήκεσαν III, 53. ἐξ ἴσου δεδιότες, προμηθεΐα ἐπ' ἀλλήλους ἐρχόμεθα III, 91. τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀρετῇ ἀμυνούμεθα III, 92. φυλακὰς, ὡς ἐξ ὀλίγου καὶ ἐν χειμῶνι, διέπεμπον ἐς τὰς πόλεις III, 161. καταπλαγέντες τῇ ἐξ ὀλίγου αἰφνιδίῳ αὐτῶν ἀναχωρήσει III, 309. ἡ κρύφα, ἡ φανερῶς, ἡ ἐξ ἐνός γέ που τρόπου ἀμύναι IV, 57.

ἐξάγγελος. προφθάσας τῷ στρατεύματι ἐξάγγελος γίγνεται ὡς οἱ πολέμοιοι μέλλουσιν ἐπιθήσεσθαι τῷ στρατοπέδῳ V, 79. Euripid. Hip. 776.

ἐξάγγελτος. ὅσας ἐπιτύχοιεν ξυνελάμβανον, τοῦ μὴ ἐξαγγελοῖτο γενέσθαι V, 22. ἐξαγγελτικὸς τῇ διανοίᾳ, Aristoteles Probl. ἀνεπάγγελτος Polyb. Ioseph. 828.

ἐξάγομαι. μείζων ὁ περίβολος πανταχῇ ἐξήχθη τῆς πόλεως I, 131. muri ambitus eductus est.

ἐξαιρέτος. τριήρεις ἐξαιρέτους ἑκατὸν ἐποίησαντο II, 41. ἀπέκτεινον, καὶ ἐξαιρέτον ἐποίησαντο οὐδένα II, 272. D. Hal. 489, 6. Ioseph. 509, 1061.

ἐξαιρέω. εἰ ἐβουλήθησαν τὴν Ἀμπρακίαν ἐξελεῖν, αὐτοβοεῖ ἂν εἶλον, expugnare II, 337.

ἐξαίρω. τὸ ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐξηρέθησαν ὑπὸ τοῦ ὀχλώδους τῆς παρασκευῆς, πολὺ δὲ μᾶλλον &c. IV, 41.

ἐξαλείφω. — ἐτυχε πρὸς σφᾶς ἐξαλημιμμένον τὸ τεῖχος II, 198. testorio carebat. vid. Annotat. — τοὺς πατέρας ἐς τὸν τρίποδα δι' ἀρετὴν ἀναγράφαι, ὑμᾶς δὲ διὰ Θηβαίου ἐξαλείψαι, delere II, 254.

ἐξαλλάττω. προθυμούμενος ἐξαλλάττειν αἰετῶν ἐναντίων τὴν αὐτοῦ γύμνωσιν, assidue studens subducere nudam corporis partem &c. III, 316. vid. Scholia Sophocl. 29, 62.

ἐξαναχωρέω. ὑπέφευγε τὸν πλοῦν, καὶ ἐξαναχώρει τὰ εἰρημένα III, 45.

ἐξανθεῖν. φλυκταίναις μικραῖς καὶ ἔλκεσιν ἐξηνθηκὸς (σῶμα), efflorescens pustulis & ulceribus II, 73.

ἐξανίστημι. πόλις ἄλλη οὐδεμία ὑμᾶς ἂν ἐπιόντας δέξαιτο ῥαδίως, οὐδ' ἂν ἰδρυθέντας που ἐξαναστήσειε IV, 306. οὐδ' ἐνὶ τρόπῳ ἔφη ἀρέσκειν ἔτι μένειν, ἀλλ' ὅτι τάχιστα ἦδη καὶ μὴ μέλλειν ἐξανίστασθαι IV, 256. vid. D. Halic. 49, 14.

ἐξαπαλλάσσω. οὐκ ἔχων ὅπως τῶν εἰρημένων ἔτι ἐξαπαλλάγῃ, ὑφίσταται τὸν πλοῦν III, 46.

ἐξαπατάω. οἱ δ' ὡς ἔγνωσαν ἐξηπατημένοι, ξυνεστρέφοντο, καὶ τὰς προσβολὰς ἀπεσθούντο. opinione deceptos II, 7.

ἐξαπιναιῶς προσπεσόντες τρέπουσι τὸ στρατεύμα III, 39. I, 161. D. Halic. 352, 29. 409, 3. Philo. Hippocrat. Aretaeus.

Thucyd. Vol. VI.

P p

I N D E X

ἐξαργυρώω. — μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς, οὐκ ἂν δὲν τελευτῶντα τὴν ἑαυτοῦ στρωμνὴν ἐξαργυρῶσαι, lectum ad pecuniam inde cogendam vendere V, 125.

ἐξαρτάομαι. τὸ ἄλλο χωρίον ἐξήρτηται, καὶ μέχρι τῆς πόλεως ἐπικλινές ἐστι IV, 153.

ἐξαρτύομαι. — οὐδεὶς τὰ περὶ τὸ σῶμα ὅπλοις ἐξήρτυται, armis instructus est IV, 31. ναυοὶ καὶ πεζῶ ἅμα ἐξαρτυθεὶς IV, 50. ἱκανωτέραν ἡγοῦμαι Σικελίαν Πελοποννήσου πολεμῆσαι, ὅσω κατὰ πάντα ἄμεινον ἐξήρτυται IV, 62. πεντεκοντόροις καὶ πλοίοις μακροῖς ἐξήρτυμένα I, 24. D. Halic. 324; 27. — πρὸς ἀνδρας οἱ — θαλάσσης ἐμπειρότατοί εἰσι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπασιν ἄριστα ἐξήρτυνται, hoc est, εὐτρεπισμένοι εἰσι I, 114. — καὶν τούτῳ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐξαρτύεσθαι &c. I, 116. Schol. Euripid. Hip. 1186.

ἐξεῖμι. ἐξεῖναι Ἀθηναίων ἀνεῖπειν γνώμην ἣν ἂν τις βούλεται V, 102. ὡς ἐξόν αὐτοῖς τὰ ἐν Σικελίᾳ καταστρέφασθαι, quasi penes eos fuisset &c. III, 95. ἐκ τοιοῦδε λογισμοῦ ἐξεστὶ τῷ σκοπεῖν τὸ Λακεδαιμονίων πλῆθος III, 312. vid. δόξα.

ἐξείργω. πολέμοις οἰκείοις ἐξείργόμενοι I, 163. ἢν πάντῳ ἐξείργωνται πάντων, si harum usu omnino prohiberentur II, 25. Dionysius Halic. 68, 47.

ἐξεκκλησίασαν, καὶ, δόξαν αὐτοῖς, εὐθὺς ἐχώρουν &c. V, 150.

ἐξηλέγχω. ἃ ἡ φύσις ὑμῶν αἰεὶ ἐβούλετο, ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθές, apertissime patefacta redarguuntur II, 265.

ἐξεργάζομαι. ἐπειδὴ τὸ πρὸς τὸν κρημνὸν (περιτείχισμα) ἐξείργαστο IV, 161. ἐστὶν ἃ καὶ ἡμίεργα, τὰ δὲ καὶ ἐξείργασμένα κατελείπετο IV, 177. Herodot. I, 165. μὴ γὰρ ἄλλό τι νομίσητε τὴν γῆν αὐτῶν ἢ ὅμηρον ἔχειν καὶ οὐχ ἦσσαν, ὅσω ἄμεινον ἐξείργασται I, 117. τὰ ἐπιμαχώτατα ἐξεργασάμενοι πρὶν ἐπιβοηθῆσαι III, 8. οὐδὲ γὰρ ὑμεῖς μελετῶντες αὐτὸ εὐθὺς ἐξείργασθέ πω. perfecti adepti estis I, 204.

ἐξέρχομαι. οὐδὲ τῆς χώρας ἐπὶ πολὺ διὰ τοὺς ἱππέας ἐξερχόμεθα IV, 189. — ἀνδρα ἐν τῇ Σπάρτῃ δοκοῦντα δραστήριον εἶναι, καὶ, ἐπειδὴ ἐξῆλθε, πλείστου ἄξιον γενόμενον, ex quo illinc egressus esset; de Brasida III, 121.

ἐξετάζω. πεζὸν πάντα ἐξετάσαντες, recensentes IV, 229. οἱ Ἀθηναῖοι ἐξητάζοντο, exercitum lustrarunt IV, 154. τὴν ὑπάρχουσαν ξυμμαχίαν ἐξήταζον II, 14.

ἐξέτασιν ὅπλων ἐποίησαντο III, 110. Ulpian. ad Dem. 356.

ἐξηγέομαι. τὴν ξυγχυσιν τῶν σπονδῶν, καὶ τὰ ἔπειτα ὡς ἐπολεμήθη, ἐξηγήσομαι III, 246. — ἐκφοβήσαντες τοὺς πολέλους, χαλεπῶς τε καὶ ἐστὶν ἃ οὐ καλῶς ἐξηγοῦμενοι II, 307. ἃ μετὰ χεῖρας ἔχοι οἷός τε ἐξηγήσασθαι I, 195.

V E R B O R U M.

ἐξῆς γέγραπται ὡς ἕκαστα ἐγίνετο κατὰ μέρος &c. II, 3.
ἐξίκοι. ἐργῶ τὰναγκαῖα ἐξικέσθαι, peragere I, 97. Sophocl.
Oedip. T. — τὰ πάντ' ἂν ἐξίκοι σαφῆ, pro ἀποβαίνει; & verbis
persequi alibi.

ἐξισώσαντες τοῖς ἄλλοις, eadem facientes, quae ceteri mor-
tales facere solent IV, 136. Sch. Sophocl. 170.

ἐξίσταμαι. ἐγὼ μὲν αὐτός εἰμι, καὶ οὐκ ἐξίσταμαι, a senten-
tia decedo II, 89. D. Halic. 175, 26. ἐξίσταται τῆς ἐπὶ Πύλῳ
ἀρχῆς III, 45.

ἐξοδος. ξυνέβαινε — σπονδὰς ἐπ' ἐξόδῳ εἶναι III, 227. —
παρασκευάζεσθαι τὰ ἐπιτιθήσεια, οἷα εἰκὸς ἐπὶ ἐξόδῳ ἐκδημον
ἔχειν, ad expeditionem II, 18. ἐξόδον ἐποίησαντο ἐπὶ τὸ στρα-
τόπεδον II, 179.

ἐξορκέω. ἐξορκούντων οἱ πρυτάνεις &c. III, 283. sic, ἀμύν-
των, κωλύοντων, γελώντων, κρινάντων, ἀποδόντων, ἐνεχέσδων,
Attice.

ἐξορμάω. — ὀλίγοι τῶν ναυτῶν οἱ ἐξορμῶντές τε ναυῶν, καὶ ξυν-
έχοντες τὴν εἰρεσίαν IV, 191. Schol. Sophocl. 364.

ἐξυβρίζω. μόνον γὰρ δι' αὐτὸ (τὴν σωφροσύνην) εὐπραγίαις τε
οὐκ ἐξυβρίζομεν, καὶ ξυμφοραῖς ἥσσον ἐτέρων εἰκομεν I, 118. αὐκ
ἂν ἐς τὰδε ἐξύβρισαν, eo petulantiae non progressi essent II,
226.

ἐξω. ἡ φυγὴ αὐτῶν ἐξω ἦν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων παρὰ τοῖς Πελο-
ποννησίοις V, 97. ἐδόκουν ἐπελθόντες ἂν διὰ τάχους, πάντα ἐτι
ἐξω καταλαβεῖν, εἰ μὴ διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν II, 33. ὀρμι-
σάντων ἐξω τοῦ ζεύγματος τὰ πλοῖα IV, 219. βουλόμενοι βιά-
σασθαι εἰς τὸ ἐξω IV, 288. βουλόμενοι τῆς ἐξω ξυμμιχίας ὑμᾶς
παῦσαι II, 266. I, 17. ἐξω τῶν ἄλλων Βοιωτῶν παραβαίνοντες
τὰ πάτρια II, 260. I, 18. sic fere ἐκτός. vid. Th. Magist.

ἐξωθεν. τὸ μὲν ἐξωθεν ἀπτομένη σῶμα, οὐκ ἄγαν θερμὸν ἦν
II, 73. ὅσοι ἄλλοι τῶν τετρακοσίων αὐτῶν καὶ τῶν ἐξωθεν ἦσαν
ὁμογενόμενες, ἦσαν ἐπὶ τὰ πράγματα V, 145.

ἐξωθέω. τὰς ἄλλας (ναῦς) ἐπικαταλαβόντες, ἐξέωσαν πρὸς
τὴν γῆν ὑποφευγούσας II, 147. III, 318. V, 168. Aelian. V.
H. III, 17.

ΕΟ. ἐορτή. μήτε ἐορτὴν ἄλλο τι ἠγεῖσθαι ἢ τὸ τὰ δέοντα πρά-
ξαι I, 99. vid. Annotat. ὑπέμενον τὴν ἐορτὴν III, 288. καὶ ἅμα
ἐορτῆς οὕσης IV, 297. Schol. ἀνεσίμου ἡμέρας.

ΕΠ. ἐπαγγέλλω. τὰ Ἰσθμια ἱπηγέλησαν V, 17. — λίγον-
τες μὴ ἱπηγέλθαι ποτ' ἐς Λακεδαίμονα τὰς σπονδὰς III, 286.

ἐπάγω. ξυμμάχους οὐδέποτε τοιοῦτον ἐπαξόμεθα, οὐδ' ἂν
διαλλακτὰς, arcessemus III, 94. σίτω οἰκείῳ καὶ οὐκ ἐπακτῷ
χρῶνται IV, 38. ἀνῆρ D. Halic. 120, 19. ὁμβρος Pindar.

I N D E X

ἰπαγωγή. ἐκ μυχοῦ τοῦ λιμένος τὰς ἰπαγωγὰς ποιήσεσθαι IV, 180. ῥαδίως αἱ ἰπαγωγαὶ τοῖς νεωτερίζειν τι βουλομένοις ἐπορίζοντο II, 288. οὐδ' οἱ ἐσπλοὶ ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἰπαγωγῆς τῶν ἱπτιηδίων IV, 207. alibi ἢ κατὰ θάλασσαν ἰπαγωγή. Ioseph. 1389.

ἰπαγωγός. — διὰ τὸ ἰπαγωγὰ εἰπεῖν τὸν Βρασίδαν III, 130. ὅπως μὴ οἱ πολλοὶ ἰπαγωγὰ καὶ ἀνέλεγκτα ἰσάπαξ ἀκούσαντες ἀπατηθῶσι III, 336. ἰπαγωγὰ καὶ οὐκ ἀληθῆ IV, 16. D. Halic. 344, 13. τὸ αἰσχυρὸν καλούμενον, ὀνόματος ἰπαγωγοῦ δυνάμει, ἰπτοσπάσατο &c. III, 349.

ἰπαινέτης. οὐδὲν προσδεόμενοι οὔτε Ὀμήρου ἰπαινέτου, οὔτε &c. II, 62.

ἰπαινέω. ἰπαινέσαντων αὐτῶν, ἱποιοῦντο τὴν ὁμολογίαν, arprobantibus III, 94. ἀπὸ τούτου τοῦ τολμήματος πρῶτος τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἱπρήθη II, 42. τὸν οὐκ ὄντα ἄπας εἴωθεν ἰπαινέειν II, 69. ἰπαινέσαντες τοὺς λόγους, probatis ipforum postulatis III, 264. V, 133.

ἐπαινος. — ἀξιοτάτους αὐτοὺς εἶναι ἰπαίνου, οἵτινες αὐτῶν ἐπαγγελτοὶ ἐχώρησαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν III, 178. εἰμι ἐπὶ τὸν τῶνδε ἐπαινον II, 56. κοινῇ τὰ σώματα διδόντες, ἰδίᾳ τὸν ἀγῆρὸν ἐπαινον ἐλάμβανον II, 66. τῶν ξῶν ἰπαίνο ἱποτρυνόντων ἡμᾶς ἐπὶ τὰ δεινὰ, οὐκ ἱπαιρόμεθα ἡδονῇ I, 119. D. Halic. 594, 27.

ἰπαίρω. — ἐλάχις τ' ἂν πταίοντες, διὰ τὸ μὴ τῶ ἄρβουμένῳ αὐτοῦ (τοῦ πολέμου) πιστεύοντες ἱπαίρεσθαι III, 28. νῆες ἱπαιρόμεναι τῇ νίκῃ IV, 239. ὑπὸ μεγάλου μισθοῦ ἱπαρθέντες, καὶ οἰόμενοι χρηματισθῆσαι μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι, allesti IV, 191. πυνθανόμενοι τῆς τε Ἀμφιπόλεως τὴν ἄλυσιν, τὴν τε (Βρασίδου) πρῶτοντα, μάλιστα ἐπῆρθησαν ἐς τὸ νεωτερίζειν III, 160. δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἱπαιρομένους II, 222. ἡ τύχη — συμβάλλεται ἐς τὸ ἱπαίρειν, ad homines ad periculum impellendos II, 237. πρὸς τὴν ἐκ τῆς Σικελίας τῶν Ἀθηναίων μεγάλην κακοπραγίαν εὐθύς οἱ Ἕλληνες πάντες ἐπῆρμένοι ἦσαν V, 5. II, 19. σαφέστατα δ' αὐτοὺς ἐπῆρε τὰ ἐν τῇ Σάμῳ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἰσχυρὰ ὄντα V, 140. χρὴ μὴ πρὸς τὰς τύχας τῶν ἱναντίων ἱπαίρεσθαι, ἀλλὰ τὰς διανοίας κρατήσαντας, θάρρειν IV, 22. III, 226. Demosth. στεφ.

ἰπαίτιος. — τῆς ἱπαίτιου ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἄλκιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι III, 308. v. D. Hal. 72, 2.

ἰπακούω. ἢν μὲν ἱπακούσασί τι πρεσβευομένων ἡμῶν, ταῦτα ἄριστα, ἢν δὲ μὴ &c. I, 116.

ἱπακτός. vid. ἱπάγω.

ἱπαληθεύω. ἢ ἐκπεμφίς μου γεγένηται τὴν αἰτίαν ἱπαληθεύονσα ἢν ἀρχόμενοι τοῦ πολέμου προείπομεν, veram esse causam

declarat III, 125. D. Halic. 47, 47. τὸν λόγον πρότερον εἰρημέ-
γων ἐπηλύθευσεν V, 81. Ioseph. 1314.

ἐπαλξίς. αἱ οἰκίαι ἐπάλξεις λαμβάνουσαι ὑπὸ πύργου III,
102. 169. πρὸς τῇ ἐπάλξει κατὰ διαδοχὴν φυλάσσοντες IV,
215. τὰς ἐπάλξεις ἀπέσυρον IV, 244.

ἐπαμφοτερίζοντα V, 130.

ἐπαναβιβάζω. κλίμακας προσθέντες ἀπὸ τοῦ τείχους τοῖς
πύργοις, καὶ ἐπαναβιβάσαντες ἀνδρας πλείους II, 203.

ἐπανάγω. ὥρων αὐτοὺς οὐ βραδίως ξυντασσομένους ἐπαγγεῖν τὸ
στρατόπεδον εἰς τὴν εὐρυχωρίαν μᾶλλον IV, 178.

ἐπαναίρω. ἠπέλιψε τῷ Δωριεὶ ξυναγορεύοντι τοῖς ἑαυτοῦ ναύ-
ταις, καὶ ἐπανήρατο τὴν βακτηρίαν V, 128.

ἐπανάσεις. ἡ διακενὴς ἐπανάσεις τῶν ὅπλων ἔχει τινα δὴ-
λωσιν ἀπειλῆς III, 188.

ἐπανάστασις. ἰγνέτο ὑπὸ τοῦ δήμου τοῖς δυνατοῖς V, 31.
vid. ἐπανίστημι.

ἐπαναχωρῶ. ἡ ἄλλη στρατιὰ, ἐπεὶ ἐβιάσθη, ἐπαναχωρή-
σασα πρὸς τὰ μετέωρα, ἰδρύθη III, 68.

ἐπανεῖπω. τῶν διαφυγόντων θάνατον καταγνόντες, ἐπανεῖ-
πον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι IV, 95.

ἐπανίστουν τοὺς Ἕλληνας πρὸς ἀλλήλους V, 89.

ἐπανίστημι. ἐπανέστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν, bellum po-
tius inferentes, quam defectionem facientes II, 225. ἢ ἡ δου-
λεία ἐπανίστηται, si servitia insurgant III, 241.

ἐπανορθῶ. τὴν δύναμιν τῆς πόλεως καίπερ πεπτοκυῖαν ἐπ-
ανορθῶσόντες IV, 307.

ἐπάντης. — βαλλόμενοι ὑπὸ πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάντους
ὄντος IV, 309. haud temere alibi invenias. agn. Suidas.

ἐπάρατος. ἐψηφίσαντο — μισθὸν μηδένα φέρειν μηδεμίαν ἀρ-
χῇ, εἰ δὲ μὴ, ἐπάρατον ἐποίησαντο V, 157. τὸ Πελασγικὸν κα-
λούμενον — ἐπάρατον ἦν II, 31.

ἐπαύρεσις. — ὥστε ταχεῖας τὰς ἐπαυρέσεις καὶ πρὸς τὸ τερ-
πνὸν ἡξίου ποιῆσθαι, ἐφήμερα τὰ τε σώματα καὶ τὰ χρήματα
ὁμοίως ἡγούμενοι, celeriter perfruendum censebant &c. II, 80.

ἐπαχθὴς ἦν εἰς τοὺς πολλοὺς IV, 86.

ἐπεὶ, ἐπειδὴ &c. — I, 9. 11. 19. 27. 70. II, 120. 199. III, 1,
57. 98. 121. 137. 138. 166. 199. IV, 82. 137. 139. 159. 161.
182. 183. 191. 204. 206. 212. 223. 229. & passim. ἐπειδὴ ἂν
pro ἐπειδὴ ἂν, ut ἐπὶ ἂν pro ἐπεὶ ἂν, coniunctivis adhibetur. De-
mosth. vid. Ulpian. 352 b. Plato pag. 18 D. 3. Francof. 1602.
Apol. 30 E. 8. 31. 37 F. ἐπειδὴ ἂν II, 52 bis. 112. III, 323. IV,
282. ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ καὶ praesertim posteaquam III, 288.
ἐπεὶ ἢ περ IV, 226. V, 104.

I N D E X

ἐπείγομαι. παρήνει αὐτῷ μὴ ἄγαν ἐπείγεσθαι τὸν πόλεμον διαλῦσαι V, 69. D. Halic. 162, 11. ἐπὶ ἀποστάσει ἐπείγονται II, 175. αἰφνιδίως ἐπεκθεῖν, καὶ ἐπείγεσθαι ὥστάχιστα ζυμίζει III, 218. πῶς χρὴ πρὸς τούτους ῥαδίως πόλεμον ἀρασθαι, καὶ τίνι πιστεύσαντες, ἀπαρασκευούς ἐπειχθῆναι I, 114. τῶν ζυμμάχων ἐγκλήμασι ἐπειχθέντες I, 117. — μὴδ' ἐπειχθέντες ἐν βραχεὶ μορίῳ ἡμέρας, περὶ πολλῶν σωματῶν βουλευσόμεν I, 120. πάντα ὁμοίως κινούντες, ἡπείγοντο I, 131. ἡπείγετο προκατάσχεῖν εἰ δύναίτο τὴν πόλιν III, 156. πολλῶν ἐπειγομένων, multis instantibus V, 126. vid. Aelian.

ἐπείπον τοιάδε, haec insuper addiderunt I, 93.

ἐπεισαγωγή. διόπερ τὸ τεῖχος τοῦτο, καὶ πυλίδας ἔχον καὶ ἐσόδους καὶ ἐπεισαγωγὰς τῶν πολεμίων, ἐτείχιζον πρ. V, 144.

ἐπεισέρχομαι. ἐπεισέρχεται διὰ μέγεθος τῆς πόλεως ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα II, 58. Lucian.

ἐπεισπλέω. ἐπειδὴ οἱ Ἕλληνες πολλοὶ κατὰ θάλασσαν ἐπεισέπλεον, in Siciliam IV, 6.

ἐπειτα. πολλὴν ἀν' οἶμαι ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως τοῖς ἔπειτα πρὸς τὸ κλέος αὐτῶν εἶναι I, 17. θάσσον, τὸ, τε παραυτίκα, καὶ τὸ ἔπειτα τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς III, 79. τοῖς πρώτοις ἀγῶσι σφαλέντες, ἔπειτα διαπαντὸς τὴν ἐλπίδα τοῦ φόβου ὁμοίαν ταῖς ζυμφοραῖς ἔχουσιν IV, 276.

ἐπεκβοηθήσαντες καὶ προσπεσόντες τοῖς πρώτοις, τρέπουσι IV, 261. ἐπεκβοηθησάντων τῶν Ἀθηναίων V, 86. nescio an alibi.

ἐπέκεινα. ἐν τῷ ἐπέκεινα ἰδρυμένοι, in illis partibus IV, 271. — τοῦ χωρίου περιβολὴν ἔχοντος, ὥστε τὰ ἐν τῷ ἐπέκεινα αὐτοῦ γιγνόμενα μὴ κάτοπτα εἶναι V, 168. τοῦ ποτ. D. Halic. 183, 54. Aristides.

ἐπεκδρομὴν ποιησάμενοι, τρέπουσι τοῦ στρατεύματος τὸ πολὺ III, 39. ἐπεκδραμεῖν Pausan. Plutarch.

ἐπεκθεῖν ὀξέως ἢ προσπίπτοιεν (οἱ ἐναντίοι) III, 54. Philo Vit. Mosis I. Xenophon Ἑλ. I.

ἐπέκπλουν ποιησάμενοι V, 30.

ἐπελπίω, ὀργίζοντο τοῖς χρησμολόγοις καὶ μάντεσι, καὶ ὁπόσοι τὶ τότε αὐτοὺς θειάσαντες ἐπῆλπισαν ὡς λήφονται Σικελίαν V, 4.

ἐπέξαγω. νομίσας ἄγαν περιέχεσθαι τοὺς Μαντινέας, τοῖς Σκιρίταις ἐσήμηνεν, ἐπεξαγαγόντας ἀπὸ σφῶν, ἐξισῶσαι τοῖς Μαντινεῦσιν. aliqua eorum manu subducta, cornu suum Mantineis exaequare III, 316. ἐπεξαγαγόντα τῷ πλῶ πρὸς τὴν γῆν μάλλον IV, 260. vid. Budaëum.

ἐπεξαγωγή. παυσάμενοι τῆς ἐπεξαγωγῆς ἥδη τοῦ κέρους, ἡμύνοντο, omissa contentione circumagendi cornu V, 169.

V E R B Ó R U M.

ἐπέξειμι. ἐς τὴν μάχην ἐπεξίεναι II, 24. πιστεύων ὁρθῶς γινώσκειν περὶ τοῦ μὴ ἐπεξίεναι, de eruptione non facienda II, 38. τὰς τῶν πολεμίων παρασκευὰς μεμφομένοι, ἀνομοίως ἔργῳ ἐπεξίεναι I, 119. III, 195.

ἐπεξέρχομαι. τὸ πολὺ τοῦ ἔργου ἐπεξῆλθον, rem magna ex parte confecerunt II, 329. βουλόμενοι τῇ παρούσῃ τύχῃ ὡς ἐπιπλείστον ἐπεξελεθεῖν, ἀπὸ νεῶν ἐπεζομάχουν III, 23. ταῦτα ἐπεξῆλθομεν, ἵνα ὑμεῖς εἰδῆτε &c. haec longa oratione persecuti sumus II, 268. ἐγὼ τε δεῖξω οὐ παραινέσαι οἷός τε ὢν μᾶλλον τοῖς πέλας, ἢ καὶ αὐτὸς ἔργῳ ἐπεξελεθεῖν III, 219. ὁ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρα τῇ ὀργῇ ἐπεξέρχεται II, 222. ὅσον δυνάτην ἀκριβεῖα περὶ ἐκάστου ἐπεξελεθὼν, investigari I, 34. ἃ μὲν ἂν ἐπινοήσαντες μὴ ἐπεξελάβωσιν, οἰκείων στέρεσθαι ἡγούνται I, 98. Ἀθηναίους ἡλπίζεν — ἐπεξελεθεῖν, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἂν περιιδεῖν μνηθῆναι II, 35. τοῖς ἐλευθέροις πολλὰ κακότης καὶ δειλία, μὴ πᾶν πρὸ τοῦ δουλεῦσαι ἐπεξελεθεῖν III, 343.

ἐπεξέτασις. πρῶτον μὲν ἐπεξέτασιν τοῦ στρατεύματος, καὶ ζύνταξιν — οἱ στρατηγοὶ ἐποίησαντο IV, 69.

ἐπέρομαι. — ἐβούλετο τριώβολον διδόναι, ἕως ἂν βασιλέα ἐπέρηται V, 46. τὸν δεὸν ἐπῆροντο, consuluerunt II, 305. Dion. Halicarn. 19, 31.

ἐπέρχομαι. τοσάδε ἐπῆλθον πολέμῳ τε καὶ διαχειρίσει πραγμάτων, ad tantum pervenerunt &c. I, 136. οἱ μὲν ἂν ὑπὸ Συρακουσίοις εὐθὺς γίγνοισθε, οἷς αὐτοὶ ἴστε οἷα γνῶμη ἐπῆλθετε IV, 280. vid. ἐπῆλύτην.

ἐπερωτάω. ἐπηρώτων τὸν δεὸν εἰ πολεμοῦσιν ἄμεινον ἔσται I, 164.

ἐπερώτησις. γενομένης ἐπερωτήσεως δις ἢ τρις III, 60.

ἐπεσβαίνοντες ἐς τὴν θάλασσαν ζύν τοῖς ὅπλοις ἀνθελκοῦ ἀντιλαμβάνοντο τῶν νεῶν III, 22. II, 147.

ἐπῆλυγάζομαι. ὅπως τῷ κοινῷ φόβῳ τὸ σφέτερον ἐπῆλυγάζονται, ut publico metu suum occultent IV, 62. vid. Annot.

ἐπῆλύτην ὄντα, quamvis peregrinus esset; advena I, 14. poëtic. Marcellinus. ἐπῆλυτος D. Halicarn. 205, 19. nec var. Mss. ἐπῆλύδων Herodotus I, Aeschylus, & Sophocles. Steph. 724. ἐπῆλυς Lycophron. 947.

ἐπὴν. — ἡ πόλις ἡ πέμπουσα παρεχέτω μέχρι μὲν τριάκοντα ἡμερῶν σῖτον, ἐπὴν ἔλθῃ ἐς τὴν πόλιν τὸν ἐπαγγείλασαν βοηθεῖν, ab eo die, quo &c. III, 282.

ἐπήρεια. τοὺς φεύγοντας ἐκέλευον κατ' ἐπήρειαν δάχεσθαι αὐτοὺς I, 41. Iosephus 597. 633. Schol. Aeschyli 2. Ulpian. ad Demosthenem. 343, 1. Diodorus. 599 b. vid. Annotat.

ἐπὶ. — βούλονται, ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ζυστήσαντες ὑμᾶς ὑπό-

I N D E X

πτω, ἄρχει τῆς Σικελίας IV, 132. — ξυνωμοσίας, αἵπερ ἐτύγ-
 χανον πρότερον ἐν τῇ πόλει οὔσαι ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς, socie-
 tates, quae iudiciis — praeerant V, 84. ἐπὶ ἡμᾶς τραπόμενοι
 κατηγορίαν ἐποίησαντο II, 260. ἐγένεσθε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμω-
 ρίᾳ Ἀθ. ἑμμάχοι II, 263. εἰμι ἐπὶ τὸν τῶνδε ἐπαινον II, 56.
 ἀσθενεῖς καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μίας ὄντες III, 344. ἐπὶ σχεδίων τηρή-
 σαντες τὸν πορθμὸν IV, 5. ὅσα ἐπὶ μεταβολῇ τις ἢ στρατιώτης ἢ
 ἔμπορος ἔχων ἔπλει IV, 52. ἐπὶ τούτοις παρεσκευάζοντο πάσῃ
 τῇ γνώμῃ, propterea IV, 73. ἡμεῖς οὐδ' ἐπὶ ἀδύνατον ἀμύνεσθαι
 οὕτω πόλιν ἐρχόμεθα, ἀλλὰ δις. non adeo infirmam, ut bellum
 illatum propulsare nequeat II, 20. ἐπὶ Χρυσίδος ἐν Ἀργεῖ —
 ἱερωμένης II, 4. — ὡς ἐπὶ διαβολῇ τῇ ἑαυτοῦ γένηται τοῦτο II,
 23. τὴν γῆν δημοσιώσαντες, ἀπεμίσθωσαν ἐπὶ δέκα ἔτη II, 272.
 αἱ τε ἄλλαι ξυντυχίαι — ἐξαργουσιν ἐς τοὺς κινδύνους· ἢ τε ἁλ-
 πτὶς καὶ ὁ ἔρος ἐπὶ παντὶ, praecipue II, 237. ἐπὶ πλείστον ἀν-
 θρώπων I, 4. 5. 117. οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ δούλοι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅμοιοι
 τοῖς λειπομένοις εἶναι ἐκπέμπονται I, 52. τὰς πόλεις ἐπὶ τὸ ὑ-
 μῖν ὠφέλιμον καταστησάμενοι ἐξηγεῖσθε I, 108. τῶν πλεόνων
 ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνώμαι ἔφερον I, 113. ὡς ἐώρων ἀποθνήσκοντας ἐν
 τῷ ἱερῷ, ἐφ' ᾧ μὴδὲν κακὸν ποιήσουσιν, ἀπαγαγόντες ἀπέκτει-
 ναν I, 176. vid. ἐφ'. ἀπεκομίσθησαν ἐπ' οἴκου III, 149. ναὺς ἐκ-
 πέμπουσι, καὶ Ἀγαθάρχον ἐπ' αὐτῶν ἄρχοντα IV, 208. καθε-
 ζομένους τινὰς ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν ἐν τοῖς βωμοῖς — διεχρή-
 σαντο I, 176. ἐπὶ τῷ κινδύνῳ, ob impendens periculum I, 205.
 — τὸ στράτευμα ἐν τῷ πρόσθεν ἦν τεταγμένον ἐπὶ ὀκτῶ IV,
 106. — αὐτοὺς πεφυκέναι ἐπὶ τῷ μήτε αὐτοὺς ἔχειν ἡσυχίαν,
 μήτε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἑᾶν I, 99. φοβούμενοι μὴ ἐπὶ μεί-
 ζον δυνηθῶσιν I, 124. οὐκ ἐπὶ κωλύμῃ, ἀλλὰ γνώμῃς παραινέσει
 ἐπρεσβεύσαντο I, 130. ξυνέβησαν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἐφ'
 ᾧ ἐξίασιν ἐκ Πελοποννήσου ὑπόσπονδοι, his conditionibus, ut
 δις. I, 143 & 157. οὔτε ἐκώλυον εἰ μὴ ἐπὶ βραχὺ, aliquatenus
 I, 163. ἐπὶ μέγα δυνάμειος ἐχώρησαν, ibid. ἡμεῖς δ' ἐπὶ τῷ τι-
 μωρούμενοι τοὺς ἐχθροὺς — οὐκ ἄρα δαπανήσομεν, pro τιμωρή-
 σασθαι I, 168. οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ τὴν μονὴν ποιοῦμενος I, 183. —
 γινῶναι ἐφ' ᾧ ἐχώρει I, 188. ἐπικαλοῦντες ἐπ' ἐργασίαν Μεγα-
 ρεῦσι, Megarenfibus crimini dantes. περιττὴ ἢ πρόθεσις, in-
 quit Schol. Stephanus ἐπεργασίαν scribit. ἐπὶ μεγάλη καὶ ἐπὶ
 βραχεία ὁμοίως προφάσει μὴ εἰζόντες I, 201. — τὸ ἐφ' αὐτὸν ἑ-
 καστός σπεύδῃ I, 202. — ἐπαγομέναν αὐτοὺς ἐπ' ὠφελείᾳ ἐς
 τὰς ἄλλας πόλεις I, 7. ἐς τὴν Ἐπίδαμνον ἐκήρυσσον ἐπὶ τῇ ἴσῃ
 καὶ ὅμοιᾳ τὸν βουλούμενον ἰέναι I, 42. — τὸν πρῶτον χρόνον, ἐπὶ
 γε ἑμοῦ, Ἀθηναῖοι φαίνονται εὖ πολιτεύσαντες V, 157. ἀφίκετο
 ἡ τριήρης, ἣν ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ ἐπὶ χρήματα καὶ ἰππείας

IV, 150. ἐπὶ κέρως ταῖς ἀμενοὶ V, 166. καλὸν τὸ ἀγώνισμα ἐνόμι-
ζεν οἱ εἶναι (Γυλιππος), ἐπὶ τοῖς ἄλλοις καὶ τοὺς ἀντιστρατή-
γους κομίσαι, si praeter cetera &c. IV, 321. περιεστήκει ἐπὶ
τῷ γεγεννημένῳ φόβος καὶ κατάπληξις μεγίστη δὴ V, 4. βοη-
θούνης ἐπὶ τὰς ναὺς V, 19. — φυγὴν ἐποιεῖτο ἐπὶ τῆς Σάμου V,
25. ὥσφ' ἐπεδίδου ἡ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μείζον, τόσφ' καὶ ἐκοσ-
μοῦντο ἐχυρώτερον V, 37. — τὴν Σκάνδειαν τὸ ἐπὶ τῷ λιμένι πό-
λισμα παραλαβόντες III, 80. φοβούμενοι μὴ καὶ ἐπὶ μακρότερον
σφίσι τὴν νεωτερισθῇ τῶν κατὰ τὴν χώραν III, 63. ἐπὶ τὰ σφέτε-
ραι αὐτῶν ἕκαστοι κινούμενοι III, 114. ἐσσειδήρωτο ἐπὶ μέγα
καὶ τοῦ ἄλλου ξύλου III, 148. ἀπὸ τοῦ Ποσειδωνίου εὐθὺς ἐπὶ
τὴν γέφυραν &c. III, 173. ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις δίκας δι-
δόντας III, 327. alicubi ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ τυραννικῇ πεπράχθαι.
λέγοντες ἑμμάχϊαν εἶναι ἣν γε οὐκ ἐπὶ τοῖς φίλοις ἐποιήσασθε
&c. IV, 124. — τῶν ὑπὸ τοῦ Πεδάρτου ἐπ' Ἀττικισμῷ τεθνεώ-
των V, 56. ἐπὶ τὸ ἐσχατὸν ἀγῶνος ἄλθειν III, 135. ἐπὶ μείζον
χωρήσαντος αὐτοῦ III, 172. οὐδὲ γὰρ τῆς χώρας ἐπὶ πολὺ διὰ
τοὺς ἰππέας ἐξέρχόμεθα IV, 189. ἐμπόριον ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ
ποταμοῦ III, 152. ἐπ' ἀμφότερα περιρρέοντος τοῦ Στρυμόνος,
ibid. vid. ἐπιπλεόν-πλεῖστον-πολύ.

ἐπιβάλλω. — ὥστ' ἐπιβάλλοντας ἦσσαν ἀνύτειν, ὑπαγομέ-
νου αὐτοῖς κάτωθεν τοῦ χώματος II, 117. χειρὶ σιδηρᾷ ἐπιβλη-
θεῖσα μίαν ναῦν ἀπώλεσαν III, 37. ἄλλα ἐπιβάλλοντος αὐτοῦ ἂ
φέρειν οὐκ ἠδύναντο, ἐκβάλλουσι τοὺς φρουροὺς αὐτοῦ V, 174.

ἐπιβάται. ἦν τὰ ἐπὶ τούτοις οἱ ἐπιβάται ὑπουργῶσιν IV, 278.
οἱ ἐπιβάται ἐθεράπευον, μὴ λείπεσθαι τὰ ἀπὸ τοῦ καταστρώμα-
τος τῆς ἄλλης τέχνης IV, 290.

ἐπιβόω. ἐπεβίωον διὰ παντὸς τοῦ πολέμου &c. III, 245.

ἐπιβλάπτω. — δείσας μὴ καὶ ἄλλο τι ἐπιβλάπτωσι V, 174.

ἐπιβοάω. αἰτούμεθα ὑμᾶς, θεοὺς τοὺς ὁμοβωμίους καὶ κοινούς
τῶν Ἑλλ. ἐπιβοώμενοι, implorantes II, 258. πατέρων τε τάφους
τῶν ὑμετέρων, καὶ τὴν σφετέρην ἐρημίαν ἐπιβοώμενοι II, 269. ὦν
ἐγὼ ὄρεγ' ὁμιος, καὶ διὰ ταῦτα τὰ ἴδια ἐπιβοώμενος, τὰ δημό-
σια σκοπεῖτε εἴτου χεῖρον μεταχειρίζω, celebris IV, 29. Sui-
das. ἐπειτα τῶν πρεσβυτέρων τις Ἀγιδὶ ἐπεβόησεν III, 308.

ἐπιβοηθεύω. πρὶν δὲ πλέον τι ἐπιβοηθῆσαι ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ναυ-
τικῶν II, 274. πολλὰ ἀπειλήσας, ἢ μὴν μὴ ἐπιβοηθήσειν ἦν τι δέ-
ονται V, 50.

ἐπιβόημα. ὃ δὲ, εἴτε καὶ διὰ τὸ ἐπιβόημα, εἴτε καὶ ἄλλο τι
δόξαν ἐξαίφνης, πάλιν τὸ στράτευμα ἀπῆγε III, 308.

ἐπιβόητος. ὦν γὰρ περὶ ἐπιβόητός εἰμι, τοῖς μὲν προγόνοις
μου, καὶ ἐμοὶ δόξαν φέρει ταῦτα IV, 27.

ἐπιβολή. τὰ ἐν τῇ οὕτως ἐκαίετο ὥστε μήτε τῶν πάνυ λεπτῶν

I N D E X.

ἡματιῶν καὶ σινδόνων τὰς ἐπιβολὰς, μήτ' ἄλλο τι — ἀνέχεσθαι II, 73. *ξυμετρήσαντο ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων τὸ τεῖχος αὐτῶν*, *contemplantes laterum ordines* II, 197. τὴν ἐπιβολὴν ἐκφορτίζων, *rei aggrediundae rationem excogitans* II, 237. τῷ μεγέθει καὶ τῷ παχεί τῶν τείχους τὰς τῶν πολεμίων ἐπιβολὰς ἀφιστάναι I, 132. *χειρῶν σιδηρῶν ἐπιβολαί* IV, 277.

ἐπιβούλευμα. — *καταγορεύει τις ξυνειδὼς τοῖς ἐτέροις τὸ ἐπιβούλευμα* III, 101. οὐδεὶς πω καταγνούς ἑαυτοῦ μὴ περιέσσεσθαι τῷ ἐπιβουλεύματι, ἦλθεν ἐς τὸ δεινόν, — *se ex eo periculo non evasurum* II, 236. *μηνυθέντος τοῦ ἐπιβουλεύματος* III, 131. D. Halic. 709, 16.

ἐπιβουλεύω. (Σικελίαν) ἐλευθέραν νεμούμεθα, καὶ ὑπὸ ἄλλων ἥσσαν ἐπιβουλεομένην, *aliorum insidiis minus obnoxiam* III, 94. ἀναισθήτως αὐτοὺς τοὺς ξυμμάχους ἡμῶν ἔαν βλάβῃ, καὶ ἐπιβουλεύοντας μὴ καταφωρᾶν I, 116. πρότερον δῆλοι ἦσαν ἐπιβουλεύοντες ἡμῖν I, 199. δεινὸν ποιούμενοι εἰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας σφῶν τῷ πλήθει μὴ εἴσονται IV, 95.

ἐπιβουλή. ἡ μὲν ἐπιβουλὴ τοιαύτη παρσκευάζεται III, 114. — ἔπως ἡ ὁμήρων λήψει, ἢ ἄλλῃ τῇ τρόπῳ καταπαύσῃ τὴν ἐπιβουλήν, *insidias* V, 38. προηγγέλθη αὐτοῖς ἡ ἐπιβουλὴ τῶν σιδηρῶν χειρῶν IV, 281. *vid. Annoiati. πληγαίς ὑπ' ἀνδρὸς τὴν πεμπόλων τιδὸς ἐξ ἐπιβουλῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ* V, 145.

ἐπιγιγνώμαι. τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους III, 76. πνεύματος ἐπιγεινομένου III, 48. *χειμῶν ἐπιγεγόμενος κατήνεγκε τὰς ναῦς ἐς &c.* III, 6. ἡ ἐκεῖνοι τε ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι ἄντινα σφίσι πολέμιον, καὶ ἡμῶν ἡ ἀλκὴ τυγχάνει οὖσα, *qua parte nullum hostem contra se venturum sperant &c.* II, 211. ἐπιγεγόμενοι αὐτοῖς κατὰ νώτου, *adorti* II, 328. III, 40. νῦν ἐπεγένητο τῷ ἔργῳ III, 37. αἰσθησὶς ταχεῖα ἐπεγένητο II, 8. εἰ ἀνεμος ἐπεγένητο τῇ φλογί II, 279. ἐπεγίγνετο ἄλλοις τε ἄλλοθι κωλύματα μὴ αὐξηθῆναι I, 26. ἀνάγκη δ' ὥσπερ τέχνης τὰ ἐπιγιγνώμενα αἰεὶ κρατεῖν, *novissima* I, 100. χρόνου ἐπιγιγνομένου, *cum tempus protraheretur* I, 175. τὴν χώραν αἰεὶ οἱ αὐτοὶ οἰκοῦντες διαδοχῇ ἐπιγιγνομένων μεχρι τοῦδε ἐλευθέραν δι' ἀρετὴν παρέδωκαν II, 55. τῶν οὐκ ὄντων λήθη οἱ ἐπιγιγνόμενοι τισὶν ἔσονται, *futura foboles defunctorum oblivionem afferet* II, 48. τοσαύτη ἡ ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο V, 155.

ἐπιγιγνώσκω. οὐ τοσοῦτον γνώμης ἀμάρτημα ἦν, ὅσον οἱ ἐκπέμψαντες, οὐ τὰ πρόσφορα τοῖς οἰχομένοις ἐπιγιγνώσκοντες II, 100.

ἐπιγραφῇ. ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος, καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκειᾷ σημαίνει ἐπιγραφῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ ἀγραφῇ μνήμῃ II, 66.

V E R B O R U M.

ἐπιγράφων. ἦσαν οὐδενὸς Ἑλλήνων ἐνσπονδοί, οὐδὲ ἐπεγρά-
φοντο αὐτοὺς ἐς τὰς — σπονδας I, 48. — πολίτας ἐπεγράφα-
το πολλοὺς, multos ad ius civitatis admiserunt III, 209.

ἐπίδειξις. ξυνέβη πρὸς σφᾶς ἔριν γενέσθαι, — καὶ ἐς τοὺς ἄλ-
λους Ἑλληνας ἐπίδειξιν μᾶλλον εἰκασθῆναι τῆς δυνάμεως καὶ
ἐξουσίας, ἢ &c. apud ceteros hoc potentiae potius ac magna-
rum opum ostentatio. Schol. εἰκασμὸν δοῦναι.

ἐπιδημιουργοὺς ἐκπέμπειν I, 79. magistratus.

ἐπιδιαβάς τᾶφον τινα, καὶ μονωθεὶς, ἀποθνήσκει. de Lama-
cho IV, 163. Xenophon Ἐλ. V.

ἐπιδίδωμι. ἐς τὸ μισεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἐπιδεδωκάναι V, 127.
ὅσῳ ἐπιδίδου ἢ πόλιν αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μείζον, τόσῳ &c. V, 37. καθ'
ἡμέραν ἐπιδίδουσαν μᾶλλον ἐς τὸ ἀγριώτερον IV, 94. ἐπιδώσειν
ἀμφοτέρω αὐτὰ, haec ambo progressus esse factura IV, 115. ὁ-
ρῶν ἐπιδιδούσαν πολεμίων ἰσχὺν IV, 185.

ἐπιδόχη. ὅχλοις ξυμμίκτοις πολυανδρουῖσιν αἱ πόλεις, καὶ
ῥαδίας ἔχουσιν τῶν πολιτειῶν τὰς μεταβολὰς καὶ ἐπιδόχας
IV, 30.

ἐπιδεῖν. — ἀφίκοντο, ἐπιδεῖν πεμφάντων Λακεδαιμονίων τὰ
πράγματα III, 199. ἦν γὰρ κρατήσωμεν νῦν ταῖς ναυσίν, ἐστί
τῷ τὴν ὑπάρχουσαν πού οικίαν πόλιν ἐπιδεῖν, revifere IV,
276. D. Halic. 560, 17.

ἐπιδρομή. γενομένης τῆς βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ III, 55. τὴν
ὅχλον τῶν ψιλῶν ἐσκεδασμένον ἐφόβησεν ἐπιδρομῇ III, 82. ἐγ-
κλήματα ἔχοντες, ἐπιδρομῇ τῷ τειχίσματι παράσπονδον, καὶ
ἄλλα &c. III, 34. Herodot. I, 7.

ἐπισείκεια. μὴδε οἰκτῶ πλέον νείμαντες, μὴτ' ἐπισεικία, πείθα-
στέ μοι II, 241. ἡ ἐπισείκεια τοῦ διδάσκειν καθ' ἡσυχίαν ἀλλή-
λους, οὐ φέγεται, τὰ δὲ &c. III, 336.

ἐπισεικῆς. ἦν παρὸν τὸ αὐτὸ δράσαι πρὸς τὸ ἐπισεικῆς &c. III,
29. ἐπειθον οὐς ἰδοιεν ἀνθρώπους ἐπισεικῆς, αὐτοὺς τε ἡσυχάζειν,
καὶ τοὺς ἄλλους παρακατέχειν V, 150.

ἐπιζήμιος. — ἀναδιδάξαι πρῶτον, μάλιστα μὲν, ὥς καὶ ξύμ-
φορα δέονται, εἰ δὴ μὴ, ὅτι γε οὐκ ἐπιζήμια I, 49.

ἐπίημι. — πρὸς οὐς ἐπήεσαν IV, 52. vid. ἐπίον.

ἐπιθαλάσσια τῆς Λοκρίδος ἔτεμε II, 304. ἐμπόριον ἐπιθαλάσ-
σιον alibi.

ἐπιθειάζω. μαρτυρουμένων, καὶ ἐπιθειάζοντων μὴ κατάγειν
&c. per res divinas obtestarentur V, 82. Iosephus 348. Ae-
schylus & Schol. 82.

ἐπιθειασμός. εἴτῳ προλείποι ἡ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα, οὐκ ἄνευ
ἐλίγων ἐπιθειασμῶν ἀπολειπόμενοι, ὥστε ἀκρυσί πᾶν τὸ στρά-
τευμα πλησθὲν, μὴ ῥᾶδίως ἀφορμᾶσθαι IV, 301.

I N D E X

ἐπιθεραπεύω. τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον ἐς τὴν πατρίδα ἐπιθερα-
πεύω V, 72. δουλεύειν τὰ μέτρια, καὶ ἐπιθεραπεύειν, ὥς ἂν τὸν
πόλεμον εὖ ᾤωνται V, 129.

ἐπιθυμεῖω. — ἀπειρία ἐπιθυμῆσαι τοῦ πολέμου I, 113. στρα-
τηγῆσαι ἐπιθυμῶν IV, 26.

ἐπιθυμία. ἡ Βρασίδου ἀρετὴ καὶ ξύνεσις, — ἐπιθυμίαν ἐνεποίησε
τοῖς Ἀθηναίων συμμάχοις ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους III, 122. —
γινόντας ὅτι ἐπιθυμῶμεν, ἐλάχιστα κατορθύνονται, προνοία δ' ἐ,
πλείστα IV, 24. ταῖς ἐπιθυμίαις μεῖζοσιν ἢ κατὰ τὴν ὑπάρχου-
σαν οὐσίαν ἐχρήτο, maiora appetebat, quam &c. IV, 26.

ἐπίκαιρος. ὁ μὲν μάλιστα ἐγὼ νομίζω ἐπίκαιρον — εἰρήσεται
IV, 57. D. Halic. 319, 44.

ἐπικαιρότατον χωρίον πρὸς τὰ ἐπὶ Θράκης ἐπιχρῆσθαι, Po-
tidaea I, 94.

ἐπικαλέω. ἐπικαλοῦντες ἐπ' ἐργασίαν Μεγαρεῦσι &c. Schol.
ἐγκαλοῦντες I, 197. ἐπικαλέσαντες Ἀττικισμὸν βουλόμενοι καὶ
αἰεὶ III, 199. τὸ ἀδίκημα ἐπικαλέσαντες τὸ τῶν νεῶν III, 34.
II, 44.

ἐπικατάγω. — ἡ δ' ὕστερα αὐτῆς ἐπικατάγεται, post aliam
appellitur II, 243. vox rara.

ἐπικαταδαρθούσης (Χρυσίδος) III, 200.

ἐπικαταψεύδομαι. — καὶ ἄλλα πολλὰ ἐπικαταψεύδομενος
ἔλεγεν V, 114. D. Halic. 138, 10.

ἐπικατιόντος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν κοιλιάν II, 74.

ἐπικίμαι. — εὐθὺς ἔλυσαν τὰς ἐπικειμένας ζημίας τῷ εἰπόν-
τι &c. V, 24. ἐπικείμενοι λαμπρῶς, ἔτρεψαν IV, 294. ἐπαινώ-
θησαν ἐς τὰς ἐπικειμένας νήσους, adjacentes III, 69. — τὸν λι-
μένα παρατείνουσα, καὶ ἐγγὺς ἐπικειμένη III, 11. II, 44.

ἐπικέλευσις. — δι' ὀλίγου ἡ παραίνεσις — καὶ ὑπόμνησιν μάλ-
λον ἔχει ἢ ἐπικέλευσιν III, 140.

ἐπικηρυκεύω. — αὐτοὺς ἐνόμιζον οὐκέτι σφίσις ἐπικηρυκεύ-
σθαι III, 43. vid. Ulpianum ad Demosth. 95, c. 151, c. 332, 2.
& Schol. Euripid. Med. 738. Diodor. 236 a. ἐπικηρυκεύετο Εὐ-
ρύλοχος Λοκροῖς τοῖς Ὀζόλαις II, 316. ἐπικηρυκευομένων ἀπὸ
τῶν δυνατωτάτων ἀνδρῶν, a primoribus viris per praeconem
arcessiti V, 65.

ἐπικλάω. φέισασθαι, καὶ ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ, οἶκτον σώ-
φρονα λαβόντας II, 257. — ἐπικλασθεῖεν τῇ γνώμῃ τὰ ὅπλα πα-
ραδούνα III, 58. — Callimach. Del. 107.

ἐπίκλησις. — ἀνδράσι τὰ ἀλγίστα προσέθεσαν — πόλει δὲ
τῇ πάσῃ αἰσχίστην τὴν ἐπίκλησιν IV, 285.

ἐπίκλητος. — οἱ τ' ἐπίκλητοι εὐπρεπῶς ἀδικοὶ ἐλθόντες &c.
III, 90. Herodot. I, 114.

V E R B O R U M.

ἐπικλινές. — ἐξήρτηται τὸ ἄλλο χωρίον, καὶ μέχρι τῆς πόλεως ἐπικλινές ἐστὶ IV, 153.

ἐπικλυσις γίγνεται περὶ &c. alluvio II, 300.

ἐπικομπέω. ἀπὸθεν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρεῖον μελλήσει ἐπικομπόουσιν, inani minarum strepitu fortitudinem ante pugnam minus ostentant III, 189. ὑπὸσχρεῖτο τὰδε μέγιστα ἐπικομπῶν ὁ Ἀλκιβιάδης, cum iactatione V, 125.

ἐπικουρέω. ἢ ἡ δουλεία ἐπανίστηται, ἐπικουρεῖν Ἀθηναίους Λακεδαιμονίους παντὶ σῶζει III, 241.

ἐπικουρία. — τοῖς ἀδικουμένοις, καὶ οὐχ ἐτέρους βλάπτουσι, ἐπικουρίαν ποιήσεσθε I, 50.

ἐπικουρικός. — μισθωσάμενοι ἐκ Πελοποννησίου ἐπικουρικὸν III, 76. Πελοποννήσιοι, καὶ Τισσαφέρους τὸ ξενικὸν ἐπικουρικὸν V, 39. — περὶ αὐτοῦ ἐπικουρικὸν ἔχων V, 85.

ἐπικούρους προσεμισθώσατο II, 50.

ἐπικρατέω. ἐπικρατήσας τὰ πλέω τοῦ πολέμου III, 29. ὑπάρχει ὑμῖν τῷ περὶ ἐπικρατεῖν IV, 278. εἰ μὲν τινες ἰδοῖεν τοὺς σφετέρους ἐπικρατοῦντας, ἀνεθάρσυσαν &c. IV, 293.

ἐπικράτησις. ἡ εὐεργεσία αὕτη — παρῄσχεν ὑμῖν Αἰγινήτων ἐπικράτησιν I, 62.

ἐπικρεμάω. τοῦ ἐπικρεμασθέντος δεινοῦ ἀμνημονεῦντες II, 230. ita Herodot. IX, 32. D. Halic. 639, 32. ἐπικρέμαται θάνατος Simonides. Diodor. 380 d. φόβων.

ἐπικτάομαι. χρὴ τὰ προσήκοντα ἐπικταμένους, μᾶλλον ἢ τὰ ἔτοιμα βλάπτοντας, ξυμμάχους ἐπάγεσθαι III, 88.

ἐπικυρώω. ὡς εἶπον, ἐπικυρῶσαι ἠνάγκασαν τὴν γνώμην, in suam sententiam decretum facere &c. II, 276. πρὶν τι ἐπικυρωθῆναι, ἡ ἐκκλησία ἀνεβλήθη III, 277. D. Halic. 600, 18.

ἐπιλαμβάνω. δις τὸν αὐτὸν οὐκ ἐπελάμβανε (νόσος) II, 76. ἐδεδοίκεσαν μὴ σφῶν χειμῶν τὴν φυλακὴν ἐπιλάβοι III, 43. νυκτὸς ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον ῥᾶον τὸ πλῆθος διεσώθη III, 143. & alibi passim. D. Halic. 189, 38.

ἐπιλέγω. — ἐπιλέγοντες τεκμήρια, τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα — παρανομίαν, addentes argumenta IV, 46.

ἐπιλείπω. τῷ σίτῳ ἐπιλιπόντι ἐπιέζοντο II, 197.

ἐπίλειψις. τῶν τοιούτων — ἐπίλειψις σαφὴς ἐγένετο, manifestus fuit defectus II, 76.

ἐπιλογισμός citat D. Halic. sed Codd. περιλ. vox, inquit, Glossematica. ἀναλογισμὸν Lib. VIII. Plutarch. περὶ ἀδολ. & alibi.

ἐπιμαχία. ἀρκεῖν ἔφασαν τὴν πρώτην γενομένην ἐπιμαχίαν, ἀλλήλοις βοηθεῖν, ξυνεπιστρατεύειν δὲ μηδενὶ, subsidiariam societatem III, 285.

I N D E X

ἐπιμαρτυρία. ἐς ἐπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἡρώων κατέστη, Deos contestari coepit II, 114.

ἐπίμαχος. — (χωρίον) ἐκ θαλάσσης ἀπὸ κρημον, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἡκιστα ἐπίμαχον III, 50. a terra minime oppugnari poterat. — III, 56.

ἐπιμαχώτατος. τὰ ἐπιμαχώτατα ἐξεργασάμενοι III, 8. — ἐπιμαχώτατον ἦν III, 169. Dion. Halicarn. 624, 23. Aeschylus & Schol. 89.

ἐπιμέλεια. — ὅτι ἦξει βοήθεια, καὶ ἐπιμέλεια αὐτῶν ἔσται IV, 195. φυλακὴν ἐποιοῦντο, λιμένων κλείσει, καὶ τῇ ἄλλῃ ἐπιμέλειᾳ II, 154. περὶ τοῦ σοῦθῆναι ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο IV, 264. τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἐξέτασιν αὐτῶν ἡμεῖς ἔχομεν IV, 69. τὴν φυλακὴν μὴ ἀπὸ τῶν νόμων τῆς δεινότητος ἀξιοῦν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἔργων τῆς ἐπιμελείας II, 239.

ἐπιμελές. οἷς ἐπιμελές εἶναι εἰδέναι I, 10. III, 97. τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων ἀρχόντες ἀρχόντων εἰσὶ, καὶ τὸ ἐπιμελές τοῦ δρωμένου πολλοῖς προσήκει III, 311. rerum ag. cura ad multos pertinet. D. Halic. 220, 18. Herodot. I, 88.

ἐπιμελέω. τὰ δὲ καὶ ἐπιμεμελήμεθα ἦδ' ἡ, καὶ ὅ, τι ἂν αἰσθώμεθα, ἐς ὑμᾶς αἶτομεν IV, 69. ἅπαν τὸ πρᾶγμα ξυνθεῖς — καὶ ἐκ πλείστου ἐπιμεληθεῖς, iampridem praemeditatus fuerat carionem &c. V, 103.

ἐπιμεταπέμπομαι. αἰσχροὺν βιασθέντας ἀπελθεῖν, ἢ ὕστερον ἐπιμεταπέμπεσθαι, τοπρῶτον ἀσκέπτως βουλευσαμένους IV, 38. vox huic propria.

ἐπιμίγνυμι. ἐπιμίγνυντο ἀκρυκτεῖ παρ' ἀλλήλους II, 3. — μὴτε ἐπιμισγομένους μηδετέρους μηδετέρωσε III, 174. ἐπιμισγομένους ἐς τὴν ξυμμαχίαν III, 173. I, 4. 23. Diod. 36 d. 56 a. ἐπιμιξίαι ἦσαν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις, commercium III, 259. Herodot. I, 68. D. Halic. 75, 45. 184, 35.

ἐπιμονή. ἡ ἐν τῷ ἰσθμῷ ἐπιμονὴ γενομένη, καὶ ἡ σχολαιότης, διέβαλεν αὐτὸν II, 33. in bonam partem Plato Cratylo. sic ἐπιμονοὶ πρὸς τὸ καμείν, Aretaeus 37, 15.

ἐπινοέω. οἱ μὲν γὰρ — ἐπινοῆσαι ὅξεῖς, καὶ ἐπιτελέσαι ἔργω δ' ἂν γνῶσιν I, 97.

ἐπίνοια. οὐ χρὴ τοὺς ἐλευθέρους ἀφισταμένους σφόδρα κολάζειν, ἀλλὰ πρὶν ἀποστῆναι, σφόδρα φυλάσσειν, ὅπως μὴδ' εἰς ἐπίνοιαν τούτου ἴωσι II, 244. III, 134.

ἐπίον. ταύτην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα ἐν φυλακῇ εἶχον αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι III, 60. τὸ ἐπίον ὕστερον, δεινότερον τοῖς πολέμοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου III, 218. μένειν τοὺς ἐπίοντας III, 220. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον ἀρχεῖν μὲν τοῦ εἰκοντος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπίον III, 89. — τὸ πρῶτον ὑπὸ πάσης

V E R B O R U M.

τῆς στρατίας τειχισθεῖσα, ὕστερον φρουραῖς ὑπὸ τῶν πόλεων κατὰ διαδοχὴν χρόνου ἐπιουσῶν τῇ χώρῃ, ἐπακείτο Decelea. succedentia IV, 213. vid. Thom. Magist.

ἐπίπαν κατέστησαν ἐπὶ ὀκτὼ, in universum III, 313. Herodot. VII, 158. Theophrast. Noster, τὸ νόσημα — τοιοῦτον ἦν ἐπίπαν τὴν ἰδέαν II, 76. Aretaeus 18, 4. Aeschyli Schol. 234. Diodorus 64 c.

ἐπιπαριὼν τῷ δεξιῷ, cum in dextrum impressionem faceret III, 221. IV, 304. παριὼν pro προσελθὼν, D. Hal. 668, 7. 388, 5.

ἐπιπλα. τοῖς ἄλλοις ἃ ἦν ἐν τῷ τείχει ἐπιπλα — νεὼν ὠκοδόμησαν, reliqua II, 272. vid. Thom. Magistrum & Suidam. Liban. Herodotus I, 150.

ἐπιπλεῖστον. βουλόμενοι τῇ παρουσίᾳ τύχῃ ὥς ἐπιπλεῖστον ἐπεξελθεῖν, quam longissime III, 23. ὥς ἐπιπλεῖστον γεγωνίσκων IV, 304. ὅπως ἀκούσιτό, ὥς ἐπιπλεῖστον τοῦ ὁμίλου II, 53. — πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἐκάστου βουλήσεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν ὥς ἐπιπλεῖστον, quam maxime II, 55. θαλάσσης ἐπιπλεῖστον ἐκράτησε, maximam partem maris in suam potestatem rededit I, 8. vid. ἐπί.

ἐπιπλέον. συμποδυμηνέντες ἐπιπλέον ἢ πρὶν ἀπαλλάξασθαι ταιλαιπωρίας, maiore quam ante studio aerumnis liberari cupiebant V, 6. ἤρξε τῇ πόλει ἐπιπλέον ἀνομίας τὸ νόσημα, maioris improbitatis initium fuit civitati II, 79. ναυτικῷ ἐπιπλέον τῶν ἄλλων ἰσχύσας I, 15. Clemens Alexandrin. 265, 3. 100, 18. 442, 2. 121, 9.

ἐπίπλευσις. — σφῶν ἐχόντων τὴν ἐπίπλευσιν ἀπὸ τοῦ πελάγους, καὶ ἀνάκρουσιν, οὐ δυνήσεσθαι αὐτοὺς &c. IV, 232.

ἐπίπλους ποιεῖσθαι V, 43. 66. II, 283. ἐκατὸν νεῶν ἐπίπλου ἐξαρτύοντες II, 32. 83. V, 128. ἐκείνος τοῦ ἐπίπλου ἔπαυσε V, 132. IV, 230. vid. Ioseph.

ἐπιπολής ex nostro Aristides. Herodotus II, 62. pro ἐστᾶσι, Bodl. στέασι quasi ἐστᾶσι.

ἐπιπολύ. πάντων ὥς ἐπιπολύ τοῖς αὐτοῖς (ἐκπώμασι) χρωμένων IV, 75. sic plerumque Clar. Ms. ἐπιτοπολύ I, 20. ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπιπολύ τὸ χῶμα II, 115. 293. I, 11. IV, 205. τῆς ἡμέρας ἐπιπολύ προσπλέοντες IV, 234. ἀνερρήγνυσαν τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς ἐπιπολύ τῆς παρεξειρεσίας IV, 238. 294. III, 6. II, 186. III, 230. IV, 110. 236. V, 87. divisim, ἐπιπολὺ ἐποίησε τῆς δόξης ἐν τῷ τότε &c. III, 20. IV, 64. V, 18.

ἐπιπίπτω. διαρροίας ἀκράτου ἐπιπιπτούσης II, 74. ἡ νόσος ἐπέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις II, 298. ἀφράκτῳ τῷ στρατοπέδῳ ἐπιπεσόντες I, 161. ὃν ἄρτι κίνδυνον ἐκείθεν προεῖπον, οὐκ ἂν διὰ μακροῦ ὑμῖν ἐπιπέσοι IV, 145.

I N D E X

ἐπίπονος. ζυμφοράν τε οὐχ ἥσσαν ἡγεῖσθαι ἡσυχίαν ἀπράγμονα, ἢ ἀσχολίαν ἐπιπονόν I, 99. ἐπιπόνῳ ἀσκήσει τὸ ἀνδρειον μετέρχονται II, 58. βραχὺ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπιπονόν δὲ τὴν δυσκλειαν αὐτοῦ ἀφανίσαι II, 255. — ὁρῶντες τὴν φυλακὴν ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ ἐπίπονον οὖσαν V, 19. Hippocrates. Aretaeus. Diodor. 18 b.

ἐπιπόνως εὐρίσκετο, διότι οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις, περὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον ὥς ἑκατέρους τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι I, 34.

ἐπίσημος. — ὑπαρχόντων ἔτι ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀργυρίου ἐπισήμου ἑξακισχιλίων ταλάντων II, 24.

ἐπίσημότατος. τὸν τάφον ἐπίσημότατον ἐλάμβανον, οὐκ ἐν τῷ κείνται, ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν ἀνείμνηστος καταλείπεται II, 66.

ἐπισιτιζόμενοι τὸν ἄριστον V, 153.

ἐπισκεπτέον. οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκεπτέον ἡμῖν τοῖς ἄλλοις τὸ ἥσυχον, εἰ μὴ &c. IV, 34.

ἐπισκήπτουσιν ὑμῖν πρὸς τῶν ὅρκων &c. vobis mandant, per iusiurandum &c. II, 113. 259. D. Halic. 706, 1. Ioseph. 764. ἐντείλασθαι ἀνάττικον, Moeris.

ἐπισκοπεῖν ex VIII. Priscian. Suidas. Etymol. & Apostol.

ἐπισπάω. οἱ Ἀθηναῖοι ἐπισπώμενοι, stimulati III, 56. — τάχα ἂν ἐπισπάσαιτο, fortasse vos in eius sententiam attrahet II, 235. ὃ, τε πείσας, καὶ ὁ ἐπισπώμενος II, 234. III, 14. ὁ πεζὺς ἐπισπώμενος αὐτοβοεῖ III, 207. 223. IV, 261. Ulpian. in Dem. 332, 2. Herodot. I, 103.

ἐπισπονδαὶ δεχήμεροι III, 255.

ἐπίσταμαι. — ἑάσειν ἀρχεῖν ὅπῃ ἂν ἐπίστανται, pro scientia, qua praediti fuerint IV, 115. ταῦτα παρ' αὐτῶν τῶν ἔργων ἐπίσταμένας τὰς πόλεις &c. V, 76. ἐπιστάμενος τὰς Ἀθ. φύσεις IV, 253. Herodot. I, 3. ἀφ' ὧν ἐγὼ εἰκάζω, καὶ ἄλλων ἀκοῇ ἐπίσταμαι III, 188. IV, 84. ἐπισταμένοις γράφω IV, 191. ἐπισταμένους ἐμπειρία τὴν ναυτικὴν ἐπ' ἄλλους ἀπόβασιν III, 16.

ἐπιστέλλω. τούτων ἐγὼ ἡδῶ μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, per literas significare IV, 192.

ἐπιστήμη. ἡ μετέρα ἐπιστήμη μετ' ἀσθενείας κρείσσαν ἐστὶν ἑτέρας ῥάμης IV, 280. ἕτερος ἑτέρου προσφέρει ἐπιστήμη IV, 281. τῇ ἀνδρείᾳ οὐχ ἥσσους, ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχοι IV, 109. ὑπερφοροῦσι μὲν ἡμᾶς, ὑπομενοῦσι δὲ οὐ, διὰ τὸ τὴν ἐπιστήμην τῆς τόλμης ἥσσω ἔχειν IV, 108. — πάντων τὴν ἐπιστήμην ἐγγραφέσθαι IV, 35. — διὰ τὸ βλάπτειν τὸ τῆς ἐπιστήμης, τῇ βαρύτητι τῶν νεῶν IV, 277.

ἐπιστήμων. τὸ τῆς θαλάσσης ἐπιστήμονας γενέσθαι, οὐ ῥᾶ διὸς αὐτοῖς προσγενήσεται I, 204.

ἐπιστρατεύω. εἰώθασι οἱ τοῖς πύλας ἐπιόντες, τὸν μὲν ἡσυχάζοντα, καὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ μόνον ἀμυνόμενον, ἀδεέστερον ἐπιστρατεύειν, τὸν δὲ &c. III, 136.

ἐπιστροφή. ὅπως μὴ τις ἐπιστροφὴ γένηται, mutatio II, 277. vid. Ulpianum ad Demosth. 134 a. Hippocr. Aretaeus.

ἐπίσχεσις. ἡ σχολαιότης διέβαλεν αὐτὸν, μάλιστα δὲ ἡ ἐν τῇ Οἰνῇ ἐπίσχεσις, cunctatio II, 33.

ἐπίσχω. — ἐχώρει οὐδὲν ἐπίσχω δρόμῳ III, 117. θυμῶν ἐπίσχω αὐτοὺς ἐκέλευον III, 256. ἐπεὶ δὲ ἔτοιμα ἦν ἀποπλεῖν, ἡ σελήνη ἐκλείπει, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπίσχω ἐκέλευον τοὺς στρατηγούς, ἐνθῦμιον ποιοῦμενοι IV, 258. ἄλλους πρὸς ἑαυτῷ ἐλομένους πρέσβεις, μὴ εὐθὺς ἐκπέμπειν, ἀλλ' ἐπίσχω ἐν μέλει &c. detinere I, 126. βούλομαι ἐνιαυτὸν ἐπίσχω, αὐτὸς σοι περὶ ὧν ἤκω δηλώσαι I, 194. anno superfed. οὐ καταφοβηθεὶς ἐπίσχω, κινδυνεύουσας τῆς πόλεως IV, 54. — ἐπίσχοντας τὰ πρὸς Ἀργεῖους, dilato Argivorum negotio III, 277. Dem. Φιλ.

ἐπιτάσσω. οἷς εἰ ξυγχαρήσετε, καὶ ἄλλο τι μείζον εὐθὺς ἐπιταχθήσεσθε, ὥς φόβῳ καὶ τοῦτο ὑπακούουσιν I, 200.

ἐπιτελής. τὸ ἐφ' ἑαυτὸν ἕκαστος σπεύδει· ἐξ ὧν φιλεῖ μηδὲν ἐπιτελὲς γίγνεσθαι I, 202.

ἐπιτελέω. ἐπινοῆσαι ὅξεῖς, καὶ ἐπιτελέσαι ἔργα ὃ ἂν γνῶσιν I, 97. alibi ἐν οἷς ἔδει αὐτοὺς τὰ ρηθέντα ἐπιτελέσαι.

ἐπιτέχνησις. πρὸς πολλὰ ἀναγκαζομένοις ἵεσθαι, πολλῆς καὶ τῆς ἐπιτεχνήσεως δεῖ I, 100. Dion. Halic. ἐπιτεχνᾶσθαι πάσας πείρας.

ἐπιτιήδειος. — εἰ Τισσαφέρους φαίνοιτο αὐτῷ ἐπιτιήδειος ὄν V, 72. οὐκ ἐπιτιήδειον αὐτὸν εἶναι ἐς ὀλιγαρχίαν ἐλθεῖν V, 96. εἰ τις καὶ ἀντίποι, εὐθὺς ἐκ τρόπου τινος ἐπιτιήδειου ἐτεθνήκει V, 100. ἄνδρας ἀπέκτειναν, οἱ ἐδόκουν ἐπιτιήδαιοι εἶναι ὑπεξαίρεθῆναι V, 107. καταστήσειν ἐς τὸ ἐπιτιήδειον III, 114. νομίζοντες τὰς σπονδὰς οὐκ ἐπιτιήδειας εἶναι III, 238. ἀφικνεῖται ἀγγελία παρὰ τῶν ἐπιτιήδειων ἐκ Τεγέας, ab amicis III, 306. 324. ὀλιγαρχία ἐπιτιήδεια τοῖς Λακεδαιμονίοις κατέστη III, 330. τῶν ἐπιτιήδειων ἐπαγωγή, commeatuum III, 332. IV, 40. ὃ χῶρος ἐπιτιήδειος ἐφαίνετο ἐν στρατοπεδεύσαι II, 35. ἐπεὶ δὲ ἐκ τῆς Ἀθηναίων ἐκ πολλοῦ πράσσοντες οὐδὲν εὔροντο ἐπιτιήδειον I, 82. εἰποθέν τι εἶχον ἐπιτιήδειον ἐς τὸν πόλεμον IV, 201. ὅσα περὶ τὸ σῶμα ἐς διαίταν ὑπῆρχεν ἐπιτιήδεια IV, 299. τὸν Φρύνιχον διέβαλεν, οὐ νομίζων ἐπιτιήδειον εἶναι τοῖς πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην πρᾶσσομένοις V, 84. vid. Ulpian. in Demosth. 253 b. & Schol. Synesii 426 a. & Dionys. Halic. p. 556, 511 &c.

ἐπιτιηδεϊότερον. — θῶσσαν καὶ ἐπιτιηδεϊότερον τὰ τῆς ὁμολογίας ἐτράχθη αὐτοῖς III, 79.

I N D E X

ἐπιτηδείως. — Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐν Ἀχαΐᾳ, οὐκ ἐπιτηδείως πρότερον ἔχοντα, καθίσταντο III, 331. οἱ Λακεδαιμόνιοι, οὐχ ὑποτελεῖς ἔχοντες τοὺς ξυμμάχους ηἰοῦντο, κατ' ὀλιγαρχίαν δὲ σφίσιν αὐτοῖς μόνον ἐπιτηδείως ὅπως πολιτεύσῃσι θεραπεύοντες I, 30. — ut paucorum principatu in reip. administratione uterentur, accomodate ad suum institutum.

ἐπιτηδες. ὁ Δημοσθένης τοὺς Μεσσηνίους πρώτους ἐπιτηδες προὔταξε, de industria primos in acie collocarat II, 334.

ἐπιτηδεύμα. τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ (Ἀλκιβιάδου) ἀχθεσθέντες IV, 27. οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκεπτόεν ἡμῖν τοῖς ἄλλοις τὸ ἥσυχον, εἰ μὴ καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐς τὸ ὅμοιον μεταλήψεσθε IV, 34. τῆς Περσίδος γλώσσης ὅσα ἡδύνατο κατενόησε, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῆς χώρας I, 134.

ἐπιτήδευσις. ἀφ' οἷας ἐπιτηδεύσεως ἤλθομέν ἐπ' αὐτὰ, πρῶτον δηλώσας &c. II, 56. ἥκιστα ἄξιος ὢν ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι, διὰ τὴν νονομισμένην ἐς τὸ δεῖον ἐπιτήδευσιν IV, 322.

ἐπιτηδεύω Noster alicubi. vid. Aelian. V. H.

ἐπιτίθημι. — οἱ ξένοι — ὑποπτέυθησαν τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι IV, 96. ἡγούμενοι τούτους σφίσιν ὑπὸ φρονήματος, οἷπερ καὶ ἡξίωσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευθεροῦσθαι, μάλιστα ἂν καὶ ἐπιθέσθαι III, 120. impetum in se facturos. εἰ σφαλεῖν μὲν τι — μετὰ τῶν ἐνθάδε ἐπιθιοῖτο IV, 21. θάνατον ζημίαν ἐπέθεντο II, 41. & alibi passim.

ἐπιτίμησις IV, 253.

ἐπίτιμος. — ἐπίτιμοι ὄντες, — ἀτίμους ἐποίησαν. — καὶ ὕστερον αὐθις ἐπίτιμοι ἐγένοντο, hoc est, ἐντιμοι, in integrum restituti III, 259.

ἐπιτολαὶ ἀρκτοῦρου II, 120.

ἐπιτοαυτὰ ἐφευσμέναι ἀγγελίαι, nuntii in unum mendacium congruentes IV, 166.

ἐπιτοπολὺ I, 20. Mf. νήσου οὔσης ὑλώδους ἐπιτοπολὺ, καὶ ἀτρίβους III, 47. 347. ita Hippocrates passim. pag. 105. 122. 126 &c. vid. ἐπιπολύ.

ἐπιτρέπω. ξυνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιτρέψαι περὶ σφῶν αὐτῶν, πλὴν θανάτου, ut omne de se statuendi arbitrium permitterent Atheniensibus &c. III, 79. ἔτοιμος ὢν μέσῳ δικαστῇ ἐπιτρέπειν III, 123. οὗτοι πλείστ' ἂν τῷ ἀλογίστῳ ἐπιτρέψαντες, ἡμᾶς ἐς κίνδυνον καταστήσειαν III, 342. II, 64. — ἦν ἀδικῶνται, δηλοὶ ὅσι μὴ ἐπιτρέφοντες, neglecturi I, 100. D. Halic. 286, 36. μήτε πόλεμον ἀγαν δηλοῦντες, μήθ' ὥς ἐπιτρέψομεν I, 116. ita, ut bellum neque nimis aperte declarent, & significent, nos haud permissuros &c. vid. Aretaei Indicem. οἱ

τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακὴν, quibus custodia commissā erat I, 176. δίκης Λακεδ. ἐπιτραπέισις III, 253.

ἐπιτροπὴν ἀνέστης III, 253. ἡξίου δίκης ἐπιτροπὴν σφίσι γένεσθαι III, 270.

ἐπιτυχᾶν. ὁλάδος ἀναγομένης ἐπιτυχῶν II, 177.

ἐπιφανέστατος. ἐπιφανέστατα ὧν ἴσμεν, τὰ μὲν ἡδέα, καλῶ νομίζουσι, τὰ δὲ ξυμφέροντα, δίκαια III, 346. εὐρησθαι ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων σημείων ἠγησάμενος &c. I, 32.

ἐπιφανής. ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος II, 66. ἢν οὐκ ἐπιφανὲς τοῖς Ἀθηναίοις τὸ χωρίον IV, 178. 199. τὰς πατρικὰς ἀρετὰς, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι, μὴ ἀνανίζειν IV, 287.

ἐπιφανῶς. ἐκέλευον ὥς ἡκίστα ἐπιφανῶς κατασχεῖν, quam occultissime possent I, 128.

ἐπιφέρω. τοῖς τῶν Ἀθηναίων ὀπλίταις ἐπιφερομένοις βαβυλούς. τὰς πύλας παρέσχον III, 99. τὴν ἐπιφερομένην αἰτίαν ἐς μαλακίαν &c. ἀπελυσαντο III, 322. ἐπιφερομένοι ἐκ παρακλήσεως, ἐναντιάζουσι IV, 237. — ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν, ἢν δίκας θέλωσι δίδουσι IV, 197. ὁρῶντες τὰς ναῦς ἐπιφερομένας ἀφ' ἧν, ἐθρομβοῦντα IV, 234. — ἐπιφέροντα ὅργας Τισσαφέρνει διὰ ἰδίᾳ κέρδι V, 127. morem gerens.

ἐπιφήμισμα. ἀντὶ δ' εὐχῆς καὶ παιάνων μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς ἰναντίοις ἐπιφημίσμασιν ἀγορεύεσθαι IV, 303.

ἐπιφθορος. ὅστις ἐπὶ μεγίστοις τὸ ἐπιφθορὸν λαμβάνει, ὁρθῶς βουλεύεται II, 96. εἴτω θεῶν ἐπιφθορὸν ἰστρατευσάμεν, ἀποχρώντως ἤδη τετιμωρήμεθα IV, 305.

ἐπιφθόνως. — ἀρχῆς ἐνέκα ἧς ἔχομεν, τοῖς Ἕλλησιν ἐπιφθόνως διακείσθαι I, 107.

ἐπιφοιτᾶω. — ὥστε τὴν γῆν διχοῦν ἐπιφοιτῶντες, incurfioni-bus vastantes I, 115.

ἐπιφορὰς. πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μισθῷ, διδόντων τοῖς θρανίταις &c. IV, 50.

ἐπιφορος ἄνεμος II, 279.

ἐπιχειρέω. ὁρῶν αὐτὸν ἐπιτιμῶντα, ἐκέλευεν, ἢν τινα βούλεται δύναμιν λαβόντα τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι ἐπιχειρεῖν III, 45. — Ἀθηναίους, οἷς τὸ μὴ ἐπιχειροῦμεν αἰεὶ ἱλλίπες ἦν τῆς δοκίσεως τί πράξειν III, 81. περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν, ἐκλογίζεσθαι II, 60. ἐπ' ἐκείνοις ὅντος αἰεὶ τοῦ ἐπιχειρεῖν, ἐφ' ἡμῖν εἶναι δεῖ τὸ προαμύνασθαι II, 188. διὰ πλους ἐπὶ μεγίστῃ ἱλπίδι τῶν μελλόντων ἐπεχειρήθη IV, 52. τοῖς Ἀθηναίοις μέλλουσι ἐπιχειρήσειν παρεκλεύετο IV, 107. — πρὸς τὸ ἐπιέναι τοῖς ἰναντίοις εὐ-ψυχέτατοι ἂν εἶεν, καὶ πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστατοι II, 20. ξυνανέπειθε τοῦ ταῖς ναυσὶ μὴ ἀθυμεῖν ἐπιχειρήσειν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους IV, 202. 224. τοῖς πολεμίοις ἰγορῶν ἐπιχειροῖν II, 212.

I N D E X

ἱπυχίρημα. τοῖς ἱπυχίρημασιν οὐ κατορθοῦντες, ἰδέσκει δισ. IV, 250.

ἱπυχίρησις. — διὰ τὸ ταχεῖαν τὴν ἱπυχίρησιν ποιεῖσθαι ὧν ἂν γνώσι I, 99. IV, 19. ἐξ ὀλίγου τὰ πολλὰ, καὶ δι' ὀργῆς αἱ ἱπυχίρησεις γίνονται II, 19. τὴν ἱπυχίρησιν ἐφ' ἑαυτῷ ἐνόμιζεν εἶναι II, 133. III, 48. 49. ᾤθησαν ἀπὸ προειρημένου αὐτοῖς τὴν ἱπυχίρησιν γενέσθαι III, 196.

ἱπυχίρηται, τῷ ἀτολμοὶ ὀpponitur: διάφοροι ὄντες τὸν τρόπον, οἱ μὲν, ὄξεις, οἱ δὲ βραδεῖς, οἱ μὲν, ἱπυχίρηται, οἱ δὲ, ἀτολμοὶ V, 156. agn. Pollux.

ἱπυχράομαι. ἱπικαιρότατον χωρίον πρὸς τὰ ἐπὶ Θράκης ἱπυχρῆσαι I, 94. vid. Suid. I, 848.

ἱπυχώριον ὃν ἡμῖν μὴ πολλοῖς χρῆσθαι (λόγοις) III, 26. ἡμύντων τὸν ἱπυχώριον ὄρκον ἑκάτεροι III, 235. 282. ξυστρεφόμενοι ἐν ἱπυχωρίῳ τάξει IV, 220.

ἱπιφρίξει, καὶ γνώμας προτίθει αὐθις Ἀθ. IV, 25. v. Annot.

ἱποκέλλω. τὰ πλοῖα τετιμημένα χρημάτων ἱποκελλον III, 42. μίαν (ναῦν), ἱποκίλασαν κατὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Πρωτεσιλάου, λαμβάνουσι V, 165.

ἱπομαι. διαρροῦντες, τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἔπεισθε, summi quique ducem sequamini II, 140. οἱ ἄγοντες παρανεμοῦσι μάλλον τῶν ἐπομένων II, 266. alibi, ἐπόμενον τῷ νόμῳ. ita Aretaeus, τῇσι ἱπιθυμίῃσι, obsequi.

ἱπονομάζω. ἀφνειὸν ἱπονομάσαν τὸ χωρίον I, 23. Δαυλιὰς ἡ ὄρις ἱπονομάσται II, 46.

ἔπος I, 7. ἔπη διηρημένα προπάλλαι, Aelian. V. H. XIII, 14.

ἱπορέγεσθαι πόρρωτέρω ταῖς διανοαῖς, Suidas I, 727.

ἱποτρύνω. ζῶν ἱπαίνω ἱποτρυνόντων ἡμᾶς ἐς τὰ δεινὰ I, 119. σαλπιγκταὶ ξύνοδον ἱπώτρυνον τοῖς ὀπλίταις, ad congressum incitabant IV, 110.

ἱποψίς. ἀνόμαλον τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας ἐκ τῆς γῆς ἠναγκάζοντο ἔχειν IV, 293. agn. Pollux.

ἑπτὰ. ἰδίου τὴν γῆν ἡμέρας μάλιστα ἑπτὰ III, 80. ἑπτὰ τινες (νῆες) ἄπλοι γέγοντο IV, 227. ἑπτὰ ναῦς ἐν τῷ ἀριθμῷ ἔχοντες V, 18.

ἱπωνυμία. ἀφ' ἑαυτῶν ἱπωνυμίαν παρέχεσθαι I, 7. τὴν ἱπωνυμίαν τῆς χώρας σχεῖν I, 14. τῆς χώρας τὴν ἱπωνυμίαν ἱγκατέλιπε II, 170.

ἱπωτίδες. — ὅσα χρὴ ἀντιναυπηγεῖσθαι πρὸς τὰς ἱπωτίδων αὐτοῖς παχύτητας IV, 277.

EP. ἔρανον κάλλιστον τῇ πόλει προΐεμενοι, collectam: gratiam collatitiam II, 66. Schol. συνεκφοράν. Hesych. συνεσφοράς mendose. Pindar. P. V, 103.

V E R B O R U M.

ἱραστής. Ἀριστογείτων, ἀνὴρ τῶν ἀστῶν, ἱραστής ὢν, εἶχε τὸν αὐτὸν, de Harmodio IV, 85.

ἰργάζομαι. εἴτι λακεδαιμονίους ἀγαθὸν ἐν τῷ πολέμῳ ἐργασμένοι εἰσὶν II, 247. αὐτοὶ ἐργάζοντο τὴν γῆν II, 244. οὐς, ὑποσχόμενοι ἡμῖν μὴ κτενεῖν, παρανόμως διεφθείρατε, πῶς οὐ δεῖνὰ ἐργασθε; II, 268. κοινὴ ἰργασαμένη ἡ Ἑλλὰς, de bello I, 6. κακὰ ἐργασμαι τὸν υἱέτερον οἶκον I, 193. — οἰκοδόμημα διὰ ταχέων ἐργασμένον III, 11. ἰλπίζοντες ταχίστην τὴν αἴρεσιν ἔσεσθαι, στρατεύματος τοσούτου ἰργαζομένου II, 115.

ἰργαλεῖα ὅσα ἐς τειχισμόν IV, 71. τὰ ἄλλα ἰργαλεῖα ἡτοίμαζον ἐς τὸν ἰπιτειχισμόν IV, 198. Ioseph. 343.

ἰργασία. κατὰ τὴν εὐρυχωρίαν, ἢ τῶν τειχῶν ἀμφοτέρων ἰργασίαι ἔληγον IV, 183. ἡ τετράγωνος ἰργασία, opus ex lapide quadrato IV, 44. κτήσιν ἔχειν τῶν χρυσείων μεταλλῶν ἰργασίας III, 155. I, 197.

ἔργον. — τοῖς πρὸς ἔργα τετραμμένοις, qui opificiis operam dant II, 60. τὸ πένεσθαι οὐκ ὁμολογεῖν τινὶ αἰσχρὸν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ, ibid. Διεκπλοὶ οὐκ εἰσὶν, οὐδὲ ἀναστροφῇ, ἀπερ νεῶν ἀμεινον πλεουσῶν ἔργα ἰστὶν II, 144. εὐθύς ἔργου ἔχουσθαι, rem aggredi II, 5. ἰσόρροπος λόγος τῶν ἔργων II, 63. ἰνόμισαν — αὐτῶν τὸ ἔργον γενέσθαι, facinus sibi tributum iri II, 128. χρὴ ἀεὶ ἐν τῇ πολέμῳ, τῇ γνώμῃ Δαρσαλέους στρατεύειν, τῷ δὲ ἔργῳ, δεδίοτας παρεσκεύασθαι II, 20. λόγων κόμπος ἔργων ἰστὶν ἀλήθεια II, 62. ἐν τῷ ἔργῳ κόσμος καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἡγήσθε II, 145. ἐν τῷ διαλλάσσαντι τῆς γνώμης, καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται II, 183. ὥς εἶδον τὰς Ἀττικὰς ναυς παραπλευσας, ἅμα τοῦ ἔργου τῇ ξυntyχίᾳ προσένευσαν, dum ipsi forte fugerent, annatarunt II, 335. θεωταὶ τῶν λόγων, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων II, 223. εἰδότες ἔργον ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σώζουσιν, ἢ λόγων δι' ὀλίγου καλῶς ρηθεῖσαν παραίνεσιν. III, 314. τὸ καταφρονεῖν τοὺς ἐπιόντας ἐν τῶν ἔργων τῇ ἀλκῇ δεικνυσθαι IV, 60. ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ λόγων παρεσκεύαστο ἀμφοτέροις III, 97. τι ἔργον ἄξιον τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάσεσθαι IV, 202. τὸ ἔργον τῶν ἀνῶθεν, officium eorum, qui desuper pugnant IV, 278. τὰ ἔργα ἐκ τῶν λόγων ἀναβρουμένα III, 128. τὴν ἰπιφερομένην αἰτίαν ἐς μαλακίαν, — ἐνὶ ἔργῳ τούτῳ ἀπελύσαντο III, 322. τῶν πρότερον ἔργων μέγιστον ἐπράχθη τὸ Μηδικὸν I, 34. & passim.

ἐρημία. τῶν τειχῶν, διὰ τὴν κατ' αὐτὰ ἐρημίαν, λήψους οὐκ ἂν ἀμαρτεῖν V, 108. ἐρημία ἀνδρῶν IV, 164.

ἐρημος. ἔχων ξύμμαχον ἐμὲ, καὶ οὐκ ἐρημος, ἀγωνιεῖται IV, 122. II, 255. πλεῖν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ ἐρημον ὄντα νεῶν V, 156. II, 8. ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ III, 43. πολλὰς εἶναι ἀκρας ἐρήμους τῆς Πε-

I N D E X

λοπονήσου III, 6. ἑρήμη δίκη θάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ IV, 98. D. Halic. 667, 46.

ἔρις. ἐγένετο ἔρις τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοιμὸν ὠνομάσθαι II, 81. ἐν πολλῇ πρὸς ἀλλήλους ἐριδί ἦσαν IV, 60.

ἔρμα. μὴ οὐ προῖδ' ὅν τις ὥσπερ περὶ ἔρμα περιβάλη τὴν ναῦν IV, 210. vid. Var. Lect.

ἐρμηνεύω. οὐδεὶς ἦσσαν ὧν γινῶναι τὰ δέοντα, καὶ ἐρμηνεύσαι ταῦτα II, 88.

ἐρομένου τινος δι' ἀχθηδὸνα, εἰ &c. III, 62.

ἔρσος. ἐν ἔρσει κρωβύλον ἀναδόμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν I, 11.

ἐρυθήματα καὶ φλόγωσις τῶν ὀφθαλμῶν ἐλάμβανε II, 72.

ἐρύμα ἢ εὐφοδῶτατον ἦν τοῖς πολεμίοις ὠρθωσαν IV, 105.

στρατοπέδῳ καὶ ναυσὶν ἐρύματος προσπεριβαλλομένου V, 60. III, 50. &c.

ἐρυμὸν χωρίον καὶ δυσπρόσοδον III, 307.

ἐρχομαι. δεδιότες, προμηθεῖα μᾶλλον ἐπ' ἀλλήλους ἐρχόμεθα III, 91. ἐς ὀλιγαρχίην ἐλθεῖν V, 96. διὰ — τὴν ὑπερρίον ἀσχολίαν ἐς οὐδ' ἐν πράγματι οὕτω μέγα ἐλθεῖν βουλεύσοντας, ad ullam consultationem de &c. V, 110. Φοινίσσας ναῦς ἀποτρέψαι, ὥστε μὴ ἐλθεῖν V, 172. ἐβιάσαντο πρὸς τὸν λόφον ἐλθεῖν τὸν ἀποτετεχισμένον IV, 309. ἐς χεῖρας ἐλθεῖν III, 53. ἐς ἐπινοίαν ἡμῶν ἐλθεῖν III, 134. διὰ μάχης ἐλθεῖν, configere III, 134. 135. 288. — νῦν μὲν γὰρ καὶ ἐλθοῖεν ἴσως Λακεδαιμονίων χάριτι IV, 21. ἐς ἐλπίδα ἦλθον τοῦ ἐσεῖν II, 84. — καὶ ἄλλο εἴ τι δυνατόν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν II, 112. παρὰ τοσούτον ἡ Μιτυληνὴ ἦλθε κινδύνου II, 243. 236. I, 48. 53.

ἔρως. — ἡ ἐλπίς καὶ ὁ ἔρως ἐπὶ παντί (ἐς τοὺς κινδύνους ἐξάγουσιν), ὁ μὲν, τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων, ἡ δὲ, τὴν εὐπρίαν τῆς τύχης ὑποτιθεῖσα, πλείστα βλάπτουσι II, 137. ἔρως ἐνέπεισε τοῖς πᾶσιν ἐκπλεῦσαι, desiderium IV, 41.

ἐρωτάω. βραχέας τὸ ἐρωτιθεὶς ἀπεκρίναντο II, 260. Δόρυβον πολὺν παρείχον ἅμα πάντες ἐρωτῶντες IV, 247.

ἐρώτημα. μακρότερος λόγος ἐδόθη τῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίσεως II, 259. τοῖς ἐρωτήμασι τοῦ ξυνθήματος πυκνοῖς χροῖμενοι IV, 247.

ἐρωτικός. τοιοῦτω τρόπῳ δι' ἐρωτικὴν λύπην ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιβουλῆς τῷ Ἀρμωδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι ἐγένετο IV, 92.

ἐρωτικῶς περιαλγῆσας IV, 85.

ΕΣ. ἐς. καταστάντες ἐς αἰφνίδιον φυγὴν III, 186. ἐς τὸ πλείον οὐκέτ' ἐπικολοῦθουν, νομίζοντες αὐτοὺς διαπεφευγέναι III, 191. ἐς ὀλίγον ἀφίκετο πᾶν τὸ στράτευμα νικηθῆναι III, 194. — διὰ τῶν γενομισμένην ἐς τὸ δεῖον ἐπιτήδευσιν IV, 322. ἐς οὐ-

V E R B O R U M.

δὲν κακοπαθήσαντες IV, 324. τὰ τῶν συμμάχων ἡργυρολόγη-
σεν ἐς τὸ ναυτικόν, ad classem comparandam V, 7. ἐς τὰ μάλι-
στα ξένος ὢν V, 13. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐς ὅφρ V, 33. ἐπὶ ξύλῳ ἐς μη-
χανὰς παρέπεμψαν τῶν νεῶν τινας ἐς Ἀσίην III, 20. ἐς ἀνδρας
ἐξηκοντα III, 72. τὰς διαφορὰς ἐς αὐτοῖς ἀναβαλόμεθα III, 92.
ἐς χεῖρας ἦσαν III, 107. — ὑπερ ὑμεῖς ἐς Λακεδαιμονίους πε-
πόνθατε, quod vobis erga Lacedaem. accidit IV, 22. μετὰ τοῦ
ἐς τὰ ἄλλα θάρσειν IV, 103. καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τὰς
ἀρχὰς, ἐς τὴν βῆν πόντιν οὖσαν ξυνώκισε πάντας II, 28. ἃ ἡ φύ-
σις αἰεὶ ἐβούλετο, ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθές II, 265. ἐς πλῆθος τριή-
ρεις ἐγένοντο, abunde I, 24. ἐς τόδε, pro μέχρι τούδε I, 95. ἐς
τύχας, πρὸς πολλῶ δυνάτωτέρως ἀγωνιζόμενοι, καταστήναι,
incertos fortunae casus subire I, 96. Herod. V, 106. ἐς ἀκρόα-
σιν ἀτερπέστερον φανεῖται, de Historia I, 34. ἐς αἰεὶ, ibid. vid.
αἰεὶ. ἐσαεὶ Lucian. & Pindar. Ol. 11, 10. vid. εἰς.

ἐσάγω. προειπόντες ἐς τὴν νῆσον ἐσάγειν σῖτον τὸν βουλόμε-
νον &c. III, 41.

ἐσακούω. ὅπως σφίσιν ὀτιμεγίστη πρόφασις εἴη τοῦ πολεμεῖν,
ἢν μὴ τι ἐσακούουσι, si nulla in re sibi morem gerere voluissent
I, 174. II, 177. III, 231 &c.

ἐσβαίνω. ἐς τὰς ναῦς ἐσβήσασθαι I, 132. & alibi. ἐμβαίνω
Th. Magist.

ἐσβάλλω. ὁ στρατὸς ἐσεβεβλήκει II, 312. ἐς Ἀττικὴν ἐσέβαλ-
λον IV, 198. Herodot. I, 15. τὸ ἀργύριον ἐσβαλόντες ἐς ἀσπί-
δας ὑπτίας IV, 316. V, 48. ἐλέχθη ὡς φάρμακα ἐσεβεβλήκειεν
ἐς τὰ φρέατα II, 71.

ἐσβασίς. ἀποκτείνουσιν αὐτῶν ἐν τῇ ἐσβάσει πλείστους, οὐκ
ἐπισταμένους νεῖν IV, 219.

ἐσβατός. — πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν ἐσβατὸν τῇ ἡμετέρᾳ
τόλμῃ καταναγκάσαντες γενέσθαι II, 62. om. Steph.

ἐσβολή. ὅτε ἡ ἐσβολὴ ἐμελλε ἐσεσθαι II, 26. ἐσβολὴν ποιησά-
μενος τῇ πόλει V, 48. & saepius alibi.

ἐσδρομή. ὀλίγους τινὰς ἐν τῇ ἐσδρομῇ ἀπολέσας, τὴν πόλιν
περιποίησε II, 42.

ἐσέρχομαι. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐσελθεῖν ἐπὶ τούτῳ (τῷ ἱερῷ) ἔφα-
σαν, ἀλλ' ἵνα &c. III, 145.

ἐσηγέομαι. οἱ Συρακούσιοι, Ἑρμοκράτους τοῦ στρατηγοῦ ἐση-
γησαμένου οὐκέτι ἐβούλοντο διακινδυνεύειν IV, 158.

ἐσήγησις. ἡτιῶντο τὴν ἐσήγησιν τοῦ παντός, hoc est, τὸ εἰς-
ηγήσασθαι προχωρῆσαι τοῖς Ἀργείοις III, 250.

ἐσηγητής. — ποριστὰς ὄντας καὶ ἐσηγητὰς τῶν κακῶν τῷ
δήμῳ V, 76.

ἐσίημι. — οὐδ' ἐσίηται ἔφασαν κατὰ δύναμιν περιόψασθαι οὐ.

I N D E X

δένα, in carcerem III, 73. ἐς τὰς σπονδάς ἐσιέναι III, 268. 278. ὥς ἡδὴ ἐμελλον ἀλλήλους ἀπολιπεῖν, μᾶλλον αὐτοὺς ἐσθῆι τὰ δεινὰ, pericula magis in mentem veniebant IV, 49.

ἐσκοίμαι. ἐπειδὴ αἱ νῆες πληρεῖς ἦσαν, καὶ ἐσέκειτο πάντα ὅσα ἐμελλον ἀνάξσεσθαι IV, 52.

ἐσκομιδῇ. οἱ ἐσπλοι οὐκ ἀσφαλεῖς ἦσαν, καὶ διὰ μάχης ἡδὴ ἐγίγνωτο αἱ ἐσκομιδαὶ IV, 208.

ἐσκομίζομαι. ἵνα τὰ ἐπιτήδεια ῥᾶον ἐσκομιζόμεθα IV, 39. importemus.

ἐσένω. ἐσένον κατὰ τὸν λιμένα κολυμβηταὶ ὕφουδροι, ἀσκοῖς ἐφελκοντες μήκωνα &c. III, 42. annatabant.

ἐσπέμπω. ταῦτα δὲ (τὸν οἶνον &c.) ὁρῶντων τῶν Ἀθηναίων ἐσπέμπειν III, 25.

ἐσπίπτω. ἐσπίπτουσα ἡ θάλασσα ἐς αὐτὸ, εἰκότως χαλσπὴ ἐνομίσθη III, 36. de freto Siculo. ἐσπεσόντες ἐς τὴν πόλιν III, 196. ἐσπίπτουσιν οὐδενὶ κόσμῳ IV, 318. ἐς τὴν εἰρκτὴν ἐσπίπτει ὑπὸ τῶν Ἐφόρων, in carcerem ab Ephoris coniectus est I, 183.

ἐσπλέω. τρίτος αὐτῶν Λάμαχος δέκα ναυσὶν ἐς τὸν Πόντον ἐσπεπλεύκει III, 111. 112. οὐδενὶ κόσμῳ ἐσέπλεον, παραχθῆσαι περὶ ἀλλήλας IV, 206.

ἐσπλους. οἱ δ' αἱ ἐσπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγωγῆς τῶν ἐπιτηδεύων IV, 207. αἱ κεραῖαι ὑπὲρ τῶν ἐσπλων ἠρμέναι IV, 239. τοὺς ἐσπλους τοῦ λιμένος ἐμφράξαι III, 11. ἐξω τοῦ ἐσπλου III, 12.

ἐσπραξις. διὰ τοῦ ζύματος τὴν ἐσπραξιν ἐσβαλοῦντες, ut hostiam exigere III, 291.

ἐστιθῆμι. φύσας μεγάλας ἐσθῆντες ἐς τὸ πρὸς ἑαυτῶν ἄκρον τῆς κεραίας, ἐφύσων III, 149. grandibus follibus ad antennae caput applicitis flatum ciebant.

ΕΤ. ἕτερος. τούτων ἐγὼ ἡδίω μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, οὐ μέντοι χρησιμωτέρα γε IV, 192. τὸ ἕτερον τοῖν δυοῖν τευχοῖν κατέβαλον IV, 207. ξυμφορὰ οὐδεμιᾶς ἦσσαν μᾶλλον ἐτέρας ἐνέπεσε IV, 219. ἕτερος ἑτέρου προσφέρει ἐπιστήμη IV, 281. δυοῖν ἀγαθοῖν τοῦ ἑτέρου τεύξεσθαι III, 46. τοῖς ἔθνεσιν δίχα πέφυκε τοῦ ἑτέρου III, 88. 101.

ἐτι. οὐκ ἀποστατέον ἐτι τοῦ πολέμου, nequaquam V, 6. Aelian. V. H. XII, 60. ἕως ἐτι ἐλπίς καὶ δυνατόν κωλύσαι V, 60. ἐν τούτῳ, καὶ ἐτι πρότερον πρὶν ἀναστῆναι, τὰδε ἐπράσσετο, quin etiam V, 67. 171. IV, 149. νομίσαντες μὴ ἂν ἐτι ἱκανοὶ γενέσθαι κωλύσαι IV, 164. εἴ τις ἢ μὴ πρόθυμος ἦν, ἢ παντάπασιν ἐτι ἀφειστήκει τοῦ πολέμου IV, 185. 192. III, 22. 46. 56. 134. 163 &c.

V E R B O R U M.

ἐτοιμάζω. ἀργύριον ῥητὸν ἐτοιμάζειν II, 14. parare. ἔπρασσον ὅπως ἐτοιμάσαιντο τὴν τιμωρίαν, ἣν δέη I, 82. ἡτοιμάζετε ὡς ἐπὶ τὰς Σίφας ἀπαντησόμενος III, 115.

ἐτοιμος. πάντα πρὸς τὸ παραχρῆμα περιδούς ἐτοιμοὶ ἦσαν εὐτακτεῖν V, 5. 6. 147. III, 123. τὴν Βρασιδίου γνώμην ὁρῶντες ἐτόιμην, animum propensum III, 182. ἐπεὶ ἐτοίμα αὐτοῖς τὰ τῆς παρασκευῆς ἦν IV, 103. τοῖσδε ἀεὶ ἐφ' ὑμᾶς ἐτοίμην διὰ τὸ πλῆθος ὁδὸν εἶναι IV, 134. διὰ τὸ ἐτοίμην ὑπεῖναι ἐλπίδα ἀντι-τυχεῖν ἐπικουρίας IV, 135. in promptu spes est. & ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας καὶ ἐς τὰ ἐτοίμα μᾶλλον τρέπονται I, 32. ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν ἐτοίμα ἦν, rei pro facultate paratae II, 7.

ἐτοιμότερος. οὐ τοῖς ἄρχειν βουλομένοις μέμφομαι, ἀλλὰ τοῖς ὑπακούειν ἐτοιμότεροις οὖσι III, 89.

ΕΥ. εὐ. τὸν εὐ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀμυνόμεθα III, 92. — ἐνδείκνυσθαι ὅτι καὶ εὐ καὶ κακῶς οἷός τε ἐστὶν αὐτὸν ποιεῖν V, 126. ἕως ἂν τὸν πόλεμον εὐ θῶνται V, 129. πρὸς ταῦτα βουλεύεσθαι εὐ III, 130. — αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ εὐ εἰπεῖν τὸ παθεῖν εὐ ἀντιλήφονται II, 228.

εὐαποβατατέρων νῆσον III, 49.

εὐαποτεῖχιστος. ὅπως μὴ δι' ἐλάσσονος εὐαποτεῖχιστοὶ ᾖσιν, ἦν ἄρα σφάλονται IV, 117.

εὐβουλία. ἕως ἔτι αὐθαίρετος ἀμφοτέροις ἢ εὐβουλία I, 112. νομίζω δύο τὰ ἐναντιώτατα εὐβουλία εἶναι, τάχος καὶ ὀργὴν II, 231.

εὐβουλος. πολεμικοὶ καὶ εὐβουλοὶ διὰ τὸ εὐκοσμον γ. I, 119.

εὐδαιμόν. τὸ εὐδαιμον, τὸ ἐλευθρον κρίναντες, felicitatem esse libertatem II, 66. οἱ πρεσβύτεροι τῶν εὐδαιμόνων I, 11. vid. Annotat.

εὐδαιμονία. μεγίστη ἐγένετο (Odrysarum imperium) χρημάτων προσόδῳ καὶ τῇ ἄλλῃ εὐδαιμονίᾳ, earum rerum copia, quae homines beatiore faciunt II, 159.

εὐδοκίμω. κατὰ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἕκαστος ἐν τῇ εὐδοκίμῃ, ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται. Marg. τινι. pro dignitate, ut quisque in aliqua re excellit II, 56.

εὐδοξοτάτην καὶ ἐλευθεράν πόλιν νομίζεσθαι I, 118.

εὐελπίς. ἐν τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες I, 98. IV, 42. V, 7. εὐελπίς χυρῆσαι τοῖς ἐναντιοῖς III, 15. — οὐδὲ ἰσχυρὸς βέβαιον, διότι καὶ εὐελπι, quod bona spe compleat III, 91. vid. Aretaeum 49, 2. Clem. Alex. 162, 51. Plato, ὑμᾶς χρὴ εὐέλπιδας εἶναι πρὸς θάνατον. Diodor. 568 d.

εὐεπίθετος. ἡμῖν ἂν εὐεπίθετος εἴη ἡ παρασκευὴ αὐτῶν, βραδεῖα προσπίπτουσα, facile invadenda IV, 58.

Thucyd. Vol. VI.

I N D E X

εὐεργεσία. ἡ εὐεργεσία ἐς τοὺς Σαμίους, παρέσχε ὑμῖν Αἴγυπ-
των ἐπικράτησιν I, 62. ἀντὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν τὰς ναῦς
ἐπιδοῦναι III, 18.

εὐεφοδάτατος. τὸ ἔρυμα εὐεφοδάτατος ἦν τοῖς πολεμίοις IV,
105. Polyb. p. 36.

εὐζωνος ἀνὴρ ἐνδεκαταῖος τελεῖ II, 158. *pervenire potest ex-*
peditus. D. Hal. Xenophon. Horat. — *praecinilius ac nos.*

εὐήθεσ αlicubi. Demosth. εὐήθειαν & φιλανθρωπίαν coniun-
git. vid. Aretaei Indicem.

εὐθύνω. — τῶν μὲν ἰδίᾳ πρὸς τινα ἀδικημάτων εὐθύνη, da-
mnatus est I, 135. D. Hal. 726, 17. τὰς εὐθύνας ἐλάμβανε, Dio-
dor. 670 d. Demosth. ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν στρατηγῶν. vid. Ul-
pian. 323, 364.

εὐθύς ἀπὸ παλαιοῦ μείζω ἔτι ἐποίησαν τὴν πόλιν I, 6. τὸ Ἑλ-
ληνικὸν ὄρων ξυριστάμενον πρὸς ἑκατέρους, τὸ μὲν, εὐθύς, τὸ δὲ
καὶ διανοούμενον I, 4. δεομένοις ἐκ τοῦ εὐθέος μὴ ὑπουργεῖν I, 53.
ἅμα τῷ ἦρι εὐθύς ἀρχομένῳ V, 92. — ἐν ᾧ σαφέστατα τὴν Ἰωνίαν
δεσ. εὐθύς εἶχον οἱ πολέμιοι V, 132. 147. 150. πόλις εὐθύς ἐστὶ,
ὅποι ἀν καθεζοίσθε, protinus IV, 305. ἀπὸ τοῦ Ποσειδωνίου εὐ-
θύς ἐπὶ τὴν γέφυραν III, 173. *verte recte.* τοὺς μὲν ἀπέκτειναν
εὐθύς ἐν χειρὶ III, 207. τὰ — ἀπὸ τοῦ εὐθέος λεγόμενα II, 233.
ἔθει δρόμον τὴν ὁδὸν ταύτην εὐθείαν, *curfu contendit recta per*
illam viam III, 221. ὁδοὺς εὐθείας ἔτεμε δεσ. II, 163. — εὐθύς
καὶ μὴ ἐς ἀναβολὰς πράττετε IV, 193.

εὐκατηγόρητος. τὴν Ἀθηναίων πόλιν εὐκατηγόρητον οὔσαν ἡ-
κομεν ἀποφανοῦντες δεσ. IV, 120.

εὐκοσμον. εὐβουλοὶ διὰ τὸ εὐκοσμον γιγνόμεθα I, 119. Aeg-
taeus 82, 18.

εὐλογία. τὴν εὐλογίαν ἐφ' οἷς νῦν λέγω φανεράν σημείοις καθι-
στὰς II, 63.

εὐλογον. — προσεῖναι τι μοι καὶ κατὰ δύο ἀνάγκας τὸ εὐλο-
γοῖ III, 129.

εὐλόγως. οἱ εὐπρεπῶς ἄδικοι ἐλθόντες, εὐλόγως ἄπρακτοι
ἀπίασι III, 90.

εὐμένεια. τῆς πρὸς τὸ θεῖον εὐμενείας οὐδ' ἡμεῖς οἰόμεθα λε-
λειψέσθαι III, 345. Herod. II, 46. Bodl. ἐόντα. *recte.* Med. ὄντα.

εὐμενής. παρέσχετε αὐτὴν (τὴν γῆν) εὐμενῇ ἐναγωνίσασθαι
τοῖς Ἕλλησιν, *agrum, quem Graecis benignum Dū praebuistis*
II, 114. θυμὸς εὐμενὴς Bacchylides. Schol. Sophocl. 263. εὐ-
μενεῖς Aeschylus. Perf.

εὐμεταχείριστος IV, 132.

εὐνοια. — περὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον, ὡς ἑκατέρων τῆς εὐνοίας ἡ
μνήμης ἔχοι I, 34. — εὐνοίαν ἔχουσα πρᾶξαι αὐ ἐπινούμεν II,

V E R B O R U M.

19. τὸν σκοπὸν Schol. quasi εὐνοίαν legisset. ἡ εὐνοία παραπολὺ ἐποίει τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους, hoc est, εὐνοϊκῶς εἶχον. hominum benevolentia longe maior ad Lacedaemonios inclinabat II, 15. εὐνοία πίστιν βεβαίω II, 187.

εὐνομέω. — ἐκ παλαιτάτου εὐνομήθη, καὶ ἀεὶ ἀτυράννευτος ἦν I, 28. Aeschin. οἰκίαν εὐνομουμένην. εὐνομήθησαν, Herod. I, 66.

εὐνομία. ἐχώρησαν ἐς ἐλευθερίαν, τὴν ὕπουλον εὐνομίαν οὐ προτιμήσαντες, reipublicae recte administrandae formam V, 98. Pindar. Ol. IX. ε. λέλογχεν ὁπότερ.

εὐνους. τὸ ἐχρὺν τοῖς ξυναγωνισιμένοις οὐ τὸ εὐνευ τῶν ἐπι-καλεσαμένων φαίνεται, ἀλλὰ δεσ. III, 347. 129. τοῖς Ἀθηναίοις εὐνοὶ ἦσαν πλὴν καθόσον δεσ. IV, 136.

εὐζυνετώτερον ταῖς ξυμφοραῖς οἱ αὐτοὶ προσφέραιτο (σώφρονες ἄνδρες) III, 28.

εὐοργήτως τῷ πολέμῳ προσομιλήσας I, 169. moderate se gerens. εὐοργητώτερα Galen. Exeg. in Hippocrat. cum Schol. Thucyd. εὐτροπώτερα exponit. Clem. Alex. 302, 28.

εὐορκέω. — ἔφασαν — θεῶν πίστεις ἡμέσαντες, οὐκ ἂν εὐορκεῖν προδίδόντες αὐτοὺς III, 251.

εὐορκος. εὐορκον εἶναι, προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν ὃ, τι ἂν δοκῇ III, 249. 236. Pindar. Ol. II, εὐορκίαις ἔχαιρον.

εὐπαρεσκευάζοντο τὰ πολέμια I, 30.

εὐπορέω. χρυσὸν καὶ ἄργυρον κέκτηνται, ὅθεν ὁ πόλεμος εὐπορεῖ IV, 57. Ulpian. in Dem. 335, 2. 351, 2.

εὐπορία. — πόλεμος, ὕφελών τὴν εὐπορίαν τοῦ καθ' ἡμέραν δεσ. II, 288. εὐπορία ἦν ναῦς ποιεῖσθαι, ξύλων ὑπαρχόντων III, 77.

εὐπορος. οὐκ εὐπορον ἦν διῖναι ἀνευ ἀγῶγος III, 116. D. Halic. 650, 1. διὰ τὸ εὐπορον τῆς ἐλπίδος τοῦ βασιλέως μισθοῦ V, 74. alicubi εὐπόρως εἶχον τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον.

εὐπορώτατος. πόλιν τοῖς πᾶσιν εὐπορωτάτη καὶ μεγίστην φήσαμεν II, 95.

εὐπορωτέραν τῆς στρατιᾶς τὴν κατὰ θάλασσαν ἐφοδον τῆς κατὰ γῆν οὖσαν I, 132. Diodor. βελῶν 353 b.

εὐπραγία. δεισάτες μὴ ταραχὴν σφίσιν ἐν εὐπραγίᾳ ποιήσῃ IV, 322. εὐπραγίαις ἐξυβρίζομεν I, 118. Pindar. ἐπὶ ἀπροσδοκίῃ εὐπραγία πάλιν αὐτὸ ἀνάρρωςθέντες IV, 249. ἐπιπλεῖστον ἀριστον διασώσασθαι τὴν εὐπραγίαν III, 278.

εὐπραξία. εἴθε αἰς ἂν (πόλεσι) ἀπροσδόκητος εὐπραξία ἔλθῃ, ἐς ὅβριν τρέπειν II, 225.

εὐπρεπεῖα λόγου, καὶ γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ ἰσχύος, specioso verborum prae-textu, & consilii aggressione II, 185. IV, 51.

I N D E X

εὐπρεπές. ἀπάτη εὐπρεπεῖ αἰσχίον πλεονεκτῆσαι ἢ βία ἐμ-
φανεῖ III, 128. τὸ εὐπρεπές τοῦ λόγου ἐκπονήσας, speciosa ora-
tione elaborata II, 222. ἦν τοῦτο εὐπρεπές πρὸς τοὺς πλείους
V, 100. D. Halic. 742, 41. ἀνάγκη, ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς, βουλή-
σει δὲ, κατὰ ἔχθος IV, 269. 120.

εὐπρεπέστατος. — τὸ δ' εὐτυχές, οἱ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης
λάχῃσιν τελευτῇς II, 67. ὅπως τὰς διαβολὰς — ὡς εὐπρεπέ-
στατα ἀπολογήσονται V, 175.

εὐπρεπῶς ἀδίκαι, infesto animo, sed specioso praetextu III,
90. τὸ φύσει πολέμιον εὐπρεπῶς ἐς τὸ ζυμφερόν καθίστανται
III, 87.

εὐπρόσδοτος ἦν πᾶσιν, facilis ad illum fuit aditus IV, 90. D.
Halic. 645, 23. Xenophon, εὐπροσδωτάτον χωρίον. Plutar-
chus, ἀνθρώπος.

εὐπροφάσιστον αἰτίαν IV, 169.

εὐρῆμα. ἐκείνοις δυστυχοῦσιν, ὅτι τάχιστα εὐρῆμα εἶναι δια-
κινδυνεύσαι, lucri loco fore III, 278. idem ac ἔρμαιον Xeno-
phon Ἀναβ. VI. Noster alibi, εἰ δὲ μισθὸν προσλήψοιτο, εὐρη-
μα ἐδίδκει εἶναι. ita Isaeus: ita schalal vertunt Seniores Ierem.
XXXVIII, 2. Euripides, Philostrate.

εὐρίσκω. — ἀθρεῖται, καὶ εὐρήσει οὐκ εἰκὸς ἐν &c. III, 244.
Herodot. I. ἐς τοῦτο διζήμενος εὐρήσεις alibi. εὐρηται δ' ἡμῖν ὅ-
σα χρὴ ἀντιναυπηγεῖσθαι IV, 277. οἱ οὐδ' ὅπως καθεζομένουσ
χρὴ τὸ βέλος ἀφείναι εὐρήσουσι IV, 284. δεινότερόν τι τοῦτου
δέος εὐρετέον ἐστίν II, 236.

εὐρυχωρία. ἐκπλεῖν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν II, 138. ἐπανῆγε τὸ
στρατόπεδον ἐς τὴν εὐρυχωρίαν μᾶλλον IV, 178.

εὐσκεπαστότατον τὴν πυκνότητα τῆς ξυγκλείσεως νομίζειν
εἶναι III, 316.

εὐσταλείς ἦσαν τῇ ὀπλίσει II, 200. D. Hal. 464, 31. Ioseph.
1380. Hippocrat.

εὐτακτέω. πρὸς τὸ παραχρηῖμα δέος ἔτοιμοι ἦσαν εὐτακτέω
V, 5.

εὐτακτον πορείαν φυλάξατε IV, 306.

εὐταξίας ἐς τὰ ἔργα προσγενομένης IV, 114.

εὐτέλεια. τῶν κατὰ τὴν πόλιν τὶ ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσαι V,
5. Ioseph. 205. φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας II, 60. ἐς εὐτέ-
λειαν τι ζυντέμνεται V, 133.

εὐτελέστερα τὰ δεινὰ βραχὺ εἰ μορίω τῆς δαπάνης V, 70.

εὐτραπελῶς. μετὰ χαρίτων μάλιστα ἂν εὐτραπελῶς τὸ σῶμα
εὐταρκες παρέχεται, cum maxima venustate sese idoneos
exhibere II, 62. Schol. Synesii 418 b.

εὐτυχέω. τὰ κατὰ λόγον εὐτυχεύοντα, ἀσφαλέστερα, ἢ πα-

V E R B O R U M.

ρὰ δόξαν II, 226. κακοτυχῶν (ἄνθρωπος) ἐν εὐτυχούσῃ (πατρίδι) II, 88. τοῦ πλείονος ἐλπίδι ἐρέγονται, διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα ἀδοκήτως εὐτυχῆσαι III, 27. τιμωρία οὐκ εὐτυχεῖ δικαίως ὅτε καὶ ἀδικεῖται, non merito succedit &c. III, 91.

εὐτυχία. τῇ κατὰ πόλεμον εὐτυχίᾳ ἐπαίρεσθαι I, 166. οὐδενὸς εὐτυχίᾳ δοκῶν που ὕστερος εἶναι κατὰ τὸν ἴδιον βίον IV, 304. ἀνέλπιστον τὴν εὐτυχίαν ἀκούσαντες V, 171. τὴν παρούσαν εὐτυχίαν καλῶς θεῖσθαι III, 27. 95.

εὐτυχές. αὐχμηρὰ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχούς καὶ δειλῶ τινι ἐγγίγνεται II, 92. vid. εὐπρεπέστατος.

εὐφύλακτα II, 306.

εὐφουλακτοτέρα αὐτοῖς ἐγγίγνεται, Rhodus V, 85.

εὐχί. ὅσα πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχαῖς καὶ θυσίαις καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν ἐχρήσαντο V, 107. IV, 303.

εὐψυχία οὐδὲν προφέρεισι II, 143. ἀνεὺ εὐψυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους ἰσχύει II, 140.

εὐψυχον. τὸ εὐψυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὅξεϊς ἐνδείκνυνται III, 189. — χώρας διὰ τὸ εὐψυχον ἐλευθέρας III, 216.

εὐψυχότατοι πρὸς τὸ ἐπιέναι τοῖς ἐναντίοις II, 20.

εὐώνυμον. τὸ εὐώνυμον αὐτοῖς ὑπερεβεβλήκει ὥδῃ τὴν ἄκραν V, 168 & 167 &c.

ΕΦ. ἐφ' ᾧ ἤλθομεν IV, 193. III, 27. σπονδὰς ποιοσάμενοι ἐφ' ᾧ τοὺς ἀνδρας κομιοῦνται, ea conditione I, 157. & Synesius. ἐφ' ἡμέραν, in diem III, 103. ἐφ' ἀρπαγὴν τῷ στρατῷ τραπέσθαι III, 154. vid. ἐπί.

ἐφαιρέω. — ἐφηρημένος ἀρχῇ III, 59.

ἐφεδρευνάτων ἐγγυὺς Ἀθηναίων III, 105.

ἐφέλκω. μήδ' ὅτι ναυτικοῦ ζυμμάχῃαν μεγάλῃν διδόσῃ, τοῦτ' ἐφέλκεσθε, ad societat. alliciamini I, 64.

ἐφέπομαι. ὑπὸ τῶν Θηβαίων ἐφεπομένων, φυγὴ καθεστήκει πάντες τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀθηναίων III, 143. — ὁ μὲν ἠγούμενος, ἡ δ' ἐφεπομένη II, 237.

ἐφεωράω. — ὅσον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐφεωράτο τῆς νήσου II, 320.

ἐφίημι. τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ ἀγαθῶν ἐφίεμένοι III, 88. vid. Th. Magistrum.

ἐφίστημι. ὡς ἂν ἕκασται αἱ μεταβολαὶ τῶν ξυντυχῶν ἐφίστῶνται II, 288. prout contigerint. ἐπέστησαν τοῖς ἀπὸ τοῦ κυάμου βουλευταῖς V, 106.

ἐφοδός. σταυροῖς προκαταλαμβάνοντες τὰς ἐφόδους IV, 158.

D. Halic. 348, 43. ἡ φυγὴ καὶ ἡ ἐφοδός, ἴσθιν ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ, ἀνεξέλεγκτον καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἔχει III, 188. γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ ἰσχύος II, 185.

ἐφόδιοσι μετ' ὀλίγων ἐφοδίων IV, 58. ἀργυρίον τι ῥητὸν ἔχον.

I N D E X

τὰς ἐφθόδιον II, 108. Aelian. V. H. XII, 40 &c. Herod. 942 b. ἐφολκὰ καὶ οὐ τὰ ὄντα λέγοντος III, 161. ἐφολκία εἰς παρ-
ρησίαν, Aelian. VIII, 12. vid. Aeschyl. Steph. p. 314.

ἐφορεύοντι 'Ενδίῳ, Ephori magistratum gerente V, 13.

ἐφορμίω. τῶν πολεμίων ἀντιπρῶραν ἐγγὺς ἐφορμίσκων V,
115. III, 36.

ἐφορμίζω III, 11.

ἐφόρμησις. λιμένα καὶ ἐφόρμησιν ἰκατωτάτην τῇ στρατιᾷ
ἔσεσθαι IV, 77.

ἐφορμος, statio III, 51.

ἐφυστερίζω — ἐστασίαζε τὰ τῶν πόλεων, καὶ τὰ ἐφυστερί-
ζοντά που, πύσσει τῶν προγενομένων, πολὺ ἐπέφερε τὴν ὑπερ-
βολὴν τοῦ καινοῦσθαι τὰς διανοίας II, 289. καθυστερέου Dyo-
dorus 391 c. 225 d.

EX. ἐχέγγυος. τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ ὥς ἐχέγγυον πιστεύ-
σαντας II, 238. D. Halic. 104, 34. Clem. Alex. 322, 8. Iose-
phus B. 851. 902. Euripid. Φοιν. 766, & Schol.

ἐχθιστος. ὥς ἐχθροὶ καὶ ἐχθιστοὶ οἶγε ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἦλθον
δουλωσόμενοι IV, 285.

ἐχθος. — κατὰ ἐχθος εἶποντο IV, 269. I, 134.

ἐχθραν μὴ ἂν βραχέϊαν γενομένην διαφυγεῖν IV, 127. III,
35 &c.

ἐχυρός. τὴν ἐλπίδα ἐχυρὰν εἶχον ταῖς ναυσὶ κρείστους εἶναι
IV, 239. Mf. Gr. ἰσχυρὰν ex Gloss. ἐν τῷ ἐχυρῷ εἶναι IV, 306.
οὐκ ἦν ὁ διαλύσων, οὔτε λόγος ἐχυρός, οὔτε ὄρκος φοβερός II,
293. λόγος ἐχυρός D. Halic. de Isocrate. οὐκ ἐχοντος ἀπὸ ἐχυ-
ρου πύθεν ὀρμασθαι I, 126. Aeschyli Schol. 88. φρούρια D. Ha-
lic. 188, 43.

ἐχυρῶς. εὐρήσει τις λογιζόμενος, μόνον τοῦτο ἐχυρῶς συμ-
βαῖν III, 245.

ἐχυρώτερος. ὅσῳ ἐπεδίδου ἡ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μείζον, τόσῳ
καὶ ἐκοσμοῦντο ἐχυρώτερον V, 37. τὸ μὴ ἀδικεῖν ἐχυροτέρᾳ δύ-
ναμει, ἢ διὰ κινδύνων τὸ πλέον ἔχειν I, 64.

ἐχω. τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει III, 217.
πρὶν ἐκπύστους γενέσθαι ὥσπερ ἔχομεν II, 211. χαλεπῶς ἔχει
ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ πείθω, ipsa persuadendi ratio in dif-
ficili est II, 248. ἀρκούντως ἐδόκει ἔχειν ὅσα ἐσταυρώθη καὶ ᾗ-
κοδομήθη IV, 159. οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε IV, 193. τοῦ αὐτοῦ
λόγου εἶχοντο III, 286. — ἐπλεον, ὥς εἶχε τάχους ἕκαστος,
quam maxima celeritate quisque poterat II, 147. ἔσχον ἐς ἱμέ-
ραν, appulerunt IV, 99, εἶχον οὐδὲν σφίσιν αὐτοῖς χρήσασθαι
III, 55. 56. vid. καλῶς. ταύτην τὴν τάξιν ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἔχον-
τες, hunc ordinem per se, non permixti aliis, obtinebat III, 311.

V E R B O R U M.

ἐπ' ἀμφοτέρα ἔχων καὶ διασκοπῶν ἀνεῖχε, ancipitem cogitationem habens IV, 252. τέλος ἔχοντες, cum absoluta rei arbitrato suo transigendae auctoritate III, 175. ἐν θεραπείᾳ πολλῇ εἶχον I, 78. ἔχων διαίταν ἐν Ἀργεῖ, habitabat I, 190. δεδιέναι ἔχειν αὐτὸν, retinere, ibid. ἐν ὀργῇ εἶχον II, 38. σχόντι γυναικά II, 46. vid. ἴσχω.

ΕΩ. ἐφ' ἅμα τῇ ἐφ' ὀργῇ γιγνομένη III, 51.

ἑώραω. τὸ πλῆθος ἑώρων τετραμμένον III, 157. V, 15. 60 &c. εἰς ἀν βασιλέα ἐπέρυται V, 46. εἰς ἐτι ἐλπίς καὶ δυνατὸν κωλύσαι V, 60. εἰς ἀν τι περὶ τοῦ πλέονος συμβαθῇ III, 49.

Z.

ΖΑ. ζάω. φθόνος τοῖς ζῶσι πρὸς τὸν ἀντίπαλον II, 69. ζητοῦντες ἄλλο τι, ὡς εἰπεῖν, ἢ ἐν οἷς ζῶμεν II, 224.

ΖΕ. ζεύγνυμι. ζεύξαντες τὰς παλαιὰς ναῦς, ὥστε πλωίμους εἶναι, iugis aptantes I, 45.

ζεύγμα. ὁρμισάντων ἔξω τοῦ ζεύγματος τὰ πλοῖα IV, 219. ἐπειδὴ προσέμισγον τῷ ζεύγματι IV, 289.

ζεύγσει βοεκοῖς III, 192.

ΖΗ. ζηλώ. μακαρίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρόκακον, οὐ ζηλοῦμεν τὸ ἀφρον III, 346. ταῦτα ὁ ἀπράγμων μέμψαιτ' ἀρ, ὁ δὲ δρᾷν τι βουλόμενος, καὶ αὐτὸς ζηλώσει II, 59. χρώμεθα πολιτεία οὐ ζηλώσει τοὺς τῶν πέλας νόμους II, 56.

ζήλωσις pro μίμησις Atticum Moeris.

Ζημία καθ' ἑκάστην χάρακα ἐπέκειτο στατῆρ II, 275. &c paulo post διὰ τὸ πλῆθος ζημίας. θάνατον ζημίαν ἐπέθεντο II, 41. Herodot. I, 145. ἐπεὶ διεξεληλύθασιν διὰ πασῶν τῶν ζημιῶν οἱ ἄνθρωποι II, 236. τὴν ζημίαν καὶ τὴν κατασκαφὴν ἐπέσχον III, 305.

Ζημιῶ. πληγαῖς πάντας ζημιοῦσι V, 114. φυγῇ ἐζημιώσαν III, 95. — ἐν ᾧ ἡ πόλις βραχέα ἡσθεῖσα, μεγάλη ζημιώσεται II, 228. ζημιοῦν II, 232.

ζητέω. — ἡσόν τις ἐπ' ἀδικοῖς ἔργοις λόγους καλοὺς ζητήσει II, 271. — τοὺς δράσαντας ἡδεῖ οὐδεὶς, ἀλλὰ μεγάλους μιν νύτροις δημοσίᾳ ἐζητοῦντο IV, 45. vid. ζάω.

ζήτησις. ἀταλαίπωρος ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας I, 32. ἐφοβεῖτο μὴ τῆς τροφῆς ζητήσει πορθῶσι τὴν ἡπειρον V, 89.

ΖΩ. ζωγρήσαντες II, 268.

Η.

ΗΒ. ἡβῶ. τῶν ἡβόντων αὐτῶν ἄνδρας ἐξῆγον III, 199.

ΗΓ. ἡγεμονία. τὸ ἴσον τῆς ἡγεμονίας μετεῖναι ἀπάσαις ταῖς πόλεσιν, par imperium III, 282. πολλὰ ἐν ἡγεμονίαις ὑμᾶς εὖ ἐποίησα IV, 193.

I N D E X

ἡγεμόν τῶν ὁδῶν II, 314.

ἡγεσθαι. ἐπισπάσασθαι αὐτοὺς ἡγεῖτο, illos putabat alle-
ctum iri III, 14. ὥς ἂν αἱ τύχαι αὐτῶν ἡγήσονται III, 28. Ἀρ-
χίδαμος ἡγεῖτο τῆς ἐξόδου II, 18.

ΗΔ. ἡδέως ἀπαλλαγέντας τοῦ πράγματος V, 138.

ἡδῆ. ὕστερον ἡδῆ, aliquanto post V, 105. — ὥς φανερώς ἡδῆ
Ἀττικίζοντι V, 134. ἡδῆ γὰρ καὶ ὅσονοῦ παρελελυθεὶ ἡ αὐτῶν
τείχισις &c. IV, 183. σχεδὸν γάρ τοι ἡδῆ πάσα ἡ Σικελία &c.
IV, 224. & ita plerumque.

ἡδομαι. τῷ ἡσυχῶ τῆς εἰρήνης ἡδόμενον I, 166. ἡ πόλις βρα-
χέα ἡσθεῖσα, μεγάλα ζημιώσεται II, 228.

ἡδονή. — τοῖς ἐκουσίως ἐνδοῦσιν ἀνθισσᾶσθαι μεθ' ἡδονῆς III,
30. διὰ τὸ ἡδονὴν ἔχον ἐν τῷ αὐτίκα III, 161. πρὸς ἡδονὴν τι λέ-
γειν II, 99. — Herodot. II, 127. ῥᾶν γὰρ ἐτόλμα τις ἂν πρότε-
ρον ἀπεκρυπτετο μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν, ex animi libidine II, 79.
ἡκοῆς ἡδονῆς ἡσσωμενοι II, 224.

ἡδύς. τὰ ἡδέα, καλὰ νομίζουσι III, 346. II, 61. v. ἐπιστέλλω.

ΗΘ. ἥθος. ἐν ἥθεσιν ἀντιπάλαις τεθραμμένους II, 90.

ΗΚ. ἥκιστα. οἱ Συρακούσιοι, οὐχ ἥκιστα Ἑρμοκράτους ἐση-
γησαμένου, ἐβούλοντο διακινδυνεύειν IV, 157. μέγιστον δὲ καὶ
οὐχ ἥκιστα ἐβλάψεν ὁ παιωνισμὸς, potissimum IV, 248. He-
rodot. II, 43. οὐχ ἥκιστα ἀλλὰ μάλιστα. Bodl. ἐξεπιστέαντο
οἱ Ἀ. ὅσα ἐς ἀνάγκην ἀφίκται, λογισμὸν ἥκιστα ἐνδέχεται
III, 15.

ἡκω. προπέμφας ἀγγελον ὥς ἦζων III, 49. ἀπὸ πολιτείῶν
τοιούτων ἡκετε, ἐν αἷς &c. III, 187. — ἐς αὐτὸν ἦξειν τὸ δεινὸν
IV, 121.

ΗΛ. ἡλικία. οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ V, 115. I, 113. vid. Ulpian. ad De-
mosth. 186. οἷς ἐτι ἡλικία τέκνωσιν ποιῆσθαι II, 68. alibi ἀνὴρ
ἡλικία. & αἰσθανόμενος ἡλικία, integris sensibus.

ἥλιος. τοῦ ἡλίου ἐκλιπές τι ἐγένετο III, 76. Herodot. I, 74.
ἀμαυρώθη H. IX, 10. πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, Varro, ad solem
exorientem II, 17. — τῇ χώρᾳ, ἥτις μήπω ὑπὸ ἡλίου ἐωρᾶτο,
a sole nondum conspecta regio II, 169. v. 2 Reg. XII, 11.

ΗΜ. ἡμέρα. τῆς ἡμέρας ὁ φῆ ἦν III, 137. vid. ὁ φῆ. ἐπειδὴ ἡμέ-
ρα ἐγένετο IV, 317. διὰ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεές καὶ ἀνεπιβούλευ-
τον II, 220. δραχμὴν ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας II, 194.

ἡμέτερος. ἐπὶ τὴν ἡμέτεραν ἦλθον δουλωσόμενοι IV, 285. He-
rodot. IV, 118. ἐκφοιτῶσαι Bodl. τοῦ χωρίου τὸ δυσέμβατον ἡ-
μέτερον νομίζω III, 16. ἐπὶ τῷ ἡμέτερῳ ζυστήσαντες ὑμᾶς ὑπό-
πτω, hoc est, βούλονται ὑπόπτους ἡμᾶς ποιήσαντες ὑμῖν &c.
IV, 132. τοῦ ἡμέτερου ἐτι μόνου ἀντισουμένου, nos iis exaequa-
ri II, 185, τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐξαρτύεσθαι I, 116 & alibi.

V E R B O R U M.

ἡμίεργα. ἔστιν ἂ καὶ ἡμίεργα, τὰ δὲ καὶ ἐξειργασμένα κατελείπετο IV, 177. D. Halic. 246, 21. Aristot. Oeconom. II.

ἡμισυς. οἱ ἡμίσεις ἀπώκνησάν πως II, 197. τὸ ὕψος ἡμισυ ἐτέλεσθη οὐ διεννοεῖτο I, 132.

ἡμιτέλεστος. τὰ ἡμιτέλεστα τῶν τευχῶν II, 177.

HN. ἦν τι ζυμβαίνουσι II, 11. semper μετὰ ὑποτακτικοῦ inquit Th. Magister. Noster alicubi ἦν τε εἶεν.

ἡνίκα ζυνεσκόταζεν IV, 298.

HP. ἡπιώτερος. τὰ ἀπὸ τῶν θεῶν ἐλπίζειν ἡπιώτερα ἔξειν IV, 302. II, 87.

HS. ἥσσα. διὰ τὸ καταπεπληῆχθαι τῇ ἥσση IV, 296. II, 330.

ἡσάομαι. ἐνόμιζον ἡσάσθαι εἰ μὴ πολὺ ἐνίκων IV, 228. εἰπως ἡσπῆσειν τοῦ παρόντος δεινοῦ III, 58. — τὴν γνώμην αὐτῶν οὐχ ἡσπῆσαι IV, 114. V, 100. ἀκοῆς ἡδονῇ ἡσώμενοι II, 224.

ἥσων. ἐγένετο ἱππομαχία, ἐν ᾗ ἀξιούσιν ἐκάτεροι οὐχ ἥσους γενέσθαι III, 107. οὐδενὸς ἥσων γυνῶναι τὰ δεόντα II, 88. ζυμοφοαῖς ἥσων ἐτέρων εἴκομεν I, 118. οὐχ ἥττον IV, 187. Marcellin. ἀληθείας ἥσων, veritati cedens.

ἡσυχάζω. ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν ἐπέκειτο II, 74. ἡσυχάζε τῷ στρατῷ, cum exercitu conqueivit II, 319. Ἐλλὰς — ἡσυχάσασα I, 20. ἡσυχάζουσῶν τῶν νεῶν I, 70. ἀνδρῶν σωφρόνων μέν ἐστιν, εἰ μὴ ἀδικοῖντο, ἡσυχάζειν, ἀγαθῶν δὲ δις. I, 166.

ἡσυχία ἦν, καὶ ἔφοδοι παρ' ἀλλήλους, a bello cessatum δις III, 261. καθ' ἡσυχίαν ἐσώθησαν, per otium evaserunt III, 320. ἡσυχος. διὰ τὸ ξύνηδες ἡσυχον IV, 57. vid. ἡδομαι.

ἡσυχαιτέρα cit. Th. Magister.

HT. ἥττον. vid. ἥσων.

Θ.

ΘΑ. θάλασσα. ἐμπειρία τῆς θαλάσσης IV, 202. τὴν εἰκοστὴν τῶν κατὰ θάλασσαν ἀντὶ τοῦ φόρου τοῖς ὑπηκόοις ἐποίησαν IV, 216. ἥσων ἐλύπου ἐκ θαλάσσης III, 78. ἀποστέλλειν τὴν θάλασσαν ὁ σεισμός — ἰσχυρότατος II, 301. τῆς θαλάσσης ὡς ἀνθεκτέα ἐστὶν εἰπεῖν I, 131.

θαλασσεύω. νῆες — διάβροχοι, τοσοῦτον χρόνον ἥδη θαλασσεύουσαι IV, 189. utitur alicubi Basilius.

θαλασσοκρατούντων ἐπιπλέον ἥδη ναυσὶ IV, 252. θαλασσοκράτορες D. Halic. 10, 1. Xenophon 443 a. Diodor. 183, & Noster V, 95.

θάμβος. τόλμης τε θάμβει, καὶ ὀφείας λαμπρότητι περιβόητος ὁ στόλος IV, 52. Pindar. θάμβει δυσφόρῳ τερπνῷ τεμιχθεῖς.

θάνατος. — ἐπιτρέψαι περὶ σφῶν πλὴν θανάτου III, 79. vid. ζημία. θανάτου δίκη κρίνεσθαι II, 254. vid. ἰδέα.

θαρσαλέος. ἐν τῷ θαρσαλέῳ εἶναι II, 78. τῇ γνώμῃ θαρσα-
Thucyd. Vol. VI. T r

I N D E X

λέους στρατεύειν II, 20. Aeschylus Steph. p. 35, & Schol. Homerus. Pindar.

Δαρσέω. — τάχ' ἂν τις Δαρσοίη ὅτι αὐτῶν ὑπερφόρομεν I, 114. Δεδότας ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ Δαρσεῖν II, 99. τὸ τῶν Θρακῶν ἐν ᾧ ἂν Δαρσίσῃ φονικώτατόν ἐστιν, cum fiduciam concepit IV, 218. τῇ ὄφει τοῦ Δαρσεῖν τὸ πλείστον εἰληφότες III, 54.

Δαρσύς. Δαρσεῖα ἐλπίς τοῦ μέλλοντος IV, 305. agn. Thom. Magister. vid. Δράσος, & Δρασύνω.

Δάσσον παράσχοι ἀσφάλεια Δράσος II, 187. Δάσσον καὶ ἐπιτηδεϊότερον τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς III, 79.

Δάτερα. ἐς τὰ ἐπὶ Δάτερα I, 123. IV, 233. Schol. Sophocl. 97. 184. Δάτερος barbarum, Thom. Magister.

Δαῦμα. ἐν Δαύματι ἦσαν V, 22.

Δαυμάζω τῇ ἀποκλείσει μου τῶν πυλῶν &c. III, 125. τὰ διὰ πλείστον Δαυμαζόμενα IV, 21. Δαυμάζεσθαι τὰ εἰκότα ἐπὶ τῷ ἡγεμόνες εἶναι, coli I, 58. Δαυμαστὸν οὐδὲν ἐποιήκαμεν I, 108. ἀνὴρ Δαυμαστὸς Demosth. & Ulpian. 365, 1. Pindar. Δαυμάσιον ἀττικώτερον, Moeris.

ΘΕ. Δεατής. vid. Δεάω.

Δεάω. τὸ Δεαθὲν πιστότερον ὄφει λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθὲν II, 223. Δεαταὶ λόγων, ἀκροαταὶ δὲ ἔργων, ibid. σοφιστῶν Δεαταῖς ἐοικότες καθημένοις II, 224. ἐθέατο τὸ λιμνώδες τοῦ Στρυμόνος III, 214.

Δέα. κατὰ Δεαν ἀναβαίνειν τοῦ χωρίου III, 214. IV, 293.

Δειάζω. Δειάσαντες ἐπήλπισαν ὥς λήφονται &c. afflatu divino correpti dixerant, quo ipsos in S. capiendae spem induxerant V, 4.

Δειασμῷ τῷ τοιούτῳ προσκείμενος IV, 258.

Δεῖος. οὐ τοῦ Δείου χάριν, ἀλλὰ &c. III, 315. Δεῖω νόμῳ ἐκρατύοντο II, 290.

Δεμέλιον. ἐς ἑδάφος καθελόντες ἐκ τῶν Δεμελίων II, 272.

Δεός. ὅσα πρὸς τοὺς Δεοὺς θυσίαις καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν ἐχρήσαντο V, 107. vid. ἡπιώτερος. Δεοὶ ὅσοι γῆν Πλαταιίδα ἐχρετε ξυνίστορές ἐστε &c. II, 114. μάρτυρας Δεοὺς τοὺς ὀρκίους ποιοῦμενοι II, 110. τοῦ ἀργ. μέρος δὲ τῷ Δεῷ γίγνεται III, 287.

Δεραπεία I, 78.

Δεραπεύοντες τὴν Λακεδαιμονίων ξυμμαχίαν III, 224. ἱατροὶ Δεραπεύοντες οὐκ ἦρκουν II, 71. πάσῃ διαίτῃ Δεραπευόμενα II, 76. τὸ Δεραπεῦον ὑπερφρονεῖν solent, τὸ δὲ ὑπεῖκον Δαυμάζειν II, 226. τεθεραπευκότες ἐκ πολλοῦ τὴν ἀνοιξιν τῶν πυλῶν III, 98. vid. Ulpian. ad Demosth. στεφ. 363. Herodot. III, 80.

Δέρμαι τῆς κεφαλῆς ἰσχυραὶ II, 72.

Δερμὸν ἄγαν σῶμα II, 73. vid. Phrynichum.

V E R B O R U M.

θίσιν τῆς πόλεως III, 214.

θεωρεῖν κατὰ τὰ πάτρια III, 232.

θεωρία. τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ τῆς θεωρίας IV, 28. πόθῳ ὄψεως καὶ θεωρίας IV, 42. pro ιστορίας. pro θεᾶσθαι, ut Demosth. vid. Ulpian. 345, 1.

ΘΗ. θηκῶν ἀναιρεθεισῶν τῶν τεθνεώτων I, 13. vid. Herodot. ἀναισχύντους ἐς θήκας ἐτάποντο II, 79.

θητες, ἐπιβάται τῶν νεῶν IV, 71. Clientes apud Rom. D. Halic. 84, 9.

ΘΟ. θολερὸν βεῦμα II, 169. οὔρα Θ. Hippocrat. & Aretaeus.

θορυβέω. θορυβοῦμενος ὁ Φρύγιχος, perturbatus V, 78. ἐν ᾧ περὶ ταῦτα ἐθορυβοῦντο IV, 96. θορυβεῖν ἐπειρῶντα, turbare hostem II, 283. & D. Halic. 598, 42.

θορυβος ἀντηλλαγμένος τοῦ ἐκατέρων τρόπου, ab utrorumque moribus diversus III, 22. θορυβον ἐς μέγαν κατέστησαν III, 154.

ΘΡ. θρανίταις τῶν ναυτῶν IV, 50. vid. Scheffer. Suid. &c.

θράσει ἀπίστῃ ἐπαιρόμενος I, 166. θάρσος παρασχεῖν IV, 107.

θρασύνω. οὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως θρασυνόμεθα III, 345. — τὴν ἀμαθίαν πλήθει θρασύνοντες I, 204.

θρασύτερον ἐπάραται πρὸς τὸ πέλαγος, audacius in altum provectae V, 166. 128.

θροῦν. αἰσθόμενοι τὸν θροῦν III, 96. D. Halic. 384, 29. Aelian. II, 13. λόγους κακόθρους Sophocl. Aiace 138. Pindar. δυσθρόου φονᾶς. Polybius 47.

ΘΥ. θύματος (προφάσει) τοῦ Ἀπόλλωνος III, 291.

θυμέομαι. ἀποπλῆσαι τῆς γνώμης τὸ θυμούμεναι IV, 285.

θυμιατήρια IV, 75.

θυμός. θυμῷ ἐς ἔργον καθίστανται II, 20. τῷ θυμῷ χράται Herodot. I, 137. Θ. γῆς περί τῆσδε μαχώμεθα, Tyrtaeus.

θυωμένοις τὰ διαβατήρια alicubi.

I.

ΙΑ. ἰαμα οὐδὲν κατέστη, ὃ, τι χρῆν προσφέροντας ὀφελεῖν II, 76. Plato.

ἰαομαι. κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι III, 308. Horat. Nil agit exemplum, quod licet hic resolvit. Herodot. III, 16, ἀκρόμενος τὰ ἐπιφερόμενα.

ιατρός τῆς πόλεως κακῶς βουλευσαμένης IV, 25. v. θεραπεύω.

ΙΔ. ιδέα. δρεπανοειδὲς τὸ χωρίον τὴν ιδέαν IV, 10. τῇ αὐτῇ ιδέα τὰ ἐκείνὰ τε ἔσχον καὶ τὰ ἐνθάδε νῦν πειρῶνται IV, 119. παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν σφῶν ιδέαν τῆς παρασκευῆς III, 81. D.

I N D E X

Halic. 401, 42. Diodor. p. 4 d. *πολλὰ ἰδέαι πολέμων* I, 151. ex Herodoto vox, *ἐφρόνεον* inquit *διφασίας ἰδέας*. Fallitur ergo Stillingfleet contra Lockium Tract. Iosf. 358. Theogn. 128.

ἰδῖος. στερόμενοι *ἰδῖα* ἕκαστος καὶ ἡ πόλις &c. V, 4. *πεφύκασιν ἅπαντες καὶ ἰδῖα καὶ δημοσίᾳ ἁμαρτάνειν* II, 236. τὰ *ἰδῖα* ἕκαστοι εὐ βουλευόμενοι θέσθαι &c. III, 86.

ἰδίῳ τῇ ὄντι Δημοσθένει, *privatam vitam secuto* III, 5. I, 172 &c. D. Halic. 234, 5.

ἰδρύω. ἐν τῇ κεφαλῇ ἰδρυθὲν *κακὸν* II, 74. ἐς Κολωνὰς ἰδρυθεὶς (Παυσανίας), hoc est, *καθεσθεὶς* I, 183. ἡ στρατιὰ *βεβαίως* ἔδοξε μετὰ τείχους ἰδρύσθαι V, 59. vid. Dion. Hal. 160, 6. Ioseph. 8. Herodot. I, 75.

IE. *ἱέρεϊαν κατεστήσαντο* III, 200.

ἱέρως, δι *ἱερόν*. — ὕδωρ ἀφανστον πλὴν πρὸς τὰ ἱερὰ III, 144. ἡμύντων ὄρεον τὸν μέγιστον κατὰ τῶν ἱερῶν τελείων III, 283. τὰ διαβατήρια ἱερὰ III, 353. πρὸ γαμικῶν καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι II, 29. ἐς ὀλιγοῖαν ἐτράποντο καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων II, 79. πρὸς τὰ ἱερὰ ἱκετῶν *καθεζ.* II, 275.

ἱερόω. vid. ἐπί.

IZ. *ἰζάνοντος* (τοῦ χώματος) αἰεὶ ἐπὶ τὸ κενούμενον, *subsiciens cadere* II, 117. Homer. Odyss. α'.

IK. *ἱκανὰ τοῖς πολέμοις εὐτύχηται*, *fatis feliciter cum hostibus actum* est IV, 305. πόλις *ἱκανὴ* πρὸς τὴν λεγαμένην δόξαν V, 113. κατὰ τὸν πόλεμον ἐμπειρίᾳ *ἱκανὸς γενόμενος* IV, 113. οὐκ ἀσθενεῖς ἀλλ' *ἱκανοὶ βλάψαι* I, 54.

ἱκανῶς εἰρχθῆναι ταῖς κωλύμασι ταύταις III, 92. ἀγγέλλοντες ἔχειν *ἱκανῶς* τὸ τεῖχος I, 128. εἰ πολέμιός γε ὢν σφόδρα ἔβλαπτον, καὶ ἂν φίλος ὢν *ἱκανῶς ὠφελοῖν* IV, 148.

ἱκεταίαν ποιοῦνται II, 269.

ἱκετὴς γενόμενος τῆς γυναικὸς I, 191. II, 190. vid. *ἱερός*.

ἱκέτευμα I, 192.

ἱκετεύω. ὅσα πρὸς τοῖς ἱεροῖς *ἱκέτευσαν ἀναφελῇ* ἦν II, 71.

ἱκνούμενον ἀνάλωμα φέρειν ἀντὶ τῶν νεῶν, *constitutum, congruens, ut ὦραν, μέγεθος, καιροὶ* Aristot. Theophrast. vid. D. Halic. 53, 40.

ἱκρίον Suidas II, 111.

IM. *ἱματίον ἐπιβολὰς* II, 73. ἐκ τῶν ἱματίων *παρασρήματα* ποιοῦντες III, 73.

IN. ἴνα V, 124 &c. ἴνα μὴ IV, 140. ἴνα περ III, 74.

IO. Ἰόνιον περαιωθῆναι IV, 58. sic D. Halic.

II. ἰππαγωγοῖς ναυσὶ III, 64. πλοῖα Herodot. VI, 49.

ἰππῆς III, 183. 184. & alibi saepe. ἰππία πέμψαι σκεψόμενος IV, 316.

V E R B O R U M.

ἵππομαχέω III, 184. D. Halic. 86, 46.

ἵππομαχία ἐγένετο βραχεῖα II, 39. III, 107.

ἵπποκρατέω. ὅπως μὴ παντάπασιν ἵπποκρατῶνται IV, 113.

ἵππος. μὴ ποτε ἀνευ τῆς ἵππου ἐσβάλωσιν III, 140. — ναὺς καὶ ἵππους καὶ μεγέθη ἔχούσαις (πόλεσι) IV, 263. τὴν τοῦ Περδίκκου διακοσίαν ἵππων I, 86. ducentos equites, quibus Perdiccas praeerat.

ἵπποτοξόταις.

ἵπποτροφία. ὅπως θαυμασθῇ ἀπὸ τῆς ἵπποτροφίας IV, 23.

ἴσ. ἴσος. δέκα δέρι, ἴσους δὲ χεμῶνας III, 238. ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις δίκας διδόντας III, 327. λόγῳ ἀποκρίνασθαι ἴσα ἀμφοτέροις IV, 137. ἴσον τι ἢ δίκαιον βουλευέσθαι II, 68. οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου παρεσκευάσαντο II, 142. ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ I, 42. D. Hal. 123, 18. τὰ ἴσα νέμων, τὰ ὁμοία ἀνταξιούτω IV, 29.

ἰσοδίατοι καθέστησαν I, 11.

ἰσοκινδύνους IV, 59.

ἰσομοιρεῖ πρὸς οὐδένα τῆς ξυμφορᾶς IV, 28. D. Halic. 392, 20. Sch. Sophocl. 84.

ἰσομοιρία τῶν κακῶν IV, 302. III, 314.

ἰσονομῆσθαι IV, 66.

ἰσονομία. δυναστεία μᾶλλον ἢ ἰσονομία ἐχρῶντο III, 116.

ἰσοπαλῆς. ἐπὶ τοὺς ἰσοπαλεῖς κινδύνους χωροῦμεν II, 58. ὅρ-
τες πλῆθει ἰσοπαλεῖς τοῖς ἐναντίοις III, 139. Herodot. V, 49.

ἰσοπλατεῖς τῷ τείχει (πύργοι) II, 199.

ἰσοπληθεῖς ὀπλίτας τοῖς ἡμετέροις IV, 63.

ἰσόρροπος ὁ λόγος τῶν ἔργων φανείη II, 63. μάχης γενομέ-
νης ἰσόρροπου I, 146. Diodor. 246. ἰσόρροπειν Polyb. 13. Hipp.

ἰσόρροποι I, 202. D. Halic. 465, 24.

ἵσταμαι. τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰ λεγόμενα αἱ γινῶμαι ἵσταν-
ται IV, 59. ἡμῖν τοὺς πολεμίους τιμαρουμένοις ἐμποδὼν ἵστα-
σθε I, 76. — ἦν κατὰ πρῦμναν ἰστῆται τὸ πνεῦμα II, 157. alibi
ανεμος κατὰ βορέαν ἕστηκός.

ἰσχυρίζομαι. εἰδὼς ἀκοῇ ἀκριβέστερον ἄλλων, ἰσχυρίζομαι,
asseverare possum, partim fama, partim scientia &c. IV, 87.
III, 101. II, 235.

ἰσχυρός. ὀρῶντες οὐδὲν ἰσχυρὸν ἀπὸ τῶν Λαββίων II, 180. οὐκ
ἰσχυρὸν εἰτείχιζον, nulla firma munitione muniverant III, 15.
ἔχοντάς τι ἰσχυρὸν αὐτοὺς ἐνόμιζον οὐκέτι σφίσιν ἐπικηρυκνέ-
σθαι III, 43.

ἰσχυρότατος. ὑμῶν τὰ μὲν ἰσχυρότατα, ἐλπίζόμενα μέλλε-
ται, praefidia vestra fore sperantur, incerta spe nituntur III,
349. τρόπῳ ὅποιόν ἂν δύνανται ἰσχυροτάτῃ III, 240.

ἰσχύς. — ἥς ἐν τῷ ἀπέρῳ ἡ ἰσχύς II, 93. χωρίων ἰσχύϊ προ-

INDEX

έχων II, 278. ισχύϊ μάχης II, 159. ισχύν τοῦ δικαίου προθεῖναι II, 225. δύναμις μείζονι πρὸς τὴν τῶνδε ισχύν πάρεσμεν IV, 133. παρὰ ισχύν τῆς δυνάμεως ἐνδιδόασιν IV, 283. infra vires succumbunt. praeter vir. vid. εὐελπισ. τῆς ἐλπίδος ισχύν III, 95. φύσεως ισχύν I, 195.

ισχύω. τὰ τῶν ζυμμάχων, ὕθεν ισχύομεν, προσαπόλλυται I, 207. τῷ ναυτικῷ ισχύουσιν II, 24. — ταῖς πόλεσιν ἐς χρημάτων λόγον ισχυούσαις χρῆσθαι II, 239. ὡς ἥσδοντο αὐτὸν ισχύοντα παρ' αὐτῷ, gratia multum posse apud δεc. V, 72.

ἰσχω. χαλεπώτερον τοῖς πᾶσι ισχοντα, peius se habere IV, 257. ισχοντες πρὸς ταῖς πόλεσιν, appellebant IV, 230. πατέρας τοὺς ὑμετέρους ἀτίμους γερῶν ὧν νῦν ἰσχυοσι καταλείψετε, honoribus, quibus nunc afficiuntur, spoliatos relinquetis II, 256. ἰσχειν κάλλιον ἢ ἔχειν Thom. Magister.

K.

ΚΑ. καθ'. ἀγγελίας καθ' ὅδον ῥηθείσης περὶ τῶν γεγεννημένων II, 9. οὐδὲ καθ' ἐν εὐρίσκομεν εἰκότως ἡμᾶς σφαλλομένους, nihil prorsus reperimus, cur merito sumus offensuri II, 140. τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἔπεςδε, ibid. vid. εἰς. δε ἡμέρα. — τὸν πόλεμον μὴ καθ' ὅσον ἂν τις αὐτοῦ μέρος βούληται μεταχειρίζειν, τούτῳ ξυνεῖναι III, 28. καθ' ἑκάστους βλαπτόμενοι ξυμπαντες κινδυνεύομεν III, 94. vid. κατ'. δε κατῶ.

καθαιρέτην ὧν ἂν αὐτὸς ἀποφαίνῃ πολεμίων III, 123. καθαιρέω. — τοὺς Ἀθηναίους ῥᾶον καθαιρήσετε II, 190. D. Hic. 584, 19. τῶν οἰκῶν καθαιρούντες τὴν ξύλωσιν II, 27. τὸ ψήφισμα καθελοῦσι I, 197.

καθαίρω. τὸ ληστικὸν καθήρει ἐκ τῆς θαλάσσης I, 8. Δήλου καθαιρομένης I, 13.

καθάπτομαι. ἐπειδὴ μου Νικίας καθήφατο IV, 27. τοῦ Συρακ. καθαφάμενου, ἀνάγκη περὶ τῆς ἀρχῆς εἰπεῖν, ὡς δεc. IV, 127.

καθέδρα. τοιαύτη ὀργῇ ὁ στρατὸς τὸν Ἀρχίδαμον ἐν τῇ καθέδρᾳ εἶχεν, propter huiusmodi moram II, 33. Ioseph. Ant. V, 2, 6. καίπερ ἀχθόμενοι τῇ καθέδρᾳ προσεκαρτέρουν. vid. Annot.

καθεζομαι. πρὸς τὰ ἱερὰ ἱκετῶν καθεζομένων II, 275. vid. Δεῶν. ἢν πρὸς τῇ πόλει καθεζῆται IV, 79. πόλις εὐθὺς ἐστὲ, ὅποι ἂν καθεζοισθε IV, 305. ἐν τῷ αὐτῷ καθημένους βαρύνεσθαι III, 214.

καθεικυσμένον ναυτικόν, deductum IV, 80.

κάθεξις. τοῦτο πολλῶν συμφορώτερον ἡγοῦμαι ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς II, 241. Aristot. Pol. VII.

καθίσας τὸν στρατὸν III, 132 δεc.

καθίστημι. τούτων μηδὲν σαφὲς καταστήσουσι, pro ἀποδεί-

V E R B O R U M.

· ξουσι I, 49. planum facere. περὶ τοῦ παντός λόγου ἐς ἡμᾶς καθ-
εστῶτος δηλῶσαι I, 103. οὐδ' αὖ πρῶτοι τοῦ ταύτου ὑπάρξαν-
τες, ἀλλ' αἰε καθεστῶτος, τὴν ἥσσω ὑπὸ τοῦ δυνατωτέρου κατ-
είργεσθαι, natura constitutum I, 109. τῆς ἀρχῆς ἀποδείξιν ἐ-
χει, ἐν οἷῳ τρόπῳ κατέστη, id est, ἐγένετο I, 137. ἡ πόλις πα-
ρὰ τὸ καθεστηκὸς ἐδουλώθη I, 138. καθισταμένοις ὅν ἐδει ἐνιαυ-
τὸς οὐ διετρίβη I, 173. καθίστησιν ἑαυτὸν ἐς κρίσιν I, 184. (πο-
λέμου) εὐθύς καθισταμένου I, 3. II, 175. καθιστάμενοι ἐς τὴν
ἀρχὴν V, 107. οὐκ ἂν ἀντὶ πόνου χάρις καθίσταται III, 128.
ἀπαγαγὼν τὸ ἐργιζόμενον τῆς γνώμης, ἐς τὸ ἡπιώτερον κατα-
στήσαι II, 87. ἐγγυτέρω καταστήσαι Ἀθηναίους τὸν φόβον πε-
ρὶ τῆς θαλάσσης II, 145. ἐς τὰ κοινὰ πάντων πάτρια καταστή-
σαι II, 266. ὅταν τὴν ἐπιστήμην ἐς τὸ ἴσον καταστήσωμεν I,
168. cum affectu fuerimus. πάλιν αὐτὸν καταστήσειν ἐς τὸ
τεῖχος σῶν καὶ ὑγιᾶ II, 216. ἀνέλπιστον καταστήσαι τοῖς ἀπο-
στάσιν, ὥς οὐκ ἔσται μεταγνώαι, omnem spem tollere iis, qui
defecerint, ut nullus ipsorum poenitentiae locus derur II,
238. ita alibi saepissime.

κάθοδος. ἐγένετο ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἀδεστέρα ἢ κάθ-
οδος II, 338. τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον ἐς τὴν πατρίδα ἐπιθεραπεύων
V, 72. ἦν αὐτῷ ἀδείαν τε καὶ κάθοδον ποιήσωσιν V, 118. 124.

καθόσον. προσῆγε τῷ τείχει, καθόσον πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῦ
ἑώρα IV, 233. καθόσον τὶ ὑμῖν τῆς ἡμετέρας πολυπραγμοσύνης
συμφέρι IV, 135. τοῖς Ἀθηναίοις εὖνοι ἦσαν, πλὴν καθόσον &c.
IV, 136. D. Halic. 413, 17.

καθότι. οὐκ ἔχοντες ἐλπίδα καθότι χρὴ ἀμυνομένους σωθῆναι
III, 55. ποιεῖσθαι τοὺς λόγους καθότι ἐσται ἡ κατάλυσις τοῦ
πολέμου III, 175. 176.

καθὺπερθε, ex locis superioribus III, 299.

καθυπέρτερος. δοκοῦντες τῇ παρούσῃ εὐτυχίᾳ καθυπέρτεροι
γενήσεσθαι III, 226. ἀπὸ τῶν παρόντων πολὺ σφῶν καθυπέρτε-
ρα τὰ πράγματα εἶναι IV, 264. Xenoph. Apom. IV. Herodot.

καί. οὐ μέντοι πολλοὺ γε χρόνου ἡ δύνατο καὶ ἀπασιν ἐκνικῆ-
σαι I, 7. ὕστερος ἔτι καὶ τῶν Ἰρωϊκῶν γενόμενος (Ὀμηρος), ibid.
καὶ δεινὸν εἰ τοῖσδε ἀπὸ τῶν ἐνσπόνδων ἔσται πληροῦν τὰς ναῦς,
καὶ προσέτι καὶ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, καὶ &c. I, 53. ἐπίβρον-
το, καὶ τινες καὶ ἀπέθησκον, etiam, I, 176. καίπερ III, 16. 62.
vid. Corinthum p. 151. καίτοι III, 87. IV, 20. I, 17. 121.

καινός. ἐτείχισαν τὴν πόλιν ἐκ καινῆς, a fundamentis denuo
excitatam II, 306. τὸ καινὸν τοῦ πολέμου II, 211.

καινότης. μετὰ καινότητος λόγου ἀπατάσθαι ἄριστοι II,
223.

καινίῳ. ἐστασίμζε τὰ τῶν πόλεων, καὶ τὰ ἐφυστερίζοντά πει,

I N D E X

πύσσει τῶν προγενομένων, πολὺ ἐπέφερε τὴν ὑπερβολὴν τοῦ και-
νούσθαι τὰς διανοίας II, 289.

καιρός. ἡ τελευταία χάρις καιρὸν ἔχουσα, δύναται μείζον ἐγ-
κλημα λῦσαι I, 63. ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε II, 53. ἡ δόξα αὐ-
τῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι αἰεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ ἀείμνη-
στος καταλείπεται II, 66. ἐν καιροῖς οἷς σπάνιον ἦν τῶν Ἑλλ.
τινὰ ἀρετὴν τῇ Ξέρξου δυνάμει ἀντιτάξασθαι II, 252. IV, 281.

κακία. οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν κακίαν τὸ ἡσσήσθαι προσεγένε-
το II, 139. ἡ δὲ οὐκ ὄντως ἄλλοις, κακίαν ἀντιλαβεῖν II, 255.

κακιζόμενοι ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων, id est, φεγόμενοι I, 147.
τύχη, κακιζόμενοι, γνώμη δὲ, οἱ αὐτοὶ ἔτι ὄντες III, 322.

κακόνους. δεδιώς μὴ — κακόνους δόξουσιν εἶναι τῇ πόλει, ἡ συ-
χίαν ἦγε IV, 42. D. Halic. 637, 45. Demosth. Phil. IV. &
Xenophon.

κακοπαθεῖα. μὴ δὲ καταμέμψασθαι ὑμᾶς ἄγαν αὐτοὺς ταῖς
παρὰ τὴν ἀξίαν νῦν κακοπαθείαις IV, 304. κακοπαθείαις Dio-
dor. 3 c. κακόπαθος βίος D. Halic. 547, 47.

κακοπαθεῖν. τοῦ χωρίου τῇ ἀπορίᾳ κακοπαθοῦντες III, 47. κα-
κοπαθοῦντες ἦδη, τῶν λόγων ἄπτονται I, 112.

κακοπραγέω. διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι ἐκ
τῆς πρὶν ἀηθείας τοῦ κακοπραγεῖν III, 81.

κακοπραγία. ταῖς κατ' οἶκον κακοπραγίαις ἐκπεπληγμένοι
II, 88. κακοπραγίαν ῥᾶον ἀπαθοῦνται, ἢ εὐδαιμονίαν διασώζον-
ται II, 226.

κακός. τελευτῶντες ἐξέκαμνον, ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικώ-
μενοι II, 77. de morbo. vid. idrū. ἐπὶ τῷ ἐκείνων κακῷ ἀνδρα-
γαθίαν προὔθεσθε II, 265. πανταχοῦ μνημεῖα κακῶν τε κἀγα-
θῶν αἰδία συγκατοικήσαντες II, 63. γενομένης ἀνακοχῆς κα-
κῶν καὶ τάλαιπωρίας III, 172. οὐκ ἐπὶ κακῷ παρελήλυθα III,
127. οὐκ ἐπὶ κακῷ τῆς πόλεως γένοιτο II, 23.

κακῶ. — τροφήν ὅτι οὐ ξυνεχῶς οὐδ' ἐντελῇ διδούς, κακοῖ τὸ
ναυτικόν V, 120. τοὺς Ἀθηναίους, ἦν τι σφάλλονται, κακώσειν
V, 50. κακῶσαι opponitur τῷ κυδῆναι Odyss. π, 212. vid. D.
Halic. 156, 23. Herodot. I, 170.

κακῶς ἐς τοὺς ξυμμάχους ἐπολίτευσαν II, 98. κακῶς καὶ
κατ' ὀλίγας (ναῦς) προσπίπτοντες II, 282. vid. εὐ. ἐπειδὴ κα-
κῶς σφίσι τὸ στράτευμα εἶχε IV, 311. ἦν δὲ κακῶς ποιῶσι Λα-
κεδαιμονίους &c. III, 240.

κάκωσις. τῶν πληρωμάτων οὐχ ἥκιστα τότε κάκωσις ἐγένετο
IV, 181. τεταλαιπωρημένους τοῖς τραύμασι καὶ τῇ ἄλλῃ κακῶ-
σει IV, 315.

κάλαμος. ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες II, 116.

καλέω. ἀντὶ Σικανίας Σικελίαν τὴν νῆσον ἐποίησαν καλεῖσθαι

V E R B O R U M.

IV, 6. τὴν γῆν τὴν Πειρ. καλουμένην ἐδῶσαν II, 40. Herod. I, 6. κάλλιον. νομίζοντες μὴ ἂν σφίσι ποτὲ κάλλιον παρασχὼν Λακεδαιμονίους διαπεφυγῆναι III, 302. vid. καλλιώτερον.

κάλλιστος. ὁρᾷτε ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων ὅτῃ τρόπῳ κάλλιστα ἀμυνεῖσθε αὐτοὺς IV, 55. Diodor. I d. κάλλιστον τόδε καὶ ἀσφαλέστατον, πολλοὺς ὄντας ἐνὶ κόσμῳ χρωμένους φαίνεσθαι II, 21. τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει III, 217. κάλλιστον ὄνομα III, 130. I, 181.

καλλιώτερον. εἰ δέ τι ὑμῖν εἴτε καλλιώτερον, εἴτε δικαιοτέρον δοκεῖ, διδάσκετε III, 175.

κάλλει ἐνεργοὶ νῆες II, 193.

καλός. ἡ τε φυγὴ καὶ ἡ ἐφοδὸς αὐτῶν, ἴσῃν ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ &c. III, 188. καλοὶ καὶ γαθοὶ III, 62. μετ' ὀνομάτων καλῶν λόγων μῆκος ἀπῶτον παρέξομεν III, 337. τοῦ πολέμου μετασχεῖν καλὸν εἶναι V, 6. ἐν μὲν τῷ σφετέρῳ καλῷ, ἐν δὲ τῷ ἐκείνων ἀπρεπεί III, 277. ἐν καλῷ ἐδόκει ἡ μάχη ἐσσεσθαι III, 299. vid. ζητέω.

καλωδίῳ ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην III, 42. Ioseph. 52, 107.

καλῶς. παραπλεόντων ἀπὸ κάλῳ, remulco tracti III, 37. καλῶς. ὃ, τι ἂν πείθῃσιν ἀλλήλους, τοῦτο ποιοῦσι καλῶς ἔχειν V, 55. ὃ νῦν ὑμῖν καλῶς ἔχει πρὸς ἡμᾶς πράξει III, 28. τὴν εὐτυχίαν καλῶς θέσθαι III, 27. vid. ἀνὴρ. τὰς τῶν πολεμίων παρσκευὰς λόγῳ καλῶς μεμφόμενοι, ἀνομοίως ἔργῳ ἐπεξίεναι I, 119. τῆς Ἰταλίας καὶ Σικελίας καλῶς ἐφαίνετο αὐτοῖς ἡ νῆσος ἐν παράπλῳ κείσθαι, de Corcyra I, 66.

καμοθῆναι ὑμᾶς καὶ μεταγνῶναι II, 255. vid. Annotat. Pin-dar. ἀλαμπτος ψυχὰν in bon. part.

κἄνταυθα. τῇ Ὀμήρου ποιήσει, εἴ τι χρὴ κἄνταυθα πιστεύειν I, 18.

καρπῶν. πάσῃ τῇ Σικελίᾳ, καρπουμένη καὶ πρὶν, ἐλευθερίαν παραδόναι, libertatem, qua prius etiam fruebatur IV, 286. μηδὲν οἰκειότερα ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι, ἢ τὰ τῶν ἄλλων II, 58. pro καρπίζεσθαι Pollux.

καρτερέω. ἐν ἐνὶ τῷδε ἀγῶνι καρτερήσατε. εἰπερ πότε IV, 280. καρτερός. ἢ ἡ μάχη καρτερά, καὶ ἐν χερσὶ πᾶσα III, 66. 141. Diodor. 245 d. χωρίον φύσει καρτερόν III, 6. ιδρύθησαν ἐπὶ καρτεροῦ λόφου III, 197.

καρτερώτατον τοῦ χωρίου III, 221.

κατὰ ἐτος II, 256. κατὰ ἐχθρὰν, ob odium III, 35. κατ' ἐκείνο καιροῦ Lib. VIII. Phrynichus 51. κατὰ βραχὺ, paulatim IV, 310. III, 142. ut κατὰ μικρὰ Aelian. II, 4. πρῶτος τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐπηνέθη, qui illi bello interfuerunt II, 42.

Thucyd. Vol. VI.

V v

I N D E X

- Ἀθηναίων κατὰ τὸ ὑπήκουσιν εἶναι, Atheniensium esse, quod illorum imperio subiectus esset III, 147. ἦσσαν τῶν κατὰ γῆν ἐφίεσθαι V, 70. οὔτε κατὰ γῆν, οὔτε διὰ θαλάσσης I, 4. κατὰ τοιαύτην διαφορὰν ὄντων τῶν πραγμάτων V, 129. εἶναι κατὰ πόδας αὐτῶν, illos subsequerentur III, 306. ὁ ὄχλος κατὰ Δεῖαν ἦκεν IV, 49. ἀποβάντες κατὰ τι τῆς Συρακουσίας IV, 83. πολέμιοι ἕστωσαν βασιλεῖ κατὰ ταυτὰ, eodem modo V, 28. τὰ κατὰ Πausaniam καὶ Θεμιστοκλέα, λαμπροτάτους τῶν καθ' ἑαυτοὺς Ἑλλήνων γενομένων, οὕτως ἐτελεύτησε I, 196. ἦσαν οἱ ἄνθρωποι κατὰ τοὺς ἀγροὺς II, 10. κατὰ σπουδὴν ἐγένετο ἡ οἰκοδομία I, 130. κατὰ τῶν κρημνῶν ρίπτοντες ἑαυτοὺς IV, 248.
- καταβαίνω. — τὰ τέλη καταβάντας ἐς τὸ στρατόπεδον, δουλεύειν πρὸς τὸ χρῆμα ὁρῶντας III, 24. IV, 248. II, 73.
- καταβάλλω. τὸ ἀργυρίον καταβάλλοντες, numerantes I, 42. ἕτερον τοίνυοῖν τειχοῖν κατέβαλον IV, 207.
- καταβάσσεως στενῆς οὔσης ἀπὸ τῶν Ἐπιπολῶν IV, 248.
- καταβοᾶω. Ἀλκιβιάδου πολλῶν μᾶλλον ἢ πρότερον καταβοῶντος τῶν Λακ. III, 277. clamoribus Lac. infectantem. Iof. i 147.
- καταβοή. πορευομένους ἐπὶ καταβοῇ τῇ αὐτοῦ V, 130. vid. ἔνεκα. αἰσθόμενοι καταβοὴν οὐκ ὀλίγην οὔσαν ἡμῶν, παρήλθομεν, i. e. κατηγορίαν I, 103. vid. Corinthum. D. Halic. 428, 36.
- καταγγέλους IV, 252.
- καταγέλαω. τὸ εὐχθες καταγελασθὲν ἠφανίσθη II, 293.
- καταγιγνώσκω. οὐδεὶς πῶ καταγνοῖς ἑαυτοῦ μὴ περιέσεσθαι τῷ ἐπιβουλεύματι, ἦλθεν ἐς τὸ δεινὸν II, 236. ἐρήμη δίκη δάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ IV, 98. D. Halic. 587, 7.
- κατάγνωσις. μετὰ ψήφου ἀδίκου καταγνώσεως II, 292. διὰ κατάγνωσιν ἀσθενείας σφῶν, propter falsam imbecillitatis suae opinionem II, 192.
- καταγορεύει τις ξυνειδῶς τοῖς ἑτέροις τὸ ἐπιβούλευμα III, 101. καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι, rem ad Aristog. detulit IV, 85.
- κατάγω. ἐς κίνδυνον φανερόν τὴν πόλιν καταγαγεῖν III, 101. ἐπιθειάζοντων μὴ κατάγειν V, 82.
- καταγωγή. ἵνα μὴ ἀπορῶσιν τῶν ἐπιτηδεύων ἐν ταῖς καταγωγαῖς, Schol. λιμέσι IV, 70.
- κατάδηλος ἡ μάχη ἦν III, 68. Plato Apol. & Xenoph. Ag. 652. κατάδηλα μᾶλλον αὐτοῖς τὰ τῶν Χίων ἐφάνη, Chiorum confilia manifestius deprehenderunt V, 17. Sophocl. Oedip. Col. 1277. Herodot. I, 5. III, 68.
- καταδαμάω. ἐνόμιζον ταύτῃ τῇ ἰδέᾳ καταδαμασάμενοι λήψεσθαι αὐτοὺς IV, 315.
- καταδίκη δισχίλιαι μναῖ ἦσαν III, 285. ἀποδώσειν τὴν κατὰ δίκην III, 287.

V E R B O R U M.

καταδικάζω. ἀντέλεγον μὴ δικάως σφῶν καταδεδικάσθαι III, 286. δίκην ἦν κατεδικάσαντο III, 285.

καταδρομή. μάχη οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαί III, 295. τὴν χώραν καταδρομαῖς λείαν ἐποιεῖτο V, 61. IV, 214 &c.

καταδουλώσις. — ξύμμαχοι ἐγενόμεθα οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει — ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερώσει II, 184. D. Halic. 387, 11.

καταδύω. τῇ δικοῦσῃ (νῇ) ἐμβάλλει μέσῃ, καὶ καταδύει II, 148.

καταθέοντες ἀπὸ τῶν λόφων ἄλλοι ἄλλοθεν II, 313. τῆς φρουρᾶς καταθεύσης τὴν χώραν IV, 214.

καταίρει ἐς ἱκaron ἀναγκασθεὶς ἀνέμῳ V, 161.

καταιτιάω. τοὺς καταιτιαθέντας, κρίσεις ποιήσαντες, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τῶν δὲ &c. IV, 95. εἰ μὲν γὰρ ἀμαθίαν κατητιῶντο II, 231.

κατακλείω. αὐτοὺς κίνδυνος ἐφαίνετο ἐς τὸ τεῖχος κατακλείσθαι III, 83.

κατακολπίσαι ἐς Αἴγιναν, in Aeginae sinum deflexuros fuisset V, 146.

κατακολυμβῶντες IV, 210.

κατακομιδὴν χαλεπωτέραν ἔχουσι τῶν ὠραίων I, 165.

κατάκρας καὶ βεβαίως εἰεῖν III, 166. vid. Suidam II, 237. Mss. divisim; &c. κατακράτος πολεμοῦσι νίκην ἔσσεσθαι II, 82.

κατακτῶμενοι ἀρετὴν III, 128.

καταλαμβάνω. εἰ καταλαμβάνοι ἀναχώρησις βεβαιότερα III, 51. ὅρκοις Λακεδαιμονίων καταλαβὼν τὰ τέλη τοῖς μεγίστοις, obstrinxi III, 127. κατέλαβε τὴν ἀκρόπολιν ὡς ἐπὶ τυραννίδι I, 175. πρὶν τι ἀνήκεστον διὰ μέσου γενόμενον ἡμᾶς καταλαβεῖν III, 30. αὐτῷ (Οἰνῷ) φρυγίῳ οἱ Ἀθηναῖοι ἐχρῶντο, ὁπότε πόλεμος καταλάβοι II, 32. ἐν τοιαύταις ἀνάγκαις τότε στασιωτικῶν καιρῶν κατεπιλημμένων (Ἰταλιωτῶν) IV, 270. καταληπτὰ πράγματα II, 186. 211.

καταλεγόμενος τοὺς ὁμήρους διὰ τὴν προδοσίαν V, 47.

καταλείπω. ἔπλεον πρὸς τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος, καὶ τὸν καταλειποθέντα διέκπλουν IV, 288. ἀκίνδυνον δίκησιν ἰσχύος καὶ ξυνέσεως ἐς τὸ ἔπειτα καταλιπεῖν III, 29. τοὺς πατέρας τοὺς ὑμετέρους ἀτίμους γερῶν καταλείψετε II, 256. χαλεπῶς ἔφερον τὰς οἰκίας καταλιπόντες II, 30.

καταλλάσσω. πρὸς ἀλλήλους δι' ἀντιλογιῶν πειρώμεθα καταλλαγῆναι III, 86.

κατάλογος. ἐπιβάτας εἶχον τῶν ὀπλιτῶν ἐκ καταλόγου ἀναγκαστοὺς V, 36. vid. D. Hal. 103, 19. τὸ πεζὸν καταλόγοις χρηστοῖς ἐκκρίβειν, delectu accuratissime habito IV, 51.

I N D E X

κατάλυσιν τοῦ πολέμου ποιῆσθαι V, 28. μετὰ τὴν τῶν τυράννων κατάλυσιν I, 28. Diodor. 33 b.

καταλύουσιν τὸν δῆμον II, 287. καταλύειν, bellum deponere V, 91. I, 27. καταλύειν τὸ κοινὸν ἀγαθὸν III, 338. 228.

καταμέμφομαι. ἀπηλλάγησαν τοῦ σφᾶς αὐτοὺς καταμέμφοσθαι V, 170. accusare delierunt. καταμέμψασθαι ὑμᾶς ἀγαν IV, 304.

καταμέμψις IV, 302. D. Halic. 139, 25.

καταμόνας. κἄν τούτῳ τὸ εὐπρεπὲς ἀσπουδον, οὐχ ἵνα μὴ ξυναδικῶσιν ἑτέροις προβέβληνται, ἀλλ' ὅπως καταμόνας ἀδικῶσι I, 57. 49. Ioseph. 799.

κατανέμω. τὰ μακρὰ τεῖχη ὥκησαν κατανειμάμενοι II, 32. eos muros inter se pariti. D. Hal. 616, 4. Diodor. 23 c.

κατανόω. τῆς Περσίδος γλώσσης ὅσα ἡδύνατο κατενόησε I, 194. κατενόησαν οὐ πολλοὺς τοὺς Θηβαίους ὄντας II, 6.

καταντικρὺ IV, 212.

καταπατεῖν. — εὐθύς ἐνδόντας, καὶ ἔστιν οὗς καὶ καταπατηθέντας III, 319. IV, 318.

καταπαύσαντες τοὺς τετρακοσίους &c. V, 157. Herod. I, 27.

καταπίπτω. χρησίμως ἐδόκει καταπεπτωκέναι (τὸ τεῖχος ἰσ-μα) V, 151.

καταπλεῖς Κνίδον V, 52. III, 41.

καταπλήθω. — καὶ κατεπλήσθη πᾶσα ἡ Σικελία αὐτῶν λεφθέντων IV, 320.

κατάπληξιν τοιαύτην εἶχεν ὁ δῆμος, ὥστε κέρδος ἐνόμιζε &c. V, 100. IV, 240 &c. αὐτοῖς ὑπελθεῖν D. Halic. 122, 29. Diodor. 247 d.

καταπλήσσω. διὰ τὸ καταπεπληῆχθαι τῇ ἡσση IV, 296. ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτοὺς, οἳ οὐκ ὀπλῖται χωρεῖτε, μὴ καταπεπληῆχθε ἀγαν IV, 305. τῷ πλήθει αὐτῶν καταπλαγέντας, τὰ ὑπάρχοντα καταπροδουναί III, 15.

κατάπλους ἀφειδῆς III, 42.

καταπολεμέω. βουλόμενοι αὐτοὺς ἀμφοτέρωθεν καταπολεμεῖν III, 4. — τοὺς Ἀθηναίους ἐγκλήμασι καταπολεμοῦμεν III, 128. ὁρῶντες εἰ σφίσι φίλια ταῦτ' εἴη, βεβαίως περίξ τὴν Πελοπόννησον καταπολεμήσοντες II, 14.

καταπροδίδωμι. μήτε τοὺς ξυμμάχους καταπροδιδῶμεν I, 122. ὥς ὑπὸ χρημάτων καταπροδόντες IV, 253. D. Hal. 370, 29. καταπροδίδοσθαι II, 332. Lucian. κοινωνοὶ ὄντες τῆς ἀρχῆς δικαίως ἂν αὐτὴν νῦν μὴ καταπροδίδοιτε IV, 279. vid. καταπλήσσω.

κατάρσις. οἱ ὀπλῖται περὶ τὰς κατάρσεις τῆς νήσου ἐφύλασσον III, 42. Plutarch.

V E R B O R U M.

καταρράσσω. τὸ στράτευμα νικηθὲν κατηράχθη ἐς τὰ τειχε-
σματα IV, 184.

καταρρέω. οἱ μὲν εὐθὺς διεφθείροντο, οἱ δὲ ἐμπαλασσόμενοι
κατέρρεον IV, 318.

καταρρήγνυμι. τὸ οἶκημα, λαβὼν μεῖζον ἄχθος, κατερράγη
III, 170.

κατασκαφή. τὴν ζημίαν καὶ τὴν κατασκαφὴν ἐπέσχον, a
multa irroganda & ab aedibus diruendis abstinerunt III,
305.

κατασκέψασθαι εἴτι ναυτικόν ἐστι καθεικλυσμένον IV, 80.
κατεσκέψαντο τὴν πόλιν &c. IV, 81. contemplati sunt.

κατασκευάζομαι. τῆς Ἀντάνδρου ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων μελ-
λούσης κατασκευάζεσθαι III, 111. κελεύοντες ἄλλην ναυμα-
χίαν βελτίω κατασκευάζεσθαι II, 135.

κατασκευή. — ὅσα ὕφαντὰ καὶ λεῖα, καὶ ἡ ἄλλη κατασκευὴ
II, 158. οὐδεὶς, οὔτε τὰ περὶ τὸ σῶμα ὕπλοις ἐξήρτυται, οὔτε
τὰ ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις κατασκευαῖς IV, 31. σημείοις καὶ κα-
τασκευαῖς πολυτελέσι χρησαμένων IV, 50. ἀνελιφότες τὰς κα-
τασκευὰς μετὰ τὰ Μηδικὰ II, 30.

κατασκήπτω. κατέσκηπτε (τὸ κακὸν) ἐς τὰ αἰδοῖα, καὶ ἐς
ἄκρας χεῖρας &c. II, 75. D. Halic. 118, 26. Ioseph. 1315. ἐνέ-
σκηψε Herodot. I, 106.

κατασκοπαῖς χρωμένους ὁπόσοι τεέσμεν, καὶ ἐν ᾧ χωρίῳ IV,
59. ἦλθον ἐς τὴν κατασκοπὴν τῶν χρημάτων IV, 74. 69.

κατάσκοπος. ἱππεῖς κατάσκοποι τῶν Συρακουσίων IV, 101.
κατασκόπους τινὰς πέμψαι III, 44.

κατασπέρχω. — ἔργῳ μὲν βραχὺ ὄν, ὅ-ψει δὲ καὶ ἀκοῇ κα-
τασπέρχον, aspectu &c. terrorem vobis incutere III, 189. Io-
seph. 1167. Homer. ἐπισπέρχον. Sophocl. περισπερχές πά-
θος. Herodot. I, 32, σπερχθεῖς.

καταστρέφω. — ὥς ἐξὼν αὐτοῖς τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ καταστρέ-
ψασθαι, δόωροι πεισθέντες ἀποχωρήσειαν III, 95.

καταστροφή. ἐκδήμους στρατείας ἀπὸ τῆς ἐαυτῶν ἐπ' ἄλλων
καταστροφήν ἐξήεσαν I, 26.

καταστρώματα IV, 238.

κατασχεῶ. ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον V, 132. ἔ-
λεγον οὖν μὲν πλεῖν αὐτὸν καὶ μὴ κατασχεῖν τὴν ἀναγωγὴν, ἐλ-
θόντα δὲ κρίνεσθαι IV, 47. vid. κατέχω. ἐπετήρουν τοὺς Ἀθην.
οἱ κατασχίσουσιν, observabant quonam appulsuri essent.

κατατίθημι. τὸ ἀργύριον ὃ εἶχον ἅπαν κατέθεσαν, ἐσβαλόντες
ἐς ἀσπίδας ὑπτίας IV, 316. πρὸ αἰσχροῦ τινος, συμφορᾶς με-
τρίως κατατιθεμένης, διαλλαγώμεν III, 30.

κατατραυματίζω. κατατετραυματισμένοι ἦσαν πολλοί, ἐν

I N D E X

πολλάῖς προσβολαῖς τῶν πολεμίων γεγενημ. IV, 311. vid. ναῦς. καταφανέστερος. γενομένης ἡσυχίας καταφανέστερος νομίζων εἶναι κακουργῶν III, 228. τὰ τε ἄλλα καταφανέστερον ἢ ὥστε λανθάνειν &c. V, 71.

καταφανής. τοῦ αὐτῶν στρατοπέδου καταφανῇ ἂν εἶναι πάντα τὰ ἁμαρτήματα III, 48.

καταφέρω. ἐπιδιωχθεῖσαι καὶ χειμασθεῖσαι σποράδες πρὸς τὴν Πελοπόνν. κατηνέχθησαν II, 273.

κατάφευξις. ὅπως, εἴτις βιάζοιτο ναῦς, εἴη κατάφευξις ἀσφαλὲς IV, 235. τραπόμενοι διὰ τῶν ὀγκάδων τὴν κατάφευξιν ἐποιούτο ἐς &c. IV, 238.

καταφθορά V, 136.

καταφλέγω. — τῆς ἱερείας — ἐπικαταδαρβούσης, ὥστε ἔλαθεν ἀφθέντα πάντα καὶ καταφλεχθέντα III, 200.

κατάφρακτα πλοῖα I, 18.

καταφρονέω. πολλάκις τὸ ἔλασσον πλήθος δεδιδῶς, ἄμεινον ἡμύνατο τοὺς πλέονας, διὰ τὸ καταφρονούντας ἀπαρασκευοῦς γεν. quod propter hostis contemtionem esset imparata II, 20.

καταφρόνημα. ἵεναι τοῖς ἐχθροῖς, μὴ φρονηματι μόνον, ἀλλὰ καὶ καταφρονηματι II, 92.

καταφρόνησις II, 92.

καταφυγή. τῶν ἀκουσίῳ ἁμαρτημάτων καταφυγὴν εἶναι τοὺς βωμοὺς III, 146. Diodor. 597 b.

καταφωρᾶν τοὺς ἐπιβουλεύοντας, hoc est, ἐλέγχειν I, 116. Iosephus A. XXI, 3, 1, πράξις αὐτῶν κατάφωρος τοῖς &c. statim deprehensum.

κάτειμι. ἀνέμου κατιόντος μεγάλου II, 43, V, 82.

κατεῖργομαι. πᾶν δ' εἰκὸς εἶναι τῷ πολέμῳ καὶ δεινῷ τινι κατεῖργόμενον, ξύγγνωμὸν τι γίγνεσθαι καὶ πρὸς τοῦ θεοῦ III, 146.

κατεργάζω. τὰ δυνατὰ ἐν ἑσῷ καὶ τὰ ἀπορώτερα μεγάλῃ τε ὁμοίως καὶ ἐνδεεστέρα παρασκευῇ κατεργάζεσθαι III, 95. πειρασόμεθα κατεργάζεσθαι αὐτοὺς III, 125. τὸ ἔργον ἄξιον τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάζεσθαι IV, 202.

κατέρχομαι. ὕδατος ἀνωθεν γενομένου, καὶ κατελθόντος αἰφνιδίου τοῦ ρεύματος III, 112.

κατέχω. τῶν σεισμῶν κατεχόντων τῆς Εὐβοίας II, 300. κατεῖχε τὸ πλήθος ἐλευθέρως II, 99. I, 129. αἱ ἄλλαι ξυντυχίαι, — ὡς ἐκάστη τις κατέχεται ὑπὸ ἀνηκέστου τινὸς κρείττονος, ἐξάγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους II, 237. δεῖ τὸ πλέον ἢ φιλία κατεχόμενοι II, 187.

κατηγορεῖν. ἐγὼ δὲ παρῆλθον οὔτε ἀντερῶν περὶ Μιτυληναίων, οὔτε κατηγορήσων II, 234. ἀδικία πολλὰ κατηγορεῖτο αὐτοῦ I, 134. 135.

V E R B O R U M.

κατηγορία οὐδεμία προετέθη II, 246. ξὺν κατηγορίᾳ παροξύνῃ I, 119. vid. αἰτία.

κατήφειά τις καὶ κατάμεμψις σφῶν αὐτῶν πολλή ἦν IV, 302. Ioseph. 600.

κατοικίζω. προήδει μὴ ἐπ' ἀγαθῷ ποτὲ αὐτὸ (τὸ ἱερὸν) κατοικισθῆσθαι II, 31.

κατοκνέω. — τοὺς Ἀθηναίους τῆς γῆς ἔτι ἀκεραίου οὐσης ἐνδύσειν τι, καὶ κατοκνήσειν περιῖδσιν αὐτὴν τμηθεῖσαν II, 34.

κατόπιν τὰς ἀσπίδας ἔφερον II, 201. Ioseph. 107. D. Halic. cum accusf. 552, 19. Plato Gorgia. κ. ἑορτῆς ἤκαμεν, ὅπισθεν, ἑλληνικῶς, Moeris. vid. Polybium 38, & Diodor. 677 b.

κάτοπτα. ὥστε τὰ ἐν τῷ ἐπέκεινα γιγνόμενα μὴ κάτοπτα εἶναι V, 168. Ioseph. 1269.

κατορθώω. ἐλπίδι τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσιν ἐπιτρέψαντες II, 64. ἐπιχειρήμασιν οὐ κατορθοῦντες IV, 250. γνόντες ὅτι ἐπιθυμία μὲν, ἐλάχιστα κατορθοῦνται, προνοία δὲ, πλείστα IV, 24. μὴ κατορθώσας, μὴ ἐν τῷ ὁμοίῳ καὶ πρὶν ἐπιχειρῆσαι ἔσται, nifi rem feliciter gefferis, eandem illos invadendi facultatem non sis habiturus IV, 20. πολλὰ κακῶς γνωσθέντα, ἀβουλοτέρων τῶν ἐναντίων τυχόντα κατωρθώθη I, 166.

κατὰ πάτρια III, 325. Dorice.

κάτω. ὄντες οὐ θαλάσσιοι κάτω ὤκουν I, 13. vid. ἄνω. τοῖς κάτω, hoc est, τοῖς παραλίοις I, 165. & εἰ τὰ κάτω πρόοιτο, si maritimorum res neglexerint I, 166.

κάχληκα διαμώμενοι ἐπὶ τῇ θαλάσῃ, ἔπινον οἶον εἰκὸς ὕδωρ III, 40. Iosephus 180. Etymolog. κάχλακας 534, 80.

ΚΕ. κείμει. — τῶν νόμων ἀκροάσει ὅσοι ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων κεῖνται II, 57. ἀγῆρων ἔπαινον ἐλάμβανον καὶ τὸν τάφον ἐπισημότατον, οὐχ ἐν ᾧ κεῖνται μᾶλλον, ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν ἀείμνηστος καταλείπεται II, 66. κείσεται σοι εὐεργεσία ἐσαεὶ ἀνάγραφτος I, 181. τῶν μεγίστων ἀδικ. μαλακωτέρας κείσθαι ζημίας II, 236. — ἀμύνεσθαι δὲ, τῷ παθεῖν ὅτιεγγυτάτω κείμενον, μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀναλαμβάνει II, 222. παραλὰς καὶ οὐ κατὰ στοῖχον κείμεναι, Echinades II, 169. 244.

κείρω. προσήγαγε τὸν στρατὸν, κατὰ βραχὺ προῖον, καὶ κείρων ἅμα τὴν γῆν I, 89.

κέλευσμα. ἀπὸ ἐνὸς κελεύσματος ἐμβόησαντες, — ὤρμησαν II, 149.

κελεύω. — προκαλούμενοι εἰ βούλοιντο τοὺς ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρας σφίσι τὰ τε ὕπλα καὶ σφᾶς αὐτοὺς κελεύειν παραδούναι III, 49. ἦν γὰρ ἀποφῆναι πᾶν ἀδικοῦντας αὐτοὺς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω II, 234. — πολитеύειν ἐκέλευον ὥσπερ εἰώθησαν III, 197.

I N D E X

κέλης. Θεραμένης, ἀποπλέων ἐν κέλητι, ἀφανίζεται V, 56.
vid. Var. Lect.

κελήτιον I, 76.

κενώ. ἰζάνοντος (τοῦ χόματος) ἐς τὸ κενούμενον, in partem, quae evacuabatur, subderet II, 117. κενωθείσων τῶν νεῶν, classe nudata V, 88.

κεντέω. διηγὸν διὰ δυνεῖν στοιχείοι, δεδόμενους πρὸς ἀλλήλους, καὶ κεντουμένους ὑπὸ τῶν παρατεταγμένων III, 72.

κεράμω καὶ λίθοις βαλλόντων, ob varietatem II, 7.

κέρας. ἐν χερσὶν ἢ δὴ ὄντες περιέσχον τῷ κέρα, καὶ ἐκυκλοῦντο τὸ δεξιὸν τῶν ἐναντίων II, 328. παυσάμενοι τῆς ἐπεξαγωγῆς τοῦ κέρας V, 169. κατὰ μίαν ἐπὶ κέρας παραπλέοντες II, 146. agn. Suidas. vid. Annot.

κεράσαντες κρατῆρας παρ' ἅπαν τὸ στράτευμα IV, 52. vid. Annotat.

κερδαίνω. οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν μάλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι II, 68. ἡμεῖς μὴ διαφθείροντες ὑμᾶς κερδαίνομεν ἂν III, 340.

κερδαλέος. ὃ, τι ἡδεῖ ἐς αὐτὸν κερδαλέον, τοῦτο καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον κατέστη II, 80. Isocrat. ad Nicoclem. Xenophon Paed. VII. vid. κερδαλέως, & κέρδος.

κερδαλέως & δικαίως opp. Ἀθηναίους ἐλόμενοι δικαίως μᾶλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως II, 253.

κέρδος ἐνόμιζεν II, 215. Herodot. VI, 13. ἐν κέρδεϊ ἐποιεῦντο. Arch. ἀρνευμένους, ut alibi, non male. ita fere Homer. Demosth. Aeschylus. Herodot. VI, 69, ἀπαρνεόμενον. apud Sophocli. κέρδη & δεινὰ oppon. Eleotr. 770. ita fere Noster, — ξυμβαίνει τὰ κέρδη μείζω φαίνεσθαι τῶν δεινῶν III, 86. ἀκινδύνως ἀπελθεῖν, κέρδος νομίσαι IV, 286. V, 100.

κεύθω. Ἰππίου Ἀρχεδίκην ἢ δε κέκευθε κόνις, Epigr. IV, 92.

κεφάλαιον. — ἐν αἷς πολλῶν ἄλλων γεγραμμένων, κεφάλαιον ἦν &c. III, 75. λέγοντες ἄλλα τε πολλὰ, καὶ κεφάλαιον, εἰ &c. IV, 13. βραχυτάτῳ δ' ἂν κεφαλαίῳ, ut brevissime contraham I, 55. μετὰ προσηκόντων τῶν τοῦ δικαίου κεφαλαίων ἐς ὑμᾶς ἐρχόμεθα, argumentis I, 60. ἐν κ. Demosth. Χερρ.

κεφαλαίῳ. πολλὰ παρεῖς, τὰ μέγιστα κεφαλαίῳ IV, 146. vid. D. Halic. 131, 27. κεφαλαιοῦντες ἐκ πολλῶν V, 81. Herodot. III, 159.

κῆ. κῆδομαι. εἴπερ ἡ γῆ σοι προσήκειν κῆδεσθαι τῆς πόλεως, si modo ad munus tuum pertinere ducis, curare remp. IV, 25. Homer. Xenophon Paed. VIII.

κῆδος ξυνάψασθαι τῆς θυγατρὸς II, 46.

κῆπιον, καὶ ἐγκαλλώπισμα πλούτου, leve quod divitiarum

decus & ornamentum II, 92. vid. Eustathium, & Annotat.

κῦρυγμα τόδε ἀνείπων III, 156. καταπεφευγόσι κῦρυγμα ἔποισατο III, 167.

κῆρυκι, καὶ πρεσβείᾳ, καὶ ἀπολούθοις ὁπόσοις ἀνδοκῇ III, 174.

κηρύσσω. ἀποικίαν ἐς Ἐπίδαμνον ἐκήρυsson I, 42. χεῖρας ἀνέσειςαν, δηλοῦντες προσίσσθαι τὰ κηκρυγμένα, significantes, se accipere conditiones praeconis voce oblatas III, 59.

KI. κινδυνεύω. ἐν ἀδῆλῳ κινδυνεύεται, id est, μετὰ κινδύνων πράττεται I, 112. ὡς τοῦ χωρίου κινδυνεύοντος, quod locus in discrimine versaretur III, 11. ὄνομα καὶ οὐκ ἔργον κινδυνεύειν V, 120. μὴ ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι II, 54. 66.

κινδυνος. ὁ φυγὼν τὸν κίνδυνον, τοῦ ὑποστάντος μεμπτότερος II, 89. ἐπὶ τοὺς ἰσοπαλεῖς κινδύνους χωροῦμεν II, 58. sic τρέχειν D. Halic. 209, 28. μὴ περιορᾷσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους II, 66. ἀνευ εὐψυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους ἰσχύει II, 140. ἐν τοῖς αἰσχροῖς κινδύνοις, famem intelligit III, 349, & alibi οὐ μόνον τῷ αἰσchrῷ ἀλλὰ τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ περιπίπτειν. μηδὲ τούτῳ ἐμπαράσχῃτε, τῷ τῆς πόλεως κινδύνῳ ἰδίᾳ ἐλλαμπρύνεσθαι, ne huic permittatis, ut reipubl. periculo privatim fiat illustis IV, 23. — σαφεῇ τὸν κίνδυνον σφᾶς περιεστάναι V, 23.

κινεῖν τὸν πόλεμον IV, 57. ὕδωρ ἐν τῇ ἀνάγκῃ κινῆσαι III, 146. Δῆλος ἐκινήθη, tremuit II, 15. III, 81. I, 116. II, 41.

κίνησις μεγίστη ἐγένετο I, 4.

KΛ. κλείω. τοὺς ἑσπλους βύζην κλήσειν ἔμελλον III, 12. κληῖδα Suidas II, 328.

κλέμματα. τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει III, 217. Demosth. στεφ.

κλέος ἐχόντων τὰ περὶ τὰς ναῦς I, 40. οἷς ἀν' ἐπ' ἐλάχιστον, ἀρετῆς περὶ τὸ ψόγου, ἐν τοῖς ἀρσεσι κλέος ἢ II, 69.

κληρούχους II, 243.

κλίνη κενὴ τῶν ἀφανῶν οἱ ἀν' μὴ εὐρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν, lectus inanis illorum, quorum cadavera inter caelos reperiri fuscipique non potuerunt II, 52.

κλυδώνιον. τὰς κόπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλυδωνίῳ ἀναφέρειν ἄνθρωποι ἄπειροι II, 134. κλυδῶνι semper D. Halic. & opinor Iosephus & Diodor. Euripid. Hecub. 48. & Sch. κλυδωνίσμα idem. Suidas II, 332.

KO. κοίλος. ἐν τῷ κοίλῳ καὶ μυχρὸ τοῦ λιμένος IV, 260.

κοινολογούμενοι V, 96. πρὸς αὐτὸν ἐκεκοινολόγητο, colloquia habuissent IV, 322. Ioseph. 305.

κοινός. ἵνα μὴ χειρόν τὰ κοινὰ τῷ ὑπόπτῳ μοῦ ἀκρόασησθε IV, 140. τῷ ὄντι νομίσαντες κοινῇ πολεμεῖσθαι, revera se ab utrif-

I N D E X

que oppugnari III, 100. κοινῇ ἐργασαμένη ἡ Ἑλλὰς I, 6. Ovid. — gentis *commune* Pelasgae. ἀδικεῖν ἔφασαν ἀνευ τοῦ πάντων κοινοῦ πορευόμενον III, 117. ὑποπτεύομεν ὑμᾶς μὴ οὐ κοινοὶ ἀποβῆτε, vos non aequos iudices fore suspicamur II, 247. (τὰ χρήματα) οὔτε ἐν κοινῷ ἔχομεν, οὔτε ἐτοίμως ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν I, 114. — κοινῶς ἐς τὰ ἔργα τρέπεσθαι IV, 31. vid. κοινῶ. πρὸς ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς σκύλα ἀπὸ ἡμῶν ἀνατεθῆναι II, 254.

κοινῶ. — πάσαι κοινώσαντας τὴν δύναμιν, κοινὰ καὶ τὰ ἀποβαίνοντα ἔχειν I, 60. ταξίαρχοις κοινώσας (τὸ πρᾶγμα) III, 7. vid. Polyb. p. 8.

κολάζομαι. χαλεπωτέρας ἐν ταῖς ἀδικίαις κολαζόμενοι, διὰ τὸ πλῆθος V, 59. ἡξίουσι τοῖς αὐτοῖς κολάζεσθαι αὐτὸν, iisdem suppliciis. κολασθί. τεται τῇ πρεπούσῃ ζημίᾳ II, 141.

κολούω. ἄνδρες ἐπειδὴν ᾧ ἀξιοῦσι προὔχειν κολουσῶσι &c. postquam vires in ea re, qua se ceteris praeferre putant, fractae fuerint IV, 282. Homer. Od. x. Plato, Aristot.

κολυμβηταὶ ὑψυδροὶ III, 42.

κομιδὴ τῶν ἐπιτηδείων III, 43. — ὕβερ ῥέδισαι αἱ κομιδαὶ ἐκ τῆς φιλίας ὧν προσέδει IV, 39.

κομίζω. σώφρονα ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι χάριν II, 255. ἐκομίσθησαν ἐπ' οἴκου, domum se receperunt II, 51. τοὺς ἄνδρας περὶ πλείονος ἐποιοῦντο κομίσασθαι III, 172. κομίσιν III, 260.

κομπωδεστέραν ἔχοντι τὴν προσποίησιν II, 91. Thom. Magist. ποίησιν.

κόμπος λόγων II, 62. Ioseph. 1279. Scholiast. Aeschyli 94. 210. & Sophocl. 413. Euripid. Φοιν. 603. D. Halic. II, 167. vid. Herodot. VII, 103.

κομπῶδες. διὰ τὸ ἀνθρώπειον κομπῶδες ἐς τὰ οἰκεῖα πλήθῃ III, 312.

κόνης. vid. κεῦθω.

κοσμέω. ἐπὶ τὸ μεῖζον κοσμοῦντες I, 32. & γὰρ τὴν πόλιν ὕμνησα, αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταὶ ἐκόσμησαν II, 63. ἀμαρτανομένων λόγοι ἔπеси κοσμηθέντες προκαλύμματα γίγνονται II, 270. οὐδέμια βλάβη τὸ κοινὸν κοσμηθῆναι καὶ ἵπτοις καὶ ὅπλοις &c. IV, 69.

κόσμος οὐδεὶς ἦν τῶν ποιουμένων II, 282. οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾶν, quibus decori est latrocipari I, 9. Aristoph. Plut. 565, Πάντῃ γοῦν κλέπτειν κόσμῳ ἐστίν. Herodot. I, 65. D. Halic. 221, 39.

κουφίσεις τῇ τῶνδε εὐκλείᾳ II, 68.

κούφισις. ἰσομοιρία τῶν κακῶν, ἔχουσά τινα μετὰ πολλῶν κούφισιν &c. IV, 302. Ioseph. 766.

V E R B O R U M.

κουφολογία. ἐνέπεσέ τι γέλωτος, τῇ κουφολογίᾳ αὐτοῦ III, 46. Ioseph. 64. 820.

κούφος. ἐλπίδος τὶ εἶχον κούφης μὴ ἂν — Διαφθερῆναι II, 78. D. Halic. 584, 21.

κούφος ἐσκευασμένοι ἄνθρωποι III, 53.

KP. κρατήσεσθαι ναυτικῶ III, 35. — τὰς διανοίας κρατήσαντας, θάρρειν, animos cohibendo, confidere IV, 22. ὦν ἄρα ὁ λόγος τοῦ ἔργου ἐκρατεῖ I, 96. ἰδίας δυνάμεις ἐλπίσαντες ἔτι μᾶλλον σχῆσιν, εἰ τὰ τοῦ Μήδου κρατήσεις, sperabant fore, ut suas opes longe firmitus fundatas retinerent, si Medi vicissent II, 262. τὼν νόμων κρατήσασα ἡ ἀνθρωπεία φύσις II, 294. D. Halic. ὑπὸ τοῦ νόμου 608, 24.

κρατίστους εἶναι, εἰ τοὺς κρατίστους ἐνίκησαμεν IV, 283. κρατίστοι τὴν ψυχὴν II, 61. κρατίστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος V, 103. τῶν Ἀθηναίων ὑπὲρ ἐστράτευε καθαρὸν ἀξήλθες, καὶ — τὸ κρατίστον III, 215. κράτιστα διαθέντα τὰ τοῦ πολέμου IV, 27.

κράτος. τὰ περὶ τὸν Πύλον ὑπ' ἀμφοτέρων κατὰ κράτος ἐπολεμήτο III, 34. Polyb. 33. vid. κατάκρας. τὸ κράτος τῆς γῆς III, 145. βασιλεὺς πρῶτος ἐν κράτει τῶν Ὀδρυσῶν ἐγένετο, per vim II, 47. τὰ πολλὰ, τῶν πλείονων καὶ ἀμείνων παρεσκευασμένων τὸ κράτος ἐστίν, victoria II, 140.

κρατύναντες τὰ τεῖχη II, 195. κρ. τὸν χάρακα D. Hal. 352, 44. κρατυνάμενος Iosephus 756. Aretaeus 92, 16.

κρείσσων. τὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν κρείσσω καταπροδούναι III, 16. χρημάτων κρείσσων, pecunia invictus II, 88. γενόμενον κρείσσον λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου II, 75. vid. ἀκοή. κατέχεται ὑπ' ἀνηκέστου τινὸς κρείττονος II, 237. κρείσσεως ὅντες ἅπαντες λογισμῶ ἐς τὸ ἀνέλπιστον τοῦ βαβαίου δεσ. II, 293.

κρείττων. vid. κρείσσων.

κρίνω. μίσει πλέον ἢ δίκη κρίναντες II, 270. κρίνουσι βοῇ, αὐ ψήφῳ (οἱ Λακεδαιμόνιοι), suffragia ferunt I, 122. — οὐκ εἰκὸς ἐν εἰρήνῃ αὐτὰν κριθῆναι III, 244. II, 69.

κρίσις. καὶ τοῦτο ὅμως δυεῖν ναυμαχίαν καὶ πεζομαχίαν ταχέϊαν τὴν κρίσιν ἔσχε I, 35. — ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθίσταμεθα II, 249.

κριταὶ ὄντες ἀπὸ τοῦ ἴσου μᾶλλον ἢ ἀγωνιστὰι II, 221. 252.

κρυπτόν. τὸ Λακεδαιμονίων πλῆθος διὰ τῆς πολιτείας τὸ κρυπτόν ἠγνοεῖτο III, 312.

κρύπτω. οὕτω γὰρ, ἃ, τε κρύπτεσθαι δεῖ, μᾶλλον ἂν στέγασθαι, quae celanda sunt, facilius celatum iri IV, 115. ἐπειδὴν κρύψωσι γῇ, humarunt II, 52.

κρωβύλος. vid. ἀναδῶ.

KT. κτάσμαι, φανεράν ἔχθραν πρὸς Κορινθίους κτήσασθαι, suf-

I N D E X

cipere I, 63. ἀπολαύουσιν ἐλάχιστα τῶν ὑπαρχόντων, διὰ τὸ αἰεὶ κτᾶσθαι, propter quaerendi studium I, 99. οὐ γὰρ τὰς τοὺς ἀνδρας, ἀλλ' οἱ ἀνδρες ταῦτα κτῶνται, de oppidis I, 207. δρῶντες κτᾶμεθα τοὺς φίλους II, 61. δορὶ ἐκτίσαντο III, 147.

κτείνω. δις τὸν αὐτὸν, ὥστε καὶ κτείνειν, οὐκ ἐπελάμβανε (ἢ νόσος), bis non ita corripiebat, ut etiam interimeret II, 78.

κτῆμα ἐς αἰὲ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρήμα ἀκούειν I, 34. Herodorus III, 53, φιλοτιμίῃ κ. σκαίων.

κτῆσιν ἔχειν τῶν χρυσείων μετᾶλλων ἐργασίας ἐν τῇ Θράκῃ III, 155.

ΚΥ. κύαμος. βουλὴ ἀπὸ τοῦ κυάμου ξυνελέγτο V, 100. 106.

— κυαμεύονται Demosth. vid. Ulpianum 269 c. Xenoph. pag. 712. Herodot. VI, 109.

κύκλος. αὐτὸν τὸν κύκλον διεκώλυσε, ipsum muri ambitum IV, 164. κύκλον τῶν νεῶν ποιήσαντες ὡς μέγιστον &c. II, 132.

κυκλώω. ἐνδιατρίβων κυκλοῦται ὑπ' αὐτῶν, cunctatus est circumventus IV, 314. ἐς αὐτὸ τὸ ἀπορον τῆς ὁδοῦ κυκλοῦνται ὡς ἀποληφόμενοι III, 191. D. Halic. 164, 47. & Polybius pro περιλαμβάνω.

κύκλωσις. περίοδον αὐτῶν καὶ κύκλωσιν χωρίου ἰσχύϊ οὐκ εἶχον III, 56. οὐκ οὔσης σφῶν κυκλώσεως ἐς τὰ πλάγια III, 57. circumveniri non possunt. D. Halic. 163, 23.

κυματώσα. ἡ θάλασσα ἐπελθοῦσα ἀπὸ τῆς τότε οὔσης γῆς, καὶ κυματωθεῖσα, ἐπῆλθε τῆς πόλεως μέρος τι II, 300. Lucianus.

κύριος. καταλύσεως γενομένης (ἥς νῦν ὑμεῖς κύριοι ἐστε &c.) III, 31. D. Halic. 55, 41. Demosth. de T. Leg. 245. Euripid. Or. ἡμας, dies constitutus.

κυριώτατοι τοῦ ἱεροῦ ἦσαν III, 291.

κυριώτεροι νομίζοντες εἶναι &c. III, 27. vid. Ulpian. Dem. 306, 2.

κῦρος. — αἵπερ ἅπαν τὸ κῦρος ἔχουσι, rerum summam potestatem III, 265. Plato. Philo. apud Dionem, Edictum. Herodot. VI, 109.

κυρώω. ἡ ἐκκλησία, κυρώσασα ταῦτα, διελύθη V, 107. haec rata habuit. κύρωσις οὐδεμία ἐγίγνετο IV, 166.

ΚΩ. κώλυμα. ἢν μὴ δεῶν ἢ ἥρώων κώλυμα ᾖ, nisi Deorum impedimentum accederet III, 252. ἀντεμνηχάνησαντο σβεστήρια κωλύματα, remedia ad ignem restinguendum idonea IV, 262. poëtic. D. Hal. vid. Marcell. Herodian. Lucian. Chrysostom. Areteus 921, 18. v. Polluc. Glossae, prohibitum, interdictum.

κωλύμη. vid. ἱκανῶς. οὐκ ἐπὶ κωλύμη, ἀλλὰ γνώμης παραίνεσι ἐπρεσβεύσακτο I, 130. D. Halic. 566, 22.

κωλυτὴς τῆς διαβάσεως II, 203.

V E R B O R U M.

καλύω. μηδὲ χρυσοῦ μηδὲ ἀργύρου δαπάνη κεκαλύσθω I, 181. οὔτε γὰρ ἐκεῖνο καλύει ἐν ταῖς σπονδαῖς, οὔτε τόδε I, 208. vid. Var. Lect. ἐν τούτῳ κεκαλύσθαι ἐδόκει ἐκάστῳ τὰ πράγματα, ὃ μὴ τις αὐτὸς παρέσται II, 15.

κώπηρες. — μὴ μακρᾷ νηϊ, ἄλλῃ δὲ κωπήρει πλοίῳ III, 174 agn. Suidas II, 366.

Λ.

ΛΑ. λαγχάνω. σφῶν αὐτῶν κληρούχους τοὺς λαχόντας ἐξέπέμψαν, facta sortitione II, 243. τὸ εὐτυχές, οἱ ἂν εὐπρεπεστάτης λάχωσιν τελευτῆς II, 67.

λαμβάνω. ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἐλάμβανε II, 53. οἱ στρατιῶται ἐκ πολλοῦ ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν ἀξίωσιν ταύτην εἰλήφεσαν, μηδὲνα ὄχλον Ἀθηναῖοι ὄντες Πελοποννησίων νεῶν ὑποχωρεῖν II, 141. — τὸν νόμον ὄντα, λαμβάνειν μᾶλλον ἢ διδόναι II, 159. λαβόμενοι τῶν ὀρών, διαφεύγουσιν, occupatis montibus II, 205. ἐπιπλασθῆναι τῇ γνώμῃ, οἶκτον σώφρονα λαβόντας II, 257. τοὺς Ἀθηναίους ἰδόντας ταῦτα γιγνόμενα θάρσος ἔλαβε II, 149. λάβετε αὐτοὺς μὴ πολεμῶς III, 26. χαλεπὸς ἦν ἐς τοὺς περὶ τῶν μυστικῶν τὴν αἰτίαν λαβόντας IV, 93. V, 17. σωφροσύνην λαβοῦσαι αἱ πόλεις, καὶ ἄδειαν τῶν πρασσομένων &c. V, 98. τῇ ὄψει τοῦ θαρσεῖν τὸ πλεῖστον εἰληφότες III, 54. τὸ κήρυγμα πρὸς τὸν φόβον δίκαιον εἶναι ἐλάμβανον, prae metu edictum aequum esse censabant III, 157. τειχίζεται καὶ ἤδη ὕψος λαμβάνει I, 128. τὴν πόλιν βίᾳ οὐχ οἰοί τε ἔσονται λαβεῖν III, 102. ὅταν καιρὸν λάβωσιν ἐκάστου, οὐκ ἀνιάσιν IV, 133. τὸ θεαθῆναι πιστότερον ὄψει λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθῆναι II, 223.

λαμπρᾶς νίκης γεγενημένης IV, 263. γενομένου Ἀρμοδίου ὥρα ἡλικίας λαμπροῦ IV, 85. λαμπρὸς ἀνεμὸς Herodot. II.

λαμπρότατα πράξαντες, τὰ δεινότατα κινδυνεύουмен παθεῖν II, 258. Πανσανίαν καὶ Θημιστοκλέα, λαμπροτάτους τῶν Ἑλλήνων I, 196.

λαμπρότης. ὁ στόλος ὄψεως λαμπρότητι περιβόητος ἐγένετο IV, 52. vid. λυπηρός. ἀπὸ οἴας λαμπρότητος καὶ αὐχλήματος, ἐς οἴαν τελευτὴν ἀφῆκτο IV, 303. τὰς τιμὰς καὶ λαμπρότητας ἀκινδυνωτέρας ἔχειν τὴν εἰρήνην III, 90.

λαμπρύνομαι. ὅσα ἐν τῇ πόλει χορηγίαις ἢ ἄλλῳ τῷ λαμπρύνομαι, τοῖς ἀστοῖς φθονεῖται φύσει IV, 28. φαιδρύνεται Hefych. Herodot. I, 42.

λαμπρῶς ἐπικείμενοι IV, 294. D. Halic. 583, 11. λαμπρῶς ἔλέγετο, aperte V, 102. 115.

λαμυρὰ πηγὴ, ἡ καθαρὰ καὶ ἡδεῖα Thom. Magister. modum excedens impudentia, magnitudine; λαμυρὰν θάλασσαν, velut ἡλιθα πολλὴν Etymolog.

I N D E X

λανθάνω. — καταφανέστερον ἢ ὥστε λανθάνειν V, 71. ἔλαβεν ἀρθέντα πάντα III, 200. ὅπως μὴ λήσωσιν αὐτοὺς αἰνῆες, ne clam ipsis proficiscerentur V, 17.

λαχαισιμός. ἐπὶ λαχαισιμῶν καὶ φρυγάνων ξυλλογὴν ἐξελθόντες II, 332.

ΛΕ. λέγειν. κατὰ τὴν τοῦ λέγειν ἀδυνασίαν IV, 186. ξυνέδρους ἐλέσθαι, οἵτινες λέγοντες, καὶ ἀκούοντες περὶ ἐκάστου, συμβήσονται III, 33. διαμάζω τῶν προθέντων αὐθις περὶ Μιτυληναίων λέγειν II, 222. ἐλέχθη ὡς φάρμακα ἐσβεβλήκειεν ἐς τὰ φρέατα II, 71. vid. λόγος.

λειποστράτιον IV, 119. D. Halic. 704, 11. λειποστράτιον I, 138. agn. Th. Magister. sic λειποτάξιον Iosephus 1125.

λείπω. ὑμῶν οὐδ' ἡ ἀπειρία τοσούτων λείπεται, ὅσον τόλμῃ προέχετε II, 139. ἕως ἂν τι τῶν ἑαυτοῦ λείπηται, μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς V, 125. λειπομένην, opposita ad μεγίστην I, 17.

λεπτά τὰ πρόωθεν ἔχουσας (ναὺς) IV, 231. λεπτά πλοῖα II, 132. λεπτὸν ἱματίον ἐπιβολὰς II, 73. agn. Suidas. Libanius. Philostrat.

ΛΗ. λήθη. τῶν οὐκ ὄντων λήθη οἱ ἐπιγιγνόμενοι ἔσονται, futura soboles oblivionem defunctorum afferet II, 68. Aelian. III, 18.

ληστίαις πορθουμένην πόλιν V, 59. I, 9. vid. seq.

ληστικόν. τὸ ληστικὸν καθήρει ἐκ τῆς θαλάσσης I, 8. Mff. ληστροκόν. D. Halic. ter ληστροκός. Schol. & Thom. Magister distinguunt. illud πλοῖον, hoc vero σύνταγμα denotare aiunt.

ληστροκός. ἐκ ληστροκῆς τριακοστούρου III, 14. bios Diodor. 92 c. 518 b. ληστροίδας ναὺς idem 507 c.

ΛΙ. λιθουργὰ σιδήρια οὐκ ἔχοντες III, 7. Diogen. Laërtius. λιθουργοὶ Noster III, 332.

λιμός. vid. ἐκπολιορκέω & αἰσχιστος.

λίπα ἀλείφειν III, 100. Homer. Callim. Ap. 39. Hippocrates. Theophrast. Hist. Plant. IX, 9.

ΛΟ. λογιζόμενοι τὰ συμφέροντα, rem utilitate metientes I, 109. III, 337.

λογισμός ὅκνον φέρει IF, 61. vid. Waff. ad Sallustium. λογισμῷ αὐτοκράτορι διωθεῖσθαι III, 160. vid. κρίσσαν. ἐκ τοιοῦτο λογισμοῦ ἔξεστι σκοπεῖν &c. III, 312.

λογοποιέω. ἄνδρες οὔτε ὄντα οὔτε ἀνγενόμενα λογοποιοῦσιν IV, 64.

λόγος. ἐγίγνωτο ἀεὶ λόγοι τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις, colloquia III, 267. τῷ δὲ λόγῳ, ἀπέδρασαν αὐτὸν, rumore I, 179. vid. κρατέω, ισόρροπος, & ἐκπονέω. πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἐνθρώποις εὐτυχοῦντα &c. II, 225. alicubi μὴ τοῖς τῶνδε λό-

V E R B O R U M.

γυῖς περισεῖσθαι ἐν ὑμῖν, neque propter istorum orationem apud vos repulsam feramus. ἀμαρτανομένων λόγοι ἔπεισι κοσμηθέντες προκαλύμματα γίνονται II, 270. ἀπὸ συγχειμένου λόγου, ex composito V, 151. vid. ἄξιος. λόγους ἐποιοῦντο ξυμβατικούς IV, 165. μὴ πρὸς τὸν δῆμον λόγους εἶναι, neque ad populum verba facienda III, 247. ἐπειδὴ ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ τῶν λόγων παρεσκεύαστο ἀμφοτέροις III, 97. IV, 23.

λοιπός. τοῦ ἱεροῦ οὔτε ἀδικησαι ἔφασκεν οὐδὲν, οὔτε τοῦ λοιποῦ ἐκόντες βλάψαι, in posterum III, 145. ἐς τὸ λοιπὸν II, 235. εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἶχοντο V, 101. D. Matth. καθεύδετε τὸ λοιπὸν, ita vertendum: Sleep ye on still? ut constet sensus.

λόφος. ἐχόντων τῶν περὶ τὸν λόφον ἐκατέρωθεν III, 184. Pindar.

λοχισθέντες, infidiis excepti III, 352.

λοχμῶδῃ ὁδῷ II, 327.

ΛΥ. λυγρὸς τοῖς πλείοσιν ἐνέπιπτε κενὴ II, 73. Thom. Magister in λύζω.

λυμαίνομαι. — μαντικὴν καὶ χρησμούς, καὶ ὅσα τοιαῦτά μετ' ἐλπίδων λυμαίνεται III, 344. pro insultare apud Herodot.

λυπέω. λησταὶ τὴν Πακωνικὴν ἥσσαν ἐλύπουν ἐκ τῆς θαλάσσης III, 78. οἱ ἱππῆς ἥκιστα ἐμελλον ἐν τῷ ἔργῳ λυπήσειν IV, 104. πρὸς τὰς συμφορὰς γνώμη ἥκιστα λυποῦνται II, 96. D. Halic. 486, 35.

λύπη ἑρωτική IV, 92.

λυπηρός. ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει II, 58. λυπηρὰς τῇ ἑλπίδι ἀχθὲνδνας προστιθέμενοι II, 57. λυπηροὺς τοῖς συμμάχοις γενομένους I, 108. εἶδα τοὺς τοιούτους, ὅσοι ἐν τινος λαμπρότητι προέσχον, ἐν τῷ κατ' αὐτοὺς βίῳ λυπηροὺς ὄντας IV, 29.

λύσιν. — ὑπειπόντα οὐκ εἶναι λύσιν τῶν δειμάτων πρὶν ἂν &c. II, 169.

λυσιτελέω. πρὸς τὸ λυσιτελοῦν καθίστασθαι IV, 132. D. Halic. 445, 42.

λύτρα ἀνδρῶν αἰχμαλώτων λαβὼν IV, 11. D. Hal. 227, 40. Thom. Magister.

λύω. ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς λυθεῖς III, 208. τὰ ἐλπιζόμενα μὴ λύειν IV, 26. λεύσθαι τὰς σπονδὰς III, 34. I, 112.

ΛΩ. λωφέω. τάχ' ἂν λωφήσειαν (αἱ συμφοραὶ) IV, 305. Aeschyli Schol. 6. Sophocl. 5. ἀπὸ νόσου μεγάλης καὶ πολέμου βραχύ τι λωφήκαμεν IV, 22. Ioseph. 303. 998. Chrysofotom. D. Halic.

λώφῃσιν τοῦ πολέμου III, 121. II. φ', 292. D. Halic. 598, 6. Schol. Apollon. II, 487.

M.

ΜΑ. μακαρίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρόκαλον, οὐ ζηλοῦμεν τὸ ἄφρον

I N D E X

III, 346. ἡμακαρίζοντο ὑπὸ τῶν ἄλλων, beati censebantur II, 78. apud Herodotum μακαριστὸς πρὸς πάντων. vid. eundem I, 31. VII, 45. Homerus. Anacreon Od. 43. Schol. Sophocl. 199. Aristoph. Σφήκ. 586. Pindar. Nem. II, 13. Isocr. Xenoph. μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος &c. II, 56. III, 86. D. Halic. 59, 8.

μακρὸς. ὃν ἄρτι κίνδυνον ἐκείθεν προεῖπον, οὐκ ἂν διὰ μακροῦ ὑμῖν ἐπιπέσοι IV, 145.

μακρότατος. ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντί μοι I, 4. μακρότατα εἰρηται, Herodot. IV, 32.

μακρότερος. ἐλπίσαντες μακρότερα τῆς δυνάμεως, ἐλάσσον δὲ τῆς βουλήσεως II, 225. φοβούμενοι μὴ καὶ ἐπὶ μακρότερον σφίσι τὶ νεωτερισθῇ τῶν κατὰ τὴν χώραν III, 63. vid. μηκύνα.

μαλακία. φιλοσοφούμεν ἄνευ μαλακίας II, 60. — μετὰ οἷας ἀνεπιστημοσύνης καὶ μαλακίας γένησονται III, 213. 322.

μαλακίζω. πλούτου τὴν ἀπόλαυσιν προτιμήσας ἡμαλακίσθη II, 64. ἀναγκαῖον ὑμῖν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς γίγνεσθαι, οὐκ ὄντος χωρίου ὑποὶ ἂν μαλακισθέντες σωθείητε IV, 306. δεδιότες, ὃ δῆμος μὴ μαλακίζηται θεραπεύων IV, 47.

μαλακὸς ἦν περὶ τοῦ μισθοῦ, in stipendii exactione remissior V, 46. IV, 24. μαλακὸς πρὸς ὀργὴν, D. Halic. 418, 42. Noster, μαλακῶς συμμαχεῖν IV, 123.

μαλακώτερος. τῶν μεγίστων ἀδικημάτων μαλακώτερας καίσθαι ζημίας II, 236. περὶ τῆς μισθοφορᾶς οὐκ ἐντελοῦς οὔσης μαλακώτερος ἀνθήπτετο V, 78.

μάλιστα. ἔτη μάλιστα ἐξήκοντα I, 22. τὸ ὕψος ἥμισυ μάλιστα ἐτελέσθη οὐ διανοεῖτο, tantum I, 132. ἦσαν δὲ Κορίνθιοι συμποθυμούμενοι μάλιστα τοῖς Ἀμπρακιώταις II, 125. ἠγούμενοι τούτους, οἵπερ ἠξίωσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευθεροῦσθαι, μάλιστα ἂν καὶ ἐπιθέσθαι III, 120. Ἐνδία ἐφορεύοντι πατρικὸς ἐς τὰ μάλιστα ξένος ὢν V, 13. αἱ μάλιστα ὀρμησασαὶ διάφθειρονται, qui longissime procurrerant V, 51. οὗτοι μάλιστα προειστήκεισαν τῆς μεταβολῆς V, 115. τὸν πολέμιον μάλιστ' ἀντις ἀπατήσας, τοὺς φίλους μέγιστ' ἂν ὠφελήσειεν III, 217. 27.

μᾶλλον. εἰκὸς εἶναι αὐτὸν σφίσι καὶ οὐκέτι τῷ ἀπίστῳ δῆμῳ μᾶλλον θυγχεῖν, magis quam antea V, 107. πρὸς τὸν πολέμιον τοῦτο ἐνόμιζε μᾶλλον εἶναι, pro hoste magis facere III, 47. οὐ προὔχωρε μᾶλλον ἢ ἐς μάχην ξυνετάσσετο, non tam progrediebatur, quam &c. IV, 314. — ἐκείνους ἐώρων μᾶλλον ἐκ τοῦ σκότους, facilius II, 203. III, 58. 89. 90. 140. IV, 191. 211. alibi θυμφορὰ οὐδεμιᾶς ἦσσαν μᾶλλον ἑτέρας ξυνέπεσε.

μανθάνω. εἰ μὴ μανθάνετε κακὰ σπεύδοντες, ἀμαθέστατοί ἐστε, nisi animadvertitis, vos rem perniciosam affectare IV,

V E R B O R U M.

67. νῦν δὲ καιρὸς οὗχ ἦττον μαθόντας ὑμᾶς ἐν ᾧ ἐσμὲν βουλευσασθαι IV, 187.

μανιώδης ὑπόσχεσις III, 62. διαθέσεις Diod. 148 b. 461 d. μάντις. — Τιμίδου ἀνδρὸς μάντεως II, 197. μάντιες ἀνδρες Pindar. Ol. 8, 3. Steph. omisit.

μάρτυρας θεοὺς τοὺς ὀρκίους ποιοῦμενοι I, 112. II, 110.

μαρτυριον δὲ I, 13. μετ' ἀειμνήστου μαρτυρίου τὴν χάριν καταθήσθε I, 50.

μαρτύρομαι. δέόμεθα δὲ, καὶ μαρτυρόμεθα ἅμα, praecamur & testificamur IV, 126.

μάχη. ἦν ἡ μάχη διώξεις καὶ ὑπαγωγῇ II, 313. ἰσχυὶ μάχης II, 159. vid. ἡμι. χρονίους τὰς μάχας τῷ μένειν ποιούντας III, 320. αὐτοκράτωρ μάχη III, 189. ἀνθρώποις ἀήθεσι τοιαύτης μάχης III, 55.

μάχιμος. — τὸ μάχιμον αὐτῶν τὸ ὀπλιτικόν IV, 40. Plato τὸ μάχιμον τῆς πόλεως.

μαχιμωτάτους τῶν ἐκεῖ βαρβάρων IV, 143. Diodor. 4 b.

μάχομαι. ὑπὸ μεγάλου μισθοῦ ἐπαρθέντες, οἰόμενοι χρηματιῖσθαι μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι IV, 191. διὰ παντὸς μηπω μαχημένου διελθεῖν, per munitiones nondum oppugnatas IV, 245.

ME. μεγαλύνω. τοὺς ὑπάρχοντας πολεμίους μεγαλύνετε III, 342. Diodor. 12 c. ὑπερβάλλον ἐμεγάλυνε τὴν αὐτοῦ δύναμιν παρὰ τῷ Τισσαφέρνηι V, 124. D. Lucas I, 46. Xenophon.

μέγας. αἰσθανόμενος αὐτοὺς μέγα παρὰ τῷ βασιλεῖ δύνασθαι IV, 92. τούτου τοῦ πολέμου μῆκος μέγα προὔβη, longe processit I, 35. ἐσσεσθὴναι ἐπὶ μέγα καὶ τοῦ ἄλλου ξύλου III, 148. ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμεις, magnam auctoritatem adepti I, 163. ὧμον τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνωσθαι, faevum ac immane decretum II, 219. ὀρκώσαντες πίστεσι μεγάλαις μηδ' ἐν μνησιμακῇσει III, 110. ἀσφαλῆ καὶ μεγάλην χάριν V, 137. III, 36. IV, 286.

μέγεθος. βοῆς μεγέθει ἀφόρητοι III, 188. πόλεις ἵππους καὶ μεγέθει ἐχούσας IV, 263. III, 12. φοβηθέντες αὐτοῦ τὸ μέγεθος τῆς τε κατὰ τὸ αὐτοῦ σῶμα παρανομίας ἐς τὴν δίαιτ. propter corporis cultum victusque lautitiem immoderatam IV, 26.

μέγιστος. ἐν τούτῳ προσήκετε ἡμῖν τὰ μέγιστα, hinc maxima necessitudine nobiscum coniuncti IV, 130. εἷτις ἐκ τῶν μεγίστων περιγένοιτο, subaudi κινδύνων II, 75. μέγιστον δὲ καὶ οὗχ ἥκιστα ἐβλάπεν ὁ παιωνισμὸς IV, 248. ὅστις ἐπὶ μεγίστων τὸ ἐπίφθορον λαμβάνει, ὀρθῶς βουλευεται II, 96.

μεθ'. τὸ τῆς τύχης αἰ μεθ' ὑμῶν ἐσσεσθαι III, 28. IV, 133: vid. μετ' &c.

Thucyd. Vol. VI.

Y y

I N D E X

μεθίημι. τιμωρίαις μετιόντες τοὺς ἀδικούντας III, 9f.

μεθίσταμαι. τοὺς ἐλάσσους ἀπὸ τῶν πλεόνων καὶ ἐς πάντα ποριμωτέρων μεθιστάμαι, ab iis, qui maiore rerum copia abundarent secessionem fecisse V, 117. D. Halic. 409, 17. μετασθησάμενοι πάντας, submoris omnibus I, 113. III, 113.

μεθορμισάμενοι IV, 138.

μεῖζον. ἐπὶ τὸ μεῖζον πάντα δεινώσας, verbis asperioribus exaggerans V, 114. ξυνήσαν περὶ τῶν μεζόνων σπονδῶν ἐς λόγους, de rerum maiorum foederibus III, 177. μεῖζον ἰσχυρον IV, 128. ὑπὲρ δύναμιν μεῖζω ἡμῶν τὴν πόλιν ἐλάμβανον, longe potentiores, quam revera sit IV, 27. vid. μετὰ μελός. χσιμῶν ἐπιγενόμενος μεῖζον III, 9.

μεζόνως. πρὸς τοὺς μεζόνως ἐχθροὺς III, 30. τὸ πρᾶγμα μεζόνως ἐλάμβανον IV, 45. facinus atrocius iudicabant: ἐμεγάλυνον.

μελετάω. μελετῶντες καὶ παρασκευαζόμενοι τὴν ναυμαχίαν II, 138. τὸ ναυτικὸν οὐκ ἐνδέχεται ἐκ παρέργου μελετᾶσαι I, 205. — δόξαν ἀρετῆς μελετώσιν IV, 22.

μελέτη. διαφέρονται ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων, rei bellicae studiis II, 58. Ioseph. 1125. ταύτας οἱ πατέρες ἡμῖν παρέδωκαν μελέτας, instituta I, 120. μετὰ κινδύνων τὰς μελέτας ποιοῦμενοι I, 30. vid. Sallustium. Diodor. 763 b. εἰδότες ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σώζουσιν, ἢ λόγων δι' ὀλίγου καλῶς ῥηθεῖσαι παραινέσιν III, 315. Theogn. 920.

μέλλησις. οὐ τῇ δυνάμει τινὰ, ἀλλὰ τῇ μελλησει ἀμυνόμενοι I, 96. διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν τῶν ἐς ἡμᾶς δεινῶν II, 187. ἄπωθεν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρῶν μελλησει ἐπικομποῦσιν III, 189. Aretaeus 135, 20.

μέλλω. ὑμῶν τὰ μὲν ἰσχυρότατα ἐλπίζόμενα μέλλεται III, 349. ὅ, τι δὲ μέλλετε εὖθὺς καὶ μὴ ἐς ἀναβολὰς πράττετε IV, 193. vid. αἰσχύνω. D. Halic. 635, 38. Th. Magist. 120. Sallust. C. 55. οὐκ ἂν ἡγοῦνται μὴ μέλλοντάς τι ἀξίον τοῦ παραπολὺ πράξαι, ἀνθίστασθαι ὑμᾶς, putant, vos contra se non staturos, nisi aliquid maxime memorabile facere decreveritis II, 143. ἐλέγετο καὶ ἐδόκει ἐπὶ τοῖς μέλλουσι γενήσεσθαι σημεῖναι, videbantur esse rerum futurarum prodigia II, 15. ὥσπερ ἔμελλον, quemadmodum statuerant IV, 201. ἡμελλον Ἀττικοί Th. Magist. & Moeris.

μεμπτός. περὶ οὗδ' ἡμῶν μεμπτῶν II, 254. D. Hal. 424, 45. μεμπτότερος. ὁ φυγὼν τὸν κίνδυνον τοῦ ὑποστάντος μεμπτότερος II, 89.

μέμφομαι. τὸ βραδὺ καὶ μέλλον δὲ μέμφομαι &c. I, 118. τὰ πρότερα μεμφόμενος ὅτι οὐ καλῶς ἐκρύφθη V, 78.

V E R B O R U M.

μέν. ἡ μὲν οὖν ἐπιβουλὴ τοιαύτη παρσκευάζετο III, 114. Ἀττικισμὸν βουλόμενοι μὲν καὶ αἰ III, 199. μὲν γὰρ III, 299. μὲν ἂν IV, 192. μὲν νῦν, Herodot. I, 4.

μενετός. τοῦ πολέμου οἱ καιροὶ οὐ μενετοὶ I, 203. cit. Th. Magister: μενετός, inquit, ὁ δυνάμενος μένειν. μεν. θεοί, expr. μόνιμοι, βέβαιοι Schol. Aristophan. hic, moram non patiuntur. vid. μένω.

μέντοι. οὐ μέντοι πολλοῦ γε χρόνου ἡδύνατο καὶ ἅπασιν ἐνικῆσαι I, 7. οὐ μέντοι ἀξιούν γε εἰργασθαι III, 117. Diodor. 512 a. τούτων ἐγὼ ἡδῶ μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, οὐ μέντοι χρυσιμώτερα γέ IV, 192. ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ σαφέστατον εἶναι &c. V, 136. Aelian. X, 6. pro μὲν δὲ D. Hal. 675, 2.

μένω. μένειν ἐν τῷ ὀλιγαρχικῷ κόσμῳ V, 110. μενεῖν κατὰ χώραν τὰ πράγματα III, 114. οὐκ εἰώθασι μένειν τοὺς ἐπιόντας III, 220. in pugna.

μέρος. ἐν μέρει, per vices V, 150. D. Halic. 506, 5. σῖτον ἡρουντο κατὰ μέρος III, 41. — τοῦ πάθους, ὃ διὰ τὴν ὕλην μέρος τι ἐγένετο III, 48. ἐν ᾧ μέρει εἰσὶν ἐκόντες εἶναι, in parte agrī III, 146. τεμόντες τῆς Ἐπιδαυρίας ὡς τὸ τρίτον μέρος III, 294.

μεσόγειαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατοικημένους I, 165. μεσόγειον Diodor. 19 b.

μέσος πολίτης IV, 85. vid. Annotat. πρὶν τι ἀνήκεστον διὰ μέσου γεγόμενον ἡμᾶς καταλαβεῖν, interea III, 30. ὑπὸ τῶν διὰ μέσου κωλυθέντες, qui se interposuerunt V, 115. ἔτη Χρυσίς τοῦ πολέμου τούδε ἐπέλαβεν ὀκτῶ, καὶ ἑννατον ἐκ μέσου III, 200. πρὸς τὰς μεγίστας γούν καὶ ἐλαχίστας ναῦς τὸ μέσον σκοποῦν τι I, 19. III, 123.

μεσῶ. τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους μεσοῦντος III, 295. Herodot. III, 104. μεσάζων Diodor. 20 a.

μέσως. — ὥστ' εἰ μοι καὶ μέσως ἡγούμενοι μᾶλλον ἑτέρων προσεῖναι αὐτὰ &c. mediocriter II, 89.

μετὰ καιροῦ ἢ ἐχθρὸν ἢ φίλον γίνεσθαι IV, 131. οὐκ ἄξιον ὀνειδίσαι ὧν μὴ μετὰ νόμων ἡμαρτεν II, 262. μετὰ ὁπουοῦν τρόπου V, 42. μετὰ βεβαίου παρασκευῆς, ibid.

μεταβάλλω. οὔτε γὰρ ὅσια ἂν ποιοῖμεν μεταβαλλόμενοι, permutata societate I, 101. δίαιταν μέλλοντες μεταβάλλειν II, 30.

μεταβολή. ὅσα ἐπὶ μεταβολῇ τις ἢ στρατιώτης ἢ ἔμπορος ἔχων ἔπλει, negotiationis gratia IV, 52. οἷς ἢ ἐναντία μεταβολῇ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνύεται, fortunae incerta commutatio est extimescenda II, 66. τῆς γῆς ἢ ἀρίστη αἰεὶ τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων εἶχεν I, 5. ὧν τὸ στράτευμα ἀθυμουν, καὶ ἐν μεγάλῃ μεταβολῇ δὲ IV, 304. 323.

μεταγνώται τὰ προδεδωγμένα II, 227. D. Hal. 377, 12. II,

I N D E X

238. 255. vid. Herodotum. εἶτ' καὶ ἀσφαλέστερον εἰδοκεῖ εἶναι, μεταγνώτω III, 135.

μεταγραφέμενοι ἐπιστολάς ἐκ τῶν Ἀσσυρίων γραμμάτων III, 75.

μετάθεσις. δίκαιον εἶναι πᾶσι τοῖς ζυμμάχοις γεγράφθαι τὴν μετάθεσιν, immutandarum conditionum facultas III, 250. vid. μετατίθημι.

μετακινήτος. βουλόμενος εἰδέναι εἰ ἔτι μετακινήτῃ εἴη ἡ ὁμολογία III, 239.

μεταλαμβάνω. πόλεμον ἀντ' εἰρήνης μεταλαμβάνειν I, 166. οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκεπτέον ἡμῖν τοῖς ἄλλοις τὸ ἥσυχον, εἰ μὴ καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐς τὸ ὅμοιον μεταλήψεται IV, 34. 136.

μεταμέλεια. ὃ γὰρ ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας ἐκ τοῦ χαρίζεσθαι τοῖς ἐναντίοις λαμβάνων, ἀσφαλέστατος ἂν διατελοῖν, quem minime poenitet beneficiorum in inimicos collatorum, is &c. I, 53.

μεταμέλομαι. μετεμέλοντο τὰς σπονδὰς οὐ δεξάμενοι III, 43. D. Halic. Ant. VIII, 82. ὁρῶσι τὸν δῆμον μεταμελούμενον ἐπὶ τῇ Κασσίου καταδίκῃ, poenitentem. agn. Pollux VI, 115. No-ster II, 89.

μετάμελος. πολὺ μείζων ἔτι τῆς στρατιᾶς ὁ μετάμελος, magis poenirebat expeditionis IV, 263. Iosephus II, 6, 4, & pag. 826, κατήφεια πάντας εἶχε, καὶ τῶν πραγμάτων μετάμελος. utuntur etiam Seniores IV Reg. III, 27. adiective apud Plat.

μεταναστάσεις ἐποιούντο II, 30. μετανίστασθαι Suidas III, 531. μεταναστάσεις I, 4.

μετανίστατο καὶ μετ' ἐκίετο ἡ Ἑλλάς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ I, 20. μεταξὺ Χερσονήσου τε καὶ Ρεῖτου III, 64. Aelian. III, 1. ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ, in hoc spatio tam angusto III, 36. vid. Herod. Op. 394. μεταξὺ, absolute pro interea I, 163. D. Halic. 518, 38. Herodot. I, 76.

μεταπέμπομαι. vid. Th. Magist. ὥς αὐτοὺς μετεπέμποντο εἰ φίλοι, οὐκ ἦλθον ἐκ πλείονος III, 331. Mf. Coislin. μετέπεμψεν Thucyd. Demosth. μετεπέμψατο.

μεταπεμπτός IV, 43.

μετάπεμπτος. βουλόμενοι ἐκ μείζονος διαβολῆς — μετάπεμπτον κομισθέντα αὐτὸν ἀγωνίσασθαι IV, 47. μετάπεμπτ. γίνεσθαι D. Halic. 38, 3. Ioseph. 211.

μεταπίπτω. — ἐπεὶ δὴ τὰ τῶν τετρακοσίων ἐν ὑστέρῳ μεταπίπτοντα ὑπὸ τοῦ δήμου ἐκακοῦτο V, 104.

μεταποιῶμαι. τῆς ξυνέσεως μεταποιεῖσθαι I, 199. οἱ ἀρετῆς τι μεταποιούμενοι, qui aliquam φιλανθρωπίας partem sibi vindicabant II, 77.

V E R B O R U M.

μετατάσσω. — τούς συμμάχους τῷ ἐκείνου ἔχθει παρ' Ἀθην.
μετατάξασθαι, transire ad, delciscere I, 134. Ioseph. 185. 803.

μετατίθημι. εὐορκον εἶναι ἀμφοτέροις μεταθεῖναι ὅπη ἂν δοκῇ
ἀμφοτέροις III, 136.

μεταχειρίζω. — τὸν πόλεμον μὴ καθ' ὅσον ἄν τις αὐτοῦ μέρος
βουλῇται μεταχειρίζειν τούτῳ ξυνεῖναι III, 28. I, 22. τὸ πρᾶγ-
μα μέγα εἶναι, καὶ μὴ οἶον εἶναι ὅξέως μεταχειρίσαι, quod non
facile tractari possit IV, 24.

μεταχωρήσατε ὅποι ἂν βούλεσθε II, 112. μετεχώρησαν ἐκ
τῶν λόγων III, 350.

μετεῖναι τὸ ἶσον τῆς ἡγεμονίας ἀπάσαις ταῖς πόλεσιν III,
282. — ὡς οὐ μετὸν αὐτοῖς Ἐπιδάμνου I, 43. Herodot.

μετέχω. τῇ κατὰ τὴν χώραν αὐτονομῶ οἰκήσει μετεῖχον II,
39. τοῦ εὐηθοῦς τὸ γενναῖον πλείστον μετέχει II, 293. πάντες
ἐν τῷ μέρει μετέξουσιν, per vices eiusdem dignitatis participes es-
sent V, 131.

μετέρχομαι. ἐπιτόνω ἀσκήσει τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται II,
58. τῷ ἴσῳ τὰ ἐγκλήματα μετελθεῖν I, 52. persequi. Herodot.
V, & VI, 68. profequi: μετέρχεται τοῖσδε τοῖς ἔπεσι.

μετεωρίζω. παντὶ τρόπῳ ἐμετεώριζον τὸ ἔρυμα III, 132. με-
τεωρίσεις ἐν τῷ πελάγει V, 25.

μετέωρος. τῶν νεῶν οὐκ ἔχουσιν ὄρμον, αἱ μὲν σῖτον ἥρουντο,
αἱ δὲ, μετέωροι ὥρμουν III, 41. ναῦς μετεώρους πλεούσας I, 69.
IV, 316. ἡ Ἑλλὰς πᾶσα μετέωρος ἦν II, 15. μετεώρων πόλεις ἀξι-
οῦν κινδυνεύειν, suspensis reip. rebus IV, 20. D. Halic. 641, 3.
Diodor. 564 d.

μετοικίζω. ἡ Ἑλλὰς μετοικίζετο, ὥστε μὴ ἡσυχάσασα αὐξή-
θῃναι I, 20.

μετονομάζω. ἐπὶ τὴν καταφρ. κεχωρήκατε, ἢ ἐκ τοῦ πολλοὺς
σφάλλειν, τὸ ἐναντίον ὄνομα ἀφροσύνη μετανόμασται I, 170.

μετριάζω. — δεῖξαι ἂν μάλιστα εἰτι μετριάζομεν I, 109. D.
Halic. 388, 20.

μέτριος. φυλακῇ μετρία τηρήσονται IV, 49. ἐπὶ μετρίοις ποιή-
σοντας ἀ προκαλοῦντο, moderate se gesturos III, 33. δουλεύειν
τὰ μέτρια καὶ ἐπιθεραπεύειν, in iis, quae moderata sunt, ob-
sequi & inservire V, 129. μετρία ἐσθλῇτι ἐχρήσαντο I, 11.

μετρίως. πρὸ αἰσχροῦ τινος, ξυμποράς μετρίως κατατιθεμέ-
νης, διαλλαγώμεν III, 30. 29.

μετριώτατα ὑπουργεῖν τοῖς Συρακουσίοις IV, 136. Ulpian.
Dem. 341, 2.

μετριώτεροι ἐς τὰ πολιτικὰ IV, 142. Demosth. στεφ. Ulpian.
363, 2, & 342.

μέτρον. διέχει θαλάσσης μέτρον ἐξήκοντα σταδίου V, 153.

I N D E X

μετ' ὅπηνδ' ἔπλεον ὥς εἶχε τάχους ἕκαστος, *proris adversis* II, 147. Herodot.

μέχρι πλοῦς γένηται, *donec idonea navigandi tempestas fere offerret* I, 192. καὶν μέχρι σφῶν τὸ δεῖνδον προσελθεῖν I, 166. τῶν μέχρις ἐμοῦ IV, 104. *vid.* Thom. Magist.

ΜΗ. μὴ οὕτω γε ἂν πανσυδεῖ διεσθάρθαι V, 3. *vid.* Th. Mag. ἡμεῖς μέν γε οὔτε ἐμμεῖναι δυνατόι μὴ μεθ' ὑμῶν IV, 133 &c.

μηδαμοῦ ξυμμαχεῖ I, 53. μηδαμᾶ μηδαμῶν, Herodot. II, 91. Bodl. om. ἔαπτουσι &c. male.

μηδεῖς. νομίζων οὕτως ἂν μάλιστα γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγ-
γέλῳ ἀφανισθεῖσαν IV, 186. παρεστάναι δὲ μηδενὶ ὥς &c. δι-
ξαν ἐπέρχεσθαι, Schol. in *mentem venire cupiam* III, 88. 98.

μηδετέρωσσε. ἐπιμισγομένους μηδετ. μηδετέρωσσε III, 174.

μικύνω. τοὺς λόγους μακροτέρους οὐ παρὰ τὸ εἰσθδς μῆκυρῶ-
μεν III, 27. II, 63. 65. *ita* Sophocl. *Oed.* 1180. *post* Herodo-
tum II, 35. & ἀπλῶς III, 60.

μῆν. ἢ μὴν, ἕως ἂν τι τῶν ἑ. λείπηται, μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τρο-
φῆς V, 125. II, 57. *apud* poëtas ἄργον, *aliis* pro δὲ Th. Mag.

μνησιδούς ὄντος τοῦ χωρίου &c. IV, 226. Diodor. 7 d. 127 c.

μηνύματα. πρὸς τὰ μηνύματα ἀπελογεῖτο IV, 46. *signa* Phil.

μηνύτροις μεγάλοις ἐζητούντο IV, 45. Th. Mag. Ioseph. 163.
indiciū praeiis. μνηνυτῆς alibi Noster.

μηνύω. μνηνυθέντος τοῦ ἐπιβουλεύματος III, 131. D. Halic.
425, 12. Diodor. 16 d.

μήπω. *vid.* μάχομαι.

μηχανάομαι. μηχανησαμένων τὸ πλοῖον III, 71. IV, 65. μη-
χανῶνται τοιόνδε τι III, 71. Herodot. I.

μηχανή. ὥς αἱ μηχαναὶ οὐδὲν ὠφέλουν II, 118. — μήτε τέ-
χνη, μήτε μηχανὴ μηδεμιᾶ III, 233.

ΜΙ. μιμέομαι. — παραδειγμα αὐτοὶ μᾶλλον ὄντες, ἢ μιμού-
μενοι ἑτέρους II, 56.

μίμησις. τυραννίδος μᾶλλον ἐφαίνετο μίμησις, ἢ στρατηγία
I, 134. *Lactantius* *mimut.* μίμημα παλλαδίου D. Halicarn.

μιμνήσκω. ἐς δ' ἐμνήμνητο, *quando nunquam ante, quod ipsi*
meminissent III, 310. II, 38. ἀφ' οὗ Ἕλληνες μέμνηνται, *post*
Graecorum memoriam II, 15.

μισοδοσία. πολλῶν ἐς τὴν μισοδοσίαν ἀρρώστωτερον γενέ-
μενον V, 127.

μισδός. μαλακὸς ἦν περὶ τοῦ μισθοῦ, *hoc est, οὐκ ἐντόνως*
ἀπῆτει V, 46. 74. *vid.* ἄγω.

μισδοφορά. τὴν μισδοφορὰν ξυνέτεμνεν V, 67. περὶ τῆς μισδο-
φορᾶς μαλακότερως ἀνθήπτετο V, 78. *vid.* V, 127.

μισδοφορητές V, 99.

V E R B O R U M.

μισθῶσάμενοι ἐκ Πελοποννήσου ἐπικουρικὸν III, 76.

MN. μνημεῖα κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν αἰδία ξυγκατοικίσαντες II, 62. μνήματα Herodot. II, 167, & Diodor. 377 b.

μνήμη ἐγένετο τοῦ χρησθηρίου II, 82. φόβος μνήμην ἐκπλήσσει II, 140. μνήμην ἔξει ἐν τῷ δεινῷ ἐπιτελεῖν ἃ ἔμαθεν, ibid.

μνησικακήσειν. ὀρκώσαντες πίστεσι μεγάλας μὴδὲν μνησικακήσειν, βουλευσείν δὲ τῇ πόλει τὰ ἀρ. III, 110. D. Hal. 170.

ΜΟ. μόγῃς. οὐδενὶ κόσμῳ ἐσβάντες, μόγῃς ποτὲ ἀντανήγοντο IV, 237. 246. V, 42. 147.

μοῖρα. — τῶν πάντε τὰς δύο μοῖρας νέμονται I, 17. τὸ ἐμπλήκτος ἐξυ, ἀνδρὸς μοῖρα προσετέθη, vesana celeritas viri officio tribuebatur II, 289.

μόλις. χαλεπὸν τὸ μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βαβαιούται II, 34. 69. 169. IV, 63. 248. V, 131. Aeschyl. Schol. 8. 302. Pind. εἴσαντο μόλις, aegre repulit III, 66.

μονή. οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ τὴν μονὴν ποιούμενος I, 183. ἀχθομένουσ τῇ μονῇ IV, 250.

μόνιμος. οὐκ ἐδόκει μόνιμον τὸ τῆς ὀλιγαρχίας εἶσεσθαι V, 140. vid. μετετέθ. .

μόνος. ὑμῖς τε, ᾧ Λακεδαιμόνιοι, ἡ μόνη ἐλπίς, δέδιμεν μὴ οὐ βέβαιοι ᾗτε II, 255. ἐν χιτῶνι μόνῳ φεύγεις, Bacchylides. ἐλπίς μόνη ἡ ἐνίησις, Aetaeus 94, 4. ὅπως μὴ μόνος ἀσθενεῖα ταλαιπωροῖν IV, 194. οὐ μόνον μὴ ὑπήκοον ὄντα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἄλλων ἄρχειν εἰσθότα V, 105, & alibi passim.

μόνῳ. ἐδείσαν μὴ μοναῶσι III, 268. οἱ Ἀργεῖοι ὡς μεμοναμένοις τοῖς Λακ. παρεσκευάζοντο μάχεσθαι III, 297. Herodot. I, 102. Diod. 476 b. c. Homer. II. λ. Plato. Aristot. Ethic. I, 7.

μόνως. — πιστεῦσαι δ' ἂν μόνως Ἀθηναίοις, εἰ &c. V, 125. D. Halic. 370, 16.

μόριον. ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν πόντον μορίου, ab ea parte IV, 271. εὐτελέστερα τὰ δεινὰ βραχεῖ μορίῳ τῆς δαπάνης V, 70. ἢν δέ που μορίῳ τινὶ προσμῖξουσιν II, 59.

μοχθηρὸν ἄνθρωπον V, 111. Th. Magist.

ΜΤ. μυθῶδες. τὰ πολλὰ ὑπὸ χρόνου αὐτῶν ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἐκνεκικηκότα I, 32. 34.

μυστήριον. vid. ποιέω.

μυχός. ἐν τῷ κοίλῳ καὶ μυχῷ τοῦ λιμένος IV, 260.

ΜΩ. μωρία. τὸ πρῶτον ἐδόκει μωρία εἶναι ταῦτα III, 271. alibi, μωρία φιλοσηκῶν III, 93.

N.

ΝΑ. ναύαγια, de navibus in proelio fractis IV, 206.

ναυατῆς. τῆσον οὐκ ἀδύνατον καὶ ναυβατῶν πλήθει καὶ πεζῷ V, 65.

I N D E X

ναυλοχεῖν IV, 181.

ναυμαχέω. ἀντίπαλα ναυμαχήσαντες, ancipiti Marte, ἰσοστάσια IV, 227. ὡς εἰπεῖν, ἄλλο οὐδὲν ἢ ἐκ γῆς ἐναυμάχουν III, 23. V, 121.

1 ναυμαχία. κλεύοντες ἄλλην ναυμαχίαν βελτίω κατασκευάζεσθαι II, 135. ναυμαχίας ἀπὸ πειραν λαμβάνειν IV, 202. ἐπὶ πολὺ ἀντισχύσης τῆς ναυμαχίας IV, 294.

ναυπηγήσιμα ξύλα IV, 208. III, 159. Dion. Halic. 29, 30.

ναυπηγίαν τριῖραν παρεσκευάζετο III, 161. τὴν πρόσταξιν ταῖς πόλεσιν ἐκατὸν νεῶν τῆς ναυπηγίας ἐποιοῦντο V, 8.

ναῦς. vid. διαψύχω. τὸ πιστὸν ναῦς σφίσι ξυμπέμπειν ἐκέλευον, ex societatis iure naves secum mittere V, 17. νεῶν παρ-
σχῇ αὐτόνομος IV, 131. vid. σκάφος. νεῶν ποίησιν II, 174. τῶν νεῶν τὰς πλείους κατατραυματίζουσιν V, 18. sic νῆας ἀκείμε-
τον Homer. Aeschylus. Apollonius. ἀπὸ τῶν νεῶν πεζομαχία IV, 277. ἐν τῇ στρατιωτίδι νῆι V, 134.

ναυσταθμον μᾶλλον ἢν αὐτοῖς πλοίων καὶ ἀγορᾶς ἢ M. II, 180.

ναυτικός & ναυτικόν. ἐπισταμένους ἐμπειρία τὴν ναυτικὴν III, 16. τοὺς Πελοποννησίους ὠφέλουν ἐς τὰ ναυτικά III, 112. τὴν ἀκριβείαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφῆρηνται IV, 191. ναυτικῷ στρατῷ al-
cubi. ἵεναι ἐς τὴν πείραν τοῦ ναυτικοῦ ἐκέλευεν IV, 203.

ναυτοκρατόρων ἡμῶν ὄντων III, 348. 341.

NE. νέμω. νεμύμενοι τὰ αὐτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποζῆν I, 4. πολ-
λὰ τῆς Ἑλλ. τῷ παλαιῷ τρόπῳ νέμεται, vivunt I, 10. Diodor.
73 b. Schol. Sophocl. 23. 228. 409. Pind. τρίτον μέρος νεύμαν-
τες τῶν σκύλων τοῖς Ἀθ. attributa II, 337. ἐνεμον κατὰ κράτος
τὴν πόλιν ex VIII. Synesius. vid. Herodot. I, 32. τὰ ἴσα νέμων,
τὰ ὅμοια ἀνταξιούτῳ, idem tribuens, idem repetat IV, 29.

1 νεοδαμῶδον III, 258 &c. νεοδαμῶδης, qui ex eilῶτων gre-
ge in popularium numerum adscitus est. vid. Hesych. Eusta-
thium II. 863, &c. Od. 1031. Xenophon Ages. 652.

νεοκατάστατος. ἐπολέμου ἀνθρώποις νεοκαταστάτοις ὥς ἐξ-
ετρύχωσαν, novos colonos II, 307. νεόκτιστοι πόλεις D. Hal.
vid. Pollucem.

νέος. ἀνὴρ ἡλικία νέος ὢν III, 273. ἐδόκει τὶ νεὸν ἔσσεσθαι III,
288. — μή τι νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἀναστήσης κακόν. Pindar.

νέοτης. vid. ἀκμάζω.

νεοχμέω — βωι, innovo I, 20. usi Hippocrates, Aristot. &
Lucianus Lexiph. vid. Hesychium. συνηοχμῶ Homerus. Pleo-
nasmo Attico. vid. Eustath. Od. ε', p. 214, & II. μ', 863. vid.
Sophocl. Steph. pag. 221. Erotian. D. Halic. 76, 10. Aeschyl.
li Schol. Steph. 14, 158. Pollucem III, 83. Schol. Luciani p.
36. Herodotum V, 19.

V E R B O R U M.

νεωσοίκων IV, 210. V, 4.

νεωστί. τῶν Ἀθηναίων νεωστί πεπληγμένων III, 161. IV, 225.

νεώτατος. ἐκδρόμους ἔταξε τοὺς νεωτάτους III, 186. τῶν πόλεων ὅσαι νεώτατα ἐκίσθησαν I, 12.

νεωτερίζω. μάλιστα ἐπὴρθησαν εἰς τὸ νεωτερίζειν III, 160. — κελευσάντων τῶν Ἀθηναίων, καὶ ὑποπτευσάντων ἐς αὐτοὺς τὴ νεωτερίειν III, 76. τῇ μεταβολῇ ἐς ἀσθένειαν ἐνεωτέρizon IV, 323.

νεωτεροποιοί, καὶ ἐπινοῆσαι ὅξεϊς I, 97, & alibi. δεισαντες τῶν Ἀθηναίων τὸ τολμηρὸν, καὶ τὴν νεωτεροποιίαν I, 142. D. Halic. 399, 3.

νεώτερος ὢν ἐς τὸ ἄρχειν IV, 23. — ἐν ᾧ τὸ πρεσβύτερον τε καὶ τὸ νεώτερον ἦν III, 306. κελεύοντες μηδὲν νεώτερον ποιεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν &c. II, 12.

NH. νηίτη στρατῶ II, 41. III, 126.

NI. νικᾶω. ὑπὸ τῶν μεγίστων νικηθέντες, τιμῆς, καὶ δέους, καὶ ὀφελείας I, 108. ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικώμενοι II, 77. ἐνίκησε λοιμὸν εἰρησῆσαι II, 81. τῆς γνώμης νικηθὲν II, 139. 219. 21. χρήμασι νικωμένου II, 89.

NO. νομίζω. — οὔτε τούτοις χρεῖται, οὐθ' οἷς ἡ ἄλλη Ἑλλὰς νομίζει, solet uiri I, 111. πρὸ τῶν γαμικῶν, καὶ ἐς τὰ ἄλλα τῶν ἱερῶν νομιζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι II, 29. τοὺς αὐτοὺς φίλους τε καὶ ἐχθροὺς νομίζειν II, 276. εὐχὰς τὰς νομιζόμενας πρὸ τῆς ἀναγωγῆς ἐποιοῦντο IV, 52. νομιζόντες (ὅπερ ἦν) IV, 264. Salustius, ratus id quod erat. τῶν μὲν, πείρα αἰνδομένων, τῶν δὲ, ἀκοῇ νομισάντων III, 122. 129. — καὶ νομίσατε εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν, τὸ ἐθέλειν, καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι, καὶ τοῖς ἀρχουσι πείθεσθαι III, 218.

νόμιμος. οὐ δικαίως δράσειαν παραβαίνοντες τὰ νόμιμα III, 144. νόμιμα Δωρικὰ ἐτέθη αὐτοῖς IV, 9. Aeschyl. Schol. 86, 176. πολλὰ ἐς θεοὺς νόμιμα, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια IV, 304. ἐσθήμασι καὶ τοῖς ἄλλοις νομιμοῖς II, 256. τῇ αὐτῇ φωνῇ καὶ νομίμοις χρώμενοι IV, 266. D. Halic. 31, 47. Noster alibi, νομιμώτατον εἶναι πρὸς τοὺς ἐναντίους ἀποπλησαι τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον, acquissimum IV, 285.

νόμον ἔθεντο ἐν τῷ παρόντι III, 305. Herodot. I, 147. — τὸν νόμον ὄντα τοῖς Θραξί, λαμβάνειν μᾶλλον ἢ διδόναι II, 159. αλὴν ἱερίαν ἐκ τοῦ νόμου τοῦ προκειμένου κατεστήσαντο III, 200. — οὔτε δέντες τὸν νόμον, οὔτε κειμένῳ πρῶτοι χρῆσάμενοι III, 345. Martial. Epist. Epigrammaton linguam excusarem, si meum esset exemplum. τῷ Ὀλυμπιακῷ νόμῳ III, 285.

νόσος. vid. ἀκμάζω. ἐπεγίγνετο οὐδὲν τοῦ στρατοῦ, εἰ μὴ τι νόσῳ II, 160. νόσῳ ἐπιέζοντο IV, 250.

νοῦς. vid. νῶ.

Thucydid. Vol. VI.

Zz

I N D E X

ΝΥ. νύκτερινή καὶ φοβερά ἀναχώρησις III, 192.
 νῦν. τῶν ἐκεῖ ὁμολογουμένως νῦν βαρβάρων μαχίμωντάτους,
 hodie IV, 143. διὰ τὴν παρούσαν νῦν ρώμην III, 28. ὑποβορυθη-
 σάντων ὅτι οὐ καὶ νῦν πλέει III, 45.
 νύξ ἐπεγένετο τῷ ἔργῳ III, 37. Herodot. VIII, 70. in Mf. M.
 καίσε μήτε νύξ μήθ' ἡμέρα ἐπισχέται ὥστε ἀνεῖναι πράσσειν &c.
 I, 181. ἀφικόμενος νυκτὸς ἔτι καὶ περὶ ὄρθρον III, 163.
 ΝΩ. νῶ. — ὡς οὐδὲν ἀληθές ἐν νῶ ἔχουσι III, 276, & passim.

Ξ.

ΞΕ. ξενηλασία. ἦν καὶ Λακεδαιμόνιοι ξενηλασίας μὴ ποιῶσι
 I, 208. οὐκ ἔστιν ὅτε ξενηλασίαις ἀπειργασμένον τινα ἢ μαθήματος,
 ἢ δαμάματος &c. II, 58.
 ξενία. τοῦνεμα Λακ. ἡ οἰκία αὐτῶν κατὰ τὴν ξενίαν ἔσχεν V, 13.
 ξενικός. Τισσαφέρους τὸ ξενικὸν ἐπικουρικὸν V, 39.
 ξενίσσεις ποιοῦμενοι τῶν τριηριτῶν IV, 75. ξενία Philo in Iosf.
 ξένος. ὅτι Ἀρχίδαμος μὲν οἱ ξένος εἶπεν, οὐ μόντοι ἐπὶ κακῷ τῆς
 πόλεως γένοιτο II, 23. οἱ ξένοι οἱ ἀναγκαστοὶ IV, 191.
 ξενотροφείω. χρήμασι ξενотροφούντας IV, 253. ξενотροφία Hy-
 perides.
 ΞΥ. ξυγγένεια. vid. οἰκείω.
 ξυγγενές. τῆς γνώμης τῷ ξυγγενεῖ πιστότεροι ἑτέρων ἔσμεν
 III, 347. τὸ ξυγγενές τοῦ εταιρικοῦ ἀλλοτριώτερον ἐγώ. II, 290.
 ξυγγίγνομαι. ὃ δ' ἄκοντος καὶ ἐκ διαφορᾶς ξυγγίγνεται III,
 124. ξυμπέμπουσι τῷ Μελεσίππῳ ἀγωγούς, ὅπως μηδενὶ ξυγ-
 γίνηται II, 22.
 ξυγγιγνώσκω. οἱ δὲ ξυνεγίγνωσκον μὲν καὶ αὐτοὶ οὐχ ἦσσαν
 ταῦτα ἐκείνου IV, 297.
 ξυγγνώμη. τοὺς μὲν Ἀθηναίους ταῦτα πλεονεκτεῖν καὶ προ-
 νοεῖσθαι πολλὰ ξυγγνώμη III, 89. εἰκὸς μὲν καὶ ξυγγνώμη III,
 337. I, 50. IV, 193.
 ξύγγωμον. πᾶν δ' εἰκὸς εἶναι πολέμῳ καὶ δεινῷ τινι κατειρ-
 γόμενον, ξύγγωμόν τι γίνεσθαι καὶ πρὸς τοῦ θεοῦ III, 146.
 ξύγγωμον δ' ἐστὶ το ἀκούσιον II, 227. D. Hal. 47, 35. 240, 42.
 ξυγγραφέας αὐτοκράτορας ἐλέσθαι V, 102. vid. Th. Magist.
 ξυγγραφή. χρόνους προὔθεντο ἀνευ ξυγγραφῆς III, 259.
 ξυγκαταδουλόω. ξυγκατεδουλοῦσθε μάλλον Αἰγινήτας II,
 264. ξυγκαταδουλοῦν ἀν σφίσι τε αὐτοῖς τὸ τῆς θαλάσσης μέ-
 ρος V, 70. Hyperides. sic apud Demosthenem συγκατακτά-
 σθαι, συγκαταδαρθεῖν, &c. similia.
 ξυγκαταλαμβάνω. ἐπειδὴ ξυγκατέλαβε τὸ χωρίον IV, 212.
 ξυγκαταλύσας τὸν δῆμον V, 103. 104.
 ξυγκαταστρεψάμενοις IV, 110.

V E R B O R U M.

ἐυκατενεύμαντο τὸ πλῆθος κατὰ γῆν IV, 10.

ἐυκατεργάζω. ἐλευθέρωσιν ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς καὶ πολιτείας, ἣν ἐυεπαναστῶσι, καὶ τὸ πᾶν ἐυκατεργάζονται I, 185.

ἐυκατοικέω. πανταχοῦ μνημεῖα κακῶν τε ἀγαθῶν ἐυκατοικήσαντες II, 63.

ἐυκείμαι. οὐ ποιοῦντες ἐκ τῶν ἐυκειμένων ἀεῖρητο III, 243.
284. τὰς σπονδὰς ἔφη καλῶς ἐυκείσθαι V, 64. ἀπὸ ἐυκειμένου λόγου ταύτῃ ἀνестρέφετο V, 151.

ἐυκεράω. ὁμοῦ δὲ, τό, τε φαῦλον, καὶ τὸ μέσον, καὶ τὸ πάνυ ἀκριβές ἂν ἐυκεραθῇ, μέλιστα ἂν ἰσχύειν IV, 35.

ἐυκλείω. βυλόμενοι φθάσαι πρὶν ἐυκλείσθῃναι πάλιν τὰς πύλας III, 98. τρυματιζομένων πολλῶν, ἐυκλήσαντες, ἐχώρησαν ἐς &c. hoc est, συνασπίσαντες III, 56.

ἐυκλύδων ἀνθρώπων IV, 183. D. Halic. 76, 8. Ioseph. 795.

ἐυκοινῶ. τὰ πράγματα, καὶ τὰ ἀποβησόμενα ἐκ τῶν κινδύνων ἐυκοινώσαντο οἱ στρατιῶται τοῖς Σαμίαις, cum Samiis communicaverunt V, 115.

ἐυκομιδῇ. ἐτίεσε δ' αὐτοὺς μᾶλλον πρὸς τῷ ὑπάρχοντι πόλει καὶ ἡ ἐυκομιδῇ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄγνυ II, 78. ἐν καρποῦ ἐυκομιδῇ ἦσαν, καὶ ἀρρώστια τοῦ στρατεύειν II, 192. D. Halic. 755, 8. Diodor. 10 a.

ἐυκρασις. μέτρια ἢ τε ἐς τοὺς ὀλίγους καὶ τοὺς πολλοὺς ἐυκρασις ἐγένετο, moderatum existit temperamentum: de republ. Athenienf. V, 158.

ἐυκροῦσαι ἀντίπρωρον IV, 232. de navibus.

ἐυκτάομαι. — τοῖς μὲν ἐυκτησόμενοι τὴν χώραν, τοῖς δὲ ἐνδιασώσοντες IV, 266.

ἐυχέω. — τῶν ἐυχέαι σπευδόντων τὰς σπονδὰς III, 267.

ἐύχυσιν τῶν σπονδῶν III, 246.

ἐυχωρέω. ἐυχωροῦντος Νικίου τῇ γνώμῃ IV, 296. οἷς εἰ ἐυχωρήσετε, καὶ ἄλλο τι μείζον εὐθύς ἐπιταχθήσεσθε, quibus si concesseritis &c. I, 200. — ὅπῃ ἂν ἐυχωρῇ, quomodocunque res caderet III, 269.

ἐυλλαμβάνω I, 31. αὐτὸς ἔφη ἐυλλήψεσθαι καὶ παρακαλούμενος καὶ ἀκλήτος I, 164. II, 82.

ἐυλέγωμαι. ἡ ἐκκλησία περὶ τῆς παρασκευῆς ἐυελέγη IV, 17. 272. ἡ βουλὴ ἀπὸ τοῦ κυάμου ἐυελέγετο V, 100.

ἐύλληψιν ἐποιοῦντο ἐν τῇ πόλει I, 188.

ἐυλογῇ φρυγάνων II, 332.

ἐύλογον σφᾶν αὐτῶν ποιήσαντες I, 92. ἐκκλησίαν οὐκ ἐποίησεν αὐτῶν, οὔτε ἐύλογον οὐδένα II, 38. D. Hal. 150, 12. Aretaëus 27, 17. Diodor. 108 d. Ioseph. 105.

ἐύλωσις τῶν οἰκῶν II, 27.

I N D E X

ξυμβαίνο. πῶς χρήσιμον ἂν ξυμβαίῃ ἡμῖν δουλεύσαι III, 340. δαπανῶντες ἐς τοιαῦτα ἀφ' ὧν ἡ ἀσθένεια ξυμβαίνει V, 68. D. Halic. 123, 22. τάχιστα δ' ἂν ἀπαλλαγὴ αὐτοῦ γένοιτο εἰ πρὸς ἀλλήλους ξυμβέβηκασι, δίκαιοι εἰσι καὶ ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις III, 27. δοκεῖ τὸ μαντεῖον τὸνναντίον ξυμβῆναι ἢ προσεδέχοντο II, 31. τῶν δ' ἀναγκαίων ξυμοφοῶν διαναστάς, ἐπρασσεν ὅτῳ τρόπῳ τάχιστα τοῖς μὲν ξυμβήσεται, τῶν δὲ &c. III, 192. μόνον τοῦτο ἐχυρῶς ξυμβάν III, 245.

ξυμβάλλω. ἡ τύχη ξυμβάλλεται ἐς τὸ ἐπαίρειν II, 237.

ξυμβασίς. ἀποστέλλαι πρέσβεις περὶ ξυμβάσεως III, 24. εἴτ' ἀπομονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως II, 209 &c.

ξυμβατήριος. λόγους προὔπεμπον ἐς Ἄργος ξυμβατηρίους III, 324. D. Halic. 452, 12.

ξυμβατικός. οὐδὲν ξυμβατικὸν ἀπεκρίνατο V, 108. 143. λόγους ἐποιοῦντο ξυμβατικούς IV, 166. Ioseph. 803.

ξυμβιβάζω. V, 159.

ξυμβολαίαις δίκαις I, 109.

ξυμβουλευτέα I, 199.

ξυμβουλους πέμποσι ἐπὶ τὰς ναῦς II, 135.

ξυμμαρτυρεῖν. οὐδὲν ἔβλαψεν αὐτὸν ἀλλὰ ξυμμαρτύρησε μᾶλλον, ταῦτα ἐξηγγείλας V, 80.

ξυμμαχεῖν vid. ξυναδικεῖν.

ξυμμαχία. διδόντες εἰρήνην καὶ ξυμμαχίαν, καὶ ἄλλην φιλίαν υπάρχειν &c. III, 29. ὀνόματι ἐννόμῳ ξυμμαχίας III, 87. τῆς ἐξω ξυμμαχίας παύσαι II, 266.

ξυμμαχικός. ἀναστήσας τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνη III, 115. κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν III, 212.

ξυμμαχίς πόλις I, 138. ἐλθουσῶν πρεσβειῶν ἀπὸ τῆς ξυμμαχίδος III, 261.

ξυμμαχοί ὁμαίχοις ποτὲ γενομένοις II, 256. σπονδὰς ἐποίησαντο Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξυμμαχοὶ κατὰ τὰδε, formula foed. III, 232. τοῦ χωρίου τὸ δυσέμβατον, μενόντων ἡμῶν, ξυμμαχὸν γίγνεται III, 16. Sappho.

ξυμμένω. τὸ Νικίου στράτευμα — ξυνέμενε τε καὶ προὔλαβε πολλῶ IV, 312.

ξυμμετρέω. οἷς ἐνεῦδαίμονῃσαι τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευτῆσαι ξυμμετρήθη II, 67. quibus datum est, ut eorum vita feliciter acta & finita censeatur.

ξυμμιγνυμι. τοὺς ὀπλίτας προεξαγαγὼν ξυνέμισγεν αὐτοῖς IV, 183. νῆες, ἃς εἶδε ταύταις ξυμμιξαι II, 135. IV, 212. τὴν πόλιν αὐτοῖς ξυμμίκτων ἀνθρ. οἰκίσας IV, 10. ξυμμιξίαι alibi.

ξυμμοροί, locii III, 138. pro σύμμοροι. Demosth. συμμορὰ,

V E R B O R U M.

Olynth. 2. vid. Ulpian. p. 32 a. & in στεφ. 363, 1. Ioseph. 201.

ξύμπαν IV, 256. III, 92. I, 185. III, 213.

ξύμπαράγινομαι. Οἰνιάδων ξυμπαράγενομένων κατὰ φι-
λίαν II, 130. βραχεῖ μορίῳ ξυμπαράγενομένοι μεγάλα σώσσητε
IV, 138.

ξύμπαρακομισθῆναι V, 59. 60.

ξύμπιπτω. — πόλιν ἀτείχιστρον οὖσαν, καὶ ὑπὸ σεισμῷ ξυμ-
πέπτακυῖαν V, 61. ξυνέπεσον ἐς τοῦτο ἀνάγκης I, 72. vid. Th.
Magist.

ξύμπλεῖν αὐτοῖς I, 42. συμπλόους Herodot. II, 116.

ξύμπολιτεύειν V, 72. IV, 8.

ξύμπράσσω. οἱ ξυμπράσσοντες, qui ipsorum partibus fave-
bant III, 99. ξυμπράξει τὰ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους III, 110.

ξύμπροθυμέω. χαλεποὶ ἦσαν τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τῶν ρητῶ-
ρων τὸν ἐκπλουν V, 3. Ioseph. 123.

ξύμπτωμα III, 58.

ξύμφερω. τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν ξυμφέρεῖ II, 145. — βρῶ-
μα, δῖον ἂν ἐς πολιορκίαν ξυμφέροι III, 41. τὸ φύσει πολεμίων
εὐπρεπῶς ἐς τὸ ξυμφέρον καθίστανται III, 87. παρὰ τὸ δίκαιον
τὸ ξυμφέρον λέγειν III, 338. IV, 131. τὸ ξυμφέρον, ἐν ᾧ ἂν τις
ἐλάχιστα ἀμαρτάνοι, μάλιστα ἔπεται I, 63. ξυνηνέχθη αὐτοῖς
καὶ τὸν Ἀθηναίων ἐπίπλουν &c. accidit ipsis Schol. V, 127. 128.
κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ξυνηνέχθησαν γνώμῃ ὥστε ἀπαλλάσσεσθαι
τοῦ πολέμου, inter se consenserunt ea conditione, ut &c. III,
94. τὸ γὰρ τῷ ξυνεγεγὼν ἄλλον τοῦτο ἐβλαπτε II, 76. IV, 36.

ξύμφοβέω. ξυνεφοβήθη ἡ πρώτη φυλακὴ τοῦ κέρους IV, 162.

ξύμφορά. αἱ ξυμφοραὶ οὐ κατ' ἀξίαν δὴ φοβοῦσι, terrent IV,
305. ἐνθυμούμενοι τὰς ἐν ταῖς μάχαις ξυμφορὰς III, 255. vid.
κατατίθῃμι. ἀστάθμητον τὸ τῆς ξυμφορᾶς II, 257. — χρεὼν καὶ
ξυμφορᾶς ταῖς μεγίσταις ἐθέλειν ὑφίστασθαι, vos decet cala-
mitates quasque sustinere II, 90. III, 231.

ξύμφορος. τὰ δίκαια καὶ τὰ ξυμφορα ἅμα ποιήσετε II, 228.
τὸν πάντα ὅμιλον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ξυμφορον εἶναι αὐτῶν ἐπ-
ακοῦσαι, conducere II, 56. ξύμφορος Th. Magist. τῷ ὑμετέρῳ
ξύμφορῳ ὑπακούειν, utilitati vestrae morem gerere III, 341.
vid. ξυμβαῖνω.

ξύμφορώτατος. πάντων δὴ ξυμφορώτατοι προσπολεμῆσαι ἐγέ-
νοντο V, 156. ὅτῳ τρόπῳ ἄριστα καὶ ξυμφορώτατα ἀμφοτέροις
πολεμῆσεται V, 64.

ξύμφορώτερον τοῦτο ἡγοῦμαι ἐς τὴν κάθειν τῆς ἀρχῆς II, 241.

ξύν. μὴ ξύν κακῶς ποιεῖν αὐτοὺς μετ' Ἀθηναίων II, 188. ξύν
τοῖς θεοῖς ἐπίωμεν ἐπὶ τοὺς ἀδικοῦντας I, 122. 201. IV, 169.

ξύναγὰγὼν ἐς τετράγωνον τάξιν τοὺς ὀπλίτας III, 186.

I N D E X

ξυναγωγή. δοκῶν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῦ πολέμου μαλακὸς εἶ-
ναι, in auxiliariis ad bellum evocandis lentus II, 33.

ξυναγωνίζομαι. ὥσπερ Ἀθηναίους εἰλεσθε, τοῦτοις συναγωνί-
ζεσθε, quemadmodum elegistis, cum iis certate II, 264.

ξυναδικέω. ἀξιοῦντες οὐ ξυμμαχεῖν, ἀλλὰ συναδικεῖν I, 59.

ξυναίρεσθαι. ξυνελόντες λέγομεν, ut rem paucis expediamus IV,
126. II, 228. D. Hal. 131, 32. Antiq. & συνελόντι in summa.

ξυναίρω. ἄνδρες ξυναράμενοι τοῦδε τοῦ κινδύνου, eiusdem pe-
riculi socii III, 15. οὐ ξυναράμενοι τοῦ Ἀττικοῦ πολέμου, quod
non suscepissent III, 248. ἐβελησάντων ξυναράσθαι τὸν κίνδυ-
νον τῆς μάχης II, 109. τὰ πράγματα Dem. vid. Ulpian. p. 22.

ξυναλλάσσω. — μετρίως ξυναλλαγῇ III, 29. 85. ξυναλλα-
γῇναι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους V, 141.

ξυναλλαγῇ III, 30.

ξυναμφοτέρους. — ὀπίτας καὶ φιλοὺς, ξυναμφοτέρους ἐς τε-
τρακοσίους II, 327. IV, 175. Aretaeus 40, 9.

ξυναναπειθῶ IV, 139. 202.

ξυναπονεύω. τοῖς σώμασιν αὐτοῖς ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς ξυνα-
πονεύοντες IV, 294. vid. Sallust.

ξυνάπτομαι. τὸ κῆδος ξυνάψασθαι τῆς θυγατρὸς, filiae affi-
nitatem contraxisse II, 46. πόλεμον Herodot. I.

ξυναρτάομαι IV, 291.

ξυναφαιρησόμενος ἵσθαι, ire ad eripiendum V, 147.

ξυνδесμος δ' ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, τοῦ μὴ ἀσθενεῖς εἶναι τὸ οἰ-
κοδόμημα II, 116.

ξυνδесμων τῶν IV, 94.

ξυνδιαβεβλήμενοι IV, 97.

ξυνδιαγινώσκω. μήτε ἐμὲ δι' ὀργῆς ἔχετε, ᾧ καὶ αὐτοὶ ξυν-
διδίγνωτε πολεμεῖν II, 94.

ξυνδιαιτᾶσθαι II, 76.

ξυνδιασώσοντας IV, 266. ut συνδιαλλάττουσι apud Demo-
sthen. παραπ. IV, 142 Noster.

ξυνδοκῇ. ὃ, τι ἂν καὶ τοῖς ἄλλ. ξυνδοκῇ, τοῦτο ποιήσιν IV, 73.

ξυνδράσκοντας, ad rem gerendam adiutores IV, 103.

ξυνεγγὺς καίμενου τοῦ Πηγίου III, 36.

ξυνέδρους ἐκέλευον ἐλθεῖν, οἵτινες λέγοντες καὶ ἀκούοντες
περὶ ἑκάστου ξυμβήσονται III, 33.

ξυνεβίβω. alicubi ξυνεβισμένοι μηκέτι δαινοὺς φαίνεσθαι. αἰ-
σχυνῇ ἐμμένειν οἷς ξυνέθετο III, 30.

ξυνειδώς. καταγορεύει τις ξυνειδώς τοῖς ἐτέροις τὸ ἐπιβούλευ-
μα III, 101. 100. 332.

ξυνεῖμι. — τὸν πόλεμον μὴ καθ' ὅσον ἂν τις αὐτοῦ μέρος βού-
ληται μεταχειρίζειν, τούτῳ ξυνεῖναι III, 28.

V E R B O R U M.

ξυνεξαμαρτάνω. τὴν τοῦ πείσαντος μίαν γνώμην ζημιούτε, καὶ οὐ τὰς ὑμετέρας αὐτ. εἰ πολλὰ εὔσαι ξυνεξήμαρτον II, 234.

ξυνεξῆλθε V, 93.

ξυνεπαγόντων φυγάδων III, 4. II, 186.

ξυνεπαινούρων μαχεσθαι III, 134.

ξυνεπαιτιάω. ξυνεπητιῶντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα I, 190.

ξυνεπαμύνειν τὰ πρὸς τοὺς δορυφόρους IV, 89.

ξυνεπανίστημι. ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς τὴν πολιτείαν, ἣν ξυνεπα-
ναστῶσι I, 185.

ξυνεπεύχοντο καὶ ὁ ἄλλος ὅμιλος &c. IV, 53.

ξυνεπίεσαι μετ' αὐτῶν ἄλλοις II, 263.

ξυνεπιλαμβάνω. — ὥστε καὶ — τοῦτο ξυνεπιλαβέσθαι τοῦ φόβου. αἴτιον φόβου γενέσθαι Schol. maiorem terrorem incu-
ferunt fulgura IV, 111. — ἔτι δύναίτο καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ξυ-
νεπιλαμβάνειν αὐτοῖς II, 15, & alibi. vid. Th. Magist.

ξυνεπιτιθῆμι IV, 19. 89 &c.

ξυνέπεσθαι μετὰ δεδοκιμασμένου λόγου II, 223. I, 84. IV,
267.

ξυνεργός. — ὁ μὲν πατάξας διέφυγεν, ὁ δὲ ξυνεργός, ληφθεὶς
&c. V, 145. vid. Th. Magist.

ξυνεῤῥώγει. οὐ μόντοι ὅγε πόλεμός πω ξυνεῤῥώγει, hoc est,
συνεπύπτωκει I, 91.

ξυνέρχομαι. ταύτην τὴν στρατείαν ξυνῆλθον, omisso ἐς I, 8.

ξυνεσελθεῖν ἐς τὸ τεῖχος III, 83.

ξυνέσις. ἡ ξυνέσις ἐκ τοῦ ὑπέρφρονος ἐχυρωτέραν τὴν τόλμαν
παρέχει II, 93. ἀπάτη περιγεγόμενος ξυνέσις ἀγώνισμα πρὸς-
ελάμβανε II, 291. ἀκίνδυνον δόκησιν ξυνέσις καταλιπεῖν III,
29.

ξυνετοὶ τὰ ἀχρεῖα I, 119. ἀπὸ τοῦ πεῖραν διδούς ξυνετὸς φαί-
νεσθαι I, 195. D. Halic. 208, 25. Noster III, 15.

ξυνεχεῖ ῥήσει, perpetua oratione III, 336. διὰ τὸ ἀκρίτως
ξυνεχὲς τῆς ἀμίλλης IV, 293. II, 199.

ξυνεχέστερος. ἐν πόνῳ ξυνεχεστέρω ὢν, affiduo IV, 314.

ξυνέχω. ἀπαύστῳ τῇ δίψῃ ξυνεχόμενοι II, 74. obfessi, vel,
compulsi IV, 191.

ξυνεχῶς. καταστάντες ξυνεχῶς ἐπολέμουν II, 3. addit αἰσι
Herodot. I, 67. Noster V, 120. 127, & alibi συνεχῶς.

ξύνθηες. διὰ τὸ πρότερον ξύνθηες, τοῖς πολίταις φοβερόν IV,
88. D. Halic. 236, 34. Noster IV, 57. III, 192.

ξυνθήκαι V, 54. IV, 197 &c.

ξύνθημα III, 165. ἐπιφώνημα ἐν μάχαις Thom. Magister.
ἅμα καὶ ἀπὸ ξυνθήματος, uno eodemque tempore ex compo-
sito IV, 204.

I N D E X

ξυνιέναι ἔμελλον III, 313. *ξυνιόστας*, *convenire solitos* V, 145. II, 15.

ξυνίστημι. πάντα ὑπὸ δέους *ξυνίσταται* IV, 56. *pro πέπηγον* Th. Magist. τὸ Ἑλληνικὸν *ξυνιστάμενον* πρὸς ἐκατέρους I, 3. εἰ *ξυστῶσιν* αἱ πόλεις φοβηθεῖσαι IV, 38. *confipirent*. Aeschylī Schol. 91. Sophocl. Sch. 332.

ξυνίστορες. θεοὶ ὅσοι γῆν τὴν Πλαταιίδα ἔχετε, καὶ ἥρωες, *ξυνίστορές* ἐστέ, ὅτι &c. II, 114.

ξυννέφελα ὄντα τὰ τοῦ οὐρανοῦ V, 62.

ξυννήω. τῶν νεκρῶν ἐπ' ἀλλήλοις *ξυνεννημένον* IV, 323.

ξυνοδος III, 315. D. Halic. 220, 32.

ξυνοίκια, *Synoecia* II, 28.

ξυνοικισθείσης πόλεως I, 17.

ξυνοίκους μιᾶς χώρας III, 93. D. Halic. 14, 8.

ξυνομῦναι ἐπ' ὠφελείᾳ III, 265. D. Halic. 216, 44.

ξυντάσσω. ἐν τῷ ἀνειμένῳ αὐτῶν τῆς γνώμης, καὶ πρὶν *ξυνταχθῆναι* μᾶλλον τὴν δόξαν III, 217.

ξυντεκμηράμενοι II, 117.

ξυντελέω. — ἢ ἐς Ὀρχομενὸν — *ξυντελεῖ*, *accensetur* III, 113. D. Halic. 170, 39. Ioseph. B. I. V, 6, 1. Demosth. στεφ. 354, 2, & Ulpian.

ξυντέμνω. τὰς πύρας τῶν νεῶν *ξυντεμόντες* ἐς ἔλασσον, *στεριφωτέρας* ἐποίησαν IV, 230. εἰ δὲ ἐς εὐτέλειάν τι *ξυντέτμηται* &c. si quos sumtus contraxissent, recidissent V, 133. alibi *ξυνέτεμε* τὴν μισθοφοράν.

ξυντομωτάτος. *ξυντομωτάτην* ἡγήτο διαπολέμῃσιν IV, 242.

ξυντρίβω. φυλάσσομένους τῶν νεῶν μὴ *ξυντρίψωσιν* III, 18.

ξύντροφος. — ἐν τῷδε ἐδήλωσε μάλιστα ἄλλο τι ἐν ἡ τῶν *ξυντρόφων* τι, aliud esse, quam aliquid familiarium morb. genus II, 75.

ξυντυχία. ἅμα τοῦ ἔργου τῇ *ξυντυχίᾳ* προσέτευσαν II, 335. D. Hal. 278, 46. γενήσεται ὑμῖν πειδομένοις καλὴ ἡ *ξυντυχία* τῆς ἡμετέρας χρείας I, 50. Areraeus 121, 38. αἱ ἄλλαι *ξυντυχίαι*, alii vitae status II, 237. οὐ κατὰ δίκην, οὐδὲ κατὰ *ξυγγένειαν* μετ' ἀλλήλων στάντες, ἀλλ' ὡς ἐκάστοις τῆς *ξυντυχίας* ἢ κατὰ τὸ *ξυμφέρον*, ἢ ἀνάγκης ἔσχον IV, 266. III, 224.

ξυνωμοσία. πάντα αὐτοῖς ἐδόκει ἐπὶ *ξυνωμοσίᾳ* ἐπιγαρχικῇ καὶ τυραννικῇ πεπράχθαι IV, 93. ἵνα μᾶλλον αἱ *ξυνωμοσίαι* διαλυθεῖεν V, 124. vid. Ulpian. ad Demosth. στεφ. 39, 1. II, 264. τὸ *ξυνωμόσιον* φυλάττειν D. Halic. 658, 25.

ξυνωμότης. ὡς εἶδόν τινα τῶν *ξυνωμοτῶν* σφίσι διαλεγόμενον οἰκείως τῷ ἱππία &c. IV, 90. Aristoph. Veip.

ξυνώμοτον. — ἐκλιπόντων τὸ *ξυνώμοτον* II, 114.

V E R B O R U M.

ξυρράσσω. ἄηλον ἐν ἐπὶ τε σφ. αὐτοῖς ξυρράξουσι, *incertum erat quando inter se concursuri essent: conventuri* V, 155.

ξυσκευάζω. ὅπως ξυσκευάσαιντο ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν οἱ στρατιῶται ὅτι χρησιμώτατα IV, 299.

ξυσκήνων. τῶν ξυσκήνων ἥδη ἀπίντων ἐκκρεμαννύμενοι IV, 301. Xenophon Paed. II.

ξυσταδόν. τοιαύταις προσβολαῖς, καὶ οὐ ξυσταδὸν μάχαις IV, 314. συστάδην Ioseph. & D. Halic.

ξυστασις. πολὺν τὸν ἀγῶνα καὶ ξυστασιν τῆς γνώμης εἶχε IV, 292. alibi κατὰ ξυστάσεις γιγνόμενοι ἐν πολλῇ ἐριδι ἦσαν. vid. Ulpian. ad Demosth. στεφ. 362, 2.

ξυστελλόμενοι ἐς εὐτέλειαν, εἶπου τί ἐδῶκει ἀχρεῖον ἀναλίσκεσθαι V, 9. D. Halic. 443, 35.

ξυστρατεύω. ἐνὶ ἀνδρὶ κοινώσας τῶν ἐν τέλει ξυστρατευομένων III, 300.

ξυστρεφόμενοι ἐν ἐπιχωρίῳ τάξει IV, 220. 223.

O.

Ο. δ. οἱ περὶ τὸν Θράσυλλον, Thrasl. & qui cum eo erant V, 168. οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν II, 109. οἱ δὲ τινες τῆς αὐτῆς γνώμης τῷ Πειθίᾳ II, 276. οἱ πατέρες οἱ βασιλέως V, 28 &c.

ΟΔ. ὁδός. μετὰ Ἀθηναίων ἀδίκον ὁδὸν ἰόντων ἐχωρήσατε II, 265. ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι ὁδοὶ τοῦ πολέμου I, 169. — ὁδὸς δὲ ἔνθεν τε καὶ ἔνθεν IV, 314. vid. ἡγεμών. ὁδοὺς εὐθείας ἔτεμε II, 163. ἐπιστάμεθα οἷα ὁδῷ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ὅτι κατ' ὀλίγον χωροῦσιν ἐπὶ τοὺς πέλας I, 95.

ΟΘ. ὄθεν. τὰ τῶν ξυμμάχων, ὅθεν ἰσχύομεν, προσαπόλλυται I, 207. ἀπέπλευσαν ἐς τὴν ἠπείρον, ὅθεν περ ἀνηγάγοντο II, 284. ἐν ὀρύγματι ἐκαθέζοντο, ὅθεν ἐπλίνθουον τὰ τεῖχη III, 97. οὐχ ἔξειν ὅθεν ὁρμώμενοι ὠφελήσουσι τοὺς αὐτῶν III, 12.

ΟΙ. οἰκείος. ἐν τῇ οἰκείᾳ, καὶ ἐν τῇ τῶν πέλας III, 135. οἰκείᾳ ξυνέσει I, 195. σίτῃ οἰκείῃ καὶ οὐκ ἐπακτῷ χρῶνται IV, 38. ἦν γὰρ κρατήσομεν ταῖς ναυσὶν, ἐστὶ τῇ τὴν ὑπάρχουσάν που οἰκείαν πόλιν ἐπιδεῖν IV, 276. οἰκείου πολέμου ἀπαλλαγῆναι III, 94. ἑώρων οὕτως ἀλλήλους, ὡς ἐν σελήνῃ εἰκὸς τὴν μὲν ὄφιν τοῦ σώματος προσρᾶν, τὴν δὲ γυνῶσιν τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖσθαι, *amicum ab hoste non discernere* IV, 246. ἐπιτρέψαντος Εὐρυσθέως τὴν ἀρχὴν, κατὰ τὸ οἰκείον, Ἀτρεΐ, *propter necessitudinem interpres* I, 15.

οἰκειότερος. μὴδὲν οἰκειοτέρα ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι, ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων II, 58. τὴν πολεμιωτάτην γῆν οἰκειοτέραν ἥδη τῆς οὐδ' ὀλίγου κεκτημένης θαλάσσης ἡγουμένοι IV, 292.

Thucyd. Vol. VI.

Aaa

I N D E X

οικειότης. διδόντες εἰρήνην — καὶ ἄλλην φιλίαν πολλήν καὶ οἰκειότητα ἐς ἀλλήλους ὑπάρχειν III, 29. τῆς οἰκειότητος προφάσι, per speciem necessitudinis II, 297.

οἰκίσω. τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ ἄλλοτριούντες, ἀλλ' ἐς τὴν συγγένειαν οἰκισούντες II, 267. οἰκισούντες τὰς τότε καλουμένας Ἑνεία ἐδούς, i. e. ἰδιοποιούντες I, 140.

οἰκίως. vid. ξυνωμότης.

οἰκίσωσις III, 192.

οἰκετῶν ἅμα ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ τε καὶ ὁλοφυγῇ χρωμέτων II, 7.

οἰκέω. πανοικησία γενόμενοι τε καὶ οἰκίσαντες, οὐ ῥαδίως τὰς μεταναστάσεις ἐποιοῦντο II, 30. τάχιστ' ἂν πόλιν οἱ τοιοῦτοι ἑτέροισι τε πείσαντες ἀπολέσειαν, καὶ εἶπουν ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐτόνομοι οἰκήσειαν II, 94.

οἰκημα. ἐς οἰκημα μέγα καθεῖρξαν III, 72. 170 &c.

οἰκησις. τῇ κατὰ τὴν χώραν αὐτονόμῳ οἰκήσει μετεῖχον II, 30. 31. οἰκήσεις, oppidula IV, 137.

οἰκητορας ἐκπέμψαντες III, 75. II, 105.

οἰκία. — ὕθεν καὶ τοῦνομα Δακωνικὴν ἢ οἰκία αὐτῶν κατὰ τὴν ξενίαν ἔσχεν V, 13.

οἰκισίς. καταβαλόντες τὰ Ἀγνώνεια οἰκοδομήματα, καὶ ἀφένισαντες εἴτι μνημόσυνόν που ἐμελλεν αὐτοῦ τῆς οἰκίσεως περιέσσειν, coloniae ab Agnone deductae memoriam &c. III, 223.

οἰκιστὴς, coloniae dux I, 37.

οἰκοδομέω. τὰ τεῖχη οἰκοδομησάμενων IV, 188. V, 148.

οἰκοδομημα. vid. οἰκισίς, &c. III, 133.

οἰκοδομία. καλὰ κτήματα οἰκοδομίαις ἀπολωλεκότες II, 97.

οἰκοπέδων. πλίνθον ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῶν ἐγγύς καθαιρούντες II, 132.

οἶκος. ταῖς κατ' οἶκον κακοπραγίαις ἐκπεπληγμένοι II, 88. ἵνα μὴ ἀπ' οἴκου ᾧσι, χρήματα ἐτάξαντο ἀντὶ τῶν νεῶν I, 139. alibi, ἐν ἡμετέρῳ οἴκῳ.

οἰμωγὴ καὶ στόνῳ δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα IV, 295. οὐκ ἀνευ ὀλέγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι IV, 301. opp. τῷ εὐχολῇ apud Homerum. II. δ. vid. Xenoph. Herodotum. Synefium. οἰμῶγμασι Aeschylus & Sch. 120. Herodotus III, 66. Lycophron 253.

οἶνοχόας IV, 75.

οἶμαι. ἀδύνατον, καὶ πολλῆς εὐθείας, ὅστις οἶται &c. II, 238. οἶόμενοι χρηματίζεισθαι μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι IV, 191. οὐκ ὁρθῶς οἶονται I, 31. εἰ ᾧμην πείσειν, ἐκέλευον αὐτὰ δρῶσαι I, 207. πᾶν ὃ, τι κινήσειαν ὦντο ἀμαρτήσεσθαι III, 81. 196. &c. sic passim alibi.

V E R B O R U M.

οἶος. — οἱ ἀνμάλιστα τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασι ὠφέλειν οἱοί τε ὄσιν, iuvare possent V, 99. οἱοί τε ὄντες ἱκανὰ περιπέμπειν III, 43. Ioseph. 23. vid. συμφέρειν. ἕως ἔτι τὸ πέλαιγος οἶόν τε περαιούσθαι IV, 251. οἶα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον παρασκευασθέντα ὁράτε, qualia sunt, quae &c. II, 53. οἶα ἀπροδοκήτου κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γενομένου, quippe quod II, 10. D. Halic. 332, 2.

οἶστὰ, ferenda IV, 303. vid. φέρω.

οἶωνος τοῦ ἐκπλου ἐδόκει εἶναι IV, 45. omen malum: in bonam fere partem accipiunt post Homerum, Euripides, Xenophon, Plato: utroque modo utitur D. Halic. 127, 32. 150, 40. οἶωνῶν ἀρχὴς αἰσθες, inquit Pindarus, Pyth. I, 13. adiungit κακοῖς Apollon. I, 445. sic mala anī, &c. alite Horatius.

OK. οὐκείλαντας, καὶ παντὶ τρόπῳ ἀποβάτας III, 18. Xenophon 112 c. & καὶν alibi Noster.

οὐκίω. ὁ διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνῶν, τάχιστ' ἂν ἀφαιρεθῇ τῆς ῥασιώνης τὸ τερπνόν I, 166. Schol. Sophocl. 6, 96. 183. 293. 296a. Aretaeus 52, 23 &c.

ὀκνηρότεροι ἐγένοντο ἐς τὰ πολεμικά III, 81. ὀκνηρῶς ἔχειν D. Halic.

ὄκνος. ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δ' ὄκνον φέρει II, 61. ἡ παρούσα εὐδαιμονία παρέσχεν ὄκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινὰ II, 225. ὄκνος τις καὶ μέλλησις ἐνεγένετο IV, 256. ὄκνους, ἀναβολὰς interpret. apud Demosth. Ulpian.

ΟΛ. ὀλέθρῳ. χρημάτων ὀλέθρῳ καὶ ἀνθρώπων φθορᾷ ἐκάκωσε τὰ πράγματα IV, 213. ἐνὸμιζον ἐπὶ τῷ σφετέρῳ ὀλέθρῳ ταῦτα πάντα γίνεσθαι IV, 310.

ὀλιγανθρωπία I, 19. II, 307. Diodor. 490 a. ὀλιγανδρῶνταν: & Noster ὀλιγανδρῶν. vid. Plutarch.

ὀλιγαρχέομαι. ἐβούλοντο ὀλιγαρχούμενοι ἄρχειν V, 144. εἰ μὲν, τὴν πόλιν ἀναγκάζοντες δημοκρατεῖσθαι, οἱ δὲ, τὸ στρατιόπεδον ὀλιγαρχεῖσθαι V, 116. D. Halic. 694, 12.

ὀλιγαρχία V, 110. III, 330. V, 140 &c.

ὀλιγαρχικὸς κόσμος V, 110.

ὀλίγος. ἠκροβολίσαντο ὀλίγα II, 278. δεισαντες μὴ αἰ σφέτεραι δέκα νῆες ὀλίγαι ἀμύνειν ὄσι, ne ob paucitatem vim propulsare non possent I, 73. ὀλίγον ἐπράσσετο οὐδ' ἐν ἐς τὴν βοήθειαν V, 25. ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώθησαν II, 335. κατ' ὀλίγον μαχεῖται, καίπερ πολὺ ὄν, ἀπορίᾳ τῆς προσορμίσεως III, 16. ἐς ὀλίγον ἀφίκετο πᾶν τὸ στρατεύμα νικηθῆναι III, 194. ὡς ἐξ ὀλίγου καὶ ἐν χειμῶνι, ut in illis temporum angustiis III, 161. δι' ὀλίγου ἡ παραίνεσις γίγνεται III, 140. IV, 293. & alibi faepissime.

I N D E X

ὀλιγωρεῖν. — ἀτάκτους κατὰ θεῶν τετραμμένους ὀλιγωρεῖν III, 217. ὀλιγορῆσαι II, 92. Demosth. Coron. 349, 2.

ὀλιγορία. ἐν ὀλιγορίᾳ ἐποιούντο, contemnebant III, 217. D. Halic. 635, 28. Herodot. I, 106. VI, 137. ἐς ὀλιγορίαν ἐτρέποντο καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων ὁμοίως, non habentes quid agerent, in negligentiam, incuriam &c. II, 79.

ὀλολυγῇ χρωμένων τῶν γυναικῶν II, 7. D. Halic. 45, 8. Homer. II, 3'. Synesius Epist. 67 & 57. ὀλολυγμὸς Aeschylus 82. 243. & Schol. & Diodor. 516 a.

ὀλοφυρμὸς IV, 294. Synesius Epist. 67. Noster II, 269.

ὀλοφύρομαι μᾶλλον ἢ παραμυθισομαι II, 67. πάθει οὐδένος, ὥς ἐπὶ μεγάλῃ, τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἥσσον ὀλοφύρασθαι ἀξίῳ IV, 220. Homer. II, 4', 75.

ὀλοφύρσεις τῶν ἀπογιγνομένων, lamentationes II, 77. ὀλοφύρσιν μὴ οἰκῶν καὶ γῆς ποιεῖσθαι, ἀλλὰ τῶν σωμάτων I, 207.

OM. ὁμαιχμία ξυνέμεινεν I, 29. id est, ξυμμαχία. D. Hal. 174, 38. Herod. apud Hesychium mendose legitur ὁμοιαιχμία.

ὁμαιχος. vid. ξύμμαχος.

ὁμαλωτάτον, pars insulae planissima III, 50.

ὁμιλεῖν. εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλεῖν I, 110. pro congredi cum aliquo, Odyss. ρ', 136. vid. Aretaeum. ὁμιλοῦντες II, 185.

ὁμιλος. ὁ ἄλλος ὁμιλος κατὰ πάντα ἐσκεδάννυντο III, 166. Ar. C. ἐσκεδάννυτο male.

ὁμμα. πᾶσι ἐν τοῖς ὁμμασι ὄρᾳν πάσχοντάς τι ἀνδρες ὄργῃ προσπίπτει II, 20.

ὁμνύτων ἢ βουλὴ καὶ αἱ ἐνδημοὶ ἀρχαὶ III, 283. sic ibidem ἐξορκούντων, &c. ὄντων pro-έτωσαν... ἄντων pro-άτωσαν more Atticorum, Noster saepius. ὁμῶσαι alibi.

ὁμοβωμίους θεοὺς II, 257.

ὁμογνώμονες, qui eiusdem erant sententiae V, 145. Diodor. 337 b. ἔσχεν & λαβεῖν D. Halic. ὁμογνώμωνος Diodor. 279 d.

ὁμοίος. χρημάτων δυνάμει ὄντες ὅμοιοι τοῖς πλουσιωτάτοις I, 39. ἐκ τοῦ ὁμοίου II, 68. III, 16. ἐν τῷ ὁμοίῳ καθειστήκει τό, τε πλέον καὶ ἔλασσον ποτὲν II, 74. δίκας δύναι καὶ δέχεσθαι ἴσας καὶ ὁμοίας III, 300 &c.

ὁμοιότροπα τῷ νῦν βαρβαρικῷ διαιτώμενον I, 12. ὁμοιότροπα ἔθνη Plato. ὅσα τούτοις ὁμοιότροπα Philo de mundo. Aristot. Pol. VI, 8. Noster ὁμοιοτρόπως IV, 37.

ὁμοίω. ὁ πόλεμος βιαίτος διδάσκαλος, καὶ πρὸς τὰ παρόντα τὰς ὄργας τῶν πολλῶν ὁμοιοῖ II, 288.

ὁμοίως. οὐκ ἂν ὁμοίως διδάχῃν ἅμα τῇ παρακλεῦσει ἐποιούμεν III, 187. 93. 47.

V E R B O R U M.

ὁμολογήσαντες ἐπὶ τούτοις ἐξῆλθον III, 103. τῶν ἐκατὶ ὁμολογούμενους νῦν βαρβάρων μαχιμωτάτους IV, 143. D. Halic. 701, 23. ὁμολογούμενην ἀρίστον εἶναι εἰρήνην ex I cit. Prisc. 1100.

ὁμολογία. ἠνέγκασαν ὁμολογίᾳ τὴν ἀκρόπολιν παραδούναι II, 302. & alibi. Th. Mag. ἀποδούναι. ὁμολογία προσαγαγόμενοι τὸ πόλισμα IV, 151.

ὁμονοήσειν V, 115.

ὁμόσκεινοι, armorum genere similes II, 311.

ὁμόφωνοι III, 63. D. Halic. 23, 8. Aeschylus Steph. 181. & Schol.

ὅμως. ταῦτα εἰπὼν, ὅμως προσέθετο τῇ Ἀλκιβιάδου γνώμῃ, tamen IV, 79. D. Halic. 283, 3. Noster I, 28 &c.

ὁμωχέτας δαίμονας ἐπικαλουμένους III, 144. Suidas ὁμωχάιτας. Hesychius: ὁμ. θεοὶ, οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν σπονδῶν. Schol. Thucyd. οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν νεῶν, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν.

ON. ὀνειδίζεται τούτῳ I, 110. Diodor. 766 a. ὀνειδίζομενος εἰς δειλίαν.

ὄνομα. (ἡ καταφρόνησις) καὶ τοῦ πολλοὺς σφάλλειν, τὸ ἐναντίον ὄνομα ἀφροσύνη μετωνόμασται I, 170. τὸ μέγα ὄνομα τῶν Ἀθηνῶν IV, 281. D. Halic. 640, 6. ὀνόματι ἐννόμῳ ξυμμαχίας III, 87. ἔργῳ καὶ μὴ ὀνόματι ἀποδείκνυναι V, 139. — μετ' ὀνομάτων καλῶν λόγων μῆκος ἀπίστον παρέξομεν III, 337. D. Halic. 62, 27.

ὀνομάζω. — παρανομίαν ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκη κακοῖς ὀνομασθῆναι, καὶ οὐκ ἐπὶ &c. III, 146.

ΟΞ. ὀξύς. τὸ εὐψυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὀξεῖς ἐνδείκνυνται III, 189. ὀξ. τῇ γνώμῃ προΐδῃν τι D. Halic. 394, 28.

ΟΠ. ὄπα, Dorice III, 326. vid. ὄπη.

ὄπερ. — ὕπερ εἶδε τὸ πλῆθος τῶν νεῶν, ὄπερ καὶ οἱ Θεοῦροι ἔπαλλον IV, 168. pro ὥσπερ D. Halic. 735, 3. vid. ὥσπερ.

ὄπη ἀν IV, 16. Homer. Odyss. ξ'. ὄπη III, 21. vid. Aelian. V. H. I, 32. & Platonem Epist. 7. Aristoph. Plut. 715.

ὀπηνίκα χρὴ ὁμᾶσθαι III, 185. Ioseph. 830. Demosth. in Mid. 220. Apollonides Epigr. I, p. 11.

ὄπλα. ὅπως τὰ ὄπλα κρούμενα πρὸς ἀλλήλα αἰσθῆσιν παρέχει II, 200. Sallust. ἔστιν ὁ πόλεμος οὐχ ὀπλῶν τοπλέον, ἀλλὰ δαπάνης, δι' ἣν τὰ ὄπλα ὀφελεῖ, — geritur non tam armis, quam pecuniis &c. I, 118. IV, 249. II, 336. τὴν νύκτα ἐφ' ὀπλοῖς ποιοῦμενοι IV, 215. ἐν ὀπλοῖς Herodot. I, 13. Mf. Med. αὐλίζεσθαι ἀπὸ τῶν ὀπλῶν, procul a castris IV, 102. οὐκ ἦν αἰνεῦ ὀπλῶν κινθῆναι, nec sine gravis armaturae militibus loco se movere audebant II, 129. μὴ προσξίονταί τῶν ὀπλῶν, ne a

I N D E X

ceterarum copiarum corpore longius progressi *vastarent* &c. II, 174.

ὅπλεις. εὐσταλείς τῇ ὀπλίσει II, 200. III, 215. ὀπλησιν Iosephus 100.

ὀπλιταγωγούς (ναῦς) IV, 43.

ὀπλιτεύω. — οἵτινες αὐτερέται κομισθέντες ὀπλιτεύουσιν εὐθὺς, qui delati remiges, & mox milites erunt IV, 145.

ὀπλιτικόν. τὸ ὀπλιτικὸν ἡθροίσθη III, 213. 183 &c.

ὅποι ἂν βούληται (παρὰ πλεῖν) V, 88.

ὅποιόν τι τὸ μέλλον ποιήσουσιν IV, 235. II, 209.

ὀπόσος III, 174. V, 3 &c.

ὀποσονοῦν, quo magis III, 58.

ὀπότε. ἀδελον ὃν ὀπότε σφίσιν αὐτοῖς ξυρράξουσι, quando inter se conventuri essent V, 155. ἀπιέναι ὀπότεαν βούληται III, 214. 164.

ὀπότερος IV, 79. ἐξεῖναι ὀποτεροισοῦν προσκαλεσαμένοις &c. quotiescunque utrilibet provocassent III, 270. Plato Politic. I, p. 12. Isocrat. Noster III, 308.

ὅπως I, 53. 128. παντὶ τρέφῃ ὅστις καὶ ὅπως οὖν ἀνεκτὸς ξυναλλαγῆναι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους V, 141. Isocrat. ad Nicoclem. Aristot. Probl. τὰ ἐνδοθεν οὐδ' ὅπως οὖν ἐκίνησαν, ne vel minimum. Plato Politic. I. Xenophon. Demosthenes pro ὅπως οὖν.

ὀρᾶω. τὸ προὔπαρχον δεῖνδν, ὁρᾶτε ἔργῳ μὲν βραχὺ ὃν, ὁρᾶτε δὲ &c. III, 189. IV, 304. μήτε ὑμεῖς μαλακισθῆτε, ὁρῶντες περὶ ὅσων ὁ ἀγὼν ἐστίν III, 219. ἀνέχεσθαι καὶ γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, ὁρῶντας II, 114. vid. ἑωρᾶω.

ὀργᾶω. ἔτοιμοι ἦσαν καὶ παρὰ δύναμιν ἀφίστασθαι, διὰ τὸ ὀργῶντες κρίνειν τὰ πράγματα V, 6. pro ἐπιθυμοῦντες Suidas. Λακεδαιμονίων ὀργῶντων III, 161.

ὀργῇ φέροντες τὸν πόλεμον I, 47. ὀργὴν ποιοῦμενοι εἰ καὶ οἱ ἐν ταῖς νήσοις ἀξιοῦσι σφῶν ἀφίστασθαι III, 181. ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργὴν τι ἀντειπεῖν II, 99. τοιαύταις ὀργαῖς πρὸς ἀλλήλους ἐχρήσαντο II, 292. ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες III, 315. ἐν ὀργῇ εἶχεν II, 33. ἐμὲ δὲ ὀργῆς ἔχετε II, 94. D. Halic. 730, 1. Diodorus 310 b. δὲ ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίνονται II, 19.

ὀργίζομαι. ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης, πρὸς τὸ ἥπιοτερον καταστήσαι II, 87. ὀργιζόμενοι τῇ προαναχωρήσει τῶν Μακεδόνων III, 192.

ὀρέγομαι. ἀρχῆς ἄλλης ὀρέγεσθαι, πρὶν ἢν ἔχομεν βεβαιωσάμεθα IV, 20. ὀρεγόμενοι τοῦ πρῶτος ἕκαστος γίγνεσθαι II, 99. cum singuli principem locum affectarent. ἀεὶ τοῦ πλεόνος ἐλπίδι ὀρέγονται, διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα ἀδοκῆτως εὐτυχῆσαι,

V E R B O R U M.

maiora appetunt, quod & in praesentia praeter opinionem
res ipsas feliciter cesserit III, 27. Polyb. 11. Diodor. 753 c.

ὄρθιον ἐτέραν ἐπορεύοντο, alia ardua via iter fecerunt III, 298.

ὄρθες. — τῇ Πανάκτου καθαιρέσει, ὃ ἔδει ὄρθον παραδόναι,
ob everfionem Panaëti, quod stans traditum oportuerat III,
272. D. Halic. 303, 23. ἀνορθώσουσι Herodot. I, 19.

ὄρθω. πλείστ' ἂν ὀρθοῖτο ἀδυνάτους λέγειν ἔχουσα τοιού-
τους τῶν πολιτῶν II, 232. τὰ τῆς πόλεως ὀρθοῦσθαι IV, 18.
Schol. Sophoclis 150.

ὄρθως καὶ δικαίως τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι III, 173. τὰ
μὴ ὀρθῶς ἔχοντα II, 251. μετὰ τοῦ δρωμένου ἐτι καὶ στήναι ἐλ-
πίς ὀρθῶς, — spes fore, ut adhuc recte stemus III, 343.

ὄρκιος. λέγοντες σφίσι τὰ ὄρκια εἶναι &c. se iurisiurandi reli-
gione obstrictos esse IV, 82. Noster ὄρκίους θεούς II, 110. D.
Halic. 303, 19.

ὄρκους ποιήσασθαι III, 235. II, 293. πρὸς τῶν ὄρκων II, 113.

ὀρκώσαντες πίστεσι μεγάλας μὴδὲν μνησικακήσειν III, 110.

ὀρμάω. ἀδύνατον, ἀνθρωπείας φύσεως ὀρμωμένης προθύμως τὴ
πράξαι, ἀποτροπὴν τινα ἔχειν II, 238. Diodor. 108 a. ὀρμώ-
μενοι ἐξ αὐτοῦ, Messana; excurrentes III, 3. D. Hal. 366, 44.
ἐς τὸν πόλεμον ὄρμα τούς Ἀθηναίους I, 178.

ὀρμὴ ἐπέπεσε περὶ στάσιν ἐκτειχίσαι τὸ χωρίον III, 7. ἐμπε-
σοῦσης Diod. 150 d. οὐκέτι διαφόρας, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ὀρμῆς, οἰ-
μωγῇ καὶ στόνῳ δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα IV, 295 &c.
ὀρμίζω. ὀρμισάντων ἔξω τοῦ ζεύγματος τὰ πλοῖα IV, 219. V,
145. ὥσπερ ἔμμελλον ὀρμιεῖσθαι καὶ στρατοπεδεύεσθαι IV, 69.
ὀροφή. διελόντες τὴν ὀροφὴν III, 73. Diodor. 42 b.

ὀρρωδία. τὰ δεινὰ ἐν ὀρρωδία ἔχειν II, 142. δεδιώς τὴν τῶν
στρατιωτῶν ὀρρωδίαν II, 141. Euripid. Phoenif.

ὀρρωδῶ. ἦσσαν ἐτέρων περὶ τῷ ἑμαυτοῦ σώματι ὀρρωδῶ IV, 18.
εἰ ὀρρωδεῖς τὸ ἀναψήφισαι IV, 25. D. Hal. 202, 36. Aristoph.
Pl. 122 B. 1143. quasi circa ὄρρον, os sacrum, sudo. vid. Eu-
stathium 1871. Demosth. Philip. III. Hippocrat. Prorrh. II.
pro cavere etiam alibi. ad Homerum frustra nos remittit Foe-
sius. vid. Aretaeum 18, 14. ὀρρωδέων Herodotus I, 9. Mf. Med.
& κατορρωδήσας I, 34.

ὍΣ. ὅς &c. — ὦν, τοὺς μὲν, δεδουλωμένους ὁρᾶτε, τοῖς δὲ &c.
I, 94. εἰ καὶ δεινὸν τῷ ἀκούσαι I, 170. alicui. τοῖς λόγοις τοῖς
ἀπὸ σαῦ ἀρέσκομαι I, 181 &c. vid. suis locis.

ὅσα &c. — φυλάσσειν τὴν νῆσον Ἀθηναίους μὴδὲν ἦσσαν, ὅσα
μὴ ἀποβαίνοντας, — ita tamen, ut non in eam descenderent
III, 25. ὅσα ἀπὸ γλώσσης εἶρητο αὐτοῖς εἶπον IV, 187. πλὴν ὅ-
σοις μὴ βουλομένοις ταῦτα ἦν V, 147. γίγνεται παρ' αὐτῷ μέ-

I N D E X

ἐναγωγῇ. δοκῶν ἐν τῇ ἐναγωγῇ τοῦ πολέμου μαλακῶς εἶ-
ναι, in auxiliariis ad bellum evocandis lentus II, 33.

ἐναγωνίζομαι. ὥσπερ Ἀθηναίους εἰλεσθε, τοῦτοις ἐναγωνί-
ζεσθε, quemadmodum elegistis, cum iis certate II, 264.

ἐναδικέω. ἀξιοῦντες οὐ ξυμμαχεῖν, ἀλλὰ ἐναδικεῖν I, 59.

ἐναίρειω. ἐνελόντες λέγομεν, ut rem paucis expediamus IV,
126. II, 228. D. Hal. 131, 32. Antiq. & συνελόντι in summa.

ἐναίρω. ἄνδρες ἐναράμενοι τοῦδε τοῦ κινδύνου, eiusdem pe-
riculi focii III, 15. οὐ ἐναράμενοι τοῦ Ἀττικοῦ πολέμου, quod
non suscepissent III, 248. ἐβελήσαντων ἐναράσθαι τὸν κίνδυ-
νον τῆς μάχης II, 109. τὰ πράγματα Dem. vid. Ulpian. p. 22.

ἐναλλάσσω. — μετρίως ἐναλλαγῇ III, 29. 85. ἐναλλα-
γῆναι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους V, 141.

ἐναλλαγῇ III, 30.

ἐναμφοτέρους. — ὀπίτας καὶ ψιλοὺς, ἐναμφοτέρους ἔς τε-
τρακοσίους II, 327. IV, 175. Aretaeus 40, 9.

ἐναναπεῖθαι IV, 139. 202.

ἐναπονεύω. τοῖς σώμασιν αὐτοῖς ἴσα τῇ δόξῃ περιδῶς ἐνα-
πονεύοντες IV, 294. vid. Sallust.

ἐνάπτομαι. τὸ κῆδος ἐνάψασθαι τῆς θυγατρὸς, filiae affi-
nitatem contraxisse II, 46. πόλεμον Herodot. I.

ἐναρτάομαι IV, 291.

ἐναφαιρησόμενος ἵεναι, ire ad eripiendum V, 147.

ἐνδεσμος δ' ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, τοῦ μὴ ἀσθενὲς εἶναι τὸ οἰ-
κοδόμημα II, 116.

ἐνδεσμωντῶν IV, 94.

ἐνδιαβεβλήμενοι IV, 97.

ἐνδιαγινώσκω. μήτε ἐμὲ δὲ ὀργῆς ἔχετε, ᾧ καὶ αὐτοὶ ἐν-
διέγνωτε πολεμεῖν II, 94.

ἐνδιαιτάσθαι II, 76.

ἐνδιασώσοντας IV, 266. ut συνδιαλλάττουσι apud Demo-
sthen. παραπ. IV, 142 Noster.

ἐνδοκῇ. ὅ, τι ἂν καὶ τοῖς ἄλλ. ἐνδοκῇ, τοῦτο ποιήσῃ IV, 73.

ἐνδράσοντας, ad rem gerendam adiutores IV, 103.

ἐνεργῶς καίμενου τοῦ Πηγίου III, 36.

ἐνέδρους ἐκέλευον ἐλέσθαι, οἵτινες λέγοντες καὶ ἀκούοντες
περὶ ἐκάστου ἐμβήσονται III, 33.

ἐνεβίζω. alicubi ἐνειθισμένοι μηκέτι δεινούς φαίναςθαι. αἰ-
σχύνῃ ἐμμένειν οἷς ἐνέθετο III, 30.

ἐνειδῶς. καταγορεύει τὶς ἐνειδῶς τοῖς ἐτέροις τὸ ἐπιβούλευ-
μα III, 101. 100. 332.

ἐνείμι. — τὸν πόλεμον μὴ καθ' ὅσον ἂν τις αὐτοῦ μέρος βού-
ληται μεταχειρίζειν, τούτῳ ἐνεῖναι III, 28.

V E R B O R U M.

ξυνεξαμαρτάνω. τὴν τοῦ πείσαντος μίαν γνώμην ζημιούτε, καὶ οὐ τὰς ὑμετέρας αὐτ. εἰ πολλαὶ οὖσαι ξυνεξήμαρτον II, 234. ξυνεξήλαθε V, 93.

ξυνεπαγόντων φυγάδων III, 4. II, 186.

ξυνεπαινούντων μάχεσθαι III, 134.

ξυνεπαιτιάω. ξυνεπητιῶντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα I, 190.

ξυνεπαμύνειν τὰ πρὸς τοὺς δορυφόρους IV, 89.

ξυνεπανίστημι. ὑπισχεῖτο αὐτοῖς τὴν πολιτείαν, ἣν ξυνεπα-
ναστῶσι I, 185.

ξυνεπεύχοντο καὶ ὁ ἄλλος ὁμιλος &c. IV, 53.

ξυνεπιέναι μετ' αὐτῶν ἄλλοις II, 263.

ξυνεπιλαμβάνω. — ὥστε καὶ — τοῦτο ξυνεπιλαβέσθαι τοῦ φόβου. αἴτιον φόβου γενέσθαι Schol. maiorem terrorem incu-
ferunt fulgura IV, 111. — ἔτι δύναιτο καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ξυν-
επιλαμβάνειν αὐτοῖς II, 15, & alibi. vid. Th. Magist.

ξυνεπιτίθημι IV, 19. 89 &c.

ξυνέπεσθαι μετὰ δεδοκιμασμένου λόγου II, 223. I, 84. IV,
267.

ξυνεργός. — ὁ μὲν πατάξας διέφυγεν, ὁ δὲ ξυνεργός, ληφθεὶς
&c. V, 145. vid. Th. Magist.

ξυνεῤῥώγει. οὐ μέντοι ὅγε πόλεμός πω ξυνεῤῥώγει, hoc est,
συνεπεπτῶκει I, 91.

ξυνέρχομαι. ταύτην τὴν στρατείαν ξυνήλθον, omisso ἐς I, 8.

ξυνεσσελθεῖν ἐς τὸ τεῖχος III, 83.

ξυνεσις. ἢ ξυνεσις ἐκ τοῦ ὑπέρφρονος ἐχυρωτέραν τὴν τόλμαν
παρέχει II, 93. ἀπάτη περιγεγόμενος ξυνέσεως ἀγώνισμα προσ-
ελάμβανε II, 291. ἀκίνδυνον δόκησιν ξυνέσεως καταλιπεῖν III,
29.

ξυνετοὶ τὰ ἀχρεῖα I, 119. ἀπὸ τοῦ πείραν διδοὺς ξυνετὸς φαί-
νεσθαι I, 195. D. Halic. 208, 25. Noster III, 15.

ξυνεχεῖ ῥήσει, perpetua oratione III, 336. διὰ τὸ ἀκρίτως
ξυνεχὲς τῆς ἀμιλλῆς IV, 293. II, 199.

ξυνεχέστερος. ἐν πόνῳ ξυνεχεστέρω ὢν, assiduo IV, 314.

ξυνέχω. ἀπαύστῳ τῇ διψῇ ξυνεχόμενοι II, 74. obseffi, vel,
compulsi IV, 191.

ξυνεχῶς. καταστάντες ξυνεχῶς ἐπολέμουν II, 3. addit αἰσὶ
Herodor. I, 67. Noster V, 120. 127, & alibi συνεχῶς.

ξύνηθες. διὰ τὸ πρότερον ξύνηθες, τοῖς πολίταις φοβερὸν IV,
88. D. Halic. 236, 34. Noster IV, 57. III, 192.

ξυνήικαι V, 54. IV, 197 &c.

ξύνθημα III, 165. ἐπιφώνημα ἐν μάχαις Thom. Magister.
ἅμα καὶ ἀπὸ ξυνθήματος, uno eodemque tempore ex compo-
sitis IV, 204.

I N D E X

ξυνιέναι ἕμελλον III, 313. *ξυνιόντας*, *convenire solitos* V, 145. II, 15.

ξυνίστημι. πάντα ὑπὸ δέους *ξυνίσταται* IV, 56. *pro πέπη- γεν* Th. Magist. τὸ Ἑλληνικὸν *ξυνιστάμενον* πρὸς ἑκατέρους I, 3. εἰ *ξυστῶσιν αἱ πόλεις φοβηθεῖσαι* IV, 38. *confipirent*. Aeschyli Schol. 91. Sophocl. Sch. 332.

ξυνίστορες. θεοὶ ὅσοι γῆν τὴν Πλαταιίδα ἔχουσι, καὶ ἥρωες, *ξυνίστορές εστε*, ὅτι &c. II, 114.

ξυννέφελα ὄντα τὰ τοῦ οὐρανοῦ V, 62.

ξυννήω. τῶν νεκρῶν ἐπ' ἀλλήλοις *ξυννευμένων* IV, 323.

ξύνοδος III, 315. D. Halic. 220, 32.

ξυνοίκια, *Synoecia* II, 28.

ξυνοικισθεῖσιν πόλεως I, 17.

ξυνοίκους μιᾶς χώρας III, 93. D. Halic. 14, 8.

ξυνομνῦναι ἐπ' ὠφελείᾳ III, 265. D. Halic. 216, 44.

ξυντάσσω. ἐν τῷ ἀγειμένῳ αὐτῶν τῆς γνώμης, καὶ πρὶν *ξυν- ταχθῆναι* μᾶλλον τὴν δόξαν III, 217.

ξυντεκμηράμενοι II, 117.

ξυντελέω. — ἢ ἐς Ὀρχομένον — *ξυντελεῖ*, *accensetur* III, 113. D. Halic. 170, 39. Ioseph. B. I. V, 6, 1. Demosth. στεφ. 354, 2, & Ulpian.

ξυντέμνω. τὰς πρώτας τῶν νεῶν *ξυντεμόντες* ἐς ἑλασσον, στε- ριωτέρας ἐποίησαν IV, 230. εἰ δὲ ἐς εὐτέλειαν τι *ξυντέμνηται* &c. *si quos sumtus contraxissent, recidissent* V, 133. *alibi ξυνέτεμε τὴν μισθοφοράν*.

ξυντομωτάτος. *ξυντομωτάτην* ἠγρεῖτο διαπολέμησιν IV, 242.

ξυντρίβω. φυλασσομένους τῶν νεῶν μὴ *ξυντρίβωσιν* III, 18.

ξύντροφος. — ἐν τῷδε ἐδήλωσε μάλιστα ἄλλο τι δὴ ἢ τῶν *ξυν- τρώφον* τι, *aliud esse, quam aliquid familiarium morb. genus* II, 75.

ξυντυχία. ἅμα τοῦ ἔργου τῇ *ξυντυχίᾳ* προσένευσαν II, 335. D. Hal. 278, 46. *γενήσεται ὑμῖν πειθομένοις καλὴ ἡ ξυντυχία* τῆς ἡμετέρας χρεῖας I, 50. Aretaeus 121, 38. αἱ ἄλλαι *ξυντυ- χίαι*, *alii vitae status* II, 237. οὐ κατὰ δίκην, οὐδὲ κατὰ *ξυν- γένειαν* μετ' ἀλλήλων στάντες, ἀλλ' ὥς ἑκάστοις τῆς *ξυντυχίας* ἢ κατὰ τὸ *ξυμφέρον*, ἢ ἀνάγκης ἔσχον IV, 266. III, 224.

ξυνωμοσία. πάντα αὐτοῖς ἐδόκει ἐπὶ *ξυνωμοσίᾳ* ἐλιγαρχικῇ καὶ τυραννικῇ πεπεράχθαι IV, 93. ἵνα μᾶλλον αἱ *ξυνωμοσίαι* δια- λυθεῖεν V, 124. *vid. Ulpian. ad Demosth. στεφ. 39, 1. II, 264. τὸ συνωμόσιον φυλάττειν* D. Halic. 658, 25.

ξυνωμότης. ὥς εἶδόν τινα τῶν *ξυνωμοτῶν* σφίσι *διαλεγόμενον* οἰκείως τῷ ἱππία &c. IV, 90. Aristoph. Vesp.

ξυνώμοτον. — ἐκλιπόντων τὸ *ξυνώμοτον* II, 114.

V E R B O R U M.

ξυρράσσω. ἄδηλον ὃν ὁπότε σφ. αὐτοῖς ξυρράξουσι, *incertum erat quando inter se concursuri essent: conventuri* V, 155.

ξυσκευάζω. ὅπως ξυσκευάσαιντο ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν οἱ στρατιῶται ὅτι χρησιμώτατα IV, 299.

ξυσκήνων. τῶν ξυσκήνων ἥδη ἀπύοντων ἐκκρεμαινύμενοι IV, 301. Xenophon Paed. II.

ξυσταδόν. τοιαύταις προσβολαῖς, καὶ οὐ ξυσταδόν μάχαις IV, 314. συστάδην Ioseph. & D. Halic.

ξυστασις. πολὺν τὸν ἀγῶνα καὶ ξυστασιν τῆς γνώμης εἶχε IV, 292. alibi κατὰ ξυστάσεις γιγνόμενοι ἐν πολλῇ ἐρίδι ἦσαν. vid. Ulpian. ad Demosth. στεφ. 362, 2.

ξυστελλόμενοι ἐς εὐτέλειαν, εἴπου τί ἐδῶκε ἀχρεῖον ἀναλίσκεσθαι V, 9. D. Halic. 443, 35.

ξυστρατεύω. ἐν ἀνδρὶ κοινώσας τῶν ἐν τέλει ξυστρατευομένων III, 300.

ξυστρεφόμενοι ἐν ἐπιχωρίῳ τάξει IV, 220. 223.

O.

O. ὁ. οἱ περὶ τὸν Θράσυλλον, Thrasl. & qui cum eo erant V, 168. οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν II, 109. οἱ δέ τινες τῆς αὐτῆς γνώμης τῷ Πειθίᾳ II, 276. οἱ πατέρες οἱ βασιλέως V, 28 &c.

ΟΔ. ὁδός. μετὰ Ἀθηναίων ἀδίκον ὁδὸν ἰόντων ἐχωρήσατε II, 265. ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι ὁδοὶ τοῦ πολέμου I, 169. — ὁδὸς δὲ ἔνθεν τε καὶ ἔνθεν IV, 314. vid. ἡγεμών. ὁδοὺς εὐθείας ἔτεμε II, 163. ἐπιστάμεθα οἷα ὁδῶ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ὅτι κατ' ὀλίγον χωροῦσιν ἐπὶ τοὺς πέλας I, 95.

ΟΘ. ὄθεν. τὰ τῶν ξυμμάχων, ὅθεν ἰσχύομεν, προσάπλλυται I, 207. ἀπέπλευσαν ἐς τὴν ἠπειρον, ὅθεν περ ἀνηγάγοντο II, 284. ἐν ὀρύγματι ἐκαθέζοντο, ὅθεν ἐπλύνθουσιν τὰ τεῖχη III, 97. οὐχ ἔξιν ὅθεν ὁρμώμενοι ὠφελήσουσι τοὺς αὐτῶν III, 12.

ΟΙ. οἰκείος. ἐν τῇ οἰκείᾳ, καὶ ἐν τῇ τῶν πέλας III, 135. οἰκεία ξυνέσει I, 195. σίτω οἰκείῳ καὶ οὐκ ἐπακτῷ χρῶνται IV, 38. ἦν γὰρ κρατήσομεν ταῖς ναυσὶν, ἐστὶ τῷ τὴν ὑπάρχουσαν πού οἰκείαν πόλιν ἐπιδεῖν IV, 276. οἰκείου πολέμου ἀπαλλαγῆναι III, 94. ἐώρων οὕτως ἀλλήλους, ὡς ἐν σελήνῃ εἰκός τὴν μὲν ὄφιν τοῦ σώματος προορᾶν, τὴν δὲ γυνῶσιν τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖσθαι, *amicum ab hoste non discernere* IV, 246. ἐπιτρέψαντος Εὐρυσθέως τὴν ἀρχὴν, κατὰ τὸ οἰκείον, Ἀτρεΐ, *propter necessitudinem interpres* I, 15.

οἰκειότερος. μᾶλλον οἰκειότερα ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι, ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων II, 58. τὴν πολεμιωτάτην γῆν οἰκειοτέραν ἥδη τῆς οὐ δι' ὀλίγου κεκτημένης θαλάσσης ἡγούμενοι IV, 292.

Thucydid. Vol. VI.

Aaa

I N D E X

οικειότης. διδόντες εἰρήνην — καὶ ἄλλην φιλίαν πολλήν καὶ οἰ-
κειότητα ἐς ἀλλήλους ὑπάρχειν III, 29. τῆς οικειότητος προφά-
σει, per speciem necessitudinis II, 297.

οἰκίω. τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ ἀλλοτριοῦντες, ἀλλ' ἐς
τὴν ξυγγένειαν οικειοῦντες II, 267. οικειοῦντες τὰς τότε καλου-
μένας Ἑνέα ὁδοὺς, i. e. ἰδιοποιοῦντες I, 140.

οἰκίως. vid. ξυνομότης.

οἰκίωσις III, 192.

οἰκετῶν ἅμα ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ τε καὶ ὁλοφυγῇ χρωμέ-
νων II, 7.

οἰκέω. πανοικησία γενόμενοι τε καὶ οἰκίσαντες, οὐ βραδίως τὰς
μεταναστώσεις ἐποιοῦντο II, 30. τάχιστ' ἂν πόλιν οἱ τοιοῦτοι
ἐτέρους τε πείσαντες ἀπολέσειαν, καὶ εἶπον ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐ-
τόνομοι οἰκήσειαν II, 94.

οἰκημα. ἐς οἰκημα μέγα καθεῖρξαν III, 72. 170 &c.

οἰκησις. τῇ κατὰ τὴν χώραν αὐτονόμῳ οἰκήσει μετεῖχον II,
30. 31. οἰκήσεις, oppidula IV, 137.

οἰκήτορας ἐκπέμφαντες III, 75. II, 105.

οἰκία. — ὅθεν καὶ τοῦνομα Λακωνικὴν ἢ οἰκία αὐτῶν κατὰ τὴν
ξενίαν ἔσχεν V, 13.

οἰκίσις. καταβαλόντες τὰ Ἀγνώνεια οἰκοδομήματα, καὶ ἀφα-
ρίσαντες εἴτι μνημόσυνόν που ἐμελλεν αὐτοῦ τῆς οἰκίσσεως περιέ-
σεσθαι, coloniae ab Agnone deductae memoriam &c. III, 223.

οἰκιστής, coloniae dux I, 37.

οἰκοδομέω. τὰ τεῖχη οἰκοδομησάμενων IV, 188. V, 148.

οἰκοδομημα. vid. οἰκίσις, &c. III, 133.

οἰκοδομία. καλὰ κτήματα οἰκοδομίαις ἀπολωλεκότες II, 97.

οἰκοπέδων. πλίνθον ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῶν ἐγγύς καθαιροῦντες
III, 132.

οἶκος. ταῖς κατ' οἶκον κακοπραγίαις ἐκπεπληγμένοι II, 88.
ἵνα μὴ ἀπ' οἴκου ὧσι, χρήματα ἐτάξαντο ἀντὶ τῶν νεῶν I, 139.
alibi, ἐν ἡμετέρῳ οἴκῳ.

οἰμωγῇ καὶ στόνῳ δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα IV, 295.
οὐκ ἀνευ ὀλέγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι IV,
301. opp. τῷ εὐχολῇ apud Homerum. II. δ. vid. Xenoph. He-
rodotus III, 66. Lycophron 253.

οἶσχος IV, 75.

οἶμαι. ἀδύνατον, καὶ πολλῆς εὐθείας, ὅστις οἶται &c. II,
238. οἶμαι οἱ χρηματιεῖσθαι μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι IV, 191. οὐκ
ἔρως οἶνται I, 31. εἰ ὥμην πείσειν, ἐκέλευον αὐτὰ δρῶσαι I,
207. πᾶν ὃ, τι κινήσειαν ὄντο ἀμαρτήσεσθαι III, 81. 196. &
sic passim alibi.

V E R B O R U M.

οἷος. — οἱ ἀνμάλιστα τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασι ὠφέλειν οἱοί τε ὄσιν, iuvare possent V, 99. οἱοί τε ὄντες ἱκανὰ περιπέμπειν III, 43. Ioseph. 23. vid. συμφέρειν. ὥς ἐτι τὸ πέλαγος οἶδν τε παραινοῦσθαι IV, 251. οἶα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον παρασκευασθέντα ὁρᾶτε, qualia sunt, quae &c. II, 53. οἶα ἀπροσδοκίτου κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γενομένου, quippe quod II, 10. D. Halic. 332, 2.

οἶστὰ, ferenda IV, 303. vid. φέρω.

οἶωνος τοῦ ἐκπλου ἐδόκει εἶναι IV, 45. omen malum: in bonam fere partem accipiunt post Homerum, Euripides, Xenophon, Plato: utroque modo utitur D. Halic. 127, 32. 150, 40. οἶωνόν ἀρχὴς αἰσθς, inquit Pindarus, Pyth. I, 13. adiungit κακοῖς Apollon. I, 445. sic mala anī, & alite Horatius.

OK. ὀκείλαντας, καὶ παντὶ τρόπῳ ἀποβάντας III, 18. Xenophon 112 c. & καὶν alibi Noster.

ὀκίτω. ὁ διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνῶν, τάχιστ' ἂν ἀφαιρεθεῖν τῆς ῥα-
σταύνης τὸ τερπνόν I, 166. Schol. Sophocl. 6, 96. 183. 293. 296.
Arctaeus 52, 23 &c.

ὀκνηρότεροι ἐγένοντο ἐς τὰ πολεμικά III, 81. ὀκνηρῶς ἔχειν D. Halic.

ὀκνος. ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὀκνον φέρει II, 61. ἡ παροῦσα εὐδαιμονία παρέσχεν ὀκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινὰ II, 225. ὀκνος τις καὶ μέλλησις ἐνεγένετο IV, 256. ὀκνοῦς, ἀναβαλὰς interpret. apud Demosth. Ulpian.

ΟΛ. ὀλέθρῳ. χρημάτων ὀλέθρῳ καὶ ἀνθρώπων φθορᾷ ἐκάκωσε τὰ πράγματα IV, 213. ἐνέμιζον ἐπὶ τῷ σφετέρῳ ὀλέθρῳ ταῦτα πάντα γίνεσθαι IV, 310.

ὀλιγανθρωπία I, 19. II, 307. Diodor. 490 a. ὀλιγανδρουῦνται. & Noster ὀλιγανδρουῖν. vid. Plutarch.

ὀλιγαρχέομαι. ἐβούλοντο ὀλιγαρχοῦμενοι ἄρχειν V, 144. οἱ μὲν, τὴν πόλιν ἀναγκάζοντες δημοκρατεῖσθαι, οἱ δὲ, τὸ στρα-
τόπεδον ὀλιγαρχεῖσθαι V, 116. D. Halic. 694, 12.

ὀλιγαρχία V, 110. III, 330. V, 140 &c.

ὀλιγαρχικὸς κόσμος V, 110.

ὀλίγος. μικροβολίαντο ὀλίγα II, 278. δέισαντες μὴ αἰσφέτε-
ραι δέκα νῆες ὀλίγαι ἀμύνειν ὥσι, ne ob paucitatem vim pro-
pulsare non possent I, 73. ὀλίγον ἐπράσσετο οὐδὲν ἐς τὴν βοή-
θειαν V, 25. ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώθησαν II, 335. κατ' ὀλίγον
μαχεῖται, καίπερ πολὺ ὄν, ἀπορίᾳ τῆς προσορμίσσεως III, 16.
ἐς ὀλίγον ἀφίκετο πᾶν τὸ στράτευμα νικηθῆναι III, 194. ὥς ἐξ
ὀλίγου καὶ ἐν χειμῶνι, ut in illis temporum angustis III, 161.
δ' ὀλίγον ἢ παραινέσεις γίγνεται III, 140. IV, 293. & alibi sae-
pissime.

I N D E X

ὀλιγορέω. — ἀτάκτους κατὰ θῆαν τετραμμένους ὀλιγορεῖν III, 217. ὀλιγορῆσαι II, 92. Demosth. Coron. 349, 2.

ὀλιγορία. ἐν ὀλιγορίᾳ ἐποιούντο, contemnebant III, 217. D. Halic. 635, 28. Herodot. I, 106. VI, 137. ἐς ὀλιγορίαν ἐτρέποντο καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων ὁμοίως, non habentes quid agerent, in negligentiam, incuriam &c. II, 79.

ὀλολυγῆ χρωμένων τῶν γυναικῶν II, 7. D. Halic. 45, 8. Homer. II. ζ'. Synesius Epist. 67 & 57. ὀλολυγμὸς Aeschylus 82. 243. & Schol. & Diodor. 516 a.

ὀλοφυρμὸς IV, 294. Synesius Epist. 67. Noster II, 269.

ὀλοφύρομαι μᾶλλον ἢ παραμυθησομαι II, 67. πάθει οὐδένος, ὡς ἐπὶ μεγέθει, τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἦσσαν ὀλοφύρασθαι ἀξίω IV, 220. Homer. II. ψ', 75.

ὀλοφύρσεις τῶν ἀπογινομένων, lamentationes II, 77. ὀλόφυσιν μὴ οἰκιῶν καὶ γῆς ποιεῖσθαι, ἀλλὰ τῶν σωμάτων I, 207.

OM. ὁμαιχμία ξυνέμεινεν I, 29. id est, ξυμμαχία. D. Hal. 174, 38. Herod. apud Hefychium mendose legitur ὁμοαιχμία.

ὁμαιχμος. vid. ξύμμαχος.

ὁμαλωτάτον, pars insulae planissima III, 50.

ὁμιλέω. εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλεῖν I, 110. pro congredi cum aliquo, Odyss. ρ', 136. vid. Aretaeum. ὁμιλοῦντες II, 185.

ὁμιλος. ὁ ἄλλος ὁμιλος κατὰ πάντα ἐσκεδάννυτο III, 166. Ar. C. ἐσκεδάννυτο male.

ὁμμα. πᾶσι ἐν τοῖς ὁμμασι ὄραν πάσχοντάς τι ἀνθες ὄργῃ προσπίπτει II, 20.

ὁμνύτων ἢ βουλὴ καὶ αἰ ἐνδημοὶ ἀρχαὶ III, 283. sic ibidem ἐξορκούντων, δε-όντων pro-έτωσαν... αὐτῶν pro-άτωσαν more Atticorum, Noster saepius. ὁμῶσαι alibi.

ὁμοβωμίους θεοὺς II, 257.

ὁμογνώμονες, qui eiusdem erant sententiae V, 145. Diodor. 337 b. ἐσχεν δε λαβεῖν D. Halic. ὁμογνώμονος Diodor. 279 d.

ὁμοίος. χρημάτων δυνάμει ὄντες ὅμοια τοῖς πλουσιωτάτοις I, 39. ἐκ τοῦ ὁμοίου II, 68. III, 16. ἐν τῷ ὁμοίῳ καθειστήκει τό, τε πλέον καὶ ἔλασσον ποτὲν II, 74. δίκας δεῦναι καὶ δέχεσθαι ἴσας καὶ ὁμοίας III, 300 &c.

ὁμοιότροπα τῇ νῦν βαρβαρικῇ διαιτώμενον I, 12. ὁμοιότροπα ἔθνη Plato. ὅσα τούτοις ὁμοιότροπα Philo de mundo. Aristot. Pol. VI, 8. Noster ὁμοιοτρόπως IV, 37.

ὁμοίω. ὁ πόλεμος βιαίος διδάσκαλος, καὶ πρὸς τὰ παρόντα τὰς ὄργας τῶν πολλῶν ὁμοιοῖ II, 288.

ὁμοίως. οὐκ ἂν ὁμοίως διδάχῃν ἅμα τῇ παρακελεύσει ἐποιούμην III, 187. 93. 47.

V E R B O R U M.

ὁμολογήσαντες ἐπὶ τούτοις ἐξῆλθον III, 103. τῶν ἐκεῖ ὁμολογούμενους νῦν βαρβάρων μαχιμωτάτους IV, 143. D. Halic. 701, 23. ὁμολογουμένην ἀριστον εἶναι εἰρήνην ex I cit. Prisc. 1100.

ὁμολογία. ἠνάγκασαν ὁμολογίᾳ τὴν ἀκρόπολιν παραδούναι II, 302. & alibi. Th. Mag. ἀποδούναι. ὁμολογία προσαγαγόμενοι τὸ πῶλισμα IV, 151.

ὁμονοήσειν V, 115.

ὁμόσκευοι, armorum genere similes II, 311.

ὁμόφωνοι III, 63. D. Halic. 23, 8. Aeschylus Steph. 181. & Schol.

ὅμως. ταῦτα εἰπὼν, ὅμως προσέθετο τῇ Ἀλκιβιάδου γνώμῃ, tamen IV, 79. D. Halic. 283, 3. Noster I, 28 &c.

ὁμοχέτας δαίμονας ἐπικαλουμένους III, 144. Suidas ὁμοχαίτας. Hefychius: ὁμ. θεοὶ, οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν σπονδῶν. Schol. Thucyd. οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν νεῶν, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν.

ΟΝ. ὀνειδίζεται τούτῳ I, 110. Diodor. 766 a. ὀνειδίζομενος εἰς δειλίαν.

ὄνομα. (ἡ καταφρόνησις) καὶ τοῦ πολλοὺς σφάλλῃν, τὸ ἐναντίον ὄνομα ἀφροσύνη μετωνόμασται I, 170. τὸ μέγα ὄνομα τῶν Ἀθηναίων IV, 281. D. Halic. 640, 6. ὀνόματι ἐννόμῳ ξυμμαχίας III, 87. ἔργῳ καὶ μὴ ὀνόματι ἀποδεικνύναι V, 139. — μετ' ὀνομάτων καλῶν λόγῳ μῆκος ἀπίστον παρέξομεν III, 337. D. Halic. 62, 27.

ὀνομάζω. — παρανομίαν ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκη κακοῖς ὀνομασθῆναι, καὶ οὐκ ἐπὶ &c. III, 146.

ΟΞ. ὀξύς. τὸ εὐφυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὀξεῖς ἐνδείκνυνται III, 189. ὀξ. τῇ γνώμῃ προῖδεῖν τι D. Halic. 394, 28.

ΟΠ. ὅπα, Dorice III, 326. vid. ὅπη.

ὅπερ. — ὑπερεῖδε τὸ πλῆθος τῶν νεῶν, ὅπερ καὶ οἱ Θούριοι ἔπαρον IV, 168. pro ὥσπερ D. Halic. 735, 3. vid. ὅσπερ.

ὅπη ἀρ IV, 16. Homer. Odyss. ξ'. ὅπη III, 21. vid. Aelian. V. H. I, 32. & Platonem Epist. 7. Aristoph. Plut. 715.

ὀπηνίκα χρὴ ὁμᾶσθαι III, 185. Ioseph. 830. Demosth. in Mid. 220. Apollonides Epigr. I, p. 11.

ὅπλα. ὅπως τὰ ὅπλα κρουόμενα πρὸς ἀλλήλα αἰσθῆσιν παρέχοι II, 200. Sallust. ἔστιν ὁ πόλεμος οὐχ ὅπλων τοπλέον, ἀλλὰ δαπάνης, δι' ἣν τὰ ὅπλα ὠφελεῖ, — geritur non tam armis, quam pecuniis &c. I, 118. IV, 249. II, 336. τὴν νύκτα ἐφ' ὅπλοις ποιούμενοι IV, 215. ἐν ὅπλοις Herodot. I, 13. Mf. Med. αὐλίζεσθαι ἀπὸ τῶν ὅπλων, procul a castris IV, 102. οὐκ ἦν ἄνευ ὅπλων κινηθῆναι, nec sine gravis armaturae militibus loco se movere audebant II, 129. μὲν προεξίοντες τῶν ὅπλων, ne a

I N D E X

ceterarum copiarum corpore longius progressi *vasflarent* &c. II, 174.

ὅπλισις. εὐσταλεῖς τῇ ὀπλίσει II, 200. III, 215. ὅπλησιν Iosephus 100.

ἑπιταγωγούς (ναῦς) IV, 43.

ὀπλιτεῦω. — οἵτινες αὐτερέται κομισθέντες ὀπλιτεύουσιν εὐθὺς, qui delati remiges, & mox milites erunt IV, 145.

ὀπλιτικόν. τὸ ὀπλιτικὸν ἡθροίσθη III, 213. 183 &c.

ὅποι ἂν βούληται (παραπλεῖν) V, 88.

ὅποιόν τι τὸ μέλλον ποιήσουσιν IV, 235. II, 209.

ὀπόσος III, 174. V, 3 &c.

ὅποσονοῦν, quo magis III, 58.

ὀπότε. ἄδῃλον ὃν ὀπότε σφίσιν αὐτοῖς ξυρράξουσιν, quando inter se conventuri essent V, 155. ἀπιέναι ὀπότεαν βούληται III, 214. 164.

ὀπότερος IV, 79. ἐξεῖναι ὀποτεροισῶν προσκαλεσάμενοις &c. quotiescunque utrilibet provocassent III, 270. Plato Politic. I, p. 12. Isocrat. Noster III, 308.

ὅπως I, 53. 128. παντὶ τρόπῳ ὅστις καὶ ὅπως οὖν ἀνεκτὸς συναλλαγῆναι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους V, 141. Isocrat. ad Nicoclem. Aristot. Probl. τὰ ἐνδοθεν εὐδ' ὅπως οὖν ἐκίνησαν, ne vel minimum. Plato Politic. I. Xenophon. Demosthenes pro ὅπως οὖν.

ΟΡ. ὁράω. τὸ προϋπάρχον δεῖνδον, ὁράτε ἔργῳ μὲν βραχὺ ὃν, ὅψει δὲ &c. III, 189. IV, 304. μήτε ὑμεῖς μαλακισθῆτε, ὁρῶντες περὶ ὅσων ὁ ἄγων ἐστίν III, 219. ἀνέχεσθαι καὶ γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, ὁρῶντας II, 114. vid. ἑώραω.

ὀργάω. ἔτοιμοι ἦσαν καὶ παρὰ δύναμιν ἀφίστασθαι, διὰ τὸ ὀργῶντες κρίνειν τὰ πράγματα V, 6. pro ἐπιθυμοῦντες Suidas. Λακεδαιμονίων ὀργῶντων III, 161.

ὀργῇ φέροντες τὸν πόλεμον I, 47. ὀργὴν ποιοῦμενοι εἰ καὶ οἱ ἐν ταῖς νήσοις ἀξιούσι σφῶν ἀφίστασθαι III, 181. ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργὴν τι ἀντειπεῖν II, 99. τοιαύταις ὀργαῖς πρὸς ἀλλήλους ἐχρήσαντο II, 292. ἐντόνος καὶ ὀργῇ χωροῦντες III, 315. ἐν ὀργῇ εἶχεν II, 33. ἐμὲ δ' ὀργῆς ἔχετε II, 94. D. Halic. 730, 1. Diodorus 310 b. δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίνονται II, 19.

ὀργίζομαι. ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης, πρὸς τὸ ἡπιώτερον καταστήσαι II, 87. ὀργιζόμενοι τῇ προαναχωρήσει τῶν Μακεδόνων III, 192.

ὀρέγομαι. ἀρχῆς ἄλλης ὀρέγεσθαι, πρὶν ἢν ἔχομεν βεβαιωσάμεθα IV, 20. ὀρεγόμενοι τοῦ πρώτος ἕκαστος γίγνεσθαι II, 99. cum singuli principem locum affectarent. ἀεὶ τοῦ πλεόνος ἐλπίδι ὀρέγονται, διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα ἀδοκῆτως εὐτυχῆσαι.

V E R B O R U M.

maiora appetunt, quod & in praesentia praeter opinionem res ipsis feliciter cesserit III, 27. Polyb. 11. Diodor. 753 c.

ὄρθιον ἐτέραν ἐπορεύοντο, alia ardua via iter fecerunt III, 298.

ὄρθός. — τῇ Πανάκτου καθαιρέσει, ὃ ἔδει ὄρθον παραδύναμι, ob everfionem Panaeti, quod stans traditum oportuerat III, 272. D. Halic. 303, 23. ἀνορθώσουσι Herodot. I, 19.

ὄρθω. πλείστ' ἂν ὀρθοῖτο ἀδυνάτους λέγειν ἔχουσα τοιούτους τῶν πολιτῶν II, 232. τὰ τῆς πόλεως ὀρθοῦσθαι IV, 18. Schol. Sophoclis 150.

ὄρθως καὶ δικάως τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι III, 173. τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα II, 251. μετὰ τοῦ δρωμένου ἐτι καὶ στήναι ἐλπίς ὀρθῶς, — spes fore, ut adhuc recte stemus III, 343.

ὄρκιος. λέγοντες σφίσι τὰ ὅρκια εἶναι &c. se iurisiurandi religione obstrictos esse IV, 82. Noster ὀρκίους θεούς II, 110. D. Halic. 303, 19.

ὄρκους ποιήσασθαι III, 235. II, 293. πρὸς τῶν ὅρκων II, 113.

ὀρκώσαντες πίστει μεγάλας μὴδὲν μνησικακήσειν III, 110.

ὀρμάω. ἀδύνατον, ἀνθρωπείας φύσεως ὀρμωμένης προθύμως τι πράξαι, ἀποτροπὴν τινα ἔχειν II, 238. Diodor. 108 a. ὀρμώμενοι ἔξ αὐτοῦ, Messana; excurrentes III, 3. D. Hal. 366, 44. ἐς τὸν πόλεμον ὀρμία τοὺς Ἀθηναίους I, 178.

ὀρμὴ ἐπέπεσε περὶ στάσιν ἐκτειχίσαι τὸ χωρίον III, 7. ἐμπεσούσης Diod. 150 d. οὐκέτι διαφόρος, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ὀρμῆς, οἰμωγῇ καὶ στόνῳ δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα IV, 295 &c.

ὀρμίζω. ὀρμίσαντων ἕξω τοῦ ζεύγματος τὰ πλοῖα IV, 219. V, 145. ὥσπερ ἔμελλον ὀρμιεῖσθαι καὶ στρατοπεδεύεσθαι IV, 69. ὀροφή. διελόντες τὴν ὀροφὴν III, 73. Diodor. 42 b.

ὀρρωδία. τὰ δεινὰ ἐν ὀρρωδία ἔχειν II, 142. δεδιὼς τὴν τῶν στρατιωτῶν ὀρρωδίαν II, 141. Euripid. Phoeniss.

ὀρρωδῶ. ἦσσαν ἐτέρων περὶ τῷ ἑμαυτοῦ σώματι ὀρρωδῶ IV, 18. εἰ ὀρρωδεῖς τὸ ἀναψήφισαι IV, 25. D. Hal. 202, 36. Aristoph. Pl. 122 B. 1143. quasi circa ὄρρον, os sacrum, fudo. vid. Eustathium 1871. Demosth. Philip. III. Hippocrat. Prorrheth. II. pro cavere etiam alibi. ad Homerum frustra nos remittit Foefius. vid. Arctaeum 18, 14. ὀρρωδέων Herodotus I, 9. Mf. Med. & κατορρωδήσας I, 34.

ὍΣ. ὅς &c. — ὦν, τοὺς μὲν, δεδουλωμένους ὁρᾶτε, τοῖς δὲ &c. I, 94. εἰ καὶ δεινὸν τῷ ἀκοῦσαι I, 170. alicui. τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀρέσκομαι I, 181 &c. vid. suis locis.

ὅσα &c. — φυλάσσειν τὴν νῆσον Ἀθηναίους μὴδὲν ἦσσαν, ὅσα μὴ ἀποβαίνοντας, — ita tamen, ut non in eam descenderent III, 25. ὅσα ἀπὸ γλώσσης εἰρητο αὐτοῖς εἶπον IV, 187. πλὴν ὅσοις μὴ βουλομένοις ταῦτα ἦν V, 147. γίγνεται παρ' αὐτῷ μέ-

I N D E X

γὰρ, καὶ ὅσος οὐδεὶς πω τῶν Ἑλλήνων I, 194. νεμόμενοι τὰ αὐ-
τῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποζῆν I, 5. — ἐς τὸν μέλλοντα καὶ ὁσονοῦ
παρόντα πόλεμον I, 55. ἥδη γὰρ καὶ ὁσονοῦ παρεληλύθει τὴν τῶν
Ἀθηναίων τοῦ τείχους τελευτὴν ἢ ἐκείνων τείχεσις IV, 183. Th.
Magist. & ὁσονοῦκ. Noster, ἀφικνεῖται ἡ ἀγγελία ὅτι ἀποστή-
σεται, καὶ ὁσονοῦκ ἀφίστηκεν III, 306. & alibi. προσπελάσαν-
τες ἐξ ὅσου τις ἐμελλεν ἀκούσεσθαι IV, 298. τροφὴν ἐν ὕψι ἀν-
αὐτὸς ἀπὴ διδόναι V, 135. ὕψι μᾶλλον — τόσω &c. III, 45.
ὁσαῖς διαφοραὶ γένοιντο IV, 197. ὅσασπερ IV, 76. ἵπποι τε ὁ-
σήμεραι ἐξελαυνόντων τῶν ἵππεων &c. IV, 214. Aristoph. Plut.
Iosephus 315.

ὅσια ποιοῖμεν I, 101. λέγειν Herodot. II, 61. Bodl. τῶ δὲ τῶ,
& ποιοῦσι. ἱερῶν καὶ ὁσίων II, 79. ὅσιοι πρὸς οὐ δικαίους ἰστά-
μεθα III, 344.

ὅσπερ ἡγεῖτο τῆς ἐξόδου II, 18. νομίζοντες ὅπερ ἦν IV, 264.
ὅπερ φιλεῖ δῆμος ποιεῖν V, 5. IV, 168. D. Halic. vid. ὅπερ, &c.
III, 27.

ὅστις. ἐπιστείλαντες παντὶ τρόπῳ ὅστις καὶ ὁπωσοῦν ἀνεκτὸς
ξυναλλαγῆναι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους V, 141. σωφρόνων ἀν-
δρῶν οἵτινες τὰγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο III, 28. sa-
pientes, qui tuto res secundas in ambiguo ponunt. ξυνέδρους
ἐλέσθαι, οἵτινες ξυμβήσονται III, 33. vid. ὅτις.

Οἱ. ὅτε &c. ὅταν γνῶσιν ἡμᾶς τετραρχώμενους III, 87. οὐ δύ-
νάμει ὅστις ὅτε προὔχοντες IV, 203. ὅτεπερ I, 13.

ὅτι &c. οὐδὲ γὰρ καθ' ἑκάτερα ἀντεπεξῆσαν, ὅτι μὴ τοῖς ἵπ-
πεῦσι &c. nisi IV, 242. III, 40. Herodot. I, 143. οὐ γὰρ τοῖς
ἔθνεσιν ὅτι δίχα πέφυκε τοῦ ἑτέρου, ἔχθει ἐπ' αὐτοῖς, neque par-
tium odio bellum nostris gentibus inferunt, quod sint divisae
III, 88. I, 64. abundat I, 193, ἐδήλου δ' ἡ γραφὴ ὅτι, Θεμι-
στοκλῆς &c.

ὅτιεγγύτατα. γενόμενοι ὅτιεγγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ πά-
σχειν, animo quam proxime accedentes ad mala, quae passu-
ri eratis II, 229. ἡ μάχη τοιαύτη, καὶ ὅτιεγγύτατα τούτων
ἐγένετο III, 320. sic ὅτι μάλιστα πορρωτάτῳ Clem. Alexand.
96, 44. apud alios ὅτιτάχιστα. ἀμύνεσθαι, τῷ παθεῖν ὅτιεγ-
γυτάτω κείμενον, μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀναλαμβάνει II, 222.
haec & sequentia composita omisit Stephanus.

ὅτιελάχιστα τῇ τύχῃ παραδούς ἐμ. βούλομαι ἐκπλεῖν IV, 41.

ὅτιμάλιστα III, 262.

ὅτιμεγίστη ὠφέλεια ἐς τὸ θαρσεῖν IV, 288. I, 174.

ὅτιοῦν, vel tantillum III, 25. 34.

ὅτιπερ III, 22.

ὅτιπλείστη ἀπορία III, 52. IV, 101.

V E R B O R U M.

ὅτις poëtice, pro ὅστις. ὅτου Attice pro οὗτινος I, 36. ὅτω
 ἂν πιστεύσαντες ἐτιμωροῦντο ἄνδρα I, 184. Homer. II. μ',
 428. ἐν ὅτῳ, quo in statu IV, 14.

ὅτιτάχιστα ἤδη καὶ μὴ μέλλειν ἐξανίστασθαι IV, 256. δυσ-
 τυχοῦσιν ὅτιτάχιστα εὖρημα εἶναι διακινδυνεύσαι III, 278.

ὅτιτάχος IV, 241.

ὅτιχρησιμώτατα IV, 299.

ὅτουοῦν τρόπου V, 42. D. Halic. 59, 15.

Οὔ. οὐ. οὐ μέντοι ἐν γὰρ τῷ παντὶ ἔργῳ βεβαίως οὐδέτεροι τε-
 λευτήσαντες ἀπεκρίθησαν III, 107. οὐ μέντοι γὰρ, non tamen,
 D. Halic. 373, 22. Noster, οὐ μέντοι εὐθύς γὰρ ἀπέστη τῶν Ἀθη-
 ναίων, non tamen statim defecit III, 329. οὐ μὴν οὐδ' ἂν κατα-
 σχεῖν μοι δοκεῖ ποτε ἱππίας &c. quin nec — IV, 88.

οὐδαμῶς III, 286.

οὐδαμοῦ ἐμνημονεύετο γενέσθαι II, 70.

οὐδὲ γὰρ πρότερόν πω τοῦτο, ἰσχύοντες μᾶλλον, τολμῆσαι
 III, 101. vid. οὐδεῖς.

οὐδεῖς. Θεῶν δὲ φόβος, ἢ ἀνθρώπων νόμος οὐδεῖς ἀπεῖργε II,
 80. οὐδὲ εἰς Aristophan. Plut. v. 2. οὔτε ἰατροὶ ἤρκουν, οὔτε ἄλ-
 λη ἀνθρωπεία τέχνη οὐδεμία II, 71. ὄντες οὐδὲν ἄλλο ἢ νησιῶ-
 ται III, 178. οὐδὲν αὐτῶν ὑπήκουσα: δ 41. non. οὐδὲν ἐπεκη-
 ρυκεύοντο, nullum caduceatorem miserunt II, 34. πόλιν οὐδὲν
 ἐλάσσονα αὐτὴν τε καθ' αὐτὴν τῶν Ἀθηνῶν IV, 216. urbem ipsam
 per se Athenis non inferiorem. ὀλίγον οὐδὲν ἐς οὐδὲν ἐπενόουν,
 in nulla illius belli parte quidquam parvum animo agitabant
 IV, 273. ἐκκλησίαν οὐκ ἐποίει, οὐδὲ ζύλλογον οὐδένα II, 38.
 ὑπὸ προθυμίας, ὡς εἰπεῖν, ἄλλο οὐδὲν ἢ ἐκ γῆς ἐναυμάχουν, nihil
 aliud, ut ita loquar, quam &c. III, 23. πάθει, οὐδενὸς τῶν κα-
 τὰ τὸν πόλεμον ἦσσαν ὀλοφύρασθαι ἀξίῳ IV, 220.

οὐδέποτε III, 89. 276.

οὐδέτεροι. vid. οὐ. οὐδέτερον ὄντες ἡσύχαζον, quod in parti-
 bus non essent III, 335.

οὐκ ἂν οἴμενός οἱ αὐτὸν τολμῆσαι ὑποχωρῆσαι, ratus eum si-
 bi cedere non aufurum IV, 45. κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀ-
 γωνίσεως, id est, διὰ τὸ μὴ ἐξεῖναι III, 288. οὐκ ἂν οὖν νήσων
 ἡπειρώτης ἂν ἐκράτει, nequaquam igitur I, 16.

οὕτως, οὐδένα τρόπον, alicubi Noster. Suid. Homer. οὕτω.

ΟΦ. ὀφείλημα. οὐκ ἐς χάριν, ἀλλ' ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν
 ἀποδῶσαν II, 61. Demosth. & Libanius.

ὀφείλω. καὶ μοι εὐεργεσία ὀφείλεται I, 193. ὀφ. πᾶσιν ἀπε-
 θαρεῖν D. Halic. 348, 25. ὀφείλων III, 30.

ὀφλόντων δὲ αὐτῶν, cum illi damnati fuissent II, 275. Iose-
 phus 893.

Thucyd. Vol. VI.

B b b

I N D E X

ὄχετους IV, 159. Aelian. II, 14. V. H. Aretaeus 51, 28. Diodorus 695 c.

ὄχλῳδες. τὸ ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐξηρέθησαν ὑπὸ τοῦ ὄχ-
λώδους τῆς παρασκευῆς IV, 41. Polybius.

ΟΨ. ὁΐε. τῆς ἡμέρας ὁΐε ἦν III, 137. τῆς ὥρας D. Hal. 551,
24. τῆς ἡλικίας Aelian. V. H. II, 23. σαββάτων D. Matth.
XXVIII, 1.

ὀΐα. περὶ δέλην ἦδη ὀΐαν V, 40. Pindar. Isth. IV.

ὀΐς. ξυνέβαινε τῇ τε ὀΐει ἐκάστῳ ἀλγείνῳ καὶ τῇ γνώμῃ
αἰσθέσθαι IV, 300. pro oculis Hippocrates, Aretaeus, alii. ἀ-
δύλως τῇ ὀΐει πλασάμενος πρὸς τὴν ξυμφορὰν, vultu ad cala-
mitatem dissimulandam composito IV, 91. τὰ ἀναθήματα &c.
πολλῶ πλείω τὴν ὀΐν χρημάτων παρείχετο, opulentiae spe-
ciem IV, 75. τὴν ὀΐν τοῦ σώματος προορᾷ IV, 246. Herodot.
II, 136.

Π.

ΠΑ. παγκράτιον ἐνίκῃ III, 285.

παγχάλεπον, citat ut Gloss. Marcellinus. ut πάγκοιρον τέ-
ρας πολέμου apud Dionys. Halic. II, 167. & πάγχρηστον.

πάθημα. ἐπεγένετο νύξ τῷ παθήματι, huic cladi III, 73.

πάθος. τὰ μὲν κατὰ τὴν Μυκαλησὸν, πάθει χρησαμένων εὐ-
δενὸς τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἦσσαν ὀλοφύρασθαι ἀξίῳ, τοιαῦτα
ξυνέβη, — exitus cladis, quam Mycal. accepit, non minus
quam ulla alia deplorandae IV, 220.

παιάν. ἀντὶ δ' εὐχῆς τε καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν
τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπισημίμασιν ἀφορμᾶσθαι IV, 303. sic
Theognis semper. Dionys. Iosephus 1289. παιανίζοντες Dio-
dor. 217 d.

παίδευσις. πόλιν τῆς Ἑλλάδος παίδευσιν, magistratam II, 61.
vid. Annotat.

παιδεύομαι. ἀμαθέστεροι τῶν νόμων τῆς ὑπεροφίας παιδεύο-
μενοι I, 119. 120.

παιδιά. περικοπαὶ ἀγαλμάτων ὑπὸ νεωτέρων μετὰ παιδιᾶς
καὶ οἶνου γεγεννημένοι IV, 45.

παιδικὰ ποτέ ὧν αὐτοῦ ἀνὴρ Ἀργίλιος, pro ἐρώμενος I, 186.
Plato Phaed. 51. 53. & D. Halic. II, 36, 9.

παιόμενος καὶ κεντουμένους ὑπὸ τῶν παραπεταγμ. III, 72.

παῖς. μὴ καὶ τοῖς παισὶν τὸν πόλεμον ὑπολίπωμεν I, 115.
καρτερεῖν χρὴ καὶ ἄλλων παίδων ἐλπίδι, οἷς ἐτι ἡλικία τέκνω-
σιν ποιεῖσθαι II, 68. & alibi τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως.

παιωνίζω. ἐπεπαιώνιστο αὐτοῖς ὥς ἐπίπλουν I, 73. Aristid.
παιῶνος Panath. Clem. Alexand. 268, 39, & alibi. vid. παρών.
Noster IV, 53.

V E R B O R U M.

παιωνισμὸς IV, 248.

παλαιόπλουτον ἦν τὸ χωρίον V, 44. Steph. non agn. ἀρχαϊό-
πλουτα Schol. Sophocl. 140. & ἀρχέπλουτον 83.

παλαιός. κατὰ τὸ παλαιὸν ξυμμαχικὸν II, 39. ἀπὸ παλαιού
I, 6. D. Halic. 4, 45. ἐκ παλ. 689, 14.

παλαιότερα I, 4.

παλαιτάτη ναυμαχία I, 22. ἐκ παλαιτάτου I, 28. Μίνως
παλαιτάτος ὃν ἀκοῇ ἴσμεν ναυτικὸν ἐκτίσαστο I, 8. παλαιύτα-
τος Mff. utroque modo Pindar. Theogn. 932.

πάλιν. στενὴς οὗσης πάλιν καταβάσεως IV, 248. 249. 280.
oppofite ad μέν, pro, vero : rursus I, 193.

πάν δ' εἰκὸς εἶναι τῷ πολέμῳ καὶ δεινῷ τινι κατειργόμενον,
ξύγγωμόν τι γίνεσθαι III, 146. omnino consentaneum. ἐλευ-
θέρωσιν ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς καὶ πολιτείαν, ἣν ξυνεπαναστῶσι,
καὶ τὸ πάν ξυγκατεργάσσονται, summam rei I, 185. II, 120.
ἐτάξαντο παρὰ πάν, se instruxerunt ad omnem munitionis par-
tem III, 56. Εὐβοία γὰρ αὐτοῖς, ἀποκεκλεισμένης τῆς Ἀττικῆς,
πάντα ἦν, in Euboea omnis spes erat V, 152. πάντα μᾶλλον ἐλ-
πίζειν ἂν σφῶν πείθεσθαι αὐτοὺς, ἢ ὅπλα λαβόντας ἐξελθεῖν, in
quibuslibet aliis rebus obtemperaturos potius &c. IV, 298.
πάντα ποιοῦντων αὐτῶν διὰ στενοχωρίαν ἐν αὐτῷ IV, 323. re-
quisita naturae, ut Sallustius. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς
ἀρχεῖν μὲν τοῦ εἰκοντος &c. III, 89. ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν,
summum moerorem omnibus ex rebus conceperunt IV, 263.
οὐ νομίσαντες διακινδυνεύσαι περὶ τοῦ παντὸς ἱκανοὶ εἶναι V,
121. ἀδικεῖν ἔφασαν ἄνευ τοῦ πάντων κοινοῦ πορευόμενον, sine
publica totius gentis auctoritate III, 117. ἀνδρα δραστήριον ἐς
τὰ πάντα III, 121. 122. vid. πᾶς.

πανδημεῖ. βουλόμενοι αὐτοὺς ἄγειν πανδημεῖ ἐκ τῆς πόλεως
IV, 101. πανδημεῖ ἐπετίρουν τοὺς Ἀθηναίους οἱ κατασχίσου-
σιν, frequentibus copiis observarunt, quonam Athenienses
essent appulsi III, 65. D. Hal. 178, 43.

πανηγύρει III, 288. D. Halic. 99, 34.

πανοικησία γεγόμενοι τε καὶ οἰκήσαντες, οὐράδιως τὰς μετα-
ναστάσεις ἐποιοῦντο II, 30. — ὑμᾶς δὲ ἐκ παντὸς τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ πανοικησία διὰ Θηβαίους ἐξαλείψαι II, 254.

πανοπλίας τριακόσιαι II, 338.

πανστρατιά II, 9. ἐσβαλλόντων πανστρατιά III, 95. & alibi.
πανσυδεῖ. — μὴ οὕτω γε ἂν πανσυδεῖ διεφθάρθαι V, 3. vid.

D. Halic. Antiq. I, 55. & Annotat.

παντάπασι. ὅπως μὴ παντάπασιν ἱπποκρατῶνται IV, 113.
εἴ τις ἢ μὴ πρόθυμος ἦν, ἢ παντάπασιν ἐτί ἀφειστήκει τοῦ πολέμου
IV, 185. οὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως δρασυνόμεθα III, 345.

I N D E X

πανταχόθεν καλῶς ὑπάρχον ἡμῖν πολεμεῖν, omnibus de causis I, 171. πανταχόθεν τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες II, 87. πάντα δὲ πανταχόθεν αὐτοὺς ἐλύπει V, 4.

πανταχὴ προσέβαλλον αὐτοῖς κύκλῳ IV, 310 &c.

πανταχόσε IV, 240.

πανταχοῦ ἐδήλου ὡς ἐλευθερώσαν τὴν Ἑλλάδα ἐκπεμφθεῖν III, 160.

πάνυ. δοκεῖ μοι — τὰ μὲν πρὸ Ἑλλήνος τοῦ Δευκαλίωνος καὶ πάνυ οὐδὲ εἶναι ἡ ἐπίκλησις αὕτη I, 7. τοῖς πάνυ τῶν στρατιωτῶν, praecipuis militibus V, 3. 138. χρήματα πάνυ πολλὰ ἡ στρατιὰ ἔλαβε V, 44. II, 27. τό, τε φαυλον, καὶ τὸ μέσον, καὶ τὸ πάνυ ἀκριβές ἂν ξυγκραθὲν, μάλιστ' ἂν ἰσχύειν IV, 35. εἰ δὲ ἐς εὐτέλειαν τι ξυντέμνηται, — πάνυ ἐπαινεῖν V, 133. ἐν σφίσιν αὐτοῖς οὐ πάνυ εὐ διακείμενοι V, 56.

παρά. τῷ παρ' ἐλπίδα μὴ χαλεπῶς σφαλλέσθω, γνούς &c. III, 91. ὥστε παρὰ τοσούτον γιγνώσκω, quamobrem ab hac opinione adeo dissentio, ut &c. IV, 63. τὰ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου, Alcibiad. mandata V, 138. τῇ μὲν γὰρ, οἰκίαι εἶργον, παρὰ δὲ τὸ, κρημνοί, ab altera vero parte IV, 105. παρὰ δύναμιν πρόθυμοι ἐς τοὺς Ἕλληνας II, 254. — γενομένῳ παρ' ἀμφοτέροις τοῖς πράγμασιν III, 245. ἕκαστος οὐ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀμέλειαν αἰεταὶ βλάψειν, ex hac sua negligentia I, 203. ἀπάντων ἀπερίοπτοι εἰσι παρὰ τὸ νικᾶν I, 62. τὴν Ἡϊόνα παρὰ νύκτα ἐγένετο λαβεῖν III, 157. τοὺς συμμάχους ἔχθει παρ' Ἀθηναίους μετατάξασθαι I, 134. πρεσβείας μέλλοντες πέμπειν παρὰ βασιλέα II, 13.

παραβαίνω. — ὅτι οὐ δικαίως δράσειαν παραβαίνοντες τὰ νόμιμα III, 144. ἔαν καὶ ὀτιοῦν παραβαθῇ, λελύσθαι τὰς σπονδὰς III, 34. 25. σπονδὰς μὴ λύειν, μήτε παραβαίνειν τοὺς ἔρκους I, 112. ὁποτέροις δᾶσσον παράσχοι ἀσφάλεια δράσος, οὗτοι πρότεροι τι καὶ παραβήσεσθαι ἐμελλον II, 187. παραβαίνοντες τὰ πάτρια II, 260. παραβεβάσθαι Suidas III, 25. Noster III, 283.

παραβάλλω. — οἱ ἂν μὴ καὶ παιῖδας ἐκ τοῦ ὁμοίου παραβαλλόμενοι κινδυνεύωσιν II, 68. τύχῃ καὶ ἐλπίσι πλείστον παραβεβλημένοι III, 351. πολῖται ὄντες, καὶ πλείω παραβαλλόμενοι II, 266. παραβαλέσθαι, ἐξαπατηῆσαι Suidas.

παραγγέλλω. τὰ παραγγελλόμενα ὀξέως δεχόμενοι II, 21. παραγγείλας πεντ' ἡμερῶν σιτία IV, 243. ἦν τι παραγγελλῆ περὶ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων I, 181. ἰέναι ἐς τὰ παραγγελλόμενα προθύμως II, 251.

παράγγελμα. ἀπὸ παραγγέλματος αἰφνιδίου V, 160. D. Halic. 561, 33.

παραγίγνομαι. οἷς εἰρητο, ἢ ἂν τοῦ στρατεύματός τι ποιῇ, μάλιστα ἐφορῶντας παραγίγνεσθαι IV, 106. ναυσί τε καὶ στρατιᾷ ὡς πλείστη ἐπὶ τοὺς Χαλκιδέας παραγενέσθαι II, 155.

παράγομαι. ὑμεῖς δὲ μήτε ὑπὸ τῶν τοιῶνδε πολιτῶν παράγεσθε II, 94. ἀπάτῃ παράγεσθαι I, 52.

παράδειγμα αὐτοὶ μᾶλλον ὄντες τισίν, ἢ μιμούμενοι ἐτέρους II, 56. ἔχοντες παραδείγματα τῶν τε ἐκείσ' Ἑλλήνων, ὡς ἐδουλώθησαν IV, 120. παράδειγμα τὸδε τοῦ λόγου οὐκ ἐλάχιστόν ἐστι I, 6. παραδείγμασι τοῖς προγιγνομένοις χρώμενοι II, 184. τὸ μῖσος δυνάμεις παράδειγμα τοῖς ἀρχομένοις III, 340.

παραδίδωμι. τὴν χώραν, διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων, ἐλευθερίαν δ' ἀρετὴν παρέδωκεν II, 55. κακείνος οὐχ ἥκιστα πιστεύσας ἑαυτὸν τῷ Γυλιππῳ παρέδωκεν IV, 322. πρὸς ἀταξίαν τοιαύτην, καὶ τύχην ἀνδρῶν ἑαυτὴν παραδεδωκυῖαν, ὀργῇ προσμίζομεν IV, 285. ὅτι ἐλάχιστα τῇ τύχῃ παραδούς ἑμαυτὸν βούλομαι ἐκπλεῖν IV, 41. III, 45. παραδίδοναι τὴν ἀρχὴν III, 45. ἡμῖν ζυμμάχοι ἀγαθοὶ, οὓς οὐ παραδοτέα τοῖς Ἀθ. ἐστίν I, 122.

παραδόσις. ἐν τοῦ σκήπτρου ἅμα τῇ παραδόσει, εἰρηκεν αὐτὸν, — ἀνάσσειν I, 16.

παραβαλασσίδιον πόλισμα IV, 99.

παραβαλάσσεισι τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ βαρβάρων I, 9.

παραβαρύναντες σφᾶς αὐτοὺς V, 119. III, 169 &c.

παραίνεσιν ποιήσασθαι II, 141. ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν II, 234. δι' ὀλίγου μὲν ἢ παραίνεσις γίγνεται, τὸ ἴσον δὲ πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδράς δύναται, scil. ac longa oratio III, 140.

παραινέω. ἐγὼ τε δείξω οὐ παραινέσαι οἷός τε ὢν μᾶλλον, ἢ καὶ αὐτὸς ἔργῳ ἐπεξελεθῆν III, 219. τοῖς ναύταις παραινῶ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τῷδε καὶ δέομαι IV, 278. παραινούντων τῶν ἀφιγμένων κατασκόπους πέμψαι III, 44 &c. παρελθὼν Περικλῆς, παρήνει τοιάδε, suavit I, 198.

παραίρεσις. ζυμμάχων ἀπόστασις, μάλιστα παραίρεσις τῶν προσόδων I, 169.

παραιρήματα ποιούντες ἐκ τῶν ἱματίων III, 73.

παραιτέω. ὁ δὲ παρητεῖτο μηδὲν τούτων δρᾶν III, 305.

παρακαλέω. αἱ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου πρεσβεῖαι, αἵ περ παρ' ἐκλήθησαν, accitae fuerant III, 246. αὐτὸς ἔφη συλλήψεσθαι, παρακαλούμενος καὶ ἀκλήτος I, 164.

παρακαταθήκη II, 112.

παρακαταπηγνύντες σταυροὺς III, 132.

παρακατέχω. αὐτοὺς τε ἡσυχάζειν, καὶ τοὺς ἄλλους παρακατέχειν V, 150.

παρακέλευσις IV, 291. III, 187.

I N D E X

- παρακελευσμῶ χρώμενοι III, 18.
 παρακελευστός. οὐς ὁρῶν ἐγὼ τῷ ἀνδρὶ παρακελευστὸς καθ-
 ημένους, φοβοῦμαι &c. advocatos IV, 24.
 παρακελεύω. τοῦναντίον ὑπομιμνήσκω ὑμᾶς ἢ οἱ πολέμιοι σφί-
 σιν αὐτοῖς παρακελεύονται IV, 108. παρακελεύόμενοι ἐν θαυ-
 τοῖς III, 38.
 παρακινδύνευσις. εἰ τοσαύτην ὑμεῖς τε, μὴ παυσθῆναι ἀρ-
 χῆς, καὶ οἱ δουλεύοντες ἤδη, ἀπαλλαγῆναι, παρακινδύνευσιν
 ποιοῦνται, ἡμῖν γε &c. III, 342 sq.
 παράκλησις. ἢ δὲ πρὸς τὸν ὄχλον ἢ παράκλησις V, 149.
 παρακομιδῇ. ἢ τῶν ἐπιτηδείων παρακομιδῇ πολυτελὴς ἐγί-
 γνETO IV, 215. ἐν τῇ παρακομιδῇ τῇ ἐς τὴν Σικελίαν III, 210.
 παραλαμβάνω. ναῦς ἀποδοῦναι ὁμοίως οἷας περ ἂν παραλα-
 βώσιν III, 26. οὐδέτεροι δυνάμενοι ἄξιόν τι λόγου παραλαβεῖν
 IV, 234. Ἀθηναῖοι δὲ ναῦς πολεμίων τῷ χρόνῳ παραλαβόντες,
 pouti I, 30.
 παραλείπω. μὴ τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ παραλίπη &c. II, 23.
 παραλλάξ καὶ οὐ κατὰ στοῖχον κείμεναι, Echinades II, 169.
 Schol. Sophocl. Steph. 62.
 παράλογος. εἰ δέ τι ἐν τοῖς ἀνθρωπείοις τοῦ βίου παραλόγοις
 ἐσφάλησαν &c. V, 37. ἦν μὴ τι παράλογον γίγνηται IV, 295.
 τὸν παράλογον τοσούτον ποιῆσαι τοῖς Ἕλλησι τῆς δυνάμεως καὶ
 τῆς γλῆφης IV, 216. τοῦ πολέμου τὸν παράλογον ὅσος ἐστὶ προδι-
 γνῶτε alibi.
 παραλύω. ἐπειράτο τοὺς Ἀθηναίους τῆς ἐπ' αὐτὸν ὀργῆς πα-
 ραλύειν II, 96.
 παραμελέω I, 39.
 παραμένον ἐν Χαλκιδεῦσι I, 96. — ἐμοὶ δὲ διάδοχόν τινα,
 ὥς ἀδυνατὸς εἰμι διὰ νόσον νεφρῆτιν παραμένειν IV, 193.
 παραμυθῆσομαι II, 67. Aeschylus 65. παραμυθησομένους τὸ
 στρατόπεδον V, 109. αὐτοὺς ἀνίστη καὶ παρεμυθεῖτο II, 280.
 παραμύθιον. ἐλπίς τῷ κινδύνῳ παραμύθιον εὔσα &c. III, 343.
 D. Halic. 78, 45.
 παρανίσχον ἀπὸ τοῦ τείχους φρυκτοὺς πολλοὺς II, 202.
 παρανομέω. οἱ ἄγοντες παρανομεῦσι μᾶλλον τῶν ἐπομένων II,
 266. D. Halic. 661, 23.
 παρανόημα. σφῆτερον τὸ παρανόημα μᾶλλον γενέσθαι, ὅτι
 ἐς Πλάταιαν ἦλθον ἐν σπονδαῖς IV, 197.
 παρανομίαν ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκη κακοῖς ὀνομασθῆναι III, 146.
 τὴν ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα οὐ δημοτικὴν παρανομίαν IV, 46. πα-
 ρανομία ἐς τὴν δίκαιαν IV, 27.
 παράπαν. — οἱ τῶνδε κρείστους εἰς τὴν παράπαν τὰ πολέμῳ
 IV, 125. D. Halic. 443, 15.

V E R B O R U M.

παραπίπτω. σκοποῦντες καιρὸν, εἴτις παραπέσει, ὥστε τοὺς ἄνδρας σῶσαι III, 35.

παραπλέοντων ἀπὸ κάλῳ ἐς τὴν Μεσσήνην, remulco traēti III, 37. κατὰ μίαν ἐπὶ κέρως παραπλέοντες II, 146. παραπλεύσας δυοῖν νεοῖν V, 95.

παραπλησία γίνεται ἐπίκλυσις, similis alluvio II, 300. παραπλήσια τε ἐπεπόνθεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ IV, 295. παραπλήσιον δὲ οὐ πολλῷ πλέον IV, 199.

παράπλους I, 66. II, 51.

παραποιησάμενος σφραγίδα, pro, ὁμοίαν ποιησάμενος I, 186.

παραπολύ. ἡ δὲ εὐνοία παραπολὺ ἐποίει τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους II, 15. τῷ δὴμῳ παραπολὺ ἐν τῷ τότε πιθανώτατος II, 219. παραπολὺ προσεδέξαντο μᾶλλον τὰ τῶν Χίων V, 12.

παραρρήγνυμι. ἐφεπομένων, καὶ παρερρήγνυντων, φυγὴ καθεστῆκει παντὸς τοῦ στρατοῦ III, 143. & saepe. D. Hal. 164, 39.

παρασκευασαμένων αὐτῶν στρατιὰν ἄγειν III, 334. ληστικώτερον ἔδοξε παρεσκευασμένους πλεῖν IV, 168. στρατιὰν παρασκευαζόμενος III, 103. II, 54.

παρασκευή. πρὸς τὸ ἔαρ ἡδὴ παρασκευή τε προεπανεστείσθην ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, apparatus palam intentatus fuit a Laced. III, 231. οἱ μὲν ἐν τούτῳ παρασκευῆς ἦσαν II, 32. ἀκμάζοντες παρασκευῇ τῇ πάσῃ I, 3. ὡς ἡσθάνοντο τὴν παρασκευὴν τοῦ χωρίου, cum audissent locum illum muniri III, 111. τὰς μετὰ φόβου παρασκευὰς ἀσφαλεστάτας νομίσαντες IV, 60.

παράσπονδος. ἐγκλήματα ἔχοντες, ἐπιδρομὴν τῷ τειχίσματι παράσπονδον, καὶ &c. III, 34.

παρασχών. — τῆς νίκης οὐκ ἄλλον τινὰ ἄλλον, ἢ τὸν τὴν νίκην παρασχόντα λήφονται, pro victoriae praemio nullum alium, quam illum ipsum, qui victoriam subministrarit, accepturos IV, 126. νομίζοντες κρείνους μὴ ἂν σφίσι ποτὲ κάλλιον παρασχὼν διαπεφευγῆναι III, 302. vid. παρέχω. παρασχήσειν IV, 134.

παρατάσσομαι. εὖρον ἐπ' αὐτῷ παρατεταγμένους τῶν Συρακουσίων καὶ ξυμμάχων IV, 307. τὴν στρατιὰν παρατεταγμένην οὐκ ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων IV, 309.

παρτείνω. ἡ νησος τὸν λιμένα παρτείνουσα III, 11. πολιορκία παρτενείσθαι ἐς τοῦσχατον, ad extremum usque perferet II, 238.

παρτείχισμα. ὥστε μὴ εἶναι ἔτι παρτείχισαι αὐτοὺς, ἢν μή τις τὸ παρτείχισμα τοῦτο πολλῇ στρ. ἐπελθὼν ἔλῃ IV, 188.

παρτυχᾶν. ὥς ἂν τις παρτύχῃ διαφυγῇ ἐπιτηδεῖα V, 19. ἐν καλῷ παρτυχὼν σφίσι ξυμβαλεῖν III, 301. pro παρα-

I N D E X

τυχόντος, ut &c I, 109. ἐν τῷ παρατυχόντι ἀμύνειν τῷ δεομένῳ, quotiescunque res hoc flagitaret, opem ferre III, 265 &c.

παραυτίκα. τό, τε παραυτίκα, καί τὸ ἔπειτα τῆς ὁμολογίας αὐτοῖς ἐπράχθη III, 79. ἡ παραυτίκα λαμπρότης II, 96. τὴν παραυτίκα ἐλπίδα τῆς σωτηρίας οὐδενὸς ἀντηλλάξαντο V, 125.

παραφέρειν. — ἡμέρας οὐ πολλὰς παρενεγκούσας, paucos dies elapsos III, 245.

παραφράγματα ξύλινα, munitiones III, 169.

παραχρήμα. πάντα πρὸς τὸ παραχρήμα περιδῆες ἔτοιμοι ἦσαν εὐτακτεῖν V, 5. ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρήμα ἀκούειν I, 34. ὑπὸ τῆς παραχρήμα ἀνάγκης II, 31. Xenophon αἱ ἐκ τοῦ παραχρήμα ἡδοναί.

πάρεσιμι. πολλὰ παρῆς, τὰ μέγιστα κεφαλαιώσω IV, 146. ἀγγέλλεται πεντήκοντα ὅσονοῦ παρῆναι V, 40. IV, 60. ἐπ' ἀφελείᾳ πάρεσιμιν τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς III, 339. τοῖς Συρακουσίοις παρὴν μὲν αἰσθάνεσθαι IV, 281. ταύτας ἅς οἱ πατέρες ἡμῖν παρέδωκαν μελέτας μὴ παρῶμεν I, 120. — μαστιγοφόροι παριόντες ἐτετάχοντο III, 72. vid. ἐπιπαριών. ἦν παρὸν τὸ αὐτὸ δρᾶσαι πρὸς τὸ ἐπιεικές, cum ipsi liceat hoc ipsum facere, ex aequo tamen &c. III, 29. τὰ τοῦ πολέμου, παρόντα ἤδη, καὶ οὐ μέλλοντα III, 336. ἡ ξύνοδος περὶ σωτηρίας πάρεστι, institutus est III, 337. δεδιότες μὴ τῶν παρόντων ἐτι χεῖρω πράξωσι IV, 293. τὸ ἐπίον ὕστερον, δεινότερον τοῖς πολεμίοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου III, 218. ὅπως τῇ παρούσῃ ὁμῇ τοῦ περαινέσθαι ὧν ἕνεκα ἦλθον μὴ βραδεῖς γένωνται IV, 244. — εἰ μὴ παρῆσονται ἐν τάχει, ἀποστήσεται αὐτῶν III, 306. νομίσαντες μὴ ἂν ἐτι ἀπὸ τῆς παρούσης σφίσι δυνάμειος ἱκανοὶ γενέσθαι κωλύσαι τὸν τειχισμὸν IV, 164. τοῖς παρούσι πόροις βαρυνόμενοι II, 96. τὸ παρὸν αἰὶ βαρὺ τοῖς ὑπηκόοις I, 111.

παρενεγκούσας. vid. παραφέρειν.

παρεξαιρεσία. ἀνερρήγυσαν τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς ἐπιπολὺ τῆς παρεξαιρεσίας IV, 238. 227 &c.

παρέργον. — ὅς οὐκ ἐκ παρέργου τὸν πόλεμον ἐποιεῖτο, non negligenter IV, 214. τὸ ναυτικὸν οὐκ ἐνδέχεται ἐκ τοῦ παρέργου μελετᾶσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον μηδὲν ἐκείνῳ παρέργον ἄλλο γίγνεσθαι I, 205. ἔπειτα δὲ ἐν παρέργῳ καὶ εἴτι ἄλλο ξυγκαταστρεφάμενοις ῥῶν αὐτοῖς ὑπακούσεται IV, 110.

παρέρχομαι. παρελθὼν πρὸς πολλὴν ἀντιλογίαν καὶ σχετλιασμὸν V, 82. οὐκ ἐπὶ κακῷ, ἐπ' ἐλευθερώσει δὲ τῶν Ἑλλήνων παρελήλυθα III, 127. παρεληλύθει τὴν τοῦ τείχους τελευτὴν ἢ ἐκείνων τείχεσις IV, 183. V, 135.

παρέχω. ἡ πόλις αὐτῶν, αὐτάρχη θέσιν κειμένη, παρέχει αὐτοῖς δικαστὰς ὧν βλάπτουσι I, 57. ὅσα ἡμάρτομεν πρότερον,

. V E R B O R U M.

νῦν αὐτὰ ταῦτα προσγεγόμενα διδασκαλίαν παρέξει II, 140.
 πράγματα παρέξειν τοῦ δήμου, *popularem statum exhibituros* V, 76. — ὅτι ἔτοιμος εἴη τὸ ἐν τῇ Σάμῳ παρασχεῖν αὐτοῖς
 διαφθεῖραι V, 78. ἡ πένια τὴν τόλμαν παρέχουσα II, 236 sq.
paupertas audax Horat. παρέχόμενοι ἂ ἔχομεν δίκαια II, 249.
 (ἀνδρῶν) ἀγαθὸν δ' (ἐστὶν) ἀδικουμένους, ἐκ μὲν εἰρήνης, πολε-
 μεῖν, εὐ δὲ παρασχόν, ἐκ πολέμου πάλιν ξυμβῆναι I, 166. II,
 248. τὸ δίκαιον μᾶλλον τῆς ξυνθήκης προθύμως παρέσχοντο III,
 89. vid. παρασχών.

παρήκον. κατὰ τὸ ἀεὶ παρήκον τοῦ κρημνώδους τῆς νήσου
 προσβαίνων, qua paulatim infulae partes praeruptae aliquem
 aditum dabant III, 57. vid. Annotat.

παρήχησις alicubi Noster.

παρίημι. — μηδὲ διαμέλλειν καιρὸν παρίεντας, praetermit-
 terent III, 44. Pind. Pyth. I, 165. εἰ δὲ τῷ ἄλλως δοκῇ, παρίημι
 αὐτῷ τὴν ἀρχὴν, huic ego magistratu cedo IV, 41. v. πάρειμι.

παριπνευόντες IV, 307.

παρίστημι. παρεστάναι δὲ μηδενὶ ὧς &c. nec in mentem ve-
 nire cuiquam oportet III, 88 & 140. βουλόμενος τὸν Λυγκη-
 στῶν βασιλέα παραστήσασθαι III, 119. — βουλόμενοι μὲν καὶ
 ἀεὶ, παρεστικὸς δὲ ῥᾶον, ἐπεὶ δὲ &c. semper quidem voluerant,
 sed tunc oblata occasione facilius fecerunt, quod &c. III, 199.

παρόδος. καθηζόμενους δὲ τινὰς ἐπὶ τῶν σημνῶν δαῶν ἐν τοῖς
 βορμῶις, ἐν τῇ παρόδῳ διεχρήσαντο, obiter I, 176. ὥστε πάρα-
 δον μὴ εἶναι παρὰ πύργον II, 199.

παροικοδομέω. μὴ περιορᾶν παροικοδομούμενον τὸ τ. IV, 184.

παρόμοιος ἡμῶν ἢ ἄλλῃ πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας I, 113.

παροξύνω. παρώξυνέ τε τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ ἐξώρμησε
 IV, 140. ἢν τις ἄρα ξὺν κατηγορίᾳ παροξύνῃ I, 119.

παρουσία. — πόλει μείζονι τῆς ἡμετέρας παρουσίας IV, 133.
 Βυζάντιον ἔλὼν τῇ προτέρᾳ παρουσίᾳ I, 179. παρουσίαν ἔχειν,
 pro παρεῖναι Sophocl.

παροχῇ νεῶν αὐτενέμους IV, 131. vid. Horat. ubi *parochus*.
 Iof. 771. D. Hal. 416, 21. Suid. III, 33. παρακοχή. v. Annot.

πάς. ἐσπίπτουσιν οὐδενὶ κόσμῳ ἐτι, ἀλλὰ πᾶς τε τις διαβῆ-
 ναι πρῶτος βουλόμενος IV, 318. ἢν ἡ μάχη καρτερὰ, καὶ ἐν χερ-
 σὶ πᾶσα III, 66. πᾶσι προθυμίᾳ ἀμύνειν IV, 139. ἀγγελίαι
 πᾶσαι ἐπιτοαυτὸ ἐψευσμέναι, in idem mendacium om. con-
 gruenter IV, 166. μείνας τριάκοντα τὰς πᾶσας ἡμέρας II, 167.
 vid. πᾶν.

πασυδεῖ. vid. πανσυδεῖ.

πάσχω. — νομίσας, ὅπερ πάσχουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι,
 πάντα ἐτι ἐνδεᾶ εἶναι, existimans id, quod hominibus in maxi-
 Thucydid. Vol. VI.

I N D E X

mis proeliis accidere solet, *aliquid adhuc deesse* IV, 286. ὁ πα-
θὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρα τῇ ὀργῇ ἐπεξέρχεται II, 222. vid.
Herod. VII, 11. ἀμύνεσθαι ὧν ἐπαθον I, 136. III, 27 & alibi.

πατάσσω. vid. ξυνεργός.

πατρίους νόμους III, 172. τὸ πατριον παρeis, patrio instituto
neglecto III, 127 &c. I, 171.

πατρίδος τῆς ἐλευθερωτάτης ὑπομιμνήσκων IV, 287.

πατρόθεν ἐπονομάζων IV, 287.

πατρώους θεούς IV, 287.

παῦλη. οὐκ ἐπὶ παύλῃ ἐφαίνετο, ἀλλὰ καθ' ἡμέραν ἐνεδίδοσαν
μᾶλλον ἐς τὸ ἀγριώτερον, nec dum sedatus esse *populus* videba-
tur, sed in dies magis in faevitia proficiebat IV, 94. D. Halic.
364, 47. Ioseph. 14.

παῦσι. τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, ἣν καὶ παύσδῃ, οὐκ ἀθυμοῦμεν
τὴν τελευταίην III, 339. οὐ πολλὰ ἔτη ἐπειδὴ πέπαυται I, 11. οὐ
γὰρ ὁ δουλωσάμενος, ἀλλ' ὁ δυνάμενος μὲν παῦσαι, περιορῶν.
δὲ, ἀληθέστερον αὐτὸ δρᾶ, scil. libertate privat I, 95. τῆς βοη-
θείας παυσάμενός II, 205.

ΠΕ. πεζά. τὰ πεζὰ κρατίστοις, pedestribus proel. praestan-
tiss. III, 20. τοῦ πεζοῦ διαλυθέντος, cum peditatus dilapsus es-
set IV, 228.

πεζῇ. στρατιὰν μέλλων πεζῇ πορεύσειν ὡς Βρασιδαν III, 198.
alibi πεζικῇ, quod Magistro teste poëticum. πεζικὸς ὄρμηται
λέως Aeschylus in Sept.

• πεζομαχία ἀπὸ τῶν νεῶν IV, 277. Polyb. I, pag. 33, παρα-
πλῆσιον πεζομαχίας συνέβαινε τὸν κίνδυνον ἀποτελεῖσθαι.

πειθῶ. χαλεπὸς δὲ ἔχει ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἡ πειθῶ II, 248.

πειθῶ. ὁ πείσας, καὶ ὁ ἐπισπῶμενος II, 234. τῶν Μεσσηνίων
χάριτι πεισθεῖς II, 309. vid. Aetaeum 34, 14. Noster, πεί-
θων γε ἑμαυτὸν, σαφέστερόν τι ἐτέρου εἰδὼς, λέγειν, persuasum
habeo, me aliquid exploratius dicturum, quam alium quem-
vis, quod hoc sciam IV, 54. οἱ μὲν Συρακούσιοι, τοῦ τε Γυλιπ-
που, καὶ τοῦ Ἑρμοκράτους, καὶ εἰ τοῦ ἄλλου πειθόντων, ὄρμην-
το ἐς τὴν ναυμαχίαν, induciti animum appulerunt ad &c. IV,
203. λόγῳ πεισθέντες, ἡ οἰκτῶ II, 220. I, 192.

• πείρα. ἡπείγετο ἐπιθέσθαι τῇ πείρᾳ, pro ἀποπειράσθαι IV,
242. ἵέναι ἐς τὴν πείραν τοῦ ναυτικού, rei nauticae periculum
facere IV, 203. τὰ πείραν ἡκίστα τῆς δόξης δόντα IV, 21. ἀπὸ
τοῦ πείραν διδούς ξυρετὸς φαίν. I, 195. τὸ βραχὺ τοῦτο πᾶσαν
ὑμῶν ἔχει τὴν πείραν τῆς γνώμης I, 200. II, 176. conatus.

πείρασιν. ἀπαρνηθέντα τὴν πείρασιν IV, 88. Sallust. negan-
tem, abnuentem omnia.

• πειράω. προσπλέοντες, — καὶ πειράσαντες ἀλλήλων IV, 234.

V E R B O R U M.

Herodot. IV, 80. πειράσαντες τοῦ χωρίου I, 85. & alibi. Moe-
ris male πειρασθέντες. vid. Thom. Magist. βαυλόμενος μὲν τῷ
λόγῳ, καὶ ἅμα, εἰ δύναίτο, ἔργῳ τῆς Νισαίας πειρᾶσαι III,
105. πειρᾶσθαι μὴ αἰσχύναι τὰς προσηκούσας ἀρετὰς, operam
dare III, 137. τῇ αὐτῇ ἰδέα ἐκεῖνά τε ἔσχον, καὶ τὰ ἐνθάδε νῦν
πειρῶνται IV, 119. πειρασθεῖς, καὶ οὐ πεισθεῖς IV, 85.

πελάγιοι ἐφάνησαν (νῆες) V, 66. 58. παλ. φόρησις D. Halic.

113, 27.

πέλας. ἐν τῇ οἰκείᾳ, καὶ ἐν τῇ τῶν πέλας III, 135; II, 57.

294 &c.

πεμπτός. ἀπὸ τῶν τετρ. πεμπτοὺς πρέσβεις ἄγοντες V, 134.

πέμπει εὐθὺς τοῦ στρατοῦ μέρος τὶ τὰς ὁδοὺς προλοχιούντας
II, 331. πέμψαντες, pro πομπεύσαντες Suidas III, 73. quo-
modo Menander Hypob.

πενία. vid. παρέχω.

πέρας. ἐπειδὴ γερύνηται πέρας ὧν προσεδεχόμεθα ἡ νόσος ἥδε
II, 94. D. Halic. 347, 43.

περαιτέρω. — ἡμᾶς περαιτέρω προνοοῦντας λέγειν ὑμῶν τῶν
δι' ὀλίγου σκοποῦνταν, nos, qui verba facimus, longius pro-
spicere &c. II, 233. 287.

πέραν. ἐπλευσαν ἐς Ὠρ. τῆς πέραν γῆς, e regione II, 303.

πέρας. εἰ πέρας μὴδὲν ἔσται σφίσι τοῦ ἀπαλλαγῆναι τοῦ κιν-
δύνου IV, 240. — τὸν Μῆδον ἐκ περάτων τῆς γῆς ἐπὶ τὸν Πελο-
πόννησον ἀλθόντα I, 96.

περί. αὐτοὺς περὶ ἐαυτοὺς τοὺς Ἕλληνας κατατρίβει, ut ip-
sos inter se attereret V, 70. περὶ Ῥήγιον, circa Rhegium IV,
181. περὶ σίτου ἐκβολὴν III, 3. tempus notat, ut Aelian. V. H.
XII, 30. περὶ τὰς κατάρσεις τῆς νήσου III, 42. locum den. τὰ
περὶ τὴν Ἀμφίπολιν ἐξηρτύετο III, 158. negotia. περὶ ὀργῆς
ἔχωρει ἐπὶ Πελοποννησίους, pro ὑπὸ, ira incensi III, 196. καί
τι καὶ αὐτῷ ἐπράσσετο ἐς τὰς πόλεις προδοσίας περὶ III, 179
& 198. Herod. I, 32. ὧν γὰρ περὶ ἐπιβόητός εἰμι, propter quae
IV, 27. ὄντι δ' αὐτῷ περὶ ταῦτα, circum haec loca agitantī IV,
221. vid. βραχύς. οἷα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον τόνδε δημοσίᾳ πα-
ρασκευασθέντα ὀράτε, hic fideiactum, vel rem denotat II, 54.

περιαγγέλλομαι. vid. προεπανασείω. σίδηρον περιηγέλλου
κατὰ τοὺς ζυμμάχους IV, 198.

περιαίρειω. περιείλον III, 76.

περιαλγῆσας ἐρωτικῶς IV, 85. vid. Aretaeum 48, 6. περι-
αλγοῦντες τῷ πάθει III, 22.

περιβάλλω. — οὐ προῖδ' ὧν τις ὥσπερ περὶ ἔρμα περιβάλλῃ τὴν
ναῦν IV, 210. II, 118. καὶ τινες καὶ τείχη περιβάλλοντο, ὥς
πλουσιώτεροι ἐαυτῶν γυγνόμενοι I, 14.

I N D E X

περιβήντος. ὁ στόλος οὐχ ἦσσαν τόλμης τε θάμβει καὶ ὄψεως λαμπρότητι περιβήντος ἐγένετο IV, 52. D. Hal. 414, 9. Schol. Sophocl. 159.

περιβολὴν ἔχοντος ὀξεῖαν καὶ γωνιώδη V, 168.

περίβολος I, 131. τοῦ περιβόλου βραχέα εἰσθήκει, exiguae murorum ambitus partes stabant I, 125.

περιγίγνομαι. — ἡμᾶς ἤδη τοῖς ἀμαρτήμασιν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τῇ ἀφ' ὑμῶν τιμωρίᾳ περιγεννημένους, ipsorum erratis potius quam vestris auxiliis victoriam ab illis reportasse I, 97. περιγενόμενοι τῇ μάχῃ III, 30. II, 220. περιγενήσεσθαι τοὺς ἀνδρας, hoc est, περισσῶνθαι III, 43. ὡς ἐγνω ἀδυνατοὺς αὐτοὺς ἐσομένους, ἐρημῖα ἀνδρῶν, περιγενέσθαι IV, 164. Plato Apol. Herodot. I. Aristid. ἐκ τούτων ἂν περιγενόμενος, propter haec incolumis evasurus III, 15.

περιγραπτοῦ. ἐκ βραχείας καὶ περιγραπτοῦ ὁρμώμενοι, ex brevi praecriptoque spatio IV, 255.

περιδῆς. ὁ δῆμος περιδῆς γενόμενος μὴ ἐπιπλεύσωσιν αἱ νῆες II, 284. Isocrat. Paneg. ἐκ τοῦ παραχρῆμα περιδούς τόλμα ἐγένετο IV, 92. vid. παραχρῆμα.

περιείδω. τοὺς πολεμίους ἐν τῇ ὥρᾳ περιιδεῖν τείχος πεποιημένους III, 18. ἀμφοτέροις ἐδόκει ἥσυχάσασθαι τὸ μελλον περιιδεῖν III, 105. & passim.

περίεμι. πολλὰ καὶ ἄλλα ἔχω ἐς ἐλπίδα τοῦ περιέσσεσθαι I, 207. ὀλίγαι περίσταν (οἰκίαι) supererant I, 125. III, 223. περίσται op. σφαλῆσται. ὅ, τε παθὼν σφαλῆσται, καὶ ὁ κρατῶν περιέσται IV, 125. τῷ περιόντι τοῦ στρατοῦ, cum copiarum reliquiis II, 123. ἐκ περιόντος, ex abundanti V, 71.

περίσθημι. ἐς τοῦτο περίστη ἡ τύχη, tanta fortunae commutatio facta est III, 19. περίστηκεν ἡ δοκοῦσα σωφροσύνη, ἀβουλία καὶ ἀσθένεια φαινομένη I, 49. Demosth. ἐς ὑπερδαινόν μοι περίστη, eo devenit, ut &c. νομίζαντες μέγαν ἤδη καὶ σαφὴ τὸν κίνδυνον σφᾶς περιστάναι V, 23. (ὁ πόλεμος) φιλεῖ ἐς τύχας τὰ πολλὰ περίστασθαι I, 112.

περίσχουσι κατὰ τὸ εὐώνυμον, circumveniunt III, 315.

περικομποῦμαι. — οὐδ' ὀπλίζεται ὅσοι περικομποῦνται &c. IV, 31. Ioseph. 1020.

περικοπαὶ ἀγαλλμάτων IV, 45.

περιμάχηντον ἦν τοῖς πολλοῖς, aqua IV, 319. D. Halic. 340, 32. Ioseph. 104 &c.

περίνεως, id est, περιττοὺς ἐπιβάτας I, 18.

περιοίσειν IV, 216. περιοίσειν Suidas III, 99 & 700. confer Phavorinum, qui Kusteri em. firmat.

περιοράω. ἀναγκαῖον εἶναι σφίσι μὴ περιορᾶν παρεκδομεύ-

V E R B O R U M.

μενον τὸ τεῖχος IV, 183. vid. Th. Magist. γνόντες δὲ εἰδότες περιοράν, ισχυρῶς ἐγκλείσονται I, 95. μέλλοντες ἐτι καὶ περιορώμενοι IV, 149.

περιουσία. τὰ πολλὰ τοῦ πολέμου, γνώμη καὶ χρημάτων περιουσία κρατεῖσθαι H, 24. νομίζων τῷ δ' αὐτῶν δεξιῷ ἐτι περιουσίαν ἔσσεσθαι, militum copiam III, 317. οἱ ναῦται ἐκ περιουσίας ὑβρίζοντες, propter affluentiam V, 68.

περίοπτομαι. φασὶν ἐν οὐδενὶ ἡμᾶς προέσθαι ἀδικουμένους, οὔτε ἡνυπερίεσθαι, se neque passos esse, neque nunc passuros II, 113. ἅτε τοῦ οἰκήματος οὐκέτι ἤβελον ἐξίέναι, οὐδ' ἐσιέναι ἔφασαν κατὰ δύναμιν περιέψεσθαι οὐδένα III, 73. Herodotus I, 153. D. Hal. 733, 24.

περίπολοις IV, 254. D. Halic. 712, 2. & περίπολοι & περίπολαρχος alibi Noster & D. Hal.

περιρρύτου χώρας III, 93. D. Halic. 12, 11. Πάφον περιρρύταν, dixit Alc. vid. Homer.

περισκοπώντας ὁπότεροι κρατήσουσι, circumspicientes, utri viatores essent futuri IV, 79.

περισταδὸν ἐβάλλοντο, undique IV, 314. Ioseph. 779. Iliad. 9, 551.

περιτείχισις. ἂν εἰ μὴ ἔλοιεν οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἐγίγνετο σφῶν περιτειχίσις III, 197. διὰ τὴν οὐ περιτείχισιν Eustath. p. 111 II. περιτεχνήσει τῶν ἐπιχειρήσεων II, 289.

περιτίθῃμι. ἐμοὶ ἀτιμίαν περιέθετε IV, 141.

περιφανῶς. ἡ πόλις ἐν τῷ παρόντι περιφανῶς ὠφέλητο, civitas manifeste commodum percepit IV, 95.

περιφύβους ὑμᾶς ποιούντας IV, 61. D. Halic. 429, 23. Iosephus 940.

περιωπὴν τῶν διαφορῶν ποιούμεθα III, 128. Thucyd. peculiare. vid. D. Hal. Suidam III, 93. nempe quando pro circumspessione. Agathias. Pollux II, 54, περιάθρησις.

περιχαρής. τῷ παραχρήμα περιχαρεὶς II, 78. ὑπὸ τοῦ περιχαροῦς τῆς νίκης IV, 298. Isocrat. ad Demon. & Orat. ad Philip. Aristoph. Vesp.

ΠΗ. πη. εἰδέως ἂν ἀπαλλαγέντας πη ἀσφαλῶς τοῦ πράγματος V, 138. IV, 293. 4.

πηλῶδες. διὰ τοῦ ἔλους, ἢ πηλῶδες ἦν καὶ στεριώτατον IV, 161. Diodor. 789 d.

πημονή. ὕπλα μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ, arma detrimenti causa inferre III, 233. 280. Aeschyli Schol. 19, 59. & πημοσύνη id. 63. Lycophr. 739. Sophocles apud Athenaeum.

ΠΙ. πιθανώτατος τῷ πληθεὶ III, 32. D. Halic. 600, 41. Ioseph. 1176.

I N D E X

πῖλοι ἔστεγον τὰ τοξεύματα III, 55. pilei, qui Lac. pro galeis. πιστεύω. ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντί μοι πιστεῦσαι ξυμβαίνει &c. I, 4. ἐλπίδι ἥσσαν πιστεύει, spei minus fidit II, 93 & 92.

πίστις. οὐκ οὐν ἀξίω ὑποπτεύεσθαι, πίστεις διδούς μεγίστας III, 127. Diod. 406 c. & al. ποιησάμενοι πρὸς Ἀθ. πίστεις καὶ βεβαιότητα III, 76. 110. θεῶν πίστεις ἠμόσαντες III, 251.

πιστός. ἔχοντες τὴν ἐλπίδα τῆς βώμης πιστὴν ἔτι III, 226. πιστὸν κῦδος ἔχειν ἀρετὰν Bacchylides. τὸ πιστὸν τῆς καθ' ὑμᾶς πολιτείας I, 93. D. Halic. 299, 35. δόξας δ' Ἀλκιβιάδης οὐ πιστὸς εἶναι V, 80. Pindar. Pyth. I, 172.

πιστότερος. τῆς γνώμης τῷ ξυγγενεῖ πιστότεροι ἑτέρων ἐσμέν III, 347.

πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις III, 130.

πίσυνος. ἀντίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλείους, τῇ δυνάμει τοπλέον πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται II, 143. IV, 6. Homer. D. Hal. 553, 7. Aeschylus 79. 130. Suidas pro glossēm. habet.

ΠΛ. πλαισίω. τὸ δὲ ἔχωρει ἐν πλαισίῳ τεταγμένον τοῦ Νικίου IV, 307. vid. Aelian. Ta&.

πλάνησιν τῶν νεῶν καὶ ταρ. παρέσχε V, 62. vid. Budaeum.

πλείον. ἐς τὸ πλείον οὐκέτ' ἐπηκολούθουν III, 191. ib. ἢ πλείων στρατιά, & πρὶν καὶ τὴν πλείονα κύκλωσιν σφῶν αὐτότε προσμίσξαι, priusquam maior numerus, qui suos circumvenire statuerant, eo conflueret III, 191. τοὺς ἀνδρας περὶ πλείονος ἐποιούντο κομίσασθαι III, 172. & ἀντιτιμωρήσασθαι τε τινὰ περὶ πλείονος ἦν, unusquisque pluris faciebat si ulcisci &c. II, 291. αἰτία δ' ἦν ἢ παρὰ λόγον τῶν πλείνων εὐπραγία &c. III, 95. εἰδότες ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σώζουσιν, ἢ λόγων παραινέσιν III, 315. πολλῶν πλείω τὴν ὕψιν ἀπ' ὀλίγης δυνάμεως χρημάτων παρείχετο IV, 75. διανοεῖτο τὸ πλεόν οὕτως ὁ Τισσαφέρης, hanc opinionem magna ex parte conceperat V, 71. Ἀθηναίους δὲ καὶ πλεόν τι τῶν ἄλλων εἰκὸς τοῦτο δρᾶσαι II, 20. τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἐχυρωτέρα δύναμις, ἢ τῷ αὐτίκα φανερῶ ἐπαρθέτας, διὰ κινδύνων τὸ πλεόν ἔχειν I, 64. νομίσαντες, εἰ μὴ προκαταλήφονται ἐν τάχει, ἐπὶ πλεόν χωρήσ. αὐτὰ II, 296. ἐς τὸ πλεόν οὐκέτι προελθὼν, nec ulterius progressum II, 37. δεισαντες μὴ σφᾶς ἔτι πλεόν κακουργῇ II, 103. ἐπικρατήσας τὰ πλεῶν τοῦ πολέμου III, 29. τοῦ ἑταιρικοῦ τῷ πλένῳ V, 74. & saepius.

πλείστον. οἱ δὲ ἄπωθεν, καὶ μάλιστα οἱ διὰ πλείστου, remotissimi III, 170. πλείστα τῶν τότε εὐφερόμενος ἐν στρατηγίαις III, 229. τὸ πλείστον τῆς γνώμης εἶχεν, ad eam sententiam animo ponissimum inclinavit II, 212. ἐν τῷ ἔργῳ κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἠγείσθαι II, 145. Diodor. 50 b.

V E R B O R U M.

πλέων. vid. πλείων.

πλεονάζω. ὃ, τε ἐν πολέμῳ εὐτυχία πλεονάζων, οὐκ ἐντεθύ-
μηται θράσει ἀπίστῳ ἐπαιρόμενος I, 166.

πλεονεκτέω. ἐλπίσαντες δυνάμει τινὶ πλεονεκτῆσθαι III, 91.
ἀπάτῃ εὐπρεπεῖ αἰσχίον τοῖς γε ἐν ἀξιώματι πλεονεκτῆσαι ἢ
βία ἐμφανει III, 128. τοὺς Ἀθηναίους ταῦτα πλεονεκτεῖν καὶ προ-
νοεῖσθαι πολλὰ ξυγγνώμη, affectare III, 89. D. Hal. 564, 10.
Diodor. 134. 249 a. 349 b.

πλήθος χρένου I, 4. Diod. 256 a. τριήρεις τοῖς τυρ. ἐς πλήθος
ἐγένοντο I, 24. ὑπὸ τοῦ πλήθους καὶ ὄχλου τῶν νεῶν I, 70 &c.

πλήν. ξυνέβησαν Ἀθηναίους ἐπιτρέψαι περὶ σφῶν αὐτῶν, πλήν
θανάτου III, 79. Πελοποννήσου τὰ πολλὰ, πλήν Ἀρκადίας I,
5. 30. τοῦ σχεδόν ἐστὶ διασάφσεις, inquit Hermogenes p. 25.
vid. Herodot. I, 16. V, 71.

πληρώω. ὥς οὐδὲν εὖρον ναυτικὸν πληρούμενον IV, 82. 200. II,
282. τὰ πληρώματα, focii navales, Polyb. p. 30. Diodor. 33 i
d. 334 d. 772 c.

πλησιόχωρος, πόλεως III, 119. 136. D. Hal. 100, 23.

πλοῖμους ναῦς I, 45. II, 26. I, 12. D. Halic. 51, 23. & De-
mosth. Hesych. Suidas πλόιμος.

ΠΝ. πνεῦμα ἄτοπον καὶ δυσῶδες II, 73. ἢν αἰεὶ κατὰ πρύ-
μναν ἰσθῆται τὸ πνεῦμα II, 157. 120.

πνιγρός. ἐν καλύβαις πνιγρῆς διαιτωμένον II, 78. ex Ar-
riano haec adducit Suid. v. Plutarch. Pericl. Aristoph. B. 122.

πνίγος IV, 323. Lucian. Herodot. Diodor. 121 b.

πνοή III, 149.

ΠΟ. ποι. εἰ μὲν οὖν ἄλλος ἐποιεῖ βούλεσθε πλεῖν, οὐ κωλύομεν
I, 76. V, 112. εἰ ἄρα ποι κινεῖντο αἱ νῆες V, 161. vid. πη.

ποιέω. τὸν πλείστον τοῦ βίου ἐντεύθεν ἐποιεῖντο I, 9. 10. Ho-
merus Graecorum classem πεποίηκε χιλιῶν καὶ διακοσίων νεῶν
I, 18. ὁμολογίαν ποιεῖται πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, compositionem
cum Atheniens. fecit III, 198. Diodor. 638 b. συνθήκας Ae-
lian. V. H. X, 18. ἐντὸς ποιῆσαι τὸ προάσκειον III, 207. ὅρκους
ποιήσασθαι, iusiurandum iurare III, 235. ἐλεγχον ποιήσα-
σθαι, refutare II, 260. πέμψιν τῶν νεῶν ποιήσασθαι IV, 195.
πρὸς τοὺς ξυμπαντας διαγνώμας ποιήσεσθε, sententiam ad-
versus omnes ruleritis II, 270. τὸν ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἐκὼν
εἶναι ποιήσομαι, proelium non committam II, 144. Diodor.
250 d. ἐπὶ μετρίοις ποιήσοντας ἀ προκαλοῦντο, moderate se
gesturos in iis, ad quae provocarentur III, 33. πολλὴν περιω-
πὴν τῶν ἡμῖν ἐς τὰ μέγιστα διαφορῶν ποιούμεθα, circumsp-
ectionem nos adhibemus III, 128. ἄδειαν ποιησάμενον IV, 94.
δεῖνὸν ποιούμενοι εἰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας σφῶν τῷ πλήθει μὴ εἰς

I N D E X

πονται, cum indignissime ferrent si &c. IV, 95. τὴν νύκτα ἐφ' ὅπλοις ποιοῦμενοι IV, 215. ὃ, τι ἂν πείθωσιν ἀλλήλους, τοῦτο ποιοῦσι καλῶς ἔχειν V, 55. (αὐτοὺς) ἀπέκτεινον, καὶ ἐξαίρετον ἐποίησαντο οὐδένα II, 272. τοὺς ἀνδρας περὶ πλείονος ἐποιοῦντο κομίσασθαι, plurimi faciebant cives recuperare III, 172 &c.

ποίησιν νεῶν II, 174, & alibi.

ποιητέος. ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἡ ξύμβασις III, 227. γιγνώσκειν τὸ ποιητέον III, 147.

πολεμέω. τάλλα εὐτυχοῦσι, πολλὰ ἄνοια πολεμῆσαι II, 89. ἐν τοῖς μέλλουσι πολεμήσειν, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν, quae bellum erant gesturae II, 15. πολεμησεύοντας I, 51. Gloss. Marcell. vid. Eustath. Iliad. 33, 7.

πόλισμα III, 80. 77. Herodot. Demosth. πολισμάτια D. Halic. 15, 36. Aeschylus & Schol. 71.

πολιτεύω. τοὺς Μενδαίους πολιτεύειν ἐκέλευον ὥσπερ εἰώθεσαν III, 197. D. Halic. 111, 19. H, 98.

πολιτικός. σχῆμα πολιτικὸν τοῦ λόγου V, 139. μετριώτεροι ἐς τὰ πολιτικά εἶναι, in administranda rep. moderat. IV, 142.

πολλά. αἰ γὰρ τὰ πολλά Λακεδαιμονίοις πρὸς τοὺς Εἰλωτας τῆς φυλακῆς πέρι μάλιστα καθεστήκει, multa erant instituta, quibus sibi adversus Hel. caverent III, 120. ἃ πολλὰ ἐνδέχεται, id quod ut alia multa contingere potest III, 28. τραυματισθεῖς πολλά, multum III, 19. ἐτι πολλῆς νυκτὸς παραπλεύσαντες, nocte adhuc intempesta V, 164. multa nocte, Latini. πολλῶ τῷ περιόντι τοῦ ἀσφαλοῦς κατεκράτησε, imperium nullo prorsus cum periculo retinuit IV, 88. ἐκ πολλοῦ τεθεραπευκότες τὴν ἀνοξίν τῶν πυλῶν III, 98. τὸ Νικίου στράτευμα, ὅσπερ ἠγεῖτο, ξυνεμένεν τε καὶ προὔλαβε πολλῶ, quemadmodum praeibant, sic etiam simul perfisterant, longaque praecesserant IV, 312. ἐπὶ πολὺ κατεβύρσωσαν, longe lateque coriis contexerunt IV, 281. πολὺς ὁ παράλογος II, 135. ὁρῶν πολὺ τὸ ξυνεστηκὸς V, 100. vid. Corinthum.

πολλάκις δὲ καὶ πολλῶν λόγων γενομένων III, 261. II, 23.

πολλαπλάσιοι φαινόμενοι III, 54. II, 165. πολλαπλασιάζειν Diodor. I, d. 48 b.

πολλαχῇ εἰκάζεται, variae sunt coniecturae V, 135.

πολλαχόσε II, 70.

πολλοστημόριον, minimam partem III, 134. vid. Annot.

πολυάνδρεω. ὅχλοις ξυμμίκτοις πολυάνδρουσιν αἱ πόλεις IV, 30. Ioseph. 827, πολυάνδρων. πολυάντορες Aeschylus & Schol. 178. & Euripides.

πολυάνθρωπος ἡ πόλις ἐγένετο IV, 7. II, 82. πολυανθρωπία Diodorus 47 b. Iosephus p. 15 πολυανθρωπία.

V E R B O R U M.

πολυειδής. — πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὁλοφυρμός, βοή, — ἄλλα ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδον πολυειδῆ ἀναγκάζοιτο φθέγγεσθαι IV, 294.

πολυπραγμοσύνη. καθέσσην δέ τι ὑμῖν τῆς ἡμετέρας πολυπραγμοσύνης τὸ αὐτὸ συμφέροι IV, 135. in bonam partem. vid. D. Hal. 226, 29. 722, 46. & Diodor. 8. 84. 172.

πολύς. vid. πολλά.

πολυτέλεια. ὅπως διὰ πολυτέλειαν ὠφελθῇ τι ἐκ τῆς ἀρχῆς IV, 23. Diodor. 126 d.

πολυτελής. τὸ γὰρ ἔχειν πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δακελίας πόλεμον αὐτοὺς (Thracas) πολυτελὲς ἐφαίνετο IV, 213. 215.

πολύτροπος. ἐν πολυτρόποις συμφοραῖς τραφέντες II, 67. ἐκ τοῦ πολυτρόπου αὐτῶν τῆς γνώμης II, 293. Homer.

πολυχειρία. ταχὺ δὲ πλήρους γενομένου διὰ πολυχειρίαν II, 119. D. Halic. 229, 14.

πολυψηφία. ἀδύνατοι ὄντες καθ' ἑν γεγόμενοι διὰ πολυψηφίαν ἀμύνασθαι II, 184. vix alibi.

πομπή, pro θυμιατήρια &c. Th. Mag. v. Harmod. vel πομπεία. v. Meurf. Gr. Fer. πομπῇ ξύλων ναυπηγησίων III, 159. πονούμενον καὶ θνήσκοντα II, 78.

πορεία. ἢ ἐν ἰσθμῷ ἐπιμονή, καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν ἢ σχολαίτης, tum in reliquo itinere faciendo tarditas II, 33.

πορίζομαι. ὅταν σχολῇ αὐτὰ ποριζόμενοι διαμέλωσι, cum eas aegre parantes cunctabuntur I, 203. II, 288. 57. III, 14.

ποριμώτερος. ἐς πάντα ποριμώτερον V, 117. ποριμώτατος Synesius. Aeschylus Prom. εἰς ἄπορα πόριμος, hoc est, πόρον διδούς, ut apud Nostrium.

ποριστὰς ὄντας καὶ ἐσθλητάς τῶν κακῶν τῷ δήμῳ V, 76. Demosth. Phil. I. ταμίαι καὶ πορισταί, Aristoph. Ran. 1552. Joseph. 721. Noster fig.

πόρος. τὴν μεσόγειαν μάλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατωκημένους, loco maritimo I, 165.

ποτέ. μεγάλη δαπάνη καὶ κινδύνῳ ἀναστὰς ποτε διαγωνίσασθαι V, 70. καλῶς, εἴπερ ποτέ, ἔχει ἢ ξυναλλαγή, si unquam alias III, 30. 17.

ΠΡ. πρᾶγμα. ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγαθοῖς πράγμασιν ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσι, rebus secundis II, 288. οἱ ἐν τοῖς πράγμασι, qui reip. praeerant II, 209. Sallust. qui cum imperio erant. I, 124. ἐνδέχεται γὰρ τὰς συμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἥσσαν ἀμαθῶς χαρῆσαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου I, 199. τοῦ οὐ σπουδῇ πλεούσης ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλόκοτον, de sententia adversus Mitylenaeos II, 243. ἐκ πονηρῶν τῶν πραγμάτων γενομένων τοῦτο πρῶτον ἀνίναγκε τὴν πόλιν, ob res adversas afflictam Thucyd. Vol. VI.

D d d

I N D E X

erexit V, 158. σφῶν ἰσχυρὰ τὰ πράγματα γίγνεσθαι III, 36. & plerumque.

πράξις. ἐφοβεῖτο αὐτοὺς διὰ τὴν περὶ τῶν Μαντινικῶν πράξιν, res ad M. gestas IV, 140. ἐγένετο ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἀδεστέρα ἡ κάθοδος II, 338.

πράσσω. εὐνοίαν ἔχουσα πράξαι ἡμᾶς ἀ ἐπινοοῦμεν II, 19. Pindar. Nem. Od. IV, 5. β'. — δ νῦν ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καλῶς ἔχει πρὸς ἡμᾶς πράξαι, quod si erga nos feceritis, praeclare vobiscum agitur III, 28. οὐδὲν πράξαντες τοῖς ξύμπασι ξυμβατικὸν, nulla pactione cum universis facta V, 143. τὰ αὐτὰ ἀπ' ἐλασσόνων πράξας, quod eadem negotia minoribus sumtibus confecisset V, 137. Εὐρυμέδοντα χρήματα ἐπράξαντο, pecunia Eurym. multatarunt III, 95. ξυμβασιν ἐπράσσε II, 279. τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς III, 79. ἐπράσσον ὅπως τις βοήθεια ἦξει II, 178 &c. εἰκοστήν μόνον πρᾶσσόμενοι τῶν γιγνομένων IV, 86. V, 54.

πρέπει. ὥς ἡμᾶς πρέπει βουλευέσθαι ἀδικουμένους, μηδεὶς διδασκέτω I, 122. πρέπειν IV, 43. vid. Th. Mag. δίκαια καὶ πρέποντα I, 208. κολασθήσεται τῇ τρεπούσῃ ζημία II, 141.

πρεσβεΐα III, 174. 176.

πρέσβεις III, 175. 275. II, 276. V, 134. πρεσβευομένους alibi Noster & Herodotus.

πρέσβευσις I, 103. poet. D. Halic. nec utitur. vix alibi. vid. Pollucem. vid. Var. Lect.

πρεσβύτατον τοῦτο κρίνας, antiquissimum esse iudicamus III, 89. Herodot. I, 6. V, 63.

πρεσβυτῆς ἐξέπλευσεν Noster alicubi, & Synesius. damnat Th. Magister.

πρὶν ἂν τι καὶ αὐτοὶ βουλευώσιν περὶ αὐτῶν II, 12. ἀποπέμπουσιν αὐτὸν πρὶν ἀκούσαι II, 22. πρὶν τι ἐνδoῦναι, antequam ulla deditio fieret III, 155. πρὶν καὶ τὴν πλείονα κύκλωσιν σφῶν αὐτόσε προσμῖξαι, priusquam maior numerus, qui suos circumvenire statuerant, eo conflueret III, 191.

πρὸ τῆς ἐώ III, 50. οἱ τοὺς κινδύνους ἐθέλουσιν ὑφίστασθαι πρὸ τοῦ αὐτίκα τι ἐλασσούσθαι, — adire quam &c. III, 86. ἐκεῖνον γὰρ ἂν πρὸ τούτου ἐχρῶντο, illa potius, quam ista ratione usi essent III, 189. νῆσον ἢ κεῖται πρὸ Μεγάρων, insulam Megaris adiacentem II, 244.

προάγγελω γράψας τῆς ἐκ Σαλαμῖνος ἀναχωρήσεως, καὶ τὴν τῶν γεφυρῶν I, 194. προάγγελμα Ioseph. 964.

προαγορεύειν αὐτῷ πόλεμον I, 183. III, 144.

προαγαγεῖν τὴν πόλιν, remp. amplificare IV, 35. ὥς πρέπει ἡμῖν, καὶ ὥς ἡ χρεία προάγει, utque necessitas ipsa cogit II, 257.

V E R B O R U M.

προαμύνομαι. τὸν ἐχθρὸν οὐχ ὥν δρᾷ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς δια-
νοίας προαμύνεσθαι χρὴ IV, 65. προαμύνομεν Homer. προα-
μύνασθαι II, 188.

προανάγωμαι. ναῦς προανηγμέναις μετακαλεῖν V, 20. 25.

προαναλίσκω. φειδώ τις ἐγένετο ἐπ' εὐπραγία ἥδη σαφεῖ μὴ
προαναλωθῆναι τῷ, sibi parcebant ob successum, ne prius, quam
hostes debellassent, ipsi aliquo modo ab iisdem absumerentur
IV, 315. 1, 202.

προαναχώρησις III, 192.

προαπαντάω. τὸν Μῆδον αὐτοὶ ἴσμεν ἐκ περάτων χῆς πρότε-
ρον ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον ἐλθόντα, ἢ τὰ παρ' ὑμῶν ἀξίως προ-
απαντήσαι, prius, quam vos pro dignitate vestra cum exer-
citu obviam prodiretis I, 96.

προαπεστάλησαν τῆς ἀποστάσεως, missi fuerant ante defe-
ctionem II, 179.

προαποπεμφθῆναι II, 206. omitt. Steph.

προβουλεύω. — οἵτινες περὶ τῶν παρόντων ὡς ἂν καιρὸς ἢ προ-
βουλεύουσιν V, 5. D. Hal. 272, 16. vid. προεπιβουλεύειν.

προεῖδω. καθ' ἡσυχίαν τὶ αὐτῶν προίδωμεν, per otium ali-
quid eorum provideamus I, 118. D. Halic. 636, 1. ἀνὰ τὸ σκο-
τεῖνδον μὲν, οὐ προιδόντων αὐτῶν II, 200. προῆδει μὴ ἐπ' ἀγαθῷ
ποτὲ αὐτὸ κατοικισθῆσόμενον, praeviderat non fauste habita-
tum iri II, 31.

προεπόντες ἐς τὴν νῆσον ἐσάγειε σῖταν &c. III, 41. D. Ha-
lic. 736, 25.

προεργάζω. ἀμύνεσθε τοῦσδε ἀξίως τῶν προεργασμένων,
hos pro eo, ac res a vobis ante gestas decet, propulsate II,
145. λόγος ἐκ τοῦ φανεροῦ προεργαστο αὐτοῖς, orationem
praemeditati fuerant, quam propalam habebant V, 99.

προενοίκησις I, 39. προενοικηκὸς Synesius Ep. 67.

προεπιβουλεύειν αὐτοῖς μᾶλλον ἢ ἀντεπιβουλεύειν I, 52. non
memini me alibi legisse.

προέσθαι. φασὶν ἐν οὐδενὶ ἡμᾶς προέσθαι ἀδικουμένους, οὔτε
νῦν περὶφθεσθαι, neq. superiori tempore se passos iniuriam no-
bis fieri, neque nunc passuros II, 113. Ulpian. in Dem. Χερρ.
337, 2. Polyb. p. 13. προεμένω IV, 123. vid. προῖημι.

προέχω. vid. προῦχειν.

προθῆναι. παρεσκεύασαν τοὺς ἐν τέλει ὥστε αὐθις γνώμας
προθῆναι, — ut hac de re ad populum iterum referrent II, 219.

ἰσχυρὸν ἀξιώσαντες τοῦ δικαίου προθῆναι II, 225. vid. προτιθῆμι.
πρόθυμος. προσταλαίπωρεῖν τῷ δόξαντι καλῶ οὐδείς πρόθυ-
μος II, 80. D. Hal. 656, 7. διατελοῦντός μου προθύμου, cum
in hoc ego studio perseverarem IV, 141.

I N D E X

προθύμως τὰ τοῦ πολέμου ἔφερον V, 54. Herodot. I &c. ταῦτα εἶναι δικάϊως, καὶ προθύμως, καὶ ἀδολῶς, in foederum formulis III, 241.

προΐημι, neglig. εἰ τὰ κάτω πρόοιντο καὶν μέχρι σφῶν τὸ δεινὸν προσελθεῖν, si res ad oram maritimam incolentium neglexerint, calamitatem ad se &c. I, 166. vid. προσεῖσαι.

προΐσχομένους χεῖρας II, 268. 270. ἐμοῦ ταῦτα προΐσχομένου III, 128. Herodot. Aetæus 138, 6. D. Halic. 146, 11.

προκαλοῦμαι. τὰ εἰρημένα προκαλοῦμενοι III, 264. Suid. III, 184. ὑμᾶς προκαλοῦνται ἐς σπονδὰς καὶ διάλυσιν πολέμου III, 29. προκληθέντες περὶ Ἐπιδάμνου ἐς κρίσιν I, 52.

πρόκλησιν ἐς ἡσυχίαν ὑμῶν οὐκ ἐδέχσθης II, 265. Demosth. Aristot. rep. IV. D. Halic. 144, 34.

προλογίζω. πέμπει εὐθὺς τοῦ στρατοῦ μέρος τὶ τὰς ὁδοὺς προλογιούντας II, 331. D. Hal. 62, 8. Ioseph. 183.

πρόμαντιν ἐν Δελφοῖς III, 230. Plutarch. & Lucian. αἱ πρόμαντιες Herodotus.

προνοία πλείστα κατορθοῦνται IV, 24. τούτων ἐγὼ ἔξω τὴν πρόνοιαν κατὰ τὸ δυνατὸν, harum rerum curam ego pro virili provide geram II, 144. οὐδὲν ἐπωλεῖτο ἀπὸ προνοίας τῶν Ἐρετριέων, nihil vendebatur, quod ab Eretr. consulto factum fuerat V, 153.

πρόξενος. τοῖς προξένοις διηγγυημένοι, datis idoneis fideiuforibus hospitibus suis II, 274.

πρόψως III, 216. omit. Stephan. Pollux II, 58.

προπιάσχω. παρηνόμησαν οὐ προπαθόντες ὑφ' ἡμῶν, nos contra ius violarunt, non laceffiti II, 270.

προπηλακίζω. παρσκευάζετο προπηλακίων αὐτὸν IV, 86. D. Hal. 660, 32. apud Ioseph. προπηλακισμὸς 294. vid. Aristoph. Thesm. 393, & Schol. Demosth. Coron. 361, 1, & Ulpian.

πρόπλοι νῆες, praecursoriae IV, 74.

προπομπὰς ποιεῖν IV, 91.

προπυθόμενοι III, 65. Xenophon Ἑλλ. VII.

πρὸς. τὰ πλείω ὁρῶ πρὸς ἡμῶν ὄντα III, 15. 47. pro hostibus, Sallust. πρὸς τὸ τροπαῖον ἐχρήσαντο, in tropaeo III, 19. πρὸς τὴν ἀπόκρισιν αὐδὲν ἀντεῖπον, ad hoc responsum nihil contradixerunt III, 33. πρὸς τὴν ἐκείνων γνώμην αἰεὶ ἔστασαν, quod secum perpetuo sensissent III, 83. εἰ πρὸς ἀλλήλους ζυμβαίμεν, si compos. inter nos faciamus III, 89. τὸ μὲν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, quod ad Athen. attinet III, 90. πρὸς ταῦτα, quamoherem III, 130. πρὸς τὰς ζυμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τρεπομένους, pro eventis sententiam mutare I, 198. πρὸς ἐκάστην πόλιν, in singulis civitatibus II, 227. οὐ πρὸς ὑμετέρας δόξης τάδε, pro:

V E R B O R U M.

vel in vestram gloriam cedent II, 257. οὐκέτι πρὸς τὸ ἐγκεισθαι τοῖς ἐναντίοις τὴν γνώμην εἶχον. non amplius ad instandum hostibus animus erat III, 320. πρὸς τὰς τύχας τῶν ἐναντίων ἐπαίρεσθαι, proprie casus IV, 22. περιπλευσαντες ἐς τὸ πρὸς Σκιῶν, ad eam partem, quae Sc. spectabat III, 195. τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, πρὸς ἑαρ ἥδη, vere iam appropinquante III, 201. πρὸς τῷ λιμένι ὄντος, quasi ex VIII lib. citat Corinthus. Noster alibi V, 60. I, 17. 169. III, 128. 61. & passim.

προσαγορεύω. vid. δυστυχέω.

προσαγωγή ξυμμάχων I, 116. Lucian. Zeux. v. Budaeum p. 382. Noster προσαγωγώτερον τῇ ἀκροάσει ἢ ἀληθέστερον I, 32.

προσαποβάλλειν apud Aristoph. Nub. & al.

προσβάσεις IV, 153. Ioseph. 408. Herodot. III, 111.

προσβαλὰς ἢ προσπίπτειν ἀπεσθ. II, 7. Aeschyl. Sch. 293.

προσγίγνομαι. εἰ δὲ προσγενήσεται ἐν ἐτι τοῖς πολεμίοις IV, 192. οὐ βεβήκως αὐτοῖς προσγενήσεται, non facile poterunt adipisci I, 204. vid. Thom. Magistr.

προσδέομαι. οὐδὲν προσδέομενοι Ὀμήρου ἐπαινέτου II, 62. ὅσα ἐς ἀνάγκην ἀφίκται, κινδύνου τοῦ ταχίστου προσδεῖται, periclitatione celerrima opus habent III, 15. I, 94.

προσδέχομαι. κήρυκα καὶ πρεσβεῖαν μὴ προσδέχεσθαι II, 21. admittere. τῷ Νικίᾳ προσδεχομένῳ ἦν τὰ περὶ τῶν Ἐγεσταίων, Niciae haec, prout exspectaverat, ab Egestaeis contigerunt IV, 74. V, 44.

προσδιαβαλεῖν τοὺς Ἀθ. Athen. invidiam conflare IV, 118.

προσδοκίμω ὄντος τοῦ βαρβάρου I, 25. & alibi. Herod. I, 78.

προσπνέει τι λέγοντες IV, 121. Ioseph. 363. 387.

προσιπτεύοντες II, 123. D. Halic. 564, 10.

προσίσχωσιν Noster alicubi. Theophr. H. P. IX, 4. προσίσχοντες III, 48.

προσκαθεζόμενοι τὴν Πύδραν ἐπολιόρησαν I, 84. agn. Priscianus 1203.

πρόσκειμαι I, 132. IV, 307. προσέκειτο, pro προσεῖχε Suidas III, 196.

προσκοπέω. τὰ ἴδια ἐξ ἴσου νέμοντας, τὰ κοινὰ προσκοπεῖν. Schol. προτιμᾶν I, 165. vix alibi hoc sensu. — II, 293.

προσκοπή. ἐς προσκοπὴν τῶν νεῶν οἰχόμεναι I, 160. ut specularentur. aliter interpretatur Stephan. in Lex.

προσκώπους, id est, κωπηλάτας I, 18.

προσμίγνυμι. τῷ Τάραντι προσμίγνυμι, appellit IV, 168. πρὸς οὖν ἀταξίαν τοιαύτην, καὶ τυχὴν ἀνδρῶν ἐαυτὴν παραδεδωκυῖαν πολεμιοτάτων, ὅρῃ προσμίξωμεν IV, 285. ἐπειδὴ προσέμιξεν ἐγγὺς τοῦ στρατεύματος III, 137. προσέμιξαν τῇ κατὰ

I N D E X

- Κέρκυραν ἠπειρῶ I, 67. Odyss. v. 378. Pindar. κράτει προσέμειξε δεσπότην, admonuit.
- πρόσοδος. χρημάτων προσόδῳ καὶ τῇ ἄλλῃ εὐδαιμονίᾳ II, 159. τὸ ληστικὸν καθήρει ἐφόσον ἠδύνατο, τοῦ τὰς προσόδους μᾶλλον ἰδῆναι αὐτῷ, ut reditus ad se facilius venirent I, 9.
- προσικοδομήσας ὕστερον μείζον μῆκος τοῦ βαμοῦ IV, 86. D. Halic. 65, 35.
- προσοίκους I, 12. 37. Ioseph. 960.
- προσομιλήσας εὐοργήτως τῷ πολέμῳ I, 169. vid. ὁμιλέω.
- προσόψεως οὐκ οὔσης ἢ χρεὴν ἀλλήλοις ἐπιβουθεῖν III, 48. D. Hal. 99, 8. 2 Mac. VI, 18.
- προσπεριβαλλομένου ἐρύματος V, 60.
- προσποίησις. κομπωδεστέραν ἔχοντι προσποίησιν, oratio sc. II, 91. προσποίησιν συγγενείας IV, 29.
- προσπολεμώσασθαι II, 175. D. Halic. 435, 31.
- προσταλαίπωρεῖν τῷ δόξαντι καλῶ οὐδείς πρόθυμος, promtus ad labores tolerandos rei causa, quae honesta videretur II, 80.
- προστασία II, 126. D. Halic. 83, 14. Iosephus 229.
- προστάτης III, 71. IV, 61. Iosephus 1004. Schol. Sophocl. 69. 188. 309. Steph.
- προστίθημι I, 32. ψῆφον προσθέμεθα ἐναντίαν ὑμῖν I, 61. D. Hal. 391, 21. Noster III, 284. II, 57, & passim.
- πρόσφορα, utilia IV, 277. Schol. Euripid. Phoen. 132. cum dativo D. Halic. 72, 31.
- πρόσχημα ποιούμενοι III, 251. causam speciosam praetendentes. Ioseph. 794. vid. Schol. Aeschyli 45. Demosth. στεφ. & Ulpian. 366. vid. Thom. Magistrum. Sophocl. Electr. 528. & alibi in bonam partem pro occasione.
- προσφιλεῖς ὄντες I, 130. Ioseph. 36. 162.
- προσχόντες I, 15. Herodot. I, 2.
- πρόσχωροι, finitimi V, 19.
- πρόσχωσις. παρέβαλον ἀπὸ τοῦ χώματος ἐς τὸ μεταξὺ τοῦ τείχους καὶ τῆς προσχώσεως II, 119. Iosephus πρόχωμα. & πρόσχωμα LXX Interpp.
- πρόσωπον, frons aciei I, 147.
- προτεμέσιμα, fani vestibulum I, 189.
- προτερήσαι, antevertere I, 52. προτερεῖν D. Halic. 60, 1. vid. Ulpian. ad Dem. στεφ. 345, 2.
- πρότερος, & πρότερον. ὁποτέροις θᾶσσον παράσχοι ἀσφάλεια θράσος, οὗτοι πρότεροί τι καὶ παραβήσεσθαι ἔμελλον II, 187. Herodot. III, 60. non πρότερον cum M. & Bodl. καιρὸς δὲ ὥς οὕτω πρότερον II, 189. παρὰ τῶν πρότερον, a maioribus I, 14.

V E R B O R U M.

Simonides, οἱ πρότερον ἀπεκρίναντο, ἦν τὰς ναῦς ἀπάγουσι, βουλευέσθαι· πρότερον δὲ, οὐ καλῶς ἔχειν, τοὺς μὲν πολιורκειῖσθαι &c. — si naves abducerent, se consultaturos: nam ante rem non bene se habere, si &c. I, 44. II, 140. vid. πρῶτος.

προτιθῆμι. τὰς τιμωρίας ἔτι μείζους οὐ μέχρι τοῦ δικαίου καὶ τῇ πόλει συμφόρου προτιθέντες II, 292. ὠφέλιμον στέφανον τοῖσδε καὶ τοῖς λειπομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγώνων προτιθεῖσα II, 69. θαυμάζω τῶν προσθέντων αὐτῆς περὶ τῶν Μιτυληναίων λέγειν II, 222. vid. προθεῖναι.

προτιμάω. ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρυς ἐλευθερίαν, τὴν ὑποῦλον εὐνομίαν οὐ προτιμήσαντες V, 98. πλούτου τὴν ἀπόλαυσιν προτιμήσας II, 64. Ioseph. 1013. Herodotus II, 37. ἕκαστος ὑπ' ἀρετῆς προτιμάται II, 57. διὰ τὸ προτιμάσθαι, propter honores mihi delatos IV, 18.

προθύμηθήσαν, propensis animis expetiverunt III, 121 &c.

προὔργιστον II, 331. III, 26.

προὔχειν. ἄνδρες, ἐπειδὴν ὃ ἀξιούσι προὔχειν κολουσῶσι, τὸ γ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστερόν ἐστιν &c. *postquam vires in ea re, qua se ceteris praestare putant, fractae fuerint* &c. IV, 282. alibi ὑπὲρ μάλιστα προὔχονται, praetendunt. Sophocl. Antigon. — ἀνάγκην εἶναι τοὺς προὔχοντας ἀπὸ τῶν συμφορῶν διαβάλλεσθαι III, 231. 338. D. Hal. 312, 42. ἡ ἀνθρωπεία φύσις τοῦ προὔχοντος πολεμία II, 295.

προὔχωρεῖ. οὐ προὔχωρεῖ μᾶλλον ἢ ἐς μάχην ζυνετάσσετο IV, 314. 165. vid. προχωρεῶ.

προφανής. ἀπὸ τοῦ προφανοῦς, aperte I, 54. saepius ἐκ τοῦ πρ.

πρόφασις. ἐπ' αὐτομολίας προφάσει ἀπέρχονται IV, 191. in bonam partem II, 188.

προφασίζεσθαι, καὶ διαμέλλειν IV, 42. tergiverfari atque cunctari. Ioseph. 45. 185. & Noster alibi. & ὡς εὖρον ἅπαν ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων προφασισθὲν, ubi compertum habuerunt rem totam confictam fuisse, ut evaderent V, 51.

προφυλακὴ III, 48.

προφυλακίδας ναῦς I, 161.

προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων I, 26. οὐκ ἐπίστειον τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων προχωρήσειν, nec enim, quod ab Atheniens. impetrare cupiebant, ex voto sibi cessurum confidebant II, 178. vid. προὔχωρεῖ II, 287. V, 105.

πρύμιαν κρουσάμενοι IV, 237. Diodor. ter ἀνακρούεσθαι.

πρώραθεν ἐναυμάχουν IV, 231. Pindar. Pyth. IV, 39.

πρῶτος. ἔδοξε μᾶλλον (ἢ στάσις), διότι ἐν τοῖς πρώτῃ ἐγένετο, quod prima haec apud eos exstitisset II, 287. ἐν τοῖς θυγαταλίουσι τὸν δῆμον πρῶτος ἦν V, 104. ἄνδρες πρῶτοι καὶ χρη-

I N D E X

μασι καὶ γένει II, 266. V, 139. χαλεπῶς τοὺς πρώτους χρόνους μετεχειρίσαν IV, 323. *duriter initio tractarunt.*

ΠΤ. πταίοντες III, 28. ἦν τι πταίσωσιν II, 67. Herod. I, 16.

πταρμὸς καὶ βράγχ. ἐπεγίγνετο II, 73. Hipp. Aph. VII, 51.

ΠΤ. πυρφόροις ὁστοῖς βάλλεσθαι II, 116. *vid. Schol. Sophoclis 149. 160. 219.*

πύστεις I, 9. κατὰ πύστιν I, 191. Aeschylus & Schol. 71, 55. Suidas III, 92. φιλοπυστεῖς Iustinus M. 266.

ΠΩ. πω. enclit. ναυτικὸν οὐδὲν αὐτῶν πολὺ πω ἐφαίνετο, *ufquam adhuc* V, 16. 113. 155. III, 101. IV, 19. 168. I, 6. 9. 8 &c. *valet, aliquatenus, quodammodo, quamquam, nequamquam, adhuc, unquam.* Plato 23 D. 3. 19, 20. 23, 5. *vid. II, α', 108. β', 401. λ', 52. Aeschyli Schol. 112. vid. οὐπω.*

πώποτε. οὐδ' ἀπὸ μιᾶς πώποτε πολιορκίας Ἀθηναῖοι δι' ἄλλων φόβον ἀπεχώρησαν III, 348.

πῶς οὐ χρὴ πάντας ἀμύνειν &c. II, 88. *alibi, εὐθὺς διαλαθὼν πῶς, confestim clandestina quadam ratione se subducens.* Aelian. V. H. II, 12, καὶ ὑπῆρχετο πῶς τοῦ σωφροεῖν. Aeschyli Schol. 233. Sch. Sophoclis 33. 230. Steph.

P.

ΡΑ. ραβδούχοι III, 288.

ῥᾶν τὰ ἀποβαίνοντα ὡς οὐκ ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἐλασσομένουσ τις φέρει V, 140. ἠγούμενοι τὸν ἕξω Πελοποννήσου πόλεμον ῥᾶω εἶναι III, 262. εὐκοσμηότεροι καὶ ῥᾶους ἀρchein IV, 70.

ῥᾶδιος. ὅθεν ῥάδισαι αἱ κομιδαί IV, 39. ῥᾶδιον εἰδέναι V, 135.

ῥᾶδιν IV, 298. I, 4. IV, 306 &c.

ῥαθυμία μᾶλλον ἢ πόνων μελέτη II, 59. ῥαθ. πόνων, *pone* opinor; Arctaeus 53, 32.

ῥᾶσταί ἐς τὸ βλάπτεσθαι (νῆες) IV, 284. ῥᾶστοί εἰσιν ἀμύνεσθαι III, 16. Aelian. V. H. 11, ῥᾶστα ἦρει τὰς πόλεις.

ῥαστώνης τὸ τερπνόν I, 166. *cum v. ῥαθυμία* Demosth. coni. & *alibi*: ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥαστώνην τὸ λέγειν & πάσχουσιν. Xenoph. ῥαστωνεύω τῇ ψυχῇ. *trufis, tέρψω, ἀναπαύσεως* Hefych. Gloss. *facilitatis.* Hippocrat. *pro doloris allevatione* III Epidem. *ufus est.* apud Aelian. V. H. II, 5, ῥαστωνεύειν εἰς τὸν χρόνον, *segniter uri tempore.* ῥαστώνην αὐτοῖς ἔσεσθαι — ὥστε εἰσιόντι τὴν ἐπιχειρήσιν ποιήσασθαι, *facile fore.* Ioseph. Ant. XIX, 1, 11. v. Isocr. p. 198. apud Arctaeum 133, 28, *ξυνρμαρτεῖν τὴν ἱππεῖν τῇ ῥαστώνῃ τῆς φύσιος ἀριστον, naturae ductum seq.* Aristot. περὶ ζ. πορείας p. 145, κάμπτει εἰς τὸ πλέγιον διὰ τὴν τῆς ὑποδύσεως ῥαστώνην, καὶ πρὸς τὴν ἐπὶ τοῖς ὡοῖς ἐρεδρεῖαν. Diod. p. 51 a. τοῖς συνανδραγαθήσασιν συνεχώρησε τὴν ῥαστώνην καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν κατακτηθέντων

V E R B O R U M.

ἀγαθῶν, otium. p. 109, ταῖς περιπλοαῖς τῶν εὐκαίρων ἀνέμων
εἰς ῥαστώνην αἰγόντες τὰ σώματα, corpora recreant ab aestu.
Synesius Ep. ἀφελκόντων με τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ ῥαστόνης. Aristi-
des Pan. ὅπως τὸ τῆς ῥαστόνης αὐτῷ περίεστι, καὶ ἐν τοῖς καθ-
άπαξ ἀπύροις εἶναι δοκοῦσι. ibi p. ἡ εὐκολία. p. 8. ἀκολασίαν &
εὐχέρειαν, iunctim veniunt apud Pollucem VI, 42. etiam ad
pravum iudicem transfertur VIII, 3. & saltatorem IV, 13. ad
oratores IV, 3. quomodo fere apud Latinos. v. Lyfiam con-
tra Agor. p. 225 Hanov.

ῥαχίαν III, 17. Aeschyli Schol. 96. Diodor. 106 d.

ῥεύματος κατελθόντος αἰφνιδίου III, 112.

ῥέω. ῥηθεῖσιν γνώμων ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας II, 242. 111.
τὰ ῥηθισόμενα πρότερον αὐτοῖς προῦσκέπτετο V, 100. D. Halic.
alibi Noster τὰ ῥηθέντα ἐπιτελέσει. — ῥέω. vid. ῥύω.

PH. ῥήτορ. ἀργύριον ῥητὸν ἐτοιμάζειν II, 14. ξυνέβησαν ῥητοῦ
ἑκάστου ἀργυρίου ἀπολυθῆναι III, 103. agn. Suidas. Herodot. I,
77. ἡκιστα πόλεμος ἐπὶ ῥητοῖς χωρεῖ, nulla certa lege I, 169.
aliter Herodot. V, 58. Noster I, 22 &c.

ῥήτωρ. χαλεποὶ ἦσαν τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν
ἔκπλου V, 3. vid. Th. Magistr.

PO. ῥοβίου φόβω καὶ νεῶν δεινότητος III, 17. Schol. Aeschyli
87. 143. 96. Diodor. 385 a.

ῥοπή. ἀσθενεῖς καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς ὄντες, in unico certum mo-
mento positi. Aristoph. Σφ. 1228. Diod. 343. 679. ὑπὸ μιᾶς
ῥοπῆς ὀτρυνομένοιαν πάντων Aristot. de mundo. Polyb. p. 28.

ῥοῦς. — ἐπενεχθέντα ὑπὸ τε τοῦ ῥοῦ καὶ ἀνέμου I, 77. D. Ha-
lic. 296, 21.

ῥοῶδης οὔσα (ἡ θάλασσα) III, 36. Diodor. 98 d.

PT. ῥύαξ τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς Αἴτνης II, 341. ῥύακες, torrentium
alvei III, 141. Aristides p. αἵματος Panath. & Plato. Aristot.
de mirab. Aufc. ἀργύρου Diodorus 216 b.

ῥύμη ἐμπύπτουσα II, 118. χωρήσαντες ῥύμη II, 128. Ari-
stoph. Nub. 406, & alibi. Demosth. p. τῆς ὀργῆς.

ῥύω. ἔργω ἀγαθῶ ῥύσσειν τὰς αἰτίας, forti facinore crimi-
na obiecta diluturum III, 305. v. ῥύσιος apud Homerum. &
Aeschyl. 312. 332. 322. Sophocl. Sch. 417. vid. Moer. Att.

ῥύω. ἐρῶν ὁ ῥύαξ τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς Αἴτνης II, 341. λέγεται
πεντηκοστῶ ἔτει ῥυῆναι τοῦτο μετὰ τὸ πρότερον ῥέυμα, ibid. ὁ
Ἄσωνες ἐρῶν μέγας II, 10. Callimachus Ion. 18.

PO. ῥώμη. ἡ ὑμετέρα ἐπιστήμη κρείσσειν ὅστιν ἑτέρας εὐτυ-
χεύσει ῥώμης IV, 280. εἶτω προλείποι ἡ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα,
pro ἡ ῥώμη τοῦ σώματος IV, 301. arma virumque, Virgil. αὐ-
τῷ ἔτι ῥώμην καὶ ἡ νῆσος ἐμπρησθεῖσα παρῆχε III, 47. οὐκ ἔ-

Thucyd. Vol. VI.

Eee

I N D E X

χορτες τὴν ἐλπίδα τῆς ρώμης πιστὴν III, 226. ὁ μετὰ ρώμῃς γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος II, 67. διὰ τὴν παρούσαν νῦν ρώμην πόλεως &c. III, 28.

ῥάννυμι. εἴτε καὶ πᾶν ἔρρωνται IV, 32. ὅτ' ἐρρώμην, πολλὰ ἐν ηγεμονίαις ὑμᾶς εὖ ἐποίησα, dum recte valerem IV, 193. ἔρρωντο ἐς τὸν πόλεμον, totis viribus in bellum incumbabant. ἔρρωτο, omni ope nitebatur II, 15. V, 119.

Σ.

ΣΑ. σάλπιγγι σιωπῇ ὑπεσημάνθη IV, 52.

σαλπικται ξυνοδὸν ἐπώτρυνον τοῖς ὀπλίταις IV, 110.

σαφές. τὸ σαφές οὐθεὶς ἔχει εἰπεῖν IV, 94. D. Halic. 291, 8.

Diod. 337 b. τί σαφές λέγειν III, 75. Pind. Ol. 13, 64. παράδειγμα σαφές καταστήσατε II, 230. sic τέκμαρ Pindar. Nem. XI, 56, & Isth. VI, 29. Noster I, 200, & passim alibi.

ΣΒ. σβεστήρια κωλύματα ἀντεμνηχάνεσαντο IV, 262. D. Halic. σβ. πυρὸς 194, 16.

ΣΕ. σέ. Attice pro σοί I, 180. vid. Schol.

σεῖω. ἔσεισε, absolute. terrae motus exstitit III, 76 &c.

ΣΗ. σῆμα δημόσιον II, 52. D. Hal. 243, 31. Aeschylus Stephan. 91, 89. vid. Schol.

σημαίνω. στηλῶν σημαίνει ἡ ἐπιγραφή II, 66. Herodot. I, 5. τότε δὴ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, σημαίνει, tunc vero, hoc ipso temporis articulo, suis dat signum II, 134. D. Halic. 550, 32. βραχεία παραινέσει ἅπαν σημαῶ II, 69 &c.

σημαῖον τοῦ πυρὸς ἀνέσχον III, 165. ἀκριβεῖ σημαίω χρώμενος I, 16.

ΣΙ. σιδηροφορεῖσθαι I, 10. Diodor. 218 b. Aristot. Pol. II.

σιδηρῶ. ἐσεσιδηρῶτο ἐπὶ μέγα καὶ τοῦ ἄλλου ξύλου III, 148.

Posidippus, θώρακ' ἔχῃ φοριδῶτον ἢ δρακόντα σεσιδηρωμένον. σιταγωγοῖς ὀλκάσι IV, 47. V, 8.

σιτοδοτέω III, 61.

ΣΚ. σκάφη οὐχ εἴληκον ἀναδούμενοι τῶν νεῶν I, 72. Aeschylus & Schol. 144.

σκεδάννυμι. ἐσκεδάννυτο ὁμιλος III, 166. ὅχλον ἐσκεδασμένον III, 82.

σκέπτομαι. σκέψασθαι ὅτῳ τρόπῳ ἀσφαλέστατα διαπορεύονται I, 149. σκέψασθε δέ. εἰ γὰρ &c. confiderate id, quod dico; si enim &c. I, 206. πάντα ἐσκεμμένα ἡτοίμασται, excogitata IV, 277. Aristot. Pol. III, 11. σκέμμα, quod perpendimus: excogitata. ἐσκέφαντο V, 96.

σκευή, cultus corporis I, 11. vid. Platon. p. 40 A. 6.

σκηνησαμένου διπλὴν διαφράγματι καλύβην I, 187. D. Hal.

115, 3.

V E R B O R U M.

σκοπέω. — οὐκ ὀρθῶς σκοπεῖ II, 187. ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγα-
θὰ σκοπεῖτε III, 31. σκοπεῖται δέ τις κατὰ τοὺς χρόνους III, 237.
σκοποῦντες καιρὸν, εἴτις παρατέσοι, ὥστε τοὺς ἀνδρας σῶσαι
III, 35. ἐξ ὧν οὗτοι ἀγγέλλουσι σκοποῦντες, λογιεῖσθε τὰ εἰκό-
τα IV, 62. ἐπὶ μακροτάτῳ σκοποῦντι I, 4.

ΣΠ. σπανίζω. τοῦ σίτου ἔτι χλωροῦ ὄντος ἐσπάνιζον τροφῆς
τοῖς πολ. multis commeatus deerat III, 9. vid. Pind. N. VI, 54.

σπάνιον ἦν τῶν Ἑλλήνων τινὰ ἀρετὴν τῇ Ξέρξου δυνάμει ἀν-
τιτάξασθαι II, 252. D. Halic. 150, 35.

σπανιώτατος. κινδύνων οὗτοι σπανιώτατοι, οἱ ἂν ἐλάχιστοι
ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλάπτοντες &c. IV, 286.

σπανιωτέρα εὐπραξία I, 51.

σπάνος χρημάτων I, 203.

σπένδεται σπονδὰς τάσδε V, 89. τὸν πόλεμον D. Hal. σπέν-
δεται ἰπτεὰ πῆμψαι σκελόμενον, induciis factis equitem misit,
qui exploraret IV, 316. σπένδεται τέσσαρας μῆνας, quatuor
mensium foedus cum iis facit III, 300. ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν
τοῖς νεκροῖς II, 206. om. praep. οἷς ἐσπείστο II, 332, & passim.

σπονδαὶ ἐνιαυτὸν ἔσονται III, 175. ἐν σπονδαῖς σφῶν πειρα-
θέντες καταλαβεῖν τὴν πόλιν, stante adhuc foedere II, 11. ὅσα-
κις περὶ τοῦ διαφορὰ γένοιτο τῶν κατὰ τὰς σπονδὰς ἀμφισβη-
τουμένων, quoties orta esset controversia de aliqua conditio-
num, quae in foederibus erant dubiae IV, 197. μὴ τὰς σπον-
δὰς λύσῃ I, 55. vid. σπένδεται.

σποράδες κατηνέχθησαν, de navibus II, 273. πρὸς τοῖς πο-
λεμίοις ἦσαν σποράδες αἱ νῆες II, 282. σποράδας πράξεις Po-
lybius p. 3.

σπουδὴ δὲ ὁμοίως καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν ἔσται τῆς ὁδοῦ IV,
306. τοῦ πλοῦ alibi. σπουδὴν ποιεῖσθαι III, 49. D. Halic. 65,
42. & Herodot. VI, 107.

ΣΤ. σταθμόν. ἀπέβαινε δ' ἔχον τὸ ἀγαλμα τεσσαράκοντα τά-
λαντα σταθμόν χρυσοῦ ἀπέβη II, 25.

στασιασμός III, 195.

στάσει ἐκπεπτωκότας IV, 225. D. Halic. 123, 22. ἐν στάσει
ὄντες II, 100. στάσιν ἐνέσεσθαι τῇ γνώμῃ II, 36. ὁρμὴ ἐπέπεσε
περὶ στάσιν ἐκτειχίσαι τὸ χωρίον, ex contentione inter eos
orta loci muniendi cupiditas invasit III, 7. Scholiast. Aeschyli
283. 345. Noster, ἡ στάσις πολλὴ γενομένη III, 74.

στασιωτικὸν III, 195. V, 146. vid. Th. Magist. στασιωτικῶς
D. Halic. 360, 42.

στεγανῶν ὄντων ἀνῶθεν τῶν πύργων II, 199. D. Hal. 21, 12.
Schol. Sophocl. 218. στεγ. Diodor. 792 a.

στεγανῶς ἰοῦσα (πνοὴ) ἐς τὸν λάβητα III, 149. Ioseph. 1017.

I N D E X

- στενέπορα τῶν χωρίων IV, 297. *angusta viarum* Virgil. D.
Halic. 707, 27. στενοπόρους Diod. 19 d.
στενοχωρία III, 40. IV, 232 & seq. D. Halic. 361, 39.
στερίφοις καὶ παχέσι τοῖς ἐμβόλοις IV, 231.
στεριφώτατον ἔλος IV, 161.
στεριφωτέρας τὰς πλώρας ἐποίησαν IV, 230.
στερίξαι ἐς τὴν καρδίαν, de morbo II, 73. Aretaeus 2, 15.
στήφος τῶν ὀπλιτῶν V, 146. D. Halic. 367, 16. Iosephus 361.
Aeschylus Stephan. 141.
στοίχον. vid. παραλλάξ.
στόλον νεῶν παρεσκευάσαντο I, 47. νηϊτῆς Aelian. V. H. V,
10. Aristot. genit. apud Nostrium fere omitt. vid. Th. Mag. &
Schol. Aeschyl. 143, & Sophocl. 157. 348. 350. add. νεῶν, quia
etiam de terrestri expeditione usurpaverat Herodotus III.
στόνῃ καὶ οἰμαγῇ δυσαισχετοῦντες τὰ γιγνόμενα IV, 295.
Hom. Iliad. φ.
στορέσομεν τὸ φρόνημα τῶν Πελοποννησίων, prosternamus
IV, 34. vid. Schol. Herodotus hoc sensu καταστορέσαι ponit.
καταστορέσαι τὴν φιλοτιμίαν Plutarch.
στρατείαν, expeditionem I, 8. Mss. στρατείαν & στρατίαν
passim confundunt. idem accidit in Xenophonte & aliis. στρά-
τευσιν Herod. I, 189. Noster στρατιά, στρατὸς, & στράτευμα
pro exercitu passim. vid. στρατόπεδον. νῆτῃ στρατῷ alibi.
στρατιώτιδι νηὶ V, 134. IV, 70.
στρατιωτικώτερον παρεσκευασμένοι II, 131.
στρατόπεδον. τὸ στρατόπεδον ἡ κατακείμενη αὐτῆς ἀνορθώσαν-
τες IV, 138. 249. καὶ ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδ.
πολυειδῆ ἀναγκάζοιτο φθόγγεσθαι, exercitus IV, 294. III, 139.
στρωμνὴν V, 124.
ΣΥ. συνέδριον III, 231. συνέδοι ἡγήσαντο Etymol. 735. 43. &
Noster alibi.
ΣΦ. σφαγὰς. ἐς τὰς σφαγὰς καθίστανται III, 73. Ioseph. 798.
σφαλερώτατον τῶν πάντων III, 91.
σφάλλας καταλιπεῖν ὄνομα ὡς οὐδὲν σφάλλας τὴν πόλιν διεγέ-
νετο III, 229. ὅποτε καὶ πείρα του σφαλεῖνσαν, quoties a rei
tentatae adeptione aberrarunt II, 65. de v. confer Schol. So-
phocl. 370. ἀπὸ τῶν αἰ. ὑπαρχόντων γνῶμη σφαλάντες III, 28.
D. Halic. 393, 46.
σφόδρα II, 239. IV, 148.
σφοδρὸν μῖσος I, 144.
ΣΧ. σχεδὸν γὰρ τοι ἦδῃ &c. IV, 224. II, 273. σχεδὸν εἰς
τετρακισχιλίους ἀπέκτεινε Polybius 34.
σχεῖν τὴν ἐπανομίαν τῆς χώρας I, 14. sic apud Herodot. II,

V E R B O R U M.

111. Bodl. πλέον σχήσειν III, 86. Aeschlyli Schol. 161. vid. ἔχθ. Herodot. I, 64.

σχολαῖοι κατὰ τὸν ἄλλον πλοῦν II, 210. agn. Thom. Magist. σχολαίτερον III, 72. non σχολαιώτερον.

σχολῇ I, 203. εἰ τὸ αὐτὸ δύναται σχολῇ καὶ ταχὺ ξυμπεῖναι, si idem valet sero & cito compositionem facere II, 238.

σχολὴν ἦγον III, 249.

ΣΩ. σῶμα. ἐς τὸ σῶμα προσρῶμενοι, salutē I, 27. ὅσα περὶ τὸ σῶμα ἐς διαίταν ὑπῆρχον ἐπιτιθήσεται IV, 299. ἐφήμερα τὰ τοῦ σώματα καὶ τὰ χρήματα ὁμοίως ἠγούμενοι II, 80.

σῶν. αὐτὸν καταστήσειν ἐς τὸ τεῖχος σῶν καὶ ὕγιᾶ II, 216. non, σῶν, inquit, Eclog. vid. Suidam III, 351, 5.

σῶφρον. διὰ τὸ σῶφρον I, 56. εἰς τὸ σ. ἄγειν D. Hal. 96, 38. σωφρονισμὸς Ioseph. 733. & σωφρονικὸν 980. διαβολὰς μὲν οὐ σῶφρον οὔτε λέγειν τινὰς ἐς ἀλλήλους, οὔτε τοὺς ἀκούοντας ἀπαδέχεσθαι IV, 68. σῶφρονα ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι χάριν II, 255. III, 28. 46.

σωφρονέστατος. τοῖς νόμοις καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν II, 261.

σωφρονίζω. τὸν κατὰ τὴν πόλιν τὴν εὐτέλειαν σωφρονίσει, Noster alicubi. & Ioseph. 1098 &c.

σωφροτιστὴν, moderatorem V, 46. IV, 135. II, 267.

σωφροσύνη ἡμῶν I, 118. σωφροσύνην λαβοῦσαι αἱ πόλεις V, 98.

T.

ΤΑ. τὰ μὲν, ἀπεσπόμενοι, τὰ δὲ, πολεμοῦντες, modo quidem — modo vero I, 29. ἔτοιμα αὐτοῖς τὰ τῆς παρασκευῆς ἢν IV, 103. τιμωρῆσαι τὰ πρὸς Ἀθηναίους, propulsare Atheniensium vim; nempe πράγματα III, 126. & ita saepissime.

τακτὸν ἀργυρίον III, 94. 25. D. Halic. 315, 39.

ταλαιπωρεῖν I, 138. 188. D. Hal. 345, 40. οὐκ ἐταλαιπώρησαν. ὥστε καὶ ἀξιόλογόν τι ἀπογενέσθαι, non adeo pressi fuerunt, ut eorum numerus aliquis memoratu dignus desideratus fuerit III, 321.

ταλαιπωρία II, 74, & alibi. Diodor. 13 b.

ταλαιπῶρος διὰ τοῦ πελάγους κομισθέντες II, 178.

ταμάλιστα. χειμασθεῖς ἐς ταμάλιστα, acerrima tempestate iactatus IV, 167. Herodot. IV, 7.

ταμίαν. οὐ γὰρ οἶόν τε ἅμα τῆς τοῦ ἐπιθυμίας καὶ τῆς τύχης τὸν αὐτὸν ὁμοίως ταμίαν γενέσθαι IV, 122. τραιῖνης ταμίαν Nepotunum vocat Aristoph. Nub. vid. D. Halic. 526, 29, Homerum, Ioseph. Theogn. 1186.

ταμειφώ χρώμενοι IV, 207.

I N D E X

- ταμιεύεσθαι IV, 33. Iosephus 640. Diodor. 111 a. 133 d.
 ταξίάρχους κοινώσας &c. III, 7.
 τάξις. ἐς τάξιν καθίστασθαι III, 138. ἀπὸ ταύτης τὴν τάξιν
 μόνοι τῶν Λακεδαιμονίων ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἔχοντες, hunc ordi-
 nem per se semper obtinent, Sciritae III, 311 &c.
 ταξυτομώτατα II, 157.
 ταυτὴ μὲν οὖν ἐκράτουν, hac parte II, 147. οὐκ οὖν τὰ ἑπὶ
 ταυτὶ φαίνεται, ἀλλὰ πλεον ἢ χιλίων II, 336. Attice. λέγεται
 οὐ κατὰ ταυτὸ, varie narratur V, 135 &c.
 τάχα ἂν II, 235. IV, 19. 305.
 τάχος. ἐν τάχει καὶ προθυμότερον IV, 147. D. Hal. 704, 37.
 alibi, τὰ ἐναντιότατα εὐβουλία εἶναι τάχος τε καὶ ὄργην.
 ταχυναυτοῦντι Noster, & ταχυναυτεῖν IV, 51. Polyb. 35.
 TE. τέγος τοῦ οἰκήματος III, 73. Dem. μειδ. Ulpian. 373, 2.
 τείνει λόγους ex Th. citat Harpocrat. 14. quaer. an non Eu-
 ripides ibi reponendus?
 τειχισμός. λιθολόγους — καὶ ὅσα ἐς τειχισμῶν ἐργαλεῖα IV,
 71. Ulpian. στέφ. 363, 1.
 τεῖχος. καταστήσειν ἐς τὸ τεῖχος, in oppidum, munitiones
 II, 216. ἐς τὸ τεῖχος κατέφυγεν, in urbem I, 87. Virg. duci
 in moenia.
 τεκμαιρόμενοι ἀπὸ τῆς Σκίωνης III, 182. I, 3. Callimach. A.
 35. Herodot. I, 5. Diodor. 851 b.
 τέκμαρσιν δικαίαν τὸ ἐκφοβῆσαι II, 139. Galen. v. Var. Lect.
 τεκμήριον. ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντί μοι
 πιστεῦσαι ξυμβ. &c. I, 4. Plato Euth. p. 6 & 24 F. 4 & 38 ult.
 τέκνωσιν ποιεῖσθαι II, 68. Diodor. 4 d.
 τέλος. τῶν ἐν τέλει ὄντων IV, 140. κακῶς ἡμᾶς αὐτοὺς ποιοῦν-
 των τέλεσι τοῖς οἰκείοις III, 87. ago. Th. Mag. ita D. Hal. 359,
 45. Aristid. Sacr. I ἰδίοις. τέλος ἔχοντες ἰόντων, proficiscantur
 cum absoluta rei arbitratu suo transfigendae auctoritate III,
 175. — ἀπαγγειλάντων τὰ τε ἄλλα, καὶ τέλος εἰπόντων, ad ex-
 itum: tandem III, 278. D. Halic. 552, 28. Polyb. p. 52.
 τελευταῖα φανερὰ δεικνύειν II, 265. vid. Thom. Magistr.
 τενάγους II, 245.
 τερπνόν. — ὥστε ταχεῖας τὰς ἐπαυρέσεις καὶ πρὸς τὸ τερπνόν
 ἤξιον ποιεῖσθαι II, 80. alibi ῥηστώνης τὸ τερπνόν. Schol. So-
 phoclis p. 31. Steph.
 TH. τηρέω. χειμῶνα τηρήσαντες III, 43. Diodor. 789 d.
 τήρησις. ὁπόσους ἔλαβον καταβίβασαν ἐς τὰς λιθοτομίας, ἀσ-
 φαλεστάτην εἶναι νομίσαντες τὴν τήρησιν IV, 321. Diodor.
 TI. τὶ δόξης φέροντες alicubi. aliquantulum: nescio quid.
 τριάκοντα μὲν τινὰς ἀπέκτειναν τῶν τετρακοσίων, ad triginta

V E R B O R U M.

V, 113. vid. Apuleium. Cicer. de Fin. II. Leonidas Epim. tres *aliqui aut quatuor.*

τιθέω, ημι. ἐν ἀπέρῳ εἶχοντο θέσθαι τὸ παρὸν I, 38. ita faepissime. alibi θέμενοι τὰ ὕπλα. — τὰ δὲ ὅστα φασὶ τεθῆναι ἐν τῇ Ἀττικῇ, humata I, 196. sic *ponere* apud Latinos.

τιμάω. ἐτιμῶμεν κατὰ ἔτος ἐσθήμασί τε καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις II, 256. τῆς πόλεως ὑμᾶς εἰκὸς τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τοῦ ἀρχεῖν — βοηθεῖν, decet vos dignitati, quam reip. propter imperium habet, opem ferre II, 93. οὐ τὸ κερδαίνειν μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι II, 68 &c.

τιμωρέω. ἐπὶ τὸ τιμωρούμενοι τοὺς ἔχθρ. pro τιμωρίσασθαι I, 168. III, 24. fere pro βοηθῶ apud Thucyd. inquit Th. Mag. τιμωρητές I, 122.

τιμωρία. ἐγένεσθε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ Ἀθ. ξύμμαχοι II, 263. τιμ. περιβαλεῖν Diodor. 342 a. τιμωρίαις μετιόντες τοὺς ἀδικούντας III, 91. pro ἡ βοήθεια, & ἡ κόλασις, Thom. Mag.

τιμωροὶ III, 5. 127.

ΤΟ. τοαρχαῖον III, 7, & alibi.

τοδεύτερον II, 189.

τοέπειτα ἀσφαλῶς ἔξει, & τοαυτίκα III, 158.

τοιούτον. βασανίζομενος διὰ τὸ τοιούτον IV, 322. ἀθρόους τοσοῦτους ξυμμάχους καὶ τοιούτους οὐ ῥάδιον εἶναι λαβεῖν III, 305. Demosth. Coron. 356 a.

τόλμα. ἡ ἀλόγιστος τόλμα ἐκ τοῦ παραχρήμα περιδεοῦς ἐγένετο IV, 92. & alibi, οὐδ' ἡ ἀπειρία τοσοῦτον λείπεται, ὅσον τόλμῃ προέχετε. & D. Halic. 241, 11. vid. παρέχω.

τολμᾶν II, 253. 290. IV, 67. II, 65.

τόλμημα. ἀδοκήτου τοῦ τολμήματος γενομένου IV, 245. II, 42. *ausu*, Virgil. Philo V. Mos. 1. in malam partem Aristoph. Pl. 419, & Eccl. 106.

τολμηρῶς II, 278. *audacissime*, Caesar.

τολμητὰ παρὰ δύναμιν I, 98. agn. Thom. Mag.

τοπάλαι I, 9. II, 323. Pindar. Ol. 10, 104. Herodot. I, 5.

τοπαντάπασι II, 298.

τοπαραιντικά I, 42. III, 309 &c. Herodot. I, 19.

τοπαραχρήμα IV, 88.

τοσοῦτον, sine voce, ad quam referri potest: δυνάμει προύχων, καὶ οὐ τοσοῦτον τοῖς ὅρκοις κατειλημμένους τοὺς μνηστῆρας ἄγων, τὸν στόλον ἀγεῖραι I, 14. vid. τοιούτον, & τόλμα.

του, sine praep. καθήρει τὸ ληστικὸν, τοῦ τὰς προσόδους μᾶλλον ἰέναι αὐτῷ I, 9.

ΤΡ. τραυματίζομένων πολλῶν III, 56. vid. κατατραυματίζω. τραυματίζεσθων τῶν νεῶν cit. Pollux. Herod. Uran. v. πολλά.

I N D E X

τρέπω. ἐς γέλωτα ἔτρεπον τὸ πρᾶγμα IV, 61. ἐτράποντο καθ' ἡδονὰς τῷ δήμῳ τὰ πρᾶγματα ἐνδιδόναι II, 99. ἐς Ἄργος τραπομένοιοι πρῶτον, id est, ἀπελθόντες III, 246. vid. Herodotum I, 11. πρὸς τὰ Ἀργεῖον τραπομένου, quod ad Arg. partes transferim IV, 141. I, 32. & passim.

τριακοτούτεις σπονδαί I, 36. 123.

τριβῆς ἕνεκα καὶ ἀνακωχῆς τὸ ναυτικὸν οὐκ ἀγαγεῖν, ut res—attereret, suspensafque teneret V, 136. vid. Polybium 28.

τρίτος αὐτὸς II, 176, & passim. Ovid. M. II, *Interea volucres Pyroeis, & Eous, & Aethon, Solis equi, quartusque Phlegon.* Theocrit. VII, 2.

τροπαῖον τῆς ἱππομαχίας ἔστησαν IV, 157. & Corinth. p. 248 ed. Ald.

τροπατήρα II, 151. Aeschyli Schol. 142.

τρυχόμενοι τῇ προσεδρείῳ I, 175. IV, 216. τρυχοῦσθαι D. Halic. 430, 35. Sophocl. & Schol. 36. 37. Polyb. p. 13. Lycophr. 583. Theogn. 909. Solon. II, 22. Mimnermus. Herodot. τετρυμένον λεῶ II, 129. Arch. τετρυμένον.

ΤΥ. τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν II, 220. in bonam partem Herodot.

τύχη. κατὰ τύχην, quodam fortunae beneficio II, 242. ἐς τύχας καταστῆναι, incertos fortunae casus subire I, 96. βουλόμενοι τῇ παρουσίᾳ τύχῃ ὡς ἐπιπλεῖστον ἐπεξελαθεῖν, praesenti victoriae fortuna III, 23.

ΤΩ. τῷ, sine accentu: μήτε σπένδουσθαι τῷ, μήτε πολεμεῖν, cum quoquam III, 267. IV, 247.

τῷδε. παραινῶ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τῷδε καὶ δέομαι, quin etiam simul obsecro IV, 278. II, 239.

τῷς ἀνδρα, Dorice III, 325.

Υ.

ΥΑ. ὑακίνθια III, 241. Athenaeus IV, 7. vid. Var. Lect.

ΥΒ. ὑβρεῖ καὶ ἐξουσίᾳ πλούτου I, 58. εἶσθε αἷς ἂν εὐπραξία ἔλθῃ ἐς ὑβριν τρέψειν II, 225. (ὑβ.) κέρου ματέρα Pindar. Ol. XIII. ὑβρίζω III, 27. V, 68.

ΥΥ. ὑγιές. εἰτὶ ὑγιές διαροοῦνται III, 33. καταστήσειν ἐς τὸ τεῖχος ὧν καὶ ὑγιά II, 216. ὑγιά melius, quam ὑγιῖ, Thom. Magister. vid. Herodot. I, 8.

ΥΔ. ὑδρεύεσθαι III, 144. D. Halic. 306, 11.

ΥΜ. ὑμέτερος. τὸ δὲ ὑμέτερον, vestra consuetudo I, 98. ἐναντιώσεσθε τῇ ὑμέτερᾳ αὐτῶν ἐλευθερίᾳ III, 126, & alibi. ἐν τῷ ὑμέτερόν ἀσθενεῖ τῆς γνώμης II, 89.

ΥΠ. ὑπαγαγόντες κόσμῳ &c. III, 189. 190. 220. absolute. ὑπαγωγὰ καὶ διώξεις II, 313. agn. Etymolog. p. 777.

V E R B O R U M.

ὑπαιθριος I, 188.

ὑπακούω. τῷ ὑμετέρῳ συμφόρῳ ὑπακούειν III, 341. οὐ δολεῖν ἀν' ῥαδίως ἐβελήσαι ὑπακούσαι IV, 298. D. Hal. 231, 7.

ὑπάρχει δ' ὑμῖν ἐτι νῦν γε ταπλεῖω τῷ πεζῷ ἐπικρατεῖν IV, 278. τῆς ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χείροσι γενέσθαι, ὑμῖν μεγά-
λη ἡ δόξα, — si a pristina indole ne desciveritis II, 69. ἐς ἅπαν
τὸ ὑπάρχον ἀναρρίπτουσι III, 343. ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, ἐδό-
κει χρῆναι μὴ ἐνδιδόναι, pro praesenti rerum statu V, 5. τὸ
πλέον τοῦ χαρίου καρτερόν ὑπῆρχε III, 8.

ὑπειπὼν. ταῦτα διδάξας, καὶ ὑπειπὼν τὰ ἄλλα, ὅτι αὐτὸς
πράξει &c. I, 127. II, 169. Schol. Sophocl. 14.

ὑπεκρίναντο, pro ἀπεκρίναντο Eustathius 1437, 33.

ὑπεξέθεντο παῖδας I, 125. Antiph. Sophocl.

ὑπεξέκειτο V, 48. Aristor. Oeconom. II.

ὑπεραυχούντα III, 30. ὑπεραυχεῖν ἐπὶ χρηστότητι Phalaris
Ep. ὑπέραυχα D. Halic. 520, 42. ὑπέραυχος λέων Pollux V,
83. Schol. Aeschyli 94.

ὑπερβατὸν ἦν τὸ περιτείχισμα II, 206.

ὑπερβιαζομένου τοῦ κακοῦ, supra modum urgente II, 79.

ὑπερόπται. δοῦλοι ὄντες τῶν αἰεὶ ἀτότων, ὑπερόπται δὲ τῶν
εἰσθότων, hoc est, πρεπόντων II, 223. Schol. Sophocl. 188.

ὑπεροφία. ἀμαθέστεροι τῶν νόμων τῆς ὑπεροφίας παιδευόμε-
νοι, simplicius institui mur, quam ut leges contemn. &c. I,
119. D. Halic. 219, 1.

ὑπερόριον ἀσχολίαν, in exteris regionibus occupationes V,
110. D. Halic. ὑπερόριος πόλεμος. στρατιὰ alibi Noster.

ὑπερφόρομεν αὐτῶν τοῖς ὅπλοις I, 115. D. Halic. 192, 32.

ὑπέρφρον II, 93.

ὑπέστη. πολὺ πρὸς τὰ δεινὰ, ἐπειδήπερ ὑπέστη, φερεγγυά-
τατος ἐφάνη V, 104. & alibi, ἤγαγε τοὺς ἀνδρας ὥσπερ ὑπ-
έστη. semel tantum usurpasse tradit Thom. Magister.

ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντες, πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέ-
ραν ἀκρόασιν II, 234. Aeschyli Schol. 134.

ὑπήκοος. τὸ ὑπήκοον τῶν συμμάχων IV, 110. III, 147. V, 105.
τῶν ὑπηκόων καὶ φόρου ὑποτελῶν IV, 267. Diodor. 34 c.

ὑπὸ, causam denotat: κοπέισαι ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν &c. V, 22.
& ita saepius. sub: ὑπὸ τοῖς ὅπλοις IV, 302. ὑπὸ σφᾶς, in suam
potestatem III, 88. tempus: ὑπὸ νύκτα, sub noctem III, 97.
εὐχὰς τὰς νομιζομένας ὑπὸ κήρυκος ἐποιουντο, praeconis voce
IV, 52. λέγεται ὑπὸ τῶν ταύτη II, 311.

ὑποδεστέρας. ἀντιπάλως μᾶλλον ἢ ὑποδεστέρας ἀνδράριον
V, 136. I, 17. ὑποδέστερα τῆς φήμης I, 20. D. Hal. 22, 14.
Herodot. I, 91.

Thucyd. Vol. VI.

Fff

I N D E X

ὑποδέχομαι. ὡς Τισσαφέρνης αὐτῷ ὑπεδέξατο, recepit in fe V, 125. IV, 40. I, 39. II, 155. μεγάλα ὑποδεχόμενον Herodot. II. Noster alicubi, — ἐλευθερία πιστὴ ἐν ἡ παρὰ γνώμην ἀλλήλους ὑποδεχόμεθα. Diodor. 766 c.

ὑποδοχή. ἐς υποδοχὴν τοῦ στρατεύματος, ὡς κωλύοντες ἐτάσσοντο, ad excipiendum armis IV, 299.

ὑπόκειται. — νόμους, ἀφ' ὧν ἅπανιν ἐλπὶς ὑπόκειται II, 295. Pindar. Ol. I, 135.

ὑπολείπω. μὴδ' ὑπολείπειν λόγον αὐτοῖς V, 6. μὴδ' ἐν ὑμῖν αὐτοῖς αἰτίαν ὑπολίπῃσθε, ὡς διὰ μικρὸν ἐπολεμήσατε I, 200. vid. Herodot. I, 9.

ὑπομινθήσκω IV, 287. 134. Homer. μνήσασθε 3. ἀλκῆς.

ὑπόνομον ὀρύξαντες II, 117. D. Halic. 180, 8.

ὑπόπτῃς χαλεπὸς ἐς &c. VI. Thom. Magister. Aretaeus 35, 24. active Noster ed. Francof. 452 d. alibi passim.

ὑπόσπονδος ἐχώρει ἐς Σίγειον IV, 93. νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδωκεν I, 88.

ὑποτείνοντος αὐτοῦ V, 73.

ὑποτοπήσας II, 23. 204. III, 259. D. Halic. 435, 13.

ὑποτελεῖς ὄντες φόρου IV, 267. φόρων D. Hal. 252, 30. 544, 43. vid. ὑπήκοος.

ὑπουλον εὐνομίαν V, 98. ἔχθρα D. Halic. 168, 27. vid. Sophocl. Schol. 206. Demosth. Coron. 356.

ὑπουργεῖν IV, 136. 278. Aretaeus 93, 26.

ὑποχείρια, subiecta I, 124. II, 298. D. Halic. 168, 13.

ὑπτίας ἀσπίδας IV, 316.

ΥΣ. ὑστερέω. ἐπειδὴ τῆς Μιτυλήνης ὑστερήκει, non satis mature pervenire potuisset II, 213. I, 188. Diod. 337 b. 491 c.

ὑστέριζον IV, 109. V, 66. D. Halic. 67, 22.

ΥΦ. ὑφαντὰ II, 158.

ὑφηγέομαι. ἀμύνεσθαι ταύτῃ ἢ ἂν ὑφηγῇσθε I, 112. Sophocl. Elest. ὑφηγοῦ. Diodor. 87 b.

ὑφίσταμαι. συμφοραῖς ταῖς μεγίσταις ὑφίστασθαι II, 90. ὑφίσταται τὸν πλοῦν III, 46. ὁ φυγὼν τὸν κίνδυνον, τοῦ ὑποστάντος μεμπτότερος II, 89. vid. ὑπέρστη.

Φ.

ΦΑ. φαίνομαι. πρὸς ἄνδρας τολμηροὺς, τοὺς ἀντιτολμῶντας χαλεπωτάτους αὐτοῖς φαίνεσθαι, visum iri IV, 203. ἢ ξυνεχῇ, ὡς τε ἐν φαίνεσθαι τείχος παχὺ, ut videretur II, 199. 252. I, 49. D. Halic. 746, 12.

φακέλλους ὕλης φοροῦντες II, 119. φακίλους φρυγᾶν D. Halic. 642, 41. Ms. Var. φακέλλους, quomodo etiam Marcell.

V E R B O R U M.

Φακέλους Synesius Epist. 134. Φάκελλον ἐπιστολῶν. Ioseph. Antiq. 7, 4. φακέλους ὕλης ξηρᾶς περιβαλὼν &c.

Φανερὸν μηδὲν κατεργάζεσθαι, illustre facinus I, 27. Aelian. V. H. IX, 35. ἐς τὸ φανερὸν λεγόμενα Noster alibi. ἤφον φανε-
ρὸν διενεγκεῖν III, 111 &c. V, 99.

Φανερῶς ἀποδείκνυμένους τὴν γνώμην I, 122.

Φανερώτατος πάντων ἐγένετο, maxime conspicuus III, 18.

Φαυλότεροι γνώμην II, 93. D. Halic. 661, 5.

ΦΕ. Φεῖδῳ τις ἐγένετο ἐπ' εὐπραγίᾳ ἥδη σαφεῖ μὴ προανα-
λθεῖναι τῷ IV, 315. D. Hal. 546, 32. 731, 25. Ioseph. 13. Ho-
mer. Od. ξ, 95. Diodor. 502 d.

Φέρω. οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην τούτου τοῦ ἔργου, φέροντας
δέ τι δόξης μάλλον I, 9. 51. καλῶς φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ' ἑαυ-
τὸν II, 88. & εὖ φερόμενος ἂν στρατηγίαις III, 229. ἔφερον ἄλ-
λήλους, id est, ἐλίσσενον, quomodo apud Herodot. ἀγειν καὶ
φέρειν I, 12. ὀργὴν φέραντες τὸν πόλεμον I, 47. ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἰ
γνώμαι ἐφερον I, 113. χαλεπῶς ἐνεγκόντος τοῦ Ἀρμόδιου IV,
89. δεινῶς D. Halic. 205, 1.

ΦΘ. Φθόγγεσθαι. ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπε-
δον πολυειδὴ ἀναγκάζοιτο Φθόγγεσθαι IV, 294. etiam ἀνέμου
Φθόγγων Simonides.

ΦΙ. φιλεῖ. ὅπερ φιλεῖ δῆμος ποιεῖν V, 5. solet. ita saepissime.
D. Halic. 601, 44.

Φιλία. ἀνανεωσάμενοί τινα παλαιὰν φιλίαν IV, 225. Οἰνιά-
δων συμπαραγενομένων κατὰ φιλίαν II, 130. τίς τὸ πόλεσιν ἐχρη-
μάτιζε περὶ φιλίας τοῖς Ἀθηναίοις III, 211. agn. Thom. Mag.

Φίλιον ἦν τὸ ῥιον τοῖς Ἀθηναίοις II, 137. ἐκ φιλίας χώρας IV,
58. D. Halic. ἐν φιλίᾳ, pro ἐν φ. γῆ 606, 24.

φιλοδικεῖν δοκοῦμεν I, 110. Aristot. Rhet. 1.

φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας II, 60. Ioseph. 156. 691.

φιλοκρinoῖεν IV, 33. om. Stephan. Hefychius διακρίνειν. vid.
Constitut. Apost. III, 4. Schol. ἐξετάζουσιν, delectum habeant.
Phavorinus δοκιμάζουσιν. Nazianzenus, Μὴ φιλοκρίνει μοι τὰς
ἁγίας τῶν σε καθαιρόντων. curiose explorare, a φιλοκρινέω.

φιλονεικεῖν III, 350. D. Halic. 656, 15.

φιλονεικία V, 116. IV, 215. Diodor. 116 a.

φιλόπολις II, 88. Aristophan. Plut. & Pindar. Ol. IV.

ΦΛ. Φλυκταίναις μικραῖς καὶ ἔλκεσιν ἐξηνθηκὸς II, 73. Φλυ-
κταίνωσις Aretaeus 90, 17. v. Hippocrat. Progn. 148. Coac.
Praenot. 436.

ΦΟ. φοβέω. Ξυνέβαινε δὲ τῷ Ἀλκιβιάδῃ, τῷ μὲν Τισσαφέρει
τοὺς Ἀθηναίους φοβεῖν V, 126. φοβεῖ λιμὸν, famem intentat. D.
Halic. 380, 27.

I N D E X

φοβερόν IV, 88. D. Hal. 440, 42. φοβερός, ὁ φοβούμενος, qui metuit, Suidas III, 621. Etymol. Mag. ex III. citat quaedam Corinthus 151.

φονικώτατον IV, 218. ex nostro Herodian. bis terque.

φορμηδὸν τιθέντες (ξύλα) II, 115. III, 74. v. Hesiod. Op. 482.

φόρος. vid. Thom. Mag.

φορτηγικοῦ πλοίου IV, 139. vid. Thom. Mag. & Annotat.

ΦΡ. φρόνημα. δούλοι φρόνημα αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδοκητον II, 90. ἀνδρὶ φρόνημα ἔχοντι II, 67. 92. vid. Ulpian. στεφ. 348, 1. 318, 1. 357, 2. ἐν φρονήματι ὄντες τῆς Πελοποννήσου ὑγίαιασθαι III, 269. Diodor. 184 b. 477 a. φρονήματι, Schol. ἐπάρσει I, 115. D. Hal. 703, 19.

φρυγανισμὸς IV, 181. 190. Ioseph. 1199.

φρυκτωρία II, 202. D. Halic. 491, 43.

ΦΥ. φυγὴ αὐτῶν, pro φυγάδες V, 97. Aristides ad Theb. I.

φυλακῇ. χρεῖναι τειχίζειν ὥστέχιστα, καὶ ταλλὰ ἐν φυλακῇ ἔχειν V, 79. D. Hal. 622, 11. & διὰ φ. ἐν φ. μεγάλῃσι Herodot. II, 99.

φυλάσσω. φυλάξαντες ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθον II, 7. III, 25. Diod. 743 d. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἀρχεῖν μὲν τοῦ εἰκοντος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπ. III, 89. Herod. IX, 77.

φύσας μεγάλας ἐσθόντες ἐς τὸ ἄκρον τῆς κεραίας III, 149. φυσσάως Polyb. p. 69. Callimachus D. 55, ἄημα φυσάων.

φύσις. ὁνίματι ἐννόμῳ ξυμμαχίας, τὸ φύσει πολέμιον ἐς τὸ ξυμφέρον καθίστανται III, 87. ἀνθρωπεία φύσει, humanum ingenium I, 109. φύσεως δυνάμει I, 195. τῇ φύσει πρόχειρος Diodor. 368 d. — 394 d. ὑπὸ φύσεως ἀναγκαιίας, naturae necessitate III, 345.

φυτεύοντες γῆν I, 5.

φύω. πεφύκασι ἅπαντες καὶ ἰδία καὶ δημοσία ἁμαρτάνειν II, 236. III, 30. τοῖς θεοῖσιν δίχα πέφυκε τοῦ ἐτέρου III, 88. 89. II, 226. 95.

ΦΩ. φωνή. τῇ αὐτῇ φωνῇ καὶ νομίμοις χρώμενοι IV, 266.

X.

ΧΑ. χαλαραῖς ταῖς ἀλύσεσι ἀφίσσαν τὴν δοκὸν II, 118.

χαλεπαὶ αἱ ὑμέτεραι φύσεις ἀρξαι IV, 191. χωρία χαλεπὰ καὶ πετρώδη III, 14. χαλεποὶ ἦσαν τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν ἔκπλεον V, 3.

χαλεπῶς. vid. φέρω. χαλεπῶς ἐλάμβανον IV, 95. ἔχων Diodorus 257 d. φέροντες 429 c.

χαλεπωτάτους. πρὸς ἀνδρας τολμηροὺς τοὺς ἀντιτολμῶντας χαλεπωτάτους φαίνεσθαι IV, 203.

Χάριν ὑμῖν προσθήσουσιν III, 31. ὁ δράσας τὴν χάριν II, 61.

V E R B O R U M.

ἐς χάριν τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων, *ibid.* τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι αἰσχρὸν II, 264. D. Halic. 195, 19. ὀφειλῶν Diodor. 647 c. ἀποδώσειν 742 d. τῶν Μεσσηνίων χάριτι πεισθεῖς, Messeniorum, qui in gratia apud eum erant, verbis adductus II, 309.

χαρισαμένοις μᾶλλον ἢ βιασαμένοις III, 31. v. Ulpian. Χερρὶ & Τιμ. 336, 2. 372, 3.

XE. χειμασθεῖσαι σποράδες πρὸς τὴν Πελοπόννησον κατηνέχθησαν II, 273. Diodor. 132 a.

χείρ. ἐς χείρας ἦσαν III, 107. χωρεῖν D. Hal. 296, 2, & 606, 5. πολλῇ χειρὶ ἐπεβόηθον πάντες II, 312. Herod. VII, 20. ubi pro ἀνομένῳ M. & Vulg. Codex Arch. ἀναισιμομένῳ, quod perplacet. vid. Polyb. p. 32.

χειροποιήτος (φλῶξ) II, 119. ὁδοῦς D. Halic. 642, 45. χειροποιήτως Ioseph. 1316.

χειροτέχνη IV, 214. D. Halic. 173, 14.

χειρουργεῖν V, 106.

χειρώσασθαι III, 36. D. Hal. 113, 8. Gloss. in Xenophon. p. 64 b. Herodot. II, 71. χειρωθέντος Diodor. 38 c. & 64 b.

XH. χηλὴ (τοῦ λιμένος) IV, 261. vid. Var. Lect.

XP. χράσμαι. κηρύγμασι χρήσασθαι ἐπιτηδείois II, 5. τῇ σφετέρᾳ ἐμπειρίᾳ χρήσασθαι III, 53. vid. Corinthum 150. Noster III, 345. IV, 220. II, 28. 29. hīce παραπλήσιον est apud Ovid. *utitur hero: de iaculo. παραδείγμασι τοῖς προγιγνομένοις* χρώμενοι II, 184. γνώμησι Ἴωνων Herodotus II, 15. ubi Bodl. μόνου. δικαίῳ χρῆσθων III, 233. apud Th. Mag. *χρῶσαν* Λακεδαιμονίοις, pro χρησμοδούσαν Suidas III, 690.

χρηματίζομαι. οἰόμενοι χρηματιεῖσθαι, μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι IV, 191. Thom. Magister.

χρηματίζω. τισὶ πόλεσιν ἐχρημάτισε περὶ φιλίας, *egit de* &c. III, 211. alibi *χρηματίσαντες*, rebus transactis. vid. Ulpian. *ad steφ.* 356, 1.

χρῆναι διανυμαχεῖν V, 120. v. Th. Mag. & Ulpian. 358, 1. χρῆσις. τῆς ἵππου οὐδεμία χρῆσις ἦν IV, 182.

χρησμολόγοι II, 37. V, 3.

χρόνος. ἀθυμίαν πλείστην ὁ χρόνος παρεῖχε, *mora* III, 41. πολλῶν διατριβομένων Herodot. IV, 201. vid. Nostrium III, 114. 125. IV, 7. Polyb. p. 10. τὸν ἅπαντα χρ. pro *aeternum*, Simonides.

XΩ. χωρὶς δὲ, praeterea vero II, 24. 194. D. Hal. 685, 24.

Ψ.

ΨΕ. ψέγομαι. ἢ ἐπιτίκειαι τοῦ διδάσκειν &c. οὐ ψέγεται III, 336.

INDEX VERBORUM.

ψεύδομαι. ψευδέντες τῶν σκοπῶν V, 166. τοῦ γάμου Herodot. V, 47. Noster III, 160. 334. IV, 31.

ψευδῶς I, 194.

ΨΗ. ψηφισαμένων αὐτῶν Ἀλκιβιάδῃ κάθοδον καὶ ἀδειαν V, 124. D. Halic. 395, 5. & ita passim.

ψῆφον προσθέμεθα ἐναντίαν ὑμῖν I, 61. μετὰ ψήφου ἀδίκου καταγνώσεως II, 292.

ΨΙ. φίλος. τὸν φίλον ὅμιλον ἐς μέσον λαβὼν III, 186. φιλαῖς ταῖς χερσὶ Aelian. V. H. VI, 2. sine armis: nudi.

φιλωσαι τοὺς Ἀμπρακιώτας, hoc est, μονῶσαι, nudare II, 330. D. Halic. 164. 39.

ΨΟ. ψῶγον τοῖς πελας ἐπενεγχεῖν I, 97. II, 69. ἀνδρα ἄνευ ψ. τετυγμένον Simonides.

Ω.

Ω. ὅ πάντων ἀξυνετώτατοι IV, 67. D. Halic. 699, 11.

ΩΘ. ὠθισμός. τὸ δὲ ἄλλο καρτερεῖ μάχῃ καὶ ὠθισμῷ ἀσπίδων ξυνεστήκει III, 141. D. Halic. 444, 30. Herodot. VII, 225. Aeschyl. Schol. 86.

ΩΜ. ὠμιληκόσι πολέμῳ ἐλάχιστα, in bellis minime versati IV, 111. D. Hal. 532, 26. & κινδύνοις. τραύμασι Ioseph. 850, 859. Bacchylides πλοῦτος δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὁμιλεῖ. τῇ Φρυγίᾳ, attigerunt. Herodot. VII, 26. Noster IV, 88, & alibi.

ΩΣ. ὥς. ἐδόκει ὁ πρὸς Πελοποννησίους πόλεμος καὶ ὥς ἐσεσθαι αὐτοῖς, vel sic fore &c. I, 65. πλεύσας ὥς τὴν Τισσαφέρνην V, 124, & saepissime alibi; pro ad, more Atticorum. D. Hal. 37, 23. 243, 14. 289, 13. Herodot. ὥς θυγατέρα εἰσελθεῖν II, 126, & alibi, ut refutit cl. Gronovius. neque aliter Mf. Baroc. Thom. Mag. corr. qui eis pro ὥς Ἀβυδον. vid. Nostrium V, 5. 99. III, 80. 65 & seqq.

ὥστε. ἐπαγγελλόμενοι τῷ δήμῳ ὥστε βοηθεῖν V, 133. III, 59. 71. cum Coniunctiv. etiam D. Halic. 144, 45. & cum Indic. 698, 14. Aelian. V. H. XII, 30.

ΩΦ. ὠφέλεια, praesidium I, 40. τῶν ἀκοντιστῶν τὴν ὠφέλειαν, usum IV, 182. τὴν κοινὴν ὠφέλειαν τῇ Σικελίᾳ φυλάξαι IV, 126. ὠφέλεια, utilitas I, 127.

ὠφέλιμος IV, 281. Aelian. V. H. XII, 54. Noster IV, 287. τὸν Πειραιᾶ ὠφέλιμώτερον ἐνόμιζε τῆς ἀνω πόλεως I, 132.

ὠφελουν ἐς τὰ ναυτικά III, 111. poëtice, inquit Th. Mag. id quod in hoc auctore frequens. Aeschyl. ὧς τοῖς θανούσι πλεῖστος οὐδ' ἐν ὠφελεί. Rhetores Accus. iungunt. Noster Dar. semel. Dioscor. ὠφελεῖ ἐπιληπτικοῖς, prodest. Aristoph. ὄρν. 420.

INDEX SCRIPTORUM VETERUM

*Qui in Notis & Var. Lectionibus emendantur,
aut illustrantur.*

-
- AELIANUS** I, 350. 375.
II, 517. 530. III, 475.
Aeschylus II, 411. 548.
Ammonius I, 340. 341. 402.
406. II, 451. III, 466. 521.
Anacreon IV, 489.
Anna Comnena III, 422. 445.
V, 240.
Appianus I, 377.
Apollodorus II, 472. 558.
Arctaeus II, 430.
Aristaenetus V, 267.
Aristides I, 382. II, 441. 442.
III, 418. 432. 458. 554.
V, 294. 299.
Aristophanes I, 307. 394.
396. 408. III, 527. IV, 376.
393. 522. V, 230. 269. 279.
Aristoteles III, 468. IV, 480.
484.
Arrianus II, 450. V, 242.
Athenaeus III, 459. 462. IV,
400. 409. VI, 264.
Avienus III, 535. V, 242.
Callimachus II, 563. III, 536.
V, 242. VI, 277.
Cantacuzenus II, 466. 469.
III, 448.
Cicero IV, 409.
Cinnamus III, 535.
Clemens Alexandrinus I, 299.
360. II, 448. 528. 536 sq.
III, 476. 533.
Conon I, 385. II, 554. 565.
Corinthus I, 405. II, 518.
555. V, 256. 277.
Cornelius Nepos I, 385. II,
545. VI, 151.
Demetrius Phalereus III, 458.
IV, 478.
Demosthenes I, 360. II, 545.
Dio Cassius III, 547.
Dio Chrysostomus I, 316.
Diodorus Siculus I, 353. 371.
382. 385. II, 399. 452. 453.
456. 467. 561. 562. 570.
III, 410. 434. 444. 455.
568. IV, 426. 427. 431.
481. 491. V, 289. 292. 293.
Diogenes Laërtius II, 403.
428. 447. VI, 22.
Diogenianus III, 568.
Dionysius Halicarnassensis I,
270. 275. 302. 318. 320.
324. 339. 358. 367. II,
422. 424. 439. 523. 547.
558. III, 425. 468. 532.
534. 561. IV, 385. 417.
478. 479. V, 227. VI, 16.
18. 25. 79. 186. 275.
Dionysius Periegetes II, 567.
III, 573. 576. V, 235.
242. 289.
Dioscorides II, 432. IV,
491.
Epictetus II, 447.

I N D E X

- Epigrammata Graeca I, 298.
 374. 388. IV, 487. V, 299.
 Erotianus IV, 392.
 Etymologicon M. I, 300. 325.
 353. 373. 403. II, 398.
 449. 518. 533. III, 420.
 465. 520. V, 285.
 Euripides IV, 386. 413.
 Eustathius in Homerum I,
 387. 406. II, 566. III,
 424. 466.
 — in Dionysium Periegeten
 IV, 525. VI, 61.
 Frontinus IV, 399. 410.
 Glossae Gr. Lat. I, 402. 403.
 IV, 478.
 Glossae Galeni III, 428.
 Harpocration I, 325. 372. II,
 454. III, 529. V, 250.
 Helladius I, 407.
 Heraclides IV, 400.
 Hermogenes I, 327. 360.
 II, 441. 559.
 Herodotus I, 301. 393. 396.
 405. 410. II, 411. 447.
 455. 528. III, 414. 416.
 426. 467. IV, 377. 427.
 V, 252. *Ind. ἐλέγχειν. εὐ-
 μένεια. κέρδος. πρότερος.
 χεῖρ.*
 Hesiodus I, 292. II, 548.
 Hefychius I, 295. 306. 325.
 376. 387. 393. II, 407.
 422. 449. 469. 570. III,
 419. 424. 428. 472. 522.
 527. 567. IV, 375. 425.
 492. 517. 519. V, 243. 254.
 293. VI, 229. 275. *Ind.
 ἐκπλήγνυσθαι, ὁμαιχμία.*
 Hieronymus I, 385.
 Hippocrates IV, 377. *Ind.
 στεγανότης. ὡς ἐπιτοπλεῖ-
 στον.*
 Homerus I, 291 sq. 295.
 402. II, 432. 469. 566. V,
 228. 241. VI, 49. 192 sq.
 206. 209.
 Inscriptiones II, 446. 529.
 532. III, 447.
 Ioannes Evangel. I, 357. II,
 447.
 Iosephus I, 336. 385. II, 450.
 Isidorus IV, 487.
 Isocrates I, 405.
 Iustinus I, 380. II, 411.
 Lexicon Biblioth. Coislin. II,
 414. 556. IV, 382.
 Libanius I, 344. II, 413. 518.
 Livius II, 454. III, 465. V,
 234.
 Lucanus III, 415. 447. IV,
 475.
 Lucas Evangel. I, 351. III,
 455. 472. V, 234. 301.
 VI, 8.
 — Act. Apostol. I, 351. III,
 455. V, 234. 301. VI, 8.
 Lucianus I, 318. 421. 454.
 553. 574. II, 445. III,
 472. 547. IV, 401. V, 269.
 Lucretius II, 432. 433 sq.
 Lycurgus Rhetor II, 558.
 Maccabaeorum Scriptores II,
 402. 448. 541. IV, 407. VI,
 276.
 Martianus Capella II, 518.
 570. 574.
 Matthaeus Evangel. *Ind. v.
 λοιπόν.*
 Maximus Tyrius VI, 264.
 Moeris Atticista I, 370. IV,
 392.
 Musaeus I, 304. II, 428.
 Nemesius II, 431.
 Nicander V, 300.
 Nicetas Choniates II, 457.

C R I T I C U S.

- Notitia Episcop. I, 385. III, 535. V, 243. 253.
 Oppianus I, 370. II, 548. IV, 409.
 Origenes I, 357.
 Orpheus I, 351. V, 294.
 Ovidius V, 296.
 Pandectae II, 429.
 Parthenius III, 421.
 Paulus Apost. III, 455. V, 234.
 Pausanias II, 405. III, 476.
 Petronius II, 529.
 Phavorinus I, 387. III, 465. 472. 520. 521. 527 sq. IV, 523. V, 243. 254. 293.
 Philostratus II, 517.
 Phrynichus II, 403. IV, 377.
 Pindarus II, 445.
 Plato II, 548.
 Plinius I, 307. 353. 377. 388. II, 566. III, 445. 534. V, 243. 253.
 Plutarchus I, 352. 355. 366. 383. 388. 389. 395. 403. 405. 408. II, 406. 421. 441. 452. 528. 563. III, 413. 430. 445. 449. 520. IV, 386. 415. 427. 488. 515. V, 227. 274. 286.
 Pollux I, 373. 400. 405. II, 398. 405. 545. III, 409. 552. 556. IV, 408. 423. 497. VI, 222.
 Polyaeus II, 562. III, 469. V, 294.
 Polybius II, 570. III, 426. IV, 522.
 Pomponius Mela III, 445. 554. V, 252.
 Priscianus I, 404. II, 463. 567. III, 441. 448. 470.
 Procopius II, 518. VI, 227.
Thucyd. Vol. VI.
 Propertius V, 295.
 Ptolemaeus I, 387. II, 459. 469. 532. 562. 570. III, 430. V, 253. 286.
 Quintilianus I, 302.
 Scholiastes Aeschyli I, 349. II, 549.
 — Aristophanis I, 307. 363. 384. II, 404. 518. 525. 565. III, 407. 422. 467. 469. 526. 536. 568. IV, 379. 380. 409. 426. 495. V, 266. 276.
 — Callimachi III, 536.
 — Demosthenis I, 355. III, 432. V, 274.
 — Hermogenis I, 334. 405. II, 439. 529.
 — Hesiodi III, 564.
 — Homeri III, 445.
 — Luciani III, 435. 441.
 — Nicandri II, 413. V, 290.
 — Pindari II, 565. V, 254.
 — Sophoclis I, 344.
 — Theocriti II, 460. 554. V, 253.
 Scylax II, 469. 570. III, 463. 522.
 Scymnus Chius III, 463.
 Seneca Tragicus III, 459.
 Septuaginta Interpretes Graeci V. T. I, 306. 406. II, 399. 432. 447. 448. 524. VI, 276.
 Servius IV, 374.
 Sex. Empiricus IV, 375.
 Sibyllina Carmina I, 375. V, 243.
 Silius Italicus II, 562.
 Solinus II, 408. IV, 487. 491.
 Sophocles I, 316.
 Sotion II, 413.
G g g

INDEX CRITICUS.

- Statius II, 459. 471. III, 441.
 459. 549. 554.
 Stephanus de Urb. I, 349.
 387. 388. II, 406. 414. 456.
 459. 465. 529. 531. 565.
 566. III, 435. 463. 465.
 546. IV, 376. 412. 428.
 485. V, 239. 240. 253.
 261. 295.
 Stobaeus I, 362. 407. II, 447.
 460. 535. III, 555. 561.
 564. IV, 378. 393. 420.
 Strabo I, 291. 342. 377. II,
 415. 456. 531. 566. III,
 533. 534. IV, 485. V, 291.
 VI, 275.
 Suidas I, 298. 310. 335. 340.
 343. 348. 349. 352. 359.
 369. 371. 385. 387. 392.
 395. 397. 400. 406. 411.
 II, 397. 405. 407. 408.
 409. 415. 438. 445. 448.
 450. 451. 454. 459. 460.
 462. 467. 471. 518. 519.
 537. 540. 555. 557. 566.
 575. III, 408. 409. 420.
 423. 431. 432 sq. 440. 442.
 519. 520. 527. 528. 529.
 533. 536. 552. 555. 568.
 IV, 374. 378. 408. 412.
 415. 426. 429. 478. 493.
 496. 498. 518. V, 229.
 254. 276. VI, 9. 99 sq. 103.
 106. 110. 138. 142. 149.
 150. 157. 170. 175. 176.
 181. 188. 190. 203. 225.
 229. 237. 252. 264. 273.
 277.
 Synesius VI, 205.
 Themistius I, 387.
 Theo Sophista II, 398.
 Theognis I, 341. VI, 187.
 Theophrastus I, 352. II, 456.
 Thomas Magister I, 334. 362.
 373. 382. 385. 407. II,
 396. 410. 422. 425. 430.
 431. 440. 443. 444. 448.
 455. 519. 520. 525. 540.
 541. 547. 553. 558. 560.
 562. 569. 575. III, 413.
 420. 421. 422. 428. 429.
 431. 442. 443. 447. 463.
 471. 473. 475. 519. 520.
 523. 526. 531. 533. 538.
 540. IV, 375. 384. 388.
 389. 391. 401. 408. 420.
 425. 484. 501. 509. 522.
 V, 228. 268. 269. 277. 281.
 Tobiae liber II, 448.
 Tzetzes I, 354. 407. 408.
 III, 463. 536.
 Vegetius IV, 413.
 Virgilius IV, 373. 477. V,
 244.
 Vitruvius III, 549.
 Xenophon I, 369. 394. III,
 437. 531. 536. IV, 479.
 V, 246. 283.

Erratum.

Kol. V. pag. 3. l. 10. *Δισφάρται*, leg. *Δισφάρβαι*.

